

PARAMATTHA DIPANI

THE COMMENTARY OF THE

THERA - GATHA

පරමසිද්ධිපති
නාම

වේරගාථසකථා

SIMON HEWAVITARNE BEQUEST

PARAMATTHA DIPANI

THE COMMENTARY OF THE

THERA - GATHA

පරමකීපණී
නාම

පේරගාඨකථා

සිරනාථ කුමාරපාස මුනසිංහාභිධානෙන
තිපිටක මුද්දාලයෙ මුද්ද්‍රාපිතා.

මු. ව. 2461
ක්. ව. 1918

මිල රු. 235/-

පරමකිදීපනි

නාම

වේරගාථසකථා

හදුනනාවරිය ධම්මපාලතෝරවර වීරවිතා

පරමනුදීපනී

නාම

පේරගාඨසකථා

රත්මප්‍රාණගාමේ පරමධම්මවේනිය පරිවේණේ
උපපාධානාවරියෙන

සූරියගොඩ සුමධගලතෝරෙන වෙව

බෙල්ලන්විලගාමේ සිරිමහාබෝධිසම්පාරාම වාසිනාවරියෙන

වෑබඩ සඩ්ඝරතතතෝරෙන ව

ලිපිබහමතිරාකරණවසා

සංසොධිතා.

විජේජාදය මහාපරිවේණාධිවාසිනා නිපිටකවාචිස්සරාවරයෙන

සිරි ඤාණිසසරාභිධානෙන පධානනායක

යතිසසරෙන

මසානසුඨිපත්තාවලොකනෙන පටිගගහිතා

සොගනෙන සයිමන් හෙවාචිතාරණ

මහාසයාණනෙනන

වාර්ලස් අල්විස් හෙවාචිතාරණාභිධානෙන

ආඩගලවේජාවරියෙන වෙව

සිරිනාට් කුමාරදාස මුනසිභාභිධානෙනව

නිපිටක මුද්‍රාලයෙ මුද්‍රාපිතා.

බු. ව. 2461.

ක්‍රි. ව. 1918.

First Edition	:	1000 - 1918
Second Edition	:	1000 - 1986
Third Edition	:	1000 - 2006

SIMON HEWAVITARNE BEQUEST

BHADANTACARIYA DHAMMAPALA THERA'S

PARAMATTHA DIPANI

OR

THE COMMENTARY OF THE

THERA - GATHA

OF THE

KHUDDAKA NIKAYA, SUTTA PITAKA

EDITED BY

SURIYAGODA SUMANGALA THERA,

The Vice-Principal, Parama Dhamma Cetiya Pirivena, Ratmalana.

AND

WEBADA SANGHARATANA THERA

Siri Mahabodhisamiparama, Bellanwila.

FINALLY REVISED BY

MAHAGODA SIRI NANISSARA THERA,

Tripitaka Wāṣiṣwaracārya and Pradhana Nayaka

Sabaragamuwa Province,

Principal, Vidyodaya Oriental College, Colombo.

PUBLISHED BY THE TRUSTEES

DR. CHARLES ALWIS HEWAVITARNE,

SRINATH KUMARADAS MOONESINGHE ESQ

THE TRIPITAKA PUBLICATION PRESS,

SARASWATI HALL, PETTAH,

COLOMBO (CEYLON).

B. E. 2461

C. E. 1918.

PUBLISHERS NOTE

The late Mr. SIMON ALEXANDER HEWAVITARANE, who in his life time had begun to publish the TRIPITAKA, left a bequest for its completion after his death. He died suddenly on 17th January 1913 and in accordance with his wishes his Trustees had published the Commentaries on the Text in 49 volumes. After seventy years these books are no longer readily available.

His widow Mrs. SOMAWATI HEWAVITARANE who passed away on 10th January 1982 at the age of 94, had prior to her death, created the SOMAWATI HEWAVITARANE TRUST to carry on the good work started by her late husband and bequeathed her entire estate to this Trust.

We the Trustees of the Somawati Hewavitarane Trust, having seen the need to re-print the Commentaries, have undertaken this task to help both the student and teacher of the Dhamma and in the hope that this act of ours will help to preserve the Noble Teachings of the Blessed One for the benefit of the future generations and thereby prolong the life of the Buddha Sasana by many more thousands of years.

May the fruits of this meritorious act help the late Simon Alexander Hewavitarane and Somawati Hewavitarane Mah.: Upasikawa in Sansara and towards their final attainment of Nibbana.

NOEL WIJENAIKE
NANDA AMARASINGHE
PARINDA RANASINGHE

Somawati Hewavitarane Trust Office
No. 130, Rev. Hikkaduwe Sri Sumanagala Nahimi Mawatha.
Colombo 10, Sri Lanka.
1st July - 2006

- විඤ්ඤා පනාං -

සමමාසමුදායස්ස පරිනිබ්බාණ්සමයතො වතුපඤ්ඤාසාධිකො නාවසත-
සංවට්ඨරෙ මහානාම රඤ්ඤා සමයෙ ජමබුද්දීපා ලඛ්ඛාදීපමාගතො පරම
විසුද්ධි සද්ධාබුද්ධිපතිමණ්ඩිතො අනුබුද්ධාබුද්ධිසොසන්තරවරොන ව ධම්ම-
පාලන්තරොන ව උපසෙතන්තරොන ව මහානාමන්තරොන ව බුද්ධදත්ත-
න්තරොන වා'ති බුද්ධිමත්තොති එතොති ථෙරවරොති තිණ්ණං පිටකාන
මන්වණ්ණනාවසෙතාධා කථායො ලිඛිතාති වදන්ති. තා පෙනොතා අධාකථා,
තෙවබුද්ධපිතා, තස්මා ඥාතියි කාලෙ තා අධාකථායො'ති දුලලහා අහසු.
තස්මා දිවඛගතස්ස ධඤ්ඤා පුඤ්ඤා පරිපුණ්ණස්ස සසිමන් භේවාපිතාරාණ
මහාසයස්ස ජ්ඣාසංවසෙත තස්ස ධනබ්බයෙන තෙතාණ්ණෙනොතා අංඛාලවෙ.
ජ්ජාවරියෙන සිරිමතා සි. ඒ. භේවාපිතාරණ මහාසයෙන ව සිරිනාථවුණසිහ
මහාසයෙන ව ධබ්ලිවු. ඒ භේවාපිතාරණ මහාසයෙන ව, පාලාධාකථායො
වුද්ධපිතා ව පාකථි කතා ව. තථාපි වුද්ධපිතා තා අධාකථායොපි ඉද්දති
සුදුලලහා හවන්ති. තස්මා තාසමධාකථානං දුලලහාවම්පෙකධමානොන
සද්ධාබුද්ධිසම්පත්තොන සද්ධාමමෙධිතිකාමෙන සිරිලඛ්ඛාරපෙජ් ලඤ්ඤා
පරිකඛකාධිකාරිතා නීතිවෙදිතා නොයෙල් විජේනායක මහාසයෙන ව
තිසසරත්තතුඛන මහාසයෙනවා'ති එතොති ද්විති මහාසයෙති තඤ්ඤාමරසිංහ
මහාසයස්ස සංවිධායකතෙනොන සම්බුද්ධසාසන විරව්ධිතිකාමං සද්ධාබුද්ධි
සම්පත්තාය මහොපාසිකාය දිවඛගතාය සෝමාවති භේවාපිතාරණ මනාතිනිය,
ධනබ්බයෙන සම්බුද්ධපරිනිබ්බාණ්සං ද්විසහස්ස පඤ්ඤාසාධිකො අධාපිසති-
මෙවයෙස ඵසංපනාධාකථා තිලකවුද්දණාලයෙ වුද්ධපිතා ව පාකථිකතා ව,
හවති.

ලිඛිතමිදමන්තං ඥායිතදර වැවලපියද්දේ සුවිසුද්ධාරාමාධිපතිතා
විජ්ජාකීන්ති පරිච්ඡේදප්ඤාකෙති විජ්ජාදාය පරිච්ඡේද උපපාධානා-
වරියෙන රාජකීයපණ්ඩිත සන්තපති උපධිධාරිතා පවිනාවරියෙන පලාපෙල
සිරිසද්ධාතිස්සතිධානොන නායකසෙතරොනාති.

THE LATE
MR. SIMON ALEXANDER HEWAVITARNE.

BORN 20TH MARCH, 1875.

DIED 17TH JANUARY, 1913.

සෝමාවතී හේවාචාරණ මැතිනිය

THE LATE
VEN'BLE ANAGARIKA DHARMAPALA.
(SIRI DEVAMITTA DHAMMAPALA)

Director of Tripitaka Mudhrana Sabha

BORN 17TH SEPTEMBER 1864

DIED 29TH APRIL, 1933

ලකබණ විඥාප්තිය.

ABBREVIATIONS.

- සි. I = සංඝරාජපොඤ්ඤාපොඤ්ඤා.
 සි. II. = විජේරාජපොඤ්ඤාපොඤ්ඤා.
 සි. III. = සංඝරාජපොඤ්ඤාපොඤ්ඤා පරිච්ඡේදිනං පරිපොඤ්ඤා.
 සි. IV. = මධුකාමපොඤ්ඤාපොඤ්ඤා.
 ම. = දඬුල්ලේ මහා විහාරපොඤ්ඤාපොඤ්ඤා
 ලංකා මරමකකරපොඤ්ඤා.
 අ. නි. = අභිභූතනරනිකාය.
 ම. නි. = මජ්ඣිමනිකාය.
 සං. නි. = සංඝරාජනිකාය.
 සුත්තනි. = සුත්තනිකාය.
 අප. පා. = අපදානපාලි.
 අප. අ. = අපදානසංකප්පා.
 ථේර. පා. = ථේරගාථාපාලි.
 P, T, E. = Pali Text Society Edition.

සුඛි පතනං.

පිටෙක. පනතිසා.	අසුඛි.	සුඛි.
1	2	නිපුණගමිතරං.
1	16	දුක්ඛකරං.
2	23	ගණි.
2	27	වුද්දසනිපාතො.
3	27	නවනිපාතො.
3	33	කෙසසි.
4	2	එකිකා.
5	11	යථාකතනනිකේන.
5	13	සොදරදි.
5	18	අසනතාස.
5	23	නිපතති.
5	23	පතකොපි.
5	24	පතමානානං.
5	27	අනුපමතා.
5	32	දොගදාදිපු.
5	40	නුපමතා.
6	9	වනගගණ.
6	31	භයගෙනුනං.
6	32	සුණථාති.
7	6	භාවිතතතභාවිතං.
7	21	අනුබුද්ධො.
8	7&8	අනාගතසංකල්පණාති.
8	12	මහාගගණං.
8	13	කිලෙසගගණං.
8	17	අනුපද.
8	21	සාතෙති.
8	39	අනුපුබ්බ.
9	32	මහාසාවකභාවය.
12	9	නිශ්පසංසාපු.
12	12	ජලිහිකුසුභාවො.
12	13	පතිනනපටිසමතිදභාවො.
14	1	දසෙසති.
16	11	අනුපතාසිකා.
19	24	අනාගතසංකල්පණං.
20	22	ආරකෙසු.

පිටුව. පනති. අක්ෂර. සූඛි.	සූඛි.
23 25	බුබුළුපාදං
45 21	විජිතාවි
56 29	ඵවරුපො
66 21	සලකං
68 14	ගාථාසුඛභංගං
70 1	සිගාලපිටු
71 1	කුඛල
89 34	සභොවජන
91 4	භගවතං
95 17	සත්තවසිකං
100 20	වසනො
113 22	අඤ්ඤාතරංසං
134 28	නුපපජ්ජසි
143 14	සග්ගාමිකං
151 18	කාරෙනො
174 2	සමුච්ඡේදපපගාචණ්ඩෙක
205 36	උපපජ්ජසද්ධිච්ඡිතං
214 14	පරගු
262 29	නාතිගච්ඡේයස
263 1	2.2.2. ජෙනිදුස
265 12	වෙසමිසෙසන
265 12	වෙසදුනෙන
265 13	වෙසමිසෙසන
276 5	කුලපරිපර්ශනෙන
341 37	ඵකකවුතෙ
344 19	අලාබුච
354 1	විතෙතන
356	බුබුළු
365 6	පතං
368 3	බුබුළුතෙ
" 30	මධුරවසසිකං
390 23	පරිකම්භනනනි
390 31	දිසිසදුනෙන
406 33	වනරාජඤ්ඤා
411 22	ථනෙනො
413 17	තවනනිකෙ
432 26	සිලාදි
435 29	උපෙච්චලොක
479 25	පාසාදජායාය
512 6	ජිවතෙ
558 15	සබ්බලාභාදිසු

සුචිපතනං.

CONTENTS.

	පිඨක.		පිඨක.
නිදන	'1	1.4.1. ගවහරතිරිය	තෝර 91
1.1.1. සුභුතී	තෝර 17	1.4.2. සුපසිය	" 92
1.1.2. මහාකොසිත	" 29	1.4.3. සොපාක	" 94
1.1.3. කඩ්ධාරෙවන	" 33	1.4.4. පොසිය	" 96
1.1.4. පුණ්ණ මනතාති පුත්ත	" 37	1.4.5. සාමඤ්ඤකානී	" 98
1.1.5. දබ්බ	" 40	1.4.6. කුමාපුත්ත	" 100
1.1.6. සමුහන	" 46	1.4.7. කුමාපුත්තසහාය	" 101
1.1.7. හලලිඤ	" 48	1.4.8. ගවමපතී	" 103
1.1.8. වීර	" 50	1.4.9. තියස	" 105
1.1.9. පිලිඤ්චවත්	" 51	1.4.10. වසිසමාන	" 106
1.1.10. පුණ්ණමාස	" 53	1.5.1. සිරිවසිස	" 107
1.2.1. චූලගවත්	" 55	1.5.2. බද්දිවතිය රෙවන	" 108
1.2.2. මහාගවත්	" 57	1.5.3. සුමඬගල	" 111
1.2.3. වනවත්	" 58	1.5.4. සානු	" 113
1.2.4. සිවක සාමණේර	" 60	1.5.5. රමණීයමිහාරි	" 115
1.2.5. කුණ්ඩධාන	" 62	1.5.6. සමිඨි	" 116
1.2.6. බෙලට්ඨසීස	" 67	1.5.7. උජ්ජය	" 118
1.2.7. දුසක	" 68	1.5.8. සඤ්ජය	" 119
1.2.8. සිහාලපිකු	" 70	1.5.9. රාමණේය්‍ය	" 120
1.2.9. කුණ්ඩල	" 71	1.5.10. විමල	" 121
1.2.10. අජ්න	" 73	ගොධක	"
1.3.1. නිග්‍රොධ	" 74	1.6.1-4. සුඛානු වලලිය	" 123
1.3.2. විත්තක	" 77	උත්තිය	"
1.3.3. ගොසාල	" 79	1.6.5. අඤ්ඤනවතිය	" 127
1.3.4. සුගකි	" 80	1.6.6. කුට්ඨිගාරිය	" 129
1.3.5. නාඤ්ඤ	" 82	1.6.7. දුතියකුට්ඨිගාරිය	" 130
1.3.6. අභය	" 83	1.6.8. රමණීයකුට්ඨික	" 132
1.3.7. ලොමසකඛනිය	" 84	1.6.9. කොසලවිහාරි	" 134
1.3.8. ජව්‍රෙහාමිය	" 86	1.6.10. සිවලි	" 135
1.3.9. හාරිත	" 87	1.7.1. වජ්‍ය	" 140
1.3.10. උත්තිය	" 89	1.7.2. වජ්‍යපුත්ත	" 142

	පිටිබික.		පිටිබික.
1.7.3. පක්ක	පෙර 144	1.11.3. බඳුර	පෙර 207
1.7.4. විමලකොණ්ඩසුද්ද	145	1.11.4. බිතක	209
1.7.5. උකෙඛපකටච්ඡ	147	1.11.5. මලිතවමහ	210
1.7.6. මෙසිය	149	1.11.6. සුගෙමනක	212
1.7.7. එකධමමසවණිය	151	1.11.7. ධම්මසම්ම	214
1.7.8. එකුදුනිය	153	1.11.8. ධම්මසම්මිතු	215
1.7.9. ඡත්ත	155	1.11.9. සඛ්ඤාකම්ම	216
1.7.10. පුණ්ණ	156	1.11.10. උසහ	217
1.8.1. චච්ඡපාල	159	1.12.1. ජේත්ත	219
1.8.2. ආතුම	160	1.12.2. චච්ඡගොතන	221
1.8.3. මාණව	162	1.12.3. චතච්ඡ	222
1.8.4. සුයාම	165	1.12.4. අධිමුත්ත	224
1.8.5. සුසාරද	167	1.12.5. මහානාම	227
1.8.6. පියසුද්ධ	168	1.12.6. පාරසරිය	229
1.8.7. හත්ථරොහ	170	1.12.7. යස	232
1.8.8. මෙණ්ඩපිර	171	1.12.8. කිම්බල	235
1.8.9. රක්ඛිත	173	1.12.9. චජ්ජුත්ත	236
1.8.10. උග්ග	174	1.12.10. ඉසිදත්ත	238
1.9.1. සම්මිගුත්ත	175	එකානිසාගවණ්ණනා.	
1.9.2. කසුප	177	2.1.1. උත්තර	240
1.9.3. සිහ	179	2.1.2. පිණ්ඩාලභාරවාර්	244
1.9.4. නිත්	180	2.1.3. චල්ලිය	247
1.9.5. සුනාග	182	2.1.4. ගඛානාරිය	248
1.9.6. නාහිත	183	2.1.5. අජිත	250
1.9.7. පච්චි	185	2.1.6. මෙලජිත	252
1.9.8. අජ්ජුණ	186	2.1.7. රුධ	253
1.9.9. දෙවසහ	187	2.1.8. සුරුධ	254
1.9.10. සාමිදත්ත	189	2.1.9. ගොතම	256
1.10.1. පරිපුණ්ණක	190	2.1.10. වසහ	257
1.10.2. විජය	191	2.2.1. මහාමුඤ්ඤ	261
1.10.3. එරක	192	2.2.2. ජේතිදස	264
1.10.4. මෙත්තර්	194	2.2.3. ගෙරසුඤ්ඤාකානි	266
1.10.5. චක්ඛුපාල	195	2.2.4. සොමමිත්ත	267
1.10.6. බණ්ඩසුමන	198	2.2.5. සබ්බමිත්ත	269
1.10.7. තිස්ස	199	2.2.6. මහාකාල	271
1.10.8. අහස	201	2.2.7. තිස්ස	272
1.10.9. උත්තිය	202	2.2.8. කිම්බල	275
1.10.10. දෙවසහ	203	2.2.9. නඤ්ඤ	276
1.11.1. බෙලඤ්ඤානික	205	2.2.10. සිරිම	279
1.11.2. සෙතුච්ඡ	206	2.3.1. උත්තර	283

	පිටිමක.	පිටිමක.
2.3.2. හඳුර්	285	
2.3.3. සොහින	288	
2.3.4. වලලිය	292	
2.3.5. විතසොක	295	
2.3.6. පුණ්ණමාස	297	
2.3.7. නන්දක	299	
2.3.8. හරත	300	
2.3.9. භාරවාජ	302	
2.3.10. කණ්ණදිනන	304	
2.4.1. මගසිර	305	
2.4.2. සිවක	307	
2.4.3. උපවාන	308	
2.4.4. ඉසිදිනන	312	
2.4.5. සම්මුලනවාන	313	
2.4.6. බිතක	315	
2.4.7. සොණසෙට්ඨිපුත්ත	316	
2.4.8. නිසහ	318	
2.4.9. උසහ	319	
2.4.10. කප්පකුර	320	
2.5.1. කුමාරකස්සප	322	
2.5.2. ධම්මපාල	326	
2.5.3. බ්‍රහ්මාලි	327	
2.5.4. මොසරුරජ	328	
2.5.5. විසාඛපඤ්චාලිපුත්ත	331	
2.5.6. චූලක	333	
2.5.7. අනුපම	334	
2.5.8. වජ්ජන	336	
2.5.9. සකිත	337	
දුක්ඛිපාතවණ්ණනා.		
3.1.1. අඛණ්ණික	339	
3.1.2. පච්චය	341	
3.1.3. බහකුල	343	
3.1.4. ධනිය	347	
3.1.5. මාතඛගපුත්ත	348	
3.1.6. බුරුරුසොහිත	350	
3.1.7. වාරණ	353	
3.1.8. පසසික	355	
3.1.9. යසොජ	356	
3.1.10. සාරිමත්තිය	358	
3.1.11. උපාලි	360	

3.1.12. උත්තරපාල	371	
3.1.13. අභිකුත	372	
3.1.14. ගොතම	374	
3.1.15. භාරිත	376	
3.1.16. විමල	377	
නිකඛිපාතවණ්ණනා.		
4.1.1. නාගසමාල	378	
4.1.2. හගු	380	
4.1.3. සජ්ජිය	381	
4.1.4. නන්දක	384	
4.1.5. ජම්බුක	386	
4.1.6. සෙනක	388	
4.1.7. සම්බුත	390	
4.1.8. රුහුල	392	
4.1.9. වන්දන	395	
4.1.10. ධම්මික	396	
4.1.11. සප්පක	399	
4.1.12. මුදිත	401	
වතුක්ඛිපාතවණ්ණනා.		
5.1.12. රුජදත්ත	402	
5.1.2. සුගුත	405	
5.1.3. ගිරිමානන්ද	409	
5.1.4. සුමන	411	
5.1.5. වසි	413	
5.1.6. නදීකස්සප	415	
5.1.7. ගයාකස්සප	417	
5.1.8. වකකලි	419	
5.1.9. විජිතසෙන	424	
5.1.10. යසදත්ත	427	
5.1.11. සොණකුටිකණ්ණි	429	
5.1.12. කොසිය	431	
පච්චකඛිපාතවණ්ණනා.		
6.1.1. උරුමෙලකස්සප	434	
6.1.2. තෙකිවජ්ජනාති	440	
6.1.3. මහානාග	442	
6.1.4. කුලල	444	
6.1.5. මාලුඛකපුත්ත	446	
6.1.6. අපරසප්පදස	448	
6.1.7. කාතියාන	450	
6.1.8. මග්ගල	452	

	පිටිවක.
6.1.9. ජේතන	නේර 455
6.1.10. සුමන	„ 457
6.1.11. නභානකවුති	„ 459
6.1.12. මුඛවදන	„ 460
6.1.13. සිරිමෙඳ	„ 462
6.1.14. සබ්බසාමි	„ 465
ජනනනිපාතවණ්ණනා.	
7.1.1. සුඤ්ජුලය	„ 467
7.1.2. ලකුණවකහදිය	„ 469
7.1.3. හද්ද	„ 474
7.1.4. සොපාක	„ 477
7.1.5. සරහන	„ 480
සත්තනිපාතවණ්ණනා.	
8.1.1. මහාකව්වාන	„ 483
8.1.2. සිරිමිත්ත	„ 488
8.1.3. මහාපක්ක	„ 490
අභිනිපාතවණ්ණනා.	
9.1.1. භුත	„ 493
නිවනිපාතවණ්ණනා.	

	පිටිවක.
10.1.1. කාචදාසි	නේර 497
10.1.2. එකවිහාරික	„ 503
10.1.3. මහාකප්පින	„ 507
10.1.4. මුලුපක්ක	„ 515
10.1.5. කප්ප	„ 521
10.1.6. උපසෙත	„ 525
10.1.7. අපරගොතම	„ 529
දසනිපාතවණ්ණනා.	
11.1.1. සංකිල්ප	„ 533
එකාදසනිපාතවණ්ණනා.	
12.1.1. සිලව	„ 536
12.1.2. සුතිත	„ 540
වාදසනිපාතවණ්ණනා.	
13.1.1. සොණකොලිවිස	„ 544
තෙරසනිපාතවණ්ණනා.	
14.1.1. බදිරවනියරෙවන	„ 551
14.1.2. ගොදනන	„ 555
මුද්දසනිපාතවණ්ණනා.	

THE PALI ALPHABET

IN SINHALESE CHARACTERS.

VOWELS.

අ a ආ ā ඉ i ඒ í උ u ඌ ū එ é ඔ o

CONSONANTS.

ක ka	ඛ kha	ග ga	ඝ gha	ඞ ṇa
ච ca	ඡ cha	ජ ja	ඣ jha	ඤ ña
ට ṭa	ඨ ṭha	ඳ ḍa	ඬ ḍha	ණ ṇa
ත ta	ථ tha	ද da	ධ dha	න na
ප pa	ඵ pha	බ ba	භ bha	ම ma

ය ya ර ra ල la ව va ස sa හ ha ශ ṣා ආ ṇ

ක ka	කා ká	කි ki	කී kī	කු ku	කූ kú	කෙ ké	කෝ kó
ඛ kha	ඛා khá	ඛි khi	ඛී khī	ඬ khu	ඬූ khú	ඬෙ kné	ඬෝ khó
ග ga	=	=	=	=	=	=	=

කක kka	කඤ ඤā	කි tva, භු tra	එඵ mpha
කඛ kkha	කඞ ṇha	දද dda	මෙ, ඔ mba
කය kya	කච, ච nca	ඳ, ඩ ddha	මභ mbha
කි kri	ජ, ඤජ ṇcha	ද් dra	මම mma
කි kva	ජ, ඤජ ṇja	ච dva	මභ mha
කි khya	කඤ ඤjha	ධ ධdha	ය, ය yya
කි khva	ට ට ṭṭa	නන nta	යා yha
ගග ga	ඊ, ඵ ṭṭha	නි nthā	ල lla
ගඝ ggha	ඩ ඩ ḍḍa	ඤ nda	ලා lya
ග් gra, ඩඤ ṇka	ඩ ඩ ḍḍha	කි ndha	ලා lha
ඬෙ ṇkha	ණණ ṇṇa	නන nna, නන nha	වන wha
ඬෙ ṇga	ණ ට ṭṭa	ප ppa	සා ssa
ඬෙ ṇgha	ණ ට ṭṭha	ප් ppha	සා sma
ච ච ca	ණ, ඩ ṇḍa	බ බ ba	සා swa
ච ඡ cha	ණ ට ṭṭha	බභ bbha	හා hma
ජ ජ ja	තන tta	භු bra	හා hva
ජ ඣ jha	ඵ tha	භ භ mpa	හා ṭha

ආ á ඒ í උ u ඌ ū ඒ é ඔ o

ප ර ම න් දී ප නී

නාම

පේ ර ගා ටී සී ක ටා.

නමෝ නසා හගවතෝ අරහංතා සම්මාසම්බුධස්ස.

මහාකාරුණිකං නාමං කෙය්‍යසාගරපාරගං
වඤ්ඤ නිපුණගමිතරං විචිත්තනයදෙසනං.¹

විජ්ජාවරණසම්පන්නා යෙන නියනති ලොකතො
වඤ්ඤ නමුත්තමං ධම්මං සම්මාසම්බුද්ධපුත්තං.

සිලාදිගුණසම්පන්නො සීතො මග්ගථලෙසු යො
වඤ්ඤ අභිසංඝඤ්ඤාං තං පුඤ්ඤකෙබ්බතං අනුත්තරං.

වඤ්ඤාජනිතං පුඤ්ඤං ඉති යං රත්තත්තයෙ
ගතත්තරායො සබ්බස්මිනුත්තරං තස්ස තෙජසා,

යාතා² සුභුනි ආදිති කතකිලෙවති තාදිති
පේරෙති භාසිතා ගාථා පේරිති ව නිරාමිසා

උදනාදිවිධිනාවෙව ගමිතරා නිපුණා සුනා
පුඤ්ඤතාපටිසංසුත්තා අරියධම්මප්පකාසිනා³

පේරගාථා ති නාමෙන පේරිගාථා ති තාදිතො
යා චුද්දනනිකාශසමිං සම්මාසිංසු මගෙසයො,

තාසං ගමිතරස්සනෙහි මග්ගෙතබ්බතාවතො
කිඤ්ඤාපි දුක්ඛරං කාතුං අත්ථසංවණ්ණනා මයා,

සහසංවණ්ණනං සසමා ධරතෙ⁴ සන්ත්තසාසනං
පුබ්බාවරියසිහානං නිධිතෙව විනිවුජයො,

තසමා තං අවලම්බිතා මග්ගෙතාන පඤ්ඤාපි
නිකායෙ උපනිස්සාය පොරාණධිකථානසං

සුවිපුඤ්ඤං අසංකිණ්ණං නිපුණත්ථිතිවුජයං.
මහාවිහාරවාසිනං සමයං අවිලොමයං,

1. සී. I, II & ම. විචිත්තනයදෙසනං.
විචිත්තනයදෙසනං.

2. සී. II, III & ම. සථා.

3. සී. I, II & ම. අරියධම්මප්පකාසිනා.

4. සී. III & ම. අත්ථසංවණ්ණනා අයං.

5. ම. වදනෙ

සාසං අන්තො දුරිඤ්ඤායොසා ආනුසුබ්බිකථං¹ විනා
තාසං තං තං විභාවෙනො දීපයන්තො විනිවුත්සං.

යථාබලං කරිස්සාමි අසම්මංචණණානං සුභං
සක්කච්චං ථෙරගාථානං ථෙරිගාථානං මෙවං.

ඉති ආකඛම්භානස්ස සඤ්චමස්ස විරට්ඨිති.
තදන්තං විහජන්තස්ස නිසාමයථ සාධවො ති.

කියාපනො ථෙරගාථා, ථෙරිගාථා ව ? කර්ඤ්ච පවත්නාති ?
කාමඤ්චායමන්තො ගාථාසු වුන්නොයෙව; පාකවභාවකරණන්. පන
පුනපි වුච්චතො:—

තත්ථ ථෙරගාථා තාව සුභුති තේරාදිති භාසිතා. යා හි තෙ
අත්තනා යථාධිගතං මණ්ථලසුඛං පච්චවෙක්ඛිතා කාචි උද්භවසෙන,²
කාචි අත්තනො සීමාපත්තිවිහාරපච්චවෙක්ඛනවසෙන, කාචි පුච්ඡා
වසෙන, කාචි පරිනිබ්බාණසමයෙ සාසනස්ස නියාතිකභාවවිභාවන
වසෙන³ අභාසිංසු; තා සබ්බා සබ්බිතිකාලෙ එකජ්ඣං කතා ථෙර
ගාථා ඉවෙච්ච ධම්මසබ්බාගකෙති සබ්බිතා.

ථෙරිගාථා පන ථෙරියො උද්දස්ස දෙසිතා. තා පන විනය
පිට්ඨං සුත්තනතපිට්ඨං අභිධම්මපිට්ඨකතාති තීසු පිටකෙසු සුභගනන
පිට්ඨක පරියාපන්නා, දීඝනිකායො මජ්ඣිමනිකායො සංඥාන
නිකායො අභිගුණතරනිකායො චුද්දකනිකායො ති පඤ්චසු නිකායෙසු
චුද්දකනිකාය පරියාපන්නා, සුත්තං ගෙය්‍යං වෙසායාරණං, ගාථා
උද්දතං ඉතිවුත්තනං ජාතනං අබ්ගුතධම්මං වෙදලලනති නවසු
සාසනධෙගසු ගාථා සබ්බගං ගතා.

“වාසිතිං බුද්ධතො ගණිති වෙ සහස්සාති භික්ඛුතො
වතුරාසිතිසහස්සාති යෙමෙ ධම්මා පවත්තිනො”ති

එවං ධම්මභණ්ඩාගාරිකො පටිඤ්ඤාතෙසු වතුරාසිතිසා ධම්ම
තඛනිසහස්සෙසු කතිපයධම්මකඛනිසබ්බගං ගතා.

තත්ථ ථෙරගාථා තාව නිපාතනො එකතිපාතො එකුත්තර
වසෙන යාව වුද්දසතිපාතාති, වුද්දසතිපාතො, සොළසතිපාතො,
විසති නිපාතො, තිංසති නිපාතො, වත්තාළීස නිපාතො, පඤ්ඤස
තිපාතො, සට්ඨිතිපාතො, සත්තතිතිපාතොති, ඉමෙ සත්ත නිපාතාති
එකවිසතිතිපාතසබ්බගං. නිපත්තං⁴ තික්ඛිපත්තති නිපාතො.

1. සි. II, III & ෧. අනුසුබ්බකථං.

2. ෧. උද්භවසෙන.

3. සි. I. විභාවභාවසෙන.

4. සි. I, III & ෧. නිපාතනං.

එකො එකෙකො ගාථානං නිපාතො නිකෙව්වො එතාති එක නිපාතො. ඉඹිනා නයෙන සෙසෙසුපි අන්තො වෙදිතබ්බො. නන්ද එකනිපාතො¹ වාදස වග්ගො, එකෙකසමිං වග්ගෙ දස දස කතො විසුත්තරසහං පේරා; නත්තකා එවි ගාථා.

විග්ගයෙහි:-

“විසුත්තරසහං පේරා කතතිඑවා අනාසවා
එකකවති² නිපාතවති සුසම්මිතා මගෙසිති”යි.

දුකතිභාතො එකුතපඤ්ඤස පේරා අට්ඨනවුචි ගාථා, නිකතිපාතො සොළස දේද්දා අට්ඨවත්තාලීස ගාථා, වතුකකතිපාතො තෙරස පේරා වෙපඤ්ඤා ගාථා, පඤ්ඤානිපාතො වාදස පේරා සට්ඨි ගාථා, ජකක නිපාතො වුඤ්ඤ පේරා වතුරසිති ගාථා, සත්තක නිපාතො පඤ්ඤ පේරා පඤ්ඤාතිංස ගාථා, අට්ඨකතිපාතො තයො පේරා වතුචිසති ගාථා, නවක නිපාතො එකො පේරො නවගාථා, දසතිපාතො සත්ත පේරො සත්තති ගාථා, එකාදසතිපාතො එකො පේරො එකාදස ගාථා, වාදසතිපාතො වෙ පේරා වතුචිසති ගාථා, හෙරසතිපාතො එකො පේරො තෙරස ගාථා, වුඤ්ඤතිපාතො වෙ පේරා අට්ඨචිසති ගාථා, පඤ්ඤානිපාතො තතො, සොළසතිපාතො වෙ පේරා වත්තිංසගාථා, විසතිතිපාතො දස පේරො පඤ්ඤවත්තාලීසාධිකාති වෙ ගාථා සතාති, නිංසතිපාතො තයො පේරො සහං පඤ්ඤ ව ගාථා, වත්තාලීසතිපාතො එකො පේරො වෙ වත්තාලීස ගාථා, පඤ්ඤසතිපාතො එකො පේරො පඤ්ඤපඤ්ඤස ගාථා, සට්ඨිතිපාතො එකො පේරො අට්ඨසට්ඨි ගාථා, සත්තතිතිපාතො පි එකො පේරො එකසත්තති ගාථා, සවපිණ්ඩනො පන වෙ සතාති වතුසට්ඨි ව පේරො සහංසං තිණි සතාති සට්ඨි ව ගාථාති.

විග්ගවට්ටෙතො:-

“සහංසං ගොතති තා ගාථා තිණි සට්ඨි සතාති ව
පේරා ව වෙ සතා සට්ඨි වත්තාගෙ ව පකාසිතා”යි.

පේරා ගාථා පන එකතිපාතො එකුත්තරවසෙන යාව නවතිපා තාති නවතිපාතො, එකාදසතිපාතො, වාදසතිපාතො, සොළසතිපා තො, විසතිතිපාතො, නිංසතිපාතො, වත්තාලීසතිපාතො, මහාතිපා තොති සොළසතිපාතසම්මතා. නන්ද එකතිපාතො අට්ඨාරස පේරියො අට්ඨාරසෙව ගාථා, දුකතිපාතො දස පේරියො විසති ගාථා, නිකතිපා තො අට්ඨ පේරියො වතුචිසති ගාථා, වතුකක නිපාතො එකා පේරි වත්තො ගාථා, පඤ්ඤකතිපාතො වාදස පේරියො තෙසට්ඨි³ ගාථා ජකකතිපාතො අට්ඨපේරියො අට්ඨවත්තාලීසගාථා, සත්තතිපාතො

1. එකතිපාතො වාදසවග්ගො.

2. එ. සි. I & II එකෙකමි

3. සි. II. සත්තතිපාතපරිච්ඡේදා පාඨා.

නිසොං පේරියෝ එකවිසති ගාථා. අට්ඨනිපාතනො පට්ඨාය යාච
සොළුසතිපාතා එකිකා පේරියෝ නංතංතිපාතපරිමාණා ගාථා.
විසතිනිපාතෙ වහසොං පේරියෝ සත්තනවුති ගාථා, තිංසතිපාතෙ
එකා පේරි වතුනිංස ගාථා, වහනාළිසතිපාතෙ එකා පේරි අට්ඨ
වහනාළිස ගාථා, මහානිපාතෙපි එකා පේරි පඤ්චසත්තනි ගාථා,
එවමෙත්තිපාතානං ගාථානංව පරිමාණං වෙදිහබ්බං. එවං පරිවර්තන
පරිමාණාසු පනෙනාසු පේරගාථා ආදි.

තත්ථාපි,

“සිහානංව නදන්තානං දුසිතං ගිරිගබ්ගෙර

සුණංථ ගාවිතත්තානං ගාථා අනතුපනාධිකා”¹ති.

අයං පඨම මහා සබ්බිනිකාලො ආයසම්භා ආනප්පො නෙසං
පේරුනං පොමනත්ථං ගාසිතා ගාථා ආදි. තත්ථ සිහානානි: සිහ
සලො “සිහො හික්ඛවෙ මග්ග්ථා”²ති ආදිසු මග්ගප්පආගතො. “අට්ඨො
සිහො සෙනාපති යෙන හගවා තෙනුපසබ්බා”³ති ආදිසු පඤ්ඤානිසං
වෙදිහබ්බො. “සිහොති ඛො හික්ඛවෙ තථාගහසොහං අධිවචනං අර
හභො සමුභංගොධිසං”⁴ති ආදිසු යත්⁵ තථාගතෙව චුත්තං, යථා
තථාගතො සද්දිස කපපනාය ආගතො, එවං ඉධාපි සද්දිසකපනාවසෙ
නෙව වෙදිහබ්බො. තසමා සිහානංවාති: සිහානං ඉව; සංඝිවසෙන සර
ලොපො, “එවංස හෙද”⁶ ති ආදිසු විස; තත්ථ ඉධා ති නිපාතපදං,
සුණංවා ති: ආසක්ඛාතපදං, ඉතරුති නාමපදානි. සිහානංවාති ව
සමබ්බෙකෙ සාමිච්චනං, සාමසොධත්ථ සමබ්බි ව සරුපභො න චුත්තො,
අත්ථො පන චුත්තොව ගොති. යථාති “මට්ඨසොව මුඛං එහසො”⁷ති
චුත්තෙ “මට්ඨසො මුඛං විස මුඛං එහසො”⁸ති අයමත්ථො චුත්තො එව
ගොති, එවමධාපි “සිහානංවාති” චුත්තෙපි “සිහානං නාදො”⁹ විසා”¹⁰ ති
අයමත්ථො චුත්තො එව ගොති. තත්ථ මුඛසද්ද සන්තිධානං ගොති වෙ?
ඉධාපි “නදන්තාන”¹¹නති පදසන්තිධානභො, තසමා සිහානංවාති
නිදසුනවචනමෙතං. නදන්තානානි තසු නිදසුනබ්බෙන සමබ්බි
දසුනං. දුසිතනි තබ්බිසෙසනං.

ගිරිගබ්ගෙර ති තසු පවහතිට්ඨානදසුනං. සුණංවා ති සවණේ
නියොජනං; ගාවිතත්තානනි සොහබ්බසු පහවදසුනං.
ගාථාති සොහබ්බ වන්දසුනං. අනතුපනාධිකා ති තබ්බිසෙසනං.
සාමසොධත්ථ “සිහානං නදන්තානං දුසිතං”¹²නති පුලුලිඛවසෙන
ආගතානං¹³ ලිඛං. පන පරිවත්තත්ථා සිතිනනි ආදිනා ඉතිලිඛ
වසෙනාපි අත්ථො වත්තබ්බො; එහසෙසවසෙනවා; සිහා ව සිතියො ව
සිහා හෙසං සිහානනති ආදිනා සාධාරණාගෙනා තිසොං නිදන
ගාථා පේරගාථානං පේරිගාථානංවාති.

1. ම. අනුපනාධිකා

2. ම. නදිසුන.

a. අ. නි. 4. නි. සිහසුත.

b. අ. නි. 5. නි. 4. සුමෙතවග්ග, සිහසුත.

මහාවග්ග. තෙසර්ථක. සිහනාණවාර.

3. ම. සි. II & III දුඨා

4. සි. II ආගත.

c. අ. නි. 5. නි. 5. කතුඛවග්ග.

සිහසුත.

d. ම. නි. සබ්බාසවසුත.

නැව් සහනතො ගනනතොව සිහො; යථාහි සිහසුන මෙ රඳෙකු බලවිසෙස යොගතො සරහමිගමනකවරවාරණාදිනොපි පරිසරයො නාම නැව්, වානානපාදිපරිසරයෙහි සො සහති යෙව, ගොවරාය පක්කමිනොපි නෙජ්සුදනාය මනනගතිහත්වනමිති සාදිකො සමාගනනො අභිරු අවුමිති අභිහවති, අභිහවනො ව නො අඳුදුදුදු ගනනො නැව් මුදමංසාති හකබ්බිකා සුබෙතොව විහරති, එවතෙතොව මහාපෙරා අරියබලවිසෙස¹ යොගෙන සබ්බෙසමි පරිසරයානං සහනතො රාගාදිසසිකිලොබලසු² අභිහවිතො ගනනතො පජගනතො හෙජ්සුදනාවෙන කුතොවිපි අභිරු අවුමිති කොනාදි සුබෙත විහරන්ති සහනතො ගනනතො ව සිහා වියාති සිහා.

සද්දත්තො පන යථා ආනතනෙධෙත³ ආදිඅත්ත⁴ විපල්ලා සහො හක්කං වුමුච්චි, එවං හිංසනෙධෙත සිහො වෙදිතබ්බො; නථා සහනෙධෙතාපි. සොදරාදිපටිකෙබ්බෙන නිරුහතිතයෙන පන වුමු මානෙ වත්තබ්බෙව නැව්. අපථා යථා මෙරාජා කෙසරසිහො අත්තතො හෙජ්සුදනාය එකවාරි⁵ විහරති, න කිසුච්චි සහායං පථො සිංසති, එවතෙතොව හෙජ්සුදනාය විවෙකාභිරුතියා ව එකවාරි නොති එකවාරියෙධෙතාපි⁶ සිහා වියාති සිහා. හෙතාග හගවා:- 'සිහංවෙකවරං නාග අ'නති. අපථා අසත්තාසන ජවපරක්කමාදි විසෙසයොගතො සිහා වියාති සිහා, එහෙ මහාපෙරා. වුත්තං හෙතං හගවතා:- "චෙ මෙ තිකබ්බෙව අසතියා එලනතියා න සත්තසත්ති; කතමෙ වෙ? තිකබ්බු ච ඕණ්සවො, සිහො ව මෙරාජා"ති. b ජවොපි සිහසු අඳුදුදුති අසාධාරණො, නථා පරක්කමො. නථාහි සො උසහ සහමි ලබ්බිකා චිනමිතිසාදිසු නිපනති, පහකොපි⁷ සමානො පතිනන මදනමිති මත්තවරවාරණානං පහමානානං හිනිදිකා දනනකළිර මංසං⁸ බාදති, එහෙසං පන අරියමග්ගජවො ඉභිජවො ව අඳුදුදුති අසාධාරණො, සමප්පධාන පරක්කමො ව නිරුතියො, නසමං සිහංහං වානි: සිහසද්ධානං විය; සිහසු වෙත්ති අනුපමනා⁹ දඩ්බ්බො අවමත්තවිසිට්ඨසු සහනාදිඅත්තසු¹⁰ පෙරෙසෙව ලබනතො.

නදගතානනති: ගජ්ජනානං; ගොවරපරක්කමිකුට්ඨිදෙගල්ලා දිසු¹¹ ති යථා සිහා අත්තතො ආසයනො නිකබ්බිකා විජවතිකා සිහ නාදං අභිනාදං නදනති, එවං එහෙවි: විසසජ්ඣිතතප්පවෙකකණ ලද්ධාදිකාලෙසු ඉමං අභිනාදං නදිංසු. තෙනවුත්තං:- "සිහානංව න දනනාන"නති.

1. සි. II. III. දිලාස. 3. අරියබලයොගත.	5. සි. I. එකති. එකාති.
2. 3. & සි. III. ගතාදිසංතිලෙස බල.	6. 3. ජකවරියෙසසාපි
3. 3. යථාසාමුමතෙත්ත.	7. සි. II & II සපාතසොපි.
යථාපත් මහාසද්දතිති. පි. 506.	8. සි. II & III කළිරංව.
4. සි. I අභිහ	9. සි. II & III නුපමනා.
a. සං. ති. සදවතාසං. එභිජංහ නුත්ත.	10. සි. II & III සමාසාදිඅත්තසු
b. අ. නි. 2. නි. 6. ව.	11. 3. සි. II වෙලාදිසු.

දැඩිනානි: දැඩිවනනානං පසන්තං පසන්දැඩිනං අතිසයදැඩිනානති වා අන්තො. යථාහි සිහා අතිවිසද්දහානං තිකබානඤ්ච වතුනානං දැඩිනං බලෙන පටිපකෙඛ අතිහවිත්වා අතතනො මනො රථං මන්තං පුරෙනති, එවමෙනෙපි වතුනං අරියමග්ගදැඩිනං බලෙන අනාදිමති සංසාරෙ අනතිභූතපුබ්බං පටිපකං අතිහවිත්වා අතතනො මනොරථං මන්තං පාපෙසුං. ඉධාපි දැඩි විශාති දැඩිති පරිසඤ්ඤාපනාවසෙනෙව¹ අන්තො වෙදිතබ්බො.

ගිරිගබ්බතරෙති: පබ්බතාග්ගායං. සමිපන්තො භූමිවචනං. “ගිරි ගඟ්ගරෙ”² ති තෙවි පඨනති. පබ්බතෙසු වතගග්ගවතසණ්ඨති අන්තො ඉදමන්ත නෙසං විරොචනට්ඨාන දසසානඤ්චව සිහනාදසස යොගගඟ්ගමිදසසනඤ්ච; “නදනනානං ගිරිගබ්බතරෙ”³ ති යොජනා. යථා සිහා යෙභුයෙසන ගිරිගබ්බතරෙ අඤ්ඤාති දුරාසද්ධාය ජනවිචිතෙන වසනනා අතතනො දසසනෙන උපපජ්ජනසසස බුද්ධකම්මසනනාසසස පටිගරණන්තො ගොවරගමනෙ සිහනාදං නදනති, එවමෙනෙපි අඤ්ඤාති දුරාසද්⁴ ගිරිගබ්බරසදිසෙව පුඤ්ඤාගරෙ වසනනා ගුණෙති බුද්ධකානං පුට්ඨජනානං තණ්හාදිට්ඨිපටිත්තාසපටිවජ්ජනන්තො වතබ්බානගාථාසඤ්ඤානං අතිනනාදං නදිංසු.

තෙන චුතතං:-

“සිහානංව නදනනානං දැඩිනං ගිරිගබ්බතර
පුණොථ භාවිතතනානං ගාථා අතතුපනාසිකා”⁵ ති.

පුණොථාති: සවනාණතතිකවචනං, තෙන වතබ්බානානං ගාථානං සනතිපතිතාය පරිසාය සොතුකාමනං උපපාදෙනො සවනෙ ආදරං ජනෙති, උසසාහං සමුට්ඨාපෙනො ගාරවං බමුමානඤ්ච උපට්ඨපෙති¹ අථවා සිහානනත් ආදීනං පදානං පරිකප්පනාය විනා මුඛවසෙනෙව අන්තො වෙදිතබ්බො. තසමා ද්දහතිකබ්බානෙව පසන්තාතිසයදැඩිනාය දැඩිනං ගිරිගබ්බතරෙ නදනනානං සිහගජ්ජනං ගජ්ජනානං සිහානං මිගරාජ්ජනං විය නෙසං අතිතනාදසදිසා ගාථා පුණොථාති අන්තො. ඉදං චුතතං හොති:- යථා සිහනාදං නදනනානං සිහානං මිගරාජ්ජනං භූතොවිපි භයාභාවතො සො අභිතනාදො නදඤ්ඤාමිගසනනාස කරො², එවං භාවිතතනානං අපමනනානං ථෙරානං සිහනාද සදිසා සබ්බසො භයගෙනුනං සුප්පතිණතනා අභිතනාදභූතා පමත්ත ජනසනනාසකරා³ ගාථා පුණොථාති.

භාවිතතනානනති: භාවිතවිතනානං. විතතං හි “අතතා හි කීර දුදුමො”^a “යො වෙ සිතතෙනා නසෙසව උජ්ජ”^b ති ව “අතතසමො පණ්ඩි”^c ති ව එවමාදිපු අතතාති චුච්චති. තසමා අභිවිතනානු යොගෙන සමිථිපසසනාතිවබ්බිතවිතනානං සමිථිපසසනාභාවනා

1. ම. සඤ්ඤාපනාවසෙනෙව

2. ම. ගිරිගබ්බතරෙ

3. සි. I, II & III දුරසද

4. සි. I උපපජ්ජනපෙති.

5. සි. II & III සනතාපසානං. සනතාපසානං.

a. බමිමපද. අතතවග්ග.

b. පුණොති. මහාමුඛලසුඤ්ඤා.

මන්තං ආපෙඨා ධිනානනති අන්තං. අථවා, භාවිතතනානනති භාවිතසභාවානං සභාවහුත¹ සීලාදිභාවිතානනති අන්තං. ගියතීති ගාථා; අනුබ්බිභාදිවසෙන² ඉසීහි පවත්තනං වහුපදං ඡපදං වා වචනං. අනෙකුසමි තංසදිසභාය ගාථා³ වුච්චති. අත්තන්තාදිපස භෙදෙ අන්ත උපනෙතති, තෙසු වා උපතීයන්ති අත්තාපනාසිකා. ⁴ අථවා, භාවිතතනානනති: භාවිතතනභාවිතං; අත්තභාවො හි ආභිතො⁵. අනුමොනො ඵන්ති අත්තාති වුච්චති, සොව තෙති අප මාදභාවනාය⁶ ආවජ්ජනාභාවනාය භාවිතො, සමිදෙව භුණ්ණති ගාභාපිභො. තෙන වුත්තං:- හෙසං කායභාවනා සීලභාවනා විත්ත භාවනා අනෙකුභාවනාති වතුන්තමි භාවනානං පරිපුණ්ණභාවා දස්සෙති.

භාවතාති ව සමොධිපටිපද ඉධාධිපෙත්තා. යායං සම්මසමොධි අති ආ දුර්ධා අතිසමයතො තදන්තො ව. සමොධි පන තිවිධා සමොසමොධි පට්ටකසමොධි සාවකසමොධිති. තන්ත සමො සාමං සබ්බධමොනං බුජ්ඣනතො බොධනතො ව සමොසමොධි, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤ පදවිධානං මග්ගඤ්ඤං මග්ගඤ්ඤපදවිධානඤ්ඤ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤ සමොසමොධිති වුච්චති. තෙනාහ:-“බුද්ධාති සො සො භගවා සයභු අනාවරියකො පුබ්බ අනුසුභෙසු ධම්මෙසු සාමංසම්මාති අතිසමුජ්ජති තන්ත ව සබ්බඤ්ඤානපත්තො බලෙසු⁷ ව වසී භාව⁸”ති. බොධනෙය්‍යබොධනන්තො හි බලෙසු⁷ ව වසීභාවො.

පට්ටකං සයමෙව බොධිති පට්ටකසමොධි. අනුබුද්ධො සයභු ඤ්ඤානෙත සම්මාතිසමයොති අන්තං. සමොසමුද්ධානං හි සයභුඤ්ඤාන කාය සයමෙව පවත්තමානොපි සම්මාතිසමයො සානුබුද්ධො අපමාණානං සත්තානං සම්මාතිසමයස්ස හෙතුභාවතො. ඉමෙසං පන සො ඵකස්සාපි සත්තස්ස සම්මාතිසමයහෙතු ත⁹හොති.

සන්ධිමිදෙසනාය සවනන්ත ජානාති සාවකා, සාවකානං සම්මාතිසමයො සාවකසමොධි.

තිවිධාපෙසා තිණ්ණං බොධිසත්තානං යථාසකං ආගමනීය පටි පදය මන්තාපත්තියා සතිපට්ඨානාදිනං සත්තාතිසාය බොධිපක්ඛිය ධම්මානං භාවනා පාරිසුරිති වෙදිතබ්බා ඉතරාහිසමයානං තදවිතා භාවතො. න හි සම්මතිරියාහිසමයෙන විතා භාවනාහිසමයො සමුභ වති. සති ව භාවනාහිසමයෙ පභාණාතිසමයො පරිඤ්ඤාහිසමයො ව සිද්ධො යෙව හොතිති.

1. සි. I ගුත්තං.

2. ම. සි. III අනුලභාසාදිවසෙන.

3. සි. II & III තථා වුච්චති.

4. ම. අනුපනාසිකා.

5. සි. I & II. අභිතො.

6. ම. අපමාණ.

7. සි. II, III & ම. ඵලෙසු

8. සි. I & II අපරිමානානං.

යද හි මහාබෝධිසත්තො පාරමිපරිපූරිතබෝධිසමාරො වරිථ
හමෙ කතපුබ්බනිවේවා බෝධිමණ්ඩං ආරාග්න “න තාවිමං පලලංකං
තිඤ්ඤාමි යාව න මෙ අනුපාදය ආසවෙති චිත්තං විමුච්ඡියාති”¹ති
පටිඤ්ඤං කත්වා අපරාජිතපලලබ්බෙති නිසින්නො අසමපත්තාය එව
සඤ්ඤාවෙලාය මාරබලං විධිමිත්වා පුරිමයාමෙ පුබ්බෙතිවාසානුස්සනි
ඤ්ඤෙන්න අනෙකාකාර වොකාරෙ² පුබ්බෙතිවුත්තබ්බෙති අනුස්ස
රිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුචිසොධනෙන්න වුත්තුපපාතඤ්ඤාන අනාගත
සඤ්ඤාණාති අධිගතවා,³ පටිඤ්ඤාමයාමෙ “කිච්ඡං වතායං ලොකො
ආපන්නො ජායති ච ජීයති ව මීයති ව වචති ව උපපජ්ජති ව අථවපති
මස්ස දුක්ඛස්ස නිස්සරණං නපපජානාති ජරාමරණස්සා”⁴ති ආදිනා
ජරාමරණතො පටිස්සය පටිච්ඡක්ඛුප්පාදමුඛෙන් විපස්සනං අහිතිවි
සිත්වා මහාගගණං ඡිඤ්ඤං නිසද්ධිලායං ඵරස්සං සුතිසදෙනො⁵
විස කිලෙසගගණං ඡිඤ්ඤං ලොකනාපො ඤ්ඤාඵරස්සං තෙජෙනො
බුද්ධිභාවාය ගෙනුසමපත්තියා පරිපාකං ගතත්තා සබ්බඤ්ඤාත ඤ්ඤාධි
ගමාය විපස්සනං ගභං ගණ්ඨාපෙනො අත්තරුහරා නානාසමා
පත්තියො සමාපජ්ජිත්වා යථාවචන්දාපිනෙ නාමරූපෙ තිලකකිණං
ආරොපෙත්වා අනුපදබ්බමං⁶ විපස්සනාවසෙන අනෙකාකාරවොකාර⁷
සඤ්ඤාතෙ සමමසන්නො ඡිත්තංසංභාරිසත්තසහස්සමුඛෙන් සමමසන
වාරං විත්තෙත්වා⁸ තත්ථ මහාවජිරඤ්ඤාණසඤ්ඤාතෙ විපස්සනාඤ්ඤාණ
නිකෙඛ සුරෙ පසන්නෙ වුට්ඨානගාමිනිභාවෙන් පවත්තමානෙ යද
නං මග්ගෙන ඝාතෙති තද මහාපටිපාටියා දියඝ්ඤිකිලෙසසහස්සපු
බ්බෙපෙනො අග්ගමග්ගකකිණෙ සමමාසමෙබ්බාධිං අධිගච්ඡති නාම, අග්ග
ඵලකකිණතො පටිස්සය අධිගතො නාම සමමාසමුද්ධිභාවතො දස
බලවතුචෙසාරජ්ජාදයොපි තස්ස තද හත්තගතා යෙව ගොතන්ති;
අයං තාව අභිසමයතො සමමාසමෙබ්බාධිපටිපද තදත්තො පන මහා
හිනිහාරතො පටිස්සය යාව තුසිතතවතෙ නිබ්බත්ති එත්තන්තරෙ
පවත්තං බෝධිසමාරාසමාරණං තත්ථ යං වත්තබ්බං තං සබ්බාකාර
සමපන්නං චරියාපිටකවණ්ණනායං විත්තරතො වුත්තමෙවාති; තත්ථ
වුත්තනායෙතෙව ගගෙනබ්බං.

පච්චෙකබෝධිසත්තොපි පච්චෙකබෝධියා කතාහිනිහාරා අනු
පුබ්බෙත්ත සමමා වා පච්චෙක සමෙබ්බාධිසමාරා හාදිසෙ කාලෙ වරි
මත්තභාවෙ සීතා ඤ්ඤාණස්ස පරිපාකගතභාවෙන් උපට්ඨිතං සංවේග
නිමිත්තං ගගෙත්වා සවිසෙසං භවාදිස්ස ආදිතං දිස්වා සයමනුඤ්ඤාණෙන
පවත්තිපවත්තිගෙතුං නිවුත්තිතිවුත්ති⁹ ගෙනුඤ්ඤා පරිච්ඡිඤ්ඤා
“සො ඉදං දුක්ඛන්ති යොතිසො මනසිකරොති”¹⁰තිb ආදිනා ආගත

1. ම. සි. I වොකාර.

2. ම. සි. II & III අභිගතාහි.

3. ම. නිසෙසදෙනො.

4. අනුපුබ්බධිමිමං.

5. සි. II & III වොකාර.

6. සි. I. මිනිසරත්තං. ම. මිනිසරත්තං.

7. සි. II & III හිබ්බත්ති.

a. දී. නි. මහාපදනුසුත්තං. පි. 599.

b. ම. නි. සබ්බාසමපන්න.

තසෙත චතුසච්චකම්මට්ඨානං පරිමුද්ගෙනනා අත්තනො අභිනිහාරානු
රූපසංඛාරෙ පරිමෙදුනා අනුක්කමෙන විපස්සනං උස්සුක්කාපෙඤා
මග්ගපටිපාටියා අග්ගමග්ගං අධිගච්ඡන්තා පච්චෙකසමොධිං සයග්ග¹
අභිසම්මුඡ්ඤානති නාම; අග්ගඵලක්කණ්ණො පට්ඨාය පච්චෙකසමිද්ධා
නාම හුචා, සදෙවකස්ස ලොකස්ස අග්ගදක්ඛිණේය්‍යා ගොනති.

සාවකා පන සජ්ඣ සමුභවමාරිතො වා චතුසච්චකම්මට්ඨානකපං
සුඤ්ඤා තසමිංයෙව ඛණේ කාලන්තරෙ වා තථං පටිපත්තිං අනු
තිට්ඨන්තා ඝට්ඨන්තා වායමන්තා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙඤා, යදිවා පටි
පදය වර්ධනතියා, සච්චාති පටිවිජ්ඣන්තා අත්තනො අභිනිහාරානු
රූපසිද්ධිඅග්ගසාවකභූමියා වා කෙවලං වා අග්ගමග්ගක්කණේ සාවක
සමොධිං අධිගච්ඡන්ති නාම; තතො පරං සාවකමුද්ධා නාම ගොනති
සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණේය්‍යා. එවං තාව අභිසම්මයතො
පච්චෙකසමොධිං සාවකසමොධිං ව වෙදිතබ්බා.

තදන්තො පන යථා මහාබොධිසත්තානං ගෙට්ඨිමපරිචේජ්දෙන
චත්තාරි අසංඛෙය්‍යාති කප්පානං සත්තසගස්සං ව බොධිසමාරසමා
රණං ඉච්ඡිතබ්බං, මජ්ඣිමපරිචේජ්දෙන අට්ඨ අසංඛෙය්‍යාති කප්පානං
සත්තසගස්සංඤ්ච, උපරිමපරිචේජ්දෙන සොළස අසංඛෙය්‍යාති කප්පානං
සත්තසගස්සංඤ්ච; එතෙ ව ගෙදු² පඤ්ඤාධිකාසද්ධාධිකවිරියාධිකවසෙන
වෙදිතබ්බා.

පඤ්ඤාධිකානං හි සද්ධා මඤ්ඤා ගොති, පඤ්ඤා තික්ඛා. තතො ව
උපායනොසලලස්ස විසදතිපුණ්ණාවෙන නවිරස්සෙව පාරමිසො පාරි
පූරිං ගච්ඡන්ති. සද්ධාධිකානං පඤ්ඤා මජ්ඣිමා ගොති, තෙසං නාති
සීඝං නාතිසතිකං පාරමිසො පාරිපූරිං ගච්ඡන්ති. විරියාධිකානං
පන පඤ්ඤා මඤ්ඤා ගොති, තෙසං විරෙනෙව පාරමිසො පාරිපූරිං
ගච්ඡන්ති. යථා මහාබොධිසත්තානං, න එවං පච්චෙකබොධිසත්තානං.
තෙසං හි සතිපි පඤ්ඤාධිකතාවෙ වෙ අසංඛෙය්‍යාති කප්පානං සත්ත
සගස්සංඤ්ච බොධිසමාරසමාරණං ඉච්ඡිතබ්බං, ත තතො ඔරං. සද්ධා
ධික විරියාධිකාපි චුත්තපරිචේජ්දතො පරං කතිපයෙ එව. කපෙප
අතික්කමිඤ්චා පච්චෙකසමොධිං අභිසම්මුඡ්ඤානති; න තතියං අසංඛෙ
ය්‍යන්ති. සාවකබොධිසත්තානං පන යෙසං අග්ගසාවකභාවාය අභිනි
හාරො තෙසං එකං අසංඛෙය්‍යං කප්පානං සත්තසගස්සංඤ්ච සමාර
සමාරණං ඉච්ඡිතබ්බං. යෙසං මහාසාවකතාවය තෙසං කප්පානං සත්ත
සගස්සංචෙව; තථා මුද්ධස්ස මාතාපිතුන්තං, උපට්ඨාකස්ස, පුත්තස්ස ව.

තත්ථ යථා:-

“මනුස්සත්තං ලිඛ්‍යමපත්ති ගෙනු සත්ථාරදස්සනං
පබ්බජ්ජා ගුණසමපත්ති අධිකාරො ව ඡ්ඤානා
අට්ඨධම්මසමොධානා අභිනිහාරො සමිජ්ඣති”ති.

එවිට වුණෙන අට්ඨකමෙව් සමොධානෙනි කුහපණ්ඩානානං මහා
 බොධිසත්තානං මහාභිනිහාරනොපප්පුති සවිසෙසං දුනාදිපු
 සුත්තපසුත්තානං දිවසෙ දිවසෙ වෙසසන්නරදනසදිසං මහාදුනං
 දෙනනානං භද්දුරුපසිලාදිකෙ සබ්බපාරමිධමෙව ආචිණ්ණානාත්මපි
 යථාචුත්තකාලපරිචේදං අසම්පන්නා අනාරා එව බුද්ධිභාවපත්ති නාම
 නත්ති. කසමා? සුඤ්ඤා අපරිපච්චනහො. පරිච්ඡින්නකාලෙ නිපජාදිතං
 මිය ගි සසං බුද්ධිසුඤ්ඤං යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙනෙව වුද්ධිං.¹
 විරුද්ධං වෙපුලං ආපජ්ජනං ගතං ගණ්හනං පරිපාකං ගච්ඡ
 තිති. එවං:-

“මනුසත්තං ලිඛගසම්පත්ති විගහාසවදස්සනං

අධිකාරො ඡන්දනා එනෙ අභිනිහාරකාරණං”²ති.

ඉමෙ පඤ්ච ධමෙව ස්මොධානෙනි කුහපණ්ඩානානං පච්චික
 බොධිසත්තානං, “අධිකාරො ව ඡන්දනාති” වසිසමනනාගභාය පත්ත
 නාය වසෙන කුහපණ්ඩානානං සාවකබොධිසත්තානඤ්ච, තත් තත්
 චුත්තකාලපරිචේදං අසම්පන්නා අනාරා එව පච්චිකසමෙඛාධියා
 යථාචුත්තසාවකසමෙඛාධියා ව අධිගමො නත්ති. කසමා? සුඤ්ඤා
 අපරිපච්චනහො. ඉමෙසමපි යථා මහාබොධිසත්තානං දුනාදිපාරමිති
 පරිමුභිතා පඤ්ඤපාරමි අනුක්කමෙන ගතං ගණ්හනාති පරිපාකං
 ගච්ඡන්ති බුද්ධිසුඤ්ඤං පරිපුරෙති, එවං දුනාදීති පරිමුභිතා අනු
 පුබ්බෙන යථාරහං ගතං ගණ්හනාති පරිපාකං ගච්ඡන්ති පච්චික
 බොධිසුඤ්ඤං සාවකබොධිසුඤ්ඤඤා පරිපුරෙති. දුනපරිවයෙන
 හෙනෙ තත් තත් භවෙ අලොභජ්ඣාසයනාය සබ්බත් අලංකාර
 නසා³ අනපෙක්ඛවිත්තා හුචා, සීලපරිවයෙන සුසංවුහසායවාච
 නාය පරිපුඤ්ඤායවචිකම්මනා පරිපුඤ්ඤාචා ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තවාරා
 භොජනෙ මත්තඤ්ඤුනො හුචා, ජාගරියානුයොගෙන විත්තං සමාද
 හන්ති. සවායං තෙසං ජාගරියානුයොගො ගහපට්ඨාගතිකවත්ත
 වසෙන වෙදිතබ්බො. එවං පන පටිපජ්ජනානං අධිකාරසම්පත්තියා
 අපකසිරෙනෙව අට්ඨසමාපත්තියො පඤ්ඤාභිඤ්ඤා ඡලභිඤ්ඤා
 අධිට්ඨානභුතා පුබ්බභාගවිපස්සනා ව ගත්තගායෙව ගොති. විරියා
 දයො පන තදනෙතාගධායෙව.

යඤ්ඤි පච්චිකබොධියා සාවකබොධියා වා අන්තර් දුනාදිපුඤ්ඤා
 සමාරණේ අභිභුස්සහනං ඉදං මිටියං. යං තදනුපරොධස්ස සහනං
 අයං බනති. යං දුනසීලාදිසමාදුනාවිසංවාදනං⁴ ඉදං සඨමං. සබ්බත්ත
 මෙව අවලසමාදුනාධිට්ඨානං ඉදං අධිට්ඨානං. යා දුනසීලාදිනං
 පවත්තිට්ඨානභුතෙසු සතෙතෙසු ගිතෙසිවා අයං මෙත්තා.

1. සි. III. බුද්ධිපපත්ති. සි. II. බුද්ධිපවත්ති.

3. සි. III. අලංකාරකා.

2. වුද්ධි.

සි. II අසබ්බකාසකා.

4. සි. II & 3. දුනසීලාදිසමාදුනාවිසංවාදනං.

යං සත්තානං කාහවිප්පනාරොසු අර්ඤ්ඤපෙකකිනං අයං උපෙකකාති. එවං දුකසීලභාවනාසු¹ සීලසමාධිපඤ්ඤාසු ච සිඤ්ඤාමානාසු විරියාදයො සිඤ්ඤා එව හොනති. තදෙව පච්චිකඛොධිඅත්ථාය සාවකඛොධිඅත්ථාය ව දුනාදිපටිපදා තෙසං ඛොධිසත්තානං සත්තානස්ස භාවනතො පරි භාවනතො භාවනා නාම; විසෙසතො දුකසීලාදීනි සමභිසංඛිතො² සත්තානෙ පචත්තා සමථවිපස්සනාපටිපදා. යතො තෙ ඛොධිසත්තා පුබ්බයොගාවචරසමුදගමසමපන්නා හොනති, තෙතාහ භගවා:- “පඤ්ඤිමෙ ආනඤ ආතිසංසා පුබ්බයොගාවචරෙ. කතමෙ පඤ්ඤා? ඉධානඤ පුබ්බයොගාවචරො දිට්ඨිව ධම්මෙ පටිගලේච ව අඤ්ඤං ආරා ධෙති, නො වෙ දිට්ඨිව ධම්මෙ පටිගලේච ව අඤ්ඤං ආරා ධෙති අථ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරා ධෙති, අථ දෙවපුත්තො සමානො අඤ්ඤං ආරා ධෙති, අථ බුද්ධානං සමුලුඛිතාවෙ ඛිප්පාතිඤ්ඤා හොති, අථ පච්ඡිමෙ කාලෙ පච්චිකසද්වුද්ධො³ හොති”ති. a

ඉති පුබ්බිභාගපටිපදාභූතාය පාරමිතාපරිභාවිතාය⁴ සමථ විපස්සනාභාවනාය නිරොධගාමිනීපටිපදාභූතාය අභිසමයසංඛිතාය මඤ්ඤාභාවනාය ව භාවිතත්තභාවා බුද්ධපච්චිකබුද්ධබුද්ධසාවකා භාවිතත්තා නාම; තෙසු ඉධ බුද්ධසාවකා අධිපෙත්තා. එත්ථ ව “සීගානංවා”ති ඉමිනා ථේරානං සිහසමානවුත්තිතාදස්සනෙන අත්තනො පටිපකෙඛති අනභිභවතීයතං තෙ ව අභිභූය්‍ය පචත්තිං දස්සෙති. “සීගානංව නදන්තානං-පෙ-ගාථා”ති ඉමිනා ථේරගාථානං සිහනාදසදිසනාදස්සනෙන නාසං පරවාදෙති අනභිභවතීයතං තෙ ව අභිභවිත්වා පචත්තිං දස්සෙති. “භාවිතත්තාන”ති ඉමිනා තදුභයස්ස කාරණං විභාවෙති. භාවිතත්තභාවෙන ථේරා ඉධ සිහසදිසාති වුත්තා; තෙසංගා භාවා සිහනාදසදිසා. “අනභූපනාසිකා”ති ඉමිනා අභි භවතෙ⁵ පයොජනං දස්සෙති.

තත්ථ ථේරානං පටිපකෙඛා නාම සංඛිතිලෙසධම්මො, තදභිභවො තදභිභවිකධම්මනප්පහාණෙති සද්ධිං සමුවෙජ්ජප්පහාණං, භාසමිං සති පටිපස්සද්ධිප්පහාණං නිස්සරණප්පහාණඤ්ඤා සිද්ධිමෙව හොති. යතො තෙ “භාවිතත්තා”ති වුච්චන්ති? මඤ්ඤාකෙති අරියා අප්පමාද⁶ භාවනං භාවෙන්ති නාම; අභ්‍යථලකම්මෙනො පටිඨාය භාවිතත්තා නාමාති; වුත්තො වායමිත්ථො.⁷ තෙසු තදභිභවප්පහාණෙන තෙසං සීල සමපදා දස්සිතා, විකම්මනප්පහාණෙන සමාධිසමපදා, සමුවෙජ්ජප්පහාණෙන පඤ්ඤාසමපදා, ඉහරෙත නාසං එලං දස්සිතං. සීලෙන ව තෙසං පටිපත්තියා ආදිකල්‍යාණතා දස්සිතා. “කොවාදි කුසලානං ධම්මානං සීලඤ්ඤා සුචිත්තං” “සීලෙ පටිඨාය” b “සංඛිපාපස්ස අකර

1. සී. II. සීලභාවනාසු.

2. ම. & සී. I. සමභිසංඛිතො.

3. සී. II. පච්චිකා වුද්ධො.

4. සී. II & ම. පරිභාවනාය.

5. සී. III. අභිභවතො.

6. සී. III. අප්පමාදා භාවනං.

7. සී. II. වුත්තො ව කාසිමිත්තො.

a. පුබ්බයොගාවචරසුත්තං.

b. ම., නි. දෙවතාසං, ජවාසුත්තං.

ණ”^aනැති වවනතො සීලං පටිපත්තියා ආදිකල්‍යාණතා ව, අවිප්‍රසාදා රාදිගුණාවගතතා. සමාධිනා මජ්ඣකල්‍යාණතා ව දසසීනා; “විත්තං භාවයං,^b කුසලස්ස උපසම්පද”^aති ව වවනතො සමාධි පටිපත්තියා මජ්ඣකල්‍යාණතාව, ඉද්ධිවිධාදිගුණාවගතතා. පඤ්ඤාය පරියොසාන කල්‍යාණතා ව දසසීනා; “සචිත්තපරියොදපනං,^a” “පඤ්ඤං භාවය”^bනැති වවනතො පඤ්ඤා පටිපත්තියා පරියොසානං, පඤ්ඤාතතරතො කුසලානං ධම්මානං සාව කල්‍යාණා ඉට්ඨාතිට්ඨස්ස තාදිභාවාවගතතා.

“සෙලො යථා එකක්කො වානෙන න සමිරති
එවං තිත්ථපසංසාසු න සම්ඤ්ඤති පණ්ඩිතා”^cහි.

වුත්තං හි. තථා¹ සීලසම්පදාය තෙවිජ්ජාභාවො දසසීනො, සීල සම්පත්තියුගි නිස්සංග තිස්සො විජ්ජා පාපුණ්ණති. සමාධිසම්පදාය ඡල භිඤ්ඤාභාවො,² සමාධිසම්පත්තියුගි නිස්සංග ඡ අගිඤ්ඤා පාපුණ්ණති. පඤ්ඤාසම්පදාය පභින්නපටිසම්ප්පාදාභාවො, පඤ්ඤාසම්පදං හි නිස්සංග වනස්සො පටිඝම්පිදා පාපුණ්ණති. ඉමිනා තෙසං පේරාතං කෙචි තෙවිජ්ජා කෙචි ඡලභිඤ්ඤා කෙචි පටිසම්ප්පාදාපතතාති අයමජ්ඣො දසසීනොති වෙදිතබ්බං.

තථා සීලසම්පදාය තෙසං කාමස්සිමානුයොගසංඛාතස්ස අන්තස්ස පරිවජ්ජනං දස්සෙති, සමාධිසම්පදාය අන්තකිලම්පානුයොගසංඛාතස්ස, පඤ්ඤාසම්පදාය මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා සෙවනං දස්සෙති. තථා සීල සම්පදාය තෙසං විනික්කම්පපභාණං¹ කිලෙසානං දස්සෙති, සමාධි සම්පදාය පරිපුට්ඨානපපභාණං, පඤ්ඤාසම්පදාය අනුසයපපභාණං දස්සෙති. සීලසම්පදාය වා දුට්ඨරිතසංඛිකිලෙසවිසොධනං, සමාධිසම්පදාය තණ්හාසංඛිකිලෙසවිසොධනං, පඤ්ඤාසම්පදාය දිට්ඨිසංඛිකිලෙස විසොධනං දස්සෙති. තදඛාපපභාණෙන වා තෙසං අපායසම තික්කමො දසසීනො, වික්කම්පපපභාණෙන කාමධාතුසමතික්කමො, සමුච්ඡේදපපභාණෙන සංඛ්ඛවපමතික්කමො දසසීනොති වෙදිතබ්බං.

භාවිතත්තානනැති වා එත්ථ සීලභාවනා විත්තභාවනා පඤ්ඤාභාව නාති තිස්සො භාවනාති වෙදිතබ්බං. තාය භාවනාය තදන්තොගධත්තා සීලභාවනා ව පටිපත්තියා ආදිති සබ්බං පුරිමසදිසං. යථා පන සිහ නාදං පරෙ මගගණා න සහනති. කුතො අභිභවො! අඤ්ඤාදඤ්ච සිහ නාදො ව තෙ අභිභවති. එවමෙව අඤ්ඤාතිත්ථියවාදා පේරාතං වාදෙ න සහනති. කුතො අභිභවො! අඤ්ඤාදඤ්ච පේරවාදා ව තෙ අභිභවනති.

1. සි. යථා.

a. දි. නි. මහාපදාසුත්තං.

2. සි. II. ඡඨාඤ්ඤා.

ධම්මපද. වුච්චිතං.

3. සි. II. වික්කම්පපභාණං.

b. සං. නි. දෙවතා. ජවාසුත්තං.

c. ධම්මපද. පණ්ඩිතවගග

තං කියංගෙතු? “සබ්බෙ සඤ්ඤාං අනිද්දි”^a, “සබ්බෙ සඤ්ඤාං දුක්ඛා”^b, සබ්බෙ ධම්මා අනත්තං”^c නිබ්බාණධාතුනි පවත්තනතො.

තභි ධම්මෙනා සක්ඛා කෙනචි අඤ්ඤාපා කාභුං අපපතිවත්තති යතො. යං පතෙත්ථ වත්තබ්බං තං පරතො ආවිහවිස්සති; එවමෙත්ථ සබ්බෙපෙනෙව පඨමගාථාය අත්ථවිභාවනා වේදිතබ්බං.

දුතියගාථායං පන අයං සමිඤ්ඤාදස්සනමුඛෙන අත්ථවිභාවනා:- තත්ථ සෙසං පේරුතං ගාථා සාවෙහුකාමො තෙ සාධාරණවසෙන නාමෙනා ගොත්තතො ගුණතො ට කීර්තනදුං “යථානාමානි” දාදි චුත්තං. අසාධාරණතො පන තත්ථ තත්ථ ගාථාසුයෙව ආවිහවිස්සති. තත්ථ ‘සථානාමා’¹ නි: යංයංනාමා, සුගුති මහාකොට්ඨිකොති ආදිනා නයෙන නාමධෙයෙසන යථාපඤ්ඤානාති අත්ථො. ‘සථාගොත්තා’² නි: යංයංගොත්තා, ගොත්තමො සක්ඛසොති ආදිනා නයෙන කුලපප දෙසෙන යාය යාය ජාතියා සමඤ්ඤානාති. අත්ථො. ‘සථාධම්ම විහා ටිකො’³ නි: යාදිසධම්මවිහාරිතො;⁴ පරියත්තිපරමනායං අභිචා යථානු රුපසමාපත්තිවිහාරිතො හුත්වා විහරිංසුති අත්ථො. අථවා ‘සථාධම්ම විහාරිකො’⁵ නි: යථාධම්මනාය විහාරිතො ව යාදිසසිලාදිධම්මා දිබ්බවිහාරුදිසු අභිණන්තො විහරමානා යාදිසවිහාරු වානි අත්ථො. ‘සථාධම්මත්තා’⁶ නි: යාදිසඅධම්මත්තා, සඤ්ඤාවිමුත්තා පඤ්ඤාවිමුත්තා සු යංයංඅධම්මත්තා, සුඤ්ඤානමුඛාදිසු වා යථා යථා නිබ්බාණං අධි මුත්තානි යථාධම්මත්තා. “නිබ්බාණං අධිමුත්තානං අත්ථං ගච්ඡන්ති ආසවාද”⁷ නිති චුත්තං. උභයඤ්ඤානං පුබ්බනාගවසෙනෙව වේදිතබ්බං.

යථාධම්මො යථාවිහාරිතො ව අරහත්තප්පත්තිතො පුබ්බෙයෙවති යථාචුත්තමධිමුත්තං” න පරතො. තෙනාහ භගවා:-

“අස්සඤ්ඤා අනත්තඤ්ඤා ව සන්තිචේත්ථ දො ව යො නරො”^a නි ආදි. “යථා විමුත්තා”^b නිපි පාඨො. පඤ්ඤාවිමුත්තා උභතොභාගවිමුත්තා සු යංයංවිමුත්තානාති අත්ථො. ‘සප්පඤ්ඤා’^c නි: තියෙනුකපටිසන්තිපඤ්ඤාය පාරිභාරිකපඤ්ඤාය භාවනාපඤ්ඤාය වානි තිවිධායපි පඤ්ඤාය පඤ්ඤා වතොනා. ‘විහරිංසු’^d නි: තාය එව සප්පඤ්ඤානාය^e යථාලඤ්ඤාසු විහාරෙ තෙව වසිංසු. ‘අනාදිනා’^f නි: අනලසා; අත්තතිතපටිපත්තියං යථාබලං පරිත්තපටිපත්තියං ව උච්චානවත්තොති අත්ථො.

එත්ථ ව නාමගොත්තගහණෙන තෙසං තෙසං පේරුතං පකාස පඤ්ඤානභාවං දස්සෙති. ධම්මවිහාරගහණෙන සිලසම්මදං, සමාධි සම්මදං ව දස්සෙති. ‘සථාධම්මත්තා සප්පඤ්ඤා’^g නි ඉමිනා පඤ්ඤා සම්මදං. ‘අනාදිනා’^h නි ඉමිනා සිලසම්මදදීනං කාරණභූතං විරිය

1. ම. I. යථාධම්මො යථාවිහාරිකො.

2. සි. I & II යාදිසා සිලාදිධම්මො.

3. ම. අධිමුත්තං.

4. සි. II, සබ්බඤ්ඤානාය.

a ධම්මපද, මග්ගව. ගාථා 277.

b. " " " 278.

c. " " " 279.

d. " කොට්ඨ. " 226.

e. " අරහත්තව. " 97.

සමපදං දසෙසති. 'සඨානාමා' නි ඉමිනා තෙසං පකාසනාමිං නං දසෙසෙනො. 'සඨාගොතනා' නි ඉමිනා සඬානුසාරි ධම්මානුසාරි ගොතනසමාසාදිසමුදගමිං. 'සඨාධම්මවිභාජිතො' නි ආදිනා සිල සමාධි පඤ්ඤවිමුත්ති විමුත්තිඤ්ඤාණදසකනසමපතති සමුදගමිං. 'අනාදිනා' නි ඉමිනා එවං අත්තතිතසමපතතිසං සිතානං පරතිතපටි පතතිං¹ දසෙසති.

අථවා 'සඨානාමා' නි ඉදං තෙසං ථෙරුනං ගුරුභි ගතිහ නාමධෙය්‍යදසකනං සමඤ්ඤමතඤ්ඤිතතනතො. 'සඨාගොතනා' නි ඉදං කුලපුත්තභාවදසකනං කුලාපදෙස කිත්තනතො, තෙන තෙසං සඬාය පබ්බජිතභාවං දසෙසති. 'සඨාධම්මවිභාජිතො' නි ඉදං වරණසමපතති දසකනං සිලසංවරදීභි සමභිතිභාවදීපනතො. 'සඨාධිමුත්තා සප්පඤ්ඤා' නි ඉදං නෙසං විජ්ජාසමපතතිදසකනං ආසවකය පරියොසානාය ඤ්ඤාසමපතතිසං අධිගමපටිදීපනතො. 'අනාදිනා' නි ඉදං වරණසමපතතිනං² අධිගමුපායදසකනං.

'සඨානාමා' නි වා ඉමිනා තෙසං පකාසනනාමිමතතංයෙව දසෙසති. 'සඨාගොතනා' නි පතිමිනා පච්ඡිමවකතවයසමපතතිං දසෙසති. නති සමවාඅප්පණ්ණිතිත්තතො පුබ්බෙ ව අනාගපුඤ්ඤා සඬානුසාරි ධම්මානුසාරිනො ගොතනසමපතතිසමුදගමො සමභවති. 'සඨාධම්ම විභාජිතො' නි ඉමිනා තෙසං පුරිමවකතවයසමපතතිං දසෙසති. නති අප්පතිරුපෙ දෙසෙ වසනො සප්පරිපුපතිස්සය රභීතස්ස ව තාදිසා ගුණවිසෙසා සමභවතති. 'සඨාධිමුත්තා' නි ඉමිනා සඬාමුඛසමපතසමපදාසමායොගං දසෙසති. නති පරතො ඤොසෙන විනා සාවකානං සම්මසමපටිවෙධො සමභවති. 'සප්පඤ්ඤා අනාදිනා' නි ඉමිනා යථාටුත්තස්ස ගුණවිසෙසස්ස අබ්‍යතිචාර ගෙඬුං දසෙසති ඤායාරම්භදසකනතො³.

අපරෙ නයො:- 'සඨාගොතනා' නි එත් ගොතන කිත්තනෙන තෙසං ථෙරුනං යොතිසොමනසිඤ්ඤාරසමපදං දසෙසති, යථාටුත්ත ගොතනසමපතනස්ස යොතිසොමනසිඤ්ඤාරසමභවතො. 'සඨාධම්ම විභාජිතො' නි එත් ධම්මවිභාජනගණෙන සඬාමුඛසමපතසමපදං දසෙසති සම්මසමපතෙන විනා තදභාවතො.

'සඨාධිමුත්තා' නි ඉමිනා මත්තප්පත්තං ධම්මානුධම්මපටිපදං දසෙසති. 'සප්පඤ්ඤා' නි ඉමිනා සබ්බත් සමපජනකාරිගං. 'අනාදිනා' නි ඉමිනා චුත්තතයෙන අත්තතිතසමපතතිං පරිපුරෙකා සිතානං පරෙසං භිහසුබාවාය පටිපත්තිසං අභිලාසුභාවං දසෙසති. තථා 'සඨාගොතනා' නි ඉමිනා තෙසං සරණාගමනසමපදා දසසිභා සඬානුසාරි ගොතනකිත්තනතො. 'සඨාධම්මවිභාජිතො' නි

1. ම. පටිපතතිසං.

2. සි. I. විජ්ජාවරණ.

3. සි. III. ඤායාරම්භදසකනතො.

ඉමිනා සීලකති කුපුබ්බිගමො සමාධිකති කො දසසිතො. 'සමාධිමුත්තා සසසකු' ති ඉමිනා පසුකුපුබ්බිකො දසො. සරණගමනකුටි සාවක ගුණානං ආදි, සමාධි මජ්ඣො, පසුකු පරියොසානනති ආදිමජ්ඣ පරියොසානදසකෙන න ඉබ්බෙති සාවකගුණා දසසිතා ගොනති.

ඊදිසි' පන ගුණවිගුති යාය සමමාපරිපතරියා හෙති අධිගතා හං දසොකුං. "හත්තත්ත විපසසිතො"ති ආදි වුත්තං. 'හත්තත්ත' ති: හෙසු හෙසු අරකුකුරුහනමුලපබ්බතාදිසු විවිත්තසෙනාසනෙසු. 'හත්තත්ත' ති වා තසමිං හසමිං උදුනාදිනාලෙ. 'විපසසිතො' ති: සමපසසිතො; නාමරූපවචනාපනපච්චයපරිභාගාදිති දිට්ඨිවිසුද්ධි කාසිබා විහරණවිසුද්ධියො සමපාදෙතො කලාපසමමසනාදිකකමෙන පසුකුමං විසුද්ධිං අධිගතො පරිපදුකුණදසකති විසුද්ධියා මත්තං පාපනවසෙනං විපසානං උසුකකාපෙතො. 'පුසිතො'ති: පතො, සමමසනො. 'අවමුතං පදං'ති: නිබ්බාණං; තඤ්ඤි සයං අවචනාධර්මතො අධිගතානං. අවමුතිගෙතුභාවගො ව, 'නත්ති එත්ත වුති'ති අවමුතං, සසිතාධර්මමති අසංමිසාභාවභාය හදත්තෙති පරිපදුතබ්බතාය ව පදනති ව වුට්ඨති.

'කතනනං'ති: කතනං අත්තං, යො හි හෙති අධිගතො අරිය මග්ගො සො අත්තනො පච්චයෙති උපපාදිතතො කතො නාම, තසං පන පරියොසානගුහං එලං කතනොති අධිපෙතං, හං කතනනං අනුභවං. අථවා පච්චයෙති කතනනා නිප්පාදිතතො කතා නාම සසිතාධර්මො, හං නිසාරණභාවගො කතනො නිබ්බාණං, හං කතනනං පච්චවෙකතිනො "අධිගතං ටිඛා මයා අරිය මග්ගාධිගමෙන ඉදං අරියඵලං, අධිගතා අසකිතධාතු"ති අරියඵල නිබ්බාණාති විමුත්තකුණදසකෙන පරිපතරිං අවෙකතිමානා. අථවා සමමසමපරිවෙධවසෙන යං අරියෙන අකරණියං පරිකුකුදිසොලස විධං කිට්ඨං අනුභවං ධීතෙන නිප්පාදිතතො පරියොසිතතො කතං නාම. එවං කතනනං පච්චවෙකතිනො, එතෙන පතිණකිලෙස පච්චවෙකකණං දසසිතං. පුරිමනසෙන පන ඉහරපච්චවෙකකණා නිති එකුතඤ්ඤි පච්චවෙකකණාති දසසිතාති ගොනති.

'ඉමමත්තං'ති: එත්ත ඉමනති සකලො ථෙරථෙරිගාථානං අත්තො. අත්තනො ඉහරෙසකුටි හත්ත සනතිපතිනානං ධර්මසංඝාතක මහාථෙරුනං බුද්ධියං විපරිවත්තමානභාය ආසනො පච්චකෙතො හි ව කතො වුත්තං. 'අත්තං'ති: "ත්තනා මෙ" කුටිසා"ති ආදිති ගාථාති වුට්ඨමානං අනතුපනාසිකං පරුපනාසිකං ලොකීය ලොකුත්තරපටිසංයුත්තං අත්තං. 'අනාසිංසු' ති: ගාථාබකිවසෙන කපෙසු. තදිපතිසො ඉදති මයා වුට්ඨමානා හෙසං හාචි

තනනානං ගාථා අතනුපනායිකා¹ සුභාථානී යොජනා, හෙ ව මහාපෙරු එවං කපෙනනා අතනනො සමමාපටිපත්තිපක්ඛනීති ගාථාහි සාසනස්ස එකනතනීයානිකවිභාවනො² පුරෙපි තත්ථ සමමාපටිපත්තියං නියොජෙනති එවමන්ථං දිපෙති, ආයසමාධම්ම භණ්ඩාගාරිකො තථාදීපෙනො ව ඉමාහි ගාථාහි තෙසං පොමනං තාසඤ්ච තෙසං වචනස්ස ත්‍රිදනභාවෙන පාකටං උත්තානං ගත මෙවානි දසෙස්සතිති දට්ඨබ්බං.

නි ද න ගා ථා ව ණ්ණ නා
' නි ට්ඨි නා.

ඉදුති “ජනනා මෙ කුමිකා”¹ හි ආදිනයප්පවිත්තානං ඓර්ගාථානං අත්ථවණ්ණනා ගොති. සා පනායං අත්ථවණ්ණනා යයමා තාසං තාසං ගාථානං අමුප්පනති² පනාසෙකා චුච්චමානා පාකවා ගොති, සුච්ඤ්ඤයාං ව, නසමා තත් තත් අමුප්පනති පනාසෙකාව අත්ථවණ්ණනං කරිසාමාති.

තත් “ජනනා මෙ කුමිකා”³ හි ගාථාය කා උප්පනති? චුච්චතො:- ඉතො කීර් කප්පසකසගසමත්තෙ අනුප්පහෙනයෙව පදුමුත්තරෙ ගගවති ලොකනාපෙ ගංසවති⁴ නාමෙක නගරෙ අඤ්ඤාතරසා බ්‍රාහ්මණ මහාසංඝස්ස එකො පුත්තො උප්පජ්ජි. තස්ස නායකාණිවොති නාමං අකංසු. සො වයප්පත්තො නයො වෙදෙ උග්ගණ්ණිතිං තත් සාරං අපස්සන්නො අත්තනො පරිවාරභූතෙහි වතුචත්තාප්‍රියය මාණ වකසගසෙහි සද්ධිං. පබ්බතපාදෙ ඉසිපබ්බජ්ජං. පබ්බජ්ඣා අවධි සමාපත්තියො පඤ්ච ව අභිඤ්ඤයො නිබ්බන්ධයි. අනෙතවාසිකානමිති කමමධානං ආචිකම්. හෙපි නවිරෙනව කිංනලාභිනො අගෙසුං.

තෙන ව සමයෙන පත පදුමුත්තරො, ගගවා ලොකෙ උප්පජ්ජති ගංසවති නගරං උපතිස්සාය විහරන්නො එකදිවසං. පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්නො නායකාපසංසා අනෙතවාසිකජ්ජිලානං අරගතතුපතිස්සායං නායකාපසංසං ව විහි අබ්බාති සමන්තාගතස්ස සාවකංඨානන්තරස්ස පත්තං. දිස්වා පාතොව සරිපච්ඡිග්ගනං. කඤ්ඤා පුබ්බණ්ණසමයෙ පත්තවිවරමාදය අඤ්ඤං කඤ්ඤි⁵ අනාමනෙත්වා සිගො විය එකවරො නායකාපසංසා අනෙතවාසිකෙසු එලාඵලත්ථාය ගතෙසු “බුද්ධිනාවං මෙ ජානාතු”⁶ හි පසංන්තස්සෙව නන්දනාපසංසා ආකාසනො ඔහරිතො පඨවියං පතිට්ඨායි. නායකාපසංසා බුද්ධානු භාවස්ඤ්ච ලක්ඛණපාරිපුරිස්ඤ්ච දිස්වා ලක්ඛණමනෙත සමමසිතො “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො නාම අගාරං අජ්ඣාවසන්නො රාජා ගොති වකඛවන්ති, පබ්බජන්නො ලොකෙ විචත්තවජ්ඣෙද්දං සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො ගොති, අයං පුරිසාජාණියො නිස්සංසයං බුද්ධො”⁷ හි ඤාති පච්චුග්ගමිතං. කඤ්ඤා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිතො ආසනං පඤ්ඤ පෙත්වා අද්ධං. නිසිදි ගගවා පඤ්ඤානෙත ආසනෙ. නායකාපසංසා අත්තනො අනුච්ඡිකං ආසනං ගගෙත්වා එකමනෙත නිසිදි.

තස්මිං සමයෙ වතුචත්තාප්‍රියසගසුජ්ජිලා පණිතපණිතානි ඔජ්චත්තානි එලාඵලානි ගගෙත්වා ආවරියස්ස සන්තිකං සමපත්තො බුද්ධාන ඤ්ඤව ආවරියස්ස ව නිසිත්තාසනං ඔලොකෙන්නො ආහංසු: “ආවරිය මයං ඉමසස්මි ලොකෙ තුග්ගෙහි මහන්තතරො තත්ථ”⁸ හි විවරම; “අයං පත පුරිසො තුග්ගෙහි මහන්තතරො”⁹ හි මඤ්ඤති. නායකාපසංසා “තා තා කිං වදෙථ”¹⁰ යාසපෙනසද්ධිං අවධිභූමිසගසගසස්සොජනුබ්බධං.¹¹

1. ම. අමුප්පනති.

2. ම. ගංසාවතිනාමෙක.

3. සි. II. කීඤ්චි.

4. සි. II. ම. විවරවජ්ඣෙද්දං III. සි. විචත්තවජ්ඣෙද්දං.

5. ම. නදිසසනෙ.

6. අභිසංඝසොජනසගසගසසුබ්බධං. මනුරාඵපුරිණි. පි. 93

සිතෙරං උපමෙත්තුං ඉච්ඡති? සබ්බඤ්ඤාබ්‍රුදොන සබ්බං මා මං උප මිත්තා”ති ආහ. අපි තෙ තාපසා “සචෙ අයං ඔරතො අභවිස්සා න අභිභානං ආචරියො එවං උපමං ආහරෙය්‍ය, යාව මහාවතායං පුරිසා ජාණියො”ති පාදෙසු නිපතිතා සිරසා වැදිංසු.

අපි තෙ ආචරියො ආහ: “තාතා අභිභානං බ්‍රුදොනං අනුච්ඡවිකො දෙය්‍යධම්මො නත්ති, භගවා ච භික්ඛාචාරවෙලායං ඉධාගතො, තස්මා මයං යථාබලං දෙය්‍යධම්මං දස්සාමි, භූමේහ යං යං පණීතං එලාඵලං ආතීතං තං තං ආහරාමා”ති වතා ආහරාපෙතා හතේ ධොවිතා සගං නථාගතස්ස පතෙත¹ පතිට්ඨාපෙසි. සත්ථාරා එලාඵලෙ පරිග්‍රහ භිතමතෙත දෙවතා දිබ්බොජං පකම්පිංසු. තාපසො උදකම්පි සයමෙව පරිස්සාවෙතා අදුඤ්ඤා; තතො භොජනකිච්චං නිට්ඨාපෙතා නිසින්නෙ සත්ථරි සබ්බෙ අනෙතවාසිනො පතෙකාසිතා සඤ්ඤානිකො සාරාණියං කථං ඤාපෙන්නො නිසිදි.²

සත්ථා “භික්ඛුසමෙසො ආගච්ඡතු”ති විනෙතසි. භික්ඛු සඤ්ඤා විතතං ඤාතා සහසගස්සමිත්තො ඛිණ්ණසවා ආගන්ත්වා සත්ථාරං වැදිතා එකමිත්තං අට්ඨංසු. නායකාපසො අනෙතවාසිනො ආමනෙතසි: “තාතා බ්‍රුදොනං නිසින්නාසනම්පි නිවං, සමණසතසගස්සසම්පි³ ආසනං නත්ති, භූමේහගි අජජ උදාරං භගවතො භික්ඛුසමසස්ස ව සක්කාරං කාදුං වට්ටති, පබ්බතපාදතො වණණගකිසමපන්නාති පුප්ථාති ආහරාමා”ති. අවිනෙතය්‍යත්තො ඉති විසයස්ස මුහුත්තෙතෙව වණණගකි සමපන්නාති පුප්ථාති ආහරිතා බ්‍රුදොනං යොජනපමාණං පුප්ථාසනං පඤ්ඤාපෙසුං, අග්‍රහසාවකානං හිගාට්‍රිහං,⁴ සෙසභික්ඛුතං අධික්ඛෙයජ නිකාදිනෙදං, සමික්ඛනවකස්ස උසභමිත්තං අගොසි.

එවං පඤ්ඤාතෙතසු ආසනෙසු නායකාපසො නථාගතස්ස පුරතො අඤ්ජලිං පගග්‍රහාසීතො “හතෙත මයං දීඝරත්තං හිතාය පුබ්බාය ඉමං පුප්ථාසනං අභිරුහාමා”ති ආහ. නිසිදි භගවා පුප්ථාසනෙ. එවං නිසින්නෙ සත්ථරි සඤ්ඤා ආකාරං ඤාතා භික්ඛුසු⁴ අත්තතො අත්තතො පත්තාසනෙ නිසින්නෙසු⁵ නායකාපසො මගන්තං පුප්ථව්ඡත්තං ගභෙතා නථාගතස්ස මත්තෙකො ධාරෙන්නො අට්ඨාසි. සත්ථා “තාපසානං අයං සක්කාරො මහපඵලො භොතු”ති නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජි. සඤ්ඤාමාපන්නභාවං ඤාතා භික්ඛුසි සමාපත්තිං සමාපජ්ජංසු. නථාගතෙ සත්තාගං නිරොධං සමාපජ්ජන්තා නිසින්නෙ අනෙතවාසිකා භික්ඛා චාරකාලෙ සමපතෙත වනමුලඵලාඵලං පරිභුඤ්ජන්තා සෙසකාලෙ බ්‍රුදොනං අඤ්ජලිං පගග්‍රහාසීති. නායකාපසො පන භික්ඛා චාරම්පි අගන්ත්වා පුප්ථව්ඡත්තං ධාරෙන්නො සත්තාගං පිතිසුබ්බෙතෙව විතීනාමෙසි.

1. සි. II & III. හණ්ඨ.

2. සි. I. ඛිණ්ණසව.

3. සි. I. නිගාට්‍රිහපමාණ.

4. සි. I. භික්ඛු.

5. සි. I. නිසිදිංසු.

සථා නිරෝධනො වුද්ධාය අරණවිහාරීඅබෙගන¹ දකඛිණේය්‍ය අබෙගනවාති මිහි අබෙගහි සමන්තාගතං එකං සාවකං “ඉසිගණස්ස පුප්ඵාසනානුමොදනං කරොති”ති ආණාපෙසි සො වක්කවතතිරඥෙඤ සන්තිකා පටිලඤ්චමාලාහො මහායොධො විය තුට්ඨමානසො අත්තනො විසයෙ ධ්වො තෙපිටකං බුද්ධවචනං සම්මසිත්වා අනුමොදනං අකාසි. තස්ස දෙසනාවසානෙ සථා සයං ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනා පරියොසානෙ සබ්බෙ ව්‍යුචිත්තාමිසසහස්සතාපසා අරහත්තං පාපුණ්ඨං. සථා “එථ භික්ඛවො”ති හත්ථං පසාරෙසි. තෙසං තාවදෙව කෙසම්ඤ්ජං අත්තරධාසි; අට්ඨපරික්ඛාරා කායෙ පටිමුක්කාව අගෙජුං. සට්ඨිවස්සථෙරා විය සථාරං පරිවාරසිං. නිශ්ශ්‍රීතාපසො පන වික්ඛිත්තවිත්තතාය විසෙසං නාධිගෙජී.

තස්ස කීර අරණවිහාරීතේරස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සොත්තුං ආරඬු කාලහො පට්ඨාය “අහො වතාගමපි අනාගතෙ උප්පජ්ජනකබුද්ධස්ස සාසනෙ ඉමිතා සාවකෙන ලඬුධුරං ලභෙය්‍ය”නති විතතං උදපාදි. සො තෙන පරිචිතකෙකාන මග්ගඵලපටිවේධං කාතුං නාසකම්. තථා ගතං පන ව්‍යේඤ්චා සම්මුඛෙ ධ්වො ආග: “භනෙන යෙන භික්ඛුනා ඉසි ගණස්ස පුප්ඵාසනානුමොදනා කතා, කො නාමායං තුට්ඨාකං සා සනෙ”ති? අරණවිහාරීඅබෙග දකඛිණේය්‍යඅබෙග ව එතදග්ගං පතොනා “එසො” භික්ඛු”ති. භනෙන යොයං² මයා සත්තාගං පුප්ඵච්ඡත්තං ධාරෙනෙත්ත සකකාරො කතො, තෙන අධිකාරෙන අඤ්ඤං සම්පත්තිං න පතෙමි අනාගතෙ පන එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ අයං ථෙරො විය මිහබෙගහි සමන්තාගතො සාවකො හවෙය්‍ය”නති පත්තං අකාසි.

සථා “සමිජ්ඣස්සති නුබො ඉමස්ස නාපසස්ස පත්තනා”ති අනා ගතංසඤ්ඤණං³ පෙසෙත්වා මලොකෙනොනො කප්පසන්සහස්සං අතික්ක මිත්වා සමිජ්ඣනකභාවං දිස්වා නිශ්ශ්‍රීතාපසං. ආග: “න තෙ අයං පත්තනා මොසා හවිස්සති, අනාගතෙ කප්පසන්සහස්සං අතික්කමිත්වා ගොගගමානාම බුද්ධො උප්පජ්ජස්සති, තස්ස සන්තිකෙසමිජ්ඣස්සති”ති වත්වා ධම්මකථං කපෙත්වා භික්ඛුසඤ්ඤපරිවුතො ආකාසං පකඤ්ඤි.

නිශ්ශ්‍රීතාපසො යාව චික්ඛුප්ඵසමතික්කමා⁴ සථාරං භික්ඛු සඤ්ඤා උද්දස්ස අඤ්ඤලිප්පග්ගස්ස අට්ඨාසි. සො අපරිභාගෙ කාලෙ න කාලං සථාරං උපසඤ්ඤමිත්වා ධම්මං පුණ්ණි. අපරිභිණ්ණිකොනොව කාලං කත්වා බුහුමලොකෙ නිබ්බත්තො. තතො පන වුතො අපරාතිපි පඤ්ඤ ජාතීසතාති පබ්බජිත්වා ආරඤ්ඤකො අගොසි. කස්ස පසම්මාසමුද්ධා කාලෙපි පබ්බජිත්වා ආරඤ්ඤකො හුත්වා ගතපම්මාගතවත්තං පුරෙසි. එතං⁵ කීර වත්තං අපරිපුරෙත්වා⁶ මහාසාවකභාවං පාපුණ්ණනා නාම

1. සි. II & III අරණවිහාරීඅබෙගන. 4. ම. අනාගතංසඤ්ඤණං.

2. ම. එකො.

5. සි. II & III චික්ඛුප්ඵං සමිතික්කමා.

3. II & III යොයං.

6. සි. II & III එවං.

7. ම. අපුරෙත්වා.

නැති. ගතපට්ඨාගතවත්තං පන ආගමට්ඨකථාසු චූත්තනසෙනෙව වෙදිතබ්බං.¹ සො විසතිවස්සසගස්සාති ගතපට්ඨාගතවත්තං පුරෙකා කාලං කතා කාමාවචරදෙවලොකෙ තාවතීංසගවතෙ තිබ්බති.

චූත්තකෙහෙතං අපදනෙ:-

හිමවත්තස්ස අවිදුරෙ නිසංඝා නාම පබ්බතො
අස්සමො සුකතො මස්සං, පණ්ණසාලා සුමාපිතා.

කොසිත්ඝා නාම නාමෙත ජට්ඨෙලො උග්ගතාපතො
එකාකියො² අදුතියො වසාමි නිසංඝෙ තද.

එලං මූලං³ව පරණ්ණෙව න භුඤ්ජාමි අහං තද,
පවත්තපණ්ණපත්තානං⁴ උපජ්ජාමි තාවදෙ.

නාහං කොපෙමි ආජ්චං වජ්ජානොපි. ජිවිතං,
ආරුධෙමි සකං චිත්තං, විවජ්ජෙමි අනෙසනං.

රාගුපසංගිතං චිත්තං යද උපජ්ජතෙ මම,
සයංව පට්ඨවෙකකාමි එකකො තං දමෙමහං.⁵

රජ්ජයි රජනියෙ ව, දෙසනියෙ ව දුස්සසෙ,⁶
මුස්සසෙ මොගණියෙ ව, නිකමස්සු වතා තුවං.

විසුඬානං⁷ අයං වාසො නිමමලානං තපස්සිනං
මා බො විසුඬං දුසෙසි, නිකමස්සු වතා තුවං.

ආගාරිකො හවිකාන යද පුත්තං ලභිස්සයි,
උභොපි මා විරොධෙසි, නිකමස්සු වතා තුවං.

ජ්වලාහං යථා කළං නන්තෙව⁸ කිව්වකාරණං,
නෙව භාමෙ ආරඤ්ඤ වා නගි තං⁹ කට්ඨසමමතං.

ජ්වලාතුපමො කිංසි, න ගිහී, නාපි සඤ්ඤතො,
උභතො මුත්තකො, අජ්ජ නිකමස්සු වතා තුවං.

සියා නුබො තව¹⁰ එතං කො පජානාති තෙ ඉදං,
සඬාධුරං පහාසි මෙ කොසජ්ජබහුලාය ව.

ඒගුවජිස්සනති තං විඤ්ඤා අසුචිං¹¹ නාගරු යථා,
ආකඛතිකාන¹² ඉසයො වොදගිස්සනති¹³ තං යද,

තං විඤ්ඤා පවදිස්සනති¹⁴ ශමතිකකානතසාසනං.
සංවාසං අලභනෙතා හි කථං ජිවිතිසි තුවං ?

1. සි. I. ගහෙතබ්බං.

2. සි. II. එකියොව. එකිකො. අප. පා.

3. සි. II. ඵලාඵලං.

4. සි. I. පවත්තඵලපත්තානං.

5. සි. II & III දමෙමහං.

6. සි. I. දුස්සසි.

7. සි. II & III ජවලාතංවයං.

8. නකවචි. අප. පා.

9. සි. I. ම. නිහිතං.

10. සි. II & III වත.

11. සි. I & II අසුචි.

12. සි. II සංකඛතිකාන.

13. සි. II & III තෙදගිස්සනති.

14. සි. III. පට්ඨසසනති.

තිබාපසතිනනං මානසිතං කුඤ්ජරං සට්ඨිතායනං.
 බලී නාගො උපාගන්තො යුථා නිගරතෙ ගජං.
 යුථා¹ විනිසුට්ඨො සනෙතා සුඛං සාතං නවිඤ්ඤි,
 දුක්ඛිනො දුමමනො ගොති, උජ්ඣායනෙතා පච්චෙධි.
 තථෙව ජට්ඨා නවටි නිගරිසුනති දුමමති,
 තෙහි කිං නිසුට්ඨො සනෙතා සුඛං සාතං න ලච්ඡයි.
 දිවා වා යදිවා රතනිං සොකසලසමපටිනො
 ඛයාසි පරිඤාගෙන ගජො යුථාව නිසුට්ඨො.
 ජාතරූපං යථා කුටං නෙව ක්ඛායති කන්ථි,
 තථා සිලා විහිනො කිං න ජක්ඛායසසි කන්ථි.
 අගාරං වසමානොපි කථං ජ්විහිසි කුටං?
 මත්තිකං වා පෙත්තිකං වා නත්ති තෙ නිවිතං ධනං.
 සකං කමමං කාරිත්වාන ගතෙත සෙදං පමොයං.
 එවං ජ්විහිසි ගෙගෙ, සායු තෙ කිං න රුචමති.
 එවාහං තත්ථ වාරෙමි සඛිකිලෙසගතං මනං,
 නානාධම්මකථං කන්තා පාපා විතතං නිවාරමි.
 එවං මෙ විගරන්තාසු අපමාදවිහාරිනො
 කිංසවසුසහසානි පවනෙව අතිකකමුං.
 අපමාදරතං² දිසවා උත්තමත්ථගවෙසකං
 පදමුත්තරසේබුඥො ආගඤ්ථි මම සන්තිකං.
 තිබ්බරු³ පක්කවණ්ණාගො අපමෙයො. අනුපමො
 රුපෙනාසදිසො⁴ බුඥො ආකාසෙ වඩකමි තද.
 සුචුලො සාලරුජාව විජුච ගගනන්තරො⁵
 ඤ්ඤෙනාසදිසො බුඥො ආකාසෙ වඩකමි තද.
 සිගරාජාවසමිනො ගජරාජාව දපටිනො
 දුරසදො වසගුරාජාව ආකාසෙ වඩකමි තද.
 සිඛිනිකකසු වණ්ණාගො බදිරඛාරසන්තිනො
 මණ්ණි යථා ජොතිරසො ආකාසෙ වඩකමි තද.
 විසුඬුකෙලාසනිනො⁶ පුරුණමාසෙව වඤ්චො
 මජ්ඣන්තිකෙව සුරියො ආකාසෙ වඩකමි තද.
 දිසාන තං නගෙ වඩකමන්තං එවං විනොසහං තද:
 “දෙවො නුබො අයං සත්තො, උදහු මනුජො අයං,
 න මෙ සුතො වා දිට්ඨො වා මහියා එදිසො නරො,
 අපි මන්තපදං අත්ථි, අයං සත්ථා ගවිසුති.”

1. සි. I. සථා.

2. ම. අපමාදකර.

3. සි. II & III නිබ්බරුසක.

4. සි. I. රුපෙනාසාදිසො.

5. ම. ගගණන්තර.

6. සි. I. ම. සන්තිනො.

එවාහං විනතයිතිනා සකං¹ විනතං පසාදසිං,
නානාපුප්ඵඤ්ච ගඤ්ඤච සන්තිපාතෙත්ථං තදා;
පුප්ඵාසනං පඤ්ඤපෙත්වා සංවුච්ඡිතං මනෝරමං
කරසාරපිනං අග්ගං ඉදං වචනමමුචිං:

“ඉදං මෙ ආසනං වීර පඤ්ඤතතං තවනුච්ඡිතං²
භාසයනෙතා³ මම විතතං නිසීදි කුසුමාසතෙ.”

නිසීදි තත්ථ භගවා අසමචිතොව කෙසරී
සත්තරත්තිඤ්චං බුද්ධො⁴ පචරෙ⁵ කුසුමාසතෙ.
නමස්සමානො අට්ඨාසිං සත්තරත්තිඤ්චං අහං,
වුට්ඨතිත්වා සමාධිමහා සත්ථා ලොකෙ අනුත්තරො
මම කල්මං පකිත්තෙතොතො ඉදං වචනමමුචි:

“භාවෙති බුද්ධානුස්සතිං භාවනානං අනුත්තරං,
ඉමං සතිං භාවයිත්වා පුරයස්ස සුමානසං,
තිංසකප්පසහස්සාති දෙවලොකෙ රමිස්සසි,
අසීත්ථිකඛතනුං දෙවිඤ්ඤ දෙවරජං කරිස්සසි,
සහස්සකඛතනුං චක්කවත්තී රජා රජෙ⁶ භවිස්සසි,
පදෙසරජං විපුලං ගණනානො අසංඛියං,
අනුභොස්සසි තං සබ්බං, බුද්ධානුස්සතියා ඵලං.
භවාභවෙ සංසරනො මහාභොගං ලභිස්සසි,
භොගෙන උෞතතා නත්ථි, බුද්ධානුස්සතියා ඵලං.
කප්පසතසහස්සමති ඔක්කාකකුලසමාවො
ගොතමො නාම ගොතෙත්තා සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

අසීතිකොටිං ජලේඛිත්වා දාසෙ කම්මකරෙ බහු
ගොතමස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජස්සසි.
ආරාධයිත්වා සම්බුද්ධං ගොතමං සත්තපුඤ්චං
සුභුති නාම නාමෙත ගෙස්සසි සන්ත්ථාසාවකො.
භික්ඛුසම්බෙස නිසීදිත්වා එතදග්ගෙ සපෙස්සති
අරණවිභාගෙර දක්ඛිණේස්සෙ වීජු ථානෙසු ගොතමො”

ඉදං වචනා සම්බුද්ධො ජලජ්වනමනාමකො⁷
නභො⁸ අබ්බග්ගමී සිරො හංසරාජාව අමුරෙ.

අනුසිට්ඨො⁹ ලොකනාපේත නමස්සිත්වා තථාගතං
සදා¹⁰ භාවෙසිං මුදිතො බුද්ධානුස්සතිමුත්තමං.

1. ම. සිං.

2. සි. I. තවනුච්ඡිතං.

3. සි. II. තොසයනෙතා.

4. සි. I. ම. පචරෙ.

5. සි. I. මාතුරනෙතා.

6. භාසයනො. අප. පා.

7. නභං. අප. පා.

8. සාසිතො. අප. පා.

9. සි. III. තදා.

තෙන කළෙමන සුභාගෙන වෙනනාපණ්ඩිති ව
 ජග්ගි මානුසං දෙහං නාමනිංසං අගඤ්ඤං.
 අසිතිකඛහතුං දෙවිඤ්ඤ දෙවරජ්ජමකාරසිං,
 සහස්සකඛහතුං රාජා ව චක්කවත්තී අහොසහං.
 පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනානො අසංඛිංසං.
 අනුභොමි සුසම්පන්නං බුද්ධානුස්සතිසා ඵලං.
 භවාහවෙ සංසරනො මහාභොගං ලභාමහං.
 භොගෙ මෙ උභතනා නත්ති බුද්ධානුස්සතිසා ඵලං.
 සත්තසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තදා,
 දුග්ගතිං නාතිජානාමි බුද්ධානුස්සතිසා ඵලං.
 පටිසම්බදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ
 ජලුතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

ඉත්ථං සුදං ආයසමා සුභුතිඤ්ඤෙණ ගාථායො අභාසිත්ථාති.

එවං පන සො නාමනිංසහවතෙ අපරාපරං උපපජ්ජනවසෙන
 දිබ්බසම්පන්නිං අනුභවිත්වා තතො වුතො මනුස්සලොකෙ අතෙක
 සත්තකඛහතුං චක්කවත්තීරාජා ව පදෙසරාජා ව හුත්වා උදාරං මනුස්ස
 සම්පන්නිං අනුභවිත්වා අප් අභිභාසං භගවතො කාලෙ සාවඤ්ඤං සුමන
 සෙට්ඨස්ස ගෙගෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස කතිට්ඨො හුත්වා තිබ්බන්ති.
 සුභුතිතිස්ස නාමං අහොසි.

තෙනව සමයෙන අභිභාසං භගවා ලොකෙ උපපජ්ජත්වා පවත්න
 වරධම්මවෙක්ඛා අනුපුබ්බෙන රාජගහං ගන්ත්වා තත්ථ වෙළවන
 පටිග්ගහණාදිනා ලොකානුග්ගහං කරොනො රාජගහං උපතිස්සාය
 සිත්තවතෙ විහරති. තද අනාථපිණ්ඩිකා සෙට්ඨි සාවඤ්ඤං උට්ඨානක
 හණ්ඩං ගගෙත්වා අත්තනො සහායස්ස රාජගහසෙට්ඨිනො සරං
 ගතො බුබුළාදං සුත්වා සත්ථාරං සිත්තවතෙ විහරන්තං උපසඤ්ඤාමිත්වා
 පඨමදස්සනෙනෙව සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය සත්ථාරං සාවඤ්ඤං.
 ආගමනත්ථාය යාමිත්වා තතො පඤ්චවත්තාලීසයොජනමත්තෙ මග්ග
 යොජනෙ යොජනෙ සහසහස්සපරිච්චාගෙන විහාරෙ පතිට්ඨාපෙත්වා
 සාවඤ්ඤං රාජමාණෙන අට්ඨකරිසප්පමාණං ජෙත්තස්ස රාජකුමාරස්ස
 උය්‍යානභූමිං කොට්ඨස්සත්ථාරෙන¹ කිණ්ඨිත්වා තත්ථ භගවතො විහාරං
 කාරෙත්වා අද්ධි. විහාරපටිග්ගහණදිවසෙ² අයං සුභුතිකුට්ඨිකො
 අනාථපිණ්ඩිකසෙට්ඨිනා සසිං ගන්ත්වා ධම්මං සුණ්ණෙනා සද්ධං පටි
 ලුභිත්වා පබ්බජි.

සො උපසම්පජ්ජත්වා වෙමාතිකා පගුණං කත්වා කම්මට්ඨානං කථා
 පෙත්වා අරඤ්ඤා සමණධම්මං කරොනො මෙත්තජ්ඣානං පාදකං
 කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪස්සත්වා අරගත්තං පාපුණ්ඨි. සො ධම්මං
 දෙසෙනො යසමා සත්ථාරං දෙසිත්තියාමෙන අනොදිස්සනං කත්වා

ධම්මං දෙසෙති, තසමා අරණවිහාරිනං අභයා නාම ජාතො. පිණ්ඩාය වරතොතා ඝරෙ ඝරෙ මෙතනස්සානං සමාපජ්ඣා සමාපන්නො චුට්ඨාය භික්ඛං පටිගණ්හාති: “එවං දායකානං මහපථලං භවිස්සති”ති, තසමා දකඛිණේය්‍යානං අයෙහා නාම ජාතො. තෙනාහ භගවා: “එතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං අරණවිහාරිනං යදිදං සුභුති, දකඛිණේය්‍යානං යදිදං සුභුති”ති.

එවමයං මහාපෙරො අරහතෙත පතිට්ඨාය අත්තනො සුරිතපාර මීනං ඵලස්ස මන්තං පඤා ලොකෙ අභිඤ්ඤතො අභිලක්ඛිතො හුචා බහුජනහිතාය ජනපදවාරිකං වරතොතා අනුපුබ්බෙන රාජගගං අගමායි. රාජා බිම්බිසාගේ පෙරස්ස ආගමනං සුඤ්ඤා උපසංකම්භා වන්දිතා “ඉධෙව භතෙන වසථා”ති වචා “නිවාසනට්ඨානං කට්ඨ්ඨාමි”ති පකකතො විස්සරි. පෙරො සෙනාසනං අලභතොතා අබෙහාකාසෙ චිතිනාමෙයි. පෙරස්ස ආනුනාවෙන දෙවො නවස්සති, මනුස්සා අචුට්ඨිතාය උපද්දතා රඤ්ඤ නිවෙසනවායෙ උකකුට්ඨිමකංසු. රාජා “කෙන නුඛො කාරණෙන දෙවො නවස්සති”ති විමංසතො “පේණස්ස අබෙහාකාසවාසෙන මඤ්ඤ නවස්සති”ති විනෙතතොතා හස්ස පණ්ණකුටිං භාරුපෙතා “ඉමස්සං භතෙන පණ්ණකුටියං වසථා”ති වචා වන්දිතා පකකාමි. පෙරො කුටිකං පටිසිඤ්ඤා තිණසන්තරකෝ¹ පලලෙකන නිසිදි. තදා පන දෙවො ථොකං ථොකං පුසායති න සමමාධාරං අනුප්පවෙච්ඡති²; අථ පෙරො ලොකස්ස අචුට්ඨිකතාය විධිමිතුකාමෝ³ අත්තනො අස්සවත්තිකබාහිර වජ්ජිකස්ස පරිස්සයස්ස අනාවං⁴ පවෙදෙතොතා:-

“ජනනා මෙ⁵ කුටිකා සුඛා නිවාහා, වස්ස දෙව යථාසුඛං.

චිත්තං මෙ සුසමාතිතං විමුත්තං, ආනාපි විහරාමි, වස්ස දෙවා”ති ගාථමාග.

හත් ජනන සද්දො නාව “ජනනා සා කුමාරිකා ඉමස්ස කුමාරස්ස ජනනං නප්පතිරුප”නති ආදිසු පතිරුපෙ ආගතො. “ජනනං වෙව ඵලගුණ ඵස්සායගතන”නති ආදිසු වචනවිසිට්ඨෙ සඬ්ඛාචිසෙසෙ. “ජනනමතිවස්සති, විවටං නාතිවස්සති”ති⁶ ආදිසු ගගණේ. “කාසාගං තෙ නවජතොතාපි කට්ඨ්ඨාමි”ති ආදිසු නිවාසනපාරුපතො. “ආයයමා ජතොතා අනාවාරං ආවරති”⁷ති ආදිසු පඤ්ඤාගතියං. “සබ්බච්ජනං, සබ්බපරිච්ජනං”⁸, “ජනනා කුටි ආගිතො ගිති”ති⁹ව ආදිසු තිණදීගි ඡාදනෙ. ඉධාපි තිණදීගි ඡාදනෙයෙව දට්ඨබ්බො. තසමා තිණෙන වා පණ්ණෙන වා ජනනා යථා නවස්සති, වස්සාදකපතනං න ගොති, න ඔවස්සති, එවං සමමදෙව ඡාදිතාති අනෙථා.

1. සි. II. තිණසන්තරක

2. ම. අනුච්ඡෙදි.

3. සි. II. විසමිකාමො.

4. සි. II. ආනුතාවං.

5. සි. I. මෙයා.

6. සි. II. ම. වරති.

7. සි. II. පටිච්ඡෙදනං.

a. පෙරගාථා 447. b. සුභුති. ධර්මසුත්තං.

මෙ සඳෙ “කිවෙන්න මෙ අධිගතං හලං දති පසාසිකු”නති^a ආදිපු කරණේ ආගතො; මයාති අනේ. “භස්ස මෙ හතෙත හගවා සඛිඛිතෙතන ධම්මං දෙසෙතු”ති^b ආදිපු සමපදනෙ; මයනනි අනේ. “පුබ්බෙව මෙ භික්ඛවෙ සචෙබ්බාධා අනභිසංග්ගිඛස්ස බොධිසත්තස්සෙව සතො”ති^c ආදිපු සාමිඅනේ ආගතො; ඉධාපි සාමිඅනේව දට්ඨබ්බො; මමාති අනේ. කිඤ්චාපි බිණ්ණසවානං මමාසිහබ්බං නාම කිඤ්චි නපි ලොකධම්මෙති අනුපලිත්තභාවතො; ලොකසමඤ්ඤාවසෙන¹ පන තෙසමි අහං මමාති වොහාරමිත්තං ගොති. තෙනාග හගවා: “කිනති මෙ සාවකා ධර්මදයාදු හවෙය්‍යං නො ආමිසදයාදු”ති. d

‘කුටිකා’ති පන මාකුකුච්ඡි කරජකායොපි තිණ්දිව්ඡදනො පතිස්සයොපි වුවෙති. තථාහි:—

මාතරං කුටිකං බුසි, හරියං බුසි කුලාවකං,
පුත්තෙත සත්තානසෙ බුසි, තණ්හං මෙ බුසි බ්බික”නති^e
ආදිපු මාකුකුච්ඡි කුටිකාති වුත්තා.

“අට්ඨිකඛකළ” කුටිකෙ නහාරුපරිසිබ්බිතෙ¹

ධිරත්ථුපුරෙ දුග්ගකෙච්ඡ පරහතෙත⁴ මමායසි”ති^f

ආදිපු කෙසාදිසමුගහුතො කරජකායො. “භස්සපස්ස හගවතො හභිණ් කුටි මවස්සති,”^g “කුටිකා” නාම උලලිත්තා වා ගොති අවලිත්තා වා”ති ආදිපු තිණ්දිව්ඡදනො පතිස්සයො; ඉධාපි සො එව වෙදිහබ්බො. පණ්ණසාලාය අධිපෙපතත්තා කුටි එවති කුටිකාති වුත්තා.

සුඛසඳෙ පන “විපිට්ඨිකත්තා සුඛඤ්ච දුක්ඛං පුබ්බෙව ජොම තස්සා”ති^h ආදිපු සුඛවෙදනායං ආගතො. “පුබ්බො බුද්ධානං උපපාදෙ, සුඛා සඳ්ඨමදෙසනා”තිⁱ ආදිපු සුඛමුලෙ. “සුඛස්සෙතං භික්ඛවෙ අධි වචනං යදිදං පුඤ්ඤති”ති ආදිපු සුඛගෙතුමි. “යසොව බො මහාලි රූපං සුඛං සුඛානුපතිතං සුඛාවක්ඛන්ත”නති^j ආදිපු සුඛාරමිතේ. “දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරා එතෙ වුඤ්ඤ අරියස්ස විනයො”ති ආදිපු අබ්‍යා පජෙකි.¹ “තිබ්බාණං පරමං සුඛ”නති^k ආදිපු තිබ්බාණේ. “යාවඤ්චිදං භික්ඛවෙ න සුකරං අකඛානෙන පාපුණ්ඛං යාව සුඛා සග්ගා”ති ආදිපු සුඛපථවිසයධානෙන. “සොවංගිකං සුඛවිපාකං සග්ගසංවත්තනි ක”නති^m ආදිපු ඉට්ඨං; පියමනාපෙති අනේ. ඉධාපි ඉට්ඨං

1. II & III සාමඤ්ඤාවසෙන.

2. ම. සි. II කඛඛලා. සඛිඛලිකා. සි. I. කඛඛල. d. ම. නි. මු. ප. ධම්මදයාදුපුත්ත.

3. ම. සි. II & III සිසාඤ, සිසාඤ.

එංගනහාරුපරිසිබ්බිතෙ P.T.E.

4. සි. I & II පරගතෙත.

5. සි. I & II කුටිකාති.

6. ම. සි. III අබ්‍යාපජෙජ්.

a. මහාවග්ග. ම. නි. අරියපරිසෙසක සුත්ත.

b. සං. නි. රුහුලසං රුහුලපුත්ත.

c. ම. නි. මු. ප. ථෙරගාථිසකපුත්ත.

d. ම. නි. මු. ප. ධම්මදයාදුපුත්ත.

e. සං. නි. දෙ. සං. කුටිපුත්ත.

f. ථෙරගාථා. 1150.

g. ම. නි. ම. ප. කුටිකාරපුත්ත.

h. ධම්මපද. බ්‍රහ්ම. 195.

i. සං. නි. ම. ප. මහාලිපුත්ත.

j. ධම්මපද. සුඛවග්ග. 204.

m. අ. නි. 5 නි. නගාපුත්ත.

n. සුත්තනි. බග්ගවිසාණපුත්ත.

සුඛප්පව්වයෙ වා දට්ඨබ්බො. සාති කුටි අනෙතා බහි මි මනාපභාවෙන සමාදිතා නිවාසන ඵාසුතාය සුඛාති වුත්තා. තථා නාතිසිත්තාති උණ්හතාය උතුසුඛසමපතියොගෙන කායිකවේතසිකසුඛස්ස පච්චය භාවතො.

‘නිවානා’ති: අවාතා, පුංඤ්ඤාලපිතිතවාතපානත්තා වාත පරිස්සයරතිතාති අනෙතා. ඉදං තස්සා කුටිකාය සුඛභාවවිභාවනං. සවානෙ¹ හි සෙනාසනෙ උතුසුඛපායො නලබ්භති, නිවානෙ සො ලබ්භතිති.

‘වස්සා’ති: පවස්ස, සමමාධාරං අනුප්පවෙච්ඡ² **‘දෙවා’**ති: අයං දෙව සද්දො “ඉමාති තෙ දෙව වජ්ජුරුසිතිනගරසහස්සාති කුසාවතිරුජ්ඣාති පමුඛාති එත්ථ දෙව ඡන්දං ජනෙහි ජීවිතෙ අපෙක්ඛ”නති³ ආදිසු සමුළුතිදෙවෙ බත්තියෙ ආගතො. “වාතුචමහාරාජිකා දෙවා වණ්ණ වනෙතා සුඛබහුලා”ති⁴ ආදිසු උප්පතතිදෙවෙසු. “තස්ස දෙවාතිදෙවස්ස සාසනං සබ්බදස්සිනො”ති ආදිසු විසුද්ධිදෙවෙසු. විසුද්ධිදෙව්‍යානඤ්ඤා භගවතො අතිදෙවභාවෙ වුත්තෙ ඉතරෙසං වුත්තො එව භොති. “විඤ්ඤා විගතවලාගකෙ දෙවෙ”ති⁵ ආදිසු ආකාසෙ. “දෙවො ව කාලෙක කාලං න සමමාධාරං අනුප්පවෙච්ඡති”ති⁶ ආදිසු මෙසෙ, පඤ්ඤානෙ වා; ඉධාපි මෙසෙ පඤ්ඤානෙ වා දට්ඨබ්බො. **‘වස්සා’**තිහි තෙ⁷ ආණ්ඩෙතො පෙරො ආලපති. **‘සමාසුඛං’**ති: යථාරුචිං, තව වස්සනෙන මයං බාහිරො පරිස්සයො නත්ති, තස්මා යථාකාමං වස්සාති වස්සුපථීජිසනෙන අනුග්ගණනෙනා වදති.

ඉද්දති අබ්භන්තරෙ පරිස්සයස්සාපි අභාවං දස්සෙතො **‘විත්තං’**ති ආදිමාග. තත්ථ **‘විත්තං මෙ සුසමාගිතං’**ති: මම විත්තං සුරිපු අතිවිය සමමා සමවදෙව එකග්ගභාවෙන ආරමමණෙ ධුපිතං; තඤ්චධො න නිවරණාදිවික්ඛානාමිත්තෙන. අපිච ඛො විමුත්තං ඔරමිභාගිය උඤ්චමාගියසංඛගෙහිපි සබ්බසංයොජනෙහි සබ්බකිලෙසධමුත්තො ව විසෙසෙන විමුත්තං, සමුච්ඡිදප්පහාණවසෙන පටිප්පස්සද්ධිප්පහාණ වසෙන තෙ පඤ්ඤා සිත්තති අනෙතා. **‘ආනාපි’**ති: චිරියවා; ඵලසමා පතතිඅත්ථං විපස්සනාරමාවසෙන දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරත්ථං ව ආරඤ්ඤා චිරියො හුත්වා විහරාමි, දිබ්බවිහාරාදිහි අත්තභාවං පවත්තමි, න පන කිලෙසප්පහාණත්ථං; පහානබ්බස්සෙව අභාවතොති අධිප්පායො. යථා පන බාහිරපරිස්සයාභාවෙන දෙව මයා තං වස්සනෙ නියොජිතො, එවං අබ්භන්තරපරිස්සයාභාවෙන පිතිං දස්සෙතො පුනපි **‘වස්ස දෙවා’**ති ආග.

1. සි. I. පවානෙ.

2. සි. I. ම. අනුපවච්ඡ.

3. සි. III. ක.

a. දී. නි. මහාසුදස්සනසුත්ත.

b. අ. නි. 8 නි. දුනුප්පතතිසුත්ත.

d. ම. නි. ම. ප. චුලසඤ්ඤාදිසුත්ත.

e. අ. නි. ඩ. නි. බ්‍රාහ්මණවග්ග.

අපරො නයො:- “ජනනා”ති: පිගිතා, ඡාදිතා. ‘කුම්බා’ති: අත්ත භාවො. සො හි “අනෙකවස්සසමුදයස්ස අවිජ්ජානීවරණස්ස නික්ඛවෙ පුංගුලස්ස තණ්හාසම්පසුත්තස්ස අයස්සෙව්ව කායො සමුදගතො බග්ගිධො ව නාමරූප”නති ආදිපු කායොති ආගතො. “සිඤ්ච තික්ඛු ඉමං නාමං, සිත්තා තෙ ලුහුමෙස්සති”තිa ආදිපු නාමාති ආගතො. “ගගකාරකා! දිට්ඨොසි ගගකුටං විසංඛින”නතිb ආදිපු ගගනතිc ආගතො. “සත්තො ගුහායං බහුතාතිජ්ජොනා තිට්ඨං නරෙ මොග්ගසමිං පගාළො”තිd ආදිපු ගුහාති ආගතො. “නෙලමෙහා සෙතපච්ඡාදො ඵකො හෙ වත්තතෙ රථො”තිe ආදිපු රථොති ආගතො. “පුන ගෙහං න කාගසි”තිf ආදිපු ගෙහනති ආගතො. “විච්චා කුටි තිබ්බුතො ගිති”තිg ආදිපු කුටිති ආගතො. තස්මා ඉධාපි සො කුටිකාති වුත්තො. අත්තභාවො හි කට්ඨාදීති පටිච්ච ලබ්භමානා ගෙහසාමිති කුටිකා විය අට්ඨිආදිසඤ්ඤිතෙ පස්චිධාකුආදිකෙ ථස්සාදිකෙ ව පටිච්ච ලබ්භමානො කුටිකාති වුත්තො විත්තමක්කටස්ස නිවාසභාවතො ව. යථාහ:-

“අට්ඨිකඤ්ඤකුටි” වෙසා මක්කවාචසථො ඉති,
මක්කවො පඤ්චවාරාය කුටිකාය පසනතිය
වාරෙන අනුපරියාති සට්ඨසනො පුනපුන”නති.

෧. පනෙසා අත්තභාවකුටිකා ථෙරස්ස තිණණං ඡන්තං අට්ඨනං ව. අසංවරවාරානං වසෙන සමතිවිජ්ඣිතකස්ස රුහාදීහි අවස්සුතස්ස පඤ්ඤාය සංවුත්තනා” සම්මදෙව පිභිතතනා ඡන්තාති වුත්තා. තෙනාහ භගවා: “සොනානං සංවරං බ්‍රුමි පඤ්ඤායෙන පිට්ඨයරෙ”තිg වුත්තනයෙන ඡන්තතනා ඵව” කිලෙසදුක්ඛාභාවතො නිරාමිසපුබ්බ සම්බුධිතාය ව පුබ්බ පුබ්බපත්තා; නහො ඵවච නිවාතා නිග්ගමාන මදථගිසාරග්ගතාය නිවාතවුත්තිකා.

අයඤ්ච නයො:- මය්හං න සඬ්ඛිලෙසධම්මානං සංවරණමත්තෙන සිඤ්ඤා. අථබො අග්ගමග්ගසමාධිතා සුට්ඨි සමාගිතවිත්තතායවෙව අග්ගමග්ගපඤ්ඤාය සබ්බසංයොජනෙහි විප්පමුත්තවිත්තතාය වාති දස්සෙන්නො ආහ: “විත්තං මෙ පුසමාගිතං විමුක්තා”නති. ඵවද්දුගො ව “ඉදුනාහං කත්තාරණීයො”ති න අපොසසුකෙක්කා ගොමි. අථබො ආහාපි විගරාමි සදෙවනස්ස ලොකස්ස ගිතපුබ්බපසංගාරෙ උස්සාහ ජාතො තික්ඛාචාරකාලෙපි අනුඝරං” භුගවිගාරෙතෙව විගරාමි. තස්මා කම්මෙ දෙව පඤ්ඤාන මය්හං පියං කාතුකාමතායපි ව වස්සුප

1. සි. I. ගෙහනති.

2. ඉ. අට්ඨිකඤ්ඤකුටිවෙසදික්ඛාචාචසථොතිපි.

3. සි. III. සංවුත්තනාච.

4. ම. සි. II & III ඵව.

5. සි. II & III අනුඝරං.

a. ධම්මපද. සිකාට්ඨ. 369.

b. ධම්මප. ජර්ව. 154.

c. සුත්තනි. ගුහථකසුත්ත.

d. සං. නි. iv. 292. P.T.E.

e. ධම්මප. ජර්ව. 154.

f. සුත්තනි. බග්ගිසුත්ත.

g. සුත්ත. නි. අජ්ඣපුච්ඡා.

ජීවිතං සත්තානං අනුකම්පායපි වස්ස සම්මාධාරං අනුප්පවෙච්ඡාති එවමෙත්ත අත්තො දට්ඨබ්බො. එත්ත ව ථෙරො “ඡන්තා මෙ කුට්ඨිකා සුඛා නිවාතා”ති ඉමිනා ලොකීයලොකුත්තරහෙදය අත්තනො අධිසීල සික්ඛං දසෙසති. “චිත්තං මෙ සුසමාහිත”නති ඉමිනා අධිචිත්තසික්ඛං. “චිත්තං”නති ඉමිනා අධිපඤ්ඤාසික්ඛං. “ආනාපි විගරාමී”ති ඉමිනා දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරං අථවා “ඡන්තා මෙ කුට්ඨිකා සුඛා නිවාතා”ති ඉමිනා අනිමිත්තවිහාරං දසෙසති; කිලෙසවස්සපිධානමුඛෙන නිච්චාදිතිමිත්තඥානාධිපනතො “චිත්තං මෙ සුසමාහිත”නති ඉමිනා අප්පණිතිතවිහාරං. “චිත්තං”නති ඉමිනා සුඤ්ඤානවිහාරං. “ආනාපි විගරාමී”ති ඉමිනා හෙසසී තිණ්ණං විහාරානං අධිගමුපායං. පඨමෙන වා දෙසප්පභාණං, දුතියෙන රාගප්පභාණං, තතියෙන මොහප්පභාණං. තථා දුතියෙන පඨමදුතියෙහි වා ධම්මවිහාරසම්පන්නියො දසෙසති, තතියෙන චිත්තතිස්සප්පන්නියො. “ආනාපි විගරාමී”ති ඉමිනා පරතිභාපට්ඨපන්නියං අනුරුත්තාවං දසෙසතිති දට්ඨබ්බං.

එවං “යථානාමා”ති ගාථායං චුත්තානං ධම්මවිහාරාදීනං ඉමාය ගාථාය දසසිහත්තා තත්ත අදස්සිතෙසු නාමගොතෙතසු නාමං දසෙසාමං ‘ඉත්තං සුද’නති ආදිචුත්තං. යෙ හි ථෙරා නාමමතෙතන පාකවා තෙ නාමෙන, යෙ ගොතෙතමතෙතන පාකවා තෙ ගොතෙතන, යෙ උභයථා පාකවා තෙ උභයෙනාපි දස්සියානති. අයං පන ථෙරො නාමෙනාභිලකඛිතො, න තථා ගොතෙතනාති ‘ඉත්තං සුදං ආසිසමා සුභුති’ති චුත්තං. තත්ත “ඉත්තං”නති: ඉදං පඤ්ඤා; ඉමිනා ආකාරෙතාති අත්තො. ‘සුදං’ති: 1 සු ඉමං සක්ඛිවසෙන ඉසාරලොපො ‘සු’තිව නිපාත මත්තං. ඉමං ගාථනති යොජනා. ආසිසමාති පියවචනමෙතං, ගරුභාරව සප්පතියාව2 වචනමෙතං. ‘සුභුති’ති: නාමිකිත්තනං. සො හි සරීර සම්පන්නියාපි දස්සනියො පාසාදිකො, ගුණසම්පන්නියාපි, ඉති සුඤ්ඤා සරීරාවයවචිභුතියා සීලසම්පන්නිචුතියා ව සමන්තාගතත්තා සුභු තිති පඤ්ඤාසිත්ත සීලසාරදිපිරගුණයොගතො ථෙරො. ‘අනාසිසමා’ති: කපෙසි. කසමා පතෙතෙ මහාථෙරා අත්තනො ගුණෙ පකාසෙනති? ඉමිනා දිස්සෙන අධුනා අනධිගතප්පබ්බං පරමගට්ඨරං අතිවිස සන්නං පණිතං අත්තනා අධිගතං ලොකුත්තරධම්මං පච්චවෙකඛිතා පිතිවෙග සමුඤ්ඤාහිතඋද්භවසෙන සාසනස්ස නියතාතිකතාවචිභාවනවසෙනව පරමපට්ඨිකා අරියා අත්තනො ගුණෙ පකාසෙනති යථාතං ලොක නාථො බොධිණියං3 අප්පාසයවසෙන “දසබ්බසමන්තාගතො භික්ඛවෙ තථාගතො වතුචෙසාරජ්ජවිසාරදෙ”ති ආදිනා අත්තනො ගුණෙ පකාසෙනති එවමයං ථෙරස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණගාථා ගොතීති.

පරමන්දිපතියා ථෙරගාථාසංවණ්ණනාය

සුභුතිසමාරගාථාටණ්ණනා

ති ටසී තා

1. ම. සුද.

2. සි. III. ගරුභාරවසප්පන්නියං.

3. සි. I. චෙසෙය්‍ය.

‘උපසංඝාතය’ හි ආදිකා ආයස්මතො මහාසංඝායාදිනි : අරඹන ගාථා. තස්ස කා උපපන්නි? අයමයි පේරො පදමුගගරස්ස හගවිතො කාලෙ හං සමති නගරෙ මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්ධිඤ්ඤායං පනෙතා මාතා පිතුන්නං අවමයෙන කුටුම්භං සන්ධිපෙඤ්ඤා සරාචාසං වසන්තො එක දිවසං පදමුගගරස්ස හගවිතො ධම්මදෙසනාකාලෙ ගංසමතිනගර වාසිකෙ ගතිමාලාදිගන්ථෙ යෙන බුද්ධො යෙන ධම්මො යෙන සංඝො තනතිනෙත තපෙපානෙ තප්පනාතෙ ගච්ඡන්තෙ දිස්වා හෙති සද්ධිං උපගතො සන්තාරං එකං හික්ඛුං පටිසම්භිද්දාපනානං අග්ගධානෙ ඤාපෙතනං දිස්වා “අයං කීර් ඉමස්මිං සාසනෙ පටිසම්භිද්දාපනානං අග්ගො; අග්ගො වතාගමයි එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ අයං මිය පටිසම්භිද්දාපනානං අග්ගො හවෙය්” නති විනෙතඤ්ඤා සන්ධි දෙසනා පරියොසානෙ චුට්ඨිතාය පරිසාය හගවන්තං උපසංඝායාදිනි “හන්තෙ සුචෙ¹ මයං හික්ඛං ගණ්හපා” ති නිමිත්තෙයි. සන්තා අධිවා සෙසි. සො හගවන්තං අභිවාදෙඤ්ඤා පදකම්මං භවිතා සකං නිවෙ සකං ගන්තා සංඝරත්තං බුද්ධස්ස ව හික්ඛුසංඝස්ස ව නිසර්ජයානං ගතිමාලාදිගාදිති අලංකාරිතා පණිතං බාදනීයං භොජනීයං පටියාද පෙඤ්ඤා තස්ස රත්තයා අවමයෙන සකෙ නිවෙසනෙ හික්ඛුසංඝස්ස පරිවාරං හගවන්තං විවිධයාගුච්ඡකාදිපරිවාරං නානාරසස්ස ඛණ්ඩකං ගතිසාලිභොජනං භොජෙඤ්ඤා හන්තකිම්මපරියොසානෙ විනෙතෙයි: “මහන්තං ඛො අහං ඤානන්තරං පඤ්ඤා, නඛො පන මයා යුත්තං එකදිවසමෙව දුතං දඤ්ඤා තං ඤානන්තරං පඤ්ඤා, අනුපටි පාටියා සත්තදිවසං දුතං දඤ්ඤා පඤ්ඤා” ති සො හෙතෙව නියා මෙන සත්තදිවසෙ මහාදුතාති දඤ්ඤා හන්තකිම්මපරියොසානෙ දුස්ස කොට්ඨාගාරං විවරාපෙඤ්ඤා උත්තමං නිවිවරපඤ්ඤානං සුමුච්ඡන්තං බුද්ධස්ස පාදමුලෙ ඤාපෙඤ්ඤා, හික්ඛුසංඝස්ස ව නිවිවරං දඤ්ඤා, තථාගතං උපසංඝායාදිනි “හන්තෙ යො සො හික්ඛු කුලෙහි ඉතො සත්තදිවසමන්තෙ එතදග්ගෙ ඤාපෙතො, අගමයි සො හික්ඛු මිය අනා ගතෙ උපපජ්ජනකුමුඛස්ස සාසනෙ පඤ්ඤා පටිසම්භිද්දාපනානං අග්ගො හවෙය්” නති වඤ්ඤා, සන්ධිපාදමුලෙ නිසර්ජයා පත්තං අකාසි. සන්තා තස්ස පත්තයාය සම්මානිතා වං දිස්වා “අනාගතෙ ඉතො කප්ප සත්තස්ස මන්තෙ ගොභාමො නාම බුද්ධො ලොකෙ උපපජ්ජස්සති තස්ස සාසනෙ තව පත්තා සම්මානස්සති” ති බ්‍යාකාසි. වුත්තමයි වෙතං අපදනෙ:-

පදමුගගරෙ නාම ජිනො සංඝලොකවිදු මුති
ඉතො සත්තස්ස මහි නපෙප උපපජ්ජ වක්ඛමා.

මවාදකො විඤ්ඤාපකො තාරකො සංඝපාණිනං
දෙසනාකුසලො බුද්ධො තාරෙසි ජතනං බහුං.

අනුකම්පනො කාරුණිකො ගිතෙසි සබ්බපාණිනං.
සම්පන්නො තිත්තියෙ සබ්බෙ පඤ්චසිලෙ පතිට්ඨසි.

එවං නිරාකුලං¹ ආසි පුඤ්ඤානං තිත්තියෙති ව
විචිත්තං අරගනෙතති වසිතුතෙති තාදිති.

රතනානට්ඨපඤ්ඤසඋග්ගතො සො මහාමුනි
කඤ්චනග්ගිකාසංකාසො බතතිංසවරලකගිණො.

වස්සසතසගස්සාති ආපු විජ්ජති තාවදෙ
තාවතා තිට්ඨමානො සො නාරෙසි ජිත්තං බහුං.

තදගං භංසවතීසං මහාභොගො කුට්ටිකිකො²
උපෙචා සබ්බලොකාග්ගං අස්සොසිං ධම්මදෙසනං.

තද ණො සාවකං බුද්ධො පභින්නපටිසම්මිදං
අනෙ ධම්මෙ නිරුතෙත ව පටිභාණෙ ව කොච්ඡිදං.

ඨපෙසි එතදග්ගමති; තං පුච්චා මුදිතො අගං
සසාවකං ජිත්තවරං³ සප්පාගං භොජයිං තද.

දුස්සෙගච්ඡාදයිචාන සසිස්සං⁴ ලොකනායකං
නිපට්ඨ පාදමුලමති තං ණානං පඤ්ඤං අගං.

තතො අවොච ලොකග්ගො: “පස්සපේතං කුට්ටිකිකං⁵
විත්තං පාදමුලෙ මෙ කම්මෙදරසප්පගං,

සෙට්ඨං බුද්ධස්ස⁶ භික්ඛුස්ස ණානං පඤ්ඤානෙ අගං,
තාය සඤ්ඤාය මාගෙන ධම්මස්ස සවණෙන ව

සබ්බස්ස පුබ්බිකො හුචා, සංසරිචා භවානවෙ,
අනාගතමති අඤ්ඤානෙ උච්ඡිතෙ තං මනොරථං.

සතසගස්සෙ ඉතො භට්ඨෙ ඔක්කාකකුලසම්මවො
ගොනාමො නාම නාමෙන සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති,

තස්ස ධම්මෙපු දයාදෙ ඔරසො ධම්මනිවුතො
කොට්ඨිණා නාම නාමෙන හෙස්සති සඤ්ඤාවකො.”

තං පුච්චා මුදිතො හුචා යාවජ්චං තද ජිතං
මෙත්තවිතෙතා පරිවරිං සතො පඤ්ඤා⁷සමාගිතො,
තෙන කමෙත්ත පුකතෙත⁸ මෙත්තාපණ්ඩිති ව
ජගිචා මානුසං දෙගං තාවතීංසං අගඤ්ඤිතං.

1. සි. II. ම. නිශඤ්ජො.

2. බ්‍රාහ්මණො චෙදපාරගු. අප. පා.

[මහානොසිතො. මනොරථපුරුෂො.]

3. පක්කපාරමිතං. අප. පා.

4. සසිසං බුඞ්ඝාගරං. අප. පා.

5. විජ්ජනාමං. අප. පා.

6. බුඞ්ඝසසිසං. අප. පා.

7. සි. I ම. පඤ්ඤා.

8. කම්මෙවිපාකෙතං. අප. පා.

කීසනකඛ්‍යානුං දෙවෙසු¹ දෙවරජ්ජමකාරසිං,
තථා පඤ්චසතකඛ්‍යානුං² චක්කච්ඡන්ද්‍රාදිගොසහං.

පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනානො අසඬ්ඛියං,
සබ්බන්තං සුඛිතො ආසිං; නස්ස කම්මස්ස තෙජසා.³

දුට්ඨෙ භවෙ සංසරාමි දෙවතො අථ මානුසො,
අඤ්ඤං ගතීං නගට්ඨාමි; සුචිණ්ණස්ස ඉදං ඵලං.

දුට්ඨෙ කුලෙ පජායාමි බහ්‍යයෙ අථ බ්‍රාහ්මණො,
නිවෙ කුලෙ න ජානාමි; සුචිණ්ණස්ස ඉදං ඵලං.

පච්ඡිමෙ ච භවෙ පතො බ්‍රාහ්මණො⁴ අගොසහං
සාවඤ්ඤං විප්‍රකුලෙ පච්ඡා ජානො මගග්ගිනො.

මාහා චක්ඛන්ති නාම, පිතා මෙ අස්සලාඤ්ඤො,
යද්‍ය මෙ පිතරං බුද්ධො විනාසී සබ්බසුද්ධියා,

තද්‍ය පසන්නො සුගතො පබ්බජං අනගාරියං.
මොගගලානො ආචරියො, උපජ්ඣො⁵ සාවඤ්ඤො.

කෙසෙසු ඡිජ්ජමානෙසු දිට්ඨි ඡින්නා සමුලකා,
නිවාසෙන්නොච කාසාවං අරගතතං ච පාපුණ්ණිං.

අත්ථමමනිරුත්තරාසු පටිභාණෙ ච මෙ මති
පභින්නා, තෙන ලොකයො ඵතදග්ගෙ ඤ්ඤෙසි මං.

අසඤ්චිං ව්‍යාකාසිං උපතිස්සොන සුච්ඡිතො
පටිසම්භිද්ධස්ස; තෙනාහං අග්ගො බුද්ධස්ස සාසනො.

කීලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං, භවා සබ්බෙ සමුග්ගා;
නාගොච බ්‍රහ්මාණං ඡෙත්වා විහරාමි අනාසවො.

සවාගතං වත මෙ ආසී බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තිකෙ;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පතතා; කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

පටිසම්භිද්ධ චගස්සොපි විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෙ
ඡලිතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා; කතං බුද්ධස්ස සාසනං⁶ නති.

එවං සො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤාසම්මාරං සම්මාරන්නො අපරං
පරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්නො ඉමස්මි බුද්ධුප්පාදෙ සාවඤ්ඤං.
බ්‍රාහ්මණමහාසාදකුලෙ නිබ්බන්ති. **කොට්ඨිගො** තිස්ස නාමං අකංසු.
සො වස්සන්නො තයො වෙදෙ උග්ගගෙත්වා බ්‍රාහ්මණසිප්පෙ
නිපථන්තිං ගතො, එකදිවසං සන්ත්‍රස්සන්තිං ගතො; ධම්මං සුත්වා පටිලඳා

1. සතානං තිණ්ණානුංච, අප. පා.

3. සි. I. කම්මස්සවාහසං.

2. සතානං පමකභිකුංච, අප. පා.

4. බුහුමිඤ්ඤු, අප. පා.

5. සි. I. ම. උපජ්ඣායො.

සද්ධො පබ්බත්තො උපසම්පන්නකාලතො පඨාය විපස්සනාකමමං
කරොනොසං සහ පරිසමතිද්ග්ගි අරහත්තං පඨාය පරිසමතිද්දු චිණ්ණවසි
ත්තඨාය අභිඤ්ඤානෙ මහාපෙරෙ උපසම්පත්තිඨාය පඤ්ඤාං පුච්ඡන්තොපි
දසබලං උපසම්පත්තිඨාය පඤ්ඤාං පුච්ඡන්තොපි පරිසමතිද්දුසයෙව පඤ්ඤාං
පුච්ඡි. එවමයං පෙරො තත්ත්ව කතාධිකාරනාය චිණ්ණවසිභාවෙන ච
පරිසමතිද්දුපත්තානං අග්ගො ජාතො. අථ නං සඤ්ඤා මහාපෙදලල
සුත්තං අනුප්පන්නං කඨාය පරිසමතිද්දුපත්තානං අග්ගධර්මානෙ ධර්මපටිපාටි:
“එතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං පරිසමතිද්දුපත්තානං
යදිදං මහානෙකාසිතො” ති. සො අපරෙත සමයෙත විමුක්තිසුඛං
සපිසංවෙදෙනො උද්ගතවසෙත ‘උපසන්නො’ති ගාථමහාසි.

“උපසන්නො උපරතො මන්නනාණි අනුඤ්ඤාමො
බුනාති පාපකො ධර්මෙව දුමපත්තංව මාඵතො”ති

ඉත්තං සුදං ආදාසමා මහානෙකාසිතානෙරො ගාථං අහාසි.

තත්ත්ව ‘උපසන්නො’ති: මනවත්ථිතානං ඉත්තිසානං උපසමනෙත
තිබ්බිසෙවනනාචකරණෙන උපසන්නො. ‘උපරතො’ති: සබ්බසමා පාප
කරණහො ඔරතො විරහො. ‘මන්නනාණි’ති: මන්නා වුච්චති පඤ්ඤා,
නාය’ උපපරික්ඛිඨාය භණ්ණිති මන්නනාණි; කාලවාදීආදිභාවං
අවිසුඤ්ඤානො යෙව භණ්ණිති අපො. මන්නභණ්ණවසෙන වා
භණ්ණිති මන්නනාණි, දුබ්බාසිතහො අත්තනො සාසනවසෙන
විතුරඛිඤ්ඤාමන්නාගහං සුභාසිතං යෙව භණ්ණිති අපො. ජාතිආදි
වසෙන අත්තනො අනුක්කංසනතො න උඤ්ඤානි අනුදම්මො.
අථවා තිණ්ණං වා කායදුච්චරිතානං වුපසමනෙත තතො පරිවිරතියා
උපසන්නො තිණ්ණං මනොදුච්චරිතානං උපරමනෙත අජහණෙන
උපරතො. චතුරානං චත්තිදුච්චරිතානං අප්පච්ඡන්තියා පරිමිතනාණිතාය
මන්නනාණි. තිවිධං දුච්චරිතනිමිත්තං උප්පජ්ජනකස්ස උඤ්ඤාවස්ස
අභාවතො අනුදම්මො. එවං පන තිවිධදුච්චරිතප්පහාණෙන සුද්ධො
සිලෙ පටිට්ඨිතො; උඤ්ඤාවප්පහාණෙන සමාගිතො; තමෙව සමාගි
පද්ධතානං කඨාය විපස්සනං වඩ්ඪන්තො මග්ගපටිපාටියා බුනාති පාප
කො ධර්මෙව, ලාමකවෙදික පාපකො සබ්බෙපි සබ්බිලෙසධර්මෙව තිදුට්ඨි
නාති, සමුච්ඡේදවසෙන පජහති. යථා කිං? දුමපත්තංව මාඵතො. යථා
නාම දුමස්ස රුක්ඛස්ස පත්තං පණ්ඩුපලාසං මාලුතො වාතො බුනාති,
බක්ඛනතො විශොජ්ජෙනො නිහරති, එවං යථා වුත්තපටිපත්තියං
සීතො පාපධර්මෙව අත්තනො සන්නානුතො නිහරති එවමයං පෙරස්ස
අඤ්ඤාපදෙසෙන අඤ්ඤාබ්භාකරණගාථාපි හොතිති වෙදිතබ්බං.

එත්ත ව කායචත්තිදුච්චරිතප්පහාණවචනෙන පයොගසුද්ධිං දස්සෙති,
මනොදුච්චරිතප්පහාණවචනෙන ආසයසුද්ධිං; එවං පයොගාසය
සුද්ධස්ස අනුඤ්ඤානි ඉභ්බිකා උඤ්ඤාවානාවචනෙන තදෙකධර්මාය
නිවරණප්පහාණ: දස්සෙති. තෙසු පයොගසුද්ධියා සිලසමපත්ති

විභාවිභා, ආසයපුද්ධියා සමථභාවනාය උපකාරිකධම්මපරිග්ගහො, නිවර්ණපාඨාණෙන සමාධිභාවනා. 'ධුතානි පාපකො ධම්මෙ'ති ඉමිනා පඤ්ඤාභාවනා විභාවිභා හොති. එවං අධිසිලසිකධාදයො තිස්සො සිකධා, තිවිධකල්පාණං සාසනං, හදඛිපපාඨාණාදීනි තිණි පභාණානි, අත්තවයපරිවර්ජනෙන සද්ධිං මජ්ඣිමාය පටිපද්දය පටිපජ්ජනං, අපායග්ගාදීනං¹ සමතික්කමනුපායො ව, යථාරහං නිඛාරෙඤා සොජ්ඣබ්බො. ඉමිනා නයෙන සෙසගාථාපුඨි යථාරහං අත්ථයොජ්ජනා වෙදිතබ්බො. අත්ථමත්තමෙව පන තත්ථ හත්ථ අපුබ්බං වණ්ණසිස්සාමි. "ඉත්ථං පුදං ආයසමා මහාකොට්ඨිහො"ති² ඉදං පුජාවචනං, යථාතං මහාමොග්ගලානොති.

මහාකොට්ඨිනපත්ථරගාථාවණ්ණනා

නි වසී තා .

'පඤ්ඤං ඉමං පසංඝා'ති ආයසවතො කඩ්ඩාලෙවනස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි ථෙරෙ පදුමුත්තරස්ස හගවතො කාලෙ හංඝමති නගරෙ මුහවණමහාසාලකුලෙ නිබ්බතො ඵකදිවසං බුද්ධානං ධම්මදෙසනාකාලෙ හෙට්ඨා වුත්තනසෙන මහාජනෙන සද්ධිං විහාරං ගතො පරිසපරියනෙන ඕනො ධම්මං පුණ්ණෙනා සත්ථාරං එකං භික්ඛුං කුසානිච්ඡානං අග්ගට්ඨානෙ ස්පෙන්නං දිස්වා "මයාපි අනාගතෙ ඵවරුපෙන හවිතුං වට්ටති"ති විනේනඤා දෙසනාවසානෙ සත්ථාරං නිමනේනඤා හෙට්ඨා වුත්තනසෙන මහාසකකාරං කඤ්ඤා භගවන්තං ආහ: "හනේන අහං ඉමිනා අධිකාරකාලෙවන අඤ්ඤං සමපත්තිං න පඤ්ඤි, යථා පන සො භික්ඛු කුලෙහි ඉතො සත්තමදිවස මත්ථකො කුසිතං අග්ගට්ඨානෙ ස්පිනො, එවං අහමපි අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ කුසිතං. අග්ගො හවෙය්ස"නති පඤ්ඤං අනාසි. සත්ථා අනාගතං ඔලොකෙඤා නිපජ්ජනභාවං දිස්වා "අනාගතෙ කප්පසග්ගස්සාවසානෙ ගොගමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජස්සති, තස්ස සාසනෙ ඤං කුසිතං අග්ගො හවිස්සසි"ති ව්‍යාකරිඤා පකාමි. සො යාවජ්ඣං කල්පාණකමමං කඤ්ඤා කප්පසග්ගස්සං දෙවමිනුස්සෙපු සංසරිඤා අමානං හගවතො කාලෙ සාවජ්ජනගරෙ මහාගොගකුලෙ නිබ්බතො පච්ජාහත්තං ධම්මසවණත්ථං ගච්ඡන්තන මහාජනෙන සද්ධිං විහාරං ගතො පරිසපරියනෙන ඕනො දසබලස්ස ධම්මකථං පුඤ්ඤා පටිලකුසද්ධො පබ්බජ්ඤා උපසම්පදං ලභිඤා කම්මට්ඨානං කථාපෙඤා කුසානිච්ඡානෙ කරොතො කුසානිච්ඡානෙ හුඤ්ඤා කුසානිච්ඡානෙ පාදකං කඤ්ඤා අරහත්තං පාපුණි. සො යෙභුයෙසන දසබලෙන සමා පජ්ජිතබ්බං සමාපත්තිං සමාපජ්ජන්තො අගොරත්තං කුසානිච්ඡානෙපු

1. සි. II. 3. අපායග්ගාදීනං.

2. සි. III. අප. අභිකථා. මහාකොට්ඨිකො.

විණ්ණවසී අහොසි අප්ඵ නං සඤ්ඤා: “ඵතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං කුසිතං යදිදං කඛොරෙවතො”ති කුසිතං අග්ගට්ඨානෙ ඤපෙසි චුත්තමපි වෙතං අපදනො:-

“පදුමුත්තො නාම ජිනො සබ්බධමෙවසු වහ්නුමා
ඉතො සත්ථගස්ස මහි කප්පෙ උප්පජ්ඣ නායකො.

සිහගනු මුග්ගසරො¹ හංසදුඤ්ඤිතිස්සරො²
නාගවික්කනත්තමනො ඛදුසුරාධිකප්පතො

මහාමති මහාචරො මහාකුසි මහාබලො³
මහාකාරුණිකො නාඨො මහාතමවිනොදනො

සකදව්⁴තිලොක්ඛො වෙතෙය්‍යවිතයො⁵ බහුං
ධමමං දෙසෙති⁶ සම්මුද්ධො සත්තාසයවිදු මුති.

කුසි කුසිතරතං වීරං උපසන්නං අනාවිලං
වණ්ණයනො පරිසතිං තොසෙති⁷ ජත්තං ජිනො.

තදගං හංසවතිසං මුග්ගමො වෙදපාරගු
ධමමං සුචාත මුදිතො තං ඤාමතිපත්තිං.

තද ජිනො විශාකාසි⁸ සබ්බමජ්ඣෙ විනායකො:
“මුදිතො හොති තිං මුග්ගෙ ලව්ඡසෙතං මනො ථං.

සත්ථගස්ස ඉතො කප්පෙ ඔක්කාකතුලසමාපො
ගොගමො නාම නාමෙත සඤ්ඤා ලොකෙ හවිස්සති.

තස්ස ධමමෙවසු දයාදෙ ඔරසො ධමමතිවුත්තො
රෙවතො නාම නාමෙත හෙස්සසි සජ්ජසාවකො.”

හෙන කමෙත්ත සුභතෙන ඉවත්තාපණ්ඩිති ව
ජගිත්වා මානුසං දෙහං තාවතීංසං අගඤ්ඤං.

පච්ඡිමෙ ව හවෙදති ජාණො සාවජ්ජියං¹⁰ පුරෙ
කුලෙ විභවසම්පන්නො¹¹ ඉද්ධො ජිනෙ මහඥෙන.

යද සම්මුච්ඡස්සිං බුද්ධො ධමමදෙසසි,
තද පසන්නො සුභතෙ පබ්බජිං අනගාරියං.

කඛො මෙ බහුසො¹² ආසි කප්පාකප්පෙ තතිං තතිං,
හං සබ්බං විතසි බුද්ධො දෙසෙත්වා ධමමුත්තමං.

1. සි. II, III. ම. මුග්ගමො.

2. සාවකානං. අප. පා.

3. මහාභිකො. අප. පා.

4. සි. II. ම. නිසුදනො.

5. සි. I. සතිදෙව.

6. සි. III. මහසෙ පිටකො.

7. සි. II, & III. දෙසෙසි.

8. සි. I & III. තොසෙසි.

9. සි. I. ම. බසාසාසි.

10. සොමසියං. අප. පා.

11. මහතිසෙ කුලසමානො. අප. පා.

12. සි. I. ම. බහුරා.

තනොහං තිණ්ණසංසාරො සද්ධ ක්කානසුඛෙ රතො
විහරාමි, තද්ධ වුද්ධො මං දිස්වා එතද්ධුචි.

යා කාවි කඩොරු ඉඩවා හුරං වා
සවෙදියා වා පරවෙදියා වා
කොසිනො තා¹ පජ්ජනති සබ්බා
ආනාපිනො බ්‍රහ්මචරියං චරිතො.

සතසග්ගෙස කතං කම්මඵලං දස්සෙසි මෙ ඉධ.
සුමුතො සරවෙගොව කිලෙසෙ කොපසිං අහං.

තතොමං ක්කානතිරතං දිස්වා ලොකනතග්ග මුති
කොසිනං භික්ඛුනං අග්ගො පඤ්ඤපෙසි මහාමති.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං භවා සබ්බෙ සමුග්ගා.
නාගොව බ්බුතං ඡෙත්වා විහරාමි අනාසවො.

ස්වාගතං වත මෙ ආසි බ්‍රහ්මෙස්ස සතතිකො
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බ්‍රහ්මෙස්ස සාසනං.

පටිසම්බද්ධ වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අවතීමෙ
ඡලතිඤ්ඤ සම්මතො; කතං බ්‍රහ්මෙස්ස සාසනං”නති.

තථා කතකිට්ඨො පනායං මහාපෙරො පුබ්බෙ දීඝරතනං අත්ත
නො කඩොපකතවිත්තතං ඉද්ධති සබ්බසො, විගතකම්මනස්ස පච්ච
වෙකම්ඨා “අග්ගො නුත මග්ගං සජ්ඣතො දෙසනානුභාවො! තෙන
තරති එවං. විගතකම්මො අජ්ඣායනං. වුපසන්නවිතො ජාතො”ති
සඤ්ජාතබ්බමානො භගවතො පඤ්ඤං පසංසන්නො “පඤ්ඤං ඉමං
පස්සා”ති ඉමං ගාථමාග.

තත් ‘පඤ්ඤ’නති: පකාරෙති ජානාති, පකාරෙති ඤාපෙතිති ව
පඤ්ඤ. චෙතෙය්සනං ආසයානුසයචරියාධිමුත්තිආදිප්පකාරෙ,
බ්බමානං භුසලාදිකෙ බ්බුදිකෙ ව දෙසෙනබ්බප්පකාරෙ ජානාති;
ස්වාසනාවතො පටිච්ඡිකම්ඨි; තෙති ව පකාරෙති ඤාපෙතිති අත්තො.
සජ්ඣ දෙසනාඤ්ඤාඤ්ඤි ඉධාධිපෙයනං. තෙනාග ‘ඉම’නති. තඤ්ඤි
අත්තති සිඤ්ඤිත දෙසනාබලෙන නයගොගතො පච්චිකම්ඨි. විස
උප්පසිනං ගගෙත්වා ‘ඉම’නති වුත්තං. යදග්ගෙන වා සජ්ඣදෙසනාඤ්ඤං
සාවතෙති නයතො ගග්ගති, තදග්ගෙන අත්තතො විසයෙ පටිවෙධ
ඤ්ඤාච්චි නයගො ගග්ගතෙව; තෙනාග ආයස්වා ධම්මසෙනාපති:-
“අපි ව මෙ හත්තෙ ධම්මෙකියො විදිතො”ති. ‘පස්සා’ති: විමෙයප්පතො
අතිස්මතො ආලපති අත්තතොයෙව විත්තං. ස්වාග භගවා
උද්ධත්තො. “ලොකම්මං පස්ස පුත්ථ අවිජ්ජාය පරෙතං භූතං භූත
රතං භවා අපරිමුග්ග”නති. ‘නථාගතාන’නති: තථාආගමනාදි අත්තෙති
නථාගතානං. “තථා ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති

තථාගතො, තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො, තථධම්මෙ
 යථාවතො අභිසංඝිකොති තථාගතො, තථදස්සිතාය තථාගතො,
 තථවාදිතාය¹ තථාගතො, තථාකාරිතාය තථාගතො, අභිභවනට්ඨන
 තථාගතො”ති එවං අට්ඨති කාරණෙහි භගවා **තථාගතො**. “තථාය ආග
 තොති තථාගතො, තථාය ගතොති තථාගතො, තථලක්ඛණං ගතොති
 තථාගතො, තථානි ආගතොති තථාගතො, තථාවිධොති තථාගතො,
 තථා පච්ඡිකොති තථාගතො, තථෙහි ආගතොති තථාගතො,
 තථාගතභාවෙන තථාගතො”ති එවමිදි අට්ඨති කාරණෙහි භගවා
තථාගතොති; අයමෙත්ථ සංඛිප්පො. වින්ධාරො පන පරමන්දිපතියා
 උදානට්ඨකථාය ඉතිවුත්තකට්ඨකථාය ච වුත්තනයෙනෙව වෙදි
 තබ්බො.

ඉදං තස්සා පඤ්ඤාය අසාධාරණං විසේසං දස්සෙතුං
 “අග්ගි යථා”ති වුත්තං. “යථාඅග්ගි”ති උපමාවචනං. ‘සථා’ති: තස්ස
 උපමාභාවදස්සනං ‘පජ්ජාලිතො’²ති උපමෙයෙසන සම්මතදස්සනං.
 ‘නිශ්චිතො’ති: කිච්චකරණකාලදස්සනං. අයං ගෙත්ථ අන්තො: යථානාමි
 නිසිප්ථ රත්තියං. චතුරඛයසමන්තාගතෙ අනිකාරෙ චතූමානෙ
 උත්තතෙ යානෙ පජ්ජාලිතො අග්ගි තස්මිං පදෙසෙ තමගතං විධිමන්තං
 තිට්ඨති, එවමෙව තථාගතානං. ඉමං දෙසනාඤ්ඤාසංඛිතං සම්මතො
 වෙනෙය්සානං සංසයතමං විධිමන්තං පඤ්ඤං පස්සාති. යතො දෙසනා
 විලාසෙන සත්තානං ඤ්ඤාමයආලොකං දෙනති **ආලොකාදු**, පඤ්ඤ
 මයමෙව චක්ඛුං දදන්ති **චක්ඛුදදු**. තදුභයමිදි කඛ්ඛායිතයපදසාන
 මෙව කත්වා දස්සෙන්නො “**සෙ ආගතානං විහසනාති කඛ්ඛා**”න්ති ආහ.
 සෙ තථාගතා අත්තනො සන්තිතං ගතානං උපගතානං වෙනෙය්සානං
 “අගොසිනනුබො අභමතිතමධාන”න්ති ආදිතයපච්චතං සොළස
 වජ්ජිකං “බුද්ධො කඛ්ඛති ධම්මෙ කඛ්ඛති”ති ආදිතයපච්චතං. අට්ඨ
 වජ්ජිකඤ්ඤා, කඛ්ඛං විචිතිජ්ජං. විනයනති, දෙසනානුභාවෙන අත්ව
 සෙසෙනො විධිමනති විධිංසෙන්නති, විනයකුකුළුච්චසංඛිතා කඛ්ඛා තබ්බි
 තයෙනෙව විනිතා ගොන්නති.

අපරො තයො:—යථා අග්ගි නිසිප්ථ රත්තිභාගෙ පජ්ජාලිතො
 පවුත්තරජාලො සමුජ්ජලං³ අච්චාසන්නෙ ජීතානං. ඔභාසදුනමත්තෙතන
 අනිකාරං. විධිමතො සමවිසමං විභාවෙන්නො ආලොකදදො
 ගොති; අච්චාසන්නෙ පන ජීතානං සුපාකටං කරොන්නො චක්ඛු
 කිච්චකරණතො චක්ඛුදදො නාම ගොතිති; එවමෙවං තථාගතා
 අත්තනො ධම්මකායස්ස දුරෙ ජීතානං අකතාධිකාරානං පඤ්ඤ
 පජ්ජාතෙන මොහඤ්ඤා. විධිමතො කායවිසමාදිසමවිසමං විභා
 වෙන්නො ආලොකාදු භවන්ති. ආසන්නෙ ජීතානං පන කතාධිකාරානං
 ධම්මචක්ඛුං උපපාදෙන්නො චක්ඛුදදු භවන්ති. සෙ එවමෙතො අත්තනො
 චචිගොවරං ආගතානං මාදිසානමිදි කඛ්ඛාචක්ඛුලානං කඛ්ඛං විනයනති

1 තථවාදිතාය. මනොරථසූරේ. 2. පජ්ජලිතො. පථ, පා. P, T, E.

3. සී. I. & ටී. සමුජ්ජලො.

අරියමග්ගසමුප්පාදනෙන විධිමතති. හෙසං නථාගහානං පඤ්ඤං ඤාණානිසංසං¹ පට්ඨාති යොජනා. එවමයං ථෙරස්ස අනන්තො කඛිං විතර්ණප්පකාසනෙන අඤ්ඤාබ්‍යාකර්ණගාථාපි හොති. අයස්සති ථෙරො පුට්ඨජ්ජනකාලෙ කප්පියෙපි කුකකුච්චනො හුත්වා කඛිංබහුලනාය කඛිංගොරෙවනොති පඤ්ඤාහො. පට්ඨා විණ්ණසව්භාලෙපි තථෙව වොගරිත්ථ. හෙතාග:- “ඉත්ථං සුදං ආයස්සං කඛිංගොරෙවනො ගාථං අභාසිත්ථා”ති තං වුත්තත්ථමෙව.

කඛිංගොරෙවනසේවරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ටිකි නා

“සබ්බිකරෙව සමාසෙථා”²ති ආයස්සවනො පුණ්ණසේවරස්ස ගාථා කා උප්පත්ති? අයං කීර පුට්ඨව්‍යතරස්ස දසබලස්ස උප්පත්තිනො පුරෙතරමෙව හංසබ්බිකගතෙර වුග්ගවණ්ණගාසාදකුලෙ තිබ්බිතෙත්තා අනුක්කමෙන විඤ්ඤානං පනෙතා සත්ථරි ලොකෙ උප්පන්නෙ එක දිවසං බුද්ධානං ධම්මදෙසනාකාලෙ ගෙඬියා වුත්තනායෙන මහා ජනෙන සද්ධිං විහාරං ගතත්වා පරිසපරියනෙන නිසීදිත්වා ධම්මං සුණ්ණෙත්තා සත්ථාරං එකං භික්ඛුං ධම්මකපිකානං අග්ගඬියානෙ සපෙනතං දිස්වා “මයාපි අනාගතෙ එවරුපෙන භවිතුං චට්ටති”ති විනොත්ථා, දෙසනාවසානෙ වුට්ඨිනාය පරිසාය සත්ථාරං උපසඤ්ඤා මිත්වා නිමනෙත්තා ගෙඬියා වුත්තනායෙන මහාසකකාරං කත්වා හග වත්තං එවමාග:- “භනෙන අගං ඉමිනා අධිකාරකවෙමන නාඤ්ඤං සමපත්තිං පනෙමි, යථා පන සො භික්ඛු ඉතො සහනමිදිවසමත්ථෙක ධම්මකපිකානා අග්ගඬියානෙ සපිහො, එවං අගමපි අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ ධම්මකපිකානං භික්ඛුනාං අග්ගො භවෙය්‍ය”න්ති පත්තං අභාසි. සත්ථා අනාගතං මිලොකෙත්වා හස්ස පත්තාය සමිඤ්ඤානාචං දිස්වා “අනාගතෙ කප්පසහසගස්සමත්ථෙකෙ ගොඨාමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජන්ති, තිං හස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා ධම්මකඝීකා නං අග්ගො භවිස්සසි”ති බ්‍යාභාසි. සො තත්ථ යාචජ්චං කලන්තකමමං කත්වා තහො වුහො කප්පසහසගස්සං පුඤ්ඤසමාරං³ සඟ්ගර නෙත්තා දෙවමිත්‍රස්සෙසු සංසරිත්වා අව්ගානං හගවහො කාලෙ කපිල වජ්ඣ නගරස්ස අවිදුරෙ දෙණ්ණවත්ථිනාමකෙ වුග්ගවණ්ණගාමෙ වුග්ගවණ්ණ මහාසාදකුලෙ අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤසේවරස්ස භාගිනෙයෙසා හුත්වා තිබ්බත්ති. තස්ස නාමගගණ්ණදිවසෙ පුණ්ණණ්ණාති නාමං අකංචු. සො සත්ථරි අභිසංඛොධිං පත්වා පටිත්තවරධම්මවකෙක අනුපුබ්බත රාජගගං ගතත්වා තං උපතිස්සාය විහරනෙන අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤ සේවරස්ස සතතිකෙ පබ්බජිත්වා ලද්ධිපසමපදෙ සබ්බකිච්චං කත්වා පටිකාමිත්‍රසුඤ්ඤනෙත්තා පබ්බජිතකිච්චං මත්ථකං පෑපෙත්වා, “දසබලස්ස සතතිකං ගමිස්සාමි”ති මාතුලථෙරෙන සද්ධිං සද්දුසකතිකාං අගතත්වා

1. සි. I. පුඤ්ඤාඤාණානිසංසං.

2. සි. I. පුඤ්ඤාඤාණසමාරං.

කපිලවස්තුසාමන්‍යායෙව ඔතිසිනා යොනිසොමනසිකාරෙ කමම.
කරොනොතා නවිරසොව විපස්සනං උපසුකකාපෙඤා අරහතං
පාපුණි. වුත්තමපි වෙතං අපදනො:-

“අජකියකො මනතධරො තිණ්ණං වෙදනපාරගු
පුරකමතොමහි සිසොහි උපගඤ්ථං නරාභ්‍යමං.

සද්ධුත්තරො ලොකවිදු ආහුතීතං පටිග්ගගො
මම කමමං පකිත්තසිසඬබ්බෙනතන මහාමුනී.

භාගං ධම්මං සුණීනාන අභිවාදෙඤාන සඤ්ඤානො
අඤ්ඤාං පග්ගගෙඤාන පකකමිං දකඛිණාමුඛො.

සඬබ්බෙනතන සුණීනාන විජාරෙත අදෙසසිං.
සබ්බෙ පියා අත්තමනා සුඤාන මම භාසතො,

සකං දිට්ඨිං විනොදෙඤා බුද්ධා විතතං පසාදස්සං.
සඬබ්බෙනතනපි දෙසෙමි විජාරෙත නපෙවමං.

අභිධම්මනායඤ්ඤාගං¹ කථාවස්ථවිසුද්ධියා
සබ්බෙසං විඤ්ඤාපෙඤාන විහරාමි අනාසවො.

ඉතො පඤ්ඤාසතෙ කපෙඨ වතුරො සුප්පකාසකා
සත්තරහනසමපන්නා වතුද්දිපමි ඉසාරා.

පටිසම්මද්‍ය වහස්සො-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

තස්ස පත පුණ්ණං සොචස්ස සත්තියෙක පබ්බජිතා කුලපුත්තා පඤ්ච
සතා අගෙසුං. පෙරෙ සයං දසකථාවස්ථනං ලාභිතාය හෙපි දසගි කථා
වස්ථගි ඔවදි. හෙ තස්ස ඔවාදෙ ඤානා සබ්බෙ අරහතනං පත්තා. හෙ
අත්තනො පබ්බජිතකිම්මං මත්තකපත්තං ඤානා උපජ්ඣායං උප
සඬබ්බිතා ආගංසු: “හතොත අමහාකං කිම්මං මත්තකපත්තං, දසනං ව
කථාවස්ථනං ලාභිතො, සමයො දුතී නො දසබලං පසසිතු” නති. පෙරො
තෙසං වචනං සුඤා විනොසි: “මම දසකථාවස්ථලාභිතං සත්ථ ජානාහි,
අගං ධම්මං දෙසෙතොතා දසකථාවස්ථනී අමුඤ්ඤිතාව දෙසෙමි, මසි
ගච්ඡෙතොත සබ්බෙපිමෙ හිඤ්ඤා මං පරිවාරෙඤා ගච්ඡස්ස නති, එවං ගණ
සඬබ්බණිකාය ගතොති පත අසුත්තං මග්ගං දසබලං පසසිතුං, ඉමෙ තාව
ගතොති පසසනතු” ති තෙ හිකුලා ආග. “ආවුසො තුලෙහ පුරගො ගතොති
තථාගතං පසසථ, මම වචනෙන වස්ස පාදෙ වසථ, අහමපි තුමහානං
ගතමග්ගෙන ආගමිස්සාමි” ති. හෙ පෙරා සබ්බෙපි දසබලස්ස ජාතිභූමි
රට්ඨවාසිනො සබ්බෙ බිණ්ණසවා සබ්බෙ දසකථාවස්ථලාභිනො අත්ත
නො උපජ්ඣායස්ස ඔවාදං අමඤ්ඤිතා පෙරං වැදිතා අනුපුබ්බෙන වා
රිකං චරන්තා සට්ඨස්සොජනං මග්ගං අතික්කමම රාජගගෙ වෙඨවන
මහාවිහාරං ගතොති දසබලස්ස පාදෙ වැදිතා එකමත්තං නිසිදිංසු.
“ආවිණ්ණං ඛො පනෙහං බුද්ධානං භගවත්තානං ආගතතුකෙහි

1. අප. පා. ඉමිස්සං අභිකථායං (අභිධම්මෙක පුඤ්ඤනං)

භික්ඛුහි සද්ධිං පටිසම්මොදිතු”නති භගවා තෙති සද්ධිං. “කච්චි භික්ඛු වෙ බමතීය”නති ආදිනා නයෙන මවුරපටිසන්ථාරං කත්වා “කුතො ච තුලෙහ භික්ඛුවෙ ආගතන්තා”ති පුච්ඡි. අථ තෙති “ජාතිභූමිතො”ති වුත්තන, “කො නුඛො භික්ඛුවෙ ජාතිභූමියං ජාතිභූමිකානං භික්ඛුනං සමුග්ගවාරිනං. එවං සම්භාවිතො, අතන්තා ච අපට්ඨෙජ්ඣ අපට්ඨත් කථස්සථ භික්ඛුනං කත්වා”ති² දසකථාවන්ත්වුලාභී භික්ඛු පුච්ඡිතාපි “පුණ්ණො නාම භනෙන ආයස්මා මන්තාතිපුත්තො”ති ආරොචයිංසු. තං කථං සුත්වා ආයස්මා උපුතො පේරහස් දස්සනස්මාමො අහොසි. අථ සන්තා ජගහතො සාවච්චිං අගමාසි. පුණ්ණ කේරොපි දසබලස්ස තත් ආගතන්තාවං සුත්වා සන්තාරං පස්සිස්සා මිති ගන්ත්වා අනෙතාගඤ්ඤාපියංසෙව තථාගතං සම්පාපුණ්ණි. සන්තා නස්ස ධම්මං දෙසෙසි. පේරො ධම්මං සුත්වා දසබලං වන්දිත්වා පටිසල්ලාණන්තාය අකච්චනං ගන්ත්වා අඤ්ඤානරස්මී රුක්ඛමුල්ලෙ දිවාචිතාරං නිසීදි. සාරිපුත්තකේරොපි තස්සාගමනං සුත්වා සීසානුල්ලොකිකො ගන්ත්වා මිකාසං සල්ලකෙත්වා තස්මී රුක්ඛමුල්ලෙ නිසීන්තං. තං උප සඬකමිත්වා පේරෙන සද්ධිං සම්මොදිත්වා තං සත්තවිපුද්ධික්කමං³ පුච්ඡි. පේරොපිස්ස පුච්ඡිතපුච්ඡිතං බ්‍යාකරොනෙතා රථවිනිතුපමාය විතනං ආරාධෙසි. හෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස පුභාසිතං සමනුමොදිංසු. අථ සන්තා අපරිභාගෙ භික්ඛුසබ්බමජ්ඣෙ නිසීනෙතා පේරං. “එත්දග්ගං භික්ඛුවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං ධම්මකචිකානං යදිදං පුණ්ණො”ති ධම්මකචි කානං අග්ගථස්නෙ ධපෙසි. සො එකද්වසං අතන්තො විමුක්තසම්පන්නො පච්චෙකම්චා “සන්තාරං නිස්සාය අගඤ්ඤාව අඤ්ඤා ච බහු සත්තා සංසාරදුක්ඛතො විපපමුත්තො, බහුකාරා වහ සප්පරිසංසෙවා”ති පිති සොමනස්සජාතො උද්නවසෙන පිතිවෙගවිසිඨං. “සබ්බරෙව සමා සෙවා”ති ගාථං අනාසි.

තත් ‘සබ්බරෙවා’ති: සප්පරිසෙති එව; සනෙතාති පනෙත්වු ද්ධිං දයො අරියා අධිපෙජුතා. තෙ හි අනවසෙසුතො අසන්තං ධම්මං පහාය සද්ධිමෙව උක්කංසගතත්තා සාතිස්සං පාසංසතාය ච විසෙසතො සනෙතා සප්පරිසාති වුච්චන්ති. ‘සබ්බාසෙවා’ති: සමං ආසෙවථ, සහවසෙය්‍ය, හෙ උසිරුපාසනෙතා තෙසං සුස්සුසනෙතා දිට්ඨානු ගතිස්සථ ආපජ්ජනෙතා සමානවාසො හවෙය්‍යාති අනේවා. ‘පණ්ණිනො හත්ථදසසිති’ති: තෙසං ථොමනා. පණ්ණි වුච්චති පඤ්ඤා, සාමුමෙසං ජානාති පණ්ණිතා. නගො එව අතුතන්තාදිහෙදං අත්ථං අවිපරිතතො පස්සන්තිති අත්ථදසසිනො තෙති පණ්ණිතෙති අත්ථදසසිති සමාසෙව. කථොති වෙ? යස්මා හෙ සනෙතා පණ්ණිතා හෙ වා සමො සෙවන්තා එකන්තතිතන්තාවතො මග්ගඤ්ඤාදිගෙව අරණියතො අත්ථං, මහාගුණ තාය සත්තතාය ච මහන්තං, අගාධතාවතො ගමන්තඤ්ඤාගොචරතො ච ගමන්තං නිනවත්තුදීති දට්ඨං අසක්කුණස්සත්තා, තථා ඉතරෙති ව

කිවෙන්න දට්ඨබ්බතතා දුද්දසතතා සණ්ඨානිපුණසභාවතතා නිපුණ
 සුදුණගොවරතො ව නිපුණං, නිපුණතතා එව පුබ්බමසභාවතාය අණුං,
 නිබ්බාණං අවිපරිභවෙය්න වා පරමත්ථසභාවතතා, අත්ථං අරියභාව
 කරතතා, මහත්තනිමිත්තතාය මහත්තං, අනුත්තානසභාවතාය
 ගම්හිරං, දුක්ඛතන දට්ඨබ්බං න පුබ්බෙන දට්ඨං සක්කාති දුද්දසං,
 ගම්හිරතතා දුද්දසං, දුද්දසතතා ගම්හිරනති වතුසච්චං විසෙසතො
 නිපුණං, අණුං නිරොධසච්චනති එවමෙතං වතුසච්චං ධිරං සමධි
 ගව්ජනති; ධිතිසමපන්නතාය ධිජා වතුසච්චකමමට්ඨානභාවතං උස්ස
 ක්කාපෙඤා සමමදෙව අධිගව්ජනති අපමතතා සබ්බත්ථ සතිඅවිප්ප
 වාසෙන අපමාදපටිපත්තිං පුරෙන්නා. ‘විමක්ඛණ්’ති: විපස්සනාය
 භාවනාය ඡෙය්වා කුසලා, තසමා සබ්බිරෙව සමාසෙථාති යොජනා.
 ‘සණ්ඨිතොගඤ්ඤසම්භිති’ති වා එකං නිස්සක්කවචනං. යමො පණ්ඩි
 තොහි අත්ථදසම්භිති සමපදයභූතොති ධිරා අපමතතා විමක්ඛණා
 මහත්තාදිවිසෙසවන්නං අත්ථං සමධිගව්ජනති, හසමා තාදිසෙති සබ්බ
 රෙව සමාසෙථාති සමබ්බො. එවමෙසා පෙරස්ස පටිවෙධදීපනෙන
 අසුද්දබ්බාකරණගාථාපි අහොසිති.

පුණ්ණස්ස මහතානිපුත්තකෙසුරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති වසී හා.

‘සො දුද්දමසො’ති ආයසමනො දබ්බකෙරස්ස ගාථා. කා
 උපපත්ති? අයමි පිදුමුත්තරමුඤ්ඤාලෙ ගංසවතිනගරෙ කුලභෙහෙ
 නිබ්බන්ධා වයප්පතො ගෙට්ඨාමුත්තනසෙතෙව ධමමදෙසනං
 පුණ්ණෙනා සත්ථාරං එකං හිකමුං සෙතාසනපඤ්ඤප්භානං
 අග්ගට්ඨානෙ සපෙන්නං දිස්වා අධිකාරකමමං නාමා හං ණානන්තරං
 පණ්ඩිතා සත්ථාරා ව්‍යාපනො යාවජ්චං කුසලං කත්වා දෙව
 මනුස්සෙසු සංසරිත්වා කසපදසබලස්ස සාසනෙ මසක්කතකාලෙ
 පබ්බජි. තදා හෙන සද්ධිං අපරෙ ඡ ජනාති සත්තතිකමු එකච්ඡතා
 හුමා අසෙසු සාසනෙ අගාරවං කරොන්නෙ දිස්වා “ඉධ කිං කරෙම,
 එකමනෙත සමණධමමං කත්වා දුක්ඛස්සන්තං භාරස්සාමා”ති නිස්සෙණිං
 බණ්ඩිත්වා උච්චං පබ්බතසිඛරං ආරුහිත්වා අත්තනො විත්තබලං
 ඤානතො නිස්සෙණිං පාහෙනතු, ජීවිතෙ සාලයා’මිතරනතු, මාපච්ඡානු
 තාපිතො’ අනුච්ඡා”ති වත්වා සබ්බෙ එකච්ඡතා හුමා නිස්සෙණිං
 පාහෙත්වා “අපමතතා ආවුසො ගොථා”ති අසුද්දමසුද්දං ඔවදිත්වා
 චුත්ත රුචිකෙසු ඤානෙසු තිසිදිත්වා සමණධමමං කාමුං ආරහිංසු. තහෙ
 ඤා පෙරො පඤ්ඤමෙ දිවසෙ අරගත්තං පඤ්ඤා “මම කිච්චං නිපථන්තං,
 අතං ඉමසමිං ණානෙ කිං භාරස්සාමි”ති ඉද්ධියා ගතත්වා උත්තරකුරුපො
 පිණ්ඩපානං ආගරිත්වා “ආවුසො ඉමං පිණ්ඩපානං පරිභුක්ඛ්ථ, හික්ඛං

වාරිකිච්චං මමායතනං හොතු, තුලෙහ අතහනො භමමං භාරොථා”ති
 ආහ. කීනත්‍රුමො මයං ආවුසො නිසෙසණ්ඨං පාහොනනා¹ එවං අවොවුමහ
 “සොපඨමං ධම්මං සච්ඡිකරොති, සො භික්ඛං ආහරතු, පොනාහනං සෙසං
 පරිභුඤ්ඤා සමිඤ්ඤමමං භාරිසුසනති”ති? “නච්ඡි අවුසො”ති. “තුලෙහ
 අතහනො පුබ්බගෙතුමා ලභිත්, මයමි සකෙකානනා චට්ටස්සනනං
 භාරිසුසාමි, ගච්ඡ්ථ තුලෙහ”ති. පෙරො හෙ සඤ්ඤපෙතුං අසකෙකානෙනා
 ථාපුභට්ඨානෙ ජිණ්ඩපානං පරිභුඤ්ඤා ගතො අපරො පෙරො සත්ත
 මෙ දිව්සෙ අනාගාමිථලං පඤ්ඤා තතො වුහො සුඤ්ඤාසමුත්ථලොකෙ
 නිබ්බතො. ඉතෙර පෙරා හො වුහා එකං බුද්ධිනතරං දෙවමනුසෙස
 සුසංසරිතො තෙසු හෙසු තුලෙසු නිබ්බතො. එහො ගඤ්ඤානික
 නිබ්බතො. ඉතෙර රාජගෙහෙ නිබ්බතො. එහො මජ්ඣනික
 රට්ඨං² පරිබ්බාජිකාය භූමිච්ඡි නිබ්බතො. එහො බාහිරිකර්මට්ඨං³
 භූමිච්ඡි ගෙහෙ නිබ්බතො. එහො රාජගෙහෙ භූමිච්ඡිකාය ගෙහෙ
 නිබ්බතො. අයමපන දබ්බසෙවරා මලලරට්ඨං අනුසිසනගෙර එක
 සං මලලරඤ්ඤා ගෙහෙ පරිසෙසං ගණ්ඨි. තස්ස මාහා උපවිහරඤ්ඤා⁴
 කාලමකාසි. මහසරිතං සුසානං නෙත්වා දුරුවිහකං ආරොපෙත්වා
 අසනිං අදංසු. තස්සා අසනිවෙගසනනතං⁵ උදරපචලං වෙධා අගොසි.
 දුරකො අතතනො පුඤ්ඤබලෙන උපපතිත්වා එකසමිං දබ්බසෙවර
 නිපති. හං දුරකං ගෙහෙත්වා අයසකාය අදංසු. සා තස්ස නාමං ගණ්ඨනනි
 දබ්බසෙවරෙහ පතිත්වා ලභිච්ඡිහතො⁶ දබ්බසෙවරා නාමං අකාසි. තස්ස
 ව සත්තවසසිකකාලෙ සත්ථා භික්ඛුසංඝපරිවාරො මලලරට්ඨං වාරිකං
 වරමානො අනුසිසමිවනෙ විහරති. දබ්බසෙවරා සත්ථාරං දිස්වා
 දස්සනෙනෙව පසිදිත්වා පබ්බජිතුකාමො හුත්වා “අහං දසබලස්ස
 සනතිකෙ පබ්බජිස්සාමි”ති අයසකං ආපුච්ඡි. සා ‘සාධු තාතා’ති දබ්බ
 සෙවරං ආදාය සජ්ජසනතිකං ගන්ත්වා “භනෙත ඉමං සුමාරං පබ්බා
 ජෙථා”ති ආහ. සත්ථා අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො සඤ්ඤං අදාසි: “භික්ඛු
 ඉමං දුරකං පබ්බාජෙති”ති. සො පෙරො සජ්ජවචනං සුත්වා දබ්බසෙවරං
 පබ්බාජෙන්නො නවපඤ්ඤානාමමට්ඨානං ආවිකසි. පුබ්බගෙතු
 සමපනො කහාචිතිහාරො සත්තො පඨමකෙසවට්ටියා වොරො
 පනකබ්බෙකෙ සොනාපතතිථලෙ පතිට්ඨති; දුතියාය කෙසවට්ටියා
 වොරොපියමානාය සකදගාමිථලෙ, තතියාය අනාගාමිථලෙ,
 සබ්බකෙසානං පන ඔරොපනඤ්ඤා අරහත්තථලසච්ඡිකිරියා ව අපච්ඡා
 අපුරෙ අගොසි.

සත්ථා මලලරට්ඨං යථාභිතරනං විහරිත්වා රාජගෙහං ගන්ත්වා වෙථ
 වනෙ වාසං කපෙසසි. නත්‍රායස්වා දබ්බසෙවරා මලලපුත්තො රහො
 ගතො අතතනො කිච්චනිපඨහති. ඔලොකෙත්වා සංඝස්ස වෙය්‍යා
 වච්චකරණෙ කායං සොජෙතුකාමො විනොතසි: “යනත්‍ර නාහං සංඝස්ස

1. සි. I. II & ම. පාහොනනා.

2. පබ්බතිකර්ම. මහාරථපුරණි.

3. සි. II & ම. බාහිරි.

4. උපවිහරඤ්ඤාලෙ. මහාරථපුරණි.

5. සි. I. සත්තතො.

6. සි. I. ජම්බකා.

සෙනාසනං ව පඤ්ඤපෙය්‍යං ගතත්තාති ව උද්දසෙය්‍ය”නති. සො සත්ථ සත්තතිං ගතත්තා අත්තනො පරිචිතකකං ආරොවෙසි. සත්ථා භස්ස සාධු කාරං දත්තා සෙනාසනපඤ්ඤපකත්තං ව ගාතුදෙද්දසකත්තං ව සම්පටි ව්ඪි. අථ නං “අයං දබ්බො දහරොව සමානො මගනෙත ධානෙ ජිනො” ති සත්තවසසිකකාලෙයෙව උපසම්පාදෙසි. ථෙරො උපසම්පන්නා කාලනො පටිඨාය රජගමං උපනිස්සාය විගරන්තානං සබ්බභික්ඛුනං සෙනාසනාති ව පඤ්ඤපෙති, භික්ඛඤ්ච උද්දසති, භස්ස සෙනාසනපඤ්ඤ පනානාවො සබ්බදිසාසු පානාවො අගොසි. දබ්බො කීර මලලුප්පොතා සභාගසභාගානං භික්ඛුනං එකට්ඨානෙ සෙනාසනාති පඤ්ඤපෙති, ආසනෙතථි දුරෙපි සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති, ගතතුං-අසකොනෙත ඉද්ධියා නෙති. අථ නං භික්ඛු කාලෙපි විකාලෙපි “අමහාකං ආවුසො ජිවකමුවනෙ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං මද්දකුච්ඡියමි මගදෙය්‍ය”ති එවං සෙනාසනං උද්දසාපෙත්වා භස්ස ඉද්ධිං පස්සන්නා ගච්ඡන්ති. සොපි ඉද්ධියා මනොමයෙ කායෙ අතිසංකිඤ්ඤා එකෙ කායං පෙරස්සා එකෙකං අත්තනො සදිසං භික්ඛුං දත්තා අඛුලියා ජලමානාය පුරතො ගතත්තා “අයං මඤ්චො, ඉදං පිඨ”නති ආදීති වත්තා සෙනාසනං පඤ්ඤපෙත්වා පුන අත්තනො වසන්ට්ඨානමෙව ආගච්ඡති. අයමෙත්ථ සංඛපො. විත්ථාරතො පනිදං වත්ථු පාලියං ආගතමෙව. සත්ථා ඉදමෙව කාරණං අභුජන්තිං කත්වා අපරභාගෙ අරියගණමජෙඤ්ඤ තිසිනෙතො පෙරං සෙනාසන්පඤ්ඤපකානං අග්ගට්ඨානෙ ධ්වෙසි:— “එතදානං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං සෙනාසනපඤ්ඤපකානං යදිදං දබ්බො මලලුප්පොතා”ති. චුත්තවපි වෙතං අපාදනෙ:—

“පදුමානරො නාම ජිනො සබ්බලොකවිදු මුති
ඉහො සභසගස්සමගි කප්පෙ උපපජ්ඣ වක්ඛමා.
මවාදකො විඤ්ඤපකො තාරකො සබ්බපාණීනං
දෙසනාකුසලො බුද්ධො භාරෙසි ජනහං බහුං.
අනුකම්පකො කාරුණිකො හිතෙසි සුඛිපාණීනං
සම්පන්නෙ තිත්ථියෙ සබ්බෙ පඤ්ඤපිලෙ පතිට්ඨසි.
එවං නිරුක්ඛං ආසි පුඤ්ඤහං තිත්ථියෙහි ව,
විවිත්තං අරගනෙත්ති වසිභුගෙහි තාදිහි.
රහනානට්ඨපඤ්ඤසා¹ උග්ගතො සො මහාමුති
කඤ්චනගසියසංකාසො බහුංසවරලක්ඛණො
වස්සසභසගස්සාති ආයු විජ්ජති භාවදෙ,
තාවතා තිට්ඨමානො සො තාරෙසි ජනහං බහුං.
හදගං ගංසමනිසං සෙට්ඨිපුතො මහායසො
උපෙත්වා ලොකපජ්ජොතං අස්සොසිං ධම්මදෙසනං.²
සෙනාසනාති භික්ඛුනං පඤ්ඤපෙත්තං සසාවකං
කිත්තයත්තස්ස වචනං සුත්වාන මුදිතො අහං;

1. පඤ්ඤසං. අප. පා.

2. සි. II & ම. ධම්මෙත්තමං.

අධිකාරං සසඛ්ඤාසං කච්චා නස්ස මහෙසීනො
 නිපච්ච සිරසා පාදෙ නං ඤානං අභිපජ්ඣති.
 තද්ද භාසි මහාචාරො මම කම්මං පකිත්තයං
 සොභං සසඛ්ඤං භොජෙසිං සත්තාහං ලොකිත්තායකං.
 සොසං කමලපත්තකෙතො සිහංසො කතකඤ්චො
 මම පාදමුලෙ නිපති පජ්ඣං ඤානමුත්තමං.
 සත්තසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ ඔයාකාකතුලසම්මතො
 ගොඤ්ඤො නාම නාමෙන සජ්ඣා ලොකො භවිස්සති.
 සාවකො තස්ස බුද්ධස්ස දබ්බො නාමෙන විසසුතො
 සෙතාසනපඤ්ඤාපකො අග්ගො ගෙසසති¹ යං තද්ද.
 තෙන කමෙතන සුතතෙන වෙනනාපඤ්ඤිති ව
 ජ්ඣිතො මාත්‍රසං දෙහං තාවතීංසං අගඤ්ඤං.
 සහානං නිඤ්ඤාතකුඤ්ඤා දෙවරජ්ජමකාරසිං.
 සතානං පච්ඤාතකුඤ්ඤා චිත්තවතී අගොසහං.
 පදෙසරජ්ජං විජුලං ගණනානො අසඬ්ඤං.
 සබ්බජ්ජ සුඛිතො ආසිං තස්ස කම්මස්ස වාහසා.
 එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ විපස්සි නාම නායනො
 උප්පජ්ජි වාරුතයනො² සබ්බධම්මවිපස්සකො.
 දුඨ්ඨවිතෙතො උපවදිං සාවකං වස්ස තාදිනො
 සබ්බාසවපරිකම්භො මුත්තෙතාති ව පජාතිස.
 තස්සෙව නරචිරස්ස සාවකානං මහෙසීනං
 සලාකං පග්ගගෙතීන ඛිරොදනමද්දසහං.
 ඉමම්හි හද්දකො කප්පෙ බ්‍රහ්මචරිඤ්ඤා මහායසො
 කඤ්ඤො නාම නාමෙන උප්පජ්ජි වදනං වරො.
 සාසනං ජොතසිතො සො අභිභුසා කුතීඤ්ඤො,
 වෙනෙයෙස විතරිතීන නිබ්බුතො සො සසාවකො.
 සසිස්සෙ නිබ්බුතෙ නාමෙ අනතප්පත්තම්හි සාසනෙ
 දෙවා කඤ්ඤා සංවිග්ගා මුත්තකොසා රුදම්මුතා:
 “නිබ්බාසිස්සති ධම්මකො, න පස්සිස්සාම³ සුඛිතො,
 න සුඤ්ඤාම සද්ධම්මං, අග්ගො නො අප්පජ්ජෙත්තා!”
 තද්දයං පඬවී සබ්බා අවලා සාවලා⁴ වලී;
 සාගරො ව සසොකොව⁵ විතදී කරුණං භිරං.
 වතුද්දසා දුක්ඛියො තාදසිංසු අමාත්‍රසා.
 සමත්තතො අසතියො ඵලිංසු ව භයාවහා.

1. සි. II & III. ම. වාරුදස්සනො.

3. සි. III. සමොගොව.

2. සි. I. නමුත්තකොම.

4. සි. I, & ම. කරුණංගිර

උක්කා පතීංසු නහසා, ධුමකොතු ව'දිස්සථ;
සබ්බන්ද්‍රජසත්තා'ව රවිංසු කරුණං මිභා.

උප්පාතො දුරුණො දිස්වා සාසනන්ධොසුවතො
සංවිශ්වා භික්ඛවො තත්ථ විනතධිමහ මයං තදු:

“සාසනෙන විනාමොංකං ජීවිතෙන අලං! මයං
පවිසිත්වා මහාරක්ඛං සුඤ්ජාම ජිනසාසනෙ.”

අඤ්චමහ තද රක්ඛෙදු¹ උබ්බිඛං² සෙලමුත්තමං,
නිස්සෙණියා තමාරුක්ඛ නිස්සෙණීං පාතධිමහසෙ.

තද ඔවදි තො ථෙරො: “බුද්ධුප්පාදෙ සුදුලලතො,
සඬා ව දුලලතා ලඬා, ථොතං සෙසඤ්ච සාසනං,
නිපතනති බණ්ණානිතා අනතොන දුක්ඛසාගරෙ;
තස්මා පයොගො භාතතබ්බො යාව තිට්ඨති සාසනං.”

අරහා ආසි සො ථෙරො, අනාගාමී තදනුගො.
සුසිලා ඉතරෙ සුත්තා දෙවලොක³ මගමහසෙ.

නිබ්බුතො තිණ්ණසංසාරො සුඬාවාසෙසු එකතො.

අහඤ්ච සුක්කසාරි ව සහිසො බාහිසො තථා

කුමාරකායසො වෙව තත්ථ තත්ථපගා මයං

සංසාරබ්බන්තා මුත්තා ගොතමෙනානුකම්පිතා.

මලෙසු කුසිනාග්ගං ගතො ජාතස්ස⁴ මෙ සතො

මතා මාතා විතාරුලහා තතො නිපතීතො අහං;

පතීතො දබ්බපුඤ්චෙති තතො දබ්බොති විස්සුතො,

බ්‍රහ්මචාරී⁵ බලෙනාහං විමුත්තො සත්තවස්සිකො,

බිරොදනථලෙනාහං⁶ පඤ්චගබ්බෙහුපාගතො

බිණ්ණසවොපවාදෙන පාපෙහි බග්ග වොදිතො.

උතො පුඤ්ඤඤච පාපඤ්ච විනිවත්තොමිදනහං;

පඤ්ඤා පරමං සන්තිං විහරාමී අනාසවො.

සෙත්තාසනං පඤ්ඤපඨං ගාසයිත්වාන සුබ්බතෙ⁷.

ජිනො තස්මිං ගුණෙ තුට්ඨා එතදදොග ධපෙසි මං.

කිලෙසා කුසිපිතා මිශ්‍රං, හවා සබ්බෙ සමුගතා,

තාගොව බ්බන්තං ඡෙත්වා විහරාමී අනාසවො.

ස්වාගතං වත මෙ ආසි බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තිකෙ,

නිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

පටිසම්භිදා මතස්සො-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”තති.

1. සි. I. & ම. අමුමජ්ජවත්තාව.

2. සි. I. ම. මහාරක්ඛෙදු.

3. ම. උබ්බිදු. උබ්බිදං.

4. සි. I. දෙවලොකො අගමහසෙ.

5. ජතො ගබ්බව.

6. සි. II. & ම. බ්‍රහ්මවෙද.

7. බිරසනථලොපාහං. අප. පා.

8. සි. I. III. සුබ්බවෙ.

එවිමුතං පන නං, යෙන පුබ්බ ඵකස්ස බිණ්ණසවපේරස්ස අනුභංගනවසෙන කතෙන පාපකමෙත ඛයුති වස්සසතසගස්සාති තීරයෙ පච්චි, නාය එව කමමපිලොතිකාය වොදියමානා මෙතතිසමුමරකා හිකු “ඉමිනා මයං කල්‍යාණගතතිකස්ස ගග පතිනො අතතරෙ පරිතිනා”ති දුගගතිතගාතිනො අමුලකෙන පාරුඪි කෙන ඛමෙමන අනුභංගසෙසුං තස්මිං ව අධිකරණෙ සමෙකත සති විතයෙන උපසම්මතෙ අයං පේරො ලොකානුකම්පාය අතතනො ගුණ විභාවෙනො “සො දුදුමිසො”ති. ඉමං ගාථං අභාසි. තත්ථ ‘සො’ති: අභිසාම්මතිදදුසො. තස්ස සොති ඉමිනා නියමතං. ‘දුදුමිසො’ති: උභයෙනාපි අඤ්ඤං විය කතා අතතානමෙව වදති. ‘දුදුමිසො’ති: දුදුමො, දමෙතුං අසකාතුණයො; ඉදං අතතනො පුටුල්ලකාලෙ දිට්ඨිගතානං විසුකාසිතානං කිලෙසානං මදලෙපවිතතස්ස¹ විපථජිතං ඉද්දියානං අවුපසමණඤ්ච විනෙතතා වදති. ‘දමෙතා’ති: උතතමෙන අග්ගමග්ගදමෙන. තෙනපි පුත දමෙතබ්බතාභාවතො දනෙතාති ඉමිනා වතතබ්බතං අරහති; නාඤ්ඤන. අථවා ‘දමෙතා’ති දමෙනන පුරිසදමමසාරපිනා දමිතො. ‘දමෙතා’ති: දමෙතා, හබ්බෙතාති අතො. තෙනාග හගවා ඉමමෙව පේරං සකියා:—“න බො දබ්බ දබ්බා එවං නිබ්බදෙත්ති”ති.² “සනතුසිනො”ති: යථා ලභිපච්චය සනෙතාසෙන කුතසමාපතතිසනෙතාසෙන මග්ගප්පසනෙතාසෙන ව සනතුටො. ‘විතිණ්ණකබ්බා’ති: සොලසවජ්ඣනාය අට්ඨවජ්ඣනාය ව කබ්බාය පඨමමග්ගෙනෙව සමුග්ගාටිතතතා විගතකබ්බා ‘විජිනාමි’ති: පුරිසාජාතියෙන විජේතබ්බස්ස සබ්බස්සාපි සඩ්ධිලෙසපකකස්ස විජිතතතා විධිමිතතතා විජිතාපි. ‘අපෙතනෙරවො’ති: පඤ්චවිසතිසා හයානං සබ්බසො අපෙතතතා අපගතනෙරවො අනුප්පරතො. පුත ‘දමෙතා’ති: නාමතිතතනං. ‘පටිනිබ්බතො’ති: වෙ පරිතිබ්බාණාති:—“කිලෙසපරිතිබ්බාණඤ්ච යා සඋපාදිසෙසතිබ්බාණධාතු, ඛකිපරිතිබ්බාණඤ්ච යා අනුපාදිසෙසතිබ්බාණධාතු.” තෙසු ඉධ කිලෙසපරිතිබ්බාණං අධිපෙපතං තස්මා පහාතබ්බධම්මානං මග්ගෙන සබ්බසො පතිණතතා කිලෙසපරිතිබ්බාණෙන පරිතිබ්බතොති අතො. ‘සීතගෙනා’ති: සීතසභාවො, අවලො ඉඤ්ඤානුපාදිතාවප්පතතිසා ලොකධම්මෙහි අභවපතිසො. ‘භි’ති: ගෙතු අතො නිපාතො; තෙන යො පුබ්බ දුදුමො හුතා සීතො, යසමා දබ්බතතා සත්ථර උතතමෙන දමෙන දමිතො, සනතුසිතො, විතිණ්ණකබ්බො, විජිතාපි, අපෙතනෙරවො, තස්මා සො දබ්බො පරිතිබ්බතො, තතො යෙව ව සීතතෙනා එවිමුතෙව තසං. විතතප්පසාදෙව නාතබ්බො; තප්පසාදඤ්ඤථතං එරෙයසාති බ්‍රහ්මිකෙ සතෙන අනුකම්පනෙනා පේරො අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

දබ්බකෙරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති වසී තා.

1. සී. II. 5. ම. නියමතං.

2. සී. I. මදවසෙස.

3. වුලවග්ග. සමපකකකික.

‘සො ශිවාවතී’ නති ආයසමනො සමගුහකේරස්ස ගාථා. කා උප්පනති? ඉතො කීර අධාරසාධිකස්ස කප්පසතස්ස මන්තෙ අක්ඛදස්සි නාම සමමාසවිබුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ඣිතො සදෙවනං ලොකං සංසාරමනොසතො නාරෙන්නො එකදිවසං මහතා භික්ඛු සමෙක්ඛ සද්ධිං ගම්හාතිරං උපගැන්වී. තස්මිං කාලෙ අයං ගහපති භූලෙ නිබ්බන්නො තත්ථ ගගවන්තං පස්සිතිං පසන්නාමානස්ස උප සබ්බමිතිං වැනිතිං “කිං ගන්නෙ පාරං ගනතුකාමත්තං” ති පුච්ඡි ගගවා “ආමිස්සාමා” ති අවොච. සො තාච්ඡෙව නාවාසබ්බාචං යොජෙතිං උප නෙසි. සත්ථා හං අනුකම්පන්නො සහ භික්ඛුසමෙක්ඛ නාවං අභිරුහි. සො සයම්පි නාවං අභිරුහ්න පුබ්බෙනෙව පරතිරං සමපාපෙතිං ගග වන්තං භික්ඛුසමෙක්ඛ, දුතියදිවසෙ මහාදුතං පවත්තෙතිං අනුගන්ඤ්, පසන්නාමිත්තො වැනිතිං නිවහති. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙව මහුස්සෙසු සංසරිතිං ඉතො තෙරසාධිකාප්පසතස්ස මන්තෙ ධන්තියකුලෙ නිබ්බත්තිතිං රාජා අහොසි වක්ඛවන්ති ධම්මිකො ධම්ම රජා. සො සරේන පුගතිමම්හෙ පතිට්ඨාපෙතිං තතො චුතො එකන චුතිකපොප විපසස්සිං ගගවතො සාසනෙ පබ්බජිතිං ධුතධම්මෙ සමා දය පුසානෙ වසන්නො සමණධම්මං අකාසි. පුත කස්සපගගවතො කාලෙපි තස්ස සාසනෙ තිහි සහායෙහි සද්ධිං පබ්බජිතිං චීසතිවස්ස සහස්සාති සමණධම්මං කාතිං එකං බුද්ධිනතරං දෙවමහුස්සෙසු සංසරිතිං ඉමසමිං බුද්ධිප්පාදෙ රජගහෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාළස්ස පුත්තො හුඤ් නිබ්බත්ති. තස්ස සමගුහකා ති නාමමකංසු සො වයප්පන්නො බ්‍රාහ්මණසිපොපසු නිපථන්තිං ගතො. “භූමිජො, ජෙය්‍යසෙන්නො, අභිරුධ නො” ති තිහි සහායෙහි සද්ධිං ගගවතො සනතිකං ගතො ධම්මදෙසනං සුතිං පටිලඬාසද්ධො පබ්බජි; යෙ සත්ථාය චුත්තො:—

“භූමිජො¹ ජෙය්‍යසෙන්නො ව සමගුහො අභිරුධනො එතෙ ධම්මං අභිඤ්ඤාසුං සාසනෙ වරතාදිනො” ති.

අථ සමගුහො ගගවතො සන්තිකෙ කායගතාසතිකම්මට්ඨානං ගගෙතිං නිබ්භං. සීතවනෙ වසති. තෙනෙවායසමා ‘සීතවති යො’ ති පඤ්ඤාසිත්ථ. තෙනව සමයෙන වෙස්සවණො මහාරජා කෙනවි දෙව කාරණීයෙන ජම්බුදීපෙ දක්ඛිණදිසාභාගං උද්දස්ස ආකාසෙනා ගච්ඡන්නො පේරං අබ්බොකාසෙ නිසීදිතිංව කම්මට්ඨානං මනසි කරොන්නං දිසා විමානතො ඔරුහ්න පේරං වැනිතිං “යදු පේරො සමාධිතො චුට්ඨතිස්සති තදු මම ආගමනං ආරොවෙථ, ආරකඤ්ඤාස්ස කරොථා” ති වෙය්‍යකෙඤ ආණාපෙතිං පකකාමි. තෙ පේරස්ස සන්තිකො² ඤාති මනසිසාරං පටිසංගරිතිං නිසින්නකාලෙ ආරොවෙසුං. තං සුතිං පේරෙ භූමෙත මම වචනෙන වෙස්සවණමහාරාජස්ස කපේථ:— “ගගව තා අත්තනො සාසනෙ සීතානං සතිආරකා නාම ඤාති අපි, සායෙව

1. සි. III. භූමිජො.

2. සි. I. & III. සමිපෙ.

මාදිසෙ රක්කති, භිං නාහ අපෙසාසුසුකෙකා හොති, හගමිහො මවාදෙ ඝිහානං එදිසාස ආරක්කාස කර්ණියං නච්ඡි”ති හෙ මිසසෙජ්ඣා නාවදෙව විපස්සනං වබ්බන්ධා විජ්ජාතනයං සච්ඡාකාසි. හහො වෙස්ස වණො නිවත්තමානො ථෙරස්ස සම්මං පඤ්ඤා මුඛාකාරසලකනණෙන වස්ස කතතිච්චාමං ඤාඤා සාවඤ්ඤා ගහණං ගගවහො ආරො වෙඤ්ඤා සත්ථ සම්මුඛා, ථෙරං අභිත්ථවන්තො:—

“සතිආරක්කාසමපන්නො ධිතිමා විරියසමාගිතො
අනුජාහො සත්ථ සමුදායො තෙට්ඨෙජා මව්ච්ඡාරගු”ති
ඉමාස ගාථාස ථෙරස්ස ගුණ වණෙණසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:—

“අක්ඛදසම් ගගවා දිපදිසෙයු නරාසහො
පුරක්කතො සාවකෙති ගඤ්ඤාතිරං උපාගම්.
සමතිත්තිකා කාකපෙය්‍යා ගඤ්ඤා ආසි සුදුත්තරා.
උත්තාදෙසිං භික්ඛුසඤ්ඤං බුද්ධාදි දිපදුත්තමං.
අධාරසෙ කපපසතෙ යං කමමකරිං හදා;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි; තාරණාස ඉදං ඵලං.
තෙරසෙ කපපසතෙ වාතුද්ධිස්සරො අනුං
සත්තරහකසමානො වක්කවන්ති මහබ්බලො.
පච්ඡිමෙ ව ගවෙ තස්මිං ජාතොගං බ්‍රාහ්මණෙ කුලෙ
සද්ධිං තිභි සභායෙති පබ්බජිං සත්ථ සාසනෙ.
කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං-පෙ-කහං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අථාසමා සමුදායො ගගවන්තං දස්සනාස ගච්ඡන්තො භික්ඛු දිසවා “ආවුසො මම වචනෙන ගගවහො පාදෙ සිරසා වඤ්ච; එවඤ්ච වදෙදා”ති වඤ්චා ධම්මාධිකරණං අත්තනො සත්ථ අවිගෙඝිතනාවං පකාසෙන්නො “සො ඤ්ඤාමන”න්ති ගාථමාහ. හෙ භික්ඛු ගගවන්තං උපසඤ්ඤාමිඤ්ඤා වජ්ඣන්තාසමුදායානන්තරස්ස සාසනං නිවෙදෙන්නො “ආයසමා ගන්නො සමුදායො ගගවහො පාදෙ සිරසා වඤ්ච, එවඤ්ච පන වදති”ති වඤ්චා තං ගාථං ආරොවෙසුං. තං සුඤ්ඤා ගගවා පණ්ණිතො භික්ඛුවෙ සමුදායො භික්ඛු පච්චයාදිධම්මස්ස අනුධම්මං පටිපන්නො න මම්මං ධම්මාධිකරණං විගෙසෙසී, වෙස්සවණෙන හස්සෙව්‍යමන්තො මග්ගං ආරොචි හොති ආය. යං පනෙනෙ භික්ඛු තස්ස හස්ස ථෙරෙන වුත්තං “සො ඤ්ඤාමන”න්ති ගාථං සත්ථ නිවෙදෙසුං. තස්ස “ඤ්ඤාමන”න්ති: එවං නාමකං රාජ ගහසම්පෙ මහත්තං තෙරවසුසානං. “උපගා”ති: නිවාසන වසෙන උපගච්ඡි, එතෙන ගගවහා අනුඤ්ඤානං පබ්බජිතානුරූපං නිවාස නධ්‍යානං දස්සෙති. ‘භික්ඛු’ති: සංසාරෙ හස්ස ඉක්කන්තො භික්ඛු කිලෙසභාස ම භික්ඛු. ‘එසො’ති: අදුතියො. එතෙන කායවිවේකං දස්සෙති. ‘සභාගුඤ්ඤා’ති: සන්තුලියො. එතෙන වතුපට්ඨයසන්නො සලකකණං අරියවංසං දස්සෙති. ‘සමාගිතානො’ති: උපවාරපණ

හෙදන සමාධිතා සමාගිහවිතො, එතෙන විතතභාවනාමුඛේන භාවනාරාමං අරියවංසං දසෙස්සති. 'විජිතාමි'ති: සාසනෙ සම්මා පටි පජ්ජන්තන විජේහබ්බං කිලෙසගණං¹ විජ්ඣා සිතො, එතෙන උපධි විවේකං දසෙස්සති. භයගෙනුනං සබ්බකිලෙසානං අපගහතතා අපගා ලොමිභංසො, එතෙහ සම්මා පටිපත්තියා එලං දසෙස්සති. 'රක්ක'නති: රක්කන්තො, 'කායගතාසනි'නති: කායාරම්භණං සතිං කායගතාසනි කම්මට්ඨානං පරිබුද්ධණවසෙන අවිසංසේජන්තො, 'ධිතිමා'ති: සිරො, සමාගිතතතා විජ්ඣාදී; විභාදී, හංවා උපායපටිපත්තිදසානමෙතං. අයං ගෙණ් සංඛෙපඤ්ඤා:—සො භික්ඛු විවේකස්සවානුපෙකබ්බය එකො සිත වනං උපාගමී; උපාගතො ච ලොලභාවාභාවතො සන්තුට්ඨො ධිතිමා කායගතාසනිකම්මට්ඨානං භාවෙන්තො හථාසිගහං ක්කිනං පාදකං කඬා ආරඬුවිපසානං උසස්සකතාපෙඬා අධිගහෙන අග්ගමග්ගෙන සමාගිතො විජ්ඣාදී ච හුඬා කහකිට්ඨභාය භයගෙනුනං සබ්බසො අපගහතතා අපෙහලොමහංසො ජානොති.

සිග්වතිස්ස සම්බුතන්තරස්ස ගාථා වණ්ණනා
ති ට්ඨිතා.

“සො පානුදී”ති ආයසමනො හලලියන්තරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයං කීර් ඉතො එකතියෙ කප්පෙ අනුපුන්නෙ බුද්ධෙ සුමනස්ස නාම පට්ටිකබුද්ධස්ස පසන්නාචිතො එලාඵලං දඬා පුග්ගිස්ස එව සංසරන්තො සිබ්බස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස කාලෙ අරුණවති නගරෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ තිබ්බන්තො, සිබ්බස්ස භගවතො පඨමාභි සම්බුද්ධස්ස. “උජ්ඣ ඔජ්ඣා නාම වෙ සන්ථවාගපුත්තො පඨමාගාරං අදංසු”ති ප්‍රීඬා අත්තනො සභායකෙන සද්ධිං භගවතනං උපසංකම්ඬා වන්දිඬා ස්වාහනාය තිමන්තො මහාදුතං පවත්තො පත්ත මකංසු: “උතොපි මයං භන්තෙ අනාගතෙ භූමාදිසස්ස බුද්ධස්ස පඨමා ගාරදයකා භවෙය්සාමා”ති. තෙ තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤකම්මං කඬා දෙවමනුස්සෙස්ස සංසරන්තො කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ ගොපාල සෙට්ඨස්ස පුත්තො භාතරො හුඬා තිබ්බත්තො බහුති වස්සාති භික්ඛු සබ්බං බීරහොජනෙන උපට්ඨතිංසු. අම්හංකං පත භගවතො කාලෙ සොක්ඛවේනිනගරේ සන්ථවාගස්ස පුත්තො භාතරො හුඬා තිබ්බත්තො. තෙස්ස ජෙට්ඨො නපසෙස්සා”නාම, කතිට්ඨො හලලියො නාම. තෙ පඤ්ච මත්තාති සකංසගාති භණ්ඩස්ස පුරෙඬා වාණිජ්ජාය² ගච්ඡන්තො භගවති පඨමාභිසම්බුද්ධෙ සත්තසත්තාහං විමුත්තිස්සබ්බමපට්ටිවෙකකිණාති විජිනාමෙඬා අට්ඨමෙ සත්තාගෙ රුජායනනමුලෙ විහරන්තො රුජායනනස්ස අවිසුරෙ මහාමග්ගෙන අනිකකම්මනති. තෙසං තස්මිං සමයෙපි භූමිභාගෙ අකඤ්ඤොදනෙ සකථාති නප්පවත්තිංසු. “කිනත්‍රඬො කාරණ”නති වින්තන්නානං පොරුණසාලොගිතා දෙවතා රුක්ඛවිටපභන්නරෙ අත්තානං දසෙස්සති ආහ: “මාදිසා

1. සි. I. ගහණං.

2. සි. I. ම. පුසෙස්සා.

3. සි. I, II, III. වණිජ්ජාය.

අයං භගවා අවිරාහිසලුදො සත්තසත්තාහං අනාහාරො විමුත්ති සුඛපටිසංවේදී ඉදාති රාජායතනමුලෙ නිසින්නො තං ආහාරෙන පටිමානෙථ¹ යදස්ස කුමාහං දීඝරත්තං හිතාය සුඛායා”ති. තං සුඛා හෙ උදාරං පිතියොමනස්සං පටිසංවේදෙනනා “ආහාරසමපාදනං පපඤ්ඤා”තති මන්දාමානා මන්දාමානා මධුපිණ්ඩකඤ්ඤා භගවතො දඬා වෙවාචිකසරණං ගතවා කෙසධාතුයො ලභිතො අගමංසු. තෙ හි පඨමඋපාසකා අගෙසු. අථ භගවති බාරාණ්ඩං ගන්තො ධම්මවක්කං පවත්තනො අනුපුබ්බෙන රාජගහෙ විහරන්නො නාසංසුහලලිකා රාජ ගහං උපගතා භගවත්තං උපසඞ්කම්භා වන්දිතො ඵකමත්තං නිසිදංසු. තෙසං භගවා ධම්මං දෙසෙයි. තෙසු නාසංසු සොභාපත්තිඵලෙ පති ට්ඨාය උපාසකොව අගොයි. හලලිකො පන පබ්බථතො ඡළභිඤ්ඤා අගොයි. තෙන වුත්තං අපදානො:-

“සුමනො නාම සම්මුදො නක්කරාය වසි තදා
වලලිකාරථලං ගග්ග සයම්බුස්ස අදසහං.

ඵකතියෙ ඉතො කප්පෙ යං ථලං අදදිං² තදා
දුග්ගතිං නාතිජානාමි ඵලදානස්සිදං ථලං.

කිලෙසා කොපිතා මයං -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසන”තති.

අපේකදිවසං මාරො හලලියන්දරස්ස භිංසංපත්තං භයානකං රූපං දස්සෙයි. සො අත්තනො සබ්බභයාතික්කමං උකාසෙථනතා “යො පානුදි”ති ගාථං අභායි.

තත්ථ ‘සො පානුදි’ති: යො අපානුදි; ඛිපි, පජ්ඣි, විභංසෙයි. ‘මච්චුරාජස්සා’ති: මච්චු නාම මරණං, ඛක්කානං හෙදො, ‘සො ඵච්ච සත්තානං අත්තනො වසෙ අනුචක්කාපනතො ඉස්සරන්දෙන රාජාති මච්චුරාජා; තස්ස. ‘සෙසන’තති: ජරාරොගාදීනං හිස්ස වස වත්තිනො³ අභිභවාතො සෙසා නාම. තෙන ගෙස මහතා නානා විධෙන විපුලෙන මහාසේනොති වුවවති. තෙනාහ: “නති නො සභිත රත්තෙන මහාසෙනෙන මච්චුනා”ති. අථවා ගුණමාරණන්දෙන මච්චුති, ඉධ දෙවපුත්තමාරො අධිප්පෙතො. තස්ස ව සභායභාවුප ගමනතො කාමාදයො සෙසා. තථා වාහ:-

“කාමා හෙ පඨමා සෙසා, දුතියා අරති වුවවති,
තතියා බුද්ධපාසා හෙ, චතුත්ථි තණ්හා පවුවවති,
පඤ්ඤාමි පිනම්භුතො, ඡට්ඨා භිරු පවුවවති,
සත්තම් විවිකිච්ඡා හෙ, මානො මනෙධා ව අරියම්”ති. a

1. සි. II. ම. පටිමානෙස්ස ථ.

2. අදදි.

3. සි. I. වග්ගො.

3. මග්ගො ථෙතො හෙ අරියමා.

සුත්තම්.

a. සුත්තම්. ධර්මානුසං.

‘නලසෙතුංව දුබ්බලං මහොසො’ති: සාරවිරහිත නලසෙතු සදිසං, අතිවිය වලභාවතො සුච්ඡු දුබ්බලං කිලෙසසෙනං නව ලොකුනතරධම්මානං මහබ්බලභාවතො මහොසදිසෙන අග්ග මග්ගෙත යො අපානුදී විජ්ජාචී අපෙතතෙරවො දන්නො සො උරිතිබ්බුතො සීතතෙතාති යොජනා. තං සුචා “මාරො ජනාති මං සමෙණො”ති තතෙවනතරධාසිති.

හලලිසෙතෙරස්ස භාථා වණ්ණනා
ති ථසී තා.

“සො දුදුමිසො”ති ආයසමතො විරතෙරස්ස භාථා. කා උප්පත්ති? අයං කීර ඉතො එකනවුතෙ කපෙප විපසසිස්ස හගවතො ව පන ආවාසං පටිජග්ගි. එකදිවසස්ස චිත්තවාරපුප්ඵසදිසාති නිගුණසි පුප්ඵාති ගගෙතො හගවනතං පුප්ඵසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවමනුස්සෙසු සංසරතො ඉතො පඤ්චනිංසෙ කපෙප බතතිය කුලෙ නිබ්බතතිචා මහාපභාසො නාම රාජා අගොසි වක්කවතා. සො ධවෙතෙ සමෙත රජං. කාරෙතො සතෙත ස්ගමග්ගෙ පතිට්ඨාපෙයි. පුත ඉමිසමිං කපෙප කස්ස පහගවතො කාලෙ මහා විතවො සෙට්ඨි හුචා කපණ්ඨකාදිතං දුතං දදන්නො සසිසස්ස වීර හතතං අදුසි. එවං තත් තත් දුතමයං පුඤ්ඤසම්භාරං කරොන්නො ඉතරඤ්ච නිබ්බාණන්ථං සම්භරතො දෙවමනුස්සෙසු සංසරිචා ඉමිසමි. බුද්ධුප්පාදෙ සාවතීතගරෙ රඤ්ඤ පසෙතදිස්ස අමිච්චකුලෙ නිබ්බතා. විරොතිස්සනාමං අකංසු. සො වයප්පතො නාමානුගතෙති පත්තබ්බජ්ජාදිති ගුණෙති සමන්තාගතො සසිතාමසුරො හුචා මාතා පිතුගි. නිබ්බතවසෙන කාරිතෙන දුරපරිශ්ලගෙන එකං යෙව පුත්තං ලභිචා පුබ්බගෙතුනා වොදියමානො කාමෙසු සංසාරෙ සුච ආදිතවං දිසා සංවෙගජානො පබ්බජ්චා සවෙතො වාය මෙනො නවිරසෙව ඡලගිඤ්ඤ අගොසි. තෙන වුත්තං අපදුනො:-

‘විපසසිස්ස හගවතො ආසිං ආරාමිකො අහං,
නිගුණසිපුප්ඵං පග්ගස්ස බුද්ධස්ස අභිරොපසිං.

එකනවුතෙ ඉතො කපෙප යං පුප්ඵමතිපුජසිං,
දුග්ගතිං. නාභිජානාමි පුප්ඵපුජාසිදං එලං.

පඤ්චනිංසෙ ඉතො කපෙප එකො ආසිං ජනාධිපො
මහාපභාසො නාමෙති වක්කවතා මහබ්බලො.

කිලෙසා කුපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

එවං පන අරහත්තං පචා එලසමාපත්තිසුබෙන චිතිනාමෙත්තං පෙරං පන පුරාණදුතිසිකා උප්පබ්බාජෙතුකාමා අනතරන්තරා නානා කයෙති පලොගෙතුං උප්පග්ගමන්ති” එකදිවසං දිවාච්ඡාර්ථානං

ගතො ඉතිකුතොදීති දසෙසකුං ආරභී. අථායසමා වීරො “මං පලො හෙකුකාමා සිනෙරං මකසපකඛවානෙන වාලෙකුකාමා විය යාව ඛාලා වතායං ඉති”ති තස්සා කීරියාය නිරන්තරාවං දීපෙනො “සො දුදුමිසො”ති ගාථං අගාසි.

තත්ථ සො දුදුමිසොති ආදීනං පදනං අත්ථා ගෙට්ඨා වුනො යෙව්. ඉදං පනත්ථයොජනාමතනා:-සො පුබ්බ අදනතකිලෙසතාය පච්චන්තිනෙති වා සඛ්භාමසිසෙ දමෙකුං ජෙකුං අසකකුනෙය්‍යතාය දුදු මිසො ඉදුති පන උත්තමෙන දමෙන දනො වකුඛිධසමෙප්පධානා වීරියසමපන්නියා වීරො වුත්තනසෙනෙව සනතුසිතො විනිශ්ඤානෙධා විජිතා වී අපෙතලොමහංසො වීරො වීරනාමකො අතවසෙසනො කිලෙසපරිනිබ්බාණෙන පරිනිබ්බුතො තතො එව ජීතසභාචො, න තාදිසානං සතෙතපි සහස්සෙතපි වාලනීයොති. තං සුඤ්ඤා සා ඉති මග්ගං සාමිකෙ එවං පටිපජ්ජන්තො¹ “සො මග්ගං ඝරාවාසෙන අත්ථා”ති සංවෙගජාතා භික්ඛුණීපු පබ්බජිතා නවිරස්සෙව තෙවිජ්ජා අගාසිති.

වීරසංථරස්ස ගාථා වණ්ණනා නි වසී තා.

“කොගත”නති ආයසමතො පිළිඤ්චවෘත්තේරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයං කීර ථෙරො සද්බුද්ධාත්මිකාලෙ හංසමනිතගෙර මහාභොගකුලෙ²ති බිබ්බෙනො ගෙට්ඨා වුත්තනසෙනෙව සද්දුසතකිනෙ ධම්මං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං දෙවනානං පියමනාපභාවෙන අග්ගට්ඨානෙ යපෙනං දිස්වා තං සානනතරං පත්ථො යාවජ්චං කුසලං කඤ්ඤා වුතො දෙවමනුස්සෙසු ඥාතො සුමමසස්ස භගවතො කාලෙ මනුස්සලොකෙ නිබ්බන්ධිතො භගවති පරිනිබ්බුතෙ සද්දු ඵුපස්ස පුජං කඤ්ඤා ව මහාදුනං පච්චන්තො තතො වුතො දෙවමනුස්සෙසු එව සංඝරතො අනුප්පන්න බුද්ධො චක්ඛා චත්තරාජා හුඤ්ඤා මහාජනං පඤ්ඤාපු ධීලෙසු පතිට්ඨාපෙතො සග්ගපරා යනං අකාසි. සො අනුප්පන්නසෙව අමොකං භගවති සාවන්තියං බ්‍රාහ්මණගෙගෙ නිබ්බන්ධිතො, පිළිඤ්ඤා නාමං අකංසු, ‘වචෙජා’ති පන ගොතනං. තෙන සො අපරභාගෙ පිළිඤ්ඤාවචෙජාති පඤ්ඤා සිත්ථං, සංසාරෙ පන සංවෙගබහුලතාය පරිබ්බාජනපබ්බජ්ජං පබ්බජිතො වුලගකාරං නාම විජ්ජං සාධෙතො තාය විජ්ජාය ආකාස වාරි පරිචිත්තවිදු ව හුඤ්ඤා රාජගෙග ලාභග්ගසංග්ගප්පෙනො පටි වසති. අථ යද අමොකං භගවා අභිසංවුද්ධො හුඤ්ඤා අනුකතමෙන රාජගෙග උපගතො තතො පට්ඨාය බුද්ධානුභාවෙන තස්ස සා විජ්ජා න සමපජ්ජති, අතතනො කීවිමං න සාධෙති. සොපි විනොසි: “සුතං භො

1. ම. පටිපන්නො.

2. දෙවාරිකකුලෙ. අප. අ.

පන මේ නං ආවරියපාවරියානං භාසමානානං යත් මහාගඤ්ඤාරවිජ්ජා ධරතී තත්ථ ච චූලගඤ්ඤාරවිජ්ජා න සමපජ්ජති”ති. “සමඤ්ඤා පන ගො තමස්ස ආගතකාලතො පට්ඨාය නායං මම විජ්ජා සමපජ්ජති, තිස්සං සයං සමඤ්ඤා ගොතමො මහාගඤ්ඤාරවිජ්ජං ජානාති, යනනුනාහං නං පසිරුපාසිත්වා තස්ස සතතිකෙ නං විජ්ජං පරියාපුඤ්ඤයා”නති. සො භගවතනං උපසඤ්ඤාමිත්වා එතද්වොච: “අහං මහාසමඤ්ඤා තච සතතිකෙ එකං විජ්ජං පරියාපුඤ්ඤානාමො ඔකාසං මෙ කරොති”ති. භගවා “නතන හි පබ්බජාති”ති ආහ. සො “විජ්ජාය පරිකම්මං පබ්බජ්ජා”ති මඤ්ඤාමානො පබ්බජි. තස්ස භගවා ධම්මං කපේත්වා චරිතානුකූලං කම්මට්ඨානං අද්දසි. සො උපනිස්සයසමපන්නතාය නවිරස්සෙව විපස්සනං වත්ඤ්ඤා අරත්තනං පාපුඤ්ඤා යා පන පුරිමජාතියං තස්සො වාදෙ ධම්මා සග්ගෙ නිබ්බත්තා දෙවතා හං කතඤ්ඤාතං නිස්සාය සඤ්ජාතබ්බනුමානා සායං පාතං ථෙරං පසිරුපාසිත්වා ගව්ජනති, තස්මා සො දෙවතානං පියමනාපතාය අග්ගතං පනෙතා, තෙන චූතනං අපදානො:-

“නිබ්බුතෙ ලොකනාථමහි සුමේධෙ අග්ගපුග්ගලෙ
පසන්නාවිතෙතා සුමනො ථූපපුජමකාසහං.

යෙ ච ඩිණ්ණස්වා තත්ථ ඡළහිඤ්ඤා මහිද්ධිකා
තෙසං තත්ථ සමානෙත්වා සඤ්ඤාහතනං අද්දසහං.¹

සුමේධස්ස භගවතො උපට්ඨාකො තද අනු
සුමේධො නාමනාමෙන අනුමොදිත්ථ සො තද.

තෙන විතතපසාදෙන විමානං උපපජ්ජහං.

ඡළාසිතිසහස්සාති අවජ්ජරායො රම්මිසු මෙ.

මමෙව අනුවතතනති සබ්බකාමෙහි තා සද;
අඤ්ඤා දෙවෙ අභිගොමි පුඤ්ඤකම්මසසිදං ඵලං.

පඤ්චවිසති කප්පමහි චරුඤ්ඤා නාම බතතියො
විසුඤ්ඤාභොජනො ආසිං චක්කවතති අහං තද.

න තෙ ඩිජං පවපනති, නපි නියනති නාසලා.

අකට්ඨපාතිමං සාලිං පරිභුඤ්ජනති මානුසා.

තත්ථ රජ්ජං කරිත්වාන දෙවතනං පුන ගව්ජහං.

තද්දපි එදිසා මග්ගං නිබ්බත්තා භොගසමපද.

න මං මිත්තා අමිත්තා වා හිංසනති සබ්බපාඤ්ඤානො.

සුබ්බසම්මි පියො ගොමි පුඤ්ඤකම්මසසිදං ඵලං.

තිංසකපසහස්සමහි යං දානමදදිං තද,

දුග්ගතිං නාහිජානාමි ගඤ්ඤාලෙපසසිදං ඵලං.

ඉමිමි හඳුනෙ කපෙව එකො ආසි ජනාධිපො
මහානුභාවො රාජාහං චක්කවහනි මහබ්බලො.

සොහං පඤ්චස්ස සිලෙස්ස ංපෙඤා ජනතං ඛත්තං
පාපෙඤා සුගතිං එව දෙවතානං පියො අත්තං.

කිලෙසා කුට්ඨිනා මඤ්ඤං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

තථා දෙවතාහි අතිවිශ පියාසිතබ්බභාවතො ඉමං ථේරං හගවා
දෙවතානං පියමනාපභාවෙන අඤ්ඤානො ංපෙසි: "එතදඤ්ඤං භික්ඛා
වෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං දෙවතානං පියමනාපානං යදිදං පිලිඤ්ඤි
වපෙඤා"ති.¹ සො එකදිවසං භික්ඛුසංඝමඤ්ඤා නිසින්නො අත්තතො
ගුණෙ පච්චවෙකඤ්ඤා තෙසං කාරණභූතං විජ්ජාතිමිත්තං හගවතො
සනතිකෙ ආගමනං පසංසන්නො "ඤ්ඤානං නාපගග"නති ගාථං
අභාසි.

තත්ථ 'ඤ්ඤාන'නති සුඤ්ජරං ආගමනං ඉදං මමාති සමබ්බෙසා.
අථවා 'ඤ්ඤාන'නති: සුසු ආගතං මයාති විහතාති පරිනාමෙතබ්බා.
"නාපගග"නති: න අපගතං, න දුරාගතං, හිතාතිවුද්ධිතො
න අපෙතං නසිදං දුමමනතිතං. 'මමා'ති: ඉදං මම දුටු විමංසිතං
නභොති. ඉදං චුතං භොති යං හගවතො සනතිකෙ මමාගමනං යං
වා මයා තත්ථ ආගතං තං සවාගතං, සවාගතතතායෙව නදුරාගතං, යං
හගවතො සනතිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤා පබ්බජ්ඣාමිති මම විනතිතං ගදිතං
කපිතං විනොතං, විමංසිතං ඉදමපි න දුමමනතිතං. ඉදං තත්ථ
කාරණං දසෙන්නො 'සංවිහතෙතස්ස'ති ආදිමාග. 'සංවිහතෙතස්ස'ති:
පකාරතො විහතෙතස්ස. 'ධම්මෙස්ස'ති. මිසු ධම්මෙස්ස වා නානාතිත්ථි
යෙහි පකතිආදිවසෙත සමමාසලොභෙහි දුක්ඛාදිවසෙත සුභිභජ්ඣං
චුතතධම්මෙස්ස. 'සං සෙසං නදුපාගමි'නති: යං තත්ථ සෙසං තං
චතුසච්චධම්මං තස්ස වා බොධකං සාසනධම්මං උපාගමි. අයං ධම්මො
අයං විතයොති උපගතං. සමමාසලොභෙහි එව වා කුසලාදිවසෙත
බ්බාදිවසෙත යථාසභාවතො සංවිහතෙතස්ස සභාවධම්මෙස්ස යං තත්ථ
සෙසං උපතමං පච්චං තං මග්ගථලධම්මං උපාගමි. අත්ථං පච්ච
කඤ්ඤා උපගතං සච්ඡාදාසිං, තස්මා සවාගතං මම න අපගතං
සුමනතිතං න දුමමනතිතනති යොජනා.

පිලිඤ්ඤිවපෙඤාකේරස්ස ගාථා වණ්ණනා
නි ටසී තා.

'විහිති අපෙකඤ'නති ආයස්මතො පුණ්ණමාසකේරස්ස ගාථා,
කා උපපතති? සො කීර විසංසිස්ස හගවතො කාලෙ චක්කවාකයො
නිසං නිබ්බන්තො හගවතං ගච්ඡන්තං දිස්වා පසන්නමානසො

අත්තනො මුඛතුණ්ණිකා සාරපුළ්ඵං ගහෙතියා පුජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙවමනුසොසු සංසරතො ඉතො සත්ත රසෙ කපෙස අවධික්කත්තුං චක්කවහන් රාජා අගොසි. ඉමස්මිං පන කපෙස කසාපස්ස ගහවතො සාසනෙ ඔස්සකමානෙ කුටුඛිංසකුලෙ නිබ්බාතිතො පබ්බජිතො සමණධම්මං කතො තතො වුතො දෙව මනුසොසු සංසරතො ඉමස්මිං බුද්ධියාදෙ ඤාතිජිනගරෙ සම්භිසා නාම බ්‍රාහ්මණස්ස පුතො හුතො නිබ්බත්ති. තස්ස ජාතදී ච්ඡස් තස්මිං ගෙගෙ සබ්බා රිත්තකුමාරියො සුවණ්ණමාසානං පුණ්ණං අගෙසුං. තෙනස්ස පුණ්ණමාසොති නාමං අකංසු. සො වයප්පතො බ්‍රාහ්මණජිජාසු නිජාහිං පතො විවාහකම්මං කතො එකං පුත්තං ලභිතො උපනිස්සයසම්පන්නතාය සරාවාසං ජිගුච්ඡතො ගහවත්තං උපසඬකම්මො ධම්මං සුතො පටිලභිසංඥො පබ්බජිතො ලඤ්ඤපසම්පදෙ පුබ්බකිංචිසම්පන්නො තචපචකකම්මට්ඨානෙ සුත්තප්පුත්තො විපස්ස නං උස්සක්කාපෙතො අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදානො—

“සිනුයා නදියා තීරෙ චක්කවානො අහුං තදා
සුභිසෙවාලගකෙකාගං පාණෙසු ච සුසඤ්ඤතො.

අද්දසං චිරජං බුඬං ගච්ඡන්තං අනිලඤ්ඤසෙ
තුණ්ණිකා සාරං පග්ගස්ස විසෙසිස්සාහිරොපසිං.

යස්ස සඬා තථාගතෙ අවලා සුප්පතිට්ඨිතා,
තෙන විත්තප්පසාදෙන දුග්ගතිං සො නගච්ඡති.

සාගතං චත මෙ ආසි බුඬිසෙට්ඨස්ස සන්තිකො,
විගඬගමෙන සන්තොන¹ සුඛිජං රොපිතං මයා.

එකතවුතෙ ඉතො කපෙස යං පුළුමභිපුජසිං,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, පුළුපුජාසිදං එලං.

සුචාරුදස්සනා නාම අට්ඨෙතෙ එකනාමකා
කපෙස සත්තරසෙ ආසුං චක්කවහන් මහබ්බලා.

කිලෙසා ක්වාපිතා මය්ගං—පෙ—කතං බුඬස්ස සාසන²”තති.

අථස්ස පුරාණදුට්ඨිකා තං පලොගෙනුකාමා අලඬකතපටියත්තා පුත්තන සඬං උපනන්ත්වා පියාලාපභාවාදිකෙහි භාවවිචරණකම්මං නාම කාතුං ආරභි. පෙරො තස්සා කාරණං දිස්වා අත්තනො කන්ධ විපි අලංඝනාවං පකාසෙතො ‘විහගි අපෙකඛ’තති ගාමමහාසි.

තන්ධ‘විහගි’ති: විසෙසතො ගරි, අපගරි, අපනෙසි. ‘අපෙකඛ’තති: තණ්හං. ‘ඉඬා’ති: ඉමස්මිං ලොකෙ, අත්තභාවෙ වා. ‘හුර’තති: පරස්මිං අනාගතෙ අත්තභාවෙ වා. ‘ඉඬා’තිවා අර්ඛිතතිකෙසු ආයතනෙසු. ‘හුර’තති: බාහිරෙසු. වාසලො සමුච්චයන්ධො, “අපදවා විපදවා”ති ආදිපුටිය. ‘කො’ති: අත්තාතමෙව පරං විය දස්සෙති. ‘මෙදගු’ති: වෙදෙ

න ගතො මග්ගසුඤ්ඤාන නිබ්බාණං ගතො අධිගතො වත්තාරි සම්මානි පරිඤ්ඤායාසාහංගිකච්ඡන්දිරියාභාවනාතිසම්මවසෙන අතිසමේවම අතිසමයෙ ව සීතො. ‘සනාතනා’ති: මග්ගසංවරේන සංයතසභාවො; සම්මාචාරයාමෙත වා සංයතසභාවො. ‘සබ්බසු ධර්මමසු අනුප්ප්‍රියො’ ති: සබ්බසු ආරම්භණස්ස ධර්මමසු තණ්හාදිට්ඨිලෙපවසෙන න උප්ප්‍රියො; තෙන ලාභාදිලෝකධර්මෙ සමතික්කමං දසෙය්‍යති. ‘ලොකාසාසා’ති: උපාදානක්කකුප්පඤ්චසාසා; හඤ්ඤි පුජ්ජනපුජ්ජනට්ඨෙන ලොකො. ‘ස්සද්ද’ති: ජාතිකා. ‘උද්දසබ්බසද්දවා’ති: උප්පාදසද්දව වයස්ස; එතෙන යථාට්ඨතභූතානං පුබ්බභාසපට්ඨදං දසෙය්‍යති. අයමපනෙත්ථ අත්ථො:—“යො සකලස්ස බන්ධාදිලෝකස්ස සමපඤ්ඤ සාකාරෙහි උද්දසබ්බසං ජාතිකා වෙදගු යතනෙනා කත්ථි අනුප්ප්‍රියො සො සබ්බත්ථ අපෙක්ඛං විනෙය්‍ය සන්තුසිතො තාදිසානං විප්පකාරානං න කිච් ඉඤ්ඤති. හස්මා තං අතිබාලෙ යථාගත මග්ගෙනෙව ගච්ඡා”ති. අථ සා ඉත්ථි අයං සමණො මග්ග පුත්තෙව නිරපෙක්ඛො, “නසක්කා ඉමං පලොගෙතු”න්ති පසකාමි.

පුණ්ණමාසපෙරසං ගාථා වණ්ණනා

ති ට්ඨි නා.

පරමස්ථිපතිසා පේරගාථාවණ්ණනාසං පඨමවග්ගවණ්ණනා
සමත්තා.

‘පාමොජ්ජබහුලො’¹ති ආයසමනො මූලගවච්ඡස්ස පේරසං ගාථා. කා උපපත්ති? සො කීර පද්මානන්දස්ස භගවතො කාලෙ දළිඳුකුලෙ නිබ්බතති. හරෙසං භතියා ජීවිකා කප්පනෙනා භාවතො සාවකං සුජාතං නාම පේරං පංඤ්කුලං පරියෙසනතං දිස්වා පසන්නාමානසො උපසඤ්ඤාමිති වත්ථං දැන පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්ඳි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙතන තෙතතිස්සකභූතං දෙවරජං කාරෙසි. සත්තසතකභි නත්ථං වක්කවත්තිරාජා අගොසි, අනෙකචාරෙ පදෙසරාජා. එවං දෙව මනුස්සෙස්ස සංසරනෙනා කායපස්ස භගවතො සාසනෙ ඔසක්කමානෙ පබ්බජිතා සමණධර්මං කථා එකං බුද්ධිත්තරං දෙවමනුස්සගතිස්ස අපරාපරං පරිවත්තනෙනා අමනාසං භගවතො කාලෙ කොසමඞ්ගං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බතති. මූලගවච්ඡාතිස්ස නාමං අගොසි. සො වයප්පතො බ්‍රාහ්මණසිපෙස්ස නිප්පත්තිං ගතො බුද්ධිගුණෙ සුත්වා පසන්නාමානසො භගවත්තං උපසඤ්ඤාමි. තස්ස භගවා ධර්මං කපෙසි. පටිලබ්ධසද්ධො පබ්බජිතා ලද්ධිපසම්පදො කතපුබ්බකිට්ඨො වරිත්තානුකුලං කම්මට්ඨානං ගගෙත්වා භාවෙනො විහරති. තෙන ව සම

යෙන නොසම්බන්ධා හික්කු හඬනා ජාතා අගෙසුං. තද චූලගවච්ඡන්ද
පේරො උභයෙසං භික්ඛුනං ලඛ්ඨං අනාදය හගච්ඡා දිනෙතොවාදෙ
ස්ථා විපස්සනං බුද්ධෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්ඨි. තෙන වුත්තං අපදානො-

“පදුමනාරසස හගච්ඡො සුජානො නාම සාවනො
පංසකුලං ගවෙසනො සබ්බාතර වරති තද.

තගෙර හංසවතිසා පරෙසං හතභො අහං
උපසිද්ධස්සං දඬාන සිරසා අභිවාදසිං.

තෙන කමෙවන සුකතෙන වෙතනාපණ්ඩිති ච
ජ්ඣිත්වා මාත්‍රසං දෙහං තාවතීංසං අගච්ඡහං.

තෙතනිංසකඛාතං දෙවිනෙද්දෙවරජ්ජමකාරසිං.
තථා සත්තසතකඛාතං චක්කච්චනි අගොසහං.

පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනාතො අසසිඛිං.
උපසිද්ධස්සදුතෙන මොදුමි අකුතොභයො.

ඉච්ඡමානො අහං අජ්ජ සකානතං සපබ්බතං
බොමදුස්සෙති ජාදෙය්‍යං; අසිද්ධස්සසිද්ධං ඵලං.

සත්තසගස්ස ඉතො කප්පෙ යං දුක්ඛදදිං තද;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි, අසිද්ධස්සසිද්ධං ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අථ චූලගවච්ඡන්ද අරහත්තං පඤ්ඤා තෙසං භික්ඛුනං කලහාහිර
තිසා සකන්තවිනාසං දිස්වා ධම්මසංවේගප්පනෙනා අනුතනො ව පත්ත
විසෙසං පච්චවේකඤ්ඤා පිතිසොමනස්ස විසෙක ‘පාමොජ්ජබහුලො’ති
ගාථං අනාසි. තත් ‘පාමොජ්ජබහුලො’ති: සුපරිසුද්ධසිලතාය විපට්ඨි
සාරාභාවතො අධිකුසලෙසු ධම්මෙසු අභිජනිවසෙන පමොදබහුලො.
තෙනෙවාහ:—“ධම්මෙ බුද්ධප්පවේදිනෙ”ති. තත් ‘ධම්මෙ’ති: සත්ත
තීංසාය බොධිපකඤ්ඤාධම්මෙ නවවිධෙ වා ලොකුත්තරධම්මෙ. සොභි
සබ්බසුද්ධාබුද්ධානුසාරිකාසං දෙසනාය පකාසිතත්තා සාභි
සයං බුද්ධප්පවේදිනො නාම තස්ස පත අධිගම්පායභාවතො දෙසනා
ධම්මොපි ඉධ ලබ්භතෙව. ‘පදං සත්ත’නති නිබ්බාණං සකාය වදති.
ඵවරුපො හි හික්කු සත්තං පදං සත්තං නොරියාසං සබ්බසබ්බාරාතං
උපසමභාවතො සසිධාරුපසමං පරමසුඛතාය සුඛං නිබ්බාණං
අධිගමති විදුතියෙව. පරිසුද්ධසිලොති හික්කු විප්පරිසාරාභාවෙන
පාමොජ්ජබහුලො සද්ධම්මෙ සුත්තප්පසුතො විමුක්තිපරියොසානා
සමපත්තියො පාපුණ්ඨි යථා “අවිප්පරිසාරත්ථාති බො ආනන්ද කුස
ලාති සිලාති, අවිප්පරිසාරො පාමොජ්ජත්ථාය”ති ආදී. අථවා
‘පාමොජ්ජබහුලො’ති: “සමොසමුද්ධො හගවා, සවකානො ධම්මො,
සුපරිපනො සබ්බසා”ති රතනත්තයං සත්ථාය පමොදබහුලො.

තත්ථ පන සො පමොදබ්බලො කිං වා කරොතිති ආහ: “ධම්මෙ බුද්ධස්සවෙදිතෙ”ති ආදි. සඤ්ඤා සම්පන්නාහි සප්පජ්ජික සං සෙවන සඤ්ඤාසම්පන්නා සොතිසොමනසිකාර ධම්මානුධම්මපටිපත්තිනං සුඛෙනෙව සම්භවතො සම්පත්තියො හත්ථගතො ඵල භොගති. යථාහ:— ‘සඤ්ඤාභානො උපසංඝකමති, උපසංඝකමනො පසිරුපාසති’ති ආදි.

මුලගවච්ඡසොරස්ස ගාථා වණ්ණනා නි ට්ඨි යා.

‘සඤ්ඤාබලි’ති ආයස්මතො මහාගවච්ඡසොරස්ස ගාථා. තස්ස කා උප්පති? අයං කීර් සද්දමුත්තරස්ස භගවතො භික්ඛුසම්මස්ස පාතිය දුනමද්දයි. පුත්ත සිත්තිස්ස භගවතො කාලෙ උපාසකො හුත්වා විචට්ඨි ප නිස්සයං බහුං පුඤ්ඤකම්මං අත්ථාසි. සො තෙති පුඤ්ඤකම්මෙති තත්ථ තත්ථ සුගතිසු යෙව සංසරනො ඉමස්මිං බුද්ධස්සාදෙ මගධ රටෙසි නාලසාගාමෙ සම්මද්ධස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස පුතො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස මහාගවච්ඡාති නාමං අහොසි. සො වයසථෙතො ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස භගවතො සාවකභාවං සුත්වා “සොපි ව නාම මහාපඤ්ඤා යස්ස සාවකාහං උපගතො සො ඵල මඤ්ඤා ඉමස්මිං ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො”ති භගවති සද්ධං උප්පාදෙත්වා සත්ථුසත්තිකෙ පබ්බජිත්වා කම්මධානං අනුසුඤ්ඤානො නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදනො:—

“සද්දමුත්තර බුද්ධස්ස භික්ඛුසම්මස්ස අනුත්තරෙ

පසන්නචිතො සුමනො පාතියසම්මපුජ්ජිං.

පබ්බතග්ගෙ දුමස්සෙ වා ආකාසෙ අථ භූමියං.

යද පාතියමිච්ඡාමි ඩිට්ඨං නිබ්බන්තතෙ මම.

සත්තසගස්ස ඉතො කප්පෙ යං දුනමද්දිං තදා,

දුග්ගතිං නාච්ඡානාමි, පානදුනසිද්ධං ඵලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං-පෙ-හවා සබ්බෙ සමුග්ගා

ඡලහිඤ්ඤා සවජිකතා; තතං බුද්ධස්ස ආසන”න්ති.

ඵලං පන අරහත්තං පඤ්ඤා විමුක්තිසුඛං අනුභවනො සාසනස්ස නියාතිකභාවවිභාවනො’ සමුග්ගචාරිතං උස්සාහජනනත්ථං ‘සඤ්ඤා බලි’ති ගාථං අහාසි.

තත්ථ ‘සඤ්ඤාබලි’ති: පාරිභාරිසපඤ්ඤාය විපස්සනාපඤ්ඤාය ව වසෙන අභිඤ්ඤාසො සාතිසයෙන පඤ්ඤාබලෙන සමග්ගාගතො. ‘සිලවතුපපකොනා’ති: උක්කංසගතෙන ව වතුපාරිසුද්ධිසිලෙන ධුතඨමමසංඛාතෙති වතෙති¹ ව උපපන්නො සමන්තාගතො. ‘සමා භිනො’ති: උපපාර්ථනාභෙදෙන සමාධිතා සමාගිතො. ‘ක්කාන

1. සි. II, 4 ම. කියාතිකතාදිභාෂවත.

2 ම. සිලබ්බතුපපකොනා.

3. ස. I. වතෙති.

රහෝති: තුනො එව ආරම්භ්‍යපතිජ්ඣානෙ ලක්ඛණ්‍යපතිජ්ඣානෙ ව තීරනො, සතාභිසුතො සබ්බකාලං සතියා අවිප්පවාසවසෙන සතිමා. 'සද්දසීය'නති: අත්තො අනපෙතං, තත්ථ යං යෙන අත්තියං යදත්තියං, යථා පච්චයෙ පරිභුඤ්ජනායං පරිභුඤ්ජනං අත්තියං හොති තථා භොජනං භුඤ්ජමානො න, සාමීපරිභොගෙන හි තං අත්තියං හොති, දුශ්ඡර්පරිභොගෙන අඤ්ඤාථා භොජනංති ව තීදය්‍යානත්ථං දට්ඨබ්බං. භුඤ්ජයති පරිභුඤ්ජයතීතිවා භොජනං, වත්තාරො පච්චයා. 'යදත්තිය'නති වා පථො. යදත්තං යස්සත්තං සත්තාරා පච්චයා අනුඤ්ඤා තා තදත්තං කායස්ස සීති ආදි. අත්තං තඤ්ච අනුපාදිසෙසතිබ්බාණත්තං තස්මා අනුපාදපරිතිබ්බාණත්තං භොජනං පච්චයෙ භුඤ්ජමානො තනො එව කභේඛථ කාලං, අත්තනො අනුපාදපරිතිබ්බාණකාලං. ආගමෙය්‍ය; ඉධ ඉමයුමිං සාසනෙ විතරාගො, බාහිරකස්ස පන කාමෙසු විතරාගස්ස ඉදං නත්ති අධිප්පායො.

මහාගවච්ඡසේරස්ස ගාථා වණ්ණනා

ති වසී තා

"හිලබ්බවණ්ණා"ති ආයස්මතො වනවච්ඡසේරස්ස ගාථා. තස්ස කා උප්පත්ති? සො කීර අත්ථදස්සිනො භගවතො කාලෙ කච්ඡ යොතියං තිබ්බතො වීනානාස නාම තදියා වසති. තස්ස බුද්ධකතා වප්පමාණො අත්තභාවො අගොසි. සො කීර එකදිවසං භගවත්තං තදි යාතීරෙ සීතං දිස්වා "පාරං ගන්තුකාමො මඤ්ඤෙ භගවා"ති අත්තනො පිට්ඨියං ආරොපෙතො නෙතුකාමො පාදමුලෙ නිපජ්ජි. භගවා තස්ස අජ්ඣාසයං ඤාතො තං අනුකම්පනො¹ ආරුහී. ² සො පිතිසොමතස්ස ජාතො සොතං ඡිඤ්ඤො ජියාය වෙගෙන බිත්තසරො විය තාවදෙව පරතීරං පාපෙසි. භගවා තස්ස පුඤ්ඤස්ස එලං එතරගි තිබ්බත්තනක සම්පත්තිඤ්ච බ්‍යාකරිතො පකකාමි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙව මනුස්සෙසු සංසරනො අනෙකසතකඛතං තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බ ජිතො අරඤ්ඤවාසියෙව අගොසි. පුත කායසමුද්ධකාලෙ කපොතක යොතියං තිබ්බත්තිතො අරඤ්ඤෙ විගරන්තං මෙත්තාවිශාරිං එකං භික්ඛුං දිස්වා විත්තං පසාදෙසි. තනො පත චුත්‍යො බාග්ණිසිසං කුල ගෙගෙ තිබ්බත්තිතො වයප්පත්තකාලෙ සංවෙගජාතො පබ්බජිතො විවච්චපතියස්සං බහුං පුඤ්ඤකම්මං උපවිහී. එවං තත්ත තත්ත මනුස්සෙසු සංසරිතො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ කාසිලවස්සුතගරෙ වච්ඡ ගොත්තස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙගෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස මාතා පරිපුණ්ණගඛො අරඤ්ඤ දස්සනත්තං සඤ්ජාතදෙගලා අරඤ්ඤං පටිසිතො විවරති. තාවදෙවස්සා කම්මජ්ජාතා වලිංසු. තිරොකරණීං පරික්ඛිපිතො අදංසු. සා ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණං පුත්තං විජාසී. සො බොධිසත්තනක සහ පංඤ්ඤිතික³ සගායො අගොසි. වමෙජ්ජාතියා නාම

1. සි. II. & ම. අකකමනො.

2. ම. ආරුහො.

3. සි. II. & ම. පංඤ්ඤිත.

ගොතනනාමයෙහි අගොසි, වනාහිරතියා වසෙන වනවවුත්තාහි පසුකුසි
සිත්. අපරහාගෙ මහාසතෙන මහාහිතිකමිතං නිකමිතො මහා
පධානං පදගනෙන “අගමපි සිද්ධස්ස කුමාරෙන සහ අරකෙකු විහරිසො
මි”ති නිකමිතො තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිතො හිමවනෙන වසනෙනා
අභිසම්බුද්ධො වං සුභා හගවතො සනතිකං උපගන්තො පබ්බජිතො
කමමධානං ගගෙතො අරකෙකු වසමානො නවිරසෙව විපස්සනං
උසුසකාපෙතො අරගතනං සවුත්තාසි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

අත්ථදස්සි තු හගවා සයමු ලොකනායකො
මිත්තානදියා තීරං උපගක්ඛි තපාගතො.

උදකා අභිතිකමම කවුත්තො වාරිගොවරො
බුද්ධං තාමරතුකාමොගං උපෙසිං ලොකනායකං.

අභිරුගතු මං බුද්ධො අත්ථදස්සි මහාමුති
අගං තං තාරසිසොමි දුක්ඛස්සන්තකරො තුවං.

මම සභිකප්පමකුසුය අත්ථදස්සි මහායසො
අභිරුහිතාන මෙ පිට්ඨං අට්ඨාසි ලොකනායකො.

යතො සරාමි අත්තානං යතො පතොසමි විකුසුතං
සුඛං මෙ තාදිසං නත්ති පුට්ඨං පාදතලෙ යථා.

උත්තරිතාන සම්බුද්ධො අත්ථදස්සි මහායසො
නදීතීරමිනි ධනාන ඉමා ගාථා අහාසථ.

යාවතා වත්තගෙ විත්තං ගඛාසොතං තරාමගං
අයමි කවුත්තො රාජා තාරෙසි මම පුකුසුතො.

ඉමිනා බුද්ධතාරෙන මෙත්තවිත්තවතාය ව
අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ දෙවලොකෙ රමිස්සති.

දෙවලොකා ඉධාගන්තො පුකුසුමුලෙන වොදිතො
ඵකාසතෙ නිසීදිතො කඛ්ඛාසොතං තරිස්සති.

යථාපි හඳුකෙ බෙහෙත ඛිජං අපමපි රොපිතං
සමමාධාරෙ පච්චෙවුත්තෙන ඵලං තොසෙති කස්සකෙ;

තපේවිදං බුද්ධබෙත්තං සමාසම්බුද්ධිදෙසිතං
සමාධාරෙ පච්චෙවුත්තෙන ඵලං මෙ තොසෙතිස්සති.

පධානපතිතතොමිති උපසනෙනා තිරුප්පි,
සබ්බාසවෙ පරිකුසුය විහරාමි අනාසවො.

අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ යං කමමකරිං තදා,
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, තාරණාය ඉදං ඵලං.

කිලෙසා කාපිතා මය්ගං-පෙ-නතං බුද්ධස්ස සාසන”තති.

එවං පන අරගතනං පතා හගවති කාසිලවස්සමිං විහරනෙන
තත්ථ ගන්තො සත්ථාරං වජ්ජිතො හික්ඛුති සමාගතො පටිසන්ථාරවසෙන

“කිං ආවුසො අරඤ්ඤ ඵාසුචිභාරො ලභො”ති පුට්ඨො “රමණියා ආවුසො අරඤ්ඤ පබ්බතා”ති අත්තනා වුත්තපබ්බතො විණේණනො “භිලබ්බමණ්ණා”ති භාථං අභාසි.

තත් “භිලබ්බමණ්ණා”ති: නිලවලාගකතිභා නිලවලාගක සන්ධානා ව. ‘රුචිර’ති: රුචියා කරණියා පහස්සරා ව. ‘සිත ඩා’ති: සිතලසලිලා. “සුචිකිණ්”ති: සුචිසුඛ භූමිභාගතාය සුඛ විත්තානං වා අරියානං නිවාසනට්ඨානතාය සුචිකිරු. භාථං සුඛත්ථං හි සාත්‍රතාසිකං කතො නිද්දෙසො. “සිතං වාරිසුචිඤ්ජරා”ති”පි පාසො. සිතසුචිවාරිධරා සිතලවිමලසලිලාසයවනොති අත්ථො. “ඉඤ්ජගොපකසංකප්පනා”ති: ඉඤ්ජගොපකනාමකෙහි පවාලවණේණති රත්තනිමිති සංකප්පාදිනා; තථාඋස්සන්තකාලවසෙන ඵවමාග. කෙච්ඡි පන ඉඤ්ජගොපකනාමාති රත්තනිණාතිති වදන්ති; අපරෙ කතිකාර රුකෙකාති. ‘සෙලා’ති: සෙලමයා පබ්බතා; න පංසුපබ්බතාති අත්ථො. තෙනානං:-“යථාපි පබ්බතො සෙලො”ති. “රමණනිම”න්ති: මාරමා පෙනති, මය්හං විවෙකාභිරතීං පරිබ්‍රූහෙනති. ඵලං ථෙරො අත්තනො චිරකාලපරිභාවිතං අරඤ්ඤාභිරතීං පවෙදෙත්තො තිට්ඨං විවෙකා භිරතී මෙව දීපෙති. තත් උපධිවිවෙකෙන අඤ්ඤබ්‍යාකරණං දීපිත මෙව හොති.

වනවච්ඡන්දෙවරස්ස භාථා මණ්ණනා ති වසි තා.

“උපස්සාගො”ති සිවකස්ස සාමණේරස්ස භාථා. තස්ස කා උපපත්ති? සො කිර ඉහො ඵකතිංසෙ කපෙප මෙඤ්ඤාස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතො ඵකදිවසං කෙනච්ඡෙව කරණී යෙන අරඤ්ඤං පටිට්ඨො තත් පබ්බතන්තරෙ නිසින්නං. වෙස්සභුං භගවන්තා දිස්වා පසන්නචිත්තො උපසංකම්භො වජ්ඣිභා අඤ්ජ ලිමාග්ගස්ස අට්ඨාසි. පුන තත් මනොගරාති කාසුමාරිකඵලාති දිස්වා තාති ගගෙභ්වා භගවතො උපනෙසි. පටිග්ගගෙසි භගවා අනුකම්පං උපාදය. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ මාතුලෙ පබ්බජ්ජෙන තෙන සද්ධිං පබ්බජ්ඣා බහුං විවට්ඨපතිස්සයං. කුසලං උපවිණිභා ඉමසමි. බුද්ධිපපාදෙ වනවච්ඡන්දෙවරස්ස භාගිනෙයෙසා හුචා නිබ්බතො. සිවකොතිස්ස නාමං අභොසි. තස්ස මාතා අත්තනො ජෙට්ඨභාතිකෙ වනවච්ඡ සාසනෙ පබ්බජ්ඣා පබ්බජ්ජාකිට්ඨං. මත්තං පාපෙභා අරඤ්ඤ විහරන්තො වං පවත්තිං සුචා පුත්තං ආග: “තාත සිවක! ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජ්ඣා ථෙරං උපට්ඨග; මහලලකො දුති ථෙරො”ති. සො මාතු ඵකවචනෙනෙව ව පුබ්බකතාසිකාරතාය ව මාතුලන්තරස්ස සන්තිකං ගන්තො පබ්බජ්ඣා වං උපට්ඨගන්තො අරඤ්ඤව වසති. තස්ස ඵකදිවසං කෙනච්ඡෙව කරණීයෙන භාමන්ත

ගතස්ස බිරො ආබාදො උපපජ්ඣි. මනුස්සෙසුපි හෙසජ්ජං කරොනෙත්තපු තපටිපසස්සමති. තස්සං විරායනෙත ථෙරො “සාමණේරො විරායති කීනත්තබො කාරණ” නති තත්ථ ගතොති තං හිලාතං දිස්වා තස්ස තං තං කත්තබ්බසුත්තකං කරොනෙතා දිවසභාගං පීඨිනා මෙඤ්ඤා රත්තිභාගෙ බලවපච්චුසවෙලායං ආහ: “සිව්ක න මයා පබ්බ ජ්ඣකාලතො පට්ඨාය ගාමෙ වසිත්තපුබ්බං; ඉතො අරඤ්ඤමෙව ගච්ඡා මා” ති. තං පුඤ්ඤා සිව්කො “යදිපි මෙ හනෙත ඉදුති කායො ගාමනෙත සීතො, චිත්තං පත අරඤ්ඤා, තස්මා සයානොපි අරඤ්ඤමෙව ගමිසාං මි” ති. තං පුඤ්ඤා ථෙරො තං බාහායං ගගෙඤ්ඤා අරඤ්ඤමෙව නෙත්වා ඔවාදං අදාසි. සො ථෙරස්ස ඔවාදෙ ධ්වං විපස්සිඤ්ඤා අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදානො:-

කතිකාරංව ජොතන්තුං නිසින්නං පබ්බතන්තරෙ
අද්දසං විරජං බුද්ධං ලොකජෙට්ඨං තරාසහං.

පසන්නචිත්තො සුමනො සිරෙ කඤ්ඤා අඤ්ඤා ලිං
කාපුමාරිකමාදාය බුද්ධසෙට්ඨස්ස දාසහං.

එකතීංසෙ ඉතො කපෙප යං එලං අදදිං තදා,
දුග්ගතිං තාභිජානාමි, එලදානස්සිදං එලං.

කිලෙසා කුපිතා මයහං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන” නති.

සො අරහත්තං පඤ්ඤා උපජ්ඣායෙන අත්තනා ව වුත්තමත්ථං සංඝඤ්ඤා අත්තනො විවෙකාභිජානිත්තං කතකිට්ඨතං ව පවෙ දෙනො “උපජ්ඣායො මං අචවා” ති ඡාදං අභාසි.

තත්ථ “උපජ්ඣායො” ති: වජ්ජාවජ්ජං උපතිජ්ඣායති හිතෙසි තං පච්චුපට්ඨපෙඤ්ඤා ඤාණවග්ගුනා පෙක්ඛනීති උපජ්ඣායො. ‘ම’ නති: අත්තනං වදති. ‘අචවා’ ති: අභාසි. “ඉතො ගච්ඡාම සිව්කා” ති: වුත්තාකාරදස්සනං, සිව්ක ඉතො ගාමනරතො අරඤ්ඤට්ඨාන මෙව එති ගච්ඡාම නදෙව අවහාකං වසනසොග්ගනති අධිප්පායො. එවං පත උපජ්ඣායෙන වුත්තො සිව්කො හද්වා අස්සාජානිසො විස කසාභිගතො සඤ්ජානසංවෙගො හුඤ්ඤා අරඤ්ඤමෙව ගතත්ත කාමතං පවෙදෙනො:-

“ගාමෙ මෙ වසති කායො, අරඤ්ඤං මෙ ගතං මනො,
සෙමානකොපි ගච්ඡාමි, නඤ්ඤා සමො විජානත” නති

ආහ. තස්සන්තො යස්මා ඉදුති යදිපි මෙ ඉදං සරිරං ගාමනතරෙ සීතං, අජ්ඣාසයො පත අරඤ්ඤමෙව ගතො; තස්මා සෙමානකොපි ගච්ඡාමි ගෙලඤ්ඤාන ධානතිසජ්ජාගමනෙසු අසමත්තාය සයානොපි ඉමිනා සසිතාකාරෙන සිරිංසපො විස පරිසප්පනො එථ හනෙත අරඤ්ඤමෙව ගච්ඡාම. කසමා? “නඤ්ඤා සමො විජානත” නති යස්මා ධම්ම සභාමා කාමෙසු සංසාරෙසු ව ආදීනවං නෙක්ඛමෙව නිබ්බාණෙ ව

ආනිසංසං යාථාවතො ජානනාසු නත්ති කත්ති සඛො තසාං එකපදෙනෙව උපජ්ඣායස්ස ආණං අනුට්ඨිතො තදපදෙසෙන අඤ්ඤං ඛ්‍යාතාසි.

විනව්වන්තෙරස්ස සාමණේරස්ස ගාථා වණ්ණනා
නි ට්ඨි තා.

“පඤ්ච ඡිද්දෙ පඤ්ච ජගෙ”¹හි ආයඟවතො කුණ්ඩානතෙරස්ස ගාථා, කා උපපත්ති? සො කීර පුබුද්ධතරස්ස භගවතො කාලෙ භංස ඔතිනගෙර කුලගෙගෙ උපපන්නා වයපපන්නා ගෙට්ඨා චුත්තනස්සෙනෙව භගවතං උපසඛකම්මාං ධම්මං පුණ්ණෙනා සත්ථාරා එකං භික්ඛුං පදමං සලාකං ගණ්හනනානං අග්ගට්ඨානෙ ඤ්ඨියමානං දිස්වානං ඤානනාරං පනෙත්වා තදනුරූපං පුඤ්ඤං කරොන්නො විවරි. සො එකදිවසං පුබුද්ධතරස්ස භගවතො නිරොධසමාපත්තිතො උට්ඨාං ශ නිසිදාසස්ස මනොසිලාචුණ්ණපිඡරං මහනතං කදලිඵලකණ්ණිකං උපනෙසි. තං භගවා පටිග්ගගෙත්වා පරිභුඤ්ඡි. සො තෙන පුඤ්ඤ කමෙතන එකාදසකඛනතුං දෙවෙසු දෙවරජං කාරෙසි වතුච්ඡති වාරෙ රාජා අගොඡ්ච වකකවන්ති. එවං සො පුනපුනං පුඤ්ඤති කත්වා අපරාපරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්නො කස්සපබ්‍රහ්මකාලෙ භුමමදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. දීඝාසුකබ්‍රහ්මානඤ්ච නාම න අනිඛා මාසිකො උපපාසපො ගොති. නථාති විපසසිස්ස භගවතො ඡබ්බස්ස නතරෙ ඡබ්බස්සනතරෙ උපපාසපො අගොසි. කස්සපදසබලො පන ඡට්ඨෙ ඡට්ඨෙ මාසෙ පාතිමොක්ඛං ඔසාරෙසි. තස්ස පාතිමොක්ඛස්ස ඔසාරණකාලෙ දිසාවාසිකා වෙ සහායකා භික්ඛු ‘උපපාසපං කරිස්සා මා’ති ගව්න්තති. අයං භූමවා දෙවතා විනොතසි: “ඉමෙසං විනානං භික්ඛු නාං මෙත්ති අතිවිය දලතා, කිනනුවො හෙදතෙ සති භිජේය්‍ය්‍ය, න භිජේය්‍ය්‍ය”²හි. සා තෙසං ඔකාසං ඔලොකයමානා තෙසං අවිදුරෙනෙව ගව්න්ති. අපෙකො පෙරො එකස්ස හතෙ විවරං දත්වා සරීරවලඤ්ඡනත්ථං උදකථාසුකට්ඨානං ගන්ත්වා ඛොතගත්ථ පාදෙ හුත්වා ගුම්බසම්පතො නික්ඛමති. භූමවා දෙවතා තස්ස පෙරස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො ගව්න්ත්වා උත්තමරූපා ඉත්ති හුත්වා කෙසෙ විබුද්ධිත්වා සංවිධාය සමබ්බන්ති විය පිට්ඨියං පංසුං පුඤ්ඡ මානා විය සාවකං සංවිධාය නිවාසයමානා විය ව හුත්වා පෙරස්ස පදනු පදිකා හුත්වා ගුම්බතො නික්ඛන්තා. එකමනෙත සිතො සහායකතෙරො නං කාරණං දිස්වා ව දොමනස්සජාතො “නට්ඨොදුති මෙ ඉමිනා භික්ඛුනා සද්ධිං දීඝරත්තනානුගතො සිනෙතො, සවාහං එවංවිධ නාවං¹ ජාතෙය්‍යං එත්තකං අද්ධානං ඉමිනා සද්ධිං විස්සාසං න කරෙය්‍ය”²හි විනොතවා ආගව්න්තනස්සෙවස්ස “ගණ්හාචුසො”³භූග්ගං

පතනවීරො, තාදිසෙත පාපෙන සද්ධිං එකමග්ගෙන න ගවජාමී”ති
 ආග. තං කථං සුඤ්ඤානස්සලජ්ජිති කුණානො ගදයංති විඤ්ඤානං ගගෙකො
 විඤ්ඤානං විය අසොසි. තෙනා නං ආග. “ආට්ඨසො කිත්තාමෙතං වදයි, අගං
 එතතකං කාලං දුක්ඛවමනතවපි ආපතතිං න ජානාමි, නිං පන මං
 අජ්ජ “පාපො”ති වදයි. “කිං තෙ දිට්ඨ”නති? කිං අසෙද්දෙන දිට්ඨෙන?
 “කිං නිං එවංවිවෙක අලභිකතපටියතෙන න මාතුගාමෙන සද්ධිං එක
 වාසෙන සුඤ්ඤාන නික්ඛන්තො”ති? “නතෙතං ආට්ඨසො මග්ගං; නාගං
 එවරුපං මාතුගාමං පසාසමී”ති. තස්ස යාවතාතියං කපේතතස්සාපි
 ඉතරො පේරො න තස්ස කථං සද්දති; අතතනා දිට්ඨකාරණංයෙව
 භූතඤ්ඤානං කාමං ගණනෙනා තෙන සද්ධිං එකමග්ගෙන අගනන්තා
 අසෙද්දෙන මග්ගෙන සද්දු සනතිකං ගතො. ඉතරොපි භික්ඛු අසෙද්දෙන
 මග්ගෙන සද්දු සනතිකං යෙව ගතො. තෙනා භික්ඛුසබ්බස්ස උපොසථං
 ගාරං පටිසකවෙලාය සො භික්ඛු තං භික්ඛු උපොසථගෙහ සද්දාතිතො
 “ඉමස්මි උපොසථගෙහ එවරුපො නාම පාපභික්ඛු අජ්ජ, නාගං තෙන
 සද්ධිං උපොසථං කරිස්සාමී”ති නික්ඛමිති. ඛගි අට්ඨාසි. අථ භූමො
 දෙවතා “භාරියං මයං කමමං කත”නති මහලුකඋපාසකවණ්ණෙන
 තස්ස සනතිකං ගතො. “කසමා භනෙත අයෙතා ඉමස්මි ධාතෙ
 ධිතො”ති ආග. “උපාසක ඉමං උපොසථගං එකො පාපභික්ඛු
 පටිඤ්ඤා; අගං තෙන සද්ධිං උපොසථං න කරොමිති වතො නික්ඛ
 මිති. ඛගි ධිතොමිති”ති. මා එවං භනෙත ගණ්ඨාප “පරිසුඤ්ඤා
 එස භික්ඛු, තුළෙහගි දිට්ඨමාතුගාමො නාම නාසෙද්දො, අගමෙව; මයා
 තුමහාකං විමංසනන්තො “දළහකා නුබො ඉමෙසං පේරාතං මෙතති
 උදගු නො දළහකා”ති ලජ්ජ අලජ්ජිතාවං මිලොකෙනෙන නං
 කමමං කතනති. කො පන නිං සප්පරිසාති? අගං එකා භූමි දෙවතා
 භනෙතති. දෙවපුත්තො කපේතො කපේතොව දිබ්බානුභාවෙ
 න ධර්මා¹ පේරස්ස පාදෙසු නිපතීතො “මග්ගං භනෙත ඛමථ, එතං
 දෙසං පේරො නජානාති, උපොසථං කරොථා”ති පේරං යා
 විතො උපොසථගං පවෙසෙයි. සො පේරො උපොසථං තාව
 එකවාසෙන අකාසි. මිත්තසන්චවසෙන පත න පුත තෙන සද්ධිං
 එකවාසෙන වසීති. ඉමස්ස පේරස්ස කමමං න කපීයති. චුදිතක
 පේරො පත අපරාපරං විපස්සනාය කමමං කරොතො අරගතං
 පාපුණී.

භූමො දෙවතා තස්ස කමමස්ස නිස්සන්දෙන එකං බුද්ධිනාරං
 අපායගගතො න බුච්ඡිත්ථ. සවෙ පන කියමිං වි කාලෙ මනුස්සතතං
 ආගවජ්ජි, අසෙද්දෙන යෙන නෙනවි කතො දෙසො තස්සෙව උපරි
 පතති. සො අභිගාකං භගවතො කාලෙ සාවජ්ජියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ
 නිබ්බතති. බ්‍රාහ්මණමොතිස්ස නාමං අකංසු. සො වියපපතො
 තයො වෙදෙ උග්ගණ්ඨිතො මහලුකකාලෙ සද්දු ඛමමෙදෙසනං සුඤ්ඤා

පරිලඳුකරණය සාසනෙ පබ්බජිතා උපසම්පන්නා අගොසි. තස්ස උපසම්පන්නදිවසනො පට්ඨාය එකා අලඛිකතපටියතතා ඉති නයමි. භාමං පටිසනෙන සද්ධිංයෙව භාමං පටිසති, නික්ඛමනෙන නික්ඛමති, විහාරං පටිසනෙනපි සද්ධිං පටිසති, තිට්ඨනෙනපි තිට්ඨතීති, එවං නිව්වානුබඳ්වා පඤ්ඤයති. ථෙරො තං න පසාති. තස්ස පන පුරිමකමනිස්සනෙක සා අඤ්ඤාසං උපට්ඨාති. භාමෙ යාගුං භික්ඛං ව දදමානා ඉති යො භනෙන “අයං එකො යාගු උපුබ්බො තුච්ඡාකං, එකො ඉමිස්සා අච්ඡාකං සභාසිකායා”ති පරිභාසං කරොන්ති. ථෙරස්ස මහති විගෙසා ගොති. විහාරගතමපි තං සාමණේ රාවෙව දහරතිකුචු ව පරිවාරෙත්වා “ධානො කොණ්ඩා ජාතො”ති පරිභාසං කරොන්ති. අථස්ස තෙනෙව කාරණෙන කුණ්ඩධානත්ථෙ රොති නාමං ජාතං. සො උට්ඨාය සමුට්ඨාය තෙහි කසිරමානං කෙළිං සහිතුං අසකෙකානෙතාව උමමාදං ගගෙත්වා “තුමෙහ කොණ්ඩා, තුමාකං උපස්සායො කොණ්ඩා, ආවරියො කොණ්ඩා”ති වදති. අථ තං සමුද්ධාරොවෙසුං: “කුණ්ඩධානො භනෙන දහරසාමණේරෙහි සද්ධිං එවං ඵරුසවාචං වදති”ති. සත්ථා තං පකෙකාසාපෙත්වා “සච්චං කිරිතං ධාන සාමණේරෙහි සද්ධිං ඵරුසවාචං වදසි”ති වත්තං තෙන ‘සච්චං භගවා’ති වුතෙන ‘කසමා එවං වදසි’ති ආග. භනෙන නිබඳ්වා විගෙසං සහිතුං අසභනෙතා එවං කපෙමිති. “කිං පුබ්බෙ කතුකමමං යාවජ්ජ දිවසා ඒරාපෙතුං න සකෙකාසි, පුත එවරුපං ඵරුසං මාවදි හිකුචු”ති වත්තං ආග:—

“මා චොච ඵරුසං කඤ්චි වුතතා පටිවදෙය්‍යු තං
දුක්ඛා හි සාරමාකථා, පටිදණ්ඩා පුසෙය්‍යු තං
සවෙ නෙරෙසි අතතාතං කංසො උපභුතො යථා
එස පනෙතාසි තිබ්බාණං සාරමෙහා තෙ නවිජ්ජති”ති.^a

ඉමඤ්ච පන තස්ස ථෙරස්ස මාතුගාමෙන සද්ධිං විවරණභාවා කොසලරඤ්ඤාපි කථාසිංසු රාජා “ගච්ඡති භණේ මිමංසථා”ති පෙසෙත්වා සයමපි මනෙකෙව පරිවාරෙන ථෙරස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා එකමනෙන ඔලොකෙනෙතා අට්ඨාසි. තස්මිං බණේ ථෙරො සුචි කමමං කරොනෙතා නිසිනෙතා ගොති, සාපි ඉති අවිදුරෙ යානෙ සීතා විය පඤ්ඤයති. රාජා දිස්වා “අතිදං කාරණ”නති තස්සා සිතට්ඨානං අගමාසි සා හස්මිං ආගච්ඡනෙන ආගච්ඡනෙන ථෙරස්ස වසනපණණ සාලං පටිට්ඨා විය අගොසි. රාජාපි තාය සද්ධිං තමෙව පණණසාලං පටිසිත්වා සබ්බත්ථ ඔලොකෙනෙතා අදිස්වා “නායං මාතුගාමො, ථෙරස්ස එකො කමමපිපාකො”ති සඤ්ඤා කත්වා පඨමං පෙරස්ස සම්පෙත ගච්ඡනෙතාපි ථෙරං අවජ්ඣිත්වා තස්සා කාරණස්ස අභුතභාවං ඤාත්වා ආගමම ථෙරං වජ්ඣිත්වා එකමනෙන නිසිනෙතා “කච්චි භනෙන

පිණ්ඩකෙන නි කිලමථා”ති පුච්ඡි. ථෙරො “වට්ඨති මහාරාජා”ති ආහ. ජානාමහං භතෙන අයස්සකානං ඵවරුපෙන පරික්ඛලෙසෙන සද්ධිං වරන්තානං නුඤ්ඤානං කෙන නාම පසිද්ධස්සනති; ඉතො පට්ඨාය වො කන්ථි භමනකිච්චං නත්ති. අහං චතුති පච්චයෙති කුලෙන උපට්ඨ තිස්සාමි. කුලෙන යොතිස්සො මනසිකාරෙ මා පමිජ්ජා”ති තිබ්බොති කිං පට්ඨපෙසි. ථෙරො රාජානං උපන්ථිහං ලභිතො භොජන සප්පායෙන එකග්ගවිතො හුතො විපස්සනං වසේස්සා අරහත්තං පාපුණ්ණි. තතො පට්ඨාය සා ඉතෙ අනතරධාසි.

තද මහාසුභද්ද උග්ගනගරෙ මිච්ඡාදිට්ඨිකකුලෙ වසමානා “සන්ථා මං අනුකම්පතු”ති උපොසථං අධිට්ඨාය නිරාමගකිං හුතො උපරි පාසාදතලෙ සිතා “ඉමාති පුප්ථාති අනතරෙ අසනිං දස බලස්ස මන්තෙ විතානං හුතො තිට්ඨනතු. දසබලො ඉමාය සඤ්ඤාය සෙව පඤ්චති භික්ඛුසතෙති සද්ධිං මයං භික්ඛං ගණා තු”ති සච්චකිරියං කතො අට්ඨසුමනපුප්ථමුට්ඨියො විස්සජෙයි. පුප්ථාති ගන්ථං ධම්මදෙසනාවෙලායං සන්ථමන්තෙ විතානං හුතො අට්ඨංසු. සන්ථා තං සුමනපුප්ථවිතානං දිස්වා විතෙතතෙව සුභද්දා භික්ඛං අධිවාසෙතො පුන දිවුසෙ අරුණෙ උට්ඨිතෙ ආනඤ්ඤෙරං ආහ:- “ආනඤ මයං අජ්ජ දුරෙ භික්ඛාචාරං ගමිස්සාම, පුට්ඨජ්ජානං අදනිං අරියානං එව සලාකං දෙති”ති. ථෙරො භික්ඛුනං ආරොචෙයි: ආවුසො “සන්ථා අජ්ජ දුරං භික්ඛාචාරං ගමිස්සාති, පුට්ඨජ්ජානං මා ගණ්හනතු, අරියාව සලකං ගණ්හනතු”ති. කුණ්ඩාධානෙරො ආහ: “ආහර ආවුසො සලාක”නති පඨමංයෙව හත්ථං පසාරෙයි. “ආවුසො සන්ථා නාදසානං භික්ඛුනං සලාකං න දුපෙති, අරියානංයෙව දුපෙ ති”ති විතකකං උපාදෙතො ගන්ථො සන්ථ ආරොචෙයි. සන්ථා “ආහරා පෙනතස්ස සලාකං දෙති”ති ආහ. ථෙරො විනෙතයි: සවෙ කුණ්ඩාධානස්ස සලාකා දුතුං නසුත්තා; අථ සන්ථා පටිබාගෙය්‍ය; “භවිස්සාති එන්තාරණ”නති කුණ්ඩාධානස්ස “සලාකං දස්සාමි”ති ගමනං අභිනී හරි. කුණ්ඩාධානො තස්ස පුරෙ ආගමනා එව අභිඤ්ඤපාදකං චතුප්ථකිකානං සමාපජ්ජතො ඉද්ධියා ආකාසෙ ධුතො “ආහරාවුසො ආනඤ, සන්ථා මං ජානාති, මාදිස්සං භික්ඛුං පඨමං සලාකං ගණ්හනතං න සන්ථා තිවාරෙති”ති හත්ථං පසාරෙතො සලාකං ගණ්හි. සන්ථා තං අට්ඨප්පතති: කතො ථෙරං. ඉමසමිං සාසනෙ පඨමං සලාකං ගණ්හනානං අග්ගට්ඨානෙ ධුපෙයි. යසමා අයං ථෙරො රාජානං උපන්ථිහං ලභිතො සප්පායාහාරලාභෙන සමාගිතවිතො විපස්සනාය කම්මං කරොතො උපතිස්සයසම්පන්නතාය ඡද්ධිඤ්ඤා අගොසි. තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

සත්තාහං පටිසලලීනං සයමිඤ්ඤං අග්ගපුග්ගලං.

පසන්නවිතො සුමනො බුද්ධිසෙට්ඨං උපට්ඨතිං.

උට්ඨිතං කාලමඤ්ඤාය පද්මභතර මහාමුතිං.

මහත්තං කදලීකණණිං¹ ගගෙතො උපගම්මහං.

පටිග්ගහෙතියා හගවා තං එලං¹ ලොකනායකො
මම විතතං පසාදෙනො පරිභුඤ්ජි මහාමුනි.

පරිභුඤ්ජිකාන සම්මුඤ්ඤා සත්ථවාහො අනුභතරො
සකාසනෙ නිසිද්ධිං ඉමං ගාථා අභාසථ:-

'යෙ වසනති සමෙතාරො යකඛා ඉමස්මිං පබ්බතෙ
අරඤ්ඤ භුතභවාං ව සුණනතු වචනං මම.

යො මං උපට්ඨති පොසො² මිහරාජාව කෙසරී
තමගං කිත්තගිස්සාමි සුණොථ මම භාසතො.³

සො යමෙකාදසකකතං දෙවරාජා හවිස්සති,
චතුච්ඡතිකකිඤ්ඤාච වකකචහති හවිස්සති,

කප්පසතසගස්සමති මකකාකතුලසමභවො
ගොතමො නාම ගොතෙතන සත්ථා ලොකෙ හවිස්සති,

අකකාසිකාන සමණෙ සිලවනෙත අනාසවෙ
පාපකම්මවිපාකෙන නාමධෙයං ලභිස්සති.⁴

තස්ස ධම්මෙසු දායාදෙ ඔරස්සො ධම්මතිවුත්තො
කුණ්ඩලාහොති නාමෙන සාවකො සො හවිස්සති.⁵

පටිවෙකමනුසුතො කාසී කානරතො අහං
තොසසිකාන සත්ථාරං විහරාමි අනාසවො.

සාවකගෙහි පරිවුතො හිංකුසඛසපුරකඛතො
හිංකුසඛස නිසිද්ධිං සලාකං ගාහසී ථිතො.

එකංසං විවරං කස්ථා වජ්ඣිකා ලොකනායකං
චදනං වරස්ස පුරතො පඨමං අග්ගහෙසහං.

තෙන කමෙත හගවා දසසගස්සිච කම්පකො
හිංකුසඛස නිසිද්ධිං අග්ගථානො ධම්මෙසි මං.

විජියං මෙ ධුරධොරස්සං යොගකෙකමාගිවාහණං.

ධාරෙමි අනතිමං දෙහං සම්මාසම්මුඤ්ඤාසනෙ.

කිලෙසා කාපිතා මස්සං-පෙ-කතං මුඛස්ස සාසන"නති.

එවමුතස්සපි ඉමස්ස ථෙරස්ස ගුණං අජානනාං යෙ පුට්ඨජ්ජානා
හිංකු තද්ධං සලාකගහණ "කිත්තමො එත"නති සම්මතො
සුං. තෙසං විමතිවිධිමතත්ථං ථෙරො ආකාසං අබ්බුග්ගහත්ථා
ඉද්ධිපාටිගාරියං දස්සෙත්ථා අඤ්ඤාපදෙසෙන අඤ්ඤං බ්‍යාක
රොතො: "පඤ්ච ඡිත්තෙ"ති ගාථං අභාසී.

1. පටිග්ගහෙති හගවා සබ්බඤ්ඤා. අප. පා. 3. සි. I & ම. සිරෙ සඛාය සම්මතො

2. සො ඉමං උපට්ඨති. අප. පා.

කිත්තං සසාමි තං අහං.

4. සි. I & ම. හවිස්සති.

තත් “පව ඡේද”ති: අපාසුපපතතිබ්බතතාපතනාති පඤ්චා රථාගියාති සඤ්ඤාපතනාති පාදෙ ඛනිකං රජ්ජකං විය පුරිසො සතෙත ගෙට්ඨිමමග්ගතතයෙන ඡේදයා පජගෙයා. “පඤ්ච ඡගෙ”ති: උපරි දෙවලොකුපපතතිගෙකුභුතාති පඤ්චාගියාති සඤ්ඤාපතනාති පුරිසො ගිවාය ඛනිකං රජ්ජකං විය අරගතත මග්ගත ඡගෙයා ඡේදෙ වාති අතො. “පව පුත්තගිවාමගෙ”ති: තෙසංගෙව උද්ධංගාගියසංගොජනානං පගාණාය සඬාදීති පඤ්චායාති උත්තරි අනාගාමිමග්ගාධිගමිතො ව උපරි භාවෙයා අග්ග මග්ගාධිගමිවසෙන වට්ඨිසයා. “පඤ්චසඬාගිගො”ති: එවමභුතො පන පඤ්චනං රුගදෙසමොගමානදිට්ඨිසඬාගානං අතික්කමෙන පගාණෙන පඤ්චසඬාගිගො හුතා. “ගිකුඬ ඛසතිණොති පුට්ඨ නි”ති: සබ්බා භික්ඛාකිලෙසතාය භික්ඛුති කාමභව දිට්ඨි අවිජ්ජාසෙ තරිතා තෙසං පාරභුතෙ තිබ්බාණෙ ධිතොති පුට්ඨතිති අතො.

කුණ්ඩානපෙරසං ගාථා මණ්ණානා ති ධි තා:

“සථාපි හදෙද්ද ආජඤ්ඤා”ති ආයසමතො බෙලසිසිසපෙරසං ගාථා. කා උපපතති? සො කිර පද්මුතතරසං භගවතො කාලෙ කුල ගෙගෙ තිබ්බතො භගවතං උපසඬකම්භා ධම්මං සුතා පටිලඬා සද්ධා පබ්බජිතා සමණධම්මං කරොතො උපතිස්සයසමපතතියා අභාවෙන විසෙසං තිබ්බතොකුං නාසකම්. විවට්ඨපතිස්සයං පන බහුං කුසලං උපවිණිතා දෙවමනුසෙසු සංසරතො ඉතො එක තිංසෙ කප්පෙ මෙසසුං භගවතං පසිඬා පසන්නවිතො මාතු ලුඛනඵලං අදුසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවෙසු තිබ්බතතිතා අපරාපරං පුඤ්ඤති කාමං සුගතීතො සුගතීං උපගච්ඡතො ඉමසෙ. බුද්ධිපාදෙ සාවතියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ තිබ්බතො භගවතො අති සමොසියා පුරෙතරමෙව උරාවෙලකස්සපස්ස සනතිතො තාපස පබ්බජ්ජං පබ්බජිතා අංගිං පරිවරතො උරාවෙලකස්සපදමතො ආදිත්තපරියාය දෙසනාය පුරාණජට්ඨසගස්සෙත සද්ධිං අරගතං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“කතිකාරංව ජොතනනං පුණ්ණමාසෙව වන්ධිමං.

ජලනනං දීපරුක්ඛංව අග්ගසං ලොකනායකං.

මාතුලුඛනඵලං ගග්ග අදුසිං සන්ධුතො අගං.

දකම්ඤ්ඤයස්ස ධිරස්ස පසතො සෙහි පාණිති.

එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලං අදදිං අගං;

දුග්ගතිං නාභිජානාමි. ඵලදානසසිදං ඵලං.

කිලෙසා කාපිතා මග්ගං -පෙ- කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

එවිං අධිගතාරගතො ආයසමනො ධම්මගණ්ඨාගාරිකස්ස උපජ්ඣායො අයං ථෙරො එකදිවසං එලසමාපන්නිතො වුට්ඨාය සත්තං පණ්ණිතං නිරාමිසං සුඛං අත්තනො පුබ්බයොගඤ්ච පච්ච වෙක්ඛිතා පිතිවෙගවසෙන “සථාපි ගඤ්ඤ ආජ්ඣෙඤ්ඤ”ති ගාථං අගාසි.

තත්ථ ‘සථාපි’ති: ඔපම්මපටිපාදනන්තෙ නිපාතො. ‘ගඤ්ඤ’ති: සුඤ්ඤරො, ථාමිබලසමන්තප්පට්ඨකකමාදිසම්පන්නො. ‘ආජ්ඣෙඤ්ඤ’ති: අ.ජාතියො ජාතිමා කාරණාකාරණානං ආජානනකො. සො තිවිධො “උසභාජ්ඣෙඤ්ඤ, අසාජ්ඣෙඤ්ඤ, ගන්තාජ්ඣෙඤ්ඤ”ති. තෙසු උසභාජ්ඣෙඤ්ඤ ඉධාධිපේපතො. සො ව චො ඡෙත¹කසණකිලේච තියුනෙනො. තෙනාග:- “තඛලා වත්තනී”ති. තඛලස්ස ථාලස්ස ආවත්තනතො තඛලං, ඉතොවිතො ආමිත්තෙනා ඛෙත්ත ව කසණතොති අන්තො. තඛලං වා ආවාසස්මි එන්තාති තඛලාවත්තං, ඛෙත්ත තඛල පථො; තස්මිං තඛලාවත්තනී. ගාථාසුඛත්තං ගෙත්ථ වත්තනීති දීඝං කතා වුත්තං. ‘සිඛි’ති: මන්තෙ අවන්තනතො සිඛාසදිසතාය සිඛා, සිඛං; තදස්සස්මි සිඛි. අපරෙ පන කකුඛං ඉධ සිඛාති අධිපෙත තත්ථ වදනති. උභයථාපි යථා තඛලකිත්තනමෙව නං සිඛිති. ‘අප්පකසිරොනා’ති: අප්පකිලමථෙත. ‘රත්නිඤ්චා’ති: රත්තියො ව දිවා ව එවං මම අප්පකසිරෙන ගච්ඡන්ති යොජනා. ඉදං වුත්තං ගොති:- යථා ගඤ්ඤ උසභාජාතියො කසණෙ තියුනෙනා සත්තීණ මුලාදිකෙපි තඛලපථෙ නං අගණෙනො අප්පකසිරෙන ඉතො විතොව පටිවත්තෙනො ගච්ඡති, යාව කසණතිණානං පරිස්සමං දස්සෙති, එවං මම රත්නඤ්චාපි අප්පකසිරෙනෙව ගච්ඡති, අතික්ක මනනීති. තත්ථ කාරණමාග:- සුඛෙ ලඤ්ඤ නිරාමිසෙ”ති: යසමා කාමාමිසලොකාමිසවට්ඨාමිසෙහි අසමික්ඛං සත්තං පණ්ණිතං එල සමාපන්නිසුඛං ලභං, තස්මාති අන්තො. පච්චත්තවෙතං භූමිව වචනං යථා වත්ප්පගුමෙ, තෙත්තවෙතරෙ වත්තමෙති ව. අථවා තතොප්පගුති රත්නිඤ්චා අප්පකසිරෙන ගච්ඡන්ති විචාරණාය ආග. ‘සුඛෙ ලඤ්ඤ නිරාමිසෙ’ති: නිරාමිසෙ සුඛෙ ලඤ්ඤ සති තස්ස ලභිකාලතො පට්ඨායාති අන්තො.

බෙලඛිසිසන්ධරස්ස ගාථා වණ්ණනා
ති වසී තා.

“මිද්ධි සද්ධ”ති ආයසමනො දූෂකන්ධරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති?සො කීර්ථනො එකනවුත්ත කපෙප අනුප්පන්නො තථාගතෙ අජිනස්ස නාම පච්චෙකවුභස්ස ගඛිමාදනතො මිත්තස්ස පථං මහරිතා අඤ්ඤතරස්මිං ගාමෙ පිණ්ඩාය වරන්තස්ස මනොරමානී අමබ්ථලානී අද්දසි. සො

තෙත පුඤ්ඤකමේමන දෙවමනුසේසසු සංසරනොත්තං කාසාපසාසා හග වතො කාලෙ සාසනෙ පබ්බජිතො විවිද්ධපතිස්සයං බහුං පුඤ්ඤං අකාසි. එවං කුසලකම්මපසුතො හුතො සුගතිතො. සුගතීං උප ගමන්තො ඉමිසමි. බුද්ධාපාරාදෙ සාවතීයං කුලගෙගෙ නිබ්බන්ති. දුස්සොතිස්ස නාමං අගොසි. සො අනාඨපිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා විහාරපටිපත්තකමෙම ධර්මතො සකකම්මං විහාරං පටිපත්තනො අභිණ්ණං බුද්ධාපාරාදෙ ධර්මසම්මතො ව ලද්ධසද්ධො පබ්බජි. කෙවි පන භණ්ණති:- “අයං කාසාපසාසා හගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්තිතො වසප්පතො අඤ්ඤාතරං භිණ්ණසම්මතරං උපසා ගතො කිඤ්චි කම්මං කාරාපෙතුකාමො පේරං ආණ්ණපෙසි. සො තෙත කමේමන අමනාසං හගවතො කාලෙ සාවතීයං අනාඨපිණ්ඩි කාසා දුසියා කුමාරිකා නිබ්බන්තො”ති. වසප්පතො වසො සෙට්ඨිනා විහාර පටිපත්තනො ධර්මතො වුත්තනසෙතො ව පටිලද්ධසද්ධො අගොසි. මහා සෙට්ඨි තස්ස සිලාචාරං අප්පකාසං ව ඤාතො¹ භුජස්සං කතො යථා පුබ්බං පබ්බජාති ආග. තං භික්ඛු පච්ඡා පබ්බාජෙසුං. සො පබ්බජිත කාලතො පට්ඨාය කුසිතො භික්ඛුසීයො හුතො න කිඤ්චිවත්තපටි වත්තං කරොති, කුතො සමණධම්මං, කෙවලං යාවදන්තං භුඤ්ඤාතො නිද්දාසපුත්තො හුතො විහරති, ධර්මසම්මතො පටි ඵලං කොණං පටි සිත්තං පටිසප්පතො නිසින්නො සුරාසුරාපසාසා නිද්දාසතො. අපසාසා හගවා පුබ්බපතිස්සයං මල්ලානෙතො සංවේගජනනන්තං “මිද්ධි යද්ද ගොති”මහණ්ණසො වා”ති ගාථං අභාසි.

තත්ත ‘මිද්ධි’ති: ජිනමිද්ධාභිභූතො, යඤ්චි මිද්ධං අභිභවති තං ජිනමිද්ධි අභිභවතෙව. ‘යද්ද’ති: යසමිං කාලෙ. ‘මහණ්ණසො’ති: මහාභොජනො, ආගරගන්ත අලංසාවක තත්ත්වවටක² කාකමා සක භුත්තවම්මකානං අඤ්ඤාතරො විශ. ‘නිද්දාසිතා’ති: පුප්පන සිලො. “සම්මප්පිතසාසාසි”ති: සම්මප්පිතතො සම්මප්පිතතො නිපජ්ජිතො³ උභයෙනාපි සෙය්‍යපුබ්බං ඵස්සපුබ්බං මිද්ධපුබ්බං අනු පුත්තොති දසෙති. “නිවාපපුත්තො”ති: කුණ්ඩකාදිපු පුකර හතොතන පුට්ඨො හරිතො සරපුකරො හි බාලකාලතො පට්ඨාය පොසියමානො, උලසරිතාලෙ ගෙගා බති නික්කමිතුං අලහනො ගෙට්ඨො මඤ්ඤාදිපු සම්මප්පිතතො සම්මප්පිතතො සයතෙව. ඉදං වුත්තං ගොති:- යද්ද පුරිසො මිද්ධි ව ගොති මහණ්ණසො ව නිවාප පුට්ඨො මහාවරාගො විශ අඤ්ඤාතර ඉරියාපපේත යාපෙතුං අසකොතො නිද්දාසනසිලො සම්මප්පිතතො නද්ද සො අනිච්චං දුක්ඛං අතත්තාති තිණි ලක්ඛණාති මනසිකානුං න සභොගාති, තෙසං අමනසිකාරා මඤ්ඤාදිපු පුත්තො ගහං උපෙති, ගහො වාසනො න පටිමුඤ්ඤාතොති. තං පුට්ඨො දුස්සකන්තරො සංවේග ජාතො විපසානං පඨපෙතො නවරසොව අරගතං සමන්තාසි.

1. සි. I. පුඨො.

2. සි. II. කන්තවටක.

3. ම. නිපජ්ජනො.

තෙත වුත්තං අපදනො:-

“අපිනො නාම සම්මුද්ධො ගිමවනො වසි තදා
වරණෙන ව සම්පන්නො සමාධිකුසලො ඉති.

සුවණ්ණවණ්ණ සම්මුද්ධො ආනුතිනං පටිග්ගහෙ
රපියං පටිපඤ්ඤානෙ අඛම්බිතමදාසනං.

එකතවුනෙ ඉතො කපෙස යං එලං අදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. එලදානිසිදං එලං.

කිලෙසා කාමපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරභ්වතං පන පඤ්ඤා පෙරො ඉමාය ගාථාය මං භගවා ඔවදි
“අයං ගාථා මග්ගං අසිකුසභුතා”¹ති තමෙව ගාථං පවුද්ධහාසි. තසිදං
පෙරසා පරිවත්තාහාරනසෙන අඤ්ඤාබ්‍යාකරණං ජාතං.

දසකම්පකරණ ගාථා වණ්ණනා ති වසි තා

“අහු බුද්ධස්ස දසාදෙ”ති සිංහලකපිතුපෙරසා ගාථා. කා
ලප්පතති? සො කීර ඉතො වතුනවුනෙ කපෙස සහරාසි නාම පමෙවක
සම්මුද්ධං පිණ්ඩාය වරන්තං දිසවා පදනනමානසො වජ්ඣිකා අත්තනො
ගත්තගතං තාලඑලං අදසි. තෙත පුඤ්ඤකමෙත දෙවලොකෙ
තිබ්බතෙනා අපරපරං පුඤ්ඤති කඤ්ඤා සුගතිසුගෙව සංසරනො
කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ මනුස්සයොනියං තිබ්බතෙනා සාසනෙ
පටිලභියද්ධො හුඤ්ඤා පබ්බජ්ඣා අට්ඨිකසඤ්ඤා භාවෙසි. පුත ඉමසමිං
බුද්ධුප්පාදෙ සාවස්සියං කුලගෙහෙ තිබ්බතතිඤ්ඤා වයප්පතෙනා දුර
පටිග්ගහං කඤ්ඤා එකං පුත්තං ලභිතා වස්ස සිංහලකොති නාමං
අකාසි. තෙත තං සිංහලකපිතාති වොගරන්ති. සො අපරභාගෙ
කර්මකිකං පභාය සාසනෙ පබ්බජී. තස්ස භගවා අජ්ඣාසයං ඔලො
කෙඤ්ඤා අට්ඨිකසඤ්ඤාකමෙට්ඨානං අදසි. සො තං ගගෙඤ්ඤා භගෙසු
විහරති සුංසුමාරගිරෙ භෙසකලාවතෙ. අථස්ස තස්මිං වතෙ අධිවත්තා
දෙවතා “උස්සාගජ්ජනන්තං භාවනාබලං නචිරෙනෙව ගත්තගතං
කරිස්සාමි”ති ඉමමත්තං අඤ්ඤාපදෙසෙන විභාවෙනති “අහු බුද්ධස්ස
දසාදෙ”ති ගාථං අහාසි.

තත්ත “අහු”ති: හොති; වත්තමානපෙති ඉදං අතිතකාලවචනං.
“බුද්ධස්ස”ති: සබ්බඤ්ඤාබුද්ධස්ස. “දසාදෙ”ති ධම්මදසාදෙ නව
විධස්ස ලොකුත්තරධම්මදසාදස්ස අත්තනො සම්මාපටිපත්තියා
ආදායකො ගණනකො. අථවා “අහු”ති: අහොසි. එවං
නාමස්ස බුද්ධස්ස දසාදභාවෙ කොචි විබ්බකො ඉදනෙව භවිස්සතිති
අධිප්පායො. තෙනාහ:- “මඤ්ඤාගං කාමරාගං ඛිප්පමෙව පභියති”ති.
‘භෙසකලාවතෙ’ති භෙසකෙන නාම යඤ්ඤානෙ ලභිතත්තා පටිග්ග
හිතත්තා භෙසකලාවතං, කට්ඨාදීනඤ්ඤාබ්‍යාකරණං භෙසකලාවතන්ති

ලඳුනාමේ අරඳෙඳුන නමුත් හිඬුනො බුද්ධිය දායාදභාවකාරණං වදනෙකු නොව. අවධිකසඳුන ය “අඵරි පඬවිං ඉම” නම් ආග. තත් ‘හෙවල’ නම්: සකලං අනවසෙසං. ‘අවධිකසඳුන’ නම්: අවධිකභාව නාය. ‘අඬු’ නම්: අවධිති අඬු වුවනවසෙන පත්ති. ‘පඬවි’ නම්: අනත භාවපඬවිං; අනතභාවො හි ඉඬ පඬවිති වුනෙකු. “හො ඉමං පඬවිං විජෙය්‍යති” නි¹ ආදිපු විය. ‘මඳෙඳුන’ නම්: මඳෙඳුන අගං. “මඳෙඳුන” නම් පාඨො. ‘සෙය්’ නම්: සො හිඬු බිප්පමෙව නවිරෙය්‍යව කාම රාගං පච්ඡාති පච්ඡිකසනිති මඳෙඳුන; කසමා? අවධිකසඳුන කාම රුගෙය්‍ය උජ්ජ්වලිතකභාවනො. ඉදං වුතතං හොති:— යො එකස්මිං පදෙසෙ ලඳුනං අවධිකසඳුනං සකලං අනතනො සබ්බසං වා අනතභාවං අවධිකෙව එරිතො ධීනො හිඬු සො නං අවධිකං කිංතං පාදකං කතො විපසංකතො නවිරෙකෙව අනාගාමිමග්ගෙන කාම රාගං සබ්බං වා කාමනෙත්තං කාමො රජනෙත්තං රාගොති ව ලඳුනාමං තණ්හං අග්ගමග්ගෙන පච්ඡිකසනිති. ඉමං ගාථං සුතො සො පේරො “අයං දෙවනා මග්ගං උග්ගාගජනනත්තං එවමාගා” නි අප්පටි වාණවිරියං අධිධායං විපසංකං වර්ධෙත්තො අරග්ගතං පාපුණ්ණි. තෙන වුතතං අපදනෙ:—

“සනාරංසි නාම සම්මුඛො සයමතු අපරාජිතො
විවේකා වුද්ධිකාන ගොවරායාතිතිකම්භි.

එඉගන්තො තං දිස්සාන උපගව්හිං නරාසනං;
පසන්නවිතො සුමනො තාලඵලමදසගං.

වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං එලං අදදිං තද,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. එලදුනසදිදං එලං.

කිලෙසා කිංසිතා මග්ගං—පෙ—කතං වුඛස්ස සාසන” නම්.

අරග්ගතං පත පඬා තාය දෙවතාය වුතතවචනං පතිමා නෙනෙකා තමෙව ගාථං උදුනවසෙන අභාසි. තදෙවස්ස පේරස්ස අඳුනුබ්බාකාරණං අගොසි.

සිංහලපිතුපේරස්ස ගාථාවණ්ණනා
නි වසි තා.

“උදනං හි නසනති” නි ආයස්මතො කුඹලපේරස්ස² ගාථා. කා උපතති? අයං කිර පේරොපි විවච්චුපතිස්සයං බහුං කුසලං උප විණිත්තො අධිකාරසම්පන්නො විපසංසං ගාමනතං ආකාසෙන ගච්ඡනතං දිස්සා පසන්නමානසො හුත්වා නාමිකෙරඵලං දතුකාමො අභාසි. සත්ථා තස්ස විතතුං ඤාත්වා මතරිත්වා පතිගණ්හි. සො අතිවිය පසන්නවිතො හුත්වා තෙනෙව සම්පට්ටාගෙන සත්ථාරං උපසංකම්භිත්වා පබ්බජ්ජං යාමි.

සත්‍යා අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං ආණාපෙසි: “ඉමං පුරිසං පබ්බාපෙති”ති. සො පබ්බජ්ඣා ලඞ්ඛපසම්පදෙ සමණධම්මං කත්වා නතො වුතො ඡපි බුඩ්ධත්තරාති දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසම් බුඞ්ඛපාදෙ සාමප්පිසං බ්‍රාහ්මණකුලෙ තිබ්බත්ති. කුණ්ඩලො තිස්ස නාමං අගොසි. සො වයප්පතො සාසනෙ ලඞ්ඛපසාදෙ භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ඣා විකෙඛපබ්බුලතාය විසෙසං නිබ්බතොත්තුං නාසකම් අපේකදිවසං ගාමං පිංඩාය පවිසනො අන්තරාමග්ගෙ භූමිං ඛණ්ණිකා උදක වාගකං කත්වා ඉච්ඡිතස්ථානෙන උදකං නෙනෙන පුරිසෙ දිස්වා තං සලලකෙඛත්වා ගාමං පවිසො අඤ්ඤාතරං උපුකාරං උපුදණ්ඩකං උපුසනෙන පකම්පිත්වා අත්තිකොපියා ඔලොකෙත්වා උජුං කරොන්තං දිස්වා තං සලලකෙඛත්වා ගච්ඡනො පුරතො ගන්ත්වා අර නෙමි නාහිආදිකෙ රථවක්කාවයවෙ නච්ඡනෙන තච්ඡකෙ. දිස්වා තං සලලකෙඛත්වා විහාරං පවිසිත්වා භාගභත්තකච්චෙවා පත්තව්වරං පරිසා මෙත්වා දිවාපිභාරෙ නිසිනො අත්තනො දිස්නිමිත්තාති උපමාභා වෙන ගගෙත්වා අත්තනො විත්තදමනෙ උපනෙනො “අවෙතනං උදකච්චි මනුස්සා ඉච්ඡිතිච්ඡිතස්ථානං නයන්ති, තථා අවෙතනං වඩ්ඪමිදං සරදණ්ඩකං¹ උපායෙන දමෙනො උජුං කරොන්ති, තථා අවෙතනං කඨකලිඞ්ගරාදිං තච්ඡකා නෙමිආදිතං වසෙන වංකං උජුං ච කරොන්ති; අථ න කඤ්ඤාදං මම විත්තං උජුං කරිස්සාමි”ති විනොත්තවා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා සට්ඨෙනො වායමනො නවි රස්සෙව අරගන්තං පාපුණ්. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“නගරෙ බඤ්චුමනිසා ආරාමිකො අහං තද
අද්දසං චිරජං බුඩ්ධං ගච්ඡන්තං අතිලජ්සෙ.

නාළිකෙරථලං ගග්ගා බුඩ්ධසෙසස්ස දසගං;
ආභාසෙ සීතකො සනො පටිගණති මහායසො.

පිතිසංජනනං මග්ගං දිස්ඨමිලිසුඛාවගං
ථලං බුඩ්ධස්ස දත්තාන විප්පසනොන වෙතසා.

අභිගච්ඡං තද පිතිං විපුලං ච සුබුත්තමං
උප්පජ්ජතෙව රතනං නිබ්බත්තස්ස තතිං තතිං.

ථනනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ථලං අදදිං තද;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි. ථලදුනස්සිදං ථලං.

දිබ්බවක්ඛු විසුඬමෙම සමාධිකුසලො අහං
අභිඤ්ඤාපාරමිප්පතො ථලදුනස්සිදං ථලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං-පෙ-භාගං බුඩ්ධස්ස සාසන”න්ති.

එවිට යාති නිමිත්තයක් අංකුසෙ කළු වියහ. වඩෙසළු අර හතක පාපුණි; හෙති සසිං අතතනො විතතදමනං සංසදෙකො අසුඤ්ඤං බ්‍යාකරොනො “උදකං ඔ නිසන්ති හෙතතිකා”ති ගාථං අගාසි.

තත් “උදකං ඔ”ති: ගිසයො නිපාතමත්තං. ‘නිසන්ති’ති: පඨවියා තං තං ඵලදානං ඛණ්ණිකා නිත්තදානං පුරෙකා මාතිකං වා කළු රුක්කදෙණියො වා යපෙකා අතතනා ඉවතිවිතිතදානං නෙතති හෙතතිකා. ‘නෙතති’ති: කඨං¹ ඉදං වුත්තං ගොති:—නෙතතිකා අතතනො රුචියා ඉවතිවිතිතදානං උදකං නයනති, උසුකාරාපි තා පෙකා තෙජනං නමයනති, උජුං කරොනති, නමනවසෙන තවතිකා නෙමිආදිකං අත්තය තවතිකා දුරං නමයනති, අතතනො රුචියා උජුං වා වඬකං වා කරොනති, එවං එතතකං ආරමභං කළු පුබ්බතා යථාසමාදිනෙන සිලාදිනා උජුකං වා කරොනති. එවං එතතකං ආරමභං කළු පුබ්බතා යථා සමාදිනෙන සිලාදිනා පුඤ්ඤවතා ධරා සොත්තපත්තිමග්ගාදිකං උප්පාදෙතො අතතනං දමෙනති, අර හතක පන පතෙකපු එකතතදනො නාම ගොනති.

කුමාරසේන ගාථා වර්ණනා

ති ටසි තා.

“මරණේ මෙ භසං නැව්”ති ආයස්මහො අප්‍රේමයෝග ගාථා. කා උප්පත්ති? සො කිර එකතවුතෙ කප්පෙ ඔපසසිං හගවනතං පසසිකා පසනාවිතො කපිත්ඵලං අදසි. තතො පරවපි තං තං පුඤ්ඤං කළු දෙවමුහුසෙසු සංසරනො ඉමසමිං කප්පෙ අනුප්පනෙන එව අමානං සත්ථි සාවඤ්ඤං මහාසොඤ්ඤාදි අභ්‍යාසනියං² බ්‍රාහ්මණියං පුතො හුතා නිබ්බත්ති. තස්ස අප්‍රේමොති නාමං අගොසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ සාවඤ්ඤාසි බාවරිනාම³ බ්‍රාහ්මණො ගිති මහාපුරිසලකඛණෙති සමනතාගහො තිණ්ණං වෙදනං පාරගු සාවඤ්ඤො නිකම්භො තාපසපබ්බථං පබ්බජිතො ගොඩාවරිතිරෙ කපිත්තිත්ථාරාමෙ වසති. අථ අප්‍රේමො හස්ස සනතිකෙ පබ්බජිතො අත්තාමාය දෙවතාය වොදිතෙන බාවරිනා සඤ්ඤාසනිකං පෙසිහො තස්ස මෙතෙතයාදිති සද්ධිං හගවනතං උප සංකම්භො මහාසාව පසෙසු පුච්ඡිකා තෙසු විස්සජ්ඣෙසු පසනා විතො සඤ්ඤාසනිකෙ පබ්බජිතො කමමදානං ගගෙකා විපසනං වඩෙසළු අරහතං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදනො:—

“සුවණ්ණවණ්ණං සමුද්ධං ආහුතිනං පටිග්ගතං

රජ්‍යං පටිපජ්ජනං කපිත්ඵලං අදදිං ඵලං.

1. සඨං. ධම්මපදනිකා.

2. සි. III. අනුප්පනියං.

3. සි. I. ම. පාවරි.

එකනවුතෙ ඉතො කපෙප යං එලං අදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි. එලදානසයිදං එලං.

කිලෙසා කිංපිතා මයං-පෙ-නතං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

අරග්ගත්තවපන පතෙතා සිග්ගාදං තදනෙතා "මරණේ මෙ භසං නාමි"ති ගාථං අභාසි.

තත් 'මරණේ'ති: මරණනිමිත්තං. මරණගෙනු. 'මෙ'ති: මෙතං, භයං නත්ති උච්ඡින්නාභවමුලතාය පරික්ඛිණජාතිකත්තා. අනුච්ඡින්නාභවමුලානං හි "කිදිසි නුබො මයං ආයතිං උපපත්ති"ති මරණතො භයං භවෙය්‍ය. "නිකානති"ති: අපෙක්ඛා තණ්හා, සා තත්තිති. ජිවිතෙ හි 'සුපරිමද්දිත සංඛාර සංඛාරානං උපාදානකකිංසානං දුක්ඛා සාරකාදිභාවෙන සුච්ඡු උච්චිධිගතතො එවදිගුතො වාහං සන්දෙහං සරිරං සකං වා දෙහං දෙහසංඛාරං දුක්ඛභාරං නික්ඛිපිස්සාමි ඡබ්බෙස්සාමි, නික්ඛිපනෙතා ච ඉමිනා සරිරකෙන සාධෙතබ්බං සාධිතං, ඉදානි තං එකංසෙන ඡබ්බිනියමෙවාති පඤ්ඤාවෙපුලලාපතනියා සමපජානො සතිවෙපුලලාපතනියා හි පතිස්සහො නික්ඛිපිස්සාමිති ඉමං පත් ගාථං වතා පෙරො කිංතං සමාපජ්ජතා තදනත්තරං" පරි නිබ්බාසි.

අජිතසංසරස්ස ගාථා වණණනා
ති වසී තු.

දුතිසවග්ගවණණනා
සමත්තා.

"නාහං භසස්ස භාසාමි"ති ආයස්සිතො නිශ්ශ්වාසයෙන් ගාථා. කා උපපත්ති? අයං කිර ඉතො අට්ඨාරසෙ කප්පකුතෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාර කුලෙ නිබ්බතෙතා වයප්පතෙතා කාමෙපු ආදීනවං තෙකවමෙම ව ආති සංසං දිස්වා සරබ්බිකං පභාස අරඤ්ඤායතනං පටිසිච්චා අඤ්ඤාතරස්මි සාලවතෙ පණ්ණසාලං කතා නාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජවා වනමුලඵලා භාරො වසති. තෙන සමයෙන පිංදසයි නාම සමාසද්දිභො ලොකෙ උපපජ්ජතා සදෙවකස්ස ලොකස්ස ධම්මාමතවස්සෙන කිලෙ සසත්තාපං නිබ්බාපෙනො එකදිවසං භාපසෙ අනුකම්පාය තං සාල වනං පටිසිච්චා නිසිදිච්චා නිරොධසමාපතනිං සමාපතෙතා. නාපසො වනමුලඵලත්වාය ගච්ඡතො භගවත්තං දිස්වා පසන්නාමානසො පුප්ඵිභසාලදණ්ඩසාඛායො ගගෙතා සාඛාමණ්ඩපං කතා තං සබ්බත්තමෙව, සාලපුප්ඵති සඤ්ජාදෙතා භගවත්තං වර්දිතා පිතිසොම තස්සෙනෙව ආභාරත්වායපි අගත්වා තමස්සමානො අට්ඨාසි. සත්වා නිරොධහො වුට්ඨාය තස්ස අනුකම්පාය "භික්ඛුසම්මො ආගච්ඡතු"ති

විනොකසි: “භික්‍ෂුසංඝෙසපි විතතං පසාදෙස්සති”ති. තාවදෙව භික්‍ෂු සංඝෙසා ආගතො. සො භික්‍ෂුසංඝෙසවපි දිස්වා පසන්නමානසො වන්දිතො අස්සල්ලං පග්ගය්‍යා අවධාසි. භගවා සිත්තස්ස පාතුකරණංපදෙසෙන තස්ස භාගිනිං සම්පත්තං. පසාසෙන්නො ධම්මං කපේතො පකාමාමි සද්ධං. භික්‍ෂු සංඝෙසන. සො තෙන පුස්සද්දකම්මෙන දෙවමත්තස්සෙසු යෙව සංස රන්නො විවච්චුපතිස්සයං බහුං කුසලං උපවිණිතො ඉමස්මිං බුද්ධුපපාදෙ සාවතීයං බ්‍රාහ්මණමහාසාරකුලෙ නිබ්බන්ධි. නිග්‍රොඛොතිස්ස තාමං අගොසි. සො ජේතවන පටිග්ගහණදිවසෙ බුද්ධානුභාවදස්සන්නෙක සස්සාරාපසාදෙ පබ්බජිතො විපස්සනං ආරහිතො නචිරස්සෙව ඡල භික්‍ෂෙද්ද අගොසි. තෙන වුතතං අපදනො:-

“අජේකාගහෙතො සාලවනං සුකතො අස්සමො මම
සාලපුපේති සස්සජ්ජෙනො වසාමි පවනෙ තදු.

පියදසසිතු භගවා සයමිතු අග්ගපුග්ගලො
විවෙකකාමො සමිබ්බෙදො සාලවනමුපාගමි.

අස්සමා අභිනිකම්මිව පවනං අගමාසහං;
ඵලාඵලං ගවෙසන්නො ආභිණ්ඩාමි වනෙ තදු.

තත්ථදුසාසිං සම්බුඩං පියදසසිං මහාමුතිං
සුතිසින්නං සමාපන්නං විරොචන්නං මහාවුතො.

වතුදණ්ඩං ආපෙතොන බුද්ධස්ස උපරි අහං
මණ්ඩපං සුකතං කතො සාලපුපේති ඡාදසිං.

සත්තාහං ධාරසිතොන මණ්ඩපං සාලජාදිතං
තත්ථ විතතං පසාදෙතො බුද්ධසෙට්ඨං අවන්දහං.

භගවා තමහි සමයෙ උට්ඨතිතො සමාධිතො
සුගමන්නං පෙකම්මානො තිසිදි පුරිසුත්තමො.

සාවකො චරුණො තාම පියදසසිස්ස සත්ථුනො
වසිසත්තස්සස්සෙති උපගච්ඡි විනායකං.

පියදසසි තු භගවා ලොකජේට්ඨො නරාසභො
භික්‍ෂුසංඝෙස නිසිදිතො සිතං පාතුකරි ජිනො.

අනුරුද්ධො උපට්ඨාකො පියදසසිස්ස සත්ථුනො
ඵකංසං විවරං කතො අපුච්ඡිත්ථ මහාමුතිං.

කො නුබො භගවා ගෙතු සිත්තමමස්ස සත්ථුනො?
කාරණෙ විජ්ජමානමහි සත්ථා පාතුකරො සිතුං.

සත්තාහං පුප්ඵච්ඡදනං යො මෙ ධාරෙසි මාණවො,
තස්ස කම්මං සරිතොන සිතං පාතුකරිං අහං.

ඕකාසගං න පසාංගි යනං පුඤ්ඤං විපව්වති
දෙවලොකෙ මනුස්සො වා ඕකාසොව නසමිති.

දෙවලොකෙ වසනාසා පුඤ්ඤකම්මසම්බන්ධො
යාවතා ඵරිතා තස්ස සාලච්ඡන්තා භවිස්සති.

තත් දිබ්බෙති නව්වෙති හිතෙති වාදිතෙති ව
රම්ස්සති සද්ද සනෙතා පුඤ්ඤකම්මසමාගිතො.

යාවතා පරිසා වස්ස ගක්ඛගක්ඛා භවිස්සති.

සාලස්ස පුප්ඵවස්සොව පවස්සිස්සති නාවදෙ.

තනො වුතොයං මනුජො මානුසං ආගම්ස්සති,
ඉධාපි සාලච්ඡන්තං සබ්බකාලං ධරිස්සති.

ඉධ නව්වස්සෙති හිතස්සෙති සමනාලං සමාගිතං
පරිවාරිස්සති මං නිව්වං බුද්ධපුජාසිද්ධං ඵලං.

උග්ගච්ඡන්තෙති ව සුරියෙ සාලවස්සං පවස්සතෙ,
පුඤ්ඤකම්මෙති සංසුතං වස්සතෙ සබ්බකාලිකං.

අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ ඕසකාකකුලසමගවො
ගොග්ගමා නාම නාමෙති ස්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

තස්ස ධම්මෙසු දයාදෙ ඔරසො ධම්මනිමිතො
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාධිස්සති නාසවො.

ධම්මං අභිසමෙන්නස්ස සාලච්ඡන්තං භවිස්සති,
විතකෙ ක්කායමානස්ස ඡන්තං තස්ස ගෙස්සති.

විපාකං කප්පිතාන පියදස්සි මහාමුනි
පරිසාය ධම්මං දෙසෙසි තප්පෙනො ධම්මවුට්ඨියා.

තිංසකපානි දෙවෙසු දෙවරජ්ජමකාරසිං.
සට්ඨං ව චතුක්ඛතතුස්සෙති වක්ඛවන්ති අගොසගං.

දෙවලොකා ඉධාග්ගානා ලහාමි විපුලං සුඛං;
ඉධාපි පුප්ඵච්ඡන්තං මණ්ඩපස්ස ඉදං ඵලං.

අයං පච්ඡිමකො මස්සං චරිමො වතතතෙ භවො,
ඉධාපි සාලච්ඡන්තං ගෙස්සති සබ්බකාලිකං.

මහාමුනිං තොසසිතො ගොහමං සකාපුඤ්ඤං
පතෙතාවති අවලං සානං හිතො ජයපරාජයං.

අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ යං බුද්ධමහිපුජසිං;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. බුද්ධපුජාසිද්ධං ඵලං

කිලෙසා ක්කාපිතා මස්සං භවා සබ්බෙ සමුග්ගා,
නාගොව බබ්බං ඡෙත්වා විහරාමි අනාසවො.

සාමාන්‍ය. වන මේ ආසි බුද්ධිසම්පන්න සන්නිකේ,
කියො විජ්ජා අනුප්පාදනා කතං බුද්ධියා සාසනං.

පටිසම්බද්ධ වනසො ව විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමේ
ඡළභිඤ්ඤා සම්මතා කතං බුද්ධියා සාසනං”නති.

එවං පන ඡළභිඤ්ඤා හුදා ඵලසුඛෙන විනිශ්චයෙන සාසනසාධාරණ භාවය භාවිතං අඤ්ඤාබ්‍යාකරණවසෙන “භාවං භවං භාවං”ති භාවං අභාවං.

තත්ථ භාවනා ඵලසාධකං භවං, ජාතිජරාදිං ‘භවං’ති නිසංකේන සම්මතං; භවතො භාවිතබ්‍රහ්මණං ජාතිජරා මරණාදිනා හෙතුනා නාහං භාවාමිති අරො. තත්ථ කාරණ මාග:-“සත්ථා නො අමනස්ස” නොවිදෙ”ති: අමනස්සං සත්ථා අමතෙ” කුසලො චෙතෙය්‍යානං අමතද්වෙනෙවෙව නොවිදෙ. “සත්ථ භවං නාමනිධි”ති: යසං නිබ්බාණේ යථාච්ඡතං භවං න නිධිති, ඔකාසං නලභති. ‘නොනා’ති: තතොව නිබ්බාණෙනො. ‘වජ්ජන’ති: අභයධර්මතමෙව ගවජ්ජනති, නිබ්බාණඤ්ඤා අභයධර්මතං තෙන පවජනතිති ආහ. “මග්ගෙන වජ්ජනති භික්ඛවො”ති: අට්ඨමි කෙන අරියමග්ගෙන සත්ථාච්ඡාදකාරණා භික්ඛු සංසාරෙ භවස්ස ඉක්කන්තාති අරො. යත්ථාති වා යං නිමිත්තං යස්ස අරියමග්ගස්ස අධිගමනෙන අතතානුච්ඡාදකං පඤ්ඤාසම්මතං භවං නාමනිධිති, පනිධිං නලභති, තෙන අරියමග්ගෙන වජ්ජනති අභයධර්මතං සත්ථා සාසනෙ භික්ඛු, තෙන මග්ගෙන අහවිධි ගතො; තස්මා නාහං භවස්ස භාවාමිති පේරො අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

නිලාසනාධර්මයා භාවා චරිතා

නි ධි තා.

‘නිලා සුභවා’ති ආයස්මතො විභක්තියෝරස්ස භාවා. කා උප්පත්ති? සො කිර පද්මවතරස්ස භගවතො කාලතො පට්ඨාය විචල්ලිපනියස්සං කුසලං ආවිණ්ණෙනා ඉතො ඵකනවුතෙ කප්පෙ මනුස්සයොනියං නිබ්බන්ධනා විඤ්ඤානං පතො විපස්සිභග වතං පස්සිතා පසන්නාමානසො පුප්ඵෙති පුජං කතා වජ්ජිතා “සන්නාමමෙත නාම ඵත්ථ භවිතබ්බ”නති සත්ථරි නිබ්බාණේ ව අධිඉට්ඨි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත තතො චුතො තාවතියෙසු නිබ්බතො අපරාපරං පුඤ්ඤති කතා දෙවමනුස්සෙසු සංසරතො ඉමසම් බුද්ධිප්පාදේ රාජගහෙ විභවසම්පන්නස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුතො හුතා නිබ්බන්ධි විභවකො නාම නාමෙන. සො භගවති රාජගහං ගතො චෙලවතෙ විහරතො සත්ථාරං උපසංකම්භා ධම්මං.

සුඛා පටිලභිසංඝො පබ්බජිතා වරියානුකුලං කම්මට්ඨානං ගහෙතා
අරඤ්ඤායතනං පටිසිඛා භාවනමනුසුතො ක්කානාති තිබ්බතොතා
ක්කානපාදකං විපස්සනං චංඤාසං නවිරොනෙව අරහත්තං පාපුණි.
තෙන වුත්තං අපදානො:-

කතිකාරංව ජොතනනං තිසින්නං පබ්බතනනරො

අඤ්ඤං විරජං බුද්ධං විපස්සිං ලොකනායකං.

තිණ්ණි කිංකිතිප්පජාති දග්ගඤ්ඤා අභිරොපසිං,

සලබ්බභං අභිසුජෙතා ගච්ඡාමි දක්ඛණාමුඛො.

තෙන කම්මෙන සුකතෙන වෙනනාපණ්ඩිති ව

ජතිතා මානුසං දෙහං ආවතිංසං අගච්ඡිතං.

එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිසුජසිං;

දග්ගති: නාභිජානාමි. බුද්ධසුජාසිදං එලං.

කිලෙසා කාපිතා මඤ්ඤං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පත පච්චා සත්ථාරං වන්දිතං රුජග්ගං උපගතො තත්ථ
භික්ඛුති “කිං ආවුසො අරඤ්ඤා අප්පමනොතො විහාසි”ති පුට්ඨා
අත්තනො අප්පමාදවිහාරතිවෙදනෙන අඤ්ඤං බ්බාකරොනොතා
‘නිලා සුභිවා’ති ගාථං අහාසි.

තත්ථ‘නිලා සුභිවා’ති: නිලා සුභිවා. ගාථාසුඛත්ථං වෙත්ථ දීඝො
කතො. රාජ්වන්තවාය සුඤ්ජරාය ගිව්ඨාය සමන්තාගතොති අත්ථො. තෙ
යෙහුයෙසත ව නිලවණ්ණවාය නිලා, සොහනකණ්ණවාය සුභිවා.
‘සිඛිනො’ති: මන්තෙ ජනාය සිඛාය සසසිරිකභාවෙන සිඛිනො.
‘මොණ’ති: මයුරා. ‘කාරංවිස’නති: කාරංව රුකෙබ්බා, කාරංවිතිවා තස්ස
වතස්ස නාමං. තස්මා ‘කාරංවිස’නති කාරවිනාමකෙ වනෙති අත්ථො.
‘අභිනදනති’ති: පාට්ටස්සකාලෙ¹ මෙසගජ්ජිතං. සුඛා කෙකා සද්දං
කරොනොතා උතුසම්පදසිද්ධොති සරෙන ගංසාදිකෙ අභිභවනතා
විස නදනති. ‘නො’ති: තෙ මොරා. “සිභවාතකද්දිතකලිතා”²ති:
සිතෙන මෙසවාතෙන සඤ්ජාත කලිති මධුරවස්සිතං වස්සනතා.
‘සුගත’නති: හත්තසම්මදවිනොදනත්ථං සසිතං කායකිලමථප්පට්ඨපස්ස
ථගනාය වා අනුඤ්ඤාවෙලායං සුපන්නං. ‘කාය’නති: සම්ථ
විපස්සනා ක්කානෙති ක්කායනසීලං භාවනානුසුතනං. “නිබ්බාධෙගති”³ති:
පබ්බාධෙනති ඉමෙපි නාම නිද්දං⁴ අනුපගනත්වා ජාගරනතා අත්තනා
කත්තබ්බං කරොනති; කම්මභගපනාගනති එවං සම්පජ්ඤාදාපාද
නෙන සයනතො වුට්ඨාපෙන්නති අභිප්පායො.

විතනකාන්තේරස්ස ගාථා වණ්ණනා

ති ට්ඨිතා.

1. සි. I. පට්ටස්සකාලෙ.

2. සිභවාතකලිතා. ථෙරගාථා. P.T.E.

3. සි. I. මො.

“අහං වො වෙඨගුමබ්බමි”නති ආයස්සනො ගොසාලකේරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? සො කීර පුරිමබ්බුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ත තත්ත විවච්චපතිස්සයං කුසලං ආවිණ්ණෙනා ඉතො එකතවුතෙ කප්පෙ අඤ්ඤාතරයමිං පබ්බතෙ රුක්ඛසාධාය ඔලම්බමානං පච්චෙකවුථස්ස පංසුකුලවිචරං දිස්වා ‘අරගඛපො වතාය’නති පසන්නාචිත්තො පුපෙඨති පුජෙසී. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන තාවතීංසභවතෙ තිබ්බදොඤා. තතො පට්ඨාය දෙවමනුස්සෙසුයෙව සංසරනො ඉමයමිං බුද්ධුප්පාදෙ මගධරට්ඨෙ ඉද්දො කුලෙ තිබ්බතෙත්ත, ගොසාලො නාම නාමෙත්ත; සො පන කොටිකණ්ණෙන කතපරිවසත්තා තස්ස පබ්බජිතභාවං පුඨා “සොපි නාම මහාවිභවො පබ්බජ්ජාති, කිම්බගප්පනා ග”නති සංජානසංවේගො භගවතො සුනතිකො පබ්බජ්ඣා වරියානු කුලං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සප්පායං සෙත්තාසනං ගවේසනො අත්තනො ජාතගාමස්ස අවිදුරෙ එකස්මිං සානුපබ්බතෙ විගාසී. තස්ස මාතා ව දිවසෙ දිවසෙ භික්ඛං දෙති. අපේකදිවසං ගාමං පිණ්ඩාය පවිට්ඨස්ස මාතා මධුසකුට්ඨාතිසංඛිතං පායාසං අදාසී. සො තං ගහෙත්වා තස්ස පබ්බතස්ස ඡායායං අඤ්ඤාතරස්ස වෙඨගුමබ්බමි මුලෙ නිසීදිත්වා පරිතුඤ්ඤිත්වා ඛොහපත්තපාණි විපස්සනං ආරභිත්වා භොජනයප්පායලාභෙන සායවිත්තානං කලලවාය සමාහිතො උදයබ්බයඤ්ඤාදිසො තිකෙති සුරෙ වගනෙත්ත අප්පකසීරෙනෙව විපස්සනං උසුසුක්ඛාපෙත්වා මහාපටිපාටියා භාවනං මත්තං පාපෙනො සහපටිසම්භිදාති අරගත්තං සච්ඡිකාසී. තෙන ‘වුත්තං අපදනො:-

“ගිමවත්තස්ස අවිදුරෙ උරගො නාම පබ්බතො,
තත්තද්දසං පංසුකුලං දුමග්ගමති විලම්බිතං.

තීණි කිංකිතිපුපථාති ඔවිණ්ණිකාතගං තද,
ගට්ඨා පගට්ඨචිත්තෙන පංසුකුලං අපුජසිං.

තෙන කම්මෙන සුකතෙන වෙත්තනාපණිසිති ව
ජගිත්වා මානුසං දෙහං තාවතීංසං අගච්ඡගං.

එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකාරිං තද;
දුග්ගතිං නාතිජානාමි පුජෙත්වා අරගඛපං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරගත්තං පන අභිගතො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරත්. පබ්බතසානු මෙව ගතතුක්කාමො අත්තනො පටිපත්තිං පච්චෙදෙනො “අහං වො වෙඨගුමබ්බමි”නති ගාථං අභාසී.

තත්ත “වෙඨගුමබ්බමි”නති: වෙඨගච්ඡස්ස සම්පෙ, තස්ස ඡායායං.
“ගුත්තාන මධුපාසාස”නති: මධුපසිත්තපායාසං භුඤ්ඤිත්වා. “පදකති
ණ”නති: පදකතිණයාගෙන සද්දු ඔවාදස්ස සමමාසංපටිච්ඡනොනාති

අනෙකු. “සමබ්බසනනා වඩ්ඛානං උදයබ්බස”නති: පඤ්චනනං උපාදුතකඩ්ඛානං උදයබ්බසඤ්ච විපස්සනෙනා යදිපි ඉදුති කත කිවෙවා එලසමාපතතිං පන සමාපජ්ඣං විපස්සනං පට්ඨපෙ තෙනාති අභිප්පායො. “සාත්තං සමගමිසස්සාමි”ති පුබ්බෙ මයා චුත් පබ්බතස්සාත්තමෙව උද්දස්ස ගච්ඡස්සාමි. “විවෙකමනුබ්බාහස්”නති: පටිපස්සඤ්චිවිවෙකං එලසමාපතනිකායවිවෙකඤ්ච පරිබ්බාහයනෙනා හස්ස වා පරිබ්බාහතගෙතු ගමිස්සාමිති. එවමපන චත්තා ථෙරො රුත්තෙව ගතො. අයමෙව ඉමස්ස ථෙරස්ස අඤ්ඤබ්බාකරණගොථා අගොසි.

ගොසාලකේතරස්ස ගාථා වණනනා

ති ට්ඨි නා.

“අනුචසම්මො පබ්බජිතො”ති ආයස්වතො සුගතිකේතරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? සො කිර ඉතො මානවුතෙ කප්පෙ තිස්සස්ස නාම සමමා සර්වුද්ධස්ස කාලෙ මනුස්සයොනියං තිබ්බත්තචා විඤ්ඤානං පතොනා මිගබ්බසනෙන අරඤ්ඤ විහරති.¹ සඤ්ඤානස්ස අනුකම්පාය පදව ලඤ්ඤා: දස්සෙත්වා ගතො. සො සඤ්ඤාවෙතියාති දිස්වා පුරිමබ්බුද්ධොසු කතාධිකාරතාය “සදෙවකො ලොකෙ අග්ගපුග්ගලස්ස ඉමාති පදති”ති පිතිසොමනස්ස ජ්ඣො කුරුණිකාපුප්ථාති ගගෙත්වා පුජං කත්වා විතතං පසාදෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවලොකෙ තිබ්බත්තචා නතො චුතො අපරාපරං පුඤ්ඤති කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරනෙනා කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ කුටුම්භිකො හුත්වා සඤ්ඤා භික්ඛුසංඝස්ස ව මහාදුතං පවතොත්වා ගතිකුටිං මහස්සගොසිකවඤ්ඤං පිංසිත්වා තෙන පරිභණ්ඩං කත්වා පඤ්ඤං පට්ඨපෙසි. “තිබ්බත්තතිබ්බත්තට්ඨානෙ මග්ගං සර්පං එවං සුගතිං ගොතු”ති. එවං අඤ්ඤතිපි තත් තත් භවෙ බහුති පුඤ්ඤති කත්වා සුගතිසුගෙව පරිවත්තමානො ඉමස්මි. බුද්ධුප්පා දෙ සාවස්සියං විභවසම්පන්නස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙගො තිබ්බත්ති. තිබ්බත්තස්ස ව හස්ස මාතුකුට්ඨිගතකාලතො පට්ඨාය මාතුසරිරං සකලමි ගෙහං සුරභිගතිං වායති. ජාතදිවසෙ පන විසෙසතො පරමසුගතිං සාමන්තගෙගෙසුපි වායතෙව. තස්ස මාතාපිතරො අමතාසං පුතො “අත්තනාව අත්තනො නාමං ගගෙත්වා ආගතො”ති සුගතිකාමිනිව නාමං අකංසු. සො අනුපුබ්බික වයප්පතො මහා සෙලකේරං දිස්වා හස්ස සන්නිකෙ ධම්මං සුත්වා පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොතොනා සත්තාගාහන්තරෙයෙව අරගත්තං පාපුණ්ඨි තෙන චුතතං අපදනො:-

වතකමිකො පුරෙ ආසිං, පිභුමාතුමපොසගං,²

පසුමාරෙන ජිවාමි. කුසලං මෙ ත විජ්ජති.

මම ආසයසාමනා නිසෙසා ලොකග්ගනායනො
තිණි පදානි දසෙසෙ අනුකම්පාය වහබ්බො.

අකකතෙන ව පදෙ දිසවා තිස්සනාමස්ස සඤ්ඤා
හට්ඨො පහට්ඨවිතෙතාහං¹ පදෙ විතතං පසාදසිං.

කොරණං පුප්ඵිතං දිසවා පාදපං ධරණිරුහං
සකොසකං ගගෙතාන පාදසෙට්ඨං අපුප්ඵිං.

තෙන කමමන සුකතෙන වෙහනාපණිධිති ව
ජ්ඣිතා මානුසං දෙහං තාවතිංසං අගච්ඡං.

යං යං යොනුපපජ්ජාමි දෙවතතං අථ මානුසං
කොරණකච්ඡමි හොමි පුප්ඵාභාසො හවාමහං.

වානවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකරිං තදා;
දුග්ගතිං නාතිජානාමි. පුප්ඵපුජාසිද්ධං² ඵලං.

කිලෙසා කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තමපන පඨා අඤ්ඤං බ්‍යාපාරොතො “අනුචසයිකො
පබ්බජිතො”ති ඉමං ගාථං අභාසි.

තත්ථ ‘අනුචසයිකො’ති: අනුගතො උපගතො වස්සං, අනුචසෙසා,
අනුචසෙසාව අනුචසයිකො. ‘පබ්බජිතො’ති: පබ්බජ්ජං. උප-
ගතො, පබ්බජිතො හුතො උපගතවස්සො; එකච්ඡයිකොති අනෙත්.
අථවා අනු පච්ඡතො ගතං වස්සං අනුචසෙසං; තං අස්ස අජිති
අනුචසයිකො. යස්ස පබ්බජිතස්ස වස්සං අපරිපුණ්ණතාය නගණ
නුපගතං, සො එවං වුතෙතො යසමා අච්ඡයිකොති වුතතං හොති.
“සස්ස ධම්මසුධම්මන”නති: තව සඤ්ඤා ධම්මස්ස සුධම්මභාවං සවාකතා
තතං එකත්තනීයසාතිකතං පස්සං; යත්ථ අනුචසයිකෙනෙවං පබ්බ-
ජ්ජාතො පුලෙඛනිවාසඤ්ඤං දිබ්බචක්ඛුඤ්ඤං ආසවකයඤ්ඤංනති
තිස්සො විජ්ජා තයා අනුපපත්තො සච්ඡිකතා තතො එව කතං බුද්ධස්ස
සාසනං සමොසමුද්ධස්ස සාසනං අනුසිට්ඨි ඔවාදෙ අනුසිකම්මතොති
කතතිවචනං. නිස්සාය පිතිසොමනස්සජාතො ථෙරො අත්තානං
පරං විස කතා වදතිති.

සුගතිකෝප්‍රය ගාථා වණ්ණනා

ති ලිඛිතං.

1. සි. IV. හපථන.

2. සි. I පදපුජාසිද්ධං.

“බහාසන්ත” නම් ආයතනික නන්දියන්තරයෙහි ගාථා. කුලපාතනී? සො කීර පද්මවතනරයා ගතවතො කාලෙ සන්ධි පරිතිබ්බුතෙ වෙතිසෙ වන්දනසාරෙන වෙදිකං කාරෙභා උදාරං පුජාසකකාරං පවහෙතසි, තතො පටියාය අජකාසයසමපතොනා හුභා තත් තත් විවමුප නිසායං බහුං පුඤ්ඤකම්මං ආවිඤ්ඤා දෙවෙසු වෙව මනුසොසු ව සංසරනො ඉමසමි. බුද්ධාදෙ කපිලවත්තනගරෙ සකාරාජකුලෙ නිබ්බන්ධි. තස්ස මාතාපිතරො නන්ද. ජනෙනො ජාතොති නන්දි සොති නාමං අකංසු. සො වයපපතො අනුරුද්ධාදිසු සත්තු සන්තිනෙ පබ්බජනොසු සයම් පබ්බජිභා විපස්සනාය ආම්මං කරොනො කතාපිකාරනාය නවිරසොව අරගතං පාපුණි. තෙන වුතං අපදනො:-

“පද්මවතනෙ නාම ජනො ලොකජෙට්ඨො තරුසහො
ජලිභා¹ අතිකකිත්ථොව සමුද්ධො පරිතිබ්බුතො.

තිබ්බුතො ව මහාචාරෙ ථූපො විඤ්ඤාතො අහු
දුරතොව නං උපටෙඨන්ති ඛාතුගෙහං වරුකතමෙ.

පසංගාචිකතො සුමනො අකං වන්දනවෙදිකං
දිස්සති ථූපකඨොව ථූපානුච්ඡිතො තද.

භවෙ තිබ්බතනමානස්ස දෙවතො අපි මානුසෙ
උගතං² වෙ න පස්සාමි පුබ්බකම්මසිද්ධං ඵලං.

පඤ්චදසෙ භාසසතෙ ඉතො අපි ජනා අහු
සබ්බෙ සමනා නාමාසෙ වන්තවන්ති මහබලා.

කිලෙසා කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන” නති.

අරගතං පන පභා අනුරුද්ධන්තරාදීභි සද්ධං පාචිතවංසමිග දාසෙ විහරනො ඉමසමි. ථෙරෙ එකදිවසං මාරො පාචිතා භයාපෙතු කාමො නස්ස හෙරවරුපං දස්සෙයි. ථෙරො තං මාරො අයනති ඤාභා “පාචිම යෙ මාරධෙයං විභිවතො තෙසං තව කිරියා කිං කරිස්සති, තතො කිදුනපිත නිං එව විඤ්ඤා අනන්ධං පාපුණිස්සයි” ති දස්සෙනො “බහාසන්තං ඵලං” නති ගාථං අභාසි.

තත් “බහාසන්ත” නති: ඤාණොභාසෙන ජාතොභාසං අග්ගමග්ග ඤාණස්ස අධිගතනා, තෙන අනවසෙසනො කිලෙසකිකාරස්ස විගත විද්ධිසිත භාවතො ව අතිවිස පහස්සරන්ති අත්ථො. ‘ඵලං’ නති: ඵල පගතං, අයාඵල ඤාණසම්භන්ති අධිපසායො. ‘විගතා’ නති: බිණ්ණ වස්ස විගතං සාමෙඤ්ඤාන වදති. තෙනාහ:- අභිණ්ණස්සාති. තණ්හා නිරොධති ශාන්තාය බිණ්ණසවානං නිවිතපසං අරගතත්ඵලසමාපත්ති සමාපජ්ජනතො ඵලෙන සම්භන්ති ව වන්තබ්බතං අරගති. ‘තාදි

සැනැහි: තථාරූපං අරහන්තනති අතො. 'ආයස්ස'ති: විරොධෙති. "පටිකුසලා කණ්ණා"ති: මාරං ආලපති. සො හි කණ්ණකම්මෙතනා කණ්ණා හිජාතිසම්මාය¹ ව කණ්ණානි වුවෙති. "දුක්ඛං නිගමන්ති"ති: ඉධ කුච්ඡි අනුසාවෙසාදිතා නිරන්තරං කායපටිසංවදුක්ඛං සමපරයෙ ව අපාති කාරං අපායදුක්ඛං උපගම්ස්සයි පාපුණියාසීති. තං සුඛා මාරො ජානාති මං සමණො"ති තණ්හවන්තරධාසීති.

හදිසකේතරස්ස ගාථා වණ්ණනා

නි ටසි යා.

"සුඛා සුභාසිතං වාම"නති ආයස්සතො අභයකේතරස්ස ගාථා. කා උප්පන්නි? සො නිර පදුමුත්තරස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිතො ධම්මකපිකො හුඤ්ඤා ධම්මකපනකාලෙ පදමං චතුරි ගාථාහි භග වන්තං අභිජ්ඣිතො පච්ඡා ධම්මං කපෙයි. තෙනස්ස පුඤ්ඤකම්ම බලෙන කප්පානං සත්තසංස්සං අපායපටිසන්ති නාම නාගොසීති. තථාහි වුත්තං:-

"අභිජ්ඣිතො පදුමුත්තරං ජිනං

පසන්නවිතො අභයො සයම්භුං

නාගච්ඡි කප්පාති අපායතුම්

සතං සහස්සානි උදාරසද්ධා"ති.

ධෙත්තසම්පත්තිආදීති තස්ස ව පුබ්බමජ්ඣමසනතිට්ඨානවෙතනා නං අතිවිශ උදාරභාවෙන සො අපරිමේයො පුඤ්ඤාතිසංඥෙ දනාදි කුසලාතිසංඥෙ තාදිසො අගොසි. "අවිනතිශෙසු පසන්නානං විපාකො ගොති අවිනතිශො"තිති වුත්තං. තත් තත් හි භවෙ උපචිතං පුඤ්ඤා තස්ස උපත්තිභානං අගොසි. තථාහි සො විපසංස්ස භගවතො කෙතක පුපෙඨහි පුජං අකාසි. එවං උදාරෙහි පුඤ්ඤවිසෙසෙති සුගතිසු එව සංසරණො ඉමස්මි. බුද්ධුප්පාදෙ රඤ්ඤාබ්ධිසාරස්ස පුත්තො හුඤ්ඤාතිබ්බත්ති. අභයොතිස්ස නාමං අගොසි. තස්ස උප්පත්ති පරතො ආවි ගම්ස්සති. සො නිගණ්ඨන නාථපුත්තන උභයොකොට්ඨපස්සාං සිත්තාපෙතො ඉමං පස්සාං පුච්ඡිතො සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරො පෙති"ති විසංජිතො භගවන්තං උපසංකම්භිතො තං පස්සාං පුච්ඡිතො තස්ස පස්සාස්ස අනෙකංසංඛ්‍යාකරණභාවෙ භගවතා කපිතෙ නිගණ්ඨානං පරුජයං සන්ථි ව සම්මාසම්බුද්ධිභාවං විදිතො උපාසකත්තං පටිච්චෙදයි.² තතො රඤ්ඤාබ්ධිසාරෙ කාලං කතෙ ජාතසං වෙගො සාසනෙ පබ්බජිතො තාලච්ඡිග්ගපුප්පත්තදෙසනාය සොතා පණ්ණා හුඤ්ඤා පුත්ත විපස්සනං ආරභිතො අරහත්තං සමඡ්ඡාසි. තෙන වුත්තං අපදුතො:-

විතතානදියා තීරෙ විහාසි පුරිසුත්තමො

අඤ්ඤං වීරජං බුද්ධං එකගං සුසමාහිතං.

මධුගකිකං පුපෙථන කෙනකකං අහං තද
පසනනවිනෙතා සුමනො බුඛසෙට්ඨං අසුරං.

එකනවුතෙ ඉතො කපෙප යං පුපථමභිපුරං;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. පුපථපුරායිදං එලං.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුඛසං සංසනනති.

අරහතභවන පඨා අත්තනො පටිපත්තිකිත්තනෙන අඤ්ඤා
බොකරොනො “සුඛා සුභාසිඨං වාම”නති ගාථං අභාසි.

තත් ‘සුඛා’ති: සොතං ඔදගිකා, සොතවාඤ්ඤාසාරෙන උප
ධාරෙකා. ‘සුභාසිඨ’නති: සුච්ඡු භාසිතං සමමදෙවභාසිතං සමමා
සමුද්ධාභාවතො මහාභාරුණිකතාය ව කිඤ්චි අවිසංවාදෙකා යථා
ධිපෙතකං අත්තං එකනනතො සාධනවසෙන භාසිතං චතුසච්ච
විභාවනියධම්මකථං. නති සමච්චිතිවමුත්තා භගවතො ධම්මදෙසනා
අභි. ‘බුඛසං’ති: සබ්බඤ්ඤා බුඛසං. ‘ආදිවචබ්බුතො’ති: ආදිවච
වංසෙ සමුත්තතා ආදිවචා බ්බු එතස්සාති අදිවචබ්බු භගවා,
තස්ස ආදිවචබ්බුතො. ආදිවචස්ස වා බ්බුති ආදිවචබ්බු භගවා. තස්ස
භගවතො ඔරසපුත්තභාවතො. තෙනාහ භගවා:-

“යො අකිකාරෙ තමසි පභංකරො
වෙරොවනො මණ්ඩලී උග්ගතෙජ්ජො
මා රුහු ගිලි මරං අත්තප්පිකෙඛ පජං
මම රාහු පමුඤ්චි සුරිය”නති.

“පච්චමාසි”නති පටිච්ඡක්ඛිං. ‘භි’ති නිපාතමත්තං. ‘නිපුණ’නති:
සණ්ඨං පරමපුබ්බං නිරොධසච්චං; චතුසච්චමෙව වා. ‘භි’තිවා
හෙතු අත්ථ නිපාතො. යථා සො පච්චබ්බසි නිපුණං චතුසච්චං.
තථා තද්ධ කිඤ්චි පටිච්ඡක්ඛිතබ්බං අභිති අත්ථො. යථා-කිං පටි
ච්ඡක්ඛිති ආග:- “වාලගං උසුනා සථා”ති: යථා සත්තධා භිත්තස්ස
වාලස්ස කොට්ඨු සිකඛිතො කුසලො ඉස්සායස්සො උසුනා කණ්ණික
අවිරජ්ඣනො විජෙඤ්ඤා එවං පච්චබ්බසි නිපුණං අරියසච්චනති
යොජනා.

අභසමෙවරස්ස ගාථා වණ්ණනා
නි වසී තා.

“දබ්බං කුස”නති ආයසමතො ලොමසකඛිනියමෙවරස්ස ගාථා.
කා උපපත්ති? සො කීර ඉතො එකනවුතෙ කපෙප විපසස්සි භගවතං.
පසස්සිකා පසනනමානස්සො නාගපුපෙථි පුජෙකා තෙන පුඤ්ඤ
කමෙත දෙවලොකෙ නිබ්බන්දො පුත්ත අපරාපරං පුඤ්ඤති කඤ්ඤා
සුගතිපුගෙව සංසරනො කස්ස පස්ස, භගවතො සංසනෙ පබ්බජකා

සමණධම්මං කරොති. තෙන ව සමසෙන සන්ථාරා භඤ්ඤාකරතතපටි පදය කට්ඨකාය අඤ්ඤාභරො තිග්ගු භඤ්ඤාකරතතසුතතවසෙන තෙන සාකච්ඡං කරොති සො තං න සම්පායායි. අසම්පායනොතා “අහං අනාගතෙ තුග්ගං භඤ්ඤාකරතතං කප්පෙතූං සම්ප්‍රේෂො භවෙය්‍ය” නති පණ්ඩිතො නං අකාසී. ඉතරො ‘පුට්ඨස්ස’ නති. එතෙසු පස්මො එකං බුද්ධානන්තරං දෙවමානුස්සෙසු සංසරිතො අමාකං භගවතො කාලෙ කප්පිලවන්ධුසම් සංඝාරාජකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්ස සුබ්‍රමාලතාවෙන සොණස්ස විය පාද තලෙසු ලොමාති ජානාති. තෙහස්ස ලොමසකඛිනිස්සොති නාටං අහොසී. ඉතරො දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිතො වඤ්ඤොති පඤ්ඤාසිත්. ලොමසකඛිනියො අනුරුද්ධාදීසු සංඝාකුමාරෙසු පබ්බජ්‍යෙනාසු පබ්බජ්‍යං න ඉච්ඡ. අප්ථං නං සංවෙජ්‍යං වුඤ්ඤො දෙවපුත්තො උපසංඝා මිතො භඤ්ඤාකරතතං පුච්ඡ. ඉතරො න ජානාති. පුත දෙවපුත්තො අප්ථකස්මා තයා “ඉමස්ස භඤ්ඤාකරතතං කප්පෙය්‍ය” නති සඬගරො කතො, ඉද්ධති පත “නාමමතතමපි න ජානාසී” ති වොදෙසී. ඉතරො හෙන සද්ධිං භගවතො උපසංකමිතො “මයා කීර් භනෙන පුබ්බෙ ඉමස්ස භඤ්ඤාකරතතං කප්පෙය්‍යමිති සඬගරො කතො” ති පුච්ඡ. භගවා “ආම කුල පුත්ත කස්ස පස්ස භගවතො කාලෙ තයා එවං කත” නති ආග. ස්වාය මප්පො උපරිපණ්ණාසකෙ ආගතනායෙන වින්දාරතො වෙදිතබ්බො. අප්ථ ලොමසකඛිනිස්සො තෙනති “භනෙන පබ්බාජෙප්ථ ම” නති ආග. භගවා “නබ්බො තථාගතො මාතාපිතුති අනනුඤ්ඤායං පුත්තං පබ්බාජෙහති” ති පටිකම්පි. සො මාතුසන්තිකං ගන්තො “අනුජානාති මං අමම පබ්බජ්‍යං පබ්බජ්‍යාමහ” නති වතො මාතරා “භාත සුබ්‍රමාලො තිං කථං පබ්බජ්‍යාසී” ති වුත්තො අතතො පරියස්සසගතභාවං පකාසෙනො “දබ්බං ඝුඝං පොච්ඤ්ඤ” නති ගාථං අභාසී.

තත්ථ ‘දබ්බ’ නති: දබ්බතිණමාග යං සද්දලොතිපි වුච්චති. “ඝුඝ” නති: ඝුඝතිණං යො කාසොති වුච්චති. “පොච්ඤ්ඤ” නති: සකණ්ටකං අකණ්ටකඤ්ඤා ගච්ඡං, ඉධ පන සකණ්ටකමෙව අධිපපතං. උසිරාදීති සුච්ඡිඤ්ඤායාති, දබ්බාදීති තිණාති කීර්ණ තිණාති පාදෙති අකකන්තස්සාපි දුක්ඛජනකාති ගමනන්තරායකරා ති ව, තාති ව පතාගං උරසා අපනුදිස්සාමි උරසාපි අපනෙස්සාමි එවං අපනෙතොතා තං නිමිත්තං දුක්ඛං සගතොතො අරඤ්ඤායතනෙ ගුම්භන්තරං පටිසිඤ්ඤා සමණධම්මං කාතුං සන්තිස්සාමි, කො පන වාදෙ පාදෙති අකකමතෙති දස්සෙති. “විවෙකමනුමුඛයං” නති: කායවිවෙකං විතතවිවෙකං උපපිට්ඨවෙකඤ්ඤා අනුමුඛයෙනො, ගණසඬගණිකං හි පභාය කායවිවෙකං අනුමුඛයන්තස්සොව අර්ථනිංසාය ආරමමණෙසු යත්ථ කත්ථි විතතං සමාදගන්තස්ස විතතවිවෙකො, න සඬගණිකාරතස්ස, සමාහිතස්සොව ව විපස්සනාය කමමං කරොන්තස්ස සමථ විපස්සනඤ්ඤා යුගතකං කරොන්තස්ස කිලෙසානං වෙපනෙන උපපිට්ඨවෙකාභිගමො, න අසමාහිතස්ස. තෙන වුත්තං: විවෙකමනුමුඛයනති

කායවිවේකං විත්තවිවේකාදු උපතිවිවේකව අනුමුඛයනෙතාති. එවං පන වුත්තෙත මාතා තෙනති “නාත පබ්බජා”ති අනුජාති. සො භග වත්තං උපසංකම්භා පබ්බජ්ජං යාමි. තං සත්ථා පබ්බාජෙසි. තං පබ්බ ජ්ඣා කතපුබ්බකිච්චං කම්මට්ඨානං ගහෙතා අරඤ්ඤං පවිසන්තං හික්ඛු අභංසු: “අවුසො ත්වං පුබ්බාලො කිං සකඛියාසි අරඤ්ඤෙ වසි කු”නති. සො තොසමපි තඤ්ඤෙව ගාථං වචා අරඤ්ඤං පටිසිඤා භාවනං අනුසුඤ්ඤානො නචිරසෙඤ්ච ඡලහිඤ්ඤෙ අගොසි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“සුවණ්ණවණ්ණං සම්බුද්ධං ආහුති තං පටිග්ගහං.
රජියං පටිපජ්ජන්තං නාගපුපෙථති පූජසිං.

එනකවුත්තෙ ඉතො කපෙප යං පුපථමතිපූජසිං;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි. පුපථපූජාසිදං ඵලං

කිලෙසා කාපිතා මග්ගං-පෙ-ක්තං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරගත්තං පන පඤ්ඤා පේරො අඤ්ඤං බ්‍යාකරොනොතා තං යෙව ගාථං අභාසිති.

ලොමසකඛිතිසංකේරස්ස ගාථා වණ්ණනා
ති වසී තා.

“කච්චි නො වන්ථපසුතො”ති අයයමතො ජලව්‍යුහමයනෙ රස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? සො කිර පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො හුචා තත්ථ තත්ථ විචරිට්ඨපතිස්සයං කුසලං ආවිණ්ණොතො ඉතො එක තිංසෙ කපෙප වෙස්සන්තස්ස භගවතො කාලෙ එකදිවසං කිංසුකාති පුපථාති දිස්වා තාති පුපථාති ගහෙතා බුද්ධගුණේ අනුස්සරෙනො භගවත්තං උද්දස්ස අකාසෙ බිප්පෙනො පුජෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤ කමෙත තාවතිංසෙසු නිබ්බන්තො. තතො පරං ‘පුඤ්ඤති කතා අපරාපරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරෙනො ඉමයං බුද්ධප්පාදෙ වමසාසං ජලව්‍යුහමයස්ස. නාම උපාසකස්ස පුත්තො හුචා නිබ්බන්ති. තෙනස්ස ජලව්‍යුහමයපුත්තොතෙව සමඤ්ඤ අගොසි. සො වයප්පත්තො භග වතො සන්තෙකෙ ධම්මං සුචා පටිලභාසංවෙගො පබ්බජ්ඣා කත පුබ්බකිච්චො කම්මට්ඨානං ගහෙතා සාකෙතෙ අඤ්ඤත්වතෙ වසති. අපස්ස පිතා “කිනත්‍රවො මම පුත්තො සාසනෙ අගිරතො විහරති, උදුහු නො”ති විමංසන්ත්ථ. “කච්චි නො වන්ථපසුතො”ති ගාථං ලිඛිතා පෙසෙසි. සො තං වාචෙතා “පිතා මෙ පමාදවිහාරං ආසඤ්ඤති, අභං ව අජ්ජාපි පුජ්ජානතුමිං නාතිවත්තො”ති සංවෙගජාතො සපෙත්තො වායමත්තො නචිරසෙඤ්ච ඡලහිඤ්ඤෙ අගොසි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“කිංසුකං පුපථිතං දිස්වා පග්ගහෙතාන අඤ්ඤං ලිං.
බුඩසෙට්ඨං සරිතාන අකාසෙ අහිපූජසිං.

තෙන කමෙතන සුකතෙන වෙතනාපණ්ඩිති ව
ජ්ඣිඤා මානුසං දෙහං තාවතිංසං අගච්ඡගං.

එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මකරිං තද;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. පුප්ඵපුජාසිදං ඵලං.

කීලෙසා කොට්ඨා මය්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

අරග්ගතං පන පඤා ඤාතිනං වසනනගරං ගතඤා සාසනස්ස
නියාතිකභාවං පකාසෙතො ඉද්ධිපාටිහාරියං දසෙස්සපි. භං
දිස්වා ඤාතනා පසන්නමානසා බහු සම්භාරමේ කාරෙපුං. පේරෙපි
සක පිතරා පෙසිතං ගාථං අභිකුසං කඤ්ඤා සවෙතො වායමනො
අරග්ගතං සච්ඡිකාසි. අඤ්ඤා බ්‍යාකරෙතො සප්පුජනන්
"කම්මි තො වජ්ඣපුජො"ති තමෙව ගාථං අභාසි.

තත් "කම්මි"ති: පුච්ඡායං නිපාතො. 'තො'ති: පටිසෙධෙ. "වජ්ඣ
පුජො"ති: වජේ පුජො වජ්ඣපුජො, විවරමණ්ඩනාභිතො;
නිදස්සනමතං. වෙතං පතමණ්ඩනාදිව පලපටිකෙවසස්සාපි
අධිපෙතතා. "කම්මි න වජ්ඣපුජො"තිපි පාඨො. සො එවජේ.
"භුසහාරතො"ති: අතතභාවිභුසනාය රතො අභිතො; යථෙකම්ම
පබ්බජ්ඣා පිච කායදලිභිබ්බුලා විවරාදිපරිකාරස්ස ව අතතො
සරිස්ස ව මණ්ඩනවිභුසනට්ඨාන සුත්තා ගොතති. කිමෙව පරිකාර
පුජො භුසනරතො ව නාගොසිති? අයමෙත් පදවයස්සාපි අත්ථො.
"සිලමයං ගඤ්ඤ"නති: අධිකාදිනාචාපදනෙන පුප්ඵපුජාස්ස
වතුබ්බිධස්සපි සිලස්ස වසෙන; "යො ව සිලවතං ගඤ්ඤා වානි දෙවෙසු
උත්තමො"ති චුත්තො සිලමයො ගඤ්ඤා. කිං ඤං වායපි සිල
සම්පත්තිසම්මතෙන කල්‍යාණෙන කිංගිසද්දෙන, කිං ඤං සබ්බා දිසා
පඤ්ඤාති අත්ථො. "නෙතරා පජා"ති: න ඉතරා දුස්සිලපජා. දුස්සි
ලග්ගායෙව දුස්සිලමයං දුග්ගතිං වායති, එවං ඤං දුග්ගතිං අවාසිඤා
කිංඤ්ඤා සිලමයං ගඤ්ඤා වායසිති අත්ථො. අථවා "නෙතරා පජා"ති:
ඉතරා දුස්සිලපජා කිංඤ්ඤා න ගොති "යතො සිලමයං ගඤ්ඤා වාය
සි"ති බ්‍යභිජරෙතෙක සිලගතිවායනමෙව විභාවෙති.

ජමබ්බුගාමිසපේරස්ස ගාථා වණ්ණනා

නි ට්ඨි තා.

—:

"සමුත්තමසමනනාන"නති අයස්වතො හාමිනපේරස්ස ගාථා.
කා උප්පත්ති? සො කිර පුරිමබ්බුද්ධෙසු කභාධිකාරො හුඤා තත්
තත් භවෙ විවට්ඨපතිස්සයං පුඤ්ඤසංහාරං උපවිණනො ඉතො
එකතිංසෙ කප්පෙ සුදස්සනං නාම පච්චිකසප්ඵුඤ්ඤා දිස්වා පසන්න
මානසො කුට්ඨපුප්ඵති පුජං කඤ්ඤා තෙන පුඤ්ඤකමෙතන සුගතිසු
යෙව පරිවතෙතනො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවඤ්ඤාගරෙ බ්‍රාහ්මණ
මහාසාමනෙපුරි නිබ්බන්ති. හාමිනොතිස්ස නාමං අභාසි. තස්ස වයස

තතස්ස මාතාපිතරො කුලරූපාදිති අනුවත්ථිකං කුමාරිකං බ්‍රාහ්මණ
 ධිතරං ආනෙත්තං. සො තාය සද්ධිං හොගසුඛං අනුභවනොතා එකදිවසං
 අතතනො තස්සා ච රූපසමපතතිං ඔලොකෙත්වා ධම්මතාය වොදිය
 මානො “ඊදිසං නාම රූපං නචිරසෙසව ජරාය මච්චුතා ච අභිසා
 මද්දියති”ති සංවේගං පටිලුති. කතිපයදිවසාතිකකමෙනෙව චස්ස
 හරියං කණ්ණසප්පො ඔසිත්වා මාරෙසි. සො හෙන තියෙතාසො
 මතතාය සංජානසංවෙගො සත්ථ සනතිකං ගතත්වා ධම්මං සුත්වා සර
 ඛත්තෙන ජිත්ථත්වා පබ්බජි. තස්ස ටිරියානුකුලං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා
 විහරන්තස්ස කම්මට්ඨානං න සම්පජ්ජති, විතතං උජ්ඣතං න ගොති,
 සො ගාමං පිණ්ඩාය පටිවෙසා අඤ්ඤාතරං උසුකාරං උසුදණ්ඩි¹
 කං යනෙත පකම්පිත්වා උජ්ජං කපොන්නං දියවා “ඉමෙ අවෙනතමපි
 නාම උජ්ජං කරොනති, කසමා අහං විතතං උජ්ජං න කාරිස්සාමි”ති
 විනොතො තනො පටිතිවතතිත්වා දිවාට්ඨානෙන නිසිනොතා විපස්සනං
 ආරති. අපස්ස භගවා උපරි ආකාසෙ නිසිදිත්වා ඔවාදා දෙනොතා
 “සමුහන්තමසමුන්නාන”නති ගාථං අභාසි. අයමෙව ථෙරො අත්තානං
 පරං ප්‍රිය ඔවදනොතා අභාසිති ච වදනති.

එවං තත්ථ “සමුහන්තමස”නති: සමමා උන්නමෙනො, සමාපතති
 වසෙන කොසජ්ජපකෙඛි පතිභුං අදත්වා තනො උභිරනොතා විරිය
 සමථං යොජෙනොති අනෙථා. ‘අන්නාන’නති: විතතං. අථවා “සමුහන්ත
 මසා”ති: කොසජ්ජපකෙතො සමුන්නාමෙති. මකාරො පදසන්ති
 කරො. නිනවිරියතාය තව විතතං කම්මට්ඨානවිටිං නාපටිපජ්ජති
 වෙ හං විරියාරම්භවසෙන සමමා උන්නමෙති අනොත්තං අනමන්නං
 කරොතිති අභිප්පායො. එවං පන කරොතො “උසුකාරොව
 ගොජනා විතතං උජ්ජං කපිත්වාන අවිජ්ජා ගිඤ්ඤ භාපිනා”ති: යථානාම
 උසුකාරො කණ්ඩං ඊසකම්ම ඔනතිං අපනතිං ච විජ්ඣනොතා ලක්ඛං
 භිඤ්ඤති. උජ්ජං කරොති, එවං කොසජ්ජපාතනො රක්ඛණෙන
 ඔනතිං උභවිච්චාතනො රක්ඛණෙන අපනතිං විජ්ඣනොතා අපස
 ණපපතතියා විතතං උජ්ජං කරිත්වාන සමානිතවිතොතා විපස්සනං
 උසුසුකතාපෙත්වා සිසං අග්ගමංගඤ්ඤෙන අවිජ්ජං භිඤ්ඤ පදුලෙතිති.
 හං සුත්වා ථෙරො විපස්සනං වග්ගිත්වා න විරෙනෙව අරභා අගොසි.
 හෙන වුත්තං අපදනො:-

“තිමවන්තස්ස අවිදුරෙ වස්සලො නාම පබ්බතො
 බ්‍රුඥො සුදස්සනො නාම වසතෙ පබ්බතන්තරෙ.

පුප්ථං හෙමවනං² ගග්ග වෙතාසං අගමාසගං;
 තත්ථඥසාසිං සමුබ්බං ඔසතිණ්ණමනාසවං.

පුප්ථං කුට්ඨං මාදය සීසෙ කත්වානහං තද
 බ්‍රුභස්ස අභිරොපෙසිං සයමභුස්ස මගෙසිතො.

1. සි. I. දණ්ඩ.

2. සි. I. සාමවනං.

3. සි. I. ම. කුමුද.

එකතියෙහි ඉහො කපෙප යං පුප්ථමභිපුප්ථසිං;
දුග්ගතියං නාභිජානාමි. පුප්ථපුප්ථසිදං එලං.

කිලෙසා කුට්ඨා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරභතතමපන පඨා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොනෙතාපි තමෙව ගාථං අගාසි.

භාගිනකෙවරස්ස ගාථාවණ්ණනා
ති ටඨි තා.

“ආබාධෙ මෙ සමුපපෙතො”ති ආයසවනෝ උතතියකෙවරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? සො කීර පුරිමබුද්ධොසු කතාධිකාරො තත් තත් විච්චිප්පතිස්සයං බහුං පුඤ්ඤං උපචිණ්ණෙනා ඉතො වහු නවුතෙ කපෙප සිද්ධිසම්ප්පය භගවතො කාලෙ ව්‍යුහාරගාය නදියා මහා රහදෙ සුංසුමාරො හුචා නිබ්බතො. සො පාරං ගතාං නදියා තීරං උපගතං භගවතං දිස්වා පසන්නවිතො පාරං නෙතුකාමො තීර සමීපෙ නිපජ්ජි. භගවා තස්ස අනුකම්පයා පිට්ඨියං පාදෙ ඤපෙසි. සො හට්ඨා උදග්ගො පිතිවෙගෙන දිගුණ්ණස්සාහො¹ හුචා සොනං ජිඤ්ඤො සිසෙන ජ්වෙන භගවතං පාරතීරං නෙසි. භගවා තස්ස විතතපසාදං ඔලොකොචා “අයං ඉතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බද්ධස්සති, තතො පට්ඨාය සුගතීසුයෙව සංසරනො”² ඉතො වහු නවුතෙ කපෙප අමතං පාපුණ්ණස්සති”ති ව්‍යාකරිචා පකකාමි. සො තථා සුගතීසුයෙව සංසරනො” ඉමස්මිං බුද්ධාපාදෙ සාවභියං අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුතො හුචා නිබ්බතති උතතියො නාම නාමෙන. සො වයප්පතො “අමතං පරියෙසස්සාමි”ති පරිබ්බාජකො හුචා විචරනො එකදිවසං භගවතං දිස්වා උපසඬකම්චා ධම්මං සුචා පටිලඬසමො සාසනෙ පබ්බජ්චාපි සිලාදීනං අවිසොධිතතො විසෙසං නිබ්බතො. අසකෙකානො අඤ්ඤ භික්ඛු විසෙසං නිබ්බතොචා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොනෙත දිස්වා සන්ධාරං උපසඬකම්චා සංඛෙ පෙන ඔවුදං යාපි. සන්ධාපි තස්ස “තසමාහිත තිං උතතිය ආදිමෙව විසොධෙහි”ති ආදීනා සංඛෙපෙනෙව ඔවාදං අදසි. සො තස්ස ඔවාදෙ ඤා විපස්සනං ආරභි. තස්ස ආරඬවිපස්සනස්ස ආබාධො උපපජ්ජි. උපපන්න පන ආබාධෙ සංජාතස්සංවෙගො විරියාරමෙත වහු. කතා විපස්සනාය කම්මං කරොනො විපස්සනං උස්සකකාපෙචා අරභතං පාපුණ්ණි. තෙන වුතනං අපදනො:-

ව්‍යුහාරා නදීතිරෙ සුංසුමාරො අහං තදා
සගොවජනපසුතොහං නදීතිත්ථං අගච්ඡහං.

සිද්ධිකෙථා තමති සමයෙ සයම්හු අග්ගපුග්ගලො
නදිං තරිතුකාමො තං නදීතිත්ථුපාගමි.

1. මහස්සාහො. අප. අභස.

2. සි. III. පරිබ්බාජකො.

උපගතො ව සච්ඡිද්ධො අහමපි තත්ප්‍රපාගමිං.

උපගතත්‍යාන සච්ඡිද්ධං ඉමං වාවමුදිරසිං.

අභිරුහ මහාචීර තාරසිසාමි අණණවා,
පෙතතිකං විසයං මය්‍යං අනුකම්ප මහාමුනි.

මමං තං ගජ්ජනං සුඛා අභිරුහී මහාමුනි,
හට්ඨො හට්ඨන විතෙතන තාරෙසිං ලොකනායකං.

තදියා පාද්‍යමතීරෙ සිද්ධාන්තො ලොකනායකො
අසාසෙසි මමං තත් අමතං පාප්‍රණිසාහි.

හම්‍යා කායා චචිත්තාන දෙවච්ඡ්‍රාකං අගච්ඡතං.
දිබ්බසුඛං අනුභවිූ අච්ඡරාහිපුරකතො.

සතතකබ්‍රහ්මස්ථො දෙවිඤ්ඤ දෙවරජ්ජමකාරසිං.
තිකබ්‍රහ්මං චකතචතතිහං මහියා ඉසාසරො අනුං.

විවෙකමිනුසුපෙතාගං නිපකො ච සුසංවුතො
ධාරෙමි අනතිමං දෙහං තත්ති දුති පුනබ්‍රවො.

චතුනවුතො ඉහො කප්පෙ තාරෙසිං යං නරාසහං;
දුග්ගතිං නාතිජානාමි, තාරණාය ඉදං ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මය්‍යං-පෙ-කතං බුද්ධිසා සාසන"තති.

අරගතං පන පඤ්ඤා අත්තනො සමමාපටිපත්තියා පරිපුර්ණා
කාරවිභාවනමුඛෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකාරොනොතා “ආබ්‍යාධෙ මෙ
සමුප්පනොති”ති ගාථං අභාසි.

නත් “ආබ්‍යාධෙ මෙ සමුප්පනොති”ති: ඤීරසා ආබ්‍යාධනො
ආබ්‍යාධොති උද්ධනාමෙ විසභාගධාතුකෙබ්‍රහ්මෙතො රොගෙ මය්‍යං
සඤ්ජාතෙ “සති මෙ උපපජ්ජති”ති: “උපපනොතා ඛො මෙ ආබ්‍යාධො
යානං බොපනෙතං විජ්ජති යදිදං ආබ්‍යාධො වඤ්ඤස යාව පනායං
ආබ්‍යාධො න වසිසි හන්දුහං විරියං ආරහාමි අප්පනතසා පතතිසා
අනධිගතසා අධිගමාය අසච්ඡිකතසා සච්ඡිකිරියායා”ති විරියාරම්භ
විජ්ජිතො සති නසොවාබ්‍යාධසා වසෙන දුක්ඛාය වෙදනාය පිළිගමා
තසා මය්‍යං උදපාදි. නොනාග: “ආබ්‍යාධෙ මෙ සමුප්පනොතා කාලො මෙ
නප්පමජ්ජතු”තති. එවං උපපනං හි සතිං අංකුසං කත්වා අයං
එරො අරගතං පනොතාති.

උතතිශෙසරසා ගාථා වණ්ණනා
ති වසී තා.

නතිශෙසවණ්ණනා
ස ම තතා.

“පුත්‍රෙඨා ඩංශෙහි”¹හි ආයසවතො ගව්‍යරතීරියෙකෙරෙහි ගාථා කා උපපන්නි? සො කීර පුරිමබ්‍රහ්මෙස්ස කතාධිකාරො ඉතො එකතිං සෙ කප්පෙ ඩිඛිස්ස භගවතො කාලෙ මීගලුදෙදු හුන්වා අරඤ්ඤ විවරනො අද්දස ඩිඛිං භගවන්තං අඤ්ඤාතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ දෙව නාගයක්කානං ධම්මං දෙසෙනතං; දිස්වා පසන්නාමානසො “ධම්මො එස වුච්චති”²හි සරෙ තිමිත්තං අග්ගහෙසි. සො තෙන විත්තපසා දෙන දෙවලොකෙ උපපන්නො පුත අපරාපරං පුගතිපුයෙව සං සරනො ඉමස්මිං බුද්ධිපාදෙ සාවභ්‍යං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ධිතා අග්ගිදන්තොති ලභිතාමො වයප්පත්තො භගවතො යමිකපාටි ගාරියං දිස්වා සඤ්ජානපසාදෙ සාසනෙ පබ්බජිතො කම්මට්ඨානං ගහෙතො ගව්‍යරතීරෙ නාම අඤ්ඤාතරට්ඨානෙ වසති. තෙනස්ස ගව්‍යරතීරියොති සමඤ්ඤ අගොසි. සො විපස්සනං වසෙස්සිතො න විරසෙව අරගන්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“මීගලුදෙදු පුරෙ ආසිං අරඤ්ඤ විවරං අහං

අද්දසං විරජං බුද්ධිං දෙවසඛ්ඤ පුරකුතං

වකුසච්චං පසාසෙනං දෙසෙනං අමතං පදං.

අස්සොසිං මුද්‍රං ධම්මං ඩිඛිතො ලොකබමුත්තො.

සොසෙ විත්තං පසාදෙසිං අසමෙ අපට්ඨපුගලෙ.

තත්ථ විත්තං පසාදෙත්වා අතරිං උත්තරිං භවං.

එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුඤ්ඤමලභිං තද;

දුග්ගතිං නාතිජානාමි. සොසෙ සඤ්ඤාසිද්ධං එලං.

කිලෙසා කොට්ඨා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”³නති.

අරගන්තං පන පත්වා භගවන්තං වැදිත්වා සාවභ්‍යං අගමාසි. නස්ස ආගතභාවං පුන්වා ඤානකා උපගන්ත්වා මහාදුනං පවහෙත්තුං. සො කතිපයදිවසෙ වසිත්වා අරඤ්ඤමෙව ගනතුකාමො අගොසි. තං ඤානකා “ගතෙන අරඤ්ඤං නාම ඩංසමකසාදිවසෙන බහුපරිස්සයං, ඉධෙව වසථා”⁴හි ආගංසු. තං පුන්වා පෙරො “අරඤ්ඤවාසොයෙව මයං රුච්චති”⁵හි විමෙකාභිරතීකිත්තනාමුබෙත අඤ්ඤං ඛ්‍යාන රොනො “පුත්‍රෙඨා ඩංශෙහි”⁶හි ගාථං අගාසි.

තත්ථ “පුත්‍රෙඨා ඩංශෙහි”⁷හි: ඩංසනාසීලතාය ඩංසාති ලභිතාමාති අකිකාමකිකාති මකසසඤ්ඤාදිතෙති ව සුචිත්‍රධම්මාණෙති පුස්සිතො; දට්ඨොති අත්ථො. “අරඤ්ඤස්මි”⁸නති: පඤ්චධ්මසතිකං පච්ඡිමනති වුත්තං අරඤ්ඤලක්ඛණයොගො අරඤ්ඤ. “බ්‍රහ්මවතෙ”⁹හි: මහා රුක්ඛගච්ඡගහනතාය මහාවතෙ අරඤ්ඤාති යං. “නාගො සබ්බාම ඩිශෙඤ්වා”¹⁰හි: සබ්බාමාවට්ඨරො ගත්තිනාගො විය සබ්බාමවුද්ධති පරසෙකාපුප්පගාරං,¹¹ “අරඤ්ඤවාසො නාම බුද්ධාදිති වණ්ණිතො

පොම්නෝ"ති උසාහරාතො සතො සතිමා හුචා තත්ත තසම් අරඤ්ඤ තසම් ඩංසාදීහි සචරියො උපට්ඨිතො අධිවාසයො අධිවාසෙය්‍ය සගෙය්‍ය; "ඩංසාදයො මං ආබාධෙනති"ති අරඤ්ඤවාසං න ජගෙය්‍යාති අත්තො.

ගවහරතිජිසෙඤ්ඤා ගාථා වණ්ණනා

ති වට්ඨි නා

"අජරං ජීරමානෙනා"ති ආයසමනො සුප්පියෙඤ්ඤා ගාථා. කා උපපත්ති? සො කිර පෙදුමුනාරය්‍ය භගවතො කාලෙ කුලගෙනෙ තිබ්බත්තිචා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජ්චා අරඤ්ඤාගතෙන වසනො තත් භගවතං දිස්වා පෘක්කමානසො ඵලාඵලං අදයි; තථා හික්ඛු සඛසං. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත්ත දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො කසංපස්ස සමාසම්බුද්ධස්ස කාලෙ බතතියකුලෙ තිබ්බත්තිචා අනුක්කමෙත්ත විඤ්ඤාතං පතො කල්‍යාණමිත්තසන්නියයෙන ලභි සංවෙගො සාසනෙ පබ්බජ්චා බහුසුතො අගොයි. ජාතිමදෙන සුතමදෙන අත්තානං උක්කංසෙනො පරෙ ව වමොනෙනො විහායි. සො ඉමසම් බුද්ධපසාදෙ තස්ස කම්මස්ස නිස්සංකො සාවච්ඡියං පරි භුත්රුපෙ සුසාසනගොපකතුලෙ තිබ්බත්ති. සුප්පියොතිස්ස නාමං අගොයි. අථ විඤ්ඤාතං පතො අත්තනො සහායභූතං සොපා කඤ්ඤං උපසංකම්චා තස්ස සන්නිතො ධම්මං සුචා පටිලභි සංවෙගො පබ්බජ්චා සමාපට්ඨිතාති. පුරෙචා "අජරං ජීරමානෙනා"ති ගාථං අභායි.

තත්ත 'අජර'නති: ජරාරතිතං නිබ්බාණං සක්ඛායාන. තඤ්ඤි අජා තත්තා "නත්ති ඵත්ත ජරා, ඵතසම් වා අධිගතො පුග්ගලස්ස සා නත්ති"ති ජරාභාවගෙතුතොපි අජරං නාම. "ජීරමානෙනා"ති: ජීරනෙනා බණ් බණ් ජරං පාපුණ්තෙනා. "නප්පමානෙනා"ති: සන්තප්පමානෙන රාගාදීහි ඵසාදසහි අග්ගිහි ඩයගමානෙන. "තිබ්බති"නති: යථා චුත්තසන්නාපාභාවතො තිබ්බිතභාවො තිබ්බාණං. තිමිසස්ස නති: පරි වතොය්‍යං වෙභාපෙය්‍යං. "පජමං සනති"නති: අනවසෙසකිලෙ සාහිසංඛාරපරිලාහවුපසමධම්මභාය උත්තමං සනති. වතුති යොගෙහි අනනුබ්බිත්තා සොගතෙබ්බමි. අත්තනො උත්තරිතරස්ස කස්සචි අභා වතො අනුගතරං. අයං ගෙත්ත සංඛෙපත්තො:-බණ් බණ් ජරාය අතිභුය්‍යමානත්තා ජීරමානෙන තථාරාගනිආදීහි සන්තප්පමානෙන ගතො, ඵචං අතිවෙචන දුක්ඛෙන අසාරෙන සබ්බපාපි අනුපසන්නා සභාවෙන සඋපද්ධවෙන තප්පට්ඨකම්මභාවතො අජරං පරමුපසම්භූතං කෙනචි අනුපද්ධතං අනුත්තරං නිබ්බාණං නිමිසස්ස පරිවතොය්‍යං. "මහා වත මෙ ලාභො මහා උදයො ගත්තගතො"ති. යථාති මනුස්සා යං කිඤ්චි හණ්ඨං පරිවතොනෙනා නිරපෙක්ඛා ගග්ගමානෙන සම්බහු මානා ගොනති, ඵවමයං පෙරො පතිතභොතා විහරනො අත්තනො

කායෙ ව ජීවිතෙ ව නිරපෙක්ඛං නිබ්බාණං පටිසෙවිතබ්බතඤ්ච පකා
සෙනොතා “නිමිශ්සං පරමං සනාතිං සොගතෙකමං අනුනතර”නති
වතා තමෙව පටිපත්තිං පටිබ්බාදනො විපස්සනං උපසුක්කාපෙතා
අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“වරුණො නාම නාමෙන බ්‍රාහ්මණො මනනපාරගු
ජබ්බස්වා දස මෙ පුතෙන වනමජ්ඣෙය්‍යගමිං තද.

අස්සමං සුක්කතං කතා¹ සුචිත්තතං මනොරමං
පණ්ණසාලං කරිත්වාන වසාමි පචනෙ අහං.

පදුමුත්තරො ලොකවිදු ආනුභිතං පටිග්ගහො
මමුඤ්චිතු කාමො සො ආගච්ඡි මම අස්සමං.

යාවතා වනසණ්ඩසනිං පභාසො විපුලො අහු;
බුඬ්ඬස්ස ආනුභාවෙන පජ්ජලි පචනං තද.

දිස්වාන තං පාරිතිරං බුඬ්ඬසෙට්ඨස්ස තාදිනො
පතතුපුටං ගහෙත්වාන ඵලෙන පුරසිං අහං.

උපගන්ත්වාන සලබුඬං සකං බාරිං අදසහං.
අනුකම්පාය මෙ බුඬ්ඬො ඉමං වචනමබුඬි:

බාරිභාරං ගහෙත්වාන පච්ඡතො ඵලි මෙ තුවං
පරිතුතෙන ව සබ්බමි පුඤ්ඤං තව² භවිස්සති.

පුටකං තං ගහෙත්වාන හික්ඛුසබ්බස්ස දසහං
තත්ථ විත්තං පසාදෙත්වා තුසිතං උපපජ්ජහං.

තත්ථ දිබ්බෙහි නවෙමහි භීතෙහි වාදිතෙහි ව
පුඤ්ඤකමෙත්තු³ සඤ්ඤාතො අනුභොමි සද සුබං.

යං යං යොනුපපජ්ජාමි දෙවත්තං අථ මානුසං,
හොගෙ මෙ උභතවා නත්ති. ඵලදාතිස්සිදං ඵලං.

යාවතා චතුරො දිපා සසමුද්දා සපබ්බතා
ඵලං බුඬ්ඬස්ස දත්වාන ඉස්සරං කාරසීමහං.

යාවතා යෙ පක්ඛිගණා ආකාසෙ උපපත්තති ව,
තෙපි මෙ වසමනෙත්ති. ඵලදානස්සිදං ඵලං.

යාවතා වනසණ්ඩවති යත්තා භූතා ව රක්ඛසා
කුම්බණ්ඩා ගරුඳා වාපි. පාරිවරියං උපෙතති මෙ.

කුම්බසොණා මධුකරා බංසා වංමකසා උතො
තෙපි මං වසමනෙත්ති. ඵලදානස්සිදං ඵලං.

1. සි. I. ගතවා. 2. පුඤ්ඤාත්තං. අප.පා. 3. සි. I. ම. පමනාමෙත.

සුපණ්ණා නාම සතුණා පක්කජානා¹ මහබ්බලා
තෙපි මං සරණං යනති. එලදනසයිදං එලං.

යෙපි දිසාසුකා නාගා ඉද්ධිමනෙතා මහායසා
තෙපි මෙ වසමිකෙතති. එලදනසයිදං එලං.

සිගා ව්‍යංගා ව දීපි ව අච්ඡකා ව තරව්ඡකා
තෙපි මෙ වසමිකෙතති. එලදනසයිදං එලං.

මසසි තිණ්වාසි ව යෙ ටි ආනාසවාසිනො
සබ්බෙ මං සරණං යනති. එලදනසයිදං එලං.

සුද්දසං සුනිපුණං ගමයිරං සුප්පකාසිහං
එසුසසිනා විහරාමි. එලදනසයිදං එලං.

විමොකෙක අට්ඨ පුසසිනා² විහරාමි අනාසවො
ආතාපි නිපකො වාගං. එලදනසයිදං එලං.

යෙ ඵලට්ඨා බුද්ධිපුත්තා බිණ්දෙසා මහායසා,
අහමඤ්ඤතරො තෙසං. එලදනසයිදං එලං.

අභිඤ්ඤපාරමිං ගන්තො සුක්කමුලෙන වොදිතො
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤය විහරාමි අනාසවො.

තෙවිජ්ජා ඉද්ධිප්පත්තා ව බුද්ධිපුත්තා මහායසා
දිබ්බසොතං සමාපන්නා තෙසමඤ්ඤතරො අහං.

සතසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ යං එලං අදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි. එලදනසයිදං එලං.

කිලෙසා කොපිතා මගං-පෙ-කතං බුද්ධියා සාසන”තති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤාපි තමෙව ගාථං අඤ්ඤාබ්‍යාකරණවසෙන
අභාසි.

සුසම්පූර්ණ ගාථා වණ්ණනා
ති වසි තා.

“සථාපි එකපුත්තසමි”තති ආයසමහො සොපානකෙකුරස ගාථා.
කා උප්පත්ති? සොකිර පුරිමබුද්ධිසු කතාසිකාරො හුත්වා නත් නත්
හවෙ විවට්ඨපතිසුයං කුසලං උපවිණ්ණෙනා කඤ්ඤාසුයං හතවතො
කාලෙ අඤ්ඤතරසු කුට්ඨිමිකසු පුත්තො හුත්වා නිබ්බතො එකදිව
සං සන්තාරං දිසවා පසන්නවිතොති චිත්තපුර්වලානි සත්ථ උපතෙසි. පටිග්ග
ගෙසි හතවා අනුකම්පං උපාදය. සො හික්කුසමෙක ව අභිප්පසනො
සලාකතත්තං පට්ඨපෙත්වා සිද්ධිදොසවසෙන තිණ්ණං හික්කුතං යාව
තාසුකං බිරුහත්තං අදසි. සො තෙහි පුඤ්ඤකමමගි අපරාපරං දෙව

මනුස්සපු සම්පන්නියෝ අනුභවනො ඵකද මනුස්සයෝනියං
 නිබ්බන්ධො ඵකස්ස පච්චෙකසද්වුඛස්ස බිරහන්තං අද්දසි. ඵචං තත්ථ
 තත්ථ පුඤ්ඤති කථාං සුගතිපු යෙව සංසරනො ඉමස්මිං
 බුද්ධප්පාදෙ පුරිමකම්මනියුක්කො සාවච්ඡියං අඤ්ඤතරාය
 දුග්ගතිත්ථියා කුච්ඡිති පටිසංඝිං ගණ්හි. තස්ස මාතා දසමාසෙ
 කුච්ඡිනා පටිගරිත්වා පටිපනෙක ගණෙහි විජායනකාලෙ විජායිත්වං
 අසනෙකානත් මුච්ඡං ආපජ්ජන්තා¹ බහුවෙලං මතාවිද නිපජ්ජ. තං
 ඤාතං මාතා සඤ්ඤය පුසානං නෙත්වා විහන්තං ආරොපෙත්වා
 දෙවතානුභාවෙන² වාතවුට්ඨියා උට්ඨිතාය අග්ගිං අද්දන්තං පක්කමිංසු.
 දුරකො පච්ඡිමහවිකන්තා දෙවතානුභාවෙන මාතුකුච්ඡිනො අරොගො
 හුත්වා තික්කමි. මාතාපත කාලමකාසි. දෙවතා හං ගගෙත්වා මනුස්ස
 රූපෙන පුසානගොපකස්සෙව ගෙගෙ යපෙත්වා³ කාතිපයං කාලං පති
 රූපෙනාහාරෙන පොසෙසි.⁴ තතො පරං පුසානගොපකො ච නං
 අත්තනො පුත්තං කථාං වදෙස්සති. සො තථා වදෙස්සිනො තස්ස
 පුත්තෙන පුප්පියෙන නාම දුරකෙන සද්ධිං කිලනො විවරති. තස්ස
 පුසානෙ ජාහසංවය්ඤ්ඤාවතො සොපානොති සමඤ්ඤ අගොසි.
 අපේකදිවසං සහතවසිකං තං ගගවා පච්චුසවෙලාය ඤාණජාලං පත්ථ
 රිත්වා වෙනෙය්‍යබ්බිවෙ ඔලොකෙනො ඤාණජාලස්ස අනොගතං
 දිස්වා පුසානට්ඨානං අගමාසි. දුරකො පුබ්බගෙගුතා වොදියමානො
 පසන්නමානසො සත්ථාරං උපසංකමිත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි. සත්ථා
 තස්ස ධම්මං කපේසි. සො ධම්මං සුත්වා පබ්බජ්ජ. යාචිත්වා “පිතරං
 අනුඤ්ඤතොසි”ති වුත්තො පිතරං සන්තු සන්තිකං ආනෙසි. තස්ස පිතා
 සත්ථාරං උපසංකමිත්වා වන්දිත්වා “ගනො ඉමං දුරකං පබ්බාජෙත්වා”ති
 අනුජාති. සත්ථා තං පබ්බාජෙත්වා මෙත්තාභාවනාය නියොජෙසි.
 සො මෙත්තාකම්මට්ඨානං ගගෙත්වා පුසානෙ විගරනො තච්ඡිස්සෙව
 මෙත්තාජ්ඣානං නිබ්බන්ධෙත්වා ඤානං පාදකං කථාං විපස්සනං
 වදෙස්සන්තා අරහත්තං සම්ප්පාදාසි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“කඤ්ඤො මහාවිරො සබ්බධම්මානපාරගු
 ගණ්හො වුපකට්ඨො සො අගමාසි වනන්තරං.
 බීජපුරං ගගෙත්වාන ලහාය ආවුතිං අගං
 ගගවා ච හව්ති සමයෙ ඤායතෙ පබ්බගාන්තරෙ
 දිස්වානගං දෙවදෙවං විපසනොන වෙතසා
 දකඤ්ඤෙය්‍යස්ස වීරස්ස බීජපුරමද්දසගං.
 ඉමස්මිංයෙව කප්පව්ති යං ඵලං අදදිං තද;
 දුග්ගතිං නාහිජානාමි. බීජපුරාසිදං⁵ ඵලං.
 කිලෙසා ඤාපිතා මයහං-පෙ-කාහං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

1. සි. III. මුච්ඡිතා පතිත්වා.

3. සි. III. වාසෙත්වා.

2. සි. I. දෙවතානුභවෙන.

4. සි. I. පාලෙසි.

5. සි. III. බීජපුරස්සිදං.

අරභා හුචා පන අඤ්ඤාසං සොසානිකතිකුක්කුනං මෙහතාභාවතාය විසිං¹ දසෙසනොනා “සථාපි එකපුත්තාසම්”නති ගාථං අභාසි.

තත් ‘සථා’ති: ඔපමමන්තෙ නිපාතො. ‘එකපුත්තාසම්’නති: පුණාති කුලවංසං තායතීති වා පුත්තො, අත්තජාදිගෙදො පුත්තො. එකො පුත්තො එකිපුත්තො;හසමිං එකපුත්තාසම්. විසයෙවෙනං භුමවචනං. ‘පිසසම්’නති: පියාගිතබ්බතාය වෙච එකපුත්තාසාය ව රූපසිලාචාරාදීතිව පෙමකරණධානාහුතෙ ‘කුසලි’ති: කුසලං වුචති බෙමං සොභිභාවො, හං ලභිතබ්බං² එතස්ස අපිති කුසලී; සත්තානං හිතෙසි මෙහතාසායසයො. “සබ්බෙසු පාණේසු”ති: සබ්බෙසු සත්තෙසු. ‘සබ්බෙසු’ති: සබ්බාසු දිසාසු, සබ්බෙසු වා හවාදීසු, සබ්බාසු වා අවන්තාසු. ඉදං වුත්තං හොති:- යථා එකපුත්තා පියෙ මනාපෙ මාතාපිතා කුසලි එකනභගිතෙසි භවෙය්‍ය, එවං පුරුෂිමාදිගෙදොසු සබ්බාසු දිසාසු, කාමහවාදිගෙදොසු සබ්බෙසු වා හවෙසු, දහරදිගෙදොසු සබ්බාසු අවන්තාසුපි සිතොසු සබ්බෙසු සත්තොසු එකනභගිතෙසි තාය කුසලී භවෙය්‍ය, මිත්තො උදහු නො පච්චන්තිහොති සීමං අනභා සීමාසංගොදවසෙන සබ්බන්ත එකරසං මෙහතං භාවෙය්‍යති. ඉමං පන ගාථං වචා සවෙ වුමෙහ ආයසමනොනා එවං මෙහතා භාවනං අනුසුඤ්ඤාය්‍යාථ යෙ තෙ භගවතා “සුඛං සුපතී”ති ආදිනා එකාදස මෙහතානිසංසා වුහතා, එකංසෙන තෙසං භාගිනො හවථාති³ ඔවාදමදසි.

සොපානසෙවරසස ගාථා වණ්ණනා නි ටසි තා.

“අනාසනනවණ්”ති ආයසමහො පොසිසසෙවරසස ගාථා කා උප්පත්ති? සො කිර පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරො තත් තත් හවෙ විචට්ඨපතිස්සයං බහුං කුසලං උපවිණිතා සුගතීසුයෙව සංසරනො ඉහො වතුනවුතෙ කපෙප නිස්සයස භගවතො කාලෙ මිගලුඤ්ඤා හුචා අරඤ්ඤා විවරති. අථ හගවා තස්ස අනුගහහං කාතුං අරඤ්ඤං ගතත්වා තස්ස චක්කුපපෙ අත්තානං දසෙසයි. සො භගවතනං දිස්වා පසන්නාවිත්තො ආවුඛං නික්ඛිපිත්වා අඤ්ඤාලිමපගග්ගා අධාරාසි. හගවා නිසිදිකුකාමහං දසෙසයි. සො තාවදෙව තිණ්ණුට්ඨියො ගගෙත්වා සමෙ භුමිහාගෙ සක්කච්චං සංථරිත්වා අදසි. නිසිදි තත් හගවා අනු කමපං උපාද්දය. නිසිත්තො පන භගවති අනප්පකං පිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙනොනා භගවතනං වන්දිත්වා සයමපි එකමනනං නිසිදි. අථ හගවා “එතතකං වට්ඨති ඉමස්ස කුසලබ්ඪ”නති උට්ඨායාසතා පක්කාමි. අවිරපක්කනෙන භගවති තමපි සිහො මිගරජා ඤාතෙසි.

1. පිසිං. අප. අභස.

2. සි. III. මෙමිතබ්බං.

3. සි. II & ම. භාවයථාති.

සො කාලංකතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්ධි. සො “කිරි ගඟවිති අනා ගච්ඡන්තෙ” “සිහෙන සාතිතො නිරයෙ නිබ්බන්ධියාති” ති නං දිසවා ගඟවා සුගතියං නිබ්බන්ධන්තන්. කුසලබ්ඡරොපනන්. ච උපසංකම්. සො තන් යාවතාසුකං ධ්වං තතො දෙවලොකතො වවිච්චා සුගතීසු යෙව පරිවතෙන්නො ඉමයම්. බුද්ධාසාදෙ සාවච්චියං අඤ්ඤාතරස්ස මිභාවිභවස්ස සෙට්ඨිතො පුතො සංඝාමජීවනපෙරස්ස කණ්ඩිභාතා හුච්චා නිබ්බන්ති. පොසිසොතිස්ස නාමං අගොසි. සො වයප්පතො දුරපරිග්ගහං කච්චා එකං පුතං. උභිච්චා අනාමිභවිකතාය ච ධර්ම තාය වොදිසමානො ජාතිඅදිං පටිච්ච උප්පාදාසංවෙගො පබ්බජිච්චා අරඤ්ඤං පටිසිච්චා වුපකට්ඨා හුච්චා තචපචකකල්මට්ඨානභාවනං අනුසුඤ්ඤානො නවිරස්සෙව විපස්සනං උසුඤ්ඤාපෙච්චා අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“ගිමවන්තස්ස අවිදුරෙ ලමබ්බො නාම පබ්බතො
තන් ව හිමස්සා සමුද්ධො අබ්බොකාසමති වඩ්ඪමි.

මහලුලො තද ආසිං අරඤ්ඤා නානතෙ අහං;
දිසාන තං දෙවදෙවං තිණ්ණුට්ඨිමදසහං.

නිසිදනන්. බුද්ධස්ස දඬු විතතං පසාදසිං;
සන්ධාරං අභිවාදෙච්චා පක්කාමි උත්තරාමුඛො.

අවිරාගහමන්තස්ස මගරුජා අගෙඨසිං;
සිහෙන පාතිතො¹ සනෙතා තන් කාලංකතො අහං.

ආසනෙත මෙ කතං කල්මං බුද්ධසෙට්ඨ අනාසමෙ
සුමුතො සරවෙගොව දේවලොකං අගච්ඡහං.

සුපො තන් සුභො ආසි පුඤ්ඤකල්මාහිතිමුඛො
සහස්සකණ්ඩා සතභණ්ඩු ධජාලු හරිතාමයො.

පහා නිඛාවතෙ තස්ස සතරංසිව උග්ගතො
ආකිණ්ණො දෙවකඤ්ඤති ආමොදිතමකාසහං.

දෙවලොකා වවිච්චාන සුඤ්ඤාමුලෙන වොදිතො
ආගන්ථාන මනුස්සත්තං පතොවති ආසවකකයං.

වතුනවුනෙ ඉතො කප්ප නිසිදනමදසහං;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි. තිණ්ණුට්ඨියා ඉදං එලං.

කිලෙසා කොපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන” තති.

අරහත්තං පන පච්චා ගඟවන්තං වඤ්චුං සාවච්චියං. ආගතො ඤ්ඤානං අනුකම්පාය ඤ්ඤාගෙහං අගමාසි. තන් නං පුරාණදුති සිකා වඤ්චා ආසනදානාදිනා පඨමං උපාසිකා විශ් වත්තං දස්සන්ති.

1. සි. I & ම. සාතිතො.

පේරසා අපකාසයං අජානනාති පච්ඡා ඉතිකුතනාදිති පලොභෙකු කාමා අගොසි. පේරො “අගො අනිබාලා මාදිසෙපි නාම එවං පටිපජ්ජති”ති විනේනතා කිසුද්වි අවතා උට්ඨාසාසනා අරඤ්ඤමෙව ගතො. නං ආරඤ්ඤකා හික්ඛු “කිං ආවුසො අතිලභු: ආතිවනේනාසි, ඤාතකෙහි න දිට්ඨොසි”ති පුච්ඡංසු. පේරො තත් පචගාහි. ආවික්ඛ නේනා “අනාසනනවග් එතා”ති ගාථං අනාසි.

තත් “අනාසනනවග්”ති: එතා ඉතිසො හි න ආසනනා අනුප ගතා දුරෙ එව එං සීතා හුතා වරා පුරිසස්ස සෙට්ඨා හිතාවතා, තඤ්ච බො නිව්චමෙව සබ්බකාලමෙව; න රහතීමෙව න දිවාපි න රහොවෙ ලායපි. “විජානනා”ති: විජානනේතන. “අනාසනනපරා”තිපි පාලි. එසො එවනේ. අයං ගෙහදා අධිප්පායො:-වණ්ඨනාභිඅස්සමගිසසිග ව්‍යාසකබරකකසපිසාචාපි මනුස්සානං අනුපසඤ්ඤාමනනා වරා සෙට්ඨා න අනන්තාවතා, තෙ පන උපසංකමනනා දිට්ඨධර්මකායෙව අනන්තං කරෙය්‍යං. ඉතිසො පන උපසංකමිතා දිට්ඨධර්මකායෙව අනන්තං විමොක්ඛනියිතමි අන්තං විනාසිතා මගනනං අනන්තං ආපාදෙනති. තාමා “අනාසනනවරා එතා නිව්චමෙව විජානනා”ති ඉදුති තමන්තං අනුපනාසිතං කතා දසෙන්නො “ගාමා”ති ආදිමාග. තත් “ගාමා”ති: ගාමං; උපයොගතෙ හි එතං නිසංකකව්වනං. “අරඤ්ඤ මානමඩා”ති: අරඤ්ඤතො ආගනතා. මකාරො පදසක්ඛිතරො; නිස්සකෙකවෙහං උපයොගව්වනං. “නතො”ති: මඤ්ඤකතො. “අනා මනනාසා”ති: අනාලපිතා; පුරාණදුතිසිතං. “අපමනනා ගො හි”ති එතතතමි අවතා. “පොසිසො”ති: අනන්තමෙව පරං විය වදති. යෙ පන “පක්කමි”හා පස්නති හෙසං “අනං පොසිසො පක්කමි”නති යොජනා. යෙ පන “සා ඉති පේරං සරං උපගතං නො ජෙතා පලොභෙකුකාමා ජාතා, නං දිසවා පේරො භාවදෙව ගෙග නො නික්ඛමිතා විහාරං ගතතා අත්තනො එසනට්ඨානෙ මඤ්චකෙ නිසිදි. සාපි බො ඉති පච්ඡාහතනං අලුඬකතපට්ඨිතනා විහාරෙ පේරසා වසනට්ඨානං උපසඤ්ඤාමි. නං දිසවා පේරො කිසුද්වි අවතාව උට්ඨාස දිවාට්ඨානමෙව ගතො”ති වදනති, හෙසං “ගාමා අරඤ්ඤාගමො”ති ගාථාපදස්ස අන්තං යථාච්ඡිත්තවසෙනෙව තිස්සති. ‘විහාරො’ති ඉධ අරඤ්ඤනති අධිප්පායොති.

පොසිසොපේරසා ගාථා වණ්ඨනා
ති ට්ඨිතා.

“සුචං සුචිතො”ති ආයසමතො සාමකුසුමානිකොපේරසා ගාථා. කා උපපත්ති? සො කීර පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරො හුතා තත් තත් ගවෙ කුසලං උපවිණිනේනා ඉතො එතනවුතෙ කප්පෙ විසෙසිස්ස ගගවතො කාලෙ මනුස්සයොනියං. නිබ්බන්දො විසෙසිං ගගවතො.

දිස්වා පසන්නාමානසො ඵකං මඤ්චං¹ අදුසි. සො තෙන පුඤ්ඤ කමෙත දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මි. බුද්ධාදෙ අඤ්ඤ තරස්ස පරිබ්බාජකස්ස පුතො හුචා නිබ්බතති. සාමකුලකානිති ස්වානාමං අහොසි. සො විඤ්ඤානං පතොසා සත්ථු යමකපාරිභාරියං දිස්වා සාසනෙ පබ්බජිතො වරිතානුකූලං කමමධානං ගහෙතො ක්කානං නිබ්බතෙතො ක්කානං පාදකං කායා විපස්සනං වරෙස්සවා අර ගතං පාපුණි. හෙත චුත්තං අපදනො:-

“විපසින්නො භගවතො ලොකජෙට්ඨස්ස නාදිනො
ඵකං මඤ්චං² මයා දිත්තං පසන්නො සපාණිතා.

ගජියානං අස්සයානං රථයානං ලභාමහං.
හෙන මවස්ස දුතෙන පතොසාමි ආසවකකයං.

ඵකනවුඤ ඉතො නපෙඨ සං මවමදදිං තදු;
දුග්ගතිං තාඤ්ජානාමි. මවදනස්සදං ථලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”තති.

ථෙරස්ස පන ගිහිසභායනො නාතියානො නාම පරිබ්බාජනො බුද්ධපාදනො පට්ඨාය තිත්තියානං ගගලාභසක්කාරතාය සාසවජා දනමත්තමයි අලභනො ආජිවකපකතො³ ථෙරං උපසංකම්භිතො “භුත්වා සන්තපුත්තියා නාම මහාලාභගගයසග්ගපථානාං සුඛෙන ජිව්ථ, මයං පන දුක්ඛිනා කිච්ඡ්ථිකා, කථනනුබො පටිපජ්ජමානස්ස දිට්ඨධම්මිකඤ්චව සමපරාධිකඤ්ච සුඛං සමපජ්ජති”ති පුච්ඡි. අථස්ස ථෙරො “නිපාරියායතො සුඛං නාම ලොකුත්තරසුඛමෙව, තඤ්ච තදනුරූපං පටිපත්තිං පටිපජ්ජන්නස්සොවා”ති අහංතො තස්ස අධි ගතභාවං පරියායෙන විභාවෙතො “සුඛං සුඛපඤ්චා ලගතො තද වර”තති ගාථං අහාසි.

තත්ථ ‘සුඛ’තති: නිරාමිසං සුඛං ඉධාධිපෙඨනං; තඤ්ච ඵලසමා පතතිඤ්චව නිබ්බාණඤ්ච. තථාහි අයං සමාධි පටිදිප්පන්නසුඛොච්ච ආයතිං ව සුඛවිපාකො, “නිබ්බාණං පරමං සුඛ”තති ව චුත්තං. ‘සුඛපඤ්චා’ති: සුඛපඨයොජනො. යථාචුත්තත සුඛෙන අත්ථිකො. ‘ලභාග’ති: පාපුණ. ති. අත්ථිකස්සෙවෙදං සුඛං, ත ඉතරස්ස. “හො පන අත්ථිකො”ති ආග. “නද්වර”තති: තදත්ථං අවරනො, යාය පටි පතතියා තං පටිපත්තිං. පටිපජ්ජන්නාති අත්ථො. ත හෙවලං තද වරං සුඛමෙව ලගතො, අථබො කිත්තිඤ්ච පපෙඨාති “ඉතිපි සිලවා සුපරිපුද්ධිකායවචිකමනො සුපරිපුද්ධාජ්චො ක්කාසි ක්කාන පුතො”ති ආදිතා කිත්තිං. පරමුත්තො පත්ථවසතං. පාපුණාති. “සසස්ස වස්සති”ති: සමුත්තෙ ගුණාතිත්ථවතසංඛාතො පරිවාරසමපද සබ්බාතො ව යසො අස්ස පරිමුගති. ඉදති “නද්වර”තති සාමකුලකා

1. සි. I. පිය.

2. සි. I. පිය.

3. සි. III. ම. ආජිවකපකතො.

නො වුනමනි. සරුපනො දසොනො: “සො අපිසමබ්බිතික මඤ්ජුසං උජුං භාවෙති මහං අමනස්ස පතනියා”ති ආග. තසානෙතො:- සො පුග්ගලො කිලෙසෙති ආරකතො පරිසුද්ධතෙත පටිපත්තනානං අරියභාවකරණවේදිනව අරියං, සමොදිට්ඨි ආදි අට්ඨභගසුද්දයනාය අට්ඨභිතිකං, අනතවයරගිතමජ්ඣිමපටිපත්තිභා වනො අකුට්ටිතෙත අඤ්ජං, කායවිඛිකාදිපභාණතො උජුං, නිබ්බාණභිකෙති මග්ගනියසේන කිලෙසෙ මාරෙනො ගමනවේදි නා ව මග්ගනති ලද්ධනාමං, දුක්ඛතිරොධගාමිනීපටිපදං, අමනස්ස අසංඛතාය ධාතුසා පතනියා අධිගමාය භාවෙති; අතතනො සත්තානෙ උප්පාදෙති වසේනි ව, සො නිප්පරියායෙන සුඛතො “තද වර”නති වුවෙති. තසමා යථා වුත්තං සුඛං ලබ්බති. තං සුඛා පරිබ්බාජනො පසන්නමානසො පබ්බජ්ඣා සමොපටිපත්තනො නවිරසෙව විපස්ස නං වසේනිචා අරහත්තං පාපුණ්ඨි. ඉදමෙව ථ පේරස්ස අඤ්ඤාබ්‍යා කරණං අගොසි.

සාමඤ්ඤකානිකෙරස්ස ගාථා වණ්ණනා නි ට්ඨිතා.

“සාධු සුත”නති ආයස්මහො ක්‍රමාප්තනකෙරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? සො කිර පුරිමබුද්ධොසු කතාධිකාරො ඉතො එකතිවුතෙ කපෙප අන්තවමච්චසනො තාපසො හුචා බ්‍රහ්මනිගගෙර රාජ්‍යසානෙ වසනො විපසංඝිං භගවතං. පසංඝිචා පසන්නාමානසො පාදබ්බඤ්ජ නතෙලං අද්දසි. සො තෙන පුඤ්ඤභාවෙත දෙවලොකෙ නිබ්බතො නතො පට්ඨාය සුගතිසුයෙව සංසරෙනො ඉමසමිං බුද්ධුප්පාදෙ අවනතිරපට්ඨි වෙලුකණ්ඩකනගෙර ගගපතිකුලෙ නිබ්බතො. නෙද්දායස්ස නාමං අකංසු. මානා පනස්ස ක්‍රමානාම; තෙන ක්‍රමාප්තෙතාති පඤ්ඤාසිත්ථ. සො ආයස්මහො සාරිපුත්තස්ස සනතිකෙ ධම්මං සුචා ලභ්ථංසාදෙ පබ්බජ්ඣා ලද්ධිපසම්මදෙ කත පුබ්බකිවේවා පරියන්තපබ්බතපස්ස සමණධම්මං කරොනො විසෙසං නිබ්බතොහුං අසකෙකානො භගවතං උපසංකමිතා ධම්මං සුචා කම්මට්ඨානං සොධෙතා සප්පායට්ඨානෙව වසනො විපස්සනං වසේනිචා අරහත්තං සම්ප්පාසි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“නගෙර බ්‍රහ්මනියා රාජ්‍යසානෙ වසාමහං
වමමවාසි තද ආසිං කමණ්ඩලධරො අහං.

අද්දසං විමලං බුද්ධං සයමහුං අපරාජිතං
ආතාපිතං පභිත්තං ක්‍රියං ක්‍රියානරතං වසිං.

සබ්බකාමසම්භිද්ධා ඔසතිණ්ණමනාසවං,
දිස්වා පසන්නසුමනො අබ්‍යඤ්ජනමදසහං.

එකතවුනේ ඉතෙ කපෙප අබ්බසුත්තමඤ්ඤායං;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. අබ්බසුත්තසිද්ධං ථලං.

කිලෙසා කුමාපිනා මග්ගං-පෙ-කතං වුද්ධියා සාසන”නති.

අරහත්තං පන පඨා අරඤ්ඤ කායද්ධි¹ බහුලෙ හික්ඛු දිස්වා
තෙ ඔවදනෙතා සාසනාසා නියතානිකතාවං පකාසෙතො: “සාධු
සුභං සාධු චජිතක”නති ගාථං අභාසි.

‘සාධු’ති: සුඤ්ඤං, ‘සුභ’නති: සචණං; තඤ්චබො, විචට්ඨපනිසිතිං
විසෙසතො අප්පච්ඡිනාදිපටිසංයුත්තං දසකථාවච්ඡිසචණං ඉධ
අධිපෙතං. “සාධු චජිතක”නති: තදෙව අප්පච්ඡිනාදිවර්තං. විණණං
සාධුවර්තමෙවති වර්තනති වුත්තං. පදවසෙනාපි බාහුසංචිතං තදනු
රූපං පටිපත්තිඤ්ච සුඤ්ඤනති දසෙසති. ‘සද්’ති: සබ්බකාලෙ; නවක
මජ්ඣිමපෙරකාලෙ සබ්බෙසු වා ඉරියාපථබණෙසු. “අනිකෙතාමිහා
රො”ති: කිලෙසානං නිවාසනධානධෙය්න පඤ්චකාමගුණනිකෙතා
නාම ලොකියා වා ඡද්දාරවමණධමො. යථාහ:-“රූපනිමිත්තනිකෙත
විහාරවිනිබඳො බො ගහපති නිකෙතසාරිති වුච්චති”ති ආදී. තෙසං
නිකෙතානං පහාණන්දාය පටිපදා අනිකෙත විහාරො. “අසම්පූර්ණ
න”නති: ආජාතිතුකාමසා කලාණණිත්තං උපසංකම්ඨා දිට්ඨධර්මක
සම්පරාධිකපරමත්තප්පභෙදසා පුර්ණතං, කුසලාදිභෙදසා වා අත්ථසා
සභාවධමමසා “කිං භනෙත කුසලං? කිං අකුසලං? කිං සාවජ්ජං? කිං
අනවජ්ජං”ති ආදීනා පුර්ණතං, අත්තපුර්ණතං. “පදකම්ණකමම”නති:
තං පන පුර්ණතා පදකම්ණකානිභාවෙන තසා ඔවාදෙ අධිට්ඨානං
සමොපටිපත්ති. ඉධාපි සාධුති පදං ආනෙතා යොජෙතබ්බං. “ඵතං
සාමඤ්ඤ”නති: සාධු සුත්තනති ආදීනා වුත්තං යං සුතං, යඤ්ච වර්තං,
යො ච අනිකෙතවිහාරො, යඤ්ච අත්තපුර්ණතං, යඤ්ච පදකම්ණකමම,
ඵතං සාමඤ්ඤං; ඵසො සාමඤ්ඤභාවො. යසවා ඉමාය ඵච පටිපදාය
සමණභාවො, න අඤ්ඤථා, තස්මා සාමඤ්ඤනති නිප්පරියායතො මග්ග
ඵලසා අධිවචනං. තසා වා පන අයං අපණ්ණකපටිපදා, තං පනෙතං
සාමඤ්ඤං යාදිසසා සමභවති තං දසෙසතුං “අනිකෙතාමිහා”ති
වුත්තං. අපරිග්ගාගතසා බෙත්ථච්ඡුතිරඤ්ඤසුචණ්ණද්ධිසද්ධි පරි
ග්ගා පරිග්ගාණරහිතසානි අනෙථා.

කුමාපුත්තසභරස ගාථා වණණනා

ති ට්ඨි තා.

“නානාජනපදං සනති”ති ආයසමතො කුමාපුත්තසභාස
සභරස ගාථා. කා උප්පත්ති? සො කීර පුරිමබුද්ධිසු කතාධිකාරො
තත්ත තත්ත විචට්ඨපනියායං කුසලං උපවිණ්ණෙතො ඉතො වතු

තවුනෙ කපෙප සිද්ධිකම්මසා භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතති නා විඤ්ඤාතං පතොතා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා බහුං රුක්කදණ්ඩං ඡිඤ්ඤා කතතරයට්ඨියො කත්වා සබ්බසං අදාසි. අඤ්ඤාඤ්ච. යථා විභවං පුද්දං කත්වා දෙවෙසු නිබ්බතති නා තො පට්ඨාය පුගතිපුයෙව පරි වයෙතනො ඉමං මිං බුද්ධිපාදෙ වෙලුකණ්ඩකතගරෙ ඉඤ්ඤා කුලෙ නිබ්බතති. සුද්දතො තිස්ස නාමං අගොසි. වාසුලොති කෙවි වදන්ති. සො කුමාපුත්තසා පියසභායො හුත්වා විවරනොතා “කුමාපුත්තො පබ්බ ජිනො”ති සුත්වා “නගි නුත සො ඔරතො ධම්මවිතයො යත් කුමා පුත්තො පබ්බ ජිනො”ති තදනුබ්බතීන සයම්පි පබ්බ ජිතුකාමො හුත්වා සත්ථුසන්තිකං උපසංඝම්. තස්ස සත්ථා ධම්මං දෙසෙසි. සො භියොසා සොමත්තාය පබ්බ ජාය සඤ්ජාතජ්ඣෙ පබ්බ ජිත්වා කුමාපුත්තතොම සද්ධිං පරියන්තපබ්බතෙ භාවනානුසුත්තො විහරති. තෙන සමයෙන සම්මහුලා භික්ඛු නානාජනපදෙසු ජනපදවාරිකං වරන්තාපි ගච්ඡන්තාපි ආගච්ඡන්තාපි තං ණතං උපගච්ඡන්ති. තෙන තත් කොලාහාලං ගොති. තං දිස්වා සුදන්තන්තරො “ඉමෙ භික්ඛු තිස්ස නිකසාසනෙ පබ්බ ජිත්වා ජනපදවිතසං අනුවතොතොතො විතත සමාධිං විරාධෙත්ති”ති සංවෙගජාතො තමෙව සංවෙගං අත්තනො විතතදමනස්ස අභිකුසං කරොතොතා “නානාජනපදං සන්තී”ති ගාථා අභාසි.

තත් “නානා ජනපද”න්ති විසුං විසුං නානාපිඨං ජනපදො; කාසි තොසලාදිපෙදං අනෙකරට්ඨන්ති අත්තො. ‘සන්තී’ති: ගච්ඡන්ති. “විවරන්තා”ති: අසුඤ්ඤා ජනපදෙ, සුගිකෙධා සුලභපිණ්ඩො, අසුකො බෙමො අරොගොති ආදි විතතතවසෙන ජනපදවාරිකං වරන්තා. “අඤ්ඤාතා”ති: තස්සෙව ජනපදවිතතසං අපපට්ඨන්තො විතෙත්ති අසංයතා. “සමාසික්ඛ මිත්තං”ති: සබ්බස්සපි උත්තරිමනුස්ස ධම්මස්ස මූලභූතං උපවාරපණ්ණාපෙදං සමාධිං කාම විරාධෙත්ති. වසද්දෙ සන්තාවතෙ. දෙසන්තරවරණෙන කාසිත්තුං ඔකාසාභාවෙන අතධිගතං සමාධිං නාධිගච්ඡන්තා අධිගතඤ්ච වසිභාවානාපාදනෙන් ජරන්තා විරාධෙත්ති නාම. “කිංසු රට්ඨං මණ්ඩං සංඝස්සති”ති: ‘සු’ති. නිපාතමත්තං. එවං භූතානං රට්ඨවරියා ජනපදවාරිකා කිං කරියාති, කිං නාම අත්තං සාධෙස්සති. නිරන්තාවාති ගරහන්තො වදති. ‘නාමො’ති: යස්මා ඊදිසි දෙසන්තරවරියා භියද්ධස්ස අනන්තවතා සමාපන්නං විරාධතො, තස්මා. “විනසා සාරමන”න්ති: වසන පදෙසෙ අරතිවසෙන උපන්තා සාරමනං විතතසංකිලෙසං තදනු රූපෙන පටිසංඛාරෙන විතෙත්වා චූපසමෙත්වා. “කාසෙසා”ති: ආරම්භෙපතික්කානෙන ලක්ඛණපතික්කානෙන වාති දුට්ඨෙතපි කානෙන කාසෙසා. “අසුරකවතො”ති: මම්භාදිට්ඨිවිතතෙකති තණ්හාදීභි වා ත පුරකවතොති තෙසං වසං අනුපගච්ඡන්තො කම්මට්ඨා තමෙව මනසිකරෙසාති අත්තො. එවං පන වස්මා පෙරො තමෙව සංවෙගං අභිකුසං කත්වා විපස්සනං වසෙත්වා අරහන්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“කානනං චිත්තොග්ගා දණ්ඩං ඡේත්වානගං හදා
ආලම්බනං කරිත්වාන සංකප්පං අදදිං ඛත්තං.

තෙන චිත්තප්පසාදෙන සුඛම්භවා අභිවාදයිං.
ආලම්බදණ්ඩං දත්වාන පඤ්ඤාමි උත්තරාමුඛො.

චතුරුවුත්තෙ ඉතො කප්පෙ යං දණ්ඩමදදිං හදා;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. දණ්ඩදානං දං ඵලං.

කිලෙසා කොට්ඨාස මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධියා සාසන”නති.

යං පනථං අභිකුසං කත්වා අයං පෙරො අරගත්තං පනෙතා
තමෙවිත්තං හදයෙ යපෙත්වා අරගත්තං පනෙතාපි “නානාජනපදං
යනති”ති ඉමමෙව ගාථා අසාසි. හසවා තදෙවස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණං
අගොසිති.

භූමාපුග්ගාකෙරසංගාසකෙරසං ගාථා වණ්ණනා
ති ට්ඨිතා.

“සො ඉදධිසා සරත”නති ආයසවතො ගවමසනිකෙරසං ගාථා.
කා උප්පන්නා? සො කිර පුරිමබුද්ධිසු කතාසිකාරො එකතිංසෙ
කප්පෙ සිඛිං හගවන්තං පසස්සවා පසන්නාමානසො පුප්පෙති පුජං
අසාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවළොකෙ තිබ්බපොතො අපරං
පරං පුඤ්ඤති කරොන්තො සොගාගමනස්ස හංවතො වෙතිසෙ
ජත්තස්ස වෙදිකස්ස කාරෙසි. සාසංසස්ස හගවතො කාලෙ අඤ්ඤාන
රසමිං කුලගෙගෙ නිබ්බන්තො. හසමිස්ස කුලෙ ඛත්තං ගොමණ්ඩලං
අගොසි. තං භොපාලකා රකඛන්ති. අයං තත් අන්තරන්තරා සුත්තං
සුත්තං විචාරෙන්නො විචරති. සො එකං විණාසවන්තරං ගාමෙ
විණ්ඩාය වරිත්වා බගි ගාමෙ දෙවසිකං එතස්මිං පදෙසෙ හත්තකිච්චං.
කරොන්තං දිස්වා “අයෙසා පුරිසානපෙන කිලමිස්සති”ති වින්තො
චත්තාරො සිරිසදණ්ඩ උසසාපෙත්වා තෙසං උපරි සිරිසසාබායො
යපෙත්වා සාබාමණ්ඩපං කත්වා අදාසි. “මණ්ඩපස්ස සම්පෙ සිරිසරුකං
රොපෙසි”ති වදන්ති. හස්ස අනුකම්පාය දෙවසිකං පෙරො තත් තිසිදි.
සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන තහො වෙතිවා වාතුමගාරාජකෙසු
තිබ්බත්ති. තස්ස පුරිමකම්මසුචකං විමානවාරෙ මගන්තං සිරිසවකං
තිබ්බත්ති වණ්ණගක්කිසම්පන්නෙති වඤ්ඤාති පුප්පෙති සබ්බකාලෙ
උපසොගයමානං; තෙන තං විමානං සෙරිස්සකන්ති පඤ්ඤාසිත්ථ. සො
ච දෙවපුත්තො එකං බුද්ධිත්තරං දෙවෙසු වෙව මනුස්සෙසු ව සංසරිත්වා
ඉමිස්මිං බුද්ධිප්පාදෙ සසස්ස පෙරස්ස චතුසු ගිහිකගායෙසු ගවච්ඡති
නාමි හුත්වා ආයසවතො යසස්ස පබ්බජිතභාවං සුත්වා අත්තන්තො සගා
යෙති සද්ධිං හගවතො සන්තිකං අගමාසි. සත්ථා තස්ස ධම්මං දෙසෙසි.
සො දෙසත්ථාචසානෙ සගායෙති සද්ධිං අරගත්තෙ පතිට්ඨාසි.

තෙනවුතනං අපදනො:-

“මගලුදො පුරෙ ආසිං, පවතෙ විවරං අහං.
අදදසං විරජං බුද්ධං සබ්බධමොක්ඛපාරගං.

තසං මහාකාරුණීකෙ සබ්බසත්තතිතො රතෙ
පසත්තවිතොසා සුමනො තෙකපුපථං අපුජසිං.

එකතියෙ ඉතො කප්පෙ යං පුපථමභිපුජසිං;
දුග්ගතීං නාභිජානාමි. පුපථපුජාසිදං එලං.

කිලෙසා කොපිතා මයං-පෙ-තනං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරගතනං පන පතා පෙරො විමුක්තිපුබං පටිසංවෙදෙනො
සාතෙතෙ විහරති අක්ඛන්දිනෙ. තෙනව සමයෙන භගවා මහතා
භික්ඛුසංඝෙසන සද්ධිං සාතෙතං ගන්තො අක්ඛන්දිනෙ විහාසි. සෙනා
සනං නප්පගොසි. සමගුලා භික්ඛු විහාරසාමනනා සරභුයා නදියා
චාලිකාපුලිනෙ සසිංසු. අථ අසිරත්තසමයෙ නදියා උදකොසෙ
ආගමන්තො සාමීණොරාදයො උච්චාසද්ද මහාසද්ද අහෙසුං. භගවා
තං සුතා ආයසමනං ගවමපතිං ආණාපෙසි: “ගමන් ගවමපති
ජලොසං වික්ඛිණොති භික්ඛුනං එසු විහාරං කරොති”ති. පෙරො
“සාධු භතො”ති ඉද්ධිබලෙන නදීසොතං වික්ඛිණෙසි. තං වික්ඛිලතිතං
දුරතොව පබ්බතකුටං විය අට්ඨාසි. තතො පට්ඨාය පෙරස්ස ආනු
භාවො පානාවො අහොසි. අපෙකදිවසං සන්ධා මහතියා දෙවපරිසාය
මණ්ඩෙ නිසිදිතා ධම්මං දෙසෙනතං පෙරං දිස්වා ලොකානුකම්පාය
තස්ස ගුණානං විභාවනන්ධං තං පසංසෙනො “මො ඉද්ධිසා සරභු”නති
ගාථං අභාසි.

තන්ධ ‘ඉද්ධිසා’ති: අට්ඨාසිතිද්ධියා. ‘සරභු’නති: එවං නාමකා
නදී යං ලොකෙ සරභුනති වදන්ති. “අට්ඨපෙසි”ති: සන්ධිකුං
අදෙනො සොතං නිවතෙතො පබ්බතකුටං විය මහනතං ජලරාසිං
ධපෙසි. ‘අසිතො’ති: න සිතො තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයරතිතො බ්බික
සබ්බාතානං වා සබ්බසංයොජනානං සමුච්ඡින්නතො තෙන විපි
බ්බිකෙන අබ්බො; හතො එව එජානං කිලෙසානං අභාවතො
අනෙජො; සො ගවමපති. තං සබ්බසම්පාතිගතං තාදිසං සබ්බපි
රාගදොස මොහමානදිට්ඨිසංඝෙහ අතික්කමිතො සිත්තො සබ්බසම්පාති
ගතං, අසෙබ්බුතිභාවතො මහාමුතිං, තතො එව කාමකමමහවාදි
හෙදස්ස සකලස්ස භමස්ස පාරං නිබ්බාණං ගත්තො භවස්ස පාරගං.
“දෙවා නාමස්ස නිති”ති: දෙවාපි නාමස්සනති, පගෙව ඉතරා පජාති.
ගාථා පරියොසානෙ මහතො ජනකායස්ස ධම්මාතිසමයො අහොසි.
පෙරො අක්ඛන්ධං බ්බාකරොතො සන්ධාරං පුජෙස්සාමිති ඉමමෙව
ගාථං අභාසිති.

ගවමපතිනෙරස්ස ගාථා වණ්ණනා
නි වසි තා.

“සතතිසා විස ඔමටෙයා” ති ආයඨතො නිසංසුත්ථස්ස ගාථං.
කා උප්පත්ති? අයමි කීර පුරිමබ්බෙත්ථු කතාසිකාරො තත්ථ තත්ථ
භවෙ විවට්ඨපතිස්සයං. පුඤ්ඤං උපචිණ්ණෙනා නිසංසං භගවතො
මොඛියා මුලෙ පණ්ණසකිකං නිගරිතා සොධෙසි. තෙන පුඤ්ඤ
කමෙමන දෙවමනුස්සෙසු සංසරනෙනා ඉමසීං. බුද්ධිපාදෙ කපිලවස්තු
නගරෙ භගවතො පිතුච්ඡාපුතෙනා හුචා නිබ්බත්ති නිසෙසා නාම
නාමෙන. සො භගවතාං අනුපබ්බජිතා උපසම්පනෙනා හුචා
අරඤ්ඤයතනෙ විහරනෙනා ජාතං පටිච්ච මානං කරොනෙනා
කොට්ඨාසාසබ්බහුලො ච උපකානබ්බහුලො ච හුචා විවරති, සමණ
ඔමෙව උස්සුකකං න කරොති. අථ නං සත්ථා එකදිවසං දිවාට්ඨාතො
විවට්ඨමං නිද්දයන්තං. දිබ්බවක්ඛනා ඔලොකෙනො සාවඤ්ඤා
ආකාසෙක ගන්ඨා තස්ස උපරි ආකාසෙයෙව ත්ථා ඔවාසං ඵරිතා
තෙනොභාසෙක පටිබ්බුද්ධස්ස සතිං උප්පාදෙත්වා ඔවාදං දෙනො
“සතතිසා විස ඔමටෙයා” ති ගාථං අනංසි.

තනු “සතතිසා විසා” කී: දෙසනාසිසමෙතං; එකතො ධාරාදිනා සන්තොනාති අන්තො. “ඔමටෙය්සා” කී: පහතො. චතොරො හි පහාරා:—ඔමටෙය්සා, උමටෙය්සා, මටෙය්සා, විමටෙය්සා කී. තනු උපරි සඬා අධොමුඛං දිනනපහාරො ඔමටෙය්සා නාම. හෙටියා සඬා උභිමුඛං දිනනපහාරො උමටෙය්සා නාම. අනුලසුචි විස විනිවිඤ්ඤා ගතො මටෙය්සා නාම. සෙසො සබ්බොසි විමටෙය්සානාම. ඉමස්මිං යානෙ ඔමටෙය්සා ගතීතො. සො හි සබ්බදුරුණො දුරුදුරුණො සලො දුතතිකිචේජා අනෙතා දොසො අනෙතා පුබ්බලොභීතො ව ගොති. පුබ්බලොභීතං අනිකඛ මිඬා වණමුඛං පරියොනක්ඛීනා තිට්ඨති. පුබ්බලොභීතං තිගරිකු කාමෙහි මධ්දෙවන සද්ධිං බක්ඛීනා අධොසිරො කාතබ්බො ගොති. මරණං වා ගොති මරණමතතං වා දුකං පාපුණන්ති. “බසනමානො” කී: අයනිනා ක්කායමානෙ. “මඤ්ඤො” කී: සීසෙ. ඉදං චුතතං ගොති:—යථා සතතිසා ඔමටෙය්සා පුරිසො සලලබ්බාගරණවණතිකිචේජානං අන්තො විරියං ආරහති භාදිසං පයොගං කරොති පරක්කමති, යථා ව බසන මානෙ මඤ්ඤො ආදිතනසීසො පුරිසො තස්ස තිබ්බපහාරං විරියං ආරහති, භාදිසං පයොගං කරොති; එවමෙවං හික්ඛු කාමරුහපහාණාය සභො අපමතෙතො අතිවිස උසාගථාතො හුඬා විගරෙය්සාති. එවං හගවා තස්ස ථෙරස්ස කොටුපායාසවුපසමාය ඔවාදං දෙන්නො තදෙකට්ඨනාය කාමරුහපහාණසීසෙන දෙසනං නිට්ඨපෙයි. ථෙරො ඉමං ගාථං පුඤ්ඤා සංවිලාගදයො විපස්සනාය සුතතපසුභෙතා විහාසි. තස්ස ජ්ඣාසයං ඤානා සන්තං සංයුතතකෙ තිස්ස පෙමරසුභතං දෙසෙයි. සො දෙසනාපරියොසානෙ අරගන්නො පතිට්ඨාසි. තෙන චුතතං අපදනො:—

“දෙවලොනෙ මනුෂ්‍යයා අනුභවි රිනො සහ
අවසානෙ ව නිබ්බාණං සිවං පතොනා වනුනරං.

සිව්බුද්ධිං උද්දිසිත්වාන බොධිං වා නස්ස සන්ත්තො
 යො පුඤ්ඤං පසච්ච පොසො; නස්ස කිං නාම දුලලහං!

මහො ඵලෙ ආගමෙ ව ක්කානාභිඤ්ඤාගුණස්ස ව
 අඤ්ඤාසං අභිකො ගොති, නිබ්බායති අනාසවො.

පුරෙහං බොධියා පත්තං ඡ්ඤෙස්සත්වා ගට්ඨමානසො
 ඉමෙති විසභබොගති සමඛිති ගොමි සබ්බපා.

කිලෙසා කොපිතා මගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරගත්තං පත පත්වා ථෙරො අඤ්ඤං බ්‍යාකරොනෙතො සත්ථාරං
 පුරෙකුං තමෙව ගාථං අභාසි.

නිස්සංකෙරස්ස ගාථා වණණනා

නි වසි තා.

“සතතිසා විස ඛමඤ්ඤා”ති ආයස්මතො වඩ්ඪිමානකෙරස්ස
 ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමි කිර පුරිමබුද්ධෙස්ස කතාධිකාරො ඉතො
 වතුනවුතෙ කපෙ පිස්සස්ස ගතවතො කාලෙ කුලගෙගෙ
 නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පනෙතො නිස්සං ගතවත්තං පිණ්ඩය වරත්තං
 පසසිත්වා පසත්තමානසො සුපරිපකකාති වණ්ටතො මුත්තාති අඛි
 ඵලාති අද්ධි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙවලොකෙ නිබ්බත්තො
 අපරාපරං පුඤ්ඤකමොති උප්පිණ්ණෙනො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ ථෙසා
 ලිසං ලිච්චිරාජකුලෙ නිබ්බත්ති. වඩ්ඪිමානොතිස්ස නාමං අභොසි.
 සො වයප්පත්තො සඤ්ඤා පසත්තො දායකො දානරතො කාරකො
 සබ්බපට්ඨායකො හුත්වා නථාරූපෙ අපරාධෙ සත්ථාරා පත්ත
 නිකකුජ්ජනකමෙව කාරාපිතෙ අනිඅක්කනෙතො විස සඛ්‍යං බමා
 පෙත්වා කමමං පටිපස්සමොත්වා සජාගසංවෙගො පබ්බජ්. පබ්බජ්ත්වා
 පත පිනමිද්ධාතිභුතො විහාසි. තං සත්ථා සංවෙජ්ජෙනො “සතතිසා
 විස ඛමඤ්ඤා”ති ගාථං අභාසි.

තත්ථ “ගමන්ගසභාණිසා”ති: භවරාගස්ස රූපරාගස්ස අරූප
 රාගස්ස ව පජගන්ත්වාය. යදිච්ඡි අරක්ඛිතසංකෙඤ්ඤජ්ජාති අප්පහාය
 බහිද්ධා සංකෙඤ්ඤජ්ජානං පහාණං නාම නාස්මි, නාත්තරියකභාවතො
 පත උද්ධමාගියසංකෙඤ්ඤජ්ජනප්පහාණවචනෙතෙව මර්ද්ධාගියසංයො
 ජනමි පුත්තමෙව ගොති. යසමා වා සමුච්චිතොර්ධාගියසංකෙඤ්ඤ
 නාත්තරිය කෙසෙත්ථි අරියානං උද්ධමාගියාති සංයොජ්ජාති දුප්පජ්
 ගෙයසාති ගොන්ති, තස්මා සුප්පගෙයසගො දුප්පගෙයසමෙව

දසෙකෙනෙකා හඟවා හවරාගපසනාණසිසෙත සබ්බසාධි උඬ්ඛානිය සංයෝජනස්ස පහාණමාහ. ථෙරසෙසව වා අජ්ඣාසයවසෙතෙව් වුත්තං. සෙසං වුත්තනායමෙවාති.

වංචිමානථෙරස්ස ගාථා වණ්ණනා

ති උදි භා.

වතුසට්ඨගවණ්ණනා

ස ම ච්ඡා.

“විවරමනුපනනති විජ්ජනා”ති ආයසමනො සිඤ්චංචිකථෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? සොපි පුරිමවුද්ධෙසු කතාඨිකාරො තාත් තත් විවට්ඨපතිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිණ්ණෙනා ඉතො එකනවුතෙ කපෙප විසසයිස්ස හඟවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්ධා. විඤ්ඤානං පතෙතා විපසයි. හඟවතනං පසයිත්වා කිංකිතිපුපෙඨති පූජං කත්වා තෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙවලොකෙ නිබ්බතෙතා අපරාපරං පුඤ්ඤති කත්වා සුගතිසුසෙව සංසරතෙතා ඉමසෙං බුද්ධුප්පාදෙ ආර්භගෙ විභව සම්පන්නස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙගෙ නිබ්බන්ධි. සිඤ්චංචිකානිස්ස නාමං අගොසි. ඤො වයප්පතෙතා ක්‍රිස්තිසාරසමාගමෙ සන්ධි සඬ්ඛමෙ ව උප්පන්නපසාදෙ ගෙකුසම්පන්නායං පබ්බජි. පබ්බජිත්වා ව කතපුබ්බ කීළෙවා වෙහාරපණ්ණවපබ්බභානං අවිදුරො ඥාඤ්ඤාභරසෙං අරඤ්ඤ යතතෙ පබ්බතභුතායං කම්මට්ඨානමනුසුතො විහරති. නසමිඤ්ඤ සමයෙ මහාඅකාලමෙඤො උට්ඨති. විජ්ජලානා පබ්බතවිවරං පවි සන්ති අසතිගො විස විවරනති. ථෙරස්ස සම්මපරිලාභාභිභුතස්ස සාර ගඤ්ඤති. මෙසවානෙති සම්මපරිලාභො වූපසම්. උතුසප්පායලාතෙන විත්තං එකස්සං අගොසි. සමාගිතවිතෙතා විපස්සනං උස්සුකකාපෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්ඨි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“කඤ්චනගසිකසසිකාසො සබ්බඤ්ඤා ලොභනායකො
මදකං දහමුග්ගස්ස සිනාසි අග්ගඤ්ඤලො.

පග්ගස්ස කිංකිතිං පුපථං විපසයිස්සාභිරොපසිං
උදග්ග විපොතා සුමනො දිපදිඤ්ඤා තාදිතො.

එකනවුතෙ ඉතො කපෙප යං පුප්ථමභිපූජසිං;
ඤ්ඤානිං නාතිජානාමි. බුඬ්ඬපුජාසිදං ඵලං.

සහනසත්තතිමෙ කපෙප රාජා භිමරථො අනු
සත්තරත්තසමුත්තො වක්කවන්ති මහබ්බලො.

කිලෙසා ක්‍රියාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුඬ්ඬස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා අඤ්ඤාපදෙසෙන අනුප්පතිස්සයං උද්ගතං උදනෙතො “විවරමනුපනනති විජ්ජනා”ති ගාථා අනාසි.

තත් 'විවර'නි: අනතරා වෙමැකි. 'අනුපතනි'නි: අනු
ලක්කණේ පතනනි පවත්තනනි; විජ්ජාතනනි අනෙ. විජ්ජාතන
වෙවති විජ්ජලලතානං පවතනි නාම. අනුසද්දයොගෙන වෙත් උපයො
භවවනං; යථා "රුක්කමනුවිජ්ජාතනනි"නි. "විජ්ජනා"නි: වාතෙරිතා.
"වෙහාරස්ස ව පණ්ඩවස්ස වා"නි: වෙහාරපබ්බතස්ස ව පණ්ඩවපබ්බ
තස්ස ව විවරමනුපහතනිනි යොජනා. "නගවිවරගනො"නි: නග
විවරං පබ්බතගුහං උපගතො. 'කායනි'නි: ආරම්භෙණිපතිකායෙන
ලක්කණිපතිකායෙන ව කායනි. සමථිවිපය්‍යනං උස්සකකා
පෙතො භාවෙති, කායනි. "සුතො අපසම්මස්ස තාදිනො"නි:
සිලකකාදිධම්මකායසම්පත්තියා රුපකායසම්පත්තියා ව අනුපමස්ස
උපමාර්ගිතස්ස ඉට්ඨාතිට්ඨාදිසු තාදිලක්කණසම්පත්තියා තාදිනො
බුද්ධස්ස භගවතො ඔරසපුතො. පුත්තවචනෙතො වෙත් පෙරෙන
සත් අනුජාතභාවදීපනෙන අඤ්ඤා බ්‍යාකතානි වෙදිතබ්බං.

සිවෙසිසංකරස්ස භාඨා වණ්ණනා

නි ටසි තා.

"වාලෙ උපවාලෙ"නි ආයස්මතො බද්ධවනිසරෙවගසංකරස්ස
භාඨා. කා උපපතති? අයං කීර පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ හංස
වතිනගරෙ තිස්සනාමිකකුලෙ තිබ්බතනිකා මහාභිභාය පයාග
තිත්ථ තිත්ථනාවාසමං කරොතො ඵකදිවසං සසාවකාසසිං.
භගවතනං ගඛිභාය තීරං උපගතං දිස්වා පසන්නාමානසො නාවා
සසිංසං යොජෙත්වා මහනෙතන පුජාසකකාරෙන පරිතීරං පාපෙත්වා
අඤ්ඤාතරං හික්කුං සත්ථාරා ආරඤ්ඤානානං හික්කුනං අග්ගට්ඨානෙ
සිපියමානං දිස්වා නදත්ථං පත්තං පසපෙත්වා භගවතො ව හික්කු
සසිස්ස ව මහාදුතං පවතෙත්සි. භගවා ව තස්ස පත්තාය අවඤ්ඤා
භාවං බ්‍යාකාසි. සො තභො පට්ඨාය තත්ථ තත්ථ භවෙ විවට්ඨප
තිස්සයං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංඝරතො ඉමසිං
බුද්ධපාදෙ මහබ්බසෙසි නාලකගාමෙ රුපසාරියා බ්‍රාහ්මණියා
කුච්ඡියමි. තිබ්බතනි. තං වසපත්තං මාතාපිතරො ඝරබ්බනෙන
බක්ඛකාමා හුත්වා තස්ස ආරොචෙසුං. සො සාරිපුත්තස්ස පබ්බජිත
භාවං සුත්වා "මයං ජෙස්සානා. අයෙතා උපතියො ඉමං විහවං
ජ්ඣෙත්වා පබ්බජි. තෙන වතනං බෙලපිණ්ඩං කථාගං පච්ඡා ගිලියා
මි"නි ජාතසංවෙගො පාසං අනුපගච්ඡන්තකමිගො විස ඤාතකො
වඤ්ඤත්වා ගෙතුසම්පත්තියා වොදියමානො හික්කුනං සනතිකං
ගතත්වා ධම්මසෙනාපතිනො කතිට්ඨභාවං තිවෙදෙත්වා අත්තනො
පබ්බජ්ජාය ඡන්දං ආරොචෙසි. හික්කු නං පබ්බාජෙත්වා පරිපුණ්ණ
විසතිවස්සං උපසම්පාදෙත්වා කම්මට්ඨානෙ තියොජෙසුං. සො
කම්මට්ඨානං ගතත්වා බද්ධවනං පටිසිත්වා "අරහත්තං පත්වා භග
වතනං ධම්මසෙනාපතිඤ්ඤා පසසියාමි"නි ඤෙවෙතො වායමතො
ඤ්ඤස්ස පරිපාකගහතො නවිරස්සෙව ඡද්ධිඤ්ඤා අගොසි.

තෙත වුත්තං අපදනො:-

“ගඬා හඟිරපි නාම පඤ්ඤා හිමවන්තතො
තිස්සා නාමිකො ආසිං ඔරිමෙව තරව්වහං.

පුබ්බෙ මග්ගං සුතො ආසිං පදුමුත්තරනායකො
විසිසත්තසගස්සෙති ගඬාතිරං උපාගතො.

බහු නාමා සමානෙතො වච්චකෙති සුසංඛතං
නාමාය ඡදනං කතො පභිමානිං තරාසහං.

ආග්නානි ව සලුඥො ආරුහි නාමාලඤ්ඤාං
වාරිමණ්ඩෙ ධිතො සන්ධා ඉමා ගාථා අනාසථ.

යො යං තාරෙති සලුඥං සම්පඤ්ඤාපි අනාසවං
තෙත විත්තසසාදෙන දෙවලොකෙ රමිස්සති.

නිබ්බන්ධිස්සති තෙ ව්‍යවහං සුකතං නාමසණ්ඨිතං
ආකාසෙ පුප්ථව්ඡදනං ධාරයිස්සති සබ්බදා.

අට්ඨපඤ්ඤාසකෙ කප්පෙ නාරණො නාම බන්ධියො
වාතුරන්තො විජ්ඣාදි වක්කවන්ති හවිස්සති.

සත්තපඤ්ඤාසකෙ කප්පෙ මමිසකො නාම බන්ධියො
උග්ගව්ඡන්තොව සුරියො ජොතිස්සති මහබ්බලො.

කප්පසගසගස්සමිති ඔක්කාකතුලසමාචො
ගොනාමො නාම ගොතෙන්ත සන්ධා ලොකෙ හවිස්සති.

තිදසා සො වවිඤ්ඤාන මනුස්සත්තං ගමිස්සති
රෙවකො නාම නාමෙන බුහවබ්බු හවිස්සති.

අගාරා නික්ඛමිඤ්ඤාන සුක්කමුලෙන වොදිතො
ගොතමස්ස හගවතො සාසනෙ පබ්බජිස්සති.

සො තථා පබ්බජිඤ්ඤාන සුත්තසොගො විපස්සති;
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බායිස්සති නාසවො.

විරියං මෙ ධුරධොරග්ගං යොගකෙතමාසිවාහනං
ධාරෙමි අනතිමං දෙහං සමවාසලුඥාසාසනෙ.

සත්තසගස්ස කතං කමමං ඵලං දස්සෙසි මෙ ඉධ
සුමුත්තො සරවෙගොව කිලෙසෙ ක්කාපසි මම.

තතො මං ක්කානතිරතං දිසවා ලොකත්තගුමුති
ක්කාසිතං භික්ඛුතං අග්ගං පඤ්ඤපෙසි මහාමති.

කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

ජලිභිඤ්ඤ පත හුඬා ථෙරො සන්ධාරං ධම්මසෙනාපතියිඤ්ච වැනි
 භූං සෙනාසනං සංසාමේඤ්ච පත්තව්වරමාදය අනුපුට්ඨිකා සාවිඤ්චං
 පඤ්චා ජෙතවනං පටිසිඤ්චා සන්ධාරං ධම්මසෙනාපතියිඤ්ච වැනිඤ්චා කති
 පාඨං ජෙතවනෙ විහාසි. අථ තං සන්ධාරං අරියගණමජ්ඣෙ නිසිනො
 ආරඤ්ඤාකානං හික්ඛුතං අග්ගට්ඨානෙ ධූපෙසි:—“එතදග්ගං භික්ඛවෙ
 මම සාවකානං භික්ඛුතං ආරඤ්ඤාකානං යදිදං වදිර්මනිස්සා රෙව
 නො”ති. තො අපරභාගෙ අත්තනො ජාතගාමං ගතඤ්ච වාලා
 උපවාලා සිසුපවාලෙති තිස්සණ්ණං භගිනීතං පුත්තෙත වාලා
 උපවාලා සිසුපවාලාති තයො භාගිණ්ණෙය්‍ය ආනෙඤ්චා පබ්බා
 ජෙඤ්චා කමමට්ඨානෙ නිශොජෙසි. තෙ කමමට්ඨානං අනුසුත්තා
 විහරන්ති. තස්මිඤ්ච ආමයෙ ථෙරංගං කොවිදෙව ආබාධො
 උපපන්නො තං පුඤ්ඤා සාරිපුත්තන්තෙරො “රෙවතං ගිලානපුච්ඡනං
 අධිගමපුච්ඡනඤ්ච කදිය්‍යාමි”ති උපගච්ඡි. රෙවතන්තෙරො ධම්ම
 සෙනාපතීං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා තෙසං සාමණේරුතං
 සතුප්පාදනවජ්ඣන ඔවාදං දෙනො “වාලෙ උපවාලෙ”ති ගාථං
 අභාසි.

තත් “වාලෙ උපවාලෙ සිසුපවාලෙ”ති තෙසං ආලපනං,
 වාලා උපවාලා සිසුපවාලාතිහි ඉතිලිඛිතවසෙන ලඬුකාමා හෙතෙසො
 දුරකා පබ්බජිතාපි තථා වොගරියනති “වාලි උපවාලි සිසුපවාලි”ති
 තෙසං නාමනති ව වදන්ති. යද්දන් වාලෙති ආමන්තනං කතං, තං
 දස්සෙන්නො “පතිස්සකා නුවො විහරට්ඨා”ති වඤ්චා අථ තත්
 කාරණමාග:— “ආගතො වො වාලං විස වෙධි”ති. “පතිස්සකා”ති:
 පතිස්සතිකා, නුඛොති අවධාරණේ. “ආගතො”ති: ආගච්ඡි. ‘වො’ති:
 කුමාහං. “වාලං විස වෙධි”ති වාලවෙධි විය. අයං ගෙත්ථ සංඛෙ
 පන්තො:— “තික්ඛජ්වනතිබ්බෙධිකපඤ්ඤානාය වාලවෙධිරුපො සන්ථි
 කපෙපා කුමාහං මාකුලන්තෙරො ආගතො; තස්මා සමණා සමණ
 සඤ්ඤං උපට්ඨපෙඤ්චා සතිසමපජඤ්ඤාසුත්තා එව හුඬා විහරට්ඨ යථාධි
 ගතෙ විහාරෙ අපමන්තා භවට්ඨා”ති. තං පුඤ්ඤා තෙ සාමණේරු
 ධම්මසෙනාපතියං පච්චුග්ගමනාදිවත්තං කඤ්චා උගීන්තා මාකුලන්තෙ
 රාතං පටිසන්ධාරවෙලායං නානිදුරෙ සමාසිං සමාපජ්ඣන්තා නිසිදිංසු.
 ධම්මසෙනාපති රෙවතන්තෙරෙන සද්ධිං පටිසන්ධාරං කඤ්චා උට්ඨායා
 සනා තෙ සාමණේරෙ උපසංකම්. තෙ තථා කාලපරිච්ඡේදස්ස
 කතත්තා ථෙරෙ උපසංකමන්තෙ එව උට්ඨගිඤ්චා වැනිඤ්චා අට්ඨංසු.
 ථෙරො “කතරකපාරවිහාරෙන විහරට්ඨා”ති පුච්ඡන්තා තෙති “ඉමාය
 ඉමායා”ති වුත්තෙත “දුරතෙපි නාම එවං විනෙන්නො මග්ගං භානිකො
 සච්චවාදි වත ධම්මස්ස අනුබම්ම”නති ථෙරං පසංසන්නො පකුකාමි.

බදිර්මනිසරෙවතන්තෙරස්ස ගාථා වණ්ණනා.

ති වසී තා.

“සුමුතනිසො”ති ආයස්වතො සුමිහලසෙඨරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? සොපි පුරිමබුද්ධොස්ස කතාසිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපතිස්සයං. පුඤ්ඤං උච්ඡින්නො සිද්ධස්මය්ස භ්ගවතො කාලෙ රුක්ඛදෙවතා හුච්චා තිබ්බත්ති. සො එකදිවසං සන්ධාරං නගාසිච්චා එකවිවරං. සීතං දිස්වා සොමනස්සපත්තො හුච්ච අපෙඨාසෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමත්තස්ස සංසරන්නො ඉමස්මිං බුද්ධප්පාදෙ සාවච්ඡියා අවිදුරෙ අඤ්ඤාතරස්මිං ගාමිනෙ භාදිසෙන කම්මතිස්සන්දෙන දඬිඤ්ඤාලෙ තිබ්බත්ති. තස්ස සුමිහලොති නාමං අහොසි. සො වයපත්තො බුද්ධකාසිභනභිගලකුඤ්ඤාලපරික්කාරො හුච්චා කසියා ජීවති. සො එකදිවසං රඤ්ඤ පසෙතදිකොසලෙන භගවතො භික්ඛුසභිස්ස ව මහාදුතෙ පවත්තිස්මානෙ දුතොපකරණාති ගගෙච්චා ආගච්ඡන්නොති මත්තස්සෙති සද්ධිං දධිස්මං ගගෙච්චා ආගතො භික්ඛුනං සකකාරස්මානං. දිස්වා “ඉමෙ සමණා සිසාස පුත්තිසා සුතිවන්ථ” පුභොජනාති භුඤ්ජන්චා තිවාතොස්ස සෙනාසනෙස්ස විහරන්ති; යනුනාගමි පබ්බජෙය්ස”න්ති විනොච්චා අඤ්ඤාතරං මහාථෙරං. උපසඤ්ඤාමිච්චා අත්තනො පබ්බජ්ජාපිප්පායං. තිවෙ දෙසි. සො නං කරුණායන්නො පබ්බාජෙච්චා කම්මට්ඨානං ආචිකම්. සො අරඤ්ඤා විහරන්නො එකාච්ඡිගාරෙ තිබ්බින්නො උක්කණ්ඨිතො හුච්චා විබ්බම්භුකාමො හුච්චා ඤ්ඤාතිගාමං ගච්ඡන්නො අත්තරා මග්ගෙ කච්ඡං බ්බිච්චා බෙග්ගං කසන්නෙ කීලිඨ්ඨවන්තෙ සමන්තභොරජොකීණ්ණසරිරෙ වාභාවපෙන සුස්සන්නෙ කස්සකෙ දිස්වා “මහත්තං. වතීමෙ සහතා ජීවිතනිමිත්තං දුක්ඛං පට්ඨවුභොතති”ති සංවේගං පටිලති. ඤ්ඤාස්ස පරිපාකං ගතත්තා¹ යථාගතිභා කම්මට්ඨානං උපට්ඨාසි. සො අඤ්ඤාතරං රුක්ඛමූලං උපගන්ථා විවේකං ලභිච්චා යොතිසො මනසිකරොන්නො විපස්සනං වසේසිච්චා මග්ගපටිපාටියා අරගත්තං පාපුණ්ඨි.

තෙන වුත්තං අපදුනො:-

“අඤ්ඤස්මි ජිනවරො ලොකජෙට්ඨා තරාසනො
විහාරා අභිතිකම්මෙ හදාකං උපසඤ්ඤාමි.

නගාච්චා පිච්චා ව සම්බුද්ධො උත්තරිකෙකච්චරො
අට්ඨාසි භගවා තත්ථ විලොකෙන්නො දිසොදිසං.

පවතෙ උපවිට්ඨාගං අද්දසං ලොකනායකං
ගට්ඨා ගට්ඨන විතොත අපෙඨාසෙසිමගං තදු.

සහරංසිව ජොහත්තං පහාසත්තංව කඤ්චිතං
කච්චතිහෙ ව යුත්තොගං පට්ඨන්තරසභායි ව.

යං යං යොත්තපපජ්ජාමි දෙවත්තං අථ මාත්‍රස්සං
සබ්බෙ සත්තෙ අභිසොමි විපුලො හොති මෙ යසො.

නමො තෙ පුරිසාප්ඤ්ඤ නමො තෙ පුරිසුත්තම
අත්තානං නොසසිත්තං පරිනොසෙසි තිං. මුනි.

පරිඤ්ඤෙ නිසිදිත්තං භාසං. කත්තං සුබ්බතො
උපධිගිත්තං සම්මුඛං. තුසිතං. උපපජ්ඣං.

සොදසකෙ කප්පසතෙ විනාමං එකවිනනිතා
සත්තරහනසම්පන්නා චක්කවහනි මහබ්බලා.

කිලෙසා කොපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධියා සාසන"නති.

අරගතතං පන පත්තා සම්පන්නං අත්තනො දුක්ඛවිමුක්තං. ච
කිත්තත්වසෙන උදනං. උදනෙනෙතො "සුමුහනිකො"ති ආදිමාග.

තත් "සුමුහනිකො"ති සුඤ්ඤා අවිචන්තිකතාය අපුත්තඛ
වන්තිකා මුත්ති එතස්සාති සුමුත්තිකො. තස්සා පන විමුත්තියා
පාසංසියතාය ච අවජ්ජියතාය ච අපෙඨාසෙනො ආග "සුමුත්ති
කො"ති. පුත්ත තත් විමුත්තියං අත්තනො පසාදස්ස දළ්ඛිතාචං
දස්සෙතො "ආග්‍ර සුමුහනිකොමග්ගි"ති ආග. සාධු සාධු සුමු
ත්තිකො වතමිති අත්තො. කුතො පනායං. සුමුත්තිකතාති?
කාමඤ්චායං. ථෙරො සබ්බමාපි වට්ටුක්කතො සුමුත්තො
අත්තනො පන තාව¹ උපධිතං අතිවිය අතිධිගුත්තං දුක්ඛං
දස්සෙතො "තිති බුජ්ජකෙග්ගි"ති ආදිමාග. තත් "බුජ්ජකෙග්ගි"ති
බුජ්ජකාචෙති බුජ්ජකාරෙති වා, තිස්සකතවචනං. චෙතං මුත්තසඤ්ඤ
පෙක්ඛාය. කස්සකො හි අබුජ්ජකොපි සමානො තිස්ස සානෙස්ස අත්තානං
බුජ්ජං. කත්තා දස්සෙති ලායනෙ කසනෙ කුඤ්ඤාමෙව ව. යො හි
පන කස්සකො ලායනාදිති කරොති භාජාපි අසිභාදිති කුටිලා
කාරතො බුජ්ජකාතිති වුත්තං. "තිති බුජ්ජකෙග්ගි"ති. ඉදති තාති සරු
පතො දස්සෙතො "අසිභාස්ස මයා නඛලාස්ස මයා බුජ්ජකුඤ්ඤ
ලාස්ස මයා"ති ආග. තත් "අසිභාස්ස මයා"ති: ලචිතෙතති මයා
මුත්තතති අත්තො. තිස්සකෙතවෙතං කුමමවචනං. සෙසෙස්සුපි එසෙව
ත්තයො. අපරෙ පන "අසිභාස්ස මයා"ති ලචිතෙතති කාරණගුහෙති
මයා මුච්ඡිතනති² වදනති. තෙසං මතෙන කාරණත්තෙ හෙතුමිති වා
කුමමවචනං. නඛලාස්සති ලිඛිතවිපලාසං. කත්තා වුත්තං. නඛල
ලෙගි කසිරෙගිති අත්තො. අත්තනා වජ්ජෙත්තකුඤ්ඤාස්ස සත්තාවතො
වළඤ්ඤෙනෙතවාති අප්පකතාය වුත්තං. බුද්ධකුඤ්ඤාස්සති ව පාලි.
වළඤ්ඤෙනෙතව අතිබිණං බණ්ණෙනස්සති අත්තො. "ඉධමෙමා"ති:
මිකාරො පදසක්කිකරො. අථවා 'පි'ති: පිසෙඤ්ඤ නිපාගමත්තං. භාමකෙ
සිත්තතා භාති අසිභාදිති කිඤ්චාපි ඉධෙව මම සමිපෙසෙව හථාපි
අලමෙව ගොතිති අත්තො. කුරිහවසෙනවෙතං. ආමෙඤ්ඤිතවචනං.
"කාසාමි"ති එලසමාපත්තිකානත්වසෙන දිධිධමෙත්‍රබ්බිගාරත්තං.
දුබ්බවිහාරාදිවසෙන ව, "කියං සුමංගලා"ති අත්තානං ආලපති.

කොතෙ පත ආදර්ශයන්හි. ආමේශ්වරයා කතා. “අපමනෙතා විහර”¹හි:පඤ්ඤාසතිවෙපුලලපාතනියා සබ්බජ්ඣාමෙව අපමනෙතාසි නිං, තස්මා ඉදති සුඛං විහර, සුඛං විහර සුමඛල! කෙච්ඡි පත අරහත්තං අපමනා එව විපස්සනා විපිපට්ඨිපත්තාය සාසනෙ පබ්බජ්ජාභිරතියා යථානුභූතං ශරාවාසදුක්ඛං ජ්ඣෙදිත්තෙනා පේරො ඉමං ගාථං වන්හා පච්ඡා විපස්සනං වරෙස්සන්තා අරහත්තං පාපුණ්ඨි වදන්ති. තෙසං මහෙන “කියං, අපමනෙතා විහරා”²හි පදනං අන්තො විපස්සනාමග්ග වස්සෙති සුඤ්ඤානි එව.

සුමඛලපේරහැරිය ගාථා වණ්ණනා

නි වසී තා.

“මහං වා අමම භේදනති”³හි ආයසමහො සානුපේරහැරිය ගාථා. කා උප්පත්ති? සො කීර පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ත තත්ත භවෙ විවච්ඡිපතිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිණ්ණෙනා ඉතො වතුනවුතෙ කප්පෙ සිද්ධාත්ථස්ස භගවතො හත්පාදධොවනමුඛවිකල්පනානං අත්ථාය උදකං උපනෙසි. සත්ථා හි භොජනකාලෙ හත්පාදෙ ධොවිතු කාමෙ. අහොසි. සො සත්ථා ආකාරං සලලකෙඛන්තා උදකං උපනෙසි. භගවා හත්පාදෙ ධොවිත්වා භුඤ්ජන්තා මුඛං විකල්පෙත්වා අහොසි. සො තමපි ඤාත්වා මුඛොදකං උපනෙසි. සත්ථා මුඛං විකල්පෙත්වා මුඛධොවනකිඨ්ථං නිට්ඨපෙසි. එවමපත භගවා අනුකම්පං උපාදාය තෙන කාරියමානං වෙය්‍යාවච්චං සාදිසි. සො තෙන පුඤ්ඤ කමෙමන දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා අපරාපරං පුඤ්ඤානි කත්වා දෙව මත්තස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවන්තියං අඤ්ඤාගරස්ස උපාසකස්ස ගෙගෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්මිං ගබ්භගතෙයෙව පිතා පවාසං ගතො. උපාසිකා දසමාසච්චයෙන මුත්තං විජායිත්වා සානු තිස්ස නාමං අකාසි. තස්මිං අනුක්කමෙන වරෙස්සෙන සත්තවස්සි කායෙව නං තික්ඛුතං සන්තිකෙ පබ්බාපෙසි: “එවමයං අනන්ත රායො වසිසීත්වා අච්චන්තසුඛගාමි¹ හවිස්සති”²හි. සො සානුසාම භේරොති පඤ්ඤාතො පඤ්ඤවා වත්තසම්පනෙනා බ්‍රහ්මස්වනො ඛම්මකපිස්සො සත්තොසු මෙත්තාජ්ඣාසයො හුත්වා දෙවමත්තස්සානං පියො අහොසි මනාපොති. සබ්බං සානුස්තෙන ආගතනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. තස්ස අතිවජ්ජානියං මාතා යක්ඛයොනියං නිබ්බන්ති. නං යක්ඛා “සානුපේරහැරිය අයං මාතා”³හි ගරුචිත්තිකාරබ්බලා හුත්වා පණ්ණාමෙන⁴ එවං ගච්ඡන්තො කාලෙ පුත්ථ්වන්තවාමස්ස ආදිනවං විහා වෙනතං විය එකද්වසං සානුස්ස යොනිසොමනසිකාරාගාවා අයො

1. සි. III. 6. සා3.

2. සි. I. මානෙත්ති.

නිසො උමමුජ්ජනායා විබ්බමිතුකාමතාය විතතං උපපජ්ජි. තං තස්ස යකඤ්ඤි මාතා සුඤ්ඤා මනුස්සමාතුයා ආරොවෙසි: නව පුතොතා සාහු “විබ්බමිස්සාමි”ති විතතං උපපාදෙසි. තස්මා ත්වං:-

“සාහු මා බුද්ධං වජ්ජාසි යකඤ්ඤිවචනං ඉදං,
මාකාසි පාපකං කමමං ආචී වා යදි වා රතො.

සථෙ ත්වං පාපකං කමමං කරිස්සසි කාරොසි වා,
න තෙ දුක්ඛා පමුත්තස්ස උපපම්බාපි පලායතො”ති

එවං ගණානිති එවස්සු පන වචා යකඤ්ඤිමාතා තත්ථ වන්තරධාසි. මනුස්සමාතා පන තං සුඤ්ඤා පරිදෙව සොක සමා පනතා වෙහොදුක්ඛසමප්පිතා අහොසි. අථ සාහු සාමණේරො පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසේත්වා පහතච්චරමාදය මාතුසනතිකං උපා ගතො මාතරං රොදමානං දිස්වා “අමම කිං නිස්සාය රොදසි”ති වචා “තං නිස්සායා”ති ව චුතොතා “මහං වා අමම රොදන්ති සො වා ජීවං න දිස්සති”ති ගාථං අභාසි. තස්සත්ථා:-අමම රොදන්තා නාම සුදුහකා මිත්තා වා අත්තනො සුදුහකං මිත්තං වා මහං උද්දිස්ස රොදන්ති, පරලොකං ගතත්තා. යො වා සුදුහකො මිත්තො වා ජීවං ජීවනොතා දෙසන්නරං පකකන්නතාය ව නදිස්සති, තං වා උද්දිස්ස රොදන්ති. උභයමෙවං මයි නවිජ්ජති. එවං සතො ජීවන්තං ඝිනං ධරමානං මඤ්ඤා පුරහො ඝිනං පස්සන්ති “කස්මිං අමම රොදසි? මං උද්දිස්ස නව රොදනස්ස කාරණමෙව නත්ති”ති. තං සුඤ්ඤා තස්ස මාතා “මරණං හෙතං භික්ඛවෙ යො ඝික්ඛං පච්චික්ඛාය භික්ඛායාවත්තති”ති සුත්තපද්ධනුසාරෙන “උපපබ්බජ්ජනං අරියස්ස විනයෙ මරණ”න්ති දස්සෙන්නි:-

“මහං වා පුත්ත රොදන්ති යො වා ජීවං න දිස්සති
යො ව කාමෙ වජීත්වාන පුත්තරාගච්ඡන්තෙ ඉධ.

තස්සාපි පුත්ත රොදන්ති පුත්ත ජීවං මතො හි සො;
කුකකුලා උභිගහො තාත කුකකුලං පතිකුමිච්ඡති”ති.

ගාථාවයං අභාසි.

හත් “කාමෙ වජීත්වානා”ති නෙක්ඛමවජ්ඣාසයෙන වාඤ්ඤාමෙ පහාය, තස්සු කිලෙසකාමස්ස තදභිගප්පහාණවසෙන වෙදිතබ්බං. පබ්බජ්ජා හෙත් කාමපරිමාගො අධිපෙපතො. “පුත්තරාගච්ඡන්තෙ ඉධ” ති: ඉධ ගෙගෙ පුත්ත දෙව ආගච්ඡති භික්ඛායාවත්තනං සක්ඛාය වදති. “තස්සාපි”ති: යො පබ්බජීත්වා විබ්බමති තස්සාපි පුත්තලං මහං විස මාදිසියො රොදන්ති. කස්මිං වෙ? “පුත්ත ජීවං මතො හි සො”ති: යො විබ්බතොතා පච්ඡා සො ජීවනොතා ගුණමරණෙන අත්තො මතොයෙව. ඉදුතිස්ස විසෙස සංවෙගං ජනෙතුං “කුකකුලා”ති ආදි චුත්තං. තස්සත්ථා:-ආදිත්තං විස හුචා දගනවෙඨන කුකකුලතිරය

සදිසත්තා “කුකුලා”¹හි ගිහිභාවා අනුකම්පනනියා මයා උබ්බතො උභවතො තාත සානු කුකුලං පතිතුං ඉච්ඡති පතිතුකාමොසි. තං සුභා සානුසාමණේරො සංවෙගජාතො හුත්වා විපස්සනං වධෙස්සන්තා¹ නතිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“භුඤ්ඤානං සමණං දිස්වා විපසන්තමනාමිලං

භවෙතොදකමාදය සිද්ධස්ස අදසහං.

නිමමලෙහි භුණ්හුඤ්ඤා විමලො ඛිණ්ණං සයො

භවෙ නිබ්බත්තමානස්ස එලං නිබ්බත්තතො සුභං.

චතුරවුත්තෙ ඉතො කප්පෙ උදකං යං අදසහං;

දුග්ගතිං නාතිජානාමි. උදකද්වනස්සිදං එලං.

එකසට්ඨිමහි තො කප්පෙ එකො ච විමලො අනු

සත්තරත්තසම්පන්නො වක්කවන්ති මහබ්බලො.

කිලෙසා ක්කපිතා මය්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා ථේරො ඉතිස්සා ගාථාය වස්සෙත මය්ගං විපස්සනාරමේහා අරහත්තපඤ්ඤා ච ජාතාති උද්භවස්සෙත තමෙව ගාථං පච්චද්දන්තාසි.

සානුසොරස්ස ගාථා වණණනා

නි ධ්වි තා.

“සථාපි හදෙද ආජ්ඤාද්ද”²හි ආයසමනො රමණීයවිභාගීකො රස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? සොපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤාති උපවිණ්ණෙනො ඉතො එකවුත්තෙ කප්පෙ විපස්සං ගගවත්තං දිස්වා පසන්තමානස්ස පඤ්ඤාපතිධ්විතෙන වන්ති, කොරණ්ඩප්පෙථති පුජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤාතමෙවන දෙව ලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා අපරාපරං පුඤ්ඤාති කන්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසම්-බුද්ධාදෙ රාජගහෙ අඤ්ඤාතරස්ස සෙට්ඨස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්තො යොබ්බතමදෙන කාමෙසු මුච්ඡං ආපනො විහරති. සො එකදිවසං අඤ්ඤාතරං පාරදුරිකං රාජපුරි සෙහි විට්ඨා කම්මකරණා කට්ඨමානං දිස්වා සංවෙගජාතො සන්ත්ථ සන්තිකෙ ධම්මං සුභා පබ්බජි. පබ්බජිතො ච රාගවරිතනය නිව්ච කාලං සුසම්මං පරිවෙණං සුපභිතං පානීයපරිභොජනීයං සුපඤ්ඤත්තං මඤ්ඤපිණං කන්වා විහරති. තෙන සො රමණීයවිභාගීකෙව පඤ්ඤාසිත්ථ. සො රාහුස්සන්තභාය අයොනිසො මතසි කට්ඨා සංවෙගතිකසුක්කවිසට්ඨිආපත්තිං ආපජ්ජන්තා “ධිරත්ථ! මයං එවමහුතා සද්ධාදෙය්ගං භුඤ්ඤාය්ගමා”³හි විපප්පිසාරි හුත්වා “විබ්භාසිස්සාමි”⁴හි

ගව්‍යන්තො අනාරාමයො රුක්ඛමුලෙ නිසීදි. තෙන ච මයොන සකටෙසු ගව්‍යන්තො ඵකො සකටියුතො ගොණො පරිස්සන්තො විසමධ්‍යානෙ බලිතො පති. තං 'සාකටිකා' යුගතො මුඤ්ඤිතො තිණො දකං දන්තං පරිස්සමං විනොදෙතො පුනපි ධුරෙ යොජෙතො අගමංසු. ථෙරො තං දිස්වා "යථායං ගොණො සකිං බලිතො උට්ඨාය සකං ධුරං වහති, එවං මයා පි කිලෙසවසෙන සකිං බලිතොති වුට්ඨාය සමණ ධම්මං කාතුං චට්ඨති"ති යොනිසො උපපජ්ජන්තො නිවහතිතො උපා ලිඤ්ඤරස්ස අත්තනො පවත්ති. ආවිකක්ඛිතො තෙන වුත්තවිධිතො ආපත්තිතො උට්ඨතිතො සීලං පාකතිතං කතො විපස්සනං පට්ඨපෙතො නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

"අකකන්තඤ්ඤාපදං දිස්වා වක්කාලඛකාරභුසිතං පදෙනාහුපදං යනො¹ විපසයිස්ස මගෙයිනො.

කොරණං පුපථිතං දිස්වා සමුලං පුජිතං මයා; ගට්ඨො ගට්ඨොන විතෙතන අවඤ්ඤිං දිපදුත්තමං. එකන්වුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිසුජ්ඣං; දුග්ගතිං නාභිජානාමි. පුප්ථපුජාසිදං² ඵලං.

සත්තපඤ්ඤාසකෙ කප්පෙ ඵකො විතමලො අහුං සත්තරත්තසම්පන්නො වක්කවහාති මගබ්බලො.

කිලෙසා කුමාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

අරහත්තං පන පතො විමුඤ්ඤිතං අනුභවිතො අත්තනො පුබ්බ ගාගපටිපත්තියා සද්ධිං අරියධම්මාගිගමදිපති. "සථාපි හදෙද ආජ්ඣෙඤ්ඤා බලිතො පතිතිට්ඨති"ති ගාථං අභාසි.

තත්ථ "බලිතො"ති: පක්කලිතො. "පතිතිට්ඨති"ති: පතිට්ඨගති, පුන දෙව යථාධ්‍යානෙ නිට්ඨති. 'එව'නති: යථා හදෙද උසභාජානියො භාරං වගන්තො පරිස්සමපන්නො විසමධ්‍යානං ආගමම එකචාරං පක්කලිතො පතිතො න තත්තකෙන ධුරං ඡබ්බති, ථාමවිජිය පරක්කමසම්පන්නාය බලිතොපි පතිතිට්ඨති, අත්තනො සභාවෙ නෙව යතො භාරං වහති; එවං කිලෙසපරිස්සමපන්නො කිරියා පරාධෙන බලිතො තං බලිතං ථාමවිජියසම්පත්තියා පටිපාකතිතං කතො මග්ගසම්මාදිට්ඨියා දස්සනසම්පන්නං තනො එව සම්මාසලිබුද්ධස්ස සවණන්තෙ අරියාය ජාතියා ජාතනාය සාවකං තස්ස උරෙවාස මජ්ඣිමි නායාභිජාතිනාය මරසං පුත්තං හද්දජාතියසදිසකිවචනාය ආජාතියනති ව මං ධාරෙථ උපධාරෙථාති අත්තො.

රමණීයවිභාෂිතෙවරස්ස ගාථා වණ්ණනා
නි ධ්විතා.

“සද්ධාසාහං පබ්බජිතො”¹ ති ආයස්මතො සම්මුතෙත්ථරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරො තත්ත තත්ත භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා ඉතො චතුනවුතෙ කපෙස සිද්ධස්මං භගවුන්තං පසයිචා පසන්නමානසො සවණ්ටංති පුළුථංති කණ්ණික බඩාති ගගෙචා පුජෙසි. සො හෙන පුඤ්ඤභගමෙත දෙවිලොකෙ නිබ්බතතිචා අපරාපරං පුඤ්ඤති කචා සුගතිසුයෙව පරිවතෙන්නෙනා ඉමස්මිං බුද්ධුපපාදෙ රාජගගෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතති. තස්ස ජාත දිවසතො¹ පට්ඨාය නං කුලං ධනධඤ්ඤදිගි වඩ්ඪි. අත්තභාවො වස්ස අතිරූපො දස්සනීයො ගුණවා ඉති විහවසම්මද්ධියා ගුණසම්මද්ධියා ව සම්මද්ධිනෙව පඤ්ඤයිත්ථ. සො ඕමිසාරසමාගමෙ බුද්ධානුභාවං දිස්වා පච්චලාසකෙඤ්ඤා පබ්බජිතො භාවනාය සුත්තපපුත්තො විහරන්නො භගවති තපොදුරාමෙ විහරන්න ඵකදිවසං ඵවං විනෙතයි:- ලාභා වත මෙ සත්ථ අරහං සමමාසව්බුද්ධො, සවාකකාතෙ වාගං ධම්මවිනයෙ පබ්බජිතො, සබ්බභවාරිථ මෙ සීලවිනෙතො කල්‍යාණධම්මො”² ති. තස්සෙවං විනෙතන්නස්ස උළාරං පිතිසොමනස්සං උදපාදි. තං අසගන්නො මාරො පාපිමා පේරස්ස අවිදුරෙ මගන්නං හෙරවසද්දමකාසි. පට්ඨියා උද්ඪික කාලො විය අපහාසි. පේරො භගවතො තමත්ථං ආරොචෙසි. භගවා “මාරො තුග්ගං විවකඛුකම්මාය වෙනෙති, ගව්ජ භික්ඛු අවිනෙතචා තත්ථ විහරාති”³ ති ආග. පේරො තත්ථ ගන්චා විහරන්නො නවිරස්සෙව විපස්සනං උසුසුකකාපෙචා අර්ග්ගතං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“කතිකාරංව ජොතන්නං නිසින්නං පබ්බතන්නරෙ
මහාසෙන්නං දිසා සබ්බා සිද්ධස්මං නරසාරිං.

ධනුං අදෙජ්ඣං” කචාන උසුං සක්ඛායගං තද
පුළුථං සවණ්ටං ඡෙතාන බුද්ධස්ස අභිරොපයි.

චතුනවුතෙ ඉතො කපෙස යං පුළුථමතිපුජයිං;
දුග්ගතිං නාගිජානාමි. බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.

ඵකපඤ්ඤසකෙ කපෙස ඵකො වාසි ජුතිකිරො
සත්තරහනසම්පන්නො වකඛවන්ති මගබ්බලො.

කිලෙසා කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”⁴ ති.

අර්ග්ගතං පන පචා තත්තෙව විහරන්නස්ස පේරස්ස ඕණ්සව භාවං අජානන්නො පුරිමතයෙනෙව මාරො හෙරවසද්දමකාසි. තං සුචා දෙරෙ අභිතො අව්ජමහි “තාදිසානං මාරානං සතමපි සගස්සමපි මග්ගං ලොමමපි තකමෙත්ති”⁵ ති අඤ්ඤං බ්‍යානරොන්නො “සද්ධාසාහං පබ්බජිතො”⁶ ති ගාථං අභාසි.

තත් “සද්ධායා”ති: ධම්මච්ඡන්දසමුප්පාදානාය කම්මඵලසද්ධාය වෙව
 රතනත්තය සද්ධාය ව. ‘අභ’නති: අත්තානං උද්දසති. “පබ්බජිතො”ති:
 උපගතො. “අගාරස්මා”ති: ගෙගතො, සරාචාසතො වා. ‘අනගා
 ඤි’නති: පබ්බජ්ජා, සාති යං කසිවණ්ණජ්ජාදිකම්මං අගාරස්ස භිත්තති
 අගාරියං නාම, තදභාවතො අනගාරියනති වුච්චති. “සතිපස්සකු ව
 මෙ වුද්ධා”ති: සරණලක්කණා සති, පජානනලක්කණා පස්සකුති
 ඉමෙ ධම්මා විපස්සනාලක්කණතො පටිඨාය මග්ගපටිපාටියා යාව අර
 හතො මෙ වුද්ධා වධිති, න දුති වසේසතබ්බො, සතිපස්සකු
 වෙපුලලපත්තනාති දස්සෙති. “විත්තකුච්ඡ සසමාගින”නති: අධිසමා
 පත්තිවසෙන වෙව නව ලොකුත්තරධම්මාදිවසෙන ව විත්තං මෙ සුචු
 සමාගිතං, නදුති තස්ස සමාධිතබ්බො අත්ති, සමාධිවෙපුලලපත්තනාති
 දස්සෙති. තස්මා “කාමං කීරස්ස රුපානි”ති: පාපිම මං උද්දස්ස යාති
 කාති වි විප්පකාරාති ව යථාරුචිං කරොති. තෙහි පන තෙව මං
 බාධසියාසි. මම සරීර කම්මනම්මත්තමපි කාතුං න සක්ඛියාසි. කුතො
 විත්තකුච්ඡත්තං! තස්මා “තව කිරියා අප්පට්ච්ඡිතපගෙණකං විය න
 කීදුති අත්තං සාධෙති, කෙවලං තව විත්තවිසාතම්මත්තථලා”ති ථෙරො
 මාරං තජ්ජෙයි. තං පුඤ්ඤා මාරො “ජාතාති මං, සමණො”ති තත්ත
 වත්තරධාසීති.

සම්මද්ධිසෙසරස්ස ගාථා වණ්ණනා
 නි ට්ඨි තා.

“නමො නත බුද්ධචිරස්ස”ති ආයස්මතො උප්පයසෙසරස්ස ගාථා.
 කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත් තත් භවෙ
 පුස්සකුති කරොත්තො ඉතො වානවුතෙ කප්පෙ නිස්සං භගවත්තං
 පස්සිත්වා පසත්තමානස්ස කතිකාරපුප්පෙති පුජං අකාසි. සො
 තෙන පුස්සකුකමෙත්ත දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා අපරාපරං පුස්සකුති
 කත්වා දෙවමත්තස්සෙසු සංසරත්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහෙ
 අස්සකුභාරස්ස සොඤ්ඤාමානස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති. උප්ප
 ඤොතිස්ස නාමං අගොසි. සො වයප්පත්තො තිණ්ණං වෙදනං
 පාරගු හුත්වා තත් සාරං අපස්සත්තො උප්පතිස්සයස්මත්තියා වොදිය
 මාතො වෙච්චනං ගන්ත්වා සද්දුස්සත්තිකෙ ධම්මං පුත්වා පටිලභාසඤ්ඤා
 පබ්බජ්ජිත්වා චරියානුකූලං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරස්සෙසු විහ
 රත්තො විපස්සනං වසේසිත්වා නචිරස්සෙව අරගත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“කතිකාරං පුප්පිතං දිස්වා ඔවිණ්ණිත්වානගං තද
 නිස්ස සස් අභිරොපෙසිං ඔක්ඛණ්ණස්ස තාදිතො.
 වෙනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමභිරොපසිං;
 දුග්ගතිං නාතිජාතාමි. බුද්ධපුජාසිද්ධං ථලං.

පඤ්චායං භූතො කප්පො අරුණවලොති විසුතො
සත්තරතනසම්පන්නො වත්තවත්ති මහබ්බලො.

කිලෙසා ක්වාපිතා මය්හං-පෙ-කතං බුද්ධියා සාසන"නති.

අරහත්තං පන පඤ්ච සත්තිකං ගතත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං
කිසිදිත්වා ගතවතො ථොමනාකාරෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරොන්නො
“නමො ගෙන බුද්ධවිරජ්ජු”ති ගාථං අනාසි.

තත් ‘නමො’ති: පණාමකිත්තනං. ‘ගෙන’ති: පණාමකිරියාය සමප
දනකිත්තනං, භුග්ගතති අත්ථො. “බුද්ධවීර්”ති: ගතවතො ආලපනං.
ගතවා හි යථා අභිඤ්ඤායාදිහෙදස්ස අත්ථස්ස අභිඤ්ඤායාදි
හෙදෙන සයම්භුඤ්ඤාණෙන අනවසෙසභො බුද්ධිත්තා බුද්ධොති. වුට්ඨති,
එවං පඤ්චනනමපි මාරානං අභිමඤ්ඤාවසෙන පදගන්නෙන මහතා
විරියෙන සමන්තාගතත්තා විරොති වුට්ඨති. ‘අඤ්ඤ’ති: හොතු තස්ස
නමොති ඉමිනා සම්බන්ධො. “විසමුත්තොසි සබ්බස්මි”ති: සබ්බෙහි
කිලෙසෙහි සබ්බස්මිඤ්ඤා සම්භාරගෙන විපවුත්තො විසංයුත්තො
අසි ගවසි, න තයා කිඤ්චි අවිපවුත්තං නාම අත්ථි. යනොගං “භුසො
පදුගෙන විහරං විහරාමි අනාසමො”ති: භුසො නව අපදුගෙන
ඔවාදෙ ගතමග්ගෙ පටිපත්තිවිරියාය විහරං යථාසත්ති යථාචලං
පටිපද්ඨන්නො කාමාසවාදිනං වතුණ්ණමපි ආසවානං සුප්පති ණත්තා
අනාසමො විහරාමි තාදිසස්ස නමො තෙ බුද්ධවිරජ්ජුති.

උත්තමසංකප්පයා ගාථා වණ්ණනා
ති ධර්මා.

“සගො අහ”නති ආයස්මහො සංකප්පසංකප්පයා ගාථා. කා
උප්පත්ති? සො පුරිමබුද්ධිසු කතාධිකාරො තත් තත් ගවෙ විච්චිප්ප
නියස්සං පුඤ්ඤං උප්පිණන්නො විසංසිස්ස ගතවතො කාලෙ මහතිසු
පරිසාසු කිත්තිවසෙන වත්ථං සංහරිත්වා රතනත්තයං උදරියං පුඤ්ඤං
කාරොන්නො සයං දළිඳො හුත්වා ජනසම්ගතණාදිවසෙන පුඤ්ඤකිරි
යාය ව්‍යාවචො අගොසි. කාලෙන කාලං ගතවතනං උපසංකම්භො
වන්දිත්වා පසානමානසො තිකමුනඤ්ඤා තං තං ගෙය්‍යාවචං අකාසි.
සො ගෙන පුඤ්ඤානමෙවන දෙවලොකෙ තිබ්බත්තො අපරාපරං
පුඤ්ඤති කත්වා සුගතිසුයෙව සංසරන්නො ඉමිසමිං බුද්ධිප්පාදෙ රාජ
ගගෙ විගවසමපන්නස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො හුත්වා තිබ්බත්ති සංකප්ප
සො නාම නාමෙන. සො වයප්පන්නො බ්‍රිහමාසු පොතඛරයාති
ආදිකෙ අභිඤ්ඤාතෙ බ්‍රාහ්මණේ සාසනෙ අභිප්පසන්නෙ දිස්වා සඤ්ඤා
තපසාදො සත්ථාරං උපසම්භුමි. තස්ස සත්ථා ධම්මං දෙසෙසි. සො
ධම්මං සුත්වා සොතාපන්නො අගොසි. අපරනාගෙ පබ්බජ්. පබ්බ
ජන්නො ව බුරුගෙගයෙව ජලභිඤ්ඤා අගොසි.

තෙත වුනාං අපදනො:-

“විසසිසං භගවතො මහාභූරිගණො¹ අසු
වෙය්‍යාවච්චකරො ආසිං සබ්බකිච්චෙසු ව්‍යාවචො.

දෙය්‍යධිමෙව්‍යං ච මෙ නත්ති සුගතස්ස මහෙසිනො
අවඤ්ඤං සඤ්ඤා පාදෙ විප්පසනෙතන වෙතස්ස.

එතනවුතෙ ඉහො කප්පෙ වෙය්‍යාවච්චං අකාසනං;
දුග්ගතිං නාතිජානාමි. ට්ඨෙය්‍යාවච්චස්සිදං එලං.

ඉහො ච අට්ඨමෙ කප්පෙ රාජා ආසිං සුවිනත්තො
සත්තරහනසම්පන්නා චක්ඛවහති මහබ්බලො.

කිලෙසා කුමාරා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

ඡද්දතිඤ්ඤා පත හුත්වා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොනො “සනො අහං
සබ්බජිනො”ති භාථං අනාසි.

තත් “සනො අහං සබ්බජිනො”ති: යනොප්පභූති යනොප්පදාය
අහං සබ්බජිනො සබ්බජිනාලොකො පට්ඨාය. “නාතිජානාමි සබ්බස්සං
අහිසං දෙසස්සංගින”න්ති: රාගාදිදෙසසංගිතං තතො එව අනරියං
තිහිනං, අරියෙති වා අනරණියභාය අනරියෙති අරණියතාය ව අන
රියං පාපකං, ආරම්භණ අභුතගුණාදිසංකප්පකතො සංකප්පොති
ලබ්ධිකාමං කාමවිතකකාදි මිච්ඡා විතකකං උප්පාදිතං නාතිජානාමිති.
බුරුගෙහ එව මයා අරහත්තං පත්තන්ති අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

සඤ්ජයෙත්ථරස්ස ගාථා වණණනා

ති වසී නා.

“විහවිහාගිනදිනො”ති ආයසමහො රුමණේයානෙත්ථරස්ස ගාථා.
කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරො තත් තත් භවෙ
පුඤ්ඤති උපවිණනො සිත්තිං භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ
තිබ්බත්තිකා විඤ්ඤානං පත්තො භගවතං දිස්වා පසන්නාමානසො
ප්‍රපෙඨති පූජං අකාසි. සො තෙත පුඤ්ඤකමෙතන දෙවලොකෙ
තිබ්බතො අපරාපරං පුඤ්ඤති නත්ති සුගතිස්සෙව පරිවත්තනො
ඉමස්මිං බුද්ධපාදෙ සාවර්ණියං ඉදෙධි කුලෙ තිබ්බත්තිකා වයප්පතො
ජේතවනපට්ඨග්ගණකාලෙ සඤ්ජාතපසාදෙ සබ්බජිනා වරිතානු
කුලං කමට්ඨානං ගතොති අරඤ්ඤා විහරති. තස්ස අත්තනො
සම්පත්තියා සබ්බජිනසාරුප්පාය ව පටිපත්තියා පාසාදිකභාවතො
රුමණේයානෙව සමඤ්ඤා අගොසි. අපේකදිවසං මාරො පේරං
භිංසාපෙභුකාමො හෙරව්සග්ගං අකාසි. තං සුත්වා පේරො චිරපකති
තාය තෙත අසත්තසන්නො ‘මාරො අය’න්ති ඤාති තත් අනාදරං
දස්සෙතො “විහවිහාගිනදිනො”ති ගාථං අනාසි.

හත් “විහවිහාගිනදිනෙ”ති: විහවිහාති අභිණං¹ පවත්ත සඤ්ඤාය විහවිහාති ලභිනාමානං වට්ඨනානං² අභිනාද නිමිත්තං විරාවගෙ තුති අත්ථො. “ඤ්ඤාගිරුනෙගි වා”ති: සිප්පිකා වුච්චන්ති දෙවකාපර නාමිකා ගෙලඤ්ඤාන ජාතසිද්ධරතාකාරා සාධාමිහා.³ මහාකල්හද කාති හෙවි. සිප්පිකානං අභිරුනෙගි මහාවිරවෙගි. හෙතුමගි වෙතං කරණවචනං, හං හෙතුති අත්ථො. “න මෙ නං එකති⁴ විහත”න්ති: මම විහතං න එකති න වලති. ඉදං වුච්චනං ගොති:—ඉමෙසමිං අරඤ්ඤා විරාවගෙතු සිප්පිකාගිරුනගෙතු විස පාපිමි න තව විසාර කරණ ගෙතු මම විහතං කමමිකානගො පන පරිපහතිති. හත් කාරණමාහ:— “එකතතතිරුතං ඤි මෙ”ති: භිසද්දො ගෙතු අත්ථො. යස්මා මම විහතං ගණ්ඤ්ඤාණිකං පහාය එකතෙන එකිනාවෙ බගිඤ්ඤා වා විකෙවපං පහාය එකතෙන එකග්ගතාය එකසතාවෙ වා නිබ්බාණෙ නිරතං අභිරතං, තස්මා කමමිකානගො න එකති න වලතිති. ඉමං කිර ගාථං වදන්තො එව පෙරො විපස්සනං වට්ඨෙසුනා අරගත්තං පාපුණි. හෙන වුච්චනං අපදනෙ:—

“සුච්ඡන්ධවණ්ණො ගගවා සතරංසි පතාපවා
විකිකමනං සමාරුද්දො මෙහතවිත්තො සිඤ්ඤා සහො.

පසංඝාවිත්තො පුමනො වණ්ඤා ඤ්ඤාමුත්තමං
මිනෙලිපුප්ථං පග්ගයා බුභුසා අභිරොපගිං.

එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමගිපුප්ථං;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. පුප්ථපුප්ථාසිද්ධං එලං.

එකුතතිංසෙ කප්පමගි පුමෙධ යස නාමිකා
සතරතනසමපනතා වක්ඛවන්ති මහබ්බදා.

නිදලසා කොපිතා මග්ගං—පෙ—කතං බුභුසා සාසන”න්ති.

අයමෙව ච පෙරසා අඤ්ඤාබ්භාකරණගාථා අගොසිති.

ගමනණ්ණපෙරසා ගාථා වණ්ණානා
ති වසි භා.

“ඤ්ඤා ව සිකුච්චි වාගි”ති ආයස්මතො මිමලපෙරසා ගාථා. කා උපපත්ති? සොපි පුරිමබුද්ධාසු කාභාසිකාරො හත් හත් නවෙ විවච්චුපතිස්සයං කුසලං උපවිණත්තො මිසසඤ්ඤා ගතවතො කාලෙ සඤ්ඤාමනකුලෙ නිබ්බන්ධා විඤ්ඤානං පුත්තො තසමිං සිප්පෙ

1. සි. IV. අභිතන.

2. සි. I. පරිලකානං,

සි. IV. මරිලිකාකානං.

3. “ඤ්ඤාගිරුනෙගි වා”ති: ඤ්ඤාකා වුච්චන්ති ව්‍යාපරයාමකා; හෙ අරඤ්ඤා ඤ්ඤාසප්පිලතො ඤ්ඤාකා, සාධාමිහා.

4. සි. I. II & III. සඤ්ඤා.

තිප්පතීං ගතො එකදිවසං විපසං ගතවන්තං පසංඝායා පසන්න
මානසො සංඛිධමනෙන පුජං කතා නතො පටිඨාය කාලෙන කාරිං
සඤ්චු උපට්ඨානං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙවලොකො
තිබ්බතතිතා අපරාපරං පුඤ්ඤති කතා දෙවමනුසොසු සංසරනො
කසුපසු ගතවතො කාලෙ “අනාගතෙ මෙ විමලො විපුඤ්ඤා කායො
යොතු”ති බොධිරුක්ඛං ගඤ්ඤාදකෙති නගාපෙසි. චෙතියඛන
බොධියගඛගෙනු ආසනාදීති ධොවාපෙසි. හික්ඛුතමි කිලිට්ඨං සමණ
පරික්ඛාරෙ ධොවාපෙසි. සො තතො වචිතා දෙවෙසු ව මනුසොසු
ව පරිවතෙතනො ඉමසමි. බුද්ධපාදෙ රාජගහෙ ඉඤ්ඤා කුලෙ
තිබ්බතති. තසු මාතුකුච්ඡයං වසන්තසු ව තික්ඛමන්තසු ව කායො
පිත්තසෙච්ඡාදීති අසංකිලිඤ්ඤා පඤ්චපලාසෙ උදකඛිණු විය අලගො
පච්ඡමභවිකබොධිසත්තසු විය සුචිපුඤ්ඤා අගොසි. තෙනසු විමලො
තෙව නාමං අකංසු. සො වයප්පතො රාජගහපචෙසනෙ බුද්ධානු
භාවං දිසං පටිලඤ්ඤා පබ්බජිතා කමමට්ඨානං ගහෙතො කොසල
රට්ඨං පබ්බතංගුහායං විහරති. අපේකදිවසං මාතුඤ්ඤාමහා
මෙසො සකලවකකල්ලගුණං පඤ්ඤා පාවසසි. විවට්ටංගිමි
බුද්ධානසු වකකල්ලානසු ධර්මානකාලෙ එව එවං වසති. සබ්බ
පරිලාහවුපසමතො උතුසප්පායලාභෙන ථෙරසු විත්තං සමාගිතං
අගොසි එකගං. සො සමාගිතවිත්තො තාවදෙව විපසානං උසුසුකා
පෙචා මග්ගපටිපාටියා අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදනො-

“විපසංඝො ගතවතො අගොසිං සංඛිධමනකො;
තිවුප්පට්ඨානසුත්තොමි සුගතසු මගෙසිතො.

උපට්ඨානඵලං පසු ලොකානාථසු තාදිනො;
සට්ඨිතුරියසහසාති පරිවාරෙනති මං සදා.

එකනවුතෙ ඉතො කප්ප යං උපට්ඨිං මහාඉසිං;
දුග්ගතිං නාචිජානාමි. උපට්ඨානසුදං ඵලං.

වතුච්ඡෙ ඉතො කප්ප මහානිගෙසාසනාමකා
සොලසාසිංසු රුජනො වකකල්ලා මගබ්බලා.

කිලෙසා කොපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධසු සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පචා කහනිව්චහාය තුට්ඨමානසො උදනං උද
නෙතො “ධරණි ම ශිඤ්චති වානි මාලුතො”ති ගාථං අගාසි.

තත්ථ ‘ධරණි’ති: පථමි, සාහි සකලං ධර්මධරං ධාරෙතිති ධරණීති
වුවෙති. ‘ශිඤ්චති’ති: සමන්තතො නගං පුරෙතො අභිප්පවසානො
මහාමෙසසු වුට්ඨිධාරිති ශිඤ්චති. “වානි මාලුතො”ති: උදකප්පිත
සමිසසාය සිහලො වානො වායති. “විජ්ජනා වරති නගෙ”ති:
තත්ථ තත්ථ ගජ්ජා ගලගලායතා මහාමෙසතො තිව්ජරනතියො

සහෝරතා ආකාසෙ ඉතො විතො ව. විවරනති: “උසසමනාහි විනාශනා”ති: උතුසප්පායසිද්ධොත සමථවිපස්සනායිගමෙන පුබ්බ භාගෙ තදඛ්‍යාදිවසෙත වූපසනතා හුත්වා කාමවිතකකාදයො සබ්බෙපි නවමගාවිතකකා අරියමග්ගායිගමෙන උපසමනති; අනවසෙසනො සමුච්ඡින්නති. වත්තමානසමීපතාය අරියමග්ගකකණං වත්තමානං කත්වා වදති. අතීන්තේ වා එතං පච්චුප්පනාවචනං. “විතකකුච සුසමාහිතං මමා”ති: තතො එව ලොකුතතරසමායිතා මම විතතං සුචුප්ප සමාහිතං; තදති තස්ස සමාධානෙ කිංකුචි කාතබ්බං අප්පිති පේරෙ අඤ්ඤා ව්‍යාකාසි.

විමලසේනරත්න ගාථා වණ්ණනා හි වසී තා.

සඤ්චමවග්ගවණ්ණනා සමන්තා.

“වස්ස හි දෙවො”ති. ආදිකා වතස්සො “ගොධිතො සුඛාහු වලලිසො උතතිසො”ති ඉමෙසං වතුනතං පේරතං ගාථායො. කා උපපත්ති? ඉමෙපි පුරිමබ්බුද්ධොසු කතායිකාරා තත්ත තත්ත භවෙ පුඤ්ඤති උපචින්නතො ඉතො වතුනවුතො කප්පෙ සිද්ධස්ස සග වතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤාතං පත්වා අඤ්ඤ මඤ්ඤං සගායා හුත්වා විවරිංසු. තෙසු එතො සිද්ධස්සං භගවතනං පිණ්ඩාය වරනතං දිස්වා කට්ඨජුහිකකං අදයි. දුතියො පසන්නාවිතො හුත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතො වන්දිත්වා අඤ්ජලිමයනණති. තතියො පසන්නාවිතො එකොත පුප්ඵගන්තො භගවතනං පුජෙයි. වතුන්තො සුමනපුප්ඵහි පුජං අකාසි. එවං තෙ සත්ථි විතතවපසාදෙත්වා පසු තොත තොත පුඤ්ඤකමෙතන දෙවලොකො නිබ්බත්තිත්වා පුත අපරං පරං පුඤ්ඤති කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරනොතා කස්සපස්ස භග වතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බත්තිත්වා සගායකා හුත්වා සායනෙ පබ්බජිත්වා සමණධම්මං කත්වා අවගාතං භගවතො කාලෙ පාචාසං වතුනතං මලුරුජුතං පුතො හුත්වා නිබ්බත්තිංසු. තෙසං ගොධිතො සුඛාහු වලලිසො උතතිසොති නාමාති අකංසු. අඤ්ඤ මඤ්ඤං පියසගායා, අගමංසු. ගො. කොතවිදෙව කාරණීයෙන කපිලවන්දුං අගමංසු. තසමිඤ්ච සමයෙ සත්ථා කපිලවන්දුං ගතත්වා නිග්‍රොධාරුමෙ වසනොතා යමකපාරිභාරියං දස්සොත්වා සුද්ධොදන පමුච්චෙ සකාරුරුතො දමෙයි. තද තෙපි වත්තාගො මලුරුජුකතා පාරිභාරියං දිස්වා ලභිප්පසාද පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කමම. කරොනො නවිරස්සව සග පටිසම්බද්ධි අරගතනං පාපුණිංසු.

තෙන වුතනං අපදනො:-

“සුවණ්ණවණ්ණං සලබ්බං ආහුතීනං පටිග්ගහං .
පවනා අභිනිකඛන්තං අඤ්ඤං ලොකනායකං.¹

කවචජ්ඣිකඛං පාදසිං සිද්ධස්මිං මහෙසිනො
පඤ්ඤස්ස උපසන්නස්ස මහාචරස්ස තාදිනො

පදෙනාහුපදං යනෙතා. නිබ්බාපෙනො මහාජනං
උලාරං පිති² මෙ ජාතා³ බුද්ධො ආදිච්චායුකො.

චතුතවුතෙ ඉතො කපෙස යං දුතමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. භික්ඛාදුතස්සිදං ඵලං.

සත්තාසිතිමභිනෝ කපෙස මහාරෙණුසනාමකා
සත්තරතනසමුපනා සතෙතතෙ චක්ඛවතීනො.

කිලෙසා කුමාරා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”තති.

ගොධිකස්මිත්පදනං.

“සුවණ්ණවණ්ණං සලබ්බං නිසනාජනියං යථා
නිබ්බාපනිතං මහෙසිනං කුඤ්ඤරංව මහෙසිනං

මහාසෙනං දිසා සබ්බා උලාරංව පූරිතං
රපියං පටිපජ්ජන්තං ලොකජෙට්ඨං අසස්සිතං.

ඤ්ඤෙ චිත්තං පසාදෙනා පග්ගහෙතාන අඤ්ඤං
පසන්නාචිතෙතා සුමනො සිද්ධස්මිං අභිවාදසිං.

චතුතවුතෙ ඉතො කපෙස යං කමමකරිං තදා;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. ඤ්ඤසඤ්ඤසිදං ඵලං.

තෙසත්තාතිමභිනො කපෙස සොළුසාගදනාමකා”
සත්තරතනසමුපනා චක්ඛවතී මහබ්බලා.

කිලෙසා කුමාරා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”තති.

සුඛාහුස්මිත්පදනං.

“නිවරයං නිවාසිතං අනොසිං මාලිකො නදා,
අඤ්ඤං චිත්තං බුද්ධං සිද්ධස්මිං ලොකනායකං.

පසන්නාචිතෙතා සුමනො පුප්ඵ්ඨස්මිං අදුසගං.
යත්තං යත්තං පපජ්ජාමි තස්ස කමමස්ස වාගසා,

1. වානා නිබ්බාණ භාගතං. අප. පා. & අප. අමත.

2. සි. III. 3. චිත්ත.

3. ඤ්ඤසාසු. තරුණතො. අප. පා.

අනුගොමී එලං ඉටියං පුබ්බෙ සුභතමත්තනො
පරික්ඛිතො සුමලෙඤ්ඤි, පුප්ඵදානසිදං එලං.

වතුනවුතෙ ඉතො කපෙස යං පුප්ඵමභිරොපසිං;
දුග්ගතීං නාභිජානාමි, පුප්ඵපුජාසිදං එලං.

වතුනවුතෙ උපාදය ඔපෙඤා සත්තමානුසං
පඤ්චරජ්ජනා තත්ථ නත්ථ්ථසම¹නාමකා.

කීලෙසා කුමාරා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

වලලිසංකේතපදනා.

“බුද්ධසමස්ස භගවතො ජාතිපුප්ඵමදාසනං;
පදෙසු සත්ත පුප්ඵානි ගාසෙනා” කීර්තානි මෙ.

තෙන කමමනහං අජජ අභිගොමී නරමරෙ;
ධාරෙමි අනතිමං දෙහං සමමාසමුද්ධාසාසනෙ.

වතුනවුතෙ ඉතො කපෙස යං පුප්ඵමභිපුජසිං;
දුග්ගතීං නාභිජානාමි, පුප්ඵපුජාසිදං එලං.

සමන්තභරාතමාසං භෙරස වක්ඛවතනිතො,
ඉතො පඤ්චමකෙ කපෙස වාතුරන්තා ජනාසිපා.³

කීලෙසා කුමාරා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

උතතිසංකේතපදනා.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා ඉමෙ වත්තාඥ රේඛා පොභවා
පඤ්ඤානා රාජරාජමහාමළේවති සක්කවා ගරුකතා හුඤ්ඤා
සගෙව විහරන්ති. අපේඛදා රජා තිමිබ්බාඥ තෙ වත්තාඥ රේඛ
රජගහං උපගතෙ උපසංඝාතමිඤ්ඤා වන්ධිතා තෙමාසං වස්සාවාසන්තාය
නිමිතෙනාඤා තෙසං පාරිසෙකකං කුටිකායො කාරෙඤා සනිසමෙව
සෙන නච්ඡාදෙසි. රේඛ අච්ඡන්තාසු කුටිකාසු විහරන්ති. වස්සකාලෙ
දෙවො න වස්සති, රජා “කිනුඤ්ඤා භාරණං දෙවො න වස්සති”ති
විනේතනො හං භාරණං ඤ්ඤා හා කුටිකායො ඡාද්‍යපෙඤා
මහතිකාකමමං විතඤ්ඤාමමං ච භාරණෙඤා කුටිකාමහං කඤ්ඤා
මහතො භික්ඛුසබ්බස්ස දානං අදාසි. රේඛ රඤ්ඤා අනුකම්පාය කුටි
කායො පවිසිතා මෙත්තාසමාපතනියො සමාපජ්ජිංසු. අටන්තර

1. සි. I. සංඛිතාපසමි.

2. සි. III & ම. තාමෙත්තො.

3. සි. III & ම. නන්ධිපා.

පාවිතදිසතො මහාමෙසො උට්ඨිතිචා පෙරුනං සමාපතනිතො
උට්ඨානකබ්බෙසෙව වසයිතුං ආරභී. තෙසු ගොඨිකාසෙවෙති සමා
පතනිතො උට්ඨාය සහ මෙසගජ්ජෙනා:-

“වසාති දෙවො යථා සුභිතං,
ජනනා මෙ කුටිකා සුඛා නිවාතා;
විතතං සුසමාහිතං ව මග්ගං;
අථ වෙ පන්ධයසි පවසා දෙවා”ති

ඉමං ගාථං අභාසි.

තත් “වසාති”ති: සිඤ්චති, වුට්ඨිධාරං පවෙච්ඡති. “දෙවො”ති:
මෙසො. “යථා සුභිතං”නති: සුඤ්ජරං ගීතං විය ගජ්ජෙනාති අභිප්පා
යො. මෙසො හි වසානකාලෙ සතපවලසහසාපවලං උට්ඨිතිචා එන
යනෙතා විජ්ජුතා නිව්ජාරෙනෙතා ව සොහති, න කෙවලො; තසමා
සිතිඤ්චිමුරග්ගිතිතිගෙසොසොව වසාති දෙවොති දසෙසති. තෙන
සද්දතො අනුපපිළිතං. “ජනනා මෙ කුටිකා සුඛා නිවාතා”ති: යථා න
දෙවො වසාති එවං තිණාදිති ඡාදිතා මෙ කුටිකායො තෙන වුට්ඨි
වසෙසන අනුපපිළිතං ආහ පරිභොගසුඛසා උතුසප්පායඋතුසුඛසා
ව සමභාවතො¹ සුඛා. සුසසිහසලපිතිතවාතපානතාහි වාතපරිසාය
රහිතා. උභයෙනම ආවාසසප්පායවසෙන අනුපපිළිතං ආහ. “විතතං
සුසමාහිතං ව මග්ගං”නති: විතතං ව මම සුට්ඨි සමාහිතං අනුතතරසමා
ගිතා නිබ්බාණාරම්මෙසෙ සුට්ඨි අප්පිතං. එතෙන අභිනතතරපරිසායා
භාවතො අප්පොසසුතකතං දසෙසති. “අථ මෙ පන්ධයසි”ති: අථ ඉද්දති
පන්ධයසි වෙ යදි ඉච්ඡති. “පවසා”ති: සිඤ්ච උදකං පග්ගර වුට්ඨිධාරං
පවෙච්ඡ. “දෙවා”ති මෙසං ආලපති. ඉතරෙහි වුත්තනාථාසු දුතියපදෙ
යෙව විසෙසො.

ගොඨිකාසෙවසං ගාථා වණ්ණනා
ති ට්ඨි තා.

තත් සුඛානුභවා වුත්තනාථායං “විතතං සුසමාහිතාසුඛ කාසෙ”ති:
මම විතතං කරජකායෙ කායගතාසනිභාවතාවසෙන සුට්ඨි සමාහිතං,
සමමදෙව අප්පිතං. අයඤ්චි පෙරො කායගතාසනිභාවතාවසෙන පටි
ලඤ්ඤානං පාදකං කතා විපසානං වඩ්ඪෙතිචා අරහතතං පාසුණි.
තං සන්ධායාහ:- “විතතං සුසමාහිතං ව කායෙ”ති.

සුඛානුසෙවසං ගාථා වණ්ණනා
ති ට්ඨි තා.

වලිසකේරයා ගාථායං “නසං විහරම් අසමනො”ති:
 නසං කුටිකායං අපමාදපටිපත්තියා මන්තං පාපිනහතා අපම
 මනො අරියවිහාරුපසංගිතෙන දිබ්බවිහාරුදිසගිතෙන ච ඉරියාපටි
 විහාරෙන විහරම්; අත්තභාවං පවනෙමිති වුත්තං ගොති.

වලිසකේරයා ගාථා වණ්ණනා
 නි ටසී තා.

උතතිසකේරෙන වුත්තගාථායං “අද්ධිකො”ති: අසහායො
 කිලෙසසබ්බණ්ණිකාය ගණසබ්බණ්ණිකාය ච වීරගිතොති අනො.

උතතිසකේරයා ගාථා වණ්ණනා
 නි ටසී තා.

වතුනනං පෙගනං වණ්ණ.

“ආසද්ධිං කුමිතං කතො”ති ආයස්මතො අඤ්ඤානවණිසකේරයා
 ගාථා. කා උප්පත්ති? සො කීර පදුමුත්තරයා හගවතො කාලෙ
 සුදස්සනො නාම මාලාකාරෙ හුත්වා සුමනපුපෙථගි හගවත්තං
 පුපෙත්වා අඤ්ඤාමපි නත්තත්ත බහුං පුඤ්ඤං කතො දෙවමනුසොසුයෙව
 සංසරනො කසුපස්ස හගවතො ආයතෙ පබ්බජ්ඨා සමණධම්මං
 අකාසි. අප ඉමස්මි. බුද්ධාපදෙ වෙසාලියං. වජ්ජරුකුලෙ
 නිබ්බන්තිත්වා හස්ස වයප්පත්තකාලෙ වජ්ජරවෙස් “අවුට්ඨිතයං වෘති
 හයං අමනුස්සහය”නති තිණි හයාති උප්පජ්ජංසු. තං සබ්බං රත්තන
 සුත්තවණ්ණනායං වුත්තනසෙතෙව වෙදිනබ්බං. හගවති පත වෙසාලි.
 පවිට්ඨෙ හසෙසු ච වුපසනොසු සත්ථ ධම්මදෙසනාය සමිහුලානං
 දෙවමනුස්සානං ධම්මාභිසමයෙ ච ජාතෙ අයං රුජකුමාරෙ බුද්ධානු
 භාවං දිස්වා පටිලඤ්ඤාසද්ධො පබ්බජ්. යථාචාර්යං එවං අනන්තරං වුට්ඨි
 මානා වත්තාරොපි ජනා තෙපි ගි ඉමස්ස සහායභුතා ලිච්ඡරුජ
 කුමාර එවං ඉමිනාව නිශාරෙන පබ්බජ්. සස්සප්පඤ්ඤාලෙ පිය
 සහායා හුත්වා ඉමිනා සහයෙව පබ්බජ්ඨා සමණධම්මං අකාසු.
 පදුමුත්තරයා හගවතො පාදමුලෙ කුසලබ්ඡරොපණාදිං අකාසුති
 තත්ථායං කතපුබ්බකිලෙවා ආකෙනෙ අඤ්ඤානවනෙ සුසානට්ඨානෙ
 වසනො උප්පතට්ඨාය වස්සපනාසිකාය මනුස්සෙති ජඩ්ඩිතං
 ජණ්ණකං ආසද්ධිං ලභිත්වා තං වතුසු පාසාණෙසු ධපෙත්වා උපරි තිරි
 යඤ්ඤාතිණාදීති ඡාදෙත්වා මාරං යොජෙත්වා වස්සං උපගහොපයමි
 මාසෙයෙව සපෙතො වායමනො අරහත්තං පාපුණි.

හෙතෙව් චුත්තං අපදානෙ:-

“සුදස්සනොති නාමෙන මාලායාදර අහං භද්
අඤ්ඤං චිරජං බුද්ධං ලොකජෙට්ඨං කරසනං.

ජතිපුජ්ඣං ගගෙයාන පුජ්ඣං සෙමුත්තරං.
විජුඤ්ඤානු පුත්තො දිබ්බවක්ඛං සමජ්ඣගං.

එතාස¹ පුජ්ඣපුජ්ඣං විත්තස්ස පඤ්ඤාති ව
භට්ඨානං සභස්සස්ස උග්ගතිං නුපපජ්ජගං.

සොදසාසිංසු රුජනො දෙවුත්තරසනාමනා
ජනාසමිති ඉතො භට්ඨෙ වක්ඛවන්ති මහබ්බලා.

තිලෙසා කාසිභා මයං-පෙ-නභං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා විමුක්ඛස්සං පටිසංචෙදෙත්තො සංඝායනා
නො චුට්ඨාස යථාලඤ්ඤං සමපජ්ජති. පටිච්චෙවක්ඛිනා පිඨිඤ්ඤා
උදනෙත්තො “ආසඤ්ඤං කුට්ඨං කඤ්ඤා”ති භාටං අනාසි.

තත් “ආසඤ්ඤං කුට්ඨං කඤ්ඤා”ති: ආසඤ්ඤාම දීඝපාදනං වතු
රස්සං මමපිසං ආයතං වතුරස්සමි ගොතිසෙව. යත් නිසිද්දිකුමෙව
සක්කා න නිපජ්ජතුං, තං ආසඤ්ඤං කුට්ඨං කඤ්ඤා වාසඤ්ඤා යෙට්ඨා
චුත්තනසෙන කුට්ඨං කඤ්ඤා යථා තත් නිසින්නස්ස උතුරස්සයා
නාවෙන පුට්ඨෙක සමඤ්ඤාමං නාතුං සක්කා, එවං කුට්ඨං කඤ්ඤා, එතෙන
පරමුත්තං සගෙන සෙතාසනං අත්තනො අපටිච්ඡතං සත්තුට්ඨවාදො
දස්සෙති. චුත්තමපිච්චතං ධම්මසෙතාපතිනා:-

“පලලෙකන නිසින්නස්ස ජනනුත්තොතිවස්සති

අලං ඵාසුමිහාරය පතිත්තත්තස්ස භික්ඛුත්තො”ති.

අපරෙ “ආසඤ්ඤං කුට්ඨං කඤ්ඤා”ති පාඨං වඤ්ඤා “ආසඤ්ඤාමං කුට්ඨං
කඤ්ඤා”ති අත්ථං වදන්ති. අඤ්ඤා පන ආසනනිසංයාදිගතෙ මුත්තස්ස
උද්දස්ස මඤ්ඤාස්ස උපරි භවකුට්ඨා ආසඤ්ඤාම “තං ආසඤ්ඤං කුට්ඨං
කඤ්ඤා”ති අත්ථං වදන්ති. “මගස්සා”ති: මගස්සො අනුපට්ඨිනා.
“අඤ්ඤාමං කුට්ඨං කඤ්ඤා”ති: එවං නාමනං අඤ්ඤාමං වත්තපුජ්ඣාසනො හි
අඤ්ඤාමං චුට්ඨතං වලලියො තබ්බසුලභාය තං වතං අඤ්ඤාමං වත්තනං
නාමං ලභී. අපරෙ “අඤ්ඤාමං නාම මගාගමන”ති වදන්ති. තං අඤ්ඤාමං
වතං මගස්සා ආසඤ්ඤං කුට්ඨං කඤ්ඤා. “තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා
කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති: විහරතා මයාති වචනං සෙසෙන ව
සොජනා. ඉදමෙව ථෙරස්ස අඤ්ඤාමං නාමනං අගොසිති.

අඤ්ඤාමං වත්තපුජ්ඣා ගාථා වත්තනා

ති වසී තා.

“කො කුටිකාය” නම් ආයසමනො කුටිචිතාපියෙත්ථරසා ගාථා. කා උප්පත්ති? කො කීර පදමුගතරසා ගතවතො ආකාසෙති ගච්ඡන්තස්ස උදකදනං දස්සාමිති සිතලං උදකං ගගෙචා පිතිසොමනස්සඤ්ඤා උදාමුඛො හුචා උක්ඛිපි. සත්ථා භස්ස අභිකාසයං ඤාචා පසාද සංවර්ධනත්ථං ආකාසෙ ජිනොව සම්පට්ඨි. කො හෙත අනප්පකං පිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙසි. සෙසං අඤ්ඤාවතීයත්ථෙරස්ස චක්ඛුමි චුත්තසද්ධිමෙව. අයමන විසෙසො:-අයං කීර චුත්තනගෙත පබ්බජිතා කාහසුබ්බකිදෙවා විපස්සනං අනුසුඤ්ඤානො සායං බෙත්තසමිපෙත ගච්ඡන්තො දෙවෙ පුස්සගෙනෙ බෙත්තපාලකස්ස පුඤ්ඤං තිණ්ණාදි. දිසා පටිසිඤ්ඤා හත්ථ තිණ්ණජාරකො නිසිදි. නිසිතනමනෙතොව උතුප්පායං ලභිතා විපස්සනං උසුඤ්ඤාපෙචා අරගතං පාපුණි.

තෙන චුත්තං අපදන:-

“සුවරුණවණණං සම්බුද්ධං ගච්ඡන්තං අතිලඤ්ඤෙ
යථාසිතංව¹ ජලිතං ආදිත්තංව හුතාසනං.

පාණිනා උදකං ගගා ආකාසෙ උක්ඛිපිං අහං.
සම්පට්ඨි මහාචරෙ බුද්ධා කාරුණිකො ඉමි.”

අනතලිකෙව ජිනො සත්ථා පදමුගතරසායනො
මම සම්බප්පමඤ්ඤා ඉමං ගාථං අභාසථ:

‘ඉමිනොදකදනෙන පිතිඋප්පාදනෙන ව
කප්පසනසගස්ස මහි දුගතිං නුපපජ්ජි.’

තෙන කමෙමන දිපදිඤ්ඤ ලොකජලං නරසහ²
පතෙතාමහි අවලං ධානං හිචා ජයපරජයං.

සහස්සරුජ නාමෙන තයො තෙ වක්ඛවත්තිනො
පඤ්ඤාසම්බප්පතෙ වාතුරන්තා ජනාසිපා.

කිලෙසා කොපිතා මයගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන” නති.

අරගතං පන පචා ථෙරෙ තද්ද නිසිනෙන බෙත්තපාලකො
ආගතචා “කො කුටිකාය” නති ආග. තං සුචා ථෙරෙ “හික්ඛු කුටි
කාය” නති ආදිමාග. හසිදං බෙත්තපාලස්ස ථෙරස්ස ව වචනං.
එකජ්ඣං කචා “කො කුටිකායං? හික්ඛු කුටිකායං චිතරුගො සුස
මාතිතවිත්තො. එවං ජනාහි ආවුසො! අමොසා තෙ කුටිකා කතා” ති.
යථාරුපෙන³ සම්භිතිං ආරොපිතං. තත් “කො කුටිකාය” නති: “ඉමිස්සං
කුටිකායං කො නිසිනෙන” ති බෙත්තපාලස්ස පුච්ඡා වචනං; තස්ස

1. සි. I. සතාසනං.

සි. III. සතාසනං. ව. 3. යථාසනං. ව.

2. මසි. අප. පා.

3. සි. I. II. & 3. දිපදිඤ්ඤ

ලොකාජලං නරසහ.

4. සි. I. 3. ගාථාරුපෙන.

“භික්ඛු කුටිකාය” නම් ථෙරණු පටිවචනදානං. අප නං අත්තනො අනුත්තරදක්ඛණේයභාවහුතං. කුටිපරිභොගං. අනුමොදපෙත්වා උප්පාදනමෙ පුඤ්ඤ පතිට්ඨාපෙත්තුං. ‘විතරුගො’ති ආදි වුච්ඡං. තස්සන්ධො:-එකො භික්ඛාකිලෙසො භික්ඛු තෙ කුටිකායං. නිසින්නො තතො එව සො අග්ගමග්ගෙන සබ්බසො සමුවර්තනාරුගතාය විතරුගො අනුත්තරසමාධිනා නිබ්බාණං ආරම්මණං කත්වා සුට්ඨ සමාගිත භික්ඛතාය සුසමාගිතවිත්තො. ඉමං ච අත්තං ආවුසො බෙත්තපාල යථාහං වදාමි එවං ඡන්දාති, සඤ්ඤා, අධිමුඤ්ඤාසු; අමොඝා තෙ කුටිකා කත්වා, අයං තයා කත්වා කුටිකා අමොඝා අවඤ්ඤා සඵලා සඋද්ගා, යසො අරහතා ඕණ්සවෙන පරිච්ඡායා, සවෙ තිං අනුමොදසි නං තෙ භවිස්සති දිශරත්තං ගිතාය සුඛායාති. තං සුචා බෙත්තපාලො “ලාභා වත මෙ සුලඤ්ඤං වතැමෙ යස්ස මෙ කුටිකායං එදිසො අග්ගො පටිසිත්වා නිසිදති”ති පසන්නාවිත්තො අනුමොදනො අට්ඨාසි. ඉමං පන තෙසං කථාසල්ලාපං හගවා දිබ්බාය සොතබාසුයා සුචා අනුමොදනඤ්ඤාසු ඤාතො භව්මාසිති. සම්පන්නො විභාවෙනො බෙත්ත පාලං ඉමාති ගාථාති අජ්ඣාසාසි.

“විභාසි කුටිකායං භික්ඛු සන්නාවිත්තො අනාසවො තෙන කම්මවිපාකෙන දෙවිජ්ඤා ඤං භවිස්සාසි.
 ඡන්දංසකඛතතුං දෙවිජ්ඤා දෙවරජ්ජං කරිස්සාසි.
 ඡන්දංසකඛතතුං චක්කවත්ති රාජා රට්ඨං භවිස්සාසි.
 රත්තකුටිකො පට්ටකඛුඤ්ඤො විතරාගො භවිස්සාසි”ති.

කුටිකායං පන ලඤ්ඤිසෙසතො පන ථෙරණු තතොපසාදුති කුටිකා විභාරිකෙව සමඤ්ඤ උදපාදි. අයමෙව ථෙරණු අඤ්ඤ ඛ්‍යාකරණභාටාපි අගොසිති.

කුටිභිගාරියසන්ධරසං ගාථා වණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

“අසමාහු පුරාණිකා”ති ආයසවතො කුටිභිගාරියසන්ධරසං ගාථා. කා උප්පත්ති? සො කිර සද්මුත්තාරස්ස හගවතො පසන්න මානසො පරිලාභකාලෙ තළවිලිවෙගි විරවිතං විජ්ජිං අදාසි. තං සත්ථා අනුමොදනගාථාය සම්පහංගෙසි. සෙසං යදෙත්ථ වත්තබ්බං අඤ්ඤා වතිසන්ධර වජ්ඣමසි වුත්තසද්ධිමෙව. අයමපන විසෙසො:-අයං කිර වුත්තනසෙත පබ්බජිත්වා අඤ්ඤාතරුය පුරුණකුටිකාය විහරනො සමණධම්මං අවිනොත්වා “අයං කුටිකා ජණ්ණො අඤ්ඤං කුටිකං කාතුං වට්ඨති”ති නවකම්මවසෙන විත්තං උප්පාදෙසි. තස්ස අත්තකාමා දෙවතා සංවෙගජනනත්ථං ඉමං උත්තානොගාසං ගමතිරත්තං. “අසමාහු”ති ගාථමාග.

තත් “අඤ්ඤා”නති: ආසන්නෙ පච්චික්ඛව්විතං. ‘ආහු’ති: අගොසිති අත්ථො. ගාථාසුඛත්ථං හි දීඨං කත්වා වුත්තං. ‘පුත්ථොසා’ති: පුරුතනි අඤ්ඤාං ගතො. “අඤ්ඤාං පඤ්ඤාං භවං කුට්ඨි”නති: ඉමිංසා කුට්ඨියා පුරු භාගාදෙන ජිණ්ණායා ඉතො අඤ්ඤාං ඉද්දති නිබ්බත්තනියතාය නවං කුට්ඨිං. පඤ්ඤාං පඤ්ඤාසි ආසංසසි සබ්බෙත සබ්බං පන. “ආසං කුට්ඨිසා විශ්චස්ස පුත්ථොසා”ති: පුරුණියං විය නවායමි කුට්ඨියං ආසං චණ්ණං අපෙඤ්ඤා වීරජෙති; සබ්බෙසො තත්ථ විරතතථිත්තො ගොති. භාසො යසො දුක්ඛා භික්ඛු පුත නවා නාම කුට්ඨි, භික්ඛු පුත ඉද්දති නිබ්බත්තනියතො දුක්ඛාවගතො දුක්ඛා, තසො අඤ්ඤාං නවං දුක්ඛං අනුප්පාදෙනො යථානිබ්බත්තායං. පුරුණියං යෙව කුට්ඨියං ධර්මා අත්තනා කත්තබ්බං කරොගිති. අයං ගෙත්ථ අධිප්පායො:- නිං භික්ඛු අයං පුරුණි නිණ්කුට්ඨියා ජිණ්ණාති අඤ්ඤාං නවං නිණ්කුට්ඨිකං කාතුං ඉච්ඡසි, න සමඤ්ඤමමං; එවං ඉච්ඡෙනො පන භාවනාය අනනුස්සෙත්තෙන පුතඛවාතිනිබ්බත්තියා අනතිවත්තනතො ආයතිං අත්තගාව කුට්ඨිමි පත්ථෙනො; කාතුං ඉච්ඡෙනො යෙව නාම ගොති. සා පන නවා නිණ්කුට්ඨි විය භරණදුක්ඛන තතො භියෙතාපි ජර්මරණසොත පරිදෙවාදිදුක්ඛ සංසර්ථායාය දුක්ඛා, තසො නිණ්කුට්ඨියං විය අත්ත ගාවකුට්ඨියං ආසං අපෙක්ඛං වීරජය; සබ්බෙසො තත්ථ විරතතථිත්තො ගොගිති එවං හෙ වට්ඨදුක්ඛං න භවිස්සතිති. දෙවතාය ව වචනං සුත්ථො ථෙරො සංවෙගජනො විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා සට්ඨෙනො වාය මෙනො නවිරස්සෙව අරගතෙන පත්ථස්සි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“පදමුත්තරස්ස බුද්ධස්ස සන්තථිත්තස්ස තාදිනො
නිණ්සත්ථොරෙ නිසිත්තස්ස උපසන්තස්ස තාදිනො.

නදමාලං ගගෙත්වාන සුජෙත්වා චිජතිං අහං
බුද්ධස්ස උපනාමෙසිං දිපදිඤ්ඤා තාදිනො.

පටිග්ගගෙත්වා සබ්බඤ්ඤා චිජතිං ලොකනායකො
මම සබ්බප්පමඤ්ඤාය ඉමං ගාථං අභාසම:

‘යථා මෙ කායො නිබ්බාති පරිලාගො නචිජති;
තථෙව තිව්ඨග්ගිති චිත්තං තව විමුච්චති.’

සබ්බෙ දෙවා සමාගඤ්ජං යෙ කෙවි වතනිස්සිතා
සොස්සාම බුද්ධවචනං ගායගන්තඤ්ච දයකං.

නිසිත්තො භගවා තත්ථ ද්දෙවසබ්බපුරුක්ඛනො
දයකං සමපගංසෙනො ඉමා ගාථා අභාසම:

‘ඉමිනා චිජතිදුක්ඛන විශ්වස්ස පණ්ඩිති ව
සුබ්බතො නාම නාමෙන වක්ඛවන්ති භවිස්සති.

හෙත කම්මවිසාකෙන¹ සුක්කමුලෙන වොදිතො
මාලුතො නාම නාමෙන වක්කවතති හවිසාසි.

ඉමිනා විජති දුනෙන සම්මානවිපුලෙන ච
කපාසතසහසාමිති දුග්ගතිං නුපපජ්ජති.

තිංසකපාසහසාමිති සුබ්බතා අට්ඨතිංසු තෙ
ඵකුතතිංසෙ සතසහසො අට්ඨ මාලුතනාමිකා.

තිලෙසා ක්වාපිතා මය්නා-පෙ-කතං බුබ්බසා සාසන"නති.

අරහතෙත පන පතිට්ඨිතො "අයං මෙ අරහතතප්පතියා අභිකු
සභුතා"ති තමෙව ගාථං පච්චුද්දගාසි. සා යෙව ච ථෙරසා අඤ්ඤ
බ්‍යාකරණගාථා අගොසිති. කුට්ඨවාදෙන ලබ්චිසෙසතතා වසා
කුට්ඨිගාරියොතෙව සමඤ්ඤ අගොසිති.

දුතියකුට්ඨිගාරියෙකෙරසග ගාථා වණණනා
ති ට්ඨි තා.

"රමණියා මෙ කුට්ඨිකා"ති ආයසමහො රමණියකුට්ඨිකෙකෙරසග
ගාථා. කා උපපතති: සොපි කීර පදුමුත්තරසා ගඟවතො කාලෙ
කුසලබ්ඡිතරොපනං කතො දෙවමනුසොසු සංසරනො ඉතො අට්ඨා
රසකපාසතමත්තෙ අත්ථදසසිසා ගඟවතො කාලෙ කුලගෙගෙ
තිබ්බතතිතො විඤ්ඤාතං පතොතා බුබ්බරහං ආසනං ගඟවතො අදුසි.
පුපෙඨති ච ගඟවනනං පුපෙඨා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වත්ථිතො පදකම්ණං
කතො පක්කාමි. සෙසං අඤ්ඤතවතියකෙරසග වත්ථිමති වුත්තසදිස
මෙව. අයමපන විසෙසො:-අයං කීර වුත්තනගෙන පබ්බජිතො කත
පුබ්බකිච්චො වජ්ජරට්ඨි අඤ්ඤතරසමිං ගාමකාචාපො කුට්ඨිකායං විහ
රති. සා ගොති කුට්ඨිකා අභිරුපා දසානියා පාසාදිකා සුපරිකම්ම
කතභිතතිභුමිකා ආරම්භොක්කරණීරුමණෙයසාදිසමපනනා මුත්තා
ජාලසදිසවාලිකානිණණභුමිගාගා; ථෙරසා ච වත්තසමපනනාය
සුසමමථ²බ්බතනාදිතා සියෙසාසොමත්තාය රමණියතරු හුතො
තිට්ඨති. සො තත්ථ විහරනො විපසානං පට්ඨපෙඨො නවිරසෙව
අරහතෙත පතිට්ඨාසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

"කානනං වනමොග්ගසා අපාසග්ගං නිරුකුලං
සිහාසනං මයාදිනනං අත්ථදසසිසා තාදිතො.

මාලාගත්ථං ගගෙභිනා කතො ච නං පදකම්ණං
සත්ථාරං පසිරුප්පාසිතො පක්කමි උත්තරමුඛො.

තෙන කමෙත දිපදිඤ ලොකජෙට්ඨ කරසන
සනතිබ්බාපෙම්¹ අත්තානං; භවා සබ්බෙ සමුග්ගා.

අවසාරසෙ කප්පසතෙ යං දුනමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාතිජනාමි. සිහාසනසිද්ධං ඵලං.

ඉතො සත්තතිකප්පසතෙ සන්දිමා නාම බත්තියො
සත්තරත්තසම්පන්නො චක්ඛවන්ති මගබ්බලො.

කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං-පෙ-කභං බුබ්බසා සාසන”නති.

අරගත්තම්පන පඤ්චා ථෙරෙ තත්ථ විහරන්තෙ කූටිකාය රමණීය
භාවතො විහාරපෙක්ඛකා මනුස්සා තතො තතො ආගන්ත්වා කූටි-
පස්සනති. අපේකදිවසං කාතිපයා බුත්තජාතිකා ඉත්ථියො තත්ථ ගතා
කූටිකාය රමණීයභාවං දිස්වා “ඵත්ථ වසන්තො අයං සමණො සියා
අමෙහති ආකාසිකීයගදයො”ති අභිප්පායෙන “රමණීයං තෙ භන්තෙ
වසන්ධානං; මයම්පි රමණීයරූපා පඨමයොබ්බතො ජිතා”ති වන්තා
ඉත්තිකුත්තාදීති දස්සෙත්වා ආරභිංසු. ථෙරො අත්තන්තො විතරුගභාවං
පකාසෙන්නො “රමණීයා මෙ කූටිකා සද්ධාදෙසො මනොරමා”ති
ගාථං අභාසි.

තත්ථ “රමණීයා මෙ කූටිකා”ති: රමණීයා: තෙ භන්තෙ කූටිකාති
යං කුමොති චුත්තං තං සම්මං, අයං මම ඕසනකූටිකා රමණීයා
මනුස්සරූපා; සා ව බො සඬාදෙසො, ඵවරූපායං මනාපං කත්වා
පබ්බජිතානං දින්නායං ඉදන්තාම ඵලං ගොතීති කම්මථලාති සද්ද
තිත්වා සඬාය ධම්මච්ඡන්දෙන දුතබ්බත්තා සඬාදෙසෙසන ධන්තෙ
තිබ්බත්තිතා. සසඤ්ච හථා දින්නාති සඬාදෙසොති පස්සන්තානං
පරිභුඤ්ජන්තානඤ්ච මනො රමතීති මනොරමා. සඬාදෙසෙසත්තා
ඵව වා මනොරමා, සඬාදීති දෙයසධම්මං සක්ඛධම්මං අභිසම්බරිත්වා
දෙනති, සඬාදෙයසඤ්ච පරිභුඤ්ජන්තා සපුරිසා දයකස්ස අවිසංවාද
තත්ථම්පි පයොගාසයසම්පන්නා ගොතති, න කුමොති විනාතිතා
කාමරත පයොගාසයවිප්පන්නාති අභිප්පායො. “න මෙ අත්ථො කුමා
ජිති”ති: යසම්ම සබ්බස්සො කාමෙති විනිවත්තිතමානස්සො² අභං, තස්මා
න මෙ අත්ථො කුමාරීති කාමයකාරකකම්මවසෙතාපිති මාදිසානං
ඉත්ති පයොජනං නාම තත්ථි; පගෙවරුගවසෙත! තස්මා “න මෙ
අත්ථො කුමාරීති”ති. කුමාරිගගණං වෙත්ථ උපලකඛණං දට්ඨබ්බං. මාදි
සස්ස නාම සනතිතෙ ඵවං පටිපජ්ජාතිති අසුත්තකාරිණීති යාව අප
රම්ඤ්ච කුමොති සමානජ්ඣාසයානං පුරතො අයං කිරියා
සොගෙයොති දස්සෙන්නො ආග: “සෙසං අත්ථො තාතිං ගච්ඡති නාපි
සො”ති. තත්ථ “සෙස”නති: කාමෙසු අවිතරුභානං. “අත්ථො”ති: පයො

1. සී. I. සභාතිකා: පෙම්.

2. සී. I. ඉ. විනිවත්තාසමානස්සො.

ජනං. 'නාඬි'නති: තන්, තෙසං සනතිනං. 'නාඬිසො'ති: ආලපනං. තං
සුඤ්ඤා ඉත්ථිසො මිඬුභුතා පත්තකකිංඤා ආගතමග්ගෙනවග්ගො. එවං
පතා ('න මෙ අත්ථො කුමාරිති'ති කාමෙති අතතිකතාවච්චනෙනෙව
පෙරෙන අරහතං බ්‍යාකතනති'දව්ඨබ්බං.

රමණීයකුටිකපෙරසය ගාථා වණනා
ති වසී තා.

"සද්ධාසාහං පබ්බජිතො"ති: ආයසමනො කොසල¹විහාරිපෙර
සය ගාථා. කා උපපත්ති? අයමපි කීර පදමුත්තරසය ගගවනො
කාලෙ කුසලබීජං රොපෙඤා තං තං පුඤ්ඤං අකාසි. සෙසං අඤ්ජන
වතියන්තරවත්ථුසද්ධිසමෙව. අයමන විසෙසො:-අයං කීර වුත්තන
යෙන පබ්බජිතා කපපුබ්බකිංඤා කොසලරවෙඨ අඤ්ඤාභරසමිං
ගාමෙ එකං උපාසනකුලං නිසාය අරඤ්ඤා විහරති. තං සො උපා
සකො රුක්ඛමුලෙ වසන්තං දිස්වා කුටිකං කාරෙඤා අදසි. පෙරෙ
කුටිකායං විහරන්තො ආවාසසප්පායෙන සමාධානං ලභිතො
විපස්සනං උසස්සකාපෙඤා නවිරසෙව අරහතං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

"භිමවන්තසං අවිදුරෙ වසාමි පණ්ණසන්තර
භාසෙසු" රොධසමපන්නො සෙය්‍යසිලොවහං තද.

වනමාලුකලමොති බිලාලි ත්කකලාති ව
කොලං ගලලාතකං බිලං-ආගඤා² පරියාදිතං.

පදමුත්තරො ලොකවිදු ආහුතිතං පරිග්ගහො
මම සබ්බපමඤ්ඤය ආගථි මම සනතිකං.

උපාගතං මහානාගං දෙවදෙවං නරාසනං
බිලාලෙ පග්ගගෙඤාන පත්තමති මකිරිං අහං.

පරිභුඤ්ජි මහාවීරො නොසයන්නො මමං තද.
පරිභුඤ්ජිතාන සබ්බඤ්ඤා ඉමං ගාථං අභාසට.

'සකං විත්තං පසාදෙඤා බිලාලං මේ අද කුචං
කප්පාති සතසගස්සාති දුග්ගතිං හුපපජ්ජසි,

වරිමං වත මෙ ආසි ගවා සබ්බෙ සමුගතා;
ධාරෙමි අනතිමං දෙහං සම්මාසප්පිඤ්ඤාසකෙන.

වකුපඤ්ඤසිතො කප්පෙ සුමෙලයසමව්‍යයො
සත්තරතනසමපන්නො වකකවතති මහබ්බලො.

කිලෙසා කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධසං සාසන"නති.

අරගතතා පන පනා විමුක්තිප්‍රබවසංවේදනෙත උපනනපිති වෙතෙත උදනං උදනෙනෙනා “සද්ධාසාහං පබ්බජිතො”ති ගාථං අහාසි.

තත් “සද්ධාසා”ති: භගවතො වෙසාලිං උපගමනෙ අනුභාවං දිස්වා “එකත්තනීයසාතිකං ඉදං සාසනං, තස්මා අද්ධා ඉමාය පටි පත්තියා ජරමරණතො මුඤ්ඤිසාමි”ති උපනනසද්ධාවසෙන පබ්බජිතො, පබ්බජ්ජං උපගතො: “අරඤ්ඤ මෙ කුටිකා කතා”ති: තස්ස පබ්බජ්ජාය අනුරූපවසෙන අරඤ්ඤ වසතො මෙ කුටිකා කතා, පබ්බජ්ජානුරූපං ආරඤ්ඤකො හුත්වා වුපකට්ඨා විහරමිති දස්සෙති. තෙනාග:- “අප්පමතො ව ආනාපි සමපජ්ජනො පතියස නො”ති. අරඤ්ඤවාසෙන ලභ්භිත කායවිවෙකෙන ජගරියං අනු පුඤ්ජනෙනා තත් සතියා අවිප්පවාසෙන අප්පමතො, ආරභ්විරිය නාය ආනාපි, පුබ්බභාගස්ස සතිසම්පජ්ඤාස්ස පාරිපුරියා විපස්සනං වසේස්සවා අරගතතාධිගමන පඤ්ඤාය සතිවේපුලුප්පත්තියා අවිචන්ත මෙව සම්පජ්ජනො පතියසනො විහරමිති අත්ථො. අප්පමත්තභාවාදි කිත්තනෙ වස්ස ඉදමෙව අඤ්ඤාඛ්‍යාකරණං අහොසිති. කොසල රටේ චිරනිවාසිභාවෙන පන කොසලවිහාරිති සමඤ්ඤ ජාහාති.

කොසලවිහාරිකෙවරස්ස ගාථා වණ්ණනා ති වසී තා.

“හෙ මෙ ඉස්සිංසු සබ්බාසා”ති ආයස්මතො ඔවුලිකෙවරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමි පද්මවතරස්ස භගවතො කාලෙ ගෙට්ඨා වුත්තනසෙන විහාරං ගතවා පරිසපරියතො ධීතො ධම්මං පුණ්ණෙනා සත්ථාරං එකං භික්ඛුං ලාභිතං අග්ගට්ඨානෙ ඤාපෙනා දිස්වා “මයාපි අනාගතෙ එවරූපෙන භවිතුං වට්ටති”ති දසබලං නිමිතෙත්වා සත්තාහං සත්ථ භික්ඛුසබ්බස්ස ව මහාදුතං දස්වා “භගවා අහං ඉමිනා අධිකාරකමෙවන අඤ්ඤං සම්පත්තිං න පත්මි, අනා ගතෙ පන එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ අහමි තුමෙහි සො එතදග්ගෙ ඤාපිතභික්ඛු විශ ලාභිතං අග්ගො භවෙය්‍ය”නති පත්තං අකාසි. සත්ථ අනත්තරායං දිස්වා “අයං හෙ පත්තා අනාගතෙ ගොතමි බුද්ධස්ස සත්තනෙ සම්පතිස්සති”ති ඛ්‍යාකරිත්වා පකාමි. සොපි කුලපුත්තො යාවජ්චං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙස්ස සංසරෙනා විපස්සිබුද්ධකාලෙ බුද්ධමිත්තගරතො අවිදුරෙ එකස්මිං ගාමකෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්මිං සමයෙ බුද්ධමිත්තගරවාසිනො රඤ්ඤා සද්ධිං ආකම්භිත්වා දසබලස්ස දුතං දෙනති. හෙ එකදිවසං සබ්බව එකතො හුත්වා දුතං දෙනෙනා “කිත්තවො අමහාකං දුතමගෙ තත්ථ”ති මුඤ්ඤි ගුලඤ්ඤා දධිඤ්ඤා න අඤ්ඤං. හෙ “යතො කුතොපි ආගරිස්සාමා”ති ජනපදතො නගරං පවිසනමග්ගෙ පන පුරිසං

ඔපෙසුං. හද එස කුලපුතො අතතො ගාමිනො ගුලංව දසි
 වාරකං ගහෙතො කිසුද්දෙව ආහරියාමිති නගරං ගව්නෙනො චුබං
 ධොවිතො ධොතහස්පාදො පවිසියාමිති එසුකට්ඨානං ඔලො
 කෙනො නඩගලසිසමහං නිමමකකිකං දණ්ඩකමධුං දිසා “පුඤ්ඤ
 නෙව මෙ ඉදං උපපන්න”තා ගහෙතො නගරං පවිසති. නාගරෙහි
 ධවිතපුරියො නං දිසා “භො පුරිස කසයිමං ආහරසි”ති පුච්ඡි. න
 කසාපි සාමි. “විනාතිණ්ණං පත මෙ ඉදං ආහන”තා. තෙනති මෙ
 ඉදං කහාපණං ගහෙතො එතං මධුසුඛ ගුදදසියුඛ දෙතිති. සො
 විනොසි: ඉදං න ඛහුමුලං, අයසුඛ එකපපහාරෙනෙව ඛහුං දෙති, මිමං
 සිතුං වට්ටති”ති. හතො නං “නාගං එකකහාපණෙන දෙමි”ති ආහ.
 යදි එවං. “වෙ ගහෙතො දෙති”ති. “විනිච් නදෙමි”ති. එතෙහුපා
 යෙන වසෙසුතො සහසං පාපුණි. සො විනොසි: “අතිවඩ්ඪිතුං
 නවට්ටති”ති හොතු හාව “ඉමිනා කහතබ්බං කිච්චං පුච්ඡියාමි”ති.
 අථ නං ආහ “ඉදං න ඛහුං අයසනකං, ත්වං ව ඛහුං දෙසි, කෙන
 කෙමෙන ඉදං ගණයසි”ති. ඉධ භො නගරවාසිනො රඤ්ඤ සද්ධිං
 පරිවිරුප්පිතො විපසයියා දසබලයා දනං දෙනො ඉදං වයං දන
 මුඛෙ අපසයනො පරියෙසනති. සවෙ ඉදං වයං න ලභියානති
 නාගරානං පරාජයො හවියාති. “තයමා සහසං දතො ගණතාමි”ති.
 “කිමපනෙහං නාගරානමෙව වට්ටති”ති.? “න අඤ්ඤසං දතුං වට්ට
 ති”ති.? යසා කසාපි දතුං පවාරිතමෙතනති. “අත්ති පත කෝචි
 නාගරානං දනෙ එකදිවසං සහසං දතා”ති.? “නත්ති සමො”ති.
 “එසමපන විනාං සහසං ගෘහකහාවං” ජනාසිති.? “ආම ජනාමි”ති.
 තෙනති ගව්න නාගරානං ආවිකක: “එකො පුරිසො ඉමාති වෙ
 මුලෙන න දෙති, සහසෙනෙව දතුකාමො, තුමෙහ ඉමෙසං විනාං
 ඤාරණා නිබ්බතකො හොටා”ති. “ත්වං පත මෙ ඉමසං දනමුඛෙ
 ජෙට්ඨකහාවයසා කායසකකි ගොති”ති. සො පරිබ්බයස්සං ගතිතමාස
 කෙන පසුඛකට්ඨකං ගහෙතො චුර්ණං කතො ජිනො කුසුඛිකං
 ගහෙතො හස් මධුපටලං පිලෙතො පසුඛකට්ඨකට්ඨකොසොජෙතො
 එකසමි. පදුමිණිපතො පකඛිපිතො නං සංවිදතිතො ආදය දසබලයා
 අවිදුරෙ ණනෙ නිසිදි මහාජනෙන ආහරියමානසා සකකාරයා
 අවිදුරෙ අත්තනො හස්පාසං ඔලොකයමානො, සො ඔතාසං ඤාතො
 සජ්ජි සනතිකං ගතො “ගහමා අයං උපපන්නදුගහපණණාකාරො,
 ඉමං මෙ අනුකමපං පරිච්ච පරිගණතො”ති. සත්ථා තසා අනුකමපං
 පරිච්ච වාතුමගාරාජදානියෙන සෙලමයපතෙහන නං පරිගහ
 ගතො යථා අට්ඨපට්ඨියා හිකුසුසතසහසාසා දියමානං න වියති
 එවං අසිට්ඨාසි. සො කුලපුතො නිවසිතහතකිච්චං හගවනාං
 අභිවාදෙතො එකමනාං ජිනො ආහ: “දිට්ඨො මෙ ගහමා අජජ
 ඛනුමතිවාසිකෙති කුමාසං සකකාරො ආහරියමානො, අහමි
 ඉමසා කමමසා නියාදෙන නිබ්බතනිබ්බතතවෙ ලාභගහසසා
 පතො හවෙයස”තා. සත්ථා “එවං හොතු කුලපුතො”ති මිතො

තස්ස ච නගරවාසීනං ච භත්තානුමොදනං කඛා පකකාමි. සොපි කුලපුත්තො යාවජ්චං කුසලං කඛා දෙවමනුසෙස්ස සංසරතො ඉමස්මි. බුද්ධපරාදෙ පුප්පවාසාය රාජධිනාය කුච්ඡිමහි පරිසන්ඤ්ඤාමි. භස්ස පරිසන්ඤාමනො පට්ඨාය සායං පානං පඤ්ච¹ පඤ්ච පණණාකාරස්වාති සකචෙනාදය පුප්පවාසාය උපතීයනති. අථස්සා තං පුඤ්ඤං චීමංසනත්ථං ගන්තො ඛිජ්ජමි. පුසාපෙනති. එකොක ඛිජ්ජො සලාකසතමපි සලාකසගස්සමපි නිගමන්ති. එකොක කාරිස ඛෙත්තො පණණාසමපි සට්ඨපි සකචපමාණාති උප්පජ්ජනති. නොට්ඨං පුරණකාලෙපි නොට්ඨවාරං ගන්තො පුසාපෙනති. රාජ ධිනාය පුඤ්ඤෙන ගණන්තොතං ගතින ගතිතට්ඨානං දන න ඛියති පුන පුරහෙව. පරිපුණ්ණභත්තනාජනතොපි රාජධිනාය පුඤ්ඤනති වඛා යස්ස කස්සචී දෙනොතං යාව න සකෙකානති න තාච භත්තං ඛියති. දුරකො කුච්ඡිගතෙයෙව සත්ත වස්සාති අතීක්කමිංසු. ගඛෙහ පන පරිපකෙක සත්තාහං මහාදුක්ඛං අනුභොසි. සා සාමිකං ආමනොසි: “පුරෙ මරණං මෙ ජීවමානාව දුකං දස්සාමි”ති සඤ්ඤ සන්තිකං පෙසෙන්නි “ගමන් සාමි ඉමං පචත්තිං සඤ්ඤො ආරොචෙඛා සත්ථාරං නිමනෙති, යඤ්ච පන සත්ථා වදති තං සාමුක්ඛං උප පරික්ඛිඛා” ආගන්තො මයං කපෙති”ති. සො ගන්තො තස්සා සාසනං භගවතො ආරොචෙසි: “සඤ්ඤ භනෙත කොලියධිතා පාදෙ වඤ්ඤ”ති. සත්ථා තස්සා අනුකමං පටිච්ච “සුඛිනී ගොකු පුප්පවාසා කොලියධිතා සුඛිනී අරොගා අරොගං පුත්තං විජායතු”ති ආහ. රාජා තං සුඛා භගවන්තං අභිවාදෙඛා අත්තනො ගාමාභිමුඛො පායාසි. තස්ස පුරෙ ආගමනායෙව පුප්පවාසාය කුච්ඡිහො ධම්මකරකතො උදකං විය ගඛො නික්කමි. පරිවාරෙඛා නිසින්නජනො අසුමුඛොව ගසිතුං ආරඥො. කුට්ඨපගට්ඨො මහාජනො රඤ්ඤො සාසනං ආරොචෙතුං අගමාසි. රාජා “තෙසං ගමනං දිස්වා ව දසබලෙන කපිතකථා නිපථනො හවිස්සාති මඤ්ඤ”ති විනොසි. සො ආගන්තො සඤ්ඤ සාසනං රාජධිනාය ආරොචෙසි. රාජධිතා “තයා නිමන්තිතං ජීවිත භත්තමෙව මඛිගලභත්තං හවිස්සාති, ගමන් සත්තාහං දසබලං නිම නොති”ති. රාජා හථා අභාසි. සත්තාහං බුද්ධපමුඛස්ස සඛස්ස මහාදුකං පචත්තාසිංසු. “දුරකො සබ්බෙසං ඤාතිනං සන්තත්තං විත්තං නිබ්බාපෙනො ජාහො”ති ඤිමලී දුරකො තෙවස්ස නාමං අනංසු. සො සත්තවස්සාති ගඛෙහ වසිත්තො ජාතනාලතො පට්ඨාය සබ්බකමකමො අහොසි. ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තො සත්තමෙ දිවසෙ තෙන සද්ධිං කථාසල්ලාපං අකාසි. සත්ථාපි ධම්මපදෙ ගාථං අභාසි:-

“යො ඉමං පට්ඨිපථං දුග්ගං සංසාරං මොහමච්චගා.
තිණ්ණො පාරගතො ක්කාසී අනෙජො අකථංකපී
අනුපාදය නිබ්බුතො භමහං මුඛි මුඛමණ්”නති.

1. මාස. මාස. පඤ්ච. (සබ්බත්ථ) 2. සි. III. උපලකෙස්සා. සලකෙස්සා (සපාරථ.)

අපි නං ථෙරො එවමාහ: “කීමපන නයා එවරුපං දුක්ඛරාසිං අනුභවිත්වා පබ්බජිත්තුං න වට්ටති”ති “ලහමානො පබ්බජෙය්‍යං හතොත්ත”ති. පුප්පවාසා නං දුරකං ථෙරෙන සද්ධිං කථෙන්නං දිස්වා “කිනනු බො ඡමි පුත්තො ධම්මසෙනාපතිනා සද්ධිං කථෙති”ති ථෙරං උපසම්බුද්ධිභාවා පුට්ඨි: “මග්ගං පුත්තො භූමෙහි සද්ධිං කිං කථෙති හතොත්ත”ති. අත්තනා අනුභූතං ගම්භවාසදුක්ඛං කථෙත්වා “භූමෙහි අනුඤ්ඤතො පබ්බජිත්තාමිති වදති”ති. සාධු හතොත්ත පබ්බාජෙති නනති. ථෙරො තං විහාරං නෙත්වා තවපඤ්ඤාකාමමට්ඨානං දත්වා පබ්බාජෙතො “සිවලී න භූග්ගං අඤ්ඤාන මවාදෙන කමිමං අත්ථි, තයා සත්තවස්සාති අනුභූතදුක්ඛමෙව පට්ඨවෙත්තාමි”ති. හතොත්ත පබ්බාජන මෙව නුමානං භාරො, යම්පන මයා කාතුං සක්කා නමගං ජාතිස්සාමි”ති. සො පන පස්ම කෙසවට්ඨයා මහාරණකිණ්ණයෙව සොතා පතතිඑලෙ පට්ඨාසි. දුතියාය මහාරණකිණ්ණ සකදගාමිඑලෙ පට්ඨාය, තතියාය අනාගාමිඑලෙ, සබ්බසංයෙව ව පන කෙසානං මරොපනං ව අරහත්තස්මිතිරියා ව අපච්ඡා අපුරිමා අගොසි. තස්ස පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය හික්ඛුසම්බුද්ධා වත්තාරො පට්ඨායා වතිච්ඡිකං උපපජ්ජති. එවං එත්ථ වජ්ඣ සමුට්ඨිතං. අපරහාගෙ සත්ථා සාවස්සියං අගමාසි. ථෙරො සත්ථාරං අභිවාදෙත්වා “හතොත්ත මග්ගං පුඤ්ඤං විමංසිස්සාමි, පඤ්ච මෙ තික්ඛුසත්ථාති දෙථා”ති ආග. “ගණ්හ සිවලී”ති. සො පට්ඨසතෙ තික්ඛු ගතොත්තා හිමවන්තාහිමුඛං ගට්ඨිතො අවමිමග්ගං ගට්ඨිති. තස්ස පස්මං නිත්‍රොධෙ අභිවත්තා දෙවතා සත්ත දිවසාති දානං අදාසි. ඉති සො:-

“නිත්‍රොධං පස්මං පසසි දුතියං පණ්ඩිතපබ්බතං
නතියං අචිරවතියං චතුත්ථං වරසාගරං
පඤ්චමං හිමවන්තං සො ඡට්ඨං ඡද්දනතුපාගමි.
සත්තමං ගණ්මාදනං අට්ඨමං අපි රෙවත”නති.

සබ්බදානෙසු සත්ත සත්ත දිවසානෙව දානං අදංසු. ගණ්මාදන පබ්බතෙ පන නාගදත්තදෙවරාජා නාම සත්තසු දිවසෙසු එක දිවසෙ බීරවිණ්ඩපානං. අදාසි, එකදිවසං සප්පට්ඨණ්ඩපානං. හික්ඛුසම්බුද්ධා ආග: “ඉමස්ස දෙවරඤ්ඤා නෙව ටෙහුයො දුග්ගමානා පඤ්ඤායනති, න දඩ්ඨිමමථනං, භූතො හෙ දෙවරාජ ඉදං උපපජ්ජති”ති. “හතොත්ත භං හෙ කස්ස පදසබ්ලස්ස භාලෙ බීරසලාභනත්ත දානස්සෙහං එල”නති දෙවරාජා ආග. අපරහාගෙ සත්ථා බදිර වතියරෙවහස්ස පට්ඨුග්ගමනං අට්ඨුපත්තිං කත්වා ථෙරං අත්තතො සාසනෙ ලාභාගයසග්ගප්පත්තානං අග්ගට්ඨානෙ ධූපෙසි. එවං ලාභාගයසග්ගප්පත්තස්ස පන ඉමස්ස ථෙරස්ස අරහත්තුප්පත්තිං එකදෙව ආවරියා එවං වදනති. ගෙට්ඨා වුත්තනගෙහ ධම්මසෙනා පතිනා මවාදෙ දිනො “යං මයා කාතුං, සක්කා නමගං ජාතිස්සාමි”ති පබ්බජිත්වා විපස්සනාකාමමට්ඨානං ගතොත්තා තං දිවසමෙව අඤ්ඤ

තරං විවිත්තං¹ ණුරිකං දික්ඛා නං පටිසික්ඛා මාභුඤ්ඤාචරිතං සත්ත
වික්ඛාති අත්තනා අනුභූතං දුක්ඛං අනුක්ඛරික්ඛා හදනුසාරෙන අභිනා
නාගතො තස්ස අවෙක්ඛනාස්ස ආදිත්තා විය තයො භවා උපට්ඨතිංසු.
ඤ්ඤාස්ස පරිපාකං ගතත්තා විපක්ඛනා වීළිං ඔහරි. තාවදෙව මග්ග
පටිපාටියා අසබ්බපි ආසවෙ ඛෙපෙනො අරගත්තං පාපුණ්ණි²ති.
උභයථාපි පෙරස්ස අරගත්තප්පත්තියො පකාසිත්තා. පෙරො පන
පතිනනපටිසම්භිදො ඡ්ඤාභිදො අගොසි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“වරුණො නාම නාමෙන එඤ්ජා අගං හද
උපට්ඨපෙසිං සම්බුද්ධං සයොග්ගබලවාගතො.

තිබ්බුතො ලොකනාටමිති අක්ඛදසසි නරුත්තමෙ
තුරියං සබ්බමාදය අගමං බොධිමුත්තමං.

වාදිතෙන ව නවෙන සම්මතාලාසමාගිතො
සමුක්ඛා විය සම්බුද්ධං උපට්ඨං බොධිමුත්තමං.

උපට්ඨතිත්තා නං බොධිං ධරණීරුහපාදපං
පලලඞ්කං ආභුජ්ජිත්තා තත්ත කාලං කතො අගං.

සක්කම්මා විපුද්ධාගං පසනො බොධිමුත්තමෙ
තෙන විත්තප්පසාදෙන නිමමාණං උපපජ්ජගං.

සට්ඨිතුරියසගස්සාති පරිවාරෙනති මං සද
මනුස්සොසු ව දෙවෙසු වත්තමානං භවාගවෙ.

තිවිධග්ගි තිබ්බුතො³ මග්ගං, භවා සබ්බං සමුග්ගා,
ධාරෙමි, අනතිමං දෙගං සම්මාසම්බුද්ධිසාසනෙ.

සුඛානු නාම නාමෙන වස්තූන්තිංසාසු බත්තියා
සත්තරහනසම්පන්නා පඤ්චකප්පසතෙ ඉතො.

තිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරගත්තං පන පත්තා විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදනෙන පිතිවෙගෙන
උදනං උදනෙනො “හො මෙ ඉෂ්ඨිංසු සබ්බකප්පා”ති ගාථං අගාසි.

තත්ත “හො මෙ ඉෂ්ඨිංසු සබ්බකප්පා සදන්තො පාවිසිං ඤාපිං
විප්පාවිමුත්තිං පට්ඨෙවස්ස”න්ති. යෙ පුබ්බෙ වයා කාමසබ්බකප්පාදිනං
සමුච්ඡේදනනෙක්ඛමමසබ්බකප්පාදයො අභිපජ්ජිතායෙව මග්ගං කද
නු බො මග්ගත්තාගතනං උපසම්පජ්ජ විහරිස්සාමි යදරියා එතරගි
උපසම්පජ්ජ විහරන්තිති විමුත්තාධිපායසඤ්ඤාදිහා විමුත්තං උද්දස්ස
සබ්බකප්පා මනොරථා අභිණ්ණසො අපමත්තා යදන්තො යං පයො
ජනො යෙසං නිප්පාදනත්තං ඤාපිසුඤ්ඤාගාරං විපසිත්තුං පාවිසිං.
තිස්සො විප්පා එලවිමුත්තිං පට්ඨෙවසනො ගට්ඨසනො තෙ මෙ
ඉෂ්ඨිංසු හෙ සබ්බෙව ඉද්දති මග්ගං ඉෂ්ඨිංසු සමිෂ්ඨිංසු, නිප්පන්න
ඤ්ඤාලසබ්බකප්පා පරිපුණ්ණමනොරථො ජාගොති අන්තො. තෙසං

1. සි. II & III. මිම්භා.

2. සි. II. නිබ්බන්ති භිබ්බුතා.

සම්බන්ධයා දසෙකු. “මානානුසංකල්පන” නම් වුනත්. යසමා මානානුසංකල්පන පජ්ඣි සමුච්ඡිදා, තසමා තෙ මෙ සබ්බසා ඉජ්ඣාසුති යොජනා. මානානුසංකල්පන අපරිච්ඡේදනා නාම අනුසංකල්පන අරහත්තං ව අසිගතමෙව ගොතීති මානානුසංකල්පනාණං යථා වුනත් සබ්බසා සම්බන්ධයා කාරණං කතා වුනත්.

සිව්විසමාරක්ඛ ගාථා වණ්ණනා ති වසි තා.

ඡව්විග්ගවණ්ණනා ස ම තතා.

“සසසති සසෙසා” නි අයසමතො වසමාරක්ඛ ගාථා. කා උපපත්ති? සො කීර් සද්ධුගතරක්ඛ ගතවතො කාලෙ හංසවතීතගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිතා විඤ්ඤාතං පතෙතා. “අසුකො ව අසුකො ව පෙරෙ සත්ථ පඨමං ධම්මපටිග්ගාගකා අගෙසු” නම් පොමනං සුඤ්ඤා ගතවතං උපසංකම්මා පත්තං පඨපෙසි: “අගමි ගතවා අනා ගතො තාදිසස්ස සමමාසමුදායස්ස ධම්මපටිග්ගාගකානං අඤ්ඤාතරෙ හවෙය්” නම්. සත්ථ සන්තිකෙ සරණාගමනස්සු පවෙදෙසි.¹ සො යාවජ්ඣං පුඤ්ඤාති කතා තතො වුතො දෙවමනුසංසුරෙව සංසරතො ඉමසමි. බුද්ධිපාදෙ කපිලවත්ථසමි. වාසෙට්ඨස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස පුතො හුතා තිබ්බත්ති. විජ්ජානිස්ස නාම. අගොසි. සො “අසිතොන ඉසිතා සිඬානුකුමාරෙ සබ්බඤ්ඤා හවිස්සතිති ව්‍යාකතො කොණ්ඩඤ්ඤපමුච්ඡෙති බ්‍රාහ්මණපුත්තති සද්ධිං. සරවාසං පහාය තාපසපබ්බජ්ඣං පබ්බජිතා තසමි. සබ්බඤ්ඤාතං පතෙත තස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤා අමතං පාපුණ්ණාමි” නි උරුවෙලායං විහරතො මහාසත්තං ඡබ්බස්සාති පධානං පදගන්තං උපධිතිතා මලාරිකාහාරපරිභොගෙන නිබ්බජ්ජිතා² ඉසිපතනං ගතො, අභිසමුජ්ඣිතා සත්ථාර සත්තසත්තාහාති මිතිතාමෙතා. ඉසිපතනං ගතවා ධම්මවසෙක පවත්තිතෙ ව පාරිපද්දිවසෙ සොභාපත්තිපලෙ පතිට්ඨිතො පඤ්චමියං පත්තස්ස අඤ්ඤාතොණ්ඩඤ්ඤාදිති සද්ධිං අරහත්තං පාපුණ්.

තෙත වුනත් අපදනො:-

උභිකතං දෙවරුජනං සබ්බාමෙ පවුපට්ඨිතෙ
අගොසි සමුපබ්බුලොහා මහාසොසො පවත්තථ.

සද්ධුගතෙ ලොකවිදු අාහුතීතං පටිග්ගතො
අනාමිකෙති සිතො සත්ථා සංවෙජෙසි මහාජනං.

සලබ්බ දෙවා අත්තමනා නිකඛිත්තකවවාසුධා
සවිබුද්ධිං අතිවාදෙත්වා එකග්ගාතිංසු තාවදෙ.

අමහං¹ සඛිකප්පමඤ්ඤාය වාචාසඛිකමුදිරසී
අනුකම්පතො ලොකවිදු නිබ්බාපෙසි මහාජනං.

පද්ධිච්චිත්තො මනුජො එකපාණිං විගෙඤ්ඤං
තෙන විත්තප්පදෙසෙන අපායං උපපජ්ජති.

සඛිකාමසිසෙ නාගෙන බහු පාණේ විගෙඤ්ඤං
නිබ්බාපෙප්ප සකං චිත්තං මා ගඤ්ඤිද්දො පුතප්පුතං.

චිත්තමිධි යක්කරුජනං සෙනායො විමතිතා අනු
සරණං ව උපාගජ්ජං ලොකජෙට්ඨං සුතාදිතං.

සඤ්ඤපෙත්වාන ජනතං උද්ධරි පන වක්කුමා.
පෙකඛිතොතො ව දෙවෙති පක්කාමි උත්තරමුඛො.

පඤ්ඤං සරණං ගව්හි දිපදිඤ්ඤා තාදිතො
කප්පානං සතසග්ගං දුග්ගතිං නුපපජ්ජහං.

මහාදුද්දුහිතාමා ව සොඳසාසුං රජෙසගා
තිංසකපසසග්ගමති රාජතො වක්කවත්තිතො.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයහං-පෙ-කතං බුද්ධියා සාසන"නති.

අරගත්තං පන පත්වා අත්තනා පටිලකුසමපත්තිං පට්ඨවෙකඛන
මුඛෙන සජු ගුණමගන්නතං පට්ඨවෙකඛිත්වා ඊදිසං නාම සත්ථාරං
බාහුලිකාදිවාදෙන සමුදාවරිමෙ. "අහො පුපුරුජනභාවො නාම අක්ක
කරණො අවක්කකරණො අරියභාවො එව වක්කකරණො"ති
දෙසොනො "පංසති පසොසා"ති ගාථං අභාසි.

තත් "පංසති පසොසා"ති පසොති සමමාදිට්ඨියා ධම්මෙ අවිප
රිතං ජනාති බුජ්ඣතිති = පසොසා, දසොනසමපනොතො අරියො
පසොනතං අවිපරිතදසොසං අයං අවිපරිතදසොසාමිති පසොති, පඤ්ඤ
වක්කුනා ධම්මාධම්මං යථාසභාවතො ජනාති, න කෙවලං පසොනත
මෙව; අථඛො අපසොනතඤ්ඤා පසොති. යො පඤ්ඤවක්කුචිරතිතො
ධම්මෙ යථාසභාවතො න පසොති තමි අපසොනතං පුපුරුජනං "අක්කො
වතායං ගවං අවක්කුනො"ති අත්තනො පඤ්ඤවක්කුනා පසොති.
"අපසොනොතො අපසොනතං පසොනතං ම න පසොති"ති: අපසොනොතො
පඤ්ඤවක්කුරුතිතො අතිබාලො තාදිසං අතිබාලං "අයං ධම්මාධම්මං
යථාසභාවතො න පසොති"ති යථා අපසොනතං න පසොති න ජනාති,
එවං අත්තනො පඤ්ඤවක්කුනා ධම්මාධම්මං යථාසභාවතො
පසොනතඤ්ඤා පසොතිතා අයං එවං විධොති න පසොති න ජනාති.

තසමා අභවයි පුබ්බික දසසතරගිණො සකලං ඤෙය්‍යං ගජාමිලකං
විය පසානතං ගභවතං දිපසානතමයි පුරණාදිං යථාසතාවතො න
පසංසිං. ඉදංති පන බුද්ධානුභාවෙන සම්පන්නො උභයෙපි යථාසතා
වතො පසාමිති සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බෙසු අත්තනො අවිපරිතපටි
පතතිං දසොති.

වසසෙවරසා ගාථා චණ්ණනා

ති වසී හා.

“එකකා මයං අරඤ්ඤා”ති ආදිනා ආයසමතො වජ්ජිපුත්තසෙව
රසා ගාථා. කා උපපතුති? අයමයි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාණේ තත්ථ
තත්ථ භවෙ විවච්චුපතිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිණ්ණෙනො ඉතො එක
නවුතො කපෙප විපසංසිසං ගභවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්ධිතො
විඤ්ඤාතං පතොනා එකදිවසං විපසංසිං ගභවතං දිසවා පසන්නා
මානසො නාගපුපථකෙසරෙහි පූජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤ
කමමන දෙවමනුසෙසුසු සංසරන්නො ඉමසමිං බුද්ධුප්පාදෙ අමච්ච
කුලෙ නිබ්බන්ධි. වජ්ජිපුත්තො තිස්ස නාමං අගොසි. සො ගභවතො
වෙසාලිගමනෙ බුද්ධානුභාවං දිසවා පටිලභිසඤ්ඤා පබ්බජ්ඣා කත
පුබ්බකිදෙවා කමමධ්‍යානං ගගෙඤ්ඤා වෙසාලියා අවිදුරෙ අඤ්ඤ
තරසමිං වනසණ්ඩ විහරති. තෙන ව සමයෙන වෙසාලියං උසාවො
අගොසි. තත්ථ තත්ථ තච්චිතිතවාදිහං පටිත්තති. මහාජනො ගච්ඤ
කුලෙධා උසාවසමපතතිං පට්ඨනුතොති. හං සුඤ්ඤා සො භික්ඛු අයො
තිස්සා උමුච්ඡන්තො විවෙකං රිචමානො කමමධ්‍යානං විසංචේජ්ඣා
අත්තනො අනභිජානං පකාසෙන්නො:-

“එකකා මයං අරඤ්ඤා විහරාම අපවිඤ්ඤාං ව වනසමිං දුරුකං.”

එතාදිසිකාය රත්තියා නොසු නාම අලෙහති පාපියො”ති
ගාථමාන.

හං සුඤ්ඤා වනසණ්ඩ අභිවන්තා දෙවනා හං භික්ඛුං අනුකම්ප
මානා “යදිපි ඤං භික්ඛු අරඤ්ඤවාසං ගිලෙනො වදසි, විවෙක
කාමා පන විඤ්ඤානො හං බහුමඤ්ඤානති යෙවා”ති ඉමමන්.
දසොනති:-

“එකතො ඤං අරඤ්ඤා විහරසි අපවිඤ්ඤාං ව වනසමිං දුරුකං.

තස්ස තෙ බ්‍රහ්මා පිතයන්ති නෙරසිකා විය සග්ගගාමින”නති

ගාථා වන්තා “කථං හි නාම ඤං භික්ඛු නිය්‍යානිකෙ සමමා
සලිඤ්ඤාසංසනෙ පබ්බජ්ඣා අනිය්‍යානිකං විතකං විතකොකසං
සි”ති සන්නචේජ්ඣා සංවෙජෙසි. එවං සො භික්ඛු තාය දෙවතාය
සංවෙජ්ඣො කසාහිගතො විය හඤ්ඤ අසායානිකයො විපසානාමිති.
මහරිඤ්ඤා න විරසොව විපසානං උසුකකාපෙඤ්ඤා අරත්තං
පාපුණි.

හෙත වුත්තං අපදානේ:-

“සුවණ්ණවණ්ණං සුචුද්ධං සභරංසිංව භාසුරං.
මහාසෙත්තං දිසා සබ්බා උචරුජංව සුරිතං.”¹

පුරකඛතං සංවිකෙති සාගරෙහෙව මෙදිති.
නාගං පඤ්ඤා රේඡ්ඤා විපසික්ඛාතිරෙපයි.

එකතවුතෙ ඉතො භාසෙප යං රේඡ්මභිසුජයි;
දුග්ගතිං නාතිජනාමි. පුළුසුජයිදං එලං.

මනොසිලාසිභාසෙපා රේඡ්ඤානාමාසි බහතියො
සත්තරහතසම්පන්නො වක්ඛවන්ති මහබ්බලො.

කිලෙසා කුමාපිභා මයං-පෙ-කභං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරග්ගතං පන පඤා අයං මෙ අරග්ගතප්පත්තියා අභිකුසො
ජයොති අත්තනො දෙවභාය ව. වුත්තනායං සරිඤා”:-

“එකකා මයං අරඤ්ඤෙ විහරාම අපවිද්ධංව වකසමිං දාරුකං
භස්ස මෙ බහුකා පිගස්සන්ති තෙරයිකා විය සග්ගාමින”න්ති

ගාථං අභාසි. නස්සත්ථො අනපෙකඛතාවෙන වතෙ ඡුඤ්චිභ දාරු
බණ්ඩං විය යදිපි මයං එකකා එකාකිනො අසභායා ඉමස්මිං.
අරඤ්ඤෙ විහරාම එවං විහරතො පන භස්ස මෙ බහුකා පිගස්සන්ති
මං බහු අත්තාමරුපා කුලපුත්තා අභිප්පත්තන්ති: “අහො වහස්ස
මයංපි වජ්ජුත්තත්ථො විය සරබ්බකිනං පභාය අරඤ්ඤෙ විහ
රෙය්‍යාමා”ති. යථා කිං? තෙරයිකා විය සග්ගාමිනං. යථා නාම
තෙරයිකා අත්තනො පාපකම්මෙන නිරයෙ නිබ්බත්තසත්තා සග්ග
ගාමිනං සග්ගපභාමිනං පිභස්සන්ති: “අහො වහ මයමපි නිරයදුක්ඛං
පභාය සග්ගස්සං පච්චක්ඛන්තවෙය්‍යාමා”ති. එවංසම්පදම්ඤ්ඤන්ති අත්ථො.
එත්ථ ව අත්තති ගරුභහුවචනප්පයොගස්ස ඉවත්ථාබ්බත්තා “එකකා
මයං විහරාමා”ති පුන භස්ස අත්ථස්ස එකත්තං සකුං “භස්ස
මෙ”ති එකවචනප්පයොගො කථො. සො ව සග්ගාමිනන්ති ව
උගස්මපි පිගස්සන්ති පදං අපෙකඛිඤා උපයොගත්ථ සම්පදන
තිද්දෙසො දඨබ්බො. නං අභිප්පත්තන්ති ව නාදිසෙ අරඤ්ඤෙව
සාදිගුණ අභිප්පත්තානං අභිප්පත්තා නාම ගොඤ්ඤිති කථා
වුත්තමෙවාති. “භස්ස මෙ”ති: භස්ස මම සත්තකො ගුණෙති
අධිඥායො.

වජ්ජුත්තත්ථොරස්ස ගාථා වණ්ණනා
ති වසී තා.

“මුත්, පනත” කී ආයතනික පනතකට අයත් විය යුතුය. නොහොත්? සොපි පුරිමවුද්ධෙසු කතාබහායෝ නැති නැති භවේ පුද්ගලයින් කෙරෙහි ඉතා ඵලදායීව පනතක් සකස් කළේය. මෙය විපක්ෂී භවත්වන. දිසා පසුපස මානසයා දිනිමවුද්ධෙසු පුරු අකාසි. සො තෙත පුද්ගලයෙකුගේ දෙවමනුසේන සංසරණය ඉමසම්. බුදුපුරුදු සකස් කළ දෙවදහතිගමේ සකස් රාජකුල නිබ්බන්ධි. සමමාදකුමායෝතිස්ස නාම. අහොසි. අපස්ස දහර කාලෙ වාතරොගෙන පාද න වියති. සො කතිපයං කාලං පිඨ සප්පි විය විවරි. තෙතස්ස පනතකි සමඤ්ඤ ජාතා. පච්ඡා අරොග කාලෙ පි තපේව නං සඤ්ඤානනි. සො භගවතො ඤ්ඤිසමාගමේ පාරිභාෂියං දිසා පටිලභිසඤ්ඤා පබ්බජිතා කතපුබ්බකිදේවා කමමට්ඨානං ගහෙතා අරඤ්ඤ විහරති. අපේකදිවසං ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිතුං ගමන්තො අනුරාමගො අඤ්ඤාතරසම්. රුක්ඛ මුලෙ නිසිදි. තසම් ව සමයෙ අඤ්ඤාතරො කුලලො මංසපෙසිං ආදාය ආකාසෙන ගමන්ති. තං බහු කුලලා අනුපතීතා පාතෙසු. පාතිතං මංසපෙසිං එකො කුලලො අග්ගගෙසි. තං අඤ්ඤා අච්ඡන්ධා ගණති. තං දිසා පේරො “යථායං මංසපෙසි, එවං කාමා නාම බහුසාධාරණා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා” කී කාමෙසු ආදීනවං තෙකමෙම ව ආතිසංසං පච්චවෙකතිතා විපක්ෂනං පට්ඨපෙතො අතිවිවතති ආදීනා මහසිකරොනො පිණ්ඩාය වරිතා කතහත්ත කිදේවා දිව්වායානෙ නිසිදිතා විපක්ෂනං වසේතො අරගත්තං පාපුණි.

තෙත වුත්තං අපදනො:-

“විපක්ෂි නාම භගවා ලොකජේට්ඨො නරාසනො
අට්ඨසට්ඨසහස්සෙති පාවිසි නගරං නදා.

නගරා අභිනිකම්ම අගමං දීපවෙතියං,
අඤ්ඤං විරජං බුද්ධං ආනුභීතං පටිග්ගහං.

බුද්ධාසිනිසහස්සාති යක්ඛා මග්ගං උපෙනති තෙ.
උපට්ඨගත්ති මං නිදම්. ඉඤ්ඤං නිදසා ගණා.

භවතා අභිනිකම්ම දුස්සං පග්ගග්ග වඤ්ඤා
සිරසා අභිවාදෙසිං සච්චද්ධි මගෙසිනො.

අහො බුද්ධො අහො ධම්මො අහො නො සඤ්ඤා සමපදා
බුද්ධස්ස ආනුභාවෙන වස්සායං පකම්පමං.

තඤ්ඤා අච්ඡරියං දිසා අබ්බුතං ලොමගංසනං
බුද්ධා විතතමපසාදෙසිං දීපදිඤ්ඤා නාදිති.

සොගං විතතමපසාදෙතො දුස්සං දන්තාන සඤ්ඤා
සරණඤ්ඤා උපාගඤ්ඤං සාමවේවා සපරිජ්ජනො.

එකතවුනේ ඉතො කපෙය යං කමමකරිං තද;
 දුග්ගතිං නාතිරුනාමි. බුද්ධිපුත්තිදං ඵලං.

ඉතො පණ්ණරසේ කපෙය සොළසාසුං සුචාගනා
 සත්තරත්තසම්පන්නා වක්කවාහි මගබලා.

කිලෙසා කොපිතා මගං-පෙ-කතං බුද්ධියා සාසන"නති.

අරගහනං පන පඤ්චා යදෙව සංවේගවත්තූ තමිංකුසං කඤ්චා
 විපස්සනං වරෙස්සඤ්ඤා අසද්දා අධිගහා. තස්ස සංකීර්තනවුබේන
 අසද්දා බ්‍යාකරොනොනා "වුත්තා පතනති"ති ගාථං අභාසි.

තත්ථ 'වුත්තා'ති: හට්ඨා. "පතනති"ති: අනුපතනති. 'පඤ්චා'ති:
 වචනවසේන භූමියං පතිතා, ආකාසේ වා සංපතනවසේන පතිතා.
 'ගිද්ධා'ති: ගෙඩං ආපනනා. "පුනග්ගතා"ති: පුනදෙව උපගතා.
 වසදේ, සබ්බත්ථ යොජේතබ්බො. ඉදං වුත්තං ගොති:- පතනති අනු
 පතනති ව ඉධ කුලලා ඉතරස්ස මුඛතො වුත්තා ව මංසපෙසි වුත්තා
 පන සා භූමියං පතිතා ව ගිද්ධා ගෙඩං ආපනනා සබ්බෙ ව කුලලා
 සුත්තරාගතා, යථාචිමේ කුලලා එවං සංසාරේ පරිබ්බමනතා සත්තා
 යෙ කුසලධම්මතො වුත්තා තෙ පතනති තීරයාදිසු එවං පතිතා ව
 සම්පත්තිගවේ සීහා තත්ථ කාමසුඛානුයොගවසේන කාමභවේසු
 රූපාරූපභවේසු ක්කානභවතිකනතිවසේන ගිද්ධා ව සුත්තරාගතා.
 භවතො අපරිමුත්තතතා තෙන තෙන භවගාමිනා කමමන තං තං
 භවස්සද්දානං දුක්ඛං ආගහා එව, එවංගුතා ඉමේ සත්තා මයා පන
 කතං කීට්ඨං පරිස්සද්දිහෙදං සොළසවිධමි කීට්ඨං කතං. නදති තං
 කාතබ්බං අභි. රතං රමමං රමිතබ්බං අරියෙති සබ්බං සබ්බත්ථ
 විනිස්සවං තිබ්බාණං රතං අභිරතං රමමං තෙන ව සුබේනාවගතං
 සුඛං, ඵලසමාපත්තිසුබේන අනුආගහං අවුත්තසුඛං තිබ්බාණං
 සුබේන වා සුඛාපටිපදගුහෙන වා විපස්සනාසුබේන මග්ගසුබේන
 අකාගතං ඵලසුඛං තිබ්බාණසුබස්සද්ධාහි අත්ථා වෙදිතබ්බො.

සතාවස්ථරස්ස ගාථා වණණනා
 ති ට්ඨි තා.

"දුමච්ඡාස උපපන්නා"ති විමලකෝචස්සද්දාස්ථරස්ස ගාථා.
 කා උපපත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධිසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවේ
 විවට්ඨපතිස්සයං දුස්සදා උපවිණ්ණෙනා ඉතො එකතවුනේ කපෙය
 විපසිස්සා භගවතො කාලේ විභවසම්පන්නා කුලේ තිබ්බත්තිකා
 විස්සදානං පතනා එකදිවසං විසසං භගවතනං මග්ගියා පරිසාය
 පරිවුත්තං ධම්මං දෙසෙනනං දිස්වා පසන්නාමානසො චතුති සුවණ්ණ
 පුපෙථති පුපේසි. භගවා තස්ස පසාදසංවර්ධනත්ථං තථාරූපං
 ඉද්ධාගිසම්චාරං අභිසම්චාරෙසි යථා සුවණ්ණාභා සකලං තං පදෙසං
 මත්ථි. තං දිස්වා සො භියෙතාසොමනාය පසන්නාමානසො හුත්වා

භගවතාං වැරිඳි නාං නිමිත්තං ගහෙනිං අත්තනො ගෙහං ගතනා
 බුද්ධාරම්භෙපිති. අවිජ්ජානෙනා කෙනාපි රොගෙන කාලං කන්ධා
 තුසිතෙසු උප්පන්නො අපරාපරං පුඤ්ඤාති කන්ධා දෙවමනුස්සෙසු
 සංසරනො ඉමසම්. බුද්ධිප්පාදෙ රාජනං බිම්බිසාරං පරිච්ඡාදමි
 පාලිසා කුච්ඡිමි පරිසසිං ගණිති. රාජ බිම්බිසාරො තරුණකාලෙ
 අමබ්පාලියා රූපසම්පන්නි. පුත්වා සඤ්ජාතාතිලාසො කතිපයමනුස්ස
 ජරිවාරො අඤ්ඤාතකවෙසෙන වෙසාලියං ගතනා එකරතති. තාය
 සංවාසං කප්පෙයි. තද අයං තස්සා කුච්ඡිමි පරිසසිං අග්ගගෙයි.
 සා ව ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං තස්ස ආරොවෙයි. රාජපි අත්තානං
 ජනාපෙත්වා දුතබ්බසුත්තනං දන්වා පක්කාමි. සා ගබ්භස්ස පරිපාක
 මන්ධාය පුත්තං විජිති. විමලොතිස්ස නාමං අගොයි. පට්ඨා විමල
 කොණ්ඩදකොති පඤ්ඤාතිත්ථ සො වයප්පත්තො භගවතො වෙසාලි
 ගමනෙ බුද්ධානුභාවං දිස්වා පසන්නාමානසො පබ්බජිත්වා කතපුබ්බ
 කීවෙවා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අප්පදනෙ:-

“විපස්සි නාම භගවා ලොකජේට්ඨො නරාසභො
 නිසින්නො ජනකායස්ස දෙසෙයි අමතං පදං.

තස්සාගං ධම්මං පුත්වා දිපදිඤ්ඤස්ස සන්ත්තො
 සොවග්ගණපුප්ඵාති චත්තාරි බුද්ධස්ස අභිරොපයි.

සුවණ්ණවත්ථනා ආසි යාවතා පරිසා තද
 බුද්ධාභා ව සුවණ්ණාභා ආලොකො විමලො¹ අහු.

උදග්ගවිතො සුමනො වෙදජනො කතඤ්ජලී
 පිතිසඤ්ජනනො වෙව දිට්ඨධම්මසුඛාවගො.

ආයාචිත්තාන සබ්බුද්ධිං වැරිඳිත්තාන ව සුබ්බතං
 පාමොජ්ජං ජනයිත්තාන සකං භවනමුපාගමි.

භවතෙ උපවිට්ඨොගං බුද්ධිසෙට්ඨං අනුස්සරිං.
 තෙන විත්තප්පසාදෙන තුසිතං උපපජ්ජගං.

එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිරොපයි;
 දුග්ගතිං නාභිජනාමි. පුප්ඵසුජ්ජයිදං එලං.

සොළසාසිංසු රාජනො තෙමි සම්මතනාමකා
 තෙහාළීසෙ ඉතො කප්පෙ වක්කවන්ති මහබ්බලා.

කීලෙසා සොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා අඤ්ඤාපදෙසෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරොනො
 “දුමඛෙසාසා”ති ගාථං අගායි.

තත් “දුමඛෙසාසා”ති: දුමෙන අවෙක අව්‍යාතබ්බතාය අමබ්
 පාලියාති අනො. ආධාරෙවෙතං භුමිවචනං. ‘උප්පන්නො’ති:
 තස්සා කුච්ඡිගං උප්පන්නො, උප්පජ්ජමානො ව. “ජනො පණ්ඩර

කෙතුනා”ති: ධවලධර්මතො පණ්ඩිරකෙතුති සඤ්ඤතෙන බිම්බිසාර රඤ්ඤ ගෙතුතුතෙන ඡතො, තං පටිච්ච නිබ්බන්ධනාති අත්තො. උපපන්නොති මා පස්මාභිතිබ්බතති දස්සනපුබ්බං තතො හි ඡතොති අභිජ්ඣිදස්සනං. විජ්ඣනකාලතො පට්ඨාය හි ලොකෙ ඡතවො භාගො. එත්ථ ව “පුමවග්ගාය උපපන්නො”ති ඉමිනා අභතුකකංසන භාවං අපනෙති, නෙකපඤ්චුත්තානවපි විසෙසාධගමසමච්චාච්ඤව දීපෙති. “ඡතො පණ්ඩිරකෙතුනා”ති ඉමිනා විඤ්ඤානපිතිතදස්ස නෙන පරවග්ගනං අපනෙති. “කෙතුනා”ති මානප්පගායි. මාදො හි උත්තතිලකබ්බතො කෙතුමියාති කෙතු. තථා හි සො කෙතු කමත්තාපච්චපට්ඨානොති වුච්චති. “කෙතුනාසෙවා”ති: පඤ්ඤය එව; පඤ්ඤ හි අනවජ්ඣධම්මෙසු අවුත්තනවෙස්සන මාරසෙනප්ප මඤ්ඤතෙන පුබ්බිහගමවෙස්සන ව අරියානං ධර්ම නාම; හෙත ධම්මොපි ඉසිනං ධජෙති. “මහාකෙතුං පට්ඨංසයි”ති: මහාවිසයනාය මහන්නා සෙය්ගමානජ්ඣිමානාදිභෙදතො බහවො ව මානප්පකාරා ඉහරෙ ව කිලෙසධම්මා සමුත්ථිතවෙස්සන කෙතු එතස්සාති මහාකෙතු, මාරො පාපිමා; තං බලං විභංසනවිසයාතිකකමනවසෙන අතිහවි නිබ්බි සෙවනං අකාසිති. “මහාකෙතුං පට්ඨංසයි”ති අත්තානං පරං විය දස්සෙන්නො අඤ්ඤපදෙසෙන අරගතනං බ්‍යාකායි.

විමලකෝණඤ්ඤපෙට්ටස්ස භාථා වණ්ණනා
ති වසී තා.

“උනෙබසකවච්ඡන්ත”ති ආයස්මතො උනෙබසකවච්ඡන්ත ජස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? සොපි කීර පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචවුජ්ජනිස්සයං. පුඤ්ඤං උපවිණ්ණෙනා ඉතො වතුනවුතෙ කප්පෙ සීද්ධස්සං භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතතිඤ්ඤා විඤ්ඤානං පතොසා සත්ථාරං උද්දස්ස සාලං කරොන්නස්ස එකස්ස පුගස්ස එකත්ථමං අලහන්නස්ස එග්ගං දන්වා සගායකිච්චං අකායි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙවන *දෙවලොකෙ නිබ්බතතිඤ්ඤා අපරාපරං පුඤ්ඤති කන්ධා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්නො ඉමස්මි. බුද්ධප්පාදෙ සාවඤ්ඤං අඤ්ඤාහරස්ස මුග්ගණස්ස පතොසා සුන්ධා නිබ්බතති. මමෙජ්ඣාහිස්ස ගොතතතො ආගතනාමං. සො සන්ථු සන්තිකෙ ධම්මං. සුන්ධා පටිලභිසද්ධො පබ්බජ්ඣා කොසලරට්ඨ ගාමකාවාසෙ වසන්නො ආගතානං භික්ඛුනං සන්තිකෙ ධම්මං. පරි යාපුණාති. “අයං විතයො ඉදං සුත්තන්තං අයං අභිධම්මො”ති පද පරිච්ඡේදං ත ඡනාති. අප්පකදිවසං ආයස්මත්තං ධම්මසෙනාපති. පුච්ඡිත්වා යථාපරිච්ඡේදං සබ්බං සලලකෙබ්බි. ධම්මසංකීර්තියා පුබ්බෙපි පිටකාදි සමඤ්ඤ පරියත්ති සද්ධම්මෙ වචන්තිතා එව. යතො භික්ඛුනං විතයධරාදිවොගාරො, ඤා තෙපිටකං බුද්ධවචනං උග්ගණ්ණනො පරිපුච්ඡන්නො තත්ථ වුත්තෙ රුපාරුපධම්මෙ සලලකෙබ්බිති විපස්ස නං පට්ඨපෙත්වා සමස්සන්නො නචිරස්සෙව අරගතනං පාපුණි.

තෙනවුත්තං අපදනො:-

සිද්ධස්ස භගවතො මහා පුගගණො අනු
සරණං ගතා ච තෙ බුද්ධං සද්දහනති තථාගතං.
සබ්බෙ සංගම්ම මනෙතතො සාලං කුබ්බනති සන්ත්තො
එකත්ථිං අලහනතා විවිණනති බ්‍රහ්මචතෙ.
තාගං අරක්ඛාදි දිස්සාන උපගම්ම ගණං තද
අක්ඛ්‍යාලං පග්ගගෙතොනු පටිපුච්ඡිං ගණං අගං.
තෙ මෙ පුට්ඨා විශාකංසු සිලවන්නො උපාසකා
සාලං මයං කාතුකාමා එතො ඵලොතා න ලබ්බති.
එකං ඵලං මම් දෙථ අගං දස්සාමි සන්ත්තො
ආගරිස්සාමගං ඵලං අපෙපාසුකකා භවාථ ථො.
තෙ මෙ ඵලං පට්ඨෙව්ච්ඡිංසු පසන්නා කුට්ඨමානසා
තතො පටිනිවත්තතො අගමංසු සකං සරං.
න විරං ගතෙ පුගගණෙ ඵලං අකාසගං තද
ගට්ඨො ගට්ඨන විතෙතන පඨමං උපපෙසගං.¹
තෙන විත්තපසසාදෙන විමානං උපපජ්ජගං
උබ්බිධං භවනං මය්‍යං සහතභුමං සමුග්ගතං.
චජ්ජමානාසු භෙරිසු පරිවාරෙමගං සද
පඤ්චපඤ්ඤසකපපමති රුජ් ආසිං යසොධරෙ.
තත්ථාපි භවනං මය්‍යං සහතභුමං සමුග්ගතං
කුට්ඨාගාරවරෙපෙනං එකත්ථිං මනොරමං.
එකවිසතිකපපමති උදෙනො නාම බතතියො
තත්ථාපි භවනං මය්‍යං සහතභුමං සමුග්ගතං.
යං යං යොනුපපජ්ජාමි දෙවත්තං අථ මානුසං
අනුභොමි සුඛං සබ්බං එකත්ථිංසසිදං ඵලං.
චතුනවුතෙ ඉතො කපෙස යං ඵලමදදිං තද;
දුග්ගතිං නාතිජ්ජාමි. එකත්ථිංසසිදං ඵලං.
කිලෙසා කොට්ඨා මය්‍යං-පෙ-කාං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරගත්තං පන පත්ථා කතකිච්චත්තා අකිලාසුතාවෙ සීතො
අත්තනො සන්තිකං උපගතානං ගගට්ඨපබ්බජිත්තානං අනුකම්පං උපා
දය තෙමිට්ඨං බුද්ධච්චනං ඵලංසිත්වා ධම්මං දෙසෙසි. දෙසෙනො ච
එකදිවසං අත්තානං පරං විශ කත්වා දස්සෙන්නො:-

“උක්කඛපනවච්ඡස්ස සබ්බලිතං බහුති වස්සෙති
තං භාසති ගගට්ඨානං සුනිසින්නො උදාරපාමොජෙජ්ජ”ති
භාථං අභාසි.

තත් “උනෙවසකවච්ඡක්ඛා”ති: කතඋනෙවසවච්ඡක්ඛා භික්ඛුනො සන්තිකෙ විජුං විජුං උග්ගතිතං විනයපදෙසං සුත්තපදෙසං අභිධම්මපදෙසංඤ්ච යථාපරිචේදං විනයසුත්තාභිධම්මානං යෙව උපපරික්ඛිතා සංක්ඛායනවසෙන තත් තන්තෙව පරික්ඛිපිත්වා ඤීතවසෙනාති අන්තො. කරණන්තෙ හි ඉදං සාම්මිච්චනං. “සංඛිකලිතං බහුග්ගි චසෙය්හි”ති: බහුකෙහි සංවච්ඡරෙති සම්මිඛිතවසෙන හදයෙ ඤීතං සංඛිකලිතං. “සංඛිකලිත”න්තිපි පාඨො. සංඛිකලිතං විය කතං එකාබ්ච වසෙන වාටුග්ගනං කතං යං බුද්ධිචිත්තන්ති වචනසෙසො. ‘ග’න්ති: තං පරියත්තිධම්මං භාසති කථෙති. “ගහඨාන”න්ති: තෙසං යෙකුය්නාය වුත්තං. “සුගිගිගෙනා”ති: තස්මිං ධම්මෙ සම්මා නිවම්මො නිසිගෙනා ලාභසංකාරාදීනි අපච්චාසිංසනො කෙවලං විමුත්තා යත්තසිසෙ යෙව ඤීතා කථෙතිති අන්තො. තෙනායං:- “උදාරපාමොජ්ජ්ඣ”ති: එඋසමාපත්තිසුඛවසෙන ධම්මදෙසනාවසෙන ව උප්පන්නඋදාරපාමොජ්ජ්ඣති. වුත්තං ගෙතං:- “යථාටුසො භික්ඛු යථාසුතං යථාපරියන්තං ධම්මං විජ්ජාරෙන පරෙසං දෙසෙති තථා තථා සො තස්මිං ධම්මෙ ලභති අත්ථවේදං ලභති ධම්මවේදං ලභති ධම්මදෙසංගිතං පාටුජ්ජ”න්ති ආදි.

උනෙවසකවච්ඡක්ඛෙත්ථරස්ස ගාථා වණ්ණනා

නි ට්ඨි තා.

“අනුසාසි මහාවිතේ”ති ආයකුමනො මෙහියත්ථරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරෙ තත් තත් භවෙ කුසල ඛිජ්ඣි රූපෙනො ඉතො එකනවුතෙ කප්පෙ විපසංඝස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙනෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො තස්මිඤ්ච සමයෙ විපසංගි භගවා බුද්ධිචිත්තපරියොසානමාගම්ම ආයුසංඛාරං මස්සජ්ජි. තෙන පඨවිකම්පාදිසු උප්පන්නෙසු මහාජනො භිත්තසිතො අහොසි. අථ නං වෙස්සවණො මහාරුජ්ඣ තමත්ථං විහාවෙත්වා සමස්සාසෙසි. තං සුත්වා මහාජනො සංවේගප්පත්තො අහොසි. තත්ථායං කුලපුත්තො බුද්ධානුභාවං සුත්වා සත්ථරි සංඤ්ජාතගාරවබහුමානො උදාරං පිතිසොමනස්සං පටිස්සංවේදෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකාමෙවන දෙව මහුස්සෙසු සංසරනො ඉමයම් බුද්ධිප්පාදෙ කපිලවත්ථස්මිං සංසාරජ කුලෙ නිබ්බත්ති. තස්ස මෙහියත්ථා නාමං අහොසි. සො වයප්පත්තො සත්ථ සන්තිකෙ පබ්බත්ත්වා භගවන්තං උප්පාදිගන්නො භගවති ජුලිකායං විහරන්තෙ කිට්ඨිලිකාය නදියා තීරෙ රමණීයං අබ්බවනං දිස්වා තත් විහරිතුනාමො චෙට්ඨාරෙ භගවතා වාරෙත්වා නානිසාරං විස්සජ්ජො තත් ගන්ත්වා මිත්ථා විතක්කමක්ඛිකාහි ඛජ්ජමානො විත්තසමාසිං අලභිත්වා සත්ථ සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොචෙසි. අථස්ස භගවා “අපරිපක්කාය මෙහිය චෙතොවිමුත්තියා පඤ්චධම්මා පරිපාකාය සංවත්තන්ති”ති ආදිනා මවාදං අද්දසි. සො තස්මිං මවාදෙ ඤීතා විපසනං වසෙත්වා අරහත්තං පාටුජ්ජි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“යදු විසසසි ලොකගො ආසුසඛිං රමොසාප්;
පඨවි සමකමිත්තං මෙදිති ජලමෙඛලා.
මිත්තං විත්තං මයං සුචිත්තවට්ඨකං
භවතමි පකමිත්තං බුඛස්ස ආසුසඛියෙ.
තාසො මය්හං සමුපපනො භවතො සමකමිත්තෙ
උප්පාදො භු කිම්මිත්තං ලොකො ව විපුලො අනු.
වෙසාවණො ඉධාගමව් නිබ්බාපෙසි මහාජනං,
පාණභූතෙ භයං නස්සි, එකස්සා ගොථ සංවුත්තං.
අගො බුඛො අභො ධම්මො අගො තො සඤ්ඤා සමපදා
යසමි.¹ උප්පජ්ජමානස්මිං පඨවි සමකමිත්තං.
බුඛානුභාවං කිත්තොති කප්පං සග්ගමිති මොදහං;
අවසුඤ්ඤා කප්පෙසු භූසලං චරිතං මයං.
එකත්තවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤාමලිකං හදා;
දුග්ගතිං තාභිජානාමි. බුඛසඤ්ඤාසිද්ධං එලං.
ඉතො පුද්ගලකප්පමිති රාජා ආසි පනාපවා
සමිතො නාම නාමෙන චක්කවහාති මහබ්බලො.
කිලෙසා කිංචිතා මයං-පෙ-කතං බුඛස්ස සාසන”න්ති.

අරගත්තං පන පඤ්ඤා සඤ්ඤා භවදං ලභිත්වා “මයං අරගත්තං අසිගහ”න්ති අඤ්ඤං බ්‍යාකරොතො:-

“අනුසාසි මහාචරො සබ්බධම්මානපාරගු,
නස්සාහං ධම්මං සුඤ්ඤා විහාසිං සන්තිතො සතො;
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා කතං බුඛස්ස සාසන”න්ති

ගාථං අහාසි.

තත් “අනුසාසි”ති: අපරිපක්කාය මෙයිය වෙතොවිමුත්තියා පඤ්ඤාධම්මා පරිපාකාය සංවහන්තී”ති ආදිතා ඔවදි, අනුසිට්ඨි. අද්දසි. “මහාචරො”ති: මහාචික්කන්තො විරියපාරමිපාරිසුරියා චතුරභිග්ගසමන්තාගතවිරියාධිප්තානෙන අනඤ්ඤාසාධාරණෙන චතුරභිග්ගසමප්පධානසමපත්තියා මහාචරියොති අත්ථො. “සබ්බධම්මානපාරගු”ති: සබ්බෙසං වා සබ්බතධම්මානං පාරගුතං නිබ්බාණං සසම්මුඤ්ඤානෙත ගතො, සබ්බෙසං ඤෙය්‍යධම්මානං පාරං පරියන්තං ඤෙණ ගමනෙන ගතො අසිගතොති සබ්බධම්මානපාරගු; සබ්බඤ්ඤාති අත්ථො. නස්සාහං ධම්මං සුඤ්ඤා”ති: නස්ස බුඛස්ස භගවතො සාමුක්කංසිකං තං වාසුසච්චධම්මං සුඤ්ඤා විහාසිං. “සන්තිතො”ති: අවිච්චන්තෙ මිථ්‍යා විතක්කෙහි උපද්ධතො වාලිකාවිහාරං ගතො සඤ්ඤා සන්තිතො යෙව විහාසිං. “සතො”ති: සතිමා; සමථ විපක්කනාභාව

නාය අප්‍රමතෙතාති අනෙථා. 'අභ'නති: ඉදං යථා' අනුසාසිති එත්ත මනති එවං විජ්ජා අනුප්පායා බුද්ධස්ස සාසනනති එත්ත මයාති පරිනාමෙතබ්බං. "කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති ඉමිනා යථාචුත්තං විජ්ජිතතයානුප්පානතිමෙව සඤ්ච මවාදපටිකරණභාවදස්සනෙන පරියායනතරෙන පකාසෙති සීල කඛකාදිපටිපුණ්ණා හි සඤ්ච සාසනකාරිතා.

මෙහිසෂෝරස්ස ගථා වණනනා

ති ටසී තා.

"කිලෙසා කාසිනා මසා"නති ආයසවතො එකඟමමසවණිය ෂෝරස්ස ගථා. කා උප්පතති? සො කිර පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බතො කාතිපයෙ හිකඛු මංගමුලෙන මහාරඤ්ඤ විහරනෙන දිස්වා අනුකම්පමානො අත්තනො භවිතො ඔතරිත්වා තෙ සමස්සාසෙත්වා භොජෙත්වා යථාධිපොපතං ධානං පාපෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො කස්සපෙ භගවති කහබුඩකිට්ඨෙව පරිනිබ්බුතෙ ලොකෙ උප්පජ්ජි. තස්මිං කාලෙ බාරාණසිරාජා කිකිනාම අභොසි. තස්මිං කාලකතෙ තස්ස පුප්ඵිකිරො රාජා නාම පුත්තො අභොසි. තස්ස පුත්තො සුසාමො නාම. තස්ස පුත්තො කිකිබ්බමදත්තො නාම හුත්වා රජ්ජං කරෙතො සාසනෙ අනතරගිතෙ ධම්මසවණං අලභනො "යො ධම්මං දෙසෙති තස්ස සතසහස්සං දමමි"ති ඉකාසාපෙත්වා එකමටි ධම්මකට්ඨකං අලභනො "මයං පිඤ්චිනාමභාදීනං කාලෙ ධම්මො සංවත්ති, ධම්මකට්ඨකං සුලභා අභෙසුං, ඉදං ති පන වතුප්පදිකගාථා මත්තමි කපෙතො දුලලභො, යාව ධම්මසඤ්ඤා න විතස්සති නාව පබ්බජ්ස්සාමි"ති රජ්ජං පහාය ගිමවත්තං උද්දිස්ස ගච්ඡන්තං සකෙකා දෙවරාජා ආගන්ත්වා "අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා"ති ගාථාය ධම්මං කපෙත්වා නිවත්තෙසි. සො නිවත්තිත්වා බහුං පුඤ්ඤං කත්වා දෙව මනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසමිං බුද්ධුප්පාදෙ සෙත්තව්‍යතගරෙ සෙට්ඨි කුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පතො භගවති සෙත්තව්‍යතගරෙ සිංසපා වතෙ විහරනෙන සත්ථාරං උපසඬ්ඛමිත්වා වජ්ඣිත්වා එකමත්තං තිසිද්දි. තස්ස සත්ථා අජ්ඣාසයං මලොකෙත්වා "අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා"ති ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙසි. තස්ස තත්ත කතාධිකාරතාය සො අනිච්ච සඤ්ඤාය පාකච්ඡාරං හුත්වා උපට්ඨිතාය පටිලඬ්ඛංවෙගො පබ්බජ්ජිත්වා ධම්මසමමසනං පට්ඨපෙත්වා දුක්ඛසංඤ්ඤං අත්තසඤ්ඤාසථ මනසි කාරොතො විපස්සනං උස්සුකකාපෙත්වා අරගත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදනෙ:-

"පදුමුත්තරබුද්ධස්ස සාවකා වත වාරිනො¹

විප්පලඬා බුහාවතෙ අකාව අනුපිට්ඨරෙ.

අනුසාරිනා සම්මුඛං පදමුත්තරනායකං
තසෙසෙනෙ මුනිනො පුත්තා විපාලඛා මුහාවනෙ.

භවතා මරුහිනාන අගමං භික්ඛුසන්නිකෙ,
තෙසං මග්ගඤ්ච ආවික්ඛිං, භොජනඤ්ච අදසගං.

තෙන කම්මෙන දිපදිඤ්ඤ ලොකජේට්ඨිකරාසගෙ
ජාතියා සත්තවස්සොව අරගතතං අපාපුණිං.

සවක්ඛු නාම නාමෙන වාදස චක්කවත්තිනො
සත්තරත්තසම්පන්නා පඤ්චකප්පසතෙ ඉතො.

කිලෙසා ක්කාපිතා මජ්ඣං-පෙ-කතං බුධියා සාසන”නති.

තස්ස එකෙනෙව ධම්මසවණෙන නිපථනාකිළිවත්තා එකධම්ම
සවණියොත්ථෙව සමඤ්ඤ අගොසි. සො අරගා හුතා අඤ්ඤං
බ්‍යාකරොත්තො:-

“කිලෙසා ක්කාපිතා මයං භවා සබ්බෙ සමුහතා
වික්ඛිණො ජාතිසංසාරො නත්ති දුති පුනබ්බවො”ති

ගාථං අගාසි.

තත්ථ “කිලෙසා”ති: යස්මිං සත්තානෙ උප්පන්නා තං කිලෙසෙනති
විබාධෙනති උප්පාපෙනති වාති කිලෙසා; රාගාදයො. “ක්කාපිතා”ති:
ඉඤ්ඤානා විශ රුක්කගච්ඡාදයො අරියමග්ගඤ්ඤානානා සමුලං
දසිසා. “මසග”නති: මයා, මම සත්තානෙ. “භවා සබ්බෙ සමුහතා”ති:
කාමකම්මභවාදයො සබ්බභවා¹ සමුග්ගාතිතා, කිලෙසානං ක්කාපිතත්තා
සති හි කිලෙසවට්ටෙ කම්මවට්ටෙන භවිතබ්බං කම්මභවානං සමුහ
ත්තතා එව උප්පත්තිභවාපි සමුහතා එව, අනුප්පාදධම්මතාය ආපාදි
ත්තතා වික්ඛිණො ජාතිසංසාරොති ආදිතො:-

“බඤ්ඤානං ව පටිපාටි ධාතුආයතනානව²
අබ්බොච්ඡින්නං වත්තමානං සංසාරොති පටුළුවති”ති.

වුත්තලක්කණො සංසාරො විසෙසතො බිණො තස්මා “නජිදුති
පුනබ්බවො”ති: යස්මා ආයති වික්ඛිණො ජාතිසංසාරො, තස්මා ව
පුනබ්බවො නත්ති. යස්මා “භවා සබ්බෙ සමුහතා”ති ආවත්තෙනා
වත්තබ්බං. අථවා වික්ඛිණො ජාති සංසාරො, තතො එව නත්ති ඉදුති
පුනබ්බවොති යොජේතබ්බං.

එකධම්මසවණියෙවරස්ස ගාථා වණ්ණනා
නි ටිසි තා.

“අභිවේගසො අප්පමජ්ජනො”ති ආයස්මහො එකුදුනියන්දරස්ස ගාථා. කා උප්පහති? අයථෙ පුරිමබ්බෙසු කතායිකායෙ හත්තත්තෙ විවට්ඨපතිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිණ්ණෙනා අඤ්ඤාස්සයං භගවතො කාලෙ යක්ඛසේනාපති හුත්වා තිබ්බතෙනා සත්ථරි පරිනිබ්බතො “අලාභා වත මෙ දුලලංඛං වත මෙ යොගං සත්ථු ධර්මානකාලෙ දුනාදිපුඤ්ඤං කාතුං නාලන්”නති පරිදෙවසොභාසමාපන්නො¹ අගොසි. අථ නං සාගරෙ නාම සත්ථු සාවකො සොකං විනොදෙත්වා සත්ථු දුප්පුජ්ජයං නියොජෙයි. සො පඤ්චවස්සාති දුපං පුජෙත්වා තතො වුතො ගෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවමනුස්සෙසු එව සංසරනෙනා කස්සපස්ස භග වහො කාලෙ කුලගෙගෙ තිබ්බතත්තො විඤ්ඤාතං පතෙනා කාලෙන කාලං සත්ථුසන්තිකං උපසංකමති. තයඤ්ඤාච සමයෙ සත්ථා “අභිවේග සො”ති ගාථාය සාවකො අභිණ්ණං ඔවදති. සො නං සුත්වා සද්ධාත්තො පබ්බජ්. පබ්බජිත්වා ච පත තමෙව ගාථං පුතප්පනං පරිවිනේනති. සො තත්ථ විසතිවස්සසහස්සාති සමණධම්මං කරොනෙනා ඤ්ඤාස්ස අපරිපාකතතා විසෙසං තිබ්බතෙනා නාසකම්. තතො පත වුතො දෙවලොකෙ තිබ්බතත්තො අපරාපරං සුගතිස්සයෙව සංසරනෙනා ඉමස්මිං බුද්ධපාදෙ සාවත්ථියං විභවසම්පන්නස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුතෙනා හුත්වා තිබ්බතෙනා විඤ්ඤාතං පතෙනා ජේතව්‍යපටිග්ගහණසමයෙ බුද්ධානුභාවං දිස්වා පටිලඬාසද්ධො පබ්බජිත්වා කතපුබ්බතිථෙවා අරඤ්ඤා විහරනෙනා සත්ථු සන්තිකං අගමාසි. භස්මිඤ්ච සමයෙ සත්ථා ආයස්මනං සාරිපුත්තං අත්තනො අවිදුරෙ අභිවිතාමනුසුත්තං දිස්වා “අභිවේගසො”ති ඉමං උදනං උදනෙයි. තං සුත්වා අයං චීරකාලභා විතභාවනාය අරඤ්ඤා විහරනෙනා කාලෙන කාලං තමෙව ගාථං උදනෙති. තෙනස්ස “එකුදුනියො”ති සමඤ්ඤා උදපාදි. සො අපේක දිවසං විතේතකායනං ලභිත්වා විපස්සනං වඩෙස්සිත්වා අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“අඤ්ඤාස්මිමඤ්ඤාස්මි සුගතෙ තිබ්බතෙ සමනාත්තරං
යක්ඛයොතිං උප්පජ්ජිං අසම්පතෙනා වගං තදං.

දුලලංඛං වත මෙ ආසි දුප්පහාතං දුරුට්ඨිතං.
යං මෙ භොගෙ විජ්ජමානෙ පරිනිබ්බාසි වක්ඛුමා.

මම සඤ්ඤාස්මිඤ්ඤාස්මි සාගරෙ නාම සාවකො
මමුඛිරතුකාමො සො ආගච්ඡි මම සන්තිකෙ.

කිනනු සොවසි? මා භාසි, වර ධම්මං සුමෙධසො.
අනුප්පදිත්තා බුද්ධෙන සබ්බෙසං ඛිජ්ජමපදං.

යො ච පුජෙය්‍ය සම්බුද්ධං තිස්සනං ලොකනායකං
ධාතුසංසම්පන්නමපි තිබ්බතස්සාපි පුජයෙ.

සමෙ විතතප්පසාදමති සමං පුඤ්ඤං මහග්ගනං;
තයමා දුපං කරිත්වාන පුජෙති ජීතධාතුයො.

1. සි. IV. පරිදෙවනො සොභාසමාපන්නො.

ආගරණ වවො සුඛා බුද්ධිපං අකාසහං;
පඤ්චවයෙස පරිවරිං මුනිනො උපමුත්තමං.

තෙන කමෙතන දිපදිනෙද ලොකජෙට්ඨ නරාසහෙ
සමපතතිං අනුභුඤාන අරහත්තමපාපුණිං.

භූරිපඤ්ඤා ව චත්තාරො සත්තකප්පසතෙ ඉතො
සත්තාරතනසමපනනා චක්කවත්ත මහබ්බලා.

කිලෙසා කාපිතා මයො-පෙ-කතං බුද්ධියං සාසන”තති.

අරහත්තං පන පඤා විමුක්තිස්ථානෙ විහරන්තො එකදිවසං
අයසවතා ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන පරිභානං විමංසිත්වා “අාට්ඨසො
මයං ධම්මං භණ්ණාති”ති අර්ඤ්ඤිට්ඨො විරකාලපරිච්චාතනා:-

“අධිවෙතසො අපමර්ජ්‍යතො මුනිනො මොනපරේසු සික්ඛතො.

සොකා න භවන්ති හාදිතො උපසන්නස්ස සද්ද සතිමතො”ති
ඉමමෙව ගාථං අභාසි.

තත් “අධිවෙතසො”ති: අධිච්චාතවතො; සබ්බචිත්තානං අධි
කෙන අරහත්තඵලචිත්තෙන සමනනාගතස්සාති අත්ථො. “අපමර්ජ්‍ය
තො”ති: නපමර්ජ්‍යතො, අපමාදෙන අනවර්ජ්‍යධම්මෙසු සාතච්චකිරි
යාය සමනනාගතස්සාති චුත්තං ගොති. ‘මුනිනො’ති: “යො මුනාති
උතො ලොකෙ මුනි තෙන පට්ඨමති”ති එවං උභයලොකමුනතෙන
වා මොනං චුට්ඨති ඤාණං තෙන අරහත්තඵලපඤ්ඤාසම්මානෙන මො
තෙන සමනනාගතභාය වා ඛණ්ණසමො මුනි නාම; තස්ස මුනිතො.
“මොනපරේසු සික්ඛතො”ති: අරහත්තඤාණසම්මානස්ස මොනස්ස
පරේසු උපායමයෙහෙසු සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මෙසු තාපු වා
සික්ඛාපු සික්ඛතො. ඉදංඤා පුබ්බභාගපට්ටදං ගහෙතා චුත්තං:-
“පරිනිඤ්ඤාසික්ඛො හි අරහා”ති. තස්මා එවං සික්ඛතො ඉමාය
සික්ඛාය මුනිභාවං පහාස්ස මුනිනොති එවමෙත් අත්ථො දට්ඨබ්බො.
යස්මා චෙතදෙවං තස්මා හෙට්ඨමමයහඵලචිත්තානං වසෙන අධි
වෙතසො චතුසථිවසමොධිපට්ටපහායං අපමාදවස්සෙන අපමර්ජ්‍ය
තො අනමයහඤාණසමනනාගමෙන මුනිනොති එවමෙත් සමපදන
වසෙන අත්ථො සුර්ජ්‍යතියෙව. අථවා අපමර්ජ්‍යතො සික්ඛතොති
පධානගෙතු අක්ඛායාති දට්ඨබ්බො. තස්මා අපමර්ජ්‍යතගෙතු සික්ඛත
ගෙතු ව අධිවෙතසොති අත්ථො. “සොකා න භවන්ති හාදිතො”ති:
තාදිස්ස ඛණ්ණසමමුනිතො අබ්භත්තරෙ ඉට්ඨවිශොගාදිවත්තකා
සොකා චිත්තසන්නාපනා න ගොතති. අථවා තාදිලක්ඛණපත්තස්ස
අසෙකමුනිතො සොකා න භවන්ති. “උපසන්නස්ස”ති: රාගා
දීන් අච්චිතතූපසමතෙන උපසන්නස්ස. “සද්ද සතිමතො”ති: සතිවෙ
පුලලපත්තියා නිවමකාලං සතියා අවිරතිතස්ස. එත් ව “අධිවෙත
සො”ති ඉමනා අධිච්චාතසික්ඛා, “අපමර්ජ්‍යතො”ති ඉමනා අධිසීල
සික්ඛා, “මුනිනො මොනපරේසු සික්ඛතො”ති එතෙහි අධිපඤ්ඤා
සික්ඛාති; “මුනිනො”ති වා එතෙන අධිපඤ්ඤාසික්ඛා. “මොනපරේසු

සිකතිනො”ති එතෙන තාසං ලොකුත්තරසිකතානං පුබ්බභාගපටිපදා; “සොකා නභවන්ති”ති ආදීහි සිකතාපාරිපුරියා ආනිසංසතා පකාසි තාති වෙදිතබ්බං. අයමෙව ච ථෙරස්ස අඤ්ඤාඛ්‍යාකරණගාථා අගොසි.

එකදුනිසසෙත්තරස්ස ගාථා වණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

“සුඛාන ධම්මං මහතො මහාඋස”නති¹ අයසමතො ඡන්දාසෙව රස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං හි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විවට්ඨපතිස්සයං. පුඤ්ඤං උපවිණ්ණෙනා සිද්ධස්ථස්ස භග වතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤාතං පතෙනා එක දිවසං සිඬ්ඛන්ථං භගවන්තං අඤ්ඤාතරං රුක්ඛමුලං උපගච්ඡන්තං දිස්වා පසංහනවිතො ඉදුසුච්ඡස්සං. පණ්ණසත්තරං² සත්ථරිත්වා අදුසි. පුපෙථගි ච සමන්තතො ඔකිරිත්වා පුජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤ කමෙතන දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා පුත්ථි අපරාපරං පුඤ්ඤති කරිත්වා සුගතීසුයෙව සංසරනො අමතාකං භගවතො කාලෙ සුඛො දනමහාරාජස්ස ගෙගෙ දුසියා කුච්ඡිමහි නිබ්බත්ති. ඡන්දාසානිස්ස නාමං අගොසි. බොධිසත්තෙතන සගජ්ජනො සො සඤ්ඤාතිසමාගමෙ පටිලඛසංඛො පබ්බජිත්වා භගවති පෙමෙන “අමතාකං බුඬො අමතාකං ධම්මො”ති මමන්තං උප්පාදෙත්වා සිනෙහං ඡිඤ්ඤං අසකෙකානො සමණධම්මං අකත්වා සත්ථරි පරිනිබ්බුතො සත්ථාරා. ආණ්ඩත්තවිධිනා කතෙන බුගචදණ්ඩන සන්නජ්ජනො සංවෙගප්පතො හුත්වා සිනෙහං ඡිඤ්ඤා විපස්සනො නවිරස්සෙව අරගන්තං පාපුණ්ඨි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“සිද්ධස්ථස්ස භගවතො අදුසිං පණ්ණසත්තරං

සමන්තා උපකාරී ච කුපුමං ඔකිරිං අහං.

පාසාදෙ චතුරො රමෙම අනුභොමි මහාරහෙ

මහඤ්ඤාති ච පුප්ථානි සයනෙ හිගරන්ති මෙ.

සයනෙහං තුවට්ඨාමි³ විවිතෙන පුප්ථසත්තෙ;

පුප්ථවුට්ඨි ච සයනෙ අභිවස්සති තාවදෙ.

චතුත්ථුතෙ ඉතො කප්පෙ අදුසිං පුප්ථසත්තරං;

දුග්ගතිං නාභිජ්ජාමි. සත්තරස්ස ඉදං ථලං.

තිණසත්තරකා නාම සත්ත තෙ වකඛවන්තො

ඉතො තෙ පඤ්චකප්පෙසු උප්පජ්ජිංසු ජනාධිපා.

කිලෙසා කාපිතා මය්ගං-පෙ-කතං බුබුස්ස සාසන”නති.

අරගන්තං පන පත්වා විමුත්තිසුඛසන්නපටිතො පිතිවෙගවිස්සවං උද්දනං උදුනෙතො:-

1. සි. III & ම. මහාරහං. 2. සි II. සත්තරං. 3. සි. III. සයනං හං සුවට්ඨාමි.

“සුඤ්ඤානං ධම්මං මහතො මහාරුසං
සබ්බසුඤ්ඤානසුඤ්ඤානවරෙන දෙසිතං.
මග්ගං පපජ්ජං¹ අමනස්ස පතති යා
සො යොගකෙබ්බස්ස පථස්ස කොවිදෙ”ති

ගාථං අහාසි.

තත් “සුඤ්ඤාන”ති: සුඤ්ඤානං, සොනෙන ගහෙන, මිහිතසොන
චාරානුසාරෙන උපධාරෙන. “ධම්ම”නති: චතුසස්ථධම්මං. “මහ
තො”ති: හගවතො, හගවා හි මහනෙති උදාරතමෙහි සීලාදියුණෙහි
සමන්තාගතතා සදෙවකෙන ලොකෙන විසෙසතො මහතීයතාය ව
මහාති වුවවති; යා තස්ස මහාසමණෝති සමසුඤ්ඤා ජාතාති, නිස්සක්ක
වචනං වෙන. “මහතො ධම්මං සුඤ්ඤාන”ති. “මහාරුසං”නති: විමුක්ඛර
සස්ස දායකතා උදාරරුසං. “සබ්බසුඤ්ඤානසුඤ්ඤානවරෙන දෙසිතං”නති:
සබ්බං ජාතානිති සබ්බසුඤ්ඤා, තස්ස භාවො සබ්බසුඤ්ඤාතා; සුඤ්ඤාමෙව
වරං, සුඤ්ඤාස්ස වා වරනති සුඤ්ඤාචරං. සබ්බසුඤ්ඤාතා සුඤ්ඤාචරං
එතස්සාති සබ්බසුඤ්ඤානසුඤ්ඤානවරෙ, හගවා; තෙන. සබ්බසුඤ්ඤාතා
සුඤ්ඤා සංඛාතඅග්ගසුඤ්ඤාතා වා කාරණභූතෙන දෙසිතං කපිතං ධම්මං
සුඤ්ඤානාති යොජනා. යං පනෙත් චත්තබ්බං තං පරමන්දිපතිසං
ඉතිවුත්තකවණ්ණනාසං වුත්තනසෙන වෙදිතබ්බං. “මග්ග”නති:
අධ්මිකං අරියමග්ගං. “පපජ්ජං”නති: පටිපජ්ජං. “අමනස්ස පතති
යා”ති: නිබ්බාණස්ස අධිගමාය උපායභූතං පටිපජ්ජනති යොජනා.
“සො”ති: සො හගවා. “යොගකෙබ්බස්ස පථස්ස කොවිදෙ”ති:
චතුහි යොගෙහි අනුපල්ලතස්ස නිබ්බාණස්ස යො පථො තස්ස පථස්ස
කොවිදෙ තත් කුසලො. අයං හෙත් අන්තො:—හගවතො චතුසස්ථධ
දෙසනං සුඤ්ඤා අමතාධිගමුපායමග්ගං අගං පටිපජ්ජං, පටිපජ්ජන
මග්ගං මයා කතං; සො එව පන හගවා සබ්බථා යොගකෙබ්බස්ස
පථස්ස කොවිදෙ පරසන්නානෙ වා පරමනෙස්ස කුසලො “යස්ස සංචි
ධානමාගමව අහමි මග්ගං පටිපජ්ජං”නති අයමෙව ච ථේරස්ස අසුඤ්ඤ
බ්‍යාකරණගාථාව අහොසිති.

ජනනපෙරස්ස ගාථා වණ්ණනා
ති ට්ඨිතා.

“සීලමෙවා”ති ආයතමතො පුණ්ණපෙරස්ස ගාථා. කා උපපතති?
සො කිර පුරිමබ්බදොස්ස කතාධිකාරෙ තත් තත් හවෙ විවච්චප
තිස්සයං කුසලං උපවිණ්ණෙනා ඉතො එකතවුතෙ කපෙප බුද්ධි
ස්සෙඤ්ඤ ලොකෙ මුග්ගණකුලෙ නිබ්බතතිතා වයප්පතෙනා මුග්ගණ
සිපෙපස්ස නිප්පතති පනි² කාමෙස්ස ආදීනවං දිස්වා සර්වාසං පහාය
තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිතා හිමවනතපදෙසෙ පණ්ණකුටිං කතා වාසං

කපෙපසි. තස්ස වසනට්ඨානස්ස අවිදුරෙ ඵකස්මිං පඬහාරෙ පච්චෙක
 බුද්ධො ආබාධිකො හුත්වා පරිනිබ්බාසි. තස්ස පරිනිබ්බාණසමයෙ
 මහාආලොකො අගොසි. නං දිස්වා සො “කථං නුවො අයං
 ආලොකො උප්පන්නො”ති විමංසනවසෙන ඉතො විතො
 ආභිණ්ඩන්නො පඬහාරෙ පච්චෙකබුද්ධං පරිනිබ්බුතං දිස්වා ගති
 දුරුති සංකංඛිත්වා සරීරං ක්කිපෙත්වා ගතොදකෙන උපසිඤ්චි.
 තතෙකො දෙවපුත්තො අනතප්‍රිකෙඛි ධත්වා ඵවමාග: “සාධු සාධු
 සප්පුරිස! බහුං තයා පුඤ්ඤං පසවතොත පුරිතං සුගතිසංවත්තනීයං
 කමමං, තෙන තිං සුගතීපුයෙව උපපජ්ජිස්ස සි, පුණ්ණොති ව තෙ
 නාමං හවිස්සති”ති. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවමනුස්සෙසු
 සංසරන්නො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ පුණ්ණපරනතජනපදෙ සුප්පාරක
 පටිතෙ ගගපතීකුලෙ නිබ්බන්ති. පුණ්ණොතිස්ස නාමං අගොසි.
 සො වසප්පන්නො වාණිජ්ජවසෙන¹ මගතා සතෙත සද්ධිං සාවඤ්චිං
 ගතො. තෙන ව සමයෙන හගවා සාවඤ්චයං විහරති. අථ සො
 සාවඤ්චාසිති උපාසකෙති සද්ධිං විහාරං ගතො සඤ්ඤා සනතිකෙ ධම්මං
 සුත්වා පරිලභිසද්ධො පබ්බජ්චා වත්තපට්ටිතෙතති ආචරිසුපජ්ඣායෙ
 ආරුධෙන්නො විහාසි. සො ඵකදිවසං සන්ථාරං උපසංකමිත්වා “සාධු
 මං හන්තෙ හගවා සංඛින්නෙත්ථ ඔවාදෙන ඔවදත්ථ, යමගං සුත්වා සුණා
 පරන්ත ජනපදෙ විහරෙය්‍ය”න්ති ආග. තස්ස හගවා “සනති ඛො
 තෙ පුණ්ණ වකුච්ඤ්ඤාය්‍යා රූපා”ති ආදිනා ඔවාදං දත්වා සිගනාදං
 නාදපෙත්වා විස්සජෙසි. සො හගවන්තං වදිත්වා සුණාපරනතජන
 පදං ගත්වා සුප්පාරකපටිතෙ විහරන්නො සමථවිපස්සනං උසුක්කා
 පෙත්වා තිස්සො විජ්ජා සච්ඡකාසි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

පඬහාරකුටං² නිස්සාය සයමතු අපරුජ්ඣො
 ආබාධිකො ගරු බුද්ධො වසති පබ්බතන්තරෙ.
 මම අස්සමසාමන්තො පභාසො ආසි තාවදෙ;
 බුද්ධො නිබ්බායමානමති ආලොකො උපපජ්ජථ.
 යාවතා වනසණ්ඩස්මිං අච්ඡකා ව තරච්ඡකා
 ව්‍යග්ගා ව කෙසරී සබ්බෙ අධිගච්ඡිත්ථ තාවදෙ.
 උප්පාතං තමගං³ දිස්වා පඬහාරං අගමාසගං.
 තත්ථගුසාසිං සම්බුද්ධං නිබ්බුතං අපරුජ්ඣං.
 සුපුලං සාලරුජංව සතරංසිංව උග්ගතං
 විතච්චිකංව අභිහාරං නිබ්බුතං අපරුජ්ඣං.
 තිණං කට්ඨඤ්ච පුරෙත්වා විතකං තත්ථකාසගං;
 විතකං සුක්කතං කත්වා සරීරං ක්කිපසිං අගං.

1. සි. I. වාණිජවසෙන.

3. සි. I. උපාදකමගං.

3. සි. III. ම. කුටි.,

සරීරං කූපසිනිනා ගතිතොයං සමොකිරිං;
 අනත්තිකෙව සීතො යකෙඛා නාමං අග්ගති තාවදෙ.
 සපුරිස තයා කිච්චං සයමිගුසා මගෙසිනො.
 පුණ්ණකො නාම නාමෙන සද්ද හොති තුවං මුනි.¹
 තමහා කායා චිච්චිනා දෙවලොකමගච්ඡතං.
 තත්ථ දිබ්බමයො ගතො අනත්තිකං² පචස්සති.
 තත්තාපි මෙ නාමධෙයං පුණ්ණකොති අනු තද්ද.
 දෙවතුතො මනුස්සො ඒ සසිකපං පුරයාමහං.
 අයං පච්ඡිමකො මග්ගං චරිමො චතතතෙ භවො;
 ඉධාපි පුණ්ණකොනෙව නාමං මග්ගං පකාසති.
 තොසසිනිනා සමුද්ධං ගොතමං සකාසපුරිසං.
 සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරම් අනාසවො.
 එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කච්චමකිරිං තද්ද;
 දුග්ගති; නාතිජනාම්. දුරුකිච්චසසිදං එලං.
 කිලෙසා කූපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරගතනං පන පච්චා පේරෙ බහු මනුස්සො සාසනෙ අභිප්පසා
 දෙසි; යතො පඤ්චසතමතතා පුරිසා උපාසකතනං, පඤ්චසතමතතා
 ව ඉස්සියො උපාසිකාභාවං පටිවෙදෙසුං. සො තත්ථ³ රතතව්ඤ්ඤෙන
 වඤ්ඤාසාලං නාම ගතිකුටිං කාරුපෙච්චා “සත්ථා පඤ්චති භික්ඛු
 සතෙති සද්ධිං ගතත්වා සාලං පටිච්ඡතු”ති භගවතනං පුප්ඵදුතෙන⁴
 නිමනෙනසි. භගවා ව ඉද්ධානුභාවෙන තතතකෙති භික්ඛුති සද්ධිං.
 තත්ථ ගතත්වා වඤ්ඤාසාලං පටිග්ගගෙත්වා අරුණෙ අනුච්චිතෙයෙව
 පච්චාගමාසි. පේරෙ අපරභාගෙ පරිනිබ්බාණසමයෙ අඤ්ඤං
 බ්‍යාකරෙන්නො:-

“සීලමෙව ඉධ අග්ගං, පඤ්ඤවා පන උත්තමො;

මනුස්සොසු ව දෙවෙසු සීලපඤ්ඤාණතො ජය”නති

ගාථං අභාසි.

තත්ථ “සීල”නති: සීලනට්ඨෙන සීලං, පතිට්ඨානට්ඨෙන සමා
 ධානට්ඨෙන වාති අත්ථො. සීලං හි සබ්බගුණානං පතිට්ඨා.
 තෙනාහ:- “සීලෙ පතිට්ඨාය නරො සපඤ්ඤා”ති. සමාදගති ව නං
 කායවාචා අභිප්පසිණ්ණං කරොතිති අත්ථො. තසිදං සීලමෙව අග්ගං
 සබ්බගුණානං මූලභාවතො ව පමුඛභාවතො ව. යථාහ:-තස්මා තිහ
 තිං භික්ඛු ආදිමෙව විසොධෙති. කොවාදි කුසලානං ධම්මානං? සීලඤ්ච
 සුචිත්තං”නති. පාතිමොක්ඛනති මුඛමෙතං පමුඛමෙතනති ආදි.
 ‘ඉධා’ති: නිපාතමතනං. “පඤ්ඤවා”ති: ඤ්ඤාණසම්පන්නො, සො

1. සි. I & III. මුතෙ.

2. සි. I. & IV. අනත්තිකං

3. සි. II. රතතව්ඤ්ඤෙන වඤ්ඤාමාලා නාම නානාකුටි. 4. සි. I. & III. පුප්ඵදුපපන.

උභයමෝ සෙට්ඨෝ පවරෙති. පුග්ගලාධිප්ථානාය භාටාය පඤ්ඤාය යෙව් සෙට්ඨභාවං දස්සෙති. පඤ්ඤානතරා හි කුසලා ධම්මා; ඉද්දති නං සීලපඤ්ඤානං අග්ගසෙට්ඨභාවං කාරණතො දස්සෙති "මනුස්සෙසු ච දෙවෙසු සීලපඤ්ඤාණතො ජය"නති ච; සීලපඤ්ඤාණගෙනු පටි පක්ඛජයො කාමකිලෙසජයො ගොතීති අනේවා.

සුඤ්ඤානේරස්ස භාටා චණ්ණනා

ති ට්ඨි යා.

සත්තමවගචණ්ණනා

ස ම තතා.

"සුසුච්චිතිසුඤ්ඤානදායකිනා"ති ආයසමතො චන්ද්‍රපාලකේරස්ස භාටා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබ්‍රහ්මෙසු කතාභිකාරො තත් තත් භවෙ පුඤ්ඤති උපචිණ්ණෙනා දෙවමනුස්සෙසු සංසරනෙනා ඉතො එකනවුතෙ කප්පෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බතතිත්වා බ්‍රාහ්මණසිප්පෙසු නිප්පතති. පඤ්ඤා අනං පරිවරනෙනා එකදිවසං මහතියා කංසපාතියා හව්‍යසෙසං පායාසං ආදාය දක්ඛිණේය්‍යං පරියෙසනෙනා විපසංසිං භග චන්ද්‍රං අකාසෙ වඩකමන්තං දිස්වා අච්ඡරියබ්‍රහ්මචිත්තජායො භග චන්ද්‍රං අභිවාදෙත්වා දාතුකාමතං දස්සෙයි. පටිග්ගහෙයි භගවා අනු කම්පං උපාදාය. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙවමනුස්සෙසු සංසරනෙනා¹ ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහෙ විභවසම්පන්නාස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුතෙනා හුත්වා නිබ්බන්ති. චන්ද්‍රපාලොතිස්ස නාමං අහොයි. සො බිච්ඡිසාරසමාගමෙ උරුමෙලකස්සපකේරෙන සද්ධිං පාටිභාරියං දස්සෙත්වා සඤ්චු පරමතිපච්චාකාරෙ කතෙ තං දිස්වා පටි ලභිසඤ්ඤා පබ්බජිත්වා සත්තාහ පබ්බජිතො එව විපස්සනං වඩෙස්සත්වා ඡළභිකේඤ්ඤා අහොයි. තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

"සුචරණචරෙණං සම්බ්‍රහ්මො බතතිංසවරලක්ඛිණො පවතා² අභිනික්ඛනෙනා භික්ඛුසංඝපුරකිනෙනා.

මහච්චා කංසපාතියා වඩෙස්සත්වා පායාසං අහං.

ආහුතිං දට්ඨුකාමො සො උපනෙයිං බලිං අහං.

භගවාපි තස්මිං සමයෙ ලොකජෙට්ඨො නරාසභො

වඩකමං සුසමාරුළොහා අම්බරෙ අනිලායනෙ.³

හඤ්ච අච්ඡරියං දිස්වා අබ්‍රහ්මං ලොමහංසනං

ථපයිත්වා කංසපාතියං විපසංසිං අභිවාදයිං.

තුචං දෙවොයි සබ්බඤ්ඤා සද්දෙවෙ⁴ සහමානුසෙ

අනුකම්පං උපාදාය පටිගණ්ණ මහාමුති.

1. සි. III. 8. සංසරිත්වා.

2. ම. පඨානං.

3. සි. 1 අනිලාපමෙ.

4. සි. III. 8. සද්දෙවසංසමානුසෙ

පරිශ්‍යගෙසි හඟවා සබ්බලොකග්‍යනයකො
මම සබ්බප්පඥාසුඤ්ඤාසන්ධා ලොකෙ මහාමුනි.
එකතවුනො ඉතො කප්පෙ යං දුතමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාතිජානාමි. පායාසස්ස ඉදං එලං.
එකතාප්‍රීසිතො කප්පෙ බුද්ධො¹ නාමාසි බහ්‍යතියො
සත්තරත්තසම්පන්නො වක්කවහති මහබ්බලො.

කිලෙසා ක්‍රියාපිතා මයා-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

අරග්‍යතං පන පඤ්ඤා සුඛෙන අත්තනා නිබ්බාණස්ස අභිග්‍යනාමං
විභාවෙනො:-

“සුසුබ්‍රමනිපුණන්දසසිනා
මනිකුසලෙන නිවාතවුත්තනා
සංසෙවිතවුද්ධසිලිනා
නිබ්බාණං නගි තෙන දුලලන"නති

ඉමං ගාථං අනාසි.

තත් “සුසුබ්‍රමනිපුණන්දසසිනා”ති: අතිවිය දුග්ගදේශන
සුසුබ්‍රමෙන සණ්ඨාදේශන නිපුණෙන සම්මපටිච්චසමුප්පාදදි අතො
අතිච්චතාදිං ආරොපෙත්වා පස්සතිති=සුසුබ්‍රමනිපුණන්දසසි, තෙන.
“මනිකුසලෙන”ති: මතියා පඤ්ඤාසු ඤාසලෙන ඡේතෙන, එවං
පවත්තමානස්ස පඤ්ඤා වසිති එවං න වසිතිති බම්බවිචයසමේඛා
ජ්ඣායාපඤ්ඤාසු උපාදතො” කුසලෙන. “නිවාතවුත්තනා”ති:
සමුග්ගවාට්ඨ නිවාතනිවුත්තනා, වුසිසිලෙසු නවෙසු ව යථානුරූප
පටිපත්තිවුත්තනා. “සංසෙවිතවුද්ධසිලිනා”ති: සංසෙවිතං ආචිණ්ණං
වුද්ධසිලං සංසෙවිතවුද්ධසිලං, තං යස්ස අඤ්ඤා, තෙන සංසෙවිතවුද්ධ
සිලිනා. අථවා සංසෙවිතා උපාසිතා වුද්ධසිලිනො එතෙනාති සංසෙ
විතවුද්ධසිලි, තෙන. ‘ගි’ ති සද්දො ගෙතුඅත්තො. යසමා සො නිවාත
වුත්ති සංසෙවිතවුද්ධසිලි මනිකුසලො සුසුබ්‍රමනිපුණන්දසසි ව, තසමා
නිබ්බාණං න තස්ස දුලලනනති අත්තො. නිවාතවුත්තනය ගි සංසෙ
විතවුද්ධසිලිතය ව පණ්ඩිතා තං ඔවද්දහබ්බං අනුසාසිතබ්බං
මඤ්ඤානති, හෙසං ව ඔවාදෙ සිතො සයං මනිකුසලතය සුසුබ්‍රමනිපු
ණන්දසසිතය ව විපස්සනාය කමමං කරොත්තො නවිරස්සෙව
නිබ්බාණං අභිගමන්තිති. අයමෙව ව ථෙරස්ස අඤ්ඤාඛ්‍යාකරණගාථා
අගොසිති.

වච්ඡපාලස්සෙරස්ස ගාථා මණ්ණනා
නි වසි තා.

“යථා කළිතෙ සුසුබ්‍රමනිගො”ති ආයසමතො ආතුමස්ස
රස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? සොපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරො තත්
තත්ත ගතෙ විච්චුප්පතිස්සයං පුඤ්ඤං උපට්ඨන්තො ඉතො එක

නවුනෙ කපෙප කුලගෙගෙ නිබ්බන්ධිනා විඤ්ඤානං පනෙතා විසංසිං
 ගගවන්තං අනතරවිටියං ගවජන්තං දිස්වා පසන්නමානසො ගන්තො
 දකෙන ගනිවුණේන්න ව පුජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත
 දෙවලොකෙ නිබ්බන්තො අපරපරං සුගතිසුයෙව සංසරන්තො කස්ස
 පස්ස ගගවතො සාසනෙ පබ්බජිතො සමණධම්මං අකාසි. ඤාණස්ස
 පන අපරිපක්කත්තා විසෙසං නිබ්බන්තො භාසකං. අථ ඉමෙසම්.
 බුබුළාදෙ සාවච්ඡියං සෙසිපුත්තො හුන්වා නිබ්බන්ති. ආතුමොතිස්ස
 නාමං අගොසි. තස්ස වයප්පත්තස්ස මාතා “පුත්තස්ස මෙ හරිඨං
 ආනෙස්සාමි”ති ඤාතකෙති ව සංමන්තසි. සො තං උපධාරෙත්වා
 ගෙතුසම්පත්තියා වොදියමානො “කිං මග්ගං කරවාසෙන! ඉදුතෙව
 පබ්බජිස්සාමි”ති භික්ඛුනං සන්තිකං ගන්තො පබ්බජි. පබ්බජිත්වෙ
 තං මාතා උප්පබ්බාජේතුකාමා නානාතයෙති පි පලොභෙති. සො
 තස්සා ඕකාසං¹ අදන්වා අත්තනො අජ්ඣායයං පකාසෙන්නො:-

“යථා කම්මිරෙ සුසු වඩ්ඪිතග්ගො
 දුන්නිකම්මො ගොති පසාඛජන්තො;
 එවං අහං හරියායාතිතාය
 අනුමඤ්ඤ මං පබ්බජිතොමි දුති”ති

ගාථං අභාසි.

තත් “කම්මිරෙ”ති: අභිකුරෙ. ඉධ පන වංසභිකුරෙ අධිපෙපනො.
 “සුසු”ති: තරුණො. “වඩ්ඪිතග්ගො”ති: පවඩ්ඪිතසාධො. සුසුවඩ්ඪිත
 ග්ගො වා සුට්ඨවඩ්ඪිතසාධො සඤ්ඤාතපත්තසාධො. “දුන්නිකම්මො”ති:
 වෙළඳුමෙතො නිකමාමෙත්තුං නිගරිත්තුං අසකතුණේයො. “පසාඛ
 ජන්තො”ති: ජනසාධාපසාධො, සාධානම් පබ්බෙ පබ්බෙ උප්පත්ත
 අනු සාධො. “එවං අහං හරියායාතිතායා”ති: යථා වංසො වඩ්ඪි
 තග්ගො වංසන්තරෙසු සම්පත්ත සාධාපසාධො වෙළඳුමෙතො දුන්නි
 ගරණීයො ගොති, එවං අහම් හරියාය මග්ගං ආතිතාය පුත්ත
 ධිතාදිවසෙන වඩ්ඪිතග්ගො ආසන්නිවසෙන කරවාසෙනො දුන්නිගර
 ණීයො හවෙයො, යථා පන වංසකම්මිරෙ අසංජනසාධාබන්ධො
 වෙළඳුමෙතො සුන්නිගරණීයො ගොති, එවං අහම් අසඤ්ඤාත පුත්ත
 දරුදිවසෙනො සුන්නිගරණීයො ගොමි, තස්මා අනාතිතාය එව හරියාය
 අනුමඤ්ඤ මං අත්තනාව මං අනුජනාපෙත්වා පබ්බජිතොමි සාධු
 සුට්ඨති අත්තනො නෙක්ඛමාතිරති: පකාසෙසි. “අනුමඤ්ඤ මං
 පබ්බජිතොමිදුති”ති මාතු කපෙති. අයං ගෙත්ව අන්තො:-යදිපි
 තාය පුබ්බෙ නානුමතං, ඉදුති පන පබ්බජිතො අහං හි, තස්මා
 අනුමඤ්ඤ අනුජනාති මං සමණභාවෙයෙව යාත්තුං, නාහං තයා
 නිවත්තනියොති. එවං පන කපෙන්නො යථා ධීතොව විපස්සනං
 වඩ්ඪිතො මග්ගපටිපාටියා කීලෙසෙ වෙපෙත්වා ජුඤ්ඤාදු අගොසි.

තෙනවුතො. අපදනො-

“කිසල් පාසාදවරෙ විපසසිං අඤ්ඤං ජිනං
කතුධං¹ විලසනං ව සබ්බඤ්ඤානමනාසවං.

පාසාදසාඨිදුරෙ ව ගව්ඡති ලොක නායකො²
පහා නිඛාවතො තස්ස යථා ව සහරං සිනො.

ගඤ්ඤාදකං ව පගගග භුබසෙයං සමොච්ඡිං.
තෙන විතතපසාදෙන හත් කාලං කතො අහං.

එකනවුතො ඉතො කපෙය යං ගඤ්ඤාදං සමොච්ඡිං;
දුශ්භිං නාභිජනාමි. බුබුදුජයිදං එලං.

එකතිංසෙ ඉඡිතා කපෙය සුගගො නාම බහුතියො
සතතරහනසමසනො වසතවන්ති මහබ්බලො.

කිලෙසා කාපිතා මග්ගං-පෙ-කහං බුබුදුසා සාසන”නති.

ජලතිඤ්ඤා පන හුතො මාහරං ආපුච්ඡිතො හසාපෙකතිනියා එව
ආසාසෙන පකකාමි. සො අරහත්තපහනියා උහතරිකාලමි අනත
රත්තර හමෙවහා එව පවුදහාසි.³

හත් “පබ්බජිතොමි”ති ඉඡිතා පදෙසෙන අයමි පෙරසං
අඤ්ඤා බ්‍යාකරණගාථා අහොසි අත්තනො සත්තානෙ රහදිවලසං
පබ්බාජිතො ව දිපනතො. තෙනාන භගවා:-“පබ්බාජයිතොනො
මලං තසමා පබ්බජිතොති වුච්ඡති”ති.

ආතුමසෙරසං ගාථාවණනා
ති වසී තා.

“ජිණ්ණංකම දිස්වා දුට්ඨාකම බ්‍යාසින”නති ආයසෙතො මාණව
සෙරසං ගාථා. කා උපපත්ති? අයමි පුරිමබුච්ඡපු කහාසිකාතෙර
තත් තත් හමෙ විවට්ඨපනියංසං කුසලං උපවිණ්ණෙනා ඉතො එක
නවුතෙ කපෙය බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ධිතො උකඛණ්ඩතෙ හුතො
විපසසිසං හගවතො අභිජනියා උකඛණාති පරිගහගෙතො පුබ්බ
නිමිත්තාති භාවෙතො “එකංසෙන අයං බුච්ඡාහමියංති”ති බ්‍යාකරිතො
නානාතයෙහි ථොමිතො අභිවාදෙතො පදකම්ණං කතො පකකාමි.
සො තෙන පුඤ්ඤානමෙතෙ පුග්ගිපුග්ගෙව සංසරෙනො ඉමසමිං බුබු
දාදෙ සාවතියං බ්‍රාහ්මණමහාසාලසං ගෙනෙ නිබ්බන්ධිතො යාව
සත්තවසාති භාව අනොගතෙර යෙව වසිතිතො සත්තමෙ සංවච්ඡරෙ
උපනගතත්තං උසංහං නිතො අනාරාමසෙය ජිණ්ණාකුරමතෙ ව
දිස්වා හෙසං අදිට්ඨපුබ්බතො හෙ පරිජනෙ පුච්ඡිතො ජරුරෙග
මරණසහාවං සුතො සඤ්ජාතසංවෙගො හතො අනුවහතෙනො විහාරං

1. මිලපනං. ව. අප. පා. 2. සි. I & 3. ලොකනායකො. 3. සි. I. පවුදහාසි.

ගතාවා සඤ්ඤා සනතිනෙ ධම්මං සුඤ්ඤා මාතෘපිතදේ අනුජනාපෙඤ්ඤා පබ්බජිතා විපස්සනං පටිඤ්ඤා නවිරසෙව අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදානො:-

“ජයමානෙ විපස්සිමහි නිමිත්තං බ්‍යාකරිං අහං.
නිබ්බාපයං ච ජනතං බුද්ධො ලොකෙ හවිස්සති.

යස්මිං ච ජයමානස්මිං දසසහස්සි පකම්පති,
සො දුති හගවා සන්ධා ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා.

යස්මිං ච ජයමානස්මිං ආලොකො විපුලො අනු,
සො දුති හගවා සන්ධා ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා.

යස්මිං ච ජයමානස්මිං¹ සරිතායො න සන්ධිසු,
සො දුති හගවා සන්ධා ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා.

යස්මිං ච ජයමානස්මිං අවිච්ඡින්නා න පඤ්ඤා;²
සො දුති හගවා සන්ධා ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා.

යස්මිං ච ජයමානස්මිං පක්ඛිසංඝො න සචරි;
සො දුති හගවා සන්ධා ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා.

යස්මිං ච ජයමානස්මිං වාතගණො න වායථ;
සො දුති හගවා සන්ධා ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා.

යස්මිං ච ජයමානස්මිං සබ්බරත්තානි ජෙතීංසු;
සො දුති හගවා සන්ධා ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා.

යස්මිං ච ජයමානස්මිං සතෙතව පදවික්කමා;
සො දුති හගවා සන්ධා ධම්මං දෙසෙති වක්ඛුමා.

ජතමනෙතාව සම්මුද්ධො දිසා සබ්බො විලොකයි;
වාචාසත්ථුදිරෙසි එසා බුද්ධාන ධම්මතා.

සංවෙජ්ඣතා ජනතං ථවිතා ලොකනායකං
සම්බුද්ධං අභිවාදෙතා පක්කාමි පාවිනාමුඛො.

එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යම්බුද්ධමිථොමධිං;
දුග්ගතිං තාමිජ්ජාමි. ථොමනාය ඉදං ඵලං.

ඉතො නවුති කප්පවති සම්බුද්ධා ථවිකර්මයො
සත්තරත්තසම්පන්නො වක්කවහති මහබ්බලො.

පඨවි දුඤ්ඤි නාම එකුත්තවුතිමිති සො
සත්තරත්තසම්පන්නො වක්කවහති මහබ්බලො.

අට්ඨාසිතිමිතිතො කප්පෙ මහාසො නාම බ්‍යාචිකායො
සත්තරත්තසම්පන්නො වක්කවහති මහබ්බලො.

සත්තාසිතිමිතිතො කප්පෙ සද්ධිනිවේදනවහයො
සත්තරත්තසම්පන්නො වක්කවහති මහබ්බලො.

1. ම. සඤ්ඤායො න සන්ධිසු.

2. සි. III. අභි අභි න පඤ්ඤා.

අනිතිබ්බාපකො නාම කප්පානං ඡද්දසිතියා
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්තී මහබ්බලො.

රුජ වාතසමො නාම කප්පානං පඤ්චසිතියා
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්තී මහබ්බලො.

ගඨිපවේදනො නාම කප්පානං චූළාසිතියා
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්තී මහබ්බලො.

රතනපඤ්ඤො¹ නාම කප්පානං තෙ අසිතියා
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්තී මහබ්බලො.

පදක්කමනො නාම කප්පානං වෙ අසිතියා
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්තී මහබ්බලො.

රුජ විලොකණො නාම කප්පානං එකසිතියා
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්තී මහබ්බලො.

බිරිසාරොති නාමෙත කප්පෙසිතිමිති බත්තියො
සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්තී මහබ්බලො.

කිලෙසා ක්කාපිතා මය්හං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අධිගතාරහත්තො² පන භික්ඛුති “කෙන³ ණං ආවුසො සංවෙ
ගෙන අතීදහරොව සමානො පබ්බජිතො”ති පුච්ඡිතො අත්තනො
පබ්බජ්ජා තිමිත්තධිත්තනොපදෙසෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරොනොතො:-

“ජිණ්ණඤ්ච දිස්වා දුබ්බඤ්ච ව්‍යාධිතං.

මතං ව දිස්වා ගතමායුසංඛයං.

තතො අහං තික්කමිතුන පබ්බජි.

තිත්වාන කාමාති මනොරමානී”ති

ගාථං අභාසි.

තත් “ජිණ්ණ”නති: ජරාය අභිභූතං බණ්ඩව පාලිව වලිත්තව
තාදිහි සමබ්භිභූතං. “දුබ්බ”නති: දුක්ඛිතං, දුක්ඛසඤ්ඤාතතං. ‘බ්‍යාධි
න’නති: ගිලානං. එත් ව ‘බ්‍යාධින’නති වුත්තෙපි දුක්ඛප්පත්ති භාවො
සිඬො, ‘දුක්ඛින’නති වචනං තස්ස බාලහගිලානභාවපරිදිපනත්. ‘මන’
නති: කාලකතං. යස්මා කාලකතො ආයුතො ඛයං වයං හෙදං ගතො
නාම ගොති තස්මා වුත්තං “ගතමායුසංඛයං”නති. තස්මා ජිණ්ණබ්‍යා
ධිමතානං දිට්ඨතතා “ඉමෙ ජරාදයො නාම න ඉමෙසංයෙව, අප්ඬො
සබ්බසාධාරණා, තස්මාගමපි ජරාදිකෙ අනතීවත්තො”ති සංවික්ඛතතා.
“තික්කමිතුනා”ති: තික්කමිත්වා. අයමෙව වා පාශො. පබ්බජ්ජාධිප්පා
යෙන සරතො තික්ඛනත්වා. “පබ්බජි”නති: සත්ථු සාසනෙ පබ්බජ්ජං
උපගතො. “පභාස කාමාති මනොරමානී”ති: ඉට්ඨකතතාදි
භාවතො අපීතර්භානං මනො රමනීති මනොරමෙ වත්ථුකාමෙ පජ
තිත්වා තං පටිබ්බස්ස ජන්දරගස්ස අරියමග්ගෙන සමුච්ඡිද්දනෙන තීර

1. රතනපඤ්ඤො. අප. පා.

2. සි. I. ම. සිරි.

3. සි. III. අභිගතෙහි අරහත්තෙහි.

4. සි. I. කී.

පෙකඛහාවෙන ජ්ඣෙඛිතාති අනේ. කාමානං පහානකිත්තනමු
බෙන වෙතං පේරහං අඤ්ඤාබ්‍යාකරණං අහොසි. මාණවකකාලෙ
පබ්බජිත්තතා ඉමං පේරහං මාණුවො තෙව සමඤ්ඤ ජනාති.

මාණවපෙරහං ගාථා වණණනා
ති වසී තා.

“කාමච්ඡද්දෙ ව බ්‍යාපාදද”ති ආයසමනො සුසාමපෙරහං
ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමවුච්ඡෙදස්ස කතාසිකායෙ තත් තත්
භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණිනො ඉතො එකනවුතෙ කපෙප විපසස්ස
භගවතො කාලෙ ඛඤ්ඤවති නගරෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ තිබ්බතතිතා
වයප්පතො බ්‍රාහ්මණසිපෙපසු තිප්පතති. පඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණමනෙත
වාචෙති. තෙන ව සමයෙන විපසස්ස භගවා මහතා භික්ඛුසංඝෙක
සද්ධිං ඛඤ්ඤවති නගරං පිණ්ඩාය පවිට්ඨා ගොති. තං දිස්වා
බ්‍රාහ්මණො පසන්නවිතො අත්තනො ගෙහං තෙතා ආසනං පඤ්ඤ
පෙඤා තද්දුපරි පුප්පසන්තරං සන්තරිතා ආදාසි. සන්තරි තත් තිසිනො
පණිනෙත ආහාරෙන සන්නපෙපසි. භුත්තාවිඤ්ඤා පුප්පගතොත
පුප්පෙසි. සන්තර අනුමොදනං වඤ්ඤා පකාමි. සො තෙන පුඤ්ඤ
කමෙත දෙවලොකෙ තිබ්බතතිතා අපරපරං පුඤ්ඤති කතා දෙව
මනුස්සොසු සංසරනො ඉමස්මි. බ්‍රහ්මපාදෙ වෙසාලිසං අඤ්ඤ
තරහං බ්‍රාහ්මණං පුතො හුඤ්ඤා තිබ්බතති. සුසාමොතිස්ස නාමං
අහොසි. සො වයප්පතො තිණ්ණං වෙදනං පාරගු පරමරමණියො
හුඤ්ඤා ගෙහවාසිනං කාමුපහොගං ජ්ගුවතීතා කාතනිනො භග
වතො වෙසාලිගමනෙ පටිලබ්බො පබ්බජිතා බුරුගෙහයෙව අර
භත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“නගරෙ ඛඤ්ඤවතිතා අහොසිං බ්‍රාහ්මණො තද
ලකඛණං ඉතිහාසෙ ව සතිසංඝසුසංකෙවුතෙ

පදකො වෙය්‍යාකරණො, තිමිනෙත කොවිදො අහං
මනෙත ව සිස්සො වාචෙසිං තිණ්ණං වෙදනං පාරගු.

පඤ්චඋපලහන්තාති පිට්ඨිසං ංපිතාති මෙ.

ආහුතිං සිද්ධකාමොහං¹ මාතාපිතුසමාගමො.²

තද විපසි භගවා භික්ඛුසංඝපුරකතො
මහාසෙතො දිසා සබ්බා ආගච්ඡති තරුසහො.

ආසනං පඤ්ඤපෙඤාන නිමනෙතතා මහාමුතිං
සන්තරෙතාන තං පුප්පං අභිනෙසිං සකං සරං.

ගමෙම අත්ති සකෙ ගෙහෙ ආමිසං පවුට්ඨිතං,
තාහං බුඬස්ස පාදාසිං පසන්නො සෙති පාණිති.

භුත්තාවිං කාලමඤ්ඤස්ස පුප්පගතං අදාසහං.

අනුමොදිතාන සබ්බඤ්ඤා පකාමි උත්තරමුඛො.

1. සි. III. අංගුතිසිට්ඨකාමො.

2. පිතුභො, අප. පා.

එකතවුනේ ඉතො කපෙය යං පුථං අදදිං තද;
 දුග්ගතිං නාභිජනාමි. පුථද්දනසද්දං ඵලං.

අනන්තරං ඉතො කපෙය රුජ්ඣ වරදස්සනො
 සත්තරතනසම්පන්නො චක්ඛවතී මහබ්බලො.

කිලෙසා කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුබ්බස්ස සාසන”නති.

අරභතං පන පතා නිවරණප්පභාණකිත්තනමුඛෙන අඤ්ඤං
 බ්‍යාකරෙතොතො:-

“කාමච්ඡන්දෙ ච බ්‍යාපාදෙ පිනම්බඤ්ඤා භික්ඛුනො
 උඛ්චං විචිකිච්ඡා ච සබ්බසොච න විජ්ජති”ති.

ගාථං අභාසි.

තත්ත්ව“කාමච්ඡන්දෙ”භි: කාමෙසු ඡන්දෙ, කාමො ච සො ඡන්දෙ වාති
 පි කාමච්ඡන්දෙ, කාමරුගො. ඉධ පන සබ්බොපි රුගො කාමච්ඡන්දෙ,
 අග්ගමග්ගචර්ඤ්ඤාසි අධිපොතතො, තෙනාග:- “සබ්බසොච න විජ්ජ
 ති”ති: සබ්බෙපි හි තෙභුමකධම්මා කාමනිශ්ඨෙයිතා කාමා; තත්
 පවතොතා රුගේ කාමච්ඡන්දෙ. තෙනාග හගවා:- “ආරුපෙය කාමච්ඡන්ද
 නිවරණං. පච්චිව පිනම්බනිවරණං. උඛ්චවනිවරණං. අවිජ්ජානිවරණං.
 උප්පජ්ජති”ති. බ්‍යාපජ්ජති විතතං පුතිභාවං ගච්ඡති එතෙතාති
 බ්‍යාපාදෙ; අනන්තං මෙ අවරිති ආදිතස්සවතේතො ආසානො. චිත්තං
 විතතස්ස අකල්පතා අනුසයමානතා. මිඛං කායස්ස අකල්පතා, අසති
 විසාතෙ තදුභයම්පි, පිනඤ්ඤා මිඛඤ්ඤා පිනම්බා, කිච්චාගාරපරිපක්ඛානං
 එකතාය එකං කතා වුත්තං. උඛ්චාභාවො උඛ්චවං; යෙන ධම්මෙන
 විතතං. උඛ්චං ගොති. අවුපසන්තං සො වෙතසො විකෙඛපො
 උඛ්චවං. උඛ්චවග්ගණෙනෙව වෙත් කිච්චාගාරපරිපක්ඛානං සමාන
 තාය කුකකුච්චම්පි ගතිතමෙවාති දුට්ඨබ්බං. තං පච්ජානුතාප
 ලක්ඛණං. අකතකතකුසලාකුසලං නිස්සාය යො විප්පට්ඨාරො තං
 කුකකුච්චං. “විචිකිච්ඡා”ති: “එවං නුඛො න නුඛො”ති සංසයා
 පතති; ධම්මසභාවං වා විචිණ්ණෙනො කිච්ඡති කිලමති එතායාති
 විචිකිච්ඡා; බුඛාදිවත්තුකො සංසයො. “සබ්බසො”ති: අනවසෙසනො.
 “න විජ්ජති”ති: තත්ත්ව; මග්ගෙන සමුච්ඡින්නාතො න උපලබ්භති. ඉදඤ්ඤ
 පදවයං පළෙවකං යොජෙතබ්බං. අයං ගෙත්ථ යොජතා:- යස්ස
 භික්ඛුනො තෙන තෙන අරියමග්ගෙන සමුච්ඡින්නාතො කාමච්ඡන්දෙ
 ච බ්‍යාපාදෙ ච පිනම්බඤ්ඤා උඛ්චවකුකකුච්චං විචිකිච්ඡා ච සබ්බසොච
 නවිජ්ජති. තස්ස න් කිඤ්ඤි කරණීයං, කතස්ස වා පච්චියොති,
 අඤ්ඤාපදෙසෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරෙති, පඤ්ඤා නිවරණෙසු මග්ගෙන
 සමුච්ඡින්නෙසු තදෙකධිතාය සබ්බෙපි කිලෙසා සමුච්ඡින්නායෙව
 ගොතති. තෙනාග හගවා:- “පච්චනිවරණෙ පභාය වෙතසො උපකති
 ලෙසෙ”ති.

සුයාමඤ්ඤරස්ස ගාථා වණ්ණනා
 නි වසී තා.

“සාධු සුචිතියාන දසසන” නම් ආයතමහො සුසාරදසේවරයා¹ ගාථා. කම් උපපතති? සො තීර පදමුගතරසස ගගවිහෝ කාලෙ චාගමණකුලෙ නිබ්බතතිති. විජ්ජාපදෙසු නිපථනති. ගතාවා කාමෙසු ආදිතවං දිසාවා සරවාසං පනාය තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජිතා හිමවනත පදෙසෙ අරඤ්ඤයහනෙ අසාමං. කාමෙවො විහාසි. අථ තං අනුග්ගණනෙනා පදමුගතරෙ ගගවා හික්කාවාරවෙලායං² උප සංකම්. සො දුරහොව දිසාවා පසාන්මානසො පටිවුග්ගතාවා පතතං ගගෙතා මධුරනී ඵලානී පකම්පිතා අදසි. ගගවා තං පටිග්ගගෙතා අනුමොදනං වතා³ පකාම. සො හෙත පුඤ්ඤකමෙතන දෙව මනුසොසු සංසරනෙතා ඉමෙමිං බුච්ඡපාදෙ ධම්මසෙනාපතීනො කුඨි චාගමණකුලෙ නිබ්බතතිති. මඤ්ඤාදානො සුසාරදෙති ගගිභානාමො අපරහාගෙ ධම්මසෙනාපතිසා සතතිකෙ ධම්මං පුතා පටිලඛිතවො පබ්බජ්ජිතා විපසානං විහෙසිතා අරගතතං පාපුණි.

හෙත වුතතං අපදනෙ:-

“අජ්ඣායහො මනතධරෙ තීණණං වේදනපාරගු
හිමවනතසා අවිදුරෙ වසාමි අසාමෙ අතං.

අඤ්චුතතං ව මෙ අතී පුණ්ඩරිකථලානී ව
පුටහෙ නික්කම්පිතාන දුමහෙ ලග්ගිතං⁴ මයා.

පදමුගතණේ ලොකවිදු ආහුතීනං පටිග්ගහො
මමුචිරිතුනාමො සො හික්කනෙතා මමුපාගමි.

පසනාවිතොතා සුමනො ඵලං බුඛසා දසනං.

විතතිසඤ්ඤනෙතා මයාං දිට්ඨධම්මසුඛාවහො

සුවණ්ණවණ්ණා සම්බුච්ඡො ආහුතීනං පටිග්ගහො

අනතප්පිකෙති සිහො සතා ඉමං ගාරං අභාසථ.

‘ඉමිනා ඵලදනෙන වෙහසො පණ්ඩිති ව
කප්පානං සහසගසාං දුග්ගතිං නුපපජ්ජති.’

හෙතෙව පුක්කමුලෙන අනුභුතාන සමපදං

පහොමති අවලං ඤානං හිතා ජයපරජයං.

ඉහො සත්ත කප්පසතෙ රජා ආසි සුමහිගලො

සත්තරගාන සමපනොතා වක්කවහති මහබ්බලො.

නිලෙසා ක්කම්පිතා මයාං-පෙ-කතං බුඛසා සාසන” නති.

අරගතතං පන පතා සපුරිසුපතිසායනිතතාපදෙසෙන
අඤ්ඤං බසාකරෙතොතා:-

“සාධු සුචිතියානදසසනං කඛ්ඛා ඡිජ්ජති බුඛි වසසති;

බාලමි කමෙතති පණ්ඩිතං හසමා සාධු සතං සමාගමො” ති
ගාරං අභාසි.

1. සි. III. පුද්. 2.

2. සි. I. කඛ්ඛාචෙලායං.

3. සි. I. කතා.

4. සි. II & 3. ලග්ගිතං.

තත් 'සාධු'ති: සුඤ්ජරං, හඳුකනති අන්තො. "සුචිතිනානදක්කන"තති: සුචිතිනානං දක්කනං. ගාථා සුඛන්තං අනුස්සාරලොපො¹ කතො. සීලාදීති ගුණෙති සුසංවුත්තත්තංභාවානං පරනුදයාය සුචිතිනිබමමදෙසනානං අරියානං දක්කනං සාධුති යොජනා. "දක්කන"තති: නිදක්කනමත්තං දට්ඨබ්බං සචණ්දිනවපි බහුකාරත්තා. වුත්තං ගෙනං හගවතා:- "යෙ තෙ භික්ඛු සීලසම්පන්නා සමාධිසම්පන්නා විමුක්තිසම්පන්නා විමුක්තිඤ්ඤාදක්කනසම්පන්නා ඕවාදකා විඤ්ඤපකා සන්දක්කකා සමාදපකා සමුප්පත්තකා සංසභංසකා අලංසම්කකා නාරේ සම්මමස්ස දක්කනං පාහං භික්ඛවෙ තෙසං භික්ඛුනං බහුකාරං² වදාමි"ති. දක්කනමුලකත්තා වා ඉන්ද්‍රියං දක්කනමෙවෙනං වුත්තං:- තං ඛො විජ්ජතිති ආදි. ආත්ත කාරණවචනං තාදිසානඤ්ඤි කල්‍යාණ මිත්තානං දක්කනෙ සති විඤ්ඤාජාතිකො අත්තකාමො කුලපුත්තො තෙ උපසංකමති පසිරුපාසති. "කිං හන්තෙ කුසලං කිං අකුසලං"තති ආදිනා පඤ්ඤං වා පුච්ඡති. තෙ වස්ස අනෙකවිතිතෙසු කඛ්ඛාදානීයෙසු³ කඛ්ඛං පටිවිනොදෙනති. තෙනවුත්තං:- "කඛ්ඛා ජිජ්ජති"ති: යසමා ච තෙ ධම්මදෙසනාය තෙසං කඛ්ඛං පටිවිනොදෙනා පුබ්බභාගෙ කම්මපථසමාදිසිං විපක්ඛානාසමාදිසිං ච උපපාදෙනති, තසමා තෙසං බුඬි වඩ්ඤති. යථා පන තෙ විපක්ඛානං වඩෙසන්තා සමානි පටිවිජ්ඣති, තද්ද සොළසවජ්ජකා අට්ඨවජ්ජකා ච විචිතිච්ඡා ජිජ්ජති සමුච්ජිජ්ජති. නිප්පරියායෙන පඤ්ඤා වුඬි වඩ්ඤති. බාලසමිතිකකමනතො තෙ පණ්ඩිතා භොනති. සො තෙති බුඬිං ච වඩෙසති "බාලමපි කතෙහනි පණ්ඩිත"තති තසමාති ආදි නිගමනං. යසමා සාධුනං දක්කනං වුත්තනායෙන කඛ්ඛං ජිජ්ජති බුඬිං වඩෙසති තෙ බාලං පණ්ඩිතං කඤ්ඤති; තයමා තෙන කාරණෙන සාධු සුඤ්ජරං සතං සපුරිසානං අරියානං සමාගමො තෙති සමොධානං සමවාඩ්ඤනනති අන්තො.

සුසාරදන්තරක්ක ගාථා වණ්ණනා
ති වසී තා.

"උපසන්නෙතසු නිසන්තො"ති: ආයයමහො පිඤ්ඤානන්තරක්ක ගාථා. කා උපසන්නි? සොපි පුරිමබුඬෙසු කායාධිකාරෙ තත්ත තත්ත භවෙ විච්චිද්ධපතීක්කයං පුඤ්ඤං උපවිණ්ණෙන්තා ඉතො එකනවුත්තෙ කප්පෙ විපෙක්ඛිස්ස භගවතො කාලෙ හිමවන්තෙ රුකධිදෙවතා සුත්තා පබ්බතන්තරෙ වසන්නො දෙවතාසමාගමෙසු අප්පානුභාවතාය පරිස පරියන්තෙ ඤාතියාධිමමං සුත්තා සන්තරි පටිලබ්ඤ්ඤො එකදිවසං සුචිසුඛං රමණීයං ගඛිගයං පුලිතපදෙසං දිස්වා සන්තුලුණෙ අනුස්සරි: "ඉතොපි සුචිසුඛා සන්තුලුණො අනුත්තා අපරිමෙය්‍යා"ති. එවං සො සන්තුලුණෙ ආරබ්භ විත්තං පසාදෙනා තෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙවමනුස්සෙසු

සංසරණො ඉමිසම්. බුබුළුපාදේ වෙසාලියං. ලිච්ඡවිර්ජතුලෙ නිබ්බන්තිවා වයසානො සුඛසොණො අපරාජිතසඛිනාමො අමිත්තානං පියගාතිකරණෙන පියඤ්ඤායොති පඤ්ඤාසි. සො සජ්ඣ වෙසාලිගමනෙ පටිලඛිතො. පබ්බජිතො අරඤ්ඤ වසමානො විපස්සනං විබ්බජිතො අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“පබ්බතෙ ගිමවන්තවති වසාමි පබ්බතන්තරෙ;
පුලිතං සොහනං දිසවා බුඛසෙට්ඨං අනුස්සරිං.

ඤ්ඤෙ උපනිධා¹ නත්ති; සඬාතං² නත්ති සජ්ඣතො;
සබ්බධම්මං අභිඤ්ඤාය ඤ්ඤෙන අධිමුච්චති.

නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤ! නමො තෙ පුරිසුත්තම!
ඤ්ඤෙන තෙ සමො නත්ති යාවතා ඤ්ඤාමුත්තමං.

ඤ්ඤෙ විත්තං පසාදෙඬා කප්පං³ සග්ගමිති මොදගං.
අවසෙසෙසු කප්පෙසු කුසලං කරිතං මයා.⁴

එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤමලගිං තදා;
දුග්ගතිං නාභිජනාමි. ඤ්ඤාසඤ්ඤාසිදං එලං.

ඉතො තෙසත්තති කප්පෙ එකො පුලිතපුප්ඵියො
සත්තරත්තසම්පන්නො චක්ඛවන්ති මහබලො.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයං-පෙ-නතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පඬා පේරෙ “අභිජුපුජ්ජනානං පටිපත්තිනො විමුර් අරියානං පටිපත්ති”ති ඉමස්ස අත්ථස්ස දස්සනවසෙන අනවසෙසෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරෙන්නො:-

“උප්පත්තෙනෙසු නිපතෙ නිපත්තෙනෙසු උප්පතෙ
වසෙ අවසමානෙසු රමමානෙසු නො රමෙ”ති

භාටං අභාසි.

තත් “උප්පත්තෙනෙසු”ති: උත්තමෙනෙසු සතොසු මානුඤ්චි ඵලාසාරභාදීති අනුක්කංසනෙන අනුපසන්නෙසු. “නිපතෙ”ති: නමෙය්‍ය; තෙසඤ්ඤාව පාපධම්මානං පරිවිච්ඡින්නෙන නිවාතවුත්ති හවෙය්‍ය. “නිපත්තෙනෙසු”ති: මතමෙනෙසු; භික්ෂාධිමුත්තිකතාය කොසජ්ජන ව ගුණතො නිභියමානෙසු. “උප්පතෙ”ති: උත්තමෙය්‍ය, පණිතාධිමුත්තිකතාය විරියාරමෙහත ව ගුණතො උප්පත්තෙය්‍ය උක්කංසෙය්‍ය. අඵවා “උප්පත්තෙනෙසු”ති: උච්චතෙනෙසු කිලෙසෙසු පරිපුර්ණා නවසෙන සිසං උක්කිපන්නෙසු. “නිපතෙ”ති: පටිසම්ඛාතවසෙන⁵ යථා තෙ න උප්පජ්ජන්ති තථා අනුරූපපච්චවේක්කිණාය නිපත්තෙය්‍ය වික්කමොය්‍ය වෙච්ච සමුච්ඡිදොය්‍ය ව. “නිපත්තෙනෙසු”ති: පරිපත්තෙනෙසු, අයොතිසො මතසිකාරෙසු විරියපයොගමෙද්දතාය වා

1. උපනිධි. අප. පා

2. සඬාතං. අප. පා.

3. සි. II & III. කප්පසත්ති.

4. සි. I & II. කුසලකිරියා කතා මයා.

5. සි. I. පටිසම්ඛාතවසෙන.

තථාරදොසු සමට්ථිපස්සනාධිවෙසු ගායමානෙසු. “උප්පතෙ”ති: සොතිසො මහසිකාසරන විරියාරම්භසම්පදාය ව නෙ උපට්ඨපෙය්‍ය උපපාදෙය්‍ය වර්ණය, “වසෙ අවසමානෙසු”ති: සපොතෙසු මහාබ්‍රහ්ම විරියවාසං අරියවාසඤ්ච අවසනෙතෙසු සයං තං වාසං වසෙය්‍යාති; අරියෙසු වා කිලෙසවාසං දුතියකවාසං අවසනෙතෙසු යෙන වාසෙන නෙ අවසමානා නාම භොතති සයං තථා වසෙ. “රමමානෙසු නො රමමෙ”ති: සනෙතෙසු කාමයුණරතියා කිලෙසරතියා රමනෙතෙසු සයං තථා “නො රමමෙ”ති: න රමෙය්‍ය, අරියෙසු වා නිරුමිසාය ක්කාතාරතියා රමමානෙසු සයමි තථා රමෙ, තතො අඤ්ඤාථා පන කදවිපි නො රමෙ නාතිරමෙය්‍ය වාති අනෙයා.

පිසඤ්ඤාසංකරස්ස ගාථා වර්ණනා
ති වසී තා.

“ඉදං පුරෙ විනතමවාපි වාපික”නති: අයසමනො ගන්ධර්වස පුතාගන්ධරස්ස ගාථා. කා උපපතති? සො කීර පුරිමවුදොසු කතාධි කාසෙ තත් තත් ගවෙ විච්චුපතියායං පුඤ්ඤං උපවිණනෙතා විසසිසිසං ගගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතතිථා විඤ්ඤාතං පනෙතා එකදිවසං සන්ධාරං භික්ඛුසම්භපරිවාරිතං විහාරතො භික්ඛනං¹ දිසා පසන්නවිනෙතා පුපෙථගි පුරං කථා පඤ්චපතිවසී තෙන වැදිථා පදක්ඛිණං කථා පකාමි. සො තෙන පුඤ්ඤ කමෙත දෙවමනුස්සෙසු සංසරනෙතා ඉමසමි බුද්ධුපපාදෙ සාවනියං ගන්ධර්වගකුලෙ නිබ්බතතිථා විඤ්ඤාතං පනෙතා ගජ්ඣිපෙප නිප්පතති අගමාසි. සො එකදිවසං ගජ්ඣං සික්ඛාපෙනෙතා නදීතිරං ගතථා ගෙතුසම්පත්තියා වොදියමානො “කිං මග්ගං ඉමිතා ගජ්ඣදම නෙන අත්තදමනමෙව වර”නති විනෙතථා ගගවතං උපසංකමිථා ධම්මං සුථා පටිලඬසදො පබ්බජිථා වරියානුකුලං කමමට්ඨානං ගගෙථා විපස්සනාය කමමං කරෙතො වීරපරිවසෙන කමම ට්ඨානතො බහිද්ධා විධාවන්තං විතතං ඡෙතො ගන්ධර්වයො විය අභිකුසෙන පතිනනමදමනවරවාරණං පටිසංඛිනභිකුසෙන තිග්ගණගනෙතො “ඉදං පුරෙ විනතමවාපි වාපික”නති ගාථං අභාසි.

තත් ‘ඉද’නති: වුච්චමානස්ස විතතස්ස අත්තපච්චකවතාය වුතතං. “පුරෙ”ති: නිග්ගහකාලතො පුරෙබ්බ. “අවාපි”ති: විවරි, අන වට්ඨිතතාය නානාරමභේසු පරිඤ්ඤාමි. “වාපික”නති: යථාකාම වරියං, නොනාග:-“යෙනිච්ඡතං යත්තකාමං යථාසුඛ”නති. ‘න’නති: තං විතතං. “අප්පා”ති: එතරගි. “භිගගතෙසසාමි”ති: නිග්ගණනිසාමි, නිබ්බිසෙවනං කරිසාමි. “සොනිසසා”ති: උපායෙන. ‘සථා’ති: ගජ්ඣ පතිනතං විය අභිකුසග්ගො. ඉදං වුතතං නොති:-ඉදං මම විතතං නාම ඉතො පුරෙබ්බ රුපාදිසු ආරමභේසු යෙන යෙන රමිතුං.

4. **இ. III. மூலம்**

තෙත වුතතං අපදනො:-

“තිමවන්තං අවිදුරේ ගොතමො නාම පබ්බතො
නානාරුකේති සංස්කෘතො මහාභූතගණාලයො.

වෙමඤ්චි ව නසාපි අසාමො අභිනිවුතො;

පුරකතො සසිසෙති වසාමි අසාමෙ අහං.

ආයනතු මෙ සිසුගණා, පදුමං ආගරනතු මෙ;

පුප්ඵජං කරියාම දිපදිඤ්ඤා නාදිනො.

එවනති තෙ පටිසසුතා පදුමං ආගරිංසු මෙ.

නථා නිමිතතං කතායං බුද්ධියා අභිරුපසිං.

සිසෙය නද සමානෙතො සාධුකං අනුසාසනං:

මාබො නුලේඛි පමජ්ජන්¹ අපමාදෙ පුබාවගො.

එවං සමනුසාසිතො සසිසෙය වචනකමෙ

අපමාදගුණේ සුතො නද කාලකතො අහං.

එක්තවුතෙ ඉතො කපෙය යං පුප්ඵමභිපුජසිං;

දුග්ගතිං නාතිජානාමි. බුද්ධිජායසිදං එලං.

එකපඤ්ඤාසකජ්ඣති රුජා ආසි ජනුත්තමො

සත්තරතනසම්පන්නො චක්කවත්ති මහබ්බලො.

කිලෙසා කොපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධියා සාසන”තති.

සො අත්තනො පුබෙබ්බ නිවාසං අනුසාරනො:-

“අනෙකජ්ඣිසංසාරං සංකාපියං අනිබ්බිසං

තස්ස මෙ දුක්ඛජ්ඣස්ස දුක්ඛකම්මො අපරදො”ති

ගාථං අභාසි.

තත්ථ “අනෙකජ්ඣිසංසාර”නති: අනෙකජාති සත්තසගස්සසංඛිං
ඉදං සංසාරවට්ටං; අද්විතො අධිපෙපතතො අවචන්තසංයොගෙක
වචනං. “සංකාපියං”නති: සංසරිං, අපරාපරං වචනුපපජ්ජනවසෙන
පරිත්ථමිං. “අනිබ්බිසං”නති: තස්ස² නිවචනකඤ්ඤාං අවිඤ්ඤො
අලනනො. “තස්ස මෙ”ති: එවං සංසරන්තස්ස මෙ. “දුක්ඛජ්ඣ
තස්ස”ති: ජාතිආදිවසෙන උපපන්නදුක්ඛස්ස තිස්සන්තං වා දුක්ඛ
ජ්ඣිතං වසෙන දුක්ඛසභාවස්ස. “දුක්ඛකම්මො”ති: කම්මකිලෙස
විපාකවසෙන වුත්තපපකාරො දුක්ඛරුසි. “අපරදො”ති: අරගත්ත
මග්ගපපත්තිතො පටිසංස පරිත්ථවෙය්වා වුතො, නදති පවත්තියති.
“අපරවෙය්වා”ති වා පාඨො. අපවත්තියංසිද්ධිතො සම්මුච්ඡන්තකර
ණන්තො අපගතොති අත්ථො. ඉදමෙව ව පෙරස්ස අඤ්ඤාබ්සාකරණං
අගොසි.

මෙණ්ඩරසෝරස්ස ගාථා වණ්ණනා
නි ටසී තා.

“සතෙඛා ගිගො පඨිගො මෙ”ගි ආයසමනො රක්ෂිතපෙරසස
 ගාථා. කා උපතති? අයමපි කීර පුදුමුතතරස්ස භගවතො කාලෙ කුල
 ගෙගෙ නිබ්බතතිථා විඤ්ඤාහං පනෙනා එකදිවසං සත්ථු ධම්මදෙසනං
 සුඤ්ඤා පසන්නාමානසො දෙසනාඤ්ඤං ආරබ්භ පොමනං අකාසි. සත්ථා
 තස්ස විතතපසාදං ඔලොකෙඤ්ඤා “අයං ඉතො කප්පසතසහස්ස
 මහතෙ ගොතමස්ස නාම සමමාසලවුද්ධස්ස රක්ෂිතො නාම සාවකො
 භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. සො තං සුඤ්ඤා භියෙතාසොමනාය පසන්නාමා
 නසො අපරාපරං පුඤ්ඤති කථා දෙවම්හුස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මිං
 බුද්ධුපපාදෙ වෙදෙහතිගමෙ සන්සාරාජකුලෙ නිබ්බතති. රක්ෂිතො
 තිස්ස නාම අගොසි. සො යෙ සාකියකොලියරුජ්ඣි ‘භගවතො පරි
 වාරණය දිත්තපඤ්ඤාසතරුජකුමාරං පබ්බජිතා තෙසං අඤ්ඤාතරො.
 හෙ පන රුජකුමාරං සංවෙගෙන පබ්බජිතතො උක්කතණ්ඨාභිභූතා
 යද සත්ථාරා කුණාලදහතිරං නෙඤ්ඤා කුණාලජතකාදෙසනාය ඉඤ්ඤා
 නං දෙසවිහාවතෙන කාමෙසු. ආදීනවං පකාසෙඤ්ඤා කම්මට්ඨානෙන
 නියොජිතා තද අයමපි කම්මට්ඨානං අනුපුඤ්ඤනො විපස්සනං
 වසෙස්ථා අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“පුදුමුතතරො නාම ජිනො ලොකජෙට්ඨො නරාසගො
 මහතො ජනකායස්ස දෙසෙති අමතං පදං.

තස්සාහං වචනං සුඤ්ඤා වාචාය සමුදිරිතං.¹

අඤ්ඤාලිච්ඡග්ගෙඤ්ඤාන එකගො ආසහං තද.

යථා සමුද්දෙ උදධිතමගො

මෙරු නගානං පවරො සිඵ්ඵයො;

තපෙව යෙ විතතවසෙ න-වතතරෙ

න බුද්ධඤ්ඤස්ස කලානුපෙනති තෙ.

ධම්මවිධිං ධරෙඤ්ඤාන බුද්ධො කාරුණිකො ඉසි

භික්ඛුසඤ්ඤා නිසීදිථා ඉමං ගාථා අභාසථ:-

යො සො ඤ්ඤං පකිත්තෙසි බුද්ධම්මි ලොකනායකෙ

කප්පාති සතසහස්සාති² දුග්ගතිං සො න ගච්ඡති.

කිලෙසෙ ක්කපසිඤ්ඤාන එකගො සුසමාහිතො

රක්ෂිතො³ නාම නාමෙන ගෙස්සති සත්ථු සාවකො.

පඤ්ඤාසෙ කප්පසහස්සෙ සංතොවාසුං සමුග්ගතා

සතතරතනසම්පන්නා වක්කවන්ති මහබ්බලා.

කිලෙසා ක්කපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා අත්තනො පඨිග්ගකිලෙසෙ පඤ්ඤා
 වෙකඤ්ඤො “සතෙඛා ගිගො”ති ගාථං අභාසි.

1. වාචාසමුදිරිතං. අප. පා.

2. කප්පානා සතසහස්සං. අප. පා.

3. භොගිතො. අප. පා.

තත් “සබ්බො ඤාණො”ති: කාමරුගාදිප්පභෙදො සබ්බොපි රුගො.
 “පඤ්ඤා”ති: අද්වයමග්ගභාවනාය සමුච්ඡේදප්පභාවණසෙන පඤ්ඤා.
 “සබ්බො ඥාණො”ති: ආසාභවන්තාදිභාවෙන අනෙකභෙද
 භින්නො සබ්බොපි බ්‍යාපාදො. “සමුග්ගො”ති: මග්ගෙන සමුග්ගො.
 “සබ්බො මෙ මිග්ගො මොගො”ති: දුක්ඛ අඤ්ඤාණනති ආදිනා
 වන්තභෙදෙන අවධිභෙදො සංකිලෙසවන්තභෙදෙන අවධිභාවෙන
 සබ්බොපි මොගො මග්ගෙන විභංගිතතතා මග්ගො විගතො. “සිති
 භූතොසම් නිබ්බුතො”ති: එවං මුලකිලෙසප්පභාවෙන තදෙකවධි
 තාය සංකිලෙසානං සම්මදෙව පටිප්පසාධානතා අනවසේසකිලෙස
 පරිද්‍රාහාභාවතො සිතිභාවං පතෙනා තතො එව සබ්බසො කිලෙස
 පරිනිබ්බාණෙන පරිනිබ්බුතො අගමසම් භවාමිති අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

රත්තිනාසෝරසං ගාථා වණ්ණනා නි වසී තා.

“සං මසා පනතං කමමි”නති ආයසමනො උග්ගසෝරසං ගාථා.
 කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධොසු කතාධිකාරො තත් තත් භවෙ
 පුඤ්ඤති කාරොතොනා ඉතො එකතිංසෙ කප්පෙ සිතිසං භගවතො
 කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතතිචා විඤ්ඤාතං පතෙනා එකදිවදං සිතිං
 භගවතං පසසිචා පසනනමානසො තෙතකපුපෙඵන පුරං අකාසි.
 සො තෙන පුඤ්ඤතමෙවන දෙවලොකෙ නිබ්බතතිචා අපරාපරං
 පුගතිපුසෙව සංසරතොනා ඉමසමි බුද්ධාපාරොදෙ කොසලරවෙධි උග්ග
 නිගමෙ සෙට්ඨිපුතො හුචා නිබ්බතති. උග්ගොනෙවසා නාමං
 අතොසි. සො විඤ්ඤාතං පතෙනා භගවති නසමි නිගමෙ භද්දරමෙ
 විහරතො විහාරං ගනචා සන්ති සනතිකෙ ධම්මං පුචා පටිලභා
 සද්ධාං පබ්බජිචා විපස්සනාය කමමි, කාරොතොනා න වීරසොව
 අරහතං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“විනතානදියා තිරෙ පිලකො එලිතො අහු.
 තාගං රුකං ගවෙසනො අද්දසං ලොකනායකං.

කෙතකං පුප්පිතං දිසා වණ්ණං ඡෙචා අගං තද
 බුද්ධාය අභිරොපෙසිං සිතිනො ලොකබ්බුතො.

යෙන ඤාණෙන පතොසි අවුත්තං අමතං පදං,
 ඤාණං තමතිපුජෙසිං බුබ්බසෙවධිං මහාමුනිං.

ඤාණවති පුරං කචාන පිලකං අද්දසං අගං
 පටිලබොවති තං සඤ්ඤං ඤාණපුජාසිදං එලං.

එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්පමභිරෙපසිං;
 දුග්ගතිං නාතිජනාමි. ඤාණපුජාසිදං එලං.

ඉතො තෙරසකප්පච්ඡි වාදසාසුං බලුග්ගහා
සත්තරත්තසම්පන්නා වක්කව්හති මහබ්බලා.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුබුසු සාසන"නති.

අරග්ගතං පන පඤ්ඤා අත්තනො වට්ටමෙත්ථද්දිපනෙන අඤ්ඤං
බ්‍යාකරොත්තො:-

"යං මයං පකතං කම්මං අප්පං වා යදිවා බහුං

සබ්බමෙතං පරිකම්භං තඤ්ඤි දුති පුනරිභවො"ති.

ගාථං අභාසි.

තත් "සං මග්ග පකතං කම්ම"නති: යං කම්මං තිභි කම්මවාරෙති
තච්ඡි උප්පත්තිවාරෙති අභිති අසංවරෙති" අට්ඨාසි ව සංවරවාරෙති
පාපාදිවසෙන දුතාදිවසෙන වාති අනෙකෙහි පකාසෙති අනාදිමති
සංසාරෙ මයා කතං උපවිහං අතිබ්බත්තවිපාකමමං. "අප්පං වා
යදි වා බහු"නති: තඤ්ඤි වජ්ජුවෙනතාපයොගකිලෙසාදිතං දුබ්බල
භාවෙන අප්පං වා තෙසං බලභාවෙන අතිණ්ණප්පවත්තයා ව බහුං වා.
"සබ්බමෙතං පරිකම්භං"නති: සබ්බමෙව ලෙභං කම්මං කම්මකඛය
කාරණං අග්ගමග්ගං අධිගතත්තා පරිකම්භං පරිකඛයං කතං.
කිලෙසවට්ටපභාණෙන හි කම්මවට්ටං පරිකම්මෙව ගොති විපාකි
වට්ටණං අනුප්පාදනතො. තෙනාහ:-තඤ්ඤි දුති පුනරිභවො"ති:
අභාසි. පුනරිභවාතිතිබ්බත්ති මග්ගං තඤ්ඤි අත්තො. "සබ්බමෙ
වෙන"නති පි පාදො. සබ්බමෙව එතත්ති පදවිභාගො.

උග්ගඤ්ඤං ගාථා වණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

අට්ඨමවග්ගවණ්ණනා

ස ම තතා.

"සං මග්ග පකතං පාප"නති අයසමතො සමිතිගුණනකේරණ
ගාථා. කා උප්පත්ති? සොපි පුරිමබුබුසු කුභාධිකාරො නත්තත්ත
භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණනො විපක්ඛිණි භගවතො කාලෙ කුල
ගෙගෙ තිබ්බත්තිථා විඤ්ඤානං පතොග්ග භගවත්තං පසංඝිථා පසගන
විත්තො ජතිපුමනපුපෙඨිති පුජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙවන
යත් යත් භවෙ තිබ්බත්ති නත්තත්ත කුලරූපපරිවාරසම්පදය
අඤ්ඤා සතො අතිනවිථා අට්ඨාසි. එකස්මිං පන අත්තභාවෙ අඤ්ඤ
තරං පච්චෙකසම්බුධං පිණ්ඩය වරත්තං දිස්වා "අයං මුණ්ඩකො කුණ්
මඤ්ඤා; හෙනායං පටිච්ඡාදෙයො විවරති"ති නුට්ඨතිථා පකාමි.
සො තෙන අපුඤ්ඤකමෙවන බහුකාලං තීරයෙ පවතිථා" කසපකස
භගවතො කාලෙ මනුස්සයොතියං" තිබ්බත්තො පරිබ්බාජක

පබ්බත්තං උපගතො ඉථිකං සීලාචාරසම්පන්නං උපාසකං දිස්වා
දෙසන්නරො හුක්වා “කුට්ඨරොගි භවෙය්‍යාසි”ති අනෙකාසි. නගාන
තිතො මහුස්සෙගි ධම්මානි නානාච්ඡින්නාති දුසෙසි. සො තෙන
අපුඤ්ඤානමෙත පුනපි නිරයෙ නිබ්බතතිවා බහුති වස්සාති දුක්ඛං
අනුභවිවා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං අඤ්ඤාතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස
පුතෙතා හුක්වා නිබ්බතති. සමිතිගුහනානියං නාමං අගොසි. සො
වයස්සතෙතා සන්තධම්මදෙසනං සුක්වා පටිලඛසංඛො පබ්බත්තො සුචි
සුඛසීලො හුක්වා විහරති. තස්ස පුරිමනමෙතිස්සන්දෙන කුට්ඨරොගො
උප්පජ්ජි. තෙන තස්ස සරීරාවයවා යෙතුයොත්ත ජිත්තභින්නා හුක්වා
පග්ගරන්ති. සො ගීලානසාලායං සයති. අපේකදිවසං ධම්මසෙතාපති
ගීලානපුච්ඡං¹ ගන්ත්වා නිත්තං තත්ථ ගීලානෙ භික්ඛු පුච්ඡන්තො තං
භික්ඛුං දිස්වා ආවුසො “යාවහා බන්ධුප්පවන්ති නාම සබ්බං දුක්ඛමෙව
වෙදනාදික්ඛන්තිසු පන අසන්නෙසු යෙව නත්ති දුක්ඛං”නති වෙදනා
විපස්සනාකම්මස්ථානං කපේතො අගමාසි. සො පේරස්ස ඕවාදෙ ධම්මා
විපස්සනං වරෙස්සවා ඡද්ධිඤ්ඤා සම්පන්නාසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

ජයන්නස්ස විපස්සස්ස ආලොකො විපුලො අහු;
පඨවී ව පකම්පිත්ථ සසාගරා සපබ්බතා.

නෙමිත්තා ව විශාකාසුං බුඛො ලොකෙ භවිස්සති
අග්ගො² ව සබ්බසත්තානං ජන්තං උඛරිස්සති.

නෙමිත්තානං සුඤ්ඤිකාන ජතිපුජං අකාසනං;
ඵදිසා පුජනා නත්ති යාදිසා අතිපුජනා.³

සංඛරිකාන කුසලං සකං චිත්තං පසාදධිං.
ජති පුජං කරිකාන තත්ථ කාලිකතො අහං.

යං යං යොනුපපජ්ජාමි දෙවත්තං අථ මානුසං
සමෙබ්බ සත්තෙ අභිභොමි.⁴ ජතිපුජයිදං ඵලං.

නාරියො⁵ මං උප්පෙයිනති මම චිත්තවසානුගා;
න තා සත්තෙකානති කොපෙතුං. ජතිපුජයිදං ඵලං.

ඵකනවුතෙ ඉතො කපෙප යං පුඤ්ඤමකරිං තදා;
දුග්ගතිං නාතිජනාමි. ජතිපුජයිදං ඵලං.

සුපාරිවරියා නාම මතුතතිංස ජනාධිපා
ඉතො තතියකප්පමිති චක්කවානි මහබ්බලා.

කිලෙසා ක්වාපිහා මය්‍යං-පෙ-කතං බුබුස්ස සාසන”නති.

1. සි. I. ගීලානං පුච්ඡතුං.

3. සි. I. පුපඵපුජනා.

2. සි. I. III & ම. සන්ධා.

4. සි. III. ම. අභිභොමි.

5. සි. I. බාතිසො මමුඤ්ඤති. අප. පා.

ජෛනිකෝදක පන හුචා පභිණ්ඩිලෙසපව්වවේනනවුබෙන එත රති අනුකුශයමානරොගවසෙන පුරිමජනිපු අත්තනා නාහං පාපකමිං අනුසාරිනා තස්ස ඉදුති සබ්බසො පභිණ්භාවං විභාවෙනො:-

“යං මයා පකතං පාපං පුබ්බ අකුසලපු ජනිපු

ඉධෙව තං වෙදනීයං වනු අකුසලං න විජ්ජති”ති

ගාථං අභාසි.

තත් ‘පාප’නති: අකුසලං කමමං, තඤ්ඤි ලාමකවෙසන පාපනති වුචමති. ‘පුබ්බ’ති: පුරා. “අකුසලපු ජනිපු”ති: ඉහො අකුසලපු ජනිපු, අකුසලපු අත්තනාවෙසු. අයං හෙත් අනො:-යදිපි මයා ඉමසමිං අත්තනාවෙ තාදිසං පාපං පකතං අනි, ඉදුති පන තස්ස සම්භවො යෙව නත්ති. යමපන ඉහො අකුසලපු ජනිපු කතං අනි, ඉධෙව තං වෙදනීයං. තං හි ඉධෙව ඉමසමිං යෙව අත්තනාවෙ වෙදසිතබ්බං අනුභවිතබ්බං ඵලං. කසමා? වනු අකුසලං නවිජ්ජති; තස්ස කමමස්ස විපව්වනොකාසො අකුසල බ්බාපබ්බො නත්ති. ඉමෙ පන බ්බා සබ්බසො උපාදනානං පභිණ්භතා අනුපාදනො විස ජනවෙදෙ වරි මකවිත්තතිරොධෙන අපට්ඨසක්ඛිනා නිරුජ්ඣන්ති අකුසලං බ්බාකාසි.

සමිතිගුත්තාසකුරස්ස ගාථා.වණ්ණනා

ති වසි තා.

“සෙන සෙන සුභිකවානි”ති අයසවනො කාසසකුරස්ස ගාථා. කා උපතති? අයං තිර පදමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ බ්‍රාහ්මණ කුලෙ නිබ්බතතිනා නිපු වෙදෙසු අකුසලපු ව බ්‍රාහ්මණසිපෙපසු නිප්පතති. ගතො. සො එකදිවසං භගවන්තං දිසවා පසන්නමානසො සුමනපුප්ථති පුජං අභාසි. පුජං කරෙන්නො ව සනු සමන්තතො උපරි ව පුප්ථමුඤ්ඤො බිපි. බුඛානුභාවෙන පුප්ථානි පුප්ථාසනා කාරෙන සත්තාහං අට්ඨංසු. සො තං අච්ඡරියං දිසවා භියොසාසො මත්තාය පසන්නමානසො අගොසි. අපරුපරඤ්ච පුඤ්ඤති කරෙන්නො කාපසතසගස්සං සුගතීපුයෙව සංසරන්නො ඉමසමිං බුද්ධිපපා දෙ සාවතියං අකුසලාරස්ස උදිච්චබ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො හුචා නිබ්බතති. කාසසමානිකා නාමං අගොසි. තස්ස දහරකාලෙ යෙව පිතා කාලමකාසි. මාතා තං පට්ඨන්ති. සො එකදිවසං ජේතවතං ගතො භගවතො ධම්මදෙසනං සුචා ගෙතුසම්පන්නාය තසමිංයෙව ආසනෙ සොතාපන්නො හුචා මාතු සන්තිකං ගන්තා අනුජනා පෙඤා පබ්බජිතො. සන්ති වුත්ථස්සෙ පචාරෙතො ජනපදවාරිකං පකකමන්නෙ සයමපි සන්තරා සම්භං ගන්තුකාමො ආපුප්ථතුං මාතු සන්තිකං අගමාසි. මාතා විස්සරේජන්ති ඔවාදවසෙනා:-

“සෙන සෙන සුභිකවානි සිවානි අභයානි ව

තෙන පුත්තකා ගච්ඡස්ස මං සොකාපගතො භවා”ති

ගාථං අභාසි.

හත් “සෙත සොනා”ති: යත් යත්; භූමිවන්තෙ හි එහං කරණ වචනං. යසම්. යසම්. දිසාභාගෙහි අත්ථො. “සුභික්ඛානි”ති: සුලභ ඵණකානි; රථයානිති අධිප්පායො. “සිමානි”ති: බෙමානි අරෙහානි. “අභසානි”ති: චොරහයාදිති නිබ්භයානි. නිරොගදුබ්බිකිකිභයානි පන සුභික්ඛානි සිමානිනි පදවයෙනෙව ගතිහානි. “ගොනා”ති: තසම්. තසම්. දිසාභාගෙහි අත්ථො. “සුභතකා”ති: අනුකම්පනානි තං ආල පති. ‘මා’ති: පරිසෙධන්තෙ නිපාතො. “සොනාපහන්තො”ති: වුත්ත ගුණරුහිතානි රථයානි ගන්තවාදුබ්බිකිකිභයාදිජ්ජතිතො සොකොන පහන්තො මා භව; මාගොසිති අත්ථො. තං සුඛා ථෙරෙ “මම මාතා මයං. සොකරුහිතො යානො ගමනං ආසිංසති; හඤ්ඤ මයා සබ්බසො අවිචන්තමෙව සොකරුහිතරථානං පහන්තං සුත්තං”නති උසුංගථතො විපස්සනං පට්ඨපෙඤ්ඤා නවිරස්සෙව අරඤ්ඤා වසන්තො අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“අජ්ඣායනො මනාධරෙ තිණ්ණං වෙදන පාරගු
අජ්ඣායනාසෙ¹ සීහො සන්තො අග්ගසං ලොකනායකං
සීහං යථා එකවරං ව්‍යඤ්ඤාජං ව නිහඬසං
තිධාප්පතිහං මාහඬහං කුඤ්ඤරංව මහෙසීනං.
සුමනසුප්ථං² ගගෙඤ්ඤා ආකාසෙ නික්ඛිපිං අහං;
බුධස්ස ආනුභාවෙන පරිවාරෙන්නි³ සබ්බසො.
අධිරිසිති මහාවීරෙ සබ්බඤ්ඤා ලොකනායකො
සමන්තා පුප්ථව්ජ්ජනා ඔකිරිංසු නරුසහං.
තහො සා පුප්ථකවුකා⁴ අනොවණ්ඨො බ්බිමුඛො
සත්තාහං ඡදනං හුඤ්ඤා⁵ තහො අනතරධායථ.
තඤ්ඤ ව්ජ්ජරියං දිස්වා අබ්බුතං ලොමහංසනං
බුධෙ විත්තප්පසාදෙසිං සුගතෙ ලොකනායකො.
හෙන විත්තප්පසාදෙන සුක්ඛමුලෙන වොදිතො
කප්පානං සහසහස්සං දුග්ගතිං නුපපජ්ජහං.
පණ්ණරස්සහස්සමිති කප්පානං පවති සතෙ⁶
විරුණ්මාලාසනාමා ව වසකවහති මහබ්බලා.
කිලෙසා කාමිතා මයං-පෙ-කහං බුධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා “ඉදමෙව මාතු වචනං අරහත්තප්පසාදො
අබ්බුසං ජහ”නති තමෙව ගාථං පඤ්චදහාසි.

කසපපණ්ණරස්ස ගාථා මණ්ණනා
නි වසී තා.

1. සි. I. අභිකාසාසෙ. අප. පා.

2. සෙරෙය්‍යකං. අප. පා.

3. සි. I & ම. පරිවාරෙසු.

4. සි. & ම. පණ්ණරස්සහස්සෙසු රජකප්පසු පමසු.

5. සඤ්ඤා. අප. පා.

6. සි. I & ම. තං පුප්ථපලකං.

අනොවණ්ඨො බ්බිමුඛො.

7. සඤ්ඤා. අප. පා.

“සීගප්පමනෙතා විහර”¹ ති ආයසමනො සීගප්පමරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? සො කිර පුරිමබ්බෙසු කාතාධිකාරො ඉතො අට්ඨාරසා බිකකප්පසහමන්තෙ අප්පදස්සියා හගවනො කාලෙ වන්දනාගාය නදියා තිරෙ කින්නරයොනියං නිබ්බන්තිතො පුප්ඵහකෙධා පුප්ඵ සතො² හුතො විහරනෙතා ආකාසෙන ගච්ඡන්තං අප්පදස්සිං හග වන්තං දිස්වා පසන්නවිතෙතා පුජෙතුකාමො අස්සජ්ඣමපගග්ගා අට්ඨාසි. හගවා තස්ස අජ්ඣාසයං ඤාතො ආකාසතො ඔරුග්ග අඤ්ඤ තරස්මි රුක්ඛමුලෙ පලලභෙකන් නිසීදි. කින්නරො වන්දනසාරං සංසිතො වන්දනගනෙකින පුප්ඵගි ව පුජං කතො වන්දිතො පදනබ්භං කතො පසකාමි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙවමහුස්සෙසු සංස රනෙතා ඉමස්මි බුබුප්පාදෙ මලලරට්ඨෙ මදලරාජකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්ස සිග්ගොති නාමං අගොසි. සො හගවන්තං දිස්වා පසන්නමානසො වන්දිතො ඵකමන්තං නිසීදි. සත්ථා තස්ස අජ්ඣාසයං ඔලොකෙතො ධම්මං කට්ඨෙසි.³ සො ධම්මං සුතො පටිලඛිසමො පබ්බජිතො කම්මට්ඨා නං ගහෙතො අරඤ්ඤ විහරති. තස්ස චිත්තං නානාරම්මණෙසු විධා වති, ඵකග්ගං න ගොති, සකන්තං නිප්ථාදෙතුං න සකෙකාති. සත්ථා තං දිස්වා ආකාසෙ යතො:-

“සීගප්පමනෙතා විහර රත්තිංදිවමහන්දිනො,
ගාවෙගි කුසලං ධම්මං, ජහ සීසං සමුස්සය”න්ති

ගාථාය ඔවදි. සො ගාථාවසානෙ විපස්සනං වෙසිස්සිතො අරහත්තං පාපුණි. තෙන චුත්තං අපදනො:-

“වන්දනාගා නදිතිරෙ අගොසිං කින්නරෙ තදු;
පුප්ඵහකෙධා අගං ආසිං පුප්ඵතිවසනො වගං.
අප්පදස්සි තු හගවා ලොකජෙට්ඨං තරස්සො
පවනග්ගෙන නියතාති ගංසරුජව අඛරෙ.
නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤ! චිත්තං තෙ සුවිසොධිතං.
පසන්නමුඛවණ්ණොසි විපසන්නමුඛිත්ථියො.
ඔරොගිතොන ආකාසා භුරිපඤ්ඤා සුමෙධසො
සබ්බාරිං පත්ථිතොන පලලභෙකන උපාචිසි.
පිංසිතං³ වන්දනාදය අගමාසිං ජිනන්තිකෙ;
පසන්නවිතෙතා සුමනො බුබුස්ස අභිරොපසිං.
අභිවාදෙතොන සමුඛං ලොකජෙට්ඨං තරාසහං
පාමොජුං ජනසිතොන පකකමිං උත්තරාමුඛො.
අට්ඨාරසෙ කප්පසහෙ වන්දනං යං අපුජසිං;
දුග්ගතිං නාතිජනාමි. බුබුසුජසිදං ඵලං.

1. සී. III. ම. පුප්ඵතිවසනො.

2. සී. I. දෙසෙසි.

3. විලිහං. අප. පා.

වතුදාස කප්පසනෙ ඉතො ආසිංසු තෙරස
රොහිතා නාමි නාමෙන වකකවහති මහබ්බලා.

කිලෙසා කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුබුසු සාසන"නති.

යා පනස්ස හගවතා ඔවාදවසෙන වුත්තා "සිහසාමනො
විහග්"ති ගාථා.

තත්ථ 'සිහා'ති: තස්ස ථෙරස්ස ආලපනං. "අප්පමනො විහග්"ති:
සතිස්ස අවිප්පවාසෙන පමාදවිජිතො සබ්බිරියාපථෙසු සතිසමප
ජ්ඣෙද්දා හුංචා විහරාති. ඉදාති තං අප්පමාදවිහාරං සග ඵලෙන¹
සංඛෙපගො දස්සෙත්තුං "රතනිඤ්ච"නති ආදි වුත්තං. තස්සත්තො:-
"රතනිභාගං දිවසභාගස්ස චිකිකමෙන නිසජ්ජාය ආවරණීයෙහි
ධමෙමහි විත්තං පරිසොධෙති"ති වුත්තනායෙන වතුසමප්පධාන
වසෙන අනඤ්චො අනුසිතො ආරබ්විජියො කුසලං සමථවිපස්සනා
ධම්මස්සෙච්ච ලොකුතතරධමමස්ස භාවෙහි උප්පාදෙහි වරෙකහි ව.
ඵලං භාවෙත්වා ච "ජය සිංහං සමුස්සක"නති: තච සමුස්සකං අත්තභාවං
පඤ්චං තාව තප්පවිබච්ඡද්දරාගප්පගාණෙන සිංහං ජග, නවිරස්සෙව
පජග. ඵලං භුතො ව පච්ජා වරිමකචිත්තනිරොධෙන අත්තවසෙස
තො ව පජගිස්සතිති. අරහත්තං පන පච්චා ථෙරො අඤ්ඤං බ්‍යා
කරොත්තො තමෙච ගාථං පච්චුද්දාසිති.

සිහසෙත්ථරස්ස ගාථා වණ්ණනා

ති වසී තා.

"සබ්බරතනිං සුපිඤ්ඤානා"ති ආයස්මනො නීතසෙත්ථරස්ස ගාථා.
කා උප්පත්ති? අයං කීර පුද්මුත්තරස්ස හගවතො කාලෙ සුභමෙද,
නාම බ්‍රාහ්මණො හුංචා අනෙකසනෙ බ්‍රාහ්මණ මනෙත වාචෙත්තො
වාජපෙය්‍යං නාම යඤ්ඤං යජති. හගවා තං බ්‍රාහ්මණං අනුකම්පනො
යඤ්ඤට්ඨානං ගන්ත්වා ආකාසෙ වසිකම්. බ්‍රාහ්මණො සත්ථාරං දිස්වා
පසන්නාමානසො සිස්සෙහි පුප්ථාති ආනාපෙත්වා ආකාසෙ ඛිපිත්වා
පූජං අකාසි. බුබානුභාවෙන තං ඤානං සකලස්ස භගරං පුප්ථ
පටෙත² විය ඡාදිතං අගොසි. මහාජනො සත්ථරි උදාරං පිති
සොමනස්සං පරිසංචෙදෙසි. සුත්තෙදා බ්‍රාහ්මණො තෙන කුසල
මුලෙන³ දෙවමනුස්සෙසු සංසරත්තො ඉමස්මිං බුබුප්පාදෙ සාවඤ්ඤං
අඤ්ඤාභරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො හුංචා නිබ්බත්ති. නීගො තිස්ස
නාමං අගොසි. සො විඤ්ඤානං පත්තො "ඉමෙ සමණා සකාසපුත්තියා
සුබසිලා සුබසමාචාරා සුභොජනාති භුඤ්ජත්වා නිවානෙසු සෙතාස
නෙසු විහරන්ති, ඉමෙසු පබ්බජිත්වා සුබෙන විහරිත්තුං සකකා"ති
සුබාගිලාසාය පබ්බජිත්වා ව සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගණ්ඤ්වා

1. සි. III. බලෙන.

2. සි. III. 8. පුප්ථපටෙත විකානිකං වීද.

3. සි. I. කුසලෙන.

කතිපාහමෙව මනසිකරිතො තං ඡෙඩ්ධතො යාවදන්තං උදරාවදෙනකං
භුක්ඛො දිවසනාහං සඛාණිකාරාමො තිරච්ඡානකපායං විතිනාමෙති;
රතතිහානෙපි විනම්ඛාතිභුතො සබ්බරතතිං සුපති. සභං තස්ස
හෙතුපරිපාකං ඔලොභෙනා ඔවාදං දෙනො:-

“සබ්බරතතිං සුපිත්තාන දිවා සඛාණිකෙ රතො

භුදස්ස නාම දුමෙවධො දුක්ඛස්ස නතං කරිස්සති”ති

භාටං අභාසි.

තත් “සබ්බරතති”නති: සකලරතතිං. “සුපිත්තානා”ති: නිද්ධතො.
“රතතියා පඨමං සාමං චක්ඛතො නිසජ්ජාය ආචරණියෙගි ධුමෙවති
විතතං පරිසොධෙති”ති ආදිනා—වුතතං ජගරියං අනුසුක්ඛො,
කෙවලං රතතියා නිසුපි යාමෙසු නිදං ඔක්කම්මොති අන්තො.
“දිවා”ති: දිවසං; සකලදිවසනාගතති අන්තො. සඛාණිකෙ රතො
විහාරෙ සඛාණිකො තිරච්ඡානකපිකෙගි කායදළ්ඛි² බහුලපුග්ගලෙගි
සනතිසජ්ජා, තසමිං සඛාණිකෙ රතො අතිරතො අවිගඤ්ඤෙ
සඛාණිකෙ රතොති වුතො. “සඛාණිකාරතො”තිපි පාලි. “භුදස්ස
නාමා”ති: කද නාම. ‘සු’ති: නිපාතමතතං. කසමිං නාම කාලෙති
අන්තො. “දුමෙවධො”ති: නිපසඤ්ඤා. “දුක්ඛස්සා”ති: වට්ඨදුක්ඛස්ස.
“අනත”නති: පරියොසානං. අවචනනමෙව අනුපාදං කද නාම
කරිස්සති එදිස්ස දුක්ඛස්ස නතකරණං නතීති අන්තො. “දුමෙවධ
දුක්ඛස්ස නතං කරිස්සති”තිපි පාලි. එවං පත සත්ථර භාටාය කපිතාය
පේරෙ සංවේගජනො විපස්සනං පට්ඨපෙතො නවිරස්සෙව අරහතතං
පාපුණි. තෙන වුතතං අපදනො:-

“සුතඤ්ඤ නාම නාමෙන බ්‍රාහ්මණො මනතපාරගු
අජ්ඣායකො යාජයොගො වාජපෙය්‍යමයාජසිං.

පදුමුත්තරො ලොකවිදු අග්ගො කාරුණිකො ඉසි
ජනතං අනුකම්පනො අමරෙ වඩ්ඛමි තද.

වඩ්ඛමිත්තාන සමුච්චො සබ්බඤ්ඤා ලොකනායකො
මෙත්තාය අඵරි සතෙත අපමාණං තිරුපසි.

වණ්ඨ ඡෙත්තාන පුප්ථාති බ්‍රාහ්මණො මනතපාරගු
සබ්බෙ සියෙස සමානෙතො ආකාශෙ උක්ඛිපාපසි.

යාවතා නගරං ආසි පුප්ථති ජාදිතං³ තද;
බුධස්ස ආනුභාවෙන සත්තාහං න විගච්ඡත.

තෙනෙව සුක්ඛමුලෙන අනුභුත්තාන සම්පද
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය තිණ්ණො ලොකෙ විසතතිකං.

එකාරසෙ කුප්පසනෙ පඤ්චතියංසාසුං ඛත්තියං
අබ්බසා නාම නාමෙන¹ වක්කවත්ති මහබ්බලා.

කිලෙසා ක්කාපිතා මය්ගං-පෙ-කතං බුබුසු සාසන"නති.

අරභතතං පන පඤ්චා පෙරෙ අඤ්ඤං බ්බාකරෙතොතා තමෙව
ගථං පව්වුද්දහාසි.

නිගන්වන සහ ගාථා වර්ණනා

නි වසී තා.

"විගතනිමිගතස්ස කොවිදො"ති ආයස්මතො සුනාගන්වන සහ
ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුබුසු කතාධිකාරෙ තත් තත් ගවෙ
විවට්ඨපතිස්සයං කුසලං උපවිණ්ණෙනා ඉතො එකතියෙ කප්පෙ
සිඛිස්ස ගතවතො කාලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිතා වයප්පතො
තිණ්ණං වෙදනං පාරගු හුත්වා අරඤ්ඤායනනෙ අස්සමෙ වසනො
තිණ් බ්‍රාහ්මණසහස්සාති මනෙත වාචෙසි. අපේකදිවසං තස්ස
සත්ථං දිස්වා ලක්කණාති උපධාරෙත්වා ලක්කණමනෙත පරි
වතෙතනතස්ස "ථදිසෙති ලක්කණෙති සමන්තාගතො අයං අනන්ත
ජිනො අනන්තඤ්ඤො බුබ්බො භවිස්සති"ති බුබුසුණං ආරභ
උලාරෙ පසාදො උප්පජ්ඣි. සො තෙන විතතප්පසාදෙන දෙව
ලොකෙ නිබ්බත්තිතා අපරපරං දෙවමත්‍රස්සෙසු සංසරනො ඉමසමිං
බුබුප්පාදො නාලිකාගාමෙ අඤ්ඤාභරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුතො හුත්වා
නිබ්බත්ති. සුනාගොතිස්ස නාමං අගොසි ධම්මසෙනාපතිස්ස
ගිහිසගායො සජ්ඣ² සනතිකං ගතවා ධම්මං සුත්වා දස්සනභූමියං
පතිට්ඨතො පබ්බජ්ඣා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අරභතතං පාසුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

"තිමවනතස්ස අවිදුරෙ වසභො නාම පබ්බතො

තස්මිං පබ්බතපාදමති අස්සමොසි සුමාපිතො.

තිණ් සිස්සසහස්සාති වාචෙසිං බ්‍රාහ්මණ තද
සංසාමෙත්වාන මෙ සිස්සෙ එකමන්තං උපාවිසිං.

එකමන්තං නිසිදිත්වා බ්‍රාහ්මණො මන්තපාරගු
බුබ්බෙදො³ ගවෙසනො ඤ්ඤො විතතං පසාදසිං.

තත් විතතං පසාදෙත්වා නිසිදිං පණ්ණසත්තෙර
පලඛිකං ආභුජ්ඣාන තත් කාල කතො අහං.

එකතියෙ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤමලකිං තද;
දුග්ගතීං නාභිජ්ඣාමි. ඤ්ඤසඤ්ඤසිද්ධං එලං.

සත්තවිසමති කප්පමති රජ සිරිධරෙ අහු
සත්තරතනසමපනො වක්කවත්ති මහබ්බලො.

1. අභිරංසමානාමො, අප. පා.

2. සි. III. ම. පෙරස්ස.

3. බුබ්බෙදො, අප. පා.

කිලෙසා කොපිතා මගො-පෙ-කතා බුබුසා සාසන"නති.

අරහතො පන පතා භික්ඛූතං ධම්මදෙසනාපදෙසෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරෙතොතා:-

"විත්තනිමිත්තයා කොවිදෙ පටිවෙකරසං විජ්ජනිය

කොයං නිපකො පතියානො අධිගච්ඡෙය්‍ය සුඛං නිරුමිස"නති
ගාථං අනාසි.

තත් "විත්තනිමිත්තයා කොවිදෙ"ති: භාවනාවිත්තයා නිමිත්තං ගහණේ කුසලො; "ඉමසමිං සමයෙ විත්තං පග්ගහෙහබ්බං, ඉමසමිං සමපගංසිතබ්බං, ඉමසමිං අනුප්පෙකතිතබ්බං"නති එවං පග්ගහණාදියොගයා විත්තනිමිත්තයා ගහණේ ඡේතො. "පටිවෙකරසං විජ්ජනිය"ති: කායවිවෙකසංවර්ධනියා විත්තවිවෙකයා රසං සඤ්ජා නිත්වා විවෙකසුඛං අනුභවිත්වාති අත්තො. "විවෙකසුඛං ට්ඨිති"තිති වුත්තං. "කාස"නති: පඨමං ආරම්භේ පතිජ්ඣානෙන පච්ඡා ලකඤ්ඤා පතිජ්ඣානෙන ව කොයතො. "නිපකො"ති: කාමධ්‍යාන පරිහරණේ කුසලො. "පතියානො"ති: උපට්ඨිතසති. "අධිගච්ඡෙය්‍ය සුඛං නිරුමිස"නති: එවං සමපතිමිත්තාදි කොසලොන ලබ්භ විත්ත විවෙකසුඛෙ පතිධ්‍යාය සතො සමපජ්ජනො හුත්වා විපසානාකො තෙන ව කොයතො කාමාඤ්ඤාවිධිමසෙති අසමිසානාය නිරුමිසං නිබ්බාණසුඛං එලසුබ්ඤ්ච අධිගච්ඡෙය්‍ය; සමුපගච්ඡෙය්‍යති අත්තො.

සුනාගපේරොස ගාථා මණණනා

නි ට්ඨිතා.

"ඉතො බබ්බා සුථු අඤ්ඤවාදින"නති ආයසමිතො නාගිහ පේරොස ගාථා. කා උපපත්ති? අයං කිර පදමුපකරසා ගහවතො කාලෙ නාරදෙ නාම බ්‍රාහ්මණො හුත්වා එකදිවසා මාලකෙ නිසින්නො ගහවතං භික්ඛුසංඝපුරකබ්බං ගච්ඡන්තං දිස්වා පසන්තමානසො තිති ගාථාති අභිත්ථි. සො හෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙවලොකෙ නිබ්බන්ධිත්වා අපරාපරං පුඤ්ඤාති කාමා දෙවමනුසොසු සංසරණො ඉමසමිං බුඬුපාදෙ කපිලවත්තනරේ සකාරුරකුලෙ නිබ්බන්ධි. නාගිනොතිසා නාමං අනාසි. සො ගහවති කපිලවත්තසමිං විහරන්තො මුට්ඨිකිකසුත්තං සුත්වා පටිලබ්භසාදෙ පබ්බජිත්වා විපසානං වෙසස්වා අරහතං පාපුණි. හෙන වුත්තං අපදනෙ:-

"විසාලමාලෙ ආසිනො අද්දසං ලොකනායකං

බිණ්ණසවං බලපපතං භික්ඛුසංඝපුරකබ්බං.

සතසංයා හෙවිජ්ජා ඡලභික්ඤ්ඤ මහිනිකා

පරිවාරෙත්ති සම්බුධං. කො දිස්වා නපපසිදති?

ඤ්ඤෙ උපතිධා යසා න විජ්ජති සදෙවකෙ;

අනන්තඤ්ඤා සම්බුධං කො දිස්වා නපපසිදති?

බමමනායං ව දීපෙනති කෙවලං රහනාකරං.
විකොපෙකුං නිසකෙකානති, කො දිසා නපසිදති?

ඉමාති නිති භාථාති නාරදවනයවච්ඡලො
පදුමිතතරං එවිකාන සලබුඩං අපරුජිතං.

තෙන විතතපසාදෙන බුඩයා ඵවිතෙන ව
කපානං සතසගයාං දුගතිං නුපපජ්ජි.

ඉතො තිංසෙ කපසතෙ සුමිතො නාම බතතියො
සතතරතනසමපනොනං වකකවනති මහබලො.

තිලොසා කාපිතා මයතං-පෙ-කතං බුඩයා සාසන"නති.

අරගතතං පත පඨා සත්ථාර අධිගතදෙසනං බමමයා ව නියසා
නිකතං නියසා සඤ්ඤාතථිතිසොමනසොං පිතිවෙගෙන විසිට්ඨං
උද්දනං උද්දනෙනොනා:-

"ඉතො බහිමා පුච්ඡ අඤ්ඤවාදිනං

මයො න නිබ්බාණගමො යථා අයං

ඉතිස්ස සමසං භගවා නුසාසති

සත්ථා සයං පාණිතලෙව දස්සයං"ති

භාථං අභාසි.

තත් "ඉතො බහිමා"ති: ඉමසමා බුඩසාසනා බාහිරකෙ සමයෙ.
තොනාග:-"පුච්ඡ අඤ්ඤවාදින"නති: නානාතීත්තියානනති අපො.
"මගො න නිබ්බාණගමො යථා අයං"නති: යථා අයං අරියො
අට්ඨබ්බිකො මගො එකංසෙන නිබ්බාණං ගච්ඡතිති නිබ්බාණගාමී,
එවං නිබ්බාණගමො මගො තිත්තියසමයෙ තත් අසමවාසලබ්භප
වෙදිනතො අඤ්ඤාතිත්තියවාදස්ස. තොනාග භගවා:-"ඉධෙව භික්කවෙ
සමණො ඉධ දුතියො සමණො ඉධ තතියො සමණො ඉධ චතුත්ථො
සමණො සුඤ්ඤ පරපපවාද්ද සමණෙහි අඤ්ඤ"ති. 'ඉති'ති: එවං.
'සු'ති: නිපාතමහතං. 'සමසං'නති: භික්ඛුසමසං උක්කට්ඨතිදෙදසොයං.
යථා "සත්ථා දෙවමනුස්සාන"නති. සමසනතිවා සමුගං. වෙනෙයස
ජනනති අධිපායො. 'භගවා'ති: භාග්‍ය වනතවාදිති කාරණෙහි භගවා.
අයමෙත්ථ සංවෙපො. විත්ථාරෙ පත පරමන්දිපතියං ඉතිවුත්තක
වණණනායං වුත්තනායෙන ගගෙනබෙබො. 'සත්ථා'ති: දිට්ඨධර්මක
සමපරුසික පරමතෙති යථාරගං අනුසාසතිති සත්ථා. 'සම'නති: සය
මෙව. අයමෙත්ථ අපො:-සිලාදිබ්බිකතයසමගො සමවාදිට්ඨිආදිනං
අට්ඨනතං අභිනානං වසෙන අට්ඨබ්බිකො නිබ්බාණගාමී අරියමගො
යථා මම සාසනෙ අපී, එවං බාහිරසමයෙ මගො නාම නාතිති
සිගනාදං තදනොනා අමානං භගවා සත්ථා සයමෙව සයමුඤ්ඤණන
ඤ්ඤං සයමෙව වා මහාකරුණාය සංවොදිතො හුත්වා අත්තනො
දෙසනා විලාසසමපතියා ගත්තලෙ ආමලකං විය දස්සෙනොනා
භික්ඛුසමසං වෙනෙයසජනනං අනුසාසති මවදතිති.

නාගිගතෙත්ථරසා භාථා වණණනා

ති වසි තා.

“බන්ධා දිට්ඨා යථාභූත” නම් ආයස්මතො පවිට්ඨකේන්ද්‍රස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබ්‍රවෙසු කතාඨිකාරො තත් තත් භවෙ විචවුට්ඨකියං. පුඤ්ඤං කරොනො අක්ඛන්ධස්ස භගවතො කාලෙ කෙසවො නාම තාපසො හුතා එකදිවසං සන්ධාරං උපසංකම්භිං ධම්මං සුතා පසතනමානස්ස අභිවාදෙභිං අඤ්ජලිං පග්ගස්ස පදකම්භං. කථාං පකකාමී. සො හෙන පුඤ්ඤකමෙතන දෙවලොකො නිබ්බතඨිතා අපරපරං පුඤ්ඤනී කථා දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසම් බුබුප්පාදෙ මගධරවෙසි බ්‍රාහ්මණකුලෙ උප්පජ්ඣා අනුකක මෙන විඤ්ඤාහං පහො නෙකබ්බතිත්තාජ්ඣාසයතාය පරිබ්බාජක පබ්බජ්ජං පබ්බජ්ඣා තත් සිකම්තබ්බං සිකම්භිං විචරනොතා උපතියං කොලිහානං බුබ්බසාසෙන පබ්බජ්ජනාති. සුතා “හෙපි නාම මහා පඤ්ඤ යත් කත් පබ්බජ්ඣා තදෙව මඤ්ඤෙ කෙසෙයා”ති සත්ථු සනති කං ගතභිං ධම්මං සුතා පුට්ඨමසබ්බො පබ්බජ්. තස්ස සන්ධා විපස්සනං ආවිකම්. සො විපස්සනං ආරභිතා නවිරස්සෙව අරහත්තං සච්ඡ කාසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“තාරදෙ ඉති නාමෙන කෙසවො ඉති මං විදුං;
කුසලාකුසලං එසං¹ අගමං බුබ්බනතිකං.
මෙත්තවිහොතා කාරිණිකො අක්ඛන්ධස්ස මහාමුති²
අස්සාසයනො සතෙන සො ධම්මං දෙසෙති චක්ඛු
සකං විග්ගං පසාදෙභිං සිරෙ කථාන අඤ්ජලිං
සන්ධාරං අභිවාදෙභිං පකකාමී පාවිනාමුබ්බො.
සත්තරසෙ³ කප්පසතෙ රුජ ආසිං මහිපති
අමිත්තතාපනො නාම චක්කවත්ති මහබ්බලො.
කිලෙසා ක්කපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුබ්බස්ස ආසන”නති,

අරහත්තං පන පථා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොනොතා:-

“බන්ධා දිට්ඨා යථාභූතං, භවා සබ්බෙ පදුක්ඛිතා;
විකම්භො ජුතිසංසාරො, තත්ති දුති පුත්තබ්බවො”ති

ගාථං අභාසි.

තත් ‘බන්ධා’ති: පඤ්චපාදනකථා; තෙ හි විපස්සනුපගහාවල කඛණතො සාමඤ්ඤලකඛණතො ව ඤාතපරිඤ්ඤාදීහි පරිජානනවසෙ න පසිතබ්බා දිට්ඨා. “යථාභූත”නති: විපස්සනාපඤ්ඤාසතිතාය මග්ග පඤ්ඤාය ඉදං දුක්කනති ආදිනා අවිපරිතතො දිට්ඨා. “භවා සබ්බෙ පදුක්ඛිතා”ති: කාමභවාදයො සබ්බෙ කම්මභවා උප්පත්තිභවා ව මග්ග ඤාණසන්තෙහි භික්ඛා විචංසිතා; කිලෙසානං පදුලනෙනෙවති මග්ග

1. සි. I. කුසලාකුසලෙ ඡෙත්තො.
කුසලාකුසලෙ එසං. අප. පා.

2. සි. I. අභාරසෙ.

පසුදැක් කමම උපපත්තිගොටි පද්‍යය නාම ගොනනි. තෙනාහ:-
“විකතිණො භවිසංසාගේ නපේ දුගි පුනබ්බවො”ති. තසංසො
ගෙට්ඨා වුතොතොයෙව.

පටිඛිණෙසරසං ගාථා වණනා

ති වසී හා.

“අසක්ඛිං වග අත්තාන” නම් ආයසමහො අප්පුණ්ණෙසරසං ගාථා.
කා උපපත්ති? අයමි පුරිමබ්‍රහ්මෙසු භාගාධිකාගේ තත් තත් හවෙ
විවච්ඡිපතිස්සයං ඛුසලං උපවිණ්ණො වීපක්ඛිස්ස හගවහො කාලෙ
සිගයොතිසං නිබ්බන්තො එනදිවසං අරඤ්ඤ අඤ්ඤාතරුසං රුකි
මුලෙ තිසිනනං සන්තාරං දිස්වා “අයං තො ඉමසමිං ඩාලෙ සබ්බ
සෙට්ඨො පුරිසසිගො”ති පසන්නාමානසො සුපුප්ඵිතසාලසාබං
හඤ්ජිතං සන්තාරං පුප්පසි. සො හෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙව
මනුස්සොසු සංසරතො ඉමසමිං බ්‍රහ්මපසාදෙ සාවතියං සෙට්ඨිකුලෙ
තිබ්බතති. අප්පුණ්ණානිස්ස නාමං අගොසි. සො විඤ්ඤානං පතො
තිගරෙස්සි කතපරිවයො හුස්වා “එවාහං අමහං අධිගමිස්සාමී”ති
විවට්ඨස්සාසයනාය දහරුකාලෙයෙව නිගණේසු පබ්බජිතො තත්
සාරං අලභතො සප්පු යමකපාරිහාරියං දිස්වා පරිලභිසඬො සාසනෙ
පබ්බජිතො විපස්සනං ආරතිතො නවිරස්සෙව අරහා අගොසි.

හෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“මගරාජා හද ආසිං අනිජාහො සුකෙසරි;
තිරිදුගං ගවෙසනො අග්ගං ලොකනායකං.
අයං නුචො මහාදීරො තිබ්බාපෙති මහාජනං;
සත්තූතාහං උපාසෙය්‍යං දෙවදෙව. තරාසනං.
සාබං සාලස්ස භජිතො සකොසං පුප්පමාහරිං;
උපගන්ත්වාන සමුද්ධං අදසිං පුප්පමුත්තමං.
එකතවුගෙ ඉහො කපෙස යං පුප්පමතිරෙපසිං;
දුගතිං නාතිජානාමි. පුප්පසුජාසිදං එලං.
ඉහො ව නවමෙ ඩාලෙ විරොචනසනාමකා
තයො ආසිංසු රාජානො චක්කවහනී මහබ්බලා.
කිලෙසා කොට්ඨා මයහං-සෙ-භාහං බ්‍රහ්මස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පත්වා අනුත්තර සුඛාධිගමසඤ්ඤාතො පිතිචෙ
ග්ගෙන උදනං උදනෙතොතො:-

“අසක්ඛිං වග අත්තානං උඬාභුං උදකා ඵලං;
වුගමානො මහොසෙව සම්මානි පරිවිණ්ඩන”නති

ගාථං අභාසි.

තත් “අසකති” නති: සකකාසිං. ‘වනා’ ති: විගෙයෙ නිපාතො. අති විගෙයනියං යදිදං ආවඵපවිවෙධො. තෙනානාග:—“තං කිං මිඤ්ඤඵ තිකඛුතො දුක්ඛරතරං දුරතිසමඵවතරං වා යං සහාධා තිනනස්ස වාලස්ස තොවියා තොවිං පටිවිජේඛය්‍යා” ති අදි. “අත්තාන” නති: නියකර්කඛ්‍යතං සකාය වදති. සො ති පුරො ත ගොති සො අත්තාති. “උඛායු” නති: උඛිරිතුං. උඛවනතිපි පාසො. “උදකා” ති: සංසාර මගොඃසකිංතා උදකා. “ඵල” නති: නිබ්බාණඵලං. “වුසගමානො මගොගොවා” ති: මගණණවෙ වුයගමානො විය. ඉදං වුත්තං ගොති:— යඵානාම ගමතිරවිත්ථො අප්පතිවෙධි මගති උදනොතෙ වෙගසා වුග්ගමානො පුරිසො කෙනවි අත්තාතෙන උපනිතං පියාරිත්ත සමපනනං දලනනාවං ලභිතා සුඛෙතෙව නතො අත්තානං උඛිරිතුං සකඤ්ඤාය්‍ය පාරං පාපුණය්‍ය, ඵවමෙවංගං සංසාරමගොතෙ කිලෙ සාතිසංඛාරවෙගෙන වුයගමානො සත්ථාරා උපනිතසමඵපියස්සනානු පෙනං අරියමංගනාවං.¹ ලභිතා තතො අත්තානං උඛිරිතුං නිබ්බාණ ඵලං පතතුං අගො අසකතිනති. යඵාපත අසකති තං දසෙය්‍යතුං “සව්වාති පටිවිජ්ඣග” නති අග. යසො අගං දුක්ඛාදිති වත්තාරි අරිය සව්වාති පරිඤ්ඤාපගාණසම්භිරියාභාවනාපටිවෙධෙන පටිවිජ්ඣිං අරියමග්ගඤ්ඤෙන අඤ්ඤාසිං, හසමා “අසකතිං වත අත්තානං උඛාතුං උදකා ඵල” නති යොජනා.

අප්පුණිතඵරස්ස ගාඵා වණ්ණනා

ති වසී තා.

“උනතිණ්ණා පබ්බං පලපා” ති ආයසමතො දෙවසනතඵරස්ස ගාඵා. කා උපපතති? සොපි පුරිමබුදෙසු කතාධිකාරො තත් තත් ගවෙ විවච්චුපනිය්‍යයං පුඤ්ඤං.¹ උපවිණ්ණෙනා සිතිස්ස ගගවතො කාලෙ පාරාපතයොතියං නිබ්බතෙනා ඵකද්වසං සත්ථාරං දිසවා පසන්නාමානසො පියාලඵලං උපනෙයි. සත්ථා තස්ස පසාදසංවසිති තත්ථං තං පරිභුඤ්ඤි. සො තෙන අතිවිය පසන්නවිතො හුඨා කාලෙන කාලං උපසඛකම්භිචා වන්ඤා විතො පසාදෙති. සො තෙන පුඤ්ඤානමෙත දෙවලොකෙ නිබ්බතො අපරාපරං පුඤ්ඤාති කත්වා දෙවමනුසෙය්‍යසු සංසරතො ඉමසමිං බුච්ඡපාදෙ අඤ්ඤාතරස්ස මණ්ඩලිකරඤ්ඤා පුතො හුඨා නිබ්බතො තරුණකාලෙයෙව රජෙජ පතිවසීතො රජ්‍යසුඛමනුභවතො සත්ථාරං උපසඛකම්. හස්ස සත්ථා ධම්මං දෙසෙයි. සො ධම්මං සුඨා පටිලඛසධො සංවෙග ජාතො රජ්‍යං පගාය පබ්බජිතො විපස්සනාය ඛම්මං කරොතො තචිරසෙව අරගත්තං පාපුණි.

1. සී. I. අරියභූමිකාතාමං.

2. පබ්බා. ඵර. පා. P. T. E.

තෙත වුත්තං අපදනො:-

“පාරාපතො පුරේ ආසිං පරපාණුපරොධකො;
පබ්බාසෙ සෙය්‍යං කප්පෙසිං අවිදුරේ සිඛිසුත්තො.

සායං පාතඤ්චි පසායම් බුඩං ලොකායනායකං;
දෙය්‍යධමෙවා ච මෙ තත්ති දිපදිඤ්ඤා තාදිනො.

පියාලඵලමාදය අගමං බුඩසන්නිකං;
පට්ඨග්ගෙසි හගවා ලොකජෙට්ඨො නරාසනො.

තතො පුරං උපාදය පරිවාරිං විනායකං;
තෙන චිත්තපාසාදෙන තත් කාල කතො අගං.

එකතීංසෙ ඉතො කුප්පෙ යං ඵලං අදදිං අගං;
දුග්ගතීං නාතිජානාමි. ඵලදනසිද්ධං ඵලං.

ඉතො පණ්ණරසෙ කප්පෙ තයො ආසුං පියාලිතො
සත්තරතනසම්පන්නා චක්කවත්ති මහබ්බලා.

කිලෙස්ස කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුඩස්ස සාසන”තති.

අරුහත්තං පන පඤ්ඤා පතිණ්කිලෙසපච්චවේක්ඛනවස්සෙත උප්පාදාසොමනස්සො උද්දනං උද්දනෙනො:-

“උත්තිණ්ණො පබ්බ පලිපා පාතාලා පරිවජ්ජිතා

මුත්තො ඔසා ච ගන්ථා ච සබ්බෙ මානා විසංගතා”ති

භාටං අභාසි.

තත් “උත්තිණ්ණො”ති: උත්තරිතා අතික්කන්තා. “පබ්බ පලිපා”ති පබ්බා ච පලිපා ච. පබ්බං බුච්චති පකතිකඤ්ඤා; පලිපොති ගච්ඡිතපුත්තලො මහාකඤ්ඤා. ඉධ පන පබ්බො විශාති පබ්බො, කාමරාගො; අසුචිතාචාපාදනෙන විහරස්ස මක්ඛනතො පලිපො විශාති පලිපො, පුත්තදාරාදිවිසයො බහලො ඡන්දරාගො. වුත්තනස්සෙත සම්මක්ඛනතො දුරුත්තරණ්ණො ච තෙ මයා අනාගාමිමග්ගෙන සබ්බසො අතික්කන්තාති ආහ:- “උත්තිණ්ණො පබ්බ පලිපා”ති. “පාතාලා”ති: පාතායාලනති පාතාලා, මහාසමුද්දෙ නිත්තරපදෙසා, කෙච්ඡි පන නාගභවනං පාතාලනති වදන්ති. ඉධ පන අභාධුත්තරණ්ණෙට්ඨන පාතාලා විශාති පාතාලා, දිට්ඨියො. තෙ ච මයා පඨමමග්ගාධිගමෙ තෙව සබ්බථා වජ්ජිතා; සමුච්ඡින්නාති ආහ:- “පාතාලා පරිවජ්ජිතා”ති. “මුත්තො ඔසා ච ගන්ථා චා”ති: කාමොසාදිමසතො අභිජ්ඣාකාය ගන්ථාදිගන්ථො ච තෙන තෙත මග්ගෙන මුත්තො පරිමුත්තො; පුත අනභිකීරණඅගන්තවස්සෙත අතික්කන්තොති අන්තො. “සබ්බෙ මානා විසංගතා”ති: නවවිධාපි මානා අග්ගමග්ගාධිගමෙන විසෙසතො සබ්බානං විනාසං ආපාදිතා සමුච්ඡින්නා. “මානවිධා ගතා”ති කෙච්ඡි පඨනති. මානකොට්ඨාසාති අන්තො. “මානවිසා”ති අපරෙ; තෙසං මානවිසස්ස දුක්ඛස්ස ඵලතො මානවිසාති අන්තො දුට්ඨබ්බො.

දෙවසගඤ්ඤා භාටා වණ්ණනා

ති ට්ඨිතා.

“පඤ්චකවක්ඛාං පටිඤ්ඤානා”හි ආයස්මතො සාම්ප්‍රදායිකයෝ කීහ. කා උපාසක? අයමයි පුරිමබුද්ධෙසු නාමාධිකාරො අයධ්‍යායස්ස හගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්ධිතා විඤ්ඤානං පතොසා සත්ථි පරිනිබ්බුතෙ හස්ස උපෙ පුපෙඨති ඡත්තානිඡත්තං කත්වා පුජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙවලොකෙ නිබ්බන්ධිතා අප රාපරං පුඤ්ඤති කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මිං බුබුපාදෙ රාජගෙගෙ අඤ්ඤාතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුතො හුත්වා නිබ්බන්ධි. සාම්ප්‍රදායිකයෝ නාම අගොසි. සො අනුකතමෙන විඤ්ඤානං, පතොසා බුබුපාදෙ. පුත්වා උපාසකෙති සම්මං විහාරං ගතො සත්ථාරං ධම්මං දෙසෙනං දිස්වා පසන්නාමානසො එකමන්තං නිසීදී. සත්ථා හස්ස අඤ්ඤාසං ඔලොකෙත්වා තථා ධම්මං දෙසෙසි යථා සම්මං පටිලභි සංසාරෙ ව සංවෙගං. සො පටිලභිසම්මො සංවෙග ජාතො පබ්බතීත්වා ඤ්ඤාසං අපරිපාකතො කතිපයං කාලං ආලය බහුලී විහාසි. පුත සත්ථාරා ධම්මදෙසනාය සමුත්තෙජ්ඣො විපස්ස නාය කමමධානං ගගෙත්වා තත්ථ යුත්තපායුත්තො විහරනො නවි රෙනෙව අරගතං පාපුණී.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“පරිනිබ්බුතෙ හගවති අයධ්‍යායස්සි තරුභ්‍රතමෙ
ඡත්තානිඡත්තං කාසෙත්වා උපමති අභිරොපසිං.
කාලෙන කාලං ආගන්ත්වා නමස්සං සන්ත්‍රු වෙතියං;
පුපථච්ඡදනං කත්වාන ඡත්තමති අභිරොපසිං.
සත්තරසෙ කපපසනෙ දෙවරජ්ජමකාරසිං;
මනුස්සත්තඤ්ඤා ගච්ඡාමි. උපපුජාසිදං එලං
කිලෙසා ක්කාපිතා මගං; හවා සබ්බෙ සමුගහා;
නාගොව බන්ධනං ජෙත්වා විහරාමි අනාසවො.
ස්වාගතං වත මෙ ආසි බුබුදෙධස්ස සනතිකො.
තිස්සො විජ්ජා අනුපසන්නා; කතං බුබුස්ස සාසන”න්ති.

සො අපරිපාසෙ භික්ඛුහි “කිං තයා ආවුසො උත්තරිමනුස්ස ධම්මො අධිගතො”හි පුට්ඨො සාසනස්ස නිය්‍යානිකභාවං අත්තනො ව ධම්මානුධම්මපටිපත්තිං හෙසං පවෙදෙනො අඤ්ඤා බ්‍යාක රණවසෙන:-

“පඤ්චකවක්ඛාං පටිඤ්ඤානා නිව්ඨන්ති ඡිත්තාමුලකා;
විකම්ණො ජාතිසංසාරො, නත්ති දුකි පුනාදාවො”හි

ගාථං අභාසි.

තත්ථ “පඤ්චකවක්ඛාං පටිඤ්ඤානා”හි: මයා ඉමෙ පඤ්චපා දනකවක්ඛා “ඉදං දුක්ඛං එත්තකං දුක්ඛං න තතො භියෙසා”හි තිඨි පටිඤ්ඤාති පරිවර්තීත්වා ඤානා විදිතා පටිවිචා. “නිව්ඨන්ති ඡිත්තා මුලකා”හි: තථා පටිඤ්ඤාතතො සෙව මුලභූතස්ස සමුදයස්ස

සබ්බසො පඨිණ්ණානො තො ඉද්දති යාව වර්මකවිත්තනිරෝධා තිට්ඨන්ති ජිනනමුලකාං වර්මකවිත්තනිරෝධෙන පන අප්පටි සක්කිකාව තීරුප්ඤ්ඤානි. තෙනාහං-“වික්ඛිණො ජාතිසංසාරො නත්ති ද්දති පුනරිත්තවො”ති. තස්සපෙසො හෙට්ඨා වුත්තොව.

සාමිදත්තසේවරස්ස ගාථා වණ්ණනා

ති ටිසි තා.

නමමමගභවණ්ණනා

ස ම ත්තා.

“න නට්ඨාමනං සතරස්”නති ආයස්වතො පරිපූර්ණතාසේවරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබ්බවෙසු කතාධිකාරො ධම්මදස්සියස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බත්තිනා විඤ්ඤාතං පතෙතා සත්ථරි පරිනිරිබ්බතො සත්ථු වෙනියෙ පුප්පාදීහි උදාරං පූජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤාකමමන දෙවෙසු නිබ්බත්තිනා අපරාපරා පුඤ්ඤාති කතා සුගතිසුයෙව සංසරතො ඉමස්මි. බුබුප්පාදෙ කපිලවත්ථස්මි. සකාසරාජකුලෙ නිබ්බත්තිනා විඤ්ඤාතං පතෙතා පරිපූර්ණවිභව තාය පරිපූර්ණතොති පඤ්ඤාසිත්ථ. සො විභවසම්පන්නතාය සබ්බ කාලං සතරස්. නාම ආහාරං පරිභුඤ්ඤාතො සත්ථු ඥානාගාරපරි හොගං සුත්වා “තාව සුමුමාලොපි භගවා නිබ්බාණස්සධං අපෙක්ඛිතා යථා තථා යාපෙති, කසමා මයං ආහාරගිඤ්ඤා සුත්වා ආහාරපුඨිකා භවිස්සාම, නිබ්බාණස්සධමෙව පන අමුභගි පරියෙසිතබ්බ”නති සං සාරෙ ජාතසංවෙගො ඤරවාසං පහාය සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිතා භගවතා කායගතාසතිකම්මට්ඨානෙ නියොජ්ඣො තත්ථ පටිට්ඨාය පටිලඬකිකානං පාදකං කතා විපස්සනාය තමමං ඤාතොතො විපස්ස නං වසේස්සවා අරගතනං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“නිරිබ්බතො ලොකවක්ඛුමහි ධම්මදස්සි නරාසනෙ
ආරොපෙසිං උජුං ඵගං. බුබ්බසෙට්ඨස්ස වෙනියෙ.

නිස්සෙණිං මාපසිත්තාන පුප්පසෙට්ඨං සමාරුහිං;
ජාතිපුප්ථං ගගෙත්තාන පුප්ථමහි අභිරොපසිං.

අහො බුඤ්ඤා! අහො ධම්මො! අහො තො සත්ථු සම්පදා!
දුශ්ශතීං නාහිජානාමි පුප්පජාසිදං ඵලං.

චතුත්තවුතො ඉතො ඤාපෙප පුප්පසිඛර නාමනා
සොළසාසිංසු රුජාතො වක්ඛවන්ති මහබ්බලා.

කිලෙසා කුසිත්තා මග්ගං-පෙ-කහං බුබ්බස්ස සාසන”නති.

අරගතනං පන පතා ධම්මගාරවබ්බුතානෙත පිතිවෙගෙන පිති වෙගවිස්සව්ධං උදනං උදනෙනෙනො “න නට්ඨාමනං සතරස්”නති. ගාථං අභාසි.

තත් “න තථාමනා සතරසං සුඛිනනං සං මසේජ පටිගුහන” නති: ‘තථා’ ති: හෙත පකාරෙන. “අමන” නති: අභිමනං. “සතරසං” නති: සතර සහොජනං තාම සහසාකසප්පිආදීති අභිසංඛහ හොජනනනි වදනති. අථවා අනෙකතො සතසදෙද්ද සහසො සහසසසොති ආදිසුචිය. හසවා යං හොජනං අනෙකසුපං අනෙකබ්බජනං හං අනෙකාරසහාය සතරසනති වුච්චි. නානාරසහොජනනති අතො. සුඛා එව අනනං සුඛාහොජනං, දෙවනං ආගාරො. “සං මසො අජ්ජ පටිගුහන” නති: යං මයා අජ්ජ අනුගුහනං යං මයා පරිගුහනනති ව ඉදං සතරසං. සුඛනනනතිපි එතාපි යොජෙතබ්බං. ඉදං වුත්තං ගොති: - යං මයා අජ්ජ එතරගි නිරොධසමාපනතිසමාපජ්ජනවසෙන එලසමාපනති සමාපජ්ජනවසෙන ව අච්චනතමෙව සනතා පණ්ණිතං නිබ්බාණසුඛං පරිගුහෙයමානං තං යථාමනං අභිමනං සුඛාචිතං තථා රුජකාලෙ මයා පරිගුහනං සතරසහොජනං දෙවත්තනාවෙ පරිගුහනං සුඛනනං ව න මතං නාභිමනං. කාසමා? ඉදංගි අරජයෙති සෙවිහං නිරාමිසං කිලෙසානං අච්චුභුහං, තං පන පුත්තජ්ජනසෙවිතං සාමිසං කිලෙසානං වච්චුභුහං ඉමසං සබ්බමෙ කලමෙ කලහාගමෙ කලපෙතීති. “ඉදනි යං මයජ්ජ පරිගුහන” නති වුත්තබ්බමං දෙසෙතො අපරිමිත දසසිතා ගොහමෙන බුච්චෙන දෙසිහො ධිමෙමාති ආහ. තසංතො අපරිමිතං අපරිමිතනං උපපාදවයානාවයනා අනනනං අසබ්බතබ්බාතුං සයමතුක්කුණන පසසි අපරිමිතසං අනනනාපරිමෙයසං සෙයසං දසසාමිති හෙන අපරිමිතදසසිනා; ගොහමගොතෙනන සමවා සමුබුච්චෙන. “බසං විග්ගං අමගං පණ්ණිත” නති: මදනිමවදනො පිපාස විතයො සබ්බසම්භාරසමුපොති ව ආදිනා සතාරා සුච්චි දෙසිතො ධිමෙමා නිබ්බාණං මයා අජ්ජ පරිගුහනනති යොජනා.

පටිපුණ්ණකතකරසස ගාථා වණ්ණනා

නි ට්ඨි තා.

“සසංඝමා පටිකතීණා” ති ආයසමහො විජසෙකරසස ගාථා. කා උප්පනති? අයමෙ පුරිමබුච්චිසු කහාධිකාරො සිසදසසිසස හග වතො කාලෙ විහවසමපතො කුලෙ නිබ්බන්තො විඤ්ඤානං පතො සකරි පරිනිබ්බතො හසං ථුපසං රහතබ්විහං වේදිකා කාරෙතො තත් උළාරං වේදිකාමහං කාරෙසි. සො හෙන පුඤ්ඤකමෙතන අනෙකසතෙ අත්තනාවෙ මණ්ඩමනාසෙනෙව විවරි. එවං දෙව මනුසොසු සංසරතො ඉමසමි බුච්චප්පාදෙ සාවච්චියං බ්‍රාහමණකුලෙ නිබ්බතති. විජසොතිසං නාමං අගොසි. සො වයප්පතො බ්‍රාහමණ විජ්ජාසු නිප්පතති. ගහො. සො හාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජි අරඤ්ඤ යතනෙ ක්කානලාභී සුචා විහරතො බුච්චප්පාදං සුචා උප්පනන පසාදෙ සාමුසනතිනං උපසංඛමිතො සතාරං වඤ්ඤා එකමතනං නිසිදි. හසං සතාරං ධමමං දෙසෙසි. සො ධමමං සුචා පබ්බජ්ජි විපසානං පට්ඨපෙතො නවිරසොව අරහතනං පාපුණි.

හෙන වුනතං අපදනෙ:-

“තිබ්බුතෙ ලෝකනාථගි පිඤ්ඤා නරුක්කමෙ
පසනනවිතොතා සුමනො රතනවෙදිමසාසගං.
මණ්ණි පරිවාරෙතො අකාසිං වෙදිවුත්තමං.
වෙදිකාස මගං කඛා තත් කාල කතො අගං,
යං යං යොනුපපජ්ජාමි දෙවත්තං අථ මාත්‍රසං,
මණ්ණි ධාරෙති ආකාසෙ. පුඤ්ඤකම්මසිදං ඵලං.
සොළසෙතො කප්පසහෙ මණ්ණිප්පසාසනාමකා
ජන්තිංසාසිංසු රාජානො වක්කවන්ති මගබ්බලා.
තිලෙසා කාපිත්‍ය මයං-පෙ-කතං බ්‍රහ්ම සාසන”නති.

අරගත්තං පන පඤ්ඤං බ්‍රහ්මාරොහොතො:-“සංඝාසමා
පටිකිණි”ති ගාථං අපාසි.

තත් “සංඝාසමාපටිකිණි”ති: යස්ස උත්තමපුග්ගලස්ස කාමාස
වාදයො වත්තාරො ආසවා සබ්බසො ඛිණා, අරියමග්ගෙන වෙසිතා.
“ආහාරෙ ව අනිසිද්ධො”ති: යො ව ආහාරෙ භණ්ණාදිවිසිතිස්ස
යෙති අනිසිද්ධො අගචිතො අනර්ක්කපනො. ත්‍රිදස්සනමත්තං
ආහාරසිසෙතෙත් වත්තාරොපි පච්චයා ගතිතාති දට්ඨබ්බං. පච්චය
පරියායො වා ඉධ ආහාරසල්ලෙ වෙදිතබ්බො. “සුඤ්ඤං අනි
මිතො වා”ති: එත් අප්පණ්ණිතිච්චිමොකෙධාපි ගතිතොයෙව. තිණ්ඩි
වෙතාති තිබ්බාණ්ණෙව නාමාති. තිබ්බාණං හි රාගාදීනං අභාවෙන
සුඤ්ඤං, හෙති සුඤ්ඤ විමුත්ති වාති සුඤ්ඤභවිමොකෙධා, තථා
රාගාදිතිමිත්තාභාවෙන සංඛාරතිමිත්තාභාවෙන ව අනිමිත්තං, තෙති
විමුත්තං වාති අනිමිත්තච්චිමොකෙධා, රාගාදිපණ්ණිතිනං අභාවෙන අප්ප
ණ්ණිතිනං, තෙති විමුත්තඤ්ඤාති අප්පණ්ණිතිතො විමොකෙධාති ව වුච්චති.
ඵලසමාපත්තිවසෙන හං ආරම්භං කඛා විහරන්තස්ස අයමපි
තිවිධො විමොකෙධා යස්ස ගොවරො. ආකාසෙව සකුන්තානං පදං
නාස්ස දුරන්තම”නති: යථා ආකාසෙ ගච්ඡන්තානං සකුණානං
ඉමසමිං ධානෙ පාදෙහි අක්කමිත්තං ගතා ඉදං ධානං සිසෙත ඉදං
උදරෙන පහරිතො ඉදං පකෙතිති න සක්කා පඤ්ඤපෙත්‍රං, එවමෙව
එවරුපස්ස හික්කුතො නිරයප්පද්දිසු ඉමිතා නාම පදෙන ගතොති
පඤ්ඤපෙත්‍රඤ්ඤා න සක්කෙති.

විජ්ජෙය්‍යරස්ස ගාථා වණ්ණනා
ති වසී තා.

“දුක්ඛා කාමා එරකා”ති ආයස්මිනො ඵරකෙය්‍යරස්ස ගාථා.
කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබ්බුච්චෙසු කතාධිකාරො තත් තත් ගවෙ
පුඤ්ඤති උප්පිණ්ණො සිබ්බස්ස හගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ
තිබ්බතතිතො විඤ්ඤාතං පතොතා එකදිවසං සත්ථාරං දිස්වා පසන්න

මානසො සඤ්ඤි කිංකරි ද්වන්ධසුත්තකං අලහනෙතාං “ගැදුහං කාය සාරං පුඤ්ඤං කරිස්සාමි”ති සඤ්ඤි ගමනමග්ගං සොධෙතියා සමං අකාසි. සඤ්ඤා තෙන තථා කභං හං මග්ගං පටිපඤ්ඤි. සො තඤ්ඤි ගමනං දිස්වා පසන්නාමානසො අඤ්ඤාං පඤ්ඤා පසන්නාමිනෙතා යාව දස්සානුපමාරසමතික්කමා බුබ්බාරමඤ්ඤං. පිතීං අවිජ්ජනෙතා අට්ඨාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවලොකෙ නිබ්බතෙතා අපරාපරං පුඤ්ඤාති කතා සුගතිසුයෙවි සංසරනෙතා ඉමසමිං බුද්ධපපාදෙ සාවඤ්ඤං සමොචනියස්ස කුට්ටිකියස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බතති. එරහො තිස්ස නාමං අහොසි. අභිරුපො දස්සනියො පාසාදිකො කත්තබ්බාකත්තබ්බසු පරමෙන වෙය්‍යතතියෙන සමනතා ගහො තස්ස මාතෘපිතරො කුලෙන රුපෙන ආවාරෙන වයෙන කොසලෙන ව අනුච්ඡිකං දරිකං ආනෙත්වා විවාහකමිමං අකංසු. සො භාය සද්ධිං. සංවාසෙන ගෙගෙ වසනෙතා පච්ඡිමගවිකත්තා කොනවිදෙව සංවේගවණ්ණා සංසාර-සංවිග්ගමානසො සඤ්ඤානිකං ගතවා ධම්මං සුත්වා පටිලඤ්ඤාං පබ්බජි. තස්ස සඤ්ඤා කම්මට්ඨානං අද්දසි. සො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා කතිපයදිවසාතික්කමෙන උක්කණ්ඩාභිභූතො විහාසි. අපස්ස ගගවා විත්තපථවතීං ඤාත්වා ඔවාදවසෙන “දුක්ඛා කාමා එරකා”ති ගාථං අභාසි. සො තං සුත්වා “අසුත්තං මයා කතං යොගං එවරුපස්ස සඤ්ඤි සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා තං විස්සජ්ඣාං මිඤ්ඤා විතක්කබ්බුලො විහාසි”නති. සංවේග ජුතො විපස්සනාය සුත්තපථසුත්තො නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“උත්තරිත්වාන නදිකං වනං ගච්ඡති වග්ගමා;

තමග්ගසාසිං සමබ්බුද්ධං සිද්ධං වරලක්ඛණං.

කුඤ්ඤපිටකමාදය සමං කතාන තං පථං

සඤ්ඤං අභිවාදෙත්වා සකං විතතං පසාදසිං.

වකුනවුතෙ ඉතො කපෙස යං කම්මමකරිං තද;

දුග්ගතිං නාභිජනාමි. මග්ගදනසසිදං එලං.

සද්ධාපඤ්ඤාසකෙ කපෙස එතො ආසි ජනාතිපො

නාමෙන සුපබ්බුද්ධොති ඤායතෙ සො නරිස්සරො.

කිලෙසා ක්කිභිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා අඤ්ඤා බ්‍යාකරොනෙතා:-

දුක්ඛා කාමා එරක! න සුඛා කාමා එරක!

යො කාමෙ කාමයති, දුක්ඛං සො කාමයති එරක!

යො කාමෙ න කාමයති එරක! දුක්ඛං සො න කාමයති

එරකා”ති.

තමෙව ගගවතො වුත්තගාථං පච්චුද්ධාසි.

තත් “දුකවා කාමා”ති: ඉමෙ වච්ඡුකාමා කීලෙසකාමා දුකවච්ඡු තාය විපරිණාමදුකවසංකාරදුකවසභාවතො ව දුකවා, දුකවා කාමා දුකවතිප්පතීකා. වුත්තං හෙතං:- “අපසසාදා කාමා ඛුදුදුකවා ඛුදු පායාසා ආදීනවො හෙත්ථ භියෙතා”ති ආදී. ‘ඵරකා’ ති: පඨමං තාව භගවා තං ආලපති. පච්ඡා පන ථෙරො අනන්තං නාමෙත කථෙති. “න සුඛා කාමා”ති: කාමා නාමෙතෙ ජානන්තස්ස සුඛා න හොනති අජනන්තස්ස පන සුඛතො උපට්ඨගතති. යථාහ:- “යො සුඛං දුකවතොදුකං දුකවමදුකං සලලතො”ති ආදී. “සො කාමෙ කාමසති දුකං සො කාමසති”ති: යො සත්තො කීලෙසකාමෙ වච්ඡුකාමෙ කාමයති තස්ස තං කාමානං සමපති අපරි ලාභතාය ආයති. අප්පසදුකවගෙතුතාය වට්ටදුකවගෙතුතාය ව දුකවා, වච්ඡුකාමා පන දුකවස්ස වච්ඡුභුතා ඉති සො දුකවසභාවං දුකව නිමිත්තං දුකවච්ඡුං ව කාමයතීති වුත්තො. ඉතරපටිපක්ඛවසෙන වෙව ච්ඡුං ඤාපෙතුං වුත්තං. තස්මා තස්සත්ථො වුත්තං විපරියායෙන වෙදිතබ්බො.

ඵරකත්ථරස්ස ගාථා වණ්ණනා
ති ට්ඨි තා.

“නමො හි නස්ස භගවතො”ති අයසවතො.මෙතෙත්ථරස්ස ගාථා. කා උපපතති? සො කීර අනොමදසංසිස්ස භගවතො කාලෙ කුල ගෙගෙ නිබ්බතතිවා විඤ්ඤාතං පතෙතා සාසනෙ අනිපසනේතා හුත්වා බොධිරුකකස්ස ඉට්ඨකාති වෙදිකං. විණ්ණිවා සුඛාපරිකමමං කාරෙසි. සත්ථා තස්ස අනුමොදනං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤ කමෙත දෙවලොකෙ නිබ්බතතිවා අපරාපරං පුඤ්ඤති කත්වා දෙව මත්‍රස්සෙසු සංසරතො ඉමසමිං බුද්ධුපපාදෙ මහධරමිඨ අඤ්ඤ භරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බතති. මෙතෙත්ථිස්ස නාමං අහොසි. සො වසප්පතො කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා තාපසපබ්බර්ජං පබ්බජිවා අරඤ්ඤ විහරතො බුබුපපාදං සුත්වා පුබ්බගෙතුතා වොදිගමානො සච්ඡු සන්තිකං. නන්ත්වා පච්චතියො ආරබ්භ පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා සත්ථාරු පඤ්ඤා විස්සර්ජිතෙ පථිලදාසඤ්ඤා පබ්බජිත්වා විපස්සනං වසෙස්සවා අරහත්තං පාපුණ්. තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“අනොමදසංසි භගවතො බොධිවෙදිමිකාසගං;
සුඛාය පිණ්ඩං දත්වාන පාණිකමමකාසගං.

දිස්වාන තං කතං කමමං අනොමදසංසි නරුත්තමො
තිකත්‍රුසමෙස සිභො සත්ථා ඉමං ගාථං අභාසථ.

ඉමිනා සුතකමෙතන වෙතනාදාණිධිති ව
සමපතතිමත්‍රභුත්වායං දුකවස්සන්තං කරිස්සති.

පසුනාමුඛවණණාහං එකඟො සුසමානිතො
ධාරෙමි අනතිමං දෙහං සමමාසලොභසාසනෙ.

ඉතො කප්පසනෙ ආසිං පරිපුණණං අනුතනො
රාජ සබ්බොසනො නාම චක්කවචානි මහබ්බලො.

කීලෙසා කුපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා සත්ථාරං ථොමෙතොතා:-

"නමොති තස්ස භගවතො

සංඝපුත්තස්ස සිරිමතො

තෙනායං අනුප්පත්තන

අග්ගො ධම්මො සුදෙසිතො"ති

භාථං අනාසි.

තත් "නමො"ති: නමකතාරො. 'ති'ති නිපාතමත්තං. "තස්ස"ති: යො සො භගවා සමතිංසපාරමියො පුරෙතො සබ්බකීලෙසෙ හඤ්ඤා අනුත්තරං සමමාසලොභං අභිසම්බුද්ධො. "සංඝපුත්තො"ති: සංඝපුත්තො අනඤ්ඤාසාධාරණාය පුඤ්ඤසම්පන්නායා ච සමානාමිතො උත්තමාය රූපකායසිරියා ධම්මකායසිරියා ච සමනාගතත්තා සිරිමා, තස්ස භගවතො සංඝපුත්තස්ස සිරිමතො නමො අපුද්, හං නමාමිති අපො. "තෙනා"ති: තෙන භගවතා. "අග්"නති: තස්ස ධම්මස්ස අත්තනො පච්චක්කවචාය වදති. "අනුප්පත්තනා"ති: අග්ගං සබ්බඤ්ඤානං සබ්බෙති වා ගුණෙති අග්ගභාවං සෙසභාවං පත්තන. "අසුභා ධම්මො"ති: අග්ගො උත්තමො නවම්ධලොකුත්තරධම්මො සුදු අවිජරිතං දෙසිතො පවෙදිතොති.

මෙතනඤ්ඤාපරස්ස භාථා වණණාහා

ති ට්ඨි තා.

"අසුභාහං භගවෙනොසමි"ති ආයකමතො වක්‍රපාලපෙඨ රස්ස භාථා. කා උප්පත්ති? සො පුරිමබුද්ධොසු කතාධිකාරො තත් තත් භවෙ පුඤ්ඤති කරොතො සිද්ධිසම්ප්ප්ප් භගවතො කාලෙ කුල ගෙගෙ නිබ්බත්තිතා විඤ්ඤානං පත්තො භගවති පරිනිබ්බුතො ථුප මගෙ කසිරමානෙ පුප්ථං ගතොති ථුපං පුප්ප්ඨි. සො තෙන පුඤ්ඤ කමෙත දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිතා අපරාපරං පුඤ්ඤති කතා දෙව මත්‍රස්සොසු සංසරතො ඉමසමි බුද්ධප්පාදෙ සාවඤ්ඤං මහා සුවණ්ණස්ස නාම කුච්ඡිකස්ස පුත්තො හුතා නිබ්බත්ති. තස්ස භාලොති නාම අභංසු. මාතා තස්ස ආධාරිතා පරිධාරිතා විවරණ භාලෙ අඤ්ඤං පුත්තං ලභී. තස්ස මාතාපිතරො බුලලභාලොති නාම කතා ඉතරං මහාභාලොති වොහරිංසු. අථ තෙ වසප්පත්තෙ ඝර්ඛකි තෙන බන්ධංසු. තස්මිං සමයෙ සත්ථා සාවඤ්ඤං විහරති ජෙතවතෙ.

තත්ව මහාපාලො ජේතවනං ගව්ස්තෙනති උපාසකෙනි සද්ධිං විහාරං
 ගන්තො සඤ්ඤා සන්තතිං ධම්මං සුඛං පටිලභාසද්ධො කුට්ටබ්බාරං
 කාණ්ඩොභාතිකස්සෙව භාරං කතො සයං පබ්බජි, පබ්බජිතො ලඤ්ඤා
 සමපදෙ ආචරිසුපජ්ඣායානං සන්තතිකෙ පඤ්ඤාවස්සානි වසිතො වුත්ථ
 වස්සො පචාරෙතො සඤ්ඤා සන්තතිකෙ කම්මධාරානං ගහෙතො සට්ඨිමත්තො
 සහායතික්ඛු ලභිතො තෙති සද්ධිං භාවනානුකූලං වසන්තධාරානං පරියෙ
 සනෙතො අඤ්ඤාතරං පච්චන්තගාමං නිස්සංය ගාමකාවාසිකෙනි උපාස
 කෙනි කාරෙතො දින්නායං අරඤ්ඤායතනෙ පණ්ණසාලායං වසනෙතො
 සමණධම්මං කරොති. තස්ස අකම්මරොගො උප්පන්නො, වෙජ්ජා
 නොසජ්ජං සම්පාදෙතො අද්දසි, සො වෙජ්ජන වුත්තවිධානං න පටි
 පජ්ජි, තෙනස්ස රොගො වසිසි, සො “අකම්මරොගවුපසමන්තො
 කිලෙසරොගවුපසමන්තමෙව මග්ගං වර”න්ති අකම්මරොගං අජ්ඣු
 පෙකම්මො විපස්සනායංයෙව යුත්තප්පයුත්තො අහොසි. තස්ස භාවනං
 උසුසුකායාපෙණතුස්ස අප්‍රබ්බං අවරිමං අකම්මිතිවෙව කිලෙසා ව භිජ්ජංසු.
 සො සුක්ඛවිපස්සකො අරහා අහොසි. තෙන වුත්තං අපදානො:-

“තිබ්බුතෙ ලොකනාථමති¹ ආහුතීනං පටිඤ්ඤා
 සිද්ධිසම්මති හගවති මහාථුපමගො අහු.

මගෙ පවත්තමානවති සිද්ධිත්ථස්ස මගෙසිනො
 උමාපුප්ථං ගහෙතොන ථුපමති අභිරොපසිං.

වතුනවුතෙ ඉතො කපෙප යං පුප්ථමතිරොපසිං;
 දුග්ගතිං නාභිජ්ජනාමි, ථුපපුජ්ජසිද්ධං ථලං.

ඉතො ව නවමෙ කපෙප සොමදෙවසනාමකා
 පඤ්ඤාසිංසු රාජනො වක්ඛවන්ති මහබ්බලා.

කිලෙසා කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අථ පෙරෙ අකම්මරොගෙන විහාරෙ ඔතිනෙ ගාමං පිණ්ඩාය ගතෙ
 තික්ඛු දිසවා උපාසකා “කසමා පෙරො නාගතො”ති පුච්ඡිතො තමත්තං
 සුඛං සොකාභිභූතා පිණ්ඩපාතං උපනෙතො “හනෙත කිඤ්ඤි මා විත්ත
 සිත්ථ,ඉදුති මයමෙව පිණ්ඩපාතං.ආනෙතො උපට්ඨෙතිස්සාමා”ති හෙ තථා
 නරොන්ති. තික්ඛු පෙරස්ස ඔවාදෙ ධර්මා නවිරස්සෙව අරහත්තං පතො
 වුත්ථවස්සො පචාරෙතො “සත්ථාරං වන්දිතුං සාවස්මි ගම්ඤ්ජාම හනෙත”ති
 ආහංසු. පෙරො “අහං දුබ්බලො අවක්ඛුකො, මග්ගො ව සඋපඤ්ඤො,
 මයා සද්ධිං ගව්ස්තනානං කුමනාකං පරිස්සයො හවිස්සති, කුලෙහ
 පඨමං ගව්ස්ථං ගන්තො සත්ථාරං මහාපෙරෙ ව මම වන්දනාය වන්දුථ,
 වුලපාලස්ස මම පවත්තිං වතො අකම්මං කපෙතො කිංචි පුරිසං
 පෙසෙය්‍යාථා”ති ආහං. තෙ පුත්තපි යාවිතො ගමනං අලහන්තා සාධුති
 පටිසුඤ්ඤා සෙතාසනං සංසාමෙතො උපාසකො ආපුච්ඡිතො අනුක්ඛ

මෙන ජෙනවනං ගතං සුභං මහාපෙරෙ ව තස්ස වන්දනාය වන්දිතා දුතියදිවසෙ සාවතියං පිණ්ඩය වරතනා චූලපාලස්ස නං පවතති. වතා අයං තෙන හතෙන මයං භාගිනෙයො පාලිතො නාම ඉමං පෙසිස්සාමිති චුතෙන “මග්ගො සපරිස්සයො න සකකා එතෙන ගහවෙසන ගතං තස්මා පබ්බාජෙතබ්බො”ති නං පබ්බාජෙතා පෙසෙසුං. සො අනුක්කමෙන ථෙරස්ස සන්තිකං ගතං අතතානං තස්ස ආරෝවෙතා නං ගගෙතා ආගච්ඡන්තො අනතුරා මග්ගෙ අඤ්ඤාතරස්ස ගාමස්ස සාමාන්තා අරඤ්ඤාධානෙ එකිස්සා කට්ඨභාරියා භාගනකියා සද්දං සුභා පටිබ්බාචිත්තො හුභා යට්ඨිකොටිං විස්සජෙතා “තිට්ඨථ හතෙන මුහුත්තං යාවාහං ආගච්ඡාමි”ති වතා තස්ස සන්තිකං ගතං තත් සිලවිපතති. පාපුණි. ථෙරො “ඉදං ති මෙව ඉඡෙයා ගීතසද්දෙ සුතො, සාමණේරො ව විරායති, නුත සිලවිපතති පතෙතා හවිස්සති”ති විනෙකයි. සොපි ආගතං “ගච්ඡාමි හතෙන”ති ආග. ථෙරො “කිං පාපො ජාතොසි”ති පුච්ඡි. සාමණේරෙ තුණ්හි හුභා පුත පුච්ඡන්තොපි න කපෙයි. ථෙරො තාදිසෙන පාපෙන මම යට්ඨිගහණකිච්චං නපි. “ගච්ඡ තුව”නති වතා පුත තෙන “බහු පරිස්සයො මග්ගො, තුවෙත ව අකා, කථං ගමිස්සාථා”ති චුතො පත “බාල ඉධෙව මෙ නිපජ්ඡතා මරතනස්සාපි අපරාපර පවට්ටනස්සාපි තාදිසෙන ගමනං නාම නත්ති”ති ඉමමත්ථ දසෙස්සන්තො:-

“අකොහං හතනෙතොසමි කතාරඤ්ඤානපක්කනො;
සයමානොපි ගච්ඡස්සං න සහායෙන පාපෙනා”ති

ගාථං අභාසි.

තත් “අකො”ති: චක්ඛුචිකලො. “හතනෙතො”ති: විතට්ඨ චක්ඛුකො. එතෙන පයොගවිපතතිවසෙනාහං උපහතනෙතොසය අකො නජ්චවතොවෙනාති යථාචුත්තං අකිභාවං විසෙසෙති. අථවා ‘අකො’ති: ඉදං ‘අකො ජිණේ මාතාපිතරො පොසෙති’ති ආදිපුටිය මංසවකුචෙකලලීපනං. ‘සබ්බපි මෙ පරිබ්බාජකා අකා අචක්ඛුකා’ ‘අකො එකචක්ඛු විචක්ඛු’ති ආදිපුටිය පඤ්ඤාචක්ඛුචෙකලලීපනනති දසෙසුං. “හතනෙතොසමි”ති චුත්තං. තෙන මුඛයමෙව අභිභාවං දසෙසුති. “කතාරඤ්ඤානපක්කනො”ති: කතාරෙ විස වනෙ දිස මග්ගං අනුපට්ඨො නජ්චකතාරාදිගහණං සංසාරඤ්ඤානං පටි පනොනාති අධිපායො. තාදිසං හි කතාරඤ්ඤානං අයං ථෙරො සම තිසකමිතා සීතො. “සයමානොපි”ති: සයනොපි පාදෙසු අව හතොත්ත උරෙත ජනනාති ව භූමියං සයනො පටිවතෙතනොපි න ගච්ඡෙය්‍යං. “න සහායෙන පාපෙනා”ති: තාදිසෙන පාපපුග්ගලෙක සහායභූතෙන සද්ධිං න ගච්ඡස්සනති යොජනා. තං සුභා ඉතරො සංවෙගජනො “භාරියං වත මයා සාහසිකං කම්මං කත”නති බාහා පග්ගස්ස කන්දනො වතසණ්ඨං පක්කනො තථා පක්කනොව

අහොයි. අළු ථේරස්ස සිලනෙරේන පණ්ඩිතමිලසිලාසනං උණ්ණා භාරං දස්සෙයි. හෙන සඤ්ඤා නං භාරණං ඤානා ථේරස්ස සන්තිනං ගන්තා සාවච්ඡිගාමීපුරිණී. විය අත්තානං ඤාපෙතා යට්ඨිකොටිං ගණ්ණනො මහං සංඛිපිතා නදගෙව සායණෙහ සාවච්ඡියං ථේරං තෙතා තත් ජෙතවනෙ චූලපාලිතෙන භාරිතාය පණ්ණසාලාය ඵලකෙ නිසිදපෙතා තස්ස සහායවණේණ න ථේරස්ස ආගතභාවං ජනාපෙතා පක්කාමී. චූලපාලිතොපි තං යාවජ්චං සක්කච්චං උපට්ඨාසිති.

වික්ෂිපාලකේරස්ස ගාථා වණ්ණනා

නි ට්ඨි තා.

“වික්ෂිපේ. විජිතානා”ති ආයසවතො වික්ෂිපුමහකේරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? සො තීර පද්මුතතරස්ස හගවතො භාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බත්තිතා විඤ්ඤානං පතො සත්ථි පරිනිබ්බතො කණ්ණචූපං උද්දස්ස රඤ්ඤ පුප්ඵප්පජය කසිරමානාය පුප්ඵනි අල හනො තස්ස චූපස්ස සමන්තො වින්දනවේදිකාය පරිකම්පිතා මහන්තං පූජං අකාසි. සො හෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවමනුස්සෙසු උදාරසම්පත්තිං අනුභවතො කස්සපස්ස හගවතො භාලෙ කුට්ටිකිකා කුලෙ නිබ්බත්තො සත්ථි පරිනිබ්බතො කණ්ණචූපං උද්දස්ස රඤ්ඤ පුප්ඵප්පජය කසිරමානාය පුප්ඵනි අල හනො එකං බණ්ඩසුමනපුප්ඵං දිස්වා මහතා මූලෙන තං කිණ්ණිකා ගණ්ණනො වෙතියෙ පූජං කරෙන්නා උදාරං පිතිසොමනස්සං උප්පාදෙයි. සො හෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිතා අසිතියං වස්සකොට්ඨො සග්ගසුඛං අනුභවිතා ඉමසමී බුද්ධුප්පාදෙ පාචායං මලුරජකුලෙ නිබ්බත්ති. තස්ස ජානාලෙ ගෙගෙ බණ්ඩසකඛර සුමනපුප්ඵනි ව උප්පන්නාති අගෙසු. තෙනස්ස වික්ෂිපුමනොති නාමං අකංසු. සො විඤ්ඤානං පතො හංවති පාචායං චූන්දස්ස අමච්චතො විගරන්ත උප්පංක ටිතා ධම්මං සුචා පටිලඛසඤ්ඤා පබ්බජිතා විපස්සනාය නම්මං කරෙන්නා නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණී.

හෙන චුත්තං අපදනො:-

“පද්මුතගේ නාම ජිනො ලොකජේට්ඨා නරුසො

ජලිතා අභිකම්බොව සම්මුඛො පරිනිබ්බතො.

නිබ්බතෙ ව මහාවිරෙ චූපො වින්දාරිකො අනු,

දුපරතනං උපට්ඨන්ති ධාතුගෙගං බහු ජනා.

පසන්නවිහන්තා සුමනො අකං වින්දනවේදිකා;

දිස්සති චූපකම්බොව චූපානුච්ඡිකො තද.

හවෙ නිබ්බත්තමානස්ස දෙවතො අළු මානුසෙ

මමත්තං මෙ න පස්සාමි; පුබ්බකම්බසිදං ඵලං.

පසුව සතෙ දසෙ කපෙප සතෙතො අධිජනා අනු
සබ්බෙ සමග්ගානාමා තෙ වග්ගවග්ගි මගබ්බලා.

කිලෙසා කොපිනා මග්ගං-පෙ-කතං බුබුසා සාසන"නති.

අරගතනං පන පඤ්ඤා අතතනො පුරිමජනිං අනුසාරනො
තත් අතතනො සුමනපුප්ඵපරිවොගස්ස සග්ගසම්පන්නිමිත්තකං
නිබ්බාණපටිත්ථස්සයනාදි දිස්වා උද්භවසෙන තමත්. පකාසෙනො:-

"එක පුප්ඵං චජ්ඣාන අසිතිං වස්සකොට්ඨො

සග්ගෙසු පරිවාරෙත්වා සෙසකෙනත්ති නිබ්බුතො"ති

ගාථං අගාමි.

තත් "එකපුප්ඵ"නති: එකං කුපුමං, නං පන ඉධ සුමනපුප්ඵං
අභිපෙභං. "චජ්ඣානා"ති: සත්ථු ථූපපුජකරණවසෙන පරිච්ච
ජිත්වා, පරිවොගගෙන. "අසිතිං වස්සකොට්ඨො"ති: මනුස්සගණනාය
වස්සානං අසිතිකොට්ඨො. අව්වනතසංයොගෙ වෙතං උපයොග
වවනං. ඉදංඤ ජස්ස කාමසග්ගෙසු දුතියෙ අපරාපරාප්පතර්වසෙන
වුත්තනති වෙදිතබ්බං. තස්මා "සග්ගෙසු"ති: තාවතීංසසංඛාතො සග්ග
ලොකෙ; පුනපුනං උපප්පන්නවසෙන ගෙත්ථ බහුවචනං. "පඤ්ඤා
රෙත්වා"ති: රූපාදීසු ආරම්භණෙසු ඉත්ථිසානි පරිවාරෙත්වා, සුඛං අනු
භවිත්වා, දෙවච්ඡරාසි වා අත්තානං පරිවාරෙත්වා උපධිපෙත්වා. "සෙස
කෙනමිති නිබ්බුතො"ති: පුප්ඵපුජය වසෙනු පවත්නකුසලවෙනනාසු
භවසම්පන්නිදායකකල්මසො සෙසෙන යං තත්ථ විවට්ඨපටිත්ථස්සය
භූතං නං සත්ථිසං වදන්. බහු ති තත්ථ පුබ්බාපරවසෙන පවත්නා
වෙනනා. "සෙසකෙනා"ති: තස්මෙව කල්මස්ස විපාකාවසෙසෙන
සහ අපරිකම්භණයෙව තස්මිං කල්මවිපාකො නිබ්බුතො අමති
කිලෙසපරිනිබ්බාණෙන පරිනිබ්බුතොස්මි. එතෙන යස්මිං අත්තා
ගාවෙ ධත්වා අත්තනා අරගතනං සච්ඡිකතං, සොපි චරිමත්තගාවො
නස්ස කල්මවිපාකොති දස්සෙති. යාදිසං සත්ථිසං අඤ්ඤාපාපි තස්මෙව
කල්මස්ස විපාකාවසෙසෙනාති වුත්තං.

බණ්ඩසුමනසෙඨරස්ස ගාථා¹ වණණනා

නි වසී තා.

"නිඤ්ඤා සතපලං¹ කංඝ"නති ආයස්මතො නිස්සසෙඨරස්ස ගාථා,
කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුබුසු කතාධිකාරෙ විපසංසිද්ධා භගවතො
කාලෙ යානකාරකුලෙ නිබ්බතතිත්වා විඤ්ඤාතං පතෙනා එකදිවසං
භගවතං දිස්වා පසන්නාමානසො චන්දනබ්බණ්ඩන ඵලකං කත්වා
භගවතො උපනාමෙසි. තඤ්ඤි භගවා පරිභුඤ්ජ. සො තෙන පුඤ්ඤ
කමෙමන දෙවලොකෙ නිබ්බතතිත්වා අපරාපරං පුඤ්ඤනි කත්වා දෙව
මනුස්සෙසු සංසරනො ඉමිස්මිං බුබුප්පාදෙ රොරුවනගරෙ රජ

කුලෙ නිබ්බතති. සො වයපපතො පිතරි කාලං කතෙ රජෙජ්ජ
පතිට්ඨිතො ඛිමිසාරරක්ඛෙය්‍යෙ අදිට්ඨසභායො හුතො තස්ස මණිමුත්ත
වන්දාදීනි පණණාකාරානි පෙසෙසි. තස්ස රුජ ඛිමිසාරෙ පුඤ්ඤ
වන්තං තං සුත්වා පටිපාහතං පෙසෙන්නො විත්තපටෙ බුඬවරිතං.
සුවණ්ණපටෙව ව පටිච්චසමුප්පාදං ලිබාපෙතො පෙසෙසි. සො තං
දිසවා පුරිමමුළෙසු කතාධිකාරතාය පටිච්චෙහිකාතාය ව විත්තපටෙ
දස්සෙන්නං බුඬවරිතං. සුවණ්ණපටෙහෙ ලිඛිතං පටිච්චසමුප්පාදකකු
මඤ්ඤ මලොකෙතො පවත්නිතිට්ඨතියො සලලකෙතො සාසනකකමං
ගදයෙ සපෙතො සංජනසංවෙගො “දිට්ඨො මයා භගවතො වෙසො
සාසනකකමො ව එකපදෙසෙන ඤාතො, ඛිත්‍රදුක්ඛා කාමා ඛිත්‍රපායාසා,
කිං දුක් මයං ඤාතොසෙනා”ති රජජං පහාය කෙසමස්සං. මහා
රෙච්ඡා කාසායානි වන්දානි අවජාදෙනො භගවන්තං උද්දස්ස පබ්බ
ජිත්වා මත්තිකාපත්තං ගගෙතො රුජා පුකකුසානි වීඨ මහාජනස්ස පරි
දෙවන්තස්සෙව නගුරහො නිකමිත්ථො අනුකකමෙන රුජගහං ගතො
තත්ථ සප්පසොණධිකපඛායෙර විහරන්තං භගවන්තං උපසංකමිත්ථො
වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා ධම්මං දෙසෙසි. සො ධම්මදෙසනං
සුත්වා විපස්සනා කම්මට්ඨානං ගගෙතො යුත්තපසුතො විහරන්තො
විපස්සනං උසස්සකාපෙතො අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“යානකාරෙ පුරෙ අාසිං දුරුකමෙම සුසිකඛිතො;

වන්දනෙ ඵලකං තත්ථො අදාසිං ලොකබ්බුතො.

පහාසති ඉදං වෘමනං සුවණ්ණස්ස සුනිමිතං;

ගජ්ජියානං අස්සයානං දිබ්බං යානං උපට්ඨිතං.

පාසුදා සිවිකාවෙව නිබ්බන්තන්ති යට්ඨිජිතා;

ආභාසරන්තං මයං ඵලකස්ස ඉදං ඵලං.

එකනවුතෙ ඉතො කපෙප ඵලකං යං අදදිං නදා;

දුග්ගතිං නාභිජනාමි. ඵලකස්ස ඉදං ඵලං.

සත්තපඤ්ඤසහෙ කපෙප වත්තාරෙ සන්තනාමකා

සත්තරත්තසම්පන්නා වක්ඛවන්ති මහබ්බලා.

කිලෙසා කුමපිතා මයං-පෙ-නතං බුඬස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා උද්ගතවසෙන අත්තනො පටිපත්තිං
කපෙන්නො:-

“භිත්වා සතපලං කංසං සොවණ්ණං සහරුජිකං

අග්ගතිං මත්තිකාපත්තං ඉදං දුතියාගිසෙවන”න්ති

ගාථං අභාසි.

තත්ථ “භිත්වා”ති: පටිච්චජිත්වා. “සතපල”න්ති: සතං පලානි යස්ස
තං සතපලපටිමාණං. “කංසං”න්ති: කංසතාලං. “සොවණ්ණං”න්ති:
සුවණ්ණමයං. “සහරුජික නති: විහත්තවිවිත්තතාය අනෙකරුප

රජ්ජි විවිභතතාය ව අනෙකලෙබාසුනා. “අගගයි. මහනිකා සකා”නති: එවරුපෙ මහාරතෙ භාජනෙ පුබෙබ භුඤ්ඤා බුඩානං මවාදං කණෙනො ඉදුනාහං හං ඡබ්බෙඤා මහනිකාමයං පතනං අගගගයි. “අභො සාධු මයා කතං අරියවතං අනුට්ඨිත”නති භාජන කීත්තනාපදෙසෙන රජ්ජරිවමාගං පබ්බඤ්ජුපගමනඤ්ච අනුමො දෙනො. වදන්. තෙතාග:- “ඉදං දුතියාගිසෙවන”නති. පඨමං රජ්ජාගිසෙවනං උපාදය ඉදං පබ්බඤ්ජුපගමනං මම දුතියාගිසෙව නනති. තඤ්ඤි රුගාදිහි සංකිලිට්ඨං සංඝඝිකං සපරිසඝිකං කමමං අනත්ඨංගිතං දුක්ඛපට්ඨෙඤා නිහිනං, ඉදං පන හං විපරියායතො උත්තමං පණීතනති අභිපපායො.

නිසංසෙඤ්ජරසං ගාථා වණණනා

නි ට්ඨි තා.

“රුපං දිස්වා සති බුඩ්ධා”ති ආයසමනො අනසෙඤ්ජරසං ගාථා. කා උපපත්ති? සොපි පුරිමබුබ්බෙසු කතාධිකාරෙ තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපතිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිණ්ණෙනො සුමමධස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතතිඤා විඤ්ඤාහං පතොනා එකදිවසං සුමෙධං භග වනතං දිස්වා පසන්නවිසොනා සලලපුදෙථති පුජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙවෙසු නිබ්බතතිඤා අපරාපරං පුඤ්ඤති කඤා සුගතිසුයෙව සංසරෙනො ඉමස්මිං බුබුපපාදෙ සාවස්ඨයං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බතතිඤා අනසොති ලබ්භනාමො විඤ්ඤාහං පතොනා ගෙකුසමපත්තියා වොදියමානො එකදිවසං විහාරං ගතො සඤ්ච ධම්ම දෙසනං සුඤා පටිලඛිසෙධා පබ්බජ්ඤා කතපුබ්බකිදෙවො විපස්ස නාය කමමං කණෙනො විහරති. අථස්ස එකදිවසං ගාමං පිණ්ඩාය පටිට්ඨස්ස අලඛිකතපටියතතං මාකුගාමං දිස්වා අයොනිසො මනසි කාරවසෙන තස්ස රුපං ආරබ්භ ඡන්දරුගො උපපජ්ජි. සො විහාරං පටිසිඤා “සතිං විස්සජේඤා මලොකෙනතස්ස රුපාරමමණේ මග්ගං කිලෙසො උපපනොනා, අසුත්තං මයා කත”නති අත්තනො විත්තං නිග්ගණ්හනො තාවදෙව විපස්සනං වෙඩ්ඨිඤා අරහත්තං පාපුණී.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“සුමෙඤ්ඤා නාම නාමෙන සයමගු අපරජ්ඣො
විවෙකමනුබ්‍රාහ්මණෙනො අජේඤාගාහි මහාවනං.

සලලං පුපථිතං දිස්වා ඛනීඤාන වටංසකං
බුඩ්ධස්ස අභිරුපෙසිං සමමුඛා ලොකනායකං.

තිංසකපසසගස්සමත්ථි යං පුපථිමතිරෙපසිං;

දුග්ගතිං නාතිජනාමි. බුඩ්ධජුජාසිද්ධං එලං.

උභනවිසෙ කපපසතෙ සොලසාසිංසු නිමිථ්ථා
සත්තරතනසමපනනා වකකවහනි මහබ්බලා.

කිලෙසා කොටිනා මගො-පෙ-කනං බුබුසු සාසන"නති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා අත්තනො කිලෙසුප්පතතිදිසුනෙනා කිලෙසෙ අනුචිත්තෙනාසං චට්ඨකඛණො නතෙව සිසුකෙට්ඨනං අහං පන තෙ නානුචිත්තනති දසෙසුනොනා:-

රූපං දිසා සති මුට්ඨා, පිය නිමිත්තං මනසිකරොනො සාරත්තවිත්තො වෙදෙති භාසාව අජෙය්සාස නිට්ඨති; තස්ස චිත්තනති ආසවා භවමුලා භවගාමිනො"ති

ගාථං අභාසි.

තත්ත 'භාස'නති: ධුජනියං රූපාසනනං; තං පතෙත්ත ඉත්ති රූපං අභිපෙතනං. 'දිසා'ති: චක්ඛුනා දිසා; චක්ඛුමාරාත්තසාරෙන නිමිත්තාත්තඤ්ඤාපලකඛණවසෙන තං ගගෙඤ්ඤා, තස්ස චා තථා ගගණගෙත්ත අත්තො. "සති මුට්ඨා"ති: අසුභතාවෙ කාසෙ අසු භතෙත්ත ජවත්තනනා සති නට්ඨා; යථා පන රූපං දිසා සති නට්ඨා තං දසෙසුනොනා අහං "පිය නිමිත්තං මනසිකරොනො"ති: යථා උපට්ඨිතං ආරම්භං සුභංසුඛනති ආදිනා පියනිමිත්තං තත්ත අසො නිසෙ මනසිකරෙන මනසිකරොනො සති මුට්ඨාති යොජනා.

තථා තතො ච "සාරත්තවිත්තො වෙදෙති"ති: සුච්ඡි රත්ත විත්තො හුත්තා තං රූපාරම්භං අනුභවති අභිනාසනොනා පන තං ච අජෙය්සාස නිට්ඨති, අජෙය්සාසාස තං ආරම්භං ගිලිත්තා පරිනිට්ඨ පෙත්තා චත්තනතිවෙව. එවං භූතස්ස ච "තස්ස චිත්තනති ආසවා භව මුලා භවගාමිනො"ති: භවස්ස සංසාරස්ස මුලභාවකාරණභාව උප ගමනසන්තා භාවාසවාදසො චත්තාරොපි ආසවා තස්ස සුගහලස්ස උපරුපරි චිත්තනතියෙව න භාසනති, මගො පන පරිසරිකාරො යත්තා විපස්සනං චිත්තෙත්තා සම්මානි පරිවිජ්ඣනනස්ස මගොපට්ඨාපියා හෙ චත්තාරොපි ආසවා අනවසෙසහො පතිණා පරිකම්භාති අභිප්පායො.

අභසනෙත්තරස්ස ගාථා මණණනා

ති චිත්තා.

"සද්දං සුත්තා සති මුට්ඨා"ති ආයසමනො උත්තරිකෙත්තරස්ස ගාථා. කා උප්පාදති? අයමෙ පුරිමබුමෙසු කතාසිකාරො තත්ත තත්ත භවෙ විචට්ඨිපනියස්සං පුඤ්ඤං උපවිණ්ණෙනා සුමෙධස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බත්තියා විඤ්ඤානං පතොනා එකදිවසං සත්ථාරං දිසා පසන්නාවිත්තො ගොණකාදිඅත්තනං සඋත්තරච්ඡදං බුබුරහං පලලඛිතං ගතංකුටියං පඤ්ඤාපෙත්තා අද්දසි. සො තෙන පුඤ්ඤ කෙමෙත දෙවමනුස්සෙසු සංසරෙනා ඉමස්මිං බුබුපාදෙ කපිල චන්ද්‍රමෙ. සංසාරජකුලෙ නිබ්බත්ති. තස්ස උත්තරිකෙති නාමං අගොසි. සො වයප්පතො සද්දු සද්දනිසමාගමෙ බුබුත්තාවං දිසවා පටිලඛයෙත්තා පබ්බට්ඨො සමණධම්මං කරොනොනා එකදිවසං නගරං

පිණිස පවිටියා අනතරමගෙන අඤ්ඤාභරය ඉතිසා ගිතසද්දං සුඛා අයොනිසො මනසිකාරවසෙන තත් ජන්දරගෙ උප්පනෙන පටිසංඛාතබලෙන හං වික්ඛමෙහොසා විහාරං පටිසිඛා සංජාන සංවෙගො දිවාට්ඨානෙන නිසිද්දො නාවදෙව විපස්සනං වර්ධෙය්‍යා අර හතතං පාපුණී. තෙන වුත්තං අපදනො:-

සුමමබ්බස හගවතො ලොකපෙට්ඨස්ස නාදිනො
පලලඛෙකා හි මයා දිනො සඋත්තරච්ඡදන්තො.
සත්තරතන සම්පන්නො පලලඛෙකා ආසි යො තද
මම සඛිකප්පමඤ්ඤය නිබ්බතනති සද මම.

තිංසකප්පසහස්සාති යං පලලඛමදදිං තද;
දුග්ගතිං නාතිජානාමි. පලලඛස්ස ඉදං ඵලං.

විසකප්පසහස්සමති සුවණ්ණොහා තයො ජනා
සත්තරතනසම්පන්නො වක්ඛවන්ති මහබ්බලා.

කිලෙසා ක්ඛාපිතා මයං-පෙ-කතං බුඬස්ස සාසන"තති.

අරහතතං පන පච්චා අත්තනො කිලෙසුප්පතතිතිදස්සනෙන කිලෙසෙ අජ්ඣුච්ඡන්තස්ස නත්ථ වට්ඨදුක්ඛතො සිදුකම්පනං අහං පන තෙ ජ්ඣුච්ඡිමෙවාති දස්සෙන්නො:-

"සද්දං සුඛා සති මුට්ඨා පිය නිමිත්තං මනසිකරොතො
සාරත්තවිත්තො වෙදෙති තඤ්ච අපේක්ඛාස නිට්ඨති;
තස්ස වර්ධනති ආසවා සංසාරං උපගාමිනො"ති

ගාථං අභාසි.

තත්ථ. 'සද්ද'තති: රජජනියං සද්දරමණං. "සංසාරං උපගාමි නො"ති:

"බ්බානං ච පටිපාටි බාහුආයතනානච

අබ්බොච්ඡිත්තං වත්තමානං සංසාරොති පවුට්ඨති"ති.

ඵලං වුත්තසංසාරවට්ඨකාරණං හුච්චා උපගමෙන්නති සංසාර ගාමිනො. සංසාරුපගාමිනොති වා පාඨො. සෙසං අනන්තරගාථායං වුත්තනයමෙව.

උතතිසන්තප්පරස්ස ගාථා වණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

"සම්මප්පබානසම්පන්නො"ති ආයසමනො දෙවසගසන්තප්පරස්ස ගාථා. කා උප්පතති? අයමපි පුරිමබ්බුච්ඡෙසු කායාදිකාරො තත්ථ හත්ථ හවෙ විවට්ඨපතිස්සයං කුසලං උපවිණ්ණෙන්නා ඕඤ්ඤා හගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතන්තො විඤ්ඤාහං පත්තො ඵකදිවසං සිඤ්ඤා හගවන්තං දිස්වා පසන්නාමානසො බ්බුච්ඡිවකප්පපෙට්ඨි පුජං අභාසි. සො තෙන පුඤ්ඤානමෙමන දෙවමත්තස්සෙසු සංසරෙන්නා ඉමස්මි. බුඬප්පාදෙ කපිලබුද්ධස්මි. සක්කාරාජකුලෙ නිබ්බතති. තස්ස දෙව

සභොති නාමං අගොසි. සො වයසනතො චුච්චිකලුගවුපසමන්.
සන්ති ගතො බුබානුභාවං. දිසා පසන්නමානසො සරණෙසු පතිට්ඨි
තො පුන නිත්‍රොධාරාමෙ සන්ති විහරන්තො සන්තාරං උපසං
කම්භා පටිලබ්‍යමො පබ්බජිතො කතපුබ්බකිට්ඨො විපස්සනාය
කම්මං කරොන්තො නවිරසොව අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“වන්දොව විමලං සුඛං විපසන්නමනාවිලං
නාන්දිරාගපරිකම්ණං තිණ්ණං ලොකෙ විසත්තිකං.
නිබ්බාපයන්තං ජන්තං තිණ්ණං භාරයනං චරං
මුතීං චනසම්මං ක්කියන්තං එකග්ගං සුසමාගිතං.
බුච්ඡිට්ඨකපුප්ථානී ලංගිකා සුත්තනො¹ අගං
බුබුසු අනිරොපෙසිං සිබිනො ලොකබුච්ඡනො.
එකතියෙසෙ ඉතො කපෙප යං කම්මකරිං තදා;
දුග්ගතිං නාතිජානාමි. බුබුපුජාසිදං එලං.
ඉතො සත්තමකෙ කපෙප මනුජ්ඤෙ මහායසො
සමන්තවකුසුමාසි වක්කවන්ති මහබ්බලො.
කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුබුසු සාසන”නති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා අත්තනා අධිගතං විමුක්තිසුඛං නිසාය
උපසන්නපිතිසොමනසො උද්නවසෙන:-

“සම්මප්පධානසම්පන්නො සතිපට්ඨානගොචරො
විමුක්තිකුසුමසජ්ජෙනො පරිනිබ්බාසියානාසවො”ති²
ගාථං අහාසි.

තත් “සම්මප්පධානසම්පන්නො”ති: සම්පන්නවතුබ්බිධසම්මප්ප
ධානො; තෙති කතාබ්බකිට්ඨං සම්පාදෙතා සීතොති අන්තො. “සති
පට්ඨානගොචරො”ති: සායානුපස්සනාදයො සතිපට්ඨානා ගොචරො
පවත්තිට්ඨානං එතස්සාති=සතිපට්ඨානගොචරො; වතුසු සතිපට්ඨා
නෙසු පතිට්ඨිනවිතොති අන්තො. ගුණසොතෙන පරමසුගතා
විමුක්තියෙව කුසුමාති තෙති සබ්බසො සම්මදෙව සජ්ජෙනො විභුසිතො
අලංකිතොති=විමුක්තිකුසුමසජ්ජෙනො. “පරිනිබ්බාසියානාස
වො”ති: එවං සම්මාපටිපජ්ජන්තො භික්ඛු නවිරසොව අනාසවො
හුඤ්ඤා පරිනිබ්බාසියාති සඋපාදිසෙසාය අනුපාදිසෙසාය ව නිබ්බාණ
ධාතුයාති අන්තො. ඉදමෙව ව පෙරස්ස අසද්දබ්‍යාකරණං අගොසි.

දෙවසනසන්තරස්ස ගාථා වණණනා

නි ට්ඨි තා.

දසම්මගාවණණනා

ස ම තතා.

“හිතා හිතී තිං අනවොසිතනො”¹ ති අයසමනො බෙලධානි කඤ්ඤාසමය භාවා. කා උපපත්ති? අයමි පුරිමවුබ්බසු කතාධිකාරෙ ඉතො එකතීංසෙ කප්පෙ වෙසසගුසු භගවතො කාලෙ බ්‍රාහ්මණ කුලෙ නිබ්බත්තිතී වයසනො බ්‍රාහ්මණසිප්පෙසු නිප්පත්ති. පඤ්ඤා සර්වාසං පඤ්ඤා ඉතිපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජිතා ඉතිහි පරිවුතො විවරනො එකදිවසං වෙසසාං භගවතං දිස්වා පිතීසොමනස්සරාතො සඤ්ඤාසමයතී. නිස්සාය පසන්නාමානසො ඤ්ඤාං උද්දිස්ස පුපෙථගි පුජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤාකමෙත දෙවමනුස්සොසු සං සරනො ඉමසමි. බුබුද්ධාදෙ සාවඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිතී බෙලධානිකොති ලභිතාමො විඤ්ඤානං පනො සඤ්ඤා ධම්මදෙසනං සුඤ්ඤා පටිලභිසමො පබ්බජ්ජිතා කමමධානං ගහෙතී. කොසලරට්ඨ අරඤ්ඤා විහරනො අලසො කායදලහිබ්බසුලො ඵරාසවාමො අහොසි. සමණධම්මෙ විතං න උපපාදෙසි. අථ නං භගවා ඤ්ඤා පරිපාකං ඔලොකෙතී:-

“හිතා හිතී තිං අනවොසිතනො
 මුඛතභග්ගී මදරිකො කුසිතො
 මහාවරාහොව නිවාපපුට්ඨො
 පුනපුනං ගබ්හමුපෙති මනෙ”²ති.

ඉමාය මහාසගාථාය සංවෙජ්ජෙසි. සො සඤ්ඤාං පුරතො නිසින්නං විස දිස්වා තඤ්ඤා භාවං සුඤ්ඤා සංවෙගජාතො ඤ්ඤාසමය පරිපාකං ගතත්තා විපස්සනං පට්ඨපෙතී නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණී.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“කණ්ණිකාරංව ජොතෙන්නං නිසින්නං පබ්බතන්නරෙ
 මහාසෙන්නං දිසා සබ්බා ඔසධිං විස තාරකං.
 තයො මාණවකා අසසු සතෙ සිප්පෙ සුසිකතිතා;
 ඛාරිභාරං ගහෙතීන අනෙත්ති මම පච්ඡතො.
 පුට්ඨෙ සත්තපුප්ථානි නිකම්මතානි තපසසිතා;
 ගහෙතී තානි ඤ්ඤාමහි වෙසසාභුසාහිරොජ්ජිං.
 එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමහිරොජ්ජිං;
 දුග්ගතීං නාතිජානාමි. ඤ්ඤාපුජාසිද්ධං ඵලං.
 එකුතතීංසෙ කප්පමහි විපුලාභාසනාමකා
 සත්තරත්තසමයතො වක්කවාහි මහබ්බලා.
 කිලෙසා ක්වාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුබුස්ස සාසන”³ති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා සඤ්ඤා ඔවාදං පටිපුජෙන්නො¹ බ්‍රහ්මරොක බුබුස්ස ව අඤ්ඤා බ්‍රහ්මරොකොතො තමෙව භාවං පටිවුද්ධාසි.

හඳු “ගිංඤා ගිංඤා” නම්: ගතවන්නාවං පරිවර්තනා, පබ්බජනානි අනෙථා. “අනවොශිනතො” නි: අනුරූපං අවොශිතතො; යදන්තං සාසනෙ පබ්බජනායං අනුරූපපරික්කදිතං අභරිතතො අපරියොසි නසනාවො අකහකරණියොති අනෙථා. අථවා “අනවොශිනතො” නි: අනුඅවොශිතසනාවො විපුසිතං මග්ගනඤ්ච අනුපටිපාටියා වසිතබ්බ වාසයං අකතාථී, දසසු අරියවාසෙසු අවසිතවාති අනෙථා. මුඛ සංඛාතං නාමගලං ඉමෙසං අත්ථිති=මුඛනාමගලී; නාමගලෙන විය පඨවිං පරෙසු ඵරුසවාචස්සයොගෙන අත්තානං බණ්ණෙනාති අනෙථා. “ඛද ජිකො” නි: උදරෙ පස්සහො, උදරපොසනතප්පරො. “කුසිනො” නි: අලසො, භාවතං අනාහුසුඤ්ඤානො, එවමිත්ථායං නිප්පත්තිං දසෙසං නොතො ආහ:- මහාවග්ගසනාව නිවාපපුටෙසා පුනපුනං ගබ්බමුපෙති මනෙද්ද” නි. හස්සනෙථා ගෙට්ඨා වුත්තොයෙව. එන් ව යථා පබ්බ ජනා අනවොශිතාදිසනාවනාය පුනපුනං ගබ්බමුපෙති මනෙද්දි. න එවං මාදිසෝ පස්සහො නබ්බපරිනාසනාවනාය පත සමොපටි පත්තියා මන්තං පාපිහත්තා පරිනිබ්බායතිති බ්‍යතිරෙතමුඛෙන අඤ්ඤා බ්‍යානාසිති දඨබ්බං.

බෙලට්ඨාතිකපණ්ණාසකං ගාථා වණ්ණනා
නි වසි තා.

“මානෙන වකුචිනාසෙ” නි ආයසමහො සෙතුවන්පණ්ණාසකං ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබුබ්බෙසු කතාතිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ විචට්ඨපතිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිණ්ණෙනො නිස්සස්ස සමවාසමුඛස්ස කාලෙ කුලගෙයෙ නිබ්බත්තිනා විඤ්ඤානං පහොභා එකදිවසං නිස්සං භගවන්තං දිස්වා පසන්නාමානසො සුමධුරං පතසඵලං අභිසංඛතං නාළිකොරඵලසාලුචිතං අදුසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙව ලොකෙ නිබ්බත්තිනා අපරාපරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසමි. බුබුළුපාදෙ අඤ්ඤාතරස්ස මණ්ඩලිකරඤ්ඤා පුත්තො හුචා නිබ්බත්ති. සෙතුවන්පණ්ණාසකං නාමං අගොසි. සො චිතරි මතෙ රජත් පතිට්ඨිතො උස්සාගනස්ස සමපහතිතං අනාවෙන රාජනිච්චාති විරා ඛෙතො රජ්. පරගන්ථගතං කචා දුක්ඛප්පත්තියා සංවෙගජාතො ජනපදවාරිකං චරන්තං සන්ථාරං දිස්වා උපසංකම්චා ධම්මං සුචා පටිලඛසංඛො පබ්බජිනා පරිනාමිං කාරොතොතා හදගෙව අරගන්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“නිස්සස්ස ඛො භගවතො පුබ්බෙ ඵලමදසහං;
නාළිකොරඤ්ච පාදසිං බජ්ජකං අභිසමමතං.
බුඬස්ස හමිහං දඬා නිස්සස්සථ මගෙසිනො
මොදමහං කාමකාමී උපපජ්ජි යදිච්ඡිතං.
වෙනවුතෙ ඉතොකපෙප යං දුනාමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. ඵලදුනාසසිදං ඵලං.

ඉතො හෙරසකපාමහි රාජා ඉන්ද්‍රසමො අනු
සහතරතනසමපනො වකකවනී මහබබලො.

කිලෙසා ක්‍රියාපිතා මයං-පෙ-කහං බුබුසු සාසන"නති.

අරහත්තං පත පනි: කිලෙසෙ ගරහනො:-

"මානෙන වක්ඛිතා සෙ
සඛිංරෙපු සංකිලිසුමානා සෙ
ලාහාලාහෙන ටිපිතා
සමාධිං නාධිගමිත්තති"ති

ගාථං අභාසි.

තත් "මානෙන වක්ඛිතා සෙ"ති: සෙයෙයාගමසමිති ආදින
යප්පවනෙන මානෙන අහනුකකංසනපරවමහනාදිවසෙන කුසල
හණිවේදනෙන විප්පලඛා "සඛිංරෙපු සංකිලිසුමානාසෙ"ති:
අස්සිතතිකබ්බාතිරෙපු වකකාදිපුච්ච රූපාදිපු ව සඛිතබ්බෙමපු
සංකිලිසුමානා, "එහං මම එසො හමසමි එසො මෙ අත්තා"ති නං
තිමිත්තං නණ්ණාදිවසෙන සංකිලිසුමානා ආපජ්ජමානා. "ලාහාලාහෙන
මපිතා"ති: පතනවිවරදිනං චෙව වත්තාදිනං ව ලාහෙන තෙසං
යෙව ව අලාහෙන තං තිමිත්තං උපපනොති අනුකසපිසෙති මපිතා
මද්දිතා අභිභූතාති. නිදසුනමත්තං චෙතං අවසිඨලොකබ්බමානං¹
චෙත්ථ සඛිගහො දඨබ්බො. "සමාධිං නාධිගමිත්තති"ති: තෙ එවරූපා
පුහුලා සමාධිං සමපච්චසංනාමසෙන විතෙතකභහං කද්දිපි
නවිඤ්ඤාති නපට්ටිගනති නපාපුණ්ණති සමාධිසංවහනතිකානං
බ්බමානං අභාවතො ඉතරෙසස්ස භාවතො; ඉධාපි යථා මානාදිති
අභිභූතා තෙ අවිඤ්ඤාතො සමාධිං නාධිගමිත්තති; න එවං විඤ්ඤ
තො. තෙ පත මාදිසා තෙති අනභිභූතා සමාධිං ගමිත්තෙනවාති
බ්බතිරෙකමුඛෙන අඤ්ඤාබ්බාකරණනති වෙදිතබ්බං.

සෙතුවස්සෙත්ථරසං ගාථා වණ්ණනා
ති ටිපි තා.

"නාහං එතෙන අත්ථිකො"ති ආයසමතො බිඳුරසෙත්ථරසං
ගාථා. කා උප්පතති? අයමපි පුරිමබුබුසු කතාපිකාරෙ සිඬකප්පසංගහ
වතො කාලෙ අඤ්ඤාභරසං රසෙඤ්ඤා අනෙත පුරෙ ගොපකො හුච්චා
එතදිවසං හගවත්තං සප්පිසං රුජ්ඣිගනෙන ගමිත්තං දිස්වා පසනා
විතොනා කණ්ටෙරපුප්පාති ගහෙනා සසඬිසං ලොකනායකං පුරෙසි.
සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙවලොහෙ තිබ්බතතිචා අපරාපරං
පුගතිපුසෙව සංසරනො; ඉමසමි. බුබුසුපාදෙ සිලවතිනගරෙ සෙවසි
පුතොනා හුච්චා තිබ්බතති. බිඳුරගේතිසං නාමං අගොසි. සො
විඤ්ඤාතං පතොනා කෙනවිදෙව කරණීයෙන සාවත්ඨිසං ගතො

උපාසකෙහි සසිං විහාරං ගතො සන්තු ධම්මදෙසනං සුඤ්ඤා පටිලඛි සමො පබ්බට්ඨො ඤාණස්ස පරිපාකතො විපස්සනං පඨපෙනො නවිරසෙව අරහතං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදානො:-

“සිද්ධාසො නාම භගවා ලොකජෙට්ඨො තරුසගො
පුරකඛතො සාවකෙහි නගරං පටිපජ්ජථ.
රඤ්ඤ අනෙත පුරේ ආසිං ගොපකො අභිසම්මතො;
පාසාදෙ උපට්ඨෙට්ඨාහං¹ අද්දසං ලොකනායකං.
භණ්ණෙරං ගගෙඤ්ඤා භික්ඛුසංඝෙ සමොක්ඛිරිං;
බුඞ්ණි විකුබ්බණ්ණං දිස්වා² තතො භියෙසා සමොක්ඛිරිං.
චතුත්තවුතෙ ඉතො කපෙප යං පුප්ඵමභිජෙට්ඨං;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. බුඬපුජ්ජිදං ඵලං.
සත්තාසිතිමිතො කපෙප චතුරේ ආසිංසු මහිසිකා
සත්තරතනසම්පන්නා චක්ඛවන්ති මහබ්බලා.
කිලෙසා කාපිතා මය්ගං-පෙ-කතං බුඬස්ස සාසන”නති.

අරහතං පන පඤ්ඤා කතඤ්ඤාභාවෙ ධර්මා අත්තනො උප
කාරස්ස රඤ්ඤ පටිවුපකාරං කාතුං සීලවතීනගරං ගතො රඤ්ඤ
ධම්මං දෙසෙන්නො සම්මානි පකාසෙසි. රුජ් සම්මප්පරියොසානෙ
සොභාපන්නො සුඤ්ඤා අත්තනො නගරේ සුදස්සනං නාම මගනතං
විහාරං කාරුපෙනා ථෙරස්ස නියසාදෙසි. මහාලාභසක්කාරෙ
අගොසි. ථෙරෙ විහාරං සබ්බං ව ලාභසක්කාරං සංඝස්ස නියසා
දෙඤ්ඤා සංසං පුරිමනියමෙනෙව පිණ්ඩාය වරිඤ්ඤා යාපෙන්නො කති
පාහං තත්ථ වසිතො සාවන්ති ගතතුකාමො අගොසි. භික්ඛු “ගනෙත
තුලෙහ ඉධෙව වසථ සචෙ පට්ඨයෙහි වෙකල්ලං මයං හං පාරි
සුරෙස්සාමා”ති ආහංසු. ථෙරෙ “න මය්ගං ආවුසො උදාරෙහි පට්ඨ
යෙහි අත්තො අපි; ඉහරිතරෙහි පට්ඨයෙහි යාපෙමි, ධම්මරසෙ
නෙවමහි අපිකො”ති දස්සෙන්නො:-

“නාහං ඵතෙන අපිකො
සුඤ්ඤො ධම්මරසෙන නපටිතො
පිඤ්ඤා රසග්ගවුත්තමං
න ව කාශාමි විසෙන සත්ථ”නති

ගාථං අභාසි.

තත්ථ “නාහං ඵතෙන අපිකො”ති: යෙන මං තුලෙහ තපෙපතු
කාමා පරිසුරෙස්සාමාති වදථ ඵතෙන ආමිසලාගෙන පට්ඨයාමිසර
සෙන නාහං අපිකො, මය්ගං ඵතෙන අත්තො තපි, සත්තාසි පරමං
සුබ්බති ඉහරිතරෙහෙව පට්ඨයෙහි යාපෙමිති අත්තො. ඉද්ධි තෙන

1. උපට්ඨෙට්ඨාහං. අප. පා.

2. බුඬස්ස ව විසු. කථා. අප. පා.

අනුචිකිතාවේ පටිපාටිකාරණං දසෙන්නො ආහ:-“සුඛිනො ධම්ම රසෙන හපිනො”ති: සත්තනිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මරසෙන වෙච නවවිධලොකුත්තරධම්මරසෙන ව හපිනො පිනො සුඛිනො; උත්ත මෙන සුඛෙන සුඛිනොති අත්ථො. “පිට්ඨාන රසගමුත්තම”නති: සබ්බ රසෙසු අහං සෙසං තනොයෙව උත්තමං යථාචුත්තං ධම්මරසං පිත්ථා ධීනො තෙතාහ:-“සබ්බං රසං ධම්මරසො ජිනාති”ති. ‘හ ව කාහාමි විසෙහ සන්ධ’නති: එවරූපං රජුත්තමං ධම්මරසං පිවිත්ථා ධීනොති විසෙන විසසදිසෙන විසසං රසෙන සන්ධං සංසයං න කරිස්සාමි; තථා කරණස්ස කාරණං නත්ති අත්ථො.

බහුරුපෙරසං ගාථා වණ්ණනා
ති ට්ඨිතා.

“ලුහිනො වහ මෙ කාසො”ති ආයස්මතො බිහිකපෙරසං ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබුච්ඡෙසු කතාධිකාරො තත්ත තත්ත භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනො පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ යක්ඛ සෙනාපති හුත්වා නිබ්බතො එකදිවසං යක්ඛසමාගමෙ නිසින්නො සන්ධාරං අඤ්ඤාතරස්මි. රුක්ඛබුලෙ නිසින්නං දිස්වා සන්ධාරං වන්දිත්වා එකමන්තං කිසිදි. තස්ස සන්ධා ධම්මං දෙසෙසි. සො ධම්මං සුත්වා උදාරං පිතිස්සමන්තස්ස පවෙදෙන්නො අපෙඨාසේන්නො උට්ඨගිත්වා සන්ධාරං වන්දිත්වා පදකක්ඛණං කත්වා පක්කාමි. සො තෙන පුඤ්ඤ කමමන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්නො ඉමිස්මිං බුදුප්පාදෙ ආවත්ඨියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්ති. බිහිකොතිස්ස නාමං අගොපි. සො විඤ්ඤානං පතො මහාමොග්ගලානපෙරසං මිනිසිකතාවං සුත්වා “ඉඤ්ඤා භවිස්සාමි”ති පුබ්බගෙනුනා වොදිගමානො පබ්බජිත්වා භග වතො සත්තකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සම්මට්ඨිපස්සනාසු කම්මං කරොන්නො තවිරස්සෙව ජලුහිඤ්ඤ අගොපි.

තෙන චුත්තං අපදනො:-

“පදුමුත්තරො නාම ජිනො දිපදිඤ්ඤ නරාසහො
පවතා අභිනිකම්මම ධම්මං දෙසෙති වන්දුමා,
යක්ඛානං සමයො ආසි අවිදුරෙ මගෙසිනො
යෙන කිලෙවන සමපත්තා අජ්ඣපෙක්ඛිංසු භාවදෙ.
බුබුස්ස ගිරමඤ්ඤය අමනස්ස ව දෙසනං
පසත්තවිතො සුමනො අපෙඨාසේත්වා උපට්ඨතිං.
සුචිණ්ණස්ස එලං පස්ස උපට්ඨානස්ස සන්දිනො;
තිංසකපපසගස්සෙසු දුග්ගතිං නුපපජ්ජගං.
උභවිසෙ¹ කපපසතෙ සුමග්ගලසනාමනා
සත්තරත්තසම්පන්නා වක්කවත්ති මහබ්බලා.
කිලෙසා කුපිතා මග්ගං-පෙ-තං බුබුස්ස සාසන”නති.

අරග්ගතං පන පඤ්ඤා සම්මානං ඉති පුද්ගලාදියො වෙතං අනෙකපිතිතං ඉති විධිං පටිච්ඡෙදනං ඉති පාටිඤ්ඤායෙන ව අනුසංසිද්ධිපාටිඤ්ඤායෙන ව සහනානං අනුග්‍රහං කරොනොති පිනරති. සො භික්ඛුති “කථං තිං ආවුසො ඉති වෙදඤ්ඤා”ති පුට්ඨො තමන් ආවිකකනොනා:-

“ලුහකො වත මෙ කායො පුට්ඨො ව පිතිසුඛෙන විපුලෙන තුලමිව ඵරිතං මාචනෙන පිලවතිව මෙ කායො”ති

ගාථං අභාසි. උද්ගතවසෙනාතිථි වදනතියෙව.

තත් “ලුහකො වත මෙ කායො”ති: නිවරණාදි විකල්පනෙන වුද්දසම්බන්ධෙන විතතපරිදමනෙන ව වතුරිඤ්ඤාදනාය සුට්ඨ විණ්ණ වසිනාවෙන ව මෙ රූපකායො සලලුහකො වත යෙන අගං මහා භූතපට්ඨයමි නාම ඉමං කර්ජකායං විතතවසෙන පරිණාමෙමිති අධිපපායො. “පුට්ඨො ව පිතිසුඛෙන විපුලෙන”ති: සම්බන්ධතමෙව ඵරනෙන මහතා උදාරෙන පිතිසම්බන්ධෙන සුඛෙන පුට්ඨො ව මෙ කායොති යොජනා. ඉදං යථා කායො ලුහකො අභාසි, තං දස්ස නන්ධං වුතනං, සුඛසංකෘතකමනෙන සම්මං යෙව ලුහසංකෘතක මනං ගොති. සුඛස්ස ඵරණං වෙත්තං නං සම්මුඤ්ඤානරූපවසෙන දම්බිතං. කථං පන වතුරිඤ්ඤානසම්බන්ධෙන පිති සුඛඵරණං සමතිකතන පිතිසුඛං හි හනති සම්මතං? ඉදං පන න වතුරිඤ්ඤානලකණ වසෙන වුතනං. අපි බො පුට්ඨතාගවසෙන පිතිසුඛතොති පන පිති සම්බන්ධසංකෘත සුඛෙන; උපෙක්ඛා හි ඉධ සම්මතසහාවතාය සුඛං විසෙසයොගතො ව සුඛතති අධිපෙතනං. හථාති වුතනං:- “සුඛ සංකෘතකමි ඔක්කමති”ති. පාදකානුසාරමතෙන රූපකායාරමත ඡන්ත වා ඉති විතතන සහජතං සුඛසංකෘතකමි ඔක්කමති පටිසති පස්සති සම්පාපුණාතිති. අයං තත් අනෙකං. හථා වාග අධිකථායං:- “සුඛසංකෘත නාම උපෙක්ඛා සම්පසුතතා සංකෘත, උපෙක්ඛා හි සන්තං සුඛතති වුතනා; සායෙව ව සංකෘත නිවරණෙහි ව විතකතාදි පට්ඨති තෙහි ව විමුක්තතතා ලුහසංකෘතකමි වෙදිතබ්බං. තං ඔක්කතතස්ස පනස්ස කර්ජකායොපි තුලපිටු විය සලලුහකො ගොති. සො ඵලං වාහකම්තතතුලපිටුතා විය සලලුහකෙන අදස්සමානෙන ව කායෙන බ්‍රහ්මලොකං ගමිති”ති. තෙනාග:- “තුලමිව ඵරිතං මාචනෙන පිල වතිව මෙ කායො”ති. හස්සන්තො යද අගං බ්‍රහ්මලොකං අසංකං වා ඉති යා ගතතුකාමො ගොමි, තද මාචනෙන වායුතා ඵරිතං බිත්තං තුලපිටු විය ආකාසං ලබ්භනොයෙව මෙ කායො ගොතිති.

බිත්තසංකරස්ස ගාථා වණ්ණනා

ති ධ්මිතා.

“උත්තණ්ඩිතො”ති ආයස්මතො මලිතවහ්නසංකරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයං කිරි පුද්ගලානුසාරස්ස හගවතො කාලෙ හිමවත්තතො අවිදුරෙ අසංකරසම්මං ජාතස්සරෙ සතුණො හුඤ්ඤා නිබ්බන්ති. පද

මුත්තරේ හඟවා තිං අනුග්‍රහණගතො නන් හන්තො ජනාසරනීරේ
වඩකමති. සකුණෝ හඟවන්තං දිසා පසන්නමානසො සරේ කුමුදනී
ගහෙතො හඟවන්තං පුජෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙව
මනුසොසු සංසරන්තො ඉමසමි. බුඛුපාදෙ භාරුකවන්තගරේ අඤ්ඤ
තරසා බ්‍රාහ්මණසා පුතො හුතො නිබ්බතති. මලිතවමෙහාතිසා
නාම අහොසි. සො විඤ්ඤානං පතොනා පච්ඡාභුමහාචරං උප
සබ්බමිතො තසා සතතිකෙ. බමම. සුතො පටිලබ්බසමො පබ්බජිතො
විපසානාය කමම. කරෙන්නො විහරති. තසා ච අයං සභාවො:-
යන් භොජනසප්පායො දුලලහො ඉතරේ සුලහා, තතො න පකක
මති; යන් පන භොජනසප්පායො සුලහො ඉතරේ දුලලහා, තන්
න වසති පකකමතෙව. එවං විහරන්තො ච ගෙනුසමනනතාය මහා
පුරිසජාතිකතාය ච නවිරසෙව විපසානං වඩෙසන්තො අරහත්තං
පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“හිමවන්තසා අවිදුරේ මහාජනසාගරේ අනු
පදමුපලසඤ්ඤානො පුබ්බිකසමොතතො.

කකුඛො¹ නාම නාමෙන තන්ධාසිං සකුණෝ තද
සිලවා බුඛිසමපතොනො පුඤ්ඤපුඤ්ඤසු කොවිදො.

පදමුතතගේ ලොකවිදු ආනුනිතං පටිග්ගහො
ජනසාරසා අවිදුරේ සඤ්ඤරති² මහාමුති.

ජලජං කුමුදං හෙතො උපතෙසිං මහෙසිනො.
මම සබ්බපමඤ්ඤය පටිග්ගති මහාමුති.

තඤ්ඤ දුතං දදිසාහං සුකකමුලෙන වොදිතො
කප්පානං සතසගසාං දුග්ගතිං නුපපජ්ජහං.

සොළසෙතො කප්පසතෙ ආසුං වරුණනාමකා
අට්ඨ එතෙ ජනා තන්³ වකකවන්ති මහබ්බලා.

කිලෙසා කුට්ඨිතා මයං-පෙ-කතං බුබ්බසා සාසන”නති.

අරහත්තං පන පතො අත්තනො පටිපත්තිං ‘පච්චෙකකිතො
උදුතං උදුතෙන්නො:-

“උකකණ්ඩිතොපි න වසෙ, රමමානොපි පකකමෙ,
තතෙවනන්ධසංහිතං වසෙ වාසං විවකකිණො”ති

ගාථං අහාසි.

තන් “උකකණ්ඩිතොපි න වසෙ”ති: යසමිං ආවාසෙ වසන්තසා
මෙ භොජනසප්පායාලාභෙන අසිකුසලෙසු බමෙවසු උකකණ්ඩා අතති
රති උපපජ්ජති, තන් උකකණ්ඩිතොපි වසෙ වසාමියෙව. ඉතරසප්පාය
ලාභෙන නපකකමෙ නපකකමාමි. “නවසෙ”ති එන් නකාරෙනාපි

1. සි. I & 3. කුකකුඛො. 2. සමරිත්. අප. පා. 3. සි. I & 3. ජනාසිපා සිත්.

“පකකමෙ”ති පදං සම්මතං. “රමමානොපි පකකමෙ”ති: යසම් පන ආවාසෙ විසත්තස්ස මෙ පච්චයවේදාලාභාවෙන නත්ති උක්කණ්ණං අඤ්ඤාදක්ඛු අභිරමාමි. එවං අභිරමානො අවසෙසසප්පායාලාභෙන තතො පකකමෙ න වසෙය්‍යං. එවං පටිපජ්ජනොවාහං නතිරසෙව සකන්තං පච්චුපාදිනති. අයඤ්ඤාදං අත්තපටිපත්ති පච්චවෙකකණ්ණං යොජනා. පරස්ස ඔවාදදුතෙ ව න වසෙය්‍ය පකකමෙය්‍යාති විධාන වසෙත්තං යොජෙතබ්බං. “නතෙව්‍යානන්තංගිතං වසෙ වායං විවක්ඛා රණ්ණ”ති: යසම් ව ආවාසෙ පච්චයා සුලභා සමණධම්මො න පාරිසුරිං ගච්ඡති, යසම් ව ආවාසෙ පච්චයා සුලභා සමණධම්මොපි පාරිසුරිං ගච්ඡති, එවරුපො ආවාසො අන්තංගිතො නාම වසිසාති තොති කතො ඉධ අනන්තංගිතං වාසං විවක්ඛණො විඤ්ඤාත්තිකො සකන්තං පරිපුරෙතුකාමො තතෙව වසෙය්‍ය. යත් පන පඤ්චග්ග සමන්තාගතො ආවාසො ලබ්භති, සත්තපි සප්පායා ලබ්භනති, තතෙව වසෙය්‍යාති අත්තො.

මල්ලිකවංශකෙට්ඨක ගාථා වණ්ණනා ති වසී තා.

“සනලිඛගස්ස අන්තස්ස”ති ආයස්මතො සුභෙමනකෙට්ඨක ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම් පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරෙ තත්තත්ත භවෙ විච්චුපතිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිණ්ණෙනා ඉතො වානවුතෙ කාපෙව නිස්සස්ස භගවතො කාලෙ වනවරෙ හුතො වතෙ වසති. තං අනුග්ගණතිතුං භගවා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා තස්ස ආසනෙන ආනෙ අඤ්ඤාතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසීදී. සො භගවන්තං දිස්වා පසත්ත විතො සුගක්ඛාති පුත්තාගපුප්පාති ඔවිණ්ණිතො භගවන්තං පුජෙයි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවලොකෙ නිබ්බත්තීතො අපරපරං පුඤ්ඤාති කතො දෙවමත්තස්ස සංසරනො ඉමස්මිං බුබුද්ධාදෙ පාරිසත්තදෙසෙ විභවසම්පන්නස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුතො හුතො නිබ්බත්ති. සුභෙමනෙතාතිස්ස නාමං අහොසි. සො විඤ්ඤාතං පතො සධ්දස්ස තගරෙ මිගදුසෙ විහරන්තං භගවන්තං උපසම්භවිත්වා ධම්මං පුත්වා ථුට්ඨලස්සඬො පබ්බජිත්වා තෙපිටකො හුතො විපස්සනං පඨපෙත්වා තතිරසෙව ඡළභිඤ්ඤා අහොසි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“කාතනං වතමොගස්ස වසාමි ලුඤ්ඤො අහං;
පුත්තාගං පුප්පිතං දිස්වා බුබුද්ධස්මිං අනුස්සරිං.

තං පුප්පං ඔවිණ්ණිතං සුගක්ඛං ගක්ඛිතං සුභං
පුප්පං කරිත්වා පුළිනෙ බුබුද්ධස්මිස්ස අතිරෙපයි.

මෙ තවුතෙ ඉතො කාපෙව යං පුප්පමතිරෙපයි;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. බුබුද්ධජායිදං එලං.

එකනවුනෙ ඉතො කපප එකො ආසි තමොනුදෙ
සහරතනසපනො වනකවනනි මගබ්බලො.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-නහං බුබුසු සාසන"නාහි.

අරගතනං පන පඤ්ච එවං විනෙතයි. "මයා බො යං යං සාව
කොන පතනබ්බං, හං තං අනුපපන්නං; යනුනාහං ඉද්දන් භික්ඛුනං
අනුග්ගහං කරොය්"නාහි එවං විනෙතො පනිනාපවිසමිද්දාය
අනිලාසුතාය ව අතතනො සනතිනං උපගතො භික්ඛු ධම්මං කතො
නොනා යථාරහං ඔවදනොනා අනුසාසනොනා කඨං ඡිද්දනොනා
කමමට්ඨානං නිද්දමං නිජ්ජවං කඤ්ඤා ආවිකකනොනා විහරති.
අපේකදිවසං අතතනො සනතිනං උපගතානං භික්ඛුනං විඤ්ඤා
නඤ්ඤා පුග්ගලානං විසෙසං ආවිකකනොනා:-

"සතලිඛගස්ස අත්ථස්ස සතලකඤ්ඤාධාරිනො

එකඛගදස්සි දුමෙමධො සතදස්සි ව පණ්ණිනො"ති

ගාථං අභාසි.

තත් "සතලිඛගස්ස"ති: ලීනමත්ථං යමෙතනිති=ලිඛගානි, අත්ථස්ස
සද්දස්ස පවතතිනිමිත්තානි. තානි පන සතං අනෙකානි ලිඛගානි
එතස්සානි=සතලිඛගා. අනෙකත්ථො හි ඉධ සතසද්දෙ, "න තථා සතං
සගස්ස"නාහි ආදිපුමිය න සංඛ්‍යාවිසෙසත්ථො. තස්ස සතලිඛගස්ස.
"අත්ථස්ස"ති: ඤෙය්‍යස්ස, ඤෙය්‍යං හි ඤුණෙන අරණියතො අත්ථොති
වුවතී. සො ව එකොපි අනෙකලිඛගා යථා සකෙකා පුරිද්දෙ මස
වාහි පඤ්ඤා විජ්ජා මෙධා ඤුණන්ති ව යෙන ලිඛගන ව පවතති
නිමිත්තෙන තාවතීංසාධිපතිමි ඉද්දසද්දෙ පවතොනං න තෙන තත්ථ
සකකාදිසද්දෙ. අථ බො අඤ්ඤාන තද්ද යෙන සමොදිට්ඨිමහි පඤ්ඤා
සද්දෙ පවතොනා න තෙන විජ්ජාදිසද්දෙ. තෙන වුත්තං:- "සතලිඛගස්ස
අත්ථස්ස"ති. සතලකඤ්ඤාධාරිනො: අනෙක ලකඤ්ඤාවතො; ලකඤ්ඤා
යනි එතොනානි=ලකඤ්ඤා, පච්චයභාවිනො අත්ථස්ස අතතනො එලස්ස
පච්චයභාවො. තොනාහ:- "සො අයං ඉමස්ස කාරණ"නාහි ලකඤ්ඤානි
සොව එකස්සෙව අත්ථස්ස අනෙකපභෙදෙ උපලබ්භාති. තොනාහ:-
"සතලකඤ්ඤාධාරිනො"ති. අථවා ලකඤ්ඤානිති=ලකඤ්ඤානි, තස්ස
තස්ස අත්ථස්ස ලකඤ්ඤාදයො පකාරවිසෙසා. තෙ පන අත්ථො අත්ථා
විසෙසා වෙදිතබ්බා. තෙ ව පන තෙසං අනිච්චාදිසාමඤ්ඤාලකඤ්ඤා
ලිඛගනනි ඤුපෙතනිති=ලිඛගානිති ව වුවන්නි. තස්සිමෙ ආකාරා
යසමා එකස්සාපි අත්ථස්ස අනෙකා උපලබ්භනති. තෙන වුත්තං:- "සත
ලිඛගස්ස අත්ථස්ස සතලකඤ්ඤාධාරිනො"ති. තොනාහ ආයසමා ධම්ම
සෙතාපති:- "සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුබුසු හගවතො ඤුණමුඛෙ
ආපථං ආගච්ඡන්ති"ති. "එකඛගදස්සි දුමෙමධො"ති: එවං අනෙක
ලිඛග අනෙකලකඤ්ඤා අත්ථො යො තත්ථ එකඛගදස්සි අපුප්පඤ්ඤා
තාය එකලිඛගමනනං එකලකඤ්ඤාමනනඤ්ඤා දිස්වා අතතනා දිට්ඨිමෙව

න ඉදමෙව සවිවනති අතිනිවිසය මොසමඤ්ඤානති ඉහරං. පටික්ඛිපති. හස්ති දසුනනකඅකො. විය එකඟෙයාති දුමෙමධො දුපපඤ්ඤා නත් විජ්ජමානානංයෙව පකාරවිසෙසානං අජනනතො මිත්තං අභිනිවෙ සනතො ව සභාය දසුනතො ව. “පණ්ඩිතො”ති: පණ්ඩිතො පන තත් විජ්ජමානෙ අනෙකෙපි පකාරෙ අත්තතො පඤ්ඤවකුක්ඛා සබ්බසො පසුසති. යො වා තත් උබ්බමානෙ අනෙකෙ පඤ්ඤවකුක්ඛා අත්තතා විපසුසති, අඤ්ඤාසම්පි තෙ දසෙසති පකාසෙති, සො පණ්ඩිතො ඵලකම්මණො අනෙපු කුසලො නාමාති. එවං ථෙරො උක්කංසගතං අත්තතො පටිසම්පදාසම්පත්තිං හික්ඛුනං විභාවෙයි.

සුභෙමගනපෙරසය ගාථා වණ්ණනා
ති වසී තා.

—

“පබ්බජිං නුලබ්බානා”ති ආයසවතො බමමසවපෙරසය ගාථා. කා උපපති? අයං කීර පදමුනතරසය ගතවතො කාලෙ සුවචේතා නාම බ්‍රාහ්මණො හුක්ඛා තිණ්ණං වෙදනං පරගු සරාචාසෙ දෙසං දිස්වා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ඣා අරඤ්ඤායතනෙ පබ්බතනතරෙ අසුමං කාරෙඤා බහුති තාපසෙහි සථිං වසී. අපසු කුසලබ්ජිං රොපෙතු කාමො පදුමුතතරො ගතවා අසුමසම්පෙ¹ ආකාසෙ යඤා ඉඨිපාටි භාරියං දසෙසයි. සො නං දිස්වා පසන්නමානසො පුජේතුකාමො නාගපුප්ථාති ඔවිණ්ණපෙයි. සත්ථා “අලං ඉමසු තාපසස්ස එත්තකං කුසලබ්ජි”නති පසකාමි. සො පුප්ථාති ගහෙඤා සජ්ජං ගමනමයං මකිරිඤා විත්තං පසාදෙනො අඤ්ජලිං පගගග අවසාසී. සො තෙන පුඤ්ඤානමෙවන දෙවලොකෙ තිබ්බතතිඤා අපරාපරං සුගතිපුයෙව සංසරෙනො ඉමසමිං බුඬුපසාදෙ මගධරඤ බ්‍රාහ්මණකුලෙ තිබ්බතතිඤා බමමසවොති උඬ්ඛනාමො විඤ්ඤානං පතො ගෙතු සම්පත්තියා වොදියමානො සරාචාසෙ ආදීනවසද්ධි පබ්බජ්ජාය ව ආතිසංසං දිස්වා දක්ඛිණගිරිසමිං විහරනං ගතවනං උපසම්භ මිඤා බමමං සුඤා පටිලඬ්ඛසමො පබ්බජ්ඣා විපසුසනාය කම්මං කරොතො නවිරසෙසව අරගතං පාපුණී. තෙන චුත්තං අපදනො:-

“සුවචේතා නාම නාමෙන බ්‍රාහ්මණො මනතපාරගු
පුරකම්මතො සසිසෙසහි වසති පබ්බතනතරෙ.

පදමුනතරො නාම ජනො ආහුතිනං පටිග්ගයො
මමුඛිරිතුකාමො සො ආගච්ඡි මම සන්තිකං.

වෙහාසෙ ව වඬකමති ධුපායති ජලිතො තථා,
තථාගාසං මම විදිඤාන² පකාමි පාවිනාමුබො.

තඤ්ඤා අව්ජරයං දිස්වා අබ්බතං ලොමහංසනං
නාගපුළුං ගගෙකාන ගතමග්ගමහි ඔකිරිං.

සතසගසෙස ඉතො කපෙප යං පුළුං ඔකිරිං අගං;
හෙන විතතපසසාදෙන දුග්ගතිං නුපපජ්ජගං.

එකතිංසෙ ඉතො කපෙප රුජ් ආසි මහාරථො
සතතරතනසමපනො වක්කවග්ගි මගබ්බලො.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කභං බුබුසු සාසන”නති.

අරගහනං පන පඬා අතතනො පටිපතතිං පච්චවේක්ඛති,
සොමනස්සපථෙතො උද්දනවසෙන:-

“පබ්බජිං තුලසිකාන අගාරස්ම අනගාරියං;

තිස්සො විජ්ජා අනුප්පතො, කතං බුබුසු සාසන”නති
ගාථං අභාසි.

තත් “පබ්බජිං තුලසිකාන”ති: “සමොධො සරාවාසො රජෙ
පථො”ති ආදිනා සරාවාසෙ, “අප්පසාදා කාමා බහුදුක්ඛා බහුපායා
සා”ති ආදිනා කාමෙසු ආදිනවං, නුපටිපක්ඛනො නෙක්ඛමෙම ව
ආනිසංසං තුලනභුගාය පඤ්ඤාය විවාරෙකා විමංසිකාති අත්ථො.
සෙසං ගෙයා වුත්තනස්මෙම. ඉදමෙවම පේරසස් අඤ්ඤාබ්‍යාකරණ:
අගොඤ්චි.

බමමසවපිච්චෙ ගාථා වණ්ණනා

ති ධිසිතා.

“සවිසං වස්සසතිනො”ති ආයස්මතො බමමසවපිච්චෙපේරසස්
ගාථා. කා උපපතති? අයමි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො බුබු සුඤ්ඤ
ලොකෙ කුලගෙහෙ නිබ්බතතිකා විඤ්ඤාතං පතොතා භුතගණනාම
පබ්බතෙ විහරග්ගං පච්චිකාසලිඛි: දිස්වා, පසන්නාමානසො තිණසුල
පුළෙඨති පූජං අභාසි. සො හෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙවලොකෙ
නිබ්බතතිකා අපරාපරං සුගතිස්සයෙව සංසරනො ඉමිසමිං බුබුළාදෙ
මගධරධෙඨ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බතතිකා විඤ්ඤාතං පතොතා දුර
පරිග්ගහං කත්වා බමමසවං නාම පුග්ගං ලභිතා තස්මිං පබ්බජිතෙ
සගමි ඵ්ඨං වස්සසතිනො හුත්වා “මම පුතොතා භාව හරුණො පබ්බජි
අථ කස්මිං නාගං පබ්බජිස්සාමි”ති සංඤ්ජානසංවේගො සත්ථු සතතිකං
ගතවා ධමමං සුත්වා පබ්බජිකා විපස්සනං පටිපෙකා නවිරසෙසව
අරගතං අව්ජකාසි. හෙන වුත්තං අපදනො:-

“තිමවනතස්ස අවිදුරෙ භුතගණනාම පබ්බතො;
වසතෙකො ජිනො තත්ථ සගමිගු ලොකතිස්සපො.

තිණසුලං¹ ගගෙකාන බුබුසු අතිරොපගිං;

එකුනසතසගස්ස කපපානං විනිපාතකො.

ඉතො එකාදසෙ කපෙ එකොසි බරණිපති
සතතරතනසවපනො වකකවතති මහබ්බලො.

කිලෙසා කොපිතා මයං-පෙ-කතං බුබුසු සාසන"නති.

අරහතං පන පඤ්ඤා අරහතො පටිපතති. පටිවචෙකකිකො
සංස්ථානසොමනසො උද්ධං උද්ධෙනෙනා:-

"සවිසං වසුසතිකො පබ්බජං අනගාරියං;

තිසො විජ්ජා අනුප්පාදා, කතං බුබුසු සාසන"නති
ගාථං අභාසි.

තත් "සවිසං වසුසතිකො"ති: සො විසං වසුසතිකො, සො අග-
ජනියා විසාධිකවසුසතිකො සමානො. "පබ්බජි"නති: පබ්බජං උප-
ගච්ඡං. සෙසං චුත්තනියමෙව. ඉදමෙව ව ථෙරසා අඤ්ඤාබ්සාකරණං
අභොසිති.

ඉමමසවපිතුසෙරසං ගාථා වණ්ණනා

ති ට්ඨිතා.

"නනුතාසං පරමගීතානුකම්පනො"ති ආයසමතො සංකරකත
සෙරසං ගාථා. කා උපපතති? අයමපි පුරිමබුබුසු කතාසිකාරො
තත් තත් භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා ඉතො වතුනවුතෙ කපෙ
කුලගෙගෙ තිබ්බතතිකා විඤ්ඤානං පතො එකදිවසං පබ්බතපාදෙ
වසනො සත්ත පට්ඨෙකසවුබ්බෙ දිසා පසන්නාමානසො කදම්බි
පුප්ථාති ගගෙකා පුජෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙතෙ දෙවද්‍රොකෙ
තිබ්බතතිකා අපරාපරං පුඤ්ඤති කාමා සුගතිසුයෙව සංසරනො
ඉමසමි බුබුප්පාදෙ සාවන්තියං ඉබ්බෙ කුලගෙගෙ තිබ්බතති. තසං
සංකරකතොති නාම අභොසි. සො විඤ්ඤානං පතො පටිලඛි
සබ්බො පබ්බජිකා භවමධානං ගගෙකා අඤ්ඤතරං භික්ඛුං සගායං
කාමා අරඤ්ඤෙ විගරති. ථෙරසා වසනධානතො අවිදුරෙ වන
තුමෙව එකා මගි පුත්තං විජ්ජිකා තරුණං ඡාපං¹ රක්ඛන්ති
ඡාතප්ඤ්ඤාපි පුත්තසිනෙගෙන දුරෙ ගොවරාය න ගච්ඡති,
ආසනෙන ව තිණදකසං ව අලාභෙන කිලමති. තං දිසා ථෙරො
"අභො වතායං ලොකො තණ්හාබන්ධෙනා බබ්බො මහාදුක්ඛං අනු-
භවති; න තං ඡන්දකුං සකෙකාති"ති සංවේගජනො තමෙව අභිකුසං
කාමා විපසානං වබ්බසිකා අරහතං පාපුණි. තෙන චුත්තං
අපදනො:-

"ගිමවන්තසං අවිදුරෙ කුකකුටො නාම පබ්බතො;

තමි පබ්බතපාදමති සත්ත බුබ්බො වසනති භො.

කදම්බං පුප්ථිතං දිසා දිපරාජංව උග්ගතං.

උභොගතෙහි පග්ගසා සත්ත බුබ්බෙ සමොකිරිං.

වතුනවුනෙ ඉතො කපෙය යං පුප්ඵමිපුජසිං;
දුග්ගතිං නාභිජනාමි. බුබුජුජසිදං ඵලං.

වෙනවුනෙ ඉතො කපෙය සත්තාපුං පුලුකාමකා
සත්තරත්තසම්පන්නා වක්කව්ඤ්ඤා මහසිලා.

කිලෙසා කුපිතා මයං-පෙ-කතං බුබුසු සාසන"නති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා අත්තනො දුතියකං භික්ඛුං මිච්ඡාචිතකක
බහුලං විහරන්තං ඤාතා තමෙව මිඤ්ඤා උපමං හරිතා හං ඔවදන්තො:-

"න" නුතායං පරමභිතානුකම්පිතො
රහොගතො අනුචිතභේති සාසනං,
තථාහයං විහරති පාකතිජුයො
මිභි යථා තරුණජනිකා වනෙ"ති

ගාථං අභාසි.

තත්ත "න නුතාය"නති: 'න' ඉති පටිසෙධෙ ති පාතො. 'නුත'නති:
පරිචිතකක. නනුතායනති: න නුතං අයනති පදවේදෙ. "පරමභිතා
නුකම්පිතො"ති: පරමං අතිවිශිෂ්ටං පරමෙන වා අනුත්තරෙන හිතෙන
සත්තඅනුකම්පනසිලසා හගවතො. "රහොගතො"ති: රහසිගතො
පුඤ්ඤාගාරගතො; කායච්චෙකසුතෙතාති අත්තො. "අනුචිතභේති"ති:
එත්ත නනුතනති පදවයං ආනෙතා සම්බන්ධබලං. නානුචිතභේති
නුතනති න විනෙතති මඤ්ඤා නානුසුඤ්ඤා විතකකතිති අත්තො.
"සාසන"නති: පටිපත්තිසාසනං. වතුසම්බන්ධමට්ඨානභාවනනති
අධිප්පායො. "නථාහි"ති: තෙතෙව කාරණෙන; සුළු සාසනසා අන
නුසුඤ්ඤාතො ඵල. "අස"නති: අයං භික්ඛු. "පාකතිජුයො"ති:
මනව්ජ්ඣානං ඉන්ද්‍රියානං යථා සනං විසයෙසු විරුමානතො සභාව
භූත ඉන්ද්‍රියො; අසංවූතවක්ඛුචාරාදිකොති අත්තො. යසා තණ්හා
සංග්ගසා අවර්තනතාය සො භික්ඛු පාකතිජුයො විහරති තසා උපමං
දසෙන්නො "මුග්ගි යථා තරුණජනිකා වනෙ"ති ආහ. යථා අයං
තරුණ සභාවා මිභි පුත්තසිනෙහසා අවර්තනතාය වනෙ දුක්ඛං අනු
භවති න තං අතිවත්තති, එවමයම්පි භික්ඛු සංග්ගසා අවර්තනතාය
පාකතිජුයො විහරන්තො වට්ටදුක්ඛං නාතිවත්තතිති අධිප්පායො.
"තරුණවිජනිකා"තිපි පාසො. අභිනවපපසුතා බාලවච්ඡාති අත්තො.
තං පුඤ්ඤා සො භික්ඛු සඤ්ඤාතසංවෙගො විපසානං වර්ධන්තා න වි
රසෙව අරහත්තං පාපුණි.

සංඝරක්ඛිතාපේරසා ගාථා වණ්ණනා

ති වසි තා.

"නගා නගගෙහසු පුසංවිරුද්ධා"ති ආයසමතො උභගපේරසා
ගාථා. කා උප්පත්ති? අයම්පි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ත තත්ත
හවෙ විවට්ටපතිසායාති පුඤ්ඤාති කාරොතො ඉතො එකතිංසෙ

කපප සිඛියා හගවතො කාලෙ දෙවපුතො හුතා නිබ්බතො එක දිවසං සන්ධාරං දිසවා පසන්නාමානසො දිබ්බපුපෙඨි පුජං අකාසි. සා පුප්ඵපුජ සත්තාගං පුප්ඵමණ්ඩපාකාරෙන අට්ඨාසි. දෙවමනුස්සානං මහාසමාගමො අහොසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙවමනුස්ස සංසරතො ඉමසම්. බුද්ධුපසාදෙ කොසලරට්ඨ ඉඳො¹ කුලෙ නිබ්බතති. තස්ස උසගොති නාමං අහොසි. සො විඤ්ඤාතං පතොතො ජෙනවනපටිගගණේ සන්ධර් ලභිපසසාදෙ පබ්බජිතා කතපුබ්බ කිට්ඨො අරඤ්ඤ පබ්බතපාදෙ-විගරති. තෙන ච සමයෙන පව්ද්ධ කාලෙ මෙසෙ අභිප්පවුට්ඨ පබ්බතසිවරෙසු රුක්ඛගච්ඡලතායො ඝනසණ්ඨසඤ්චරණා හොතති. අපේකදිවසං පේරො ලෙනතො නික්ඛ මිතා තං වනරාමණෙය්‍යකං පබ්බතරාමණෙය්‍යකඤ්ච දිසවා යොති සො මනසිකාරවසෙන “ඉමෙපි නාගරුක්ඛාදයො අවෙනනා උතු සමපතති. පුබ්බිං පාපුණන්ති, අථ කයමි නාගං උතුසප්පායං ලභිතා ගුණෙති වට්ඨිං පාපුණියාමි”ති විනෙතතො:-

“තීගා නගගෙහසු සුසංචිරුලො
උදගගමෙසෙන නවෙන සිත්තා
විවෙකකාමස්ස අරඤ්ඤසඤ්ඤිතො
ජනෙති භියෙසා උසගස්ස කල්‍යාන”නති

ගාථං අභාසි.

තත්ථ “නගා”ති: රුක්ඛා. “නාගා”ති කෙච්ඡි පඨනති. නාගරුක්ඛාති අන්තො. “නගගෙහසු”ති: පබ්බතසිවරෙසු. “සුසංචිරුලො”ති: සුට්ඨ සමන්තතො විරුලුමුලා හුතා පරිතො උපරි ව සමමදෙව සඤ්ජාත සාධාපලලවපසාධාති අන්තො. “උදගගමෙසෙන නවෙන සිත්තා”ති: පඨමුපසන්නන උදාරෙන මහතා පාටුස්සමෙසෙන අභිප්පවුට්ඨා. “විවෙකකාමස්ස”ති: කිලෙසවිචිතතං විතතවිවෙකං ඉච්ඡන්තාස්ස. “අරඤ්ඤවාසෙන වසතාව කායවිවෙකො ලඳො, ඉදති උපධිවිවෙ කායිගමස්ස නිස්සයගුතො විභව්විවෙකො ලභිබ්බො”ති තං පත්ඨ මානස්ස ජගරියං අනුසුඤ්ජන්තාස්සාති අන්තො. තෙනාග: “අරඤ්ඤ සඤ්ඤිතො”ති. අරඤ්ඤවාසො නාම සන්ධාර වණ්ණිතො පොමිතො, සො ච බො යාවදෙව සමථවිපස්සනාභාවනාපාරිපුරියා, තසමා සා මයා ගත්ඨවා කාතබ්බාති. එවං අරඤ්ඤගතසඤ්ඤිතො තෙක්ඛමම සම්භප්ප බහුලස්සාති අන්තො. “ජනෙති”ති: උප්පාදෙනති, පුට්ඨතෙති ඉදං එකච්චනං. කෙච්ඡි පන ‘ජනෙති’ති පඨනති. “ගිගෙසා”ති: උප රුපරි ඤායස්සාති අන්තො. අත්තානමෙව පරං විය වදති. “කල්‍යාන”නති: කල්‍යානාමං; විතතස්ස කමමඤ්ඤතං භාවනායොග්‍යතං. තස්සායමන්තො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. එමිං පේරො ඉමං ගාථං වදන්තොයෙව විපස්සනං උසුග්ගාපෙතො අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදුනෙ:-

“දෙවපුත්තො අහං සනෙතො පුජෙසිං සිඛිනායකං.

දිබ්බමාලං ගගෙකාන වුද්ධස්ස අභිරොපසිං.

සත්තාහං ඡදනං ආසි දිබ්බමාලං තථාගතෙ;

සබ්බෙ ජනා සමාගනායා නමසසිංසු තථාගතං.

එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිරොපසිං;

දුග්ගතීං නාභිජනාමි. වුද්ධපුජසිදං එලං.

ඉතො ව දසමේ¹ කප්පෙ රුජ්ඣොසි ජුතිකිරො

සත්තරතනසම්පනෙතො වක්කවහරී මගබ්බලො.

කීලෙසා කොපිතා මයං-පෙ-කතං වුද්ධස්ස සායන”නති.

අයමෙව ථේරස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණගාථා අගොසිති.

උසගඤ්ඤරස්ස ගාථා වණණනා

ති වසි තා.

එකාදසමවගගවණණනා

ස ම තතා.

“දුප්පබ්බජ්ජං වෙ දුරඬිවාසා ගෙහා”ති ආයසමනො ජේනන ඤේරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමවුද්ධෙසු කතාගිකාරො තත් තත් භවෙ විවට්ඨපතිස්සයං කුසලං උපවිණ්ණෙනො සිඛිස්ස භග වතො කාලෙ දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති. සො එකදිවසං සත්ථාරං දිස්වා පසන්නාවිත්තො කිංකිරාන²පුප්ඵති පූජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙවමනුස්සෙසු සංසරනෙතො ඉමසමිං වුද්ධුප්පාදෙ මගධරට්ඨෙ ජේනනගාමෙ එකස්ස මණ්ඩලිකරාජස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති. ජේනනානිස්ස නාමං අගොසි. සො විඤ්ඤාතං පත්තො දගරකාලෙයෙව හෙතුසම්පත්තියා වොදිගමානො පබ්බජ්ජාතිනන මානසො හුත්වා පුන විනෙතයි: “පබ්බජ්ජා නාම දුක්ඛාරා, ඝරාපි දුරා වාසා, ධම්මො ව ගඤ්ඤිරො, භොගා ව දුරඬිගමා, කිංකුබො කත්තබ්බ”නති. එවං පන විනතාබ්බසුලො හුත්වා විචරනෙතො එකදිවසං සඤ්ඤා සන්තිකං ගතවා ධම්මං පුණී. සුතකාලතො පට්ඨාය පබ්බජ්ජාභි රතො හුත්වා සඤ්ඤා සන්තිකෙ පබ්බජ්ජා කම්මට්ඨානං ගගෙනා විපස්සනං වට්ඨෙත්වා සුඛාය පටිපදාය ඛිප්පාභිඤ්ඤා අරගත්තං සමජ් කාසි. තෙන වුත්තං අපදුනෙ:-

“දෙවපුත්තො අහං සනෙතො පුජෙසිං සිඛිනායකං;

කිංකිරාන²පුප්ඵං පග්ගස්ස වුද්ධස්ස අභිරොපසිං.

එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ඵමභිරොපසිං;

දුග්ගතීං නාභිජනාමි. වුද්ධපුජසිදං එලං

1. සි. I & III. දසසෙත.

2. සි. I. කිංකිරාග. කක්කාර, අප. පා.

ඉතො ව සංඝදීමෙ කපෙස රුජ සත්තුත්තමො¹ අනු
සත්තරත්තසම්පන්නො චක්කච්ඡන්ති මහබ්බලො.

කිලෙසා ක්කාපිතා මය්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අර්ග්ගතං පන පඤ්ඤා අනුත්තමා පටිපත්තිං පටිච්චෙක්කන්තො
“අසක්ඛිං චිත්තං ආදිත්තො මය්ගං උප්පත්තවිතයකං ඡිත්ත”න්ති
සොමනස්සජ්ජන්තො, විතක්කස්ස උප්පන්නාකාරං තස්ස ච සම්මදෙව
ඡිත්තං² දසෙන්නො:-

“දුප්පබ්බජ්ජං වෙ, දුර්ධවාසා ගෙහා,
ධම්මො ගම්මිරො, දුර්ධගමා භොගා,
කිච්ඡා වුත්ති නො ඉතරීතරෙතෙව;
සුත්තං විනේතං සත්තමනිච්චත”න්ති

ගාථං අභාසි.

තත් “දුප්පබ්බජ්ජ”න්ති: අපං වා මග්ගතං වා භොගක්කං වෙව
ඝුනිපරිවට්ටං ව පහාය ඉමස්මිං සාසනෙ උරං දඤ්ඤා පබ්බජ්ජස්ස
දුක්කරත්තා දුක්ඛං පබ්බජ්ජනං දුක්කරා පබ්බජ්ජන්ති දුප්පබ්බජ්ජං.
‘වෙ’ති නිපාතමත්තං දළහතොව පබ්බජ්ජා දුක්ඛාති. ගෙහං වෙ
ආවසෙස්ස දුර්ධවාසා ගෙහා යස්මා ගෙහං අධිවසන්නො රඤ්ඤා
රුජකිච්චං ඉස්සරෙන ඉස්සරකිච්චං ගහපතිනා ගහපතිකිච්චං
කත්තබ්බං භොගී, පරිජනොවෙව සමණ්ණාගමණා ව සම්මග්ගතබ්බා.
තස්මිං තස්මිඤ්ඤා කත්තබ්බෙ කායිරමානෙපි සරාචාසො ඡිත්තස්මො-විස
මහාසම්මුද්දෙ, විස ව දුප්පුරො, තස්මා ගෙහා නාමෙතෙ අධිවසිත්තුං
ආවසිත්තුං දුක්ඛා දුක්කරාති කඤ්ඤා දුර්ධවාසා, දුර්ධවාසාති දුක්ඛා දුක්ක
රාති කඤ්ඤා දුර්ධවාසා, පබ්බජ්ජං වෙ අනුනිට්ඨස්ස ධම්මො ගම්මිරො
යදත්තා පබ්බජ්ජා සො ජබ්බජ්ජෙන අධිගන්නබ්බො පටිච්චෙක්කාධම්මො
ගම්මිරො, ගම්මිරඤ්ඤාගොචරත්තා දුග්ගසො, දුප්පට්ඨිජ්ජෙක්කා ධම්මස්ස
ගම්මිරභාවෙන දුප්පට්ඨිජ්ජිත්තා, ගෙහං වෙ ආවසෙස්ස දුර්ධගමා
භොගා යෙහි විනා න සක්කා ගෙහං ආවසිත්තුං තෙ භොගා දුක්කෙත
කසිරෙන අධිගන්නබ්බතාය දුර්ධගමා. එවං සන්නෙ සරාචාසං පහාය
පබ්බජ්ජංයෙව අනුනිට්ඨස්සං එවමිති කිච්ඡා වුත්ති නො ඉතරීතරෙන,
ඉධ ඉමස්මිං බුද්ධසාසනෙ ඉතරීතරෙන යථාලභෙන පටිච්චයෙන අමහා
කං වුත්ති ඡිත්තා කිච්ඡා දුක්ඛා, සරාචාසානං දුර්ධවාසතාය භොගා
නඤ්ඤා දුර්ධගමතාය ගෙහෙ ඉතරීතරෙන පටිච්චයෙන යාපෙහබ්බතාය
කිච්ඡා කසිර වුත්ති අමහාකං, තත් කිං නාත්තුං චට්ටනීති සුත්තං
විනේතං, සත්තමනිච්චතං සකලං දිවසං පුබ්බරත්තාපරරත්තඤ්ඤා
තෙහුමකධම්මජ්ජනං. අනිච්චතන්ති තතො උප්පාදවයවත්තතො
අනිච්චත්තා තහො තාවකාලිකතො ව න නිච්චන්ති අනිච්චන්ති
විනේතං විපස්සිත්තුං සුත්තං අනිච්චාපස්සනාය සිද්ධාය ඉතරුත්තු

පසස්සනා සුඛෙනෙව සිත්ඤ්ඤානි අනිච්චානුපසස්සනාච එත්ථ වුත්ථා. අනිච්චස්ස දුක්ඛඅනත්තතානා අබ්‍යභිවර්ණතො සාසනිකස්ස සුඛගහණතො ච. තෙනාහ:-සදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා”ති “යං කිංඤ්ඤි සඋදයධම්මං තං නිරෝධධම්මං වයධම්මං සඤ්ඤා”ති ච තදම්භා එචං අඤ්ඤාමඤ්ඤං පටිපක්ඛවසෙක අපරාපරං උපපන්නෙ විතතෙක නිග්ගහෙකා අනිච්චතාමුඛෙන විපස්සනං ආරභිත්වා ඉද්දති කතකිලෙචා ඡතොති දසෙස්සති. තෙන වුත්තං අත්තනො පටිපත්තිනති ආදි. ඉදමෙව ව පෙරස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණං අගොසිති.

ජෙනනපෙරස්ස ගාමා වණණනා ති ට්ඨිතා.

“තෙවිජ්ජාහං මහාඤ්ඤි”ති ආයසමතො වච්ඡගොත්ත පෙරස්ස ගාමා, කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධොසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ හතෙව විච්චුපතිස්සයං කුසලබ්ඡං රොපෙන්නො විපස්සිස්ස හගවතො කාලෙ බුද්ධිමතීතගරෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතතිත්වා විඤ්ඤාතං පතොතා එකදිවසං රඤ්ඤා නාගරෙහි ව සද්ධිං බුද්ධිපුජං කත්වා තතො පරං දෙවමිත්‍රස්සෙසු සංසරන්නො ඉමස්මිං බුද්ධිප්‍රාදෙ රුජගෙගෙ විභවසුචපගහස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුතො හුත්වා නිබ්බතති. තස්ස පිතු වච්ඡගොත්තතාය වච්ඡගොත්තනානෙව සමඤ්ඤා අගොසි. සො විඤ්ඤාතං පත්වා බ්‍රාහ්මණවිජ්ජාසු නිපට්ඨති. ගතො විමුත්ථං ගතෙව සන්නො තත්ථ සාරං අදිස්වා පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා විචරන්නො සත්ථාරං උපසංඝකම්භා පඤ්ඤා පුච්ඡිත්වා තස්මිං විස්සය්‍යතෙ පසන්නාමානස්සො සජ්ඣ සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කමමං කරොන්නො තචිරස්සෙව ඡද්ධිඤ්ඤා අගොසි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“උදෙන්නං සතරංසිංව සිතරංසිංව භානුමං

පණ්ණරසෙ යමා වන්දං නියන්තං ලොකනායකං.

අභ්‍යසට්ඨිසගස්සාති සතෙබ්බ බිණ්ඩසවා අහු,

පරිවාරිංසු සමබුද්ධා දිපදිත්ථං තරුසතං.

සමමඡ්ඡානානා වං විලිං නියන්නෙ ලොකනායකො

උස්සාපෙසිං ධජං හත්ථං විපසන්නානා වෙනසා.

එකනවුතෙ ඉහො කපෙප යං ධජං අභිරුපසිං;

දුග්ගතිං නාතිඡනාමි. ධජදනස්සිදං එලං.

ඉතො වතුත්තෙ කපෙප රුජගොසි මහබ්බලො

සබ්බාකාරවරුපෙතො සුඛජෙ ඉති විසසුතො.

කිලෙසා ක්කාපිතා මය්‍යං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

ජලභිඤ්ඤා පන හුතො අත්තනො පටිපත්තිං පච්චවෙක්ඛිතො
සොමනස්සන්තො උද්ගතවසෙන:-

“තෙවිජ්ජොහං මහාකුසාසී
වෙනොසමථකොවිදො;
සදන්තො මෙ අනුප්පත්තො,
භාගං වුද්ධස්ස සාසන”නති

ආථං අභාඨෙ.

තත් “තෙවිජ්ජොහ”නති: යදි පුබ්බෙ තිණ්ණං වෙදනං
පාරං ගතත්තා බ්‍රාහ්මණො තෙවිජ්ජොති මං ජනනති තං පන
සමඤ්ඤාමත්තං¹ වෙදෙසු විජ්ජාකීව්වස්ස අභාවතො ඉද්දති පන පුබ්බෙ
නිවාසඤ්ඤාණාදීනං තිස්සන්තං විජ්ජානං අධිගතත්තා පරමන්දිනො
තෙවිජ්ජො අහං, මහන්ත්ස්ස අත්තවසෙසස්ස සමුදයපක්ඛියස්ස කිලෙස
ගණස්ස² කුසපනතො මහනෙත්ත මහාභර්තූකානෙත්ත මහන්තස්ස
උදාරස්ස පණ්ණිතස්ස නිබ්බාණස්ස කුසාසනො ව මහාකුසාසී. “වෙනො
සමථකොවිදො”ති: විත්තසංඛොභකරුතං සංකිලෙසධම්මානං වූප
සමනෙත්ත වෙනසො සමාදහනෙ කුසලො. එතෙත්ත විජ්ජාභාවස්ස
කාරණමාහ. සමාධිකොසල සතිතෙත්ත භි ආසවක්ඛයෙන තෙවිජ්ජො,
න කෙවලෙන. “සදන්තො”ති: සදන්තො. කකාරස්සායං දකාරෙ
කතො “අනුප්පත්තසදන්තො”ති ආදීසු විය. “සදන්තො”ති: අරහත්තං
වෙදිතබ්බං. තඤ්ඤි අත්තපට්ඨබ්බන්තො³ අත්තානං අවිජ්ජනවෙදින
අත්තනො පරමන්දිනො ව අත්තනො අත්තන්තා සදන්තොති වුව්වති.
ස්වායං සදන්තො මෙ මයා අනුප්පත්තො අධිගතො. එතෙත්ත යථා
වුත්තං මහාකුසාසීභාවං සිංඛාප්පත්තං කතො දස්සෙති. සෙසං වුත්ත
න්යමෙවාති.

වච්ඡගොත්තකෙත්තරස්ස ආථා වණ්ණනා
ති වසී තා.

“අවෙජ්ජානා පුඨ්ඛිලා”ති ආයස්මතො වනවච්ඡකෙත්තරස්ස ආථා.
කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධසු කතාධිකාරෙ තත්ත තත්ත භවෙ
විච්චුප්පතිස්සයං. කුසලබ්ඪං රෙපෙතො විපස්සියස්ස භගවතො
කාලෙ කුලභෙගෙ නිබ්බන්තො විඤ්ඤාතං පතොතා පරස්ස කම්මං.
කතො ජීවිතො කස්සචි අපරධං කතො මරණභයෙන තජ්ජො
පලායතො අත්තරාමග්ගෙ බොධිරුක්ඛං දිස්වා පසන්නාමානසො
තස්ස මූලං සම්මජ්ජිතො පිණ්ඩබ්බෙති අසොකපුපෙඨති පුජං කතො
වජ්ජිතො බොධිඅභිමුඛො නමස්සමානො පලංකෙන නිසිනො
මාරෙකුං ආගච්ඡන්තො පච්චන්තිකො දිස්වා තෙසු විත්තං අකොපෙතො
බොධිරුක්ඛං එව ආවජ්ජන්තො සතපොරිසෙ පපාතෙ පති.⁴ සො

1. සි. III. සමඤ්ඤාමත්තං.

2. සි. III & ම. කිලෙසගණණස්ස.

3. සි. III. ම. අනුප්පතිබ්බන්තො.

4. සි. III. පපතිති.

තෙත පුඤ්ඤානමෙත දෙවලොකෙ නිබ්බන්ධිනා අපරාපරං පුඤ්ඤානි කන්ධා දෙවමනුස්සෙසු සංසරතො ඉමස්මිං බුද්ධිපාදෙ රාජගහෙ විභවසම්පන්නාසු බ්‍රාහ්මණාසු පුතො හුන්ධා නිබ්බන්ධි. චෛත්‍යානිස්ස නාමං අගොසි. සො වයප්පතො බිච්ඡිසාරසමාගමෙ පටිලභිසංඥො පබ්බජිතා අරහත්තං පාපුණි.

තෙත වුත්තං අපදනෙ:-

“පරිකම්බායනෙ සුතො අපරාධං අකාසං.

වජ්ඣප්පතො තද්‍ය හොසිං¹ භයහෙරවසමපටිභො.

පුප්පිතං පාදපං දිස්වා පිණ්ඩිබ්බං සුනිට්ඨිතං²

හව්වි පුප්ථං³ ගහෙතින බොධියා ඔකිරිං අහං.

සමමුත්තාන බොධිං පාවලීපාදපුත්තමං

පලලභිකං ආචුජ්ඣාන බොධිමුලෙ උපාවිසිං.

ගතමග්ගං ගවෙසනා ආගච්ඡං මම සනතිකෙ;

තෙ ව දිස්වා අහං තත්ථ ආවජ්ඣං බොධිමුත්තමං.

වජ්ඣති ව අහං බොධිං විප්පසනෙන වෙතසා

අනෙකතාලා පපතිං ගිරිදුග්ගෙ නයානකො.

ඵකතවුතෙ ඉතො කාප්ප යං පුප්ථමභිරොපයිං;

දුග්ගතිං නාභිජනාමි. බොධිපුජ්ඣිදං ඵලං.

ඉතො ව තතියෙ කප්පෙ රාජා සනතුසිභො අහු

සත්තරහතසම්පතො චක්කවර්තමහබ්බලො.

කිලෙසා ක්කපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධිස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා විවේකාභිජර්තියා චතෙයෙව වසී; තෙත වනචෛත්‍යානි සමඤ්ඤ උදපාදී. අථ කදච්ඡි පේරො ඤාතිජනානුග්ග හත්ථං රාජගහං ගතො තත්ථ ඤාතකෙති උපට්ඨිගමානො කතිපාහං වසිතො ගමනාකාරං සංදස්සෙසි. තං ඤාතො “භතො අභිගාහං අනුග්ගහත්ථං බුරුච්ඡාරෙ වසථ, මයං උපට්ඨතිස්සාමා”ති යාමිංසු. පේරො හෙසං පබ්බතරාමණෙය්‍යකිත්තනාපදෙසෙන විවේකාභිජර්තියා නිවේදෙනො:-

“අචේන්දිකා පුප්ථසිලා ගොතඤ්ඤලම්භා සුතා

අච්ඡිසෙවාරසඤ්ඤානා තෙ සෙලා රමයන්ති ම”න්ති

ගාථං අහාසි.

තත්ථ “අචේන්දිකා”ති: අච්ඡං අබහලං පුබ්බමං උදකං ඵතෙසුති = අචේන්දිකා. අචේන්දිකාති වත්තබ්බෙ ලිඛිතවිපල්ලාසෙන අචේන්දිකාති වුත්තං. ඵතෙන තෙසං උදකසම්පත්තිං දස්සෙති. “පුප්ථසිලා”ති:

1. වත්තං අභිගාමිකං. අප. පා.

2. සුනිට්ඨිතං. අප. පා.

3. හව්විපුප්ථං. අප. පා.

පුළුලා වික්‍රමා ඉදුක්කසම්පන්නා සිලා එතෙසුනි=පුළුසිලා. එතෙක නිසර්ජනධානසම්පන්නං දසෙය්‍යති. ගුහනං විශ්‍ය නඛුලං නඛුලං. එතෙසනනි=ගොනඛුලා කාලමකකවා, පකානිමකකවානිපි වදනති යෙව, ගොනඛුලෙති ව වතුපදදිනෙති ව තහං තහං විවරනෙතති ආයුතා මිසසිතානි ගොනඛුලමිගා යුතා. එතෙක තෙසං අමනුසු පචාරිතාය අරඤ්ඤලකකණුපෙතනං දසෙය්‍යති. “අමබුසෙචාල සඤ්ජනනා”ති: පසවණ්ණො සතනං පග්ගරමානසලිලතාය තහං තහං උදකසෙචාලසඤ්ජාදිතා. “හෙ සෙලා රමයනති ම”නති: යත්තං වසාමි හෙ එදිසා සෙලා පබ්බතා විවෙකාහිරනියා මං රමයනති. තස්මා තත්ථ වාසං ගච්ඡාමිති අභිප්‍රායො. ඉදමෙව ව පෙරසං අඤ්ඤ බ්‍යාකරණං අගොසිති.

වනවච්ඡන්දරසං ගාථාවණ්ණනා නි ටසී තා.

“කාසදුමුලලගරුනො”ති: ආයස්මතො අභිමුහුර්තපරසං ගාථා. කා උප්පත්ති? සො කිර පදුමුහුර්තසං ගතවතො කාලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිතො විඤ්ඤානං පතො බ්‍රාහ්මණවිජ්ජාපු නිප්පත්තිං ගතො කාමෙසු ආදිනවං දිසවා සරාවාසං පහාය තාපස පබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජා අරඤ්ඤ විහරනො බුබුප්පාදං පුඤ්ඤ මනුසු පචාරං උපගතො සත්ථාරං භික්ඛුසම්පප්පිමිතං ගච්ඡනතං දිසවා පසන්නමානසො අත්තනො වානවීරං සඤ්ඤ පාදමුලෙ පත්ථි. සත්ථා තස්ස අජ්ඣාසං ඤාතො තස්මිං අධ්‍යාසි. තත්ථ ඤිතං ගතවතං කාලා නුසාරෙන ගකින පුජෙතො “සමුද්ධරසි මං ලොක”නති ආදිකානි දසති ගාථානි අභිත්ථි. තං සත්ථා “අනාගතො ඉතො සතසහස්ස කප්පමත්තෙ ගොතමස්ස නාම සමමාසමුද්ධරස්ස සාසනෙ පබ්බජ්ජා ඡලතිඤ්ඤ භවිස්සති”ති බ්‍යාකරිතො පකාමාමි. සො තෙක පුඤ්ඤ කමෙත දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිතො තතො යාවායං බුද්ධුප්පාදෙ තාව දෙවමනුසෙසු සංසරනො ඉමසමිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවතීයං බ්‍රාහ්මණ කුලෙ නිබ්බත්තිතො අභිමුහුර්තානි ලභිතාමො විඤ්ඤානං පතො බ්‍රාහ්මණවිජ්ජාපු නිප්පත්තිං පඤ්ඤා තත්ථ සාරං අපස්සනො පච්ඡමහවි කතො නිස්සරණං ගවෙසනො ජෙතවනපටිභග්ගණෙ බුද්ධානුභාවං දිසවා පටිලභිසංඥා සඤ්ඤ සනතිකෙ පබ්බජ්ජා විපස්සනං පට්ඨ පෙතො නවිරස්සෙව අරහතං පාපුණි.

තෙක වුතනං අපදනො:-

“කතිකාරංව ජෙතනනං දීපරුකංව උජ්ජලං
බසධිව විරෝවනනං විජ්ජනං¹ ගතෙන යථා.

අසමනීතං අනුත්‍රාසිං මගරුචංව නෙසරිං
ඤ්ඤාලොකං පකාසෙනතං මග්ගනතං තිස්සියෙ ගණේ

උඤ්ඤාත්තං ඉමං ලොකං ඡිද්ධනතං සබ්බසංසයං
ගමිත්තං මගරුචංව අග්ගසං ලොකනායකං.

ජවාජ්ඣධරෙ ආසිං බ්‍රහ්මා උජ්ජ් පනාපවා
වාකචිරං ගහෙත්වාන පාදමුලෙ අපඤ්චිං.

කාලානුසාරියං ගය්‍ය අනුපිංසිං¹ තථාගතං
සම්බුද්ධං අනුපිංසිත්වා¹ සත්ථිං ලොකනායකං.

සමුඤ්ඤාසි මං ලොකං පටිගණ්‍ය මහාමුනී
ඤ්ඤාලොකෙන ඡෙතෙසි² පචරං ඤ්ඤාමුක්තමං.

ධම්මවක්කං පවතෙතසි මග්ගසෙ පරතිස්සියෙ
උසහො ජිතසංගාමො සම්පකම්පසි මෙදිතිං.

මහාසමුද්දෙ උග්ගියො වෙලනතං හි පතිජ්ජරෙ;
තථෙව තව ඤ්ඤාමනි සබ්බා දිට්ඨි පතිජ්ජරෙ.

සුමුමච්ඡකෙ යථා ඡලෙ පාරමනි සම්පසාරිතො³
අනෙතාඡලගතා පාණා පිළිභා හොනනි තාවඡෙද.

තථෙව තිස්සියා ලොකෙ පුත්‍රපාසණකිසිත්වා
අනෙතාඤ්ඤාමරෙ භුග්ගං පරිවත්තනනි මාරිස.

පතිට්ඨා වුග්ගතං ඔසෙ තිං හි නාථො අබ්බුක්කං
භග්ගදිත්වානං සරණං මුත්තත්තීනං පරයනං.

ථකචිරෙ අසද්දසො මෙත්තාකරුණාසඤ්ඤායො
අසමො සුසමො සනෙතා වසී තාදී ජිතඤ්ජසො.

චිරෙ විගතසම්මොහො අනෙතෙ අකථංකථී
භුසිත්වා චන්තදෙසොසි නිම්මලො පයනො සුචි.

සංගාතීගො ගතමදෙ තෙවිජේජාසි භවන්තහො
සිමාතීගො ධම්මගරු කතතෙතා හිතවප්පථො.

කාරකො තිං යථා නාවා තිබ්බ සංසකාරකො
අසමභිභො යථා සිගො නාගරුඡව දමම්තො.⁴

ථොමෙත්වා දස ගාථාහි පදමුක්තරං මහායසං
වඤ්ඤා සත්ථුතො පාදෙ භුණ්ති අට්ඨාසගං තද.

පදමුක්තරෙ ලොකවිදු ආනුතීනං පටිග්ගහො
හිතබ්බසම්මෙස සිත්වා සත්ථා ඉමා ගාථා අභාසථ.

1. සි. III. අප. පා. අනුලම්පි. අනුලම්පිත්වා.

2. සි. III. තෙජෙසි.

3. සුමුමච්ඡකඡලෙ ව සරමනි සම්පසාරිතො. අප. පා.

4. සි. I & II. දපපිකො.

යො මෙ සිලඤ්ඤා ඤාණඤ්ඤා ධම්මං වාපි පකිත්තාසී,
හමගං කීත්තාසිස්සාමි පුණංථ මම භාසවො.

සට්ඨකායසහස්සානි දෙවලොකෙ රමස්සති
අපඤ්ඤා දෙවෙ අභිගොචා¹ ඉස්සරං කාරසිස්සති.

සො පච්ඡා පබ්බජිත්වාන පුක්කමුලෙන වොදිතො
ගොහමස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිස්සති.

පබ්බජිත්වාන භායෙන් පාපකමමං විචර්ජ්‍ය
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සත්තාසවො.

යථා ව මෙඤ්ඤා ඵතයං තපෙත්ති මෙදිතිං ඉමං
තපෙථ ත්වං මහාමිද්ධං ධම්මෙන තපසසි මමං.

සිලං ධම්මඤ්ඤා පඤ්ඤඤා² ඵවිත්වා ලොකනායකං
පතෙතාමහි පරමං සත්තං නිබ්බාණං පදමච්ඡුතං.³

අගො⁴ නුත ස භගවා චිරං තිට්ඨෙය්‍ය වකුමා
අඤ්ඤාතඤ්ඤා විජානෙය්‍යං⁵ ජුසෙය්‍යං අමතං පදං.

අයං මෙ පච්ඡමා ජාති, භවා සබ්බෙ සමුත්තා,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමි අනාසවො.

සතසහස්සෙ ඉතො කපෙප යං බුඬිමහිථොමධං;
දුග්ගතිං තාභිජානාමි. කීත්තනාය ඉදං ඵලං.

කිලෙසා කුපිතා මධං-පෙ-හතං බුඬස්ස සාසන"තති.

අරහත්තං පන පච්ඡා අත්තනා සහ වසනෙන කායදළ්ඛිබහුලෙ
භික්ඛු ඔවදනො:-

“කායදුට්ඨුලලගරුතො තියමානමහි ජිවිතෙ

සරිරසුබගිඤ්ඤා කුතො සමණසාධුතා”ති

ගාථං අනාසි.

තත් “කායදුට්ඨුලලගරුතො”ති: දුට්ඨුලං අසුභයොග්ගතා,⁶
කායස්ස දුට්ඨුලං=කායදුඬුලං; කායදුඬුලං ගරු සමාචාරිතං යස්ස
සො=කායදුට්ඨුලලගරු. අතිස්සරණපඤ්ඤා හුත්වා කායපොසනප
සුතො කායදළ්ඛිබහුලොති අතො. තස්ස කායදුට්ඨුලලගරුතො.
“තිසමානමහි ජිවිතෙ”ති: කුතාදිතං උදකං විය ජිවිතසඤ්ඤාපර
බහුසො බියමානෙ. “සරිරසුබ ගිඤ්ඤා”ති: පණිනාගාරාදිහි
අත්තනො කායස්ස සුබෙන ගෙඩං ආපන්නස්ස. “කුතො සමණ

1. අභිගමිත්වා. අප. පා.

2. සි. III. පච්ඡපච්ඡා.

3. සි. III. නිබ්බාණං පරමං අච්ඡුතං. අපඤ්ඤාතං. ව. අප. පා.

4. අපි. අප. පා.

5. සි. III. & ම. අඤ්ඤාතාමි:ජානෙය්‍යං.

ජුසෙය්‍යං අමතං පදං.

6. සි. II & ම. අසුභයොග්ගතා.

7. සි. I & ම. අසුභරණසංඤ්ඤා හුත්වා.

සාධුනා”ති: එවරුපසු පුගලසුස සමණභාවෙන සාධුනා සුසුමණනා¹ කුතො කෙන කාරණෙන සියා. එකංසතො පන කායෙ ජීවිතෙ ව නිරපෙකෙකසු ඉතරිතරසනෙනාසෙන සනතුට්ඨසු ආරභවිරියසෙව සමණසාධුනාති අභිප්පායො.

අභිමුත්තපථරස ගාථා මණණනා

ති ට්ඨි නා.

“එසාව ගිශ්‍යසෙ පබ්බතෙනා”ති ආයසමතො මහානාමතේරසු ගාථා. කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුබෙසු කතාධිකාරෙ නත්තත්තවෙ පුඤ්ඤති උපවිණිනෙනා සුමේධස්ස භගවතො කාලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිනා බ්‍රාහ්මණවිජ්ජාසු නිප්ථන්තිං ගතො සරාවාසං පහාය අඤ්ඤාභරාය නදියා තීරෙ අසුමං කාරෙතා සමග්ගලෙ බ්‍රාහ්මණෙ මනෙන වාවෙනො විහරති. අපේකදිවසං භගවා නං අනුගණතිතුං තස්ස අසුමපදං උපගඤ්ඤි. සො භගවතං දිස්වා පසන්න විතො ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා අද්ධි. නිසිනෙන භගවති සුමධුරං මධුං උපනාමෙසි. නං භගවා පරිඤ්ඤාත්තා ගෙට්ඨා අභිමුත්තතේර වන්ත්ති චුත්තනසෙන අනාගතං බ්‍යාකරිතා පකාමි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිනා අපරාපරං සුගතීසුයෙව පරිවත්තනෙනා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවන්තියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිනා මහානාමොති ලභ්භාමො විඤ්ඤාතං පතො භගවතො සනතිකං උපසඬකම්භා ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බ ජිත්වා කාමමානං ගගෙත්වා නෙසාදකෙ නාම පබ්බතෙ විග්ගනො කිලෙසපරිපුට්ඨානං විකම්මොකුං අසකෙකානො “කිං මෙ” ඉමිනා සඬකිලිට්ඨවිත්තසු ජීවිතෙනා”ති අත්තභාවං නිබ්බිජ්ජනො උට්ඨං.² පබ්බතසිඛරං අභිරුහිතා “ඉතො පාතෙත්වා තං මාරෙස්සාමි”ති අත්තානං පරං විය දීපෙනො:-³

“එසාව ගිශ්‍යසෙ පබ්බතෙන බහුකුට්ඨසලලකිනෙන

තෙසාදකෙන ගිරිතා යසස්සිනා පරිවජ්ජෙනා”ති

ගාථං අභාසි.

තත් “එසාව ගිශ්‍යසෙ”ති: එසො තිං මහානාම අට්ඨිග්ගසෙ පරිගායසි. “පබ්බතෙනා”ති: නිවාසනට්ඨානභූතෙන ඉමිනා පබ්බතෙන. “බහුකුට්ඨසලලකිනෙනා”ති: බහුති කුට්ඨෙති ඉඤ්ඤාල රුකෙති වා සලලකිති ඉඤ්ඤාල රුකෙති වා සමන්තාගතෙන. “තෙසාදකෙනා”ති: එවං නාමකෙන. “ගිරිතා”ති: සෙලෙන. සෙලො හි සක්ඛිකාතෙති පබ්බති ජිත්තො⁴ පබ්බතොති පසුචණ්, දිවසෙන ජලාසයසාරභූතානං හෙසජ්ජාදිවන්ත්තිකඤ්ච ගිරණතො ගිරිති වුවති. තදුගයත්තසමභවතො පතොත් පබ්බතෙනාති වත්තා

1. සි. III. සුසුමණනා.

2. සි. I. ම උග්ගත.

3. සි. I. විහිද්දිසනො.

4. සි. I & III. සලලිකෙත.

5. සි. I. ගතතො.

ගිරිනාති ව චූතනං. “සසසසිනා”ති: පබ්බතගුණෙහි විසූනෙන පසාසෙන. “පටිච්ඡදෙනා”ති: නානාවිබරුකඛගච්ඡලනාහි සමන්ත තො ඡන්තනා, වසනට්ඨානභාය වා භුක්තං පරිච්ඡද භුතෙන. අයං හෙත්ථ අධිප්පායො:- “මහානාම යදි කමමට්ඨානං විස්සරේඤ්ඤා විතක්ක ඛත්තලො හොසි; එවං ණං ඉමිනා ඡායුදකසමපන්නන සප්පායෙන නිවාසනට්ඨානභුතෙන නෙසාදකගිරිනා පරිභායසි. ඉද්දති තං අහං ඉතො පානෙතො මාරෙස්සාමි. තස්මා න ලබ්බා විතක්කවසිකෙන භවිතු”නති. එවං ථෙරෙ අත්තානං සන්නරේඤ්ඤා යෙව විපස්සනං උස්සක්කාපෙනා අරහත්තං පාපුණි.

තෙන චූතනං අපද්ධනො:-

සිනුයා නදියා නිරෙ සුකතො අස්සමො මම;
තත්ථ වාවෙමහං සියෙස ඉතිහාසඤ්ඤා ලක්ඛණං.

ධම්මකාමා විනිතා තෙ සොභුකාමා සුසාසනං.
ඡළභෙහ පාරමිප්පත්තා අනුකුලා¹ වසන්ති තෙ.

උප්පාතගමනෙවෙව ලක්ඛණෙසු ව කොවිදු
උත්තමත්ථං ගවෙසන්තා වසන්ති පවතෙ තදු.

සුමෙධො නාම සම්බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ඣ නාවදෙ
අව්භාකං අනුකම්පනො උපගඤ්ඤි විනායකො.

උපාගතං මහාචීරං සුමෙධං ලොකනායකං
තිණසන්තරකං කතො ලොකජේට්ඨස්සදසහං.

පවනානො මධුං ගග්ගා බුබුසෙඨස්සදසහං.
සම්බුද්ධො පරිභුඤ්ඤා ඉදං වචනමමුචි:

යො තං අදසි මධුං මෙ පසන්නො සෙහි පාණ්ඨිති
තමහං කිත්තසියාමි; සුණංථ මම භාසතො.

ඉමිනා මධුදනෙන තිණසන්තරකෙන ව
තිංසකප්පසහස්සාති දෙවලොකෙ රමිස්සති.

තිංසකප්පසහස්සමිති ඔක්කාකකුලසඬ්ඛාවො
ගොභගමා නාම නාමෙන සන්තා ලොකෙ භවිස්සති.

තස්ස ධම්මෙසු දයාදෙ ඔරසො ධම්මතිමිත්තො.
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤා නිබ්බාසියන්තාසවො.

දෙවලොකා ඉධාගන්තො මානුකුච්ඡිං උපාගතෙ
මධුවස්සං පවසසිත්ථ ඡාදයං² මධුනා සමං.

මහි නික්කන්තමත්තමහි කුම්භියා ව සුදුත්තරං
තත්ත්වාපි මධුවස්සං මෙ වස්සනො නිව්චකාලිකං.³

1. සිනුකුල. අප. පා

2. සි. I.I. සාදයං.

3. සි. III. තවාකාලිකං.

අගාරු අභිතික්කමම පබ්බජිං අනගාරියං
ලාභී අනායාසා පානස්ස මධ්දුනස්සිදං ඵලං.

සබ්බකාමසම්ඥාහං භුක්වාන දේවමානුසෙ
තෙනෙව මධ්දුනෙන පතෙතාමහි ආසවකකියං.

වුට්ඨමහි¹ දෙවෙ වතුරඛගුලෙ තිණේ
සමුපුප්පිතෙ ධරණීරුහෙ සඤ්ජනෙන
පුඤ්ඤ සරෙ මණ්ඩපරුකාමුලෙ
වසාමි තිව්වං පුබ්බො අනාසවො.

මජ්ඣෙ මහනො හිනෙ භවෙ සබ්බෙ අතිහන්තී.
අජ්ජ මෙ ආස්වා ඛිණා; තත්ථි දුති පුනර්ගවො.

තිංසකප්පසහස්සමහි යං දුතමදදිං තදා,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. මධ්දුනස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මඤ්ඤං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"තති.

අයමෙවම පේරොස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණගාථාපි අගොසිති.

මහානාමසේවරස්ස ගාථා වණනා

ති ට්ඨි තා.

"ප්‍රථයාසනනෙ හිංඤා"ති අයසමතො පාරසරියපේරොස්ස ගාථා.
කා උපපත්ති? අයමෙ පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරෙ තත්ථ තත්ථ භවෙ
පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා සිසදස්සියං භගවතො කාලෙ තෙසාද
යොතිසං නිබ්බන්ති. භස්ස විඤ්ඤාතං පභතස්ස විවරණට්ඨාගෙන අඤ්ඤ
තරස්සී. වතසණ්ඩ වියදසසි භගවා තං අනුග්ගණතිකුං නිරොධ සමා
පත්ති. සමාපජ්ජතී නිසිදි. සො ව මිගෙ පරියෙසනො තං යානං
ගතො සත්ථාරං දිස්වා පසන්නමානසො භගවන්තං අනො කචා
කතං සාබාමණ්ඩපං පදුමපුප්පිති කුලාගාරුකාරෙන සඤ්ජාදෙචා
උලාරං පිතිසොමනස්සං-පරිසංවෙදෙනො සත්තාහං නමස්සමානො
අට්ඨාසි. දිවසෙ දිවසෙ ම මිලාන මිලාතාති අපනෙචා අභිතවෙහි
ජාදෙති. සත්ථා සත්තාහස්ස අව්වයෙන නිරොධතො වුට්ඨහිතා
භික්ඛුසමිං අනුස්සරි. තාවදෙව අසිතිසහස්සමත්තා භික්ඛු සත්ථාරං
පරිවාරෙසුං. "මධුරං ධම්මකථං සුඤ්ඤාමා"ති දෙවභා සන්තිපතිංසු.
මහාසමාගමො අගොසි. සත්ථා අනුමොදනං කරොතො තස්ස
දෙවමනුස්සෙසු භාවිතිං² සමපත්ති. ඉමසමිං බුද්ධපාදෙ භාවන
බොධිඤ්ඤා බ්‍යාකරිතා පකාමි. සො තෙන පුඤ්ඤකාමෙන දෙව
මනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසමිං බුද්ධපාදෙ රුජගගෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ
තිබ්බහතිතා විඤ්ඤාතං පතො නිණ්ණං වෙදනං පාරගු හුචා පරි

1. සි. III. වුට්ඨමහි.

2. සි. 1 & 2. භාවිතිං.

සරගොන්නනය පාඨසම්මොති ලභසමක්කෙකු බහු බ්‍රාහ්මණ මනෙත
වාචෙන්නො සඤ්ඤා රුජගහගමනෙ බුද්ධානුභාවං දිස්වා පටිලභසඤ්ඤා
පබ්බජිතො විපස්සනාය කම්මං කරුණෙනා නවිරස්සෙව අරහත්තං
පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

සියදසසි නාම හගවා සයම්තු ලොකනායකො
විවෙකානාමො සම්බුද්ධො; සමාධිකුසලො මුනි

වනසණ්ඩං සමොගග්ග¹ පියදසසි මහාමුනි
පංසුකුලං පඤ්ඤා නිසීදි පුරිසුත්තමො.

මිගලුදො පුරෙ ආසිං විපිනෙ කාන්තෙ අහං
පසුතං² මිගමෙසන්නො ආභිඤ්ඤාමි අහං තද.

තඤ්ඤාසාසිං සම්බුද්ධං ඔසතිණ්ණමනාසවං
පුප්ඵිතං සාලරජංව සතරංසිංව උග්ගතං.

දිස්වානහං දෙවදෙවං පියදසසිං මහායසං
ජනස්සරං සමොගග්ග පදුමං ආහරිං තද.

ආහරිතාන පදුමං සතපත්තං මනොරමං
කුටාගාරං කරිත්තාන ඡාදසිං පදුමෙනහං.

අනුකම්පකො කාරුණිකො පියදසසි මහාමුනි
සත්තරත්තින්ද්‍රිවං බුද්ධො කුටාගාරෙ වසී ජිනො.

පුරුණං ඡන්ඩිකිත්තාන නවෙනච්ඡාදසිං අහං;
අජලිං පග්ගගෙත්තාන අසාසිං තාවදෙ අහං.

වුට්ඨතිත්තා සමාධිමහා පියදසසි මහාමුනි
දිසා අනුචිලොකෙන්නො නිසීදි ලොකනායකො.

තද සුදස්සනො නාම උපට්ඨානො මහිඤ්ඤිකො
චිත්තමක්කෙකු බුද්ධස්ස පියදසසිස්ස සඤ්ඤා.

අසීතිසා සහස්සෙති භික්ඛුති පටිචාරිතො
වනන්නෙ සුබමාසිතං උපෙසි ලොකනායකං.

යාවත්තා වනසණ්ඩමහි අධිවත්ථං ව දෙවතා
බුද්ධස්ස චිත්තමක්කෙකු සබ්බෙ සන්තිපත්තුං තද.

සමාගවෙසු යකෙබ්බු කුට්ඨණ්ඩ සහරක්කසෙ
භික්ඛුසකෙස ව සම්පන්නෙ ගාථායො බ්‍රහ්මරි ජිනො.

යො මං සත්තාහං පුජෙසි, ආවාසකුලි අනාසි මෙ,
තමහං කිත්තධස්සාමි සුණොථ මම හාසනො.

සුද්දසං සුතිපුණං ගමිතරං සුප්පකාසිතං
ඤ්ඤාන කිත්තධිස්සාමි පුණොථ මම භාසතො.

චතුද්දසාති කාප්පාති දෙවරජං කරිස්සති
කුටාගාරමග්ගතස්ස පදුමපුප්පෙති ඡාදිතං.

ආකාසෙ ධාරයිස්සති පුබ්බකමමසයිදං ඵලං.
චතුබ්බිසෙ කප්පසතො වොඤ්ඤාණං සංසරිස්සති.
තත් පුප්පමයං ව්‍යච්ඡං ආභාසෙ ධාරයිස්සති.

යථා පදුමපත්තමත්තො යං න උපලිම්පති,
තථෙවිමස්ස ඤ්ඤාමිති කිලෙසා නොපලිම්පරෙ.

මනසා විනිවට්ටෙතො පඤ්ඤාතිවරණෙ අයං
විතතං ජනෙතො නොකමිමෙව අගාරං පබ්බජිස්සති.

තතො පුප්පමයෙ බ්‍යමෙත ධාරෙතොති කිකම්සස්සති.
රුකඛමුලෙ වසන්තස්ස නිපජස්ස සතිමතො

තත් පුප්පමයං බ්‍යුගං මත්තෙ ධාරයිස්සති.
විවරං පිණ්ඩපාතං ව පඨමයං සයනාසනං
දදිතො භික්ඛුසඛස්ස නිබ්බාධස්සත්තාසාවො.

කුටාගාරෙව ධරණා පබ්බජ්ජං අභිනිකම්මි
රුකඛමුලෙ වසන්තමිති කුටාගාරං ධරිස්සති.

විවරෙ පිණ්ඩපාතෙ ව වෙහනා මෙ න විජ්ජති.
පුඤ්ඤකමෙමන සංයුතො ලභාමි පරිනිට්ඨිතං.

ගණනාතො අසඤ්ඤායා කප්පකොටි බහු මම
දිඨ්ථාමා¹ අභිකක්කන්තා පවුට්ඨා ලොකනායකා.

අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ පිඤ්ඤාසි විනායකො
තමගං පටිපාටිතො ඉමං සොතිං උපාගතො.

ඉධද්දසාසිං සමුද්ධං අනොමං නාම වග්ගමං
තමගං උපගන්ත්වාන පබ්බජ්ජං අනගාරයං.

දුක්ඛස්ස භ්‍යාකරෙ බුද්ධො මග්ගං මෙ දෙසයි ජිනො.
තස්ස ධම්මං සුඤ්ඤිතො පටොත්තමිති අවලං පදං.

භොසයිත්වාන සමුද්ධං ගොහමං සංභ්‍යපුබ්බතං
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විගර්මි අනාසවො.

අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ යමුද්ධමිතිපුජ්ඣං;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. බුද්ධපුජායිදං ඵලං.

කිලෙසා කොටිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”තති.

අරගතනං පන පඤ්ඤා අත්තනො පටිපතතිං පට්ඨවේක්ඛිතා
සංඤ්ඤාතසොමනස්සො උද්ගතවසෙන:-

“ජළාසායනනෙ හිඤ්ඤා ගුත්තවායෙ සුසංවුතො
අසමුලං වමිඤ්ඤාන පඤ්ඤා මෙ ආසවකකයො”ති

භාෂං අහාසි.

තත් “ජළාසායනනෙ හිඤ්ඤා”ති: වක්ඛාසමාසාදීනං ජන්තං
සමාසායනං උපපත්තිධානතාය එසායනනාතිති ලභිතාමාති
වක්ඛාදීති ජඅජ්ඣත්තිකායනනාති. තප්පිබ්බසංකිලෙසපාහණ
වසෙන පහාය. “ගුත්තවායෙ සුසංවුතො”ති: තතො එව වක්ඛවාය
දීනං ගුත්තතතා තත් පච්ඡිත්තනකානං අභිජ්ඣාදීනං පාපධම්මානං
පවෙසන තිවාරණෙන සතිකවාටෙන සුට්ඨ පිහිනතතා ගුත්තවායෙ
සුසංවුතො; අඵවා මතච්ඡිදානං ජන්තං වාරානං වුත්තනසෙන රක්ඛි
තතා ගුත්තවායෙ; කායාදීති සුට්ඨ සඤ්ඤානතතා සුසංවුතොති එව
මෙත් අත්ථො වෙදිතබ්බො. “අස මුලං වමිඤ්ඤාන”ති: අසංස
චට්ඨකකයං මුලගුතං අවිජ්ජාගවතණ්ණාසකිංසානං දෙසං සබ්බං වා
කිලෙසදෙසං අරියමග්ගසංකිංසාවමිත්තයොගපානෙන උග්ගිරිඤ්ඤා
සන්තානතො බහිකඤ්ඤා බහිකරණගෙභු වා. “පඤ්ඤා මෙ ආස
වකකයො”ති: කාමාසවාදයො ආසවා එත් ඛියන්ති තෙසං වා
ඛයෙන පත්තබ්බොති ආසවකකයො නිබ්බාණං අරගතතඤ්ඤා. සො
ආසවකකයො පඤ්ඤා අගිගතොති උද්ගතවසෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

පාඨසමුප්පාදනං භාෂා වණ්ණනා
ති ට්ඨි තා.

“සුචිලිතො සුමසුතො”ති ආයස්මතො සමුප්පාදනං භාෂා. කා
උපපත්ති? අයමි පුරිමබ්බදොසු කතාසිකායෙ තත් තත් භවෙ
විවට්ඨපතිස්සයාති පුඤ්ඤාති උපවිණ්ණෙනා සුමමසුතං භගවතො
කාලෙ මහානුභාවො නාගරුජා හුඤ්ඤා බුද්ධිපමුඛං භික්ඛුසංඝං
අත්තනො භවතං තෙඤ්ඤා මහාදුතං පටිපතෙසි. භගවතනං
මහසෙසන තිවිවරෙන අච්ඡාදෙසි. එතමෙකඤ්ඤා භික්ඛුං මහසෙස
නෙව පට්ඨවාදස්සයුගෙන සබ්බෙන සමණපරිකාරොත අච්ඡාදෙසි.
සො හෙන පුඤ්ඤානමෙත දෙවමනුස්සයු සංසරනො සිද්ධිත්තං
නාච්ඡා කාලෙ සෙට්ඨිපුත්තො හුඤ්ඤා මහාබොධිමණ්ඩං සත්තති
රතනෙති සුචෙසි. කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ සාසනෙ පඤ්ඤාඤා
සමණධම්මං අකාසි. එවං පුග්ගිසුයෙව සංසරනො ඉමස්මිං
අභ්‍යානං භගවතො කාලෙ බාරණස්සිං මහාචිහවස්ස සෙට්ඨිනො
පුත්තො හුඤ්ඤා නිබ්බන්ති සමො නාම නාමෙන පරමසුබ්බාලො.

“තසා නයො පාසාද්”¹ කි සබ්බං ඛනිකො ආගතනායෙන වෙදිතබ්බං. සො පුබ්බගෙතුතා වොදියමානො රතතිභාගෙ නිද්දතිභුතස්ස පරි ජනස්ස විපසකාරං දිස්වා සඤ්ජාතස්සංවෙගො සුවණ්ණපාදුකාරුළ්ලො ව ගෙගතො නිශ්ශතො දෙවතාති විවටෙන නගරවාරෙන නික්කම්භා ඉසිපතනසමීපං ගතො “උපද්ධතං වත භො! උපස්සට්ඨං වත භො!”² කි ආහ. තෙන සමයෙන භගවතා ඉසිපතනෙ විගරනෙන නස්සෙව අනුග්ගණ්ණානන්දං අබ්බොභාසෙ වඩ්ඤමනෙන න “එහි යස! ඉදං අනුපද්ධතං, ඉදං අනුපස්සට්ඨං”³ නි වුතො “අනුපද්ධතං අනුපස්සට්ඨං කිර අපි”⁴ කි සොමනස්සජාතො සුවණ්ණපාදුකා ඔරුග්ග භගවතනං උපසංඝමිතිං එකමනනං නිසිනො සන්දාය ආනුපුබ්බිකපං කපේති සච්චදෙසනාය කතාය සච්චපරියොසානෙ සොනා පනොනා නුතා ගවෙසනන්දං ආගතස්ස පිභු භගවතා සච්චදෙසනාය කසිරමානාය අරහතනං සච්ඡකාසි.

තෙන වුතනං අපදානො:-

“මහාසමුද්දං උග්ගග්ග¹ භවතං මෙ සුනිමිතිං.
සුනිමිතිං පොකකිරණී වක්කවාකුපකුජ්ජනා
මඤ්ජරකෙහි සඤ්ජනා පදුමුපපලකෙහි ව;
නදී ව සඤ්ජෙන තන්ද පුපතින්දා මනොරමා
මච්ඡකච්ඡපසඤ්ජනා නානාදිජසමුත්ථා²
මසුරකොඤ්චාතිරුද කොකිලාතිහි වහුති

පාරාපතා රවිහංසා වක්කවාසා නදීවරා
තිතතිරා සාලිකා වෙත්ථ පාවතා ජ්වංජවතා

හංසා කොඤ්චාතිනදිතා කොසිඨා පිඨගලී බහු
සත්තරතන සමපනා මණිමුත්තපවාලිකා.

සබ්බෙ සොවණ්ණමයා රුක්ඛා නානාඛනිසමෙරිතා
උජ්ජාතනති දිවාරතතිං භවතං සබ්බකාලිකං.

සට්ඨිකුරියසහස්සාති සායං පාතො පචජ්ජරො³
සොළසිසිසහස්සාති පරිවාරෙනති මං සදා.

අතිතික්කමම පවතා සුමෙධං ලොකනායකං
පසන්නාවිතො සුමනො වඤ්ඤං තං මහායසං.

සමුද්ධං අභිවාදෙති සසඤ්ඤං තං නිමනනං.
අභිවාසෙසි සො ධිරො සුමෙධො ලොකනායකො.

මම ධම්මකපං කතිං උයොපෙසි මහාමුති.
සමුද්ධං අභිවාදෙති භවතං මෙ උපාගමිං.

1. සි. I & III. ම. මග්ග.

2. නානාමගසමුත්ථා. අප. පා.

3. සි. III. පරිවාරෙනති මං සදා.

ආමන්තයි. පරිජනං; සබ්බ සන්තිපත්තුං නදු.
පුබ්බණ්ණසමයං බුද්ධො භවතං ආගමිස්සති.

ලාභා වත සුලඬා නො යෙ වසාම නවනතිනෙ;
මයමි බුද්ධසෙව්ඨං තං පුජයිස්සාම. සන්ත්තො

අන්තං පානං පට්ඨපෙඨා කාලං ආරොවයිං අහං.
වසිසතසහස්සෙති උපෙසි ලොභනායකො.

සතඬතිනෙති තුරියෙති පවුරුණමමකාසහං.
සබ්බසොවණ්ණමයෙ පියෙ නිසිදි පුරිසුත්තමො.

උපරිවජ්ඣනං ආසි සබ්බසොවණ්ණමයං නදු.
විජ්ඣයො පවායනති භික්ඛුසඬ්ඤං අනුත්තරං.

බහුතා අන්තපානෙන භික්ඛුසඬ්ඤං අතප්පයි.
පච්චෙකදුස්සසුගලෙ භික්ඛුසඬ්ඤස්සදාසහං.

යං වදෙති සුමෙධො සො ආනුතිනං පටිග්ගහො
භික්ඛුසඬ්ඤ නිසිදිඨා ඉමා ගාථා අභාසථ.

යො මං අන්තන පානෙන සබ්බනෙව අතප්පයි;
තමහං කිත්තයිස්සාමි; සුඤ්ඤාථ මම භාසතො.

අට්ඨාරසෙ කප්පසතෙ දෙවලොකෙ රමිස්සති;
සහස්සකඛාතුං රාජයං වන්තවතති භවිස්සති;

උපගවජ්ඣි යං යොතිං දෙවත්තං අථ මාත්‍රසං
සබ්බසොවණ්ණමයං තස්ස ඡදනං ධාරයිස්සති.

තිංසකප්පසහස්සමති මික්කාකකුලසමගවො
ගොතමො නාම නාමෙන සන්තා ලොකෙ භවිස්සති.

තස්ස ධම්මෙසු දයාදෙ ඔරසො ධම්මතිමිනො
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාධිස්සත්තාසවො.

භික්ඛුසඬ්ඤ නිසිදිඨා සිහනාදං නදිස්සති.
විගතෙ ඡත්තං ධාරෙති; ගෙට්ඨා ඡත්තමති ඩයහථ.

සාමඤ්ඤං මෙ අනුප්පත්තං; කිලෙසා ක්කාපිතා මයා;
මණ්ඩපෙ රුක්කමුලෙ වා සන්තාසො මෙ න විජ්ජති.

තිංසකප්පසහස්සමති යං දනමදදිං නදු;
දුග්ගතිං නාභිජනාමි. සබ්බදානස්සිදං ථලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

අථ භගවා ආයස්මන්තං යසං දක්ඛණ්ණබාහුං පසාරෙඨා "ථති
භික්ඛු"ති ආග. වචනසමනන්තරමෙව' වඩ්ඳුලමත්ත කෙසමස්ස

අධිපති කඩාරබරො වසසනිනපෙරො විය අහොයි. සො අහනනො පවිපතනි. පව්වෙකකිනා උදුනෙනනො එහිහිගබ්බොවපන නො පුරිමාවනාවසෙන:-

“සුචිලිතො සුචසනො සබ්බාගරණහුසිනො
තිස්සො විජ්ජා අජ්ඣගමිං. කතං බුද්ධියා සාසන”නති
ගාථං අහායි.

තත් “සුචිලිපනා”ති: සුඤ්ජරෙන කුඛකුමච්ඤ්ජනානුලෙපනෙනා
විලින්නගනෙනා. “සුචසනො”ති: සුච්ඡු මහාසකාසිකවත්ථසනො.
“සබ්බාගරණහුසිනො”ති: සිසුපගාදිහි සබ්බෙහි ආගරණෙහි අලඛික
තො. “අජ්ඣගමි”නති: අධිගතියං සෙසං වුත්තනායමෙවාති.

සසන්ධරණ ගාථා වණ්ණනා

ති ටිසි තා.

“අභිසන්ධාව භිපනති”ති ආයස්මතො කිමිලපන්ධරණ ගාථා.
කා උපතති? අයමපි පුරිමබුද්ධොසු කතාධිකාරො තත් තත් භවෙ
පුඤ්ඤති කරොනො කාකුසන්ධියා භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ
තිබ්බතතිනා චිඤ්ඤාතං පතො පරිනිබ්බුතෙ සන්ධර් තස්ස ධාතුසො
උද්දියා සලලමාලාහි මණ්ඩපාකාරෙන පුජං අකායි. සො තෙන
පුඤ්ඤකමෙත තාවතියෙසසු තිබ්බතතිනා අපරාපරං දෙව
මත්තසොසු සංසරනො ඉමස්මි බුද්ධිපාදෙ කපිලවක්ඛනගරෙ සකා
රජකුලෙ තිබ්බතති. කිමිලලොකියා නාමං අහොයි. සො
වයපපතො හොගසම්පතතියා සම්පතො විහරති. තස්ස ඤාණ
පරිපාකං දිස්වා සංවෙගජනනත්තං අනුපියායං විහරනො සන්ධා
පඨමයොබ්බතෙ සීතං දයානියං ඉන්ද්රිථං අතිනිමිතිනා පුරතො
දසොසො පුත අනුක්කමෙන යථා ජරාරොගවිපතනිහි අතිගුතං
දියාති තථා අකායි. තං දිස්වා කිමිල 3කුමාරො අතිවිය සංවෙගං
පකාසෙනො:-

“අභිසන්ධාව¹ භිපනති වයො රූපං අඤ්ඤම්ච තපෙච සනතං
නස්සෙව සතො අවිපවසතො අඤ්ඤස්සෙව සරාමි

අනනාන”නති

ගාථං අහායි.

තත් “අභිසන්ධාවා”ති: කුං සිසං ගච්ඡමානො තිසසි දෙවෙහි
අනුසිට්ඨො ආණ්ඩො විය. අභිසන්ධාවාතිපි පාඨො. කුං ලහුං
ගච්ඡසි කෙනවි අතිලාසාපිතො වියාති අන්ධො. “භිපනති”ති:
අතිපතති, අතිධාවති තිට්ඨති. බණ් බණ් බයවයං පාපුණානිති
අන්ධො. “වසො”ති: බාලායොබ්බතාදිකො සරීරස්ස අවන්ධා
විසෙසො. ඉධ පන යොබ්බන්දො අධිපෙතො. තං තං හියා අධි

භූතානං ඛියානං භුක්ඛා උපට්ඨිතං. “රූප”නති: රූපසම්පදාති වදති. රූප නි පන සරිං “අට්ඨිව පට්ඨිව නභාරුක්ඛ පට්ඨිව මංසක්ඛ පට්ඨිව ආකාසො පට්ඨාරිතො රූපනොට්ඨිව සංඛං ගච්ඡති”ති ආදිසු විය. අක්ඛන්ධම්ව නාමම්ව සන්ත”නති: ඉදං රූපං යාදිසං සයං තපේව තෙ. ආවාකාරෙන සන්තං විජ්ජමානං අක්ඛන්ධං විය මයං උපට්ඨාතිති අධිප්පායො. තපේව සන්තංති ව කෙවි පඨනති. “නාමස්මිම්ව සන්තො”ති: තස්මිම්ව මෙ අනක්ඛන්ධස්මිම්ව සන්තො සමානස්මිම්. “අවිප්පවාසනො”ති: නවිප්පවාසනස්මිම්ව විරප්පවාසන නි සන්තො අනක්ඛන්ධම්ව අක්ඛන්ධං විය උපට්ඨාති. ඉදම්ව ඉධ නප්ඨති අධිප්පායො. “අක්ඛන්ධස්මිම්ව සන්තම් අනන්තං”නති: ඉදං මම අනන්තභාවං අක්ඛන්ධස්මිම්ව සන්තස්මිම් විය සරාම්, උපට්ඨාරම් සක්ඛාතාමිති අනො.

තස්මිම්ව අතිව්වතං මනසිකරුණන්තස්මිම්ව දුල්භතරෙ සංවෙශො උදප්පදී. ණො සංවෙශන්තො සන්තාරං උපසංඝිකම්භිකා ධම්මං භුක්ඛා පටිලභාසන්තො, පඤ්ඤාතිකා විපස්සනං පට්ඨපෙතිකා නවිරස්මිම්ව අර්ථිතතං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“තිබ්බුතෙ කඤ්ඤාතිකම්භිකා බ්‍රාහ්මණමිති වුට්ඨිමති
ගහෙතිකා සලලං මාලං මණ්ඩපං කාරයිං අහං.

තාවතීංසගතො සන්තො ලභිමිහ බ්‍රහ්මභුත්තමං;
අක්ඛන්ධ දෙවෙතිරොවාමි. පුක්ඛන්ධකම්මස්සිදං ඵලං.

දිවා වා යදිවා රතනීං වඤ්ඤාමන්තො භිතො වහං
ජන්තො සලලපුපෙථිති. පුක්ඛන්ධකම්මස්සිදං ඵලං.

ඉමස්මික්ඛන්ධව කප්පමිති යං බුද්ධමිතිපුරයිං;
දුග්ගතීං නාභිජනාමි. බුද්ධපුරයිදං ඵලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්මිම්ව සාසන”නති.

අරගත්තං පන පඤ්ඤාතිකා පේරෙ අනුත්තො පුරිමුප්පත්තං අතිව්වතා මනසිකාරං විභාවෙත්තො තමෙව ශාරං දුට්ඨිද්ධාසි. තෙන තං ඉමස්මිම්ව පේරස්මිම්ව අක්ඛන්ධ බ්‍රාහ්මණමිති අගොසිති.

තිබ්බුතෙ කඤ්ඤාතිකා බ්‍රාහ්මණමිති

ති වසි තා.

“රූපානුමුලගහණං පසක්ඛිකා”ති ආයස්මිම්වො වජ්ජපුත්තකෙට්ඨකා ශාරං. කා උප්පත්ති? අයම්ව පුරිමුද්ධෙසු කභාධිකාරෙ තත්ත තත්ත භවෙ විවට්ඨිපතිස්මිම්ව පුක්ඛන්ධ උපවිඤ්ඤානො ඉතො වතු නවුතෙ කප්ප ඵකං. පඤ්ඤාතිකබුද්ධං භික්ඛාය ගච්ඡන්තං දිස්වා පසන්තමානස්මිම්ව කදලිඵලාති අදස්මි. ණො තෙන පුක්ඛන්ධකම්මෙන

දෙවලොකෙ නිබ්බන්ධිතා අපරපරං පුඤ්ඤාති කතා දෙවමනුසේස පු සංසරනො ඉමසම්. බුද්ධපාදෙ වෙසාලියං ලිච්ඡවිරජකුලෙ පුතො හුතා නිබ්බන්ධි. වජ්ජරජපුතත්තො වජ්ජපුතො තෙව චස්ස සමඤ්ඤ අගොසි. සො දහරෙ හුතා ගජසිකාදි සිකති කාලෙපි ගෙභුසම්පන්නායා නිසාරණ්ණාසයො ච හුතා විවරනො සත්ථු ධම්මදෙසනාකාලෙ විහාරං ගතො පරිසපරියතො නිසිනො ධම්මං සුතා පටිලභාසඤ්ඤා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බට්ඨා විපස්සනාය කම්මං කරෙනො නටිරසෙව ජලභිඤ්ඤා අගොසි.

තෙන වුතනං අපදනො:-

“සහස්සරංසි ගගමා සයම්භු අපරජ්නො
විවෙකා උට්ඨතිතාන ගොවරයාහිතිකම්.

ඵලගන්තො අහං දිස්වා උපගඤ්ථිං නරසහං;
පසන්නාපිතො සුමනො සවණං අදදිං ඵලං.

චතුතවුතෙ ඉතො කපෙස යං ඵලං අදදිං හද;
දුග්ගතිං නාහිත්තාම්. ඵලදානස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා කුසිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන*නති.

ජලභිඤ්ඤා පන හුතා අපරභාගෙ අවිරපරිතිබුතෙ සත්ථරි ධම්මං සභ්භාසිත්තුං සංකොභං කතා මහාපෙරෙසු තත්ථ තත්ථ විහරනොසු ඵකදිවසං ආයාසමනං ආනන්දං සෙධං යෙව සමානං මහතියා පරිසාය පරිවුතං ධම්මං දෙසෙනං දිස්වා තස්ස උපරි මග්ගාසි ගමාය උස්සාහං ජනෙනො:-

“රුක්ඛමුලගගනං පසකතිය
නිබ්බාණං හදයසම්. ඔපිය¹
කිය ගොතම, මා පමාදෙ;
කිං තෙ බිලිබිලිකා කරස්සති”ති

ගාථං අභාසි.

තත්ථ “රුක්ඛමුලගගන”නති: රුක්ඛමුලගුනං ගගනං. ගගනඤ්ඤා අති න රුක්ඛමුලං, රුක්ඛමුලඤ්ඤා අති න ගගනං; තෙසු රුක්ඛමුල ගගනෙන ධානස්ස ඡායාසම්පන්නායා වාතාතපපරිස්සයාභාවං දස්සෙති. ගගනගගණෙන නිවාතභාවෙන වා තං පරිස්සයාභාවං ජනසම්බාධාභාවඤ්ඤා දස්සෙති. තදුගයෙන ච භාවනායොග්ගතං. “පසකතිය”ති: උපගතො. “නිබ්බාණං හදයසම්. ඔපිය”ති: ඵලං මයා පටිපජ්ඣා නිබ්බාණං අධිගන්නාබ්බන්ති නිබ්බුතිං. හදයෙ ධපෙතො විතෙක කර්තා. “කිය”ති: ලක්ඛණ්ණපතික්ඛානෙන කියා; විපස්සනාසතිතං මග්ගභාවතං භාවෙති. “ආනාමා”ති: ධම්ම ගණ්ඨාගාරිකං ගොතෙනා ආලපති. “මා ච අමාද”ති: අධිකුස

ලෙසු ධම්මෙසු මා පමණි. ඉදුනි යාදිසො ථෙරණං පමාදො නං පටිකෙඛ පවසෙන දසොනොනා “කිං තෙ බිලිබිලිකා කරියාති”ති ආහ. නන් “බිලිබිලිකා”ති: බිලිබිලිකිරියා, බිලිබිලිති සද්දපාවනති යථා නිරන්තරා එවං බිලිබිලිකා සදිසා ජනපඤ්ඤති. “කිං තෙ කපිසොති”ති: කිදිසං අන්තං භූග්ගං සාධෙති තයමා ජනපඤ්ඤති. පහාය සදන්දස්සනො හොතිති ඔවාදං දදාති. තං සුඤ්ඤා අඤ්ඤාති චුත්තවිපස්සනා ගති වාසනාපවනෙන සංවෙග්ගතො බහුදෙවරන්ති. වඩ්ඛමෙන විනිතා මෙනොනා විපස්සනං උස්සුකකාපෙත්වා සෙනාසනං පටිසිත්වා මඤ්චනෙ නිපන්නමනොතිව අරගහාං පාපුණි.

මජ්ඣිමනිකායෙ පඨමොදකො භාෂා වණ්ණනා
ති වසී භා.

“පඤ්චකඤ්ඤා පටිඤ්ඤානා”ති ආග්ගමනො ඉසිදත්තපෙරණං ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධොසු කතාධිකාරෙ තත්ත තත්ත භවෙ විවට්ඨපතිසංසං පුඤ්ඤං උපවිණ්ණෙනා විපසයිසං භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤාතං පතොනා එකදිවසං භග වන්තං රටියං ගවජන්තං දිස්වා පසන්නාමානසො මධුරං ආමොදඵලං අදාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙතන දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා අපරං පරං පුඤ්ඤාති කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමග්ගි බුද්ධිපාදෙ අවනතිකරටෙඨ වඩ්ඪගාමෙ අඤ්ඤාතරණං සන්ත්වාගස්ස පුතොනා හුත්වා නිබ්බත්ති. ඉසිදත්තානාතිස්ස නාමං අහොසි. සො වයප්පතො මව් කාසණෙකි විත්තස්ස ගතපතිනො අදිට්ඨසගායො හුත්වා හෙන බුද්ධ භූමෙ ලිඛිත්වා පෙසිතං ඝාසනං පටිලිහිත්වා ඝාසනෙ සඤ්ජාතපසාදො ථෙරණං මහාකව්වායනස්ස සතතිනෙ පබ්බජිත්වා විපස්සනං ආරම්භිත්වා නවිරසෙව ඡළහිඤ්ඤා අහොසි.

තෙන චුත්තං අපදනො:-

“සුචණ්ණචණ්ණං සමබුද්ධං ආහුතිනං පටිග්ගහං
රටියං පටිපජ්ජන්තං ආමොදඵලමිදංසං.

එකනචුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලං අදදිංතදා;
දුග්ගතිං නාහිජ්ජාමි. ඵලදානස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා කාපිතා මග්ගං-පෙ-නනං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

ඡළහිඤ්ඤා පන හුත්වා “බුද්ධිපට්ඨානං ගමියාමි”ති ථෙරං ආපුච්ඡිත්වා අනුක්කමෙන මජ්ඣිමදෙසං ගන්ත්වා සන්ධාරං උපසඛකම්භිත්වා වැදිත්වා එකමන්තං නිසින්නො “කට්ඨි භික්ඛු බමනියං කට්ඨි යාපනී ය”න්ති ආදිනා සන්ධාරා කතපටිසන්ධාරෙ පටිවචනමුඛෙන “භගවා! භූමනානං සාසනං උපගහකාලනො පට්ඨාය මග්ගං සබ්බං දුක්ඛං අප

ගතං, සබ්බො පරිසස්සො වුපසනොං"හි පවෙදනවසෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරේනොතො:-

ආඤ්ඤාකකඤ්ඤා පරිඤ්ඤා;
 නිට්ඨන්ති ජිනනමුලකා;
 දුක්ඛකකසො අනුප්පනොතො;
 පනොතො මෙ ආසවකකසො"ති

ගාථං අනාසි.

තත් "පඤ්චකකඤ්ඤා පරිඤ්ඤා"ති: පඤ්ච පි මෙ උපාද්‍යනකකඤ්ඤා විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය "ඉදං දුක්ඛං ඵත්තනං දුක්ඛං න ඉභො භීයො"ති සබ්බසො පරිච්ඡේද ඤ්ඤා; න තෙසු කිඤ්චිපි පරිඤ්ඤාහබ්බං අත්ථිති අධිප්පායො. "නිට්ඨන්ති ජිනනමුලකා"ති: සබ්බසො පරිඤ්ඤාතත්තා ඵව තෙසං අවිජ්ජාගණනාදිකස්ස මූලස්ස සමුච්ඡින්නත්තා අරියමග්ගෙන පභිණ්ණතා යාව චරිමවිත්තනිරෝධා තෙ නිට්ඨන්ති. "දුක්ඛකකසො අනුප්පනොතො"ති: ජිනනමුලකත්තායෙ ව ච තෙසං චට්ඨදුක්ඛස්ස බයො පරිහ්වයො අනුප්පනොතො නිබ්බාණං අධිගතං. "පනොතො මෙ ආසවකකසො"ති: කාමාසවාදීනං සබ්බෙසං ආසවානං බසනෙන අධිගතනබ්බතාය ආසවකකසොති ලද්ධිනාමං අරග්ගතං පනතං පරිලද්ධිනති අත්ථො. කෙච් පන "අනතිමායං සමුස්සයො"ති පඨන්ති. නිබ්බාණස්ස අධිගතත්තායෙව අයං මම සමුස්සයො අත්තනාවො අනතිමො සබ්බපච්ඡිමකො; නත්ථිද්දති පුනබ්බාවොති අත්ථො. යං පන තත්ථ තත්ථ අවුත්තං තං හෙට්ඨා වුත්තනස්සත්තා උත්තානවෙවාති.

ඉසිදත්තපඤ්ඤා ගාථා චණ්ණනා

ති ට්ඨි කා.

මාදසමග්ගචණ්ණනා

ස ම වතො.

නිට්ඨිතා පරමත්ථදීපනියං ථෙරගාථාචණ්ණනායං

විසාධිකසනත්ථෙරගාථා පතිමණ්ඩිතස්ස

ඵකනිපාතස්ස අත්ථචණ්ණනා.

දුකනිපාතො.

“නක්ඛි කොචි හවො තිවෙවා”¹ ති ආයසමනො උත්තරසෙව් රසං ගාථා. කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධොසු කතාබිකාරෙ තත් තත් හවෙ විවට්ඨපනිසංයං පුඤ්ඤං උපචිණ්ණෙනා සුමෙ ධස්ස හගවතො කාලො විජ්ජාධරෙ හුචා ආකාසෙන විවරති. තෙන ව සමයෙන සන්ධා තස්සෙව අනුග්ගණ්හණත්ථං. වතනතරෙ අඤ්ඤාතරස්මිං රුකකමුලෙ නිසිදි ඡබ්බණ්ණබුද්ධරංසියො විස්සජේරි නෙනා. සො අත්තප්‍රිකෙබන ගව්ජනෙනා හගවන්තං. දිස්වා පසන්න විතො ආභාසහො ඔරුයා සුචිසුද්ධෙති විපුලෙති කණ්ණිකාර පුපෙථති හගවන්තං පුජේසි. පුපථාති බුද්ධානුභාවෙන සජ්ජ උපරි ඡත්තාභාරෙන අට්ඨංසු. සො තෙන භියෙසාසොමත්තාය පසන්න විධොතා හුචා අපරතාගෙ කාලං කථා තාවතීංසෙ නිබ්බතතිචා උදාරං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවනො යාවතාසුකං තත් සන්ධා තතො චුතො දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මිං බුද්ධිපාදෙ රුජගහෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස පුතොතා හුචා නිබ්බන්ති. උත්තරෙ තිස්ස නාමං අහොසි. සො විඤ්ඤානං පතොතා බ්‍රාහ්මණවිජ්ජාසු නිප්පත්තිං ගන්වා ජාතියා රුපෙන විජ්ජාය වයෙන සීලාචාරෙන ව ලොකස්ස සම්භාවතිතියො ජනො. තස්ස නං සම්පත්තිං දිස්වා වස්සකාරො මංඛමහාමතො අත්තනො ධීතරං දුකුකාමො හුචා අත්තනො අධිපජායං පවෙදෙසි. සො නිස්සරණ්ණසංයතාය තං පටිකඛි පිචා කාලෙත කාලං ඛමමසෙනාපතිං පසිරුපාසනො තස්ස සන්තිකෙ ඛමමං සුචා පටිලද්ධිසද්ධො පබ්බජ්චා වත්තසම්පනො හුචා ථෙරං උපට්ඨාති. තෙන ව සමයෙන ථෙරස්ස අඤ්ඤාතරො ආබාධො උපපනො. තස්ස හෙසජ්ජන්ධාය උත්තරො සාමණේරො පාතොව පත්තවිවරමාදාය විහාරහො නිකඛනො අත්තරමගෙන නළාකස්ස නිරෙ පත්තං සපෙචා උදකසම්පං ගන්වා මුඛං ධොවති. අප් අඤ්ඤාතරො උමමග්ගමොරෙ ආරකකිපුරිසෙති අනුබ්බො අග්ග වාරෙනෙව නගරතො නිකඛමිචා පලායනො අත්තනා ගතිතං රතනගණ්ණිකං සාමණේරස්ස පතෙන පකඛිපිචා පලාසි. සාමණේ රොපි පත්තසම්පං උපගතො. වොරං අනුබ්බන්තා රාජපුරිසා සාමණේරස්ස පතෙන හණ්ණිකං දිස්වා “අයං වොරෙ, ඉමිනා වොරියං කත”² තති සාමණේරං පච්ඡාබාහා බන්ධිචා වස්සකාරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සෙසු. වස්සකාරෙ ව තද රඤ්ඤෙ විනිව්ජයෙ නිසුතො හුචා ඡේජ්ජගෙජ්ජං අනුසාසති. “සො පුබ්බෙ මම වචනං තාදිසි. සුද්ධි පාසණ්ණියෙසු පබ්බජ්”³ ති ව බඩාසාතන්තා⁴ කමමං අසොධෙචා ව ජ්වන්තමෙව නං සුලෙ උත්තාසෙසි. අපස්ස හගවා ඤ්ඤාතරපරිපාකං ඔලොකෙචා තං ණානං ගන්වා විපුර්වත්තහත්ත නබමණ්ණිමුඛසමත්තනාසිතාහතාය පසරන්තජ්ජිතිඔගුලසුචණ්ණරසධාරං විස ජලා

ගුණවත්වූ පුත්තරුන්ගේ ස්වභාවය උපහරයක් සිසෙ කපෙන්නා “උත්තර ඉදං නෙ පුරිමකමස්ස ඵලං උපපන්නං, තුන් නයා පච්චවෙකකිණ බලෙන අභිවාසනා කාතබ්බා” ති වන්වා අප්පාසයානුරූපං ධම්මං දෙසෙයි. උත්තරයේ අමනාභිසේකසදිසේන සත්ත්වයන්ගේ සංස්කාරවසාදසොමනස්සතාය උදාරං පිතිපාමොඡ්ඡං පටිලිභින්නා යථාපරිචිතං විපස්සනාමයං සමාරුලෙහා සුද්ධස්ස පරිපාකං ගතත්තා සත්ත්ව දෙසනාවිලාසෙන තාවදෙව මය්හපපට්ඨායා සබ්බ කිලෙසෙ බෙපෙන්නා ජලභිඤ්ඤා අගොයි.

තෙත වුත්තං අපදනො:-

“සුමෙධො නාම සල්ලුඤ්ඤා බහතිංසවරලක්කණො
විවෙකකාමො හගවා හිමවන්තං උපාගමි.

අප්පාසගහෙන්නා හිමවන්තං අගොසා කාරුණිකො මුනි
පලලඛකං ආභුජිත්වාන නිසිදි පුරිපුත්තමො.

විජ්ජාධරෙ තද ආසිං අනතප්පිකෙව වරෙ අහං,
තිසුලං සුකතං ගය්හ ගච්ඡාමි අමබරෙ තද.

පබ්බතගෙහ යථා අයං පුණ්ණමාසෙව වාදිමා,
වනං ඔහාසතෙ බුද්ධො සාලරාජව පුලලිතො.

වනස්සා නිකඛමිත්වාන බුද්ධිරංසි විධාවරෙ
නලුගිවනසබ්බාසං දිසවා විත්තං පසාදධං.

විවිණං අද්දසං පුප්ඵං කණිකාරං දෙවගනිකං,
තිණි පුප්ඵාති ආදය බුද්ධිසෙට්ඨමපුජසිං.

බුද්ධස්ස ආනුභාවෙන තිණි පුප්ඵාති මෙ තද
උද්ධවණ්වා අබොපත්තා ඡායං කුබ්බන්ති සත්ත්වො.

තෙත කමෙමන සුකතෙන වෙතනාපණිසිති ව
ජතිත්වා මානුසං දෙහං තාවතිංසං අගච්ඡහං.

තත් මෙ සුකතං වාමං කණිකාරෙති සුද්ධති
සට්ඨිසොජනමුබෙබ්බං තිංසසොජනවිත්තං.

සහස්සධණ්ඩං සතභෙණ්ඩං ධජපු හරිතාමයං.
සහසහස්සාති බ්ද්ධාති බ්ද්ධෙහ පාතුරහංසු ඤේ.

සොවණ්ණමයා මණිමයා ලොහිතබ්බමයාපි ව
ඵලිකාපි ව පලලඛකා යෙනිච්ඡකයදිච්ඡකා.

මහාරහඤ්ච සයනං තුලිකා විකතිපුතං.
උද්දලොමිඤ්ච ඵකත්තං ඕමොග්ගසමාපුතං.

හවතා නිකඛමිත්වාන වරන්තො දෙවවාරිකා
යථා ගච්ඡාමි ගමනං දෙවසබ්බපුරකකිකො.

පුප්ඵසා ගෙට්ඨා තිට්ඨාමි; උපරිච්ඡදනං මම
සමන්තා යෝජනසතං කණ්ණිකාරොති ඡාදිතං.

සට්ඨිකුරියසහසානි සායං පාතං උපට්ඨානුං.
පරිවාරෙනති මං නිව්වං රතනිඤ්චමනඤ්ඤා.

තත්ත කච්චෙති භිතෙති තාලෙති වාදිතෙති ව
රමාමි බිබ්බාරතියා මොදුමි කාමකාමහං.

තත්ත හුත්වා පිත්ථාව මොදුමි තිදසෙ තදා.
නාරිගණෙති සතිතො මොදුමි වෘත්තමුත්තමෙ.

සතානං පඤ්චකඛහකුඤ්ච දෙවරජ්ජමකාරසිං.
සතානං තීණ්ණකඛහකුඤ්ච දෙවරජ්ජමකාරසිං.

සතානං තීණ්ණකඛහකුඤ්ච චක්කවත්ති අහොසහං.
පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනාතො අසඞ්ඛියං.

භවෙ භවෙ සංසරනො මහාභොගං ලභාමහං.
භොගෙ මෙ උානතා න ත්ථි; බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.

දුට්ඨෙ භවෙ සංසරාමි දෙවතො අප මාත්‍රසෙ
අඤ්ඤං ගතීං න ඡනාමි; බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.

යත්ත පට්ඨා පජ්ජාමි ඛතතියෙවාපි බ්‍රාහ්මණේ
නිවෙ කුලෙ න ඡනාමි; බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.

හත්තියානං අස්සයානං සිවිකං සන්දමානිකං
ලභාමි සබ්බමෙවෙනං; බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.

දුසිගණං දුසගණං නාරියො ව අලඞ්ඛනා
ලභාමි සබ්බමෙවෙනං; බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.

කොසෙය්‍යකච්චලියානි බොමකප්පාසිකානි ව
ලභාමි සබ්බමෙවෙනං; බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.

නවවත්තං නවඵලං නවග්ගරසභොජනං
ලභාමි සබ්බමෙවෙනං; බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.

ඉමං බාද, ඉමං භුඤ්ඤ, ඉමංභි සසනෙ සය,
ලභාමි සබ්බමෙවෙනං; බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.

සබ්බත්ත පුජ්ජයො හොමි, යසො අවුට්ඨගතො මම,
මහාපකෙඛා අහං හොමි; අහෙජ්ජපරිසො තදා.

ඤ්ඤානං උත්තමො හොමි; බුද්ධිපුජාසිද්ධං ඵලං.
සිතං උණහං න ඡනාමි, පරිදාහො න විජ්ජති,

අපො චෙතසිකං දුක්ඛං ගදයෙ මෙ න විජ්ජති.
සුචණ්ණචණ්ණො හුත්වාන සංසරාමි භවාභවෙ,

වෙවණ්ණියං න ජනාමි; බුද්ධිපුජාසිද්ධං ථලං,
දෙවලොකා වවිනාන සුක්කමුලෙන වොදිතො

සාවන්තියං පුරෙ ජාතො මහාසාලෙ සුඤ්ඤිකො,
පඤ්ඤාමගුණෙ හිනා පබ්බජිං අනගාරියං;

ජාතියා සත්තවස්සොහං අරහත්තං අපාපුණිං,
උපසම්පාදාසි බුද්ධො ගුණමඤ්ඤාය වක්ඛමා;

තරුණොව පූජනීයොහං; බුද්ධිපුජාසිද්ධං ථලං,
දිබ්බවක්ඛු විපුද්ධං මෙ, සමාධිකුසලො අහං,

අභිඤ්ඤපාරමිප්පතො; බුද්ධිපුජාසිද්ධං ථලං,
පට්ඨමතිද අනුප්පතො, ආදිපාදෙසු කොවිදො,

ධම්මෙසු පාරමිප්පතො; බුද්ධිපුජාසිද්ධං ථලං,
තිංසකප්පසහසාමිති යං බුද්ධිමහිමුජ්ජසිං;

දුග්ගතිං නාහිජානාමි; බුද්ධිපුජාසිද්ධං ථලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධියා සාසන”නාති.

ජලහිඤ්ඤා ධන හුන්වා සුලභො උධ්විතිං පරිනුදයාය
ආකාසෙ ධනා පාටිහාරියං දස්සෙසි. මහාජනො අවජ්ජියබ්බුතවිත්ත
ජාතො අගොසි. තාවදෙවසා වණො සංරුලිති. සො භික්ඛුති
“ආවුසො තාදිසං දුක්ඛං අනුභවණො කථං යං විපස්සනං අනු
සුඤ්ඤාං අසකම්”ති පුට්ඨො “පභෙව ආවුසො සංසාරෙ ආදීනවො
සංඛාරානඤ්ඤා සහාවො සුදිට්ඨො ඵලාහං තාදිසං දුක්ඛං අනුභවණොති
අසකම්. විපස්සනං වණ්ණනා විසෙසං අධිගතං”නාති දස්සෙණො:-

“නථි කොචි හවො තිවෙවා, සංඛාරා වාපි සස්සතා,
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ බ්බා, චචන්ති අපරපරං.

ඵතමාදීනවං ඤ්ඤා හවෙතමිති අනථිකො,
නිස්සවො සබ්බකාමෙති පණො මෙ ආසකිඤ්ඤො”ති

ඉමං ගාථාථයං අභාසි.

තත්ථ “නථි කොචි හවො තිවෙවා”ති: කම්මහවො උප්පත්ති
හවො කාමහවො රූපහවො අරූපහවො සංඤ්ඤාහවො අසංඤ්ඤාහවො
තෙවසංඤ්ඤානාසංඤ්ඤාහවො ඵකවොකාරහවො වතුචොකාරහවො
පඤ්ඤාවොකාරහවොති ඵවං පභෙදො. තත්ථාපි හිණො මජ්ඣිමො
උක්කට්ඨො දීඝාසුකො සුඛබහුලො වොමියාසුඛදුක්ඛානි ඵවඤ්ඤා
හවො යො කොචි තිවෙවා ධුට්ඨො පිරො අපලොකියයමමො නථි
තං තං කාරණං පටිච්ච සමුප්පන්නතො, යසො ච ඵතදෙවං තසො
සංඛාරා වාපි සස්සතා නථිති යොජනා. පට්ඨයෙති සංඛිතතො
සංඛාරානි උද්ධාතමෙති පඤ්ඤානිකො උපාදාය හවසමඤ්ඤාය සංඛාරා
ව හුන්වා සමග්ගා ජරමරණෙන ච විපරිණමන්ති අසස්සතා විපරි

ණාමධම්මා. තථාහි තෙ සංඛිතතතා සංඛාරාති ලද්ධතාමෙ හි පඤ්චකකිකෙ උපාදය සංඛාරාති වුවන්හි. තෙනාහ:-“උපපජ්ජන්ති ච හෙ ඛණ්ඩා චචන්ති අපඤ්ජර”න්ති. තෙ භවපරියායෙන ච වුත්තා පඤ්චකකිකා යථාපච්චයං අපරාපරං උපපජ්ජන්ති උපපන්නාය ච ජරාය පරිපිළිත්තා සුත්තා චචන්ති පරිතිජ්ජන්ති අත්ථො. එතෙන භවො සංඛාරාති ච ලද්ධවොහාරා පඤ්චකකිකා උදයබ්බයසභාවාති. යසො තිලකකිණං ආරොපෙත්වා සංඛාරෙ සමමසන්නස්ස තයොපි හවා ආදිත්තං විය සංඛිතං ආදිතචං දෙසං පගෙවි විපස්සනාපඤ්ඤාය ජාතිත්වා අනිච්චලකකිණෙති දිට්ඨා සංඛාරා දුක්ඛානතතා විභූතතරු ච උපට්ඨන්ති. තෙනාහ භගවා:-“යදන්තිචං. තං දුක්ඛං යං දුක්ඛං තද නත්තා”ති. යසො තිලකකිණං ආරොපෙත්වා සංඛාරෙ සමමසන්නස්ස තයොපි භවා ආදිත්තං විය අගාරං සප්පට්ඨයං උපට්ඨන්ති, තසො ආහ:-“භවෙන්නමි අනන්දිකො”ති. එවං පත සබ්බසො භවෙති විති චට්ටියමානස්ස කාමෙසු අපෙක්ඛාය ලෙසොපි ත සමභවතියෙව. තෙනාහ:-“නියස්මො සබ්බසාමෙහි”ති. අමනිති යොජනා. මනුස්සෙති විය දිබ්බෙති පි කාමෙති නිවහනිති තෙනාසමිනති අත්ථො. “පහොනා මෙ ආයචකකිකො”ති: යසො එවං සුපරිමජ්ජිතසංඛාරො භවෙසු සුපරි දිට්ඨාදිතවො කාමෙසු ච අනාවතතමානසො තසො සුලමන්තො නිසින්නොනාපි වෙ මයා පතොනා අධිගතො ආසවකයො නිබ්බාණං අරහත්තං වාති. අඤ්ඤාති සමුග්ගවාරිති අප්පත්තමානසෙති තද ධිගමාය උස්සාහො කරණියොති භික්ඛූතං ඔවාදමදසි.

උග්ගරසෙවරස්ස ගාථා වණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

“නසිදං අනසෙතා”ති ආයසමනො පිණ්ණොලහාරවජ සෙවරස්ස ගාථා. කා උපාතති? අයමපි කිර පදමුග්ගරස්ස භග වතො කාලෙ සිගයොනියං නිබ්බන්තිත්වා පබ්බතගුහායං විහරති. භගවා තස්ස අනුග්ගහං කාතුං ගොවරාය පක්කන්නකාලෙ සයන ගුහං පවිසිත්වා නිරොධිං සමාපජ්ජිත්වා නිසිදි. සිහො ගොවරං ගහෙත්වා නිවින්නො ගුහාවාරෙ භගවත්තං දිස්වා හට්ඨබුද්ධො ජලජ ඵලජප්පජථි පූජං කත්වා පසාදෙන්නො භගවතො ආරක්ඛන්දාය අඤ්ඤා වාළමිගෙ අපනෙතුං තිසු වෙලාසු සිගනාදං තදන්නො බුද්ධිගතාය සතිසා අට්ඨාසි. යථා පඨමදිවසං එවං සත්තාහං පූජෙසි. භගවා සත්තාහට්ඨයෙන නිරොධා වුවන්හිත්වා “චට්ටියති ඉමස්ස එත්තකො උපතිස්සයො”ති තස්ස පස්සන්නස්සෙව ආකාසං පක්ඛන්දිත්වා විහාරමෙව ගතො. සිහො පාරලෙය්සකහජථි විය බුද්ධිවි යොගදුක්ඛං අධිවාසෙත්තුං අසකෙකානොනා කාලං කත්වා හංසවති නගරෙ මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පන්නො නගරවාසිති සද්ධිං විහාරං ගතො ධම්මදෙසනං සුත්වා සත්තාහං මහාදනං

පවිත්‍රතාවය යාවජිවං පුඤ්ඤානි කතා අපරපරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරතො අමානං භගවතො කාලෙ කොසම්බියරඤ්ඤා උදෙ නස්ස පුරොගිතපුත්තො හුතා නිබ්බතති. තස්ස භාගමාණෙති නාමං අගොසි. සො වයපපත්තො තයො වෙදෙ උග්ගහෙතො පඤ්චමාණ වකසනාති මනෙත වාවෙනො මහස්සසභාවෙන දුරුපචාරහතො හෙ හි පරිච්චරතො රුජගහං ගතො භගවතො භික්ඛුසංඝස්ස ව ලාභසක්කාරං දිසො සාසනෙ පබ්බජිතො භොජනෙ අමහනඤ්ඤා හුතා විවරතො සන්ධාරා උපායෙන මහනඤ්ඤාතාය පතිට්ඨාපිතො විපස්සනං පට්ඨපෙතො නචිරස්සෙව ඡළභිඤ්ඤා අගොසි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“මිගලුදෙසු පුරෙ අාසිං; විපිනෙ විවරං තද
අඤ්ඤං විරජං බුද්ධං සබ්බධමොනපාරගුං.

පියාලඵලමාදය බුද්ධසෙට්ඨස්සදසහං
පුඤ්ඤකෙතවතස්ස ධරස්ස පසන්නො සෙති පාණ්ණිති.

එකතීසෙ ඉතො කපෙප යං ඵලං අදදිං තද;
දුග්ගතිං නාතිජනාමි. ඵලදනස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුබුස්ස සාසන”නති.

ඡළභිඤ්ඤා පත හුතො “භගවතො සමුච්චා යං සාවකෙති පත්තබ්බං තං මයා පත්ත”නති භික්ඛුසංඝෙ ව “යස්ස මග්ගෙ වා ඵලෙ වා කඬ්ඛා අත්ථි සො මං පුච්ඡතු”ති සිහනාදං නදි. තෙන තං භගවා “එතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං සිහනාදිකානං යදිදං පිණ්ණාලභාගමාණ”ති එතදග්ගෙ යපෙසි. සො එකදිවසං අත්තතො සන්තිකං උපගහං ගිහිකාලෙ සභායගුතං මච්ජරිං මිච්ජාදිට්ඨිබ්බාහමණං අනුකම්පමානො තස්ස දුනකථං කපෙතො තෙන ව “අයං මම ධනං විනාසෙතුකාමො”ති හතුටිං කතොපි “තුග්ගං එක හත්තං දෙමි”ති වුත්තො “තං සංඝස්ස දෙභි, මා මයං”නති සංඝස්ස පරිණාමෙසි. පුත බ්‍රාහ්මණෙන “අයං මං බහුතං දුපෙතුකාමො”ති අප්පච්චයෙ පකාසිතෙ දුතීයදිවසං ධම්මසෙනාපතිනා සංඝගතාය දකඤ්ඤාය මහාඵලභාවප්පකාසනෙන තං පසාදෙතො “අයං බ්‍රහ්මණො ආහාරගෙධෙන මං දුනෙ නියොජෙසි”ති ආහාරස්ස පත මයා සබ්බස්සා පරිඤ්ඤාගතාවං න ජානාති, ගජද තං ජානාපෙමිති:-

“නසිදං අතයෙන ජිවිතං,
නාහාරො හදයස්ස සන්තිකො,
ආහාරට්ඨිතිකො සමුස්සයො,
ඉති දිස්වාන වරාමි එසනං.

පබ්බතානි හි නං අවෙදසුං
යායං වන්තපුපතා කුලෙසු
සුමුමං සලං දුරුබ්බගං

සකකාමරො කාපුරිසෙන දුර්ජනො”ති
ගාථාවයං අභාසි.

තත් “නසිදං අනුමෙත ජිවිත”නති: ඉදං මම ජිවිතං ජිවිතං
අනුමෙත වෙදිදනපුප්පදනාදි අනෙසනාය න ගොති; ජිවිත
නිකානතියා අභාවතො. “නාභාමරො හදසයං සනතිකො”ති: ආභාමරො
ව ආභාරිමානො මග්ගප්පසංගො විය හදසයං විහංගං සනතිකරො
න ගොති; කෙවලං පන සජ්ජකං බුදුපටිඝාතමත්තං කාරොතිති
අභිප්පායො. අථවා “නාභාමරො හදසයං සනතිකො”ති: ආභාමරො
රසභාණ්ඩාවස්ථු මෙ හදසයං සනතිකො ආසන්නො න ගොති; රස
තණ්ඩාය එව අභාවතො. “සනතිකො”තිපි පඨනති. හිති ආභාර
හිද්ධො ලාභසකකාරපසුතො විවරති, තස්ස ආභාමරො හදසයං
සනතිකො නාම; අභිණං මනසිකාතබ්බතො. යො පන පරි
ඤ්ඤානාභාමරො සො තත්ථ පටිණ ඡන්දරගො න තස්සාභාමරො
හදසයං සනතිකො නාම, කථනනුබො ලභෙය්‍යනති අදි මනසි
කරණස්සෙව අභාවතො. “යදිති ජිවිතනිකනති ආභාරස්ස තණ්ඩා
ව තත්ථ, අථ කස්මි පිණ්ඩාය වරසි”ති අනුමෙතං මනසිකතො
ආග. “ආභාරවසිතිකො සමුසංගො ඉති දිස්වාන වත්ථි එසන”නති:
ආභාමරො භොජනං සිති ණං පච්චයො එතස්සාති=ආභාරවසිතිකො,
ආභාරපටිබ්බවුත්තිකො සමුසංගො කායො ඉති දිස්වාන එවං ඤ්ඤා
ඉමමිත්ථ: බුද්ධියං සපෙඤ්ඤා වරාමි එසනං හිතබාපරියෙසනං කාරො
මිති අත්ථො. පච්චයනිමිත්තං කුලාති උපසඤ්ඤාමනො තත්ථ වන්ත
පුප්පතාහි ලාභසකකාරෙහි ව බුද්ධිත්ති එවං මාදිසසු න විනො
තබ්බතති දස්සෙනො “පබ්බතො”ති ගාථං අභාසි.

තස්සත්ථො:-

“යා අයං පච්චයනිමිත්තං උපගතානං පබ්බජිතානං කුලෙසු ගෙහ
වාසිසු පවත්තිස්සති ගුණසමාවතා පුප්පතා ව, යස්මා ව තං අභාවිතතා
නං මසිදුපතවෙදින ප්ලිතභාවකාරණෙන ව පබ්බතො කදුමොති බුද්ධා
දයො අවෙදසුං අබ්බසංගසුං පවෙදෙසුං වා; තස්මා සා ආසා සපුරි
සානං බුද්ධාදිනං න ගොති සකකාරාසාය පගෙව පටිණාහතා. අසපුරි
සස්ස පන සකකාරාසා දුට්ඨෙඤ්ඤායසභාවාය පිළාජනනො
අත්තො තුදනතො උද්ධරිතුං අසකතුණෙය්‍යතො ව සුමුමං සලං
දුරුබ්බගං. නතො එව තොන සකකාරො කාපුරිසෙන දුර්ජනො
දුරුබ්බගෙය්‍යො; තස්ස පභාණ්ඩප්පතතියා පටිපජ්ජනතො සකකා
රාසා පභාණෙන පටිණා ගොති”ති. තං සුඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණො ථෙරෙ
අභිප්පසන්නො අගොසි.

පිණ්ඩාලභාරවාජකෙරස්ස ගාථා වණ්ණනා

ති ටිකි. තා.

“මකකමො පඤ්චමාණයා”¹ ති ආයසමනො වලලියකේරසස ගාථා,
කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධොස්ස කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ
පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනො ඉතො එකතියෙසෙ කප්පෙ කුලගෙහෙ
තිබ්බත්තිනා විඤ්ඤානං පතෙනා එකදිවසං කෙනවිදෙව කරණී
යෙන අරඤ්ඤං ගතො තත්ථ නාරදං නාම පච්චෙකසලේද්ධං රුක්ඛ
මූලෙ වසන්තං දිස්වා පසන්නමානසො නලෙහි සාලං කන්ධා තිණෙහි
ජාදෙතිා අදාසි. වඩ්ඤමනට්ඨානඤ්ඤායා සොධෙතිා වාචකා ඔති
රිතිා අදාසි. සො තෙන පුඤ්ඤායාමෙවන දෙවමනුස්සෙස්ස සංස
රතො ඉමසමිං බුද්ධාපාරෙද සාවතියං බ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස පුතො
හුතිා තිබ්බත්ති. වලලිඤ්ඤානස්ස නාමං අගොසි. සො වයපපතො
යොබ්බතමනුපපතො. ඉත්ථිසවසිකො හුතිා විචරතො කලාණ
මිත්තසංසයෙන තභවන්තං උපසඬ්ඤමිතිා ධම්මං සුතිා පටිලද්ධා
සද්ධො පබ්බජිතිා විපස්සනං පට්ඨපෙතිා නචිරස්සෙව අරහත්තං
පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“භිමවන්තස්ස අවිදුරෙ භාරිකො නාම පබ්බතො
සයමිභු නාරදො නාම රුක්ඛමූලෙ වසී තදා.

තදාභාරං කරිතිා තිණෙන ජාදසිං අහං;
වඩ්ඤමං සොධෙතිා තසයමිභුස්ස අදාසං.

තෙන කමෙමන සුකතෙන චෙතනාපණීධිති ව
ජ්ඣිතිා මානුසං දෙහං තාවතියං අගඤ්ඤං.

තත්ථ මෙ සුකතං ව්‍යමිතං නලකුටිකාය නිවමිතං
සවසීයොජනමුඛෙධං තියයොජනවිත්තං.

වතුදාසෙස්ස කප්පෙස්ස දෙවලොකෙ රමිං අහං.
එකසත්තතිකඛාතුඤ්ඤා දෙවරජ්ජමකාරසිං.

වතුත්තියජ්ජකඛාතුං ව චකඛවහන් අගොසහං
පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනාතො අසංඛියං.

ධම්මපාසාදමාරුඤ්ඤා සබ්බාකාරවරුපගං
යදිවජ්ජකාහං විචරෙ සකාසපුත්තස්ස සාසනො.

එකතියෙසෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකරිං තදා;
දුග්ගතියං නාතිත්තාමි. නලකුටිකාසිදං² ඵලං.

කිලෙසා කාපිතා මය්‍යං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පතිා පුත්ථජ්ජනකාලෙ අත්තතො විත්තස්ස
රුපාදිආරමමණෙස්ස යථාකාමපචත්තනාය ඉදුති අරියමය්‍යෙන තං
නිග්ගහිතභාවස්ස ව විභාවනෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරොතොනා:-

1. සි. I. පමාකාරවරුපෙන.

2. සි. III: ම. තදුදනසිදං.

මකකටො පඤ්චවාරායං කුටිකායං පසකකිය
වාරෙන අනුපරියෙති සට්ඨයනො ඉහං ඉහං.

තිට්ඨ, මකකට මා ධාවි, නති තෙ තං යථාපුර,
තිගගතිතොසි පඤ්ඤය, නෙව දුරං ගමියාසි”ති

ගාථාවයං අභාසි

තත් “සට්ඨයනො”ති: අතතො ලොලභාවෙන රුකකිය
අඤ්ඤං සාඛං මුඤ්චිතො අඤ්ඤාය ගගණෙන අනෙකවාරං තත්
රුකකිං වාලෙනො පඤ්චගො මකකටො විය තෙන තෙන වකකාදි
වාරෙන රුපාදිසු ආරම්භණෙසු අඤ්ඤං මුඤ්චිතො අඤ්ඤං ගගණෙනො
විකතසන්තානස්ස සමාධානවසෙන තිට්ඨලං යාතුං අපභොගෙනො
අභිකම්භණං සට්ඨයනො වල්ලෙනො තසමිං යෙව රුපාදිආරම්භණ
අනුපරිවක්කති යථාකාමං විවරති. වත්තමානසම්පතාය වෙත්
වත්තමානවිවතං. එවං අනුපරියනොව තිට්ඨ මකකට මා ධාවි නිං.
විත්තමකකට ඉදුති තිට්ඨ මා ධාවි ඉතො පට්ඨාය තෙ ධාවිතුං.
න සකකා. කසමා? නති තෙ තං යථා පුරෝ යසො තං අතතභාවගෙන
පුබ්බෙ විය න තෙ සෙවිතං පිතවාරභාවතො. කිඤ්චි තිගගතිතොසි
පඤ්ඤය සයඤ්ච ඉදුති මග්ගපඤ්ඤය කිලෙසාභිසංඛාරසංඛාතානං හි
උපාදනානං ඡේදනෙන අවිචන්තිකතග්ගං පතොසාසි තසමා නෙව
දුරං ගමියාසි ඉතො අතතභාවතො දුරං දුතියාදි අතතභාවං නෙව
ගමියාසි. යාව චිරිමකවිත්තා එවං තෙ ගමනනති දසෙයති. “නෙතෙ
දුරං”තිපි පාසො, සො එවන්තො.

වල්ලියෙකරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

“තිණ්ණං මෙ තාලපත්තාන”නති ආයසවතො ගඛගාතිරියෙකේ
රස්ස ගාථා. කා උපතති? අයං කිර පද්මවතාරස්ස භගවතො කාලෙ
කුලගෙගෙ නිබ්බතතිචා විඤ්ඤානං පතො සාසනෙ අතිපසනෙනා
හුචා භික්ඛුසංඝස්ස පාතියමදුසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙව
ලොකෙ නිබ්බතතිචා අපරාපථං පුඤ්ඤති කචා දෙවමචුසෙසු
සංස්රනොතො ඉමසමිං බුද්ධිපාදෙ සාවතියං අඤ්ඤතරස්ස ගගපතිය
පතොතො හුච නිබ්බතති. දුෂ්ටතාතියං නාමං අගොසි. සො
වයපපතො සරාවාසං වසනො අගමතියට්ඨානභාවං අජාතිචා
විතිකකමං කචා පුත අගමතියට්ඨානභාවං යුචා සංවෙගජාතො
පඤ්ඤාචා තං කමමං ජිගුච්ඡිචා ලුඛං පටිපතති. අනුතිට්ඨනොතො
පංසුකුල විවරං ඡවසිත්තසද්දිසං මතතිකාපත්තඤ්ච ගගෙචා ගඛගා
තිරෙ තිති තාලපත්තති කුටිකං කචා විගාසි. තෙතෙවස්ස ගඛගා
තිරිසෙසාති සමඤ්ඤ අගොසි. සො “අරග්ගතං අපභාවා තෙතවි
ත යල්ලපියාමි”ති විත්තං අභිට්ඨාය පඨමං සංවිච්ඡරං තුණ්හිභුතො වට්ඨි

හෙදං අකරොනොති විහාසි. දුතියෙ සංවච්ඡරෙ ගොවර්ගාමෙ අඤ්ඤාතරාය ඉතීයා “මුගො නුබො නො”ති චීමංසිනුකාමාය පතොති බිරං ආසිඤ්චිතරාය ගතවිකාරෙ කතොති ඔකිරිතො “අලං හගිති”ති වාචා තිව්ඡාරිතා. තතියෙ පන සංවච්ඡරෙ අනතරවස්සෙව සට්ඨයනො වායමනො අරහතං පාපුණි

තෙන වුත්තං අපදානො:-

“පදුමභගරායං භගවතො ඡිංකුසබ්බෙ අනුත්තරෙ
පසන්නවිත්තො සුමනො පාතියසට්ඨපුජසිං.¹

පබ්බතභෙගෙ දුමයෙහි වා ආකාසෙවාථ භූමියං
යද පාතියමිච්ඡාමි ඛිප්පං තිබ්බත්තතො මම.

සත්ඨගස්ස ඉතො කප්පෙ යං දුතමදදිං තදා;
දුග්ගතීං තාහිත්තාමි. උදකදුතස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහා පන හුන්වා අත්තනො පුබ්බභාගපට්ඨපත්තියා විභාවන
මුඛෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරොනොති:-

“තිණණං මෙ” තාලපත්තානං ගඛගාතීරෙ කුටි කතා.

ඡවසිත්තොව මෙ පතොති, පංසුකුලං ව චිවරං,

විත්තං අනතරවස්සානං ඵකා වාචා මෙ භාසිතා,

තතියෙ අනතරවස්සවති තමොකකිකො පදුළිතො”ති

ගාථාවයං අභාසි.

තත් “තිණණං මෙ තාලපත්තානං ගඛගාතීරෙ කුටි කතා”ති:
තාලරුක්කහො පතීගෙති තීති තාලපණ්ණෙති මග්ගං වස්සානං පදි
හරණත්ථං ගඛගාය නදියා තීරෙ කුටිකා කතා. ගෙන අත්තනො
සෙනාසන සනොසං දස්සෙති. වුත්තඤ්ඤි ධම්මසෙනාපතීනා:-

“පලලඤ්ඤාන නිසින්නස්ස ජනනුකොනාතිවස්සති

අලං ඵාසු විහාරාය පතිතත්තස්ස හික්කුතො”ති.

“තාලපතනි”නතිපි පාඨො. සො ඵවත්ථො. “ඡවසිත්තොව
මෙ පතොති”ති: මග්ගං පතොති ඡවසිත්තසදිසො, මතානං බිර
සෙවනනුඤ්ඤිසදිසොති අත්ථො. “පංසුකුලං ව චිවරං”නති: චිව
රඤ්ඤි මෙ අනතරාමයාසුසානාදිසු ඡවසිත්තානත්තකෙති කතං පංසු
කුලං. පදවයෙන පරිකකාරස්ස සනොසං දස්සෙති. “විත්තං
අනතරවස්සාන”නති: විසු අනතරවස්සෙසු පබ්බජිතො. අරහත්තං
පත්ත සංවච්ඡරෙසු “ඵකා වාචා මෙ භාසිතා”ති: ඵකා “අලං හගි
ති”ති බිරපටිකෙඛපවාචා ඵම මයා වුත්තා. අඤ්ඤා තත් වචිහෙදෙ

නාහොසි. තෙන උක්කංසගතං කායවිසංයමං දසෙයි. “නතිසෙ අනන්තරවස්සමති”ති: තතියස්ස සංවච්ඡරස්ස අනන්තරෙ තසමං අපරිපුණ්ණයෙව. “නමොක්කංසො පදුලිනො”ති: අය්ගමග්ගෙන තමොක්කංසො භිදොනා අවිජ්ජාත්‍රස්සයො සමුව්ඡින්නොති අනො. තෙන තදෙකට්ඨනාය සබ්බකිලෙසානං අනවසෙසප්පහංගං වදති.

ගම්ගාහිසිසෙසරස්ස ගාථා වණ්ණනා
ති වසී තා.

“අපි වෙ ගොති නෙවිජ්ජා”ති ආයසවහො අජිනසෙසරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබ්‍රහ්මෙසු කතාධිකාරො තත්තත්තං භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා බුද්ධපුඤ්ඤ ලොකෙ කුල ගෙගෙ නිබ්බත්තිතො විඤ්ඤානං පත්තො කෙනවිදෙව කරණියෙන අරඤ්ඤං ගහො තත්තං සුචිනිනිනං නාම පච්චිකසම්බුද්ධං ආබාධෙන පිළිතං නිසින්නං දිස්වා උපසඬකම්මිතො වජ්ඣො ගෙහජ්ජන්දය පසන්න මානසො සත්ථිණ්ඩං අදුසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිතො අපරාපරං පුඤ්ඤති කතො සුගතිස්සයෙව සංසරනො ඉමසමි. බුද්ධප්පාදෙ සාවත්තියං අඤ්ඤතරස්ස දළිගුස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙගෙ පටිසක්ඛිං ගණති. තං විජායනකාලෙ අජිතවම්මෙන සම්පට්ඨිමි. තෙනස්ස අජිනොකෙව නාමං අකංසු. සො භොගසං වත්තනියස්ස කම්මස්ස අකත්තො දළිගුකුලෙ නිබ්බත්තො වයප්පත්තො පි අප්පන්නපානභොජනො හුත්වා විවරනො ජෙතවන පටිග්ගගණෙ බුද්ධාත්‍රිතාවං දිස්වා පටිලඬාසඤ්ඤා පබ්බජිතො විපස්සනාය කම්මං කෙරොනො නවිරස්සෙව ඡත්තෙඤ්ඤ අගොසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“සුචිනිනිනං නගවන්නං ලොකජෙට්ඨං නරාසහං
උපවිට්ඨං බ්‍රහ්මරඤ්ඤො වාතාබාධෙන පිළිතං

දිස්වා විත්තං පසාදෙත්වා සත්ථිණ්ඩං උපාදිති.
කත්තනා භාගිත්තනා ව නං මෙ භාගිරපි විස

මහාසමුද්දං වත්තාරො සහං සම්පජ්ජරෙ මම
අයඤ්ඤි පස්ඨි ඝොරා අප්පමාණා අසඬබ්බා

මම සඬකප්පමඤ්ඤාය භවන්ති මධුසක්කරා.
චතුරුසා ඉමෙ රුක්ඛා පාදපා ධරණිරුක්ඛා.

මම සඬකප්පමඤ්ඤාය කප්පරුක්ඛා භවන්ති තෙ.
පඤ්ඤාසක්කිත්තං දෙවෙසු දෙවරජ්ජමකාරති.

එකපඤ්ඤාසක්කිත්තඤ්ඤා වක්කවන්ති අගොසහං
පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනාහො අසබ්බියං.

වතුනවුනෙ ඉතො කප්ප යං දුතමදදිං නදා;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. සතදුතසසිදං¹ ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පතාපි පුරිමකමමනියානෙක අප්පලාභී
අපඤ්ඤතො ව අහොසි. උද්දසගතතසලාභනතතානිපි. ලාමනා
තෙව පාපුණ්නති. කමමබලෙනෙව ව පුපුජ්ජනා භික්ඛු සාමණේරා
ව අප්පඤ්ඤතොති නං අවමඤ්ඤනති. ථෙරො තෙ භික්ඛු සංවෙ
ජෙනො:-

“අපි වෙ ගොති තෙවිජේරා මච්චුගාසී අනාසවො
අප්පඤ්ඤතොති නං බාලා අවජානනති අජානනා.”²

යො ව බො අනතපානස්ස ලාභී ගොතිධ පුග්ගලො
පාපධමමොපි වෙ ගොති සො තෙසං ගොති සක්කතො”ති

ගාථාවයං අනාසි.

තත්ථ ‘අපි’ති සමභාවනෙ නිපාතො. ‘වෙ’ති පරිකප්පනෙ.
“ගොති”ති: භවති. තියෙසා විජ්ජා ඵතස්සාති=තෙවිජේරා, මච්චං
පජ්ඣිති=මච්චුගාසී. කාමාසවාදීනං අනාවෙන=අනාසවා. ඉදං
වුත්තං ගොති:- “දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණං ආසවකතිය
ඤ්ඤාණනති ඉමාසං තිය්‍යනනං විජ්ජානං අධිගතතතා තෙවිජේරා
තතො ඵව සබ්බසො කාමාසවාදීනං පරික්ඛිණ්ණතා අනාසවො,
ආයතිං පුතඛ්ඛවස්ස අගගණතො මරණාභාවෙන මච්චුගාසී. යදිපි
ගොති. ඵවං සනෙතපි අපඤ්ඤතොති නං බාලා අවජානනති
යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සමමදෙව අභාරයමා අනභාරියං පබ්බජනති නං
සදත්ථං අනුපාපුණ්ණාසීතමපි නං උත්තමපුරිසං බුතවාදෙ බහුසුත්තො
ධම්මකපිකොති උප්පනනලාභස්ස අභාවතො තපඤ්ඤතො නපාක
වොති බාලා දුමෙමධිපුග්ගලා අවජානනති. කසො? අභිනනා
අජානනකාරණා ගුණානං අජානනමෙව වා තත්ථ කාරණනති
දසෙසති. යථා ව ගුණානං අජානනතො බාලා ලාභගරුත්තාය සමභා
වනියමපි අවජානනති. ඵවං ගුණානුං අජානනතො ලාභගරුත්තාය
ඵවං අවජානිතබ්බමපි සමභාවෙනති දසෙසනො දුතියගාථං ආග.
තත්ථ ‘ගො’ති: අනියමවනං. ව සඤ්ඤ බ්‍යතිරෙකො. තෙන යථා වුත්ත
පුග්ගලතො ඉමස්ස පුග්ගලස්ස වුවිමානංයෙව විසෙසං ජනෙති.
‘වො’ති අවධාරණේ. “අනනසානස්ස”ති: නිදස්සනමත්තං. ‘ලාභි’ති:
ලාභවා. ‘ඉධා’ති: ඉමසමි ලොකෙ. ජරාමරණෙහි තස්ස තස්ස
සත්තාවාසස්ස පුරුණතො ගලනතො පුග්ගලො. “පාපධමමො”ති:
ලාමකධමමො. අයඤ්ඤත්ථ අත්ථො:- යො පන පුග්ගලො විවරා

1. සී. I & ම. සතදුතසසිදං.

2. අජනනා. පෙ. පා. P. T. E.

දිප්පත්වියමනකසෙසුව ලාභී ගොති, න කොනාදිතං. සො පාපිච්ඡතාය
දුස්සිලතාවෙන නිතධිවෙමාපි සමානො ඉධ ඉමස්මිං. ලොකො
බාලානං ලාභගරුතාය සකකතො ගරුකතො ගොතීති.

අජිතසේවරස්ස ගාථාවණ්ණනා
නි වසී තා.

“සදුන්. බමමමසෙසාසි” නැති ආයස්සතො මෙලජිතසේවරස්ස
ගාථා. නා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමස්මිඤ්ඤපු කතාසිකාරො තත්ථ
තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණතො සුමමබ්බස්ස භගවතො කාලෙ කුල
ගෙගෙ නිබ්බත්තිතා විඤ්ඤානං පතොතා එකදිව්සං භගවතං.
පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තං දිස්සා පසන්නානුතසො මධුරං ආමොදඵලං
අදාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන් දෙවමනුස්සෙසු සංසරතො
ඉමස්මිං බුද්ධාපාරෙද ඛාරාණ්ඩියං බන්ධනකුලෙ නිබ්බත්තිතා මෙල
ජිතොති ලභිනාමො විජ්ජාසිප්පෙසු නිප්පත්තිං ගතො පණ්ඩිතො
බ්‍යතොතො දිසාපුපාකටො අගොසි සො භගවති ඛාරාණ්ඩියං ඉසි
පහනෙ විහරතො විහාරං ගන්තා සන්තාරං උපසංකාමිතා ධම්මං
සුතා පටිලභාසඤ්ඤා පබ්බජිතා විපස්සනා පට්ඨපෙතා හදගෙව
අරහත්තං පාපුණ්ඨි.

වෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“සහස්සරංසි භගවා සයම්භු අපරාජිතො

විවෙකා උට්ඨතිත්වාන ගොවරායාභිනිකම්මි.

එලගන්තො අහං දිස්වා උපගජිං නරාසහං;

පසන්නවිතො සුමනො ආමොදමදදිං ඵලං.

චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලං අදදිං තදා;

දුග්ගතිං නාභිජානාමි. එලදනස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මය්‍යං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන” නති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා අපරභාගෙ භික්ඛුහි “ආවුසො කිං තයා
උත්තරමනුස්සධමෙමා අධිගතො”ති පුට්ඨො සිහනාදං තදනෙතො:-

“යදුහං බමමමසෙසාසිං භාසමානස්ස සඤ්ඤානො

න කඤ්ඤමභිජානාමි සබ්බඤ්ඤා අපරාජිතෙ

සන්තවාගෙ මහාමරෙ සාරපිනං වරුතතමෙ

මය්‍යෙ පටිපදායං වා කඤ්ඤා මය්‍යං න විජ්ජති”ති

ගාථාවයං අභාසි.

තත්ථ “සදු”ති: යස්මිං කාලෙ. ‘අහ’නති: අත්තානං නිද්දිසති.
“බමම”නති: චතුසවධමමං. “අසෙසාසි”නති: සුණ්ඨං. “සඤ්ඤානො”ති:
දිට්ඨධම්මිකාදීහි අන්තර්ගත වෙනෙය්‍යානං සාසනසේන සඤ්ඤානො.

“කඩබි” නම්: සංසයං. සබ්බකමසබ්බතඤ්ච අනවසේසතො ජාන නභේන=සබ්බඤ්ඤා. කුතොච්චි අපරාජිතභාවෙන=අපරාජිතො. වෙනෙය්‍යසත්තානං සංසාරකන්තාරතො නිබ්බාණං සච්චාගතවේදන =සත්ථවානෙ. ඉදං චුත්තං භොති:-යතොපභූති අහං සන්ථි ධම්මං දෙසෙනෙය්‍ය වතුසච්චධම්මං අය්‍යොසිං සොතචාරානුසාරෙන උප ධාරෙසිං උපලභිං, නතො පට්ඨාය අනවසේසං සබ්බතාසබ්බත සම්මුතිධම්මානං සයම්භූඤ්ඤෙන ජානනතො සබ්බඤ්ඤා අනාවරණ දස්සාවිවිච්චි, පඤ්චනභවිච්චි මාරානං අභිනවනතො තෙහිච්චි අපරාජි තත්තා සදේවකෙ ලොකෙ අපච්චිගතධම්මවක්කත්තා ව අපරාජිතෙ, වෙනෙය්‍යසත්තානං කන්තාරාදිතො වාගතවේදන සත්ථවානෙ, මහා වික්කන්තවාය මහාවීරෙ, අඤ්ඤාති දුග්ගමානං පුරිසදම්මානං සර ණතො අවිච්චිකෙන දමනෙන දමනතො සාරජිතං පවරභූතෙ උත්තමෙ සම්මාසංඛ්‍යෙ, “බුද්ධො නුබො තො නුබො”ති කඩිං නාතිජානාමි; අපරපට්ඨවයභාවතො. තථාරූපෙ දෙසිතෙ අරිය මඤ්ඤ තදුපාදයභූතාය ව සීලාදිපට්ඨපදය “නිය්‍යානිකො නුබො න නුබො”ති කඩිං විච්චිච්චි න විජ්ජිති, තජ්ජිති. එත්ථව අරිය ධම්මෙ සංසයානාවකථනෙන අරියසම්මෙහි සංසයානාවො කපිතො යෙවංති දට්ඨබ්බං හත්ථ පතිට්ඨිතස්ස අතඤ්ඤාථාභාවතො.

මෙලජිතසේරස්ස භාථාවණණා ති වසී තා.

“සථා අගාරං දුට්ඨනන” නම් අයසමතො ග්‍රහිතසේරස්ස භාථා. කා උපපත්ති? අයමි කීර සද්දුග්ගතරස්ස භගවතො: කාලෙ හංසවති තගරෙ කුලගෙගෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤාහං පතෙතා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං උපසංකම්භවා වන්තිත්වා එකමන්තං නිසින්නො සත්ථාරා එකං භික්ඛුං පටිභාණෙය්‍යසානං අනුට්ඨානෙ ඤජියමානං දිස්වා සයං තං ථානං පතෙත්වා මහාදුතං පවතෙත්ති. සන්ථි උළාරං ව පූජමකාසි. සො එවං කතපණ්ඩානො තහො චුතො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා විපසයිස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤාහං පතෙතා එකදිවසං සත්ථාරං පිණ්ඩාය ගට්ඨනං දිස්වා පසන්නාමානසො මධුරාති අමුච්චාති අදුසි. සො තෙන පුඤ්ඤ කමෙමන දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා අපරාපරං පුඤ්ඤති කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරෙනා අමානං භගවතො කාලෙ රාජගෙගෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා ග්‍රහ්මාති ලභිතාමො වයථපතො නුත්වා සරාවාසං වසන්නා මහලලකකාලෙ පුත්තදුරෙති අපසාදිතො “කිමෙම සරාවාසෙන පබ්බජිස්සාමි”ති විහාරං ගන්ත්වා පේරෙ භික්ඛු උපසංකම්භවා පබ්බජ්ජං යාවිත්වා හෙති “අයං බ්‍රාහ්මණො ජ්‍යෙණ්ණො න සකෙකාති වහ්නපට්ඨිතං පුරෙත්තු” නම් පටිකපිතො සංචු

සිතාතිකං ගතංවා අත්තනො අත්තාසයං පවෙදෙතො සන්ධාරං උප
තිස්සයසමප්තතිං ඔලොකෙති. ආණ්ඩෙනා ධම්මසෙනාපතිනා
පබ්බාජිතො විපස්සානං පට්ඨපෙතො නවිරසෙව අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“සුවණ්ණවණ්ණං සම්මුද්ධං ආහුතිනං පටිග්ගහං
රජියං පටිපජ්ජන්තං අබ්බඵලමදසහං.

එකනවුතෙ ඉතො භාපෙ යං ඵලං අදදිං තද;
දුග්ගතිං නාතිජානාමි. ඵලදානසයිදං ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පතො සඤ්ඤා සන්තිකාවචරො හුතො විවරනො
සඤ්ඤා ධම්මදෙසනාපටිභාණ්ණං පට්ඨයගුත්තං පටිභාණ්ණානං අග්ගො
ජානො. පෙරස්ස හි දිට්ඨිසම්මුදයාචාරං ච ආගම්ම දසබලස්ස න නං
විත්තං ධම්මදෙසනා පටිභාති. නෙතාග භගවා:-“එහදග්ගං භික්ඛවෙ
මම සාවකානාං භික්ඛුනං පටිභාණ්ණයසානං යදිදං ග්ගො”ති.
සො එකදිවසං “ඉමෙ සත්තා අභාවනාය රාගෙන අභිභූයසනි භාව
නාය සංගිහං නත්ති”ති භාවනං ථොමෙනො:-

“යථා අභාරං දුච්ඡන්තං වුඪි සමතිවිජ්ඣති,
එවං අභාවිතං විත්තං රාගො සමතිවිජ්ඣති.

යථා අභාරං සුච්ඡන්තං වුඪි න සමතිවිජ්ඣති,
එවං සුභාවිතං විත්තං රාගො න සමතිවිජ්ඣති”ති

ගාථාවයමාන.

තත් “අභාර”නති: යං කිංචි ගෙගං. “දුච්ඡන්ත”නති: විර
දුච්ඡන්තං, ථිඤ්චජිඤ්. “සමතිවිජ්ඣති”ති: වස්සවුට්ඨි භතිවිජ්ඣති.
“අභාවිත”නති: නං අභාරං වුට්ඨිවිස භාවනාය රතිභාවනා අභාවිතං
විත්තං. “ග්ගො සමතිවිජ්ඣති”ති: න කෙවලං රාගොව, දෙස
මොහාදයොපි සබ්බකිලෙසා තථාරූපං විත්තං අතිවිජ්ඣනති යෙව.
“සුභාවිත”නති: සමඵචිපස්සනාභාවනාහි සුට්ඨි භාවිතං. එවරූපං
විත්තං සුච්ඡන්තං ගෙගං වුට්ඨි විස රාගාදයො කිලෙසා අතිවිජ්ඣතුං
න සකෙකානත්ති.

ග්ගොසමරස්ස ගාථාවණ්ණානා
ති ට්ඨි තා.

“කිණා හි මයං භ්ති”ති ආයතමනො සුග්ගොසමරස්ස ගාථා. කා
උපපත්ති? අසමපි පුරිමබ්බුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත් තත් භවෙ
පුඤ්ඤාති උපවිණ්ණෙනා සිට්ඨස්ස භගවිතො කාලෙ කුලගෙනෙ
තිබ්බතතිතො විඤ්ඤාතං පනො එකදිවසං සන්ධාරං දිස්වා පසන්න

මානසො මාතුඵලිනඵලං අද්දසි. සො හෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙව ලොකෙ තිබ්බතතිචා අපරාපරං පුඤ්ඤති නචා සුගතිසුඛෙව සංසරනො ඉමසම්. බුද්ධාපාරොදෙ අනන්තරං වුත්තස්ස රාධිතෙරස්ස කණ්ඩොසා හුචා තිබ්බතති. සුඤ්ඤාභිස්ස නාමං අහොසි. සො ජෙට්ඨනාතරි රාධෙ පබ්බජිතො සයම්පි පබ්බජිතො විපස්සනාය කමමං කරොතො නවීරස්සෙව අරහත්තං පාපුණී.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“කණ්ණිකාරංව ජලිතං පුණ්ණමාසෙව චන්ද්‍රිමා
ජලතං දීපරාක්ඛංව අලංසං ලොකනායකං.

මාතුඵලිනඵලං ගඟ අද්දසිං සන්ත්තො අහං
දකඤ්ඤෙය්‍යස්ස වීරස්ස පසනො සෙති පාණ්ණිති.

එකතිංසෙ ඉතො කුපෙප යං ඵලං අදදිං තද්,
දුග්ගතිං නාතිජ්ජාමි. ඵලදානස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති

අරහත්තං පන පචා සාසනස්ස නියතාතිකතාවදස්සනන්ත්‍ර අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරොතො:-

“ඛිණ්ණාති මයං ජති වුසිතං ජිනසාසනං,
පභිණ්ණා ජලසංඛාතො, හවනෙතති සමුගතා.

යස්ස ජාය පබ්බජිතො අගාරස්මා අනගාරියං,
සො මෙ අන්තො අනුපපතො සබ්බසංයොජනකඛ්ඤා”ති
ගාමාවයමාහ.

තත් “ඛිණ්ණ”ති: බයං පරියොසානං ගතා. “ජති”ති: හවො. හවතිබ්බතතිතා. “වුසිතං ජිනසාසන”න්ති: ජිනස්ස සමමාසවුද්ධස්ස සාසනං, මයංවුගමවරියං වුත්තං පරිවුත්තං. “පභිණ්ණා ජලසංඛාතො”ති: සත්තසත්තානස්ස ඔත්ථණතො නිය්‍යරිතුං අපදානතො ඉ ජාලසංඛාතොති ව ලද්ධනාමා දිට්ඨි අවිජ්ජා ව පභිණ්ණා මග්ගන සමුවර්ජිතා. “හවනෙතති සමුගතා”ති: භාමගාවාදිකස්ස හවස්ස තය නතො පවත්තානතො හවනෙතති සඤ්ඤිතා තණ්හා සමුග්ගාවිතා. යස්ස අන්තං යදන්තං අහං අගාරස්මා ගෙගතො අනගාරියං පබ්බජිං පබ්බජං උපගතො. සො සබ්බසො ඔරමාගිසුද්ධමාගියපපතො දනං සංයොජනානං බයභූතො ‘අන්තො තිබ්බාණ් සංඛාතො පර මන්තො අරහත්තසංඛාතො සදන්තො ව මයා අනුපපතො අධිගතොති අන්තො.

සුඤ්ඤාපරස්ස ගාමාවණ්ණානා

ති ට්ඨිතා.

“සුඛං සුපතනි”ති ආයාමතො ගොතමසෝථස්ස ගාථා. කා උපපතති? අයමපි පුරිම බුද්ධෙසු නතාධිකාරො හත්ථා, තත්ථ භවෙ විචල්ලපතිස්සයාති පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා විසසසිස්ස ගභවලොකාලෙ කුලගෙනෙ නිබ්බතතිථා විඤ්ඤාභං පහො ඵකදිවසං ගත වන්තං දිස්වා පසන්නමානසො ආමොදථථලමදසි. සො තෙන පුඤ්ඤ කුමමන දෙවිලොකෙ නිබ්බතතිථා අපරාපරං පුඤ්ඤති කථා සුගණ්ඨෙ යෙව සංසරනො ඉමිත්ථි. බුද්ධිපාදෙ රාජගෙන බ්‍රහ්මණකුලෙ නිබ්බතතිථා ගොතමොති ලඤ්ඤාමො සත්තවසිකකාලෙ උපත යනං කාථා රතනභික්ඛං වරිථා සහස්සං ලභිථා නං නාදිසෙ සානෙ සපෙඨා වතං වරනො සොළසසත්තරසවස්සද්දෙසිකකාලෙ අක ලසාණ මිත්තෙති කාමෙසු පරිනාපියමානො ඵකිස්සා රුපුපථවතියා නං සහස්සගණිකං දඨා බ්‍රහ්මවරියවිනාසං පඨා නාය වස්ස බ්‍රහ්මවාරි රුපං දිස්වා විරතනාකාලෙ දස්සිතො ඵකරහතිවාසෙනෙව නිබ්බතන රුපො අතතනො බ්‍රහ්මවරියවිනාසං ධනජාතිං ව සරිථා “අසුත්තං මයා කත”නති විපට්ඨාදී අගොසි. සත්ථා හස්ස ගෙතුසම්පත්තිං විත්තවාරං ව ඤ්ඤා නස්ස ආසනනට්ඨානෙ අත්තානං දස්සෙසි. සො සත්ථාරං දිස්වා පසන්නමානසො උපසංකමි. නස්ස ගභවා ධම්මං දෙසෙසි. සො ධම්මං සුථා පටිලඬසද්ධො පබ්බජනො චුරග්ගෙ යෙව අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“සුචරණවණ්ණං සමුද්ධං ආහුතිනං පටිග්ගහං
රජියං පටිපජ්ජනං ආමොදමදදිං ඵලං.

ඵකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලං අදදිං හදා;
දුගතිං නාභිජානාමි. ඵලදාහස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පතා පඨා කානසුඛෙහි චිතිනාමෙන්නං ඵකො ගිහි සහායො උපගන්ථා “ආවුසො හයා රතනභික්ඛාය ලභිං පබ්බජනො කිං අකාසි”ති පුච්ඡි. නං සුථා ථෙරො “ඉදං නාම කත”නති අනාවික්ඛිථා මාතුගාමෙ දෙසං පකාසෙථා අත්තනො විහරාගභාව විභාවනෙත අඤ්ඤා බ්‍යාකරොන්නො:-

“සුඛං සුපතනි බ්‍රහ්මයො යෙ ඉඤ්ඤ න බජ්ඣරෙ
සද්ධෙව රක්ඛිතබ්බාසු යාසු සම්මං සුදුලලහං.

වධං වරිමහ තෙ කාම අණ්ණාදති තෙ මයං;

ගච්ඡාමදති නිබ්බාණං යත්ථ ගන්ථා න සොචති”ති

ගාථාවයමාග.

තත්ථ “සුඛං සුපතනි බ්‍රහ්මයො යෙ ඉඤ්ඤ න බජ්ඣරෙ”ති: යෙ ඉඤ්ඤ විසයභූතාසු නිමිත්තභූතාසු වා රාගබ්බිකෙන න බජ්ඣනති තෙ

සෙබලුන්ගේ හා සේවකයා සංගතියේ සුබං සුප්පතී, සුබං විහරන්ති; නච්ඡි නෙසං දුක්ඛන්ති අභිප්පායො. “සුප්පතී”හි හි නිදසුනකමනන මෙතං. “අද වෙ රක්ඛිතබ්බාසු”හි: එකංසෙතෙව් සබ්බකාලං රක්ඛිතබ්බාසු. ඉච්ඡියො හි සත්තභූමිතො නිප්පුරිසෙපි පාසාදෙ උපරි භූමියං වසාපෙච්ඡාපි කුච්ඡියං පක්ඛිපිච්ඡාපි න සක්කා රක්ඛිතං. තස්මා නිට්ඨාදි භාගියො විය සබ්බකාලං රක්ඛිතභූමියා ගොන්ති. බහු විත්තා නාය වා සාමිකෙන වත්තාලබ්බාරාත්තුපද්ධතාදිනා විත්තඤ්ඤප්පත්තතො. සබ්බකාලං රක්ඛිතා වා සරිරසභාගා වා මාලාගක්ඛාදීහි පටිච්ඡාදන වසෙන රක්ඛිතබ්බවිත්තතාය රක්ඛිතබ්බාති සද වෙ රක්ඛිතබ්බා; “සාසු සච්චං සුද්දලං”හි: යාසු සච්චවචනං ලද්ධං න සක්කා. ඉච්ඡියො හි අග්ගිමහි පච්ඡිකන්ති, විසමපි බාදන්ති, සත්ථපි අභරන්ති, උබ්බන්තිච්ඡාපි කාලං භාරොන්ති. න පන සච්ච ධාතුං සෙනෙතාන්ති. තස්මා එව රූපා ඉච්ඡියො වජ්ජන්තා ධීතා මුනගො සුඛිතාති දසෙති. ඉද්දනී යසස අප්පභිණ්ණතා එවරූපාසු ඉච්ඡිසුපි වජ්ජන්ති තස්ස කාමස්ස අත්තනො සුප්පභිණ්ණං අච්චන්තං නිට්ඨන්තං ව දසෙන්නො දුතියං ගාථමාන. “වඬං වජ්ජිතො තො කාමා”හි: අලොකා කාම තව වඬ අච්චන්තං සමුච්ඡේදං අරියමග්ගෙන වරිමන. “වරිමන සෙ”හිපි පාඨො වධාය පහාණාය මග්ගබ්බමචරියං අවරිමනාති අත්තො. „අණ්ණාදුගිතො මස”හි: ඉද්දනී අනා මංගුප්පත්තතො පට්ඨාය ඉණ්ණාවකරාය පභිණ්ණතා කාම තො අණ්ණා මයං න තුය්‍යං ඉණ්ණං ධාරෙම. අවිතරාගො හි රාගස්ස වසං වත්තනතො තස්ස ඉණ්ණං ධාරෙන්නො විය ගොති. විතරාගො පන නං අභික්කම්ඤ්ඤා පරමෙන විනාසිකරියෙන සමනතා ගතො. “අනිමිත්තා එව ගච්ඡාම දුගි නිබ්බාණං සත්ථ ගන්තා න සොචති”හි: යසමිං නිබ්බාණෙ ගමනගෙතු සබ්බස්සො සොකගෙතුතං අභාවතො න සොචති නං අනුපාදිසෙස නිබ්බාණමෙව ඉද්දනී ගච්ඡාම පාපුණාමාති අත්තො.

ගොනමසෙවරස්ස ගාථාවණ්ණනා

නි ට්ඨි තා.

“පුබ්බෙ හන්ති අත්තාන”හි අයසමතො වසගසෙවරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිම බුද්ධස්ස භතාගිකාරො තත්ථ හත්ථ භවෙ පුඤ්ඤනී උපච්ඡන්තො බුද්ධස්සෙඤ්ඤ ලොකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිච්ඡා වසප්පත්තො බ්‍රාහ්මණානං විජ්ජාසිප්පෙසු නිප්පත්ති. තන්තො තෙතමමජ්ඣාසයනාය සිරාවාසං පහාය නාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ඡා බුද්ධස්ස සාසනාපසපරිවාරො හිමවත්තස්ස අවිදුරෙ සමග්ග නාම පබ්බතෙ අස්සමං කාරෙඤ්ඤා වසන්නො කුතා. භික්ඤ්ඤයො නිබ්බත්තන්තො තාපසානං ඔවාදනුසාසනියො දෙවොසං එකදිවසං එවං වින්තාසි: “අගං බො දුගි ඉමෙහි. තාපසෙහි සක්කතො ගරුකතො පුජිතො විහරාමි. මයා පන පුජෙත්ථාබ්බා නි උප

ලබනි. දුකෙබා බො පනායං ලොකෙ අගරුවාසො”ති. එවං පන විනේනචා පුරිමබුද්ධොසු භතාධිකාරතාය පුරිමබුද්ධානං වෙතියෙ අනුතනා භතං පුජ්ජසකකාරං අනුසාරිනා “යනනුතාගං පුරිම බුද්ධං” උද්දසා පුලිනවෙතියං කතා පුජං කරොයන්”නති හට්ඨ භූටෙයා ඉද්ධියා පුලිනපුපං සුවණ්ණමයං මාපෙතා සුවණ්ණමයාදීති තිසගස්සමනේනති පුපෙඨති දෙවසිකං පුජං කරොතේතා යාව තාසුකං පුඤ්ඤති කතා අපරිභිතජ්ඣානො කාලං කතා බ්‍රහ්ම ලොකෙ නිබ්බතේතා තත්ථි යාවතාසුකං සුභා තතො වුතො තාව තිංසෙ නිබ්බතතිතා අපරාපරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරතේතා ඉමස්මිං බ්‍රහ්මපරාදෙ වෙසාලියං ලිච්ඡවිරාජකුලෙ නිබ්බතතිතා වසභොති ලද්ධනාමො වයපපතේතා හගවතො වෙසාලිගමනෙ බුද්ධානුභාවං දිසවා පරිලද්ධසද්ධො පබ්බජ්ඣා විපස්සනං පට්ඨපෙතා නවිරස්සෙව අනතතං පාපුණි.

තෙතා වුතතං අපදනො:-

“භිමවිතනාසා අවිදුරෙ සමගො නාම පබ්බතො,
අස්සමො සුකතො මයනං, පණ්ණසාලා සුමාපිතා.

නාරදෙ නාම නාමෙන ජරිලො උග්ගභාපතො,
චතුරුසසනසාති සිස්සා පරිවරන මං.

පටිසල්ලිතතො සතේතා එවං විනේනසගං තදා:
සබ්බො ජනෙ මං පුජයති, නාගං පුජෙමි කංචන,

න මෙ ඔව්දතො අනි, වතො කොචි නවිජ්ජති,
අනාවරසුපජ්ඣායො වනෙ වාසං උපෙමහං.

උපාසමානො යමගං ගරුචිතතං උපට්ඨපෙ
සො මෙ ආවරිතො නාමි වනවාසො නිරන්තො.

ආයාගං මෙ ගවෙසිස්සං ගරුභාවතියං තථා
සාවස්සයො හවිස්සාමි, න කොචි ගරහිස්සති.

උභතානකුලා නදිකා සුපතිතා මනෝරමා
සුසුද්ධා පුලිනාතිණ්ණො අවිදුරෙ මිමස්සමං.

නදිං අපදිනං” නාම උපගන්ති අගං තදා
සංවසංඝිතා පුලිනං අගං පුලිනවෙතියං.

යෙ භො අනෙසුං සබ්බුද්ධා භවනාකාරණා මුති
භොසං එතාදිසො ථුපො, හං නිමිතතං කරොමහං.

කරිතා පුලිනං දුපං සොවණ්ණං මාපසිං අගං
සොවණ්ණකිංකිණිපුප්ථානං සගස්සෙ තිති පුජසිං.

සායං පාතං නමස්සාමි පෙදජානො නතඤ්ජලී,
සමමුඛා විශ සමමුඛං වජ්ඣං පුලින වෙතියං.

යදු කිලෙසා ජායනති විතකකා ගෙහනිසිතිනා
ස්ථාමි සුකතං ධුපං පච්චවෙකකාමි තාවදෙ.

උපනිස්සාය විහරං සන්ථවාහං විනායකං
කිලෙසෙ සංවසෙය්‍යාසි න සුත්තං තච මාරිස.

සහසාවජ්ජනෙ ධුපෙ භාරවො ගොති මෙ තදු
කුචිතකෙක විනොදෙමි නාගො කුන්තබ්බිනො¹ යථා.

එවං විහරමානං මං මච්චුරාජාභිමඤ්ඤි;
තත්ථ භාලං කතො සනෙතා බ්‍රහ්මලොකං අගච්ඡං.

යාවතාසුං වසිත්වාන තිදසෙ උපපජ්ජං.
අසිඤ්ඤාතො දෙවිනෙද දෙවරජ්ජමකාරයං.

සත්තානං තීණිකඤ්ඤාං ව චකකචන්ති අගොසහං.
පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනාතො අසංඛිං.

තෙසං කිංකිණිපුප්ථානං විපාකං අනුභොමහං.
ධාතීසත්තසහස්සානි පරිවාරෙන්නති මං භවෙ

ධුපසං පරිවිණ්ණත්තා රජෙජ්ජලං නලිප්පති,
ගතෙත සෙදු න මුච්චන්ති, සප්පහාසො භවාමහං.

අගො මෙ සුකතො ධුපො සුනිධිං පරිබා නදී,
ධුපං කන්ධාන පුලිනෙ පතෙතාමති අවලං පදං.

කුසලං කත්තුකාමෙන ජනතුනා පාරගාමිනා
නජ්ඣ බෙත්තං අබෙත්තං වා පටිපත්ති ව සාධකා.²

යථාපි බලවා පොසො අණ්ණං වාරිතුස්සගෙ
පරිත්තං කඨමාදය පකඤ්ඤාය මහාසරං.

ඉමාහං කඨං නිස්සාය තරිස්සාමි මගොදධිං.
උස්සාගෙන ව විවිසෙන තරෙය්‍ය උදධිං නරො.

තථෙව මෙ කතං කමමං පරිත්තං ථොකකං ච තං.
තං කමමං උපනිස්සාය සංසාරං සමතිකකමිං.

පච්ඡිමෙ භවෙ සමපතෙන සුකකමුලෙන වොදිතො
සාවජිඤ්ඤා කුලෙ ජාතො මහාසාලෙ සුඅසිඤ්ඤො.

සබ්බෙ මාහා පිතා මග්ගං බුද්ධස්ස සරණං ගතො,
උතො දිට්ඨපදු එතෙ අනුචත්තන්ති සාසනං.

1. අදට්ටිතො. අප. පා.

2. සී. I. සාරකා.

බොධිපපටිකං ගයා සොවණ්ණචූපං අකාරසුං;
සායං පාතං නමස්සනති සකාසුත්තයා සමුද්ධා.

උපොසථමති දිවසෙ සොවණ්ණචූපං විනිගරං
වුද්ධයා වණ්ණං කිත්තෙනෙතා තියාමං විනිනාමසුං.

සහ දිසවාන තං චූපං සරිං පුලිතවෙතයං.
එකාසනෙ නිසිදිත්වා අරහත්තමපාපුණිං.

ගවෙසමානො තං ධිරා ඛමමසෙතාපතිදුසං;
අගාරා නිකඛමිත්වාන පබ්බජිතස්ස සනතිකෙ.

ජාතියා සත්තවස්සොන අරහත්තං අපාපුණිං.
උපසම්පාදයි වුද්ධො ගුණමඤ්ඤය වක්ඛුමා.

දුරුතෙනෙව සනෙතන කිරියා නිට්ඨිතා මයා;
තතං මෙ කරණීයජ්ජ සකාසුත්තයා සාසනෙ.

සබ්බවෙරහයාතීතො සබ්බසම්මාතීගො ඥෙ
සාවකො තෙ මහාචරි; සොණ්ණචූපසයිදං එලං.

කිලෙසා කොපිතා මයං-පෙ-කතං වුද්ධයා සාසන”නති.

අරහත්තං පත පච්ඡි: දායකානුග්ගහං කරුණෙනා හෙති උප
නිත්තෙ පච්චයෙ පටිකම්පනී, යථාලදොධයෙව පරිභුඤ්ජති. තං
පුපුජ්ජනා “අයං කායදලිති බහුලො අරකම්පනිත්තො”ති මඤ්ඤමානා
අවමඤ්ඤනති. ථෙරො තං අගණෙනෙනාව විගරජා. තස්ස අවිදුරෙ
අඤ්ඤාහරො කුගකතිකුචු පාපිච්ඡො සමානො අපිපිච්ඡො විය
සනකුට්ඨො විය අත්තානං දස්සෙනො ලොකං වඤ්ඤෙනො විහ
රති. මහාජනො තං අරහත්තං විය සමානවෙති. අථස්ස සකෙකා
දෙවනම්ඤෙ තං පටිත්තං ඤාත්වා ථෙරං උපසංඝකම්පනා “හතෙත කිං
නාම කුගකො කරොති”ති පුච්ඡි. ථෙරො පාපිච්ඡං ගරහනෙනා:-

“පුබ්බෙ හනති¹ අත්තානං පච්ඡා හනති¹ සො පරෙ
සුගතං හනති¹ අත්තානං විතංසෙනෙව පකම්මා.

න බ්‍රාහ්මණො ඛතිවණ්ණො අනෙතා වණ්ණොති බ්‍රාහ්මණො
යසම් පාපාති. කම්මාති සවෙ කණ්ණො සුජට්ඨති”ති

ගාථාවයමාහ.

තත් “පුබ්බෙ හනති අත්තාන”නති: කුගකපුග්ගලො අත්තනො
කුගකවුත්තියා ලොකං වඤ්ඤෙනො පාපිච්ඡතාදිපාපධමෙමති පඨම
මෙව අත්තානං හනති. අත්තනො කුසලකොට්ඨාසං විතංසෙති.
“පච්ඡා හනති ඥො පරෙ”ති: සො කුගකො පඨමං තාව වුත්ත
නගෙන අත්තානං හනත්වා පච්ඡා පරෙ යෙති අයං භිකුචු පෙසලො
අරියොති වා සමානවෙනෙති කාරා කතා තෙ හනති. තෙසං කාරාති

අනන්ත නිකානි අමගපථලානි කඤ්ඤා පච්චයවිනාසෙන විනාසෙති. සතිපි කුහකස්ස උභයගතනෙ අනන්තනනෙ පන අයං විසෙසොති දසෙන්නො අග. “සුභගං භගනි අතගාන”නති: සො කුහකො අගතානං ගතනොසා සුගතං කඤ්ඤා ගතනි විනාසෙති. යථාභිං “විදාංසෙතෙව පකඛිමා”ති: වීතංසොති පකඛි සකුණො තෙන “පකඛිමා”ති: සාකුණිකො. යථා තෙන වීතංසසකුණෙන අසෙද්ද සකුණෙ වසෙද්වතා ගතනොසා ඉධ ලොකෙපි අතගානං ගතනි විසෙද්දාගරහසාවර්ජසභාවාදිනා සම්මරායං පන දුගගතිං පරික්ඛලෙ සෙන ගතනියෙව. න පන තෙ සකුණෙ පච්ඡා ගතදුං සකෙකාති. එවං කුහකොපි කොහසෙද්දාන ලොකං වසෙද්වතා ඉධ ලොකෙපි අතගානං ගතනි විපට්ඨසාර විසෙද්දාගරහාදිති පරලොකෙපි දුගගති පරික්ඛලෙසෙති පන තෙ පච්චයදයකෙ අපායදුක්ඛං පාපෙති. අපිච කුහකො දකඛිණාය අමගපථලභාවකාරණෙනෙව දයකං ගතනීති චුතො; න නිථලභාවකාරණෙන. චුතං ගතං භගවතා:—“දුස්සි ලස්ස මනුස්සගුතස්ස දුතං දඤ්ඤා සහස්සගුණා දකඛිණා පාටිකඛිති තබ්බා”ති. තෙනාග:—“සුභගං භගනි අතගාන”නති. එවං බාහිර පරිමර්ජනමිත්තෙ ජිනා පුග්ගලා සුද්ධා නාම න ගොනති, අභ්‍යන්තර සුද්ධියා එව පන සුද්ධා ගොනතීති දසෙන්නො “නමුගමණො”ති: දුතියං ගාථමාග. තස්ස තො:—ඉරියාපථ සණ්ඨපනාදිබතිසම්පත්ති මිත්තෙත නමුගමණො න ගොති සම්පත්තිඅත්තො හි ඉධ වණ්ණසංඥා. අභ්‍යන්තරෙ පන උපාදිසම්පත්තියා මුගමණො ගොති. බාහිත පාපො මුගමණොති කඤ්ඤා තස්මා යසම් පාපානි ලාමකානි කම්මානි සංවිජ්ජනති එකංසෙන සො කණොනා නිගිත පුග්ගලොති සුච්චපති දෙවනමිඤ්ඤ ජානාති. තං සුද්ධා සකෙකා කුහකතිකමුං තථෙජ්ජා ධම්මෙ වතනාගිති ඔවදිතා සකට්ඨානමෙව ගතො.

වසගසෙඨරස්ස ගාථාවණ්ණනා
නි ට්ඨි තා.

දුකතිපාතෙ පඨමවගගවණ්ණනා
ස ම නතා.

“සුසසුසා”ති අයසමනො මහාචූඡදසෙඨරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ත ගත්ත භවෙ පුඤ්ඤති උප විණ්ණෙනා විසෙසියස්ස භගවතො කාලෙ කුමහකාරකුලෙ නිබ්බන්ධිත්ථා විසෙද්දාතං පතොසා කුමහකාරකමෙව න ජීවෙනො ඵකදිවසං සත්ථාරං දිස්වා පසන්නමානසො එකං මතතිකාපත්තං ස්වාභිසංඛිතං කඤ්ඤා භගවතො අදස්සි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙව න දෙවමනුස්සෙසු සංසරෙනො ඉමසම් බුද්ධුපපාදෙ මගධිරවෙධි නාලකානාමෙ රුපසාරියා මුගමණියා පුග්ගොසා සාරිපුත්තසෙඨරස්ස කණ්ඩිභාතා සුද්ධා

නිබ්බතනි. බුද්ධෝතිස්ස නාමං අගොසි. සො වයප්පනො ධම්ම සෙනාපතිං. අනුපබ්බජිතො හං නිස්සාය විපස්සනං පට්ඨපෙතො සචෙතො වායමනො න විරසෙව ඡළභිඤ්ඤා අගොසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

නගරෙ හංසවතියා කුමාකාරො අගොසහං,
අද්දසං විරජං බුද්ධං ඕසතිණ්ණමනාසමං.

සුක්ඛං මහතිකාපතඤ්ඤා බුද්ධසෙට්ඨස්සදාසහං;
පතනං දඬා භගවතො උජ්ඣුතස්ස තාදිනො;

භවෙ නිබ්බතනමානොහං සොණ්ණථාලෙ ලභාමහං.
රුපියෙ ව සොවණ්ණෙ තට්ටකෙ ව මඤ්චියෙ.

පාතියො පරිභුඤ්ජාමි; පුඤ්ඤකම්මසිද්ධං ඵලං.
යසානං ව ධනානං ව පතනභූතො වගොසහං.

යථාපි භද්දකෙ බෙනෙ ඩිජං අප්පමි රොපිතං.
සම්මාධාරෙ පවස්සනෙත¹ ඵලං තොසෙති කස්සකං;

තපෙවිදං පතනදානං බුද්ධබෙත්තමහි රොපිතං.
පිතිධාරෙ පවස්සනෙත ඵලං මෙ තොසෙතිස්සති.

යාවතා බෙත්තා විජ්ජනති සඬ්ඝා පි ව ගණාපි ව
බුඬ බෙත්තසමො නත්ති සුඛදෙ තත්ථ පාණිනං.

තමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤා! තමො තෙ පුරිසුත්තම!
ඵකං පතනං දදිත්වාන පතොවති අවලං පදං.

ඵකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පතනමදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි, පතනදානසිද්ධං ඵලං.

කිලෙසා කාපිනා මය්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

ඡළභිඤ්ඤා පත හුත්වා අත්තනා පටිලද්ධසම්පත්තියා කාරණ භූතං ගරුපතියස්සං විචෙකවාසඤ්ච කීත්තෙතොනො:-

“සුස්සුසා සුතවඩ්ඪනි, සුතං පඤ්ඤාය වඩ්ඪනං,
පඤ්ඤාය අත්ථං ජානාති, ඤාතො අත්ථො සුඛාවගො.

සෙවෙථ පත්ථානි සෙනාසනානි වරෙය්‍ය සංයොජන
විප්පමොක්ඛං.

සෙව රහිං නා නිගවෙජ්ජය්‍ය හත්ථ සඬේඝ වසෙ
රකඛිතතො සතිමා”ති

ගාථාවයං අභාසි.

තත්ථ “සුස්සුසා”ති: සොතබ්බසුත්තස්ස සබ්බසුත්තස්ස සොභුමිච්ඡා,
ගරු සන්තිවාසොපි, දිට්ඨධම්මකාදිහෙදං හි අත්ථං සොභුමිච්ඡතො

කලාසංග්‍රහයෙහි උපසංහතියා වනනාගරයෙහි පසිරුපාසනාදී සද්ධා පසිරුපාසනාදී ආරාධනාවන්තා නිංවි උපනිසිදිකු නාමා ගොතනි. අපි නෙ උපනිසිදිකු අධිගතාය සොතුමිමයා මහිතසොතෙන සොතබ්බො ගොතනි ගරුසන්නවාසොපි සුසංසාදෙනාය සුසංසාති වුවමනි. සාපතායං සුසංසාය සච්චපිච්චසමුපපාදදිපටිසංයුතතං සුභං තං සමබ්බිතො පුග්ගලස්ස වරෙස්සති වුගෙතීති-සුභවබ්බිති. බාහු සච්චකරිති අනෙක. “සුභං පසාදෙස වබ්බිතං”ති: යං තං සුභධරෙ සුභ සන්නිවෙයොති ඉධෙකච්චස්ස බහුසසුභං ගොති සුභතං ගෙයං චෙයසාකරණනති එවමාදිතා නයෙන වුභතං බාහුසච්චං තං අකුසලපහාණකුසලාධිගමනගෙනුභුතං පසාදෙස වරෙස්සති සුභං පසාදෙස වරෙස්සතං. වුභතං ගෙනං හගවතා:-“සුභවා ඛො භික්ඛවෙ අරියසාවතො අකුසලං පජ්ඣති, කුසලං භාවෙති, සාවජ්ජං පජ්ඣති, අනවජ්ජං භාවෙති, සුද්ධං අත්තානං පරිහරති”ති. “පසාදෙස අත්තානං ජනාති”ති: බහුසසුභො සුභමයසද්ධෙස ධර්මො තං පටිපත්තිං පටිපජ්ජනො සුභානුසාරෙන අනුපපරිකායාධිගමනිකානෙක භාවනාය ලොකීය ලොකුත්තරගෙදං දිට්ඨධම්මාදිවිභාගං දුක්ඛාදිවිභාගං ව අත්තං යථා භුතං පජානාති ව පටිවිජ්ඣති ව. තෙනාහ හගවා:-“සුභස්ස යථා පරියත්තස්ස අත්තසද්ධෙස ධම්මානුධම්මං පටිපන්නො ගොති”ති. ධර්මානං ධම්මානං අත්තං උපපරිකායො ධම්මනික්ඛානකතනතියා සති ඡේද්ද ඡයති, ඡේද්දතො උස්සගති, උස්සගන්නො තුලයති, තුලයන්නො පදගති, පදගන්නො කායෙන වෙච්ඡ පරමත්තං සමිකරෙති, පසාදෙස ව අනිච්ඡාධිකාරස්සති”ති. “සද්ධො අනෙක සුභාවගො”ති: යථාවුභතො දිට්ඨධම්මිකාදිඅනෙක වෙච්ඡ දුක්ඛාදි අනෙක ව යථාවතො සද්ධො අධිගතො ලොකීයලොකුත්තරගෙදං සුඛං ආවගති නිප්පාදෙතීති අනෙක. ධර්මාය භාවනාසද්ධෙස සුභමතෙතනෙව න සිජ්ඣතිති තස්සා පටිපජ්ජනවිධිං දස්සෙන්නො “සෙවෙච්ච-පෙ-විපස මොක්ඛ”තති ආහ. තත්ත “සෙවෙච්ච පත්තාති සෙනාසනාති”ති: කාය විවෙකමාහ තෙන සංයොජනපහාණස්ස ව චක්ඛමානාතො විවෙකාරහස්සෙව විවෙකවාසොති සිලසංවරදයො ඉධ අවුත්තසිද්ධා වෙදි තබ්බො. “වාරස්ස සංයොජනවිපසමොක්ඛ”තති: යථා සංයොජනෙති විතතං විපසමුච්චති තථා විපස්සනාභාවතං මහාභාවතං ව වරෙයං පටිපජ්ජෙයොති අනෙක. “සමෙ රතීං නාධිගවෙජ්ජනායා”ති: තෙසු පත්තසෙනාසනෙසු යථාලදෙධිසු අධිකුසලධම්මෙසු ව රතීං පුබ්බිකාපරං විසෙසස්ස අලාභතො අගිරතී න ලභෙයං සමෙස භික්ඛුසමුගෙ රක්ඛිතතො භාවෙච්චානපරිගණනතො රක්ඛිත විතො ඡස්ස වාරෙසු සතිආරක්ඛාය උපධිපන්නෙක සතිමා වසෙයං විගරෙයං. එවං විගරන්නස්ස ව අපිනාම සංයොජන විපසමොක්ඛො හවෙයොති අධිපතායො.

මහාපුද්ගලස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති වසී තා.

“සො ඛො තො”හි ආයසමනො ජේතිදසකෙවරයක ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාතිකාරෙ තත් තත් භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා සිබ්බසා භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බත්තිනා විඤ්ඤානං පතොනා එකදිවසං සත්ථාරං පිණ්ඩාය ගව්ඡන්තා දිස්වා පසන්නවිතොනා කාසුමාරිකඵලං අදුසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙවමනුසොසු සංසරනො ඉමසමි. බුද්ධිපපාදෙ පාතියන්ඡනපදෙ විභවසමපනනස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුතො හුචා නිබ්බත්ති. ජේතිදසකෙවරයා නාමං අගොසි. සො විඤ්ඤානං පචා සර්වසං වසනොනා එකදිවසං මහාකස්සාපකෙවරං අත්තනො ගාමෙ පිණ්ඩාය වරනනං දිස්වා පසන්නවිතොනා භොජෙචා ථෙරස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුචා අත්තනො ගාමසමිපෙ පබ්බතෙ මහනනං විහාරං කාරෙචා ථෙරං ආත් වාසෙචා වතුති පච්චයෙති උපධං ගතොනා ථෙරස්ස ධම්මදෙසකායං පටිලද්ධිසංවෙගො පබ්බජිතා විපස්සනාය කමමං කරොනොනා නවිරස්සෙව ඡළභිඤ්ඤාදුගොසි.

තෙන වුත්තුං අපදනො:-

“කණ්ණිකාරං ව ජේතනනං නිසින්නං පබ්බතනනරෙ
අඤ්ඤං විරජං බුද්ධං ලොකජෙට්ඨං නරසතං.

පසන්නවිතොනා සුමනො සිරෙ කචාන අඤ්ඤං
කාසුමාරිකමාදය බුද්ධසෙට්ඨස්සදුසතං.

එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලං අදදිං නදා;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. ඵලදානසිද්ධං ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

ඡළභිඤ්ඤා පත හුචා තිණ් පිටකාති උග්ගගෙචා විසෙසනො විනයපිටකෙ සුකුසලභාවං පචා දසවස්සිකො පරිසුප්පධානො හුචා බ්‍රහ්ම භික්ෂුහි සද්ධිං භගවනනං වජ්ඣං සාවච්චිං ගව්ඡනො අත්තරුමග්ගෙ අද්ධානපරිස්සයවිනොදනත්ථං තිත්ථියානං ආරුමං පවිසිචා එකමනනං නිසින්නො එකං පචතපං තප්පනනං බ්‍රාහ්මණං දිස්වා “කිං බ්‍රාහ්මණ අසමිං භාජනියෙ අඤ්ඤං තපති”හි ආග. තං සුචා බ්‍රාහ්මණො කුපිතො “හො මුණ්ඩක කිමඤ්ඤං තපතිය”නති ආග. ථෙරෙ තස්ස:-

“කොට්ඨං ව ඉස්සා ව පරමොදනා ව
මානො ව සාරඡ්ඡමදෙ පමාදෙ
තණ්ණා අච්ඡා භවසංගතී ව
තෙ තපතියා හි රූපකමකො”ති

ගාථාය ධම්මං දෙසෙසි. තං සුචා බ්‍රාහ්මණො තස්මිං තිත්ථියා රූමෙ සබ්බෙ අඤ්ඤතිත්ථියා ව ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජංසු. ථෙරෙ

තෙති සද්ධිං සාවඤ්ඤාං ගතවාං ගගවන්තං විඤ්ඤාං නාතිපාහං තත්ථ
වසිඤ්ඤාං අත්තනො ජාතභූමිං යෙව ගතො දස්සනස්ථං උපගගෙසු
ඤ්ඤානෙසු නානාලද්ධිකෙ යඤ්ඤාසුද්ධිකෙ ඔවදන්තො:-

“යෙ ඛො තෙ වෙසමිස්සෙතා¹ නානස්ථෙත ව කමිත්තා
මනුස්සෙ උපරුඤ්ඤානි ඵරුසුපකකමා ජනා,
තෙපි තස්ථෙව කීරන්ති නති කමමං පනස්සති.
යං කරෙති නරෙ කමමං කලාසාණං යදි පාපකං,
තස්ස තස්සෙව ද්වයාදෙ යං යං කමමං පකුබ්බති”ති

ගාථාවයං අභාසි.

තත්ථ ‘සෙ’ති: අතිශයුද්දෙසො. ‘තෙ’ති: නියමතො ඵව පටි
නිද්දෙසො. පදවයස්සාපි ජනාති ඉමිනා සමුඤ්ඤා. ‘ඛො’ති: නිපාත
මත්තං. “වෙසමිස්සෙතා”ති: වරත්ත ඛණ්ඩාදිනා සිසාදීසු² වෙස්ස
තෙන. වෙස්සමිස්සෙතාතිපි පාලි, සො ඵවත්තො. “නානස්ථෙත ව
කමිත්තා”ති: හතනසාහත හත්පාදදිවේදනෙන බුද්ධකභාවෙ වෙස්
නාදිනා නානාවිධෙන පරුපසාහකමෙවන. “මනුස්සෙ”ති: නිදස්සන
මත්තං. තස්සා යෙ කෙවි සත්තෙති අධිපපායො. “උපරුඤ්ඤානි”ති:
විබාධෙනති. “ඵරුසුපකකමා”ති: දරුණුපයොග: ඉරුරකමමන්තාති
අත්තො. “ජනා”ති: සත්තා. “තෙපි නස්ථෙව කීරන්ති”ති: තෙ
වුත්තපසාරු පුත්තලා යාති කමමකාරණාති කරෙන්නා අඤ්ඤා
බාධිංසු තස්ථෙව නාසුයෙව කාරණාසු සයං කීරන්ති පඤ්ඤාපයන්ති තථා
රූපං යෙව දුක්ඛං අනුභවන්ති අත්තො. “තථෙව කීරන්ති”තිව
පාසො. යථා සයං අඤ්ඤාසං දුක්ඛං අසංසු තථෙව අඤ්ඤාති කරි
යන්ති දුක්ඛං පාපියන්ති අත්තො. කත්තො? තති කමමං පනස්සති.
කමමං හි ඵකමන්තං උපවිහං විපාකං අදන්තා න විගච්ඡති අවසෙ
සප්පච්චයසමවායෙ විපච්චතියෙවාති අධිපපායො. ඉද්දති “නති කමමං
පනස්සති”ති සංකප්පතො වුත්තමත්ථං විහජ්ඣා සත්තානං කමමස්ස
කතං විභාවෙඤ්ඤාං “සං යඤ්ඤාති”ති ගාථං අභාසි. පස්සන්තො:-යං
කමමං කලාසාණං කුසලං යදිවා පාපකං අකුසලං සත්තො කරෙති
කරෙන්නො ව තත්ථ යං කමමං යථා ඵලදනසමත්ථං හොති තථා
පකුබ්බති උපවිඤ්ඤාති. “නස්සනස්ථෙත ද්වයාදෙ”ති: තස්ස තස්සෙව
කමමඵලස්ස ගණනාත්තො තෙන තෙන කමමෙන ද්වතබ්බවිෂ්ඨාකස්ස
භාති හොතිති අත්තො. තෙනාහ ගගවා:-“කමමස්සකා මානව සත්තා
කමමද්වයාද”ති ආදි. ඉමා ගාථා සුඤ්ඤා පේරස්ස ඤ්ඤාකා කමමස්ස
කතායං පතිට්ඨතිංසුති.

තේතිදසස්ථරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨිතා.

1. වෙසමිස්සෙතා. පේ. පා. P. T. E

2. සිලාදීසු වෙසදන්තො. P. T. E.

“අවමසනාති අගොරතනා”ති ආයසමිතො ගෙරඤ්ඤකානිතෙව රසස ගාථා. කා උපපත්ති? අයං නිර පදුමුනන්තරසස ගතවතො කාලෙ හංසවති නගරෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතතිතා විඤ්ඤාතං පතො පරෙසං ගතකො හුතා විවරනො එකදිවසං සුඡතසා නාම සන්ත්ත සාවකසස පංසුකුලං පරියෙසතතසස උපබ්බදුසසං පරිච්චිත. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත නාවතිංසෙසු නිබ්බතතිතා අපරාපරං දෙව මහුසෙසසු සංසරුනො ඉමසමි. බුද්ධිපාදෙ කොසලරඤ්ඤ ගාම ගොජකසස වොරසාතකසස පුරතතා හුතා නිබ්බතති. ගෙරඤ්ඤකානි නිසස නාමං අගොසි. සො වයපතො පිතු අවමසෙන රඤ්ඤ තසමිංගෙව ගාමගොජකවිධානෙ යපිතො ජෙතවතපටිගහගණෙ බුද්ධානුභාවං දිසා පටිලඤ්ඤාසදො අතතනො කණ්ඩසස තං යානනතරං දුපෙතා රුජානං ආපුච්ඡතා පබ්බජිතා විපසනං පටි පෙතා නවිරසෙව අරගතතං පාපුණි.

තෙන වුහතං අපදුනො:-

“පදුමුනන්තරසස ගතවතො සුඡතො නාම සාවකො පංසුකුලං ගවෙසනො සංකාරෙ වරගෙ තදු.

නගරෙ හංසවතිතා පරෙසං ගතකො අහං උපබ්බදුසසං දතාන සිරසා අභිවාදසිං.

තෙන කමෙත සුකතෙන වෙතනාපණ්ඩිති ව ජතිතා මානුසං දෙහං තාවතිංසං අගජ්හං.

තෙනතිංසකතතුං දෙවිඤ්ඤ දෙවරජ්ජමකාරසිං. සත්තාච්ඡතිකතතුං ච වකතවතති අගොසගං.

පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනාතො අසංඛියං, උපබ්බදුසසදුනෙන මොදුමි අකුතොගගො.

ඉච්ඡමානො අහං අජ්ජ සකානනං සපබ්බතං බොමදුසෙහි ඡාදෙය්‍යං. අබ්බදුසසසසිදං ඵලං

සහසගසෙස ඉතො කපෙප යං දුනමදදිං තදු; දුගහතිං නාභිජානාමි. අබ්බදුසසසසිදං ඵලං.

කිලෙසා-කොපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධියං සාසන”තති.

අරගතතං පන පතා අතතනො කණ්ඩසාහාරං තතො කමතො නිවගෙතතුකාමො තසමිංගෙව කමෙම අනිරතං දිසා තං වොදෙනො:-

“අවමන්ති අගොරතනා, ජිවිතං උපරං ජකති, ආපු ඛියති මව්වාභං කුනාදිතංව මිදකං.

අප පාපානි කමමානි කරං බාලො න බුජකති පච්ඡාසස කටුකං ගොති, වපාකො හියස පාපකො”ති

ගාථාවයං අහාසි.

තත් “අවමසනී”ති: අතිකකමනති, උහුං උහුං අපගච්ඡන්ති අනෙං. “අහොරතා”ති: රතනිදිවා. “ජීවිතං උපරුක්කති”ති: ජීවිතින්ද්‍රියං ව ඛණිකතිරේඛවසෙන තිරුක්කති. වුත්තංති: “ඛණො ඛණො තුවං භික්ඛු ජයසි ව ජයසි ව මියසි ව වවසි ව උප්පජ්ඣසිවා”ති ආදි. “ආයු බිසති මච්චාන”නති: මරිතබ්බසභාවතො මච්චාති උදධිනාමානං ඉමෙසං සත්ත්‍වෘනං ආයු “යො විරං ජීවති වස්සසතං අපං වා භියෙසා වා”ති එවං පරිච්ඡින්නකාලපරමායු බියති, බයං ව සමොදං ව ගච්ඡති. යථා කිං? කුන්තදීනංව ඔදකං. යථා නාම කුන්තදීනං පබ්බතෙය්‍යනං බුද්ධකතදීනං පබ්බතෙය්‍යං උදකං විරං න තිට්ඨති උහුතිරං බියති ආගහමත්තංයෙව විගච්ඡති, එවං සත්ත්‍වෘනං ආයු උහුතරං බියති බයං ගච්ඡති. එත්ථ ව උදකමෙව ඔදකනති වුත්තං, යථා මනොයෙව මානසනති. “අථ පාපානි කම්මානි කරං බාලො හ බුක්කති”ති: එවං සංසාරෙ අතිවේධි සමානෙ බාලො ලොභවිසෙක වා කොඛවසෙක වා පාපානි කම්මානි කරෙති කරෙන්නොපි නබුක්කති පාපං කරෙන්නො ව පාපං කරෙමිති අබුක්කතකො නාම තත්ථි. ඉමස්ස කම්මස්ස එවරුපො ව දුක්ඛො විපාකොති පන අජනනතො නබුක්කතිති වුත්තං. “පච්ඡාස්ස කට්ඨකං ගොති”ති: යදි පාපස්ස කම්මස්ස ආයුගණකවණේ ඉමස්ස කම්මස්ස එවරුපො විපාකොති න බුක්කති, තතො පච්ඡා පන තිරියාදිපු නිබ්බතස්ස අස්ස බාලස්ස කට්ඨකං අතිට්ඨං දුක්ඛමෙව ගොති. විපාකොතිස්ස පාපකො; යය්‍යො අස්ස පාපකම්මස්ස නාම විපාකො පාපකො තිභිනො අතිට්ඨො යෙවාති. ඉමං පන ඔවාදං සුත්වා පේරස්ස කණ්ඩිඨභාතා රුජානං ආපුච්ඡිත්වා පබ්බජිත්වා නවිරස්සෙව සදත්ථං තිප්පාදෙසි.

හෙරඤ්ඤානිකේරස්ස ගාථාවණ්ණනා ති වසී තා.

“පටිත්තං දරු”නති ආයසමතො සොමමිත්තකේරස්ස ගාථා, කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරෙ තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා සීඛස්ස භගවතො කාලෙ කුලභෙගෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤාතං පතෙනා බුද්ධගුණේ සුත්වා පසන්‍යාමානසො එකදිවසං කිංසුකාරුකඛං පුප්ඵිහං දිස්වා පුප්ඵාති ගගෙත්වා සඤ්ඤා උද්දිස්ස ආකාසෙ ඛිපිත්වා පුජෙසි. සො හෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙව මනුස්සෙසු සංසරෙනා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ බාරුණසියං බ්‍රාහ්මණ කුලෙ නිබ්බත්තිත්වා සොමමිත්තොති උදධිනාමො තිණ්ණං වේදනං පාරගු හුත්වා විමලෙනා නාම පේරෙන කතපරිවයතො අභිණ්ණං තස්ස සනතිකං ගච්ඡෙනා ධම්මං සුත්වා සාසනෙ උද්ධිප්පසාදෙ පබ්බජිත්වා උබ්බපසම්පදෙ වත්තපට්ඨතං. පුරෙන්නො විවරති. විමලකේරෙ පන කුසිතො මිඤ්ඛහුලො රතනිදිවා විනිනාමෙති,

සොමමිත්තො “කුසීනං නාම නිස්සාය කො ගුණො”ති තං පභාය මහාකස්සපතේරං උපසංනමිතා නස්ස මවාදෙ යතා විපස්සනං පට්ඨපෙතා නවිරස්සෙව අරහතෙන පතිට්ඨාසි.

තෙන වුත්තං අපදානෙ:-

“කිංසුතං පුප්ඵිතං දිස්වා පග්ගහෙතාන අඤ්ජලිං
බුද්ධිසෙට්ඨං සරිතාන ආකාසෙ අභිපුජයිං.

තෙන කමෙමන සුකතෙන වෙනනාපණ්ඩිති ව
ජගිතා මාත්‍රසං දෙනං භාවතීංසං අගජ්ඣං.

එකකිංසෙ ඉතො කපෙස යං කම්මකරිං තදා;
දුග්ගතිං නාභිජන්ඞි. බුද්ධිපුජයිදං එලං.

කිලෙසා කුමපිතා මය්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පතා විමලතේරං මවාදෙන නජ්ජයතො:-

“හරිත්තං දුරුමාරුය්ග යථා සිද්ධෙ මහණ්ණවෙ,
එවං කුසිතමාගමම සාධුජීවි විසිදති.

තස්මා තං උරිවජේරය්ග කුසිතං භිනවිරියං.
පච්චිත්තෙති අරියෙති පතිතතෙති කුමාසිති

නිට්ඨං ආරද්ධිවිරියෙති පණ්ඩිතෙති සභාවසෙ”ති

භාථාවයං අභාසි.

. තත් “පට්ඨානං දුරුමාරුය්ග යථා සිද්ධෙ මහණ්ණවෙ”ති: පෙස ලොපි කුලපුත්තො කුසිතං අලසපුග්ගලං නිස්සාය සිද්ධති සංසාරෙ පහති, ක තස්ස පාරං නිබ්බාණං ඉච්ඡති. යස්මා එතදෙවං තස්මා තං අකුසලධම්මවසෙන සිසං අනුක්‍රමිපිතා කුච්ඡිතං සිද්ධතො කුසිතං විරියාරම්භාභාවතො භිනවිරියං පුග්ගලං සබ්බථා වජේරය්ග, ත තස්ස දිට්ඨානුගතීං ආපජේරය්ගාති අතේරං. එවං පුග්ගලාධිට්ඨානාය භාථාය කොසජේර ආදීනවං දස්සෙතා ඉදති විරියාරම්භ ආනිසංසං දස්සෙතුං “පච්චිත්තෙති”ති: ආදි වුත්තං. තස්සත්තො:-යෙ පන කාය විවෙකසම්භවෙන පච්චිත්තා තතො එව කිලෙසෙති ආරක්ඛතා අරියා නිබ්බාණං පතිපෙසිභත්තතාය පතිතතා ආරම්භණුපතිජ්ඣා නවසෙන ලක්ඛණුපතිජ්ඣානවසෙන ව කුමාසිතො සබ්බකාලං පග්ගගිතවිරියභාගං. ආරද්ධිවිරියා ලෝකීයලොකුත්තරහෙදය පඤ්ඤාය සමන්තාගතතා පණ්ඩිතා හෙතියෙව සග ආවසෙය්ග; සද්දත්තං නිපථාදෙතුභාවො සංවසෙය්ගාති. තං සුතා විමලතේරෙ සංවිග්ග මානස්සො විපස්සනං පට්ඨපෙතා සද්දත්තං ආරාධෙයි. සවායමත්තො පරතො ආගමස්සති.

සොමමිත්තතේරස්ස භාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

“ජනො ජනමිති සබ්බබ්බො”¹ති: අයසමහො සබ්බමිත්තතෙසං
 රස්ස භාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබ්බුද්ධොසු නතාධිකාරො නත්ථ
 භත්ථ භවෙ පුඤ්ඤාති උපවිණ්ණෙනා ඉතො වානවුතෙ කප්පෙතිස්සස්ස
 භගවතො කාලෙ තෙසාදකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වනවරකො¹ හුත්වා
 වතෙ මිගෙ වසිත්වා මංසං බාදනො ජීවති. අපස්ස භගවා
 අනුග්ගණ්ණත්ථං. වසනට්ඨානසමිපෙ තිණි පදවෙතියාති දොසො
 පක්කාමි. සො අතීඨකාලෙ සමමාසබ්බුද්ධොසු කතපරිවයතො වන්ක
 රතනාති දිස්වා පසනනමානසො ඡිකාරණිපුපෙථගි පුජං කත්වා
 තෙන පුඤ්ඤකමෙත්ත තාවතිංසභපතෙ නිබ්බත්තිත්වා අපරාපරං ඥා
 නිපුසෙව සංසරනො ඉමසමිං බුද්ධුපසාදෙ සාවච්ඡිනගරෙ බ්‍රාහ්මණ
 ඤාලෙ නිබ්බත්ති. සබ්බමිත්තොතිස්ස නාමං අගොසි. සො විඤ්ඤානං
 පතොතො ජේතවනපටිග්ගයණෙ බුද්ධානුභාවං දිස්වා පටිලභාසංඝා
 පබ්බජිත්වා කමට්ඨානං ගගෙත්වා අරඤ්ඤෙ විහරනො වස්සං උප
 ගතත්වා වුත්ථස්සො භගවතං, වත්ථිකුං සාවච්ඡිං ගච්ඡන්තො අනතරං
 මග්ගෙ මාගවිකෙති ඔබ්බිතෙ² පාසෙ මගපොතකං බඬං අද්දස. මාතා
 පනස්ස මිභි පාසං අපට්ඨිංසි පුත්තසිනෙතෙන දුරං න ගච්ඡන්ති
 මරණභයෙන පාසසමිපට්ඨි න උපගච්ඡති. මගපොතකො ව භිතො
 ඉතොවිතො පරිවත්තනො කරුණං විලපති. නං දිස්වා පේරො
 “අහො සත්තානං සිනෙහගෙතුකං දුක්ඛං”³ති ගච්ඡන්තො තතො
 පරං සබ්බහුලෙ වොරෙ ඵකං පුරස්සං ජීවගාගං ගගෙත්වා පලාලවෙ
 ණියා සකලසරිරං වෙදෙත්වා කොප්පෙන තං ව මහාවිරවං විර
 වන්තං දිස්වා තදුගයං නිස්සාය සංස්තසංවෙගො තෙසං වොරානං
 සුණ්ණතානංයෙව:-

“ජනො ජනමිති සබ්බබ්බො ජනමෙවසසිතො ජනො,
 ජනො ජනෙන ගෙසියති ගෙදෙති ව ජනො ජනං.

තො හි තස්ස ජනෙනත්ථො ජනෙන ජනිතෙන වා
 ජනං ඔහාය ගච්ඡන්තං ගෙසියත්වා බහුං ජන”න්ති

භාථාවයං අභාසි.

තත්ථ “ජනො”ති අතිබාලජනො. “ජනමිති”ති: අඤ්ඤාන
 ජනෙන. “සබ්බබ්බො”ති: නණ්ණාබ්බිනෙන බිම්බා; අයං මෙ පුභොනාති
 මාතාවිතුආදිනා පටිබ්බො අයමෙව පාඨො. “ඉමෙ මං පොසෙන්නි
 අහං ඉමෙ නිස්සාය ජීවාමි”ති පටිබඬාචිත්තොති අත්ථො. “ජනං ම
 වසසිතො ජනො”ති: අයං මෙ පුභොනා ධිතාති ආදිනා අඤ්ඤමෙව
 ජනං අඤ්ඤා ජනො අයසිතො නණ්ණාය අලලිතො පරිගස්ස
 සිතො. “ජනො ජනෙන ගෙසියති ගොසිති ව ජනො ජන”න්ති:
 කමමස්සකතාය යථාභූත පේතනාවතො බොධස්ස ව අභාවතො

1. සි. I. වනවාරිකො

2. සි. III & ම. බට්ටිකෙ.

අජ්ඣුපෙක්ඛනං අකඤ්ඤා ලොභවසෙන යථා ජනො ජනං අස්සනො,
 එවං දොසවසෙන ජනො ජුනෙන හෙසියති බාධියති තසිදං මස්ස
 මෙව උපරි හෙය්නඵලවසෙන පරිපතියානීති අජනනෙතා
 හෙය්න ජනො ජනං, “නො හි තස්ස ජනෙනෙතො”ති: තස්ස
 අඤ්ඤාජනස්ස අඤ්ඤාජනෙන තණ්හාවසෙන අස්සිතෙන දොස
 වසෙන බාධිතෙන වා නො අනෙතො, “ජනෙන ජනිතෙන වා”ති:
 මාතාපිතා හුත්වා තෙන අඤ්ඤාජනකෙන ජනිතෙනවා නො අනෙතො,
 “ජනං ඛිනාස ගවජනාං හෙය්නියා බ්‍රහ්ම ජන”තති: යස්මා
 සංසාරෙ වරතො ජනස්ස අයමෙව එවරුපා පටිපත්ති, තස්මා තං
 ජනං තස්ස ව සාධිතා යා සා තණ්හා ව යො ව සො දොසො එව බ්‍රහ්ම
 ජනං හෙය්නියා ඤිතො තස්ස භික්ඛාස සබ්බසො පහාය පරිවට්ඨිතො
 ගවජං තෙහි අනුපද්දන්තියාන් ගවජයං පාපුණෙය්‍යනති අනෙතො,
 එවං පන වතී පෙරො තාවදෙවං විපස්සනං උස්සකතාපෙතො අර
 හතං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“වතකමමිකො පුරෙ ආසිං පිතුපිතාමගෙනහං
 පරරුහිරෙන ජීවාමි කුසලං මෙ න විජ්ජති.

මම ආසංසාමන්තා තිසස්සා ලොකානනායකො
 නිඤ්ඤා පදනි දස්සෙසි අනුකම්පාස වකුමො.

අකකන්තෙත ව පදෙ දිස්වා තිස්සනාමස්ස සඤ්ඤා
 ගට්ඨො ගට්ඨෙන විතෙතන පදෙ විතනං පසාදසිං.

කොරණං පුප්පිතං දිස්වා පාදපං ධරණීරුහං
 සකොටකං ගෙතොන පාදසෙට්ඨමපුප්පසිං.

තෙන කමෙමන සුකතෙන වෙනනාපණීධිති ව
 ජනිතො මානුසං දෙහං තාවතීංසං අගජ්ජහං.

යං යං යොනුපපජ්ජාමි දෙවතනං අථ මානුසං
 කොරණංකවජ්ඣි හොමි, සප්පහාසො හවාමහං.

වෙ නවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කමමකරං තද;
 දුග්ගතිං නාතිජනාමි. පදපුජසිදං ඵලං.

කිලෙසා කුපිතා මස්සං-පෙ-නානං බුද්ධස්ස සාසන”තති.

තෙ පන වොරා පෙරස්ස සනතිකෙ ධම්මං සුත්වා සංවෙගජනාං
 පබ්බජිතා ධම්මානුධම්මං පටිපජ්ජංසුති.

සබ්බමිත්තසෙවරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

“කාලි ඉඳි”¹ ති ආයුධතො මහාකාලකේරසං ගාථා. කාලි උපසන්නි? අයුධ පුරිමුදොසු කතාසිකාරො තත්-තත් භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා ඉතො එකනවුතො කපෙප කාලගෙගෙ නිබ්බන්තිතො විඤ්ඤාතං පතෙනා කෙනවිදෙව කරණීයෙන අරඤ්ඤං ගතො තත් අඤ්ඤාතරසං රුක්ඛමුලසං සාධාය ඔලමබමානං පංසු කුලච්චරං දිසවා “අරියදාමජො”² ලමබිති”³ ති පසන්නවිතො තිංගිණික”⁴ පුපථාති ගහෙතො පංසුකුලං පුජෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤං මෙවන දෙවමනුසෙසසු සංසරනෙනා ඉමයමිං පුද්ධපපාදෙ සෙනව්‍යා තගරෙ සත්ථාගකකුලෙ නිබ්බන්තිතො මහාකාලාති ලදාධනාමො විඤ්ඤාතං පතො සරාචාසං වසනෙනා පඤ්චති සකථසතෙති භණ්ඩං ගහෙතො වාණිජ්ජවසෙන සාවතීං ගතො එකමනතං සකථසතං නිවෙ සෙතො අදාධනපරිසංගමං විනොදෙතො අත්තනො පරිසංග සද්ධිං නිසිනෙනා සායණගසමයං ගතමාලාදිගතෙ උපාසකෙ ජෙනවනං ගව්ඡනෙන දිසවා සයුධි තෙති සද්ධිං විහාරං ගතො සත්ථු සන්තිකො ධම්මං සුතො පටිලදාධසද්ධො පබ්බජිතො සොසානිකඛ්‍යං”⁵ අධිධාය පුසානෙ වසති. අපේකදිවසං කාලි නාම එකා ඉඳි ඡවධාතිණිකා ථේරසං කමමධානත්ථාය ව අවිරමනං සරීරං උතො ගතෙ ජිජිකා සිසං ව දධිථාලිකං විය භිජිකා සබ්බං අභගපට්ඨවසං සමබ්බමෙව කතො ථේරසං ඔලොකෙනා යොග්‍යධානෙ යපෙතො එකමනතං නිසිදි. ථේරෙ තං දිසවා අත්තාගං ඔවදනො:-

“කාලි ඉඳි බ්‍රහ්මි ධම්මාරූපා සත්ථිඤ්ච ගෙතො අපරං ව සත්ථි.

බාහං ව ගෙතො අපරං ව බාහුං සිසඤ්ච ගෙතො දධිථාලිකං ව

එසා තිසින්නා අභිසංග්ගිතො.

යො වෙ අභිවා උපධිං කරෙති පුනපුනං දුක්ඛමුපෙති මනෙ,

තසමා පත්තං උපධිං ත කසිරි. මාහං පුන භින්නසිරෙ සසිසං”⁶ නති

ගාථාවයං අභාසි.

තත් “කාලි”⁷ ති: හස්සා නාමං කාලවණ්ණතතා වා එවං වුතනං. “බ්‍රහ්මි”⁸ ති: මහාසරීරං, ආරොගපරිත්තාගවති “ධම්මාරූපා”⁹ ති: කාල වණ්ණතතා එව කාකසදිසරූපා. “සත්ථිං ව ගෙතො”¹⁰ ති: මහසරීරසං සත්ථිං ජනනුගෙදනෙන භඤ්ජිතො. “අපරඤ්ච සත්ථි”¹¹ ති: ඉතරඤ්ච සත්ථිං පරිභඤ්ජිතො. “බාහඤ්ච ගෙතො”¹² ති: බාහවසීං ව අග්ගබා හධානෙ ගෙව භාඤ්ජිතො. “සිසඤ්ච ගෙතො දධිථාලිකං වා”¹³ ති: මහසරීරසං සිසං භිජිකා භින්නතතා එව ලෙඤ්ඤිදණ්ඩාදිති පසං රත්තා දධිථාලිකං විය පඤ්ඤරත්තමත්ථුගං කතොති අපත්තො. “එසා තිසින්නා අභිසංග්ගිතො”¹⁴ ති: ජින්නතින්නං ව ඡවං මහසරීරං තෙ අවයවෙ යථාධානෙ¹⁵ ගෙව යපනෙන සංග්ගිතො සතිහං කතො

1. සි. III. අරහමජෙ.

2. සි. III. කණිකාර.

3. සි. III. සොසානිකඛ්‍යාති.

4. සි. III. පවත්තාසානෙ.

මංසාපණං පසාරෙනති විශ ඵසා නිසිනතා. “සො ථෙ අවිවා උපධිං කණෙති”ති: යො ඉමාය උපට්ඨාදිතං කමමට්ඨානං දිස්වාපි අවිවා අකු සලො කමමට්ඨානං ජබ්බකාං අයොනිසො මනසිකාරෙන කිලෙ සුපධිං උපපාදෙති, සො මනෙ ඔඤ්ඤපඤ්ඤා සංසාරස්ස අනතිවත්ත නහො පුනපුනං අපරපරං නිරයාදිපු දුක්ඛං උපෙති. “නසමා පන්තං උපධිං න කාසිති”ති: තස්මාති යස්මා වෙහදෙවං තස්මා පජානං උපධිති ඉධ යං දුක්ඛං සමෙහාතිති පජනන්තො යොනිසො මනුසි ආරොන්තො කිලෙසුපධිං න කාසිති න උපපාදෙය්‍ය. කස්මො? “මාහං සුන ගිනනසිණෙ සසිස්ස”නති: යථාසිදං මතසරිරං භින්නසරිරං සයති ඵලං කිලෙසුපධිති සංසාරෙ පුනපුනං උපපත්තියා කට්ඨවකිකො හුතො භින්නසිණෙ අහං මා සසිස්සනති. ඉමං වදන්තො ථෙරො විපස්සනං උස්සක්කාපෙක්ඛ අරහත්තං පාපුණි.

හෙත වුත්තං අපදනෙ:-

“ගිමවත්තස්ස අවිදුරෙ උරුගණො නාම පබ්බතො,
තත්ථද්දංසං පංසුකුලං දුමංගනං විලඛිතං.

නිණි කිංකිණිකපුපජාති ඔවිණිකානහං තද
හට්ඨො හට්ඨන චිත්තෙන පංසුකුලං අපුජ්ඣං.

හෙත කමෙවන සුකහෙත වෙහනාපණිධිති ව
ජතිතා මානුසං දෙහ; තාවතිංසං අගච්ඡතං.

ඵකනවුතෙ ඉහො කපෙප යං කමමනරිං පද;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුජෙතො අරහද්ධරං.

කිලෙසා කොපිවා මගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

මහාකාලසේරස්ස ගාථාවණණා

නි ට්ඨි වා.

“බහු සපගෙන ලහති”ති ආයස්මතො නිස්සසේරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධෙසු කභාසිකාරො තත් තත් භවෙ විවට්ඨපතිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිණින්නො පිසදසසිස්ස භගවතො කාලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිතා විඤ්ඤාහං පහො සිපෙපු නිපජ්ඣතිං ගන්තො කාමෙසු ආදිනවං දිස්වා කරාමාසං පහාය තාපස පබ්බජං පබ්බජිතො අරඤ්ඤයහනෙ සාලවනෙ අස්සමං කාරෙතො වසති. භගවා තස්ස අනුග්ගණ්ණන්තං අස්සමස්ස අවිදුරෙ සාල වනෙ නිරෙධං සමාපජ්ඣිතො නිසීදි. සො අස්සමතො නික්ඛමිතො ඵලාඵලන්තය ගච්ඡන්තො භගවත්තං දිස්වා පසන්නාමානසො චතුරෙ දණ්ඩ යපෙතො භගවතො උපරි පුපථිවාති සාලසාධාති සාධා මණ්ඩපං කාතො සහත්තං වණ්ණවන්තෙති සාලපුපෙථිති භගවත්තං පුජෙන්නො අට්ඨාසි බුද්ධාරමමණං පිතිං අවිජහන්තො. සත්ථා

සත්තාහස අවමයෙන නිරෝධනො වුට්ඨිතිං භික්ඛුසංඝං විනෙතසි,
 නාවදෙව සභාසහසමන්තා ඛිණ්ණසවා සත්ථාරං පරිවාරෙසුං. භගවා
 තස්ස භාවිතිං¹ සම්පත්තිං විභාවෙනො අනුමොදනං වතො පකකාමි.
 සො හෙන පුඤ්ඤභවෙමන දෙවලොහො නිරිබ්බතීතිං අපරපරං
 සුගතිසුයෙව සංසරනො ඉමස්මිං බුද්ධියාදෙ රුජගගෙ බ්‍රාහ්මණ
 කුලෙ නිරිබ්බතීතිං තියෙසාති ලද්ධිනාමො වයපපතො තිණ්ණං
 වෙදනං පාරගු හුඬො පඤ්චමන්තාති මාණවකසභාති මනෙත
 වාවෙනො ලාභශාසකපාතො හුඬො සත්ථු රුජගගමනෙ
 බුද්ධානුභාවං දිස්වා පටිලද්ධිසද්ධො පබ්බජිතො විපස්සනං පට්ඨපෙතො
 නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“අරේඛාගගෙතො සාලවතං සුකතො අස්සමො මම
 සාලපුප්ඵති සඤ්ජනො වසාමි පවතෙ තදා.

පියදස්සි ව භගවා සයමහ අනුපුගගලො
 විවෙකකාමො සම්බුද්ධො සාලවතමුපාගමි.

අස්සමා අභිනික්ඛමම පවතං අගමාසං
 මුලථලං ගවෙසනො අභිඤ්චි වංන තදා.

තත්ථදුසාසිං සම්බුද්ධං පියදස්සිං මහාසං
 සුනිසින්නං සමාපන්නං විරොචන්නං මහාවතො.

වතුදණ්ඨි ස්පෙතොන බුද්ධස්ස උපරි අගං
 මණ්ඩපං සුකතං කතො සාලපුප්ඵති ඡාදයිං.

සත්තාහං ධාරයිතොන මණ්ඩපං සාලඡාදිතං
 තත්ථ විහතං පසාදෙතො බුද්ධිසෙට්ඨං අවඤ්ඨං.

භගවා තමහි සමයෙ වුට්ඨිතිං සමාභිනො
 දුගමහං පෙකම්මානො නිසිදි පුරිසුත්තමො.

සාදිතො වරුණො නාම පියදස්සස්ස සත්ථුනො
 වසිසභසගස්සෙති උපගජ් විනායකං.

පියදස්සි ව භගවා ලොකජේට්ඨො නරාසහො
 භික්ඛුසංඝෙ නිසිදිතො සිතං පාතුකරි ජිනො.

අනුරුද්ධො උපට්ඨාසො පියදස්සස්ස සත්ථුනො
 එකංසං විවරං කතො ආපුච්ඡන් මහාමුතීං.

කො හුඬො භගවා ගෙතු සිත්තමමස්ස සත්ථුනො?
 කාරණෙ විජ්ජමානමහි සත්ථා පාතුකරො² සිතං.

සත්තාහං පුප්ඵච්ඡදනං යො මෙ ධාරෙසි මාණ්ඩපො
 තස්ස කමමං සරිතොන සිහං පාතුකරිං අගං.

1. සි. I & ම. භාගිති..

2. සි. III. පාතුකරි.

ඔකාසාහං න පසාමි යනං පුඤ්ඤං විපව්වති
දෙවලොකෙ මානුසො වා ඔකාසොව නසමෙති.

දෙවලොකෙ වසනායා පුඤ්ඤකම්මසම්මතිනො
යාවතා පරිසා තස්ස සාලච්ඡදනං භවිස්සති.

තත් දිබ්බෙති තව්වෙති හිතෙති වාදිතෙති ව
රමිස්සති සද්ද සනෙතා පුඤ්ඤකම්ම සමාගිනො.

යාවතා පරිසා තස්ස ග්ඤ්ඤානී භවිස්සති
සාලස්ස පුප්ඵස්සො ව භවස්සිස්සති තාවදෙ.

තතො චුතොයං මනුජේ මානුසං ආගමිස්සති,
ඉධාපි සාලච්ඡදනං සබ්බකාලං ධරිස්සති.

ඉධ නම්මං ව හිතං ව-සමතාලසමාගිතං
පරිවාරෙනති මිං නිම්මං බුද්ධපුත්ථිදං ඵලං.

උග්ගචේත්තෙනව සුරියෙ සාලවස්සං පවිස්සරෙ
පුඤ්ඤකම්මෙන සංසුතතං වස්සතො සබ්බකාලිකං.

අට්ඨාරසෙ කප්පසනෙ ඔක්කාකතුලසමාගො
ගොතමො නාම නාමෙන සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

තස්ස ධම්මෙසු ද්වයාදෙ ඔරසො ධම්මනිවුත්තො
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාධස්සත්තාසවො.

ධම්මං අනිසමෙනායා සාලච්ඡදනං භවිස්සති,
විතකො ක්කායමානස්ස ඡදනං තත්ත ගෙස්සති.

විජාකං කිත්තසිත්වාන පියදස්සි මහාමුතී
පරිසාය ධම්මං දෙසෙසි තපොනෙතා ධර්මවුට්ඨිකා.

තීංසකපපාති දෙවෙසු දෙවරජ්ජමකාරසිං;
සට්ඨිව වතුකතානුං ව වකකවනා අහොසතං.

දෙවලොකා ඉධාගන්ත්වා ලහාමි විපුලං සුඛං;
ඉධාපි සාලච්ඡදනං¹ මණ්ඩපස්ස ඉදං ඵලං.

අයං පච්ඡිමකො මයං වර්ගො වතනතො භවො
ඉධාපි සාලච්ඡදනං ගෙස්සති සබ්බකාලිකං.

මහාමුතීං තොසසිත්වා ගොතමං සකාසපුබ්බතං
පඤ්ඤාමති අවලං යානං හිත්වා ජයපරාජයං.

අට්ඨාරසෙ කප්පසනෙ යවුද්ධමතිපුත්ථිං;
දුග්ගතං නාහිත්තාමි, බුද්ධපුත්ථිදං ඵලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

සො අරහතතං පන පඤ්චා විසෙසනො ලාභශාසකප්පනො
අගොසි. තත්ථ කෙවි පන පුට්ඨජනනිකුලු පේරොසා ලාභසකකාරං
දිසවා බාලතාවෙන අසහනාකාරං පවෙදෙසුං. පේරො තං ඤාතො ලාභ
සකකාරෙ ආදීනවං තත්ථ අනුතනො අලගනතාවං ව පනාසෙතො:-

“පසු සපතෙත ලහති මුණෙකා සඤ්චාපාරුතො

ලාභී අනුතසා පානසා වන්සා සයනසා ව.

ථතමාදීනවං ඤාතො සකකාරෙසු මහබ්බසං

අප්පලාභො නවසුතො සතො භිකුලු පරිබ්බජේ”ති

ගාථාවයං අභාසි.

තස්සන්තො:-සිබ්බි අසෙසෙතො මුණෙකා අනෙසතාය මුණෙකා,
ඒන්ද්වා සඤ්චාපකාසාවධාරිතාය සඤ්චාපාරුතො, එවං වෙවණ්ණියං
අජ්ඣුපගතො පරායත්තවුතතිකො පබ්බජිතො සවෙ අනුතපානා
දීනං ලාභී ගොති සොපි බහු සපතෙත ලහති තස්ස උසුයකා බහු
භවති; තසමා එවං එවරුපං ලාභසකකාරෙසු මහබ්බසං විපුලගයං
ආදීනවඤ්චා දෙසං විදිතො අප්පච්ඡතං සතොසං ව හදයෙ යපෙතො
අනවස්ථුපාදස්ස උප්පන්නස්ස ලාභස්ස පරිවජ්ජනෙන අප්පලාභො
තතො එව තත්ථ තණ්හාවස්සතිඅභාවෙන අනවස්සතො සංසාරෙ
භයස්ස ඉතඛණ්ණො භින්නකිලෙසතාය වා භිකුලු සනතුසිට්ඨානියස්ස
සතිසම්පජ්ඣස්ස වසෙන සතො සුඤ්චා පරිබ්බජේ වරෙය්‍ය
විහරෙය්‍යාති. තං සුඤ්චා තෙ භිකුලු තාවදෙව පේරං බමාපෙසුං.

නිසංකපේරොසා ගාථාවණ්ණතා

ති වසී තා.

“පාවිනවංස දුසමිති”ති ආයස්මතො කිමිලපේරොසා ගාථා.
කා උප්පත්ති? තස්ස පුබ්බසොගො සංවේගුප්පත්ති පබ්බජ්ජා ව එක
නිපාතෙ “අභිසන්තො”ති ගාථාසංවණ්ණතායං වුත්තොයෙව. තාය ව
ගාථාය පේරෙන අනුතනො විසෙසාධිගමස්ස කාරණං දස්සිතං. ඉධ
පන අධිගතවිසෙසස්ස අනුතනො. ආයස්මතා ව නන්දියෙන සමග්ගවා
සොති වෙදිතබ්බං. සමග්ගවාසං පන වසන්නා තෙ යථා වසීංසු තං
දස්සෙතො:-

“පාවිනවංසදුසමිති සකසපුත්තා සහායකා

පහායානප්පකෙ භොගෙ උඤ්ඤපත්තාගතෙ රතා.

ආරද්ධවිරියා පතිතත්තා නිවං දළහපරික්කමා

රමනති බම්බරතියා හිත්තා ලොකියං රතී”තති

ගාථාවයං අභාසි.

තත්ථ “පාවිනවංසදුසමිති”ති: පාවිනවංසනාමකෙ රත්තිත
ගොපිතෙ සහපරිච්ඡේදෙ වතෙ, නංගි ව ගාමිත්තං පාවිනදිසායං.

සීතානා වංසගුලෙ පරික්ෂිතතනා ව පාචිතවංසදයොති වුනෙනා; සං
වසනභාෂෙවනෙවාති. “යකාපුතනා”ති: අනුරුඳ්වන්තරාදයො සකා
රුජකුමාරා. “සහායකා”ති: සංවේගපාතනි පබ්බජ්ජා සමණධම්මකරණ
සංවාසෙහි සහ අයනතො පවත්නනතො සහායකා. “පහාසානසනෙ
හොගෙ”ති: උදාරෙත පුඤ්ඤානුභාවෙන අධිගතො කුලපමරාගතො
මහනෙත භොගකබ්බෙ ජනෙති. “සහායනපාතෙ”ති වා පාලි.
“උඤ්ජපතනාගතො රතා”ති: උඤ්ජාවරියාය ආගතතනා උඤ්ජපතෙත්
ත ආගතතනා පතනාගතො පතන පරියාපතෙත රතා අභිරතා: පරියා
යාගිගමස්ස ආදිතො සංඝනතාදිති අතිරෙකලාභං පටික්ඛිපිති ජබ්බා
බලං නිස්සාය භික්ඛාවරියාය ඉද්ධොන මිස්සකතතෙතනෙව සනතුද්ධොති
අතො. “ආරද්ධවිජිසා”ති: උත්තමත්ථස්ස අධිගමස්ස ආදිතොව පගෙව
සමානිතවිජියා. “පභිනතනා”ති: නිත්තපොතපබ්බාරභාවෙන කාලෙත
කාලං සමාපජ්ජනොනෙව තිබ්බාණං පතිපෙසිතවිත්තා. “තිදිවං දලහ
පරිකාමා”ති: වත්තපටිපත්තිපු දිට්ඨධම්මපුබ්බිහාරානුයොගෙන
සබ්බකාලං අසිච්චපරිකාමා. “රමනාධිධම්මරතියා භික්ඛාන ලොකිං
රතී”නති: ලොකෙ විදිතතාය ලොකපරියාපතනතාය ව ලොකියං
රුපාරමමණාදිරතීං පහාය මග්ගපඤ්ඤාය පජ්ජිති ලොකුත්තරධම්ම
රතියා අග්ගඵලනිබ්බාණරතියා ව අභිරමනති.

තිමලිලසේරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ටසි තා.

“අසොතිසො මනසිකාග්”ති ආයසමතො නන්දසේරස්ස ගාථා.
කා උපපත්ති? අයං කීර පදමුග්ගරස්ස භගවතො කාලෙ ගංසවති
නතරෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතතිච්චා විඤ්ඤාතං පතො භගවතො
සනතිකෙ ධම්මං පුණ්ණෙනා සත්ථාරං එකං භික්ඛුං ඉද්දියෙසු ගුත්ත
වාරානං අග්ගධාරිනෙ ඤාපෙනං දිස්වා සයම්පි තං සානනතරං
පතෙන්නො භගවතො භික්ඛුසඤ්ඤාය ව පුජ්සකකාරං මහාදුතං
පවතෙතච්චා “අගම්පි අනාගතො තුඤ්ඤාදිසස්ස බුද්ධස්ස එවරුපො
සාවකො භවෙය්”නති පණ්ඩානං කච්චා තතො පඨාය දෙව
මනුස්සෙසු සංසරෙනො අන්දසස්ස භගවතො කාලෙ විතතාග්
තාම නදියා මහනෙනා කච්ඡපො හුච්චා නිබ්බතො එකදුරු
සත්ථාරං නදියා පාරං ගතතුං තීරෙ සීතං දිස්වා සයං භගවත්තං
තාරෙතුකාමො සන්ථු පාදමුලෙ නිපජ්ජි. සත්ථා තස්ස අඤ්ඤාසයං
ඔලොකෙච්චා පිට්ඨිං අභිරුහි. සො ගට්ඨතුටෙයා වෙගෙන සොභං
ඡිද්දෙනො සිසතරං පරතීරමෙව පාපෙසි, භගවා තස්ස අනුමොදනං
වදනො භාවිතිං සමපත්තිං කපෙච්චා පකාමි. සො තො පුඤ්ඤ
කමෙවන සුගතීසුයෙව සංසරෙනො ඉමස්මිං බුද්ධපාදෙ කපිල
වස්සිමිං සුඤ්ඤාදනමහාරාජස්ස පතො හුච්චා මහාපජ්ජනියා ගොත

මියා කුවේලිනි නිබ්බතති. තස්ස නාමගහණදිවසෙ “සුඤ්ඤාභ්‍යාසං නන්දනො නොසෙන්නො ජානො”ති නුඤ්ඤාභ්‍යව නාමං අකංජු. තස්ස වයපප්පත කාලෙ සන්ධා පච්ඡත්තවර්ධමච්චකෙකා ලොකා භුග්ගහං කිරොන්නො කපිලවත්ථුං ගන්ත්වා සුඤ්ඤාභ්‍යාසමෙ පොකබර වස්සං අට්ඨප්පතතිං කත්වා වෙස්සන්තරජාතකං කපේත්වා දුතියදිවසෙ පිණ්ඩාය පවිට්ඨො “උතතිංඛා නප්පමජේෂස්වා”ති ගාථාය පිත්තං සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා නිවෙසනං ගන්ත්වා “ඛමමං චරෙ”ති ගාථාය මහාපජාපතිං සොතාපත්තිථලෙ රාජානං සකද්දගාමිථලෙ ච පතිට්ඨාපෙත්වා තතියදිවසෙ නන්දකුමාරස්ස අභිසෙකනිවෙසන විවාගමඛගලෙසු චත්තමානෙසු පිණ්ඩාය පවිට්ඨත්වා නන්දකුමාරස්ස ගජේ පත්තං දත්වා මඛගලං වත්වා තස්ස ගන්තො පත්තං අගගෙත්වාචු විහාරං ගතො තං පත්තගන්ධං විහාරං ආගතං අනිච්ඡානංයෙව පබ්බාජේත්වා තථා පබ්බජිතත්වා අනභිරතියා පිළිතං සුත්වා උපායෙන තස්ස තං අනභිරතීං විනොදෙයි. සො ඥානිසො පටිසංඝාය පිපස්සතං පට්ඨපෙත්වා නවිරස්සෙව අරගත්තං පාපුණි.

තෙන චුත්තං අපදනො:-

“අත්ථදසයිතු භගවා සයම්භු ලොකනායකො
විත්තානදියා තීරං උපගඤ්ඡි නථාගතො.

උදකා අභිනික්ඛමම කච්ඡපො වාරිගොචරො
බුද්ධං¹ තාරෙතුකාමොගං ට්‍රිපෙසිං ලොකනායකං.

අභිරුගතු මං බුද්ධො අත්ථදසයි මහාමුනි;
අහං තං තාරසිසාමි දුක්ඛස්සන්ත කරො තුවං.

මම සංකප්පමඤ්ඤාය අත්ථදසයි මහායසො
ආරුහිත්වා මෙ පිට්ඨං අට්ඨාසි ලොකනායකො.

යතො සරාමි අත්තානං යතො පත්තොගම් විඤ්ඤානං;
සුඛං මෙ තාදිසං නත්ති යථා පාදතලෙ මුනෙ.

උත්තරිත්වා සම්බුද්ධො අත්ථදසයි මහායසො
තදීතිරලිකි ධත්වාන ඉමා ගාථා අභාසථ.

යාළතා වංඤානෙ විත්තං කඛ්ඛාසොතං” තරාමහං
අයං හි කච්ඡපො රාජා තාරෙති මම පුඤ්ඤවා.

ඉමිනා බුද්ධතරණෙන මෙත්තවිත්තවතාය ච
අට්ඨාරසෙ කප්පසනෙ දෙවලොකෙ රමිස්සති.

දෙවලොකා ඉධාගන්ත්වා සුක්කමුලෙන වොදිතො
ථකාසනෙ නිසීදිත්වා කඛ්ඛාසොතං තරිස්සති.

1. උචා අප. පා.

2. සී. I & ම. ගඛ්ඛාසොතං.

යථාපි හදුනෙ බෙනෙත බිජං අප්පමි රොපිතං.
සමමාධාරෙ පවසානෙන ඵලං භොසෙති කසානෙ.

තථෙවිදං බුද්ධිබෙතනං සමමාසමිබුද්ධිදෙසිතං.
සමමාධාරෙ පවෙච්ඡනෙන ඵලං මං භොසෙසසාති.

පධානපතිතනෙතාමි උපසනෙතා නිරුපසි
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමි අනාසවො.

අට්ඨාරසෙ කප්පසනෙ යං කමමකරිං තදා;
දුග්ගතිං නාතිජානාමි. තාරණාය ඉදං ඵලං.

කිලෙසා කිංචිතා මයං-පෙ-කතං පුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තු, පන පතා විමුක්තිපුබං අනුභවනො “අහො සන්ත්ත
උපායකොසලං! යෙනාහං භවපඬිකභො උද්ධරිතා නිබ්බාණපලෙ
පතිට්ඨාපිතො”ති අත්තනො පතිණසංකිලෙසං පටිලභං ව පුබං
පච්චවෙකතිතා සඤ්ජාතසොමිනසො උදානවසෙන:-

“අයොනිසොමනසිකාර මණ්ඩනං අනුසුඤ්ඤං
උද්ධතො චපලො වාසිං කාමරගෙන අට්ටිතො.

උපායකුසලෙනාහං බුද්ධිනාදිවච්ඡානා
යොනිසො පටිපජ්ඣිතා භවෙ විතතං බුද්ධිමතිං”ති

ගාථාවයං අභාසි.

තත් “අයොනිසො මනසිකාර”ති: අනුපායමනසිකාරනො.
අපුභං කායං පුභතො මනසිකරිතා පුභතො මනසිකාරගෙතු අපුභෙ
කායෙ පුභසඤ්ඤායාති අතො. “මණ්ඩන”නති: හන්තිපගාදිආහ
රණෙහි වෙච මාලාගතාදිහි ව අත්තභාවස්ස අලංකරණං. “අනු
සුඤ්ඤං”නති: අනුසුඤ්ඤං, සරිරස්ස විභුසනපසුතො අහොසිනති
අතො. “උද්ධතො”ති: ජනිතොත්තරුපයොබ්බතමදදිති උද්ධතො
අවුපසන්නවිනෙතො. “වපලො”ති: වතමකකවො විස අනවට්ඨිත
විත්තතාය ලොලො. කායමණ්ඩනහත්මණ්ඩනාදිවාරපලායුත්තතා
ය වා වපලො. “ආසිං”ති: අහොසිං. “කාමරගෙනා”ති: වන්තිකා
මෙපු ජන්දරගෙන අට්ටිතො පිට්ටිතො විබාධිතො ආසිනති යොජනා.
“උපායකුසලෙනා”ති: වෙනෙයානං දමිත්තපායවේක්කෙන කොවි
දෙන බුද්ධිත භගවතා ගෙතුහුතෙන. ගෙතුඅතො හි තං කරණ
වචනං. පලුඨමකකටි දෙවච්ඡරාදස්සනෙනති උපකතිතවාද වොද
නාය ව අත්තනො කාමරගාපනායනං සකිය වදති. හගවා හි
ආයසමනං නන්දතොරං පඨමං ජනපදකුලාණිං උපාදාය “යථායං
මකකටි එවං කතුටපාදිතිසො උපාදාය ජනපදකුලාණි”ති මහතිසා
ආණියා බුද්ධං ආණිං නිගරනො වසිකො විස සිනෙගපානෙන

සිරි. බිරි. දැන වමනවිරෙද්දෙන සි දෙස. නිගරනෙයා හිසකෙකා විස ව කුවපාදිනි දසුනෙන ජනපදකලාසයේ විරහනවිතන. කාරෙයා පුන උපකතිතවාදෙන කකුවපාදිනිපුටි විතන. විරජේයා සමමදෙව සමපවිපසානානුයෝගෙන අරියමයෙහි පතිට්ඨපෙසි. හෙත වුහො:-“සොභිසො සපිපජ්ඣා හමෙ විතන. උදබබ්බි”නති. උදබබ්බියෙන සද්දෙන සමමදෙව සමපවිපසානාය විසුද්ධිපිපදා පවිපජ්ඣා හමෙ සංසාර පඤ්ඤා නිමුණකැව මෙ විතන. අරිය මයෙහි හමෙන උපකාරි, නිබ්බාණ්පිලෙ පතිට්ඨපෙසිනි අනෙයා. ඉදං උදනං උදනෙයා පේරො පුන දිවසෙ හගවනනං උපසංකම්භා එවමාහ:-“යං මෙ හතෙහි හගවා පාරිභොගො පඤ්චනනං. අවජ්ජ සතානං පටිලාභාය කකුවපාදිනං. මුඤ්චාමහං හතෙහි හගවනනං එතස්මා පටිසාචා”ති. හගවාපි තස්ස “යදෙව හෙ තඤ්ඤ අනුපාදාය ආසවෙහි විතනං. විමුක්තං තදහං. මුක්තො එතස්මා පටිසාචා”ති ආහ. අපසා හගවා සවිසෙසං ඉඤ්ඤියෙසු ගුහනවාරනං ඤායා නං ගුණං විභාවෙනො “එතදහං හිකව්වෙ මම සාවකානං හිකුක්කං ඉඤ්ඤියෙසු ගුහනවාරනං. යදිදං නඤ්ඤ”ති ඉඤ්ඤියෙසු ගුහනවාර භාවෙන අනුට්ඨානෙ යෙවෙසි. පෙරෙ හි සයමෙවාහං ඉඤ්ඤානං අසංවරං නිසායං ඉමං විපසකාරං. පතො තමෙවාහං සුට්ඨ නිග්ග හෙය්ම”ති උසාහස්තො බලවතිරෙතතපො තත්ථ ව කතාසිකා රතො ඉඤ්ඤාසංවරෙ උක්කංසපාරමිං අගමාසිති.

නඤ්ඤාසංවරං ගාථාවණණනා
නි ට්ඨි තා.

“සරෙ ව නං සසංසනනි”ති අයසමතො සිසිමනෙරසං ගාථා. කා උපසතති? අයමි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකායෙ තත්ථ තත්ථ හමෙ පුඤ්ඤානි උපවිණනො සද්ධුගතරංසං හගවතො කාලෙ පාරමියො පුරෙයා තුසිතහවනෙ සීතකාලෙ මුග්ගණකුලෙ නිබ්බතතිභා විඤ්ඤානං. පතො තිණණං වෙදනං පාරගු සතිකණ්ඨකෙටුභානං සාකිර්පපහදනං ඉතිහාසපඤ්චමානං පදකො වෙයාකරණො ලොකායතමහාපුරිසලක්කණෙසු අනවයො තෙකම්මපක්කාසයතාය කාමෙ පතාය තාපසපබ්බජ්ජං. පබ්බජිභා වතුරසීතිසහසං පරිමා නෙන තාපසගණෙන පරිවුතො හිමවනත්පදෙසෙ දෙවතාහි තිව්ඤ්ඤ අසාමපදෙ ක්කානාහිඤ්ඤාදයො නිබ්බතොභා පසනො පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරතාය ලක්කණමනොසු ආගහනියාමෙනව බුද්ධගුණ අනුසාරිභා අනිතෙ බුද්ධ උද්දාය අඤ්ඤාතරසමි. නදිනි වතනෙන පුලිතවෙහියං කථා පුජසකකාරභීරතො අගොසි. තං දිසා තාපස “කං උද්දාය අයං පුජසකකාරෙ කරියති”ති පුච්ඡංසු. සො තෙසං ලක්කණමනො ආහරිභා තත්ථ ආගතානි මහාපුරිස ලක්කණානි විහරිභා තදනුසාරෙන අතතො බලෙ යථා බුද්ධ

ගුණේ කීහොයි. තං සුඤ්ඤා තෙපි භාපසා පසන්නමානසා තතො පට්ඨාය සමමාසමුද්ධං උද්දායා පුප්පුජං කරුණානා විහරන්ති. තෙන ච සමයෙන පදුමුත්තරබොධිසතොනා නුසිතා කායා චරිතා මානුකුච්ඡිං ඔක්කනෙතා හොති. චරිමහවෙ චතතිංසපුබ්බතිභිත්තාති පාතුරහෙසුං; සබ්බෙ ච අච්ඡරියබහුත ධම්මා. තාපසො තාති අනෙත වාසිකානං දසොසා භිශෙසාසොමත්තාය සමමාසමුද්ධෙසු තෙසං පසාදං වසේසා කාලං තඤ්ඤා බුහවලොකෙ නිබ්බතතිතා තෙති අත්තනො සරිරපුජය කසිරමානාය දිස්සමානරූපො ආගතවා “අහං භූමාකං ආචරියො බුහවලොකෙ නිබ්බතොනා භූමෙහ අපා මත්තා පුලිතවෙතියපුජමනුසුඤ්ජථ, භාවනාය ච සුත්තපසුත්තා හොදා”ති චතා බුහවලොකමෙව ගතො. එවං සො දෙවමනුසොසු සංසරෙතො ඉමසම්. බුද්ධිපාදෙ සාවතියං ගහපතිකුලෙ නිබ්බතති. තස්ස ජතදීවසනො පට්ඨාය තස්මිං කුලෙ සිරිසමපතියා වසිමා නත්තා සිසිමානෙව නාමං අකංසු. තස්ස පදසා ගමනකාලෙ කණ්ඩිඨභාතා කුබ්බතති. තස්ස “අයං සිරිං වසේසනො ජායො”ති සිසිවසෙධාති නාමමකංසු. තෙ උභොපි ජෙතවනපරියගහණෙ බුද්ධානුභාවං දිස්වා පටිලද්ධසද්ධා එබ්බජිංසු. තෙසු සිරිවසේසා තාව උත්තරිමනුසාධම්මස්ස ලාභී අහොසි චතුත්තං පට්ඨයානං ලාභී ගහට්ඨපබ්බජිතානං සක්කපො ගරුකතො. සිරිමනෙරෙ පන පබ්බ ජිතකාලතො පට්ඨාය තාදිසෙන කමමච්ඡිද්දෙන අපාලාභී අහොසි, බහුජනස්ස ච සමානාචිනො. සමථවිපස්සනාසු කමමං කරුණොනා නචිරස්සෙව පලතිඤ්ඤා අහොසි

තෙන වුත්තං අපදනො:

“පබ්බතෙ හිමවත්තමහි දෙවලො නාම තාපසො
නත් මෙ වසිතමො ආපි අමනුස්සක මාපිහො.

ජවාභාජෙන හරිහො කමණ්ඩුලධරෙ තද
උත්තමත්ථං ගවෙසනො පවතා අභිතික්කමිං.

ජලාසිතිසගස්සාති සිස්සා මස්සං උපට්ඨනුං;
සකකමමාහිපසුභා වසනති පවතෙ තද.

අස්සමා අභිතික්කමම අකං පුලිතවෙතියං;
නානාපුජං සමානෙතා තං වෙතිය මපුජසිං.

නත් විත්තං පසාදෙතා අස්සමං පවිසාමහා,
සබ්බෙ සිස්සා සමාගන්ත්ථං එතමත්ථං අපුච්ඡ මං.

පුලිතෙන කතො ධූපො යං තිං දෙව නමස්සයි,
මයං පි ඤාතුමිච්ඡාම පුට්ඨො ආවික්ක නො තුවං.

දිට්ඨා නො වො මත්තපදෙ වකුමනො මහාසකා
තෙ වො අහං නමස්සාමි බුද්ධිසෙවධි මහාසකා.

කිදිසා තෙ මහාචාර්ය සබ්බසූරියා ලොකනායකා?
කථං වණ්ණො? කථං සිලා? කිදිසා තෙ මහායසා?

ඛනතිංසලකකණො බුද්ධා වතතාරිසද්දිජ්ජි ව
තෙතතා ගොපබ්බුමා තෙසං ජිජ්ජකා ඵලසන්නිභා.

ගච්ඡමානා ව තෙ බුද්ධා සුගමතතංව පෙකකිරෙ,¹
ත තෙසං ජාණු නදති, සභිසඤ්ඤා න සුයසති.

ගච්ඡමානා ව සුගතා උච්චරන්තා² ගච්ඡරෙ
පස්මං දකඛිණං පාදං, බුද්ධානං ඵසධම්මතා.

අසමනිතාව තෙ බුද්ධා මිගරාජව තෙසරී
තෙවුකකංසෙතති අතතානං නො ව වලොකනති පාණිතො.

මානාතිමානතො මුත්තා, සමා සබ්බසු පාණිසු,
අනාභතුකකංසකා බුද්ධා, බුද්ධානං ඵසධම්මතා.

උපපජ්ජන්තාව සම්බුද්ධා ආලොකං දස්සයන්ති තෙ
ජබ්බිකාරං පකාසෙතති³ කෙවලං වසුධං ඉමං.

පස්සන්ති නිරයං වෙනෙ, නිබ්බාති නිරයො තද,
පවස්සති මහාමෙඝො; බුද්ධානං ඵසධම්මතා.

ඵදිසා තෙ මහානාගා අතුලා ව මහායසා
වණ්ණෙතො අනතිකකන්තා අපපමෙය්‍යා තථාගතා.

අනුමොදිංසු මෙ වාකාසං සබ්බෙ සිස්සා සගාරවා,
තථා ව පටිපජ්ජිංසු යථාසත්ති යථාබලං.

පටිපුජෙතති පුලිතං ස්කකම්මාභිලාසිතො
සද්දගන්තො මම වාකාසං බුද්ධතතගතමානසා.

තද වවිචා තුසිතා දෙවපුත්තො මහායසො
උපගඤ්ඤි මාතුකුච්ඡිං, දසසගස්සි පකම්පථ.

අස්සමස්සාවිදුරමති වඩකමමති සීතො අහං;
සබ්බෙ සිස්සා සමාගන්තවා ආගච්ඡං මම සන්තිකං.

උසහොපි මහි නදති, මිගරාජව කුජති,
සුංසුමාරොව ඵලති,⁴ කිං විපාකො හවිස්සති?

යං පකිත්තෙමි සම්බුද්ධං සුකතෙ⁵ ථූපසන්නිකෙ
සොදති හගවා සන්ධා මාතුකුච්ඡිප්පාගමි.

තෙසං ධම්මකථං කන්ධා කිත්තධිත්වා මහාමුනිං
උයොසෙත්වා සකෙ සිස්සෙ පලලිකං ආතුජිං අහං.

1. සි. III & V. පෙකකිරො.

2. සි. I & II. අතුරිතාව.

3. අභිකාරං පකාසෙතති. අප. පා.

4. සද්දති. අප. පා.

5. පි. II & III. සුගත.

බලඤ්ච වත මෙ ඕණං බ්‍යාධිතො පරමෙනහං.
බුද්ධිසෙට්ඨං සරිත්වාන තත්ථ ආලං තතො අහං.

සබ්බෙ සිත්ථා සමාගතත්වා අකංසු චිතතං තදා,
කලෙබරං ච මෙ ගග්ග චිතතං අභිරොපසුං.

චිතතං පරිවාරෙත්වා සිසෙ කත්වාන අඤ්ඤාලිං
සොකසලලපරෙතා තෙ චිතත්ථිංසු සමාගතා.

තෙසං ලාලපමානානං අගමාසිං චිතානිකං,
අහං ආචරියො තුණ්ණං, මා සොචිත්ථ සුමෙධසා.

සදන්තෙ වායමෙය්‍යාථ රතනිත්ථිවමතත්ථිකා,
මා වො පමත්තා ඈත්ථුචත්ථ, බිණ්ණො වො පච්චාදිතො.

සතෙ සිසෙසුසාසිත්වා දෙවලොකං පුතාගමිං,
අට්ඨාරඝානි කප්පානි දෙවලොකෙ රමිං තදා.

සත්ථානං පඤ්චකඛාත්ථුං ච වක්ඛවත්ථි අහොසහං,
අනෙක සතකඛාත්ථුං ච දෙවරජ්ජමකාරමිං.

අවසෙසෙසු කප්පෙසු වොකිණ්ණො සංසරිං අහං,
දුග්ගතිං තාභිජානාමි. පුලිතපුජාසිදං ඵලං.

යථා කොඹුදිකෙ මාසෙ බහු පුප්ථනති පාදපා,
තථෙව තස්මිං සමුදෙය පුප්ථිතොමහි මගෙසිතා.

විජියං මෙ පුරධොරග්ගං යොගකෙබ්බමාධිවාහනං;
තාගොච බක්ඛිතං ඡෙත්වා විහරාමි අනාසවො.

සතසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ යං බුද්ධිමහිකිත්තමිං;
දුග්ගතිං තාභිජානාමි. කිත්තනාය ඉදං ඵලං.

කිලෙසා කුපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

ඡුළුකිඤ්ඤං හි සමායං ආයස්මත්තං සිරිමන්තරං අරියොති අජ්
නන්තා පුට්ඨජනා භික්ඛු සාමණේරු ච අප්පලාභිතාය ලොකස්ස
අසමාචිතභාවෙන අසමාචිතෙනො යං කිඤ්චි කථෙත්වා ගරහනති;
සිරිවඩ්ඪිමන්තරං පත පච්චයානං ලාභිභාවෙන ලොකස්ස සක්කත
ගරුකතභාවෙනො¹ සමාචිතෙනො පසංසනති. ථෙරෙ “අවණ්ණො
රහස්ස නාම වණ්ණභණ්ණං වණ්ණොරහස්ස ච අවණ්ණභණ්ණං වාති
අයං පුට්ඨජනස්ස දෙසො”ති පුට්ඨජනුභාවං ච ගරහනෙතො:-

“පරෙ ච නං පසංසනති අත්තා වෙ අසමාහිතො,
මොහං පරෙ පසංසනති; අත්තා හි අසමාහිතො.

පරෙ ච නං ගරහනති අත්තා මෙ පුසමාහිතො;

මොහං පරෙ ගරහනති, අත්තා හි පුසමාහිතො”ති

ගාථාවයං අභාසි.

තනු “පේරා” යනු අනුරාධපුරයේ පේරා නමි. ඉබ් පන පනති
තෙති අනුරාධපුරය පේරා යනු අනුරාධපුරය. තෙසං හි අනුරාධපුරය අපරි
යොගාගෙනා නාසනනො ගරහා විය පසංසාදි අපරිමාණා.
“පසංසනති” යනු අවිදුසුතාවෙන තණ්හාවිපන්නතාය වා අථවා
අතුතංසෙව පුග්ගලං. “අපුසො හික්කු කොනලාහි අරියො” යනු වා අතුත
ගුණාරොපනො නිවෙතනනි අනිඤ්ඤානි. යො පනෙත් ව
සදෙසො අවුපසන්නතො නො පන පේරා පුග්ගලං පසංසනති වෙ
තෙත් වෙ යො තෙසං පසංසනමනං. න පන තසමි පසංසාය වජ්ජි
අත්ති ඉමමත්තං දෙසෙති. “අනො වෙ අසමාහිතො” යනු යං පුග්ගලං
පේරා පසංසනති සො වෙ සංසං අසමාහිතො මග්ගසමාධිතො ඵලසමා
ධිතො උපචාරපණ්ණසමාධිමත්තතෙව වා න සමාහිතො වෙ සමා
ධානසං පටිපකම්මනානං කීලෙසානං අපරිමාණතො විකම්මනො
විබන්ධනවිතො ගොති වෙති අනෙ. “අසමාහිතො” යනු ව ඵතො
සමාධිනිමිතනානං ගුණානං අනාවං දෙසෙති. “මොස” යනු: භාව
නපුංසකනිදෙසො “විසමං වජ්ජිපුරියං පටිවත්තනාති” යනු ආදිපු විය.
“පේරා පසංසනති” යනු යෙ නං අසමාහිතං පුග්ගලං පසංසනති නො
මොසං මුග්ධා අවුලකං පසංසනති. කසමා? අනො හි අසමාහිතො.
යසමා තසං පුග්ගලසං විතො අසමාහිතං තසමාහි අනෙ. දුතිය
ගාථාය “ගරහනාති” යනු අනතො අවිදුසුතාවෙන පෙරාපරාධතාය වා
අරියං කොනලාහි ව සමාහිතං. “අපුසො හික්කු ජාගරියං නානු
පුසෙති අනතමෙසො ගණ්ණසනනාමනතමි කාලං තෙවලං කායදලෙ
බ්බුලො නිද්දරමො හසාරමො සමාහිතො රිහරති” යනු ආදිතො
අනුපිපස්මානතාවිභාවතො ගරහනාති, නිද්දරති උපතො
සනත වාහි අනෙ. සෙසං පරමාගාථාය වුත්තපරියායෙන වෙදි
තබ්බං.

ඉති ඵලං පේරා ඉමාහි ගාථාහි අනතො නික්කිලෙසනාවෙ
සිරිවත්තං ව සකිලෙසනාවෙ පනාසිතො නං පුත්වා සිරිවත්තං
සංවෙග්ගො විපසනං පටිපෙත්තං න වීරසෙව සදත්තං පරි
සුරෙසි. ගරහනපුග්ගලා ව පේරා බිමපෙත්තං.

සිමිමසකරණ ගාථාවණ්ණා

නි වසී හා.

දුතියවගාවණ්ණා

ස ම හා.

“වග්ගා මසා පටිපෙත්තො” යනු ආයසමෙතො උපතරපෙත්තං ගාථා.
නා උපතො? අයමි පුරිමබ්බුදෙව්පු නායාධිකාරෙ තත්ත තත්ත ගවෙ
විවට්ඨපනිසංසං භුසලං උපවිණ්ණතො ඉතො වානවුගො කපෙප
සිද්ධිසංසං ගවෙතො කාලෙ භුලගෙතෙ නිබ්බන්ධනා විද්දානං.

පහෙනා සාසනෙ ලබිපසාදෙ හුළා උපාසකතනං පවෙදෙසි.
 සො සන්ධි පරිනිබ්බුතෙ අත්තනො ස්වභතෙ සන්තිපාතොති. බහු
 පුජසමාරං සමාරති. ධාතුපුජං අකාසි. සො තෙත පුඤ්ඤකමෙත
 දෙවමනුසොසු සංසරතො ඉමස්මි. බුද්ධියාදෙ සානෙන බ්‍රාහ්මණ
 කුලෙ තිබ්බතරිති. උත්තරෙති ලද්ධිනාමො වියපහෙනා කෙනවි
 දෙව කර්ණියෙන සාවතීං ගතො ගණ්ඩබ්බුලෙ කතං යමකපාවි
 භාරියං දිස්වා පුත කාලකාරමපුත්තදෙසනාය අතිවිසිමානසදො
 පබ්බජිතා සන්ධාර සද්ධිං රාජගහං ගතො උපසම්පජ්ඣා තත්තව
 වසතො විපස්සනං පට්ඨපෙති න වරසොව ඡළතිඤ්ඤා අගොසි.

තෙත වුත්තං අපදනො:-

“තිබ්බුතෙ ලොකනාථමහි සිද්ධිමෙව ලොකනාගණ්
 මමං සද්ධි සමානොති. ධාතුපුජං අකාසමං.

වතුනවුතෙ ඉතො කපෙප යං ධාතුමහිපුජස්මි;
 දුග්ගතිං නාහිජානාමි. ධාතුපුජාසිද්ධං ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධියා සාසන”නති.

ඡළතිඤ්ඤා පන හුළා සන්ධි සාවතියං විහරතො බුද්ධිපට්ඨා
 නත්තං රාජගහතො සාවතීං උපගතො භික්ඛුහි “කිං ආවුසො
 පබ්බජ්ජාතිවං තයා මන්තං පාපින”නති පුට්ඨො අඤ්ඤං බ්‍රා
 කරෙතො:-

“බකා මයා පරිඤ්ඤානා, තණ්හා මෙ පුසමුග්ගා,
 භාවිතා මම බොජ්ඣසිතා, පහෙනා මෙ ආසවකකයො.

යොහං බකෙ පරිඤ්ඤාය අබ්බන්ධාන ජාලිතිං
 භාවයිතිනා බොජ්ඣසිත නිබ්බාධස්සං අනාසවො”ති’

ගාථාවයං අභාසි.

තත් “බකා”ති: පඤ්චපාදනකතියා. “පරිඤ්ඤානා”ති: ඉදං දුක්ඛං
 න ඉතො භියෙතාති පරිවජ්ජි සද්ධා භාවිතා. හෙත දුක්ඛස්ස අරිය
 සට්ඨස්ස පරිඤ්ඤානාතිසමයමාහ. “තණ්හා”ති: තස්ස පරිතප්පාතිති
 තණ්හා. “පුසමුග්ගා”ති: සමුග්ගාවිතා; එතෙන සමුදයසට්ඨස්ස පහා
 ණාතිසමයං වදති. “භාවිතා මම බොජ්ඣසිතා”ති: බොධිසංඝාතාය
 සතිආදිධම්මසාමනියා තං සමබ්බිතො වා බොධිසංඝාතස්ස අරිය
 පුග්ගලස්ස අරිහාති බොජ්ඣසිතාති සතිධම්මවිවසවිරියපිතිපස්සද්ධි
 සමාධි උපෙකකාසකාතා මග්ගපරියාපනතා ධම්මා මයා භාවිතා උපා
 දිතා වසිතිතා. බොජ්ඣසිතගහණෙනෙව වෙත්තං සහවරිතාය
 සබ්බෙ මග්ගධම්මා සබ්බෙ ව බොධිපකම්යධම්මා ගතිතාති දට්ඨබ්බං.
 එතෙනෙව මග්ගසට්ඨස්ස භාවිතාතිසමයං දස්සෙති. “පහෙනා මෙ
 ආසවකකයො”ති: කාමාසවාදයො ආසවා ක්‍රියානති එත්තාති ආස
 වකකයොති ලද්ධිනාමො අසබ්බතධම්මො මයා පහෙනා අධිගතො.

ඵතෙන නිරේධසඵඵය්‍ය සඵඡ්ඡිතිරියාභිභූමයං කඵෙති. ඵතතාවතා අතතනො සඋපාදිසෙසතිබ්බාණධානුසම්පත්තිං දසෙයි. ඉදති පන අනුපාදිසෙසතිබ්බාණධානු සම්පත්තිං දසෙන්නො “සොභ”තති ආදිතා දුතියගාඵමාග. නය්‍යන්දො:-යොගමෙව, චුත්තනයෙන බන්ධෙ පරිඤ්ඤා පරිජාතිනා භවා පරිජාතනො ඵච සකඅතතභාවපර අතතභාවෙසු අඡ්ඡිතතිකාබාටිරියතනෙසු අතීතාදිහෙදභිතනෙසු සංසිබ්බතපරිසිබ්බතාකාරං පුනපුන පචත්තිසම්ඛාතං ජාලං ඵතය්‍යා අඡ්ඡිති ජාලිනීති ලද්ධිනාමං තණ්හං අබ්බතිනාන මම් චිත්තසන්නා නහො උද්ධරිනා තථා නං උද්ධරනොයෙව චුත්තප්පභෙදෙ බොඡ්ඤ්ඤෙහ භාවයිනාන තෙ භාවනාය පාරිපුරිං පාපෙතා තතො ඵච අනාසඵො හුතා සීතො ඉදති ඵරිමකචිත්තනිරේධෙන අනුපාදනො ජාතඵෙදෙ විය නිබ්බාධිසං පරිනිබ්බාධිසංඡිති

උතතරසෙඨරය්‍ය ගාථාවණ්ණනා

නි ටසි තා.

“පකාදෙ නාම සො භික්ඛ”ති ආයසමනො හදදඡ්ඡෙඨරය්‍ය ගාථා කා උප්පත්ති? අයං කිර පදුමුතතරය්‍ය හගවතො කාලෙ මුභගණකුලෙ නිබ්බතතිනා විඤ්ඤානං පනො මුභගණනං විජ්ජා සිප්පෙසු පාරං ගතවා කාමෙ පහාය තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජිතා අරඤ්ඤායතනෙ අය්‍යමං කාරෙතා වසන්නො ඵකදිවසං සඤ්ඤාං ආකාසෙන ගච්ඡන්තං දිස්වා පසන්නමානසො අඤ්ඤාං පහග්ගා අට්ඨාසි. සඤ්ඤා තස්ස අඡ්ඡාසයං ඤාතා ආකාසනො ඔනාරි ඔතිණ්ණය්‍ය පන හගවතො මධුඤ්ඤා භිසමුලාලඤ්ඤා සප්පිඤ්ඤා උපනාමෙසි. තස්ස නං හගවා අනුකම්පං උපාදාය පටිඤ්ඤාතො අනුමොදනං වතා පකකාමි. සො හෙන පුඤ්ඤකමෙවන තුසිතෙසු නිබ්බතො තඤ්ඤා යාවතායුකංඤ්ඤා තහො පරපරං සුගතීසුයෙව සංසරනො විපසයිසං හගවතො කාලෙ මහද්ධිනො සෙට්ඨි හුතා අට්ඨසට්ඨිතිකුසගය්‍යං හොපේඤ්ඤා නිව්චරෙන අච්ඡාදෙසි. ඵචං බහුං කුසලං කතා දෙව ලොකෙ නිබ්බතතිනා තඤ්ඤා යාවතායුකං ඤ්ඤා තතො වචිතා මනුසොසු උප්පන්නො බුද්ධිසුඤ්ඤා ලොකෙ පඤ්ඤාපච්චෙකබුද්ධි සභාති වතුති පච්චයෙති උපට්ඨතිනා තතො චුතො රුජකුලෙ නිබ්බතතිනා රජ්ජං අනුසාසන්නො අතතනො පුත්තං පච්චෙක බොධිං අධිගතවා සීතං උපට්ඨතිනා තස්ස පරිනිබ්බුතය්‍ය ධාතුයො ගහෙතා වෙතියං කතා පුජෙසි. ඵචං තඤ්ඤා තඤ්ඤා නාති පුඤ්ඤාති කතා ඉමසම්. බුද්ධිපාදෙ හද්දියතගරෙ අසීතිකොටි විභවය්‍ය හද්දියසෙට්ඨිසං ඵකපුත්තකො හුතා නිබ්බතති. හද්දිඡ්ඡිති නාමං අහොසි. තස්ස කිර ඉය්‍යාරියගොගපරිවාරදිසම්පත්ති වරිම හඵෙ බොධිසත්තය්‍ය විය අහොසි. තද්ද සඤ්ඤා සාවඡ්ඡියං වය්‍යං වසිතා හද්දිකුමාරං සම්භණ්ණිතං මහතා භික්ඛුසබ්බෙන සද්ධිං හද්දිය

නගරං ගතවා ජාතියා වනෙ වසි නසා සුඤ්ඤාපටිපාතං ආගමය මානො. සොපි උපරිපාසාදෙ නිසිපොභා සිහසඤ්ජරං විවරිතා ඔලොකෙනෙනා ගතවතො සනතිනෙ ධම්මං සොදාං ගච්ඡන්තං මහා ජනං දිස්වා “කත්තං මහාජනො ගච්ඡති”ති පුච්ඡන්තා තං කාරණං පුච්ඡා සයම්පි මහතා පරිවාරෙන සන්ත්තා සනතිකං ගතවා ධම්මං පුණ්ණෙනා සම්මාගරණපඨමණ්ඩනොව සම්මනිලෙසෙ වෙසෙවා අර ගතං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“මග්ගාහං සොක්ඛරණිං නානාකුඤ්ජරසෙවිතං.

උඤ්ඤිමි හිසං තත්ථ සාසගෙතු අහං තදා.

ගගවා තච්ඡි සමිසෙ පදුමුච්ඡතරසව්ගයො

රත්තමිරබරෙ බුද්ධො ගච්ඡති අනිලඤ්ජසෙ

බුහනොදා පංසුකුලානී, සද්දං අසොසගං තදා.

උඤ්ඤිං තිජ්ඣායමානොහං අද්දසං ලොකනායකං.

තත්තෙවධස්සතො සතොදා ආසාඨිං ලොකනායකං

මධුං හිසෙහි සහිතං ධීරං සප්පිං ඉද්දාලිකං

පතිගණ්ණාතු මෙ බුද්ධො අනුකම්පාය වතබුමා.

තතො කාරුණිකො සත්ථා ඔරෙහිතා මහායසො

පතිගණ්ඨි මමං හිකං අනුකම්පාය වතබුමා.

සට්ඨගතෙත්වා සබ්බෙද්ධො අකා මෙ අනුමොදනං.

සුඛි යොතු මහාපුඤ්ඤ, ගති කුශාං සමිජ්ඣතු;

ඉමිනා හිසදනෙන ලග්ගස්ස විපුලං සුඛං.

ඉදං වසීන සම්බුද්ධො ජලජ්ඣතමිනාමිකො

හිකම්පාදාය සබ්බෙද්ධො ආකාසෙනාගමා ජිනො.

තතො හිසං ගගෙත්වාන ආගඤ්ජිං මම අසාමං

හිසං රුක්ඛෙ ලගෙත්වාන මම දනං අනුසාරිං.

මහාමාත්තො උච්ඡිතිණා සඤ්චාලෙසි වනං තදා;

ආකාසො අභිනාදිත්ථ, අසනී ම ඵලී තදා.

තතො මෙ අසනීපාතො මත්තෙ නිපති තදා;

සොහං තිසිත්තකො සතොදා තත්ථ කාලං කතො අහං.

පුඤ්ඤකමෙමන සංසුතො කුසිතං උපපජ්ජහං;

කලෙබරං මෙ ඵතිතං, දෙවලොකෙ රමාමහං.

ජ්ජාසිතිසග්ගානි නාරියො සමලභිකා

සායං පාහං උපවෙසිනති, හිසදනසිද්ධං ඵලං.

මනුස්සයෝතිං ආගන්තුං සුඛිනො ගොමහං තදි;
ගොලො මේ උභතතා නස්ස. භිසදුනස්සිදං ඵලං.

අනුකම්පිතකො තෙන දෙවදෙවෙන තාදිනා;
සබ්බාසවා පරික්ඛිණා;¹ නන්දිදුති පුතබ්බවො.

සතසගණ්ණං ඉතො කප්පෙ යං තිසමදදිං තදි;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. භිසදුනස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මය්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහතො පත තෙන අධිගතො සත්ථා හදුයසෙට්ඨිං ආමිනෙත්ති:
“තව පුතෙතා අලඛිතපට්ඨිතො ඛමමං සුඤ්ඤො අරහතො
පතිට්ඨාසි. තෙනස්ස ඉදුතොව පබ්බජිත්වං සුතං, නො වෙ පබ්බජති
පරිතිබ්බාසිස්සති”ති. සො “න මයං පුතස්ස දුග්ගස්සෙව සතො
පරිතිබ්බාණෙන කිට්ඨං අස්මි, පබ්බාජෙථ න”න්ති ආග. තං සත්ථා
පබ්බාජෙත්වා උපසම්පාදෙත්වා සත්ථාසත්ථාගං වසිත්වා කොට්ඨාමං
පාපුණි. සො ව ගාමො ගඛානීරෙ කොට්ඨාමවාසිනො බුද්ධපමු
ඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා මහාදුතං පවත්තෙත්සු. හදුජ්ඣේරෙ සත්ථා
රුහුමොදුතාය ආරද්ධමත්තාය බතිගාමං ගතත්වා ගඛානීරෙ මය්ග
සමිපෙ සත්ථු ආගතකාලෙ වුට්ඨගිස්සාමිති සමාපත්තිං සමාපජ්ඣී
තිදි. මහාපේරෙසු ආගුච්ඡන්තෙත්සු අවුට්ඨගිත්වා සත්ථු ආගත
කාලෙයෙව වුට්ඨති. පුත්ථුජ්ඣනා භික්ඛු “අයං අබුතා පබ්බජිතො මහා
පේරෙසු ආගුච්ඡන්තෙත්සු මානසදොඤ්ඤා හුත්වා න වුට්ඨාසි”ති උජ්ඣාසිංසු.
කොට්ඨාමවාසිනො සත්ථු භික්ඛුසඤ්ඤා ව බහු නාමාසඤ්ඤාවෙ
බක්ඛිංසු. සත්ථා “තස්ස ආනුභාවං පකාසෙමි”ති නාමාසඤ්ඤාවෙ ධුත්වා
“කහං හදුජ්”ති පුච්ඡි. හදුජ්ඣේරෙ “එසොගං හතෙත”ති සත්ථාරං
උපසඤ්ඤාමිත්වා අඤ්ඤා කත්වා අට්ඨාසි. සත්ථා “එති හදුජ් අග්ගෙහි
සද්ධිං එකතාවං අතිරුහා”ති. සො උප්පතිත්වා සත්ථු ඤානාමායං
අට්ඨාසි. සත්ථා ගඛාමජ්ඣං ගතකාලෙ “හදුජ් හයා මහාපතාද
රජකාලෙ අජ්ඣාචුත්ථර්හනපාසාදෙ කහ”න්ති ආග. “ඉමස්මිං ධාතෙ
තිබ්බුග්ගො”ති. “තෙන හි හදුප සමුගවාරිතං කඤ්ඤං ජිජු”ති.
තස්මිං බණ්ණෙ පේරෙ සත්ථාරං වන්දිත්වා ඉද්ධිබලෙන ගතත්වා පාසාද
ථුපිකං පාදබ්බලනාගරෙන සන්තිරුමිතිත්වා පඤ්ඤාපිසතිසොජ්ඣනං
පාසාදං ගතෙත්වා ආකාසෙ උප්පති. උප්පතෙතො ව පඤ්ඤාස
ඤාජනාති පාසාදං උදකතො උක්ඛිපි. අට්ඨස්ස පුරිමිතවෙ ඤ්ඤාකා
පාසාදගතෙන ලොගෙන මච්ඡාච්ඡන්තෙත්සු හුත්වා තස්මිං පාසාදෙ
උද්ධරණෙ පරිවත්තිත්වා උදකෙ පතිංසු. සත්ථා තෙ පතනෙතදිස්වා
“ඤ්ඤාකා හෙ හදුජ් කිලමන්ති”ති ආග. පේරෙ සත්ථු වචනෙන
පාසාදං වීක්ඛ්‍යෙජ්ඣ පාසාදෙ යථාට්ඨානෙයෙව පතිට්ඨති. සත්ථා
පාරං ගතො භික්ඛුහි “කද හතෙත හදුජ්ඣේරෙන අයං පාසාදෙ

අජකාමිවුන්දො”හි පුටොඤ්ඤා මහාපනාදජානකං කප්ථෙති මහාජනං ඛම්මාමතං පාසෙයි. ථෙරො පන අත්තනො අජකාමිවුන්දබ්බං සුවණ්ණ පාසාදං දුස්සෙති:-

“පනාදො නාම සො රුජා යස්ස සුපො සුවණ්ණස්ස
තිරියං සොළසපච්චෙධො උභිමානු සහස්සධා,
සහස්සකණ්ණො සතභෙණ්ඩු ඛජාලු හරිතාමස්සො
අනච්චො තත්ථ ගතිබ්බො ජසහස්සාති සත්තධා”ති

විති භාථාති වණ්ණණ්ණෙනො අඤ්ඤං බ්‍යාකායි.

තත්ථ “පනාදො නාම සො භික්ඛ”ති: අතභෙ පනාදො නාම සො රුජා අගොසිති අත්තභාවඅත්තරහිතතාය අත්තානං පරං, විය නිද්දි සති, සො එව හි රජෙජ්ඣ ධීතකාලතො පට්ඨාය තද උස්සාහ සමපතතිආදිතා මහතා රුජානුභාවෙන මහතා ව කීත්තිසද්දෙන සමන්තාගතතතා රුජා මහාපනාදොති පඤ්ඤාසිත්ථ. “සස්ස සුපො සුවණ්ණස්සො”ති: යස්ස රඤ්ඤො අයං සුපො පාසාදො සුවණ්ණ මයො. “තිරියං සොළසපච්චෙධො”ති: වින්දාරතො සොළස සරප්පාතනපමාණො සො පන අධිස්සොජනපමාණො ගොති. “උද්ඛම්මානු සහස්සධා”ති: උභිං උච්චං එවමස්ස පාසාදස්ස සහස්සධා සහස්සකණ්ණපමාණං අනු, සො පන යොජනතො පඤ්චවිසති යොජනපමාණො ගොති. කෙච්චි පනෙත්ථ භාථාසුඛත්ථ. “ආනු”ති දිසං කතං, තං අනු අගොසිති අත්ථං වදන්ති. “සහස්සකණ්ණො”ති: සහස්සභූමෙහො. “සතභෙණ්ඩු”ති: අනෙකසතතිස්සුගො. “ඛජාලු”ති: තත්ථ තත්ථ නිස්සුගසිබ්බරාදිසු පතිට්ඨාපිතෙහි යථිබජ්ජනාක ඛජෙහි සමපනො. “හරිතාමස්සො”ති: වාමිකරසුවණ්ණමයො. කෙච්චි පන හරිතමණ්ණිසරිකබ්බොති වදන්ති. “ගතිබ්බො”ති: නවා. ජසහස්සාති ගතිබ්බානං ජසහස්සාති, සත්තධා තස්ස පාසාදස්ස සත්තසු ධාතෙසු, රඤ්ඤො අභිරමාපනත්ථං නච්චිංසුති අපත්ථා. තෙ එවං නච්චන්තාපි රුජානං භාසෙත්ථං නාසකම්චසු. අථ සකෙකං දෙවරුජා දෙවනවෙ පෙසෙත්ථා සමජ්ජං කාරෙයි. තද රුජා හසිති

ගද්දජ්ජෙත්ථස්ස භාථාචණ්ණතා
ති ට්ඨි තා.

“සතිමා පඤ්ඤො”ති ආයසමතො සොභිතාපෙත්ථස්ස භාථා. කා උප්පතති? අයමපි පුරිමවුද්ධෙසු කන්තාධිකාරෙ තත්ථ තත්ථ ගවෙ පුඤ්ඤාති උපජිණ්ණෙනො පද්මුතභවස්ස ගගවතො කාලෙ අංසවති තගරෙ කුලගෙගෙ තිබ්බතතිත්ථා වයප්පතො සත්ථ ඛම්මදෙසනං සුණ්ණෙනො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාලාභිතං භික්ඛුනං අග්ගධානෙ ධෙපනතං දිස්වා සයමපි තං ධානන්තරං උද්දස්ස පත්ථනං කත්වා පුඤ්ඤාති කත්වා සුගතිසුයෙව සංසරනො සුමෙධස්ස

භගවතො කාලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බතීන්ද්‍රියා-පිඤ්ඤානං පතොතා
 බ්‍රාහ්මණානං විජ්ජාසිට්ඨෙපසු නිපථන්ති. භගවො තෙකකිව්වාධිමුතොතා
 සර්වාසං පහාය තාපසපබ්බජ්ජං. පබ්බජ්ජිතො හිමවනනස්ස සමිපෙ
 අරඤ්ඤායතනෙ අස්සමං. කාරෙත්වා වනමුලථලාථලෙන යාපෙතොතා
 බුද්ධිපපාදං පුත්වා සබ්බත්ථ එකරත්තිවාසෙතෙව බිඤ්ඤාමනීතගරෙ
 සත්ථාරං උසංකම්මිතො පසන්නාමානස්සො “භූමං සත්ථා ව කෙනු වා”ති
 ආදීති ඡ්හි ගාථාහි අතීත්ථි. සත්ථා වස්ස භාවිතීං සමපතනීං පකා
 සෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකාමෙවන දෙවමමුසෙස්ස සංසරතොතා
 ඉමස්මිං බුද්ධිපපාදෙ සාවච්ඡියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බතී. සොහිනො
 තිය්‍යා නාමං අනංසු. සො අපරෙත සමයෙත සන්ථි ධම්මදෙසනා පුත්වා
 පටිලඤ්ඤායෙතො පබ්බජ්ජිතො විපස්සනං වසේත්වා ඡ්ලභිඤ්ඤා අගොසි.
 පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙන විණ්ණවසි ව අගොසි.

තෙන මුත්තං අපදනො:-

“දකිණිණෙ හිමවනනස්ස පුකතො අස්සමො මම,
 උත්තමත්ථං ගවෙසතොතා වසාමි පවතෙ තදා;

ලාභාලාභෙන සනතුට්ඨො මූලෙන ව ඵලෙන ව
 අකෙසතොතා ආවරියං වසාමි එකකො අහං.

සුමෙඤ්ඤා නාම සමබුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජි තාවදෙ;
 වතුසව්වං පකාසෙති උද්ධරතොතා මහාජනං.

තාහං සුණාමි සමබුද්ධං, නපි මෙ කොච්ඡි සාසනී
 අථ¹ වස්සෙ අනික්කතොත අස්සොසිං ලොකනායකං.

අනුදරු නිගරිත්වා සමමජ්ජිත්වාන අස්සමං.
 බාරිහාරං ගණෙත්වාන නික්කමිං පවතා අහං.

එකරත්තිං වසතොතාහං ගාමෙපු නිගමෙපු ව
 අනුපුබ්බෙන බිඤ්ඤාමනීං තදාහං උපසංකමිං.

භගවා ව තමහි සමයෙ සුමෙඤ්ඤා ලොකනායකො
 උද්ධරතොතා බහු සතොත දෙසෙති අමතං පදං.

ජනකායමතික්කමම වන්දිත්වා ජිනසාගරං.
 එකංසං අජිනං කත්වා සත්ථිං ලොකනායකං.

භූමං සත්ථා ව කෙනු ව ධජො සුපො ව පාණීනං.
 පරයතො පතිට්ඨො ව දිපො ව දිපදුත්තමො.

තෙ පුඤ්ඤදස්සනො චිරෙ තාරෙසි ජනතං භූමං.
 නන්දඤ්ඤා තාරතො ලොකෙ තවුත්තරිත්තරෙ මුතී.

සකකා හවෙ කුසගෙන පමෙතුං සාගරුත්තමො
නතෙව තව සබ්බසුද්දා සුද්ධං සකකා පමෙතවෙ.

තුලාදණ්ඩ ඔපෙත්තාන මහිං සකකා පමෙතවෙ
නතෙව තව පසුසුද්ධ පමාණං අත්ථි වක්ඛමා.

ආකාසො පමිතුං¹ සකකා රජ්ජයා අඛුලිතිපි
නතෙව තව සබ්බසුද්දා සිලං සකකා පමෙතවෙ.

මිහාසමුද්දෙ උදකං ආකාසො ව චුක්ඛරු
පරිමෙය්‍යාති එත්තාති අප්පමෙය්‍යාසි වක්ඛමා.

ජති ගාථාහි සබ්බසුද්දාං කිත්තසිත්වා මහායසං
අසුඤ්චං පග්ගමානාන කුණ්ඩි අට්ඨාසහං තදා.

යං වදන්ති සුමෙධොති භූරිපසුද්දාං සුමෙධසං
තික්ඛුසබ්බෙ නිසිද්ධිං ඉමා ගාථා අභාසප.

යො මෙ සුද්ධං පකිත්තෙසි පසන්නා සෙන වෙතසා
තමහං කිත්තසියාමි සුද්ධොප මම භාසතො.

සත්තසත්තති කප්පාති දෙවලොකෙ රමිස්සති.
සහස්සකඛතො දෙවිජ්ඣෙ දෙවරජං කරිස්සති.

අනෙකසත්තකඛතො වක්ඛවන්ති භවිස්සති;
පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනාතො අසංඛියං.

දෙවභූතො මනුස්සො වා පුසුද්දකම්මසමාතිතො
අනුනමනසංකප්පො නික්ඛප්පෙසුද්දා භවිස්සති.

තිංසකප්පසහස්සමහි මහකාකකුලසමාවො
ගොතමො නාම නාමෙන සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

අභාර අභිනික්ඛමම පබ්බජිස්සත්තාසිඤ්චතො
ජාතියා සත්තවස්සොව අරගත්තං ඵුසිස්සති.

යතො සරාමි අත්තානං යතො පත්තොසමි සාසනං
එත්තන්තරෙ නජානාමි වෙතනං අමනොරමං.

සංසරිත්වා හවෙ සබ්බෙ සම්පත්තියො නුභවිං අහං
භොගෙ මෙ උත්තරා නත්ථි එලං සුද්ධස්ස ථොමනෙ.

නිවිධග්ගි නිබ්බුතා මග්ගං, හවා සබ්බෙ සමුහතා,
සබ්බාසවා පරික්ඛිණා, නත්ථි දුති පුත්තඛවො.

තිංසකප්පසහස්සමහි යං සුද්ධං ථොමසිං අහං,
භොගෙ මෙ උත්තරා නත්ථි, එලං සුද්ධස්ස ථොමනෙ.

තිංසකපසහසසමති යං සද්දණං පොමසිං අහං;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. එලං සද්දණස්ස පොමනෙ.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං—පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

සො අරහත්තං පන පත්තා අත්තනො පුබ්බෙ නිවාසං අනුපට්ඨි පාරිසා අනුසාරනො යාව අසඤ්ඤාහවෙ අවිත්තකපට්ඨයනි තාව අද්දස. තතො පඤ්චකපසතානි ව චිත්තපචන්තිං අදිස්වා අව සානෙ ම දිස්වා “කිමෙන”නති ආවජ්ජනො “නයවසෙන අසඤ්ඤා හවො හවිස්සති”ති නිවිට්ඨං අගමාසි. තෙනාහ හගවා:—අපි භික්ඛවෙ අසඤ්ඤාසත්තා නාම දීසාසුතා දෙවා; තතො චුතො සෞභිතො ඉබ්බපපනො; සො එතං හවං ජාතාති සෞභිතො අනුසාරති. එවං නයවසෙන අනුසාරනො අනුසාරණකොසලං දිස්වා සත්ථා පේරං පුබ්බෙ නිවාසං අනුසාරනානං අග්ගධානෙ ඔපෙසි. තතො වෙවායං ආයසවා සමිසෙසං අත්තනො පුබ්බෙ නිවාසානුස්සතිසද්දණං තස්ස ව පච්චයභූතං පටිපත්තිං පච්චවෙකක්ඛිතා සොමනස්සජාතො තදත්ථිපනං උද්දනං උද්දනෙනො:—

“සතිමා පඤ්ඤවා භික්ඛු ආරද්ධබලමිවිසො
පඤ්චකපසතානාහං එකරත්තිං අනුසාරිං.

වත්තාරෙ සතිපට්ඨානෙ සත්ත අට්ඨ ව භාවයං
පඤ්චකපසතානාහං එකරත්තිං අනුසාරි”නති

ගාථාවයං අභාසි.

තත් “සතිමා”ති: සයං සමුද්ගමනසම්පන්නාය සතිපට්ඨාන භාව නාය පාරිපුරියා සතිවෙපුලලපත්තියා ව සතිමා. “පඤ්ඤවා”ති: ඡළ භික්ඤ්ඤාපාරිපුරියා පඤ්ඤාවෙපුලලපත්තියා ව පඤ්ඤවා. භික්කාතිලෙස තාය භික්ඛු. සද්ධාදිබලානඤ්ච වතුබ්බිධසම්මපට්ඨානවිජයස්ස ව සංසිද්ධි පාරිපුරියා ආරද්ධබලමිවිසො. සද්ධාදීනං ගෙත්ථ බලගහණෙන ගහණං සතිපි සතියාදීනං බලභාවෙ යථා ගොබලිවද්ද සද්දණසම්මාරුති. “පඤ්චකපසතානාහං එකරත්තිං අනුසාරි”නති: එකරත්තිං විස අනුසාරිං. විසසද්දෙහි ඉධ පුත්තනිද්ධිවේවා. එතෙන පුබ්බෙ නිවාසානුස්සතිසද්දණෙන අත්තනො විසඤ්ඤාණවසිභාවං දිපෙති. ඉද්දති යාය පටිපත්තියා අත්තනො සතිමත්තාදිභාවො සාතිසයං පුබ්බෙ නිවාසඤ්ඤාණං ව සිද්ධං තං දස්සෙතුං වත්තාරෙති ආදීනා දුතියං ගාථ මාහ. තත් “වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ”ති: කායානුපස්සනාදිකෙ අත්තනො විසයභෙදෙන වතුබ්බිධෙ ලොකීයලොකුත්තරමිස්සකෙ සතිසම්මානෙ සතිපට්ඨානෙ. “සත්තා”ති: සත්තබොජ්ඣකෙ. “අට්ඨා”ති: අට්ඨමග්ගභානි. සතිපට්ඨානෙසු හි සුපතිට්ඨිතචිත්තස්ස සත්තබොජ්ඣ ඛනභාවනාපාරිපුරිං ගතා එව ගොනති. තථා අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො. තෙනාහ ධම්මසෙනාපති:—“වතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපතිට්ඨිත චිත්තා සත්තබොජ්ඣකෙ යථාභූතං භාවෙත්වා”ති ආදීනා හි සත්ත

කොට්ඨාසිකෙසු සත්තනියංසාය බොධිපක්ඛියධම්මෙසු එකයමිං කොට්ඨාසෙ භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡන්තො ඉතරෙ අගච්ඡන්තො නාම තත්තිකි. “භාවක”නති: භාවනාගෙනු. සෙසං උත්තානමෙව.

සොභිතකේරසංගාථාවණ්ණනා නි ටසී තා.

“සං කිව්වං දලහවිජිසෙකා”ති ආයසමතො වලලිසකේරසංගාථා. කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරෙ තත් තත් භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණන්තො සුමේධස්ස භගවතො කාලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පතොනා විජ්ජාසිපොසු නිප්පත්තිං ගතො අසීතිකොට්ඨිහවං ජුගාය තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජිං පබ්බත පාදෙ අරඤ්ඤයතනෙ එකිස්සා නදියා තීරෙ අස්සමං කාරෙත්වා විහරන්තො අත්තනො අනුග්ගණ්ණන්තං උපගතං සත්ථාරං දිස්වා පසන්නාමානසො අජ්නවම්මං පත්ථිත්වා අදුසි. තත් නිසිත්තං භගවන්තං පුපෙඨගී වන්දන්තො ව පුජෙත්වා අමථලාති දත්වා පඤ්ච පතිට්ඨිතො ව වන්දී. තස්ස භගවා නිසිත්තාසනසම්පත්තිං පකාසෙත්තො අනුමොදනං වත්වා පක්කාමී. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුපාදෙ වෙසාලියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තො ගණ්ණිමිත්තොති ලද්ධිනාමො වයප්පතො සත්ථු වෙසාලිගමනෙ බුද්ධානුභාවං දිස්වා පටිලද්ධිසද්ධො මහාකල්‍යාණනකේරසං සන්තිතො පබ්බජ්. සො මන්දපඤ්ඤා දක්ඛිපරක්කමො ව හුත්වා විරක්කාලං විඤ්ඤාං සමුග්ගවාරිං නිස්සායයෙව වසති. තික්ඛු “යථා නාම වලලී රුක්කාදිසු කිඤ්චි අතිස්සාය වඩිතිං න සකෙකාති එවමයමි කිඤ්චි පණ්ණං අතිස්සාය වඩිතිං න සකෙකාති”ති වලලි සොනෙව සමුද්වරිංසු. අපරහාගෙ පන වෙනුදත්තකේරං උපහංකමිත්වා තස්ස මවාදෙ ධත්වා සතො සමපජානො හුත්වා විහරන්තො ඤ්ණස්ස පරිපාකං ගතත්තා පටිපත්තික්කමං පෙරං පුච්ඡන්තො:-

“යං කිව්වං දලහවිජිසෙන යං කිව්වං බොද්ධිමිච්ඡනා
කරිස්සං නාවරුජ්ඣිස්සං,¹ පස්ස විරියං පරක්කමං.

ත්වං ව මෙ මග්ගමක්කාති අඤ්ඤං අමනොගධං;

අහං මොනෙන මොතිස්සං ගඬ්ඛාසොනොව සාගර”නති

ගාථවයං අභාසි.

තත් “සං කිව්වං දලහවිජිසෙකා”ති: දලෙන විරියෙන විරෙන දලහවිජිසෙන වා පුරිසධොරසෙතන යං කිව්වං කාතබ්බං පටිපජ්ජතබ්බං. “සං කිව්වං බොද්ධිමිච්ඡනා”ති: වත්තාරි අරියසම්මාති නිබ්බාණමෙව වා බොද්ධිං බුද්ධිං ඉච්ඡන්තො පටිච්ඡිකිතුකාමෙන

ය. කිව්ව. කරුණිය. “කරුණා නාමරුජ්ඣායා” නම්: නමග. දැනී කරුණා. න ධර්මෙ විරුධෙණා. යථානුසිට්ඨං. පටිපඤ්ඤාමි. “පණ්ණාසිකං පරික්කම” නම්: නථා පටිපඤ්ඤානවිධිනා කරුණතො විරියං පදවිදානං. අනක්කමනතො පරික්කමෙති ලද්ධනාමං සමවායායාමං පණ්ණාසිකං නසද්දමෙවති අනතතො කායතුකාමනං දසෙය්හි. “චංචා” ති: කමමට්ඨානදයකං කලාසාණමිතනං ආලපති. “මෙ” ති: මිණං. “මග්ගමක්කායි” ති: අරියමග්ගං කපෙති, ලොකුතනරමග්ගසමාපකං චතුසමකමට්ඨානං කපෙතිති අනෙ. “අක්කංස” ති: උජ්ඣං මුක්ඛිමාපටිපද්ධතාවෙන අනතවයසං අනුපගමනතො අමතෙ තිබ්බාණේ සමාපකතාවෙන පතිට්ඨිතතො අමග්ගාගමං. “මොහනා” ති: මග්ගපඤ්ඤාය. “මොහිකං” නම්: ජාතිසං. තිබ්බාණං පටි විජ්ඣායං පාපුණියං. “ගම්ගාපසාපතාව සාගර” නම්: යථා ගම්ගාය සොපනා සාගරං සමුද්දං අවිරජ්ඣනෙතාව එකංසතො ඕගාගති එවං අහං කමමට්ඨානං අනුපුඤ්ඤනො මග්ගපඤ්ඤන තිබ්බාණං අධි ගමිසාමි; තසමා හං කමමට්ඨානං මෙ ආවිකම්භාති පෙරං කමමට්ඨානං යාමි. තං සුචා වෙනුදතතෙතෙරෙ භාසා කමමට්ඨානං අද්දා. සොපි කමමට්ඨානං අනුපුඤ්ඤනො නවිරසෙව විපසානං උස්සකතාපෙතො අරගතං පාපුණි.

තෙතන වුත්තං අපදනො:-

“පඤ්ඤාමගුණෙ හිතා පියරුපෙ මනොරමෙ
අසිතිකොට්ඨො හිතා පබ්බජිං අනගාරයං.

පබ්බජිනා කායෙන පාපකමමං විවජ්ඣං;

විවිදුච්චරිතං හිතා නදිකුලෙ වසාමහං.

එකකං මං විහරන්තං බුද්ධසෙවෙයා උපාගමි.

නාහං ජානාමි බුද්ධාති අකාසිං පටිසඤ්ඤං.

කරිතා පටිසඤ්ඤා නාමගොතනං අපුච්ඡහං;

දෙවතානුසි ගතබ්බො ආදු සකෙකා පුරිඤ්ඤො.

කො වා තිං කසා වා පුත්තො මහාබ්බහං ඉධාගතො

විශේවසි දිසා සබ්බො උදයං සුරියො යථා.

සහසාරාදි වකකාති පාදෙ දිසා තති මාරිසං.

කො වා තිං? කාසා වා පුත්තො? නථං ජානාමු හං මයං?

නාමගොතනං පවෙදෙහි, සංසයං අපනෙති මෙ,

නාමගි දෙවො න ගතබ්බො නාපි සකෙකා පුරිඤ්ඤො.

බ්බහමාහං ච මෙ තස්සි, එතෙසං උත්තමො අහං,

අතීතො විසයං තෙසං, දුලභි කාමබ්බහං.

සබ්බෙ කිලෙසෙ ක්කිපෙතො පත්තො සබ්බොධිමුත්තමං.

තසා වාචං සුඤ්ඤායං ඉදං වචනමමුච්චං.

යදි බුද්ධොසි සබ්බසංසාරා නිසිද නොමගාමුති,
තමහං පුජයිසාමි, දුක්ඛස්සන්තකරො තුවං.

පසාරිතොජ්ඣතවමං අද්ධං සඤ්ඤානො අහං,
නිසිදි තස්ස භගවා සිංහොව තිරිග්ගහරො.

බිප්පං පබ්බතමාරුහං අමසං ඵලමග්ගති,
සාලකලාසංඝිකං පුප්ඵං වජ්ජනං ව මගාරහං.

බිප්පං පග්ගස්ස තං පුප්ඵං උපාසිං ලොකනායකං.
ඵලං බුද්ධස්ස දන්තාසංසාරපුප්ඵං පුජයිමි.

වජ්ජනං අනුලිප්පිතං අවජ්ජං සඤ්ඤානො අහං.
පසන්තවිතොසං සුමනො විපුලාය ව පිතියං.

අජිතමගි නිසිදිතො සුමෙධො ලොකනායකො
මම කමමි. පකිත්තෙසි භාසයන්තො ව මං තද්ද.

ඉතීනා ඵලදානෙන ගක්ඛමාලෙති වුහං.
පඤ්ඤාපිසෙ කප්පසතෙ දෙවලොකෙ රමස්සති.

අනුනමනසංකප්පො වසවහරි භවිස්සති;
ජබ්බිසතෙ කප්පසතෙ මනුස්සත්තං ගමිස්සති.

භවිස්සති වක්ඛවහරි වාතුරන්තො මගිද්ධිකො.
වෙහාරං නාම නගරං විස්සකමෙත්ත මාපිතං.

හෙස්සති සබ්බසොවංඝං නානාරත්තභුසිතං.
ඵතෙතෙව උපාසෙත සංසරිස්සති සො භවෙ

සබ්බස්ස පුබ්බෙතො හුංචා දෙවතෙත අථ මානුසෙ.
පච්ඡිමෙ භවෙ සථෙතෙත බ්‍රහ්මබ්‍රහ්ම භවිස්සති.

අභ්‍රාදං අභිනික්ඛමම අනගාරි භවිස්සති,
අභිඤ්ඤාපාරගු හුත්වා නිබ්බාධස්සත්තසංඝවො.

ඉදං වක්ඛාන සච්ඡුද්ධො සුමෙධො ලොකනායකො,
මම නිජ්ඣායමානස්ස පක්ඛාමි අනිලඤ්ඤෙ.

තුස්සිතානො වවිත්තාන නිබ්බතති මාතුකුච්ඡියං,
හොගෙ මෙ උභෙතො තස්ස යමගි ගබ්භො වසාමහං.

මාතුකුච්ඡිගතො මග්ගං අනාපානඤ්ඤා භොජනං
මාතුකා මම ඡන්දෙත නිබ්බහ්මාසි යදිච්ඡිකං.

ජතියං පඤ්ඤාවස්සෙත පබ්බජිං අනගාරියං,
මග්ගපිතමගි හෙසමගි අරගත්තං අපාපුඤ්ඤං.

පුබ්බකමමං ගවෙසන්තො ඔරොනාදදසං අහං,
තිංසකප්පසග්ගමගි මම කමමි. අනුස්සරිමි.

තමෝ තෙ පුරිසාපඤ්ඤා! තමෝ තෙ පුරිසුත්තම!
තව සාසනමාගමම පඤ්ඤාමහි අවලං පදං.

තිංසකප්පසහස්සමහි යං බුද්ධමභිපුජයිං;
දුග්ගතිං නාභිජනාමි. බුද්ධපුජයිදං ථලං.

කිලෙසා කිංපිතා මය්හං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස අසාන”නති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤාං බ්‍යාකරෙන්නො ථෙරෙ ඉමායෙව
ගාථා අභාසිති.

වලිසකෙරස්ස ගාථාවණ්ණනා

නි වසී තා.

“කෙසෙ මෙ ඛලිබ්බසානති”ති: ආයස්මතො විහසොනකෙරස්ස
ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙවු කතාධිකාරෙ තත් තත්
භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනො සිද්ධිසංස්ථානං භගවතො කාලෙ බ්‍රාහ්මණ
කුලෙ නිබ්බත්තිතො බ්‍රාහ්මණානං විජ්ජාසිපෙපසු නිප්පත්තිං ගතො
කාමෙ පහාස ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිතො මහතා ඉසිගණෙන පරිවුතො
අරඤ්ඤා වසන්නො බුද්ධාපාරාධං සුඤ්ඤාං ගට්ඨකුට්ඨො “උද්ධරපුප්ප්ප්
සදිසා දුල්භදස්සනා බුද්ධා නාම භගවතො, ඉදංනෙව උප
ගන්තබ්බො”ති මහතියා පරිසාය සද්ධිං සන්ධාරං දට්ඨං ගව්ඨකෙනො
දිග්ඛිකරොප්පෙන සෙසෙ බ්‍යාධිකො හුඤ්ඤා බුද්ධගතාය සතියා කාලං
කතො දෙවලොකෙසු උප්පජ්ජිතො අපරාපරං දෙවමනුස්සෙසු සංස
රන්නො ඉමමිං බුද්ධාපාරෙ අවධාරස්මයාධිකානං විනාං වස්සසතා
නං මත්තෙ ඛමමාසොකරඤ්ඤා කණ්ඩොභානා හුඤ්ඤා නිබ්බත්ති. තස්ස
විහසොනොති නාමං අභොසි. සො වස්සකො ඛතියකුමාරෙති
සිකිතිබ්බවිජ්ජාසිපෙපසු නිප්පත්තිං ගතො ගිරිදත්තකෙරං නිස්සාය
ගිහි භූතොව සුත්තන්තපිටකෙ අභිබ්බමපිටකෙ ච විසාරදෙ හුඤ්ඤා
ථකදිවසං මසුකමමසමයෙ කප්පකස්ස හත්තො ආදාසං ගතො
කායං ඔලොකෙන්නො වලිතපලිතාදිති දිස්වා සඤ්ජාතසංවෙගො
විපාස්සනාය විතනං ඔතාරොති භාවනං උස්සුකාපෙති තස්මිං
යෙව ආසනෙ සොතාපන්නො හුඤ්ඤා ගිරිදත්තකෙරස්ස සන්තිකෙ
පබ්බජිතො නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“අජ්ඣායකො මන්තධරෙ තිණ්ණං වෙදිනපාරගු
ලකඛණෙ ඉතිහාසෙ ච සතිසංඝ්ඤාසකෙවුගෙ.

නදි සොතපටිභාගා සිස්සා ආයනති මෙ තදා;
තෙසාගං මන්තං වාචෙමි රතතිංදිවමතඤ්ඤො.

සිද්ධිසංස්ථා නාම සම්බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජි තාවදෙ;
තමනිකාරං නාසෙති ඤාණාලොකං පවත්තයි.

මම අඤ්ඤාතරේ සියොසා සියොසානං සො කප්ඵෙසි මෙ;
සුඤ්ඤානං හෙ එතමන්. අරේවෙසුං මම. තද.

බුද්ධො ලොකෙ සමුප්පන්නො සබ්බඤ්ඤා ලොකනායකො.
හස්සානුචතනති ජනො, ලාභො අමං න හෙස්සති.

ආදිච්චුප්පතතිකා බුද්ධා චක්ඛමන්නො මහායසා;
යනනුනාහං බුද්ධසෙට්ඨං පසෙය්‍යසං ලොකනායකං.

අජිතං මෙ ගහෙත්වාන වාකචිරං කමණ්ඩුලං
අස්සමා අභිතික්ඛමම සියොසො ආමුත්තගිං අහං.

බද්ධඛරකපුප්ඵං ච වන්දමති සසකං යථා
වායසානං යථා ඕරං දුලලහා ලොකනායකා.

බුද්ධො ලොකමති උප්පන්නො, මනුස්සතතමපි දුලලහං,
උභොසු චිත්තමානෙසු සවණං ච සුදුලලහං.

බුද්ධෝ ලොකෙ සමුප්පන්නො චක්ඛං ලච්ඡාමි නො හවං,
එථ, සබ්බෙ ගම්ඤ්ඤාම සමවාසව්‍යුද්ධසනතිකා.

කමණ්ඩුලධරං සබ්බෙ බරුජිනතිවාසිනො
ජවාහාරෙත හරිතා තික්ඛමුං පවතා තද.

සුගමන්තං පෙක්ඛමානා උත්තමන්. ගවෙසිනො
ආයනති දෙසරගිතා අසමිත්තාව කෙසරි.

අප්පකිච්චා අලොපුප්පා තිප්පා සන්නවුත්තිනො
උඤ්ජාය වරමානා තෙ බුද්ධසෙට්ඨං උපාගමුං.

දියඤ්ඤාජනෙ සෙසෙ බ්‍යාධි මෙ උප්පජ්ජථ;
බුද්ධසෙට්ඨං සරිත්වාන නන් කාලං කහො අහං.

චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤමලගිං භද්ද;
දුග්ගතිං නාගිජානාමි. බුද්ධසඤ්ඤසිද්ධං එලං.

කිලෙසා ක්‍රියාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරගන්තං පන පඤ්ඤා බ්‍යාකරේන්නො:-

“කෙසෙ මෙ ඔලිඛිස්සන්ති කප්පකො උපසංකමි,
තනො ආද්‍යසමාද්‍ය සරිරං පච්චවෙක්ඛිස්සං.

තුච්ඡො කායො අදිස්සිත්, අකිකාරේ තමො බ්‍යභො;
සබ්බෙ වොදා සමුව්ඡින්නා, නත්ති දුති පුනබ්බවො”ති

ගාථාවයං අභාසි.

නන් “කෙසෙ මෙ ඔලිඛිස්සන්ති කප්පකො උපසංකමි”ති: ගිහි
කාලෙ මස්සකාලෙසමයෙ මම කෙසෙ ඔලිඛිස්සං කප්පමිති කෙසා
දිතං ඡේදනාදිවසෙන කප්පනතො කප්පකො නගාපිතො මං උප

ගජි. තනො කපෙස කතෙ “සරීරං පච්චිවෙශ්ඤික”නති: සබ්බසා
සිනො ආදාසෙ පලිතවලිහමුඛනිමිත්තාදිති දසසත්තමුඛෙන “අභිභූතො
වත ජරාය මෙ කායො”ති ජරාභිභූතං අත්තතො සරීරං පච්චිවෙකම්.
එවං පච්චිවෙකමිත්තො ව කුචෙත්ථ කායො අදිස්සන්ති චිච්චුච්චුච්චා
දිති රිතෙනා හුචා මෙ කායො අදිස්සන්ති පඤ්ඤාසි. කඛො? අනිකායෙ
නමො බ්‍යාගා. යෙන අයොනිසො මනසිකාරසංඛාරානෙත නමසා
අත්තතො කායෙ අනිකායාච්චරමානවි අසුභාදිසභාවං අපසානතා
අච්චරමානං සුභාදිආකාරං ගණනන් අනිකාරෙ අනිකාරණධානො
කායෙ යොනිසො මනසිකාරසංඛාරවෙත ඤාණලොකෙන අච්චරා
තමො විගතො. තනො එව සබ්බෙ වොදා සමුච්චිත්තා වොරා විස
කුසලභණ්ඩවේදනතො සාධුහි අලාභබ්බතො අසංගහෙතබ්බතො
සංකාරකුටාදිපු ජබ්බිතපිලොකිකබණ්ඩං විස ඉසාරජනෙන අරිය
ජනෙන ජගුච්චිතබ්බතාය වොදා විශාති ලද්ධිනාමා කිලෙසා
සමුච්චිත්තා අග්ගමග්ගෙන සමුග්ගාපිතතා එව ව නෙසං නත්ති දුති
පුතබ්බවො ආයති පුතබ්බවාහිතිබ්බතති නත්ති.

විකසොකපෙරසංගාථාමණ්ණතා ති වසී තා.

“පඤ්ච නිවරණේ හිත්වා”ති ආයසමනො පුණ්ණමාසපෙරසං
ගාථා. කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරො හත්තත්ත
භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා නිසංසං භගවතො කාලෙ කුල
ගෙන නිබ්බත්තිතො විඤ්ඤාතං පතොනා එකදිවසං සන්ති අරඤ්ඤ
විහරනො පංසුකුලවිවරං දුමසාඛාය ලග්ගෙත්වා ගතිකුටිං. පට්ටො
බහුගත්තො විහාරං පට්ටො සන්ති පංසුකුලං දිස්වා පසන්නාමානසො
බහුං නික්ඛිපිත්වා බුද්ධගුණෙ අනුසාරිත්වා පංසුකුලං වන්ති. සො තෙන
පුඤ්ඤකමෙත දෙවමත්තසංසු සංසරනො ඉමසම්. බුද්ධාදෙ
සාවන්තියං කුටුම්භයකුලගෙන නිබ්බත්ති. තස්ස කිර ජානදිවසෙ
තස්මිං ගෙන සබ්බභාරතාති සුවණ්ණරතනමයෙහි මාසෙහි පරි
පුණ්ණානෙව අගෙසුං. තෙනස්ස පුණ්ණමාසොත්තෙව නාමං අකංසු.
සො වයපතො දුරපට්ඨෙතං කත්වා එකස්මිං පුතෙන උපතො
සර්වාසං පහාය පබ්බජිත්වා ගාමකාවාසෙ වසනො සට්ඨෙතො වාය
මනො ජලතිඤ්ඤා අගොසි.

තෙන වුතං අපදුනො:-

“කිසෙසා නාමාසි”භගවා සයමු අග්ගපුත්තලො
පංසුකුලං සපෙත්වාන විහාරං පාවිසී ජිනො.
විතං. බහුමාදාය අකම්මෙනා යමදි අගං.
මණ්ඩලගං ගහෙත්වාන කානතං පාවිසී අගං.
තත්තද්දසං පංසුකුලං දුමසෙ ලග්ගිතං තදා.
වාපං තත්තෙව නික්ඛිප සිරෙ කත්වාන අඤ්ඤා.

පසන්නවිනේනා සුමනො විපුලාය ව පිතියා
බුද්ධසෙට්ඨං සරිත්ථාන පංසුකුලං අවඤ්ඣං.

වෙ නවුතෙ ඉතො කප්පෙ පංසුකුලං අවඤ්ඣං;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. වඤ්ඤාය ඉදං ඵලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

ඡත්‍රභිකෞඤ්ඤ පන හුත්වා සාවතීං උපගන්ත්වා සත්ථාරං වඤ්ඤා
සුසානෙ වසති. තස්ස ව අවිරුගතස්සෙව සතො පුතේනා කාල
මකාසි. දුරකමානා ථෙරස්ස ආගතභාවං සුත්වා “මා ඉදං අපුත්තකං
සාපතෙය්‍යං රුජානො ගරෙය්‍ය”නති තං උපබ්බාජෙත්තුකාමා මහතා
පරිවාරෙන ථෙරස්ස සනඤ්ඤං ගන්ත්වා පටිසත්ථාරං කත්වා පලො
භෙත්තුං ආරභී. ථෙරෙ අත්තනො විතරුගභාවජනාපනත්ථං ආකාසෙ
ඤ්ඤා අත්තනො පටිපත්තිකීයත්තමුඛෙන තස්සා ධම්මං දෙසෙනෙතා:-

“පඤ්චනීචරණෙ හිත්වා යොගකෙබ්බස්ස පතරියා
ධම්මාදසං ගගෙත්ථාන ඤ්ඤාදස්සනමත්තනො

පට්ඨවෙකඛිං ඉමං කායං සබ්බං සත්තරුබාහිරං

අජ්ඣායතං ව බභිද්ධා ව; තුච්ඡා කායො අදිස්සථා”ති

ගාථාවයං අභාසී.

තත්ථ “පඤ්චනීචරණෙ හිත්වා”ති: කාමච්ඡන්දුදිනො පඤ්ච නිව
රණෙ පභාය ක්කානාධිගමෙන විද්ධිංසෙත්වා. “සොගකෙබ්බස්ස පතරි
ය”ති: කාමයොගාදීති වතුහි යොගෙහි බෙමස්ස අනුපඤ්ඤා
නිබ්බාණස්ස අධිගමාය. “ධම්මාදසං”නති: ධම්මභූතං ආදසං. යථාහි
ආදසො මලොකෝත්තස්ස රූපකායෙ ගුණාගුණං ආදංසෙති ඵලං
විපස්සනාසම්බානො ධම්මානං සාමිඤ්ඤවිසෙසාවලොඛනතො ඤ්ඤා
දස්සනභූතො ධම්මාදසො විපස්සනස්ස වොදනසංකිලෙසධම්ම
විභාවනෙන තපපභානසාධනෙනව විසෙසතො කාමකායෙ ගුණං
ආදංසෙති. තෙනාහ:-

“ධම්මාදසං ගගෙත්ථාන ඤ්ඤාදස්සනමත්තනො

පට්ඨවෙකඛිං ඉමං කායං සබ්බං සත්තරුබාහිරං”නති.

ඉමං කායං ධම්මසමුහං මම අත්තභාවං අජ්ඣානතිකාබාහිරායතන
භාවතො සත්තරුබාහිරං සබ්බං අනවසෙසං ධම්මාදසං ගගෙත්ථා
අනිවචනතිපි දුක්ඛනතිපි අනත්තාතිපි අවෙකඛිං, ඤ්ඤාචක්ඛුනා පසසිං.
ඵලං පස්සතා ව මයා “අජ්ඣායතං ව බභිද්ධා වා”ති: අත්තනො සත්තා
නෙ පරසත්තානෙ ව තුච්ඡා කායො අදිස්සථ නිවචසාරුදිවිරගිතො
තුච්ඡා බ්බුපඤ්ඤාසම්බානො අත්තභාවකායො ඤ්ඤාචක්ඛුනා යථා
වතො අපසසිත්ථ. සකලමුපිහි බ්බුපඤ්ඤානං “අවිජ්ජානිවුත්තස්ස හික්ඛ
වෙ බාලස්ස තුණ්හාසංසුත්තස්ස ඵලමයං කායොසමුදගතො”ති ආදිපු
කායොති වුච්චති. “අදිස්සථා”තිව ඉමිනා යදෙව කායෙ දට්ඨබ්බං

තං දිට්ඨං, නදනිසං කිසුඤ්ඤා මයා පස්සිතං ආචාරිකා කතාකිව්වතං දසෙසනො ආසද්දං බ්‍යාකාසි. එවං ථෙරො ඉමාහි ගාථාහි පුරුණ පුතිසිකාය ධම්මං දෙසෙති. තං සරණෙසු ව සිලෙසු ව පතිට්ඨා පෙති උග්‍යොපෙසි.

පුණ්ණමාස කෙරෙහි ගාථාවන්තො

ති ට්ඨි තා.

“සථාපි හදෙදු ආපසෙදු”හි ආයස්මහො නාදකකෙරෙහි ගාථා. කා උපාතති? අයච්චි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකායෙ තත්තත්තං භවෙ පුසද්දති කරුණො සිඛිසං භගවතො කාලෙ පච්චින්නදෙසෙ උපාප්තො විසද්දතං පතොතා වනවරකො හුතො විවරතො එක දිවසං සත්ථු වසිතමනට්ඨානං දිසවා පසන්නවිතො වාළිකා ඔකිරි. යො තෙන පුසද්දකමෙතන දෙවමනුස්සෙසු සංසරතො ඉමස්මිං බුද්ධාපාදෙ වච්ඡායං භගපතිකුලෙ තිබ්බතති. තස්ස නාදකොති නාමං අකංසු. ජෙට්ඨකභාතා පනස්ස භරතො නාම. තස්ස පුබ්බ යොගො අනන්තරවත්ථුස්මිං ආචිභවිස්සති. තෙ උගොපි විසද්දතං පති ආයස්මතං සොණං කොලිචං පබ්බජිතං සුතො “සොණොපි නාම අයං පුබ්බමාලො පබ්බජි, කිමඛිපන මය”හති පබ්බජිංසු. තෙසු භරතො නවිරස්සෙව විපස්සනං වසෙස්සි ඡළභිසෙදු අගොසි. නාදකො පන කිලෙසානං බලවහාවෙන න තාව විපස්සනං උසුකකා පෙතුං අසකඛි; විපස්සනාය කමමං කෙරෙති එව. අපස්ස භරතෙරෙ ආයස්ස සුතො අවස්සයො භවිතුකාමො තං පච්ඡාසමණං කති විහාරණො නිකම්භො මහසම්මපෙ නිසින්නො විපස්සනාය කථං කපෙති. තෙන ව සමයෙන සකට්ඨෙස්ස භවින්නො එකො සකටෙ නිසුන්නො ගොණො විකල්පයානෙ සකටං උද්ධරිතුං අසකකානො පරි පති. තතො තං සත්ථව්‍යො සකටෙ මොවෙති තිණ්ඤ්ඤා පාතියං වදති පරිස්සමං අපතෙති පුත බුරෙ යොපෙසි. තතො සො ගොණො වූපසන්නපරිස්සමො උද්ධරිලො තං සකටං විකල්පයානො උද්ධරිති එලෙ පතිට්ඨාපෙසි. අප භරතෙරෙ නාදකස්ස “පස්සසි නො තිං ආවුසො නාදක ඉමස්ස කමම”හති තං නිදසෙස්සි තෙන “පස්සමි”හි වුතෙන “ඉමමත්ථං සුට්ඨ උපධාරෙ හි”හි ආහ. ඉතෙරෙ “යථායං ගොණො උපසන්නපරිස්සමො පසිකට්ඨා තතො භාරං උබ්බහති, එවං මයාපි සංසාරපසිකතො අතො උද්ධරිතමෙති”හි තමෙවාරමණං කති විපස්සනාය කමමං කෙරෙනො නවිරස්සෙව අරහතං පාපුණ්ණි.

තෙන වුතනං අපදනො:-

“මහනිදෙදු පුරෙ ආසිං අරසෙදු කාණ්තෙ අහං
වාතමිහං ගවෙසනො වසිකමං අදදසං අහං,

උච්ඡ්ඛ්ඛා පුලිනං ගග්ගා වඛ්ඛමෙ ඔකිරිං අහං.
පසන්නාවිනෙතා සුමනො පුගතස්ස සිරිමනො.

එකතියෙ ඉතො කපෙප පුලිනං ආකිරිං අහං;
දුග්ගතියං නාභිජනාමි. පුලිනස්ස ඉදං එලං.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”තති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා අත්තනො ජෙට්ඨභාතිකස්ස හරතඤ්ඤා සන්නිකො අඤ්ඤා ඛ්‍යාතරොනෙතා:-

“යථාපි හද්දෙ ආජ්ඤෙඤ්ඤා බලිඤ්ඤා පතිතිට්ඨති,
කියො ලද්ධාන සංවේගං අදිනො වහතෙ ධුරං;

එවං දස්සනසම්පන්නං සම්මාසම්බුද්ධසාවකං.
ආජනියං මං ඛාරෙථ පුත්තං බුද්ධස්ස ඔරසං”ති

ගාථාවයං අභාසි. *

තත් “ගිග්ගා ලද්ධාන සංවේගං අදිනො වහතෙ ධුර”තති:
මග්ගං ජාතිබලවිරියානං අනනුවර්තනමෙහං යදිදං ආගතස්ස
භාරස්ස අවහනනති සංවේගං ලභිකාන අලිනමානසො අදිනො
අලිනවිනෙතා. “අලිනො”ති වා පාසො, සො එව අත්තො, “ගිග්ගා”ති:
පුනපුනං භියොසොමත්තාය අත්තනො ධුරං භාරං වහනො
උබ්බහති. සෙසං හෙට්ඨා රමණීයවිහාරඤ්ඤා සංගාථාවණ්ණනායං
වුත්තනායමෙව.

නඤ්ඤාඤ්ඤා සංගාථාවණ්ණනා

ති ධ්වි තා.

“එහි නඤ්ඤා ගව්ඡාමා”ති ආයසමනො හරනඤ්ඤා සංගාථා.
කා උපපත්ති? අයං කිර අනොමදස්සස්ස ගගවතො කාලෙ කුල
ගෙගෙ නිබ්බහතිතා විඤ්ඤානං පනොතා එකදිවසං මනුඤ්ඤාදස්සනං
මුදුපුබ්බසම්පන්නං උපාගතවයං ගගෙඤ්ඤා ගව්ඡනො සත්ථාරං වඛ්ඛ
මනනං දිස්වා පසන්නමානසො උපාගනා උපනාමෙඤ්ඤා “අභිරුහතු
ගගවා උපාගනා යං මම අස්ස දීඝරත්තං හිතාය සුඛායා”ති ආහ.
අභිරුහි ගගවා තස්ස අනුග්ගණ්ණත්ථං උපාගනායො. සො තෙන
පුඤ්ඤානවෙමන දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මිං බුද්ධාදෙ
වමපානගරෙ ගගපතිකුලෙ නිබ්බහති. හරනොතිස්ස නාමං අගොසි.
සො විඤ්ඤානං පනොතා සොණඤ්ඤා පබ්බජිතභාවං සුඤ්ඤා
“සොණොපි නාම පබ්බජි”ති සඤ්ඤාතසංවේගො පබ්බජිතා කතපුබ්බ
කිට්ඨො විපස්සනාය කම්මං කරොනොතා නවිරස්සෙව ජලභිඤ්ඤා
අගොසි.

තෙත වුහනං අපදනො:-

“අනොමදසසි හගවා ලොකජෙට්ඨො නරාසනො
දිවාචිගාරා නිකමම වඩකමාරුහි වකමුමා.

උපාගනං සුකතං ගග්ග වඩකමං පටිපජ්ඣං;
තත්ථගුසාසිං සලුදධං සත්ථාරං වාරදසනං.

සකං චිත්තං පසාදෙත්වා නිගරිත්වාන පනනසිං.
පාදමුලෙ යපෙත්වාන ඉදං වචනමමුචිං.

අභිරුග මහාචීර සුගතිඤ්ඤ විනායක!

ඉතො එලං ලභිස්සාමි යො මෙ අත්ථො සමිජ්ඣතු.

අනොමදසසි හගවා ලොකජෙට්ඨො නරාසනො
පනනසිං අභිරුහිත්වා ඉදං වචනමමුචි.

යො පනනසිං මෙ අදද පසනො සෙති පාණ්ඨි;
හමගං කිත්තසිස්සාමි සුණාපි මම භාසනො.

මුද්ධස්ස ඛිට්ඨඤ්ඤාස සබ්බෙ දෙවා සමාගතා
උදග්ගචිත්තා සුමිනා වෙදජනා කතඤ්ඤි.

පනනසිනං පදනෙන සුඛිතොයං හවිස්සති;
පඤ්ඤාසකත්වානං දෙවෙසු දෙවරජං කරිස්සති.

සගස්සකත්වානං රුජ වක්ඛවහති හවිස්සති;
පදෙසරජං විපුලං ගණනාතො අසබ්බිසං.

අපරිමෙය්‍ය ඉතො කප්පෙ මකකාකතුලසමාවො
ගොභමො නාම නාමෙත සත්ථො ලොකෙ හවිස්සති.

තස්ස ධම්මෙසු දයාදො මරණො ධම්මනිමුත්තො
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාස නිබ්බාසිස්සත්තාසවො.

දෙවලොකෙ මනුස්සො වා නිබ්බත්තිස්සති පුඤ්ඤවා
දෙවයානපටිභාගං යානං පටිලභිස්සති.

පාසාද සිවිතා මග්ගං ගජිනො සමලභිකතා
රජා රජඤ්ඤසංසුත්තා සද්ද පාතුභවනති මෙ.

අගාරා නිකමනොතාපි රජෙන නිකමිං අගං.
කෙසෙසු ඡිජ්ජමානෙසු අරගත්තමපාපුණිං.

ලාභා මග්ගං සුලුදධමෙඤ්ඤ වාණිජ්ජං සුප්පයොජිතං
දත්වාන පනනසිං එකං පතොමහි අවලං පදං.

අපරිමෙය්‍ය ඉතො කප්පෙ යං පනනසිමදසගං;
දුග්ගතිං නාභිජනාමි. පනනසිස්ස ඉදං එලං.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං මුද්ධස්ස සාසන”තති.

ඡලතිඤ්ඤා පන හුඬා අත්තනො කණ්ඩාහානිකෙන නන්දක
 තේරෙන ගෙට්ඨා චුත්තනසෙන අඤ්ඤාබ්‍යාකරණේ කතෙ ඉද්දති
 නන්දකොපි අරහා ඡන්තො “ගන්ද මයං උගොපි සන්චු සන්තිකං ගන්තා
 වුසිතවුගවට්ඨියතං නිවෙදෙස්සාමා”ති උප්පන්නං පරිචිතකකං
 නන්දතේරස්ස කපේනෙතා:-

“එහි නන්දක, ගව්ජාම උපජ්ඣායස්ස සන්තිකං,
 සීහනාදං නදිස්සාම බුද්ධසෙට්ඨස්ස සමමුඛා.

යාය නො අනුකම්පාය අමෙහ පබ්බාප්පි මුනි,

සො නො අත්ථො අනුප්පනෙතා සබ්බසංයෝජනකබ්බො”ති

ගාථාවයං අභාසි.

තත් “ගන්දකා”ති: ආලපනං. “එහි”ති: තස්ස අත්තනො සන්තික
 කරණං. “ගව්ජාමා”ති: තෙන අත්තනා ව එකජ්ඣං කාතබ්බං
 කිරියාවචනං. “උපජ්ඣායස්ස”ති: සමමා සමබුද්ධස්ස, සමමාසමබුද්ධොති
 සමන්තවකුන්තා බුද්ධවකුන්තා ව සත්තානං ආසයානුසයවර්තාදීනං
 යථාභූතාවලෝකනෙන සදෙවකස්ස ලෝකස්ස විජ්ජාවජ්ජං උප
 නිජ්ඣායතිති විජෙසනො උපජ්ඣායොති වත්තබ්බතං අරහති.
 යදත්ථං ගමනං ත: දස්සෙත්තුං “සීහනාදං නදිස්සාම බුද්ධසෙට්ඨස්ස
 සමමුඛා”ති ආග. යථාභූතව බුද්ධගුණාභිබ්‍යාගරතාය අභිතනාද
 භාවතො සීහනාදං බුද්ධස්ස සමබුද්ධස්ස තතො එව සබ්බසත්තුත්ත
 මතාය සෙට්ඨස්ස බුද්ධානං වා සාවකබුද්ධාදීනං සෙට්ඨස්ස සමමුඛා
 පුරතො නදිස්සාමාති අත්ථො. යථා පන සීහනාදං නදිත්තුභාමො තං
 දස්සෙතො “සාසා”ති ගාථමාග තත් “සාසා”ති: යදත්ථං යස්ස
 යදත්ථානුප්පත්තියාති අත්ථො. “ගන්තා”ති: අභිගාමං. “අනුකම්පාසා”ති:
 අනුග්‍රහණගණෙන අමෙහ වෙපි පබ්බාපෙසි. “මුනි”ති: භගවා. “සො
 නො අත්ථො අනුප්පනෙතා”ති: සො අත්ථො සබ්බසං සඤ්ඤාජනා
 නං බයභූතං අරහත්තථලං නො අමෙහති අනුප්පනෙතා අධිගතොති
 අත්ථො.

භරතඤ්ඤාස්ස ගාථාවණ්ණනා
 නි වසී තා.

“නදනති එවං සප්පඤ්ඤා”ති ආයසමනො භාරමාප්පෙට්ඨරස්ස
 ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධොසු කතාධිකාරො තත් තත්
 භවෙ පුඤ්ඤාති උපවිණ්ණනො ඉතො එකතීංසෙ කප්පෙ කුලගෙහෙ
 නිබ්බතතිචා විඤ්ඤාතං පනෙතා එකද්වයං සුමනං නාම පට්ටක
 සමබුද්ධං පිණ්ඩාය වරන්නං දිස්වා පසන්නාමානසො සුපරිපක්කං වලලී
 කාරථලං අද්දසි. සො ගෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙවමනුස්සෙසු සංස
 රනො ඉමසමිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගෙහ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බතතිචා

ගොතනනාමෙන භාරවාජේනෙව පඤ්ඤාධිත්ථ. සො වයසප්පතො
සරාවාසං වසනොතා එකං පුත්තං ලභී. තස්ස කණ්ණාදිනොනාති
නාමං අකාසි. තස්ස විඤ්ඤාතං පත්තකාලෙ “තාන අසුකස්ස නාම
ආවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පං සික්ඛිත්වා එභි”ති තං තක්කසිලං
පෙසෙසි. සො ගච්ඡන්තො අනතරාමග්ගෙ සඤ්චු සාවකං අඤ්ඤතරං
මහාපේරං කල්‍යාණමිත්තං ලභිත්වා තස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා පටි
ලදාසදොධා පබ්බජිත්වා කතපුබ්බකිල්වො විපස්සනාය කම්මං
කරොනොතා නචිරස්සෙව අරහත්තං ථාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදුනො:-

සුමනො නාම සම්බුද්ධො තක්කරායං වසී තදා,
වල්ලිකාරථලං ගග්ග සයමතුස්ස අදුසගං.

එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං එලං අදදිං තදා;
දුග්ගතීං නාතිජනාමි. එලදුනසසිදං එලං.

කීලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අථස්ස පිතා භාරවාජො වෙච්චනෙ විහරන්තං භගවන්තං උප
සඬකම්භො සදාමම්මං සුත්වා පබ්බජිත්වා. නචිරස්සෙව අරහත්තං සච්ඡ
කාසි. අථ භාරවාජෙ සන්ධාරං වැදිතුං රුජගගං ආගතො සඤ්චු සන්ති
කෙ නිසින්නං පිතරං දිස්වා තුට්ඨවිත්තො “පිතාපි ඛො මෙ පබ්බජිතො,
කිනත්තුවො තෙන පබ්බජ්ජාතිල්වං මන්තං පාපිත”නති විමංසනො
ඛණ්ණචුභාවං ඤාත්වා හං සිග්ගතාදං නදපෙතුකාමො “ආයු ඛො
තුමෙහති කතං පබ්බජනෙහති, පබ්බජ්ජාතිල්වං පන මන්තං පාපි
ත”නති පුච්ඡි. භාරවාජෙ පුත්තස්ස අධිගමං දීපෙන්නො:-

“නදන්ති එවං සප්පඤ්ඤා සිභාව ගිරිගබ්ගරෙ
වීරු විජිතසඬගාමා ජෙත්වා මාරං සවාගනං.

සන්ධා ව පරිච්ඡෙණො මෙ, ධම්මො සබ්බො ව පුජිතො;
අගං ව විත්තො සුමනො පුත්තං දිස්වා අනාසව”නති

ගාථාවයං අභාසි.

තත්ථ “නදන්ති”ති: යථාතුල්ව බුද්ධගුණාතිඛ්‍යාභාරවසෙන අභිත
නාදං නදන්ති ගච්ඡන්ති. “එඛ”නති: ඉදං වත්තබ්බාකාරදස්සනං.
“සප්පඤ්ඤා”ති අග්ගමග්ගපඤ්ඤාධිගමෙන සබ්බපඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තා.
“විජි”ති: වතුබ්බිධසම්මප්පාධානවිරියසම්පන්නායාය වීරු; නතො එව
අනවසෙසසඬකීලෙසපක්කතිම්මප්පතො සවාගනං කීලෙසමාරං අභි
සංඛාරමාරං දෙවපුත්තමාරඤ්ච ජෙත්වා සබ්බස්සා විජිතසඬගාමා
නදන්ති සප්පඤ්ඤාති සම්මෙකො. එවං විජේනබ්බවිජයෙන සිග්ගතාදං
දස්සෙත්වා ඉදං ආරාධනබ්බසමාරාධනෙන ඉච්ඡිතබ්බසිද්ධියා ව තං
දස්සෙත්වා “සන්ධා ව සපිච්ඡෙණො”ති දුතියං ගාථාමාග. තත්ථ “සන්ධා
ව සපිච්ඡෙණො මෙ”ති: මම සන්ධා සම්මාසම්බුද්ධො යථාත්‍රසිට්ඨං ඔවා

දුක්ඛසාසනී පටිකරණෙන මයා පරිචිතො උපාසිතො. න ධම්මාධි කරණං විසොසිතොති අධිප්පායො. “ධම්මො සප්පට්ඨො”ති: නවවිධොපි ලොකුත්තරධම්මො යථාච පටිපත්තියා ගතමයෙන සත්තියා සිලද්ධිසාමඤ්ඤගමනෙන අරියසංඛ්ඤා ච මයා පුජිතො මානිතො. “අභ්‍යඤ්ච විපතො සුමනො පුත්තං දිස්වා අනාසව”නති: මම පුත්තං අනාසවං සබ්බසො ඛිණ්ණසවං දිස්වා දස්සනගෙනු අහං පි විතොනා නිරුමිසාය පිතියා කුට්ඨො තතොයෙව නිරුමිසෙන සොම නස්සෙන සුමනො ජනොති අපඤ්ඤා.

භාරමාජ්ජකරස ගාථාවණ්ණානා ති වසී නා.

“උපාසිතා සප්පට්ඨො”ති ආයස්මහො කණ්ඩකතකරස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමෙ පුරිමබුද්ධපු කතාධිකාරෙ තත් තත් භවෙ පුඤ්ඤති උපට්ඨණෙනො ඉතො චතුනවුතෙ කප්පෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්තිතො විඤ්ඤාතං පතොනා එකදිවසං සොභිතං නාම පච්චෙක සම්බුද්ධං. දිස්වා පසන්නවිතො පුත්තාගපුපෙති පුජං අනාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙවමත්තස්සෙපු සංසරතො ඉමසම්. බුද්ධපාදෙ රජගෙගෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිතො කණ්ඩකතාති ලද්ධිනාමො වයප්පතො උපනිස්සයසමන්තියා වොදියමානො ධම්ම සෙනාපතිං උපසංකම්ති ධම්මං. පුත්තො පටිලද්ධිසද්ධො පබ්බජිතො විපස්සනං වඩෙස්ති. අරගත්තං පාපුණ්ඨි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“සොභිතො නාම සම්බුද්ධො විත්තකුටෙ වසී තද;
ගගෙතො ගිරිපුත්තාගං සයමතුමතිපුජ්ජිං.

චතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්පමතිපුජ්ජිං;
දුග්ගතිං නාභිජ්ජනාමි. බුද්ධපුජ්ජිදං එලං.

කීලෙසා කොපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරගත්තං පන පත්තො අඤ්ඤං බ්‍රාහ්මණෙනො:-

උපාසිතා සප්පට්ඨො, සුතා ධම්මා අභිණ්ණසො,
සුත්තාන පටිපජ්ජස්සං අඤ්ඤං අමතොගධං.

භවරුග්ගනස්ස මෙ සහො භවරුගො පුත්ත මෙ න විජ්ජති
නවාහු නව මෙ භවිස්සති නව මෙ එතරගිටි විජ්ජති”ති

ගාථාවයං අනාසි.

තත් “උපාසිතා”ති: පටිවරිතා පටිපත්තිපසුරුපාසනාය පසුරු පාසිතා. “සප්පට්ඨො”ති: සතොති සිලාදිගුණෙහි සමන්තාගතා පුරිසා අරියපුග්ගලා සාරිපුත්තාපඤ්ඤායො. එතෙන පුරිමවක්කවය සමපත්තිමත්තො දස්සෙති. නති පභිජ්ජපදෙසවාසෙන විතා

සපුරිසුපතිස්සයෝ සමඟවති. “සුනා ධම්මා”ති: සුවච්චිවසමුප්පා දදිපටිසංයුතධම්මා සොතවාදානුසාරෙන උපධාරිතා. එතෙන අත්තනො බාහුසච්චං දස්සෙතො පච්ඡිමච්ඡකකවසසමපතති. දස්සෙති. “අභිණ්ණසො”ති: බහුසො න කාලෙන කාලං, ඉදං දදං “උපාසිතා සපුරිසා”ති එතාපි යොජෙතබ්බං. “සුඛාන පටිපජ්ජිස්සං අඤ්ඤං අමනොගං”නති: තෙ ධම්මෙ සුඛා තත්ථ වුත්තරුපාරුපධම්මෙ සලකකණදිවො පග්ගෙඤ්ඤා අනුක්කමෙන විපස්සනං වඩෙස්සවා අමනොගං නිබ්බාණපතිට්ඨං නං සමපාපකං අඤ්ඤං අරියං අට්ඨඞ්ගිකං මග්ගං පටිපජ්ජං පාපුණිං. “භවත්භග්ගාස්ස මෙ සනො”ති: භවරුගෙන භවතණ්ණාය අනාදිමති සංසාරෙ හතස්ස උපද්ධතස්ස මම සනො සමානස්ස, අග්ගමග්ගෙන වා හතභවරුගස්ස. “භවත්භග්ගා සුන මෙ තච්ඡති”ති: තතො එව පුන ඉදං ති භවරුගො මෙ තත්ථි. “භවාහු න මෙ භවිස්සති න ව මෙ එතරගි විජ්ජති”ති: යදිපි පුබ්බෙ පුප්පජ්ජනකාලෙ ව මෙ භවරුගො අගොසි. අග්ගමග්ගපත්තිතො පන පට්ඨාය නවාහු නව අගොසි, ආයතිමිති න මෙ භවිස්සති, එත රගි අබ්බතාපිව න ව මෙ විජ්ජති, න ව උපලබ්භති. පටිඤ්ඤානාසංඝො. භවරුගච්චනෙතෙව චෙත්ථ තදෙකට්ඨතාය මානාදිනමිති අභාවො වුත්තො හොති. සබ්බසො පරික්ඛණ්භවසංඤ්ඤාද්වතං දස්සෙති.

කණ්ඨකප්පෙරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති වසී තා.

නතිසමග්ගවණ්ණනා

ස ම තතා.

“සනො අහං පබ්බජිතො”ති අයසවතො මිගසිරපෙරස්ස ගාථා. කා උපතති? අයමි පුරිමබුද්ධෙසු කතාභිකාරෙ තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනො කාසසස්ස භගවතො කාලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ධිතො විඤ්ඤාහං පත්තො එකදිවසං සන්ධාරං දිස්වා පසන්නවිභොතා කුසට්ඨකං¹ අදාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසම්. බුද්ධාදෙ කොසලරට්ඨ බ්‍රාහ්මණකුලෙ පටිසංඝිං ගගෙඤ්ඤා මිගසිරනක්ඛිතෙනා ජිත්තනා මිගසිරෙති ලද්ධතාමො වයපපත්තො බ්‍රාහ්මණානං විජ්ජාසිපෙපසු නිපථතං. ගතො ඡවසිසමනතං නාම සික්ඛියං පරිපෙච්චො නිවස්ස මත්තෙ මනානමිති සිසං නබෙන ආකොටෙච්චො “අයං සත්තො අසු කට්ඨානො නිබ්බත්තො”ති ජානාති. සො සරුවාසං අනිච්ඡතො පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජං පබ්බජ්චො² නං විජ්ජං නිස්සාය ලොකෙන සක්කභො ගරුකතො ලාභී හුච්චො විවරනො සාවච්චො උපගතො සජ්ඣ සන්තිකං ගතො අත්තනො ආනුභාවං පඤ්ඤානො “අහං

හො ගොතම මතානං නිබ්බන්ධානං ජනාමි”ති වච්ඡා “කථං පන තං ජනාමි”ති වුතො “ජවසිසාති ආගරාපෙච්ඡා මන්තං පරිජපෙච්ඡා නබෙන සිසං ආකොවෙනො නිරයාදිකං තෙහි තෙහි නිබ්බන්ධානං ජනාමි”ති කපෙසි. අප්පසානගමා පරිනිබ්බුතස්ස හික්ඛුනො සිසක පාලං ආගරාපෙච්ඡා “කපෙහි තාව තස්ස ගතිං යසසිදං සිසකපාල”තති ආග. සො වං කපාලමන්තං පරිජපෙච්ඡා නබෙන සිසං ආකොවෙනො නෙව අන්තං න කොපිං පස්සති; අප් සුඤ්ඤා “න සකෙකාසි පරිබ්බාජකා”ති වුතො “උපපරික්ඛිස්සාමි තාවා”ති වච්ඡා පුනපුනං පරිවට්ටෙනො න පස්සතෙව. බාහිරකමන්තො ඛිණ්ණ වස්ස ගතිං කථං ජනිස්සති? අප්පසාන මහකතො ව කපෙත්ති ව සෙදො මුච්ඡි; සො ලජ්ජිතො නුණතිභූතො අධොසි. සුඤ්ඤා “කිලමසි පරිබ්බාජකා”ති ආග. සො ආම කිලමාමි, ඉමස්ස ගතිං න ජනාමි. “තුලෙන ජනාමා”ති. “අගං එතං ජනාමි, ඉතො උත්තරිතරමපි ජනාමි”ති වච්ඡා “නිබ්බාණං ගතො සො”ති ආග. පරිබ්බාජකො “ඉමං විජ්ජං මයං දෙථා”ති ආග. “තෙන හි පබ්බජ”ති වච්ඡා තං පබ්බාජෙච්ඡා පස්මං සමප්පාදමධොනෙ නියොජෙච්ඡා කුසානාහිකුසුපු පතිට්ඨිතස්ස විපස්සනාකම්මධොනං උපදිසි. සො විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණ්ඨි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“කස්සපස්ස ගගවතො බ්‍රාහ්මණස්ස වුසිමතො
පසන්නවිතො සුමනො කුසට්ඨකා¹මද්දසහං
ඉමසමිංයෙව කප්පස්මිං කුසට්ඨකමද්දසහං;
දුග්ගතිං නාහිජනාමි. කුසට්ඨකාසිදං එලං.
කිලෙසා කුසට්ඨකා මයං-පෙ-කානං බුද්ධස්ස සාසන”තති.

අරහත්තං පන පච්ඡා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොන්තො:-

“යතො අගං පබ්බජ්ජො සමමාසමුබුද්ධ සාසනෙ
විමුච්චමානො උග්ගච්ඡං කාමධාතුං උපවිවහං
බ්‍රහ්මුතො පෙක්ඛමානස්ස නතො විත්තං විමුච්චි මෙ;
අකුප්පා මෙ විමුච්චති සබ්බසංයොජනකධා”ති

ගාථාවයං අභාසි.

තත්ථ “සතො අගං පබ්බජ්ජො සමමාසමුබුද්ධ සාසනෙ”ති: යතොප්පතුති අගං පබ්බජ්ජො බුද්ධස්ස ගගවතො සාසනෙ පබ්බජ්ජන කාලතො පට්ඨාය. “විමුච්චමානො උග්ගච්ඡං”ති: සසිකිලෙස පක්ඛනො පස්මං නාව සමප්පිපස්සනාහි විමුච්චමානො වොද්ගධම්ම සවණෙන උට්ඨතිං, එවං උග්ගච්ඡන්තො කාමධාතුං උපවිවහං අනා ාමිමග්ගෙන අවිවන්තමෙව කාමධාතුං අතික්කමි. “බ්‍රහ්මුතො පෙක්ඛමානස්ස නතො විත්තං විමුච්චි මෙ”ති: සදෙවකස්ස අග්ග

භූතතනා සෙවියැවෙන්න බ්‍රහ්මනො බ්‍රහ්මයා හඟවනො මහාකරුණා යොගෙන “අයං කුලපුතො මම සායනෙ පබ්බජිතො කථං නුඛො පටිපජ්ජති”ති පෙක්ඛනතස්ස භතො අනාගාමී මහාසාධිගමනො පච්ඡා අග්ගමනාසාධිගමෙන මම විතතං සබ්බසංසාරිකලසතො අවචන්තමෙව විමුච්චි. “අකුප්පා මෙ විමුහතීති සබ්බසංසාරකාන්තකායා”ති: තථා විමුහන්තවිතතතනා ඵල සබ්බසං සංසාරකාන්තනං ඛයා පරික්ඛයා ඉති ඵලං “අකුප්පා මෙ විමුහතී”ති අස්සො ඛයාකායි.

මහසිරිපෙරයා ගාථාවණණනා

ති ධ්වි තා.

“අනිච්චාති ගහකානි”ති අයං භූතො සිවකපෙරයා ගාථා කා උප්පත්ති?

අයමපි පුරිමබුද්ධස්ස කතාසිකාරො තත්ත තත්ත හවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා විපසයිස්ස හඟවනො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බත්තිතො විඤ්ඤානං පතො ඵකදිවසං හඟවන්තං පිණ්ඩාය වරන්තං පසයිතො පසන්නාමානසො පත්තං ආදිය කුමමාසස්ස පුරෙත්වා අද්දසි. සො තෙන පුඤ්ඤනාමෙත දෙවමනුස්සෙස්ස සංසරන්තො ඉමස්මිං බ්‍රහ්මප්පාදෙ රුජගෙග බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්ති. සිවකොතිස්ස නාමං අහොසි. සො වයප්පතො විජ්ජාසිප්පෙස්ස නිප්පත්තිං ගතො තෙක්ඛනිමජ්ඣාසයභාය කාමෙ පහාය පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජං පබ්බජිතො විවරන්තො සන්තාරං උපසඤ්ඤාමිතො ධම්මං සුත්වා පටිලඳධසදොධා පබ්බජිතො විපස්සනාය කාමං කාරොන්තො නවිරස්සෙව අරහන්තං පාපුණ්ඨි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“ඵසනාය වරන්තස්ස විපසයිස්ස මගෙසිනො

රිත්තකං පත්තං දිස්වාන කුමමාසං පුරුහිං අහං.

ඵනනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං භික්ඛමදදිං තදා;

දුග්ගතිං නාභිජනාමි. කුමමාසස්ස ඉදං ඵලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහන්තං පත පත්වා අඤ්ඤො ඛයාකරොන්තො:-

“අනිච්චාති ගහකානි තත්ත තත්ත පුනප්පනං

ගහකාරකං ගවෙසන්තො දුක්ඛා ජනි පුනප්පනං.

ගහකාරක දිට්ඨොසි පුත ගෙගං න කාගසි;

සබ්බා තෙ ථාපුකා හග්ගා ථුණ්ඨිකා¹ ච විදුළිකා;

විපරියාදිකතං විත්තං ඉධෙව විධිමස්සති”ති

ගාථාවයං අහාසි.

තත් “අභිව්වාති ගහකාති තත් තත් පුනපුන” නති: තස්මි. තස්මි. භවෙ පුනපුනං නිබ්බන්ධනමානාති ගහකාති අත්තභාව ගෙහාති න නිව්වාති අනවට්ඨිතාති ඉත්තරුති පරිත්තකාලාති. “ගහකාරකා ගවෙසනො” ති: ඉමස්ස අත්තභාවගෙහස්ස කාරකං තණ්හාවධිස්සිං. පරිසෙසනො ඵත්තකං කාලං අනුච්චරිනති අභිප්පායො. “දුක්ඛා ඡති පුනපුනං” ති: ඉදං ගහකාරකං ගවෙ සත්තස්ස කාරණව්වතං. යයමා ජරාව්‍යාධිමරණමිස්සත්තාය ඡති නාමෙසා පුනපුනං උපගතං. දුක්ඛා, න ච සා තස්මි අදිට්ඨ නිවත්තති; තයමා තං ගවෙසනො විචරිනති අත්තො.

“ගහකාරක දිට්ඨොසි” ති: ඉද්දති පින යෙන සො සත්තා දට්ඨං තෙන අරියමග්ගස්ස භවකුතා ගහකාරක දිට්ඨො අසි. “පුන ගෙහ” නති: පුන ඉමිස්මිං සංසාරවට්ටෙ ‘අත්තභාවසංඛාතං පුන ගෙහං න කාගසි, න කරිස්සසි. “සබ්බා ගො ථාසුකා ගගො” ති: නව සබ්බා අනවසෙසති ලෙස ථාසුකා මයා භග්ගා. “පුරිණිකා ව පදුලිතා” ති: ඉද්දති තයා කාතබ්බස්ස අත්තභාවසංඛාතස්ස ගෙහස්ස අපිඤ්ඤාසංඛාතා කණ්ණිකා චි භිනනා. “විපරිසාදිතං විගත” නති: මම විත්තං විග තත්තං කතං, ආයතිං අනුපපත්තිධම්මං ආපාදිතං, තතො ඵව. “ඉද්ධෙව විධම්මස්සති” ති: ඉමස්මිං ඵව භවෙ විද්ධං සිස්සති චරිමකචිත්ත නිරොධෙන නිරුජ්ඣස්සතිති අත්තො.

විවකඤ්ඤා රස්ස ගාථාවණ්ණනා නි ට්ඨි තා.

“අරහං සුගතො” ති ආයස්මතො උපවානඤ්ඤා රස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයං කීර පදුමුග්ගරස්ස භගවතො කාලෙ දළිද්දකුලෙ නිබ්බන්ධනා විඤ්ඤාතං. පතොතා භගවති පරිනිබ්බුතො තස්ස ධාතුං ගගෙචා මත්‍රස්ස දෙවතාගගරුද්දසකකුමභණ්ඩගඤ්ඤාබ්බෙහි සත්ත රත්තමයෙ සත්තයොජනිතෙ පුපෙ කතෙ තත් පුබ්බොතං අත්තතො උත්තරුසභිතං වෙලගෙහ ආබ්‍යන්ධා ධජං කචා පුජං අකාසි. තං ගගෙචා අභිසම්මතකො නාම යකඤ්ඤාපති දෙවෙහි වෙතියෙ පුජරකඤ්ඤා. යපිතො අදිස්සමානකායො ආකාසෙ ධාරෙතො වෙතියං තිකචිත්තං පදකඤ්ඤා අකාසි. සො නං දිස්වා භියොසා සොමත්තාය පසත්තමානසො අගොසි. සො තෙන පුඤ්ඤකාමෙත්ත දෙවමත්‍රස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවතියං බ්‍රාහ්මණ කුලෙ නිබ්බන්ධනා උපවානොති උද්ධිතාමො වයප්පතො පෙන වනපටිග්ගහණෙ බුද්ධානුභාවං දිස්වා පටිලභිසද්ධො පබ්බජිතො විපස්සනාය කම්මං කරෙතො අරහත්තං පඤ්ඤා ජලභිඤ්ඤා අගොසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“පදුමුග්ගණ නාම ජිනො සබ්බධම්මානපාරගු
ජලිතා අභිකඤ්ඤාව සම්බුද්ධො පරිනිබ්බුතො.

මහාජනා සමාගමෙ පුජකිකා නවාගතං
 විතං කතාන සුකතං සරිරං අභිරෙපයං.
 සරිරකිම්බං කතාන ධාතුං තත්ථ සමානසුං;
 සදෙවමානුසා සබ්බෙ බුද්ධථුප මකංසු තෙ.
 පඨමා කාලවතමයා, දුතියාසි මණ්ණිමයා,
 තතියා රුපියමයා, චතුත්ථි ඵලිකාමයා,
 තත්ථ පඤ්චමිකාවෙති ලොතිතකමයා අනු,
 ජට්ඨා මසාරගලලසා සබ්බං රතනමසුපරි,
 ජඩ්ඝා මණ්ණිමයා ආසි, වෙදිකා රතනමයා,
 සබ්බසොවණ්ණමයො ථූපො උද්ධං යොජනමුග්ගතො.
 දෙවා තත්ථ සමාගතවා එකතො මනනසුං තදා:
 මයමපි ථූපං කසාම ලොකනාථසා තාදිනො.
 ධාතු ආවෙණිකා තත්ථි, සරිරං එකපිණ්ඩිතං;¹
 ඉමමහි බුද්ධථුපමහි කසාම කාලවුතං මයං.
 දෙවා සත්තහි රතනෙහි අඤ්ඤං වඩ්ඪස්සං යොජනං.
 ථූපො මියොජනුබ්බෙධො තිමිරං බ්‍යපගනති සො.
 නාගා තත්ථ සමාගතවා එකතො මනනසුං තදා:
 මනුසාමාවෙව දෙවා ව බුද්ධථුපං අකංසු තෙ.
 මා නො පමත්තා අසසුමහ, අපමත්තා සදෙවකා,
 මයමපි ථූපං කසාම ලොකනාථසා තාදිනො.
 ඉඤ්ඤාලං මහානිලං අපො ජෙතිරසං මණ්ණි
 එකතො සනතිපාතෙතවා බුද්ධථුපං අනාදසුං.
 සබ්බං මණ්ණිමයං ආසි යාවතා බුද්ධවෙතියං;
 තිණ්ණි යොජනමුබ්බෙධං ආලොකකරණං තදා,
 කුමහණ්ඩා ව සමාගතවා එකතො මනනසුං තදා:
 මනුසා දෙවා නාගා ව බුද්ධථුපං අකංසු තෙ.
 මා නො පමත්තා අසසුමහ, අපමත්තා සදෙවකා;
 මයමපි ථූපං කසාම ලොකනාථසා තාදිනො.
 සබ්බං මණ්ණිමයං ථූපං අකරං තෙ ව කාලවුතං;
 යොජනං තෙපි වඩ්ඪස්සං ආයතං බුද්ධවෙතියං.
 චතුරයොජනමුබ්බෙධො බුද්ධථූපො විරොචති,
 ඔහාසෙති දිසා සබ්බා සතරංසිව උග්ගතො.
 යකකා තත්ථ සමාගතවා එකතො මනනසුං තදා:
 මනුසාමාවෙව දෙවා ව නාගා කුමහණ්ඩා තවා.

පවෙච්ඡාං බුද්ධිසෙට්ඨස්ස අකංසු ථූපමුත්තමං,
මා තො පමත්තා අසසුමහ, අපපමත්තා සදෙවකා.

මයමපි ථූපං කස්සාම ලොකනාථස්ස තාදිනො,
එළිකා ඡාදයිස්සාම ආයතං බුද්ධිවෙතියං.

යොජනං තෙ පි චෛස්සං ආයතං බුද්ධිවෙතියං,
පඤ්චයොජනමුඛෙබ්බො ථූපො ඔභාසතෙ තද.

ගඬුබ්බා ච සමාගනාවා එකතො මත්තස්සං තද;
මනුජ දෙවතා නාභා කුමාණ්ඨා ච යකකා තථා.

සබ්බෙ අකංසු බුද්ධිථූපං මයමෙත්ථ අකාරකා,
මයමපි ථූපං කස්සාම ලොකනාථස්ස තාදිනො.

වෙදියො සත්ත ආත්මාන ධජං ඡත්තමකංසු තෙ,
සබ්බසොවණ්ණමයං ථූපං ගඬුබ්බා කාරස්සං තද.

සත්තයොජනමුඛෙබ්බො ථූපො ඔභාසතෙ තද,
රත්නං දිවා න ඤයනති, ආලොකො හොති සබ්බද.

අතිභොනති න තස්සාභා චන්දසුරා සතාරකා,
සමත්තා යොජනසතෙ පදිපොපි න පජ්ජේ.

තෙන කාලෙන යෙ කෙවි ථූපං සුජේනති මානුසා;
න තෙ ථූපං ආරුහනති අම්බරෙ උක්ඛිපනති තෙ.

දෙවෙහි ඤපිතො යකෙකා අභිසම්මතනාමකො
ධජං වා පුප්ථද්දමං වා අභිරුද්ධෙති උත්තරිං.

න තෙ පස්සනති තං යකකං ද්දමං පස්සනති ගච්ඡතො,
එවං පසස්සිවා ගච්ඡන්තා සබ්බෙ ගච්ඡනති සුග්ගතිං.

විරුද්ධා¹ යෙ පාවචනෙ පසන්නා යෙ ච සාසනෙ
පාවිතිරං දට්ඨකාමා ථූපං සුජේනති මානුසා.

නගරෙ හංසවතියා අහොසිං භතකො තද;
ආමොදිතං ජනං දිස්වා එවං චිත්තෙසහං තද.

උදාරෙ භගවා නෙසො යස්ස ධාතුක්ඛරෙදිසං
ඉමා ච ජන්තා කුට්ඨා කාරං කුබ්බන්තා තප්පරෙ.

අගමපි කාරං කස්සාම ලොකනාථස්ස තාදිනො,
තස්ස ධම්මෙසු දයාදෙ භවිස්සාම අනාගතෙ.

සුඛොතං රජකේනාහං උත්තරෙසප්පං මම
වෙලග්ගෙ ආලග්ගෙත්වාන ධජං උක්ඛිපි මම්බරෙ.

අභිසම්මතකො ගස්ස අම්බරෙ භාසි මෙ ධජං,
වාතෙරිතං ධජං දිස්වා තියෙසා ගාසං ජනෙසගං.

තත් විතතං පසාදෙතො සමඟං උපසඬකමි.
තං භික්ඛුං අභිවාදෙතො විපාකං පුච්ඡං ධජේ.

සො මෙ කපේසි ආනන්දී පිණ්ඩඤ්ජනනං මම
තස්ස ධජස්ස විපාකං අනුභොග්ගසි සබ්බදා.

හත්තිඅස්සරථාපතති සෙනා ව චතුරඞ්ගිති
පරිවාරෙස්සති තං නිවං. ධජදානස්සිදං ඵලං.

සට්ඨි තුරියසහස්සාති හෙරිකො සමලඞ්කතා
පරිවාරෙස්සනති තං නිවං. ධජදානස්සිදං ඵලං.

ඡද්දාසිතිසහස්සාති නාරියො සමලඞ්කතා
විවිතතවත්තාභරණා ආමුත්තමණ්ඩුණ්ඩලා

ආලාරපව්වා හස්සලා සුත්තනා¹ හත්තමඤ්ඤිමා
පරිවාරෙස්සනති තං නිවං. ධජදානස්සිදං ඵලං.

තිංසකපාසහස්සාති දෙවලොකෙ රමිස්සයි.
අසීතිකඛතාං දෙවිනෙදු දෙවරජං කරිස්සයි.

සහස්සකඛතාං රජ ව චක්කවහති භවිස්සයි.
පදෙසරජං විපුලං ගණනාතො අසංඛිඨං.

කපාසහස්සාති ඔක්කාකකුලසම්භවො
ගොතමො නාම ගොතෙතන සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

දෙවලොකා වවිතනා සුක්කමුලෙන වොදිනො
පුඤ්ඤකමෙතන සඤ්ඤාතො බ්‍රහ්මබ්‍රහ්ම භවිස්සයි.

අසීතිනොටිං ඡ්ඡෙදිතො දසකම්මකරෙ බ්‍රහ්ම
ගොතමස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිස්සයි.

ආරුධසිතො සලිබ්බධං ගොතමං සත්තපුඤ්ඤං
උපමානොති නාමෙන ගෙස්සයි සත්ථු සාවකො.

සහස්සස්ස කතං කම්ම ඵලං දස්සෙයි මෙ ඉධ;
සුමුත්තො සරවෙගොව කිලෙසා කොපිතා මම.

චක්කවහතිස්ස සන්නස්ස වාතුද්ධිස්සරස්ස මෙ
තිණ්ණි යොජනසාමනනා උග්ගිගතති ධජ සදා.

සහස්සස්ස ඉතො කපෙට්ඨං කම්මමකරිං හදා;
දුග්ගතිං නාභිජනාමි. ධජදානස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කාහං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

අථායස්මා උපමානො භගවතො උපමානො අහොසි. තෙන ව
සමයෙන භගවතො වාහාබාධො උපපජ්ජි. පේරොස්ස ව ගිනිසහායො
දෙවගිහො නාම බ්‍රාහ්මණො සාවජිඨං පට්ටසති. සො පේරං චතුති

පව්වයෙහි පවාරෙයි. අපායයම උපවානො නිවාසෙත්වා පතනවිවරං ආදිය නයා බ්‍රාහ්මණයා නිවෙසනං උපගඤ්ථි. බ්‍රාහ්මණො “කෙනවි අඤ්ඤාන පයොජනෙන ථෙරෙ ආගතො”ති ඥාතො “වදෙය්‍යාථ හතෙන කෙනත්ථො”ති ආග. ථෙරෙ තස්ස බ්‍රාහ්මණයා පයොජනං ආවිකකින්නො:-

“අරහං සුගතො ලොකෙ වානෙහාබාධිකො මුනි,
සවෙ උණ්ණාදකං අත්ථි, මුනිනො දෙති බ්‍රාහ්මණ.

පුජිතො පුජනීයානං සක්කරෙය්‍යානං සක්කතො
අපචිතො අපචනීයානං තස්ස ඉච්ඡාමි භාතවෙ”ති

ගාථාවයමාග.

තස්සත්ථො:-යො ඉමසමිං ලොකෙ පුජනෙය්‍යානං පුජෙතබ්බෙති සක්කාදිති දෙවෙති බ්‍රහ්මෙති පුජිතො, සක්කරෙය්‍යානං සක්කාතබ්බෙති බිම්බිසාරකොසලරජදිති සක්කතො, අපචනීයානං අපචායිතබ්බෙති මහෙසීති බිණ්ණසවෙති අපචිතො, කිලෙසෙහි ආරක්ඛණාදිනා අරහං, සොභනගමනාදිනා සුගතො, සබ්බඤ්ඤාමුනි මයං සත්ථා, දෙවදෙවො සක්කානං අතිසයෙකා බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා, සො ඉද්දති වාතෙහි වාත හෙතු වාතබොහතිමිත්තං ආබාධිකො ජනො. සවෙ බ්‍රාහ්මණ උණ්ණාදකං අත්ථි, තස්ස වානාබාධවූපසමන්තං භාතවෙ උපතෙත්‍වං ඉච්ඡාමිති. තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො උණ්ණාදකං තදනුරූපං වාතාර හඤ්ච හෙසරං හගවතො උපනාමෙසි. තෙන ව සත්ථු රෙගො වූප සමි. තස්ස හගවා අනුමොදනං අකාසීති.

උපවානකෙට්ඨරයා ගාථාවණ්ණනා

ති වසී තා.

“දිට්ඨා මයා”ති අයයමතො ඉසිදින්නකෙට්ඨරයා ගාථා. කා උපතති? අයමපි පුරිමබ්‍රද්ධසු කතාධිකාරෙ තත් තත් හවෙ පුඤ්ඤති කරුණෙනා විපසයිස හගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පතොගා වීජනිං ගහෙත්වා බොධියා පුජං අකාසී. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසමිං බ්‍රහ්මපාදෙ සුනාපරතතජනපදෙ සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා ඉසිදින්නාති ලද්ධනාමො වයපතො සජ්ඣ වඤ්ඤාමාලාපටියා හණ පාටිභාරියං දිස්වා පසගාමානසො සත්ථාරං උපසබ්බමිත්වා ධම්මං සුත්වා සොතාපනො හුත්වා අගාරං අජ්ඣාමසති. තස්ස හිතානු කමටිනී දෙවතා තං වොදෙන්න:-

“දිට්ඨා මයා ධම්මධරු උපාසකා කාමා අතිවමා ඉති භාසමානා

සාරතතරතතා මණිකුණ්ඩලෙසු පුතොසු දුරෙසු ව තෙ

අපෙකකා.

අදාං න ජනනති යථා ව ධම්මං කාමා අනිච්චා ඉතිවාපි ආහු
රුගඤ්ච හෙසං න බලංචී ඡෙත්තුං තස්මා සිතා පුත්තදුරං
ධනඤ්චා”ති

ගාථාවයමාහ.

තත් “දිට්ඨා මසා ධම්මධරා උපසකා කාමා අනිච්චා ඉති භාස
මානා”ති: ඉධෙකච්ච පරියන්තිධම්මධර උපසකා මයා දිට්ඨා පරි
යන්තිධරතතා එව කාමා තාමෙතෙ අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාම
ධම්මාති කාමෙසු ආදිනවපරිසඤ්ඤාතතං ධම්මං භාසමානා. සයං
පන සාරත්තරතතා මණිකුණම්මලෙසු පුත්තෙසු දුරෙසු තෙ අපෙක්ඛා
සාරත්තා හුත්වා බහලරුගරත්තා මණිකුණම්මලෙසු මණිබවිහෙසු වා
කුණම්මලෙසු පුත්තෙසු ධිහාසු දුරෙසු ව අධිගතසිනෙහා අඤ්ඤං
භණන්තා අඤ්ඤං කරෙන්නා දිට්ඨා මයාති අත්ථො. “සනො”ති:
යස්මා තෙ උපසකා සාරත්තරත්තා මණිකුණම්මලෙසු පුත්තෙසු දුරෙසු
ව අපෙක්ඛවන්නො තස්මා ඉධ ඉමස්මිං බුද්ධසාසනෙ යථාධම්මං
යථාවතො අදාං එකංසෙස න ජනනති, එවමුතාපි ව කාමා අනිච්චා
ඉතිවාපි අහු අගොසි. සත්තපකාති විචිත්ත¹ සභාවාති අධිපපායො.
“ගුහඤ්ච නෙසං න බලංචී ඡෙත්තු”තති: තෙසං උපසකාතං යස්මා
රුගං ඡෙත්තුං සමුවර්තීත්තුං තාදිසං ඤාණබලං නත්ති; තස්මා තෙන
කාරණෙන සිතා තණ්හාවසෙස නිසිභා පුත්තදුරං ධනඤ්ච අලලිනා
නවිස්සරෙජ්ජනති සබ්බමෙතං දෙවතා තංයෙව උපසකං උද්දිස්ස
අඤ්ඤපදෙදෙසෙන කපෙසි. තං සුත්වා උපසකො සංවෙගජ්ජනො
පබ්බජිත්වා නවිරස්සෙව අරගතතං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“විපසසිනො හගවතො බොධියා පාදපුත්තමේ
සුමනො චීජතිං ගග්ග අපුජ්ඣ බොධිමුත්තමං.

එකතවුතෙ ඉතො කපෙස අපුජ්ඣ බොධිමුත්තමං;
දුග්ගතිං නාභිජ්ජාමි. චීජතියං ඉදං එලං.

කිලෙසා කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”තති.

අරගතතං පන පත්වා අඤ්ඤං බ්‍යාකරෙන්නො ඉමා එව ගාථා
අනාසි.

ඉසිදින්නපෙඨරස්ස ගාථාවණ්ණනා
ති ටසි තා.

“දෙවො වා”ති ආයස්මතො සම්මුලකථායනපෙඨරස්ස ගාථා.
කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරෙ නත්ත නත්ත භවෙ
පුඤ්ඤති කරෙන්නො ඉතො චතුත්තවුත්තකපමත්තෙ කුලගෙන

නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤාභං පනොන ඵකදිවසං සන්තරංගිං නාම පච්චේක සද්ධුඛං නිරොධා වුට්ඨතිත්වා පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා පසන්න මානසො භාලඵලං අදායි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුසෙසසු සංසරණො ඉමස්මි. බුද්ධිපාදෙ මගධිරට්ඨි ගහපතිතුලෙ නිබ්බන්තිත්වා සමුලොති ලභිතාමො කච්චායනගොත්තනාය සම්මුලකච්චායනොති පඤ්ඤාසිත්ථි. සො වයපපනො සත්ථු සන්නිකො ධම්මං සුඛා පටිලදධිසඤ්ඤා පබ්බජිත්වා ගිමවන්නසම්පෙ තෙරවාය නාම පබ්බතතුනාය විපස්සනාය කම්මං කරොණො විහරති. අපේක දිවසං මහා අකාලමෙසො සහපවලසහස්සපටලෙන ඵනෙණො ගජ්ජනො විජුලලා නිව්ජාරෙණො ගලගදායනො උට්ඨි ගණො උට්ඨිතිත්වා වසසිතුං ආරභි. අසනියො ඵලිංසු. හං සද්දං සුඛා අව්ජ්ඣාරව්ජ්චනමගිසන්තිආදයො භිහතසිතා තෙරවං භිහරවං රමිංසු. පේරෙ පන ආරද්ධිවිපස්සනන්තා භායෙ ජිවිතෙ ව නිරපෙකො විගහලොමහංසො හං අතිව්ජ්ජනො විපස්සනාය මෙව කම්මං කරොණො සම්මාපගමෙන උතුසපායලාභෙන සමාගිත විතො නාවදෙව විපස්සනං උද්දානකාපෙත්වා සහ අභිඤ්ඤාති අරහන්තං පාපුණි.

තෙනවුත්තං අපදානො:-

“සන්තරංගි නාම ගහවා සයමු අපරුජිතො
විවේකා වුට්ඨිතිත්වාන ගොවරංගිතිකම්මි.

ඵලගණො අහං දිස්වා උපගඤ්ඤං කරසනං;
පසන්නාවිතො සුමනො භාලඵලමදිසනං.

චතුතවුතෙ ඉතො කප්ප යං ඵලං අදදිං තදා;
දුගගතිං නාභිජාමි. ඵලදානසසිදං ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මයහං-පෙ-කහං බුද්ධිස්ස සාසන”න්ති.

අරහන්තං පන පඤ්ඤා අත්තනො පටිපත්තිං පච්චචේකතිත්වා සොමනස්සජිතො උදානවසෙන අඤ්ඤං බ්භාකරොණො:-

“දෙවො ව චස්සති දෙවො ව ගුහායති, ඵකනො මාහං
තෙරවෙ බිලෙ විහරම්මි;

නස්ස මයහං ඵකාසස්ස තෙරවෙ බිලෙ විහරතො නත්ති
ගයං වා ඡමතිහන්තං වා ලොමහංසො වා.
ධම්මතා මමෙසා යස්ස මම ඵකාසස්ස තෙරවෙ බිලෙ
විහරතො

නත්ති ගයං වා ඡමතිහන්තං වා ලොමහංසො වා”ති
ගාථාවයං අගායි.

හන්ති “දෙවො ව චස්සති දෙවො ව ගුහායති”ති: දෙවො ව මෙසො ව චස්සති ව ගුහායති”ති: ව ගුහායති”ති: අත්තො.

ගව්‍යන්තසා¹ හි අනුකරණයෙනි. “විකතොවාහං ගෙරවෙ තිලෙ විහ
ර්ම”²හි: අගඤ්ච එකකො අසහායො අපටිභයො යං පබ්බතගුහායං
වසාමි, තස්ස මග්ගං එවමුත්තස්ස මෙ සන්තො. “නන්දි හසං වා ජමති
තතං වා ලොමහං ඝසා වා”³හි: විංගුත්තාසසඤ්ඤිතං හයං වා නං
නිමිත්තකං සරීරස්ස ජමතිතත්තං වා ලොමහං සනම්මතං වා නන්දි.
‘නාමා’⁴හි: තත් කාරණං වා. “ඛමමනා මජමසා”⁵හි: අපරිඤ්ඤා
වජ්ඣකස්ස හි තත් අපටිභ්ණජ්ඣරුතාය හයාදිතා හවිතබ්බං, මයා
පන සබ්බස්සො තත් පරිඤ්ඤාතං තත් ජ්ඣරුගො සමුච්ඡිදෙනා
තයමා හයාදිතං අභාවො ධර්මතා ව මමෙසා මම ධර්මසභාවො
එසොති අඤ්ඤං බ්‍යාසාසි.

සමුලංගව්‍යාසනාසංඝරස්ස ගාථාට්ඨකානා ති ට්ඨි තා.

“නස්ස සෙදුපමං විතන”⁶ නති ආයග්ගතො බිහිකසංඝරස්ස ගාථා.
කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධස්ස කතාධිකාරෙ තත් තත් හවෙ
පුඤ්ඤති කතෙතො විපක්ඛස්ස හගවහො කාලෙ බුද්ධිමතිතගරෙ
ආරාමගොපකො⁷ ග්‍රන්ථා ජිවතො එකදිවසං හගවතො අකාසෙන
ගව්‍යන්තා දිස්වාප සතනමානස්සො නාමිකෙරථලං දඬුකාමො අගොසි.
සන්දා තං අනුග්‍රහණෙනො ආකාසෙදෙව යං පටිග්ගණිති. සො
හං දිස්වා උදාරං පිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදිත්වා හෙන පුඤ්ඤ
කමෙතා දෙවමනුසස්ස පු සංසරතො ඉමස්මිං බුද්ධිපාදෙ කොසල
රට්ඨි බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා බිහිකොති ලද්ධිකාමො
විඤ්ඤාතං පතොතා සත්ථු සන්තිතො ධර්මං සුත්වා පටිලද්ධිසඤ්ඤා පබ්බ
ජිත්වා කම්මට්ඨානං ගගෙත්වා අරඤ්ඤෙ විහරතොතො සටෙතොතො
නවීරස්සෙව අරගත්තං පාපුණි.

තෙන පුත්තං අපදනො:-

“තගරෙ බුද්ධිමතියා ආරම්භො අගං තද
අද්දසං විරජං බුද්ධං ගව්‍යන්තං අතිලඤ්ඤසෙ.
නාමිකෙරථලං ගග්ගා බුද්ධිසෙට්ඨස්සදසගං;
ආකාසෙ සීතකො සතොතො පටිගණිති මහායසො.
විතති⁸ සඤ්ඤතො මග්ගං දිට්ඨධර්මප්‍රබාවගො
ථලං බුද්ධස්ස දත්තා විපාසනොන වෙනසා
අසිගව්‍යං තද පිතිං විපුලඤ්ඤි සුබමුත්තමං.
උප්පජ්ජතෙ ව රතනං නිබ්බන්ධස්සති තහිං තහිං.
එකතවුතෙ ඉතො කපෙස යං ථලං අදදිං තද;
දුග්ගතිං නාමිජනාමි. ථලදානස්සිදං ථලං.

1. සි. I. & ම. ගව්‍යන්තසා.

2. සි. I & ම. පිඨි.

දිබ්බවක්ඛු විසුඬං මෙ, සමාධිකුසලො අහං,
අභිඤ්ඤාපාරම්පසතො; ඵලදානසිද්ධං ඵලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුඬියං සාසන”නති.

අරහත්තං පත පඨා පේරෙ ඵලපුබ්බෙන නිබ්බාණපුබ්බෙන ව විහරතො පධානපරිඤාගකො පේරෙ තං අරඤ්ඤායතනං ගතත්ථං වසන්තානං භික්ඛූනං පරිගණගණන්තං:-

“කසං සෙලුපමං චිත්තං ධීතං නානුපකම්පති
චිරත්තං රජනීයෙසු කුප්පනීයෙ න කුප්පති.

යසෙවං භාවිතං චිත්තං කුතොතං දුක්ඛමෙසෙති”ති

පස්මං ගාථමාග.

තත් “කසං සෙලුපමං චිත්තං ධීතං නානුපකම්පති”ති: ඉමයම් අරඤ්ඤායතනෙ වසන්තොසු කසං භික්ඛූනො චිත්තං මයංඵලාධිගමෙන ඵකස්නසිලාමයපබ්බතූපමං සබ්බාසං ඉච්ඡානං අභාවතො වසිභාවප්පතරියා ව ධීතං සබ්බෙහිපි ජලාකඩමෙවති නානුකම්පති න වෙධති. ඉද්ධියං අකම්පනාකාරං සද්ධිං කාරණෙන දසෙකතුං “චිරංග”නති ආදී වුත්තං. තත් “චිරත්තං රජනීයෙසු”ති: විරගසංකප්පෙන අරියමග්ගෙන රජනීයෙසු රුගුප්පතතිගෙකුගුහෙසු හෙභුමිකඩමෙමසු චිරත්තං. තත් සබ්බසො සමුච්ඡින්නරගනති අත්තො. “කුප්පනීයෙ”ති: පටිසංඝාතීයෙ සබ්බසම්මපි ආකාතවඤ්ඤාමි. න කුප්පති, න දුස්සති, න විකාරං ආපජ්ජති. “යසෙවං භාවිතං චිත්තං”නති: යසං අරියපුග්ගලයං චිත්තං මනො ඵවං වුත්තනසෙන තාදිභාවෙන භාවිතං. “කුතොතං දුක්ඛමෙසෙති”ති: තං උත්තමපුග්ගලං කුතො සත්තතො සංකාරතො වා දුක්ඛං උපගම්සෙති; න තාදිසං දුක්ඛං අත්ති අත්තො. ඵවං අතීයමවසෙන පුච්ඡිතමත්ථං ඛිතකත්තේරෙ අහතුපනාධිකං කත්වා විසංජේරන්තො:-

“මම සෙලුපමං චිත්තං ධීතං නානුපකම්පති
චිරත්තං රජනීයෙසු කුප්පනීයෙ න කුප්පති.

මමෙවං භාවිතං චිත්තං කුතො මං දුක්ඛමෙසෙති”ති

දුතියගාථාය අඤ්ඤං බ්බාසාසි. තං වුත්තත්තමෙව.

බිත්තකත්තේරසං ගාථාවණ්ණතා
ති වසී තා.

“න තාව සුපිතුං හොති”ති ආයසමනො සොණසං සෙසිපුත්තකත්තේරසං ගාථා. කා උප්පතති? අයමපි පුරිමබුද්ධොසු කතාධිකාරෙ සිඛියං භගවතො කාලෙ වතවරෙ හුත්වා ජීවන්තො ඵකදිවසං සත්තාරං දිස්වා පසන්නාවිත්තො කුරුඤ්ජයඵලං සඤ්ඤානො අද්ධි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙවමබුද්ධොසු සංසරන්තො ඉමයම්.

බුද්ධපරාදෙ කපිලවස්සුසමි. සෙලියුරියනාමකස්ස¹ ගාමගොජ්ඣස්ස පුත්තො හුච්චා නිබ්බන්ති. සොණොතිස්ස නාමං අගොසි. සො වයප්පත්තො භද්දියස්ස සාකියරඤ්ඤෙ සෙනාපති අගොසි. අථ භද්දියරජෙ හෙට්ඨා වුත්තනායෙන පබ්බජිතෙ සෙනාපති “රුජුපි නාම පබ්බජි. කිං මග්ගං සරුවාසෙනා”ති පබ්බජි. පබ්බජිත්වා පන නිද්දුරුමො විහරති න භාවනමනුසුඤ්ජති. තං භගවා අනුප්පියායං අවිච්චිතො විහරන්තො අත්තනො ඔහාසං ථරුපෙත්වා තෙනස්ස සතීං ජනෙත්වා ඉමාය ශාථාය ඔවදන්තො:-

“න තාව සුපිතුං ගොති රත්ති නක්කත්තමාලිති
පටිජ්ඣන්තු මෙවෙසා රත්ති ගොති විජුනන්තා.

ගජිකකඤ්චපතිතං කුඤ්ඤරො වෙ අනුක්කමෙම
සඛායමෙ මෙ මතං සෙයෙසා යං වෙ ජ්වෙ පරුජිතො”ති

ගථාවයං අභාසි.

තත් “න තාව සුපිතුං ගොති රත්ති නක්කත්තමාලිති”ති: අට්ඨති අක්කණෙති වජ්ජිතං නවමං බණං ලභිත්වා ධීතස්ස විඤ්ඤා ජුතිකස්ස යාව න අරහත්තං හත්ථගතං ගොති, තාව අයං නක්කත්ත මාලිති රත්ති සුපිතුං නිද්දුසිතුං න ගොති සුප්පනස්ස කාලො නගොති. අපිච්ච බො පටිජ්ඣන්තුමෙවෙසා රත්ති ගොති විජුනන්තා, එසා රත්ති නාම මනුස්සානං මගප්පකිකඤ්ච නිද්දුප්ගමනෙන විසෙසන්තො නිස්සංගවෙලා භූතා පටිපත්තිං අත්තති සඤ්ඤාත්තුං ජගරියානුයොග මනුසුඤ්ජතුමෙව විජුනන්තා විඤ්ඤානා ඉවජිතා ගොතිති. තං සුචා සො තෙන සංවිග්ගමානසො භිරුහන්තප්පං පව්වුප්පධිපෙත්වා අබ්බො කාසිකඛ්ඛං අභිට්ඨාය විපස්සනාය කවමං කරුන්තො “ගජිකකඤ්චපතිතං”ති දුතියං ගාථමාහ.

තත් “අවපතින”නති: අවමුඛං පතිතං උභිපාදං අබො මුඛං පතිතං. කුඤ්ඤරො වෙ අනුක්කමෙම”ති: කුඤ්ඤරො අනුක්කමෙය්‍ය වෙ. ඉදං වුත්තං ගොති:- “යද්දහං ගජිමාරුතිත්වා සඛායං පටිට්ඨො ගජිකකඤ්චතො පතිගො තද්දහං සඛායමො”නෙන ගජිනා මග්ගො මනො අගොසි. වෙ තං මෙ මරණං සෙයෙසා යද්දෙ ඉදුති කිලෙ සෙති පරුජිතො ජ්වෙය්‍යං තං න සෙයෙසා”ති ඉමං ගාථං වදන්තො යෙව විපස්සනං උපසුක්කාපෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්ඨි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“මගලුඤ්ඤ පුරෙ ආසිං විපිනෙ විවරං අහං
අග්ගසං විරජං බුද්ධං සබ්බධමානපාරගුං,
කුරුඤ්ඤයථලං ගය්‍යා බුද්ධසෙට්ඨස්සදසහං
පුඤ්ඤකෙත්තත්තස්ස වීරස්ස පසන්නො සෙති පාණ්ඨිති.

එකතියෙහි ඉහො කපෙය යං ඵලං අදදිං නදා;
දුග්ගතියං නාතිජානාමි. ඵලදානස්සිද්ධං ඵලං.

කිලෙසා කුමාරිනා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

අරග්ගතං පත පඤ්ඤා සන්ධාරා වුත්තං අත්තනා වුත්තනති උභ
යංගි භාථං ගතභික්ඛකාවපතිනනති ආදිනා පවිද්දහායි. හෙන ඉද
මෙව අසුද්දාසාකරණං අහොසිති.

සොණස්ස සෙට්ඨපුත්තගෙට්ඨස්ස භාථාමණ්ණනා

ති ට්ඨි නා.

"පඤ්ඤාමගුණෙ හිමා"ති ආයස්මහො නිසග්ගෙට්ඨස්ස භාථා.
කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරො තත්ත තත්ත භවෙ
පුඤ්ඤාති උපවිණ්ණෙනා විපස්සිස්ස භගවහො කාලෙ කුලගෙහෙ
තිබ්බතතිනා විඤ්ඤානං පතොනා එකදිවසං සන්ධාරං පිණ්ඩාය වරන්තං
දිස්වා පසනනභිනොනා කපිත්ඵලං අදයි. සො හෙන පුඤ්ඤායමෙවන
සුගතිසුයෙව සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධපරාදෙ කොලියජනපදෙ
කුලගෙහෙ තිබ්බතතිනා නිසගොති ලද්ධනාමො වයප්පතොනා සාධිය
කොලියානං සසිංහමෙ බුද්ධානුභාවං දිස්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිතො
තදගෙව අරග්ගතං පාපුණ්ඨි.

හෙන වුත්තං අපදනො:-

"සුචර්ණචර්ණං සලබ්බධං ආනුගීනං පටිග්ගතං
රටියං පටිපජ්ජන්තං කපිත්ඵලං අදදිං ඵලං.

එකතවුහෙ ඉහො කපෙය යං ඵලං අදදිං නදා;
දුග්ගතියං නාතිජානාමි. ඵලදානස්සිද්ධං ඵලං.

කිලෙසා කුමාරිනා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

සො අරග්ගතං පත පඤ්ඤා අත්තනො සයාගෙ භික්ඛු පමාද විහා
රෙන කාලං චිතිනාමෙනෙත දිස්වා තෙ ඔවදනොනා:-

"පඤ්ඤාමගුණෙ හිමා පියරූපෙ මනොරමෙ
සද්ධාය අභිනිකම්මෙ දුක්ඛස්සන්තකරො භවෙ"ති

පඨමභාථං අහායි.

තස්සන්තො:-"බාලපුරුජ්ජනස්ස පියාසිතබ්බසභාවනාය පියරූපෙ
මනුඤ්ඤාසභාවනාය මනොරමෙ රූපාදිකෙ පඤ්ඤාමගුණෙ කාම
කොට්ඨාසෙ හිමා පටිවච්ඡිතො කම්මඵලසද්ධාය රත්තත්තයසද්ධාය
ව වසෙන සරා සරබ්බතනො නික්ඛම්ම පබ්බජ්ජං උපගතො විඤ්ඤා
ජාතිකො පබ්බජ්ජකාලතො පට්ඨාය සට්ඨෙන්නො වායමන්නො වට්ඨ
දුක්ඛස්ස අත්තකරො භවෙය්සා"ති. එවං හෙ භික්ඛු ඔවදිතො "අයං
පථෙ එව සඤ්ඤාපෙන්නො විගර්හි, සයං පත අකාරකොති මා වින්ත
සිත්තා"ති හෙසං අත්තනො පටිපජනභාවං පකාසෙන්නො:-

“නාභිනදුම මරණං, නාභිනදුම ජීවිතං,
කාලඤ්ච පටිකඛාමි සමපජනො පතියානො”¹ නි
දුතියගාථාය අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

හත් “නාභිනදුම මරණං” නම්: මරණං න අභිකඛාමි, න ප
තෙමි. “නාභිනදුම ජීවිතං” නම්: ඉදං පන තස්ස භාරණවචනං.
යසමා නාභිනදුම ජීවිතං තස්මා නාභිනදුම මරණනම්. යො හි
ආයති ජාතිජරාමරණස්ස සංඛිලෙසානිසංඛිතොරො ආවිණොති උපවි
ණොති සො පුත්‍රබ්‍රහ්මානිතිබ්‍රහ්මානි. අනිනදුනො නානාතරියකතාය
අත්තනො මරණනම් අභිනදුම නාම භාරණස්ස අපපතිනතො,
බිණාසමො පන සබ්බස්සො ආවයගාමිධම්මෙ පතාය අපවයගාමි
ධම්මෙ පතිධ්මිතො පරිඤ්ඤාභවන්තො සබ්බස්සො ජීවිතං. අනති
නදුනො මරණමපි නාභිනදුම නාම භාරණස්ස එව සුපපති
ණතො. හෙතෙහ: “නාභිනදුම මරණං, නාභිනදුම ජීවිතං” නම්.
යදි එවං බිණාසවස්ස පරිනිබ්බාණාතිකඛාමි¹ යාව පරිනිබ්බාණා අවධි
නඤ්ච කතනම් ආග. “කාලඤ්ච පටිකඛාමි සමපජනො පතියා
නො” නි: කිලෙසපරිනිබ්බාණෙ සිද්ධි සති පඤ්ඤාවෙපුලලපතනියා
සතො සමපජනො භෙවලං බ්‍රහ්මපරිනිබ්බාණභාලං පටිකඛාමි.
හං උදිකම්මානො ආගමයමානො විහරාමි. න පන මෙ මරණෙ
ජීවිතෙ වා අනිනදුනා අත්ති, අරගත්තමග්ගෙනෙව තස්ස සමුදාය
තත්තාති.

උසහපෙරස්ස ගාථාවණ්ණනා
නි ධ්මි තා.

“අමබපලුවසඛාස” නම් ආයසමතො උසහපෙරස්ස ගාථා.
කා උපතති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරො හත් හත් හවෙ
පුඤ්ඤති කරුනොති සිතියං ගතවතො කාලෙ කුලගෙගෙ
නිබ්බන්ති. විඤ්ඤාතං පනොති එකදිවසං සත්ථාරං පිණ්ඩාය වරනං.
දිස්සා පසංගාමානස්සො කොසමච්ඡලං අදාසි. සො තෙන පුඤ්ඤ
කමෙමන දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසමි. බුද්ධපාදෙ කපිල
වන්තමි. සකාසරජකුලෙ නිබ්බන්ති. උසහෙති ලද්ධනාමො
වයපසොනා සත්ථ ඤාතිසමාගමෙ බුද්ධානුභාවං දිස්සා පටිලද්ධසද්ධො
පබ්බජි. සො පබ්බජිතභාලතො පට්ඨාය සමණධම්මං. අකාමො දිවා
සංඛිතිකාරුමො සකලරහසිං නිලයමානො ජීවිතාමෙති. සො එක
දිවසං බුද්ධස්සති අසමපජනො නිද්ධං ඔක්කනොති සුපිනොති කෙස
මසුං ඔහාරෙත්වා අමබපලුවවණ්ණං ඕවරං පාරාපිත්වා ගත්තිවායං
නිසිදිත්වා නගරං පිණ්ඩාය පටිච්ඡං හත් ව මනුස්සෙ සමපනොති දිස්සා
ලප්පාය ගත්තිකාමිතො මරුග්ග අත්තානං දිස්සා පටිබුද්ධො “ඊදිසං

නාම සුපිනං මුට්ඨස්සතිනා අසමප්පනෙන නිද්දයමානෙන මයා දිට්ඨ”නති උප්පනසංවෙගො විපස්සනං පට්ඨපෙක්ඛා නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“කකුධං විලසන්නංව දෙවදෙවං නරාසභං
රට්ඨං පටිපථ්ථන්නං කොසමමදදිං ඵලං.

එකතියෙ ඉතො කප්ප යං ඵලං අදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාභිජනාමි. ඵලදානස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා ඤාපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අථ ථෙරෙ යථාදිට්ඨං සුපිනං අඤ්ඤාසං කත්වා අරහත්තස්ස අභිගතත්තා නස්සෙව, සුපිනස්ස භික්ඛනාවසෙන අඤ්ඤා බ්‍යාකරෙන්නො:-

“අමබ්පලලවසඤ්ඤාසං අංසෙ කත්වාන විවරං
නිසින්නො හත්ථිභ්වායං ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසිං.

හත්ථිකඤ්ඤා ඔරුය්‍යා සංවෙගං අලභිං තදා.

සොහං දින්නො තදා සන්නො, පන්නො මෙ ආසවකකියො”ති ගාථාවයමාහ.

තත් “අමබ්පලලවසඤ්ඤාසං අංසෙ කත්වාන විවර”නති: අමබ්පලලවසාරපච්චාලවණණං විවරං බන්ධි කර්තෘන උත්තරාසභිං කර්තෘ. “ගාම”නති: අන්නොරාජධානිං හත්ථිකඤ්ඤා නිසින්නො පිණ්ඩාය පාවිසිං. පටිට්ඨමත්තෙව මහාජනෙන ඔලොකියමානො හත්ථිකඤ්ඤා ඔරුය්‍යා සිතො පටිවුලස්සිං. පටිවුලස්සිං ව සංවෙග මලභිං. තදා මුට්ඨස්සති අසමප්පනො හුත්වා නිද්දයොක්කමනෙන එතං ජනංති, අපරෙ පන රාජව හුත්වා රත්තභාගෙ එවිරුපං සුපිනං දිස්වා විභාහාය රත්තයා හත්ථිකඤ්ඤා ආරුය්‍යා නගරවිට්ඨං වරන්නො තං සුපිනං සර්තෘ හත්ථිකඤ්ඤා ඔරුය්‍යා සංවෙගං ලභිත්වා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්වා උද්ගතං උද්ගතෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසිති වදන්ති. “දින්නො”ති: නස්මිං රාජකාලෙ ජාතිමද භොගමදදිති පරිද්ධින්නො සමාන්තා සංවෙගමලභිති යොජනා.

උසගපෙඨරස්ස ගාථාවණණතා
ති වසි තා.

“අසමිති කප්පමො”ති ආයතමතො කප්පමකුරපෙඨරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අසමපිපුරිමබුද්ධස්ස කතාධිකාරො තත් තත් භවෙ පුඤ්ඤාති උපවිණින්නො විපස්සස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්ධිත්වා විඤ්ඤාතං පන්නො එකදිවසං භගවත්තං විභාහාය නදියා නිරෙ අඤ්ඤාභරස්මිං රුකකමුලෙ නිසින්නං දිස්වා පසන්න මානස්සා කෙනකි පුපෙඨති පුජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤාකමෙත්ත

දෙවමිත්‍රසෙසසු සංසරනොතා ඉමසමි. බුද්ධියාදෙ සාවන්තියං දුග්ගත කුලෙ තිබ්බතතිත්වා යාව ඵස්සතති තාව අඤ්ඤං උපායං අජ් නනොතා කපපටබණ්ඩත්වාසනො සරාවගන්තො තත් තත් කුරං පරියෙසනො විවරි. තෙන කප්පටකුලෙත්ව පඤ්ඤාසිත්. සො වස්සපෙනො තිණං විකතිණිත්වා ජීවිතං කප්පෙනො එකදිවසං තිණ ලාවතත්. අරඤ්ඤං ගතො තත් අඤ්ඤතරං බිණ්ණසවන්තරං දිස්වා තං උපසම්බුත්තිං වැදිත්වා නිසීදි. තස්ස ථෙරො ධම්මං කපේසි. සො ධම්මං පුත්වා පටිලක්ඛසඤ්ඤා “කිං මෙ ඉමාය කිව්ජ්ජිකායා”ති පබ්බජිත්වා අත්තනො තිවත්තකපපටවොදං එකසමිං ධානෙ තිකම්පි. යද තස්ස අනභීරති උපපජ්ජති, තද තං කපපටං ඔලොකෙති. ඔලො කෙනතස්ස අනභීරති විගව්ජ්ජති, සො සංවෙගං පටිලභති. එවං කරොනො සත්තකම්පතො උපපබ්බජි. තස්ස තං කාරණං භික්ඛු භග වතො ආරොවෙසුං. අපෙකදිවසං කපපටකුරො භික්ඛු ධම්මසභායං පරිසපරියනො නිසිනො න්ද්දසත්. තං භගවා වොදෙනො:-

“අයමිති කපපටො කපපටකුරේ. අව්ජාය අතිගරිතාය
අමතසට්ඨකායං ධම්මකතමනො, කතපදං ක්කානාති
ඔවෙතුං.

මා ඛො තිං කපපට පචාලෙසි, මා තං උපකණ්ණකමිති
තාලෙස්සං;
තන තිං කපපට මතතමඤ්ඤාසි සබ්බමජ්ඣමිති පටි
ලායමානො”ති

ගාථාවයං අභාසි.

තත් “අයමිති කප්පටො කප්පටකුරෙ”ති: කපපටකුරේ භික්ඛු “අයං මම කපපටො ඉමං පරිදතිත්වා යථා තථා ජීවාමි”ති එවං උපනතමිත්ථාපිතකෙකා. අව්ජාය අතිගරිතාය අමතසට්ඨකායං මම අමතසට්ඨ තහං තහං වස්සනෙත අමතමධිගතං අගමනුසාසාමි අහං ධම්මං දෙසෙමි අක්ඛිභුතසමි. ලොකස්මිං ගතනොතා අමතදුනුභිනති ආදිතා සොසෙත්වා මයා ධම්මාමතෙ පවස්සියමානෙ කතපදං ක්කා නාති ඔවෙතුං. ලොකීයලොකුත්තරක්කානාති උපවෙතුං. භාවෙතුං. කතපදං කතමය්‍යවිතිතභාවනාමය්‍යං ඉදං මම සාසනං; තථාපි ධම්මකතමය්‍යො මම සාසනධම්මතො උක්කණ්ණපිතො අපගත මානසො කපපටකුරොති තං වොදෙත්වා පුතපිස්ස සහණ්ණං. වොරං ගණ්ණනො විස පමාදවිහාරං දස්සෙතො:- “මා ඛො තිං කපපට පචාලෙසි”ති ගාථමාග.

තත් “මා ඛො තිං කපපට පචාලෙසි”ති: තිං කපපටකුර මම ධම්මං පුණ්ණාමිති නිසීදිත්වා මාඛො පචාලෙසි. මා පචාලය මා නිද්දං උපගමි. “මා තං උපකණ්ණකමිති තාලෙස්සං”නති: තං නිද්දය මාතං. උපකණ්ණකමිති කණ්ණසමිපෙ දෙසනාගන්තෙත අහං මා ව

තාලෙයාං යථා ඉතො පරං කිලෙසප්පභාණාය අභං තං ඔවදෙයං.
තථා පටිපජ්ජාතීති අනෙං. “නහ තං කප්පම මහගම ඤායාමි”ති. තං
කප්පම සමික්ඛෙකම්භි පචලායමානො මහතං පමාණං නහ අඤ්ඤායාමි.
“අයමති දුලලහො ඛණො පටිලද්ධො, සො මා උපච්චගා”ති එතනතං
නන්තායාමි. “පස්ස යාවඤ්චි හෙ අපරම”නති වොදෙසීති. එවං හගවතා
විහි ගාථාහි ගාලිකං තං නිශ්ශය්‍යා වොදනාය කතාය අට්ඨිවෙධවිද්දො
විය වණ්ඩගජෙ මග්ගං. ඔතරනො විය ව සඤ්ජාතසංවෙගො
විපස්සනං පට්ඨපෙතො නවිරසොව අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“විත්තා නදියා තිරෙ විහායි දිපදුත්තමො;

අඤ්ඤං විරජං බුද්ධං එකග්ගං සුසමාතිතං.

මධුගකිස්ස පුපෙඨන තෙනකස්ස අභං තද
පසන්නවිතොතො සුමනො බුද්ධසෙට්ඨස්ස පුජසිං.

එකනවුතෙ ඉතො කපෙප යං පුප්ථමභිපුජසිං;
දුග්ගතිං නාතිජානාමි. බුද්ධපුජාසිද්ධං එලං.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පතො සත්ථාර වුත්තගාථාවයමෙව අත්තනො
අරහත්තාධිගමස්ස අබ්බසභුත්තති පච්චදහායි. තෙනස්ස තමෙව
අඤ්ඤා ඛ්‍යාකරණං අගොසිති.

කප්පමකුරුකේරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

මගුණ්ඩගමවණ්ණනා

ස ම තතා.

“අහො බුද්ධා අහො ධම්මා”ති: ආයතමනො කුමාරකයාපකේර
රස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමෙ පුරිමබුද්ධොසු කතාධිකාරෙ තත්ථ
තත්ථ හවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනො පදුමිත්තරස්ස හගවතො කාලෙ
බ්‍රාහ්මණකුලෙ තිබ්බත්තිතො විඤ්ඤානං පාපුණි. “කුලගෙගෙ”ති පන
අබ්බුත්තකර්මසංථායං වුත්තං. සො සත්ථු සන්තිකං ගන්තො ධම්මං
සුණෙනො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං විත්තකපිකානං අග්ගධාරානෙ ඝපෙ
ත්තං දිස්වා සයමෙ තං ධානත්තරං ආකම්භෙනො පණ්ඩානං කතො
තදනුරූපාති පුඤ්ඤති තරොනො කාසපස්ස හගවතො කාලෙ
සමණ්ඩමං කතො සුගතිපුයෙව සංඝරනො ඉමසමිං බුද්ධපාදෙ
රජග්ගෙ සෙට්ඨිතිතාය කුච්ඡමි පටිසක්ඛිං ගණයි. සා කීර කුමාරිකා
කාලෙයෙව පබ්බට්ඨකාමා හුචා මාතාපිතරො යාවිතො පබ්බජ්ජං
අලග්ගිතා පතිකුලං ගතාපි ගග්ගං සංඝස්ථිතෙ අජානන්ති සාමිකං

ආරාධෙතො¹ තෙන අනුඤ්ඤතා භික්ඛුණීසු පබ්බජි. තස්සා ගබ්භිණීභාවං දිසවා භික්ඛුණීයො දෙවදත්තං පුට්ඨංසු. සො “අස්ස මණ්ඩි”ති ආහ. පුත දසබලං පුට්ඨංසු. සත්ථා උපාලිතේරං පටිච්ඡා පෙසි. පේරො සාවඤ්ඤාගරවාසිති කුලාති විසාබ්ඤ්ඤා උපාසිකං පකෙකාසාපෙතො සරාජ්කාය පරිසාය විනිවින්නතො “පුරෙ ලද්ධො ගබ්භො, පබ්බජ්ජා අරොගා”ති ආහ. සත්ථා “පුට්ඨිතිච්ඡිතං අධිකරණ”භනි පේරස්ස සාධුකාරං අද්දසි. සා භික්ඛුණී සුවණ්ණබ්බසදිසං පුත්තං විජාසි. තං රාජා පසෙනදිකොසලො පොසෙසි. **කායාපො** ති වස්ස නාමං අකංසු. අපරභාගෙ අලභිකරිතො සත්ථු සනතිකං තෙතො පබ්බාපෙසි. කුමාරකාලෙ පබ්බජිතතො භගවතො “කායාපං පකෙකාසථ, ඉදං ඵලං වා බාදනීයං වා කායාපස්ස දෙථා”ති වුත්තෙත “කතරණ්ණ කායාපස්සා”ති “කුමාරකායාපස්සා”ති ඵලං ගතිහතාමතො රඤ්ඤ පොසාවතීයපුත්තතො ව වුඛකාලෙපි **කුමාරකායාපො** තෙව පඤ්ඤාදිත්ථ. සො පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය විපස්සනාය මෙව කමමං කරොති, බුද්ධිවචනඤ්ඤා උග්ගණතාති. අථ තෙන සද්ධිං පබ්බහමත්ථො සමණ්ණධම්මං කතො අනාගාමී හුත්වා සුද්ධාවාසෙ නිබ්බන්ධො මහාබ්‍රහ්මා විපස්සනාය මුඛං දස්සෙතො “මග්ගඵලප්පත්තියා උපායං භාරිසාමී”ති පඤ්චදසපඤ්ඤා අනිසංකරිතො අනිවන්තෙ වසන්තස්ස පේරස්ස “ඉමෙ පඤ්ඤා සත්ථාරං පුට්ඨෙය්‍යාසි”ති ආවිකම්මො ගතො. සො තෙ පඤ්ඤා භගවත්තං පුට්ඨි. භගවාපිස්ස බ්‍යාකාසි. පේරො සත්ථාරා කපිතනියාමෙනෙව තෙ උග්ගණතිතො විපස්සනං ගබ්භං ගණ්ණාපෙතො අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“ඉතො සංසහස්සම්භි කපෙප උපපජ්ජි නායකො
සබ්බලොකතිභො විරො **පදමුත්තර**නාමකො.

තද්ගං බ්‍රාහ්මණො හුත්වා වසන්තො වෙදපාරගු
දිවාචිතාරං විවරං අග්ගං ලොකනායකං.

වතුසඨ්ඨං පකාසෙත්තං බොධියත්තං සදෙවකං
විචිත්තකපිකානග්ගං වණ්ණෙය්‍යති මහාජනා.

තද මුද්ධිවිභොගං නිමත්තෙතො තථාගතං
නානාරත්තෙති වත්තෙති අලභිකතො මණ්ඩපං.

නානාරත්තපජේරං සසඬ්ඤං භොජයිං තඬිං.
භොජයිතො සත්තාගං නානග්ගරසභොජනං.

නානාවණ්ණෙති පුපෙඨති පුජයිතො සසාවකං
තිපජ්ජ පාදමුලමිති නං ඨාතං පත්ඨං අගං.

තද මුනිවරො ආග කරුණාකරසාසයෝ¹
පසාපේතං දිජවරං පදුමානනලොචනං.

පිතීපාමොජ්ජබහුලං සමුග්ගන තනුරුගං²
ගාසායිකං විසාලකබ්බං මම සාසනලාලසං.

මම පාදමූලෙ පතීතං එකාවතනසුමානසං.
එස පතේති තං ණානං විවිත්තකපිකතතවං.

සතසගසෝ ඉතො කපෙප ඔක්කාකකුලසමභවො
ගොතමො නාම ගොතෙතන සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

තස්ස ධම්මෙසු දයාඤ්ඤා ඔරසො ධම්මනිව්ඤ්ඤො
කුමාරකයාපො නාම ගෙස්සති සත්ථාසාවකො.

විවිත්තපුප්ඵ පුස්සානං රතනානව වාගසා
විවිත්තකපිකානං සො අග්ගතං පාපුණ්ණිස්සති.

තෙන කම්මෙන සුකතෙන චෙතනාපණ්ණිති ව
ජහිත්වා මානුසං දෙහං තාවතීංසං අගච්ඡතං.

පරිබහමිං භවාකාසෙ රභගමජේඛි යථා නවො,
සාධාමිගත්තජො හුත්වා මිහිසා කුච්ඡිමොක්කමිං.

තද මයි කුච්ඡිගතෙ වජ්ඣවාරො උපසිතො,
සාධෙන වහ්නා මෙ මාතා නිග්‍රොධං සරණං ගතා.

තෙන සා මිගරාජෙන මරණං පරිමොචිතා
පරිච්චජ්ඣා සප්පාණං මම්මෙවං ඔවදී තදු:

නිග්‍රොධම්මෙව සෙවෙය්‍ය මා සාබ්බපසංවසෙ;
නිග්‍රොධසමිං මතං සෙය්‍යො, යස්සෙධි සාධසමිං ජීවිතං.

තෙනානුසිඝො මිගපුඵලෙනං
අගං ව මාතා ව තපේතරෙ ව
ආගමම රමමං තුසිතාධිවාසං
ගතො පවාසං සසරං යපේව.

පුත්ත කස්සපවීරස්ස අත්තමෙතමහි සාසනෙ
ආරුක්ඛ සෙලසිබරං පුජිත්වා ජිනසාසාසනං.

ඉදුන්තං රාජගහෙ ජාතො සෙසිකුලෙ අනු
ආපනනගබ්භා මෙ මාතා පබ්බජි අනගාරියං.

සගබ්භන්තං දිස්වාන³ දෙවදත්තමුපානසුං.
සො අවොච: විනාසෙථ පාපිකං භික්ඛුණ්ණං ඉමං.

1. සි. I. භාසයො.

2. තනුරුලං. අප. පා.

3. සි. I. විදිකාන.

ඉදුනිපි බ්‍රිතීන්දෙන ඒනෙන අනුකම්පිතා
සුඛිනී අජිනී මයං මාතා භික්ඛුණුපය්‍යසෙ.

නං විදිනා මහිපාලො කොසලො මං අපොසගි
කුමාරපරිභාරෙන; නාමෙනාගව කය්‍යපො.

මහාකය්‍යප මාගමම අහං කුමාරකය්‍යපො.
වමමිකසදිසං කායං සුනා බුබෙන දෙසිනං.

තතො විතතං විමුච්චි මෙ අභුපාදය සබ්බසො;
පායාසිං දමසිනාගං එතදග්ගං අපාපුණිං.

කිලෙසා කුමාරිකා මයං-පෙ-කතං බුබය්‍ය සාසනං”ති.

අරගතතං පන පනා විතතකටිකභාවෙන සන්ධාරං එතදග්ගෙ
කපිතො අතතතො පටිපතති. පච්චවෙකඛිනා රතනතතයගුණවිභා
වන බුබෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරෙන්නො:-

“අහො බුබා! අහො ධම්මා! අහො නො සන්තසම්පදා!
යත් එතාදිසං ධම්මං සාවකො සච්ඡිකාතිති.

අසංවෙය්‍යසු කපෙපසු සක්කායාධිගතා අනු
තෙසමයං පච්ඡිමකො චරිමොයං සමුය්‍යසො

ඤ්ඤාමරණසංසාරෙ නත්ති දුනි පුනබ්බවො”ති

ගාථාවයං අහාසි.

තත් “අහො”ති: අච්ඡරියන්තේ නිපාතො. “බුබා”ති: සබ්බඤ්ඤ
බුබා. ගාරවචසෙනබ්බවනං. “අහො අච්ඡරියා සම්බුබා”ති අන්තො.
“ධම්මා”ති: පරියතතිධම්මෙන සසිං නව ලොකුත්තරධම්මා. “අහො
නො සන්තසම්පදා”ති: අමානං සන්තී දසබ්ලාදිකා අහො සම්පතියො.
“සන්තා”ති: යසම් සන්තරි බ්‍රහ්මචරියවාසෙන. “එතාදිසං ධම්මං
සාවකො සච්ඡිකාතිති”ති: එතාදිසං එවරූපං සුචිසුද්ධිකානාභිඤ්ඤ
පරිවාරං අනවසෙසකිලෙසකඛයාවගං සන්තං පණිතං අනුත්තරං
ධම්මං සාවකොපි නාම සච්ඡිකරියානි, තස්මා එවං “විචිතගුණ විසෙ
සාධගමගෙනුගුතා අහො අච්ඡරියා බුබා භග්වන්තො! අච්ඡරියා ධම්ම
ගුණා! අච්ඡරියා අමානං සන්තී සංපතියො”ති රතනතතයගුණාධි
මුඛතං පච්චෙදෙතිති. ධම්මසම්පතතිකිත්තනෙනෙවති සංඝසු පටිපතති
කිත්තිතා භොතිති. එවං සාධාරණවසෙන දස්සිතං ධම්මයං සච්ඡි
කරියං ඉදුනි අනුපනාසිකං කරිනා දස්සෙන්නො “අසංවෙය්‍යසු”ති
ගාථමාග.

තත් “අසංවෙය්‍යසු”ති: ගණනපථං විචිවතෙනසු මහා
කපෙපසු. “සක්කායා”ති: පඤ්චුපාදනකඛයා, තෙති පරමන්තො
විජ්ජමානධම්මසමුගතාය සක්කායාති වුවවනති. “අනු”ති: වුත්ත
රූපා යස්ස අනාධිගතතතා අනපකතා අගෙසුං. “නොසමයං සච්ඡිම

කො වර්ණමාසං සමුක්ඛසො”ති: යසො අයං සබ්බපච්ඡිමනො තතො එව වර්ණො, තයො ජනිමරණසගිතො ඛක්ඛාදිපටිපාටිසඤ්ඤිතො සංසාරො ඉදුනි ආයතිං පුත්තභවාභාවතො නත්ති අයමනතිමා ජනීති අත්තො.

කුමාරකායපණ්ණරස්ස ගාථාවණ්ණනා
ති වසී තා.

“සො හවෙ දහගේ ගිහබු”ති ආයසමනො ධම්මපාලපණ්ණරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයංපි පුරිමබුඤ්ඤා කතාධිකාරෙ තත් තත් හවෙ පුඤ්ඤාති උප්පිණ්ණෙනා අසම්මදස්සස්ස හගවතො කාලෙ කුල ගෙගෙ නිබ්බතතිතා විඤ්ඤාතං පනතො කෙනවිදෙව කරණීයෙන වනන්තං උපගතො සන්තරං දිස්වා පසන්නාමානසො පිලකඛඵලමදුසි. සො තෙන පුඤ්ඤානමෙව දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මිං බුද්ධිපාදෙ සන්තරි පරිනිබ්බුතෙ අවන්තිරසේ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බතතිතා ධම්මපාලොති උඛ්භාමො වයප්පනො භක්කසිලං ගන්තො සිප්පං උග්ගරොති පටිනිවත්තනෙනා අනන්තමග්ගෙ එකස්මිං විහාරෙ අඤ්ඤාතරං පෙරං දිස්වා තස්ස සන්තිරත ධම්මං සුඛා පටිලභාසදො පබ්බජිතා විපස්සානං වඩෙස්සා ඡළභිඤ්ඤා අගොසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“වතනෙන බුද්ධං දිස්වාන අසම්මදස්සං මහායසං
පසන්නවිතො සුමනො පිලකඛඵලමදුසගං.

අධාරසෙ කප්පසතෙ යං ඵලං අදදිං තදු;
දුග්ගතිං නාභිජනාමි. ඵලදුනස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-නතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

ඡළභිඤ්ඤා පන හුචා සමාපත්තිසුඛෙන විනිතාමෙතො එක දිවසං තස්මිං විහාරෙ වෙ සාමණේරෙ රුක්ඛග්ගෙ පුප්පාති ඔව්ණ්ණෙන ආරුලාසාධාය භග්ගාය පතනෙන දිස්වා පෙරො ඉද්ධානු භාවෙන හත්තේ ගගෙතා අරොගෙයෙව භූමියං යපෙතා තෙසං සාමණේරානං ධම්මං දෙසෙතො:-

“යො හවෙ දහගේ හික්කු යුජ්ඣි බුද්ධාසාසනෙ
ජගරෙ පතිසුත්තෙසු අමොසං තස්ස ජිවිතං.

තස්මා සද්ධං ව සීලව පසාදං ධම්මදස්සනං.
අනුයුජ්ඣ මෙධාවි සරං බුද්ධානුසාසන”නති

ඉමා වෙ ගාථා අභාසි.

තත් “සො”ති: අතියමව්වනං. “භවෙ”ති: දලහන් නිපාතො. “දහගේ”ති: තරුණො. භික්ඛනීති=භික්ඛු. “සුඡනි”ති: සුචනි වායමති. “ඡගගේ”ති: ඡගරධමමසමනනාගතො. පතිසුභෙනසු සුපනෙනසු. ඉදං වුත්තං හොති:-සො භික්ඛු දහරොව සමානො තරුණො වා නථාහං පච්ඡා වුඩ්ඪකාලෙ ඡනිස්සාමිති අවිනෙතඤ්ඤා බුද්ධානං සාසනෙ අප්ප මාදපටිපත්තියං යුජ්ඣති සමථවිපස්සනාභාවනාය යොගං කරොති සො සුභෙනසු අවිජ්ජානිද්දාය සුභෙනසු පමනෙනසු සද්ධාදිඡගරධමම සමනනාගමෙන ඡගරො; තතො ඵච අත්තතිතපරතිතපාරිසුරියා අමොඝං අවඤ්ඤාං තස්ස ජීවිතං යසමා ඵතදෙව තසමා සද්ධං ව, අත්ථි කමෙව විපාකොති ආදිතයපථවත්තං කමෙථලසද්ධං ව, සද්ධුපතීබද්ධා තතා සීලස්ස තදුපතීස්සයං චතුපාරිසුද්ධිසීලං ව, සමමාසමවුද්ධො භගවා ස්වාකකාතො ධම්මො සුපටිපන්නො සංඝොති ඵචං පටිත්තරතනත්ත යපසාදං ව, විපස්සනාපඤ්ඤාසතිතාය මග්ගපඤ්ඤාය පරිඤ්ඤාදි වසෙන චතුසමවධමධදස්සනං ව, මෙධාවි ධම්මොජ්ජපඤ්ඤාය සමහනා ගතො භික්ඛු බුද්ධානං සාසනං ඔවාදං අනුසිට්ඨං අනුස්සරන්තො ආදිත්තමපි අත්තනො සිසං අජ්ඣුපෙක්ඛිතො අනුසුඡෙථ තත් අනු යොගං ආත්තං කරොයාති අත්තො.

ධම්මපාලඤ්ඤරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

“කසසිඤ්ඤාති සමථං ගතාති”ති ආයසවතො බ්‍රහ්මාලීඤ්ඤරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමවුද්ධොසු කතාධිකාරො තත් තත් භවෙ විවට්ඨපතිස්සයං කුසලං උපවිණන්තො විපසසිස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්තිතො විඤ්ඤාතං පනෙතා ඵකදිවසං සත්ථාරං පිංඩාය වරන්තං දිස්වා පසන්නමානසො වජ්ඣිතො වාරථල මද්දසි. සත්ථා අනුමොදනං වතො පසකාමි. සො තෙන පුඤ්ඤ කමෙවන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ කොසල රථෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිතො බ්‍රහ්මාලීති ලද්ධනාමො විඤ්ඤාතං පනෙතො ගෙතුසමපතියා වොදියමානො සංසාරෙ සංඡතසංවෙගො කාදිසෙන කල්‍යාණමිත්තසංනිස්සයෙන බුද්ධාසාසනෙ පබ්බජිතො පති රූපං කමමස්සානං ගහෙතො අරඤ්ඤා විහරන්තො ඤ්ඤාසංස පටිපාකං ගතත්තා නවිරස්සෙව විපස්සනං වර්ධිතො ඡලතිඤ්ඤා අහොසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“සුවණ්ණවණ්ණං සමුද්ධං ආනුතීනං පටියග්ගං
රපියං පටිපජ්ජන්තං වාරථලමද්දසගං.

ඵකනවුතෙ ඉතො කපෙප යං ඵලං අදදිං තද්ද;
දුග්ගතිං නාභිඡන්තාමි. ඵලද්දනස්සිදං ඵලං.

කීලෙසා ක්‍රියාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

ජලභිඤ්ඤා පන හුනා මග්ගසුඛෙන ඵලසුඛෙන වීතීනා මෙනෙතා ඵකදිවසං පධානපටිග්ගාගකෙන පෙරෙන තසමිං අරඤ්ඤා යතනෙ භික්ඛු උදදිසං චුතතං පධානානුයෝගං පරිග්ගණනෙන්තා:-

“කසිනිකියාති සමථං ගතාති
අසායා යථා සාරපිනා සුදනතා?
පභිණ්මානස්ස අනාසවස්ස
දෙවාපි කස්ස පිහයනති තාදිනො?”

මග්ගසුඛෙන සමථං ගතාති
අසායා යථා සාරපිනා සුදනතා,
පභිණ්මානස්ස අනාසවස්ස
දෙවාපි මය්හං පිහයනති තාදිනො”ති

ගාථාවයං අභාසි.

තස්සන්තො:-ඉමසමිං අරඤ්ඤායතනෙ වසන්තොසු භික්ඛුසු කස්ස භික්ඛුනො පෙරස්ස් වා නවස්ස වා මජ්ඣිමස්ස වා පෙනෙන සාරපිනා සුදනතා අසායා විය මතව්ණිඨාති ඉන්ද්‍රියාති සමථං දනතභාවං නබ්බි සෙවනභාවං ගතාති? කස්ස නවවිධංපි මානං පභාය ජීතත්තා පභිණ්මානස්ස චතුත්තංපි ආසවානං අභාවෙන අනාසවස්ස ඉඨාදිසු තාදි ලකඛණප්පත්තියා තාදිනො දෙවාපි පිහයනති මනුස්සාපි සමාපටි පත්තිදස්සනාදිනා ව ආදරෙන වඩෙස්සන්ති. තත්ථ ව ගාථාය පුරිම අද්ධෙත අනාගාමිමග්ගාධිගමො පුඤ්ඤා; අනාගාමිනොපි හි ඉන්ද්‍රියාති පභිණ්කාමරාගබ්‍යාපාදතාය සමථං නිබ්බිසෙවනතං ගතාති භොනති. ඉතරෙන අරහත්තමග්ගපටිලාභොති; අරහා හි පභිණ්මානො අනාසවො තාදිති ව චුච්චති. අථායසමා බ්‍රහ්මාලී පධානපරිග්ගාගකෙන චුතතං “කසිනිකියාති”ති ගාථා පවුද්ධාසි. තදන්තං අතනුපනාසික වසෙන විස්සරේන්තො “මයතින්ද්‍රියාති”ති ආදිකාය දුතියගාථාය අඤ්ඤා බ්‍යාකාසි. තත්ථ “මයතින්ද්‍රියාති”ති: මම වක්ඛාදිති ඉන්ද්‍රියාති. සෙසං චුතතතයමෙව.

බ්‍රහ්මාලීපත්ථස්ස ගාථාවණ්ණනා
ති වසී තා.

“ජම්පාපසා විග්ගහදුකා”ති ආයසමතො මොහරුප්පත්ථස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබ්‍රද්ධෙසු කතාසිකාරො පද්‍රමනන රස්ස හගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බත්තිවා විඤ්ඤාතං පත්තො ඵකදිවසං සන්ති සනතිකෙ ධම්මං පුණ්ණෙනා සත්ථාරං ඵකං භික්ඛුං ඵුබ්බිවරධරානං අග්ගඨානෙ ස්පෙන්නං දිස්වා තං ඨානං ආකං බන්තො පණ්ඩිතං කත්වා තත්ථ තත්ථ හවෙ පුඤ්ඤාති කරොන්තො අත්ථදස්සියස්ස හගවතො කාලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිවා බ්‍රාහ්මණානං විජ්ජාසිපෙපසු නිප්පාහං ගතො බ්‍රාහ්මණමාණවෙ විජ්ජාසිප්පාති සික්ඛාපෙත්තො ඵකදිවසං අත්ථදස්සියස්ස හගවතං භික්ඛුසංස

පරිවූත. ගවේෂණ. දිව්‍ය, පසුගියානු සහ පවතින සෑම වස්තුවක්
සිරසි අප්‍රි. කවි “යාවතා රුපිනො සත්‍යා” නි අදිනා ඡති ගාථානි
අභිච්ඡිකා භාජන. පුරෙකා මධු. උපතාමෙයි. සඤා මධු. පරිභා
ගෙකා අනුමොදන. අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවි
මනුසොසු සංසරනො කාසපසා භගවතො කාලෙ කායාචාරකාසා
නාම රඤ්ඤ අමච්චො හුතා තෙන සත්‍ය අනායනා. පුරිසසහසොන
පෙසිතො සත්‍ය සත්‍යකං ගතො ධර්ම. සුතා පරිලභිසංඥා පබ්බ
ථිකා විසතිවසාසහසානි සමණධර්ම. කවි තතො වුතො එකං බුද්ධ
තතරං සුගතිසුගෙව පරිවර්තනතො ඉමසම්. බුද්ධපාදෙ බ්‍රාහ්මණ
කුලෙ නිබ්බත්තිකා මොසරුජානි ලභිතාමො බාවාරිගබ්‍රාහ්මණසා
සත්‍යකෙ උගාතිතසිප්පො සංවෙගජාතො තාපසපබ්බජ්ජ. පබ්බථි
කා තාපසසහසාපරිවාරො අජිතාදිති සද්ධිං සත්‍ය සත්‍යකං පෙසිතො
තෙසං පණ්ණරසමො හුතා පඤ්ඤා පුච්ඡිකා පඤ්ඤා විසාජන පරිශො
සානො අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුතනං අපදනො:-

“අසද්ධසිකු භගවා සයමකු අපරාජිනො
තිකුසංසපරිබ්බලොකා රපියං පරිපජ්ජං.
සියොගි ව පරිවුතො සරලො අභිනිකම්මං;
නිකම්මිකාතං තත් අද්දසං ලොකනායකං.
අභිවාදෙකාන සම්බුද්ධං සිරි කවින අප්‍රි.
සකං විතං පසාදෙකා සත්‍යං ලොකනායකං.
යාවතා රුපිනො සත්‍යා අරුපි වා අසඤ්ඤො
සබ්බ තෙ තව ඤ්ඤාමහි අනොගොනති සමොගධා.
සුමුමච්ඡිකො ජාලො උදකං යො පරිකම්පෙ,
යෙ කෙවි උදකෙ පාණා අනොගො ජාලෙ භවතති තෙ.
යෙසං ව වෙනතා අභි රුපිනො ව අරුපිනො
සබ්බ තෙ තව ඤ්ඤාමහි අනොගොනති සමොගධා.
සම්බුද්ධරසිමං ලොකං අකිකාරසමාකුලං;
තව ධර්ම. සුඤ්ඤාන කංඛාසොතං තරනති තෙ.
අභිජාතිවුතො ලොකො අකිකාරොක ඔත්ථො;
තව ඤ්ඤාමහි ජොතනො අකිකාරො පඩංසිතො.
කුචං වකුසුසි සබ්බසං මහානම්පනුදනො;
තව ධර්ම. සුඤ්ඤාන නිබ්බායති බ්‍රහ්මජනො.
පුටකං පුරසිකාන බුද්ධමධුමනෙලකං.
උගොගතෙති පගග්ග උපනෙසිං මහෙසිනො.
පරිභාණති මහාචරො සහනෙත මහාඉසි;
කුඤ්ඤාන ව සබ්බඤ්ඤා විහංසං නහමුග්ගම්.

අනන්තසිතො සිතො සන්තා අසම්ප්‍රසිද්ධා නරාසතො
මම විතතං පසාදෙනො ඉමා ගාථා අභාසථ.

යෙනිදං ථවිතං ඤාණං, බුද්ධියෙයො ව පොමිතො,
තෙන විතතපසාදෙන දුග්ගතිං සො නගවන්ති.

වතුඥසක්කවතුං සො දෙවරජං කරිස්සති.
පථව්‍යා රජං මිසතං වසුඛං ආවසිස්සති.

අථ පංචසතක්කවතුං චක්කවතනී හවිස්සති.
පදෙසරජං අසංඛෙය්‍යං මහියා කාරසිස්සති.

අජ්ඣායකො මනතධරො තිණ්ණං වෙදනපාරගු
ගොතමස්ස හගච්ඡො සාසනෙ පබ්බජිස්සති.

ගමහිරං තිපුණං අත්ථං ඤාණෙන විවිඤ්ඤාති.
මොසරාජොති නාමෙන ගෙස්සති සඤ්ඤා සාවතො.

තීගි විජ්ජාති සම්පන්නං කතකිම්බං අනාසවං
ගොතමො සත්ථවාගග්ගො එතදග්ගෙ ධූපෙස්සති.

හිත්වා මානුසිකං යොගං ඡේත්වාන හවබ්බකිනං
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමි අනාසවො.

කිලෙසා කුමාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරගතතං පත පඤ්ඤා සත්ථවාං සුත්තවාං¹ රජනවාංති ආදිතා
වසෙන තිවිධෙනපි ඵලෙන සමන්තාගතං පංසුකුලං ධාරෙයි. තෙන
නං සත්ථා ඵලවිවරධරානං අග්ගසානෙ ධූපෙයි. අපරභාගෙ පුරිම
කමමප්පච්චයා පරිභාරස්ස අකාරණතො ථෙරස්ස සරිතෙ දඤ්ඤිකා
දීති උපපජ්ජිතා වසිංසු. සො “සෙනාසනං දුස්සති”ති ගෙමනොපි
මගධබෙහෙත්තසු පලාලසත්ථරාති අත්ථවිතා වසති. නං එකදිවසං
උපයානං උපසංකම්භා වඤ්ඤා එකමන්තා තිසින්නං සත්ථා පටි
සත්ථාරවසෙන:-

“ජවිපාපක විතතහඤ්ඤා මොසරුජ සතතං සමාගිතො,

ගෙමනතිකසිතකාලරත්තියො, භික්ඛු තුවංසි, කථං කරිස්සාසි”ති
පඨමගාථාය පුච්ඡි.

තත්ථ “ජවිපාපකා”ති: දඤ්ඤාඤ්ඤිපිලකාති භික්කුජවිතාවතො
භික්ඛුජවිතා දුච්ඡිතා. “විතතහදකා”ති: අනවසෙස කිලෙසපඨකා
ණෙන බ්‍රහ්මවිහාරසෙවකාය හඤ්චිත්තා සුඤ්ජවිත්තා. “මොසරුජා”ති:
තස්ස ආලපනා. “සතතං සමාගිතො”ති: අග්ගඵලසමාධිතා නිව්ච
කාලං අභිණ්ණං සමාගිතමානසො. “ගෙමනතිකසිතකාලරත්තිය
යො”ති: ගෙමන්තසමයෙ සිතකාලරත්තියො. අව්චන්තසංයොගෙ
වෙනං උපයොගව්චනං. ගෙමනතිකා සිතකාලරත්තියො තිවි පාලි.

තත් “ගෙමනනිකා”ති: ගෙමනෙනාගධා ගෙමනනපරිසාපනතාති අනො. “ගිකුචු කුචං ඩි”ති: හිකුචුකො තිං අසි. එවමුතො පරෙසු තච සෙනාසනං කතා අදෙනෙසු සංඝිකං ච සෙනාසනං අපචි සනෙතා. “කථං කපිසුඬි”ති: යථාචුතෙන සිතකාලෙ කථං අත්ත භාවං පවතෙහිති සත්ථා පුච්ඡති. එවං පන පුඬො ථෙරො සන්ථු තමත්ථං කථෙතො:-

“සමපනනසංඝා මගධා කෙවලා ඉති මෙ සුතං

පලාලච්ඡන්තනො සෙය්‍යං යථාසොදාසු සුඛජීවිනො”ති

ගාථමාහ.

තත් “සමපනනසංඝා”ති: නිපථනනසංඝා පරිපක්කසංඝා. “මග ධා”ති: මගධරට්ඨං වදති. මාගධා නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා හෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදෙ රුලිභිවසෙන මගධානෙව බහු වචනවසෙන වුවති. “කෙවලා”ති: අනවසෙසා. “ඉති මෙ සුතං”ති: එවං මයා සුතං. තත් යො අදිඬොපදෙසො තස්ස වසෙන සුතංති වුත්තං. තෙන එදිසෙ කාලෙ මගධෙසු යත්තත්ථා ච මයා වසිතුං සක්කාති දස්සෙති. “පලාලච්ඡන්තනො සෙය්‍යං යථාසොදාසු සුඛ ජීවිනො”ති: යථා අසොදාසු සුඛජීවිනො හිකුචු සෙනාසනසප්පායං ලභනො සුඤ්ජරෙති අත්ථරණපාපුරණෙති සුඛෙන සයන්ති, එවං අහමි පලාලසන්තරණමෙව හෙය්‍යං සන්තරිතො උපරි තිරියං ච පලා ලච්ඡදනෙනෙව ඡාදිතසරීරතාය පලාලච්ඡන්තනො. “සෙය්‍යං”ති: සහසෙය්‍යං කපෙපසිනති. අත්තනො යථාලාභසංතොසං විභාවෙයි.

මොඝග්ජ්ජොරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

“න උක්ඛිපෙ නොව පඨිග්ඛිපෙ පරෙ”ති ආයසවනො විසාධස්ස පංචාලිපුත්තස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධෙසු කතාති කාරො තත් තත් භවෙ විවට්ඨපතිස්සයං. පුඤ්ඤං උපවිණ්ණෙනා ඉතො වුද්ධසෙ කප්පෙ පච්චන්තගාමෙ දුට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්ධා විඤ්ඤාතං පතො ඵකදිවසං එලපරියෙසනං වරනෙති තසම් ගාමෙ මනුස්සෙති සද්ධිං අරඤ්ඤං ගතො තත් එකං පච්චිකාසම්බුද්ධං දිස්වා පසන්නාමානසො වලලිඵලං අදාසි. සො තෙන පුඤ්ඤාතමෙත දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසම් බුද්ධප්පාදෙ මගධරඬෙ මණ්ඩ ලිකර්ජකුලෙ නිබ්බන්ධා විසාධොති ලද්ධනාමො පංචාලි රාජ සිතුයා පුත්තභාවනො පංචාලිපුත්තොති පඤ්ඤාසිත්ථ. සො පිතරි මතෙ රජ්ජං කාරෙතො සන්තරි අත්තනො ගාමසම්පගතෙ සන්ථු සන්තිකං ගතො බම්මං සුඬං පටිලඬාසද්ධො පබ්බජිතො සත්ථාරා සද්ධිං සාවසීං ගතො විපස්සනං පඨපෙතො නවිරස්සෙව ඡ්ඡ්ඨිඤ්ඤා අගොසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“සබ්බෙ ජනා සමාගමම අගමංසු වනං තද;
 ඵලමකෙසමානා තෙ අලභිංසු ඵලං තද.
 තත්ඥසාසිං සමුද්ධං සයමිභුං අපරුජිතං;
 පසන්නාවිතො සුමනො වලලිඵලමදසගං.
 චතුදදසෙ ඉතො කප්පෙ යං ඵලං අදදිං තද;
 දුග්ගතිං තාතිජානාමි. ඵලදනස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

ජලතිඤ්ඤා පත හුත්වා පේරො ඤාතිතං අනුකම්පාය ජාතිභූමි මගමාසි. තත් මනුස්සා පේරං උපසංකම්භිකා කාලෙන කාලං ධම්මං සුණ්ණෙනා ඵකදිවසං. “කාලිති හුබො භනෙත අබ්බෙහි සමනනාගතො ධම්මකපිකො ගොති”ති කපිකලකකණං පුච්ඡිංසු. පේරො තෙසං ධම්මකපිකලකකණං කපේනෙනා:-

“න උකඛිපෙ, නො ව පරිකඛිපෙ පරෙ,
 න ඔකඛිපෙ, පාරගතං න ඵරයෙ,
 න වාතවණ්ණං පරිසාසු බ්‍යාගරෙ,
 අනුදාතො සමමිතභාණී සුබ්බතො.

සුසුබුමතිසුණ්ණත්ථස්සිනා
 මහිකුසලෙන නිවාතවුත්තිනා
 සංසෙවිතබුද්ධසිලිනා
 තිබ්බාණං නති තෙන දුලලභ”නති

ගාථාවයං අනාසි.

තත් “න උකඛිපෙ”ති අත්තානං න උකඛිපෙය්‍ය, ජාතිආදීති බාහුසම්මාදිති ව අත්තුකඤ්ඤානං න කරෙය්‍ය. “නො ව පරිකඛිපෙ පරෙ”ති: පරෙ පරපුඤ්ඤාලෙ තෙහෙව ජාතිආදීති නො පරිකඛිපෙ පරිච්ඡිද්ධා නිකඛිපෙය්‍ය, ගුණපරිධංසනවසෙන වා න බිපෙය්‍ය. න ඔකඛිපෙ පරෙ ඉදෙවමං සම්බන්ධො. පරෙ උප්කාපනවසෙන න ඔකඛිපෙ හෙළතො කතා පරෙ න මලොකාපෙය්‍ය. න උප්කාපෙය්‍යාති අනේ. “න උකඛිපෙ”ති හෙවි පදනති. සො ඵවනේ. “පාරගතං”ති: සංසාර පාරං විය අතිඤ්ඤාය පාරගතං බිණ්ණසමං තෙවිජ්ජං. ජලතිඤ්ඤා වා න ඵරයෙ න සට්ටයෙ න පහරෙය්‍ය. “න වාතවණ්ණං පරිසාසු බ්‍යාග රෙ”ති: අත්තනො වණ්ණගුණං ලාභසකකාරසිලොකං නිකාමය මානො බ්‍යාගිපරිසාදිසු න භාසෙය්‍ය. “අනුදාතො”ති: උදාධිව රහිතො; උදාධිත්‍යා හි වචනං නාදියනති. “සුමමිතභාණී”ති: සමව දෙව මිතභාණී. කාලෙන සාපදෙසං පරියන්තවතිං අත්ථසඤ්ඤිත මෙව වාචං භාසනසිලොති අනේ. ඉතො අඤ්ඤාථා වදනත්‍යා වචනං අග්ගණීයං ගොති. “සුබ්බතො”ති: සුඤ්ජරවතො සිල සම්පන්නො. ‘සියා’ති කිරියාපදං ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං. ඵවං

පේරෙ සංඛෙපෙනෙව ධම්මකපිකලකඛණං වන්වා තෙසං ගුණානං අත්තති ලබ්භමානතං අභිමුඤ්චිත්වා භියොසොමන්තාය අභිප්පසාදනං මහාජනං ඤාත්වා එවං විධස්ස ධම්මකපිකස්ස විමුක්තායත්තසන්නතිස්සි තස්ස න තිබ්බාණං දුලලං, අපබො සුලභමෙවාති දස්සෙන්නො. “සුසුමුමිසුතඤ්ඤසිඛා”ති දුතියගාපමාග. තස්සන්තො ගෙයා වුත්තොව.

විසාචස්ස පංචාලිසුත්තස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ටසි උයා.

“නදනති මොග් සුසිඛා සුපෙචුණා”ති ආයස්චිතො චූලකපඨ ජස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙධිසු කතාධිකාරෙ තත්ථ තත්ථ භවෙ විවච්චුපතියස්සයං කුසලං උපවිණ්ණෙනො ඉතො එකතිංසෙ කප්පෙ සිඛියස්ස නාම භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ තිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤා තං පත්තො එකදිවසං සන්ධාරං දිස්වා පසන්නමානසො ජත්තපණ්ණි එලං අදාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසණි බුඤ්ඤාපදෙ රාජගෙග මුහුණ්කුලෙ තිබ්බත්තිත්වා චූලකොති ලඤ්ඤාමො වයප්පත්තො ධනපාලදමනෙ සන්ධි ලඤ්ඤාපසාදෙ පබ්බ ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්නො ඉඤ්ඤාලගුහායං වසති. සො එක දිවසං ගුහාවාසෙ තිසින්නො මගධබෙත්තං ඔලොකෙසි. තත්ථිං බණ් ථාට්ඨස්ස කාලමෙසො ගම්හීරමධුරතිගෙසාසො සතපවලසහස්ස පචලො අජ්ජුණ්ඨිබරසන්නිකාසො නගං පුරෙත්වා පවස්සති. මසුරසංඝා ව මෙඝගජ්ජිතං සුත්වා ගඨතුයා කෙසාසග්ගං මුඤ්ඤත්වා තත්ථ තත්ථ පදෙසෙ නවවන්නා විවරන්ති. පේරස්සපි ආවාසගතෙහි මෙඝවාතසං එස්සෙහි අපගතසමත්තො පස්ස දධි කරජකායෙ කලලතං පත්තො උතුසප්පායලාභෙන විත්තං එකග්ගං අගොසි; කම්මයානචීටිං ඔගරි. සො තං ඤාත්වා කාලසම්පදාකිත්තනමුඛෙන අත්තානං භාවනාය උස්සාගෙන්නො:-

“නදනති මොග් සුසිඛා සුපෙචුණා

සුතිලහිවා සුමුමා සුගජ්ජිතො,

සුසග්ගලා වාපි මහාමති අයං

සුබසාපිතලු, සුවලාගකං නනං.

සුකල්ලිපො සුමනස්ස ක්කාය තං

සුතිකම්මො සාධු සුබුද්ධි සාසනෙ;

සුසුක්කසුක්කං නිපුණං සුදුද්දසං

පුසාති නං උත්තමමච්චිතං පද”න්ති

වෙ ගාථා අභාසි.

තත්ථ “නදනති මොග් සුසිඛා සුපෙචුණා සුතිලහිවා සුමුමා සුගජ්ජිතො”ති: එත්ථ ව මන්තෙ උට්ඨිතාති සුඤ්ජාති සිඛාති සමන්තා ගත්තො සුසිඛා, නානාවණ්ණෙහි අනෙකෙහි සොහනෙහි හදුක

පිණෙස්සි සමන්තාගතභතා සුපෙවුණා, රුජ්වවණ්ණසංඝාසාය සුඤ්ඤා රුජ්වවණ්ණාය භිවාය සමන්තාගතභතා සුතිලිභිවා, සුඤ්ඤාමුඛතාය සුමුඛා, මිත්තඤ්ඤානාදතාය සුගත්තො, මොරු සිඛණ්ඩතො ඡත්තසංවාදි භොසාසදං මුඤ්ඤානා නදන්ති රචන්ති. “සුසද්දලාචාපි මහාමහි අස” නති: අයං ච මහාපඨවි සුසද්දලා සුඤ්ඤාගරිහතිණා. “සුබ්බාපිතමු”ති: අතිතවට්ඨියා තභං හභං විසඤ්මානසලිලතාය සුමුඛතාපිතජලා විතතජලා. “සුසුඛතමු”තිපි පාඨො. සුමිසුඛජලාති අන්තො. “සුම ලාභකං හභ”නති: ඉදං ච නභං ආසාසං නිලසුපලදලසන්නිහෙති සමන්තතො පුරෙත්වා සිතෙති සුඤ්ඤාගරි චලාගතෙති මෙසෙති සුම ලාභකං. “සුසද්දලාපො සුමනස්ස ක්කාස න”නති: ඉදං නි උතුසපාය ලාභෙන සුමු කලලාපො කමමනිසභාවො, තං ක්කාය නිවරණෙති අනක්කාරාලභවිත්තතාය සුඤ්ඤාමානසස්ස යොගාවචරස්ස යං යං ආර මමණුපතිස්සානවසෙක ලකඛණුපතිස්සානවසෙක ච ක්කානං තං තං ක්කාය. “සුගිහගමො-පෙ-අවුත්තං සද”නති: එවං ක්කායන්තොව සාධුබුද්ධස්ස ඤමමාසබුද්ධස්ස සාසනෙ සුඤ්ඤා නිකමො හුත්වා සුපරි සුඛසිලතාය ච සුසුක්කං විසුඛභාවතාය සබ්බස්ස පි සංකිලෙසස්ස ගොචරභාවානුපගමිතතො ච සුක්කං නිපුණගොචරතාය නිපුණං පරමගමාර්තාය සුද්දසං පණ්ණිහභාවෙන සෙසභාවෙන ච උත්තමං නිවෙසභාවතාය අවුත්තං පදං තං නිබ්බාණං දුසාහි අත්තපච්චකඛ කරණෙ සමමාපවිපත්තියං සච්ඡිකරෙහිති. එවං ථෙරෙ අත්තානං ඔවදන්තොව උතුසපායලාභෙන සමාගිතවිත්තො විපස්සනං උසස්සකාපෙත්වා අරහත්තං පාපුණි.

හෙන වුත්තං අපදනො:-

“කණ්ණිකාරංව ජෙතනනං පුණ්ණමාසෙව විඤ්ථං
ජලනනං දීපරාක්ඛංව අද්දසං ලොකනායකං.
ජත්තපණ්ණිඵලං ගග්ග අද්දසිං සඤ්ඤානො අහං.
එකතිංසෙ ඉහො කපෙස යං ඵලං අද්දිං හදා;
දුග්ගතිං නාහිජ්ජාමි. ඵලදානසිද්ධං ඵලං.
ක්කිලෙසා ක්කාපිතා මය්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පත්වා ථෙරෙ අත්තතො පටිපත්තිං පට්ඨ වෙකඛිත්වා පිනිසොමනස්සජ්ඣානො “හදන්ති මොග්”ති ආදිතා තායෙව ගාථා පට්ඨද්දාසි. හෙන භස්ස ඉදමෙව අඤ්ඤා බ්බාකරණං අගොසිති.

බුලකසෙවරස්ස ගාථාවණ්ණනා
නි ධ්මි හා.

“නඤ්ඤාමානගතං විත්ත”නති අයසමහො අනුපමසෙවරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරෙ තත්ත භවෙ භවෙ විවිධවුපතිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිණන්තො ඉහො සත්ත

සිංස කපෙප කුලගෙනෙ නිබ්බතතිථා විඤ්ඤානං පනෙනා එකදිවසං පදුමං තාම පච්චිකසම්බුද්ධං පිණ්ඩාය වරන්තං රපියං දිස්වා පසන්න මානසො ආකුලී පුප්පෙති පුප්පෙසි, සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවමනුසෙසු සංසරනෙතා ඉමසමිං බුද්ධාපාදෙ කොසලරට්ඨ ඉබ්බකුලෙ නිබ්බතතිථා රූපසමපත්තියා අනුපමොති ලද්ධිකාමො වයපපනෙතා උපනිස්සයසමපන්නතාය කාමෙ පහාය පබ්බජ්ඨා විපස්සනාය කමමං කරුනෙතා අරඤ්ඤෙ විහරති. තස්ස විතතං බිහිඬා රූපාදිපු ආරමමණෙසු විධාට්ඨි, කමමට්ඨානං පරිපට්ඨි.¹ පේරෙ විධාවතතං විතතං නිග්ගණ්ණනෙතා:-

“නඤ්ඤානාගතං විතතං සුලමාරෙපමානකං,
තෙන තෙනෙව වජ්ඣි යෙන සුලං කලිඛනං.

තාගං විතතකලිං බුද්ධිං, තං බුද්ධිං විතත දුඛකං.

සත්ථා තෙ දුලලහො ලද්ධා, මානසෙ මං නියොජ්ඣි”ති
ඉමාහි විහි භාට්ඨි ඔවදි.

තත් “නඤ්ඤානාගතං විතත”නති: නඤ්ඤානං ආගතං, තනුත ත්‍රාහිනඤ්ඤි යායං තණ්හා තස්සා තං තං භවං නඤ්ඤානං අභිනඤ්ඤ මානං විතතං ඉමං භවාපි භවං නඤ්ඤානං ආනඤ්ඤානං ආගතං උපපන්නං. “සුලමාරෙපමානක”නති: දුකුළුපත්තිට්ඨානතාය සුල සදිසත්තා සුලං තං තං භවං කමමනිලෙසෙහි එතතතං කාලං ආරො පියමානං. “තෙන තෙනෙව වජ්ඣි යෙන සුලං කලිඛනං”නති: යථෙ යථෙ සුලසංඛාරා භවා කලිඛනරසංඛාරා අභිකුට්ඨනකා කාම ගුණා ව තෙන තෙනෙව පාපවිපාකත වජ්ඣි, තං තදෙවට්ඨානං උපගමිති. අත්තනො අනන්ධං න සලලකෙකසි. “නාගං විතත කලිං බුද්ධිං”ති: භං තස්මා පමත්තභාවනො අලොකා විතතකලිං විතතකාල කණ්ණිං අගං කට්ඨාමි. පුනඨි තං බුද්ධිං කපෙමි විතතදුඛකං විතත සංඛාරස්ස අත්තනො බහුපකාරස්ස සන්තානස්ස අනන්ධාවගනනො විතතදුඛං. “විතතදුඛකං”තිපි පදනති. විතතසංඛාරඅලකඛික අප්ප පුඤ්ඤති අපො. කිනති බුද්ධිති වෙ? ආග. “සත්ථා තෙ දුලලහො ලද්ධා මානසෙ මං නියොජ්ඣි”ති: කප්පානං අසංඛෙය්‍යවපි තාම බුද්ධිපුඤ්ඤ ලොකො ගොති. සත්ථරි උපපනෙපි මනුස්සත්තලාභ පටිලාභාදයො දුලලහා එව; ලද්ධෙපු ව තෙසු සත්ථාපි දුලලහො යෙව ගොති. එවං දුලලහො සත්ථා ඉදති තයා ලද්ධා. තස්මිං ලද්ධෙ සමපත්ති අනන්ධෙ අභිතො ආයතිං ව අනන්ධා වගෙ දුකකාවගෙ අකුසලෙ මං මා නියොජෙසිති. එවං පේරො අත්ත නො විතතං ඔවදනෙතා එව විපස්සනං වසෙස්ථා අරහත්තං පාදුහි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

“පදුමො තාම සම්බුද්ධො විතතකුටෙ වසි හද.

තමගං දිස්වාන සම්බුද්ධං සයමනං අපරාජිතං.

ආකුලීපුපථිතං දිස්වා මවිණිත්තානගං තද
උපගන්ත්වාන සලිබුද්ධං පුජෙසිං පදුමනායකං.

සත්තතිංසමභි කප්පමභි යං පුලිමභිපුජසිං;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. පුප්ථපුජාසිද්ධං ඵලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අනුපමකේරසග්ගාථාවණ්ණනා
නි වසී තා.

“සංසරං දීඝමද්ධාන”නති ආයසමනො වජ්ජිතකේරසග්ගාථා.
කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධස්ස කතාගිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ
විවට්ඨපථිත්තයාති පුඤ්ඤාති උපවිණ්ණෙනො ඉතො පඤ්ඤාසට්ඨිකපෙස
ඵකස්මිං පච්චන්තගාමෙ නිබ්බන්ධා විඤ්ඤාතං පභෙතො වනවරකො
හුංවා විවරනො ඵකදිවසං. උපසන්නා නාම පච්චිකසම්බුද්ධං
පබ්බතගුහායං මීගරන්තං අද්දසි. සො තස්ස උපසමං දිස්වා පසන්න
මානසො වමසකපුපෙථන පුජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙතන
දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මිං බුද්ධපාදෙ කොසලරටෙඨි
ඉබ්බකුලෙ නිබ්බතො ජනදිවසනො පටියාය මාතුගාමගත්ථගතො
රොදති. බ්‍රහ්මලොකනො කීර වසීත්වා යසා ඉධාගතො තස්මා මාතු
ගාමසලේස්සං න සගති, තස්මා තස්ස මාතුගාමසලේස්සවජ්ජනනො
වජ්ජිතොතෙව නාමං ජාතං. සො වසප්පතො සත්ථු යමොපටිතා
රියං දිස්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා විපස්සනං වර්ණිත්වා තදගෙව
ජලභිඤ්ඤා අගොසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“උපසන්නා ව සලිබුද්ධා වසති පබ්බතන්තරෙ.

ඵකං වමසකමාදය උපගඤ්ථිං කරුහන්තමං;

උභොගකේරභි පග්ගයෙ පුජසිං අපරාජිතං.

පඤ්ඤාසට්ඨිමභිනො කපෙස යං පුප්ථමභිපුජසිං;

දුග්ගතිං නාභිජානාමි. පුප්ථපුජාසිද්ධං ඵලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයං-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

ජලභිඤ්ඤා පන හුත්වා අත්තනො පුබ්බෙ නිවාසං අනුස්සරිත්වා
ධම්මසංවේගෙන:-

“සංසරං දීඝමද්ධානං ගතිසු පරිවත්තිසං.

අපස්සං අරියසල්වාති අනිභුතො පුට්ඨජනො.

තස්ස මෙ අපපමානස්ස සංසාරා විනළිකතා,

ගති සබ්බා සමුච්ඡින්නා, තත්ථ දති පුනර්භාවො”ති

වෙ යාථා අගාසි.

තත්ථ “සංසර”නති: සංසරනො තස්මිං තස්මිං භවෙ ආදානති
කෙට්ඨවසෙන අපරාපරං සක්ඛාවතො. “දීඝමද්ධාන”නති: විරකාලං
අනාදිමති සංසාරෙ අපරිමානකාලං. “ගතිසු”ති: සුකට්ඨකකවානං

කම්මානං විසේන සුභතිදුග්ගනීසු. “පටිවතානිස” නති: සරියනං විය පරිබ්බමනේනා චිවත්තප්පජනවිසේන අපරුපරං පරිවතනිං. තස්ස පන පරිවතනතස්ස කාරණමාග. “අපස්සං අපිසෙසව්වානි අනිභුතො පුට්ඨජ්ජනො” ති: දුක්ඛාදීති වතනාරි අරියසම්මානි සදුණවග්ගනා අපස්සනේනා අප්පරිච්ඡිකිකේනා තතො එව අවිජ්ජකුතාය අනිභුතො පුට්ඨනං ජනනාදීති කාරණෙහි පුට්ඨජ්ජනො¹ පුට්ඨජ්ජනතො “ගනීසු පරිවතනීස” නති යොජනා. හෙතෙව්වාහ භගවා:- “චතුත්තං භික්ඛවෙ අරියසම්මානං අනත්තබ්බා අප්පරිවෙඛා එවමිදං දීඝමධ්මානං සක්ඛා විතං සංසරිතං මමංසෙඤ්ච තුල්භාකඤ්චා” ති¹. තස්ස මයහං චිත්ත නයෙන පුබ්බෙ පුට්ඨජ්ජනස්සෙව සතො ඉද්දති සන්ධාර දිත්තනායෙන අප්පමත්තස්ස අප්පමාදපරිපතියා සමථවිපස්සනානාවතං මන්තං පාපෙතා සිතස්ස. “සංසාර විනශිකතා” ති: සංසරනති සතො එතෙහිති සංසාරති ලද්ධනාමා කමමකිලෙසා අග්ගමයෙහන සමුවජිත්තතතා විභතනදො නිමමුලා කතා. “ගනී සබ්බා සමුවජිත්තා” ති: එවං කමමකිලෙසව්වානං විනශිකතතො නිරයාදිකා සබ්බාපි ගතියො සමමදෙව උච්ඡිත්තා විද්ධංසිතා. තතො එව “නත්ති ද්දති ආයතීං පුත්තබ්බවො” ති. ඉදමෙව ථෙරස්ස අඤ්ඤා බ්‍යාකාරණං අගොසිති.

වජ්ජිතසේරස්ස ගාථාවණ්ණනා

නි ට්ඨි තා.

“අස්සසේර හට්ඨොභාසෙ” ති ආයස්මත්තො සංඝානසේරස්ස ගාථා. කා උප්පතති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙධසු කතාබිකාරෙ තත්ත තත්ත භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණේනා ඉතො එතතිංසෙ කප්පෙ සිබ්බස්ස භග වජ්ජා කාලෙ එකො ගොපාලකො අගොසි. සො සන්ධර පරිතිබ්බුතො අඤ්ඤතරං ථෙරං උපසම්මතීතො තස්ස සතතිකෙ බුද්ධානුණපටිසං යුත්තං ධම්මං සුත්වා පසන්නාමානසො “කුහිං භගවා” ති පුට්ඨිත්වා පරි තිබ්බුතවාහං සුත්වා “එවං මහානුභාවා බුද්ධාපි නාම අනිච්චතාය වසං ගමජ්ජනති, අගො සබ්බාර අඤ්ඤවා” ති අනිච්චසඤ්ඤං පටිලභී. තං ථෙරෙ බොධිපුජ්ජය උස්සාගෙසි. සො කාලෙන කාලං බොධිරුක්ඛ සමිපං ගතවා බුද්ධානුණෙ අනුස්සරනේනා බොධිං වජ්ජති. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙතන දෙවමත්තස්සෙසු සංසරනේනා ඉමසමිං බුද්ධපාදෙ කොසලරට්ඨෙ ඉබ්බකුලෙ තිබ්බතතිත්වා සංඝානාති ලද්ධනාමො වයප්පතේනා අනිච්චතාපටිසංයුත්තං ධම්මං කථං සුත්වා සංවෙගජනො පබ්බජිත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා සදුණස්ස පරිපාකං ගතත්තා නවිරස්සෙව ඡළභිඤ්ඤා අගොසි. සො අත්තනො පුබ්බෙ නිවාසං අනුස්සරනේනා සිබ්බස්ස භගවතො කාලෙ බොධිවජ්ජනං බුද්ධා නුස්සතිං අනිච්චසඤ්ඤපටිලාභඤ්ච අනුස්සරිත්වා නද්දපතිස්සයෙන අත්තනො විසේසාධිගමං පකාසෙතො:-

1. පුට්ඨනං.

a. අනිභුතතර. වතුකකතිපාත. 1. වග්ග.

“අස්සන්තෙ හරිතොභාසෙ සංවිරුලහමිති පාදපෙ
එකං බුද්ධගතං සඤ්ඤං අලභිත්ථං පනිස්සන්තො.

එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤං අලභිං තදා,
තස්සා සඤ්ඤාය වාගසා පතෙතා මෙ ආසවකකියො”ති
වෙ භාථා අහාසි.

තත් “අස්සන්තෙ”ති: අස්සන්තානියෙ යෙසවායං එතරහි අමිභා
කං භගවතො බොධිරුකෙකං අස්සන්තො එතස්ස ධානෙ තදා සිඛිස්ස
භගවතො බොධිරුකෙකං පුණ්ඩරිකො ඕතොති සො අස්සන්තානි
යතාය අස්සන්තෙති වුත්තං. සත්තානං අස්සාස ජනනතො වා, අපරෙ
පන අස්සන්තමුලෙ නිසිදිත්වා තදා බුද්ධානුස්සනියා භාවිතත්තා පෙරෙ
අස්සන්තොති අවොවාති වදන්ති. “හරිතොභාසෙ”ති: හරිතෙති
එශ්‍රිතමණිවණෙණති ඔභාසමානෙ. “සංවිරුලහමිති”ති. සුචුළු
විරුලෙහ සුප්පතිට්ඨතෙ සනවිචිතපත්තපලාසපලලවෙති විරුලහ
සඤ්ඤන්තොති වදන්ති. “පාදපෙ”ති: රුකෙක. “එකං බුද්ධගතං
සඤ්ඤං අලභිත්ථං පනිස්සන්තො”ති: බුද්ධාරමමණං ආරමමණස්ස එක
ජ්ඣියහතා එකං ඉතිපි සො භගවාති ආදිතයප්පවත්තං බුද්ධානුස්සනි
සහගතං සඤ්ඤං බුද්ධගුණානං වා බුද්ධානං වා පනි සරණතො
පනිස්සන්තො හුචා අලභිං; තදා පන සා සඤ්ඤා ලද්ධා කීවතාය
සිඬාති ආහ:- “එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ”ති ආදිං. ඉතො හද
කප්පතො උද්ධං ආරොහනවසෙන එකතීංසෙ කප්පෙ. “සං
සඤ්ඤ”නති: යං බුද්ධානුස්සනිසහගතං සඤ්ඤං යං වා බුද්ධානං
අනිට්ඨතං දිස්වා යං වා තදනුස්සරණං සබ්බසම්ඛාරෙසු තද අනිට්ඨ
සඤ්ඤං අලභිං. “තස්සා සඤ්ඤාය වාගසා”ති: තස්සා යථා වුත්තාය
සඤ්ඤාය කාරණභාවෙන තං උපනිස්සයං කචා පතෙතා මෙ ආස
වකකියො, ඉදාති මයා ආසවානං බයො නිරොධො අගිගන්තොති. ඉමා
එවම ඉමස්ස පෙරස්ස අපදානභාථාපි. යථාහ:- “අස්සන්තෙ හරිතො
භාසෙ-පෙ-පතෙතා මෙ ආසවකකියො”ති.

“ඉතො තෙරසකප්පමිති ධර්මිකො නාම බහුරියො
සත්තරත්තසම්පන්නො වික්කවතී මහබ්බලො.
කිලෙසා ක්කපිතා මය්හං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

සංග්‍රහපොර්ණ භාථාවණණනා

ති ට්ඨි තා

පඤ්චමවග්ගවණණනා

ස ම තතා.

නිවසිතා දුකනිපාතවණණනා.

නිකතිපාත

“අයොනිසුද්ධිමනෙස” නම් ආයසමනො අයුතුකතාරමාජයෝ රසස භාටා. කා උපාතති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාබිකාරෙ තත් තත් භවෙ විවච්චපතිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිණ්ණෙනා ඉතො එකතියෙස කප්පෙ සිබ්බස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතතිවා විඤ්ඤාතං පතොනා එකදිවසං සත්ථාරං පිණ්ඩය වරනතං දිස්වා පසන්නමානසො පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වැනිවා අඤ්ජලිං පග්ගණති. සො තෙන පුඤ්ඤ කමෙත දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසමි බුද්ධුපාදෙ හිමවනන සමිපෙ උක්කට්ඨනාම නගරෙ විනවසමපන්නස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙගෙ නිබ්බතතිවා අයුතුකතාරමාජෙති ලද්ධිකාමො වයපපතො විජ්ජාසිපෙපසු නිප්පාතං ගතො තෙකබ්බමජ්ඣාසයතාය පරිබ්බාජක පබ්බජ්ජං පබ්බජ්ඣා අමරං තපං වරනො තත් තත් විවරනො සමවාසවුද්ධං ජනපදවාදිකං වරනතං දිස්වා පසන්නමානසො සන්ධු සන්තිකෙ ධම්මං සුචා තං මිච්ඡාගාහං පගාය සාසනෙ පබ්බජ්ඣා විපස්සනාය කම්මං කරොනො තවිරස්සෙව ඡද්දතිඤ්ඤා අහොසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“උසහං පවරං ධිරං මහෙසිං විජිතාචිනං

පසන්නචිතො සුමනො බුද්ධසෙට්ඨං අවැනිං.

එකතියෙ ඉතො කප්පෙ යං බුද්ධමහිවැනිං;

දුග්ගතීං තාභිජ්ජනාමි. වන්දනාය ඉදං ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන” නම්.

ඡද්දතිඤ්ඤා පන හුචා විමුත්තිසුබෙන විහරනො ඤ්ඤානං අනුකම්පාය අත්තනො ජනිභුමිං ගන්තවා ධම්මං කප්පෙනො බහු ඤ්ඤාතෙස සරණෙසු ව සිලෙසු ව පතිට්ඨාපෙචා තතො නිවත්තිවා කුරුල්ලෙයි කුණ්ඩයස්ස නාම නිගමස්ස අවිදුරෙ අරඤ්ඤා වසනො කෙනවිදෙව කරණියෙන උග්ගාරාමං ගතො උත්තරාපථතො ආග තෙහි සන්ධිට්ඨෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි සමාගතො තෙහි “හො භාරවාජ! කිං දිස්වා බ්‍රාහ්මණානං සමයං පගාය ඉමං සමයං ගණති” ති ප්‍රච්ඡිනො තෙසං “ඉතො බුද්ධසාසනතො බහිද්ධා පුද්ධි තත්ථි” ති දස්සෙන්නො:-

“අයොනි සුද්ධිමනෙසං අයං පරිවරිං වනෙ,

සුද්ධිමග්ගං අජානනො අකාසිං අමරං තපං” ති

පඨමාපමාග.

තත් “අයොනි” ති: අයොනිසො අනුපායෙන. “සුද්ධි” ති: සං සාරසුද්ධිං භවතිස්සරණං. “අනෙස” ති: ගවෙසනො පරිසෙ සනො. අග්ගිං පටිච්චිං වනෙ” ති: ‘අයං සුද්ධිමග්ගො’ ති අධිපතා යෙන අරඤ්ඤායතනෙ අනිත්තසාලායං අනාගාරං¹ කවා ආහුති.

පහණහනො අනිදෙවං පරිවරිං, වෙදෙ චුත්තවිධිනා සුජෙසිං.
 “සුද්ධිමගං අභිනනො අකාශිං අමරං තපං”නති: සුද්ධියා නිබ්බාණසා මගං අජානනො අනිපරිවරණං විය “පඤ්චතාපනපාධානාදි අත්තකිලමථානුයෝගං සුද්ධිමගො”ති සඤ්ඤා අකාසිං අවරිං පටිපජ්ජිං. එවං ථෙරො අසාමතො අසාමං ගච්ඡන්තො විය වෙදෙ චුත්තවිධිනා අනිපරිවරණාදිනො අනුට්ඨාස සුද්ධියා අපපත්ත භාවෙන බිද්ධිං සුද්ධියා අභාවං දස්සෙත්වා ඉද්දති “ඉමසමිං යෙව සාසනෙ සුද්ධි ව මයා අධිගතා”ති දස්සෙන්නො:-

“තං සුඛෙන සුඛං ලදං; පසා ධම්ම සුධම්මනං;

තිස්සො විජ්ජා අනුද්දාතො, කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති
 දුතියං ගාථමාහ.

තත් “න”නති: යස්සත්ථාස සුද්ධිං අනේසනො තස්ස මගං අජානනො අනිං පරිවරිං අමරං තපං අවරිං. තං නිබ්බාණසුඛං සුඛෙන සමප්පිපස්සනාය සුඛාය පටිපදාය අත්තකිලමථානුයෝගං අනුපගමි මයා ලදං පත්තං අධිගතං. “පසා ධම්ම සුධම්මන”නති: සත්ථ සාසනධම්මස්ස සුධම්මනං අවිපරිනතියාතිකධම්මසභාවං පසා ජානාතීති ධම්මාලපනවස්සන වදන්ති, අත්තානං වා ආලපන්ති. තස්ස ලද්ධතාවං පන දස්සෙන්නො-“තිස්සො විජ්ජා අනුද්දාතො කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති ආහ. තං චුත්තත්ථෙව. එවං සුද්ධියා අධිගතතො “ඉතො පට්ඨාසාගං පරමන්දිනො බ්‍රාහ්මණො”ති දස්සෙන්නො:-

“බ්‍රහ්මබ්‍රහ්ම පුරෙ ආසිං, ඉද්දති බොවති බ්‍රාහ්මණො,

තෙවිජේජා නගාතකො වමිති සොත්ඨියො' වමිති වෙදගු”ති.
 තතියං ගාථමාහ.

තස්සත්ථා:-ඉතො පුබ්බ ජාතිමත්තො බ්‍රාහ්මණභාවතො බ්‍රාහ්මණානං සමඤ්ඤාය බ්‍රහ්මබ්‍රහ්මනාම ආසිං. බාහිතපාපත්තා පන ඉද්දති බො අරහත්තාධිගමෙන පරමන්දිනො බ්‍රාහ්මණො අවිති. කිඤ්ච ඉතො පුබ්බ භවසඤ්ඤායකාරුතං තිස්ස නතං වෙදසඤ්ඤාතානං විජ්ජානං අජ්ඣයනෙන සමඤ්ඤාමත්තෙන තෙවිජේජා නාම හුත්වා ඉද්දති භවකධායකාරුතං විජ්ජාය වස්සෙති තිස්සනා විජ්ජානං අධිගතතො පරමන්දිනො තෙවිජේජා වමිති. තථා ඉතො පුබ්බ භවස්සාදගට්ඨාස නගාතක වත¹ තිප්පත්තියා සමඤ්ඤාමත්තෙන නගාතකො හුත්වා ඉද්දති අට්ඨබ්බිකමග්ගජලෙන සුචිකම්මාලිතකිලෙසමලතාය පරමන්දිනො නගාතකො වමිති. ඉතො පුබ්බ අධිවුත්තභවස්සාදමනාජ්ඣානෙන වොහාරමත්තතො සොත්ඨියො නාම හුත්වා ඉද්දති සුචිවුත්ත භවස්සාදධම්මජ්ඣානෙන පරමන්දිනො සොත්ඨියො වමිති. ඉතො පුබ්බ අපට්ඨිතිස්සථපාපධම්මානං වෙදනං ගාහමත්තෙන වෙදගු නාම හුත්වා ඉද්දති වෙදසඤ්ඤාතෙන මග්ගඤ්ඤාතෙන සංසාරමගොසස්ස වෙදස්ස

වතුකළුවසය ව පාරං ගතත්තා අධිගතත්තා සද්ගතත්තා පරමන්තො වෙදගු ජාතොති. තං සුඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණා සාසනෙ උදාරපසාදං පවෙදෙසුං.

අධිගතී කතාරමාප්තෙවරසය ගාථාවණණනා
ති වසී තා.

“පඤ්චාගාහං පබ්බජිතො”ති ආයාමිතො පව්වසෙවරසං ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරො තත්ත තත්ත භවෙ පුඤ්ඤාති උප්පිණ්ණෙනා ඉතො එකනවුතෙ කපෙප විපසස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙනෙ නිබ්බත්තිතො විඤ්ඤාතං පතෙනා එක දිවසං සන්ධාරං විතතාය නාම නදියා තීරෙ ගච්ඡන්තං දිස්වා පසන්නා මානසො මනුඤ්ඤාරසාති මහන්නාති උදුමාරඵලාති ඔවිණ්ණිතො උප්පා මෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන සුගතිසුයෙව සංසරනෙනා ඉමසමි භද්දකපෙප කස්සපෙ භගවති ලොකෙ උප්පජ්ඣො පවත්ත වරධමවනෙක වෙනෙයජනානුග්ගං කරෙතෙන තස්ස සාසනෙ පබ්බජ්ඣා විපස්සනං පට්ඨපෙඡො භාවනං අනුසුඤ්ඤාතො එක දිවසං සංසාරදුක්ඛං විනාශො අතිවිස සඤ්ජාතසංවෙගො විහාරෙ නිසින්නො “අරහත්තං අප්පඡො ඉතො න නිකමිසස්සාමි”ති විතතං අධිට්ඨාය වායමිතො සද්දස්ස අපරිපකකත්තා විපස්සනං උස්සකකා පෙත්තුං නාසකම්. සො කාලං කථා දෙවමනුස්සෙසු සංසරනෙනා ඉමසමි බුද්ධාපාදෙ රොහිණිනගරෙ බත්තියකුලෙ නිබ්බත්තිතො පව්ව සොති ලද්ධිනාමො වයප්පතො පිතුඅව්වයෙන රජෙජ්ජතිට්ඨිතො එකදිවසං මාරාජලිං කාතුං ආරති. තත්ත මහාප්තො සන්නිප්පති. තස්මිං සමාගමෙ භස්ස පසාදජනනත්තං සන්ධා මහාජනස්ස පෙකකි න්තස්සෙව ආනාසෙ වෙස්සවණෙන නිමිඤ්ඤ රත්තමියකුටාගාරෙ රත්තනමියසිහාසනෙ නිසිදිතො ධම්මං දෙසෙසි. මහතො ජනකා යස්ස ධම්මානිසමයො අහාසි. තං ධම්මං සුඤ්ඤා පව්වයරාජාපි රජජං පභාය පුරිමගත්තුසඤ්ඤාදිතො පබ්බජී. සො සද්ධාය පබ්බජිතො යථා කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ පටිඤ්ඤං අහාසි, එවං පටිඤ්ඤං කථා විහාරං පටිසිඤ්ඤා විපස්සනං වසෙසින්නො සද්දස්ස පරිපාකං ගතත්තා තාවදෙව අරහත්තං පාපුණී.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“විත්තාය නදියා තීරෙ විහාසි පුරිපුත්තමො;
අද්දසං විරජං බුද්ධං එකාගං සුසමාගිතං.

පසන්නාවිතො සුමනො පග්ගගෙඤ්ඤා අඤ්ජලිං
උදුමාරඵලං ගග්ග බුද්ධසෙට්ඨස්සදසනං.

එකනවුතෙ ඉතො කපෙප යං ඵලං අදදිං තදා;
දුග්ගතිං නාතිජානාමි. ඵලදානස්සිදං ඵලං.

ඉමමිනි හදුනෙ කප්ප සංවිග්ගතරමානසො
කස්සපස්ස හඟවතො සාසනෙ පබ්බජිං අහං.

තථා පබ්බජිතො සතෙතා භාවනං අනුයුද්දහං
න විහාරා නික්ඛම්ස්සං ඉති කතාන මානසං
උත්තමඤ්ඤං අසම්පන්නො, නව පතොමිති තාවදේ.

ඉද්දති පන ඤාණස්ස පරිපාකෙන නිබ්බූතො
ප්තෙතාමිති අවලං ඤානං චූළිකා අවදුතං පදං.

කිලෙසා කොපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පතා අත්තනො පටිපත්තිකිත්තනමුබෙත
අඤ්ඤං බ්‍යාකරෙන්නො:-

“පඤ්චාභාහං පබ්බජිතො
සෙබ්බො අප්පත්තමානසො
විහාරං මෙ පට්ඨස්ස
වෙනසො පණ්ඩි අහු:

නාසෙස්සං, න පිට්ඨස්සාමි,
විහාරතො න නික්ඛමෙ,
නපි පස්සං, න නිපාතෙස්සං
තණ්හාසලෙ අනුගතෙ.

තස්ස මෙවං විහරතො
පස්ස විරියපරක්කමං
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා,
කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති

ඉමා තිස්සො භාථා අනාසි.

තත් “පඤ්චාභාහං පබ්බජිතො”ති: පඤ්චාභො අහං පබ්බජිතො
හුතා පඤ්චාහං පබ්බජිතදිවසතො පඤ්චමෙ අගෙ නිට්ඨිතොති
අත්තො. “සෙබ්බො අප්පත්තමානසො”ති: අධිසීලසික්ඛාදීනං සික්ඛ
නභො සෙබ්බො, අනවසෙසතො මානං සියති සමුච්ඡිද්දතිති මානසො
අග්ගමයො, තංතිබ්බතතිතො මානසතො ආගතං මානසං, තං අර
හත්තං සො වා අප්පන්නො එතෙතාති අප්පත්තමානසො. “විහාරං
මෙ පට්ඨස්ස මෙගුසො පණ්ඩි අහු”ති: එවං සෙබ්බස්ස මෙ වසනක
විහාරං ඔවරකං පට්ඨස්ස සතො එව රුපො ඉද්දති චුච්චමානාකාරො
වෙනොපණ්ඩි අනොසි. එවං මයා විතතං පණ්ඩිතතති අත්තො.
“නාසෙස්ස”නති ආදිතා තං විතතපණ්ඩිං දස්සෙති. තත් “නාසෙ
ස්ස”නති: යං කිඤ්චි හොජනං න භුඤ්ජස්සං න භුඤ්ජස්සාමි. තණ්හා
සලෙ මම හදසගතෙ අනුගතෙ අනුද්ධතෙති එවං සබ්බපදෙසු
යොජෙතබ්බං. “න පිට්ඨස්සාමි”ති: යං කිඤ්චි පාතබ්බං න පිට්ඨස්සාමි.
“විහාරතො න නික්ඛමෙ”ති: ඉමසො ඉද්දති මයා නිසිත්තගබ්බතො

න කිනව්වෙය. “නපි පසු, න නිපානෙය” නි: මම සරියා විසු පසු එකවි පසු. කායනිලමථවිනොදනත්: න නිපානියා. එකපසුනපි න නිපානියාමිති අනෙ. “නාය මෙව. විහර නො” නි: තසු මෙ එව. විහත. පණ්ඩාය දලවිහරියාමිති: කතා විපසුනානුයොගවසෙන විහරනො. “පසු විවිස පරනාම.” නි: විධිනා ර්විධිනවිනො විරිය. පර. ණාන. අකතනනො පරනා මොනි ව ලද්ධිනාම. උසොලවිහර. වායාම. පසු ජානානි යසු පනානුභාවෙන මයා නියො විජා අනුපතනා කතා බුද්ධිය සාස නතති වුතනත්මෙව.

පව්වසෙවරයා ගාථාවණ්ණනා

නි වසි තා.

“සො පුබ්බ කරණියානි” නි ආයසවනො බකතුලපෙරයා ගාථා. කා උපතති? අයමි කිර අතිනෙ ඉතො කපසනසහසායා කසු අසබ්බයසු මත්තෙ අනොමදසසියා ගතවනො උපතති තො පුරෙතරමෙව බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බතතිතො වයපතො නයො වෙදෙ උග්ගණතිතො තත් සාර. අපසුනො “සව්පරිකත්. ගවෙ සියාමි” නි ඉසිපබ්බජ. පබ්බජිතො පබ්බතපාදෙ විහරනො පසුචා භික්ඛු අවසමපතතිලාභී හුතො විහරනො බුද්ධිපාද. සුචා සත්ථ සනතිතං ගතො ධම්මං සුචා සරණෙසු පතිට්ඨිතො සත්ථ උදර බාධෙ¹ උපතො අරඤ්ඤතො හෙසජානි ආහරිතො හං වුපස මෙචා හං පුඤ්ඤං ආරොග්‍යත්ථාය පරිණාමෙචා තතො දුගො බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බතතිතො එකං අසබ්බයසං දෙවමනුසෙසු සංස රනො පදුච්ඡතරයා බුද්ධියා කාලෙ හංසවතිනගරෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතො සත්ථාර. එකං භික්ඛුං අප්පාබාධානං අග්ගධොනෙ ඤානො දිසා සයං හං ණානාරං ආකඛිනො පණ්ඩානං කතො යාවච්චං කුසලං උපවිණිතො සුගතිසුයෙව සංසරනො විපසසියා ගතවනො නිබ්බතතිතො පුරෙතරමෙව බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බතො පුරිමනෙයෙනෙව ඉසිපබ්බජ. පබ්බජිතො කානාභික්ඛුලාභී හුතො පබ්බතපාදෙ වසනො බුද්ධිපාද. සුචා සත්ථ සනතිතං ගතො ධම්මං සුචා සරණෙසු පතිට්ඨිතො භික්ඛුනං තිණපුප්ඵායෙ² උපතො හං වුපසමෙචා තත් යාවතාසුකං ඤානො දුගො බ්‍රහ්මලොකෙ³ නිබ්බතතිතො එකනවුනෙ කපප දෙවමනුසෙසු සංසරනො කසුපසු ගතවනො කාලෙ බාර ණසියං කුලගෙගෙ නිබ්බතතිතො සර්වාසං වසනො එකං ජණ්ණං විනායානං මහාවිහාරං දිසා තත් උණාසථාගාරාදිකං සබ්බං ආවසථං කාපෙතො තත් භික්ඛුසසියා සබ්බං හෙසජං පටියාද පෙචා යාවච්චං කුසලං කතො එකං බුද්ධිතරං දෙවමනුසෙසු සංස

1. සි. I. වාතාබාධෙ. 2. සි. III. කිසුබ්බරෙගෙ 3. සි. I. දෙවලොකෙ.

රතෝනා අලිහාකං හගවතො උප්පත්තීනො පුරෝතරමෙව කොසමිතියං
සෙට්ඨිගෙහෙ තිබ්බතති. සො අරොගභාවාය මහායමුනාය නභාපිය
මානො ධාතියා හත්තො මචේතන හිලිතො මචේත කෙවට්ඨහත්
ගතෙ බාරණසීසෙට්ඨිහරියො විකස්භීතො ගතිතෙ ථාලියමානෙපි
පුඤ්ඤබලෙන අරොගොයෙව නාය 'පුතෙතා'ති ගගෙතො පොසිය
මානො නං පවතති. සුභා ජනකෙති මානාපිතුති. "අයං අලිහාකං
පුතෙතා දෙථ නො පුත්ත"නති අනුයොගෙ කතෙ රඤ්ඤ "උභයෙ
සමපි සාධාරණො ගොතු"ති විනාං කුලානං දයාදභාවෙන විනිවේශං
කතො ධම්මානුකා බකතුලොති ලභිනාමො වයප්පතො හුතො මහතිං
සමපතති. අනුභවතොනා ආසිතිකො හුතො සජ්ඣ සන්තිකෙ ධම්මං
සුභා පටිලභිසංඥො පබ්බත්තො සත්තාගමෙව පුපුර්ණො අගොසි.
අට්ඨමෙ අරුණෙ සග පටිසම්බද්ධති අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

තිමවන්තස්ස අවිදුරෙ සොභිතො නාම පබ්බතො,
අස්සමො සුත්තො මග්ගං සකසියොගිමාපිතො.

පාදපා¹ ව බහු තත්ථ පුප්ඵිතා සිනුචාරකා
කච්ඡන්තා ව බහු තත්ථ වම්පකා නාගකෙසරා.

නිගුණසියො බහු තත්ථ බදරාමලකානි ව
ථාරුසකා අලාමු ව පුණ්ඩරිකා ව පුප්ඵිතා.

ආලකා බෙලිකා තත්ථ කදලී මාතුචඛිකා
මහානාමා බහු තත්ථ අරුණො ව පියඛිකා.

කොසමසලලා නිපා නිග්ගොධා ව කපිත්තා.
ඵදිසො අස්සමො මග්ගං සසියොගං තතිං වසිං.

අනොමදසසි හගවා සයමතු ලොකනායකො
ගවෙසං පටිසල්ලානං මමස්සම මුපාගමී.

උප්පෙහඤ්ච මහාචීරං අනොමදසසිං මහායසං,
බණ්ණන ලොකනාථස්ස වානාබාධො සමුට්ඨති,
විවරතොනා අරඤ්ඤසමී අඤ්ඤං ලොකනායකං.
උපගතොන සම්බුද්ධං චක්ඛුමන්තං මහායසං.

ඉරියං² වාපි දිස්වාන උපලකෙඛමහං තදා:
අහංසයංගි බුද්ධස්ස බ්‍යාධි සො උපපජ්ජං.
බිප්පං අස්සමමාගඤ්ථිං මම සිය්‍යානසන්තිකෙ,
ගෙසජ්ජං කතතුකාමොගං සිය්‍යො ආමන්තසිං තදා.

පටිපුත්තාන මෙ වාකාං සිය්‍යො සබ්බෙ සගාරවා
ථකජ්ඣං සන්තිපාතීංසු සජ්ඣ ගාරවතා මම.

බීජං පබ්බහමාරුක්ඛ සබ්බොසබ්බමකාසගං;
පාතීයයොගං කත්වාන බුද්ධසෙට්ඨස්සදාසගං.

පරිභුතෙත මහාචීරෙ සබ්බලොකාග්ගනායකො
බීජං වානො වූපසම් සුගතස්ස මගෙසිනො.

පස්සඤ්චදරථං දිස්වා අනොමදස්සි මහායසො
සකාසනෙ නිසීදිත්වා ඉමා ගාථා අභාසථ.

යො මෙ අදස්සි හෙසජ්ජං, බ්‍යාධිං ච සමස්සි මම,
තමගං කීත්තසිස්සාමි; සුඤ්ඤාථ මම භාසිතො.

කප්පසතසගස්සානි දෙවලොකො රම්යස්සති,
වාදිතෙ තුරියෙ තත්ත්වොදිස්සති සද්දයං.

මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා සුඤ්ඤාමුලෙන වොදිතො
සගස්සකඛිතං රුජාව චක්කවහනි භවිස්සති.

පඤ්ඤාපඤ්ඤාසකප්පමිති අරතෙමි නාම ඛත්තියො
වාතුරතෙනා විජිතාචී ජලබ්‍රමණ්ඩස්ස ඉස්සරො

සහතරතනසමපනෙනා චක්කවහනි මගබ්බලො
තාවතියෙසපි බොහෙත්වා ඉස්සරං භාරයිස්සති.

දෙවභූතො මනුස්සො වා අප්පාබාධො භවිස්සති.
පරික්ඛගං විචජ්ජෙත්වා ව්‍යාධිං ලොකෙ හරිස්සති.

අපරිමෙය්‍යෙ ඉතො කප්පෙ ඔක්කාකකුලසමිහවො
ගොනගමො නාම ගොතෙතන සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති

හස්ස ධම්මෙසු දායාදෙ ඔරසො ධම්මනිමිතො
සබ්බාසවෙ පරික්ඛායෙ නිබ්බාධස්සගාසනාසවො.

කිලෙසෙ ක්කාපසිත්වාන කඤ්ඤාසොගං හරිස්සති.
බකකුලො නාම නාමෙන ගෙස්සති සත්ථු සාවකො.

ඉදං සබ්බං අභික්ඤ්ඤාය ගොනගමො සකාසපුබ්බවො
භික්ඛුසම්බෙස නිසීදිත්වා ඵහදගෙහ සපෙස්සති.

අනොමදස්සි භගවා සගවතු ලොකනායකො
විවෙකානුචිලොකෙනො මමස්සමමුපාගමි.

උපාගතං මහාචීරං සබ්බක්ඤ්ඤාං ලොකනායකං
සබ්බොසබ්බෙත වාපෙපසිං පසනෙනා සෙති පාණිති.

තස්ස මෙ සුකහං කමමං සුඛෙතෙත බීජසමපද
බෙපෙභුං තෙව සකෙකාමි, තථාහි සුකහං මම.

ලාභා ච මං සුලඤ්ඤං මෙ යමගං අද්දක්ඛිං නායකං
තෙත කමමාවසෙසෙන පනෙතාමිති අවලං පදං.

සබ්බමේතං අභිඤ්ඤාය ගොතමො සංඝපුඤ්ඤා
භික්ඛුසංඝො නිසීදිත්වා එතදග්ගෙ ධුපෙසි මං.

අපරිමෙය්‍ය ඉතො කප්පෙ යං කම්මකාරිං හදා;
දුක්ඛාතිං නාභිජානාමි. හෙසථර්ඝං ඉදං එලං.

කිලෙසා කිංපිතා මග්ගං-පෙ-කාහං බුද්ධස්ස සංඝන”නති.

අරහත්තං පන පඬා එතදිවසං සන්ධාරං අත්තනො සාවකො පටි
පාටියා ධානන්තරෙ ධුපෙන්නන්ත අප්පාඛාධානං අග්ගධානො
ධුපිතො සො පරිනිබ්බාණ්ණසමයෙ සංඝමජ්ජෙති භික්ඛුනං ඔවාදමුඛෙන
අඤ්ඤං බ්‍යාකරෙන්නො:-

“යො පුබ්බෙ කරණීයාති පච්ඡා සො කාතුමිච්ඡති
පුබ්බා සො ධංසනේ ධානා පච්ඡා ව මනුතප්පති.

යඤ්ඤි කඬ්ඨි තඤ්ඤි වදෙ, යං න කඬ්ඨි තතං වදෙ,
අකරෙන්නං භාසමානං තං පරිජානන්ති පණ්ඩිතා.

පුපුබ්බං වත නිබ්බාණං සම්මාසම්බුද්ධදෙසිතං.

අසොකං විරජං බෙමං යත් දුක්ඛං නිරුජ්ජති”ති

ගාථන්තයමභාසී.

තත් “සො පුබ්බෙ කරණීයාති පච්ඡා සො කාතුමිච්ඡති”ති:
යො පුග්ගලො පුබ්බෙ පුරෙහරං ජරුරොගාදීති අනභිභූතකාලෙයෙව
කාහබ්බාති අත්තනො භිතපුබ්බාවගාති කම්මාති පමාදවසෙත අකම්මා
පච්ඡා සො කාතබ්බකාලං අභික්ඛමිත්වා කාතුං ඉච්ඡති. සොතිව
තිපාහමග්ගං. තදා පන ජරුරොගාදීති අභිභූතත්තා කාතුං න
සකෙකාති. අසකෙකානො ව “සුඛා සො ධංසනෙ ධානා පච්ඡා ව
මනුතප්පති”ති: සො පුග්ගලො පුබ්බා ධානා සග්ගතො නිබ්බාණ්ණොව
හදුපායස්ස අනුප්පාදිතත්තා පරිහායන්නො “අකතං මෙ කලසා
ණ”නති ආදිනා පච්ඡා ව අනුතප්පති විප්පට්ඨාරං ආපථති. මකාරෙ
පදසංස්කරෙ. අගං පන කරණීයං කම්මා තුලෙන එවං වදමිති
දසෙන්නො “යං හි කඬ්ඨි”ති දුතියගාථමාග.

තත් “පට්ඨානනති”ති: එතතකො අයනති පරිච්ඡිජ්ජ ජනන්ති,
න බ්‍රහ්මඤ්ඤානති අන්තො. සම්මාපට්ඨපත්තිවසෙත හි යථාචාදී තථා
කාදි එව සොභති, න තතො අඤ්ඤාපා, කරණීයපරිච්ඡායෙන සාධාර
ණ්ණො වුත්තමත්තං. ඉදං නි සරුප්පො දසෙන්නං “සුපුබ්බං වත”ති
ආදිනා හතියගාථමාග.

තස්සන්තො:-සම්මා සාමං සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙන
තගවතා දෙසිතං සබ්බසො සොකගෙතුනං අභාවතො අසොකං විග
තරුගාදිරජත්තා විරජං වතුති යොගෙහි අනුපද්දානත්තා බෙමං
නිබ්බාණං පුපුබ්බං පුබ්බං වත තසමා යත් යසමිං නිබ්බාණං සකලං වට්ටි
දුක්ඛං නිරුජ්ජති අවචන්තමෙව උපසම්මතිති.

බහාලුපණ්ණාසක ගාථාවණ්ණා

ති වසී තා.

“සුඛං වෙ ජීවිතුං ඉවෙජ්” නි ආයසමනො ධනියස්සේරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරො තත් තත් භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා සිට්ඨස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්ධිතා විඤ්ඤාතං පනෙනා එකදිවසං සථාරං දිස්වා පසන්න මානසො තදමාලාය පූජං අභාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙවමනුස්සෙසු සංසරනෙනා ඉමසමි. බුද්ධාදෙ රුජගෙගෙ කුලහ කාරකුලෙ නිබ්බන්ධිතා ධනියොති ලභිතාමො වයප්පතො කුලහ කාරකමෙමන ජීවති. තෙන සමයෙන සථා ධනියස්ස කුලහකාරස්ස සාලායං නිසිදිවා පුකතුසාතිස්ස කුලපුත්තස්ස ජ්ඣාතුචිත්තං පුත්තං දෙසෙසි. සො හිං පුත්වා කතකිවෙවා අභොසි. ධනියො තස්ස පරිනිබ්බුහාවං පුත්වා “නියාතිකං වත හො බුද්ධසාසනං යත් එකරත්තිපරිවයෙනපි වච්චදුක්ඛතො මුඤ්චිතුං සකකා”ති පටිලභි සද්ධො පබ්බජිතා කුටිමණ්ඩිනානුසුතෙනා විගරනෙනා කුටිකරණං පටිච්ච භගවතා ගරුතො සසිසිකො සෙනාසනෙ වසනෙනා විපස්සනං වසෙසිතො අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“සුවණ්ණවණ්ණං සලබ්බං ආහුතිනං පටිග්ගහං
පවතග්ගෙන ගච්ජන්තං අද්දසං ලොකතායසං.

තදමාලං ගගෙකාන නිකඛමිං තාවදෙ අහං.
තත්ඤ්ජාසිං සලබ්බං ඔසතිණ්ණමනාසවං.

පසන්නවිනෙනා සුමනො තදමාලාය පූජසිං
දකඛිණ්ණය්සං මහාචීරං සබ්බලොකානුකම්පකං.

එකතිංසෙ ඉතො කපෙප යං පුප්ථමනිඤ්ජපසිං;
දුග්ගතිං තාභිජ්ජාමි. පුප්ථපුජසිදං එලං.

කිලෙසා කොපිතා මය්හං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පථො යෙ භික්ඛු බුතබ්ගසමාදුනෙන අත්තානං උක්කංසෙතා සසිසභත්තාදිං සාදියනෙන අඤ්ඤෙ භික්ඛු අවජ්ජනන්ති තෙසං ඔවාදදුනමුඛෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරෙන්නො:-

“සුඛං වෙ ජීවිතුං ඉවෙජ් සාමඤ්ඤසමිං අපෙකඛවා,
සසිසිකං නාතිමඤ්ඤය්ස විචිරං පානභොජනං.

සුඛං වෙ ජීවිතුං ඉවෙජ් සාමඤ්ඤසමිං අපෙකඛවා,
අභිමුසිකසොද්භංගං සෙවෙථ සයනාසනං.

සුඛං වෙ ජීවිතුං ඉවෙජ් සාමඤ්ඤසමිං අපෙකඛවා,
ඉතරිතරෙන තුස්සෙය්ස එකධම්මං ච භාවයෙ”ති

තිස්සො ගාථා අභාසි.

තත් “සුඛං වෙ ජීවිතුං ඉවෙජ් සාමඤ්ඤසම්මං අපෙක්ඛවා”ති: සාමඤ්ඤසම්මං සමණභාවෙ අපෙක්ඛවා සිත්තාය තිබ්බගාරවො හුත්වා සුඛං ජීවිතුං ඉවෙජ්ඤාය වෙ අනෙසනං පභාය සාමඤ්ඤසුඛෙන සවෙ ජීවිතුකාමොති අන්තො. “සංකප්පං නාතිමඤ්ඤායා විවරං පාන භොජනං”ති: සංකප්පො ආගතං විවරමාගාරං ව න අවමඤ්ඤායා සංකප්පං උපපජ්ජනකලාභො නාම පරිසුද්ධිපාදෙ නාම භොගීති තං පරිසුද්ධන්තං ආජීවපාරිසුද්ධිසභාවෙන සාමඤ්ඤසුඛං හත් ගතවෙවාති අධිපපායො. “අභිමුසිකසොබ්බංවා”ති: අභිවිය මුසිකාය බතබ්බං සෙවෙථ සෙවෙය් සෙනාසනං යථා නාම සප්පො සයමන්තනො ආසයං අකත්වා මුසිකාය අඤ්ඤාන වා කතෙ ආසයෙ වසිත්වා යෙන කාමං පක්කමති, එවමෙව ව භික්ඛු සයං සෙනාසන කරණං සංකිලෙසං අනාජ්ජත්වා යත් තත්ථි වසිත්වා පක්කමෙය්සාති අන්තො. ඉදං චිත්තෙ අවුත්තෙ ව පච්චයෙ යථාලාභසන්නොසෙ තෙව සාමඤ්ඤං සුඛං භොගී නාඤ්ඤථාති දසෙන්නො ආග:—ඉතං භරත තුසෙසායා”ති: යෙන කෙතථි භික්කෙ වා පණ්ණිකෙ වා යථා ලභෙන පච්චයෙන සන්නොසං ආපරෙජ්ජය්සාති අන්තො. “ඵක ධම්මං”නති: අපමාදධම්මං අනුසුද්ධන්තං අනවජ්ජං සබ්බං ලොකිය සුඛං ලොකුත්තරසුඛඤ්ච හත්ගතමෙව භොගී. තෙනාහ හගවා:— “අපමන්තො හි කියාසන්නො පපොති විපුලං සුඛං”ති.

ධර්මසේවරස්ස ගාථාවණණනා

ති ටසි තා.

“අභිසිත”නති ආයසමහො මානසික පුත්තසේවරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයං කිර පදුමුත්තරස්ස හගවතො කාලෙ හිමවන්තසම්පෙ මගතො ජනස්සරස්ස හෙට්ඨා මගති නාගහවතෙ මනාහුභාවො නාගාරජා හුත්වා තිබ්බපොතා එකදිවසං හවන්තො තික්කමිත්වා විව රන්තො සත්ථාරං ආකාසෙන ගච්ජන්තං දිස්සා පසන්නමානසො අත්තනො කණ්ඤ මණ්ණිකා පූජං අකාසී. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමසම්. බුද්ධිපාදෙ කොසලරට්ඨ මානසස්ස නාම බුද්ධිමිසස්ස පුත්තො හුත්වා තිබ්බතො මානසික පුත්තොතෙව පඤ්ඤාසිත්ථ. සො විඤ්ඤාතං පත්තො අලසජාතිනො හුත්වා කිංචි කම්මං අකරෙන්නො ඤ්ඤාතෙති අඤ්ඤාති ව ගරහිතො “සුඛජීවිතො ඉමෙ සමණා සන්ඤාපුත්තියා”ති සුඛජීවිතං ආකාසිතො භික්ඛුති කතපරිවයො හුත්වා සත්ථාරං උපසංකමිත්වා ධම්මං සුත්වා පටි ලභිසද්ධො පබ්බජිත්වා අඤ්ඤා භික්ඛු ඉදං වින්තො දිස්සා ඉදං බලං පත්ථත්වා සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගගෙත්වා භාවනමනු සුඤ්ඤන්තො ඡලතිඤ්ඤා අගොසී.

තෙන වුත්තං අපදනො:—

“පදුමුත්තරෙ නාම ජිනො සබ්බධම්මානපාරගු

විවෙකකාමො සම්බුද්ධො ගච්ජතො අතිලඤ්ඤෙ.

අවිදුරේ හිමවන්තසා මහාජාහසායෙ අනු;
තත් මෙ භවතං ආසි පුඤ්ඤානමෙමන සංසුතං.

භවතා අභිනිකම්ම අඤ්ඤං ලොකනායකං
ඉඤ්ඤාචරිතලිභං ආදිත්තංව හුතාසතං.

විවිණං අඤ්ඤං පුප්ථං පුප්පෙසානා නායකං
සකං විතතං පසාදෙතා අවඤ්ඤං සත්ත්වො අහං.

මම සිසං මණ්ණිං පගග්ගා පුප්පං ලොකනායකං
ඉමාය මණ්ණිපුප්පාය විපාකො ගොඤ්ඤා භද්දකො.

පදුමුත්තරෙ ලොකවිදු ආනුතිතං පටිග්ගො
අත්තලිකෙකි සිතො සත්ථා ඉමා ගාථා අහාසථ.

සො තෙ ඉඤ්ඤා සංකප්පො, ලහස්ස විපුලං සුඛං,
ඉමාය මණ්ණිපුප්පාය අනුගොති මහායසං.

ඉදං වතීත භගවා ජලජ්ජනමනාමකො
අගමාසි බුද්ධසෙට්ඨං යත් විතතං පණ්ණිගිහං.

සංකප්පාති දෙවිඤ්ඤා දෙවරජ්ජමකාරසිං;
අනෙකසභාකම්මාදි වකම්මාදි අහොසහං.

පුබ්බකම්මං සරණසාය දෙවභූතසාය මෙ සතො
මණ්ණි නිබ්බත්තනෙ මයහං ආත්තොකාරණෙ මම.

ජදාසීති සගස්සාති නාරියො මෙ පරිග්ගතා
විවිත්තවත්ථාගරණං ආමුත්තමණ්ණිකුණ්ඩලා.

ආලාරපමො හස්සලා සුත්තා හනුමජ්ජමා
පරිවාරෙතති මං නිවමං මණ්ණිපුප්පායදං පලං.

සොවණ්ණමයා මණ්ණිමයා ලොහිතඝ්ණමයා හථා
භණ්ඩා මෙ සුභාගා ගොතති යදිච්ඡාය පිළිකුතා.

කුටාගාරං ගුහා රමමා සයනස්ස ච මාරගං
මම සංකප්පමඤ්ඤාය නිබ්බත්තති යදිච්ඡායං.

ලාභා හෙසං සුලද්ධං ව යෙ ලහනති උපස්සතිං
පුඤ්ඤකෙකිත්තං මනුස්සානං ඔසධං සබ්බපාණිනං.

මග්ගමි සුභතං කම්මං යොගං අඤ්ඤා නායකං;
විනිපාහා පමුත්තොමනි පතො ව අවලං පදං.

යං යං යොනුපපජ්ජාමි දෙවකතං අථ මානුසං
සමන්තා සත්තරත්තා ආලොකො ගොති මෙ සදා.

තායෙව මණ්ණිපුප්පාය අනුගොතිතා සම්පදා
ඤ්ඤාලොකො මයා දිට්ඨො පතොමනි අවලං පදං.

සතසතයො ඉතො කපො යං බුද්ධිමහිපුත්තිං;
දුෂ්ඨං නාතිජනාමි. මණිපුත්තිදං ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මයො-පෙ-කතං බුද්ධියා සාසන”නති.

ඡලභිකෙසු පත හුචා පුගලාධිධානවසෙන කොසජ්ජං ගර
හනො අතතනො ව විරියාරහං කිත්තනො:-

“අතිසීතං අතිඋණං අතිසායම්දං අහු,
ඉති විසුට්ඨකමමනො ඛණා අවේනති මානවෙ.

යො ව සීතඤ්ච උණඤ්ච තිණා භියො; න මඤ්ඤති
කරං පුරිසකිට්ඨාති සො සුඛා න විහායති.

දබ්බං භුසං පෙඤ්චකිලං උසිරං මුර්ඛබ්බජ.
උරසා පනුදගිසාමි විවේකමනුබ්‍රාහ්මය”නති

ගාථාත්තයමාහ.

තත් “අතිසීත”නති: හිමපාතවදදලාදිනා අතිවිය සීතං. “ඉදං
අහු”ති ආතෙචා සමකො. “අතිඋණං”ති: සමපරිතාපාදිනා
අතිවිය උණං; උභයෙනපි උභවසෙන කොසජ්ජවන්තූමාහ. “අති
සාය”නති: දිවසස්ස පරියතො අතිසායං සායගහණෙනෙව වෙන්
පාතොපි සධගණාති, නද්‍රහයෙන කාලවසෙන කොසජ්ජවන්තූමාහ.
‘ඉති’ති: ඉමිනා පකාරෙන, එතෙන “ඉධ භික්ඛවෙ භිග්නුනො මයො
ගතතබ්බො හොති”ති ආදිනා වුත්තං කොසජ්ජ වන්තූ සසිගණාති.
“විසුට්ඨකමමනො”ති: පරිවේනතයොගකමමනො. “ඛණා”ති:
බුද්ධිපාදදයො බ්‍රහ්මවරියවාසස්ස ඛණාසා. “අවේනති”ති: අතික්ක
මනති. “මානවෙ”ති: සතො. “තිණා ගිසො; නමඤ්ඤති”ති:
තිණතො උපරි නමඤ්ඤතිති තිණං විය මඤ්ඤති සිතුණාති අති
භවිතා අතතනා කතතබ්බං කරොති. ‘කර’නති: කරෙතො.
“පුරිසකිට්ඨාති”ති: වීරපුරිසෙන කතතබ්බාති අතතභිතපරිහාති;
‘සුඛා’ති: සුඛතො; තිබ්බාණසුඛතොති අධිප්පායො. තතියගාථාය
අන්තො ගෙට්ඨා වුත්තොයෙව.

මානවගපුත්තකෙට්ඨක ගාථාවණ්ණවා

ති ටසී තා.

“සෙ විගතකපි බහුසසුනා”ති ආයසමනො වුජ්ජසොගිතකෙට්
ඨක ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං කීර පදුමත්තරස්ස භගවතො
කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතතිතා විඤ්ඤානං පතො; එකදිවසං ගග
වන්තං මහතා භික්ඛුසමෙකන සද්ධිං ගව්ජන්තං දිසා පසන්නමානසො
දසති ගාථාති අතින්චි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවමනුසෙසු
සංසරනො ඉමයම්. බුද්ධිපාදෙ පාටලිපුත්තතගෙර බ්‍රාහ්මණකුලෙ

නිබ්බන්ති. සොභිතොතිස්ස නාමං අහොසි. ථොකං බුද්ධාභු
කතාය පන බුද්ධසොභිතොතෙව පඤ්ඤාසිත්ථ. සො වයප්පභොතා
සත්ථරි පරිනිබ්බුතො ආනන්දත්ථෙරස්ස සන්තිකො පබ්බර්ඪො ඡළ
භිඤ්ඤා අහොසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“කකුඛං විලසන්තංව දෙවදෙවං නරුසහං
රජියං පටිපජ්ජන්තං කො දිඤ්චා නප්පසිදති!

තමකිකාරෙ නාසෙඤ්චා සන්තාරෙඤ්චා බහුං ජනං
ඤ්ඤාලොකෙන ජෙනන්තං කො දිඤ්චා නප්පසිදති!

වසී සහසගස්සෙහි නියන්තං ප්‍රොකතායකං
උද්ධරන්තං බහු සත්තො කො දිඤ්චා නප්පසිදති!

පහරිඤ්චා ධම්මභෙරිං මද්දන්තං තිත්ථියෙ ගණේ
සීහනාදා විතදන්තං කො දිඤ්චා නප්පසිදති!

යාවතා බ්‍රහ්මලොකතො ආගන්ත්වා සබ්බභවතා
පුච්ඡන්ති නිපුණේ පඤ්ඤා කො දිඤ්චා නප්පසිදති!

නගරං පච්ඡන්තො යස්ස රවන්ති හෙරියො බහු,
යස්ස පාදෙ නමස්සිඤ්චා සබ්බලොකො සදෙවකො

තෙන පුඤ්ඤං අනුභොති, කො දිඤ්චා නප්පසිදති!
සබ්බෙ විඤ්ඤා සමාගන්ත්වා සම්ප වාරෙන්ති වකුචුමං

න විකම්පති අජකිංඨො කො දිඤ්චා නප්පසිදති!
නදන්ති ගජ මත්තාව කො දිඤ්චා නප්පසිදති!

වීරියං ගච්ඡන්තො යස්ස සබ්බාභා ජෙනතො සදා,
අබ්බුත්තතා සමා ගොති කො දිඤ්චා නප්පසිදති!

බ්‍රහ්මරන්තස්ස බුද්ධස්ස වග්ගවාළමහි පුයති,
සබ්බෙ සත්තො විඤ්ඤාපෙති කො දිඤ්චා නප්පසිදති!

සහසගස්ස ඉතො කප්පෙ යං බුද්ධමහි නිත්තං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. කිත්තනාය ඉදං ඵලං.

තිලොසා ක්කාපිභා මග්ගං-අප-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

ඡළභිඤ්ඤා පන හුඤ්චා පඨමමහාසද්ධිතිකාලෙ රජගහෙ සත්ත
පණ්ණිගුහායං සන්තිපතීතෙන සබ්බිකා ආයස්මන්තං ආනන්දං
ආමන්තෙහිති ආණ්ඩෙතො පඨවියං නිමුජ්ජිඤ්චා ථෙරස්ස පුරහො
උඨහිඤ්චා සබ්බස්ස සාසනං ආරොවෙඤ්චා සයං පුරෙභරං ආකාසෙන
ගන්ත්වා සත්තපණ්ණිගුහාවාරං සම්පාපුණී. තෙන ව සමයෙන මාරස්ස

මාරකාසිකානඤ්ච පටිසෙධනත්ථං දෙවසඬෙසන පෙසිතා අඤ්ඤාතරා දෙවතා සත්තපණ්ණියාලාමාරෙ සීතා හොති. තස්සා බුද්ධසොති තජෙරෙ අත්තනො ආගමනං කථෙන්නො:-

යෙ විත්තකම් බහුසුතා සමණා පාටලිපුත්තවාසිනො

තෙසඤ්ඤාතරො යමායුවා වාරෙ තිට්ඨති බුද්ධසොතිතො”ති

ආමං ගාථමාග.

තත්ථ “විත්තකම්”ති: විවිත්තධම්මකථා, සම්බුද්ධතං විජාරකරණං ගමුරකරණං උත්තානීකරණං කම්බාවිනොදනං ධම්මපතිට්ඨාප නන්ති එවමාදීති නානාතයෙති පරෙසං අජ්ඣාසයානුරූපං ධම්මසා කථනසීලාති අජෙත්වා. “බහුසුතා”ති: පරියත්තිපටිවෙධබාහුසව්ව පාරිපුර්යා බහුසුතා. සම්බසො සම්මතපාපතාය සමණා, පාටලිපුත්ත නගරවාසිනාය පාටලිපුත්තවාසිනො. “තෙසඤ්ඤාතරො”ති: පාටලි පුත්තනගරවාසීනං තෙසං අඤ්ඤාතරො අයං ආයුවා දීඝායු ආයසමා, වාරෙ තිට්ඨති සත්තපණ්ණියාලාමාරෙ තිට්ඨති සම්බසං අනුමතියා පටිසිගුනති අජෙත්වා. තං සුචා සා දෙවතා ථෙරස්ස ආගමනං සම්බසං නිවෙදෙතති:-

“යෙ විත්තකම් බහුසුතා සමණා පාටලිපුත්තවාසිනො

තෙසං අඤ්ඤාතරො යමායුවා වාරෙ තිට්ඨති මාලුතෙරතො”ති

දුතියං ගාථමාග.

තත්ථ “මාලුතෙරතො”ති: ඉද්ධිවිත්තජනිතො වායුතා ච ථෙරතො; ඉද්ධිබලෙන ආගතොති අජෙත්වා. එවං තාය නිවෙදිතො සඬෙසන කතොකාසො ථෙරෙ සම්බසං සන්තිකං ගමින්නො:-

“සුසුද්ධෙන සුසිට්ඨෙන සඬාම විජයෙන ච

බ්‍රහ්මචරියානුච්ඡේදණෙන එවායං සුඛමෙධති”ති

ඉමාය තතියගාථාය අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

තත්ථ “සුසුද්ධෙන”ති: සුඛභාගෙන තද්ධිවිකම්බණ්ණප්පහාණ වසෙන කිලෙසෙති සුචුට්ඨ සුච්ඡිකෙන. “සුසිට්ඨෙන”ති: අත්ත රත්තරු කලාසාණ්ඩිතෙහති දින්නසප්පාය ධම්මදුන්න. “සඬාමවිජ යෙන ච”ති: සමුච්ඡේදප්පහාණවසෙන සම්බසො කිලෙසාතිසංඛාර නිවුමිපෙන ලද්ධසංගාමිජයෙන ච. “බ්‍රහ්මචරියානුච්ඡේදණෙන”ති: අනුච්ඡේදණෙන අග්ගමාගබ්‍රහ්මචරියෙන. “එවායං සුඛමෙධ ති”ති: එවං චිත්තප්පකාරෙන අයං බුද්ධසොතිතො තිබ්බාණසුඛං ඵලසමාපත්තිසුඛඤ්ච එධති පාපුණාති අනුභවතීති අජෙත්වා.

බුද්ධසොතිතජෙරස්ස ගාථාවණ්ණතා

ති ඔ තා.

“සොධ කොවි මනුසොසු”හි ආයසමනො වාරණෝත්තරය ගාථා. කා උපපත්ති? අයමපි කීර පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරෙ තත්ත තත්ත භවෙ පුඤ්ඤති කරෙතො ඉතො වානවුතෙ කපො නියසස භගවතො උපපත්තිතො පුරෙතරමෙව සුමෙධ්වුභවණකුලෙ නිබ්බ ත්තිචා බ්‍රාහ්මණානං විජ්ජාසිපෙසු පාරගු හුන්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බ ජ්ඣා වතුපණ්ණාසසහස්සානං අනෙතවාසිකානං මනෙත වාචෙතො වසති. තෙන ව සමයෙන නියසස භගවතො බොධිසත්තභූතං” කුසිතා කායා වසිත්වා වරිමභවෙ මානුකුච්ඡිං ඔක්කමිනෙන මහාපඨවි කමෙපා අගොසි. තං දිසවා මහාජනො භිතො සංවිගො නං ඉසිං උපසංඝමිත්වා පඨවිකමපනකාරණං පුච්ඡි. සො “මහාබොධිසත්තො මානුකුච්ඡිං ඔක්කමි, තෙනායං පඨවිකමෙපා, තස්මා මා භායථා”ති බුද්ධුපාදස්ස පුබ්බනිමිත්තභාවං කථෙත්වා සමස්සාසෙසි. බුද්ධාරම ණඤච පිතිං පටිසංවෙදෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙව මනුසොසු සංසරතො ඉමසමිං බුද්ධුපාදෙ කොසලරටෙඨ බ්‍රාහ්මණ කුලෙ නිබ්බතතිචා වාරණොති ලද්ධිනාමො වයපපතො අඤ්ඤ තරස්ස ආරඤ්ඤකස්ස පේරස්ස සන්තිකො ධම්මං සුචා ලද්ධිපසාදෙ පබ්බජ්ඣා සමණධම්මං කරොති. සො එකදිවසං බුද්ධුපට්ඨානං ගච්ඡතො අත්තරමගෙය අතිතකුලෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං කත්වා කාලකතෙ දිසවා “ඉමෙ සත්තා අඤ්ඤමඤ්ඤවිරෙධෙන ජිවිතකයං පත්තා”ති සංවිගමානසො හුන්වා භගවතො සන්තිකං ගතො, තස්ස භගවා විත්තාචාරං ඤාත්වා තදුරුපමෙව ඔවාදං දෙනොතා:-

“යොධ කොවි මනුසොසු පරපාණාති ගිංසති,
අසවා ලොකා පරවතා ව උභයා ධංසතෙ නරෙ,
යො ව මෙතෙනා විතෙනා සබ්බ පාණානුකමපති,
බහුං සො පසවති පුඤ්ඤං තෙන තාදිසකො නරෙ.
සුභාසිතස්ස සිකෙඛථ සමණුපාසනස්ස ව
එකාසනස්ස ව රහො විත්තවුපසමස්ස වා”ති

තිස්සො ගාථා අභාසි.

තත්ත “සොධ කොවි මනුසොසු”හි: ඉධ මනුසොසු යො කොවි බතතියො වා බ්‍රාහ්මණො වා වෙස්සො වා සුලො වා ගහට්ඨො වා පබ්බජ්ජො වා. මනුසංගහණං වෙත්ථ උක්කට්ඨසත්තනිදස්සනනති දට්ඨබ්බං. “පරපාණාති ගිංසති”හි: පරසත්තො මාරෙති විබාධති ව. “අසමා ලොකා”හි: ඉධ ලොකතො. “පරමතා”හි: පරලොකතො. “උභයා ධංසතො”හි: තදුභයතො ව ධංසතීති උභයලොකපරියා පත්තතිතසුඛතො පරිභායතීති අත්ථො. “නිග්ගො”හි: සත්තො, එවං පරපිළාලකඛණං පාපධම්මං දෙසෙත්වා ඉද්දති පරපිළානිවත්තිලකඛණං කුසලං ධම්මං දෙසෙතොතා:- “යො ව මෙතෙනා”හි ආදිතා දුතියං ගාථමාග.

තත් “මෙතෙතන විතෙතනා”ති. මෙතතාසම්පසුතෙතන විතෙතන අප්පණප්පතෙතන ඉතරිතරෙත වා. “සබ්බසාණානුකම්ප හි”ති: සබ්බෙ පාණෙ අතතනො ඔරසපුතෙත විය මෙතතායති. “බ්බං හි සො පසවති පුඤ්ඤං තෙන නාදියෙතො නග්”ති: සො තථා රු. පා මෙතතා විහාරි පුග්ගලො බ්බුං මහනතං අනප්පකං කුසලං පසවති පටිලහති අධිගමති. ඉද්දති තං සසම්මාරෙ සමථ විපස්සනා මෙම නියොජෙතො:- “සුභාසිතස්ස”ති ආදිනා තතියං ගාථමාහ.

තත් “සුභාසිතස්ස සිකෙබ්බා”ති: අපටිච්ඡතථාදිභෙදං සුභාසිතං පරියහතිධම්මං සවණධාරණපරිවයපරිපුච්ඡාදිවසෙන සිකෙබ්බස්ස. “සමණ්ණපාසනස්ස වා”ති: සමිතපාපානං සමණානං කල්යාණමිත්තානං උපාසිකානං කාලෙන කාලං උපසංකම්භිං පසිරුපාසනංවෙව පටි පහතියා තෙසං සුමිපට්ටියඤ්ච සිකෙබ්බස්ස. “ඵකාසනස්ස ච රහො විගතවුපසමස්ස වා”ති: ඵකස්ස අසහායස්ස කායවිවෙකං අනුමුඛනනස්ස රහො කාමමට්ඨානානුයොගවසෙන ආසනං නිසජ්ජං සිකෙබ්බස්ස, ඵචං කාමමට්ඨානං අනුයුජ්ජෙතො භාවනං ච මන්තං පාපෙතො සමුච්ඡේදවසෙන කිලෙසානං විතතස්ස වූපසමඤ්ච සිකෙබ්බස්සාති. අධිසීලසිකධාදීහි කිලෙසා අවචනනමෙව වූපසනතා පභිණා ගොනති නාම. මග්ගඵලසිකධාය සිකධනනස්ස අවචනනමෙව විතතං වූපසනතං නාම ගොතිති. ගාථාපරියොසානෙ විපස්සනං වසෙස්සා අරහතනං පාපුණ්ඨි.

තෙන වුතතං අපදනෙ:-

“අජෙක්ඛාගගෙක්ඛා හිමවනතං මනෙත වාවෙමහං තද්ද; වතුපඤ්ඤසසහස්සා සිස්සා මග්ගං උපට්ඨනුං.

අධිතා වෙදගු සබ්බෙ ඡලඝ්ඛෙ පාරං ගතා සකවිජ්ජාහු පතතබ්බා, හිමවනෙත වසනති නෙ.

වවික්ඛා කුසිතා කායා, දෙවපුතො මහායසො උප්පජ්ජ මාභුකුච්ඡිසම්මිං සමපජ්ජනො පතියුතො.

සමුඤ්ඤෙධි උප්පජ්ජනෙත දසසහස්සි පකම්පථ; අක්ඛා වකඤ්ඤං අලහිංසු උප්පජ්ජනමහි නායකො.

ඡබ්බිකාරං පකම්පිත්තං කෙවලා වසුධා අයං; නිගෙසාසං සද්දං සුත්තාන උබ්බිජ්ජංසු මහාජනා.

සබ්බෙ ජනා සමාගමම ආගමන්තං මම සනතිකං. වසුධායං පකම්පිත්තං! කිං විපාකො භවිස්සති?

අවවාසිං තද්ද තෙසං: මා ගොථ නත්ති වො හයං, විස්සත්තා ගොථ සබ්බෙපි, උප්පාදෙයං පුබ්බජිකො.

අට්ඨගෙනුති සමථස්සං වසුධා සමපකම්පති; තථා නිමිත්තානි දිස්සන්ති ඔහාසො විපුලො මහා.

අසංසයං බුද්ධියෙධෙය්‍යා උපපජ්ජන්ති වක්කුමා
සඤ්ඤපෙච්චාන ජනනං පඤ්චසීලං කපේසහං.

සුභාන පඤ්චසීලානි බුද්ධිපපාදඤ්ච දුලභං
උබ්බෙගජ්ජනා සුමනා නුඨංගධං අහංසු තෙ.

වෙ නවුතෙ ඉතො කපෙප යං නිමිත්තං විශාකරිං;
දුග්ගතිං නාභිජ්ජනාමි. බ්‍යාකරණස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා ක්‍රියාපිතා මග්ගං-පෙ-කථං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

වාරණ්ඤේරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ස ම ත්තා.

“එකොපි සදොධා මෙධාමි”හි ආයඨතො පසසිකඤ්ඤේරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයංපි පුරිමබුද්ධෙධස්ස කතාධිකාරෙ තත්ථ තත්ථ හවෙ පුඤ්ඤති කඤ්ඤෙනො අඤ්ඤසසිං භගවතො කාලෙ කුල ගෙනෙ නිබ්බත්තිනා මිඤ්ඤාතං පතොනා එකදිවසං සත්ථාරං දිස්වා පසන්නවිතොනා පිලකභිඵලානි අදයි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මිං බුද්ධිපපාදෙ කොසලරථෙය්‍ය බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිනා පසසිකොති ලද්ධිනාමො වස්සපතොනා සජ්ඣ යථිකපාටිභාරියං දිස්වා පටිලද්ධිසදොධා පබ්බජිතා සමණධම්මං කඤ්ඤෙනො ආබාධිකො අගොසි. අථ නං ඤාතකා වෙජ්ජපරි දිවෙය්‍යන විසිතා උපට්ඨතිනා ආරොගමකංසු. සො තථො ආබාධා වුට්ඨිතො සංවෙගජ්ජනො භාවනං උසසුකතාපෙච්චා ඡද්දතිඤ්ඤෙ අගොසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

නහනෙන බුද්ධං දිස්වාන අඤ්ඤසසිං මහායසං
පසන්නාවිතොනා සුමනො පිලකබස්ස ඵලං අදං.

අට්ඨාරසෙ කපපසතෙ යං ඵලං අදදිං තද්‍ය;
දුග්ගතිං නාභිජ්ජනාමි. ඵලද්‍යනස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා ක්‍රියාපිතා මග්ගං-පෙ-කථං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

ඡලගිඤ්ඤෙසු පන හුත්වා ආකාසෙන ඤාතකානං සන්තිකං ගන්ත්වා ආකාසෙ ධිතො ධම්මං දෙසෙත්වා තෙ සරණෙසු ව සිලෙසු ව පතිට්ඨා පෙසි. තෙසු කෙවි කාලකතා සරණෙසු ව සිලෙසු ව පතිට්ඨිතත්තා සග්ගෙ නිබ්බත්තිසු. අථ නං සත්ථා බුද්ධිපට්ඨානං උපගතං “කිනෙත පසසික ඤාතිනං ආරොග්‍ය”න්ති පුච්ඡි. සො ඤාතිනං අත්තනා කතං උපකාරං සජ්ඣ කපේනොනො:-

“එකොපි සදොධා මෙධාමි අස්සද්ධානිධ ඤාතිනං

ධම්මථෙය්‍යා සිලසම්පතොනා ගොති අත්ථාය බමුත්තං.

නිශ්ශය්‍ය අනුකම්පාය වෛදිතා ඤාතයෝ මයා
ඤාතිබන්ධවපෙමෙන කාරං කන්‍යාන භික්‍ෂුසු.

තෙ අබ්‍යතීතා කාලකතා පත්තා තෙ තිදිවං සුඛං,
භාතරෙ මයං මාතා ච මොදනති කාමකාමිනෝ”ති

නිසොං ගාථා අභාසි.

තත්ථායං පස්මගාථාය අන්‍යෝ:-යො කම්මඵලසද්ධාය ච රත
නත්තයසද්ධාය ච වසෙන සද්ධා, තතො ඵච කම්මය්‍යකතඤාණාදි
යොගතො මෙධාසී, සජ්ඣ ඔවාදධමෙවන ලොකුත්තරධමෙව සීතත්තා
ධම්මට්ඨො, ආචාරසීලය්‍ය මග්ගසීලය්‍ය ඵලසීලය්‍ය ච වසෙන සීල
සම්පන්නො, සොඨකොපි යථාච්‍රිත්තාය සද්ධාය අභාවෙන අය්‍යද්ධානං
ඉධ ඉමසමිං ලොකෙ අභවාදං ඉමෙති ඤාතබ්බට්ඨෙන ඤාතීනං තථා
පෙමබන්ධනෙන බන්ධුට්ඨෙන බන්ධුති ච ලභිතාමානං. බන්ධුවානං
අන්‍යාය භිතාය ගොතීති. ඵලං සාධාරණතො ච්‍රිත්තමත්තං අත්තුප
නාසිකං කන්‍යා දසෙය්‍යතුං. “භිග්ගය්‍යා”ති ආදිතා ඉතර් ගාථා ච්‍රිත්තා.

තත්ථ “භිග්ගය්‍යා අනුකම්පාය වෛදිතා ඤාතයෝ මයා”ති: ඉද්දතිපි
දුග්ගතා කුසලං අකන්‍යා ආයතීං දුග්ගතීං පරික්කිලෙසං මානුගවිත්තාති
නිශ්ශගෙත්වා ඤාතයෝ මයා ඔවදිතා, ඤාතිබන්ධවපෙමෙන-අභවාකං
අයං බන්ධුවොති ඵලං පවත්තනන පෙමෙන මම ඔවාදං අතීතකම්තුං
අසකෙකානතා, කාරං කන්‍යාන භික්‍ෂුසු-පසන්නචිත්තා හුත්වා චිවරදි
පච්චයදනෙනවෙව උපට්ඨානෙන ච භික්‍ෂුසු සකකාරසම්මානං කන්‍යා,
තෙ අබ්‍යතීතා කාලකතා-තෙ මම ඤාතකා කාලකතා හුත්වා ඉමං
ලොකං අතීක්කනතා. පුත්‍ර තෙති නිපාතමත්තං. තිදිවං සුඛං දෙව
ලොකෙ පරියාපන්නසුඛං සුඛං වා ඉට්ඨං තිදිවං අභිගතා. “කෙ පත
තෙ”ති? ආග:-භාතරෙ මයං මාතා ච මොදනති කාමකාමිනෝ.
අත්තනා යථාකාමිනෝ වත්ථුකාමසමබ්බිනෝ හුත්වා මොදනති අභිර
මන්තීති අන්‍යෝ.

සසංකප්පෙත්ථරය්‍ය ගාථාවණ්ණතා

ස ම තතා.

“කාලපබ්බඛිග්ගසම්බ්‍යාසො”ති ආයසවතො සසොජ්ජෙත්ථරය්‍ය
ගාථා. කා උපපත්ති? අයංපි පුරිමබ්‍රද්ධෙධ්‍යු කතාසිකාරෙ තත්ථ තත්ථ
භවෙ පුඤ්ඤාති උපට්ඨිණ්ණෙනා විපසංය්‍යා භගවතො කාලෙ ආරාම
ගොපකතුලෙ නිබ්බතතිත්වා විඤ්ඤාතං පත්තො ඵකදිවසං විපසංය්‍යං
භගවත්තං ආකාසෙන ගච්ඡන්තං දිස්වා පසන්නාමානසො ලබ්බඵලං
අද්දාසී. සො තෙන පුඤ්ඤාතමෙන දෙවමනුසෙය්‍යසු සංසරනො ඉමසමිං
බ්‍රහ්මපරාදෙ සාවස්ථිතගරවාරෙ කෙවට්ටගාමෙ පඤ්ඤාතුල සතරෙට්ඨි
කය්‍ය කෙවට්ටය්‍ය පුත්තො හුත්වා නිබ්බතති. සසොජ්ජෙත්ථරය්‍ය නාමං
අකංසු. සො වයපත්තො අත්තනො සභායෙහි කෙවට්ටපුත්තෙහි

සද්ධිං මච්ඡගභණ්ණං අවිරවතියං නදියං ජාලං ඛිපි. තතේතො සුවණ්ණවණ්ණො මහාමචේන්ද්‍රා අනෙතාජාලං පාවිසි. තං රඤ්ඤා පසෙ නදියං දසෙස්සං. රුජා “ඉමස්ස සුවණ්ණවණ්ණස්ස මච්ඡස්ස වණ්ණ කාරණං භගවා ජනාති”ති මච්ඡං ගාගාපෙත්වා භගවතො දසෙස්සි. භගවා “අයං කස්සපස්ස සමමාසද්වුද්ධස්ස සාසනෙ ඔසකකමානෙ පබ්බ ජිත්වා මිච්ඡාපටිපත්තිං පටිපජ්ජන්තො සාසනං ඔසකකාපෙත්වා නිරයෙ නිබ්බන්තො එකං බුද්ධන්තරං නිරයෙ පච්චිත්වා තතො වුතො අපරං වතියං මචේන්ද්‍රා හුත්වා නිබ්බන්තො”ති වත්වා තස්ස භගිනීනඤ්ච නිරයෙ නිබ්බන්තවාමං තස්ස භාතිකතේරස්ස පටිනිබ්බුතභාවඤ්ච තෙනෙව කථාපෙත්වා ඉමිස්සා අට්ඨප්පත්තියා කපිලසුත්තං දෙසෙසි. සජ්ජ දෙසනං සුත්වා යසෝජෙ සංවෙගජතො සද්ධිං අත්තන්තො සහායෙති භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා පභිරුපෙ යානෙ වසන්තො එක දිවසං සපරිසො භගවන්තං වජ්ඣං ජෙතවනං අගමාසි. තස්ස ආගමනෙ සෙනාසනපඤ්ඤාපනාදිනා විහාරෙ උච්චාසද්දමගාසද්ද අගොසි. තං සුත්වා භගවා සපරිසං යසෝජං පනාමෙසීති සබ්බං උද්දනෙ ආගතනායෙන වෙදිතබ්බං. පනාමිතො පන ආයයමා යසෝජෙ කසාභිගතො භද්ද අස්සාජනියො විය සංවිග්ගමානසො සද්ධිං පරිසාය වන්ගුමුදිය නදියා නිරේ වසන්තො සටෙනො වායමන්තො විසස්සනං වඩෙස්සවා අනෙතාවස්සෙයෙව ඡළභිඤ්ඤා අගොසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“නගරෙ බඤ්ඤමනියා ආරම්භො අගං තද්
අග්‍රසං විරජං බුද්ධං ගච්ඡන්තං අනිලඤ්ඤසෙ.
ලබ්‍රජං ඵලමාදය බුද්ධසෙට්ඨස්සදසගං,
ආකාසෙ ධිතකො සන්තො පටිගණ්ඨි මහායසො.
පිතිසංජනනො මග්ගං දිට්ඨධම්මසුඛාවගං
ඵලං බුද්ධස්ස දත්තාන විපසන්තාන වෙගසා
අභිගච්ඡිං තද් පිතිං විපුලං සුබමුත්තමං,
උපපජ්ජනෙ වරත්තං නිබ්බන්තස්ස තභිං තභිං.
එකනවුතෙ ඉතො කපෙස යං ඵලං අදදිං තද්;
දුග්ගතිං නාභිජනාමි. ඵලද්‍යනස්සිදං ඵලං.
කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං-පෙ-නතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

ඡළභිඤ්ඤං පන සමානං සපරිසං ආයසවන්තං යසෝජං සන්තං පනෙතාසිත්වා ආනෙඤ්ඤසමාපත්තිනා පටිසන්තාරමාසාසි. සො සබ්බෙට්ඨ බුත්ඛගධම්මෙ සමාදය වත්තති. තෙනස්ස සරීරං කිසං අගොසි එඛං දුබ්බණ්ණං. තං භගවා පරමපටිච්ඡතාය පසංසන්තො:-

“කාලපබ්බග්ගසංකාසො කිසො ධම්මසන්තො

මත්තඤ්ඤා අනතපානස්මිං අදීනමනසො නරේ”ති
පඨමං භාථවාග.

තත් “කාලපබ්බතසංඝායනා”ති: මංසුපවය විගමොන කිස දුස්සංඝසීතසර්ථවයවතාය දුනතිලතාපබ්බසදිසමො. ඉතානාහ:— ‘කිසො’ති: මොනෙය්‍යපටිපදාපුරණෙන කිසසරිරො. “බමනිසන්තො”ති: බමනීති සන්තගතො අපමංසලොභිතතාය පාකවගනීති කණ්ඩරසිරුති විතතසරිරෙ. “මනාසදා”ති: පරියෙසන පටිග්ගහණපරිභොග විස්සජ්ජනෙසු පමාණඤ්ඤා. “අදිනමනසො”ති: නො උපදිති අනභිභූතතා අලිනවිතො, අකුසිතවුතති. “නගේ”ති: පුරිසො. පොරිසස්ස ධුරස්ස විතතො පුරිසලක්ඛණසමනො පුරිසබොරගොති අධිප්පායො. එවං ථෙවො සන්ධා පසන්තො පසන්තාවානුරූපං අත්තො අධිවාසනකතති විරියාරහවිවෙ කාභිරතිකිත්තන වුබෙතු භික්ඛුනං බමමං කථෙන්නො:—

“පුට්ඨො ඩංසෙති මකසෙති, අරඤ්ඤසමිං බ්‍රහ්මවනෙ
නාගො සංඝාමසීසෙව සතො තත්‍රාධිවාසයෙ.

යථා බ්‍රහ්මා තථා එකො, යථා දෙවො තථා දුට්ඨො,
යථා ගාමො තථා තයො, කොලාහලං තතුත්තරි”නති

ඉමා වෙ ගාථා අභාසි.

තත් “නාගො සංඝාමසීසෙවා”ති: යථානාම ආඤ්ඤෙය්‍යා හත්තිනාගො සුද්ධමණ්ඩලෙ අසිසත්තිනොමරුදිප්පහාරෙ අධිවාසෙත්වා පරසෙනං විඤ්ඤෙති, එවං භික්ඛු අරඤ්ඤසමිං බ්‍රහ්මවනෙ අරඤ්ඤතිං ඩංසාදිපරිස්සයෙ සතො සමපන්නො අධිවාසෙය්‍ය, අධිවාසෙත්වා ච භාවනාබලෙන මාරබලං විබමෙය්‍ය. “සථා බ්‍රහ්මා”ති: යථා බ්‍රහ්මා එකකො විත්තප්පකොපරිභිතො ක්කානසුබොති නිවමෙව සුඛිතො විහරති, තථා. “එකො”ති: භික්ඛුපි එකො අදුතියො විවෙකසුබමනු බ්‍රූහතො සුඛං විහරති. එකස්ස සාමඤ්ඤං සුඛං පණිතතති ප්‍රිත්තං. එතෙන එකවිහාරිභික්ඛු බ්‍රහ්මසමොති ඔවාදං දෙති. “සථා දෙවො තථා දුට්ඨො”ති: යථා දෙවතාං අනන්තරන්තරා විත්තප්පකො පොපි සියා තථා විතතං භික්ඛුනා. සහවාසෙ සට්ඨනාපි හවෙය්‍යාති. දුතියවාසෙන භික්ඛු දෙවසමොති ප්‍රිත්තො. “සථා ගාමො තථා තයො”ති: අයමෙවවා පායො. තිණ්ණං භික්ඛුනං සහවාසො ගාම වාසසදිසො, විවෙකවාසො න ගොතීති අධිප්පායො. “කොලාහලං තතුත්තරි”නති: තතො තතියතො උපරි බ්‍රහ්මානං සංවාසෙ කොලාහලං උච්චාසග්ගං මහාසග්ගං මහාජනසන්තිපාතසදිසො, තස්මා එක විහාරිනා හවිතබ්බතති අධිප්පායො.

සංඝාජ්ඣෙරස්ස ගාථාවණ්ණනා
ස ම තතා.

“අහු තුස්සං පුරෙ සද්ධා”ති අයසමතො සාපිමනිසජ්ඣෙරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබ්‍රදෙධසු කතාධිකාරො තත් තත්

හවෙ පුඤ්ඤානී උපවිණිනෙතො සිද්ධිකාමස්ස හගවතො නාලෙ කුල
ගෙගෙ නිබ්බතතිචා විඤ්ඤානං පතොතා එකදිවසං සන්ධාරං දිස්වා
පසන්නාමානසො තාලවණං අද්දසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙවන
දෙවමනුස්සෙසු සංසරනෙතො ඉමස්මි. බුද්ධිපාදෙ මගධරට්ඨ
බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බතතිචා සාරිමතනියොති ලද්ධනාමො වයප්ප
තොතො ගෙතුසම්පන්නතාය ආරඤ්ඤකභික්ඛුනං සතතිකො පබ්බජිතො
විපස්සනාය කම්මං කරුනෙතො ඡද්දතිඤ්ඤා අගොසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“සිද්ධිකාමස්ස හගවතො තාලවණං අද්දසගං,
සුවණ්ණෙහි පටිච්ඡන්තං, ධාරයාමි මහාශසං.

වතුනවුතෙ ඉතො කපෙප තාලවණමද්දසගං;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. තාලවණංයුදං එලං.

කිලෙසා කිංපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

ඡද්දතිඤ්ඤා පත හුචා භික්ඛු ඔවදති අනුසාසනී බහු ව සතෙන
ධම්මං කපේතො සරණෙසු ව සිලෙසු ව පතියොපෙසි. අඤ්ඤතරව
කුලං අස්සද්ධං අප්පසන්නං විප්පසන්නං අකාසි. තෙන තස්මිං කුලෙ
මනුස්සා පේරෙ අභිප්පසන්නා අගෙසු. තත්තො දුරිකා අභිරුපා
දස්සනියා පේරං පිණ්ඩාය පටිට්ඨං සක්කම්මං භොජනෙන පරිච්ඡති.
අපේකදිවසං මාරෙ “එවං ඉමස්ස අයසො වඩ්ඩියාති අප්පතිට්ඨො
හවියාති”ති විනොතො පේරස්ස රුපෙන ගතොතො නං දුරිකං හත්තේ
අග්ගගෙසි. දුරිකා “නායං මනුස්සසම්පය්සො”තිව අඤ්ඤාසි, හත්තං ව
බ්‍රුහ්මාපෙසි. තං දිස්වා සරජනො පේරෙ අප්පසාදං ජනෙසි. පුන
දිවසෙ පේරෙ තං කාරණං අනාවරෙජනෙතො තං සරං අගමාසි. තත්තේ
මනුස්සා අනාදරං අකංසු. පේරෙ නං කාරණං ආවරෙජනෙතො
මාරස්ස කිරියං දිස්වා තස්ස ගිවායං කුකකුරකුණපං පටිබ්‍රුහ්මකුති
අධිට්ඨතිචා තස්ස මොවනත්තං උප්පන්නො මාරෙන අතිතදිවසෙ
කතකිරියං කපාපෙතො තං තරෙජතො විස්සරෙජසි. තං දිස්වා සර
සාමිකො “බමෙව හතෙන අවචය”නති බමාපෙතො අරුත්තග්ගෙ “අග
මෙව හතෙන තුමෙව උප්පියාමි”ති අග. පේරෙ තස්ස ධම්මං
කපේනෙතො:-

අනු තුග්ගං පුරෙ සද්ධා, සා තෙ අරුත්ත විරුත්ත,
ගං තුග්ගං තුග්ගමෙවෙනං, තත්තේ දුට්ඨිතං මම.

අතිචා හි වලා සද්ධා එවං දිට්ඨා හි සා මයා;
රුජ්ජනති විරුජ්ජනති, තත්තේ කිං ජියස්සෙ බුති.

පච්චති බුතිනො හත්තං පොකපොකං කුලෙ කුලෙ;
පිණ්ඩිකාය වරියාමි, අත්තේ ජරියාබලං මම”ති

තිස්සො ගාථා අගාසි.

තත් “අභු තුඤ්භං පුරේ සද්ධා සා ගත අජ්ජ න විජ්ජති”ති: උපාසකා ඉතො පුබ්බේ තව මසි “අයං අයොසා ධම්මචාරි සම්මචාරි”ති ආදිතා සද්ධා අහොසි, සා සද්ධා තෙ තව අජ්ජ ඉද්දති න උපලබ්භති. තස්මා තුඤ්භං තුඤ්භමෙවෙනං යංව චතුපච්චයද්දනං තුඤ්භමෙව එතං හොතු නතෙන මයං අනේවා. සම්මාපසන්නවිතෙතන හි ද්දනං නාම ද්දතබ්බතති අධිප්පායො. අථවා යං තුඤ්භං තුඤ්භමෙව තතති අයං. “මසි අජ්ජ අගාරවං පතනං තං තුඤ්භමෙව; තස්ස ඵලං තයා ඵව පච්චත්තභවිතබ්බං, න මයාති අනේවා. “නඤ්ච දුච්චරිතං මමා”ති: මම පත දුච්චරිතං නාම ආත්මි, මගෙනෙනෙව දුච්චරිතගෙනුතං කීලෙ සානං සමුච්ඡින්නතතා. අනිච්චා හි චලා සද්ධා යස්මා පොථුප්පතික සද්ධා අනිච්චා එකතතිකා න හොති, තහො ඵව චලා අස්සපිටෙස් ජපිත කුමණණං. විය ප්‍රසරසිමති නිබ්බතවාණුකං විය ව අනවධිතා, ඵවං දිට්ඨා හි සා මයා ඵච්චිකුතා සා සද්ධා මයා තසි දිට්ඨා පච්චකම්ම තො විදිතා. “රජ්ජනාති පිරජ්ජනති”ති: ඵවං තස්සා අනවධිතතතා ඵව ඉමෙ සත්තා කදපි කත්ථි මාතස්සථවවසෙන රජ්ජනති සිතෙ හමපි කතෙතති, කදපි විරජ්ජනති විරතතවිතතා හොතති. “නඤ්ච ඤා ඤානො මුති”ති: තස්මි. පුප්පජ්ජනානං රජ්ජනෙ විරජ්ජනෙ ව මුති පබ්බජිතො කිං ජයති කා තස්ස භාතිති අනේවා. “සචෙ මම පච්චයෙ න ගණ්හථ කථං තුලෙහ යාපෙස්සථා”ති ඵවං මා විතතසිති දසෙස්සෙනා: “පච්චති”ති ගාථමාග.

තස්සනේවා: මුතිතො පබ්බජිතස්ස භතතං නාම කුලෙ කුලෙ අනුසරං දිවසෙ දිවසෙ ථොක ථොකං පච්චතෙ, න ව තුඤ්භං ඵව ගෙහෙ. “පිණ්ඩකාය වජ්ජනාමි අජ්ජ ජංඝාබලං මමා”ති: අජ්ජ මෙ ජංඝාබලං නාගං ඔගග්ගජංඝො න බ්බෙජ්ජා නව පාදරෙගි, තස්මා පිණ්ඩකාය මිස්සකතිකබාය වරිස්සාමි “යථාපි භමරෙ පුළු”තති ආදිතා සත්ථාරු වුත්තනායෙන වරිත්වා යාපෙස්සාමිති දසෙස්සි.

සාමිමගතිසංකරස්ස ගාථාමණ්ණනා

ස ම තතා.

“සද්ධාස අභිනික්ඛමමා”ති ආයස්මතො උපාලිසංකරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයං කීර පදුමුග්ගරස්ස භගවතො කාලෙ හංසවති නගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බතතිත්වා එකදිවසං සඤ්ච ධම්මකථං පුත්වා සත්ථාරං එකං භික්ෂුං විතයධරානං අග්ගධරානෙ ඤාපෙත්තං දිස්වා අධිකාරකමමං කත්වා තං ඤානනාගරං පනේසි. සො යාවජ්චං කුසලං කත්වා දෙවමත්තස්සෙසු සංසරනේවා ඉමස්මි. බුද්ධුප්පාදෙ කප්ප කගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. උපාලිතිස්ස නාමං අකංඝු. සො ව වයප්පතො අනුරුද්ධාදිතං ජනනං බාග්ගයානං පසාදකො හුත්වා තථාගතෙ අනුපියමම්මතෙ විහරනෙහ පබ්බජ්ජනත්වාය නික්ඛ මනෙහි ජති බතතියෙති සද්ධා. නික්ඛමිත්වා පබ්බජ්. තස්ස පබ්බජ්ජා

විධානං පාලියං ආගතමෙව. සො පබ්බජිතො උපසම්පන්නො සන්ථු සන්තිකො කම්මට්ඨානං ගහෙතො “මයං භනෙන අරඤ්ඤවාසං අනු ඡන්තාමා” ආහ. “භික්ඛු තච අරඤ්ඤ වසන්තස්ස එකමෙව ධුරං වඩ්ඪිස්සති, අලිහාකං පන සන්තිකො වසන්තස්ස විපස්සනාධුරඤ්ච ගන්ථ ධුරඤ්ච පරිපූරිස්සති”ති පේරො සන්ථු වචනං සම්පට්ඨිතො විපස්ස නාය කම්මං කරෙන්නො නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණ්ඨි.

තෙන වුත්තං අපදානො:-

නගරෙ හංසවතියා සුඡන්තො නාම බ්‍රාහ්මණො
අසීතිකොට්ඨිවයො පනුතධිතධිඤ්ඤවා

අඤ්ඤායකො මනනධරො තිණ්ණං වෙදන පාරගු
ලක්ඛණෙ ඉතිහාසෙ ව සද්ධිමෙව පාරමිගතො.

පරිබ්බාජ එකසිඛා ගොතමා බුද්ධිසාවකා
වරණා තාපසාවෙව වරනති මහියං තද.

තෙපි මං පරිවාරෙනති බ්‍රාහ්මණො ඉති විසුත්තො
බහුජනො මං පුජෙයි; නාහං පුජෙමි කිඤ්චිතං.

පුජර්භෙ න පස්සාමි මානන්දොධො අහං තද,
බුද්ධොති සවණං නන්ති තාව නුපපජ්ජතෙ ජනො.

අව්වසෙන අගො රහතං සද්ධුත්තාර නායකො
සබ්බං තමං විනොදෙන්නො ලොකෙ උපපජ්ජි වක්ඛුමා.

විජාරිකෙ බාහුජඤ්ඤ පුපුභුතෙ ව සාසනෙ
උපාගමි තද බුද්ධො නගරං හංසසව්ගයං.

පිතු අන්තය සො බුද්ධො ධම්මං දෙසෙසි වක්ඛුමා;
තෙන කාලෙන පරිසා සමන්තා යොජනං තද.

සම්මතො මනුජනං සො සුනන්දො නාම තාපසො
යාවතා බුද්ධිපරිසා පුපෙඨගච්ඡාදයං තද.

වතුසම්මං පකාසෙනෙත ගෙට්ඨිතො පුපථමණ්ඛපෙ
තොටිසතසහස්සානං ධම්මාභිසම්මයො අනු.

සත්තරහ්භිඤ්චං බුද්ධො වස්සිතො ධම්මවුට්ඨියා
අට්ඨමෙ දිවසෙ පත්තෙ සුනන්දං කිත්තසි ජිනො.

දෙවලොකෙ මනුස්සො වා සංසරන්නො අයං භවෙ
සබ්බෙසං පවරො හුත්වා භවෙසු සංසරිස්සති.

කප්පසතසහස්සමහි ඔක්කාකුලසම්භවො
ගොතමො නාම ගොතෙන්නාසන්තා ලොකෙ භවිස්සති.

තස්ස ධම්මෙසු දයාදෙ ඔරසො ධම්මනිවම්නො
මනනාතිපුතො පුණ්ණොති හෙස්සති සන්ථු සාවකො.

එවං කිත්තසි සම්මුද්ධො සුනන්දං තාපසං තද
භාසයන්තො ජනං සබ්බං දස්සයන්තො සකං බලං.

කතඤ්ඤි නමස්සනති සුනන්දං තාපසං ජනා;
මුද්ධො කාරං කරිත්වාන සොධෙති ගතිමත්තනො.

තත් මෙ අහු සංකප්පො සුත්වාන මුනිනො චවං,
අහම්බි කාරං කස්සාමි යථා පස්සාමි ගොතමං.

එවාහං විත්තසිත්වාන කිරියං විත්තසි මම.
කාහං කමමං ආචරාමි පුඤ්ඤකෙඛ්භොත අනුත්තරෙ.

අයං වෘට්ටිකො භික්ඛු සබ්බපාසිව සාසනෙ
විනයෙ අග්ගතික්ඛිත්තො තං ණානං පත්ථං අහං.

ඉදං මෙ අමිතං භොගං අනෙඛාහං සාගරූපමං
තෙන භොගෙන මුද්ධස්ස ආරාමං මාපසිං අහං.

සොහනං නාම ආරාමං නගරස්ස පුරන්තො
කත්වා සතසහස්සෙන සංඝාරාමං අමාපසිං.

කුට්වාගාරෙ ව පසාදෙ මණ්ඩපෙ හමමියෙ ගුහා
වඩ්ඪමෙ සුකතෙ කත්වා සඛ්ඝාරාමං අමාපසිං.

ජන්තාඝරං අග්ගිසාලං අපො උදකමාලකං
නානාඝරං මාපසිත්වා භික්ඛුසංඝස්සදාසහං.

ආසන්දියො පිඨකො ව පරිභොගෙ ව භාජනෙ
ආරාමිකො ව හෙසජ්ජං සබ්බමෙතං අදාසහං.

ආරකඛං පට්ඨපෙත්වාන පාකාරං කාරසිං දලහං
මා නං කොචි විහෙසෙසි සන්තවිත්තාන තාදිනං.

ආවාසසතසහස්සෙන සංඝාරාමෙ අමාපසිං;
වෙපුලං තං පාපසිත්වා සම්මුද්ධං උපනාමසිං.

නිට්ඨාපිතො මයාරාමො සමපට්ඨත්තු වං මුනී
නියොජෙස්සාමි තං වීර අධිවාසෙහි වක්ඛමි.

පදමුතනග්ගේ ලොකවිදු ආනුතීනං පටිග්ගහො
මම සංකප්පමඤ්ඤය අධිවාසෙසි නායකො.

අධිවාසනමඤ්ඤය සබ්බඤ්ඤස්ස මගෙසිනො
භොජනං පටිග්ගදෙත්වා කාලමාරොචසිං අහං.

ආරොචිතමති කාලමති පදමුතතරනායකො
බිණ්ණසවසහස්සෙහි ආරාමං මෙ උපායමි.

නිසිනනං කාලමඤ්ඤය අනභසානෙහි නප්පඨිං
භූතතාපිං කාලමඤ්ඤය ඉදං වචනමබ්‍රූචිං.

කීතො සතසග්ගෙහි භතතකෙනෙව කාරිතො
සොහනො නාම ආරුමො සමපට්ඨන්තුවං චූනෙ.

ඉමිනාරුමදනෙන වෙනනාපණ්ඩිති ව
භවෙ නිබ්බත්තමානොගං ලභාමි මම පඤ්ඤා.

පටිග්ගහෙත්වා සමබ්‍රුද්ධො සංඝාරමං සුමාපිනං
භික්ඛුසංඝෙ නිසිදිත්වා ඉදං වචනමබ්‍රූචි.

යො සො බුද්ධස්ස පාදස්සි සංඝාරමං සුමාපිනං,
තමගං කිත්තසිස්සාමි, සුඤ්ඤා මම භාසෙතො.

ගතී අස්සා රථා පතනී සේනා ව චතුරගිනි
පරිවාරෙස්සනති තං නිව්චං; සංඝාරමස්සිදං ඵලං.

සට්ඨිතුරියසගස්සානි හෙරියො සමලංකතා
චජ්ජසිස්සනති තං නිව්චං; සංඝාරමස්සිදං ඵලං.

ජ්ජාසිතිසගස්සානි නාරියො සමලංකතා
විචිත්තවත්ථාභරණා ආමුත්තමණිකුණං ලා

ආලාරපථො හස්සලා සුසඤ්ඤ නත්තමජ්ජිමා
පරිවාරෙස්සනති තං නිව්චං; සංඝාරමස්සිදං ඵලං.

තිංසකපසගස්සානි දෙවලොකෙ රථියෙති,
සගස්සකඛතං දෙවියො දෙවරජං කරියෙති.

දෙවරජෙන පත්තබ්බං සබ්බං පටිලභියෙති.
අනුතභොගො හුත්වාන දෙවරජං කරියෙති.

සගස්සකඛතං වක්කවහනී රුජ රථෙය් භවියෙති.
පථබ්බාරජං විපුලං ගණනාතො අසංඛියං.

කප්පසතසගස්සාමහි ඔක්කානකුලසමහවො
ගොතමො නාම ගොතෙතන සත්ථා ලොකෙ භවියෙති

තස්ස ධම්මෙසු දයාදො ඔරසො ධම්මනිවුත්තො
උපාලිනාම නාමෙන ගෙස්සති සත්ථු සාවකො

විනයෙ පාරමිං පතෙතා ඤානාඤානෙ ව කොවිදො
ජිනසාසනං ඡේතයනෙතා විහරියන්තසාවො.

සබ්බමෙතං අභිඤ්ඤය ගොතමො සත්ථාපුබ්බවො
භික්ඛුසංඝෙ නිසිදිත්වා ඵතදග්ගෙය් ඤපෙස්සති.

අපරිමෙය්සං උපාදය පතෙමි තව සාසනං,
ඤා මෙ අත්ථා අනුප්පභොතා සබ්බසංයෝජනකඛයො.

යථා සුලාවුතො පොසො රජ දණ්ඩන තජ්ජතො.
 සුලෙ සාතං නවිඤ්ඤො පරිමුත්තිංව ඉච්ඡති,
 තථෙවාහං මහාචීර භවදණ්ඩන තජ්ජතො
 කමමසුලාවුතො සනො පිපාසා වෙදනදුට්ඨො
 භවෙ සාතං න විඤ්ඨ ඩයානො නීති අනිති;
 පරිමුත්තිං ගවෙසාමි යථාපි රජදණ්ඩතො,
 යථා විසාරදෙ පුරිසො විසෙන පරිපිළිනො
 අගදං සො ගවෙසෙය්‍ය විසකාතායුපාලනං,
 ගවෙසමානො පසෙය්‍ය අගදං විසකාතකං
 පිච්ඡාන පුබ්බ අය්‍ය විසමා පරිමුත්තියා;
 තථෙවාහං මහාචීර යථා විසගතො නරේ
 සංපිළිනො අවිජ්ජාය සඤ්චාගදමෙසගං
 ධම්මොසධං ගවෙසනො අද්දකම් සකාසසනං
 අය්‍යං සබ්බොසධානනං සබ්බසලලිචිතොදනං;
 ධම්මොසධං පිච්ඡාන විසං සබ්බං සමුගතං
 අජරාමරං සීතිභාවං නිබ්බාණං ථුස්සධං අහං.
 යථාභූතදුට්ඨො පොසො භූතගාගෙන පිච්ඡිතො
 භූතවෙජ්ජං ගවෙසෙය්‍ය භූතසමා පරිමුත්තියා,
 ගවෙසමානො පසෙය්‍ය භූතවෙජ්ජං පුකොච්ඡදං
 තස්ස සො විහිතෙ භූතං සමුලං ව විනාසයෙ,
 තථෙවාහං මහාචීර තමගාගෙන පිළිනො
 සුඤ්ඤාලොකං ගවෙසාමි තමනො පරිමුත්තියා.
 අථදුසං සකාමුතිං කිලෙසතමසොධනං
 සො මෙ තමං විනොදෙසි භූතවෙජ්ජාව භුතිකං.
 සංසාරසොතං සඤ්ඡිද්ධං, තණ්හාසොතං නිවාරයං,
 භවං උග්ගාචයං සබ්බං භූතවෙජ්ජාව මූලතො.
 ගරුළො යථා ඔපතිතං පනතං භක්කමත්තනො
 සමන්තා යොජනසතං විකෙඛාගෙනි මහාසරං,
 පනතං සො ගගෙච්ඡාන අධොසීසං විපොඨයං
 ආදය සො පක්කමති යෙන කාමං විහංගමො;
 තථෙවාහං මහාචීර යථාපි ගරුළො බලං
 අසංඛතං ගවෙසනො දෙසෙ වික්කමහං අහං.
 දිට්ඨො අහං ධම්මවරං සනතිපදමනුත්තරං
 ආදය විහරාමෙනං ගරුළො පනතං යථා,

ආසාවතී නාමලතා ජනා විතලතාවනෙ
නසාං වසසගසෙසන එකං නිබ්බතනනෙ එලං,

තං දෙවා පසිරුපාසනාති නාව දුරඑලං පති
දෙවනං භාසියා එවං ආසාවතී ලකුත්තමා.

සතසගසාං උපාදය නාහං පරිවරේ මුනිං
සායං පතං නමසාමි දෙවා ආසාවතී යථා.

අවඤ්ඤා පරිවරියා මෙ අමොසා ව නමසානා
දුරගතමි මං සන්නං බණො මං නවිරුධි.

පටිසංඝිං න පසාමි විවිඤ්ඤානො භවෙ අහං
නිරුපති විපජ්ජිතො විපජ්ජිතො වරුමහං.

යථාපි පදුමං නාම සුරියරංසෙන පුප්ඵති,
තපේවාහං මහාචීර බුද්ධිරංසෙන පුප්ඵිතො.

යථා බලාකයොතිමිති න විජ්ජති පුමා සද,
මෙසෙසු ගජ්ජමානෙසු ගංගං ගණ්ණනති තා සද;

විරමි ගබ්භං ධාරෙනති යාව මෙසො නගජ්ජති
භාරතො පරිමුච්ඡාති යද මෙසො පවසාති.

පදුමිත්තරසාං බුද්ධසාං ධම්මමෙසෙන ගජ්ජතො
සද්දෙන ධම්මමෙසසාං ධම්මගබ්භං අගණ්ණහං.

සතසගසාං උපාදය පුඤ්ඤගංගං ධාරෙමහං
නපජ්ජිඤ්ඤාමි භාරතො ධම්මමෙසො න ගජ්ජති.

යද භූවං සකාමිති රමෙම කාළිලවත්ථවෙ
ගජ්ජතො ධම්මමෙසෙන භාරතො පරිමුඤ්ඤාති.

පුඤ්ඤානං අනිමිත්තඤ්ඤා අපජ්ජානිතිගමි ව
වත්තායෙ ව එලෙ සබ්බෙ ධම්මගබ්භෙ විජයහං.

අපරිමෙය්‍යං උපාදය පතෙමි තව සාසනං,
සො මෙ අතො අනුපතො සනතිපදමනුත්තරං.

විනයෙ පාරමිප්පතො යථාපි පාටිකො ඉසී
න මෙසො ඉදං නත්ති ධාරෙමි සාසනං අහං.

විනයෙ බ්‍රහ්මකෙවාපි තිස්සවජ්ජෙ ව පඤ්ඤානෙ
එත්තකො මෙ විමති නත්ති අකම්මරෙ බ්‍රහ්මකෙවා වා.

නිග්ගහෙ පටිකමෙම ව යානායානෙ ව කොවිදෙ,
ඔසාරණෙ වුට්ඨාපනෙ සබ්බත්ථ පාරමිං ගතො.

විනයෙ බ්‍රහ්මකෙවාපි නික්ඛිපිත්වා පදං අහං
උගතො විනිවට්ටො රසතො ඔසරෙය්‍යහං.

නිරුතතියා ව කුසලො අන්තනෙන් ව කොවිදො
අනඤ්ඤතං මයා නන්ති එකගොස සන්ති සාසනෙ,

කංඛං සබ්බං විනොදෙමි, ඡිත්තුමි සබ්බසංසයං
රූපදකේඛා අහං අජ්ජ සකාසුත්තාසං සාසනෙ,

කංඛං සබ්බං විනොදෙමි ඡිත්තුමි සබ්බසංසයං
පදං අනුපදඤ්චාපි අකඛරඤ්චාපි බ්‍යඤ්ජනං.

නිදුනෙ පරියොසානෙ සබ්බස්ස කොවිදො අහං
යථාපි රුජ් බලවා නිගන්තො පරබ්‍රහ්මයෙ.

විජ්නිත්වාන සඤ්ඣාමං නගරං තත්ථ මාපයෙ,
පාකාරං පරිබඤ්චාපි එසිකං චාරකොඨකං.

අට්ඨාලකෙ ව විවිධෙ කාරයෙ නගරෙ බහු
සිඤ්ඤාටකං ඔවරං ව සුචිභතතං අනතරුපණං.

කාරයෙය්‍ය සභං තත්ථ අන්තරාත්ථිතිච්ඡයං
නිසේදාතත්ථං අමිත්තානං ඡිද්දාද්දාද්දා ජනිතුං,

සමෙතුං බලකායස්ස සේනාපථිවං ඤපෙසි සො
ආරකඛන්දාය භණ්ඩස්ස විධානකුසලං තරං.

මා මෙ භණ්ඩං විනසසිති භණ්ඩාරකං ඤපෙසි සො
සමන්තො හොති යො රඤ්ඤා චුද්ධිං යස්සෙව ඉච්ඡති

භාසාධිකරණං දෙනි මිත්තස්ස පටිපජ්ජතුං.

උපපාදෙසු නිමිත්තෙසු ලක්ඛණෙසු ව කොවිදං.

අජ්ඣායකං මනනධරං පොරොහලේව ඤපෙති සො.

එතෙහලෙහි සමපනොනා බහ්‍රියොති පට්ඨිවති

සද් රක්ඛන්ති රාජානං චක්ඛවාකොව පසංචිනං;

තපේව තිං මහාචීර මහාමිත්තොව බහ්‍රියො

සද්දෙවකස්ස ලොකස්ස ධම්මරාජති චුච්චති.

තිත්ථියෙ නිගන්තිත්වාන මාරඤ්චාපි සසෙනකං.

තමකිකාරං විධිමිත්වා ධම්මනගරං අමාපසි.

සීලං පාකාරකං තත්ථ ඤාණනෙත චාරකොඨකං.

සද්ධා හෙ එසිකා ධීර චාරපාලො ව සංවරො

සතිපට්ඨානමට්ඨාලං පඤ්ඤා හෙ චච්චරං බුනෙ

ඉද්ධිපාදඤ්ච සිංඝාවං ධම්මවිසි සුමාපිතා

සුත්තානං අභිධම්මො ව විනයොවාපි කෙවලං.

නාවඛං බුද්ධිච්චනං එසා ධම්මසභා තව.

සුඤ්ඤතං අනිමිත්තඤ්ච විහාරඤ්චාපසංඝිතිතං.

ආනෙජ්ඣකුලි නිරොධො ව එසා ධම්මකුලී නව.
 පඤ්ඤාය අග්ගනිකඛ්ඤායා පටිභානෙ ව කොවිදෙ,
 සාරිපුත්තොති නාමෙන ධම්මසෙනාපතී නව.
 චුතුපපාතකුසලො ඉද්ධියා පාරමිං ගතො
 කොලිතො නාම නාමෙන පොරොගවෙවා කුචං මුනෙ.
 පොරාණකවංසධරො උග්ගතෙතෙජ් උරාසදෙ,
 බ්‍රිතඛාදිගුණෙනග්ගො අකඛදස්සො නවං මුනෙ.
 බහුසුත්තො ධම්මධරො සබ්බපාසී ව සාසනෙ
 ආනන්දො නාම නාමෙන ධම්මාරකෙධා නවං මුනෙ.
 එතෙ සබ්බෙ අතිකක්ඛම මගෙසී භගවා මම
 විනිව්ජයං මෙ පාදසී විනායඤ්ඤානදෙසිතං.
 යො කොවි විනායෙ පඤ්ඤං පුච්ඡති බුද්ධසාවකො
 තත් මෙ විනායා නත්ති තං යෙවත්තං කප්ථෙමහං.
 යාවතා බුද්ධබෙතතමහි ජපෙත්වා තං මහාමුතීං
 විනායෙ මාදිස්සො නත්ති, කුතො භීයෙසා භවිස්සති.
 භික්ඛුසංඝෙ තිසිදිත්වා එවං ගජ්ඣති ගොතමො:
 උපාලියං සමො නත්ති විනායෙ බන්ධකෙසු වා
 යාවතා බුද්ධගණිතං නවමගං සන්තසාසනං
 විනායෙ කපිතං සබ්බං විනායො මූලං නපස්සිනො.
 මම කමමං සරිත්වාන ගොතමො සකාසපුබ්බවො
 භික්ඛුසංඝෙ තිසිදිත්වා එතදග්ගෙ ජපෙසි මං.
 සතසග්ගං උපාදය ඉමං ථානං අපත්තිං;
 ඝො මෙ අත්ථො අනුප්පත්තො විනායෙ පාරමිං ගතො.
 සකාසානං නන්දීර්නතො කප්පකො ආසනං පුරෙ.
 විජ්ජිත්වාන තං ඡතීං පුත්තො ඡතො මගෙසිනො.
 ඉතො උතියකෙ කප්පෙ අඤ්ඤාසො නාම බතතියො
 අනන්තතෙතෙජ් අමිතයසො භූමිපාලො මහදබ්බො.
 තස්ස රඤ්ඤො අගමුත්තො සුභන්දොනාම බතතියො
 ඡත්තිමදෙහුපත්තද්ධො යසොභොගමදෙන ව.
 නාගා සතසග්ගාති සබ්බාලඛිතාරභුසිතා
 තිබ්බාප්පතිත්තා මාතඛිතා පරිවාරෙනති මං සදා.
 සබ්බලෙහි පරිත්තොගං උය්‍යානං ගනතුකාමකො
 ආරුග්ග සිරිකං නාගං නගරං තිකඛමිං තදා.
 වරණෙන ව සමපත්තො ගුත්තවාණෙ පුසංවුතො

දෙවලොනාම සවිබුදො ආගථි පුරනො මම.
පෙසෙතො සිරිකං නාගං බුද්ධං ආසාදයි තද;

හතො සජ්ඣාසංකොපො නාගො බුද්ධරතෙ පදං.
නාගං රුණ්ණමනං දිස්වා බුද්ධො කොපං අකාසගං.

විහෙසසිතො සම්බුද්ධං උය්‍යානං අගමාසගං.
සාගං තත්ත න විතුම් සිරෙ පඤ්චිතො යථා

පරිලාභෙන බය්‍යාමි මවේවා ව බලිසාදකො.
සසාගරනතා පුත්‍රී ආදිත්තා විශ ගොති මෙ.

පිතු සනතිකුපාග්‍රමම ඉමං වචනමබ්‍රුමි.
ආසිවිසංව කුපිතං අග්නිකඛක්ඛංව ආගතං.

මහතංව කුඤ්ඤරං දන්තිං යං සයමුං අසාදයි,
ආසාදිතො මයා බුද්ධො සොරෙ උග්ගතපො ජනො

පුරු සබ්බෙ විනස්සාම බමාපෙස්සාම නං මුනිං.
නොවෙනං නිකඛමෙස්සාමි අප්‍රාදන්තං සමාතිතං.

මිරෙන සත්තමෙ දිවසෙ රට්ඨමෙම විබම්ඤ්ඤි.
සුමෙබලො කොසිකො ව සියගවොවාපි සත්තුකො

ආසාදයිතො ඉසයො දුග්ගතො තෙ සසෙනකා
යද කුප්පනති ඉසයො සඤ්ඤතා බ්‍රහ්මචාරයො

සදෙවනං විනාසෙනති සසාගරං සපබ්බතං.
නියොජනසහස්සමති පුරිසෙ සනතිපාතයි,

අච්චයං දෙසනන්දාය සයංභුං උපසංකමිං.
අලලවන්දා අලලසිරු සබ්බෙව පඤ්ඤිකතා

බුද්ධස්ස පාදෙ නිසුනිතො ඉදං වචනමබ්‍රුමි.
බමෙස්සු ත්වං මහාචරි! අභියාවති නං ජනො,

පරිලාභං විනොදෙති, මා ව රට්ඨං විනාසය.
සදෙව මානුසා සබ්බෙ සද්දන්තා සරක්ඛසා

අයොමයෙන කුටෙන සිරං භික්ඛෙය්‍යු මෙ සද්දං.
උදකෙ අග්නි න සණ්ඨාති බිජං සෙලෙ න රුහති

අශ්‍රදෙ කිම් න සණ්ඨාති කොපො බුද්ධො න ජයති
යථාපි භූමි අවලා අප්‍රමෙයෙසා ව සාගරෙ

අනන්තකො ව ආකාසො ඵලං බුද්ධා අබොභියා.
සද්දං බන්තා මහාචරි බම්බා ව නපස්සිනො

බන්තානං බම්බානඤ්ච බමනං වො නවිජ්ජති.
ඉදං වන්තා සම්බුද්ධො පරිලාභං විනොදයි.

මහාජනකං පුරතො නහං අඛණ්ඩං තද්.
 තෙන කමමනහං වීර භික්ෂුනං අජක්ඛුපාගතො
 සමතික්කමම තං ජනිං පාවිසිං අහසං පුරං.
 තද්වි මං මහාවීර ඛණ්ඩානං දුට්ඨො ධිතං
 පරිදාහං විනොදෙසි, සයම්බුද්ධො ඛමාපසිං.
 අජ්ජාපි මං මහාවීර ඛණ්ඩානං භිවයතිති
 නිබ්බාපෙසි තයො අභි සිත්භාවස්සො පාපසි.
 යෙසං සොනපථා අජ්ජි සුඤ්ඤාථ මම භාසතො;
 අත්ථං භුක්ඛං පවක්ඛමි යථාදිට්ඨං පදං මම.
 සයම්බුද්ධං තං ඛමාපෙතො සන්තප්පිතං සමාහිතං
 තෙන කමමනහං අජ්ජ ජානොමහි නිවයොනියං.
 මා වො ඛණං විරුධෙථ, ඛණාතිගා හි සොවරෙ.
 සද්දන්තො වායමෙය්‍යාථ, ඛණො වො පටිපාදිතො.
 ඵකච්චානං ව චමනං ඵකච්චානං විරෙවනං
 විසං හලාහලං ඵනෙ ඵකච්චානං ව ඔසං.
 චමනං පටිපනනානං ඵලට්ඨානං විරෙවනං
 ඔසං ඵලලාභීනං පුඤ්ඤකෙඛිතං. ගවෙසිනං.
 සාසනෙන විරුද්ධානං විසං හලාහලං යථා
 ආසිවිසො දිට්ඨවිසො ඵං ඤාපෙති නං නරං.
 සකිං භුතං හලාහලං උපරුක්ඛති ජිවිතං
 සාසනෙන විරුද්ධානං සාසනොට්ඨෙති ඛණති,
 ඛණතියා අවිතිංසාය මෙතත්ථිතත්ථාය ව
 සදෙවකං තෙ තාරෙත්ති; තස්මා තෙ අවිරුධියා.
 ලාභාලාභෙ න සජ්ජන්ති සම්මානෙ ව විමානනෙ
 පඨවිසද්ධිං බුද්ධා තස්මා තෙ න විරුධියා.
 දෙවදත්තෙ ව වධකෙ වොරෙ අබ්බුලිමාලකෙ
 රුහුලෙ ධනපාලෙ ව සබ්බෙසං සමකො ජුති.
 ඵතෙසං පටිසො නත්ති, රුහො හෙසං න විජ්ජති,
 සබ්බෙසං සමකො බුද්ධො වධකසෙසාරසස්ස ව.
 පඤ්ඤා දිස්සාන කාසාවං ජබ්බිතං මිලනමක්ඛිතං
 සිරසා අඤ්ජලිං කත්වා චන්දිතබ්බො ඉසිද්ධිපජා.
 අභිනතිතා ව යෙ බුද්ධා වත්තමානා අනාගතා
 ධර්මනාතෙන සුජානති; තස්මා ඵතෙ නමසසියා.
 සත්ථු කප්පං සුචිතයං ධාරෙමි හදයෙනහං;

නමස්සමානො විනයං විහරිස්සාමි සබ්බදා.
 විනයො ආසයං මයං විනයො ධානවංකම.
 කපෙපමි විනයෙ වාසං විනයො මයං ගොචරො.
 විනයෙ පාරමිපසනෙතා සමයෙවාපි කොවිදද
 උපාලි නං මහාචර පාදෙ වන්දාමි සන්දනො.
 සො අහං විවරිස්සාමි ගාමාගාමං පුරාපුරං
 නමස්සමානො සමබුද්ධං ධම්මස්ස ව සුධම්මනං.
 නිලෙසා කොපිහා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

නමාති නං සත්ථා සයමෙව සකලං විනයපිටකං උග්ගණ්ණාපෙසි.
 සො අපරිභාගෙ භාරුහාච්ඡවත්තං අර්ථකවත්තං කුමාරකස්සප
 වන්දනා ඉමාති තීණි වන්දාමි විනිච්ඡයි. සත්ථා එකෙනෙමි විනිච්ඡතෙ
 සාධුකාරං දත්වා නයොපි විනිච්ඡයෙ අප්පුප්පානං කත්වා පෙරං විනය
 ධර්මනං අග්ගධර්මනෙ සපෙසි. සො අපරිභාගෙ එකෙමි උපොසථ
 දිවසෙ පාතිමොක්ඛාදොසසමයෙ භික්ඛු ඔව්දෙනො:-

"සද්ධාය අභිනිකඛවම නවපබ්බජිතො නවො
 මිත්තෙහ භජෙය්‍ය කල්‍යාණෙ සුද්ධාජිවෙ අහන්දිතෙ.
 සද්ධාය අභිනිකඛවම නවපබ්බජිතො නවො
 සංඝෙමි විහරං භික්ඛු සිකෙබ්ථ විනයං බුද්ධො.
 සද්ධාය අභිනිකඛවම නවපබ්බජිතො නවො
 කප්පාකපෙපසු කුසලො විහරෙය්‍ය අපුරකඛනො"ති

තිස්සො ගාථා අනාසි.

නත් "සද්ධාය"ති: සද්ධාමිත්තං, න ජීවිකාත්තනි අනෙ. සද්ධායා
 තිවා කමමිථලාති රහතනතයතුණ්ණෙව සද්දතිත්වා "අභිනිකඛමමා"ති:
 සරුවාසනො තිකාමිත්වා. "නවපබ්බජිතො"ති: නවො හුත්වා පබ්බ
 ජිතො, පස්මවයෙ එව පබ්බජිතො. "නවො"ති: සාසනෙ සිකතය
 අභිනවො දහරෙ. "මිත්තෙහ භජෙය්‍ය කල්‍යාණෙ සුද්ධාජිවෙ
 අහන්දිතෙ"ති: "පියො ව ගරුභාවතියො"ති ආදිතා වුත්තලකකණ
 කල්‍යාණමිත්තෙ මිත්තාජිව විවර්ජනෙන සුද්ධාජිවෙ ආරාධිවිරියතාය
 අහන්දිතෙ භජෙය්‍ය උපසංකමෙය්‍ය, හෙසං ඔවාදහුසාසනී පටිග්ග
 හන්වසෙන සෙවෙය්‍ය. "සංඝෙමි විහරං"නති: සංඝෙ භික්ඛු සමුග්ගෙ
 වහන්සටිවත්තපුරුණවසෙන විහරන්තො. "සිකෙබ්ථ විනයං බුද්ධො"ති:
 බොධික්ඛණ්ණාසු කුසලො හුත්වා විනයපරියත්තං සිකෙබ්‍ය්‍ය. වින
 යො ටි සාසනස්ස ආයු නයමිං ජිතෙ සාසනං ජිතං ගොති. බුද්ධො
 තිව පස්සති, සො එවත්තො. "කප්පාකපෙපසු"ති: කප්පියාකපියෙපු
 කුසලො පුත්තවසෙන පුත්තානුලොමවසෙන ව තිපුණො ඡෙතො.
 "අපුරකඛනො"ති: නපුරකඛනො තණ්හාදිති හතො ව පුරෙකකාරං
 අපච්චාසිංසනො හුත්වා විහරෙය්‍ය.

උපාලිසාරස්ස ගාථාවණ්ණා

ති සී හා,

“පණ්ඩිතං චන මං සනත” නම් ආයුෂ්මතො උත්තරපාලපණ්ඩිතො භාෂා. කා උපපන්නි? අයුධි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරො තත් තත් භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා විපසෙසිසං භගවතො ගමනමයෙහි සෙතුං කාරුපෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙහි දෙවමනුසෙසු සංසරනෙනා ඉමංසං බුද්ධියාදෙ සාවන්තියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ධිතා උත්තරපාලොති ලභිතාමො වයප්පනෙනා යමකපාරිහාරියං දිස්වා පටිලභිසද්ධො පබ්බජිතො සමණධම්මං කරොති. තස්ස එකදිවසං අයොනිසො මනසිකාරවසෙන අනුග්‍රහාරවමණං අනුසාරනාසං කාමරහො උප්පජ්ජි. සො තාවදෙව සභණ්ඩං වොරං ගණ්හනෙනා විස අත්තනො විතතං නිශ්ශයෙතො සංවේගජනො පටිපක්ඛමනසි කාරෙත නිලෙසෙ විකම්මෙතො විපස්සනාය කම්මං කරෙතෙනා භාවනං උප්පක්කාපෙතො අරහත්තං පාපුණ්ඨි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“විපසෙසිසං භගවතො වඩ්ඛමනාසං සමමුඛා

පසන්තවිතො සුමනො සෙතුං කාරුපෙසිං අහං.

එකතවුතෙ ඉතො කපෙප යං සෙතුං කාරුපිං අහං;

දුග්ගතිං නාභිජනාමි, සෙතුදුතස්සිදං එලා.

කිලෙසා කොපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධියං සාසන” නම්.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා අත්තනො පටිපත්තිං පඤ්ඤානිතො සිහිනාදං නදනො:-

“පණ්ඩිතං චන මං සනතං අලමඤ්චිවිනතං

පචකාමගුණා ලොකෙ සමෙමාහා පානසිංසු මං.

පක්ඛනෙනා මාරවිසයෙ දලිහසලලසමපට්ඨො

අසකම්මං මච්චුරජස්ස අහං පාසා පමුච්ඡිතුං.

සබ්බෙ කාමා පභිණා මෙ, භවා සබ්බෙ විදුළිතා,

විකම්මෙණා ජාතිසංසාරෙ, තත්ති දුති පුනඛ්භවො” ති

තිස්සො භාෂා අභාසි.

තත් “පණ්ඩිතං චන මං සනත” නම්: සුතවිනාමයාය පඤ්ඤාය වසෙන පඤ්ඤාය සමපන්නාවි නාම මං සමානං. “අලමඤ්චිවිනතං” නම්: අත්තනො පරෙසං ව අත්තං ගිතං විවිනතං සමත්තං අලං වා පරියත්තං අත්තං විවිනතං කිලෙසවිද්ධිං සනසමත්තං අත්තං දස්සිතං වා, සබ්බමෙහං අත්තනො අත්තිමනවිකතාය පෙරෙ වදති. “පඤ්ඤාකාමගුණා” ති: රුපාදයො පඤ්ඤාකාමකොට්ඨාසා, “ලොකෙ” ති: තෙසං පටිත්තිට්ඨානදස්සනං. “සමමාහා” ති: සමෙමාහාතිමිත්තං අයො නිසො මනසිකාරගෙතු; සමෙමාහාතිවා සමෙමාහනා සමෙමාහකර. “පානසිංසු” ති: වීරභාවතො පානෙසු; ලොකතො වා උත්තරිකුභාමං.

ම. ලොකෙ පානසිංසුති අන්තො. “සුඛානුගාමි”ති: අනුපවිට්ඨො.
 “මාර්ගිකයෙ”ති: කිලෙසමාර්ගිකයෙ. කිලෙසමාර්ගෙව පවතතිට්ඨා
 නෙ, නස්ස වසංගතොති අධිප්පායො. දෙවපුත්තමාර්ගස්ස වා ඉස්සරි
 යට්ඨානෙ නං අනුපවිසිත්වා සීගො. “දලෙසලෙසමපිනො”ති:
 දලෙසං පිරහරං දලෙහන වා සලෙහන සමපිනො රුහෙලෙහන හදයං
 ආගච්චි විදො. “අසකං මච්චුත්තස්ස අහං පාසා පමුච්චිතු”නති:
 අසකමග්ගසංකප්පෙන රුහාදිසලං අනවසෙසනො උද්ධරනෙතායෙව
 රුහෙවඛකිකසංකප්පානා මච්චුරුත්තස්ස පාසා අහං පරිමුච්චිතුං අසකං,
 තතො අත්තානං අමොවෙසිං, තතො එව ව සබ්බෙ කාමං පභිණා
 මෙ හවා සබ්බෙ විදුලිතා වන්තරමමණාදිගෙදෙන අනෙකානෙදකිත්තා
 සබ්බෙ කිලෙසකාමා අරියමග්ගෙන සමුච්ච්චවසෙන මයා පභිණා
 කිලෙසකාමෙපු හි පභිණෙපු වන්තකාමාපි පභිණා එව ගොනති.
 හථා කාමකමමහවාදයො හවා සබ්බෙ මග්ගස්සංකප්පා විදුලිතා විද්ධං
 සිතා. කමමහවෙපු හි විදුලිතෙපු උපපාතිහවා විදුලිතා එව ගොනති.
 එවං කමමහවාතං විදුලිතත්තා එව විකිණිණො ජාතිසංසාරො නත්ති
 දුති පුතඛගවො. නස්සන්තො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. ඉදමෙව ච පෙරස්ස
 අස්සෙඤ්ඤ ඛ්‍යාතරණං අගොසිති.

උපකරණෙරස්ස භාටාවණ්ණනා නි සී තා.

“සුභ්‍යාථ ඤානසො සබ්බෙ”ති ආයසමනො අභිභූතඤ්ඤස්ස
 භාටා. කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙපු කභාධිකාරො තත්ත තත්ත
 භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණිනෙතො චෙක්ඤාස්ස. භගවතො කාලෙ කුල
 ගෙයෙ නිබ්බන්ධිත්වා විඤ්ඤාතං පත්තො තාදිසෙන කල්‍යාණමිත්ත
 සංගතිස්සයෙන සාසනෙ අභිප්පසනෙතො අගොසි. සො සත්ථි පරි
 නිබ්බුතො නස්ස ධාතුං ගහෙතුං මහාජනෙ උස්සාහං කරොනෙත සයං
 සබ්බපඤ්ඤා ගඤ්ඤාදකෙන විතකං නිබ්බාපෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤ
 කමෙතෙ දෙවමනුස්සෙපු සංසරනෙතො ඉමසමි. බුද්ධිප්පාදෙ වෙසිපුර
 නගරෙ රාජකුලෙ නිබ්බන්ධිත්වා අභිභූතොති උද්ධතාමො පිඤ්ඤව
 යෙන රජං කාරෙති. තස්මිඤ්ඤ සමයෙ භගවා ජනපදවාරිකං
 වුරුනො අනුපුබ්බෙන නං නගරං පාපුණි. තතො සො රාජ
 “භගවා කීර මම නගරං අනුප්පත්තො”ති සුත්වා සන්ති සන්තිකං
 ගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා දුතියදිවසෙ මහාදුතං පවත්තෙයි. භගවා
 භූතනාමි තස්ස රඤ්ඤෙ අජ්ඣාසයානුරූපං අනුමොදනං කරොනෙතො
 යෙව වින්තරතො ධම්මං දෙසෙයි. සො ධම්මං සුත්වා උද්ධිප්පසාදෙ
 රජං පගාය පබ්බජිත්වා අරහත්තං සච්ඡකායි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“ධ්‍යානමානෙ සරිරච්ඡි චෙක්ඤාස්ස මගෙසිනො
 ගඤ්ඤාදකං ගහෙත්වාන විතකං නිබ්බාපයිං අහං.

එකතියෙහි ඉතො කපො ව්‍යාප්තං නිබ්බාපයිං අහං;
දුග්ගතිං නාභිජනාමි. ගණිදාසසිද්ධං එලං.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-නානං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා විමුක්තිප්‍රවේන විහරන්තො තස්මිං තස්ස
ඤ්ඤානා අමච්චා පාරිසර්ජා නාගරා ජනපදානි සබ්බෙ සමාගතො
“ගන්තො කසො නිං අභිභූතො අනාපේ නත්වා පබ්බජිතො”ති පරිදෙ
විංසු. පේරො තෙ ඤ්ඤාප්‍රවේන මහාසංඝං පරිදෙවන්තො දිස්වා තෙසං
අත්තන්තො පබ්බජ්ජාභාරණවිහාරවිනිශ්චයෙන ධම්මං කපේන්තො:-

“සුඤ්ඤාං සද්ධාසො සබ්බෙ යාවන්තොත් සමාගතො,
ධම්මං වො දෙසසිස්සාමි, දුක්ඛා ජනි පුනපුනං.

ආරහථ, නික්ඛමථ, පුඤ්ඤාං බුද්ධසාසනෙ,
ධුතාථ මච්චිතො සෙතං නද්‍රාගාරංව කුඤ්ඤරො.

යො ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ අපමන්තො විගෙස්සති,
පඤ්ඤා ජනිසංසාරං දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සති”ති

තිස්සො භාටා අභාසි.

තත් “සුඤ්ඤා”ති: නිසාමෙථ. ඉද්දති මයා වුච්චිමානං ඔගිත
සොතා සොතවාරානුසාරණ උපධාරෙථාති අත්තො. “ඤ්ඤා”ති:
ඤ්ඤාප්‍රවේන නත්වා තෙසං සබ්බස්සං ආලප්තං. තෙතාහ:-“සබ්බ
සාවන්තොත් සමාගතො”ති: යාවන්තො යත්තො ඵලං සමාගමෙ
ඵලස්මිං වා මම පබ්බජ්ජාසං සමාගතොති අත්තො. ඉද්දති යං සංඝාය සුඤ්ඤා
ථාති සවණ්ණත්තං ච වචනං. නානං හං “ධම්මං වො දෙසසිස්සාමි”ති
පටිජනාති. “දුක්ඛා ජනි පුනපුනං”නති ආදිනා දෙසෙත්වා ආරහි.
තත් “දුක්ඛා ජනි පුනපුනං”නති: ජනි නාමෙසං ගණනාකතනතික
මුලකාදිහෙදස්ස ජරාදිහෙදස්ස ව අනෙකවිගිතස්ස දුක්ඛස්ස අධිධාන
භාවන්තො දුක්ඛා, සා පුනපුනං පවත්තමානා අභිවිස දුක්ඛා, තස්සා
පන ජනිතා සමතික්ඛමන්තං උග්ගාහො කරණියොති දස්සන්තො
ආහ:-“ආරහථ”ති ආදිං.

තත් “ආරහථ”ති: ආරහන්වාතුසංඛාතං විරියං කරොථ.
“නික්ඛමථ”ති: කොසජ්ජකතො නික්ඛන්තො නික්ඛමධාතු
සංඛාතං තදුත්තරිං විරියං කරොථ. “පුඤ්ඤාං බුද්ධසාස
නෙ”ති: යස්මා සිලසංවරො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුහ්‍යවාරතා හොජනෙ
මත්තඤ්ඤානා සතිසම්පදඤ්ඤානති ඉමෙසු ධම්මෙසු පතිට්ඨිතානං
ජාගරියානුයෝගවසෙන ආරම්භනික්ඛමධාතුයො සම්පජ්ජන්ති, තස්මා
තථාගුහා සම්පජ්ජන්තො සංඛාතො අධිසිලසික්ඛාදිසංඛාතො වා ගග
වන්තො සාසනෙ සුභතප්පත්තො හොථ. “ධුතාථ මච්චිතො සෙතං
නද්‍රාගාරංව කුඤ්ඤරො”ති: එවං පටිපජ්ජන්තො තෙධාතුගුහ්‍යරස්ස
මච්චිරාජස්ස වසං සන්තො නෙතිති තස්ස සෙතාසංඛාතං අබලං

දුබලං යථා නාම ථාමබ්බුප්පනො; කුඤ්ඤරො නලෙහි කතං අභාරං බණෙනෙව විද්ධංසෙති එවමෙව තිලෙසගණං. බුනාථ විබමථ විද්ධං සෙථාති අනො. එවං පන බුද්ධසාසනෙ උසාහං කරොනතස්ස එකං සිතො ජාතිදුක්ඛස්ස සමතික්කමොති දස්සෙතො. “සො ඉමසමි”නති ආදිනා හතිසං ගාථාමාග. තං සු විකෙඤ්ඤයන්තෙව.

අභිගුනකෙවරස්ස ගාථාවණණනා ති සි තා.

“සංසර”නති අයස්වතො ගොතමකෙවරස්ස ගාථා. කා උප්පතති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු භතාධිකාරො. තත් තත් භවෙ පුඤ්ඤති කරොනො සිබ්බිති භගවති පරිනිබ්බුතෙ තස්ස විතකං දෙවමනුස්සෙසු පුජෙතොසු අධිති වමපකපුපෙථි විතකං පුජෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකල්වෙන දෙවමනුස්සෙසු සංසරෙනො ඉමසමි. බුද්ධුප්පාදෙ සාකියරාජකුලෙ තිබ්බතතිතො ගොතමාති ගොතනවසේනෙව අභිලක්ඛිතනාමො වයප්පතො සත්ථ ඤතිසමා ගමෙ පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිතො විපස්සනාය කමං කරොනො ජලෙහිඤ්ඤ අගොසි.

තෙන වුතතං අපදිනො:-

“කොයමාතස්ස භගවතො සිබ්බිතො ලොකබිඤ්ඤො

අධි වමපකපුපථාති විතකං අතිරොපයිං.

එකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ යං පුප්ථමතිරොපයිං;

දුග්ගතිං නාතිජානාමි. විතකපුජාසිද්ධථලං.

තිලෙසා කොපිතා මයං--පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

ජලෙහිඤ්ඤ පන හුතො විමුත්තිසුබෙන විහරෙනො එකදිවසං ඤානෙහි “කසමා භනෙත අලෙහ පභාය පබ්බජිතො”ති පුට්ඨො සංසාරෙ අත්තනො අනුභූතදුක්ඛවෙව ඉදුති අධිගතං නිබ්බාණ සුඛං ව පකාසෙතො:-

“සංසරං හි නිරයං අගඤ්ඤිස්සං, පෙතලොකමගමං පුතපුතං;

දුක්ඛමමිති පි නිරවජානයොනියා තෙකධා වුසිතං වීරමයා.

මානුසොපි ව භලොභිරුඛිතො, සග්ගකායමගමං සකිං සකිං,

රූපධාතුසු අරූපධාතුසු තෙවසඤ්ඤිසු අසඤ්ඤිසු සිතං.

සමගවා සුචිද්ධා අසාරකා සංඛවා පචලිතා¹ සදෙරිතා,

තං විදිතො මහමත්තසමභවං සන්තිමෙව සතිමා සමජ්ඣග”නති

තිති ගාථාති තෙසං ධම්මං දෙසෙසි.

තත් “සංසර”නති: අනාදිමති සංසාරෙ සංසරෙනො කමමකිලෙ සෙහි පමසු ගතිසු වචනඋපපජ්ජනවසෙන අපරුපරං සංසරෙනොති

අන්තො, 'භි'ති: නිපාතමතතං. "නිරසං අගඤ්ඤියං"නති: සංඤ්ඤිවාදිකං අධිවිධං මහාතිරයං කුසාකුලාදිකං සොළසවිධං උස්සදතිරයඤ්ඤි පටිසක්ඛිවසෙන උපගඤ්ඤිං. "පුභපපුභ"නති: ඉදං ඉධාපි ආනෙතබ්බං. "පෙතලොක"නති: පෙතතිවිසයං බුද්ධිපාසාදිභෙදං පෙතති භාවනති අන්තො. "අගම"නති: පටිසක්ඛිවසෙන අගඤ්ඤිං උපපජ්ජිං. "පුභපපුභ"නති: අපරපරං. "දුක්ඛමමිතිපි"ති: අඤ්ඤාමඤ්ඤාතිබිණ් කසාපතොදුතිසාභාදි දුක්ඛාති දුස්සභායයි. ලිංගවිපරාසෙන හෙතං චුතතං දුක්ඛමමිති. "තිරච්ඡානාසානිසා"ති: මිගපකම්ආදිපාභෙදය තිරච්ඡානසොනියං. "නෙකාධාති"ති: මධ්‍යගොණගුණාදිව සෙනවෙව කාකඛලාකකුලලාදිවසෙන ව අනෙකාපසාකාරකං අනෙක වාරඤ්ඤි වීරං දීඝමධානං මයා චුසිතං නිව්චං උත්තරානසානසාදිව සෙන දුක්ඛං අනුභූතං. තිරච්ඡානසොනියං නිබ්බතාසත්තො මහා මුලභතාය වීරතරං හත්තෙව අපරපරං පරිවතනතීති දස්සනත්තං ඉධ වීරනති චුතතං. "මානුසොපි ව හවොගිණිසිනො"ති: මනුස්සත්ත භාවොපි මයා තාදිසෙන කුසලකමුක්ඛා සමවායෙන අතිරුචිතො අධිගතො. කාණකවස්සපමස්සත්තමෙත්ත උද්ගරිතබ්බං. "සංගායාස මගමං සකිං සකිං"නති: සග්ගතිසංඛාතං කාමාවචරදෙවතායං සකිං සකිං කදුචි කදුචි උපපජ්ජනවසෙන අගඤ්ඤිං. "රුපධානුසු"ති: පුප්පජ්ජනභවග්ගපරියොසානෙසු රුපභවෙසු. "අරුපධානුසු"ති: අරුපභවෙසු. "නෙවසඤ්ඤියු අසඤ්ඤියු සින"නති: රුපාරුපධානුසුව න කෙවලං සඤ්ඤියු ඵල, අථවො නෙවසඤ්ඤියුසඤ්ඤියු අසඤ්ඤියු ව උපපජ්ජිං සිතං මයාති ආනෙතො යොජෙතබ්බං. නෙව සඤ්ඤාගහණෙනෙත්ත නෙවසඤ්ඤියුසඤ්ඤියුභවො ගතිහො. යදිපි මෙ වෙ භවා රුපාරුපධානුගහණෙනෙව ගග්ගනාති යෙ පන ඉතො බාහිරකා තත්ත නිව්ච සඤ්ඤියුභවො භවිමොකාසඤ්ඤියුභවො නෙසං තස්සා සඤ්ඤියු මච්ඡාභාවදස්සනත්තං විසුං ගතිහාති දුර්ථබ්බං. ඵලං විති භාදාති භවමුලස්ස අනුපට්ඨිනතතො අනාදිමති සංසාරෙ අත්තනො වට්ටුක්ඛානුභවං දස්සෙතො ඉදුති හදුපච්ඡේදෙන විවට්ටු ධානුභවං දස්සෙතො:-"සමභවා"ති ආදිනා තතියං ගාථාග.

තත්ත "සමභවා"ති: කාමභවාදයො ඵලති හෙතුපට්ඨයසමවායෙන භවනතීති ඉධ සමභවාති චුතතා. "සුචිදිනා"ති: විපස්සනා පඤ්ඤාසතිතමග්ගපඤ්ඤියු සුච්ඡි විදිනා. "අසාරකා"ති ආදි තෙසං විදිනාකාරදස්සනං. තත්ත "අසාරකා"ති: නිව්චසාරදිසාරරතිනා. "සංඛනා"ති: සමෙට්ඨ සමුදය පට්ඨයෙති කවා. "පච්චිනා"ති: සමිති තතො ඵල උපාදජරුදීති පසාරතො වලිහා අනවට්ඨිනා. "සප්පච්චිනා"ති: සද්ධ සබ්බකාලං හමෙගන ඵරිහා ඉත්තර හසිගගාමිනො පහසිතුරාති අන්තො. "නං විදිකා මහමනාසමභව"නති: තං යථා චුතතසමිතිතස්ස සභාවං අත්තසමභවං අත්තති සමුත්තං අත්තායත්තං ඉස්සරාදිවසෙන අපරායත්තං පරිඤ්ඤාතිසමයවසෙන අගං විදිකා

නපටිපකඩභූතං සනතිමේව නිබ්බාණමේව මග්ගපඤ්ඤසභියා සත්ථො
 හුත්වා සමජ්ඣගං අධිගඤ්ඤං; අරියමග්ගභාවනාය අනුප්පන්නොති.
 එවං පෙරො ඤාතකානං ධම්මදෙසනාමුඛෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

ගොතමසේවරස්සගාථාවණණනා

නි සී තා.

“යො පුත්ඛෙ කරණීයාති”ති: ආයසමනො ගාදිතසේවරස්ස
 ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං කීර් සදුමුතතරස්ස භගවතො කාලෙ කුල
 ගෙහෙ නිබ්බන්ධිත්වා විඤ්ඤාතං පනතො සසරී පරිනිබ්බිතෙ තස්ස
 විභකපුජය කසිරමානාය ගනේන පුජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤ
 කමෙත දෙවමනුස්සෙසු සඤ්ඤාතො ඉමස්මිං බුද්ධිපාදෙ සාවභියං
 බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ධිත්වා ගාදිතොති උදධනාමො වයප්පතො,
 ජනිමානං නිස්සාය අඤ්ඤා වසලවාදෙන සමුද්ධරති. සො භික්ඛුනං
 සනතිකං ගතවා ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජ්තොපි විරපරි
 විතත්තා වසලසමුද්ධාරං න විස්සජ්. අපේකදිවසං සත්ථු සනතිකෙ
 ධම්මං සුත්වා සඤ්ඤාභසංවෙගො විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අත්තනො
 විත්තප්පවත්ති. උපපරිකම්බනො මානුද්ධිචම්බිග්ගතිතවිත්තං දිත්වා
 තං පභාය විපස්සනං උසුප්පකාපෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. හෙන
 වුත්තං අපදනෙ:-

“විභකෙසු කසිරමානෙසු නානාගතො සමාගිහෙ
 පසන්නාවිතො සුමනො ගනිමුට්ඨිං අපුජසිං.

සතසගස්ස ඉතො කප්පෙ විභකං යං අපුජසිං;
 දුග්ගතිං නාහිජනාමි, විභකපුජසිදද්ධං.

කිලෙසා කොට්ඨා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහා පන හුත්වා විමුත්තිසුඛං අනුභවනො:-

“යො පුත්ඛෙ කරණීයාති පච්ඡා සො කතකුමිච්ඡති
 සුඛා සො ධංසගෙ යානා පච්ඡා ව මනුභප්පති.

යඤ්ඤි කසිරා නංගි වදෙ යං නකසිරා නතං වදෙ
 අකරොන්තං භාසමානං තං පරිජනනාති පණ්ණා.

සුසුඛං වහ නිබ්බාණං සමමාසම්බුද්ධදෙසිතං
 අසොකං විරජං ඛෙමං යත්ථ දුක්ඛං නිරුජ්ඣති”ති

නිති ගාථාහි භික්ඛුනං ඔවාදදනමුඛෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි. හෙසං
 අත්ථො ගෙට්ඨා වුත්තොයෙව.

ගාදිතසේවරස්ස ගාථා වණණනා

නි සී තා.

“පාපමිතෙත” නි ආයස්සවතො විමලසේනරජය ගාථා. කා උපපන්නි? අයමපි පුරිමබ්බදෙධිපු කතාධිකාරො තත් තත් භවෙ විවච්චපතිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිණිනෙතො සදුමුග්ගරජය භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්ධිතො විඤ්ඤාභං පවත්තො සත්ථි පරි නිබ්බුතො සාධුකිලිතද්වසෙසු විනිවර්තොසු සත්ථ සරිරං ගගෙතො උපා සකෙසු කොපනට්ඨානං ගච්ඡන්තොසු සත්ථ ගුණේ ආවර්ජිතො පසන්න මාතසො සුමනපුපෙඨති පුජං අනායං. සො තෙන පුඤ්ඤභවෙවන දෙවමනුස්සෙසු සංසරනෙතො ඉමයං. බුද්ධාපාරාධෙ බාරාණසියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ධිතො විමලොති ලද්ධිනාමො වයපපවෙතො සොමමිත්තතෙත්ථරං නිස්සාය සාසනෙ පබ්බජිතො තෙනෙව උස්සා ගිතො විපස්සනං පට්ඨපෙතො නචිරස්සෙව අරග්ගතං පාපුණි.

තෙන චුත්තං අපදනෙ:-

“නිග්ගරනෙත සරිරමති චන්ද්‍රමානාසු හෙරිසු
පසන්නවිතො සුමිතො සුමනපුපෙඨති පුජසිං,
සතසගස්සෙ ඉතො කපෙප යං පුප්ථමතිපුජසිං;
දුක්ඛං නාභිජනාමි, පුප්ථ¹පුජසිදං එලං
කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන” නති.

අරග්ගතං පත පඬි අත්තනො සග්ගායස්ස ගිකුඤ්ඤා ඔවදනො:-

“පාපමිතො විචජේත්තො භජේස්සුත්තමපුග්ගලො,
ඔවාදෙ වස්ස නිට්ඨෙය්‍ය පත්ථෙතො අවලං පුබං.
පරිත්තං දුරං ආරාග්ග යථා සිද්ධෙ මහණ්ණවෙ,
එවං කුසිභං ආගමම සාධුජිවි විසිදති.
තස්මා නා පරිචජේත්තො කුසිතං ගිනචිරයං,
පටිවිතෙතති අරියෙති පතිතතෙතති කොසිති
නිච්චං ආරදධිචිරියෙති පණ්ණිතෙති සග්ගාවසෙ” ති

තිස්සා ගාථා අනායං.

තත් “පාපමිතෙත” නි: අකල්‍යාණමිතෙත අසපුරිසෙ ගින විරියෙ. “විචජේත්තො” නි: හං අහරනවසෙන දුරහො චජේත්තො. “භජේස්සුත්තමපුග්ගලො” නි: සපුරිසෙ පණ්ණිතෙ කල්‍යාණමිතෙත ඔවාදනුසාසනිග්ගණවසෙන සෙවෙය්‍ය. “ඔවාදෙ වස්ස නිට්ඨෙය්‍ය” නි: අස්ස කල්‍යාණමිත්තස්ස ඔවාදෙ අනුසිට්ඨියං යථානුසිට්ඨං පටිපත්තවසෙන නිට්ඨෙය්‍ය. “පත්ථෙතො” නි: ආකංඛනො. “අවලං පුබං” නති: නිබ්බාණපුබං, හමිති අකුපපභාවහො අවලනති චුට්ඨති. සෙසං චුත්තත්ථෙව.

විමලසේනරජය ගාථාවණ්ණනා

නි ට්ඨි හා.

නිකතිපාගවණ්ණනා

ස ම ත්තා.

වතුකනනිසානො.

“අලංකතා”ති අයසමනො නාගසමාලසන්ධරණං ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං නිර සද්මුත්තරණං හගවතො කාලෙ කුලගෙනෙ නිබ්බන්තිතා විඤ්ඤානං පනෙතා සමමසමයෙ සුරියානපසන්නත්තාය භූමියා ගවජ්ජනාං සන්තාරං දිස්වා පසන්නමානසො ඡත්තං අද්ධි. සො තෙන පුඤ්ඤානමෙත දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසමි බුද්ධිපාදෙ සකාරජකුලෙ නිබ්බන්තිතා නාගසමාලොති. ලභි නාමො වයසපනො ඤාතිසමාගමෙ පරිලභිසද්ධො පබ්බජිතා කපි කාලං හගවතො උපට්ඨානො අගොසි. සො එකදිවසං නගරං පිණ්ඩාය පවිට්ඨා අලංකතපරියත්තං අඤ්ඤාතරං නට්ටකිං මහා පථෙ කුරියෙසු වරුජනෙතසු නට්ටන්ති. දිස්වා “අයං චිත්තකිරිය වායොධානුචිප්ථාරවසෙනඤ්ඤාතරකායසං නථා නථා පරිවත්ති, අගො අතිව්වා සංඛාරං”ති බයවයං පඨපෙතො විපස්සනං උප්ප්පකාපෙතො අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“අභාරජනා පඨවි කුකකුලානුගතා මති;
සද්මුත්තරණෙ හගවා අබ්බොකාසමිච්චි වංකමි.

පඬුරං ඡත්තමාදය අභිනානං පටිපජ්ජනං;
තත්ථ දිස්වාන සමබුද්ධං චිත්තමෙව උදපජ්ජතං.

මට්ඨිසමුද්ධා භූමි අභිනාදව මති අයං
උපවන්ති¹ මහාවාතා සරිරසාසුබෙපනා.

සිහං උණං පටිගන්ති වාතාතපතිවාරණං
පතිගණා ඉමං ඡත්තං එසංසිසාමි නිබ්බුතිං.

අනුකම්පකො කාරුණිකො පද්මුත්තරෙ මහායසො
මම සංකප්පමඤ්ඤාය පටිගණති තද ජිනො.

තිංසකප්පාති දෙවිජ්ඣෙ දෙවරජ්ජමකාරසිං;
සත්තං පංචකවනාං ව වක්කවන්ති අගොසගං.

පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනාතො අසංඛියං
අනුභොසිං සකං කමමං පුබ්බෙ සුකතමත්තනො.

අයං මෙ පච්ඡිමා ජාති, වරිමො වත්තනෙ හවො,
අජ්ජාපි සෙනවජ්ජනං මෙ සබ්බකාලං ධරියති.

සතසගසෙසු ඉතො කප්පෙ යං ඡත්තමද්දිං තද;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. ඡත්තදානසිද්ධං ඵලං.

කිලෙසා ක්වාපිතා මය්හං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තා පත පඤ්ඤා:-

“අලංකාරා සුවසනා මාලිනී වන්දනාද
මජ්ඣේ මහාපථේ නාරී තුරියෙ නවති නවති.

පිණ්ඩකාය පච්චේදායං ගච්ඡන්තො නං උදකඛිසං
අලංකතො සුවසනං මච්චුපාසංව ඔබ්බිතං.

තතො මෙ මහසිකායෙ යොනිසො උදපජ්ජති,
ආදීනවො පාතුරුහු, නිබ්බිදා සමතිට්ඨති.

තතො විතතං විමුච්චි මෙ, පස්ස ඛම්ම සුඛම්මතං,
තිස්සො චීර්ඡා අනුප්පත්තා, භතං බුද්ධස්ස සාසන”නති

වතුහි ගාථාහි අත්තනො පටිපත්තිකීත්තනාමුඛෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකාසී.

තත් “අලංකාරා”ති: ගජ්ජපගාදි ආභරණෙහි අලංකතගත්තා.
“සුවසනා”ති: සුඤ්ජරවසනා, සොගණ්ණවත්තිවත්තා. “මාලිනී”ති:
මාලාභාරිණී, පිලකීනපුප්ථමාලා. “වන්දනාද”ති: වන්දනානුලෙ
පලිත්තසරීරු. “මජ්ඣේ මහාපථේ නාරී තුරියෙ නවති නවති”ති:
යථාචුත්තරානෙ ඵතා නාරී නාවතිත්ති නගරවිපියා මජ්ඣේ
පංචස්ථිතො තුරියෙ වජ්ජනෙත නවති යථාපඨපිතං නවති.
කරෙති. “පිණ්ඩකායා”ති: භික්ඛාය. “පච්චේදායං”ති: නගරං පච්චේදායං.
“ගච්ඡන්තො නං උදකඛිසං”නති: නගරවිපියං ගච්ඡන්තො පරිස්සයපරි
ගරණත්ථං විපිං ඔලොකෙතො නං නවති. ඔලොකෙසිං. කිං විය?
“මච්චුපාසංව ඔබ්බිතං”ති: යථා මච්චුස්ස මච්චුරජස්ස පාසභුතො රූපා
දිකො ඔබ්බිතො ලොකෙ අනුච්චරිත්වා සීතො ඵකංසෙන සත්තානං
අනත්ථාවතො, ඵලං සාපි අප්පට්ඨසංඛාතෙ සීතානං අභිපුද්ධත්තානං
ඵකංසතො අනත්ථාවතා නිව්ච්චුපාසසද්ධිති වුත්තා. “නතො”ති:
තස්මා මච්චුපාසසද්ධිත්තා. “මෙ”ති: මඤ්ඤං. “මහසිකායෙ යොනිසො
උදපජ්ජති”ති: “අයං අසිසංඝාවො නගාරූපඛන්ධො මංසෙන අනු
පලිත්තො ජවියා පටිච්ඡන්තො අසුචිද්‍රුග්ගායුජේගුච්ඡපටිකකුලො
අතිච්චුච්ඡාදනපරිමද්දනගෙදකවිඛංසනධම්මො ඊදිසෙ විකාරෙ
දස්සෙති”ති ඵලං යොනිසො මහසිකායෙ උප්පජ්ජති. “ආදීනවො
පාතුරුහු”ති: ඵලං කායස්ස සභාවසාධාරණමුඛෙන හස්ස නං
නිසීදිත්තං ව විතතවෙහසිකානං උදයඛන්ධතං ඛණ්ණතුරතං ව
මහසිකායෙතො තෙසු ව යකරකඛසාදිසු විය භයතො උපඨ
ගන්තෙතසු තත් මෙ තං අනෙකාකාරවොකාරං ආදීනවො දෙසො
පාතුරුහොසි, තප්පටිපකඛතො ව නිබ්බාණේ ආනිසංසො. “නිබ්බිදා සම
තිට්ඨති”ති: නිබ්බිදනං ආදීනවොනුපස්සනානුභාවසිද්ධිං නිබ්බිදාඤ්ඤං
මම හදයෙ සංඝාසී. මුත්තතමි පොසං රූපාරූපධම්මානං ගහණේ
විතතං තාගොසී. අඤ්ඤාදන්ත්‍රි මුච්චිකාමහාදිවසෙන උදසීන
මෙව ජහතති අතො. “නතො”ති: විපස්සනාඤ්ඤාත්තො පරං. “පියතං
විමුච්චි මෙ”ති: ලොකුහාරගාවනාය වත්තමානාය මග්ගපටිපාටියා

සබ්බකිලසෙහි මම විහතං විමුහතං අහොසි. තෙන ඵලපතතිං දසොති. මග්ගකබ්බෙහි කිලෙසා විමුච්චනාති නාම; ඵලකබ්බෙහි විමුහනාති. සෙසං වුත්තනායමෙව.

නාගසමාලසෙරස්ස ගාථා වණ්ණනා ති සී තා.

“අහං මිඛෙහා”ති අයසමනො හතුසෙරස්ස ගාථා. කා උපතති? අයං කීර පදමුත්තරස්ස හගවිතො කාලෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්ධා විඤ්ඤානං පනොනා සන්ධි පරිනිබ්බුතෙ තස්ස ධාතුසො පුප්පෙති පුප්පෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤානමෙව නිම්බාණරතීපු නිබ්බන්ධා අපරපරං දෙවමනුසොසු සංසරනො ඉමස්මි. බුද්ධිපාදෙ සත්ත රජකුලෙ නිබ්බන්ධා භිගුති ලද්ධිනාමො වයපතොනා අනුරුද්ධි නිමිලෙහි සද්ධිං නිකම්මිතා පබ්බජිතා බාලකලොභකගාමෙ වසනොනා ඵකදිවසං මිද්ධාහිභවං විනොදෙකුං විහාරනො නිකම්මෙ වසනමං අභිරුහනොනා පරිපටිතා තදෙව අංකුසං කන්ධා චිතමිද්ධං විනොදෙකුං විපස්සනං වසෙස්සිතා අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“පරිනිබ්බුතෙ හගවති පදමුත්තරෙ මග්ගසෙ
පුප්පච්ඛෙහාපකෙ¹ කන්ධා සරිරං අභිතෙපසිං.
හත් විහතං පසාදෙකුං නිම්බාණං අගමාසගං;
දෙවලොකං ගතො සනොනා පුඤ්ඤානමෙව සරුමගං.
අමරා පුප්පච්චස්සො මෙ සබ්බකාලං පවස්සති,
සංසරාමි මනුසොසු² රාජ ගොමි මාගායසො.
හගිං කුපුමවස්සො මෙ අභිවස්සති සබ්බදා,
නායෙව පුප්පපුජය වාගසා සබ්බදස්සිතො.
අයං පච්ඡිමකො මග්ගං, වරිමො වත්තතෙ හවො,
අරජාපි පුප්පච්චස්සො මෙ අභිවස්සති සබ්බදා.
සහසගස්ස ඉතො කප්පෙ යං පුප්පමතිරෙපසිං;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. පුප්පපුජසිද්ධං ඵලං.
කිලෙසා කොපිතා මයගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පත පන්ධා ඵලපුබ්බෙන නිබ්බාණ පුබ්බෙන ව විනිතා මෙනොනා සන්ධාර ඵකවිහාරං අනුමොදිතුං උපගතෙන “කොසි කං භික්ඛු අප්පමනොනා විහරසි”ති පුඤ්ඤා අත්තනො අප්පමාදවිහාරං තිවෙදෙනොනා:-

“අහං මිඛෙහි පතනො විහාර උපතිකම්මං;
වසනමං අභිරුහනොනා හත්ථෙව පපතිං ඡමා.

ගතතානි පරිමජ්ඣිකා පුතපාරුයා වඩකම.
වඩකමෙ වඩකමී. සොභං අජ්ඣන්තං සුසමාගිතො.

තතො මෙ මනසිකාරො යොනිසො උදපජ්ජති,
ආදීතවො පාතුරහු, නිබ්බිදා සමතිස්ථ.

තතො විශාං විමුච්චි මෙ, පසා ධම්මසුඛම්මං,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා, භතං බුද්ධස්ස සාසන"න්ති

ඉමා වතස්සො ගාථා අගායි.

තත් "මිද්ධංග පනතො"ති: කායාලයිසංඛාවෙන අසතිවිසාන සභාවෙන මිද්ධංග අතිභූතො. "විශාග්"ති: සෙනාසනතො. "උප නිකමි"න්ති: වඩකමිතුං නිකමිමි. "නපෙඨව පපති, ජමා"ති: තපෙඨව වංකමනසොපාතෙ නිද්දාගිභූතතාය භූමියං පරිපටිං. "ගතතානි පරිමජ්ඣිකා"ති: භූමියං පහතෙන පංසුකිභානි අත්තනො සරීරාවයවානි අනොමජ්ඣිකා. "පුතපාරුයා වඩකම"න්ති: පතිතොද නගනති සංකොචං අනාපජ්ඣිකා පුතපි වංකමනධානං අභිරුහිතා. "අජ්ඣන්තං සුසමාගිතො"ති: ගොවරජකිභෙත්තන කම්මසානෙ නිව රණවිකම්මතෙන පුපුසමාගිතො එකාග්ගවිත්තො හුත්වා වංකමිතති යොජනා. සෙසං වුත්තතයමෙව. ඉදමෙවම පේරයා අඤ්ඤාබ්‍යාක රණං අගොයිති.

හභුපෙරයා ගාථාවණ්ණනා

නි ටසී තා.

"පරෙ වා"ති ආයසමතො සහියපෙරයා ගාථා. කා උප්පත්ති? අයංපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො නත් නත් හවෙ පුඤ්ඤති උප විණ්ණෙනා සාකුසකියා හගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බත්තිකා විඤ්ඤානං පතෙතා එකදිවසං සථාරං විහාරා ගච්ඡන්තං දිසවා පසන්නමානසො උපාගතං අදාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකාමෙමන දෙව මනුස්සෙසු සංසරනො කස්සපෙ හගවති පරිනිබ්බුතෙ සුවණ්ණ වෙතියෙ ජති කුලපුත්තෙති සද්ධිං අත්තසත්තමො සාසනෙ පබ්බ ජිත්වා කම්මසානං ගගෙත්වා අරඤ්ඤෙ විහරන්තො විසෙසං නිබ්බත්තො තුං අසකෙකානො ඉතරෙ ආග: "මයං පිඨිපාතාය ගච්ඡන්තා ජිවිතෙ සාපෙකඛා ගොම, ජිවිතෙ සාපෙකඛායානං න සකකා ලොකුත්තරං ධම්මං අධිගන්තුං. පුපුර්ජනකාලකිරියා ව දුක්ඛා; හඤ් මයං නිස්සෙතිං බ්‍රහ්මිකා පබ්බතං ආරුයා කායෙ ව ජිවිතෙ ව අනපෙකඛා සමණධම්මං කරොමා"ති. තෙ තථා අභංසු. අථ තෙසං මහාපේරො උපතිස්සයසම්පන්නො තදගෙව ජලභිඤ්ඤා හුත්වා උත්තරකුරුතො පිණ්ඩපාතං උපතෙසි. ඉතරෙ "කුලෙහ හනෙත කත කිච්චා කුලෙහි සද්ධිං සල්ලාපමත්තමපි පපංචො සමණධම්මමෙව මයං කරිස්සාම කුලෙහ අත්තනා දිස්ඨම්මසුඛවිහාරමනුසුජ්ජා"ති

වඩා පිණිසානං පටික්ඛිපිංසු. ථෙරො තෙ සංපටිච්ඡාපෙහුං අස
කොතෙතා අගමාසි. තතො තෙසං එකො මහනිගව්වයෙන
අභිඤ්ඤපරිවාරං අනාගාමිඵලං සච්ඡිකතා තෙති පටික්ඛිතො
අගමාසි. තෙසු ඛිණ්ණසව්නෙරො පරිනිබ්බාසි. අනාගාමි සුඛාචා
සෙසු උප්පජ්. ඉතරෙ පුට්ඨජනකාලකිරියමෙව කතා ජසු කාම
සග්ගෙසු අනුලොමපටිලොමතො දිබ්බසම්පත්තීං අනුගමිතා අමොකං
භගවතො කාලෙ දෙවලොකා වටිනා එකො මලලාරාජකුලෙ පටි
සන්ධිං ගණති; එකො ගඤ්ඤාරාජකුලෙ, එකො බාගියරථෙ, එකො
රාජගගෙ එකිත්තා කුලදුරිකාය කුච්ඡිමති පටිසන්ධිං ගණති. ඉතරො
අඤ්ඤාතරස්සා පටිබ්බාජිකාය කුච්ඡිමති පටිසන්ධිං අග්ගගෙසි. සා කීර
අඤ්ඤාතරස්ස බත්තියස්ස ධිතා. නං මාතාපිතරො “අමොකං ධිතා
සමයන්තරං ජනානු”ති එක්ස්ස පටිබ්බාජකස්ස නියාතසිංසු. අපේකො
පටිබ්බාජකො නාය සද්ධිං විප්පට්ඨජ්. තෙනාසා ගඤ්ඤං ගණති. නං
ගබ්භිනිං දිස්වා පටිබ්බාජකා නික්කමිංසු. සා අඤ්ඤානු ගච්ඡන්ති
අන්තරාමග්ගෙ සසායං විජ්ඣති. තෙනස්ස සභිකොත්ථිව නාමං
අසංසු. සො වඩ්ඪිතා පටිබ්බාජකපබ්බජ්ජං පබ්බජිතා නානා සන්ධාති
උග්ගගෙතා මහාවාදී හුතා වාදපසුතො විවරතො අත්තතො සද්දිසං
අදිස්වා නගරවාසෙ අස්සමං කාමරතා බත්තියකුමාරාදයො සිප්පං
සික්කාපෙතො විහරතො අත්තතො මානුසා ඉඤ්ඤාවං ජිග්ච්ඡන්ති
යාව කුතං උප්පාදෙතා බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පත්තාය අභිසංඛරිතා
දිනෙත දිසති පඤ්ඤා ගගෙතා තෙ තෙ සමිණ්ණාගමිණෙ පුට්ඨි. තෙ
වස්ස තෙසං පඤ්ඤානං අත්ථං බ්‍රහ්මානුං නස්සන්ධිංසු. සභිකස්සාන
විණිශ්චනාසං පන “සුඛාචාසබ්‍රහ්මා තෙ පඤ්ඤා අභිසංඛරිතා අද
සි”ති ආය. භං “නද පන භගවා පච්චත්තවර්ධමව්වසෙකා අනුපුබ්බන
රාජගගං ආගන්තා වෙථවතෙ විහාසි. නද සභිකො තත්ථ ගන්තා
සන්ධාරං උපසංකමිතා තෙ පඤ්ඤා පුට්ඨි. සන්ධා භස්ස පඤ්ඤා
බ්‍රහ්මානු”ති සබ්බං සභියස්සතෙත ආගන්තයෙන වෙදිතබ්බං. සභිකො
පන භගවතා තෙසු පඤ්ඤාසු බ්‍රහ්මානෙසු පටිලඳ්ධිසද්ධිං පබ්බජිතා
විපස්සනං පට්ඨපෙතා අරගන්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදානො:-

“කානුසංකිස්ස මුනිතො බ්‍රාහ්මණස්ස වුට්ඨිමතො
දිවා විහාරං වජ්ජතො අක්කමනමදසගං.

ඉමසම්මි තාව කප්පසම්මිං යං දුනමදදිං තදා;
දුග්ගතිං තාඨිජනාම්. අක්කමනස්සදං ඵලං.

කිලෙසා කුමාපිතා මය්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහා පන හුතා දෙවදත්තෙ සංඝගෙදාය පරික්කමතො
දෙවදත්තපක්ඛිකානං හික්ඛුතං මවාදං දෙනො:-

“පරෙ ව න විජානති මයමෙත්ථ යමාමසෙ;

යෙ ව තත්ථ විජානති, තතො සමමනති මෙධගා.

යද ව අවිජානනා ඉරියනාමරු විය,
විජානනාති ව යෙ ධම්මෙ ආතුරෙසු අනාතුරු.

යං කිංචි සිපිලං කම්මං සංකිලිඤ්ච යං වනං
සංකායාරං බ්‍රහ්මවරියං න තං ගොති මහපථලං.

යස්ස සබ්බභවාරිසු භාරවො නුපලබ්භාති,
ආරකා ගොති සද්ධම්මො නතං පුත්ථියා යථා”ති

වතුති ගාථාති ධම්මෙ දෙසෙසි.

තත් “පණ්ණාසක”ති: පණ්ණාසකෙ උපපත්තා තහො අසෙසෙ; “ධම්මෙ අධම්මො”ති ආදී හෙදකරවත්තු දීපනවසෙක විවාදපසුතා පරෙ නාම. තෙ’ත්ථ විවාදං කරොන්තො මයං යමාමසෙ උපරමාම නස්සාම සත්තං සමිහං මවුසුනතිහං ගච්ඡාමාති න ජානනති. “සෙ ව නාත්ථ විජ්ඣනනති”ති: යෙ තත් පණ්ණාසක මයං මවුසුසමිහං ගච්ඡාමාති විජානනති. “නගනා සම්මතනි මෙධගා”ති: එවං හි තෙ ජානනා යොතිසො මතසිකාරං උපපාදෙත්වා මෙධගානං කලගානං වූපසමාය පටිපජ්ජනති අප්ථ තෙසං තාය පටිපත්තියා තහො මෙධගා සම්මතනි. අප්ථා “පණ්ණාසක”ති: යෙ සත්ථ ඔවාදනුසාසකියා අගහණෙන සාසනහො බාහිරතාය පරෙ,තෙ යාව මයං ථිච්ඡාගාහං ගගෙත්වා එත්ථ ඉධිලොකෙ සාසනස්ස පටිතික්ඛාගෙන යමාමසෙ වායමාමාති න විජානනති; තාව විවාද න වූපසමනති. යද පන තස්ස ගාහස්ස විස්ස ජනවසෙක යෙ ව තත් තෙසු විවාදපසුතෙසු ධම්මාධම්මෙ ධම්මාදිතො යථා යථාභූතං විජානනති තහො තෙසං සන්තිකා හෙ පණ්ණාසක පුරිසෙ නිස්සාය විවාදසංඛාතා මෙධගා සම්මතනි. එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. “සද්ධ”ති: යසම්මි කාලෙ. “අවිජ්ඣනනා”ති: විවාදස්ස වූපසමුපායං ධම්මාධම්මෙ වා යථාවතො අජානනා. “ඉපිසනනාමධම්මා”ති: අමරා විය ජරමරණං අතික්ඛනනා විය උද්භවා උත්තලා මුඛරු විකිණ්ණවාචු වපලා හුත්වා වත්තනති වසනති තද විවාදෙ න වූපසමතෙව. “විජ්ඣනනි ව සෙ ධම්මෙ ආතුරෙසු අනාතුරු”ති: යෙ පන සත්ථ සාසනධම්මෙ යථා භූතං ජානනති තෙහි කිලෙසරෙගෙන ආතුරෙසු සන්තෙසු අනාතුරා නික්ඛිලෙසා අනිසා විහරනති. තෙසං වසෙක විවාදෙ අවිජනනමෙව වූපසමතනි අධිප්පායො.

“සං කිංචි සිපිලං කම්ම”නති: ඔලිසිත්වා කර්ණෙන සිපිලගාහං කත්වා සාථලිකානාවෙන නතං යං කිංචි කුසලකම්මං. “සංකිලිඤ්ච”නති: වෙසිආදිතෙ අනගාවරෙ වර්ණෙන කුහනාදිමච්ඡාප්ථවෙන වා සංකිලිඤ්ච වහසමාදනං. “සංකායාර”නති: සංකාහි සරිතබ්බං විහාරෙ කිංචි අසාරප්පං සුත්වා නුත අපුතෙක කතනති පරෙහි ආසංකිතබ්බං උපොසථකිච්චාදිසු අඤ්ඤාතරකිච්චවසෙක සන්තිපතිතමි සංකාදිත්වා අද්ධා ඉමෙ මම වරියං ඤාත්වා මං උක්ඛිපිතුකාමා සන්තිපති

තානි එවං අත්තනො වා ආසංකාති සරිතං උස්සංකිතපරිසංකිතං.
 “න නං හොති”ති: තං එවරූපං බ්‍රහ්මවරියං සමිණධම්මකරණං තස්ස
 පුග්ගලස්ස මහපථලං න හොති තස්ස මහපථලාභාවෙනෙව පච්චයදාය
 කානම්පියං න මහපථලං හොති. තස්මා සලොබවුත්තනොව විවා
 දස්ස අවසරො තත්ථිති අධිප්පායො.

“ගාරවො භූපලබ්‍හති”ති: අනුසාසනියා අපදනඛිණයාති
 භාවෙන ගරුකාතබ්බපු සබ්බමවාරිපු යස්ස පුග්ගලස්ස ගාරවො
 ගරුකරණං න විජ්ජති. “ආරකා හොති සබ්බමා”ති: සො එව
 රූපො පුග්ගලො පටිච්චසද්ධිමත්තොපි පටිපත්තිසබ්බමත්තොපි දුරෙ
 හොති. න භි තං ගරුං සික්ඛාපෙන්නි අවිනිශ්චන්තා අසික්ඛමානො
 න පටිපජ්ජති. අපට්ඨපඤ්ඤානො කුතො සබ්බමං පටිවිජ්ඣස්සති.
 තෙනාග: “ආරකා හොති සද්ධිමා”ති. යථා කිං? “නතා පුපුච්ඡො
 සථා”ති ආකාසනතං පුපුච්ඡියා පඨවිධාතුයා සභාවතො දුරෙ න
 කදපි සමිණස්සභාවො, සද්ධිමත්තො එවං සච්චදම්මිකනි දස්සෙති
 තෙනෙවාග:- *

“නතං ව දුරෙ පඨවි ව දුරෙ පාරං සමුදස්ස තදග්‍ර දුරෙ
 නතො ගවෙ දුරන්තරං වදන්ති සතං ව ධම්මං අසතං ව රාජා”ති.

සමිණස්සරස්ස ගාථාවණ්ණතා
 නි ධම්මා.

“ධිරස්ස”ති ආයස්මත්තො නන්දකස්සරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති?
 අයං භිර පදමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ ගංසවනිනගරෙ මහා
 විහළො ජෙසි හුත්වා සපුද්ධි සන්නිකෙ ධම්මං සුණ්ණෙනො සත්ථාරං එකං
 භික්ඛුං භික්ඛුණොවාදකානං අග්ගසානෙ ඤ්ජෙන්නා දිස්වා තං
 ඤානන්තරං පඤ්ඤා සහසගස්සය්‍යතිකෙතන වඤ්ඤා භගවන්තං
 පුජෙත්වා පඤ්ඤානමකාසි. සපුද්ධි බොධිරුක්කෙ පදිපපුජං ව
 පවත්තෙයි. සො නතො පසාය දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්නො කතු
 සංඛ්‍යාස්ස භගවතො කාලෙ කාරවිකසකුණො හුත්වා මධුරකුජිතං
 කුජෙන්නො සත්ථාරං පදකඛිණං අකාසි. අපරහාගෙ මසුරො හුත්වා
 අසුද්දන්තරස්ස පච්චෙකබ්බුධස්ස වසනානුභාවායෙ පසන්නාමානසො
 දිවසෙ දිවසෙ තික්ඛන්තො මධුරවස්සිතං වස්සි. එවං තත්ථ තත්ථ
 පුසුද්දන්ති නත්වා අමොහං භගවතො කාලෙ සාවභියං කුලගේගෙ
 තිබ්බත්තවා නන්දකොති ලද්ධිනාමො වසප්පත්තො සපුද්ධි සන්නිකෙ
 ධම්මං පුත්වා පටිලද්ධිසද්ධො පබ්බජිත්වා විපස්සනං වර්ණිත්වා අර
 ගත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“පදමුත්තරස්ස භගවතො බොධියා පාදපුත්තමෙ
 පසන්නවිත්තො සුමනො තයො උත්තො අධාරිසිං.

සතසහස්සෙ ඉතො නිපෙස යාහං උක්කමිධාරසිං;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි. උක්කාදුනසිදං එලං.

කිලෙසා කිංපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පඤ්ච විමුක්තිසුඛෙන විනිනාමෙතො සත්ථාරා
තික්ඛුණොවාදෙ ආණ්ඩෙන එකසමිං උපොසථද්වසෙ පංච භික්ඛුණි
සතාති එකොවාදෙනෙව අරහත්තං පාපෙසි. තෙන නං භගවා
තික්ඛුණොවාදකානං අග්ගථානෙ සපෙසි. අපෙකද්වසං ථෙරං
සාවඤ්ඤං පිඨාය වරහතං අඤ්ඤා පුරාණදුතිසිකා ඉති කිලෙස
වසෙන ඔලොකෙත්වා හසි. ථෙරො නස්සා නං කිරිසං දිස්වා සරි
රස්ස පටිකකුලවිහාවනමුඛෙන ධම්මං කපෙතොනා:-

“විරජ්ඣ පුරෙ දුග්ගතෙ මාරපකෙඛ අවස්සුතෙ
නව සොතාති තෙ කායෙ යාති සඤ්ඤාති සබ්බදං.

මා පුරාණං අමඤ්ඤිතො, මා සාදෙසි හථාගතො;
සග්ගෙපි හෙ න රජ්ජනති කිමන පන මානුසෙ.

යෙ ව බො බාලා දුමමධා දුමමනති මොහපාරුකා,
තාදිසා හත් රජ්ජනති මාරකම්පතසමිං බණ්ඩො.

යෙසං රාගො ව දෙසො ව අවිජ්ජා ව විරාජිතා,
තාදී තත්තං රජ්ජනති ජිනාසුත්තා අබ්බිකා”ති

භාටා අනාසි.

හත් ‘ධි’ති: ජිගුච්ඡානෙත්ති පාඨො. “අඤ්ඤා”ති: රකාථොපද
සක්ඛිකරො. “විරජ්ඣ නං ජිගුච්ඡාමි හව ධිකකාරො ගොභු”ති
අතො. “පුරෙ”ති ආදිති නස්සා ධිකකානබ්බිහාවදිපනාති ආමන්ත
නවවනාති. “පුරෙ”ති: අනිවිසජ්ජෙවෙත්ති නානාසුඤ්ඤාපෙති නානා
විධඅපුරිති සමුපුරණෙ. “දුග්ගතෙ”ති: භුණ්ටහරිතත්තා එව සභාව
දුග්ගතෙ. “මාරපකෙඛ”ති: යස්මා විසංගවජ්ඣ අනිපුරිතනානං
අයොනිසො මනිසිකාරතිමත්තතාය කිලෙසමාරං වඩෙසිති, දෙව
පුත්තමාරස්ස ව ඔතාරං පවිසං දෙති, හස්මා මාරස්ස පකෙඛා හො
තිති වුත්තං මාරපකෙඛති. “අමඤ්ඤිතො”ති: සබ්බකාලං කිලෙසා
වස්සවතොත තභිං තභිං අපුරිතිස්සදුතොත ව අවස්සුතො. දුදුතිස්සා
“නව සොතාති තෙ කායෙ යාති සඤ්ඤාති සබ්බදං”ති: අකම්මො අකම්
ගුථකොති ආදිනා වුත්තං අපුරිතො අවස්සවනථානං දස්සෙති. එවං
පන නවච්ඡද්දං බුච්ඡාවං අපුරිතරිතං කායකලිං යථාභූතං
ජනනම් මා පුරාණං අමඤ්ඤිතො පුරාණං අජනනකාලෙ පවත්තං
හසිතලපිතං කිත්තිතං මා මඤ්ඤි. දුදුතිපි එවං පටිපත්තිස්සාතිති මා
විනොති. “මා සාදෙසි හථාගතො”ති: යථා උපතිස්සයසමපත්තිසා
පුරිමකබුද්ධසාවකා ආගතා යථා වා තෙ සමොපටිපත්තිසා ගතා පටි
පත්තා යථා ව රුපධම්මානං තථලකඛණං තථධම්මෙව අරියසම්මානි

ආගතා අසිගතා අවිබුද්ධා තථා ඉමෙපිති එවං ආගමනාදිඅත්තෙන තථාගතෙහ අරියසාවතෙහ පකාතිසත්තෙහ විය අවංඤ්ඤා කිලෙසවසෙන ව උපසංකම්මනාදිනා මා ආසාදෙසි. අනාසාදෙහබ්බතාය කාරණමාග. “සග්ගෙපි තෙ හරජ්ජනහි කිමග පන මානුසෙ”¹ති: සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො නාපි අකම්මානෙ පරියොසාපෙභුං අසකකුත්තෙය්‍යස්සවෙ සග්ගෙපි තෙ සාවකබුද්ධා න රජ්ජනහි සංඛාරෙස්ස ආදිතවස්ස සුපරිදිගිත්තා රාගං න ජනෙතති; කිමගපන මිලනරාසිසදිසෙ මානුසෙ කාමගුණ තථ න රජ්ජනහි වත්තබ්බෙව ව තති. “සෙ ව ඛො”²ති: සෙ පන බාලයොග්‍යතො බාලා, ධම්මොප්පඤ්ඤාය අභාවතො දුමමධා, අසුතෙ සුභානුපස්සනෙන දුට්ඨිනතිභවිතතිතාය දුමමනතිනො, මොගෙන අඤ්ඤාණගුණෙන සබ්බසො පරිච්ඡාදිභවිත්තතාය මොගපාරුතා, තාදිසා තථාරූපා අක්ඛුපුච්ඡන්තා තත්ථ භස්මිං ඉත්ථිසඤ්ඤිතෙ මාරකම්මතස්මිං බක්ඛිතෙ මාණෙන මිඛිඛිතමාරපාසෙ රජ්ජනහි රත්තා භිද්ධා ගටිතා මුච්ඡිතා අප්පෙකාපත්තා දිය්‍යනති. “විශ්ජිනා”³ති: සෙසං පන බිණ්ණසවානං තෙලජ්ජනරුග්ගො විය දුමමාවතියසභාවො රාගො සප්පත්තා විය ලද්ධාකාසො දුසිනසභාවො දෙසො අඤ්ඤාණභාවා අවිජ්ජා ව අරියමග්ගවිරුගෙන සබ්බසො විරාජිතා පභිණ්ණා සමුච්ඡින්නා තාදිසා අගගිග්ගසත්තෙහ ජිහ්වාභවනොත්තිස්සත්තා හතො එව කත්ථ විපි බබ්බතාභාවහො අබ්බිකා තත්ථ තස්මිං යථාචුත්තෙ මාරපාසෙ න රජ්ජනහි. එවං පෙරෙ තස්සා ඉත්ථියා ධම්මං කපෙට්ඨා ගතො.

නඤ්ඤාතෙරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨි ටා.

“පඤ්චපණ්ණාසා”⁴ති ආයස්මතො ජම්බුකාතෙරස්ස ගාථා. අයම්පි පුරිමිබුද්ධස්ස කාමාධිකාරෙහ තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤති කාරොත්තො නිශ්ශස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ තිබ්බත්තිඨා විඤ්ඤානං පත්තො සත්ථ සමමාසමෙබ්බං සද්දතොනා තොධිරුක්ඛං වන්දිතා චිත්තෙන පුත්තෙසි. සො භගන පුඤ්ඤානමෙවෙන දෙවමිත්රියෙස්ස සංසරතො කස්සපස්ස භවතො කාලෙ කුලගෙගෙ තිබ්බත්තිඨා විඤ්ඤානං පත්තො සාසනෙ පබ්බජිතො අඤ්ඤානෙරෙන උපාසකෙන කාරිතෙහ ආරාමෙ ආවාසිකො හුත්වා විහරති භගන උපට්ඨියමානො. අපෙකදිවසං එකො බිණ්ණසවත්තෙරො එබ්බවිමරධරො කෙසොභාරණ්ණං අරඤ්ඤතො ගාමානිමුඛො ආගමිති. තං දිස්වා සො උපාසකො ඉරියාපථෙ පසිදිත්වා කප්පකෙන කෙසමිඤ්ඤති මහාරාජෙත්වා ඤ්ඤිතභාජනරෙණාජෙත්වා පුඤ්ජාති විචරාති දත්වා ඉධෙව භතො වසථානි වසාපෙසි. හං දිස්වා ආවාසිකො ඉස්සාමි චෙත්ථ පඤ්ඤා බිණ්ණසවත්තෙරං ආග: වරමෙහස්ස භික්ඛුනො ඉමිනා පාපුපාසකෙන උපට්ඨියමානස්ස එවං ඉධවසනතො අනුලීභි කෙසෙ එංවිත්වා අවෙලස්ස සතො¹ භුට්ඨිත්තාභාරජිවන”²තති. එවං ව පන වත්වා තාවදෙව වච්චකුරිං

1. සි. I & IV. අවෙලො සුත්තං.

පවිසිනා පායාඤ්චෙයිසිනො විය හැක්කේ ගුප්ත වෙයිනි යාවදැන් බාදි, මුත්තං ව ජිවි, ඉමිනා නියාමෙන යාවතායුතං ස්වාභාලං කායා නිරයෙ පවිනිනා පුන ගුප්තනිරයෙ අසුචිමුත්තාගාරෙ වසිනා නෙසෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන මනුස්සොපු උප්පන්නොපි පඤ්චජාති සහාති නිගණ්ඨො හුතො ගුප්තනොව අගොසි. පුන ඉමෙමිං බුද්ධපාදෙ මනුස්සයොති යං නිබ්බත්තමානොපි අරියුපවාදබලෙන දුග්ගතකුලෙ නිබ්බත්තිනා උද්දායං වා ඛිරං වා සප්පිං වා පායමානො තං ජනෙතිනා මුත්තමෙව ජිවති. ඔදනං හොජියමානො තං ජනෙතිනා ගුප්තමෙව බාදති. එවං ගුප්තමුත්තපරිභොගෙන වෙයිසිනො වයප්පත්තොපි තදෙව පරිභුජති. මනුස්සා හතො වාරෙහුං අසකෙකානො පරිච්චිජ්ජ. සො ඤාතෙහි පරිච්චිතො නග්ගපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ඣා න නගායති රජෙජලලධරො කෙසමස්ස නි ච්ඤාති අඤ්ඤ ඉරියාපථෙ පරිකම්පිනා එකපාදෙන නිස්සිති. නිමන්නං න සාදියති, මාසොප වාසං අධිපාය පුඤ්ඤඤාතෙහි දින්නහොජනං මාසෙ මාසෙ එකවාරං කුසග්ගෙන ගගෙවා දිවා ජිව්ගග්ගෙන ලහති, රත්තියං පන අලල ගුප්තං සප්පාණ්ඩං අබාදිනා සුක්කගුප්තමෙව බාදති. එවං කරුණාසං පඤ්චපඤ්ඤාසංස්සාති විනිවත්තාති. මහාජනො “මහාතපො පර මප්පිවෙජ්ඣ”ති මඤ්ඤ මානො හන්තිනො තපොපාණො අගොසි. අපි භගවා තස්ස හදයබ්බන්තරෙ සිටි පදිපං විය අරහත්තුප්පිස්සයං පජ්ජලන්තං දිස්වා සයමෙව තත් ගන්වා ධම්මං දෙසෙති සොවාපහති එලෙ පතිඨාපෙති එහිතිකුප්පසම්පදය ලබුපසම්පදං විපස්සනං උසුක්කාපෙති අරහත්තෙ පතිඨාපෙති. අයමෙත්ථ සංඛෙපො, වින්දායො පන ධම්මපදෙ “මාසෙ මාසෙ කුසග්ගෙන”ති ගාථාවරුණ නාය වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. අරහත්තෙ පන පතිඨිතො පරි නිබ්බාණ්ණාලෙ ආදිතො මිච්ඡාපටිපජ්ජති “සම්මාසම්බුද්ධං නිස්සාය සාවකෙන අධිගන්තබ්බං මයා අධිගත”නති දස්සෙන්නො:-

“පඤ්චපඤ්ඤාස වස්සාති රජෙජලලධාරසිං,
භුජනො මාසිකං හත්තං කෙසමස්සං අලොචසිං,

එකපාදෙන අඨාසිං, ආසනං පරිවජ්ජමිං,
සුක්කගුප්තාති ම බාදිං, උදෙදසං ම න සාදිමිං.

එවාදිසං කරිතාන බහුං දුග්ගතිගාමිනං
වුග්ගමානො මණ්ණෙසෙන බුබ්බං සරණමාගමං.

සරණාගමනං පස්ස, පස්ස ධම්මසුඛමමං,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, නුතබ්බෙදධස්සසාසන”නති

ඉමා වතස්සො ගාථා අභාසි.

තත් “පඤ්චපඤ්ඤාස වස්සාති රජෙජලලධාරසිං”නති: නග්ග පබ්බජ්ජුපගමනෙන නගානපරිකෙධපතො පංචාධිකාති පඤ්ඤාස වස්සාති සරිතෙ ලග්ගං ආගන්තුකාතරණුපසංඛාතං රජෙ සරිතමල

සංඛ්‍යාතං ජලං ව භාගෙන ධාරසිං. “භුජනො මාසිකං හතරා”නති.
 රතයං භූමං බාදනො ලොකවචනත්. මාසොපවාසිකො නාම
 හුඬා පුඤ්ඤත්තිකෙති දිත්තාහොජනං මාසෙ මාසෙ එකෙකවාරං දිවා
 ජිව්‍යංගො ධ්වජවසෙන භුජනො. “අලොචයි”නති: තාදිච්ඡාරිකා
 පකෙඛපෙන සිචිලමුලං කෙසමස්සං අභිතුලීති මුංවාපෙසිං. “එකපා
 දෙන අභාසිං ආසනං පටිවජ්ජයි”නති: සබ්බෙන සබ්බං ආසනං
 නිසජ්ජං පරිවජෙජ්ජිං. තිස්සෙනො ව උභො ගතේ උක්ඛිජිතා එකෙ
 නෙව පාදෙන අභාසිං. “උඤ්ඤං”නති: නිමත්තනං, උද්දිස්සකවනති
 කෙති. “න ඝාදිසි”නති: න සංපට්ඨිං. පටික්ඛිජිනති අතො. “එතා
 දිසං කපිට්ඨාන ඛණ්ඩං දුග්ගතිගාමින”නති: එදිසං එවරුප විපාක
 නිබ්බත්තනං දුග්ගතිගාමිනං ඛණ්ඩං පාපකමං පුරිමජ්ජිසු ඉධ ව කතා
 උපපාදෙතා. “වුසගමිතො මහොසෙනා”ති: තාමොසාදිතා මහතා
 ඔසෙන විසෙසහො දිසොසෙන අපායසමුද්ධං පති ආකඩ්ඪියමානො.
 “බුද්ධං සරණමාගම”නති: භාදිසෙන පුඤ්ඤකම්මවිජ්ඣෙදෙන නිවේජන
 මුහුර්ත්තනහුවං ලභිතා ඉද්ධති පුඤ්ඤබලෙන බුද්ධං සරණනති අග
 මාසිං. “සමමාසමුද්ධො හගවා”ති අවේච්චපසාදෙන සන්ධි පටිදිං.
 “සරණගමනං පස්ස,පස්ස ධම්මසුඛමමන”නති: ආයතනගතං මම
 සරණං පස්ස සාසනධම්මෙස්ස ඵ් සුධම්මතං, යදහං මිච්ඡාපටිපන්නොපි
 එකොවාදෙනෙව සන්ධාර එදිසං සමපතති. සමපාපිතො. “නිසෙස්සා
 මිජ්ජා”ති ආදිතා හං සමපතති. දස්සෙති. තෙනාහ:-

“නිසෙස්සාහං හගවතො බොධිරුක්ඛං අවඤ්ඤං
 පග්ගස්සා විජ්ජිං තත්ථ සිහාසනමවිජ්ජිං.
 චෙනවුතෙ ඉතො කප්පෙ සිහාසනමවිජ්ජිං;
 දුග්ගතිං නාත්ථනාමි. විජ්ජාය ඉදං ඵලං.
 නිලෙසා කුම්භා මග්ගං-පෙ-නතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

පමබුකඤ්චරස්ස ගාථාවණණනා

ති ටසි තා.

“කුම්භානං වතා”ති ආයස්මතො සෙනෙහසූරස්ස ගාථා. කා
 උපතති? අයමපි පුරිමබුද්ධස්ස කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ හවෙ
 පුඤ්ඤති උපවිණිනො නිබ්බන්ධනං සිබ්බස්ස හගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ
 නිබ්බන්ධනා විඤ්ඤානං පතොනා එකදිවසං සන්ධාරං දිස්වා පසන්න
 මානසො මොරහතේන හගවන්තා පුජයි. සො තෙන පුඤ්ඤ
 කමෙත දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මිං බුද්ධපාදෙ බ්‍රාහ්මණ
 කුලෙ උරුවෙලකස්සපතේරස්ස හගිතියා කුච්ඡිති නිබ්බන්ධි.
 සෙනෙහාතිස්ස නාමං අගොසි. සො වයපතොනා බ්‍රාහ්මණානං
 විජ්ජාසිලෙසසු නිපථතති. ගතො සර්වාසං වසති. තෙන ව සමයෙන
 මග්ගානො සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ එභුතමාසෙ උත්තරඑභුත තකඛ

තෙතන උසාවි අනුභවනේතෘ ගයායං නිත්‍යාභිසේනං නිරෝති. තෙතනං උසාවිං ගයාථංගුතීති විදන්ති. අථ හගවා නාදිසෙ උසාවි දිවසෙ වෙනෙය්‍යානුකම්පාය ගයාතිත්‍යමිපෙ විගරති. මහාජනොපි නිත්‍යාභිසේකාධිප්පායෙන තතො තතො නං ධානං උපගව්ජති. තස්මිං ඛණේ සෙනකොපි නිත්‍යාභිසේකත්‍යං නං ධානං උපගතො සත්ථාරං ධම්මං දෙසෙන්නං දිස්වා උපසංකම්මිතා පටිලොඛසද්ධො පබ්බජිතො විපස්සනාය කම්මං නිරෝනේතා නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි.

තෙතන චුත්තං අපදනෙ:-

“මොරගස් ගගෙත්තාන උපනෙයිං ලොභනායකං
පසන්නවිතේතා සුමනො මොරගස් අදසනං.

තෙන මෙ මොරගස්තෙත වෙනනාපණ්ඩිති ව
නිබ්බාසිංසු තයො අග්ගී, ලහාමි විපුලං සුඛං.

අහො බුද්ධො! අහො ධම්මො! අහො නො සත්‍යසම්පදා!
දත්තානාහං මොරගස් ලහාමි විපුලං සුඛං.

නිව්ධග්ගී නිබ්බුතා මග්ගං, හවා සබ්බෙ සමුග්ගා,
සබ්බාසවා පරිකම්භා, නඤ්ජනී පුනබ්බවො.

එකතියෙ ඉතො කප්පෙ යං දුනමදදිං තදා;
දුග්ගතීං නාතිජානාමි. මොරගස්සධිදා ඵලං.

කිලෙසං ක්වාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා අත්තනො පටිපත්ති. පච්චවෙකක්ඛිතා සංජානන්තොමතස්සො උද්ගතවසෙන:-

“ඤාගතං වත මෙ ආසි ගයායං ගයා ඵංගුයා
යං අඤ්ඤාසිං සුබුද්ධං දෙසෙන්නං ධම්මචුත්තමං.

මහප්පහං ගණ්ඨවරියං අග්ගප්පත්තං විනායකං
සදෙවකස්ස ලොකස්ස ජිනං අතුලදස්සනං.

මහානාහං මහාචාරං මහාජුතිමනාසවං
සබ්බාසවපරිකම්භං සත්ථාරමකුතොභයං.

විරසංකිලිඨං වත මං දිසිසත්‍යකසඤ්ඤං
විමොචයි යො හගවා සබ්බගස්මිති සෙනක”න්ති

වතස්සො ගාථා අනාසි.

තත් “ඤාගතං වත මෙ ආසි”ති: මයා සුඤ්ඤා ආගතං වත ආසි මම වා සුඤ්ජරං වත ආගමනං ආසි. “ගඤ්ඤ”න්ති: ගයා නිත්‍යමිපෙ. “ගඤ්ඤාසි”ති: ගයාඵංගුතී ලොඛවොහාරෙ ඵංගුනමාසස්ස උත්තර ඵංගුණතකඛිතො. ‘ය’න්ති අනිසාගතභාවස්ස කාරණදස්සනං. තත් ‘ස’න්ති: යසමා. “අඤ්ඤාසි”න්ති: අඤ්ඤාසි. “සුබුද්ධ”න්ති: සම්මං

සබ්බධමානං බුද්ධිතා සම්බුද්ධිං. “දෙසෙන්නං ධම්මවුත්තම”නති. උත්තමං අග්ගං සබ්බසෙසං එකත්තනීයානිකං ධම්මං විනෙයජ්ඣාස යානුරූපං භාසන්නං. “මහපසා”නති: මහතියා සරිප්පභාය ව ස්කුණප්පභාය ව සමන්තාගතං. “ගණාවසේ”නති: හික්කුපරිසාදීනං ගණානං උත්තමෙන දමපේන ආචාරසික්ඛාපනෙන ගණාවරියං, අග්ගභූතානං සීලාදීනං ගුණානං අධිගමෙන අග්ගප්පත්තං, දෙව මනුස්සාදීනං පරමෙන විනයෙන විනයන්තො සයං නායකර්තිත්තතා ව විනයකං, කෙන චි අභිභූතං සයං නායකර්තිත්තතා ව විනයකං. සකලං ලොකං අභිභවිත්වා ධීවත්තා පඤ්චන්තමපි මාරුතං ජිත්තතා ව සදෙවකස්ස ලොකස්සපි ජීනං සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ග ජීනං, බත්තිංසවරමහාපූරිසලකඛණ අසීතිඅනුබෑජනාදිපතිගණිත රූපකායතාය දසබල චතුර්වේසාරජ්ජාදිගුණපතිගණිත ධම්මකාය තාය ව සදෙවකෙන ලොකෙන අපරිමේයසදස්සන්තාය අස දිසදස්සන්තාය ව අභූලදස්සනං, ගතිබලපරික්කමාදිසම්පන්නියා මහා නාගසදිසත්තං නාගෙසුපි බිණ්ණසවෙසු මහානුභාවතාය මහා නාගං, මාරසෙන විමථනතො මහාවික්කන්තතාය ව මහාවීරං. “මහාපුත්ති”නති: මහාපතාපං. මහාතෙජනති අත්ථො. නත්ථි එතස්ස චත්තාරොපි ආසවානි=අනාසවං. සබ්බෙ ආසවා සවාසනා පරික්කිණ්ණ එතස්සානි=සබ්බාසවපරික්කිණ්ණං. කාමං සාවකබුද්ධා පච්චෙකබුද්ධා ව බිණ්ණසවා ව, සබ්බඤ්ඤබුද්ධා එව සවාසනං ආසවෙ ඛෙපෙන්නති දස්සන්තං. අනාසවනති චත්වා පුත්ත සබ්බාසවපරික්කිණ්ණනති වුත්තං. තෙන වුත්තං සබ්බෙ ආසවා සවා සනා පරික්කිණ්ණ එතස්සානි=සබ්බාසවපරික්කිණ්ණනනති. දිළ්ඛමිද්ධික සම්පරුසිකපරමතේති යථාරහං වෙනෙය්‍යානං අනුසාසනතො සත්ථාරං චතුර්වේසාරජ්ජිසාරද්වයාය කුතොචිපි භයාභාවතො අකුතො භයං එවරූපං සම්මාසම්බුද්ධිං යං යසමා අද්දසාසිං නස්මා ස්වාගතං චත මෙ ආසීති යොජනා. ඉද්දති සත්ථු දස්සනෙන අත්තනා ලභිං ගුණං දස්සෙනො චතුරං ගාථමාහ. නස්සත්ථො:-කජ්ඣපුණ්ණලාබ්බි විය නක්කභරිතවාටි විය වසාපිතපිලොතිකා විය ව සංකිලෙසවත්ථුති අනමනග්ගෙ සංසාරෙ විරහාලසංකිලිඨං ගද්දලබ්බිතෙන විය ප්ලේඛ සාරමෙයං සක්කායත්ථලේඛ දිළ්ඛසක්ඛනෙන දිලිබ්බිතෙන සන්ද්ඛිතං බ්බිතං තතො විමොචෙතො ව අතිජ්ඣාදිති සබ්බගතේති මං සෙනකං අරියමග්ගගතේන විමොචයි චත සො භගවා මග්ගං සත්ථාති භගවති අතිප්පසාදං පච්චෙදෙති.

සෙනකසේවරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨිතා.

“සො දඬු කාලෙ”ති ආයසමතො සමුදානසේවරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධස්ස කතාධිකාරො තත්ත තත්ත භවෙ පුඤ්ඤති කරොතො බුද්ධස්සඤ්ඤ, ලොකෙ චජ්ඣාගාය නදියා

තීරේ කිත්තරයෝගීයං නිබ්බන්ධො ඵකදිවසං අඤ්ඤාතරං පච්චික
 බුද්ධං දිසවා පසන්නාමානසො වන්දිතො කතථලී අර්ජුණපුළ්ලෙහි පුජං
 අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤාකමෙතන දෙවමනුසොසු සංසරන්තො
 ඉමසමී. බුද්ධප්පාදෙ කුලගෙනෙ නිබ්බන්ධො සමතුන්තොහි ලද්ධා
 නාමො වසප්පන්තො භගවතො පරිනිබ්බාණස්ස පච්ඡා ධම්මභණ්ඩා
 භාරිකස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුචො පටිලද්ධාසද්ධො පබ්බජිතො සමණ
 ධම්මං කණ්ණන්තො චිපස්සනං වහෙස්සවා අරග්ගතං පාපුණී.

තෙන වුත්තං අපදුනො:-

“වන්දනාගාතදී තීරේ අගොසිං කිත්තරො හද
 අද්දසං චිරජං බුද්ධං සයමතුං අපරුජිතං.

පසන්නාචිත්තො සුමනො වෙදජාණො කතථලී
 ගගෙතො අර්ජුණං පුප්ඵං සයමතුං අභිපුජසිං.

තෙන කමෙතන සුභතෙන චෙත්තාපණ්ඩිති ව
 ජගිතො කිත්තරං දෙහං තාවතීසං අගජ්ඣං.

ජන්තිංසකඛහතුං දෙවිජෙඤ්ඤ දෙවරජජමකාරසිං
 දසකඛහතුං ව චකඛවතති මහාරජජමකාරසිං.

පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනාතො අසංඛිසං.
 සුඛෙතෙත චජිතං බිජං සයමතුසමී අගො මම.

කුසලංව ජිනෙ මග්ගං පබ්බජ්ජා අනගාරියං
 පුජරගො අහං අජ්ජ සත්තපුත්තස්ස සාසනෙ.

කිලෙසා ක්කාපිහා මග්ගං-පෙ-කහං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරග්ගතං පන පචො විමුත්තිසුඛෙන විගරන්තො වස්සසහපරි
 නිබ්බුතෙ භගවති චෙසාලිකෙසු වජ්ජිපුත්තකෙසු දසවන්දිති පග්ගයො
 ජිගෙසු කාකඛිකපුත්තෙන යසන්තරෙන උසාහිතෙහි සත්තසහෙහි
 බිණ්ණසවෙහි හන්දිසි. හින්දිතො සඛම්මං පග්ගණන්තෙහි ධම්මවිතස
 සගෙන කතෙ හෙසං වජ්ජිපුත්තකානං උද්ධම්මං උබ්බිතයං දීපනෙ
 ධම්මසංවේගෙන ථෙරො:-

“යො දකුකාලෙ හරති හරණීයෙ ව දායයෙ,
 අයොති’ සං විධානෙන බාලො දුක්ඛං නිගජ්ජති.

තස්සත්ථා පරිභායනති කාලපතෙකව වන්දිමා,
 අයසසසඤ්ච පෑපපාති මිත්තෙහි ව විරුජ්ඣතිති.

යො දකුකාලෙ දකුකිති හරණීයෙ ව හාරයෙ,
 යොතිසො සංවිධානෙන සුඛං පපෙපාති පණ්ඩිතො.

තසා භාටා පරිපුරෙහි සුකම්පකෙව චන්ද්‍රි-
යසොකිතතිඤ්ච පපොති මිත්තෙති න විරුක්කති”ති

ඉමා ගාථා භණ්ණො අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

තත් “සො දඬුකාලෙ තරති”ති කිසමිඤ්ච භත්තබ්බවත්ථසමි.
“කප්පති නුබො, නුබො කප්පති”ති විනයකුක්කුළෙව උප්පන්නො යව
විසත්තං විනයධරං පුච්ඡති; කුක්කුළං තං න විනොදෙති තාව දඬුකා
කාලෙ තසා කිම්බසා දඬුකාසිතබ්බසමසෙ අරතිං මද්දිති චිතික්කමං
කරෙති. “තරණිසෙ ම දඬුසෙ”ති: ගගස්ස තාව සරණගමන
සිලසමාදානාදිනෙ පබ්බජිතසා වත්තපටිවත්තකරණාදිනෙ සමථ
විපස්සනානුයොගෙ වරිතබ්බෙ සම්පන්නො සිසං තං කිම්බං අනනු
යුජ්ඣා ආගමිමාසෙ පකෙඤ්ඤා කාරියාමිති දඬුසෙය්‍ය තං කිම්බං
අකරෙන්නොව කාලං චිතිනාමෙය්‍ය. “අසොති සංවිධානොනා”ති:
ඵලං දඬුකාසිතබ්බෙ තරණො තරිතබ්බෙව දඬුසෙය්‍යො අනු
පාය සංවිධානොන උපායසංවිධානාභාවෙන බාලො මඤ්චුඤ්ඤා
පුග්ගලො සම්පති ආයතිඤ්ච දුක්ඛං අනත්ථං පාපුණාති. “නසා භා-
ටවිගාසනති”ති: තසා තථාරූපසා පුග්ගලසා දිස්සමිතිනාදිහෙද
අත්ථා කාලපකෙව චන්ද්‍රිමා විස පරිනායනාති දිවසෙ දිවසෙ පරික්ඛයං
පරියාදානං ගම්ඡන්ති. අසුකො පුග්ගලො අසාදො අප්පසන්නො
කුසිත්වා ගිතවිරිසොති ආදිනා ආයසසං විඤ්ඤාති ගර්භිතබ්බතං
පපොති පාපුණාති. “මිත්තෙති ම විරුක්කති”ති: ඵලං පටිපජ්ජ මා
ඵලං පටිපජ්ජති ඔවාදදායකෙති කල්‍යාණමිත්තෙති අවචනියා
මයනා ඔවාදසා අනාදානෙනෙව විරුද්ධා නාම නොති. සෙස
ගාථාවසායං වුත්තමිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. කෙවි පනෙත්
“තරති දඬුසෙ”ති පදානං අත්ථාභාවෙන භාවනාතිත්තසා පග්ග
තිග්ගෙන උදධරන්ති, තං පච්ඡමගාථාසු යුජ්ජති. පුරිමා හි වෙ ගාථා
පබ්බජිතකාලෙනො පසාය වරිතබ්බං සමණධම්මං අභත්වා කුක්කුළිවප
කතනාය දසවත්ථිති දිපෙත්වා සංසෙත නිශ්ශබ්දිගෙ වජ්ජිපුත්තකො
සකාය පෙරෙන වුත්තා; පච්ඡමා පන අත්තසදිසෙ සම්මාපටිපන්නො
සකත්ථං තිප්පාදෙත්වා සිත්තෙති.

සමගුණසංකරසා ගාථාවණ්ණො

ති ට්ඨි තා.

“උග්ගොනා”ති ආයසමනො ගුහුලසංකරසා ගාථා. කා උප්පත්ති?
අයමි පුරිමබුද්ධිසු කතාගිකාරෙ තත් තත් භවෙ පුඤ්ඤති උපවි
ණ්ණො පඤ්චාගාරසා ගගවිනො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්ධිත්වා
විඤ්ඤානං පන්නො සත්ථාරං ඵකං භික්ඛුං සික්ඛාභාමානං අග්ගසානෙ
ස්පෙත්තං දිස්වා සයමි තං සානනාරං පනෙත්වා සෙතාසනවිසො
ධනවිපජ්ජානනාදිනං උලාරං පුඤ්ඤං කත්වා පණ්ඩානමකාසි. සො
තනො වම්භො දෙවමහුසෙසසු සංසරණො ඉමස්මි. බුද්ධිපාදෙ

අලිභානං බොධිසත්තං පටිච්ච යසොධරදෙවියා භූමිප්පිති නිබ්බන්ධානං
 රුහුලොති ලඛනාමො මහතා ධර්මපරිත්තා රේන වසිති; තස්ස
 පබ්බජ්ජා විධානං බබ්බකො ආගතමෙව, සො පබ්බජ්ජා සන්ත්තො
 අනෙකෙහි සුත්තපදෙහි ලදොධාවාදො පටිපකෙක සුද්ධො විපස්සනං
 උසුසුකතාපෙචා අරහත්තං පාපුණි.

තෙන චුත්තං අපදනො:-

“පදුමුත්තරස්ස භගවතො ලොකජේඨස්ස තාදිතො
 සත්තභූමති පාසාදෙ අද්ධං සන්තරං අහං.

බිණ්ණසවසහස්සෙහි පරික්ඛණ්ණො මහාමුති
 උපාගමී ගඤ්ඤාපිං දිපදිඤ්ඤා නරුසතො.

විරේවෙතොගා ගඤ්ඤාපිං දෙවදෙවො නරාසතො
 හික්ඛුසංසෙ නිසීදිතො ඉමා ගාථා අහාසථ.

යෙනායං ජොතිනා සෙය්‍යා ආදුසො ව සුසන්තො
 තමහං කිත්තසිස්සාමි සුඤ්ඤාථ මම භාසතො.

සොවණ්ණමයා මණ්ණිමයා අපො වෙච්චියාමයා
 නිබ්බන්ධාසනාති ආකාසෙ යෙ කෙවි මනසො පියා.

චතුසස්සිකත්තං දෙවිඤ්ඤා දෙවරජං කරිස්සති;
 සගස්ස කත්තං වක්ඛවන්ති භවිස්සති අනන්තරා.

ඵකච්ඡතිකප්පමති විමලො නාම බත්තිසො
 වාතුරතොගා විජ්ඣාපි වක්ඛවන්ති භවිස්සති.

නගරං රෙණුවති නාම ඉඨකාති සුමාපිතං,
 ආයාමතො තිණි සතං වචුරස්සසමාපුතං.

සුදස්සනො නාම පාසාදෙ විස්සකමෙමන මාපිතො
 ඤාතාරවරුපෙතො සත්තරතනභූසිතො.

දසසද්ද අවිචිත්තං විජ්ජාධරස්මාකුලං
 සුදස්සනං ව නගරං දෙවතානං භවිස්සති.

පහා නිශ්චල්තො නස්ස උත්තල්තොව සුරියො
 විරේඤ්ඤාති තං නිච්චං සමන්තා අභයොරතං.

කප්පසතසහස්සමති මක්ඛාකකුලසමාවො
 ගොතමො නාම ගොතෙතන සන්තා ලොකො භවිස්සති.

භූසිතා භූ වචිතාන සුක්ඛමුලෙන වොදිතො
 ගොතමස්ස භගවතො අත්‍රුඤ්ඤා සො භවිස්සති.

සවෙ වසෙය්‍ය අගාරං වක්ඛවන්ති භවෙය්‍ය සො,
 අභානමෙතං යං තාදි අගාරෙ රතිමජ්ඣකා.

නිකබ්බිකා අගාරමයා පබ්බජ්‍යානි සුඛිතො
ගුහුලො නාම නාමෙන අරහා සො භවිස්සති.

කීතිව අඩං රතෙඛය්‍ය වමරි විය වාලධි.

නිපතො සිලසම්පන්නො මම රතති මහාමුති.

හස්සාගං ධම්මමඤ්ඤය විහාසිං සාසනෙ රහො

සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤය විහරාමි අනාසවො.

කිලෙසා කුමාරිහා මයං--පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා අත්තනො පටිපත්තිං පටිවචෙත්තිකා
අඤ්ඤං ව්‍යාකරෙන්නො:-

උභයයෙනව සම්පදනො ගුහුලගද්දති මං විදු,
යඤ්චමිති පුත්තො බුද්ධස්ස යඤ්ච ධම්මෙසු වක්ඛුමා.

යඤ්ච මෙ ආසවා බිණා යං ව නත්ති පුනරිත්තවො
අරහා දඤ්ඤායොගිති නෙවිජේජා අමහද්දසො.

කාමකාමා ජලපට්ඨනො තණ්හාජදනජාදිනා
පමත්තං බාහුතා බද්ධා මච්ඡාව භූතනාමුඛො.

හං කාමං අහමුජ්ඣිකාමා ජෙත්වා මාරස්ස බක්ඛනං

සමුලං තණ්හං අබ්බුක්ඛා සිතිභූතොසමි තිබ්බුතො"ති

වතස්සො ගාථා අගාමි.

හත් "උභයයෙනව සම්පදනො"ති: ජාතිසම්පද පටිපත්තිසම්පදති
උභයසම්පත්තියාදි සමත්තාගතො. "ගුහුලගද්දති මං විදු"ති:
සමුභවමාරි සත්තනත්ති හස්සාති ජාහසාසනං සුත්වා බොධිසත්තො
"රුහුලො ජනො, බක්ඛනං ජන"නති වුත්තවමනා, උපාදය පුද්ධාදන
මහාරජා රුහුලොති නාමං ගණති. තත් ආදිපො පිතරා වුත්තපටි
යායමෙව ගතෙකා ආහ:- "ගුහුලගද්දති මං විදු"ති. 'හඤ්ඤ'ති ව
පසංසාවචනමෙතං. ඉද්දති හං උභයසම්පත්තිං දස්සෙතුං. "සමමිති"ති
ආදිවුත්තං. හත් 'ස'නති: යසමි. 'ම'සඤ්ඤ සමුච්චයන්තො. "අමිති පුත්තො
බුද්ධස්ස"ති: සමවාසම්මුද්ධස්ස මරසපුත්තො වමිති. "ධම්මෙසු"ති:
ලොකීය ලොභාදිතරෙසු ව ධම්මෙසු, වතුසම්චධම්මෙසුති අත්තො.
"වක්ඛුමා"ති: මහාපඤ්ඤාවක්ඛුතා වක්ඛුමා අමිති යොජෙත්තබ්බං.
පුන අපරපරෙති පටියායෙති අත්තති උභයසම්පත්තිං දස්සෙතුං
"යඤ්ච මෙ ආසවා බිණා"ති ගාථමාග.

හත් "දකඛිණෙසො"ති: දකඛිණාරහො. "අමහද්දසො"ති:
තිබ්බාණස්ස දස්සාමි. සෙසං සුච්ඤ්ඤය්‍යමෙව. ඉද්දති යාය විජ්ජා
සම්පත්තියා විමුත්තියා ව අනාවෙන සත්තකායො කුමනෙ බද්ධමච්ජා
විය සංසාරෙ පටිවත්තති හං උභයසම්පත්තිං අත්තති දස්සෙතුං
"කාමකාමා"ති ආදිනා ගාථාවයමාග.

තත් “කාමකාම”ති: කාමෙසු අකාමි=කාමකාම, ඡන්දො රාගොති ආදිවිභාගෙනි කිලෙසකාමෙති රුපාදිසු වත්තකාමෙසු අනාදිනව දසසිතාය අනිකතා. “ඡන්දපච්ඡන්දනා”ති: සකලං භවත්තයං අපේක්කාත්ථ රික්ඛා ධීවෙන විසන්තිකාඡලෙන පකාරතො ඡන්දනා පමිතුණ්හිතා. “නාණාසදනඡාදිනා”ති: තතො එව තණ්හාසංඛාතෙන ඡදනෙන ඡාදිනා තිවුතා සබ්බසො පටිකුජ්ජනා. “පමත්තබ්බුතා බද්ධා මච්ඡාව කුමිනා මුත්ථෙ”ති: කුමිනමුත්ථෙ මච්ඡබ්බුතාං මච්ඡපසිබ්බක මුත්ථෙ බද්ධා මච්ඡා වීය පමත්තබ්බුතා මාරෙන යෙන කාමබ්බුතෙන බද්ධා ඉමෙ සත්තා තතො ත නිග්ගච්ඡන්ති අනෙතාබ්බුතගතාව ගොන්ති තං තථාරුපං කාමං මාරස්ස බ්බුතං උඡ්ඤ්ඤා පුබ්බතාග පටිපත්තියා පහාය ඡේත්වා පුත අරියමග්ගසංකේත අනවසේසතො සමුච්ඡේදිත්වා තතො එව අවිජ්ජාසංඛාතෙන මුලෙන සමුලං කාම භණ්ඩාදිකං භණ්ණං අබ්බුත්ත උඤ්ඤිත්වා සබ්බකිලෙසදරුපරිදානා නාවතො සීතිභූතො සඋපාදිසේසාය නිබ්බාණ්ඩාභූතා නිබ්බුතො අනං අසමි ගොමිති අත්ථො.

ගුහ්‍යපෙරසංගාඨාවණ්ණනා

නි වසී තා.

“ඡන්දරුපෙතා”ති ආයසමහො වඤනපෙරසංගාඨා කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධොසු සත්තාධිකාරේ තත් තත් නවෙ පුඤ්ඤති උපට්ඨන්තො ඉතො එකතියෙ කපප බුද්ධස්සෙක ලොකෙ රුකකදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්තො සුදස්සනං නාම පටෙවක බුද්ධා පබ්බතන්තෙර වසන්තං දිස්වා පසන්තමානසො කුච්ඡපෙඨති සුජං අනාසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවමුත්තස්ස සංසරන්තො ඉමසමි බුද්ධාපදෙ සාවස්ථියං විභවසම්පන්න කුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වඤනොති උඤ්ඤාමො වයපත්තො සරුවාසං වසන්තො සත්ථු සන්ති සො ධම්මං සුත්වා සොනාපත්තො අගොසි. සො එකං පුත්තං ලභිත්වා සරුවාසං පහාය පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මධානං ගතොත්වා අරසෙකු විහරන්තො සත්ථාරං වඤ්ඤං සාවස්ථියං ආගතො සුසානෙ වසති. භස්ස ආගභාභාවං සුත්වා පුරුණදුනිසිකා අලුකිකාපටියත්තා දරුකා ආදාය මහතා පරිවාරෙන පෙරසංගාඨනානි ගච්ඡති “ඉක්ඛි කුත්තාදිති නං පලොගෙත්වා උපපබ්බාලෙස්සාමි”ති. පෙරෙ නං ආගච්ඡන්ති දුරතොව දිස්වා “ඉදුතිස්සා අවිසයො භවිස්සාමි”ති යථා රුඤ්ඤං විපස්සනං උද්ඝාතකාමෙත්වා අරහත්තං පාපුණි.

හෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“ගිමවත්තස්ස අවිදුරෙ වසලො ‘නාම පබ්බතො
බුද්ධා සුදස්සනො නාම වසන්ත පබ්බතන්තෙර.

පුප්ඨං ගිමවතා ගස්ස වෙහාසං අගමාසතං
තත්ථදාසාසිං සමුද්ධං ඔසතිණ්ණමනාසවං.

පුළුං කුට්ඨමාදය සිරි කනිකානගං තද
බුද්ධිය අභිරුද්ධං සයමිභුසා මහෙසිනො.

එකතියෙ ඉතො කපෙය යං බුද්ධිමතිපුරස්සිං;
දුග්ගතිං නාතිජනාමි. බුද්ධිපුරස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා කිංපිතා මයං--පෙ-කතං බුද්ධිය සාසන"නති.

ජලභිකෂුක පත හුනා ආකාශෙ ධනා තසා බමමං දෙසෙතා
සරණෙසු ව සිලෙසු ව පතිට්ඨාපෙතා සයං අතතනා පුබ්බෙ වසි
තට්ඨානමෙව ගතො. සගායභිකෂුති "විපසනනාති බො තෙ ආවුසො
ඉත්ථියාති, කච්චි තයා සච්චාති පටිවිඩාති"ති පුලෙඨා:-

"ඡන්දරූපෙන පච්ඡන්තා දුසිගණපුරකතිනා
අභිකත පුත්තං ආදය හරියා මං උපාගමි.

තං ව දිස්වාන ආයනතිං සකපුත්තස්ස මාගරං
අලංකතං සුවසනං මච්චපාසංව ඔඤ්චනං.

තනො මෙ මනසිකායෙ යොනිසො උදපජ්ජථ,
ආදීනවො පාතුරහු, නිබ්බිද සමතිට්ඨථ.

තනො විතතං විමුච්චි මෙ, පස්ස බමමසුබමමනං,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා, කතං බුද්ධිය සාසන"නති

ඉමාහි ගාථාහි අතතනො පටිපතතිං කපෙන්නො අඤ්ඤං බ්‍යංකාසි.

තත් "ඡන්දරූපෙන පච්ඡන්තා"ති: ඡන්දරූපමයෙන සීඝ්‍රපගාදි
අලංකාරෙන අලංකරණවසෙන පටිච්ඡාදිතසරීර; සබ්බාහරණභූමි
නාහි අපො. "දුසිගණපුරකතිනා"ති: යථාර්ග්‍යං අලංකාපටි
යනෙන අතතනො දුසිජනෙන පුරකතිනා පටිච්ඡාදිනාහි අපො.
"අංකෙන පුත්තං අදයා"ති: අපි නාම පුත්තමපි දිස්වා ගෙගවාසාහි
බුලො හවෙය්‍යාහි පුත්තං අතතනො අභිකත ගතෙතා ආදය.
"ආසනති"නති: ආගමිජනතිං. "සකපුත්තස්ස මාගරං"නති: මම ඔරස
පුත්තස්ස ජනතිං, මයං පුරුණදුග්ගිකතති අපො. සබ්බමිදං පෙරෙ
අතතනො කමාරගසමුච්ඡේදං බහුමඤ්ඤනො¹ වදති. "සොනිසො
උදපජ්ජථ"ති: එවරූපාපි නාම සමපතති ජරව්‍යාසිමිරණෙහි අති
භූය්‍යති, අහො සංඛාර අනිච්චා අබ්‍රවා අනස්සාසිකාහි එවං යොනිසො
මනසිකායෙ උපජ්ජ. සෙසං ගෙට්ඨා වුත්තනසමෙව.

මඤ්ඤාසේරස්ස ගාථාමුණ්ණනා

ති ට්ඨිතා.

"බමමමා හමම"ති ආයසමනො බමුණිකසේරස්ස ගාථා. කා
උප්පතති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකායෙ තත් තත් හමෙ
පුඤ්ඤති උපමිණනො සිතිස්ස හගවනො කාලෙ මිගඵලෙ හුතා

එකදිවස. අරඤ්ඤයනනෙ දෙවපරිසාය සඳු ධම්ම. දෙසෙනාසං
 “ධම්මො එසො වුච්චති”හි දෙසනාය නිමිත්තං ගණයි. සො තෙන
 පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවම්බුසෙසු සංසරනො ඉමිසම්. බුද්ධාදෙ
 කොසලරජෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිතො ධම්මිකොති ලඤ්ඤාමො
 වයප්පතො ජෙතවනපට්ඨාගණෙ ලඤ්ඤාසාදෙ පබ්බජිතො අඤ්ඤ
 තරසම්. ගාමිකාවාසෙ ආවාසිකො හුතො විහරනො ආගන්තුකානං
 භික්ඛූනං වතනාවතොසු උක්ඛානබහුලො අකම්මො අහොසි. තෙන
 භික්ඛු තං විහාරං ඡරෙධිතො පක්කම්ඤ්ඤ. සො එකභොව අහොසි.
 විහාරසාමිකො උපාසකො තං කාරණං සුඛං භගවතො තං පටිත්තං
 ආරොවෙසි. සථා තං භික්ඛු පකෙතාසිතො නාමස්ස පුට්ඨො තෙන
 එවං හතොති වුතො “නායං ඉදිතෙව අකම්මො, පුබ්බෙපි අකම්මො
 අහොසි”හි වතො භික්ඛුහි යාමිතො රුක්ඛධම්මජ්ජනං කපෙතො
 උපරි තස්ස ඔවාදං දෙනො:-

ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මචාරිං, ධම්මො සුචිණ්ණො සුඛමාවහාති,
 එසාතිසංසො ධම්මෙ සුචිණ්ණ, න දුග්ගතිං ගච්ඡති ධම්මචාරි.

න හි ධම්මො අධම්මො ච උභො සමවිපාකිනො,
 අධම්මො නිරයං තෙති, ධම්මො පාපෙති සුග්ගතිං.

තස්මා හි ධම්මෙසු කාරෙය්‍ය ඡන්දං ඉති මොදමානො
 සුගතො නාදිතො;
 ධම්මෙ ධිතො සුගතවරස්ස සාවනා නියන්ති ධිරු සරණවර්ගගාමිනො.
 විපෙජාපිතො ගණකම්මලො, තණ්හාඤ්ඤො සමුගතො,
 සො ඛිණ්ණසංසාරෙ න චත්ති කිඤ්චනං චන්ද්‍ර යථා දෙසිතො
 පුණ්ණමාසියා”ති

වගස්සො ගාථා අගාසි.

තස්ස “ධම්මො”හි: ලොකීයලොකුත්තරෙ සුචරිතධම්මො.
 “රක්ඛති”හි: අපායෙ අපායදුක්ඛිනො රක්ඛති සංසාරදුක්ඛිනො ච
 විවට්ඨපතිස්සය භූතො රක්ඛතියෙව. “ධම්මචාරි”හි: ධම්ම.
 වර්තනං පටිපත්තං. “සුචිණ්ණො”හි: සුචිත්‍ර චිණ්ණො කම්මප්පාති
 සද්දතිතො සක්කම්මං විහති කතො උපවිතො. “සුඛ”හි: ලොකීය
 ලොකුත්තරසුඛං. තස්ස ලොකීයො ඡකාමාවච්චරිතෙදෙ ධම්මො
 යථා සංඝං සුඛං දිට්ඨධම්මෙ උපපජ්ජෙවා අපජ්ජෙවා පරිසායෙ ආව
 හති නිප්පාදෙති ඉතරං පන විවට්ඨපතිස්සයෙ සථා විහතපරිප
 රය ආවහතිති අවගන්තුං වට්ටති, අනුපතිස්සයස්ස හදනාවිතො.
 “එසාතිසංසො ධම්මෙ සුචිණ්ණ හ දුග්ගතිං ගච්ඡති ධම්මචාරි”හි:
 ධම්මචාරි දුග්ගලො ධම්මෙ සුචිණ්ණ හං නිමිත්තං දුග්ගතිං න
 ගච්ඡතිති එසො ධම්මෙ ආතිසංසො උදයෙති අත්ථො. යස්මා ධම්මෙ
 තෙව සුගතිගමනං අධම්මෙතෙව ව දුග්ගතිගමනං, තස්මා ධම්මො
 අධම්මොති ඉමෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අසංකිණ්ණප්පාති දස්සෙත්වා “නති
 ධම්මො”හි ආදිතො දුතියං ගාථමාග.

තත් “අධිමෙමා”ති: ධම්මපටිපතෙකා දුට්ඨවිතං. “සම්මිපාකිනො”ති: සදිසවිපාකා සමානඵලා. “නසමා”ති: යසමා ධම්මාධම්මානං අයං යථාච්ඡින්නො විපාකගෙදො, තසමා. “ජංගු”නති: කන්තුකමත්තා ජංගු. “ඉති මොදමානො සුගතෙන නාදිනා”ති: ඉති එවං චුත්තප්පකා රෙන ඔවාදදුතෙන සුගතෙන සම්මයන්තෙන සම්මාපටිපතෙන න ඉට්ඨාදිපු තාදිනාවප්පකතියා තාදිනාවචනා ගෙනුගුතෙන මොදමානො කුසිං ආපථ්ථමානො ධම්මෙසු ජංගුං කරෙය්‍යාති යොජනා. එත්තාවතා වට්ඨං දසෙය්‍යතො ඉදාති විට්ඨං දසෙය්‍යතො “ධම්මසීනා”ති ආදිමාග.

තස්සන්දො:-යසමා සුගතස්ස වරස්ස සුගතෙසු ච වරස්ස සම්මා සම්බුද්ධස්ස සාවකා තස්ස ධම්මෙ සීනා අතිවිය අග්ගභූත සරණ ගාමිනො තෙනෙව සරණගාමිනො තෙනෙව සරණගමනසංඛාතෙ ධම්මෙ සීනභාවෙන සකලවට්ඨදුක්ඛතොපි නීයනති තසමා හි ධම්මෙසු කරෙය්‍ය ජංගුංති. එවං සන්ධාර නීති ගාථාති ධම්මෙ දෙසිතෙ දෙසනානුසාරෙන ය්ථානිසින්නොව විපස්සනං වර්ධෙය්‍යතං අරහත්තං පාපුණ්ඨි.

තෙන චුත්තං අපදානෙ:-

“මිගඵලො පුරෙ ආසිං අරඤ්ඤෙ විපිනෙ අහං
අදදසං චිරජං බුඬං දෙවසංසපුරකකිතං.

චතුසස්ථං පසාසෙන්නං දෙසෙන්නං අමතං පදං
අසෙය්‍යාසිං මධුරං ධම්මං සිඛිතො ලොකබඤ්ඤිනො;

සොසෙ විත්තං පසාදෙසිං අසමප්පටිපුග්ගලො.

තත් විත්තං පසාදෙතො අතරං දුත්තරස්ථිගවං.

එකතීංසෙ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤාමලිතං තදා,
දුග්ගතීං නාභිජ්ඣාමි. සොසසඤ්ඤාසිදං එලං.

කිලෙසා කොපිහා මය්‍යං-පෙ-කාගං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

හථා අරහත්තෙ පතිසීගෙ අරහත්තං පන පඤ්ඤා අත්තනා අධිග්ගං විසෙසං සඤ්ඤා නිවේදෙන්නො වර්මගාථාය අඤ්ඤං ව්‍යාකාසි.

තත් “විප්පාවිනො”ති: විදුහො මග්ග ඤාණෙන පටිනිස්සංචොති. “ගබ්බුලො”ති: අවිජ්ජා සාති සච්ඡි ගබ්බොති බො භික්ඛුති වචනෙන තං පංචුපාදානකකිකානං අධිවචනනති එවං සන්ධාර චුත්තස්ස දුක්ඛතො සුලඤ්ඤාගහො කිලෙසාසුචි පග්ගරණතො උප්පාදජ්ජරහගෙ උබ්බිමානි පක්කමති හිජ්ජනහො ච ගණ්ඨාභිධානස්ස උප්පාදානකකිකපඤ්ඤාකස්ස මුලකාරණං. “නාණනාන්දලො සමුග්ගො”ති: තණ්හාසංඛාතො ජලො මග්ගෙන සමුග්ගොතිතො. “සො ඛිණ්ණංසාගෙ හ වජ්ඣි කිඤ්චන”නති: දසා අහං එවං පතිණ්හණ්හා විජ්ජනාය පටිඤ්ඤාණසංසාරෙ පතිණ්හව

මූලභතා එව න වජ්චි න ව උපලබ්ධාති රගාදිකිංවනං. “වජ්ඣෙ සථා දෙසිතා පුණ්ණමාසිසා”ති: යථා නාම වජ්ඣෙ අබ්බමභිකාදිදෙසර භිතො නජ්චි කිඤ්චනනති. සො අහං එවං පභිණ්ණණෙනා ආසාර භිතො යථා පුණ්ණමාසියං පරිපුණ්ණකලො වජ්ඣෙ, එවං අගමපි අරහත්තාධිගමෙන අපගතරගාදිකිඤ්චනතො පරිපුණ්ණබමම කොට්ඨාසො අගොසිනති.

බමමිකාපඤ්ඤා ගාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨි නා.

“සද බලාකා”ති ආයස්මහො සප්පකපඤ්ඤා ගාථා. කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධස්ස කතාධිකාරෙහි හත්තස්ස භවෙ පුඤ්ඤාති උප විණ්ණෙනා ඉතො එකතීංසෙ කපප මහානුභාවො නාගරුහු නුභා නිබ්බත්තො සමගමකාසං නාම පච්චෙකබුද්ධස්ස අබ්බොසාසෙ සමා පත්තියා නිසින්නස්ස මගනතං පදුමං ගගෙකො උපරි මුඛති ධාරෙන්නො පුජං අකාසි. සො හෙන පුඤ්ඤකමෙමන දෙවමනුස්සෙසු සංස රන්නො ඉමසමි. බුද්ධපාදෙ සාවතීයං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තො සප්පකාති ලඛනාමො විඤ්ඤාතං පන්නො භගවතො සන්නිකො ධම්මං සුභා පරිලඛ්‍යදෙධා පබ්බජ්ඣා කමමට්ඨානං ගගෙකො අර කාරණියා නාම නදියා තීරෙ ලෙනවිහාරෙ වසන්නො නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි.

හෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“භිමවන්තස්ස අවිදුරෙ රෙමසො නාම පබ්බතො

බුද්ධොපි සමගමො නාම අබ්බොසාසෙ වසි හද.

භවනා නිකමිත්තාන පදුමං ධාරසිං අහං;

එකාහං ධාරසිත්තාන භවනං පුනරුගමිං.

එකතීංසෙ ඉතො කපප යථෙබ්බමතිපුජසිං;

දුග්ගතීං නාභිජ්ඣාමි. බුඬපුජසිදං එලං.

තිලෙසා කුමාරිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

සො අරහත්තං පඤ්ඤා සන්ධාරං වජ්ඣෙ, සාවතීං ආගතො ඤාතිති උපසියමානො තත්ත කතිපාහං වසිත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා ඤාතකො සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතීදාපෙත්වා යථාවුත්තස්සානමෙව ගතත්තාමො අගොසි. “තං ඤාතකා ඉධෙව භග්ගො වසථ, මයං පටි ජග්ගිස්සාම”ති යාචිංසු. සො ගමනාසාරං දෙස්සෙත්වා ධිතො අත්තනා වසිත්තස්සානමෙව දෙසෙන විවෙකාගීරතීං පකාසෙන්නො:-

“යද බලාකා සුචිපණ්ණවජ්ඣ කාලස්ස මෙකස්ස භයෙන තජ්ජනා පලෙහිති ආලයමාලයෙසිති හද නදී අජකරණී රමෙති මං.

යද බලාකා සුචිසුඛපච්ච කාලස්ස මෙකස්ස භයෙන තජ්ජනා පරියෙසති ලෙනමලෙනදස්සිති හද නදී අජකරණී රමෙති මං.

කනනු හත් න රමෙනති ජබ්‍රයො උහතො හති.
සොහෙනති ආපගා කුලං මම ලෙනස්ස පච්ඡතො.

නාමනමදසංඝපුප්පතිණා හෙකා මන්දවති පනාදයනති
නාථ් ගිරිනදීති විප්පවාසසමයො ඛෙමා අභකරණී
සිවා සුරමො”ති

වහස්සො ගාථා අභාසි.

හත් ‘සද්’ති: යසමිං කාලෙ. “බලාකා”ති: සකුණිකා. “සුමිසෙණ්ඩ
රච්ඡද්”ති: සුමිසුඛධවලපක්ඛා. “කාලස්ස මෙසස්ස ගසෙන තජ්ජි
නා”ති: ජලභාරතර්භනය ය කාලස්ස අජනගිරිසනතිකාසස්ස
පාච්ඡස්සකමෙසස්ස ගජ්ජතො වුගිහයෙන තිබ්බිජ්ජනා සිංසාපිතා.
“පලෙගිති”ති: ගොවරභුමිතො උප්පතිතා ගමස්සති. “ආලස”නති:
තිලයං අත්තතො කුලාවකං ආලයෙ නිසිදති හත් ආලයෙ නිලී
යනමෙව ඉච්ඡන්ති. “නද නදි අභකරණීරමෙති ම”නති: තසමිං
පාච්ඡස්සකකාලෙ අභකරණී නාමිකා නදී නමොදකස්ස පුර ගාර
ගාරිණී කුලංකසා මං රමෙති මම විත්තං ආරාධෙතිති උතුදෙසවිසෙස
තිත්තනාපදෙසෙන විවෙකාභිරතිං පකාසෙති. “සුමිසුඛධව”ති:
සුමුමිසුඛධවත්තර්භණා අසමමස්සවත්තර්භා සබ්බසෙවනාති අත්තො. “පටි
සෙසති”ති: මග්ගති. “ලෙන”නති: වසති. “අලෙනදසෙති”ති: වස
නට්ඨානං අපස්සනති, පුලෙබ් නිබ්බවසනට්ඨානස්ස අනාවෙන අලෙන
දසෙතිති. ඉද්දති පාච්ඡස්සකකාලෙ මෙසගජ්ජනතො න ආභ්ගතබ්බා
“පටිසෙසති ලෙන”නති: නිබ්බවසනට්ඨානං කුලාවකං කරෙතිති
අත්තො. “කනනු නස්ස-පප-පච්ඡතො”ති: මම වසනකමගාලෙනස්ස
පච්ඡතො පච්ජානාගෙ ආපගාකුලං අභකරණීනදියා උතො තිරං
තතිං හතිං ඉතොවිතො සොහෙනතියො නිව්ච්ඡාලං ඵලගාර්තමිතා
සාබාසිතිබ්බසන්දවජ්ජයා ජබ්‍රයො හත් හසමිං යානෙ කනනු හත් න
රමෙනති සබ්බං රමෙනතියෙව. “නාමනමදසංඝපුප්පතිණා”ති: අමතං
වුච්චති අගදං, තෙන මජ්ජනතිති=අමතමද, සප්පා; තෙසං සංඝො
අමතමදසංඝො, තතො සුචු පතිණා අපගතා තා හෙකා මණ්ඩුකියො
මන්දවති සරවතියො පනාදයනති තං යානං මධුරෙන වසසිතෙන
තිත්තාදයනති, නාථ් ගිරිනදීති විප්පවාසසමයො- අජ් ඵතරති
අඤ්ඤති පබ්බතෙය්‍යාති නදීති විප්පවාසසමයො න ගොති. විසෙ
සතො පන වාලමච්ඡසුංසුමාරාදිවිරහතො ඛෙමා අභකරණී නදී
සුඤ්ජරප්පා හත් පුලිතසමපතියා සිවා සුචු රමො රමණියා, තස්වා
තත්තෙව මෙ මතො රමතිති අධිප්පායො. ඵලං පන වතා ඤාතකො
විස්සජ්ජතා අත්තතො වසිතට්ඨානමෙව ගතො. සුඤ්ඤගාරාභිරති
දීපනෙන ඉදමෙව ව පෙරස්ස අඤ්ඤ බ්‍යාකරණං අගොසිති.

සප්පකසෙට්ඨරස්ස ගාථාවණණ්ඨා

ති ධ්වි තා.

“පබ්බතී” නම් ආයතනිකව මුදිතයෙකුගේ ගාථා. කා උපපන්නි? අයමි පුරිමබ්බෙසු කතාධිකාරො තත්ත තත්ත භවෙ පුඤ්ඤති උප විණ්ණෙනා විපසංසිඤ්ඤා භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්ධිතා විඤ්ඤානං පතොතා එකදිවසං සත්ථාරං දිස්වා පසන්නවිතො එකං පච්ඡිමද්ධිං. සො තෙන පුඤ්ඤාභවෙමන දෙවමනුස්සෙසු සංසරණො ඉමස්මිං. බුද්ධුපපාදෙ කොසලරට්ඨං ගහපතිකුලෙ නිබ්බන්ධිතා මුදිතොති ලබ්භාමො විඤ්ඤානං පාපුණ්ඨි. තෙන ව සමයෙන තං කුලං රඤ්ඤා කොතවිදෙව කරණියෙන පට්ඨිබ්බං අගොසි. මුදිතො භයභීතො පලායිතො අරඤ්ඤං පවිට්ඨා අඤ්ඤාතරස්ස ඛිණ්ණසවණේ රස්ස වසන්ධිතං උපගභී. පේරො තස්ස භීතභාවං යුතො මා භාසීති සමස්සාසෙසි. සො “කිත්තකොත නුඛො භතොත කාලෙන ඉදං උප සමිස්සති” ති පුච්ඡිතො “සත්තධම්මාසෙ අතිකමිත්වා” ති වුතො “එත්තකං කාලං අධිවිසෙසුං න සකෙකාමි, පබ්බජ්ජාමි භතො, පබ්බාජෙථ ම” නති ජීවිතරක්කණ්ණං පබ්බජ්ජං යාමි. පේරො තං පබ්බා ජෙසි. සො පබ්බජ්ජා සාසනෙ පටිලද්ධිසද්ධො භයෙ වූපසන්නෙපි සමණධම්මංයෙව රොවෙතො කම්මධ්මානං ගගෙතො විපස්සනාය කම්මං කරොතො “අරහත්තං අප්පච්ඡා ඉමස්මා වසනබ්බතො බග්ගි න නික්කමිස්සාමි” ති ආදිනා පටිඤ්ඤං කතො විපස්සනං උස්සකතා පෙතො අරහත්තං පාපුණ්ඨි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“විපසංසිතො භගවතො ලොකජෙට්ඨස්ස භාදිතො

එකා පච්ඡි මයා දින්නා පසන්නාන සපාණිනා.

භත්ථියානං අස්සයානං දිබ්බං යානං උපට්ඨිතං

යානං සමජ්ජකං තෙන පතොමහි ආසවකකයං.

එකනවුතො ඉතො-කපෙප යං පච්ඡිමදදිං තද;

දුග්ගතිං නාහිජ්ජාමි. පච්ඡිද්දනස්සිදං එලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මය්හං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන” නති.

අරහත්තං පන පච්ඡා විමුක්තිස්සං පටිසංවෙදෙනො සභාය භික්ඛුහි අධිගතං පුච්ඡිතො අත්තතො පටිපන්නාකාරං කපේතොතො:-

“පබ්බජං ජීවිකණ්ණං, ලද්ධාන උපසම්පදං

තො සද්ධං පටිලහිං, දලිහවිරියො පරික්කමිං.

කාමං හිජ්ජතුයං කායො මංසපෙසි විසියරං

උභොජණ්ණකසංකිති ජංඝායො පපත්තනු මෙ;

නාසිස්සං න පිවිස්සාමි විහාරා ව න නික්කමෙ,

නපි පස්සං නිපාතෙස්සං තණ්හාසලෙ අනුගතො.

හස්සමෙවං විගරහො පස්ස විරියපරක්කමං;

තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති

විහස්සො ගාථා අභාසි.

තත් "ජිවිකාපඨා"ති: ජිවිකාය අත්තිකො ජිවිකප්පයොජනො එත් පබ්බජිතො නිබ්බයො සුඛෙන අකීලමනො ජිවිස්සාමිති එවං ජිවිකාපඨාය පබ්බජිතා අත්තො. "උද්ධාන උප්පෙය්ද"නති: පඨමංසාමිතො රපබ්බජ්ජායං සීතො ඤාතභිවම්බුත්තෙක කමෙමන උපසම්පදං ලභිති. "නතො සද්ධං පටිලභි"නති: තතො උපසම්පන්නකාලතො පට්ඨාය කාලසාණ්ණිතො සෙවනො වෙ මාතිකා තිස්සො අනුමොදනා එකං සුත්තං සමථකම්මට්ඨානං විපස්සනා විවිධෙ උණණනො බුද්ධාදීනං මහානුභාවං දිස්වා "සමොසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුපටිපන්නො සංඝො"ති රත්තත්තයෙ සද්ධං පටිලභි. "දද්ධමිදිස්සො සරක්කමි"නති: එවං පටිලභසද්ධො සුභා විපස්සනාය කම්මං කරොතො නවිරස්සෙව සම්මපටිවෙධාය දලහවිරියො පිරවිරියො හුභා පරක්කමි, අකුසලානං ධම්මානං පහාණාය කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය සම්මදෙව පදභි, යථා පන පරක්කමි. තං දස්සෙතුං "කාම"නති ආදි වුත්තං. තත් "කාම"නති: යථා කාමං එකංසතො වා "ගිජ්ජාසං කාසො"ති: අයං මම පුත්තිකායො ඉතිනා විරියප්පතාපෙන ගිජ්ජති වෙ ගිජ්ජතු ජිත්තං. භිත්තං හොතු. "මංසප්පසි විසිස රු"නති: ඉතිනා දලහපරක්කමෙන ඉමසවා කායා මංසප්පසියො විසිසනති වෙ විසිසනතු ඉන්ධාචිතො විද්ධංසනතු. "උතො ජණ්ණුක සංගිහි ජංඝාසො පපහනතු මෙ"ති: උහොති ජනුසංගිහි මම උහො ජංඝායො සත්ථයො උඤ්ඤාබ්බිකාතො තිජ්ජිතා භූමියා පහනතු. 'ම'නති පි පාසො. තො යෙවත්තො. සෙසං හෙය්වා වුත්තනායමෙව.

මුදිතකෙට්ඨරස්ස ගාථාවණ්ණනා

නි ධ්මි නා.

වතුක්කතිසානවණ්ණනා

ස ම ත්තා.

සඤ්චානිසානො.

"ගිත්තං ශිවමිකං භන්ධා"ති ආයසමනො ගිජ්ජනකෙට්ඨරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමි පුරිද්ධෙද්ධසු කායාධිකාරෙ තත් තත් භවෙ විවට්ඨපතිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිණ්ණනො ඉහො වතුද්දසෙ කප්පෙ බුද්ධසුඤ්ඤ ලොකෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතතිතා විඤ්ඤාතං පහොනා එකදිවසං තෙතවිදෙව කර්ණියෙන වත්තනං උපගතො තත් අඤ්ඤාතරං පච්චිකවුද්ධං රුක්ඛමුලෙ නිසිත්තං දිස්වා පහො

මානසො සුපරිසුද්ධං අශාවකථලං අදාසි. සො තෙන සුඤ්ඤකමෙවන දෙවමිත්‍රසෙසසු සංසරතො ඉමස්සිං බුද්ධාදෙ සාවිජ්ජියං සන්තවාගකුලෙ තිබ්බහති. තස්ස මහාරුජං වෙස්සවණං ආරුචෙත්වා පටිලදධිතාවතො මාතාපිතරෙ භිෂද්දහනානි නාමං අකංසු. සො වියප්පතො පඤ්චති සකට්ඨකෙති භණ්ඩං ආදාය වාණීජ්ජවසෙන රුජගගං අගමාසි. තෙන ච සමයෙන රුජගගෙ අඤ්ඤාභර භණ්ණිකා අතිරුපා දස්සනීයා පරමසොහග්ගසොගතො දිවසෙ දිවසෙ සගස්සං ලභති. අථ සො සන්තවාගසුතො දිවසෙ දිවසෙ තස්සා ගණ්ණිකාය සගස්සං දත්වා සංචාසං කප්පෙතො නවිරතෙව සබ්බං ධනං ඛෙපෙත්වා දුග්ගතො හුත්වා සංසව්ජාදනමත්තමපි අලභතො ඉතොවිතො ච පරිබ්බමිතො සංවෙගප්පතො අගොසි. සො එකදිවසං උපාසකෙති සද්ධිං වෙච්චනං අගමාසි. තෙන ච සමයෙන සන්තං මහනියා පරිසාය පරිවුතො ධම්මං දෙසෙතො නිසිනො හොති. සො පරිසප්පරියෙන නිසිදිත්වා සත්ථු සනතිකෙ ධම්මං සුත්වා පටිලදධිදෙත්වා පබ්බජිත්වා බුහුතාති සමාදාසිත්වා සුසානෙ වසති. තද අඤ්ඤාතරෙපි සන්තවාගසුතො සගස්සං දත්වා ගණ්ණිකාය සග වසති. සා ගණ්ණිකා තස්ස හත්ථි මහඤ්ජරතනං දිත්වා ලොභං උපාදෙත්වා අඤ්ඤාබුත්තපුරිසෙති තං මාරෙත්වා තං රතනං ගණ්ණි. අථස්ස සන්තවාගසුතස්ස මනුස්සා තං පවත්තිං සුත්වා ඔවරකෙ මිත්‍රස්සෙ පෙසෙසුං. තෙ රතනියං තස්සා ගණ්ණිකාය සරං පටිසිත්වා ඡම්ආදීති අනුපගච්ඡෙව තං මාරෙත්වා සිව්චිකාය ඡබ්බෙසුං. රුජදහනෙත්ථෙරෙ අසුභතිමිත්තං ගගෙචුං සුසානෙ විවරතො තස්සා ගණ්ණිකාය කලෙබරං පටිකකුලතො මනසිකාචුං උපගතො කතිපයවාරෙ යොතිසො මනසි කත්වා අවිරමනතාවතො සොණසිගාලාදීහි අනුපගතඡ්චිතාය විසතාගච්ඡන්තාය ච අයොතිසො මනසිකරෙතො තත්ථ කාමරාගං උපාදෙත්වා සංවික්කතරමානසො අත්තනො විත්තං පරිභාසිත්වා මුහුත්තං එක මත්තං අපසකතිත්වා ආදිතො උපසිතං අසුභතිමිත්තමෙව ගගෙත්වා යොතිසො මනසිකරෙතො ක්කානං උපාදෙත්වා තං ක්කානං පාදකං කත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා තාවදෙව අරග්ගතං පාසුණි.

තෙන වුත්තං අපදානො:-

“පවතෙ බුද්ධං දිස්වාන සයමචු, අපරුජ්ජනා

අශාවකං ගගෙත්වාන සයමචුස්ස අදාසං.

චතුල්ලසෙ ඉතො කප්ප යං ඵලං අදදිං නදා;

දුග්ගතීං නාතිජ්ජනාමි. ඵලදානස්සදං ඵලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මස්සං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”තති.

අරග්ගතං පත පත්වා අත්තනො පටිපත්තිං පට්ඨවෙකතිත්වා පිති සොමනස්සත්තො:-

“තිකු සිව්චිකං ගතත්වා අද්දසං ඉත්තිමුජ්ජිතං.

අපට්ඨද්ධං සුසානස්මිං ධර්මතතිං කිමිති පුටං.

යංගි එතො ජ්‍යෙෂ්ඨතානි මනං දික්ඛාන පාපකං,
කාමරුගො පාතුරහු, අකොච වසති අහුං.

ඔරං ඔදනපාකමිතා තමනා ධානා අපකකමිං;
සතිමා සමපජනොගං එකමන්තං උපාමිසිං.

තතො මෙ මනසිකාරෙ යොතිසො උදපජ්ජට,
ආදිනවො පාතුරහු, නිබ්බිදා සමතිට්ඨට.

තතො විතතං විමුච්චි මෙ, පසා ධම්මසුඛමතං,
නිසොසා විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධිසා සාසන"නති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත් "ගිහිකු සිවපිකං ආනතා"ති: සංසාරෙ ගයං ඉක්කන්තො
ගිහිකු අසුභකමට්ඨානත්තං ආමකසුසානං උපගන්ත්වා. "ගිහිකු"ති
වේතා අත්තානං සත්ථාය පෙරෙ සයං වදති. "ඉද්ධි"නති: වියති
එත්තං සුක්කසොඤ්චං සත්තසන්නානභාවෙන සංගඤ්ඤතීති මාතු
ගාමො පි එව 'සහවුත්තිවසෙන ඉද්ධිතිපි වුච්චති. වඤ්ඤාදිසු
පන තං සදිසභාය සහවුත්තිතොව තබ්බොගාර ඉද්ධි පිකලෙබරං
වදති. "උජ්ඣින"නති: පරිවචනං උජ්ඣිතිසත්තා එව අපවිදධං
අනපෙක්ඛිතාවෙන චතතං. "බජ්ජනතිං කිමිති පුම"නති: කිමිති පරි
ගහං හුත්වා බජ්ජනං. "සං ගි එතො ජ්‍යෙෂ්ඨතානි මනං දික්ඛාන
පාපකං"නති: යං අපගතාසුඋසවිඤ්ඤාණතාය මනං කලෙබරං තං
පාපකං නිතිනං ලාමකං එතෙ මොක්ඛජ්ජිකා ජ්‍යෙෂ්ඨතානි ඔලො
කොවුට්ඨි න ඉව්ඡන්ති, කාමරුගො පාතුරහු-තසමිං කුණපෙ අයො
තිසොමනසිකාරසා බලවතාය කාමරුගො මයං පාතුරහොසි
උප්පජ්ජති. යෙන 'අකොච වසති අහුං' තසමිං කලෙබරෙ වසිත්වා
තමග් වාටෙගි අසුචි වසති සඤ්ඤෙ අසුචිභාවසා අදස්සනෙ අකො
විය අගොසි. තෙනාහ:-

"රතො අත්තං න ජානාති, රතො ධම්මං න පසාති,
අකින්නමං තදා ගොති යං රුගො සගතෙ තර"නති.

'කාමව්ඤ්ඤො බො බ්‍රාහ්මණ අකිකරණො'තිව ආදි, කෙච්චි පතෙත්ත
තකාරුමං කත්වා කිලෙස පරිසුද්ධානෙන අවසවහුකිලෙසත්තා
අවසතිති අත්තං වදන්ති. අපරෙ 'අකොච අසති අහු'ති පාලිං වත්වා
කාමරුගෙන අකො එව හුත්වා සතිරුගිතො අගොසිංති අත්තං වදන්ති,
තද්වයං පාලියං තත්ති. "ඔරං ඔදනපාකමිතා"ති: ඔදනපාකතො
ඔරං සාවතා කාලෙන සුපරිධොතනිත්තතමුලනාලියා ඔදනං පවති
තහො ඔරමෙව කාලං තහොපි ලහුතා කාලෙන රුගං විතොදෙනො
තමනා ධානා අපකකමිං, යසමිං ධානෙ සිතසා මෙ රුගො උපපජ්ජ
තසමිං ධානා අපකකමිං. අපකකතොව 'සතිමා සමපජනොගං' සමණ
සඤ්ඤං උපපජ්ජත්වා සතිපඨානමනසිකාරවසෙන සතිමා සමමදෙව

ධම්මසභාවස්තනෙන සම්පජ්ඣනො ව හුත්වා එකමනතං උපාසිසිං,
පලලඬිකං ආතුජ්ඣා නිසිදිං. නිසින්නස්ස ච තතො මෙ මහසිකාරො
යොනිසො උදපත්තොති ආදි සබ්බං ගෙඨාචුත්තතයමෙවාති.

ගුණදත්තසේවරස්ස ගාථාවණණනා

ති ලිඞ්ඨා.

“අසොසෙ”ති ආයසමනො සුභුතසේවරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති?
අයමි පුරිමවුද්ධෙසු කතාසිකාරො තාත්තත්තං භවෙ පුඤ්ඤති උප
විණ්ණෙනා කාසසස්ස භගවතො කාලෙ බාරාණසියං මහාසාළකුලෙ
තිබ්බත්තිවා විඤ්ඤානං පතො ඵලාදිවසං සඤ්ඤා සන්තිකෙ ධම්මං
සුත්වා පසන්නාමානසො සරණෙසු ව සිලෙසු ව පතියාය මාසෙ
මාසෙ අධිකවත්තුං වතුජ්ඣායගෙකෙන සඤ්ඤා ගතියාමි. ඔප්පාපෙසි.
සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත නිබ්බතනිබ්බතතට්ඨානෙ සුගතසිද්ධිං
හුත්වා ඉමස්මි. බුද්ධාදි මගධරට්ඨං ගතපතියාමි නිබ්බතනිබ්බත
සුභුතොති උදධිකාමො වයපසතො නිසාරණජ්ඣාසයා සරවාසං
පහාය තිස්සියෙසු පබ්බජ්ඣා තත්තං සාරං අලභනො සඤ්ඤා සන්තිකෙ
උපතියා කොලිත සෙලාදිකෙ බහු සමණබ්‍රාහ්මණෙ පබ්බජ්ඣා
සාමඤ්ඤාසං අනුභවනො දිස්වා සාසනෙ පරිලඬිසද්ධො පබ්බජ්ඣා
ආචරිතපජ්ඣායෙ ආරාධෙත්වා භවමට්ඨානං ගතොති විවෙකවාසං
වසනො විපස්සනං වධෙස්සිත්වා අරහතං පාපුණ්ඨි.

තෙන චුත්තං අපදනො:-

“ඉමෙහි භද්දකෙ කප්පෙ චුග්ගච්ඡා මහායසො
කස්සපො නාම නාමෙන උප්පජ්ඣ වදනං වරො

අනුබ්‍රාහ්මණසම්පන්නො බහුංසමර්ලකකණො
බ්‍රාහ්මණපරිවුතො රංසිජලසමොතතො

අස්සාසෙනා යථා වණ්ඤ පුරියොව පහසිකරො
තිබ්බාපෙනා යථා මෙසො සාගරොව ගුණකාමරො

ධරණීරිව සිලෙන හිමවා ව සමාධිනා
ආකාසො වීය පඤ්ඤා අසනො අනිලො යථා.

තද හි බාරාණසියං උපපන්නො මහාකුලෙ
පහුගධකඬඤ්ඤාසමි. නානාරතකසඤ්ඤායෙ

මහතා පරිවාරෙන නිසින්නං ලොකානායකං
උපෙච්ච ධම්මං අස්සාසිං අමතංව මනොගරං.

බහුංසලකකණධරො සුතකතෙනොව වන්ධො
අනුබ්‍රාහ්මණසම්පන්නො සාලරාජව පුප්ඵිතො

රංසිජලපරිකිකෙනො දින්නොව කතාකාවලො
බ්‍රාහ්මණපරිවුතො සරසවී ව දිවාකරො

සොණ්ණානනො ජිනවරො ආමෙඤ්ච සිච්චියො
කරුණාපුණ්ණාදයො ගුණෙන විය සාගරො

ලොකවිසුභාසීනා ව සිණෙරුව නගුන්නමො
යසසා විතතො ධීරො ආභාසසදිසො මුනි

අසභවිතො සබ්බස් අතිලො විය නායකො
පතිට්ඨා සබ්බභූතානං මට්ඨිව මුනිසුත්තමො

අනුපලිතො ලොකෙන තොයෙන පදුමං යථා
කුචාදගච්ඡදගතො අභිකම්බොව සො වසි

අගදො විය සබ්බස් කිලෙසවිසතාසනො
ගතිමාදනසෙලොව ගුණගක්ඛිභුසිතො

ගුණානං ආභරො ධීරො රත්තානංව සාගරො
සිංහුව චන්ද්‍රජිතං¹ කිලෙසමලහාරකො

විජ්ඣිව මහායොධො මාරසෙනපමදදනො
චක්ඛව්‍යාජීව සො රාජ බොජ්ඣගරතනිස්සරො

මහාභිසක්ඛසංභාසො දෙසව්‍යාසිතිකිච්ඡකො
සලකානා යථා වෙසජ්ජා දිසිගණ්ඩවිථාලකො

සො හද ලොකපජ්ජොතො සතරාමරසක්කතො
පරිසාසු නරාදිවෙවා ධම්මං දෙසයතෙ ජිනො.

දානං දායා මහාභොගො සිලෙන සුගතූපගො
භාවනාය ව නිබ්බාති ඉවෙව මනුසාසථ.

දෙසනං තං මහස්සාදං ආදිමජ්ඣන්තසොහනං
සුණන්ති පරිසා සබ්බා අමතංව මහාරසං;

සුචා සුමුරු ධම්මං පසන්නො ජිනසාසනෙ
සුගතං සරණං ගන්තා යාවජ්ඣං නමස්සහං.

මුනිනො ගතිකුටියා ඹුපුජ්ජෙසිං² තද මසිං
චතුස්ථෙන ගතෙන භාසෙ අභිදිනෙ අහං.

පණ්ඩාය සුගතං තං ආරීරස්ස විගණිතො
හද ජිනො වියාභාසි සුගතිනනුලාභිනං.

සොයං ගතිකුටිං භූමිං ගතෙනොපුජ්ජෙන සකිං
තෙන කම්මවිපාකෙන උපපන්නො යතිං තතිං.

සුගතිදෙහො සබ්බස් ගවිස්සති අයං තරො,
ගුණගතිසුතො හුචා නිබ්බාසිස්සත්තාසවො.

1. සි. I & IV. සිංහුව චන්ද්‍රජිතං.

2. සි. I & IV. උපුජ්ජෙසිං.

තෙන කමෙතන සුකතෙන වෙනනාපණ්ඩිති ව
ජනිතා මානුසං දෙහං තාවනිංසං අගජ්ඣං.

පච්ඡිමෙ ව භවෙද්දති ජනො විප්පකුලෙ අහං
ගඤ්ඤ මෙ වසතො මානා දෙගෙනාසි සුගක්ඛිති.

යද ව මාතුකුච්ඡිමා නිකමාමි තද මම
සාවනි සබ්බගතෙති වාසිතා විශ වායථ.

පුප්ථවස්සං ව සුරති දිබ්බගතං මනොරමං
ධුපාති ව මගක්ඛාති උපවාසිංසු තාවදෙ.

දෙවා ව සබ්බගතෙති බ්‍රිමපුප්ථති තං සරං
වාසධිංසු සුගතෙත යසමිං ජනො අහං සරෙ.

යද ව තරුණො හද්දෙ පඨමෙ යොබ්බතො ධිතො
තද සෙලං සපරිසං විතෙතො නරසාරථි

තෙති සබ්බති සතිතො සාවනිපුරමාගතො;
තද බ්‍රහ්මානුභාවතං දිස්වා පබ්බජිතො අහං

සිලං සමාධිං පඤ්ඤාඤ්ච විමුත්තිං ව අනුත්තරං
භාවෙත්වා චතුරෙ ධම්මෙ පාපුණ්ණිං ආසවකකයං.

යද පබ්බජිතො වාහං යද ව අරහා අහං,
තිබ්බාසිස්සං යද වාහං, ගතච්ඡෙස්සං තද අහු.

සරිතෙතො ව සද වාසෙති මෙ මහාරහං
චන්දනං චම්පකුප්පලං තථෙව ගතෙති ඉතරෙ ව සබ්බස්සං
පසස්ස වායාමි ගතො තතිං තතිං.

කිලෙසා කාපිතා මය්‍යං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පත පඤ්චාතිස්සෙසු පබ්බජිතො අරහතො පත්තං
අරහත්තිලම්භානුශොභං දුක්ඛං සාසනෙ පබ්බජිතො පත්තං කානාදි
පුබ්බාදි දිපෙතො අරහතො පටිපත්තිපථවචෙකකතමුඛෙන අඤ්ඤං
බ්‍යාකරෙන්නො:-

“අසොගෙ සුජමත්තානං පුරිසො කිච්චමච්ඡතො
චරන්ඤ්ච නාධිගච්ඡය්‍ය, තමෙම දුබ්බගලකණං.

අබ්බුලාං අසගතං විජිතං එකමෙ ඔස්සරෙය්‍ය කල්ච සියා;
සබ්බාතිපි චෙ ඔස්සරෙය්‍ය අකොච සියා සමිපිසමස්ස

අදස්ස නතො.

යංති කසිරු තං හි වදෙ, යං න කසිරු න හං වදෙ
අකරෙන්නං භාසමානානං පරිජනනති පණ්ඩිතං.

යථාපි රුචිරං පුප්ථං චණ්ණචතනං අගතකං
එවං සුභාසිතා වාචා අථලා ගොති අකුබ්බතො.

යථාපි රුචිරං පුප්ථං වණ්ණවන්තං සගතිකං.

එවං සුභාසිතා වාචා සඵලා හොති සකුබ්බතො”ති
ඉමා පංච ගාථා අභාසි.

තත් “අභ්‍යන්තර”ති: අසුච්ඡිතබ්බෙ අසෙවිතබ්බෙ අත්තවයෙ; ඉධ පන අත්තකිලමථානුයොගවසෙන අන්තො වෙදිතබ්බො. “සුච්”නති: නසමිං අග්ගානං සුච්ඡන්තො යොජේන්තො තථා පටිපඤ්ඤන්තො. “කිවච්චිවජ්ජනො”ති: උභයතිතාවගං කිවච්චං ඉච්ඡන්තො තප්පටි පකබ්බතො අභයාගෙ වරං වරන්තො වෙභවෙය්‍ය. “නාධිගච්ඡන්තො”ති: සො යථාධිප්පතං ගිතං සුඛං න පාපුභ්‍යන්තොති ක්‍යයො, එවං යං තස්මා යද්ගං තිස්සිමනවස්සිතො අයොගෙ සුච්ඡං තමෙව දුක්ඛග ලක්ඛණං අපුස්සකුසලාභො පුරිමකම්මබ්‍යාමොගිතො අයොගෙ සුච්ඡන්ති දස්සෙති. “අබ්බුලහං අභගතං විජිතං”නති: විබාධනසභාවතාය අභා නාම රුගාදයො අභාති එව අභගතං අභානානං විජිතං සංසාරප්පවත්ති තෙසං විජයො කුසලධම්මාභිභවො. “අභගතං විජිතං”නති අනුනාසිකලොථං අකඤ්ඤා වුත්තං. යෙන තං ‘අබ්බුලහං’ අනුබ්බං අභගතං විජිතං අකඤ්ඤා එවමභුතො හුත්වා කිලෙසෙ අසමුච්ඡිද්ධිනාති අන්තො. “ඵකමෙ ඔක්ඛන්තො”ති: අදුරියතාය පධානතාය ව එකං අප්පමාදං සම්මාපයොගමෙව ඔක්ඛන්තො ජ්ඣෙධියන් වෙ ‘කලීව’ සො පුග්ගලො කාලකන්ති විස සියා. “සබ්බානිපි වෙ ඔක්ඛන්තො”ති: විමුහුරියා පටිපාචකාති සබ්බාති විරියසති සමාධි පස්සද්ධියාති ඔක්ඛන්තො වෙ අභාවිතාය ජ්ඣෙධියන් වෙ. “අන්තො ව සියා සමවිසමස්ස අදස්සන්තො”. “සථා”ති: ඔපමෙසප්පටිපාද නන්තෙ තිපාතො. “රුචිර”නති: සොභනං. “වණ්ණවන්තං”නති: වණ්ණසන්තොනසම්පන්නං. “අගතික”නති: ගතිරනිතං පාලිගද්ධිරි කණ්ණිකර්ශ්‍යසුමනාදිහෙදං, එවං සුභාසිතා වාචා නාම තෙපිටකං බුච්චවන්තං වණ්ණසන්තොන සම්පන්නපුප්ථසද්ධිසං, යථාති අගතිකං පුප්ථං ධාරෙන්තස්ස සරිරෙ ගක්ඛො න ඵරති එවං එතම්පි යො න සකකම්ම සවණාදීති තත්ත භත්තබ්බං කාරෙති සා අස්ස පුග්ගලස්ස සඵලා එකාපි යො න සකකම්ම සවණාදීති නසමාවරති තස්ස සකකම්මං අසමාවරන්තස්ස යං තත්ත භත්තබ්බං නං අකුබ්බතො සුත්ත ගති වාගගති පටිපත්තිගතිං ව න ආවගති අඵලා හොති. තෙන වුත්තා:—“එවං සුභාසිතා වාචා අඵලා හොති අකුබ්බතො”ති. “සගතික”නති: සුමනවම්මකාතිලුප්පලාදිහෙදං. “ඵච්ච”නති: යථා තං පුප්ථං ධාරෙන්තස්ස සරිරෙ ගක්ඛො ඵරති එවං තෙපිටකබුච්චවන්තසංඛාතා සුභාසිතා වාචා පි, යො සකකම්මසවණාදීති තත්ත භත්තබ්බං කාරෙති සා අස්ස පුග්ගලස්ස සඵලා හොති සුත්තගතිවාගගතිපටිපත්තිගතිනං ආවගන්තො මහප්ඵලා හොති මහාතිස්සං, නස්මා යථා වාගං පටිපජේය්‍ය යථාකාරී හථාචාදී ව භවෙය්‍යාති. සෙසං වුත්තන්තමෙව.

සුභුතකෙට්ඨස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ධ්මිතා.

“වසානි දෙවො”ති ආයසවහො ගිරිමානද්දෙවරස්සා ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබ්බෙසු කතාධිකාරෙ තත් තත් භවෙ පුඤ්ඤති උපචිණ්ණො සුමෙධස්ස භගවහො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්ති. වයප්පනො සරාවාසං වසනො අත්තනො හරියාය පුතො ව කාලකතෙ සොකසල්ලසමප්පිතො අරඤ්ඤං පච්චේධා සත්ථාරා තත් ගන්තිං ධම්මං. කථෙතිං සොකසල්ලෙ අබ්බුලෙහ පසන්නාමානසො ගතිපුපෙථිති පුපෙතිං පඤ්චපතිට්ඨිතො වන්දිතා සිරසි අඡල්. කතා අභිත්ථි. සො හොත පුඤ්ඤකමෙත දෙව මනුස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මි. බුද්ධුප්පාදෙ රාජගගෙ ඕඞ්ඝාර රඤ්ඤෙ පුරොගිහස්ස පුතො හුතා නිබ්බන්ති. ගිරිමානදෙවරස්සා නාම අහොසි. සො විඤ්ඤානං පතො සප්පු රාජගගමනෙ බුද්ධානු භාවං දිස්වා පටිලඤ්ඤායො පබ්බජ්ඣා සමිණ්ඨම්මං කරොනො කතිපයදිවසං ගාමිකාවාසෙ වසිතා සත්ථාරං වන්දිතා රාජගගං අගමාසි. ඕඞ්ඝාරාජ තස්ස ආගමනං සුතා උපසංකමිතා “ඉධෙව භතො වසථ, අගං වතුති පච්චයෙති උපස්ඨස්සාමි”ති පචාරෙතා ගතො බහුකිම්බන්තා න සර. ථෙරො අබ්භාසාසෙ වසති. දෙවතා ථෙරස්ස තෙමනභයෙන වස්සං වාරෙසුං. රාජ අවස්සනකාරණං සල්ල කෙතිං ථෙරස්ස කුටිකං කාරාපෙසි. ථෙරො කුටිකායං වසනො සේනාසනසප්පායලාභෙන සමාධානං ලභිතා විරියසම්මං යොජෙති ව්පස්සනං උඤ්ඤකතාපෙති අරහන්තං පාපුණි.

හෙත චුත්තං අපදනො:-

“හරියා මෙ කාලකතා, පුතො සීවජිකං ගන්තා,
මාතා පිතා ච භාතා ච එකවිගකමති ඩය්හරෙ.

හෙත සොකෙත සන්නතො කිසො පචු අයොසං,
චිත්තකෙකපො ච මෙ ආසි හෙත සොකෙත අද්දිහො.

සොකසල්ලපරෙහොගං වන්තො උපසම්ඝමො,
පච්චන්ථල්ලං තුප්පිතා රුක්ඛමුලෙ වසාමගං.

සුමෙධො නාම සමබ්බුද්ධො දුක්ඛස්සන්තකරො ජනො
මමුඤ්ඤිකාමො සො ආගඡ් මම සන්තංගො.

පදසද්දං සුණ්ණිකාන සුමෙධස්ස මගෙසිනො
පග්ගෙහිනගං සීසං උලොකෙසිං මහාමුනිං.

උපගමති මහාවිරො, පිති මෙ උදපඡ්ඡථ,
තදාසි මෙකග්ගමනො දිස්වා හං ලොකනායකං.

සතිං පටිලභිතාන පණ්ණමුට්ඨිං අදසගං,
නිසිදි භගවා තත් අනුකම්පාය වක්ඛමා.

නිසර් ගගවා තත් පුමෙධො ලොකනායකො
ධම්මං මං කථසි බුද්ධො සොකසලලවිනොදනං.

අනවගිතා තතො ආගු අනනුඤ්ඤාතා ඉතො ගතා
යථා ගතා තථාගතා; තත් කා පරිදෙවනා.

යථාපි පණ්ණිකා සත්තා වස්සමානාය වුට්ඨා
සහත්තා උපගච්ඡන්ති වස්සස්සාපත්තනාය නෙ.

වස්සෙ ව නෙ ඔරමිපෙ සමපස්සන්ති යදිච්ඡකා
ඵලං මාතාපිතා තුය්හං තත් කා පරිදෙවනා.

ආගන්තුකා පාත්‍රනකා වලිතෙරිතතස්සිකා
ඵලං මාතා පිතා තුය්හං තත් කා පරිදෙවනා.

යථාපි උරගො ජිණ්ණො හිත්වා ගච්ඡති සත්තනුං
ඵලං මාතා පිතා තුය්හං සත්තනු විය දිස්සරෙ.

බුද්ධස්ස ගිරිමඤ්ඤාය සොකසලලං විවර්ජයි
පාමොඤ්ජං ජනයිත්වාන බුද්ධසෙට්ඨං අවඤ්ඤා.

වඤ්ඤාන මහානාගං ගිරිමජ්ජිම පූජයි
දිබ්බගඤ්ඤාන සමපන්නං පුමෙධං ලොකනායකං.

පූජයිත්වාන සම්බුද්ධං සිරෙ නාත්තා අරලිං
අනුස්සරං ගුණග්ගාති සන්චිං ලොකනායකං.

නිත්තණොසි මහාචරි සබ්බඤ්ඤා ලොකනායකො
සබ්බෙ සත්තො උද්ධරසි ඤ්ඤාණෙන ත්වං මහාමුතෙ.

පිමතිං වෙලුකකවාපි සජ්ඣයි මහාමුතෙ
පටිපාදෙයි මෙ මග්ගං තව ඤ්ඤාණෙන වක්ඛමා.

අරහා සිද්ධිපත්තා ව ඡළභිඤ්ඤා මහිද්ධිකා
අනතප්‍රික්ඛවරා සිරා පරිවාරෙන්නී තාවදෙ.

පටිපන්නා ව සෙඛා ව ඵලට්ඨා සන්ති සාවකා
සුරොදයෙව පදුමා පුප්ඵන්ති තව සාවකා.

යථා සමුද්දො අකෙඛාහො අතුලො ව දුරුත්තරො
ඵලං ඤ්ඤාණෙන සමපනොහා අප්පමෙය්‍යොසි වක්ඛමා.

වඤ්ඤාගං ලොකජිතං වක්ඛමන්නං මහායසං
පුප්ප්‍රදිසා නමස්සන්තො පටිකුට්ඨො අගජ්ඣං.

දෙවලොකා වසිත්වාන සමපජනො පතිස්සන්තො
ඔක්කමිං මාතුයා කුච්ඡිං සක්ඛාවන්තො හවාහවෙ.

අගාරා අභිනික්ඛමම පබ්බජං අනගාරියං
ආතාපි නිපකො ක්කාසි පටිසලානගොවරො.

පඬානං පදගිනිනා තොසසිනා මගාමුතිං.

වසොවබ්බගතා මුත්තො විහරාමි අහං තද.

විවෙකමනුසුත්තොමහි, උපසන්නො නිරුපසි,

සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමි අනාසවො.

තිංසකපසගස්සමහි යමිබ්බොමහිපුජසි.

දුග්ගතිං නාහිජානාමි. බුද්ධපුජාසිද්ධං ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

අථ ථේරස්ස අරහත්තප්පතරියා හට්ඨකුට්ඨෙ විස දෙවෙ වස්සනෙන උපරි තං වස්සනෙ නියොජනමුඛෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරොනෙතා:-

“වස්සති දෙවො යථා සුභිතං ඡන්තා මෙ කුටි සුඛා නිවාතා
තස්සං විහරාමි වූපසන්නො අථ වෙ පත්ථයසි පවස්ස දෙව.

වස්සති දෙවො යථා සුභිතං ඡන්තා මෙ කුටිසා සුඛා නිවාතා
තස්සං විහරාමි සන්තවිත්තො අථ වෙ පත්ථයසි පවස්ස දෙව.

වස්සති දෙවො-පෙ-විතරුගො අථ වෙ පත්ථයසි පවස්ස දෙව.

වස්සති දෙවො-පෙ-විතදෙසො අථ වෙ පත්ථයසි පවස්ස දෙව.

වස්සති දෙවො-පෙ-විතමොගො අථ වෙ පත්ථයසි
පවස්ස දෙවා"ති

ඉමා පඤ්ඤා ගාථා අහාසි.

තත් “යථා සුභිත”නති: සුභිතානුරූපසුඤ්ජරස්ස අත්තනො මෙසස්ස භිතස්ස අනුරූපමෙවාති අත්තො. වලාගනො හි යථා අගජ්ජනො කෙවලං වස්සනො න සොහති, එවං සත්පට්ටසගස්ස පටලෙන උඬගිනිනා ඵනනො ගජ්ජනො විජ්ජනා නිව්ජාරෙනොපි අවස්සනො න සොහති යථාභූතො පන හුනිා වස්සනො සොහ තිති වුත්තං:- “වස්සති දෙවො යථා සුභිත”නති. තෙනාහ:-“අතිත්ත නය පජ්ජනා තජ්ජනා වෙ පවසිතා වා”ති. “තස්සං විහරාමි”ති: තස්සං කුටිකායං අරියවිහාරගබ්බෙන ඉරියාපට්ඨිගාරෙන විහරාමි. වූපසන්නවිත්තො අග්ගඵලසමාධිතා සම්මදෙව උපසන්නමානසො. එවං ථේරස්ස අනෙකවාරං කතං උදෙසාජ්ජනං සිරසා සම්පට්ඨිජ්ජනො වලාගකදෙවපුත්තො නිත්තඤ්ඤා ඵලඤ්ඤා පුරෙත්වා මගාවස්සං වස්සාපෙසි.

ගිටිමානඤ්ඤාථේරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ටසී තා.

“සං පඤ්ඤානො”ති අයසමනො සුමනඤ්ඤාථේරස්ස ගාථා. කා උප්පතති? අයමපි පුරිමබුඬෙසු කතාධිකාරෙ තත් තත් හවෙ පුඤ්ඤාති උපවිණ්ණනො ඉතො පඤ්ඤානවුත්තෙ කප්පෙ බුද්ධපුඤ්ඤා

ලොකෙ කුලගෙන නිබ්බත්තිනි විඤ්ඤානං පඤ්ඤා එකං පච්චික
 බුද්ධං බ්‍යාධිතං දිස්වා හරිට්ඨං අද්ධං. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත
 දෙවමනුස්සංසු සංසරනො ඉමස්මිං බුද්ධාදෙ කොසලරභේ
 බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිනි සුමනොති ලබ්බිතාමො සුබෙන වඩ්ඪති.
 තස්ස පන මාතුලො පබ්බජ්ඨා අරහා ඡුත්වා අරඤ්ඤෙ විහරනො
 සුමනෙ වයප්පතො තං පබ්බාජෙත්වා වරිත්තානුකූලං කම්මට්ඨානං
 අද්ධං. සො තත්ථ යොගකම්මං කරොනො වත්තාරි කුන්තාති පඤ්ච
 අභිඤ්ඤයො නිබ්බතොසි. ඥාතං ථෙරො විපස්සනාය විධිං ආවික්ඛි.
 සො නවිරෙනව විපස්සනං වඩ්ඪිත්වා අරහතො පතිස්සාමි.

තෙන වුත්තං අපද්‍යතො:-

“හරිට්ඨං ආමලක් අභිජම්බිතිට්ඨං.

කොලං හල්ලානං බෙලලං සයමෙවාහරමහං.

දිස්වාන පබ්බාරගතං කුසං කුන්තරතං මුනිං.

ආබ්‍යාධින පපිලෙනං අද්ධං මහාමුනිං.

හරිට්ඨං ගගෙත්වාන සයමහස්ස අද්ධං;

කතමත්තමහි හෙසජ්ජ බ්‍යාධිපසම් තාවදෙ.

පභිණ්දරථො බුද්ධො අනුමොදනකාසි මෙ;

ඉමිනා හෙසජ්ජදනෙන බ්‍යාධිවුපසමෙන ව

සබ්බත්ථ සුඛිනො හොසි මා ව හෙ බ්‍යාධිමාගම්.

ඉදං වත්තාන සම්බුද්ධො සයමහ අපරජ්ඨො

නහෙ අබ්බුග්ගම් විරො හංසරජව අභිරො.

යතො හරිට්ඨං දින්නං සයමහස්ස මගෙසිනො

ඉමං ජතිං උපාදය බ්‍යාධි මෙ නුපපජ්ජට්.

පඤ්චනවුතො ඉතො කප්ප යං හෙසජ්ජමදදිං තද;

දුග්ගතිං නාභිජනාමි හෙසජ්ජස්ස ඉදං ඵලං.

කිලෙසා කුසිත්වා මයනං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”තති.

අරහතො පන පතිසිතො එකදිවසං මාතුලත්ථෙරස්ස උපස්ථානං
 අගමාසි. තං ථෙරො අධිශ්‍රමං පුට්ඨි. තස්සායං ථෙරො:-

“යං පත්ඨානො ධම්මෙසු උපජ්ඣායො අනුග්ගති
 අමතං අභිකම්බිතං කතං කත්තබ්බකං මයා.

අනුපතො සච්ඡිකතො සයං ධම්මො අතීතිතො
 විජුඤ්ඤාණො නික්කම්බො බ්‍යාකරෙමි තවත්තිනො.

සුබෙඛතිවාසං ජනාමි, දිබ්බවක්ඛු විසොධිතං,
 සද්දෙහො මෙ අනුපතො, කතං බුද්ධස්ස සාසනං,

අපමනකරණ මේ සිකා සුසුභා නව සාසනෙ,
සසෙබ් මේ අසවා බිණා, නැතිදැනි පුනරිතවො.

අනුසාසි මං අරියවතා අනුකමපි අනුග්ගති,
අමොණො භුග්ගමොවාදො අනෙතවාසිමිති සිකානො”ති

ඉමාති පඤ්චති ගාථාහි සිගනාදං නදනොනා අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

තත් “සං පණ්ණානො ධම්මෙසු උපජක්ඛාණො අනුගාහී අමනං අභිකබ්බතා”නති: සමථවිපක්‍යනාදිපු අනවජේජු ධම්මෙසු යං ධම්මං මග්ගං පත්තයනොනා ආකම්බනොනා උපජක්ඛාණො අමනං නිබ්බාණං අභිකංඛතං මං ඔවාදදුනවසෙන අනුග්ගණි. “කතං කතාබ්බකං මග්ගා”ති: තස්ස අධිගමන්තං කතාබ්බං පරිඤ්ඤාදිතොදං සොළසවිධං කීවං නිසාපිතං මයා; තතො එව අනුප්පන්නො අධිග්ගතො වතුබ්බිධොපි මග්ගධම්මො “සච්ඡිකතො සං ධම්මො අනීති නො”ති: සං අත්තනායෙව නිබ්බාණධම්මො ඵලධම්මො ව අනීතිනො අසංදිඛො අත්තපථවතො කතො. ඉතිහ ඉති කීරති පවත්තියා ඉතිහ සංඛාතං සංඝයං සමුච්ඡිදුනොනායෙව හි අරියමග්ගො පවත්තාති. තෙනාහ:- “විපුද්ධිඤ්ඤො නිකාකම්බා”ති ආදි තත් “විපුද්ධිඤ්ඤො”ති: සබ්බසංකිලෙසවිපුද්ධියා විපුද්ධිඤ්ඤො. “නවගාහිනො”ති: තව සමිපෙ. “සදනො”ති: අරහත්තං “සිකා”ති: අධිසිලසිකාදයො. “සුසුභා”ති: පරියත්තබාහුසථවස්ස පටිච්චෙධබාහුසථවස්ස ව පරිපුරණවසෙන සුචුපු සුතා. “නව සාසනො”ති: තව ඔවාදො අනුසිට්ඨියං සිතස්ස. “අසෙවනා”ති: සුචුද්ධිලාදිවතසමාදනා. “අනෙතවාසිමිති සිකානො”ති: භුග්ගං සමිපෙ චිණ්ණබ්‍රහ්මවරියවාසනාය අනෙතවාසි සිකාතඅධිසිලාදිසිකෙබ්බාමිති.

සුමනපඤ්ඤා ගාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

“සාමුග්ගි”ති ආයසමතො වුච්ඡිපඤ්ඤා ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබ්‍රහ්මෙසු කතාධිකාරෙ තත් තත් භවෙ විච්චුපනිස්ස යාති පුඤ්ඤාති උපවිණිනොනා ඉමසමි. බ්‍රහ්මපාදෙ භාරුකච්ඡනගරෙ ගහපතිතුලෙ නිබ්බත්තිවා වුච්ඡිකාති උද්ධිකාමො අනුපුබ්බන වස්සති. අථස්ස මාතා සංඝාරෙ ජතස්සවෙගා පුත්තං ඤාතිනං නියාදෙවා භික්ඛුණිතං සන්ධිකෙ පබ්බජිවා විපක්‍යනාය කමං කරොන්ති අරහත්තං පාපුණිවා අපරෙත සමයෙන පුත්තමපි විඤ්ඤාතං පත්තං වෙච්චනතපෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බාජෙසි. සො පබ්බජිතො බ්‍රහ්මවචනං උග්ගගෙනවා බහුසසුතො ධම්මකථිනො හුතා ගන්ධිරං වගනොනා එකදිවසං එකකො සන්තරුත්තරොව මාතරං පසයිස්සාමිති භික්ඛුණිඋපක්‍යයං අගමාසි. තං දිස්වා මාතා “කඛ්භා ඤං එකනො සන්තරුත්තරොව ඉධාගතොසි”ති වොදෙසි. සො

මාතර වොදියමානෝ “අයුතනං මයා කත”නති උපන්නසංවෙහො
විහාරං ගතවා දිවාසානෙ නිසිනෙනා විපක්ඛිතා අරහතනං පඤ්චා
මාතු ඔවාදසම්පත්තිපකාසනමුඛෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරොනෙනා:-

“සාධු හි කිර මෙ මාතා පතොදං උපදංසසී,
යසායං වචනං සුඤ්ඤා අනුසිට්ඨො ජනෙතතියා

ආරඬුවිරියො පභිනතෙනා පතෙනා සමොධිමුත්තමං

අරහා දකඛ්ඤෙයොගාමති තෙවිජේරා අමතගුසො,

ජේතා නමුවිනො සෙතං විහරාමි අනාසවො.

අඤ්ඤාතඤ්ඤා ඛතිදා ව යෙ මෙ විජ්ජංසු ආසවො

සබ්බෙ අසෙසා උච්ඡින්නා න ව උපපජ්ජෙ පුත.

විසාරදා බො හගිති එතමන්ථං අභාසසී:

අපිතා නුත මසිපි වනපො තෙ න විජ්ජති

පරියන්තකතං දුක්ඛං අනතිමොයං සමුස්සයො

ථතිමරණසංසාරො නත්තිදුති පුතබ්බවො”ති

ඉමා ගාථා අභාසී.

තත් “සාධු හි කිර මෙ මාතා පතොදං උපදංසසී”ති: සාධු
වන මාතා මයං. ඔවාදසංඛාතං පතොදං දසෙසසී, තෙන මෙ විරියං
උතෙතජේනති උත්තමමෙහ පඤ්ඤාසිසෙ විජ්ජි. “යසායං”ති: යසායං
මෙ මාතුයා. “සමොධි”නති: අරහතනං. අයං හෙත් යොජනා:-
ජනෙතතියා අනුසිට්ඨො යසායං අනුසාසනිභූතං වචනං සුඤ්ඤා
අහං ආරඬුවිරියො පභිනතෙනා විහරනෙනා උත්තමං අයනථලං
සමොධිං අරහතනං පතෙනා, තහො එව ආරතතතා කිලෙසෙහි
අරහා, පුඤ්ඤකෙඛභතභාය දකඛ්ඤෙයොගා දකඛ්ඤාරහො අමති.
පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාදිවිජ්ජාතකයසා අධිගතතතා තෙවිජේරා, නිබ්බා
ණස්ස සච්ඡිකතතතා අමතදදසො, නමුවිනො මාරස්ස සෙතං
කිලෙසවාගිති. බොධිපක්ඛියසෙනාය ජිතිතා තස්සා ජිතතතා
යෙව අනාසවො සුඛං විහරාමිති. ඉදුති අනාසවොති වුත්ත
මන්ථං පානවතරං කාතුං “අඤ්ඤාත”නති ගාථමාග. තස්සත්ථො
අඤ්ඤාතං අඤ්ඤාතවත්තකා ඛතිදා ව බාගිරි වත්තකා ව ආසවා යෙ
මයතං අරියමග්ගාධිගමනො පුබ්බෙ විජ්ජංසු උපලභිතිංසු තෙ සබ්බෙ
අසෙසා අනවසෙසා උච්ඡින්නා අරියමග්ගෙන සමුවිජ්ජනා පභිණා
පුතදුති කදුචි න උපපජ්ජෙය්‍යං න උපපජ්ජස්සනති යෙවාති, ඉදුති
මාතුච්චනං අංකුසෙ කතා අත්තතා අරහතතස්ස අධිගතතතා මාතරං
පොමෙනෙනා “විසාරදා”ති ගාථමාග. තත් “විසාරදා”ති: එකංසෙන
විගතසාරජ්ජා, එවං මාතු අත්තතො ව අරහතතාධිගමෙන සත්ථ මරස
පුත්තභාවං උලලිමෙනෙනා මාතරං හගිතිති ආග. “එතමන්ථං අභා
සී”ති: එතං මම ඔවාදභූතං අත්ථං අභාසී, එවං ජන මං ඔවදනති න

කෙවලං විසාරද එව අප්පො අපිහා නුත මයිති තව පුතතකෙපි අපිහා අසත්ථා මඤ්ඤා, කිංවා එතෙන පරිකාප්පෙන, වතපො තෙ න විජ්ජති අවිජ්ජාදිකො වතපො තව සත්තාතෙ නත්ථව, යා මං භවකම් යෙ නියොජෙයිති අධිප්පායො. ඉද්දති තයා නියොජ්ජාකාරෙනෙව මයා පටිපත්තනාති දුස්සෙතො “පටිස නත්තකා” නති මසාන ගාථමාන. තස්සත්ථො පුට්ඨෙඤ්ඤායොච.

විමිසිතෙරයා ගාථා වණනා
නි වසී තා.

“අන්ධාස වත මෙ”ති ආයසවතො නදීකයාපතෙරයා ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබ්බෙසු කතාධිකාරෙ නත්ත තත්ත භවෙ විවිද්ධපතිස්සයං කුසලං උපවිණනොනා පද්මනගරයා භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බතතිථා විඤ්ඤාතං පතොනා එකදිවසං සත්ථාරං පිණ්ඩාය වරන්තං දිසවා පසන්නමානසො අත්තනා රෙපි තස්ස අමරාකම්යා පඨමුප්පන්නං මනොසිලාවණං. එකං අමඵලං අදයි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසී. බුද්ධිප්පාදෙ මගධරයෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ උරුවෙලකස්සපස්ස තාතා හුචා නිබ්බතො වයප්පතො නිස්සරණස්සාසයනාය සුර වාසං අනිවර්තො තාපසපබ්බජ්. පබ්බජ්චා නිති තාපසසතෙති සසී. තෙරජර්ජය නදියා තීරෙ අස්සමං මාපෙචා විගරති. නදීතීරෙ වසතො තිස්ස කස්සපගොභතනාය ව නදීකස්සොති සමඤ්ඤා අගොයි. තස්ස භගවා සපරිසස්ස එතිතිබ්බුභාවෙන උපසම්පදා අදයි. නං සබ්බං බක්ඛිකො ආගතමෙව. සො භගවතො ආදිත්තපරි යායදෙසනාය අරහත්තෙ පතිඨායි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“පද්මනගරයා භගවතො ලොකජෙට්ඨස්ස නාදිනො
පිණ්ඩවාරං වරන්තස්ස ධාරන්තං උත්තමං යසං
අක්කඵලං ගගෙචාන අදයි සමුත්තො අගං.

තෙන කමෙත දෙවිඤ්ඤා ලොකජෙට්ඨා නර්ජනො
සම්ප්පෙත්ථාමිති අවලං යානං හිචා ජයපර්ජයං.

සතසතස්ස ඉතො කප්පෙ යං ඵලං අදදිං තදා;
දුග්ගතීං නාභිජ්ජාමි. අභ්‍යදනස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා ක්වාපිතා මයං-පෙ-කතා බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තෙ පන පතිසීතො අපරහාගෙ අත්තනො පටිපත්තිං පඨව
වෙකතිචා දිසිසමුග්ගාතතිත්තනමුඛෙන අඤ්ඤාං බ්‍යාකරොත්තො:-

“අන්ධාස වත මෙ බුද්ධො නදිං තෙරජරං අගා;
යස්සාගං ධම්මං සුචාන මිජ්ජාදිසී. විවජ්ජසී.

යජං උච්චාවචමෙ යඤ්ඤා අග්නිහුතං ජුහිං අහං,
එසා සුද්ධිති මඤ්ඤානො අක්කුතො පුප්ප්ථනො.

දිට්ඨිගහනපක්කිනො පරාමාසෙන මොතිනො
අසුද්ධිං මඤ්ඤාසං සුද්ධිං අක්කුතො අවිදුසු.

මිච්ඡාදිට්ඨි පතිණා මෙ භවා සබ්බෙ විදුමිනා,
ජුහාමි දක්ඛණේය්‍යග්නිං, නමස්සාමි තථාගතං.

මොහා සබ්බෙ පතිණා මෙ, භවතණ්‍යා පදුමිනා,
වික්ඛණො ජාතිසංසාරො, නත්තිද්ධි පුනබ්බවො”ති

ඉමා පඤ්ච ගාථා අභාසි

නත් “අත්ථාස චග මෙ”ති: මඟ්‍යං අත්ථාස චග භිතාස චග.
“බ්‍රහ්මදා”ති: සබ්බඤ්ඤාබ්‍රහ්මදා. “නදිං නෙරජරං අගා”ති: නෙරජරා
සංඛාතං නදිං අභජී; නස්සා නදියා නිරෙ මම භාතු උරුචෙලකයා
පසා අසාමං උපගතොති අධිපායො ඉද්ධි යථාච්ඡිත්තමිතං. විච
රිතුං “යස්සාහ”නති ආදි වුත්තං. “සස්සා”ති: යස්ස බ්‍රහ්මයා භගවතො
“ධම්මං සුත්ථානා”ති: චතුස්ථිචප්පිසංයුත්තං ධම්මං සුත්ථා සොනවාරාහු
සාරෙන උපලභිත්වා. “මිච්ඡාදිට්ඨිං විචජ්ජමි”නති: යඤ්ඤාදිට්ඨි සුද්ධි
හොතිති ආදිනසපචචනං විපරිතදස්සනං පජ්ජිං. “මිච්ඡාදිට්ඨිං විචජ්ජ
මි”නති: වුත්තමෙවත්තං විත්තාරත්වා දස්සෙත්තුං “යජ”නති ආදිමාහ.
නත් “යජං උච්චාවචමෙ යඤ්ඤා”ති: සොමයාග වාජපෙය්‍යා
දිකෙ නාතාවිධෙ යඤ්ඤා යජිං. “අග්නිහුතං ජුහි”නති: යෙසං
යඤ්ඤානං යජනවසෙන ආහුතිං පග්ගණ්ණනො අග්නිං පරිවරිං.
“එසා සුද්ධිති මඤ්ඤානො”ති: එසා යඤ්ඤාකිරියා අග්නිපරිවරියා
සුද්ධිගෙතුභාවහො සුද්ධි සංසාරසුද්ධි හොතිති මඤ්ඤාමානො
“අක්කුතො පුප්ප්ථනො”ති: පඤ්ඤාචක්කුලෙකලෙක අවිජ්ජකි
තාස අක්කුතො පුප්ප්ථනො හුත්වා වනගහනපබ්බහගහනාදිති
විශ් උරුනික්කමනට්ඨන දිට්ඨියෙව ගගනං දිට්ඨිගහනං හං පක්කිනො
අනුපට්ඨෙය්‍යාති දිට්ඨිගහනං පක්කිනො. “පරාමාසෙනා”ති: ධම්ම
සභාවං අනික්කමිත්වා ඉදමෙව සම්මතාති පරාමසනනො පරාමාස
සංඛාගෙන මිච්ඡාතිතිවෙසෙන මොතිනො මුලකභාවං පාටිතො
අසුද්ධිමයං සුද්ධිං මඤ්ඤාසං මඤ්ඤා. නත් කාරණමාහ:-
“අක්කුතො අවිදුසු”ති: යසමා අවිජ්ජාස අක්කුතො හතො එව
ධම්මාධම්මං යුත්තායුත්තාඤ්ඤා අවිචා තස්මා නථා මඤ්ඤානති අත්තො.
“මිච්ඡාදිට්ඨි පතිණා මෙ”ති: එවං භුත්තං පන සජ්ඣ සමමුඛා චතුස්ථිච
ගබ්භං ධම්මභාවං සුත්ථා යොතිසො පටිපජ්ජනකයා අරියමග්ගසමා
දිට්ඨියා සබ්බාපි මිච්ඡාදිට්ඨි සමුචෙජ්ජප්පගාණවසෙන මඟ්‍යං පතිණා.
“භවා”ති: කාමභවාදයො සබ්බාපි භවා අරියමග්ගසත්තෙ න විද්ධිතා
විද්ධංසිතා. “ජුහාමි දක්ඛණේය්‍යග්නි”නති: ආගවතිතාදිකෙ අග්නි

ජෛනිකයා සදෙවකයා ලොකයා අගගදකිණියයනාය සබ්බසාපයා දගනතො දකිණියයනාය සමමාසලබ්බා. පුතාමි පරිවරාමි තයිදං මයං දකිණියයනාපරිවරණං ආරමාසාමිස සප්පාදි නිරපෙකං සඤ්ඤාමයානමෙවාති ආග:- “නමස්සාමි තථාගත” නති. අථවා “පුතාමි දකිණියයනාමි” නති: දයකානං දකිණිය මගපථල භාවකරණෙන පාපයා ව දගණෙන දකිණියයනාමිභූතං අතතානං පුතාමි පරිවරාමි. තථා කතා පරිවරාමි තථා කතා පරිවරාමි, පුබ්බ අග්ගදෙවං නමස්සාමි, ඉද්දති පන නමස්සාමි තථාගතනති. “මොහා සබ්බා පඨිණා මෙ” ති: දුකෙක අඤ්ඤාණාදිහෙද සබ්බ මොහා මයං පඨිණා සමුච්ඡින්නා තතො ඵල භවතණ්හා පදුලිතා “විකිණිණා ජනිතංසාරෙ තත්ථදති පුතබ්බවො” ති තිස්ස පි පදෙසු මෙ සදෙස ආනෙතා යොජෙතබ්බො.

නදිකයාපසෙවරයා ගාථා වණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

“පානො මජ්ඣන්තික” නති ආයයමනො ගයාකයාපසෙවරයා ගාථා. කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබ්බද්ධෙසු කතාසිකාරෙ නත්තත්තවෙ භිවට්ඨිපතිස්සයං කුසලං උපවිණ්ණෙනා ඉතො එකතිංසෙ කප්පෙ සිඛියා හගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්තිවා විඤ්ඤානං පනෙනා නිස්සරණඤ්ඤාසයනාය සරවාසං පනාය නාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ඤා අරඤ්ඤායනෙන අස්සමං කාරෙතා වනමුලප්ලාහාරෙ වසති. හෙන ව සමයෙන හගවා එකො අදුතියො නාස්ස අස්සමෙසමි පෙන ගව්ඡති. සො හගවන්තා දිස්වා පසන්නාමානසො උපසංකප්පිවා වජ්ඣිවා එකමන්තං සිහො වෙලං ඔලොකෙතා මනොගරානි කොල එලාති සඤ්ඤා උපනෙසි. සො හෙන පුඤ්ඤානමෙවන දෙවමත්තසෙසු සංසරනො ඉමසමි බුද්ධපපාදෙ මුග්ධණකුලෙ නිබ්බන්තිවා වයප්පනො නිස්සරණඤ්ඤාසයනාය සරවාසං පනාය නාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ඤා මිත්තාපසසගෙහි සද්ධිං ගයාය විගරති. ගයාය වසනො හියා කයාපගොත්තනාය ව ගයාකයාපොති සමඤ්ඤා අගොසි. සො හගවතා සද්ධිං පරිසාය එතිතිකමුපසමපදං ලභිතා ආදිත්ත පරියායදෙස්සනා ඔවදියමානො අරගතෙන පතිට්ඨාසි.

හෙන වුත්තං අපදනො:-

“අජිතවත්තං නිවත්තං බාරිතාරධරො හද
බාරිකං භාරිතිකාන කොලං අගාසිං අස්සමං.

හගවා ව තමහි සමයෙ එකො අදුතියො ජිනො
මමස්සමං උපාගජ්ජෙතෙනො සබ්බකාලිකං.

සකං විතතං පසාදෙකා අභිවාදෙකාන සුබ්බතං
උභොගන්තෙහි පග්ගයා කොලං බුද්ධියාදසගං.

එකතියෙ ඉතො කප්පෙ යං එලං අදදිං තද;
දුග්ගතීං තාභිජ්ජාමි. කොලදානසසිදං එලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධියා සාසන"නති.

අරගතෙන පන පතිට්ඨිගො අත්තනො පටිපත්තිං පච්චවෙකසිකා
පාපපවාහනකිත්තනමුඛෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරොනෙතා:-

"පාතො මජ්ඣන්තිකං සායං තිකබ්බතුං දිවසස්සගං
ඔහරිං උදකං සොභං ගයාග ගය එග්ගයා.

යං මයා පකතං පාපං පුබ්බෙ අඤ්ඤපු ජාතිපු
තංදුති ඔපවාගෙමි එවං දිසි පුරෙ අනුං.

සුචා සුභාසිතං වාවං ධම්මන්සතිතං පදං
තථං යථාවකං අත්ථං යොනිසො පච්චවෙකසිකං.

නිණ්ණාතසබ්බපාපොමහි නිම්මලො පයනො සුචි
සුදෙධා සුද්ධියා දයාදෙ පුතොතා බුද්ධියා ඔරසො.

ඔග්ගඤ්ඤිකං සොභං සබ්බං පාපං පවාහයං;
තිස්සො විජ්ජා අඤ්ඤමිං, කභං බුද්ධියා සාසන"නති

ඉමා පඤ්ච ගාථා අභාසී.

හත්ථ පසම්මගාථාය භාව අයං සංඛෙපන්තො:-පාතො සුරියස්ස
ග්ගමනවෙලායං මජ්ඣන්තිකං මජ්ඣන්තවෙලායං සායං සායන්තවෙලා
යනති දිවසස්ස තිකබ්බතුං හයො වාරෙ අගං උදකං ඔහරිං ඔගාහිං,
ඔතරොනොතා ව සොභං හ යත්ති කත්ථි යද් තද් වා ඔහරිං; අථබො
ගයාග මගාජ්ජනස්ස පාපපවාහනනති අභිසම්මෙහෙ ගයාතින්තෙ ගයා
එග්ගනාමෙක එග්ගනාමාසස්ස උත්තරඑග්ගනනකබ්බෙන අනුසං
චච්ජරං උදකොරොගනමනුසුතොතො අගොසිං. ඉදුති හද් යෙනාධිපපා
යෙන උදකොරොගනමනුසුතොතො හං දස්සෙතුං. 'සං මසා'ති
ගාථමාහ.

තස්සන්තො:-යං මයා පුබ්බෙ ඉතො අඤ්ඤපු ජාතිපු පාපකම්මං
උපචිතං තං ඉදුති ඉධ ගයාතින්තෙ ව ඉමිස්සා ව ගයාඑග්ගයා ඉමිතා
උදකොරොගනනෙක පවාගෙමි අපනෙමි විකබ්බලෙමිති; පුරෙ සත්ථු
සාසනුපගමනහො පුබ්බෙ, එවං දිසි එවරුපටිපට්ඨනදස්සනො අනුං
අගොසිං. "ධම්මන්සතිතං පද"නති විහන්ති. අලොපෙන නිද්දෙසෙ
ධම්මෙන ව අත්තන ව සතිතං කොට්ඨාසං, ආදිතො මජ්ඣගො ව පරි
සොසානහො ව ධම්මපසංගිතං අනුපසංගිතං, සුට්ඨි එකනෙතන
නියතාණ්ඩං කත්වා භාසිතතො සුභාසිතං, වාවං සම්බුද්ධියා වචනං

සුඛා, තෙත පසාසිතං පරමන්තාවෙන නවත්තාවතො තථං යථා රහං පවත්තිතිවත්තිඋපායභාවෙ බ්‍යභිවාරාභාවතො යථාවකා දුක්ඛාදි අත්ථං යොතිසො උපායෙන පරිඤ්ඤායාදිභාවෙන පච්චවෙකඛිසං “දුක්ඛං පරිඤ්ඤායාං, සමුදයො පහාතබ්බො, නිරොධො සච්ඡිකා තබ්බො, මහො භාවෙනබ්බො”ති පථි අවෙකඛිං, ඤ්ඤාවක්ඛුතා පසසිං පටිවිජ්ඣිනති අත්ථො. නිණ්ණාතසබ්බපාපොච්චි එවං පටිවිද්ධි සච්චත්තා එව අරියමග්ගජලෙන වික්ඛාලිතසබ්බපාපො අමති, නතො එව රාගමලාදීනං අභාවෙන නිමමලො, නිමමලත්තා එව පරිසුද්ධිකාය සමාවාරාතාය පයතො, පරිසුද්ධිවච්ඡිසමාවාරතාය සුචි සුපරිසුද්ධිමතො සමාවාරතාය සුද්ධො සමාසනසබ්බකිලෙසමලවිසුද්ධියා සුද්ධියා බුද්ධියා භගවතො ලොකුත්තරධම්මදයාදියං ආදියනතො දයාදෙ තසෙව දෙසනාඤ්ඤාසමුට්ඨානඋරොවායාමජනිතාභිජනිතාය ඔරස පුත්තො අමතීති යොජනා. පුනපි අත්තනො පරමන්තො නගාතක භාවමෙව විභාවෙතුං “ඔගස්සා”ති ඔසාතගාථමංග. තත්ථ “ඔගස්සා”ති: ඔගාගෙත්වා අනුපට්ඨිත්වා. “අභිනිකා සොන”නති: සමො දිට්ඨිආදීනි අධිග්‍යසමොධානාදි. මග්ගසොතං. “සබ්බං පාපං පට්ඨාන ඛි”නති: අතවසෙසං පාපමලං පක්ඛාලෙසිං අරියමග්ගජලාවගනෙන පරමන්තගාතකො අගොසිං. තතො එව තිස්සො විජ්ජා අජ්ඣගමිං කතං බුද්ධියා සාසනනති චුත්තත්ථමෙව.

ගසාකායපඤ්ඤායා ගාථාවණ්ණනා

ති ටසී තා.

“ව්‍යාගරේගාගිනිනො”ති ආයසමතො වක්කලීපඤ්ඤායා ගාථා කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධිසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවේ පුඤ්ඤාති උපට්ඨිණ්ණෙනා පඤ්ඤානන්දයා භගවතො කාලෙ ගංසවති නගරෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්ධිත්වා විඤ්ඤාතං පනෙතා සත්ථු සන්තිකං ගච්ඡන්තාහි උපාසකෙහි සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා පරිසපරියතෙන සීතො ධම්මං සුඤ්ඤෙනා සත්ථාරං එකං භික්ඛුං ඤාධාසිමුත්තානං අග්ගට්ඨානෙ ධපෙත්තං දිසවා සයමපි හං ආනං පනෙත්තො සත්තාහං මහාදුකං දත්වා පණ්ඩිතානං අකාසි. සත්ථා හස්ස අත්තන්තරා යතං දිසවා ව්‍යාකරි. සොපි යාවජ්චං කුසලං කත්වා දෙවමනුසෙසසු සංසරණෙනා අමානං සත්ථුකාලෙ සාවච්ඡියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ධි: වක්කලීතිස්ස නාමං අකංසු. සො වුද්ධිපපතෙනා ගයො මෙදෙ උග්ගණ්ණිත්වා බ්‍රාහ්මණසිපෙසසු නිපථන්ති. ගතො සත්ථාරං දිසවා රුප කායසමපත්තිදසුනෙන අතිත්තො සත්ථාරා සද්ධිංයෙව විචරති. අගාරමජ්ඣ වසතෙනා නිව්වකාලං සත්ථාරං දට්ඨා නලභිස්සාමිති සත්ථු සන්තිනෙ පබ්බජිත්වා ධපෙත්වා හොජනවෙලා සෙසකාලෙ යත්ථ සීතෙන සක්කා දසබලං පසසිතුං තත්ථ සීතො අඤ්ඤං කිච්චං පහාය භගවතං ඔලොකෙනෙතොව විහරති. සත්ථා තස්ස ඤ්ඤාපරිපාකං

ආගමෙනො ඛත්තං භාලං තසමිං රූපදස්සනෙනෙව විචරනෙන කිංඤ්චි අවතො පුනෙකදිවසං. “කිනෙත වක්කලී ඉමිනා පුතිකායෙන දිට්ඨොන, යො ඛො වක්කලී ධම්මං පස්සාති සො මං පස්සති, යො මං පස්සාති සො ධම්මං පස්සාති, ධම්මං හි වක්කලී පස්සනො මං පස්සති, මං පස්සනො ධම්මං පස්සාති”ති ආග. සත්ථි එවං වදනොපි ථෙරො සත්ථු දස්සනං පභාය අඤ්ඤත්ථ ගතාං තසකෙකාති. තනො සත්ථා “තායං භික්ඛු සංවෙගං අලභිතො බුරුක්කමි”ති වස්සුපනාසික දිවසෙ “අයෙහි වක්කලී”ති ඡන්දං පසාරෙසි. සො සත්ථාරා පනාමිතො සමමුඛෙ ඤාතුං අසකෙකානො “කිං මග්ගං ජීවිතෙනාති යොගං සත්ථාරං දඬුං ත ලභාමි”ති ගිජ්ඣකුටපබ්බතෙ පපාතට්ඨානං අභිරුහි. සත්ථා තස්ස තං පවතති. ඤාතො “අයං භික්ඛු මම සනතිකා අස්සාසං අලභනො මග්ගඵලානිං උපනිස්සයං නාසෙය්‍යා”ති අත්තානං දස්සෙත්ථං ඔභාසං විස්සරේන්තො:-

“පාමොඡ්ඤ්ඤො භික්ඛු පසනො බුබ්බසනෙ
අධිග්ගෙත්ථ පදං සන්තං සංඛාරූපසමං සුඛ”න්ති

ගාථං වතො “එති වක්කලී”ති ගන්ධං පසාරෙසි. ථෙරෙ “දසබ්බලො මෙ දිට්ඨො, එතිහි අවහානමපි ලඛ”න්ති බ්බලවපිහිසොමනස්සං උපපා දෙතො කුතො ගමිත්ථිති අත්තනො ගමනභාවං අරුතිතො සත්ථු සමමුඛෙ ආකාසෙන පකබ්ඤ්ඤෙනා පඨමෙන පාදෙන පබ්බතෙ සිතොයෙව සත්ථාරං චුත්තගාථං ආචර්න්තො ආකාසෙයෙව පිතිං විකබ්බොතො සහ පටිසම්මද්ධි අරහත්තං පාපුණ්ඨි-අඛ්‍යාතතරට්ඨ කථායං ධම්මපදවණ්ණනායං ව ආගතං. ඉධ පන එවං වදන්ති:- “කිං තෙ වක්කලී”ති ආදිනා සත්ථාරං ඔවදිතො ගිජ්ඣකුටෙ විහරනො විපස්සනං පට්ඨපෙසි. තස්ස සද්ධාබ්බලවහාවහො එව විපස්සනා පීඨං ත ඔතරති. භගවා තං ඤාතො කම්මට්ඨානං සොඛෙතො අද්දසි. පුත්ත විපස්සනං මත්තං පාපෙත්ථං නාසකම් යෙව. අපස්ස ආහාරවෙ කලොත වාතාබාධො උපපජ්ජි. තං වාතාබාධෙන පිළියමානං ඤාතො භගවා තත්ථ ගන්ති පුච්ඡන්තො:-

“වාතරෙගාහිනිතො ත්වං විහරං කානතෙ වතෙ
පටිට්ඨගොවරෙ එඬෙ කථං භික්ඛු කපිස්සසි”ති

ආග.

තං පුත්තො ථෙරො:-

“පිතිපුබ්බෙත විපුලෙන ඵරමානො සමුස්සයං
එඬමපි අභිසම්මොනො විහරිස්සාමි කානතෙ.

භාවෙනො සතිපට්ඨානෙ ඉත්ථියාති බලාති ව
බ්බොජ්ඣාතාති ව භාවෙනො විහරිස්සාමි කානතෙ.

ආරද්ධවිරියො පභිතතො නිව්මං දලහපරක්කමො
සමග්ගෙ සහිතෙ දිස්වා විහරිස්සාමි කානතෙ.

අනුසාරණො සමුද්ධං අග්ගං දන්තං සමාගිතං
අනඤ්ඤො රතනිංදිවං විහරිස්සාමි කාතනෙ”ති

විහරෙස්සා ගාථා අභාසී.

තත් “වෘතගේගාගිනිනො”ති: වාතාබාධෙන අසෙරිතාවං උප
නිතො වාතව්‍යාධිනා අභිභූතො, තිත්ති ථෙරං ආලපති. “විහර”නති:
තෙන තෙන ඉරියාපථවිහාරෙන විහරණො “කාතනෙ වනෙ”ති:
කාතනභූතෙ වනෙ මහාරඤ්ඤති අත්ථො. “සමුද්ධංගොවරෙ”ති:
විස්සංඛංගොවරෙ දුලලභපථවයෙ වාතරොගස්ස සප්පායානං සප්පාදි
ගෙසජ්ජානං අභාවෙන ඵරුසභූමිනාගතාය ව ඵලබෙ ඵලබ්ධානෙ
“කථං ගික්ඛු කපිස්සඤ්ඤි”ති: ගික්ඛු ත්වං කථං විහරිස්සාසීති ගභවා
පුච්ඡති. තං පුත්වා ථෙරො නිරුමිසපිනිසොමනස්සාදිනා අත්තනො
සුඛවිහාරං පකාසෙණො “පිනිසුඛෙතා”ති ආදිමාග. “පිනිසුඛෙ
තා”ති: උබ්බෙගලක්ඛණාය ඵරණලක්ඛණාය ව පිනියා තං සමප
සුත්තසුඛෙත ව, තෙනාග:- “විසුලෙතා”ති: උලාරෙනාති අත්ථො.
“ඵරමානො සමුස්සං”නති: යථාචුත්තපිනිසුඛසමුද්ධිතෙහි පඤ්ඤිතෙහි
රූපෙහි සකලං කායං ඵරපෙණො නිරන්තරස්ථං කරොණො;
“ඵලබමි අගිසමෙගාගෙනා”ති: අරඤ්ඤවාසසංස්ථානං සලෙඛවුත්ති
ගෙභූතං දුස්සගමපි පථවයඵලං අභිභවණො අධිවාසෙණො.
“විහරිස්සාමි කාතනෙ”ති: කාතනසුඛෙත ව විපස්සනාසුඛෙත ව
අරඤ්ඤායතනෙ විහරිස්සාමිති අත්ථො. තෙනාග:- “සුඛස්සුඛි කායෙන
පපිසං වෙදෙසි”.

“යතො යතො සමමසති ඛක්ඛානං උදයබ්‍යසං

ලහති පිතිපාමොජ්ජං අමතං තං විජ්ජත”නති ව.

“ගාවෙණො සතිපට්ඨානෙ”ති: මග්ගපරියාපණෙ කායානු
පස්සනාදිකෙ වත්තාරෙ සතිපට්ඨානෙ වර්ධනො ව “ඉද්දිසාගි”ති:
මග්ගපරියාපණානි ඵව සමාදිති පඤ්ඤි ඤාති “බලාගි”ති: තථා සමා
දිති පඤ්ඤබලාති “බොජ්ඣගාගි”ති: තථා සතිසංබොජ්ඣනාදිති
සත්තබොජ්ඣනාති ව කාරසමුච්චයෙන සමමපට්ඨානඉතිපාදමග්ගනාති
සභණ්ඩාති. තදවිනාභාවතො හි නග්ගගණෙනව තෙසං ගගණං
ගොති. “විහරිස්සාමි”ති: යථාචුත්තෙ බොධපක්ඛියධමෙව නාවෙණො
මග්ගසුඛෙත තදධිගමසිද්ධෙන ඵලසුඛෙත නිබ්බාණසුඛෙත ව විහ
රිස්සාමි. “ආරද්ධවිජිණො”ති: වතුබ්බිධසමමපට්ඨානවසෙන පග්ගගිත
විරියො, පතිතණො නිබ්බාණං පති පෙසිතවිණො “නිව්වං දලහ
පරික්ඛමො”ති: සබ්බකාලං අසිපිලවිරියො, අභිවාදවසෙන කාය
සාමග්ගිදාතවසෙන ව සමග්ගෙ දිට්ඨිසිලසාමඤ්ඤාන සතිතෙ සමුග්ග
වාරි දිස්වා, ඵතෙන කලාණමිත්තසමපත්තිං දස්සෙති. “අනුස
රණො සමුද්ධං”නති: සමමා සාමං සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සමමා
සමුද්ධං සබ්බසභාත්තමායා අග්ගං උත්තමෙන දමථෙන දන්තං

අනුතතර සමාධිතා සමාහිතං අනන්දිනො අනලසො හුතො රතතින්ද්‍රි
වං සබ්බකාලං “ඉතිපි සො හගවා අරග”නති ආදිතා අනුසාරනො
විහරිසාමි. එතෙන බුද්ධානුසාරිනාවතාය සුතතපසුරතතාදසා
නෙන සබ්බන්ධ කම්මට්ඨානානුයෝගමාහ; පුරිමෙන පාරිභාරිය
කම්මට්ඨානානුයෝගං. එවං පන වතා ථෙරො විපස්සනං උසුසුතො
පෙතා අරගතතං පාපුණි.

තෙන වුතතං අපදනො:-

“ඉතො සතසගස්සමහි කප්පෙ උපපජ්ඣි නායකො
අනොමිතාමො අමිතො නාමෙන පදමුග්ගගේ

පදුමානාරවදනො පදුමාමලසුච්ඡි
ලොකෙනානුපලිඤ්ඤා ව නොයෙන පදුමං යථා

සිරො පදුම පතතකො කණ්ණො ව පදුමං යථා
පදුමුතතරගකො ව තසමා සො පදුමුතතරේ

ලොකජේට්ඨො ව නිමිතො අකානං නයනුපමො
සත්තවෙසො ගුණනිධි කරුණාමතිසාගරේ.

ස කදචි මහාථීරො බ්‍රහ්මාසුරසුරච්ඡිතො
සදෙවමනුජකිණ්ණො ජනමය්‍යෙඛ අනුතතමො

වදනෙන සුගකෙන මධුරෙන සරෙන ව
රජයං පරිසං සබ්බං සන්ථි සාවකං සකං:

සද්ධාතිවුතෙනා සුමති මම දස්සනලාලසො
නති එතාදිසො අඤ්ඤා යථායං භික්ඛු වක්කලී.

තද්‍යං හංසවතියා නගරේ බ්‍රාහ්මණත්‍රපේ
හුතො සුතො ව තං වාකාං තං සානමහිරේවසිං.

සසාවකං තං විමලං නිමනෙතො තථාගතං
සත්තාහං ගොජසිනාන දස්සෙගච්ඡාදසිං තද්.

නිපච්ච සිරසා තස්ස අනතො ගුණසාගරේ
නිමුග්ගො පිතිසවස්සණ්ණො ඉදං වචනමබ්‍රාමිං:

යො සො තයා සන්ථිතො ඉතො සත්තමකෙහති
භික්ඛු සද්ධාවතං අග්ගො භාදිසො ගොමහං මුතො.

එවං වුතො මහාථීරො අනාවරණදස්සනො
ඉමං වාකාං උදිරෙසි පරිසායං මහාමුති.

පස්සථෙතං මානවකං පිතමට්ඨතිවාසනං
භගමයඤ්ඤපථිහතං ජනනෙතනමනොගරං.

එසො අනාගතදානො ගොතමස්ස මහෙසිනො
අගො සද්ධාධිමුත්තානං සාවකොයං භවිස්සති.

දෙවතුතො මනුස්සො වා සබ්බසත්තාපචර්ජනො
සබ්බභොගපරිබ්බුලොහා සුඛිතො සඤ්චරිස්සති.

සහසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ ඔක්කාකකුලසමානවො
ගොතමො නාම ගොතෙත්තන සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

නස්ස ධම්මෙසු දයාදෙ ඔරස්සො ධම්මනිව්ඤ්ඤො
වක්කලී නාම නාමෙත හෙස්සති සත්ථුසාවකො.

තෙන කම්මවිසෙසෙන වෙතනාපණ්ඩිති වං
ජතිත්වා මානුසං දෙහං තාවතීංසං අගජ්ඣං.

සබ්බත්ථ සුඛිතො හුත්වා සංසරනො භවානවෙ
සාවතීයං පුරෙ ජාතො කුලෙ අඤ්ඤානරෙ අහං.

නොතීතසුමුමාලහං ජාන පලවකොමලං
මඤ්ඤං උත්තානසයනං පිසාවිභයනජ්ජිතා

පාදමුලෙ මහෙසිස්ස සායෙසුං දීනමානසා:
ඉමං දදමි තෙ නාථ සරණං ගොති නායක.

තද පටිග්ගති සො මං භිතානං සරණො මුනි
ජාලිතා සඬ්ඛාලභෙත්තන මුදුකොමලපාණිනා.

තදපසතුති තෙනාහං ආරකෙඛයෙත්ත රක්ඛිතො
සබ්බාපද විනිවුදොතො සුඛෙන පරිවඩ්ඪිතො

සුගතෙන විනාහුතො උක්කණ්ණං මුත්තනකං;
ජාතියා සත්තවස්සාහං පබ්බජිං අනගාරියං.

සබ්බපාරමසමුහං ලක්ඛිතීලයනං පරං
රූපං සබ්බසුභාකිණ්ණං අතීතො පිහයාමහං.

බ්‍රහ්ම රූපරතං ඤාත්වා හද මවදි මං ජිනො:
අලං වක්කලී කිං රූපෙ රමසෙ බාලනාඤ්ඤො!

යො හි පස්සති සද්ධම්මං සො මං පස්සති පබ්බතො,
අපස්සමානො සද්ධම්මං මං පස්සමි න පස්සති.

අනන්තාදීනවො කායො විසරුක්කපමුපමො
ආවාසො සබ්බරොගානං පුජො දුක්ඛස්ස කෙවලො.

නිබ්බිඤ්ඤානො රූපෙ බ්‍රහ්මානං උදයබ්බයං
පස්ස සබ්බකිලෙසානං සුඛෙනත්තං ගමිස්සයි.

එවං තෙනානුසිට්ඨොගං නායකෙන තිහෙසිනා
තිස්සිකුටං සමාරායන ක්කායාමි ගිරිකන්දරෙ¹.

සීතො පබ්බතපාදමහි මමාග සො මහාමුති
වක්කලීති ජිනො වාවං තං සුත්වා මුදිතො අගං.

පක්කන්ධං සෙලපබ්භාරෙ අනෙකසතපොරිසෙ;
තද්ද බුද්ධානුභාවෙන සුබෙනෙව මහිං ගතො.

සුනාපි ධම්මං දෙධෙසි බන්ධානං උදයබ්බයං;
තමගං ධම්මමඤ්ඤය අරහත්තං අපාපුණිං.

සුමගා පරිසා මජ්ඣෙකි තද්ද මං මරණන්තගො
අග්ගං සද්ධාධිමුත්තානං පඤ්ඤපෙසි මහාමුති.

සත්තසගස්සෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තද්ද;
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. බුද්ධපුජාසිද්ධං එලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොත්තොපි ථෙරො ඉමා
යෙව ගාථා අභාසී. අථ නං සත්ථා හිතබ්බසංසමජ්ඣෙකි තිසිත්තො
සද්ධාධිමුත්තානං අග්ගධානො ධම්මපෙසිති.

වක්කලීකේතරස්ස ගාථාවණ්ණගා

ති ටසී තා.

“වක්කලීකේතරස්ස”හි ආයසමහො විජිතසේනකේතරස්ස ගාථා
කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධස්ස කභාධිකාරො තත්ත තත්ත භවෙ
විච්චුප්පතිස්සයං කුසලං උපවිණ්ණෙනො, අසුදසයිස්ස භගවතො
කාලෙ කුලගෙගෙ තිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො සර්වභාසං පහාය
ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජිතා අරඤ්ඤෙ විහරන්තො ආකාසෙන ගච්ඡන්තං
භගවන්තං දිස්වා පසන්නාමානස්සො පසන්නාකාරං දස්සෙත්තො අභ්ලං
පග්ගස්ස අධ්මාසි. සත්ථා භාසෙ අක්කාසයං ඤාත්වා ආකාසතො ඔහරි. සො
භගවතො මනොගරාති මධුරඵලාති උපනෙසි. පටිග්ගගෙසි භගවා
අනුකම්පං උපාදය. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවමනුස්සෙස්ස සංස
රන්තො ඉමසම්. බුද්ධානුභාවෙ නොසලරට්ඨි හත්ථාවරියකුලෙ
තිබ්බත්තිත්වා විජිතසේනොති ලද්ධනාමො විඤ්ඤානං පාපුණි. තස්ස
මාතුලා සෙනො ව උපසෙනො වා ති වෙ හත්ථාවරියා සන්ති සන්තිකෙ
ධම්මං සුත්වා පටිලභසද්ධා පබ්බජ්ජිතා වාසධුරං පුරෙත්තො අර
හත්තං පාපුණිස්ස. විජිතසේනොපි ගත්තිසිපෙ තිප්පහ්නිං ගතො
තිස්සරණ්ණස්සයවාය සර්වභාසෙ අලග්ගමානස්සො සන්ති යමකපාටි
භාරියං දිස්වා පටිලභසද්ධො මාතුලකේතරානං සන්තිකෙ පබ්බජ්ජිතා

තෙසං ඔවාදුනුසාසනියා විපස්සනාය කාමමං කායෙනො විපස්සනා විධිං ලභිතො බහිඛා නානාරම්මණේ විධාවනො අතතො විතතං ඔවදනො:-

“ඔලගෙස්සාමි තෙ විතත ආණ්ඩාරෙව හත්තං,
න තං පාපෙ නියොජ්ජස්සං කාමජල සරිථ්ථං.

ඔං ඔලගෙස්සා න ගජ්ඣි වාරවිවරං ගජෙව අලනනො,
න ච විතතකලී පුනපුනං පසතං පාපරතො වරිස්සයි.

යථා කුථරං අදනතං නවග්ගං අංකුසග්ගො
බලවා ආවතෙතති අකාමං, එවං ආවතතයිස්සං හං.

යථා වරගයදමකුසලො සාරපිපවරො දමෙති ආජ්ඣාසං,
එවං දමයිස්සං තං පතිතීතො පඤ්චබලෙසු.

සතියා තං නිබ්බන්ධස්සං පයහතො වො දමෙස්සාමි;
විජියධුරනිග්ගතිතො නසිතො දුරං ගමිස්ස සෙ විතතා”ති

ගාථා අභාසි.

තත් “ඔලගෙස්සාමි”ති: සංවරිස්සාමි නිවාරෙස්සාමි. “තෙ”ති: තං; උපයෝගෙත්ථෙ හිදං සාමිවචනං. තෙ මග්ගනතිවා වචනසෙසො. “ගජ්ඣන”නීති ව හත්තනි අත්තො. “විතතා”ති: අතතො විතතං ආලපති, යථා තං වාරෙත්තකාමො හං දස්සෙතො “ආණ්ඩාරෙව හත්තන”නති ආග. ආණ්ඩාරං නාම පාකාරබ්බස්ස නගරස්ස බුද්ධකාමාරං, සංසරිත ජිද්දෙ ආණ්ඩෙ පකඛිතෙත යනෙතන මුනා අභිනානෙර ධිනෙතිවි විවරිත්තං නසකකා, යෙන මනුස්සගවාස්සමහිසාදිති නෙව නිග්ගතත්තං සකකා, නගරතො බහි නිග්ගතත්තකාමෙති හත්තං යතො පලො නෙත්තා හත්තවරියො ගමනං නිවාරෙති, අථවා ආණ්ඩාරං නාම ඵලිකවාරං තත්තති තිරියං පලිකං පඨපෙත්තා රුකබසුපිසංඛතං ආණ්ඩං පලිකසිසෙ ආවුණති. “පාපෙ”ති: රුපාදීසු උපපජ්ජනකාදිජ්ඣාදි පාපධමෙම තං න නියොජ්ජස්සං න යොජ්ජස්සාමි. “කාමජලා”ති: කාමස්ස ජලභූත යථාති මච්ඡබ්බමිගඵද්දනං ජලං නාම මච්ඡාදිතං තෙසං යථාකාරසාධනං එවං අයොනිසො මනසිකාරුත්තපාත විතතං මාරස්ස කාමාකාරසාධනං හෙතෙති සො සත්තෙත අනත්තෙසු පාහෙති. “සරිථ්ථං”ති: සරිථ්ථෙ උපපජ්ජනකා පඤ්චවොකාරගවෙති විතතං රුපපිච්චබ්බත්තනිහාය සරිථ්ථනති වුච්චති. “ඔලගෙස්සා න ගජ්ඣ”ති: ඔං විතතකලී මයා සතිපඤ්ඤපභොදංගුසෙති වාරිතො න දුති යථාරුපිං ගමිස්සයි අයොනිසො මනසිකාරවසෙත යථාකාමං වහතිත්තං න ලභිස්සයි. යථා කිං? වාරවිවරං ගජෙව අලනනො තග රතො ගජනිරොධතො වා නිග්ගමනාය වාරවිවරණං අලනමානො හත්ති විය. “විතතකලී”ති: විතතකාලකණ්ණි. “පුනපුන”නති: අපරං

පරං. “පසග” නැති: සරහසසංසංසාගසවසෙන පසගනො පාපරතො පාපකමමතිරතො පුබ්බෙ විය ඉදති න වරියාසි. තථා වරිතුං න දසා මිති අතො. “අදගා” නැති: අදමහං ගතපිකකං අසිකතිතං. “නවගා හ” නැති: අවිරගතිතං. “අංකුසගාහො” ති: ගතාවරියො. “බලවා” ති: කායබලෙන ව සුඤ්ඤබලෙන ව බලවා. “ආවනොති අනාම” නැති: අතිවිජ්ජනමෙව විසෙවනතො නිවහොති. “එවං ආවනාසියං” නැති: යථා වුත්තං ගතං ගතාවරියො එවං තං විත්තකලි දුටුවරිතවිසෙ වනතො නිවහනසියාමි. “ධරහසදමකුසලො” ති: උත්තමානං අසා දමිතානං දමනෙ කුසලො තතො එව සාරපි පවරෙ අසාදමසාරපි පුටිපුඬං දමෙති ආර්ඤ්ඤං ආරාධිතං අසාදමමං දෙසකාලානුරූපං සණ්ඨපාරුසෙති දමෙති විතොති නිබ්බිසෙවනං කරොති. “පතිසිතො පඤ්ච බලෙසු” ති: සද්ධාදිසු පඤ්චසු බලෙසු පතිසිතො හුත්වා අසාද්ධි යාදිවිසෙවනතො තං දමසියං දමෙසාමිති. “සතිසා නං නිබ්බි සියං” නැති: ගොවරජකිත්තතො බහි ගතතුං අදෙනො සතිසොතෙන න කවමසානප්පො විත්තකලි තං නිබ්බසියාමි නියමෙසාමි. “පස නානො වොදපෙසාමි” ති: තත් නිබ්බතොනො එව යුත්තපසුතො හුත්වා වොදපෙසාමි සංකිලෙසමලතො තං විරබෙසාමි. “විජිසමුර නිගාහිතො” ති: යථා වුත්තො ඡෙකෙන අසාදමමසාරිතා යුගෙ යොජිතො සුනිගාහිතො යුගනතරගතො නං නාතිකකමති එවං තවපි මම විත්ත විරියධුරෙන නිගාහිතො සකකඩවකාරිතාය සානවි කාරිතාය අඤ්ඤා වහරිතුං අලහනො ඉතො ගොවරජකිත්තතො දුරං බහි නගමියාසි, භාවනානුයුත්තාසි හි කමට්ඨානතො අඤ්ඤං ආසනනං අපි ලකඩණතො දුරමෙවති. එවං පෙරෙ ඉමාති ගාථාහි අත්තනො විත්තං නිගාහනතො විපසානං වසේසො අරහතං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“සුවණ්ණවණ්ණං සමබුඬං බතති සවරලකඩණං
පවනගෙන ගවිජ්ජනං සාලරුජං ව පුපටිතං.

තිණ්ණසන්තරං පඤ්ඤපෙත්වා බුඬසෙට්ඨං අයාවහං;¹
අනුකම්පතු මං බුද්ධො භික්ඛං ඉච්ඡාමි දතවෙ.

අනුකම්පනො කාරුණිකො අසාදසා මහායසො
මම සංකප්පමඤ්ඤාය මරුහි මම අසමෙ.

මරොගිත්වාන සමබුද්ධො නිසීදි පණ්ණසන්තරං;
හලලාතකං ගගෙත්වාන බුඬසෙට්ඨාසාදසං.

මම නිශ්ඤායමානස්ස පරිභුජි තද ජිනො.

තත් විත්තං පසාදෙත්වා අවරුදි ලොකනායකං.

අධාරසෙ කප්පසනෙ යං ඵලං අදදිං නදා;
දුග්ගතිං නාභිජනාමි. ඵලදානස්සිදං ඵලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුබුසුසාසන”නති.

අරහතං පන පඤ්ඤං බ්‍යාකරෙන්නොපි ඉමා ගාථා
අභාසිති.

විජිනාසනසේවරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨිතා.

“උපාරමහවිතො”ති ආයසමනො සසදනනසේවරස්ස ගාථා.
කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධස්ස කභාධිකාරො නත්තුත්තභවෙ
විවච්චපතිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිණ්ණෙනො සදුමුග්ගාරස්ස භගවතො
කාලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිතා බ්‍රාහ්මණානං විජ්ජාසිපෙපස්ස
නිප්පත්තිං ගතො කාමෙ පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිතා අරඤ්ඤ
විහරන්තො එකදිවසං සන්තාරං දිස්වා පසන්නාමානසො අජලිං
පග්ගග්ග අභිත්ථි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙවමනුස්සෙස්ස
සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ මලලරට්ඨං මලලරජකුලෙ
නිබ්බත්තිතා සසදනනාති ලභිතාමො වසප්පනො තකකසිලං
ගතවා සබ්බසිප්පාති සිකම්. සිකම්වා සභියෙන පරිබ්බාජකෙන
සසිංසෙඨ වාරිකං වරමානො අනුපුබ්බෙන සාවතියං භගවන්තං
උපසංකම්භා සභියෙන පුට්ඨපඤ්ඤස්ස විස්සජ්ජයමානෙස්ස සයං ඔතාර
පෙවො පුණ්ණෙනො නිසීදී සමණස්ස ගොතමස්ස වාදෙ දෙසං දස්සා
මිති. අථස්ස භගවා විතතාමාරං ඤාතා සභියස්සතතදෙසනාවාසෙන
ඔවාදං දෙදුන්නා:-

“උපාරමහවිතො දුමෙමධො සුණාති ජිනසාසනං,
ආරකා හොති සද්ධිමමා නහසො¹ පස්ථි යථා.

උපාරමහවිතො දුමෙමධො සුණාති ජිනසාසනං,
පරිහායති සද්ධිමමා කාලපකෙඛව චන්දමා.

උපාරමහවිතො දුමෙමධො සුණාති ජිනසාසනං,
පරිස්සයති සද්ධිමෙම මවෙත්ථ අප්පොදපො යථා.

උපාරමහවිතො දුමෙමධො සුණාති ජිනසාසනං,
න විරුහති සද්ධිමෙම ඛෙතෙන බීජංව සුතිකං.

යො ච කුට්ටික විතොන සුණාති ජිනසාසනං,
ඛෙපෙත්වා ආසවෙ සබ්බෙ සච්ඡිකවා අකුප්පතං.

පප්පය්‍ය පරමං සන්තිං පරිනිබ්බාති අනාසවො”ති

ඉමා පඤ්ඤගාථා අභාසි.

නැව් “උපාරමගවිනේනා”හි: සාරමගවිනේනා දෙසාරොපනා
 ධිපපායොති අනේනා. “දුමෙමධො”හි: නිපපඤ්ඤා. “ආරකා හොති
 සද්ධමමා”හි: සො තාදිසො පුගගලෝ නහො විශ පඨවියා පටිපතති
 සද්ධමමනො දුරෙ ගොති, පගෙව පටිවෙධසද්ධමමනො. න නිං ඉමං
 ධමමවිතයං ආචනාසිති ආදිනා විග්ගාතිකකථං අනුයුත්තං කුතො
 අත්තිපුණං පරියතති. -“පටිභාසති සද්ධමමා”හි: නවවිධලොකුත්තර
 ධමමනො පුබ්බභාසියසද්ධාදිසද්ධමමනොපි පරිගායති. “පටිසුසං
 ති”හි: විසුසංති; කායවිත්තාං පිණ්ණරසං පිතිපාමොඤ්ඤාසල
 ධමමසංභාවනො. “න විරුහති”හි: විරුලිති. වුද්ධිං න පාපුණාති.
 “පුතික”නති: ගොපනලෙපනාදිඅභාවෙන පුතිභාවං පතනං. “ගුණෙන
 විනේනා”හි: ඉත්ථෙහිලකනිණි කරණවචනං, අත්තමනො පමු
 දිනො හුත්වාති අනේනා. “බෙසෙකා”හි: සමුච්ඡිත්තා. “අකුසල”නති:
 අරගතනං. “පපසුසා”හි: පාපුණිත්තා. “පරමං සනති”නති: අනු
 පාදිසෙසනිබ්බාණං තද්ධිගමෙ වස්ස කෙවලං වූපසමනමෙව, න
 කොචි විධෝති නං දසෙසානුං වුත්තං:- “පටිතිබ්බාසියසති අනාස
 ටො”හි. එවං සන්ධාර ඔවදිනො සංවේගන්තො පබ්බජිත්තා විපස්සනං
 පටිපෙකා නවිරස්සෙව අරග්ගනං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“කණ්ණිකාරංව පජ්ජිතං දීපරුකංව ජෙතිතං
 කඤ්ඤංව විරෝවනං අද්දසං දීපදුත්තමං.

කමණ්ඩුලං ධිපෙකාන වාකවිරඤ්ඤා කුණ්ඩකං
 එකංසං අජිතං කත්වා බුද්ධිසෙට්ඨං ඵලිං අහං.

තමකුසාරවිසම-මොහජ්ජලසමාකුලං
 ඤ්ඤාලොකං දස්සයිත්වා නිත්තිණ්ණා ස මහාමුති.

සමුත්තාරෙයි මං ලොකං සබ්බාවන්තං අනුත්තරො
 ඤ්ඤෙහි හෙ උපමා නත්ථි යාවතා ජගතො ගති.

යෙන ඤ්ඤෙහි සබ්බඤ්ඤා සබ්බඤ්ඤාති පවුට්ඨි,
 වජ්ජමහං මහාචීර සබ්බඤ්ඤාං තමනාසවං.

සතසහස්සෙ ඉතො කපෙස බුද්ධිසෙට්ඨං ඵලිං අහං;
 දුග්ගතිං නාඨිත්තාමි. ථොමනාය ඉදං ඵලං.

කිලෙසා කොපිතා මය්ගං-පෙ-කතං බුද්ධියං සාසන”නති.

අරග්ගනං පන පත්වා අඤ්ඤං බ්‍යාකමොත්තොපි ථෙරො ඉමා
 එව ගාථා අභාසිති.

සසදනනපට්ඨක ගාථාවණ්ණනා

නි වසී තා.

“උපසම්පද ව මෙ ලද්දා”ති ආයසමහො සොණය කුමි කණණය ගාථා. කා උපසත්ති? අයං නිර සද්වුත්තරය සගවතො කාලෙ හංසවතිනගරෙ විහවසම්පනොනා සෙට්ඨි හුත්වා උදාරායං ඉසාරියසම්පත්තියං සීනො එකදිවසං සන්තාරං සත්තසගසබ්බිණසවපරි චුතං මහතියා බුද්ධිලිභාය මහනෙත්තා බුද්ධානුභාවෙන නගරං පවිසන්තං දිස්වා පසන්නාමානසො චන්දිත්වා අජ්ඣං කත්වා අරියං. පච්ඡාභන්තං උපාසකෙහි සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා හගවතො සන්තිකෙ ධම්මං සුණන්තො සන්තාරං එකං ත්ඤ්ඤාං කල්පාණ්ඩාකකරණානං අග්ගධර්මානෙ ඤාපෙත්තං දිස්වා සයම්පි තං ධානං පත්තත්වා මහාදානං දත්වා පණ්ඩානං අකාසි. සන්තා වස්ස අනන්තරායතං දිස්වා “අනා ගතෙ ගොතමස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාසනෙ කල්පාණ්ඩාකකර ණානං අග්ගො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. සො තත්ථ යාවජ්ඣං පුඤ්ඤති කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො චිපසයිස්ස හගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා චත්තපට්ඨත්තාති පුරෙන්නො එකස්ස භික්ඛුනො චිවරං සිබ්බෙත්වා අදාසි. පුතා බුද්ධපුඤ්ඤ ලොකෙ බාරාණසියං තත්ත වායො හුත්වා එකස්ස පඤ්චකබුද්ධස්ස චිවරකොටිං ජ්ණණං සටෙත්වා අදාසි. එවං තත්ථ තත්ථ පුඤ්ඤති තත්වා ඉමස්මිං බුද්ධසාදෙ අවනති රට්ඨි කුරුරුසරෙ මහාවිහවස්ස සෙට්ඨිනො පුත්තො හුත්වා තිබ්බත්ති. සොණොතිස්ස නාමං අකංසු. කොට්ඨගසනස්ස කණණ්චිලකුතස්ස ධාරණෙ කොට්ඨගණණාති චත්තබ්බෙ කුමිකණණාති පඤ්ඤපිත්ථ. සො අනුග්ගමෙන වඩිත්වා කුට්ඨමං සණ්ඨපෙනො ආයසමහො මහාකම්මානෙ කුරුරුසරං නිස්සාය පචත්ත පබ්බතෙ විහරන්තො වස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා සරණෙසු ව සිලෙසු ව පනිට්ඨාය තං චතුති පට්ඨයෙති උපට්ඨති. සො අපරිභාගෙ සංසාරෙ සංජනසංවේගො ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා කීවෙජ්ජන කසිරන්ත දසවග්ගං සංඝං සන්තිපානෙත්වා උපසංපජ්ජත්වා කතිපයකාලං ථෙරස්ස සන්තිකෙ වසිත්වා ථෙරං ආපුච්ඡත්වා සන්තාරං චන්දිකුං සාවන්ති. උපගතො සන්තාරං එකගක්කුට්ඨායං වාසං ලභිත්වා පච්ඤසමයෙ අබ්බිඤ්ඤාලස අරියවග්ගියානං උස්සාරණෙන සාමුකාරං දත්වා භාසිතාය “දිස්වා ආදී නවං ලොකේ”ති උද්දනගාථාය පරියොසානෙ විපස්සනං වඩිස්සත්වා අරහත්තං පාපුණි.

තෙන චුත්තං අපදනො:-

“පද්මුත්තගේ නාම ජිනො ආහුතිනං පටිග්ගහො වසිසත්තසගසෙහි නගරං පාවිසී තද.

නගරං පවිසන්තස්ස උපසන්නස්ස නාදිනො රහතාති පජේජාතිංසු¹ තිග්ගොසාහරණා අහුං.

බුද්ධස්ස ආනුභාවෙන හෙරි වජ්ඣංසු තාවදෙ² අභට්ඨතා විණා වජ්ඣංසු බුඬස්ස විසතො පුරං.

1. පනාදිංසු නිග්ගොසො ආසි තාවදෙ. අප. පා.

2. හෙරිවජ්ජනාවිතා සයං විණා පච්ජජන්ති. අප. පා.

බුද්ධසෙට්ඨඤ්ච පසාමි පදුමුත්තරං මහාමුතීං
පාටිතිරඤ්ච පසයිත්වා නන් විත්තං පසාදයි.

අහො බුද්ධා! අහො ධම්මා! අහො නො සත්ඤ්ඤාපදා!
අවේනතායං පුඨවි සහසසි සමපකම්පථ.

සතසහසො ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤාමලිතීං නදා;
දුග්ගතීං නාහිත්තාමි. බුද්ධසඤ්ඤාදිදං ඵලං.

කිලෙසා කිංපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධසා සාසන”තී.

අරහතො පන පතීට්ඨිතො අතතතො උප්පක්ඛායෙන ආවික්ඛිත
තියාමෙන පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු විනයධර්මඤ්චමෙන ගණෙන
උපසම්පදා ධුමනගානං චුමන්තරණං ගණංගණාපාගනං විවරවිප්පවා
සොති පඤ්චවරෙ යාවිතා තෙ සත්ඤ්ඤානිකා ලභිතා පුනදෙව
අත්තතො වසිතට්ඨානං ගතවා උප්පක්ඛායසා නමන්. ආරොවෙසි.
අයමෙත්ථ සංඛෙපො. වින්දාරො පන උද්ගතට්ඨකපායං. ආගතනයෙන
වේදිතබ්බො. * අභිගුහනරට්ඨකපායමපන—උපසම්පන්නො හුතා
අත්තතො උප්පක්ඛායසා සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගතොති විපසානං
වසෙසිත්වා අරහතං පාපුණ්ණි වුත්තං. අපරිභාගෙ විමුත්තිපුබ්බෙන
විහරන්තො අත්තතො පටිපත්තිං පච්චවේක්ඛිත්වා සොමනසාඤ්ඤා
උද්ගතවසෙතන:-

“උපසම්පදා ච මෙ ලද්ධා, විමුත්තො චමි අනාසවො,
සො ච මෙ භාචා දිට්ඨො, විහාරෙ ච සභාවසිං.

බහුදෙවරතීං භගවා අබ්බොකාසෙ’ති නාමසි
විහාරකුසලො සන්ධා විහාරං පාවිසි ගදා.

සන්තර්ඛාන සංඝාටිං සෙය්‍යං කප්පෙසි ගොතමො
සිහො සෙලගුහායංච පභිණ්භයහෙරවො.

නතො කලසාණවාකකරණො සමමාසවිබුද්ධසාවනො
සොණො අහාසි සද්ධම්මං බුද්ධසෙට්ඨසා සමුත්තා.

පඤ්චකඛකො පරිඤ්ඤාය භාවසිත්වාන අප්පං

පපුය්‍ය පරමං සන්තිං පරිනිබ්බාසිසාගානාසවො”ති

ඉමා පඤ්චගාථා අහාසි.

තන් “උපසම්පදා ච මෙ ලද්ධා”ති: යා සා කිවේන්ත දසවග්ගං
තිහුසෙසං. සන්තිපාතෙත්වා අත්තනා ලඛා උපසම්පදා යා ච වරද්ගන
වසෙන සබ්බපච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු විනයධර්මඤ්චමෙන ගණෙන
සන්තරං අනුඤ්ඤානා උපසම්පදා තද්වග්ගං සන්ධායාග. ච සද්දො සමුච්ච
යත්තො, තෙන ඉතරෙපි සත්ඤ්ඤානිකා ලද්ධවරෙ සම්ගණාති.
“විමුත්තො චමි අනාසවො”ති: අග්ගමග්ගෙන සකලකිලෙසවත්ථු
විමුත්තියා විමුත්තො ච අමගි, තතො එච කාමාසවාදීගි අනාසවො

අවතීති යොජනා. “සො ව මෙ භගවා දිට්ඨො”ති: යදන්තං අහං අවතීර්ථිතො සාවච්ඡිංගතො සො භගවා මයා අදිට්ඨපුබ්බො දිට්ඨො. “විහාරෙ ව සභාවසී”නති: න කෙවලං නස්ස භගවතො දස්සනමෙව මයා ලඛිං, අථවො විහාරෙ සත්ථාරා භාරණං සලලකෙඛනිචා වාසෙන්නෙන සහ අවසිං. “විහාරෙ”ති: විහාරසම්පෙති කෙවි. “බහුදෙවරනති”නති: පඨමයාමං භික්ෂුකං ධම්මදෙසනාවසෙන කම්මට්ඨානසොධනවසෙන ව මජ්ඣිමයාමං දෙවානං බ්‍රාහ්මාණං ව කංඛාඡේදනවසෙන භගවා බහුදෙවරන්තිං අබ්බොභාසෙ අතිතා මසි විනිතාමෙසි. “විහාරකුසලො”ති: දිබ්බබ්‍රහ්මආණ්ඩ්‍රරියවිහාරෙසු කුසලො. “විහාරං පාවිසී”ති: අතිවෙලං නිසර්ජ්‍යාවංකමෙති උප්පන්නපරිස්සම්පිනොදනන්තං ගතිකුටිං පාවිසී. “සත්ථෙත්වාන සංඝාටිං සෙය්‍යං කපෙපසී”ති: වතුංගුණං සංඝාටිං පඤ්ඤපෙත්වා සීහ සෙය්‍යං කපෙපසී. තෙනාහ:—“ගොතමො සිගො සෙලගුහායං ව පභිණ්භයභෙරවො”ති. තත්ථ “ගොතමො”ති: භගවන්තං ගොතෙන්න කීතෙතති. “සිගො සෙලගුහායංවා”ති: සෙලස්ස පබ්බතස්ස ගුහායං යථා සිගො මිගරුන් තෙජ්ජස්සදතාය පභිණ්භයභෙරවො දකුණෙන පසෙය්‍යන පාදෙ පාදං අව්වාධාය සෙය්‍යං කපෙපති එවං විහතුත්තාසලො මහංසනඡ්චිතතතගෙනුතං කිලෙසානං සමුච්ඡින්නන්තා පභිණ්භය භෙරවො ගොතමො භගවා සෙය්‍යං කපෙපසීති අන්තො. “නතො”ති: පච්ඡා, සීහසෙය්‍යං කපෙපත්වා තතො චූට්ඨතිඨො “පච්චාතු හං භික්ෂු ධම්මො භාසිතු”නති සත්ථාරා අසේඛසිනොති අන්තො. “කල්‍යාණ චාක්කරණො”ති: සුඤ්ජරවච්ඡිකරණො ලක්ඛණස්මරනාවචනක්ක මොති අන්තො. “සොණො අභාසී සද්ධම්ම”නති: සොලස අරියවග්ගිය සුත්තාති සොණො කුටිකණණො බුද්ධසෙට්ඨස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සම්මුඛා පඨවිකඛතො අභාසීති. ථෙරෙ අග්ගානමෙව පරං විය අවොච. “පඤ්චකඛණේ පටිඤ්ඤායා”ති: පඤ්චපාදනකඛණේ තිති පටිඤ්ඤාති පඤ්චත්වා තෙ පඤ්ඤානො යෙව අජ්ඣං අරියං අරියභික්ඛං මග්ගං භාවයිති පරමං සන්තිං නිබ්බාණං පප්පය්‍ය පාපුණ්ණිං සිනො අනා සවො තතො එව ඉද්දති පරිනිබ්බාසිය්‍යති අනුපාදිසෙසතිබ්බාණ වසෙන නිබ්බාසිය්‍යති.

සොණස්ස කුටිකණණභෙරස්ස ගාථාවණණතා
ති ධරී තා.

“සො වෙ ගරුත”නති ආයස්මතො කොසියස්මරස්ස ගාථා, කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරෙ හත්ථ හත්ථ භවෙ විචට්ඨපතිස්සයං කුසලං උප්පිණ්ණෙනා විසෙසියස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පහොනා එකදිවසං සත්ථාරං දිස්වා පසන්නාවිත්තො උච්ඡ්විකුණ්ඩිකං අද්දසි. සො තෙන පුඤ්ඤ කමෙතන දෙවමත්තසෙසු සංසරන්නො ඉමයම් බුද්ධපාදෙ මගධ රටෙයි බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති. කොසියොතිස්ස ගොතනවසෙන

නාමං අගොසි. සො විඤ්ඤානං පතොනා ආයසමන්තං ධම්මසෙනා පතිං අභිණ්ඨං උපසංකමති, නස්ස සන්තිතො ධම්මං සුණාති. තෙන සාසනෙ පටිලඤ්ඤායො පබ්බජ්ජිතා කම්මට්ඨානං අනුසුඤ්ඤානා නට්ඨරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“නගරෙ බක්ඛුමතියා වාරපාලො අගොසහං,
අඤ්ඤං චිරජං බුද්ධං සබ්බ ධම්මාන පාරගුං;
උච්ඡ්ඛණ්ඩිකං පග්ගයා අද්දසිං සපුට්ඨො අහං.

එකතවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං උච්ඡ්ඛදදිං තද්ද;
දුග්ගතිං නාභිජ්ජාමි. උච්ඡ්ඛද්දනසිද්ධං එලං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පත පඤ්ඤා අත්තනො සම්පත්තිං¹ පච්චවේක්ඛිතා ගරු වාසං සපුට්ඨසුප්පස්සයඤ්ඤා පසංසනො:-

“යො වෙ ගරුතං වචනඤ්ඤා ධිරෙ වසෙ ව තමහි ජනසෙථ පෙමං,
සො ගතතිමා නාම ව ගොති පණ්ඩිතො ඤාතො ව ධම්මෙසු විසෙසි අස්ස.

යං ආපද උප්පතිතා උළාර නකබ්බායසෙනා පටිසංබයනතං,
සො ථාමවා නාම ව ගොති පණ්ඩිතො ඤාතො ව ධම්මෙසු විසෙසි අස්ස.

යො වෙ සමුද්දෙව ධිතො අනෙජෙ ගමනිරපඤ්ඤා නිපුණන්දසයි,
අසංහාරියො නාම ව ගොති පණ්ඩිතො ඤාතො ව ධම්මෙසු විසෙසි අස්ස.

බහුස්සුතො ධම්මධිරෙ ව ගොති ධම්මස්ස ගොති අනුධම්මචාරි,
සො තාදිසො නාම ව ගොති පණ්ඩිතො ඤාතො ව ධම්මෙසු විසෙසි අස්ස.

අත්ඤ්ඤා යො ජානාති භාසිතස්ස අත්ඤ්ඤා ඤාතො න තථා කරෙති
අත්තනතරෙ නාම සගොති පණ්ඩිතො ඤාතො ව ධම්මෙසු
විසෙසි අස්ස”නති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ ‘සො’ති: බතතියාදිසු වතුසු පටිසාසු යො කොචි ‘වෙ’ති: බසත්ති. “ගරුත”නති: සිලාදිගරුගුණසුඛතානං පණ්ඩිතානං. “වචනඤ්ඤා”ති: තෙසං අනුසාසනීවචනං ජනනො යථානුසිද්ධං පටිපර්ඨානො පටිපජ්ජිතො ව නස්ස එලං ජනනොති අත්තො. ‘ධිරෙ’ති: ධිතිසම්පන්නො. “වසෙ ව ගමති ජනසෙථ පෙම”නති: නසම්මං ගරුතං වචනෙ ඔවාදෙ වසෙය්‍ය යථානුසිද්ධං පටිපර්ඨාය්‍ය. පටිපජ්ජිතො ඉමිතා ව නාහං ඔවාදෙන ඉමං ජනිතාදිසුකං චිති වතොති තත්ථ ජනසෙථ පෙමං ගාරවං උප්පාදෙය්‍ය ඉදං හි වයං ගරුතං වචනඤ්ඤා ධිරෙති පදවයෙන වුත්තස්සෙව අත්තස්ස පාකට්ඨ කරණං. “සො”ති: ගරුතං වචනඤ්ඤා ධිරෙ සො යථානුසිද්ධං පටි

පතනියා තත්ව භවතිමා ව නාම ගොති. ජීවිතගෙනුපි නයං අනතිකක
 මනතො පණ්ඩිතො ව නාම ගොති. “ඤ්ඤා ව ධම්මෙසු විෂෙසි
 අස්සා”ති: තථා පටිපජ්ජනො ව නාම ඵල පටිපතනියා වතුත්තං
 අරියසම්මානං ජනනගෙනු ලොකියලොකුත්තරෙසු ධම්මෙසු විජ්ජන
 යාදිවසෙන තෙවිජේරා ඡළභිඤ්ඤා පටිසම්බද්ධානෙතොති විසෙසෙ
 නීති විසෙසි ව සියාති අපේරා. “ඤ”නති: යං පුග්ගලං. පටිපතනියා
 අනතරයභාරණතො “ආපද”ති ලභ්වොගාරසිභුණා බ්‍රහ්මචාරියාදි
 පාකට්ටපටිසංයාමෙව රාගාදිපට්ටිත්තපට්ටිසංයා ව උපපන්නා උලාරා
 බලවනෙතාපි නාසධම්මෙතොතො ත කම්මෙනති න කිඤ්චි මාලෝග්ගි.
 කසමා. “පටිසංඛාන”නති: පටිසංඛායමානං. පටිසංඛාතබල
 ධීහනති අපේරා. “සෙසා”ති: යො දළභතරුහිපි ආපදති අනබල
 නීයො සො ථාමවා ධිතිමා දළභපරකකමො ව නාම ගොති, අනව
 සෙසසංකිලෙසපකඩස්ස අභිභවනානපඤ්ඤාබලසම්මතාය පණ්ඩිතො
 ව නාම ගොති. තථාතුතො ව “ඤ්ඤා ව ධම්මෙසු විෂෙසි අස්සා”ති:
 හං වුත්තත්තමෙව. “ඤ්ඤාද්දම්මිකො”ති: ඤ්ඤාද්දම්මිකො විය ධීහතොවො.
 යථාති වතුරුසිතියොජනසගස්සගමනිරෙ සිනෙරුපාදසම්මෙප මහා
 ඤ්ඤාද්දම්මිකො අධිග්ගිති දිසාති උච්චිතෙති පකතිවාහනති අනිජනතො
 ධීහො අනෙතෙ ගමනිරෙ, ඵලං කිලෙසවාහනති තිත්ථියවාදවාහනති ව
 අනම්මකියතො ධීහො අනෙතෙ ගමනිරස්ස අනුපට්ඨකඤ්ඤාසම්මා
 රෙති අලභ්වොගාරියං නිපුණස්ස සුමුඛස්ස සම්මපට්ටිවසමුප්පාදාදි අත්තස්ස
 පටිවිජ්ජනෙන ගමනිරපඤ්ඤා නිපුණත්වදස්ස අසංගාරියො නාම
 සගොති පණ්ඩිතො සො භාදිසො පුග්ගලො කිලෙසෙති දෙවමාරුදිසු
 තෙනාපි අසංගාරියභාය අසංගාරියො නාම ගොති, යථාවුත්ත
 තපේන පණ්ඩිතො ව නාම; සෙසං වුත්තනායමෙව. “බහුසුප්පා”ති:
 පටිසත්තබ්බාසුසම්මවසෙන බහුසුප්පො, සුත්ත ගෙය්‍යාදි බ්‍රහ්ම සුත්තං
 ඵහස්සාති බහුසුප්පො තමෙව ධම්මං සුවණ්ණභාජනෙ පකතිතතසිත
 වසං විය අවිනස්සනමෙව ධාරෙතීති ධම්මධරෙ ව ගොති, ධම්මස්ස
 ව ගොති අනුධම්මවාරි යථාසුත්තස්ස යථාපට්ටිසත්තස්ස ධම්මස්ස අත්ත
 මඤ්ඤාය ධම්මමඤ්ඤාය නවලොකුත්තරධම්මස්ස අනුරුපධම්මං පුබ්බ
 භාගපට්ටිපද්ධංභං වතුපාරිසුද්ධසිලසුත්තභග්ගසුත්තමධ්මානාදිහෙදං.
 වරති පටිවිජ්ජනිති අනුධම්මවාරි ගොති අජ්ජඅජේජවාති පටිවෙධං.
 ආකංඛනො විවරති සො භාදිසො නාම ව ගොති. “පණ්ඩිතො”ති:
 සො පුග්ගලො යං ගරුං නියාය බහුසුප්පො ධම්මධරෙ ධම්මස්ස ව
 අනුධම්මවාරි ගොති. සො ව භාදිසො තෙන ගරුතා සදිසො
 පණ්ඩිතො නාම ගොති පටිපතනියා සදිසභාවතො තථාතුතො පන
 සො ඤ්ඤා ව ධම්මෙසු විසෙසි අස්ස. හං වුත්තත්තමෙව. “අසම්බුධ
 ගො භ්වතාති භාසිතාස්සා”ති: සො පුග්ගලො සම්මාසම්බුද්ධෙධින භාසි
 නයං පටිසත්තධම්මස්ස අත්තං ජනාති ජනපොතා ව පන ඉධ සිලං.
 වුත්තං ඉධ සමාගි ඉධ පඤ්ඤාති තත්ත තත්ත යථාවුත්තං අත්තඤ්ච
 ඤ්ඤාන තථා කණ්ණති යථා සත්ථාරු අනුසිද්ධං තථා පටිපජ්ජති

“අත්තනගේ නාම සහෝති පණ්ඩිතො”හි: සො එවරුපො පුග්ගලො අත්තනගේ අත්තකාරණසිලාදි අත්තනනමනමෙව උපතිස්සයං භාවා පණ්ඩිතො හොතිහි. සෙසං චුත්තනයමෙව එත් ව පඨමගාථාය “යො වෙ ගරුත”නති ආදිතා සමුපතිස්සයො විසෙසභාවො චුත්තො. දුතියගාථාය “ආපද”ති ආදිතා විරිසුපතිස්සයො, තතිය ගාථාය “යො වෙ සමුදෙව සිතො”ති ආදිතා සමුපතිස්සයො, චතුත්තගාථාය “යො බස්සුතො”ති ආදිතා සතුපතිස්සයො, පඤ්චම ගාථාය “අත්ඤ්ච යො ජනාඪ”ති ආදිතා පඤ්ඤාපතිස්සයො විසෙස භාවතො චුත්තොති වෙදිතබ්බං.

කොසිලපඤ්ඤා ගාථා වණ්ණනා
නි ධ්වි නා.

පඤ්චකතිපානවණ්ණනා

ස ම තතා.

ජනකතිපානෙ

“දික්ඛාන පාපිගිත්ති”හි ආයසමහො උරුමෙලකයාපපෙත්ථරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයමපි, පුරිමබුද්ධස්ස භතාසිකාගේ තත් තත් භවෙ විච්චුපතිස්සයං කුසලං උප්පිණ්ණෙනා පළමුගතරස්ස භග වහො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්ධිවා වයප්පෙනා හස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤෙනා සත්ථාරං එකං භික්ඛුං මහාපරිසානං අග්ගධානෙ ඤපෙහානං දිස්සා සයමපි හං ඤානං පඤ්ඤා මහාදුතං දත්වා පණ්ඩිතාන මකාසි. භගවා වස්ස අනන්තරුයතං දිස්සා “අනාගතො ගොතමි බුද්ධස්ස සාසනෙ මහාපරිසානං අග්ගො භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. සො හත්ථ යාවජ්චං පුඤ්ඤති භාවා තතො ච්චිවා දෙවමත්තස්සෙසු සං සරනො ඉතො වානවුහිකපමත්තෙ පුස්සස්ස භගවතො වෙමාතික කණ්ඩිතානා හුචා නිබ්බන්තො. අඤ්ඤාපිස්ස වෙ කණ්ඩිතාහරෙ අගෙසු. හෙ තයොපි බුද්ධපමුඛං සංඝං පරමාය පුජ්‍ය පුජෙත්වා යාවජ්චං කුසලං භාවා දෙවමත්තස්සෙසු සංසරනො අව්‍යාහං භග වතො නිබ්බන්තො පුරෙහරමෙව බාරණසියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ භාතරෙ හුචා අනුකකමෙන නිබ්බන්තො ගොතනවසෙන තයොපි කස්සපා එව නාම ජනා. තෙ වයප්පතො හයො වෙදෙ උග්ගණ්ණිංසු. හෙසං ජෙට්ඨභාතිකස්ස පඤ්ඤාමාණවකස්සනාති පරිවාරෙ, මජ්ඣිමස්ස නිකායී, කණ්ඩිතස්ස වෙ, හෙ අනතතො ගත්ථ සාරං ඔලොකෙත්වා දිට්ඨධම්මකමෙව දිස්සා පබ්බජ්‍යං රෙවෙසු. තෙසු ජෙට්ඨභාතා අනතතො පරිවාරෙන සසිං උරුමෙලං ගතත්වා ඉසිපබ්බජ්‍යං පබ්බ ජ්ඣා උරුමෙලකයාපො නාම ජනො, මහාගහානදිවංහෙ පබ්බ ජ්ඣො නදිකස්සපො නාම ජනො, ගයාසිසෙ පබ්බජිතො ගයා

කයාපො නාම ජනො. එවං තෙනු ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ඣා තත්ථ තත්ථ වසනෙනු ඛනුන්නං දිවසානං අවමයෙන අමාසං ඛොඛි සතෙතා මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිණිං පටිවිඤ්ඤා සබ්බසුඤ්ඤාණො අනුක්කමෙන ධම්මවක්කං පවතෙතඤ්ඤා පඤ්චවග්ගියථෙරෙ අරගතෙන පතිට්ඨාපෙනා යසපමුඛෙ පඤ්චපඤ්ඤා සහායතො විනෙඤ්ඤා සට්ඨි අරගතෙන “චරථ භික්ඛවෙ චාරිකා”නති විස්සජ්ජෙඤ්ඤා හඤ්චනභියෙ විනෙඤ්ඤා උරුමෙලකයාපයා වසනට්ඨානං ගතඤ්ඤා වසනත්ථාය අග්ගාගාරං පටිසිඤ්ඤා තත්ථ කතං තාගදමන ආදිකං කඤ්ඤා අබ්බුඛි සහසෙසති පාටිභාරියෙහි උරුමෙල කයාපං සපරිසං විනෙඤ්ඤා පබ්බජෙයි. තස්ස පබ්බජිතභාවං ඤ්ඤා ඉතරෙපි වෙ භාතරො සපරිසං ආගතඤ්ඤා සජ්ඣසනභිකො පබ්බජිංසු. සබ්බව ඵහිභික්ඛු ඉඨිමයපත්තා විවරධරු අගෙසුං. සත්ථා තං සමණසහස්සං ආදාය ගයාසිසං ගතඤ්ඤා පිට්ඨිපාසානෙ නිසින්නො ආදිත්ත පරියායදෙසනාය සබ්බ අරගතෙන පතිට්ඨාපෙයි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“පදුමුත්තං නාම ජිනො සබ්බලොකවිදු මුනි
ඉතො සතසහස්සමිති කපෙප උපපජ්ජි වනමුමා

ඔවාදකො විඤ්ඤාපකො තාරකො සබ්බපාණීනං
දෙසනාකුසලො මුඤ්ඤා තාරෙසි ජතතං ඛනුං.

අනුකම්පකො කාරුණීකො භිතෙසි සබ්බපාණීනං
සම්පතෙන තිත්ථියෙ සබ්බ පඤ්ඤාසිලෙ පතිට්ඨයි.

එවං නිරුක්ඛං ආසිංසුඤ්ඤානං තිත්ථියෙහි ව
විචිත්තං අරගතෙනාහි වසිභුතෙහි තාදිහි.

රතනානට්ඨපඤ්ඤාස උග්ගතො සො මහාමුනි
කඤ්ඤානග්ගියසංකාසො ඛතතිංසවරලක්ඛණො

වස්සසතසහස්සාති ආයු විජ්ජති තාවදෙ;
තාවතා තිට්ඨමානො සො තාරෙති ජතතං ඛනුං.

හදහං හංසවතියා බ්‍රාහ්මණො සාධුසම්මතො
උපෙච්චාලොකපජ්ජොතං අස්සොසිං ධම්මදෙසකං.

තද මහාපරිසතිං මහාපුරිසසාවකං
යපෙත්තං එතදග්ගමිති සුඤ්ඤාන මුදිතො අහං

මහතා පරිවාරෙන නිමනෙතඤ්ඤා මහාජිතං
බ්‍රාහ්මණානං සහස්සෙත සහ දුක්ඛදුක්ඛං.¹

මහාදුක්ඛං දදිඤ්ඤාන අභිවාදිය නායකං
එකමනෙත ඤිතො ගට්ඨා ඉමං වචනමමුච්චිං.

තඬි සද්ධාය මෙ විර අසිකාරගුණන ව
පරිසා මහති ගොතු නිබ්බන්ධනසා යති. නති.

තද අවොව පරිසං සතගජ්ජනසුසායො
කර්මකරුණො සත්ථා එතං පසාඨ බ්‍රාහ්මණ.

සොමවණ්ණ මහාබාහුං කමලානනලොචනං
උදගනනුජං හට්ඨං සඬාවනනගුණං මම.

එස පත්ඨගෙන ඤාණං සීග්‍රසොසසා භික්ඛුනො
අනාගතමභි අද්ධානෙ ලව්ඨතෙ තං මනොරථං.

සතසගසො ඉත්‍යො කපෙස මකකාකකුලසමානවො
ගොතමො නාම ගොතෙනන සත්ථා ලොකෙ භවිස්සති.

තස්ස ධරෙමසු දයාදෙ ඔරසො ධරමනිමිත්තො
කස්සෙපා නාම නාමෙන ගෙස්සති සඤ්ඤා සාවකො.

ඉත්‍යො වානවුතෙ කපෙස අනු සත්ථා අනුත්තරෙ
අනුපමො අසද්ධිසො ඵ්‍රස්සො ලොකග්‍රන්ථකො.

සවෙ සබ්බං තමං ගතත්ථා විජවෙත්ථා මහාජටං
වස්සතෙ අමතං වුට්ඨං තප්පයනෙනා සදෙවකො.

තද්ධි බාරණසියං රුජමච්චා අනුමාසෙ
භානරෙ වමාන තයො සබ්බං සංවිස්සත්ථා ව රාජිනො

විරතරූපා බලිනො සභාමෙ අපරාජිතා.
තද්ධි කුටිනො පච්චිනො අමෙහ අග මහිපති.

එථ ගතත්ථාන පච්චිනං සොධෙත්ථා අවච්චි බලං
බෙදං මෙ විජිතං කත්ථා පුනරෙථාති සාසථ.

තනො මයං අවොවුමිහ යදි දෙශ්‍යාසි නායකං
උපට්ඨානාය අමතාකං සාධිස්සාම තෙ තනො.

තනො මයං ලඬවරා භුමිපාලෙන පෙසිතා
තික්ඛිතසත්ථං පච්චිනං කත්ථාන පුනරුපෙච්චි තං

යාවිත්ථා සඤ්ඤාපට්ඨානං රාජනං ලොකනායකං
මුනිවිරං ලභිත්ථාන යාවජ්චං යජ්ඣිතං.

මහග්‍රන්ථානි ව වත්ථානි පණ්ණානි රසානි ව
සෙනාසනානි රමමානි හෙසජ්ජානි භිතානි ව

දත්ථා සසංඝස්ස මුනෙ ධරෙමනුපපාදි භාදිනො
සීලවනො කාරුණිකා භාවනාසුත්තමානසා.

සද්ධි පරිවරිත්ථාන මෙත්තවිත්තෙන නායකං
තිබ්බිතෙ තමති ලොකග්‍රන්ථකං සුජං කත්ථා යථාබලං.

තනො වුතා සනතුසිතං ගතා තත් මහාසුඛං
අනුතුතා මයං සබ්බෙ බුද්ධිපුත්තසිද්ධං ඵලං.

මායාකාරො යථා රතෙ දසෙය්නි විකති බහු
තථා භවෙ භමනෙතාහං විදෙහාසිපති අහුං.

ගුණවෙලයා වානෙසන මිච්ඡාදිධිගතාසයො
තාරකං මහාමාරුලෙහා රූපාය මම සිතුයා.

මවාදං තාදසිත්වාන බුහුණි ධාරදෙනහං
බහුධා සාසිතො සනෙතා දිධිං භිත්වාන පාපිකං.

පුරසිත්වා විසෙසෙන දසකමමපථානහං
හිත්වා තං දෙහමගමිං සග්ගං සභවනං යථා.

පච්ඡිමභවෙ සමපනෙන බුහුබහු අගොසහං,
බාරණසියං ජිතායං ජනො විප්පමහාකුලෙ

මච්චුබ්බාසිප්පභිතො ඕගාගෙත්වා මහාවතං¹
තිබ්බාණං පදමෙසනෙතා ජටිලෙසු පරිබ්බජිං.

තද්ද වෙ භාතෙරං මග්ගං පබ්බජිංසු මයා සහ,
උරුමෙලාය මාපෙත්වා අග්ගමං තිවසිං අහං.

කය්‍යපො නාම ගොතෙන උරුමෙලං නිවාසිතො
තනො මෙ ආසි පඤ්ඤානි උරුමෙලකයාපො ඉති.

තදීසකාසෙ භාතා මෙ නදීකය්‍යපදවහසො,
ආසිප්පකාසො නාමෙන ගගායං ගසකය්‍යපො.

වෙ සතානි කණ්ඩය්‍ය නිණ් මජ්ඣය්‍ය භාතුනො
මම පඤ්චසතානුතා සිග්ගා සබ්බෙ මමාහුතා.

තද්ද උපෙපච්ච මෙ බුද්ධො කත්වා තානාවිධානි මෙ
පාරිභෙරානි ලොකගෙහා විනෙසි තරසාරජි.

සහග්ගපරිවාරෙන අගොසිං එතිභික්ඛුකො
තෙගෙව සහ සබ්බෙති අරහත්තං අපාපුණිං.

තෙ වෙ වඤ්ඤා ව බහවො සිග්ගා මං පරිවාරිසුං
සාසිතුං ව සමනෙරාගං තනො මං ඉසිසුත්තමො

මහාපරිසභාවගමිං එතදග්ගෙ ධපෙසි මං.
අගො බුද්ධො කතං කාරං සථලං මෙ අජයථ.

කිලෙසා කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධියා සාසන"නති.

අරහත්තං පන පත්වා අත්තනො පටිපත්තිං පච්චිවෙකඛිත්වා සිහ
නාදං තදනෙතා:-

“දිඤ්ඤාන පාටිගිණිති ගොතමස්ස යසස්සිනො
න තාවාහං පණ්ඨිතං ඉස්සාමානෙන වඤ්චිතො.

මම සංකප්පමඤ්ඤාය වොදෙසි තරඹාරම්,
තතො මෙ ආසි සංවෙගො අබ්බතො ලොමහංසනො.

පුබ්බෙ ජට්ට්භුතස්ස යා මෙ ඉඬි පරිතරිතා,
තාහං තදා තිරිඬිකතො පබ්බජං ජිනසාසනෙ.

පුබ්බෙ යඤ්ඤාන ධනතුළො කාමධාතුපුරකකතො
පච්ඡා රාගඤ්ච දෙසඤ්ච මොහංවාපි සමුත්තිං.

පුබ්බෙතිවාසං ජනාමි, දිබ්බවක්ඛං විසොධිතං,
ඉඬිමා පරච්ඡිත්තඤ්ඤා දිබ්බසොතං ව පාපුණ්ණිං.

යස්ස වන්ධාය පබ්බජිතො අභාරස්මා අනගාරියං

සො මෙ අන්තො අනුප්පන්නො සබ්බසංයොජනකකියො”ති

ඉමා ඡ ගාථා අභාසි.

තත් “දිඤ්ඤාන පාටිගිණිති”ති: නාගරාජදමනාදිති අඬුක්ඛි
සහස්සාති පාටිගාරියාති දිඤ්ඤා, පාටිගිරං පාටිගෙරං පාටිගාරියනතිති
අත්තො එකං බ්‍රහ්මනමෙව නාතං. “සසස්සිනො”ති: ආදිනා සදෙ
වනෙ ලොකෙ යථාභූතං පත්ථිතතිසද්දස්ස “න තාවාහං පණ්ඨි
තං”න්ති: යාව භගවා “නෙවබො තිං කස්සප අරහා නාපි අරහන්ත
මග්ගං සමාපනෙතා, සාපි තෙ පටිපදා නත්ති යාය තිං අරහා වා අස්ස
අරහන්තමග්ගං වා සමාපනෙතා”ති න තජෙජ්ඣ න තාවාහං පණ්ඨිතං
පණ්ඨිතං නාසාසිං. තිං භාරණා? ඉස්සාමානෙන වඤ්චිතො, ඉමස්ස
විසි සාවකත්තං උපගතෙ මම ලාභසක්කාරො පරිහාසියස්සති ඉමස්ස
එව වඩ්ඪියස්සතිති එවං පරසමපත්ති අසහනලක්ඛණාය ඉස්සාය වෙව
අහං ගණපාමොනොබො බ්‍රහ්මජනසමවතොති එවං අබ්බතනතිලක්ඛ
ණෙන මානෙන ව වජිතො පලබ්ධිතො හුත්වාති අන්තො. “මම සංකප්ප
මඤ්ඤාය”ති: මග්ගං චිච්ඡාසංකප්පං ජනිත්වා යංගි මං භගවා උත්තරි
මනුස්සධම්මා ඉඬිපාටිගරියං දස්සෙසි. තං දිඤ්ඤා “මග්ගිකො බො මහාසම
ණො මහානුභාවො”ති විනෙත්තො “නතෙව බො අරහා යථා අහ”න්ති
එවං පවත්තං මිච්ඡාපිත්තකං ජනනෙතාපි ඤ්ඤපරිපාකං ආග
මෙනො අජ්ඣුපෙබො පච්ඡා තෙරජරාය මජ්ඣෙක සමන්තා උදකං
උස්සාදෙත්වා රෙණුගතාය භූමියා වංඝමිත්වා තෙන ආභතාය නාවා
ය සීතො තදාපි මග්ගිකොති ආදිකං විනෙත්තො පුන “නතෙවබො
අරහා යථා අහ”න්ති පවත්තිතං මිච්ඡාසංකප්පං ඤ්ඤාති අන්තො.
“වොදෙසි තරඹාරම්”ති: තදා මෙ ඤ්ඤපරිපාකං ඤ්ඤා නෙව බො
තිං අරහාති ආදිනා පුරිසදම්මසාරම් සත්ථා මං වොදෙසි තිග්ගණි.
“තතො මෙ ආසි යංවෙගො අබ්බතො ලොමහංසනො”ති: තතො
යථාච්ඡිත්තවොදනාගෙනු එත්තකං කාලං අභූතපුබ්බතාය අබ්බතො

ලොමහංසනො අනරගාව සමානො අරගාති මඤ්ඤිනති සංවෙගො සගොත්තපෙසා ඤ්ඤාපාදො මග්ගං අගොයි. “ජවිලකුතසසා”ති: තාප සභුතසස. “ඉඛි”ති: ලාභසන්ධාරමයං ඉඛි. “පඤ්ඤාතිකා”ති: අපමනති කා, තාගනති තං අගං, තදති ගගවතො වොදනාය සංවෙගුප්පන්ති කාලෙ. “ගිරං කඤ්ඤා”ති: අපෙඤ්ඤා ඡතෙඤ්ඤා අනපෙකෙඤ්ඤා හුළාති අපෙඤ්ඤා. කෙච්ඡි පනෙත්ථ ඉඛිති ච වදන්ති. තදග්ගතං, තද තසස අඤ්ඤාන ලාභී භාවතො. තථාති වුත්තං: “කාමධාතුපුරකඛනො”ති. “සකෙඤ්ඤාන සනතුටෙඨා”ති: යඤ්ඤං යජිතා සග්ගපුඨං අනුගමිසසාමි අලමෙත්තා වතාති යඤ්ඤා යජිතෙන සනතුටෙඨා නිට්ඨිතකිච්චයඤ්ඤා. “කාමධාතු පුරකඛනො”ති: කාමපුත්තං ආරබ්භ උප්පන්නතණ්ඤා යඤ්ඤාය ජනෙන කාමලොභං පුරකඛනා ඕතො සො වෙ යඤ්ඤා පාණාති පාතපට්ඨංගුත්තො ගොති න තෙන සුගතිං සකසා ලබ්බං තති අතු සලසස ඉටෙඨා කනෙනා විපාකො නිබ්බතනති. යා පන තත්ථ දුනාදි කුසලවෙහනා තාය සති පච්චයසම්මායෙ සුගතිං ගවෙජ්ජයාති. “මෙජා”ති: තාපසපඛිඤ්ඤා පච්ජං සඤ්ඤා ඔවාදෙන තාපසලභිං පගාය වතුසච්චකම්මට්ඨානානුගොගකාලෙ. “සමුගති”නති: විපසන්තං උත්සුකකාපෙඤ්ඤා මග්ගපට්ඨාපියා රාගඤ්ඤා දොසඤ්ඤා මොහඤ්ඤා අනව සෙසෙනා සමුග්ගානෙයි. යසමා පනායං පෙරො අරියමග්ගන රාගාදයො සමුග්ගනෙනායෙව ජළභිඤ්ඤා අගොයි. “නාමො”ති: අත්තනො ජළභිඤ්ඤාභාවං දයෙසෙනො “පුඤ්ඤා නිවාසං ජානාමි”ති ආදිවාග. තත්ථ “පුඤ්ඤානිවාසං ජානාමි”ති: අත්තනො පරෙසඤ්ඤා පුඤ්ඤානිවාසං අතිතාපු ජාතිපු නිබ්බතනකට්ඨෙඤ්ඤා ඛද්දුපතිබ්බෙඤ්ඤා ව පුඤ්ඤා නිවාසඤ්ඤානෙත ගත්ථගලෙ ආමලකං විය පච්චිකම්මො ජානාමි. “දිබ්බමනු විසොධිතා”නති: දිබ්බවිහ්නුඤ්ඤා විසොධිතං පනතිවකුන්තා ආපාඨගතං පනතිරූපං විය දිබ්බං මානුසං දුරන්ති රොගිතං අනිපුබ්බෙඤ්ඤා රූපං විභාවෙභුං සමත්ඤ්ඤානං භාවනාය මියා විපුඤ්ඤා කතා පටිලද්ධනති අපෙඤ්ඤා. “ඉඛිමා”ති: අධිධානිධිවිකුඛ්ඤා ඤ්ඤාආදිති ඉද්ධිමා ඉද්ධිවිධිඤ්ඤාලාභීති අපෙඤ්ඤා. සරාගාදිගෙදසස පරෙසං විත්තසස ජානනො පරවිත්තඤ්ඤා වෙතොපරියඤ්ඤා ලාභීති වුත්තං ගොභ “දිබ්බසොනඤ්ඤා භාපුඤ්ඤා”නති: දිබ්බසොන ඤ්ඤාඤ්ඤා පටිලභි. “සො මෙ අපෙඤ්ඤා අනුප්පනො සබ්බසංසොජ නක්ඛණො”ති: යො සබ්බසං සංයොජනානං ඛයභුතො ඛයෙන වා ලද්ධිබ්බො සො සදෙඤ්ඤා පරමෙඤ්ඤා ව මියා අරියමග්ගාධිගමිනො අධිගතොති. එවමෙභාය ගාථාය ථේරසස අඤ්ඤාබ්භාභරණං අගො සිති වෙදිතබ්බං.

උරුමෙලකසසපෙථරසස ගාථාවණ්ණනා

නි ඩ්ඪි තා.

“අනිතිනා විශ්”ති ආයස්මතො හෙතිවත්තානිපේරස්ස භාටා. කා උප්පත්ති? අයච්චි පුරිමබ්බදොසු කතාධිකාරො තත්ත තත්ත භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා ඉතො එකනවුතෙ කප්පෙ විසෙසියස් ගග වතො කාලෙ වෙර්ජකුලෙ නිබ්බන්ධිත්වා විඤ්ඤාතං පඤ්ඤා වෙර්ජකුලෙ නිප්පත්තිං ගතො විපස්සියස් ගගවතො උපධ්වානං අසොකං නාම ථේරං බ්‍යාධිතං අරොගං අනායි. අඤ්ඤාසංඝො සත්තානං රොගාති භූතානං අනුකම්පාය හෙසජ්ජං සංවිද්හි. සො හෙත පුඤ්ඤකමෙවන දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මිං බ්‍රහ්මදාදෙ පුබ්බස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස පුතො හුත්වා නිබ්බන්ධි. තස්ස නිතිවත්තොති ගබ්භ කාලෙ පරිස්සයං අපගරිත්වා පරිපාලිතාය හෙතිවත්තානිති නාමං අකංසු. සො අත්තනො කුලානුරූපාති විජ්ජධ්වානාති සිප්පාති ව සිකම්නො වසිසිති. නද් චාණකොසු පුබ්බස්ස පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියං ධීරියාසු උපායකොසලලඤ්ච දිස්වා “අයං ඉමස්මිං රජකුලෙ පතිධං ලහනො මං අනිභවෙය්‍යා”ති ඉස්සාපකතො රඤ්ඤ ව්‍යුගුහෙන න හං බ්‍රහ්මානාගරෙ බිපාපෙසි. හෙතිවත්තානි පිභුබ්බිකාගාරප්ප වෙසං සුත්වා භිෂ්ඨා පලාසිත්වා වනවාසිතේරස්ස සන්තිකං ගතත්වා අත්තනො සංවෙගකාරණං ථේරස්ස කපේත්වා පබ්බජිත්වා කම්මධ්වානං ගගත්වා අබ්බොකාසිකො හෙසජ්ජකො ව හුත්වා විහරති. සිභුණ්ණ අගණ්ණෙනා සමණධම්මමෙව කරොති, විසෙසෙනා බ්‍රහ්මවිහාර භාවන මනුස්සති. තං දිස්වා මාරො පාපිමා “න ඉමස්ස ඔම විසයං අනිකක්ඛිතුං දස්සාමි”ති විකම්පකාමො සස්සානං නිප්පත්තිකාලෙ ඛින්නගොපකම්මණ්ණන ථේරස්ස සන්තිකං ගතත්වා තං උත්තරෙජ්ජෙනා:-

“අනිතිනා විශ්, බලනො සාලි, න ව ලහෙ පිණ්ඩං, කම්මනං කස්සං”
හං සුත්වා ථේරො:-

බ්‍රහ්මප්පමෙය්‍යං අනුස්සර, පසන්නා
පිතියා පුට්ඨරිථො තොතිසි සත්තමුදග්ගො.
ධම්මප්පමෙය්‍යං-පෙ-සංඝප්පමෙය්‍යං.

තං සුත්වා මාරො:-

අබ්බොකාසෙ ව විහරසි සිහා ගෙමන්තිනා ඉමා රත්තියො
මා සිහෙන පරෙතො විහඤ්ඤිතො; පටිස සං විහාරං
පුට්ඨිහග්ගලං.

අථ ථේරො:-

පුට්ඨස්සං වහස්සං අප්පමඤ්ඤයො තාති ව පුට්ඨෙනා විහරිස්සං;
නාහං සිහෙන විහඤ්ඤිස්සං අනිජ්ජෙනා විහරෙනො”ති

ආහ:-

තත්ත “අනිතිනා විශ්”ති: විතිසො කොට්ඨාසාරං උපතොති සපිකා
තත්ත සාමිකා බලනො මා ඝරං උපතිනාති අත්තො. විතිගගණෙන
වෙත්ත ඉහරමපි ධඤ්ඤං සංගණන්ති. සාලියො යෙභුගෙය්‍යන විතිතො

පච්ඡා පච්චනතී ආග. “**බලගනා සාලි**”ති: බලං බඤ්ඤකරණධර්මානං ගතා තත් රාසිවිසේන මද්දනජවනාදිවිසේන අවට්ඨිතාති අපේඨා. පඛානබඤ්ඤදක්ෂනත්ථං චෙත්ථ සාලිනං විසුං ගගණං උභයෙනපි ගාමෙ ගාමතො බති ව පරිපුණ්ණං ධීතනාති දස්සෙති. “**න ව ලගෙ පිණ්ණ**”නති: එවං සුලභබඤ්ඤ සුභික්ඛකාලෙ අගං පිණ්ඩමනාවපි න ලගාමි. ඉද්දති කථමගං කස්සං අගං කථං කසිස්සාමි කථං ජ්විස්සාමිති පරිගාසකෙත්තිං අකාසි. තං සුඛාං පෙරො අයං වරානො අත්තනා අත්තනො පචතතිං මග්ගං පකාසෙසි. මයා පත ව අත්තා ඔවදි තබ්බො නයිමස්ස කිසද්වි කපේතබ්බනති වත්ථුත්තයානුස්සතියං අත්තනානං නියොජේනො “**බුද්ධිමප්පමෙය්**”නති ආදිනා තිස්සො ගාථා අභාසි. තත් “**බුද්ධිමප්පමෙය් අනුස්සර පසන්නා**”ති: සවාස නාය අවිජ්ජානීද්දය අවනතවිගමෙන බුද්ධියා ව විකසිත ගාවෙන බුද්ධිං ගතවත්තං පමාණකරණානං රුගාදිකිලෙසානං අභාවෙන අපරිමාණගුණසමිතිතාය අප්පමෙය් පුඤ්ඤකෙබ්බතතාය ව අප්පමෙය් ඔපප්පනලක්ඛණෙන අභිප්පසාදෙන පසන්නො පසන්නාමාන සො “**ඉතිපි සො ගතවා අරගං සමමා සද්වුද්ධො**”ති ආදිනා අනුස්සර අනු බුද්ධාරමමණං සතිං පවත්තති. “**පිතිසා පුඨසද්ධෙර් හොගිසි සත්තමුද්දගො**”ති: අනුස්සරනොව ඵරණලක්ඛණාය පිතිසා සත්තං සබ්බද පුච්ඡෙරො පිතිසමුද්ධානපණීතරුපෙති අපේඨාත්ථවසරිතො උභෙගගිතිසා උද්දගො කායං උද්ගහං කඛා ආකාසං ලංඝිකුං සමපේඨා ව හවෙය්සාසි. බුද්ධානුස්සතිසා බුද්ධාරමමණං උදාරං පිතිසොමනස්සං පරිසංවෙදෙය්සාසි. යතො සිද්ධුණොති විය ජ්ඣෙත්වා පිපාසාතිපි අනභිභූතො හොගිසිති අපේඨා. “**බමම**”නති: අරියං ලොකුත්තරධම්මං. “**සංඝ**”නති: අරියං පරමෙත්ථ සංඝං. සෙසං චුත්තනායමෙව. “**අනුස්සර**”ති: පනෙත්ථ “**සංකඛාතො ගතවතා ධම්මො**”ති ආදිනා ධම්මං “**සුපරිප්පන්නො ගතවතො සාවකසංඝො**”ති ආදිනා සංඝං අනුස්සරාති යොජේතබ්බං. එවං පෙරෙන රත්තත්තාය ගුණානුස්සරණෙ නියොජනා අත්තති ඔවදිතො සුත මාරො විවෙ කවාසතො නං විවෙවෙකුකාමො තිහෙසිතාවං විය දස්සෙන්නො “**අබ්බොක්ඛාසෙව විහරසි**”ති පඤ්චමං ගාථමාග. තස්ස පේඨා:-භිං තිකුබු අබ්බොක්ඛාසෙ භොනවි අපරිච්ඡන්නෙ විවච්චගණෙ විහරසි ඉරියාපපේ කප්පෙසි ගොමනතිකා ගිමපාතසමයපරියාපනාං ඉමා සිතා රත්තියො වත්තනාති භසමා සිහෙත පරෙතො අභිභූතො සුඛා මා විගඤ්ඤෙත්වා විකාභං මා ආපජ්ජි මා කිලමි. පුස්සිතයාලං පිහිත කවාටං සෙනාසනං පරිසෙවන්නො සුබවිහාරො හවිස්සාසිති. නං සුඛා පෙරො න මග්ගං සෙනාසනපරිසෙසනාය පයොජනං එපේඨ වාගං සුබවිහාරීති දස්සෙන්නො “**පුස්සිස්ස**”නති. ආදිනා ඡ්වං ගාථමාග.

තත් “**පුස්සිස්සං වග්ගස්සා අප්පමඤ්ඤාසො**”ති: අප්පමාණ ගොචරතාය අප්පමඤ්ඤාති ලද්ධිවොගාපර වත්තාරො බුග්ගිගාපර

පුබ්බසං පුබ්බසාමි කාලෙත කාලං සමාපජ්ජාමි. “නාගි ච පුබ්බතො විහරිසං”නති: නාගි අප්පමඤ්ඤාගි පුබ්බතො සජ්ඣානසුඛො හුතො විහරිසං. චත්තාරොපි ඉරියාපථෙ කප්පෙසාමිති. තෙන මග්ගං සබ්බකාලං පුබ්බමෙව, න දුක්ඛං; යතො නාගං සිතෙන විගඤ්ඤිසං, අනතරට්ඨකෙපි ගිමපාතසමයෙ නාගං සිතෙන කිලමිසාමි; තත්ථො අනිජ්ඣො විගරන්තො විතතස්ස ඉජ්ඣකාරණානං බ්‍යාපාදදිනං සුප්ප භිණ්ණතා පඨවාසුපාදානිජ්ඣතා ච අභාවතො සමාපත්තිසුඛෙනෙව පුබ්බතො විහරිසාමිති. එං. ථෙරො ඉමං ගාථං වදන්තොසෙව විපස්සනං චරෙස්සිත්වා අරගහණං සම්ප්පාදි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“නගරෙ බඬුමනියු වෙජ්ජා ආසිං පුබ්බකිත්තො,
ආතුරානං සුදුක්ඛිනං මහාජනසුඛාවගො.

බ්‍යාධිතං වරන්තං දිස්වා සිලවන්තං මහාජුතිං
පසන්නාවුත්තො සුමනො හෙසජ්ජමදදිං තදා.

අරොගො ආසි තෙනෙව සමිණො සංවුති නුයො
අසොකො නාම නාමෙන උපට්ඨාකො විපසිත්තො.

එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං ඔසධමදසහං;
දුග්ගතිං නාභිජ්ජාමි. හෙසජ්ජස්ස ඉදං එලා.

ඉතො ච අට්ඨමෙ කප්පෙ බුද්ධො සුවච නාමකො
සත්තරහනසම්පන්නො චක්ඛවහති මහබ්බලො.

කිලෙසා කොට්ඨා මග්ගං-පප-නගං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

එත්ථ ච බිඤ්ඤාපරපඤ්ඤා කාලෙ ඉමස්ස ථෙරස්ස උප්පන්නත්තො
නතිසසගිතිසං ඉමා ගාථා සංඝිතාති ථෙදිහබ්බං.

තොතිමජ්ඣානිකෙවරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨි නා.

“සස්ස සබ්බමවාදිසු”ති ආයස්ථතො මහානාගකෙවරස්ස ගාථා.
කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධසු කහාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ
විච්චුප්පතිස්සයං කුසලං උපවිණ්ණන්තො කකුසඬ්ඛස්ස භගවතො
කාලෙ කුලගෙයෙ නිබ්බන්ධිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො එකදිවසං කතු
සත්ථං භගවන්තං අරඤ්ඤං අජෙඤ්ඤාගහෙත්වා අඤ්ඤානරසමිං රුක්ඛ
මුලෙ කුතසුඛෙන නිසින්නං දිස්වා පසන්නාමිතසො දුඝ්ථිමථලං අදාසි.
සො තෙන පුඤ්ඤභවෙමන දෙවමිත්‍රස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං
බුද්ධාපාරාදෙ සාහෙගෙ මධුවාසෙට්ඨස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො
හුතො නිබ්බන්ති. මහානාගොතිස්ස නාමං අගොසි. සො විඤ්ඤානං
පත්තො භගවති සාහෙගෙ අජන්තෙන විගරන්තෙ ආයස්ථතො

ගවමපතිනේරසා පාවිහාරියං දිස්වා පවිලඛාසදොධා පේදසෙස්ව.
සතතිනෙ පබ්බජිතා තසෙස්වාදෙ යතා අරහතං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“කතුසලො නාම ගගවා සබ්බමමාන පාරගු.
ගණමා වුපකට්ඨා සො අගමාසී චිත්තනරං.

බිජජුරං ගගෙනාන ලහාය ආවුණිං අගං;
ගගවා ච තමහි සමසෙ කොයඪි පබ්බතනනරෙ.

දිස්වානගං දෙවදෙවං බිජජුරං අදසගං.
ඉමසමිං එකකපසමිං යං එලං අදදිං තදු;

දුග්ගතිං නාහිජනාමි. එලදුතසයිදං එලං.

කිලෙසා කොපිවා මග්ගං-පෙ-කතං වුඛස්ස සාසන”තති.

අරහතං පන පචා විමුක්තිසුඛෙන විහරනො පෙරො
ජබ්බග්ගියෙ හිකුචු සමුගමවාරිසු ගාරවං අතවා විහරනො දිස්වා
තෙසං ඔවාදදුතවසෙන:-

“යස්ස සමුගමවාරිසු ගාරවො නුපලබ්භති,
පරිගායති සද්ධමමා මවෙජා අපෙපාදනෙ යථා.

යස්ස සමුගමවාරිසු ගාරවො නුපලබ්භති,
න විරුහති සද්ධමෙම ඛෙතෙන බිජංව පුතිකං.

යස්ස සමුගමවාරිසු ගාරවො නුපලබ්භති,
ආරකා ගොති නිබ්බාණං ධම්මරාජස්ස සාසනෙ.

යස්ස සමුගමවාරිසු ගාරවො උපලබ්භති,
න විගායති සද්ධමමා මවෙජා බගෙවාදනෙ යථා.

යස්ස සමුගමවාරිසු ගාරවො උපලබ්භති,
සො විරුහති සද්ධමෙම ඛෙතෙන බිජංව හද්දකං.

යස්ස සමුගමවාරිසු ගාරවො උපලබ්භති,
සතතිනෙ ගොති නිබ්බාණං ධම්මරාජස්ස සාසනෙ”ති

ඉමා ජ ගාථා අභාසි.

තත්ථ “සමුගමවාරිසු”ති: සමානං වුගමං සිලාදිධම්මං වරතති
සමුගමවාරිනො, සිලදිට්ඨිසාමඤ්ඤගතා සගධම්මිකා; හෙසු. “ගාර
වො”ති: ගරුභාවො සිලාදිගුණනිමිත්තං ගරුකරණං. “නුපලබ්භ
ති”ති: න විජ්ජති තපපවත්තති නඋපතිට්ඨතීති අපෙථා. “නිබ්බා
ණං”ති: කිලෙසානං නිබ්බාපනභො කිලෙසකධානි-අපෙථා. “ධම්ම
ග්ගස්ස”ති: සත්ථුනො; සත්ථාහි සදෙවකං ලොකං යථාරහං ලොකීය
ලොකුත්තරෙන ධම්මෙන රජෙති නොසෙතිති ධම්මරාජ. එත්ථ ව ධම්ම
රාජස්ස සාසනෙති ඉමිනා නිබ්බාණං නාම ධම්මරාජස්සෙව සාසනෙ

හ අඤ්ඤාත්. හත් යො සමුගමවාරිපු ගාරවරගිහො සො යථා තිබ්බාණං ආරකා ගොති, හථා ධම්මරාජස්ස සාසනභොජි ආරකා ගොතිති දසෙය්‍යති. “බ්බෙහාදසෙ”ති: බහුදසෙ. “සහගිසෙ ගොති නිබ්බාණ”නති: තිබ්බාණං තස්ස සන්තිකෙසමිපෙ එව ගොති. සෙසං වුත්තනයමෙව. ඉමා එවම පෙරස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණගාථා අගෙසු.

මහානාගසෙවරස්ස ගාථාවණණනා
ති වසී හා.

“කුලො ශිවට්ඨික”නති ආයසමහො කුලසෙවරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමෙ පුරිමබ්බදෙධිපු කතාධිකාරො තත් තත් හවෙ පුඤ්ඤති උපට්ඨිණ්ණෙනා ඉමයමි බුද්ධිපාදෙ සාවච්ඡිං කුට්ඨියකුලෙ තිබ්බගහිතො කුලොති ‘උදධිකාමො විඤ්ඤනං පනෙනා සත්ථ සන්තිකෙ ඔමමං සුචා පටිලභාසදෙධා පබ්බජී. සො ව රාගවරිතතතා තිබ්බරාගජ්ජිකො ගොති, තෙනස්ස අභිකඛණං කිලෙසා විතතං පරියාදය තිට්ඨතුති. අථස්ස සත්ථා විතතාචාරං ඤාතො අසුභගමමධානං දතො “කුලෙ තයා අභිණ්ණං සුසානචාරිකා වරිතබ්බා”ති ආග. සො සුසානං පටිස්ථා උද්ධුමාතකාදිති තාති තාති අසුභාති දිස්වා තං වුහුත්තං අසුභමිනයිභාරං උප්පාදෙතො සුසානතො නිකඛන්ත මහෙත්වා¹ කාමරුගෙන අභිභුය්‍යති, පුන හගවා තස්ස තං පවත්ති. ඤාතො එකදිවසං තස්ස සුසානචාරිකා ගතකාලෙ එකං තරුණීජි රූපං අධුනා මතං අවිතච්ඡිං නිමිණීත්වා දසෙය්‍යයි. තස්ස තං දිට්ඨමිත්තස්ස ජීවමානවිසභාගවත්ථසමිං විය සග්ගා රුගො උප්පජ්ජී. අථ තං සත්ථා තස්ස පෙකඛන්තසෙසං නවති වණ්ණමුලෙති පශ්‍යරමානා සුචිං කිම්කුලාකුලං අහිවිය ඝිහච්ඡං දුග්ගකුලෙත්ථපටිකකුලං කතො දසෙය්‍යයි. සො තං පෙකඛන්තො විරහනවිතො හුචා අධ්‍යාසී. අථස්ස හගවා මහාසං එරිතො සතිං ජනනෙතො:-

“ආතුරං අසුචිං පුච්චං පස්ස කුලෙ සමුස්සයං
උග්ගරන්තං පග්ගරන්තං බාලානං අභිනජ්ඣිත”නති

ආග.

හං සුචා පෙරො සමමදෙව සරිසභාවං උපධාරෙතො අසුභ සඤ්ඤං පටිලහිතො තත් පඨමං කුතං නිබ්බන්තො තං පාදකං කතො විපස්සනං වසෙස්සො අරහත්තං පාපුණීතො අත්තතො පටි පත්ති. පච්චවෙකඛිතො:-

“කුලො සිවට්ඨිකං ගන්තො අද්දසං ඉතිමුජ්ඣිතං
අපට්ඨං සුසානසමිං බජ්ජන්තිං කිමිති පුට්ඨං.

ආතුරං-පෙ-බාලානං අභිනජ්ඣිතං
බමමාදසං ගහෙතොන ඤ්ණදස්සනපත්තියා

පඩුවෙකකිං ඉමං කායං භූමිං සන්තරාමාගිරං
 යථා ඉදං තථා එතං යථා එතං තථා ඉදං
 යථා අභො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා අභො
 යථා දිවා නථා රතනිං යථා රතනිං තථා දිවා
 යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ.
 පඤ්චගිකොත කුරියෙත න රතී ගොති භාදිසි

යථා එකග්ගචිත්තං සමමා ධම්මං විපස්සතො”ති

උද්‍යනවසෙන ඉමා ගාථා අභාසි.

තත් “කුලලා”ති: අත්‍යන්තමෙව පේරො පරං විශ්‍ය භාසී වදති.
 “ආතුර”නති: නානප්‍රාසාරෙහි දුක්ඛෙහි අභිභ්‍යාසනිපිළිනං. “අසු
 ඩ්‍රි”නති: සුචිරිහිතං ජේතුමත්තං පටිකකුලං. “සුභ්‍රි”නති: දුග්ගතියං.
 “සංඝා”ති: සංභාවතො ඔලොකෙහි. “කුලලා”ති: ඔවාදකාලෙ
 හගවා පේරං ආලපති. උද්‍යනකාලෙ පන පේරෙ සයමෙව අත්‍යන්තං
 වදති. “සමුග්ගස”නති: සරිරං “උග්ගජනන”නති: උද්ධං වණ්නුබෙහි
 අසුචිං සවන්තං. “පග්ගජනන”නති: අභො වණ්නුබෙහි සවන්තොව
 අසුචිං සවන්තං. “බාලානං අභිනංදිත”නති: බාලෙහි අතිප්‍රථුර්ථ
 නෙහි දිවයිහණ්‍යාමානාදීහි අහං මමනති අභිනිවිස්ස නාදිතං.
 “ධම්මාද්‍යක්ඛ”නති: ධම්මමයං ආද්‍යක්ඛං. යථා හි සත්‍යා ආද්‍යසෙන
 අත්‍යන්තො මුඛෙ කායෙ වා ගුණදේශෙ පස්සනති, එවං සොගාවම්පරො
 යෙන අත්‍යන්තොව සංකිලෙසමොද්‍යනධම්මෙව යථාවතො පස්සති, නං
 විපස්සනාඤ්ඤං ඉධ ධම්මාද්‍යක්ඛනි වුත්තං. තං ඤාණදස්සනස්ස
 මග්ගඤ්ඤං බාහස්ස ධම්මවක්ඛස්ස අධිගමාය අත්‍යන්තො සන්තානෙ
 උප්පාදෙත්වා “පච්චෙවෙකකිං ඉමං කායං”නති: ඉමං භාරජනායං නිවේ
 සාරුදිවිරහතො භූමිං අත්‍යන්තපරසත්‍යානවිභාගතො සන්තරාමාගිරං
 ඤාණවක්ඛනා පතිඅවෙකකිං පස්සිං. යථා පන පඩුවෙකකිං නං
 දස්සෙත්තුං “සථා ඉදං”නති ආදි වුත්තං. තත් “සථා ඉදං තථා එතං”නති:
 යථා ඉදං මග්ගං සරිරසංඛාතං අසුභං ආසුඋසමාවිඤ්ඤාණානං අනප
 ගමා නානාවිධං මායොපමං කිරියං දස්සෙති, නථා ව. එතං මතසරිරං
 පුරෙඛ තෙසං ධම්මානං අනපගමා අගොසි. යථා එතං එතරගි
 මතසරිරං නෙසං ධම්මානං අපගමා න කිඤ්චි කිරියං දස්සෙති, නථා
 ඉදං මම සරිරමපි තෙසං ධම්මානං අපගමා තස්සතෙවාවති, යථා ව ඉදං
 මම සරිරං එතරගි සුසානෙ න මහං න සසිතං න උද්ධමානකාදිගාවං
 උපගතං, තථා එතරගි මතසරිරමපි පුරෙඛ අගොසි. යථා පනෙතං
 එතරගි මතසරිරං සුසානෙ සසිතං උද්ධමානකාදිගාවං උපගතං තථා
 ඉදං මම සරිරමපි ගවිස්සති. අථවා යථා ඉදං මතසරිරං අසුචිදුග්ගකි
 ජේතුමත්තං පටිකකුලං අතිවිධං දුක්ඛං අත්‍යන්තං තථා එතං මම සරිරමපි
 යථාවා එතං මත සරිරං අසුචිආදිසගාවං වෙව අතිවිධාදිසගාවඤ්ච
 තථා ඉදං මම සරිරමපි. “සථා අභො”ති: යථා නාතිතො අභො

ගෙවියා අයං කායො අසුචිදුග්ගකො ජෙගුච්ඡා පටිකකුලො අතිච්ඡා දුකෙඛා අනාගතො ච තථා උඬං නාභිතො උපරි අසුචි ආදිසභාවො ච, “සථා උදුඛං නථා අඛො”ති: යථා ච නාභිතො උඬං අසුචිආදි සභාවො තථා අඛො නාභිතො ගෙවියාපි “සථා දිවා නථා රතනි”තති: යථා අයං කායො දිවා අකම්මිකා අකම්මාපකොති ආදිනා අසුචි පග්ගරති තථා රතනිමි “සථා රතනිං නථා දිවා”ති: යථා ච රතනිං අයං කායො අසුචිං පග්ගරති තථා දිවාපි නතිමස්ස කාලවිභාගෙන දඤ්ඤථා භාවොති අනෙං. “සථා පුරෙ යථා පච්ඡා”ති: යථායං කායො පුරෙ පුරෙඛි තරුණකාලෙ අසුචි දුග්ගකො ජෙගුච්ඡා පටිකකුලො තථා පච්ඡා රුණකාලෙ අසුචි ආදිසභාවො, යථා චා පුරෙ අතීතකාලෙ සවිඤ්ඤාණකාලෙ අසුචි ආදිසභාවො අනිවාදිසභාවො ච තථා පච්ඡා අනාගතකාලෙ අවිඤ්ඤාණකාලෙති එවමෙපත් අනෙං වෙදිතබ්බො. “පඤ්චගිකෙන නුච්ඡෙදනා”ති: “ආතනං විතනං ආතනවිතනං සණං සුසිර”තති පඤ්චගිකෙන පඤ්චගි අගෙති සමන්තාගතෙන තුරියෙන පරිවරිය මානකාමපුබ්බසමිතිනො ඉස්සරජ්ඣස්ස නාදිසි තථාරූපා රති සුබස්සා දො න ගොති. “සථා එකගාචිතතස්ස සමමා ඛමමං විපස්සනො”ති: සමථවිපස්සනං සුගතදුඛං කත්වා ඉන්ද්‍රියානං එකරසනාවෙ විපස්සනාය විපිපටිපන්නාය බ්බානං උදයබ්බයං පස්සන්නස්ස යොගාවචරස්ස යාදිසි ඛමවරති තස්සා කලමිති උපෙති. වුත්තං ගෙනං භගවතා:—

“යගො යගො සමමසති බ්බානං උදයව්‍යයං

ලභති පිනිපාමොජ්ජං අමතං හං විජ්ඣත”තති.

ඉමා එච ච ථෙරස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණ ගාථායොපි අගමුං.

කුලලපෙණ්ඩරස්ස ගාථාවණණනා

නි වසී තා.

“මනුජස්සා”ති ආයසමතො මාලුබකාපුත්තපෙණ්ඩරස්ස ගාථා. කා උපපන්න? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤාති උපටිඤ්ඤනො ඉමසමි. බුද්ධාපාදෙ සාවණියං කොසල රචෙඨ අග්ගාසනිකස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස මාතා මාථංකා නාම හස්සා වසෙන මාත්‍රථංකා නාමාය පුත්තොත්තෙව පඤ්ඤාසී. එසො වයපපත්තො නිස්සරණජ්ඣාසයතාය සරුවාසං පහාය පරිබ්බා ජන පබ්බජ්ජා පබ්බජ්ජා විවරත්තො සන්චු සන්තිකෙ ඛමමං. සුත්වා සාසනෙ පටිලඬාසදො පබ්බජ්ජා විපස්සනාය කමමං. කරොත්තො තවිරස්සෙව ඡළභිඤ්ඤා අගොසී. සො ඤාතිසු අනුකම්පාය ඤාති කුලං අගමාසී. හං ඤාතකා පඤ්ඤෙන බාදනියෙන භොජනියෙන පරිවිසිත්වා ඛතෙන පලොභෙනාමා මහත්තං ඛතරාසිං පුරත්තො උපට්ඨපෙත්වා “ඉදං ඛතං තව සත්තකං විබ්බමිත්වා ඉමිනා ඛතෙන

පුතනදුරං පවිජ්ඣනෙතො පුඤ්ඤානි කරොති”ති යාවංසු. පේරො
තෙසං අප්පකාසයං විපරිවිතෙනනෙතො ආකාසෙ ධ්වනි:-

“මනුජස්ස පමනනවාරිනො තණ්හා වඩ්ඪති මාඵවා විය,
සො පලවති හුරාහුරං ඵලමිච්ඡං වනස්මිං වානරො.

යං එසා සහනෙ ජමම් තණ්හා ලොකෙ විසත්තිකා,
සොකා තස්ස පවඩ්ඪනති අභිවට්ටං ධිරණං.

යො වෙ තං සහති ජමම් තණ්හං ලොකෙ දුරව්චයං,
සොකා තමිතො පපතනති උදඛිඤ්ච පොකතිරා.

තං වො වදම් හද්දං වො යාවනෙත්ථ සමාගතා:
තණ්හාය මූලං ඛණ්ථ උඨිරත්ථොව ධිරණං.

මා වො කලංව සොභොව මාරො හථි පුතප්පනං.
කරොථ මුඛවචනං¹ ඛණො වො මා උපච්චතා,

ඛණානිවා හි සොවනති නිරයමිති සමපපිතා.
පමාදො රතේ, පමාදුනුපතිතො රතේ;

අප්පමාදෙන විජ්ජාය අබ්බතො සලලමනනො”ති

ඉමාහි ඡති ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි.

තනු “මනුජස්ස”ති: සත්තස්ස. “පමනනවාරිනො”ති: සති
වොස්සග්ගලක්ඛණෙන පමාදෙන පමනනවාරිස්ස නෙව කුතභවිජස්ස
නාමග්ගඵලානි වඩ්ඪනති. යථා පත රුක්ඛං සංසිඛ්ඛනති පරියො
නද්ධනති තස්ස විනාසාය මාඵවා ලතා වඩ්ඪති, ඵව්චස්ස ඡ්වාරානි
නිස්සාය රුපාදිපු පුතප්පන උපපජ්ජමානා තණ්හා වඩ්ඪති, වඩ්ඪමා
නාව යථා මාඵවා ලතා අතනනො අපස්සයානං රුක්ඛං අජෙඤ්ඤාත්ථ
රිත්ථා පාතෙති, ඵවං තණ්හාවසිකා පුග්ගලං අපායෙ පාතෙති. “සො
පලවති”ති: සො තණ්හාවසිකො පුග්ගලො අපරාපරං භවාතවෙ
උපලවති ධාවති. යථාකිං? ඵලමිච්ඡං වනස්මිං වානරො. යථා
රුක්ඛඵලං ඉච්ඡෙනො වානරො වනස්මිං ධාවනො රුක්ඛස්ස ව
ඵතං සංඛං ගණ්හාති තං මුඤ්ඤිත්වා අඤ්ඤං ගණ්හාති තං මුඤ්ඤිත්වා
අඤ්ඤංති සංඛං අලභිත්වා නිසිනෙනාති වහ්නබ්බතං අනාපජ්ජති,
ඵවමෙව තණ්හාවසිකො පුග්ගලො හුරාහුරං ධාවනො ආරම්මණං
අලභිත්වා තණ්හාය අප්පවනති. පතෙතාති වහ්නබ්බතා නාපජ්ජති.
“ඤ”නති: යං පුග්ගලං එසා ලාමකභාවෙන ජමම් විසානාරතාය විස
ප්පථතාය විසඵලතාය විසපරිනොගතාය රුපාදිපු විසත්තනාය
ආසත්තනාය ව විසත්තිකානි සංඛං ගතා ඡ්වාරිකතණ්හා සහනො
අභිභවති තස්ස පුග්ගලස්ස යථා නාම වනෙ පුතප්පන වස්සනො
දෙවෙ අභිවට්ටං ධිරණං නිණං වඩ්ඪති ඵවං වට්ටමූලකා සොකා අති

විසිසතති වුද්ධිං. ආපජ්ජනතිති අපේඨා. “භො ඔව්හං-භෙ-දුරව්ච්ඤ”නති: භො පන පුග්ගලො එතං වුත්තප්පකාරං අතික්කමිතුං පජ්ජිතුං දුක්ඛකර්තෘය දුරව්ච්ඤං තණ්හං සහති අභිභවති, නම්හං පුග්ගලො වට්ඨමුලකභොකා පපතනති, යථා නාම පොකකිරෙ පදුමපත්තන පතිතා උදබ්බිඤ්ඤ න පතිට්ඨාති, එවං න පතිට්ඨගතතිති අපේඨා. තං ථෙව වදමි, තෙන කාරණෙන අහං භූමෙහ වදමි. “හද්දං ථො”ති: හද්දං භූමිහං භොභූ මා හණ්හං අනුවත්තපුග්ගලො විශ විනාසං අනන්ධං පාපුණාථාති අපේඨා. “සාධනෙතස්ස සමාගතා”ති: ඉමසමිං සානෙ යහ්ගසා සනතිපතිතා. කිසද්ධි වදසිති ථෙව? තණ්හාය මූලං ඛණ්ථ, ඉමිසසා ජ්වාරිකතණ්හාය මූලකාරණං අවිජ්ජාදිකිලෙස ගහනං අරහත්තමිග්ගසද්දකුසුලෙක ඛණ්ථ සමුව්චිඤ්ඤ. කිං විශාති? උසිරපේඨාව ධීරණං, යථා උසිරෙන අභිපො පුරිසො මහත්තන කුසුලෙක ධීරණාපරනාමං උසිරං නාම තිණං ඛණ්ති, එවමිස මූලං ඛණ්ථාති අපේඨා. “මා ථො නලංච සොකොච මාගෙ හජ් පුනිපුන”නති: කුමෙහ නදිතිරෙ ජ්වං නලං ථෙගෙන ආගණො නදිසොහො විශ කිලෙසමාරො මව්ච්ච මාරො දෙවපුත්ත මාරො ච පුතපුත මා හජ්ති අපේඨා. නසමා කෙරොථ බුද්ධිවචනං “කොයථ හික්ඛවෙ මා පමාදන්”ති ආදිනා වුත්තං බුද්ධිසා ගතවතො වචනං කෙරොථ. යථානුසිට්ඨං පටිපත්තිසා සමාදෙථ. “ඛණ්ණො ථො මා උපමමහා”ති: යො හි බුද්ධානං වචනං න කෙරොති තං පුග්ගලං අයං බුද්ධිප්පාදකඛණ්ණො පතිරුපදෙසදිසෙස උප්පත්තිකඛණ්ණො සමො දිට්ඨියා පටිලොචකකඛණ්ණො ජන්තං ආයතනානං අවෙකලලකකඛණ්ණාති සබ්බොපි ඛණ්ණො අතික්කමිති සො අයං ඛණ්ණො මා කුමෙහ අතික්කමිතු. “ඛණ්ණාතිනා”ති: යෙ හි හං ඛණ්ණො අතිහා යෙ චා පුග්ගලෙ සො ඛණ්ණො අතිහො හෙ තිරසමිති සමිප්පිනානන්තිබ්බත්තා චිරකාලං සොචන්ති. “පමාදෙ රජෙ”ති: රූපාදිආරම්භණ්ණසු සතිමොක්ඛානාලකකඛණ්ණො පමාදෙ සංකිලෙසසභාවත්තා රාගරජ්ජමිසසායාය ම රජෙ “පමාදුක්ඛපතිතො රජෙ”ති: යො හි කොච රජෙ නාම රාගාදිකො සො සබ්බො පමාදුක්ඛපතිතො පමාදවසෙකෙව උප්පජ්ජති. “අප්පමාදෙනා”ති: අප්පමජ්ජනෙන අප්පමාදපටිපත්තිසා. “විජ්ජාසා”ති: අත්තමග්ගවිජ්ජාය. “අබ්බගෙ සලලමිත්තකො”ති: අත්තකො හදය නිසිහං රාගාදිසලලං උද්ධරෙය් සමුග්ගෙය්සාති.

මාලුඛිකපුත්තකෙසරස්ස ගාථාවණ්ණා

ති වසී තා.

“ඛණ්ණමිසති”ති ආයසමහො අපරස්ස සප්තදසනිවරස්ස ගාථා. සා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධිසු නහාගිකාරො නන් නන් හෙවි විච්චුපතිස්සයං භූසලං උපවිණ්ණො නො ඉමසමිං බුද්ධිප්පාදෙ කපිල පුරෙ සුදොදනමහාරාජස්ස පුරොගිහස්ස පුරොහා හුචා නිබ්බන්ති.

සපයදසොති නාමං අහොසි. සො වයපපතො සඤ්ඤනිසමාගමේ පටිලදධසඥො පබ්බජ්ඣා කිලෙසාභිගවනා වෙතොසමාසිං අලුතනො බ්‍රහ්මචරියං චරිතො සංවේගජනො පච්ඡා සන්තං ආහරිතො යොතිසො මනසිකාරං වඩ්ඪිතො අරහත්තං පඤ්ඤා අසද්දං බ්‍රහ්මකරොතො:-

“පණ්ණවිසතිවය්‍යාති යතො පබ්බජ්ඣො අහං
අච්ඡරාසඛිකාතමභ්‍යවපි වෙතො සන්තං අනස්සමං.

අලදධා විතතස්සකය්‍යං කාමරාගෙන අද්දිතො
බාහා පග්ගස්ස කඤ්ඤො විහාරානුපනිකම්මං.

සන්තං වා ආහරිස්සාමි, කො අන්තො ජිවිතෙන මෙ,
කථං හි සිකම් පච්චකම් කාලං කුච්චෙඨ මාදිසො.

තදහං බුරුමාදය මඤ්ඤකමහි උපාවිසිං;
පරිනිහො බුරො අසි ධම්මං ඡෙතනුමය්‍යතො.

තතො මෙ මනසිකාරො යොතිසො උදපජ්ජථ,
ආදීතවො පාඤ්ඤා, නිබ්බිදා සමභිඝ්ථ.

තතො විතතං විමුච්චි මෙ, පය්‍ය ධම්මසුඛමභ්‍යං,
තිස්සො විජ්ජා අනුපපත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං”නති

ඉමා ගාථා අහාසි.

තත් “පණ්ණවිසතිවය්‍යාති යතො පබ්බජ්ඣො අහං”නති: යතො පඨාය අහං පබ්බජ්ඣො නාතිමාති පණ්ණවිසති වය්‍යාති. “අච්ඡරාසංඝානමග්ගවපි වෙතොසන්තං අනස්සමං”නති: සො අහං එතතං කාලං බ්‍රහ්මචරියං චරිතො අච්ඡරාසංඝානමග්ගවපි අනුලපොඨන මභ්‍යවපි බණ්ණං වෙතොසන්තං වෙතසො සමාධානං න ලභිං, එවං පන අලභා විතතස්සකය්‍යං තත් කාරණමාහ “කාමග්ගෙන අද්දිතො”නි. තත් “අද්දිතො”නි: පිට්‍රිතො අභිභූතොති අන්තො. “බාහා පග්ගස්ස කඤ්ඤො විහාරානුපනිකම්මං”නි: ඉදම්ධ අතිවිශ අස්සත්තං වතනති. යදහං නිශ්ශානික සාසනෙ පබ්බජ්ඣා අත්තානං කිලෙසපඤ්ඤානො උච්චිතං තසකෙකාමිති උච්චුචො බාහා පග්ගස්ස කඤ්ඤො විහාරා උපනිකම්මං වසනකවිහාරතො බහි නිකම්මතො, යෙනාසිප්පායෙන නිකම්මතො තං දස්සෙත්තුං “සන්තං වා ආහරිස්සාමි”නි ආදී වුත්තං. තත් “සන්තං වා ආහරිස්සාමි”නි: ‘වා’ සඤ්ඤ විකප්පන්තො, පපාගො වා පපතිස්සාමි උච්චන්තිතො වා මරිය්‍යාමිති ආදිකෙ මරණපපකාරෙ සංගණ්ණාති. “සිකම්”නති: අධිසිලසිකම්මං “පච්චකම්මං”නති: පච්චාපිකම්මයොනා පරිච්චජනො. “පච්චකම්මං”නිපි පාලි; පච්චකම්මයාති අන්තො. “කාලං”නති: මරණං, කථං හි නාම මාදිසො සිකම්මපච්චකම්මතො කාලං කරෙය්‍යාති අන්තො. සිකම්මපච්චකම්මං හි අරියස්ස විනයෙ මරණං නාම යථාහ ගගවා:- මරණං ගෙනං භික්ඛුවෙ යො සිකම්මං පච්චකම්මය

භික්ෂායාවතතති"ති. 'සිකඛං පච්චක්ඛාය'ති පන පාඨේ කථං නාම මාදිසො සිකඛං පච්චක්ඛාය කාලං කරෙය්‍ය සිකඛාසමඛිඪී ඵච පන හුත්වා කාලං කරෙය්‍යං; තස්මා "සත්ථං වා ආගරිස්සාමි. කො අත්ථො ජීවිතෙන මෙ"ති යොජනා. "නදුහ"නති යද කිලෙසාභිභවනෙන සමණධම්මං කාතුං අසමත්තාය ජීවිතෙ නිබ්බිනෙතො තද අහං. "චුර"නති: නහා පිතචුරං; චුරසදිසං වා සත්ථකං. "මඤ්චකම්භි උපාපිසි"නති: පරෙසං නිවාරණභයෙන ඔවරහං පටිසිත්වා මඤ්චකො නිසිදිං. "පටිතිතො"ති: උපතීනො; ගලෙ ධම්මොති අබ්පායො. "බම්භි"නති: කණ්ණු ධම්මං, කණ්ණධම්මං ගලවලයනතිපි වදනති. "ජෙතතු"නති: ජිජිතුං. "නතො මෙ මහසිකාගේ සොතිසො උදපජ්ජා"ති: යදහං මරිස්සා මිති කණ්ණු ධම්මං ජිජිතුං චුරං උපනෙසිං. තතො පරං "අරො ගනාහුඛො මෙ සිල"නති පච්චවේක්ඛනාස්ස අබණ්ණං අවජිග්ගං සුපරි සුදධං සිලං දිස්වා පිති උපපජ්ජ, පිතිමනස්ස කායොපස්සාදිහි, පස්සාදිකා යස්ස නිරාමිසං සුඛං අනුභවනාස්ස සමාභිභවනා විතාස්ස විපස්ස නාය වසෙත යොතිසො මහසිකාරො උපපජ්ජ. අථවා "නතො"ති: කණ්ණු චුරස්ස උපතයනතො පච්ජා වණේ ජනෙ උපනානං වෙදනං විකම්මොනෙනා විපස්සනාය වසෙත යොතිසො මහසිකාරො උපපජ්ජ. ඉදති තතො පරං මග්ගඵලපච්චවේක්ඛණ්ණදුක්ඛං උපනාන භාවං දස්සෙතුං. "ආදීනවො පාතුරහු"ති ආදි වුතතං. තං හෙයං වුතතත්මෙව.

අපරස්ස සප්පදසන්ධරස්ස භාථාවණ්ණනා

ති සි තා.

"උවෙසිති"ති¹ ආයස්මතො කාතියානසන්ධරස්ස භාථා. කා උපපතති? අයමපි පුරිමවුදෙධස්ස කතාධිකාරෙ තත්ථ තත්ථ භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා ඉමස්මිං වුද්ධුපාදෙ සාවත්තියං අඤ්ඤතරස්ස කොසියගොතනස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුතො හුත්වා නිබ්බත්තො මාතු ගොතනවසෙත පන කාතියානොති උදධිතාමො වයප්පතො සාමඤ්ඤකානිත්ථරස්ස ගිහිසභායො ථෙරං තිස්සාය පබ්බජිතො සමණධම්මං කරෙතො "රතතිං නිද්දාහිභවං විනොදෙස්සාමි"ති චක්ඛමං ආරුහි.² සො චක්ඛමනො නිද්දාය අතිභූතො පවලාය මානො පරිපටිත්වා තත්ථෙව අනන්තරතිභාය භූමියා නිපජ්ජි. සත්ථං තස්ස තං පච්චතී. දිස්වා සයං තත්ථ ගතත්වා ආකාසෙ ධ්වං කාති සඤ්ඤං අද්දසි. සො සත්ථාරං දිස්වා උච්චිතිත්වා සංවෙගජනො අවධාසි. අථස්ස සත්ථා ධම්මං දෙසෙතො:-

"උවෙසිති, නිසිද කාතියාන, මා නිද්දාහුලො අහු, ජගරස්ස,
මා තං අලසං පමත්තබ්බු කුට්ටෙනෙව ජිනාතු මච්චුරජ.

ස සථාපි මහාසමුද්දවෙගො එවං ජනිජරුතිවහනනො නං
 සො කරොති සුද්ධමිත්තනො තිං, නහි තාණං තව
 විජ්ජනෙව අඤ්ඤං.

සථා හි විජේසි මග්ගමෙහං සඛිතාජනිජරුතයා අතිනං
 පුබ්බාපරරතනමපාමිතො අනුසුජස්ස දුග්ගං කරොති යොගං.

පුරිමාති පමුඤ්ච බක්කාති සංඝාටිබුරුමුඛතිකඛගොජී
 මා බිබ්බාරතිඤ්ච නිද්දං අනුසුජ්ජත් කාතියාන.

කියායාති ජිනාති කාතියාන, යොගකෙබ්බපපෙසු කොවිදෙසි,
 පපුයා අනුගතරං විසුඛං පරිතිබ්බාගිසි වාරිනාව ජෙති.

පජේජාතිකරො පරිතතරංසො වානෙන විනමානෙ ලතාව,
 එවමපි තුවං අනාදියානො මාරං ඉඤ්ඤගොහත නිබ්බාති.

සො වෙදසිතාසු විතරුගො කාලං කංඛ ඉඤ්ච සිතිහුතො”ති
 ඉමා ගාථා අභාසි.

තත් “උචෙඨති”ති: නිද්දපගමනනො උට්ඨගනො උට්ඨානවිරියං
 කරොති, යසමා නිපජ්ජා නාම කොසජ්ජපක්ඛියා තසමා මා සසි. “නිශ්ඨ
 ද”ති පලලඛකං ආභුජ්ජිතා උජ්ජං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨ
 පෙනො නිසිද. “කාතියානා”ති: තං නාමෙන ආලපති. “මා නිද්ද
 බහුලො අනු”ති: නිද්ද බහුලො නිද්දාහිහුතො මා අනු, ජගරස්ස ජගරි
 යානුසුතො ගොගි. “මා නං අලඝ”නති: ජගරියං අනනුසුජ්ජනං
 තං අලසං කුසිතං පමනතබ්බු මාරො මවමුරුජ් කුටෙනෙව අද්දගලෙන
 විය නොසාදෙ මිගං වා පක්ඛිං වා ජරුරෙගෙන මා ජිනාතු මා අහි
 හවතු මා අජේඤ්ඤාජරතුති අජො. “සඤ්චාපි”ති: සෙය්සථාපි. “මහා
 සමුද්දවෙගො”ති: මහාසමුද්දස්ස උග්ගිවෙගො. “එව”නති: යථා
 නාම මහාසමුද්දස්ස උග්ගිවෙගො උපරුපරි උට්ඨගනො හං අතික්ක
 මිතුං අසකෙකානං පුරිසං අභිභවති, එවං ජනිජරු ව කොසජ්ජාහි
 හුතං තං අතිවහනනෙ උපරුපරි අජේඤ්ඤාජරති. “සො කරොති”ති:
 සො තිං කාතියාන වතුති ඔසෙති අනජේඤ්ඤාජරණියං අරහතනථල
 සංඛාතං සුද්ධං අත්තනො කරොති අත්තනො සත්තානෙ උපා
 දෙති. “න හි තාණං නව විජ්ජනෙව අඤ්ඤං”ති ‘ධි’ති: ගෙතු
 අජෙ නිපානො, යසමා තනො අග්ගථලනො අඤ්ඤං තව තාණං නාම
 ඉධවා හුරං වා න උපලඛනති තසමා තං අරහතනසංඛාතං සුද්ධං
 කරොතිති. සථා හි විජේසි මග්ගමෙහං යං සාධෙත්තුං අවිසග්ගතා
 යනො පරාජිතා සුද්ධ අඤ්ඤාහිස්සියා තදෙනං තස්ස දිපස්ස භාරණභූතං
 පඤ්චවිධසගනො ජනිආදිහයනො ව අතිතං අරියමග්ගං දෙවපුත්ත
 මාරාදිකෙ අභිභවිතා තුග්ගං සථා විජේසි සාධෙසි, යසමා සත්ථු
 සන්ධිතා නාම සාවනෙන තං අධිගන්තබ්බං ත විස්සජේජනබ්බං, තඤ්ඤා
 තස්ස අධිගමාය පුබ්බරතනාපරරතනං පුරිමියාමිවෙව පච්ඡිමියාමඤ්ච
 අපාමනො සනො, සමපජනො හුතා අනුසුජ්ජ යොගං භාවනං.

දලං ව කරොති. “සුමිමානි පමුඤ්ච බක්ඛනානි”ති: පුරිමකානි ගිහිකාලෙ ආබ්භානි ගිහිබක්ඛනානි නාමදුක්ඛක්ඛනානි පමුඤ්ච විස්සජේති. තත් අනපෙකෙනා හොති. “සංඝාපිච්චුරමුණ්ඩගිකාපොජ්ඣි”ති: සංඝාපිච්චාරි බුරෙන කාතසිසමුණ්ඩො හික්ඛාගාරභොජිති තිවිධපොභං පුරිමබක්ඛනපමොක්ඛස්ස ඛිංඛාරතිනිද්දනනුයොගස්ස ව කාරණවචනං, යඝමා නං සංඝාපිපාරාහො මුණ්ඩො හික්ඛාගාරො ජිවසි, තඝමා න තෙ කාමසුඛමනුයොගො ඛිංඛානුයොගො ව සුභොතාති. තහො පුරිමානි පඤ්චබක්ඛනානි ඛිංඛාරතිනිද්ද ව මා අනුසුජ්ජා ති යොජනා. “ක්ඛායාති”ති: ක්ඛායස්ස ආරම්භජුපතිජ්ක්ඛානං; තං පන අනුසුජ්ජෙනා යෙන ක්ඛානෙන යතො තිලෙසා සබ්බසොජ්ඣා හොනති තං ලක්ඛණ්ණපතිජ්ක්ඛානං අනුසුජානි දස්සෙනෙනා “ක්ඛායාති ජිනාති”ති ද්දාග. “සොගතෙඛමපථෙසු නොවිදෙයි”ති: වතුයොගෙහි ඛෙමස්ස නිබ්බාණස්ස පථභූතෙසු බොධපක්ඛිය ධම්මෙසු කුසලො ජෙකො හොති. තඝමා භාවනං උස්සක්ඛා පෙනො අනුත්තරං උත්තරරතිතං විසුඨිං නිබ්බාණං අරහත්තඤ්ච පප්පය්‍ය පාපුණ්ණිකා පන නිං පරිනිබ්බාහිසි වාරිනාව ජොති, මහතා සලීලවුට්ඨිතිපාතෙන අභිකක්ඛණො විය අරියමග්ගවුට්ඨි තිපාතෙන පරිනිබ්බාසියාසි. “පජ්ජානි කතෙ”ති: පජ්ජාතිං කරො පදීපො. “පජිත්තරංභො”ති: කුණ්ණාසිසිවො “විනමානෙ”ති: විනමියති අපනියති “ලතාවා”ති: වලලී විය. ඉදං වුත්තං හොති:-යථා වට්ඨි ආදිපච්චයවෙකලෙලන පරිත්තරංසො ගතපභො පදීපො අපට්ඨිකා ලතාව වාජෙන විධිමියති විද්ධිංසියති එවං නිව්ට්ඨි නොසිය ගොතතවාය ඉඤ්ඤාගොතන ඉඤ්ඤාමානගොතන මාරං තස්ස වසෙ අනා වත්තනා අනුපාදනතො ව අනාදියානො නිබ්බනාති විධිමෙති විද්ධිංසෙති. එවං පන විද්ධිස්සාමාරො සො නිං වෙදසිවාසු සබ්බවෙදනාසු විගතවජ්ජරාගො ඉධෙව ඉමසමි. සෙව අත්තභාවෙ සබ්බකිලෙසද රථපරිලාභාභාවෙන සිතිභූතො නිබ්බුතො අත්තතො පරිනිබ්බාණකාලං කංඛ ආගමෙහිති. එවං සත්ථාරා අනුපාදිසෙසං නිබ්බාණං පාපිතො දෙසනාවසානෙ විපස්සනං වබ්බසිතා අරහත්තං පාපුණ්ණි. අරහත්තං පන පඤ්ඤා සත්ථාරා දෙසිතනියාමෙනෙව ඉමා ගාථා අභාසි. තා එව ගාථා ථෙරස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණව ජතා.

කානිසානපෙරස්ස ගාථා වණ්ණනා

ති වසී හා.

“සුදෙසිතො”ති ආයස්මතො මිගජලපෙරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයමෙ පුරිමබුද්ධෙසු කභාසිකාරො තත් තත් භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණිකා ඉමසමි. බුද්ධපාදෙ සාවභියං විසාඛාය මහා උපාසිකාය පුත්තො හුතා නිබ්බතති. මිගජලො තිස්ස නාම අභොසි. සො විහාරං ගතවා අභිණ්ණසො ධම්මපභෙණ පටිලඤ්ඤා පබ්බජිතා විපස්සනං වබ්බසිතා අරහත්තං පඤ්ඤා අඤ්ඤා බ්‍යාකරොත්තො:-

“සුදෙසිතො වක්ඛමතා බුද්ධිනාදිව්වක්ඛනා
සබ්බසංයෝජනාතීතො සබ්බවට්ඨිනාසතො.

නීය්‍යාතීතො උත්තරණො තණ්හාමුලවිසොසතො
විසමුලං ආසාතනං ඡේත්වා පාපෙති තිබ්බුතිං,

අඤ්ඤාණමුලහෙද්‍යං කම්මයන්තවිසාවතො
විඤ්ඤාණානං පරිඤ්ඤා ඤ්ඤාචරීරතීපාතතො.

වේදනානං විඤ්ඤාපතො උපද්ධනප්පමොවතො
භවං අභාරකාසුංච ඤ්ඤාණෙන අනුපස්සකො.

මහාරසො සුගම්හිරො ජරාමව්වුතිවාරණො
අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො දුක්ඛපසමතො සිවො.

කම්මං කම්මනති ඤ්ඤාතො විපාකඤ්ඤා විපාකතො
පටිවිට්ඨප්පන්තධම්මානං යථා වා ලොකදස්සතො.

මහාබෙමඛගමො සතොතො පරියොසානහද්දකො”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත් “සුදෙසිතො”ති: සුට්ඨි දෙසිතො; විනෙයජ්ඣාසයානුරූපං දිට්ඨිධම්මිකසම්පර්ධිකපරමන්තං යථාවතො විභාවනවසෙන දෙසිතොති අනේ. අථවා “සුදෙසිතො”ති: සම්මා දෙසිතො පවත්නීතිවන්තීතං. තදුභයගෙනුතං ව අවිපරිතතො පකාසනවසෙන භාසිතො; ස්වාත්මාතොති අනේ. “වක්ඛමනා”ති: මංසවක්ඛා දිබ්බවක්ඛා පඤ්ඤාවක්ඛා බුද්ධිවක්ඛා සමන්තවක්ඛති ඉමෙහි පඤ්ඤාති වක්ඛති වක්ඛමනා. “බුද්ධිනා”ති: සබ්බඤ්ඤාබුද්ධින. “ආදිව්වක්ඛනා”ති: ආදිව්වගොත්තන. දුට්ඨො හි ලොකෙ බන්ධ්‍යවංසො ආදිව්වංසො සොමවංසොති. තත් ආදිව්වංසො ඔක්කාකරුජ්ඣි ජනිතබ්බං තතො සංජනනාය සානියා ආදිව්වගොත්තාති භගවා ආදිව්වක්ඛා, අථවා ආදිව්වස්ස බක්ඛතිපි භගවා ආදිව්වක්ඛා. සොගමනේ ගෙට්ඨා වුත්තො යෙව. කාමරූපසංයෝජනාදීනං සමනික්කමනතො සබ්බසංයෝජනාතීතො, තතො එව කම්මනිලෙසවිපාකවට්ඨානං විනාසනතො විද්ධං සනතො සබ්බවට්ඨිනාසතො, සංසාරවාකරතො නීය්‍යාතතො නීය්‍යාතීතො, සංසාරමගොඤ්ඤා උත්තරණවේදන උත්තරණො, කාමතණ්හාදීනං සබ්බතණ්හානං මුලං අවිජ්ජං අයොනිසො මනසිකාරඤ්ඤා විසොසෙති සුක්කාපෙතිති තණ්හාමුලවිසොසතො. තිණ්ණවට්ඨි වේදනං සම්පට්ඨෙවස්ස විද්ධංසනතො විසස්ස දුක්ඛස්ස භාරණත්තා විසමුලං සත්තානං බ්‍යසනුප්පත්තිට්ඨානනාය ආසාතනං කම්මනම්මනිලෙසං ඡේත්වා සමුච්ඡිද්ධා “තිබ්බුති”නති: තිබ්බාණං පාපෙති, අඤ්ඤාණස්ස මුලං, අඤ්ඤාණමුලං; අයොනිසො මනසිකාරො ආසවා ව. ආසවසමුදයං අවිජ්ජාසමුදයොති හි වුත්තං. තස්ස හෙද්‍යං චරීරපමඤ්ඤාණෙන භික්ඛනන්දය, අථවා අවිජ්ජාපච්චයා සංඛාරති/ ආදිව්වතතො අඤ්ඤාණං

මූලං එහස්සාති=අඤ්ඤාණමූලං, හවච්ඤාං. නස්ස මහාඤ්ඤාණවජ්ජරෙන පද්දනන්තං දෙසිතොති සම්මතො. කමමයන්තවිසාචනො කමමසවිතස්ස අත්තභාවයන්තස්ස විධංසනො. “විඤ්ඤාණානං පටිගහගෙ”ති: කාමහවාදිසු යථාසකං කමමුතා ආදානවිඤ්ඤාණගහනෙ උපවසිතොති වචනසෙසො. හන්තන්තං හි හවෙ පටිසක්ඛියා ගතිතාය තං තං හවතියතවිඤ්ඤාණවසිති ගතිතා එවගොති. “ඤ්ඤාණවජ්ජරනිපාතනො”ති: ඤ්ඤාණවජ්ජරස්ස පාතනො ඤ්ඤාණවජ්ජරං නිපාතෙත්වා තෙසං පද්දතො, ලොකුත්තරධම්මො හි උපපජ්ජමානො සත්තහවාදිසු උපපජ්ජනාරහාති විඤ්ඤාණාතිහිඤ්ඤාණමෙව උපපජ්ජති “වෙදනානං විඤ්ඤාපනො”ති: සුඛාදිනං ක්‍රියානං වෙදනානං යථාකකමං දුක්ඛසල්ලාතිවච්චසෙන යථාවතො පවෙදකො. “උපාදානස්සමාවතො”ති: කාමුපාදනාදිති වතුතිපි උපාදානෙහි විතතසන්නානස්ස විමොචකො. “හවං අභාරකාසුංච ඤ්ඤාණාන අනුපසස්සකො”ති: කාමහවාදිනවසිධම්මිහවං එකාදසති අගතිහි ආදිහත්තාවතො සාධිකපොරිසං අභාරකාසුංච විය මහාඤ්ඤාණෙන අනුපවච්චකවතො දස්සෙතා. සත්තපණීතභාවා අතිහතිකරවෙස්ස මහාරසො පරිඤ්ඤාදිවසෙන වා මහාකිලිතාය සාමඤ්ඤඵලවසෙන මහාසමපහතිතාය ච මහාරසො, අනුපච්චිතසමහාරෙහි දුරවගාහතාය අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨතාය ච සුච්ඡගග්ගෙ, ජරා මච්චුනිවාරණො ආයතිහවාතිනිබ්බතනියං නිවත්තනෙන ජරාය මච්චුනො ව පටිසෙධකො, ඉදානි යථාචුත්තගුණවිසෙසස්සත්තං ධම්මං සරුපතො දස්සෙන්නො “අරියො අරියනිසො”ති වචා පුත්තපි තස්ස භාවිපයගුණෙ විහාවෙත්තුං “දුක්ඛුපසමනො”ති ආදිමාග. හස්සන්තො:—පරිසුද්ධිවෙස්සන අරියො, සමමාදිලිභිආදිඅරියධම්මසමොධානතාය අරියනිසො, නිබ්බාණ ගවෙසනවෙස්සන මහො, සකලට්ටදුක්ඛවූපසමනතො දුක්ඛුපසමනො, ඛෙමවෙස්සන සිමො, යථා ඉතො බාහිරකසමයෙ අසමමාසමුද්ධිපවෙදිතත්තා කමමවිපාකා විපල්ලාසියනති එවං අවිපල්ලාසෙත්වා පඤ්ඤාපසන්නධම්මානං පටිවසමුප්පන්නස්ස ධම්මෙසු කමමං කමමනාති විපාකඤ්ච විපාකතො ඤ්ඤාන පුබ්බිකාගඤ්ඤාණෙන ඤ්ඤානගෙතු සස්සතුචෙත්දගගණ විධම්මෙන යථාවතො ආලොකදස්සනො තක්කරස්ස ලොකුත්තරඤ්ඤාණාලොකස්ස දස්සනො භොතවි භාචි කාදිපි අනුපඤ්ඤාතො මහාබෙමං නිබ්බාණං ගවජ්ජි සත්තෙ ගමෙති වාති මහාබෙමබ්බගමො, සබ්බකිලෙසදරුපරිදාහවූපසමනතො සත්තො, අකුප්පාය වෙතො විමුත්තියා අනුපාදිසෙසාය ව නිබ්බාණ ධාතුයා පාපනෙන පරියොසානහරුකො, “දෙසිතො වක්ඛුමතා”ති යොජනා. එවං පෙරෙ නානාන්තයෙහි අරියධම්මං පසංසන්නො හස්ස ධම්මස්ස අත්තනා අභිගහනාවං අඤ්ඤාපදෙසෙන පකාසෙසි.

මහජලපරස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති වසිතා.

“ජනිමදෙන මනෙතාහ” නති ආයසමනො ජෙනනෙකුරසක
ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිතායෙ තත් තත්
භවෙ පුඤ්ඤති උපවිඤ්ඤා ඉමසමි. බුද්ධාපාදෙ සාවනියං කොසල
රඤ්ඤෙ පුරෙතිනස්ස පුතො හුතො නිබ්බන්ති. තස්ස ජෙනෙතාති
නාම අහොසි. සො වයප්පතො ජනිමදෙන භොගමදෙන ඉස්ස
රියරූපමදෙන ව මනො හුතො අඤ්ඤෙ තිලෙනො ගරුඨානියා
නමපි අපවිති. අකරෙතො මානන්දො විවරති. සො එකදිවසං
සන්ධාරං මහතියා පරිසාය පරිවුතං ධම්මං දෙසෙනං දිස්වා උපසං
කමනො “සවෙ මං සමණො ගොතමො පඨමං නාලපියස්ස න ඛො
තං ආලපියාමි” ති විතතං උපාදෙතො උපසංකමිති ඕතො භගවති
පඨමං අනාලපනො සයමපි මානෙන අනාලපිති ගමනාකාරං
දස්සෙසි. තං භගවා:-

“න මානං බ්‍රාහ්මණ සාධු අත්තිකස්සිධි බ්‍රාහ්මණ
යෙන අනෙත ආගඤ්ඤි තමෙව මනුබ්‍රාහ්මණ” ති

ගාථාය අජ්ඣගාසි. සො “විතතමෙව සමණො ගොතමො ජනා
ති” ති අභිප්පසනො භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතීති පරමති
පව්වාකාරං කතො:-

“කෙසු න මානං කසිරාථ කෙසු අස්ස සගාරවො
කාස්ස අපවිතා අස්ස කාස්ස සාධු සුසුඡ්ඡා” ති

පුළුච්. තස්ස භගවා:-

“මාතරි පිතරි වාපි අපො ජෙට්ඨමති භාතරි
ආචරියෙ වතුන්මති තෙසු න මානං කසිරාථ.

තෙසු අස්ස සගාරවො තාස්ස අපවිතා අස්ස තාස්ස
සාධු සුසුඡ්ඡා
අරහනො සිතිභූතෙ කතකිලෙව අනාසවෙ

තිහව මානං අන්ධො තෙ නමස්ස අනුත්තරෙ” ති

පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙනො ධම්මං දෙසෙසි. සො තාය දෙසනාය
සොතාපනො හුතො පබ්බජිති විපස්සනාය කම්මං කරොතො
අරහතං. පඨා අත්තනො පටිපත්තිතිත්තනමුඛෙන අඤ්ඤං
බ්‍යාකරොතො:-

“ජනිමදෙන මනෙතාහං භොගඉස්සරියෙන ව
සණ්ඨාතවණ්ණරූපෙන මදමනො අචාරිහං.

තාහනො සමකං කඤ්චි අතිරෙකඤ්ච මඤ්ඤිසං.
අතිමානහනො බාලො පන්දො උසමිතධානෙ.

මාහරං පිතරං වාපි අඤ්ඤෙ ව ගරුසමමන
න කඤ්චි අභිවාදෙසිං මානන්දො අනාදරො.

දිසා විනායකං අග්ගං සාරපිනං වරුත්තමං.
තපනනම්ව ආදිච්චං භික්ඛුසංඝපුරකඛතං.

මානං මදං ව ඡබ්බිකාං විප්පසන්නෙන වෙනසා
සිරසා අභිවාදෙසිං සබ්බසත්තානමුත්තමං.

අභිමානො ව ඔමානො පභිණං සුසමුග්ගතා;
අත්ථිමානො සමුච්ඡින්නො, සබ්බ මානවිධා හතා”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත් “ජුතිමදෙන මනත්තාහ”නති: අගං උදිතොදිතෙ බ්‍රාහ්මණ
කුලෙ නිබ්බන්ධො න මාදිසො උභතො සුඡතො අඤ්ඤ අත්ථි
කුලමානෙන මනෙතො මානන්දො අවාරිනති යොජනා. “හොග
ඉග්ග පිසෙන වා”ති: විභවෙන ආධිප්‍රවේන ව ගෙනුගුනෙන, හොග
සමපදඤ්ච ඉග්ගරියසමපදඤ්ච පටිච්ච උප්පන්නමදෙන මනෙතො අගං
අවරිනති යොජනා. “සංකානවණ්ණරුපෙන”ති: සංකානං
ආරොහපරිනාන්සමපතති වණ්ණං ඔදුතසාමනාදිජිසමපතති රූපං
අභපච්චහසොභා, ඉධාපි වුත්තනසෙන යොජනා වෙදිතබ්බා. “මද
මනෙතා”ති: වුත්තප්පකාරහො අඤ්ඤනපි මදෙන මනෙතො.
“නාත්තනො සමක”නති: අත්තනො මම සමකං සදිසං ජුතිආදිති
සමානං අතිරෙකං වා කඤ්චිත මඤ්ඤිකං න මඤ්ඤිං. මයා සමානවපි
න මඤ්ඤිං. කුතො තතො අධිකතරනති අධිප්පායො. “අභිමානහතො
බාලො”ති: තතො බාලභාවතො අභිමානෙන බතුපහතකුසලා
වාග්‍රෙ තතො එව පන්දො උසස්තද්ධිනේ ප්‍රභවසෙන ගරුතවපි
නිපච්චාකාරස්ස අකරණතො තුසං ප්‍රධො අනොතමනපිඤ්ජනො
උසස්තමානද්ධිනේ, වුත්තමෙවන්. පාකවහරං කාතුං “මාතර”නති ආදි
වුත්තං. තත් “අඤ්ඤ”ති: ජෙට්ඨභාතුආදිසො සමණබ්‍රාහ්මණේ
ව “ගරුසමමනො”ති ගරුති සමමනෙ ගරුට්ඨානියෙ “අනාදගේ”ති:
ආදරරගිතො “දිසා විනායකං අග්ග”නති: එවං මානන්දො හුත්වා
විවරනෙතො දිට්ඨධම්මකසමපරාධිකපරමන්තෙහි විනෙය්‍යානං විනස
තතො සයම්බුතාය නායකභාවහො ව විනායකං සදෙවකෙ ලොකෙ
සිලාදිගුණෙහි ජෙට්ඨභාවහො අග්ගං පුරිසදමමානං අච්චන්තනාය
දමනහො සාරපිනං වරුත්තමං අභිවිස උත්තමං බ්‍රාහ්මණාදිභො
සෙන ආදිච්චම්ව තපනනං ඔහාසනනං භික්ඛුසංඝපුරකඛතං ධම්මං
දෙසෙනනං සබ්බසත්තානමුත්තමං සන්තරං දිසා බුද්ධානුභාවෙන
සන්නාජ්ඣො “අගමෙව සෙට්ඨො, අඤ්ඤ භිනා”ති පචන්තං මානං
හොගසමපදදිමදඤ්ච ඡබ්බිකාං පහාය “විප්පසන්නෙන වෙනසා සිරසා
අභිවාදෙසි”නති යොජනා. කපං පනායං මානන්දො සමානො සන්ත්‍රී
දස්සනමනෙතන මානං පහාසිති? න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං
සන්ත්‍රීදස්සනමනෙතන මානමපහාසිති. තමෙව අනුමුභයාති ආදිකාය
පන දෙසනාය මානං පහාසි. තං සන්ධාය වුත්තං “මානං මදඤ්ච

ජෛනිකයා “විප්පසනෙනා වෙනසා සිරසා අභිවාදෙසි”නැති විප්පසනෙනා වෙනසාහි ව ඉන්ධ්‍යාලකයන් කරණවචනං දැක්වෙයි. “අගමෙව සෙට්ඨො”හි පවතෙතා මානො අභිමානො, “ඉමෙ පන නිගිනා”හි අඤ්ඤා නිගිනතො දගනනස්ස මානො ඔමානොහි වදනැති. “සෙට්ඨො ගමස්මි”හි පන අඤ්ඤා අභිකක්ඛිතො අනන්තං සෙය්‍යතො දගනනස්ස” පවතෙතා සෙය්‍යමානො අභිමානො “ගිනොගමස්මි”හි පවතෙතා ගිනමානො ඔමානො. “පභිණා සුසම්මිහනා”හි: හෙට්ඨම මග්ගෙහි පභිණා හුතො අඤ්ඤාමග්ගනා සුභිසම්මුග්ගාහිනා, අසම්මානො එසොගමස්මිහි ධ්‍යෙයි අගනති ගහණවසෙන පවත්නාමානො, සඤ්ඤා නිකාමානං අභිමානමානා අසම්මානා එව අථ ටො සෙය්‍යස්ස සෙය්‍ය මානාදයො නවට්ඨො අනතරභෙදෙන අනෙකට්ඨො ව සඤ්ඤා මානට්ඨො මානකොට්ඨො ගහා අග්ගමග්ගෙන සම්මුග්ගාහිතාහි.

ජේනනෙරස්ස ගාථාවණණනා

නි ට්ඨි තා.

“සද නටො පබ්බජිතො”හි ආයස්මතො සුමනනෙරස්ස ගාථා කා උප්පත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො නත්තත්ත භවෙ පුඤ්ඤාහි උපවිණිනෙතො සිඛිස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්ධො විඤ්ඤානං පතෙතො එකදිවසං සිඛිං භගවන්තං දිස්වා පසන්නමානස්ස සුමනපුරෙහි පූජං අකාසි. සො තෙන පුඤ්ඤ කමෙතන දෙවමනුස්සෙසු සංසරනෙතො ඉමස්මිං බුද්ධපාදෙ අඤ්ඤා තරස්ස උපාසකස්ස ගෙගෙ පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. සො ව උපාසකො ආයස්මතො අනුරුඤ්ඤානෙරස්ස උපට්ඨාකො අහොසි. තස්ස ව නතො පුබ්බ ජාතා දුරකා මරිංසු. තෙන සො “සවාගං දුදුති එකං පුත්තං ලභිස්සාමි, අයස්ස අනුරුඤ්ඤානෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බාජෙස්සාමි”හි විත්තං උපාදෙසි. සො දසමාසව්වයෙන ජාතො අරොගො යෙව හුතො අනුක්කමෙන වසෙස්සනො සත්තවස්සිකො අහොසි. තං පිතා පේරස්ස සන්තිකෙ පබ්බාජෙසි. සො පබ්බජිතො පරිපක්ක ඤ්ඤානො විපස්සනාය කම්මං කරොතො නවිරස්සෙව ඡෙත්තිඤ්ඤා හුතො පේරං උපට්ඨන්තො “පානියං ආගරිස්සාමි”හි සටං ආදිය දුට්ඨියා අනොත්තරදගං අගමාසි. තතෙකො මිච්ඡාදිට්ඨිකො නාග රුජ් අනොත්තරදගං පටිච්ඡාදෙනො සත්තකට්ඨානුං භොගෙන පරික්ඛිපිතො උපරි මගන්තං එණං කරිතො සුමනස්ස පානියං ගගෙත්තුං ඔකාසං නදෙති. සුමනො ගරුලුරුපං ගගෙත්තුං නාගරුජ්ඣං අභි භවිතො පානියං ගගෙත්තුං පේරස්ස වසන්ධානං උද්දස්ස ආකාසෙන ගච්ඡති, හං සත්ථා ජෙතවනෙ නිසින්නො තථා ගච්ඡන්තො දිස්වා ධම්ම සෙනාපතීං ආමනෙත්තුං සාරිපුත්ත “ඉමං පස්සා”හි ආදිනා වතුහි ගාථාහි තස්ස ගුණ අභාසි. අථ සුමනනෙරෙ:—

“යද නවො පබ්බජිතො ජාතියා සත්තවස්සිනො
ඉද්ධියා අභිභොචාන පත්තගිඤ්ඤං මගිද්ධිකං

උපජ්ඣායස්ස උදකං අනොභත්තා මහාසරා
ආගරම්, තතො දිස්වා මං සත්ථා එතදබ්බුච්චි:

සාරිපුත්ත ඉමං පස්ස ආගච්ඡන්තං කුමාරනං
උදකුමකමාදය අජ්ඣත්තං සුසමාගිතං.

පාසාදිකෙන වත්තෙත කලාණ්ණඉරියාපථො
සාමණේරෙ නුරුද්ධස්ස ඉද්ධියා ව විසාරදෙ

යද නවො පබ්බජිතො ජාතියා සත්තවස්සිනො
ඉද්ධියා අභිභොචාන පත්තගිඤ්ඤං මගිද්ධිකං

ආජාතියෙන ආජ්ඣෙය්‍යසාධුතා සාධුකාරිතො
විනිතො අනුරුද්ධෙන කතකිද්ධෙන සික්ඛිතො

සො පඤ්ඤා පරමං සන්තිං සච්ඡිකත්වා අකුප්පතං
සාමණේරො සුමනො මා මං ජ්ඣෙය්‍යති ඉච්ඡති”ති

අඤ්ඤාබ්‍යාකරණවසෙන ඡගාථා අභාසි.

තත්ථ ආදිතො වෙ ගාථා සුමනෙත්ථෙරෙනෙව භාසිතා. ඉහරු
වහස්සො භං පසංසනෙතන සත්ථාරා භාසිතා. සබ්බා එකජ්ඣා
කත්වා සුමනෙත්ථෙරො පච්ඡා අඤ්ඤා බ්‍යාකරණවසෙන අභාසි.

තත්ථ “පහනගිඤ්ඤ”න්ති: නාගරජං. “නතො”ති: තත්ථ යද
නවො පබ්බජිතො ජාතියා සත්තවස්සිනො ඉද්ධිබලෙන මගිද්ධිකං
නාගරජානං අභිභවිත්වා අනොභත්තදහනො උපජ්ඣායස්ස පානියං
ආගරම් භස්මං කාලෙති අත්ථො. මං උද්දස්ස මග්ගං සත්ථා එතදබ්බුච්චි
යං පන අබ්බුචි තචපන දස්සෙන්නො “සාරිපුත්ත ඉමං පස්සො”ති ආදි
මාග. “අජ්ඣත්තං සුසමාගිතං”න්ති: විසයජ්ඣත්තභූතෙන අග්ගඵල
සමාධිතා සුච්ඡුසමාගිතං. “පාසාදිකෙන වත්තෙතා”ති: පස්සන්තානං
පසාදවසෙන ආචාරවත්තෙන, කාරණත්ථෙ ඉදං කාරණවචනං.
“කලාණ්ණඉරියාපථො”ති: සම්පන්නඉරියාපථො. පාසාදිකෙන වත්තෙ
නාති වා ඉත්ථෙහුහලකච්ඡෙ කාරණවචනං. සමණභාවො සාමණ්ඤ්ඤං,
සාමඤ්ඤන්ති අත්ථො. හදත්ථං ජිරති පච්චත්තති=සාමණේරෙ, සම
ණ්‍යෙදදස්සො. “ඉද්ධියා ව විසාරදෙ”ති: ඉද්ධියමි ව්‍යත්තො සුකුසලො.
“ආජාතියෙන”ති: පුරිසාජාතියෙන අත්තගිහපරිභානං සාධ
නතො සාධුතා කතකිද්ධෙන අනුරුද්ධෙන සාධුතා සාධු උග්ගගිහ
සාධකො සුච්ඡුවා ආජ්ඣෙය්‍යකාරිතා දම්මො අග්ගවිජ්ජාය විනිතො
අසෙක්ඛනාචාපාදකෙන සික්ඛිතො සික්ඛාපිතොති අත්ථො. සො
සාමණේරෙ සුමනො පරමං සන්තිං නිබ්බාණං පඤ්ඤා අග්ගමග්ගාධි
ගමෙන අධිගන්ත්වා සච්ඡිකත්වා අත්තපච්චකං කත්වා අකුප්පතං අර

හතතථලං අපිච්ඡිනාචස්ස පරමුක්කංසගතතතා “මා මං ජඤ්ඤ”ති:
මං අයං ඛිණ්ණස්මො ඡලෙහිඤ්ඤති වා කොච්චි මා ජනෙය්‍යාති
ඉච්ඡති අභිකම්බතිති.

සුමනසේරස්ස ගාථාවණ්ණනා
ති වසී තා.

“වානරේශාභිනිනො”ති ආයස්මතො නගානකමුනිස්ස ගාථා.
කා උපපත්ති? අයමි පුරිමමුදෙධස්ස කතාසිකාරේ තත්ථ තත්ථ හවෙ
පුඤ්ඤති උපවිඤ්ඤා ඉමස්මිං බුද්ධාදෙ රුජගගෙ මුහුර්ණකුලෙ
තිබ්බන්තිවා වයපපතො විජ්ජාචාරාදිසු නිප්පත්තිං ගතො නගාන
කලකඛණස්සොගෙන නගානකොති පඤ්ඤාසිත්ථ. තාපසපබ්බජ්ජං
පබ්බජ්ජා රුජගගස්ස තිස්සොජ්ජාපමාණේ ඥානෙ අරඤ්ඤයතනෙ
නිවාසෙති යාපෙතො අග්ගිං පරිවරයමානො වසති. තස්ස සත්ථා
සවෙ විශ පදීපං හදයබ්බතතරෙ පජ්ජතතං අරගතකුපතිස්සයං
දිස්වා අස්සමපදං අගමාසි. සො හගවතතං දිස්වා හට්ඨකුට්ඨො
අත්තනො උපකප්පනතියාමෙන ආහාරං උපතෙසි. තං හගවා
පරිභුජ්. ඵලං තස්ස දිවසෙ දත්වා වතුත්ථදිවසෙ “හගවා! තුමො
පරමස්සමාලා, කථං ඉමිනා ආහාරෙන යාපෙථා”ති ආග. තස්ස සත්ථා
අරිශ්ඤ්ඤාසගුණං පකාසෙතො ධම්මං දෙසෙසි. තාපසො තං
සුත්වා භොතාපතො සුත්වා පබ්බජ්ජා අරගතතං පාපුණි. හගවා
තං අරගතො පතිට්ඨාපෙත්වා ගතො. සො පත තත්ථෙව විහ
රතො අපරහාගෙ වාතාබාධෙන උපලුතො අගොසි. සත්ථා තත්ථ
ගතො පටිසම්මුඛෙන තස්ස විහාරං පුච්ඡතො:-

“වානරේශාභිනිනො කුං විහරං කාතනෙ වනෙ
පටිද්ධගොවරෙ ඵලෙ කථං භික්ඛු කරිස්සාසි”ති
ගාථමාග.

අථ ඵෙරෙ:-

“පිතිසුඛෙන විපුලෙන ඵරිකාන සමුස්සයං
ඵලමි අභිසමොනොනො විහරිස්සාමි කාතනෙ.

හාවෙනො සත්තබොජ්ඣගෙ ඉන්ද්‍රියාති බලාති ව
කුතසොබ්බමසම්පතො විහරිස්සං අනාසවො.

විප්පමුත්තං කිලෙසෙති සුද්ධවිත්තං අනාවිලං
අභිශංගං පඨවිවෙකකතො විහරිස්සං අනාසවො.

අජ්ඣතං ව බහිද්ධා ව යෙ මෙ විජ්ජංසු ආසවා,
සබ්බෙ අසෙසා උච්ඡිතො න ව උපපජ්ජෙත්ති.

පඤ්ඤාකතා පරිඤ්ඤා නිට්ඨන්ති ජිත්තමුලකා,
දුක්ඛකයො අනුප්පතො, තත්ථිද්ධි පුත්ඛගවො”ති

ඉමාහි සෙසගාථාහි අත්තනො විහාරං සත්ථ පවෙදෙසි.

තත් “කුන්තසොබ්‍රමසමපනොනා”ති: කුන්තසු සුබ්‍රමහාවෙන සමනනාගතො, කුන්තසොබ්‍රමමං නාම අරුපජ්ඣානං. තස්මි අට්ඨ සමාපත්තිලාභිමතිති වුත්තං ගොති, තෙන අත්තනො උභතොභාග විමුත්තං දස්සෙති. අපරෙ පනානු:—“සොබ්‍රමමනති අග්ගමග්ගඵලෙසු අධිපඤ්ඤාසිකං අධිපෙඨනා”ති. තතො කුන්තගතණෙන ව අත්තනො උභතොභාග විමුත්තතං. විහංවෙනිති. “විපසමුග්ගං කිලෙසෙති”ති: පටිපස්සාදධිවිමුත්තතියා සබ්බකිලෙසෙති. විමුත්තං තතො ඵල සුද්ධ විතං අනාචිලසංකපපතො. අනාචිලං, තීගිපි පදෙති අරගත්තඵල විතතවෙව වදති. සෙසං ගෙට්ඨා වුත්තනායමෙව. ඉමමෙව ව පේරස්ස අඤ්ඤා බ්‍යාකරණං අගොසිති.

නගානක්ඛුණිස්ස ගාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

“අනෙකාධස්සා”ති ආයසමතො බ්‍රහ්මදත්තනෙත්ථරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබ්‍රදෙධිසු කතාසිකාරෙ තත් තත් භවෙ පුඤ්ඤාති උපවිණ්ණෙනා ඉමසමිං බුද්ධිපාදෙ සාවඤ්ඨං කොසල රඤ්ඤා පුත්තො හුත්වා තිබ්බත්ති. බ්‍රහ්මදත්තනා නිස්ස නාමං අගොසි. සො වයප්පත්තො ජේතවනමගෙ බුද්ධානුභාවං දිස්වා පටිලභාසදො පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කමමං කාරෙතො සහ පටිසම්භද්ධති ඡළ භික්ඤ්ඤා අගොසි. තං ඵකදිවසං නගරෙ පිණ්ඩාය වරතනං අඤ්ඤා තරෙ බ්‍රාහ්මණො අනෙකාසි. පේරෙ තං සුත්වා කුණ්ඨිගුතො පිණ්ඩාය වරතියෙව. බ්‍රාහ්මණො පුත්තපි අනෙකාසි. පේරෙ තං සුත්වාපි කුණ්ඨි ගුතො පිණ්ඩාය වරතියෙව. බ්‍රාහ්මණො “පුත්තපි අනෙකාසත්තමපි අයං පේරෙ න කිඤ්චි හණති”ති ආහ. තං සුත්වා පේරෙ තෙසං මනුස්සා නං ධම්මං දෙසෙතොනා:—

“අනෙකාධස්සා කුතො කොධො දත්තස්ස සමජ්චිනො
සමදඤ්ඤාවිමුත්තස්ස උපසන්නස්ස තාදිනො.

තස්සෙව හෙන පාපියො යො කුද්ධං පටිකුජ්ඣති;
කුඬං අප්පටිකුජ්ඣනො සනාමං ජෙති දුජ්ජයං.

උභින්නමත්ථං වරති අත්තනො ව පරස්ස ව,
පරං සංකුපිතං ඤාත්වා යො සතො උපසමෙති.

උභින්නං තිබ්බිත්තං තං අත්තනො ව පරස්ස ව
ජනා මඤ්ඤානති බාලොති යෙ ධම්මස්ස අකොච්ඡ.

උප්පජ්ජේ තෙ සවෙ කොධො, ආවජ්ජ කකචුපමං;
උප්පජ්ජේ වෙ රසෙ තණ්හා, පුත්තමංසුපමං සර.

සවෙ ධාවති විතං තෙ කාමෙසු ව භවෙසු ව,
බිප්පං නිග්ගණ්හ සතියා තිට්ඨාදං විශ දුප්පසු”නති

ඉමා ගාථා අනාසි.

තත් “අනෙකාධිකාර”ති: කොධරගිතසං වයෙන සමුච්ඡින්න කොධසං කුතො නාම හෙතු කොධසං නසං නසං උපපත්තිකාරණං තප්පිති අනේ. “දත්තසං”ති: උත්තමෙන දමෙන අග්ගමග්ගද මථෙන දත්තසං. “සමප්පිනො”ති: කායවිසමාදීති සබ්බසො පහාය කායසමාදීනං වසෙන සමං ජීවත්තසං සන්තඨාතිසෙන සමප ජ්ඣෙඤ්ඤාන සමවදෙව චත්තත්තසං “සමමදඤ්ඤා විමුච්ඡානසං”ති: සමා අඤ්ඤාය අභිඤ්ඤායාදිකෙ ධම්මෙ ජාතිනා සබ්බාසවෙහි විමුච්ඡානසං නතො එව සබ්බකිලෙසදරුපරිලාභවූපසමෙන වූප සත්තසං ඉට්ඨාදිපු තාදිලකඛණපාතතියා තාදිනො විණාසවසං. “කුප්පා කොමො”ති: අඤ්ඤාපදෙසෙන පේරෙ අත්තනො කොධා භාවං තසං ව කාරණාති වත්තා ඉදති කොමෙ අනෙකාමෙ ව ආදීතවා නිසංසදසංතෙන ධම්මං කපේනො “තසෙව”ති ආදීමාග. තත් “සො කුද්ධං පපිකුක්ඛති”ති: යො පුග්ගලො අත්තනො උපරි කුද්ධං කුපිතං පුග්ගලං පටිකුක්ඛති තසෙව තෙන පටිකුක්ඛතපච්චකෙකා සත්තපටිපහාරදිනා පාපියො ඉධ ලොකෙ විඤ්ඤාගරහාදිවසෙන පරලොකෙ නිරයදුක්ඛාදිවසෙන අභග්ගකතරං අකලාසාණකතරං හොති, කුක්ඛනෙන පන කුද්ධසං පාපං හොතිති චත්තබ්බමෙව තප්පි. තෙව පන යො අකුද්ධං පටිකුද්ධං ආරබ්භා කුක්ඛතීති අත්ථං වදන්ති. “කුද්ධං අපපිකුක්ඛනො”ති: යො පන කුද්ධං පුග්ගලං අයං පුග්ගලො කුද්ධො කොධපරවසොති ඤාතො න පටිකුක්ඛති බමති, සො දුජ්ජයං කිලෙසසංගාමං ජෙති නාම, න කෙවලඤ්ඤාය කිලෙසසංගාමජයො එව, අථවො උභයගිතපටිපත්තිපි දසෙකෙනො ආග. “උගිනනමත්ථං-පප-උපසමමති”ති: යො පරං පුග්ගලං සංකු පිතං කුද්ධං කොධපරෙහොති ඤාතො නං මෙත්තායනො අප්පු පෙක්ඛනො වා සතො සමපන්නො හුත්වා උපසමමති බමති තප්ප පිපථරති, සො අත්තනො ව පරසංචාති උගිනනං උභයලොකසුඛා වගං අත්ථං ගිතං වරති “උගිනනං තිකිච්ඡනන”නති: අත්තනො ව පරසංචාති උගිනනං මිනනං කොධබ්බාසං තිකිච්ඡනනං බමනනං පුග්ගලං යෙ ජනා ධම්මසං අරියාවාරධම්මෙ අකුසලා තෙ බාලා අයං අවිදුසු සො අත්තාන් අනෙකාසත්තසං පහරත්තසං කිඤ්ඤි න කරෙහිති මඤ්ඤාහති නං තෙසං අයොනිසො මඤ්ඤානනති අධිප්පායො. තිකිච්ඡනතිපි පඨනති. තිකිච්ඡනසංචාතනති අනේ. එවං පේරෙන වුට්ඨමානං ධම්මං සුත්වා අනෙකාසංඛ්‍යාගමණො සං විග්ගො පසංගතවිතො ව හුත්වා පේරං බමාපෙත්වා තසෙව සත්තිකෙ පබ්බජී. පේරෙ තසං කම්මට්ඨානං දෙනො ඉමසං මෙත්තාභාවනා සුත්තාති මෙත්තාභාවමට්ඨානං දත්වා කොධපරි සුට්ඨාතාදිපු පච්චෙක්ඛනවිධිං දසෙකෙනො “උපපජ්ජෙ හෙ”ති ආදී මාග. තත් “උපපජ්ජෙ හෙ සමෙ”ති: සවෙ තෙ කම්මට්ඨානං අනු සුරත්තසං කඤ්ඤි පුග්ගලං තිසාය වීරපරිවරියො කොමො උපපජ්ජෙය තසං වූපසමාය “උගනො දඤ්ඤානෙ වෙපි හික්ඛවෙ

කනවෙන වොරු ඔවරකා අභමතාති ඔකනෙතය්සං, තත්‍රාපි යො මනො පද්ධසෙය්ස, න මෙ සො තෙන සාසනකරෙ”ති සන්ධාර චූතනං කනචූපමං ඔවාදං ආචරේය්සාසි. “උපපජ්ජ මෙ රසෙ නාණ්හා”ති: සමෙ තෙ මධුරදිහෙදෙ රසෙ තණ්හා අභිලාසො උපපජේය්ස තස්සා චූපසමාය පුත්තමංසං ජයමපතිකා යථා කන්තා රතින්දරණන්දමෙව බාදිංසු, න රසතණ්හාය; එවං කුලපුත්‍රොපාපි පබ්බ ජිනො පිණ්ඩපාතං පරිසෙවති-පෙ-එාසු විහාරෙ වාති එවං චූතනං පුත්තමංසුපමොවාදං සර අනුසාර “සමෙ බාවති ගත විතන”තති: අයොතිසො මනසිකරෙතො තෙ තව විතනං කාමෙසු පඤ්චකාමතු ණෙසු ජ්ඣුරුගවසෙක කාමභවාදිසු භවපන්තාවසෙක සමෙ බාවති සරති ජවති “බිප්පං නිග්ගණ්හ සතිසා කිට්ඨාදං විස දුප්පසු”තති: තථා බාවිචුං අදෙනො යථා නාම පුරිසො කිට්ඨාදං සංසාරාදකං දුප්පසුං දුට්ඨගොණං යොගෙතන එමෙක බක්ඛිතා අත්තනො වසෙ වතෙතති එවං සතිසා සතිසොගෙතන සමාධිත්ථෙක බක්ඛිතො බිප්පං සිස මෙව තිග්ගණ්හ. යථා කිලෙසවිගමෙන තිබ්බිසෙවනං හොති තථා දමෙතිති. හොපි පන පෙරෙ පුපුරුරුතොව හුච්චා අකෙකාසං අධිවා සෙනො තෙසං මත්‍රස්සානං අරියතුණ පකාසෙනො ධම්මං කපෙතා පච්ඡා මිහි ගාථාති අත්තානං ඔවදෙනො විපස්සනං වසෙසිතා අරගත්තං පච්චා අඤ්ඤං බ්‍යාකරෙතො ඉමා එව ගාථා අභාසිති වදන්ති.

මුහුදුතනසන්ධරසං ගාථා වණ්ණනා

ති ට්ඨි හා.

“ජනනමතිවස්සති”ති ආයසමනො සිජිමංජුසන්ධරසං ගාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරෙ නත්තත්තමෙ පුඤ්ඤති උපවිණිතා ඉමංසමිං බුද්ධාපාදෙ සුංසුමාරගිරෙ මුග්ගණ් කුලෙ තිබ්බතතිතා සිජිමංජුති ලද්ධිකාමො වයප්පතො හෙස කලාවතෙ හගවති විහරතෙක සන්ධාරං උපසංකමිතා ධම්මං සුචා පරිලද්ධසද්ධො පබ්බජිතා ලද්ධිපසම්පදෙ සමණධම්මං කරෙතො එකස්මිං උපොසථදිවසෙ පාතිමොකබුද්දෙසනට්ඨානෙ නිසිනො තිද්ධුද්දෙසස්ස පරිශොසානෙ “ආවිකතා හිස්ස එාසු හොති”ති පාලිය අත්ථං උපබාරෙතො ආපත්තං ආපත්තං අනාවිකතා පරිච්ඡා දෙනො උපරුපරි ආපත්තියො ආපරුති, තෙතස්ස න එාසු හොති; ආවිකතා යථාධම්මං පරිකරෙතනස්ස-එාසු හොතිති ඉමමත්ථං මනසි කතා “අගො සද්දු සාසනං සුචිසුඤ්ඤා”ති ලද්ධිපසාදෙ තථා උප්පත්තං පිතිං විකම්මෙතා විපස්සනං වසෙසිතා අරගත්තං පච්චා අත්තනො පරිපත්තිං පච්චමෙකම්මා පසන්නමානසො හිකුක්ඛනං ඔවාදං දෙනො:-

“ජනනමතිවස්සති, භූවටං නාතිවස්සති,

තස්මා ජනනං විවරෙථ එවත්තං නාතිවස්සති.

මව්වුනාඛ්‍යාගතො ලොකො ජරාය පරිවාරිතො,
තණ්ණාසලෙන ඔතිණ්ණො ඉච්ඡාධූපාසිතො සදා,

මව්වුනාඛ්‍යාගතො ලොකො, පරික්ඛිතො ජරාය ව,
තඤ්ඤති නිව්වමතොණො පතතදණ්ඩාව තතකරො.

ආගච්ඡන්තගතිකකිංඛාව මව්වුඛ්‍යාසිජරා තයො
පවවුග්ගනතුං බලං නත්ථි, ජයො නත්ථි පලාසිභුං.

අමොසං දිවසං කසිරා අපෙතන බහුකෙන වා;
යං යං විහරතෙ රහතිං නදුතං තස්ස ජිවිතං.

වරතො තිට්ඨතො වාපි ආසිනසයනස්ස වා
උපෙති වරිමා රහති, න තෙ කාලො පමෙස්සු”නති

ඉමා ගාථා අගාසි.

“ජනන”නති: ඡාදිතං අවිච්චං අප්පකාසිතං දුච්චරිතං. “අතිවස්සති”ති: ආපතතිවස්සඤ්චව කිලෙසවස්සඤ්ච අතිවිය වස්සති ආපතති යාති ඡාදනං අලජ්ඡිභාවාදිනා තාදිසොච ඡාදනෙන හතො අඤ්ඤ ථාව පුනපි තථාරූපං තතො පාපිට්ඨතරං ආපතති ආපජෙජය්‍යාති ඡාදනං වස්සතස්ස කාරණං වුත්තං. “විච්ච”නති: පකාසිතං අප විච්ඡන්තං. “නාතිවස්සති”ති: එත්ථ අතිති උපසංගමිතං න වස්සතිති අත්ථො. අවස්සනං වෙත්ථ වුත්තවිජරියායෙන වෙදිතබ්බං විත්තසන්නානස්ස විසොධිතතො, තස්මාති වුත්තමෙව අත්ථං කාරණ භාවෙන පටිච්චාසකි. ඡන්තස්ස දුච්චරිතස්ස ආපතතිවස්සාදිනං අති වස්සනතො විච්චස්ස ව අවස්සනතොති අත්ථො. “ජනනං විචරෙ ථා”ති: පුච්ඡිජනනාවෙන ඡාදනාසිප්පායෙ උප්පන්නෙව හං අනත්ථ වහ්නිථා විචරෙය්‍ය ආවිකරෙය්‍ය යථාධම්මං පටිකරෙය්‍ය. එවනති විචරණෙන යථා ධම්ම පටිපත්තියා, තනති තං ඡන්තං, නාතිවස්සතිති ආපතතිවස්සං කිලෙසවස්සඤ්ච න වස්සති සුදුමෙ පුග්ගලං පතිට්ඨ පෙතිති අත්ථො. ඉද්දති එකංසෙන සිසංසෙවව අත්තො සොධෙතබ්බො අප්පමාදෙ කාතබ්බොති තස්ස කාරණං සංවෙගවත්ථිං දස්සෙන්නො “මව්වුනාඛ්‍යාගතො ලොකො”ති ආදිමාග. තත්ථ “මව්වුනාඛ්‍යාගතො ලොකො”ති: අයං සබ්බො සත්තාලොකො වොරො විය වොර සාහකෙන සබ්බාවත්ථනිපාතිනා මව්වුනා මරණෙන අතිගතො න තස්ස ගත්තො මුච්චති. “ජනන පටිච්චාසිතො”ති: අයං ලොකො උප්පාද්දො උද්ධං මරණුප්පායතරසාය ජරාය පරිවාරිතො අප්පෙක්ඛාත්ථො ජරාසංසාචපරිමුක්ඛොති අත්ථො. “තණ්ණාසලෙන ඔතිණ්ණො”ති: සරිරස්ස අන්තොතිමුග්ගෙන විසපිතබුරුපෙන විය උපාද්දනලක්ඛණෙන තණ්ණාසංඛාවෙන සලෙන ඔතිණ්ණො ගද්දානනනරෙ ඕභාලොකා තණ්ණාති පිළාජනනතො අන්තොතුදනතො දුරුද්ධාරතො වසලනති වුච්චති. “ඉච්ඡාධූපාසිතො”ති: ආරම්භොතිපත්ත ලක්ඛණාය ඉච්ඡාය සන්නාපිතො තං තං විසයං ඉච්ඡන්නොති

පුංගුලො යපිච්ඡිතං විසයං ලභනෙතා වා අලභනෙතා වා තාය ඵව අනුදග්ගලකඩණාය ඉච්ඡාය සත්තනෙතා පරිදාහප්පනෙතා හොති. ‘සද්’ති: සබ්බකාලං; ඉදං සබ්බපදෙසු යොජේතබ්බං. “පටිඤ්ඤායා ජනිතං වා”ති: න කෙවලං මච්චනා අබ්බාහනොයෙව, අඵබ්බො ජරාය ව පරික්ඛිනෙතා ජරාය සමචරාද්ධො ජරාපාකාර පරික්ඛිනෙතා න තං සමතික්කමතිති අනේවා. “හඤ්ඤාති නිවච්චනා භණ්ණා”ති: අත්තාණො අසරණො හුත්වා නිවච්චනාලං ජරාමරණෙති හඤ්ඤාති විබාධියති. යථා නිං? පත්තදණ්ණධාව තක්කරො වොරො කතාපරාධො වජ්ඣාප්පනෙතා අත්තාණො රාජණාය හඤ්ඤාති, ඵව මයං ලොකො ජරාමරණෙතිති දසෙයාති. “ආගච්ඡන්තගතිභවතා වා”ති: මහාවතො ඛයගමානෙ නං අභිභවන්තා මහන්තා අභික්කන්තා විශ මච්චබ්බාධිජරාති ඡුමෙ තයො අනුදග්ගනවේන අභික්කන්තා ඉමං සත්තලොකං අභිභවන්තා ආගච්ඡන්ති තෙසං පත පටිමල්ලො හුත්වා පච්චුග්ගන්තා අභිභවිතුං බලං උසාසාහො නත්ති ඉමස්ස ලොකස්ස ජවො නත්ති පලාධිත්තුං ජවනෙතස්ස අජේඤාඤ්ඤාතරනෙතස්ස යත්ත තෙ නාභිභවන්ති පිට්ඨිං දසෙයන්තා තතො පලාධිත්තුමි ඉමස්ස ලොකස්ස ජංඝා වා නත්ති ඵවං අත්තාණා අසමන්තො සමාධිති උපායෙති අප්පති කාරෙ තිච්ඡිබ්බෙ බලවති පච්චාමිත්තෙ නිව්ච්චපට්ඨිතෙ කිං කාතබ්බන්ති චෙ? අමොඝං දිවසං කාසිරා අප්පෙත බහුකෙත වා, අත්තමස්ස ගද්දග නමිත්තමි කාලං පවත්තිත්තෙත බහුකෙත වා සකලං අභොරත්තං පවත්තිත්තෙත විපස්සනා මනසිකාරෙත අමොඝං අවඤ්ඤාදිවසං කාරෙය්ග යසමා යං යං විහරන්තෙ රත්තිං තදුතං තස්ස ජීවිතං අයං සත්තො යං යං රත්තිං විහරන්තෙ අනිත්තාමෙති බෙපෙති තදුතං තෙත් උභතං තස්ස සත්තස්ස ජීවිතං හොති ඵතෙත රත්තික්කයො නාම ජීවිතක්කයො ගතස්ස අනිවත්තනහොති දසෙයාති. තෙනාය:-

“යමෙකරත්තිං පඨමං ගබ්බෙ වසති මානවො,

අභිභුට්ඨිතොව සයති සගච්ඡං න නිවත්තති”ති.

න කෙවලං රත්තිවසෙනෙව අඵබ්බො ඉරියාපථවසෙනාපි ජීවි තක්කයො උපධාරෙතබ්බොති ආග “වරතො”ති ආදිං. නත් “වර තො”ති: ගච්ඡන්තස්ස “නිව්ච්චනා”ති: ඩිතිං කප්පෙතනස්ස “ආසින සසනස්ස වා”ති: ආසිතස්ස නිපුජ්ජන්තස්ස වාති අනේවා. ආසිද නන්තිපි පදන්ති. නත් සාමිඅනේ උපයොගවචනං දව්ඨබ්බං. “උපෙති වජිමා රත්ති”ති: වරිමසාපිත්තසගිතා රත්ති උපගච්ඡති රත්තිගගණං වෙත් දෙසනාසිසමත්තං. ගමනාදිසු යෙන කෙනාපි ඉරියාපථෙන සමඝිනිභූතස්ස වරිමකාලො මරණකාලො හොතියෙව තෙතෙවස්ස ඉරියාපථකඩණා ජීවිතං බෙපෙන්නා ඵව ගච්ඡන්ති. තස්මා න තෙ කාලො පමජ්ජිත්තුං නායං භූග්ගං පමාදං ආපජ්ජිත්තුං කාලො ඉමසමිං නාම කාලෙ මරණං න හොතිති අවිදිතත්තා වුත්තං.

“අනිමිත්ත මනසුඤ්ඤාං මච්චානම්ඛ ජීවිතං,
කාසිරිඤ්ච පරිත්තඤ්ඤා ච ඤ්ඤානං සංයුතං” නති.

තඤ්ඤා එවං අත්තානං ඔවදිත්වා අපමනෙතන නිසු සිකකාසු අනු
යෝගො කාතබ්බොති අධිප්පායො.

සිට්ඨොද්දෙවරස්ස ගාථාවණ්ණනා

නි වසී තා.

“දිපාදකො” නි අයං මහතො සබ්බකාමිඤ්ඤාදරස්ස ගාථා. කා
උප්පනති? අයං කිරි පදමුත්තරස්ස භගවතො සාසනෙ උප්පනතං
අබ්බුදං සොධෙත්වා පටිපාකතිකං ඤාපෙතං එකං ථෙරං දිස්වා
“අහමපි අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ අබ්බුදං සොධෙත්වා
පටිපාකතිකං ඤාපෙතං සමන්තො භවෙය්‍ය” නති පත්තං පඤ්ඤානං
තදනුරූපානි පුඤ්ඤානි කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මිං
බ්‍රහ්මප්පාදෙ අපරිනිබ්බුතෙ එව භගවති වෙසාලියං බතියකුලෙ
නිබ්බතන්ති. සබ්බකාමොති ලොකාමො වයප්පනො ඤානකෙති
දුරපරිත්තං කාරිතො නිස්සරණ්ණසයනාය සරුවාසං ජිගුත්තො
බම්බකණ්ඩාගාරිකස්ස සනතිනෙ පබ්බජිත්වා සමණධම්මං කරොතො
උප්පකායෙන සද්ධා වෙසාලිං උපගතො ඤාතිසරං අගමාසි. තත්
තං පුරුණදුතියිකා පතිවිශොගදුක්ඛිතා කිසා දුබ්බණ්ණො අනලං
කතා කිලිට්ඨවත්තිවසනා වන්දිත්වා රොදමානා එකමනතං අධ්‍යාසී.
තං දිස්වා ථෙරස්ස කරුණාපුරස්සරං මෙතතං උපට්ඨාපයතො අනු
භූතාරම්භෙණ අයොනිසො මනසිකාරවසෙන සහසා කිලෙසො
උප්පජ්ජි. සො තොන කසාති තාප්පිතො ආජනියො විශ සංජනසං
වෙගො භාවදෙව සුසානං ගන්ත්වා අසුභනිමිත්තං උග්ගගෙත්වා තත්
පටිලඤ්ඤානං පාදකං කත්වා විජ්ජසානං වසෙස්සිත්වා අරහත්තා පාපුණ්ඨි.
අථස්ස සපුරෙණ අලභිතං සිතරං ආදය මගහා පරිවාරෙන නං
උප්පබ්බාජෙත්තුකාමො විහාරං අගමාසි. ථෙරෙණ තස්සා අධිප්පායං
ඤ්ඤා අත්තනො කාමෙසු විරත්තභාවං සබ්බත්ථ ව අනුපලික්ඛතං
පකාසෙතො:-

“දිපාදකොයං අසුචි දුග්ගකො පරිහිරති
නානාකුණපපරිපුරෙණ විස්සවනො තතො තතො.

මිගං නිලීනං කුටෙන බලිසෙනෙව අග්‍රිජරං
වානරං විශ ලෙපෙන බාධයන්ති පුපුජ්ජනං.

රූපා සඤ්ඤා රසා ගන්ධා ථොට්ඨබ්බා ව මනොරමා
පඤ්ඤානාමගුණා එතෙ ඉත්තිරූපස්මිං දිස්සරෙ.

යෙ එතා උපසෙවන්ති රත්තවිත්තා පුපුජ්ජනා
වසෙස්සන්ති කට්ඨං ශොරං ආචිණන්ති පුනඛන්තං.

යො වෙතා පරිවජේති සප්පසෙව පද සිරො
සොමං විසත්තිකං ලොකෙ සතො සමතිවත්තති.

භාමෙඤ්ඤිතං දිඤ්ඤා තෙකකම්මං දට්ඨු ඛෙමතො
තිස්සවො සබ්බකාමෙති පතොතා මෙ ආසවකකයො”ති

ඉමො ගාථා අභාසි.

හත් “දිපාදකො”ති: යදිපි අපාදකාදයොපි කායා අසුචියෙව අධි
කාරවසෙන පන උක්කමිත්තපරිවේෂ්ඨෙන වා එවං වුත්තං. යසමා වා
අඤ්ඤා අසුචිභූතාපි කායා ලොකධිලාදිති අභිසංඛරිතා මනුස්සානං
භොජනෙපි උපතීයනති, න පන මනුස්සකායො; තස්මා අසුචිතරසභාව
මස්සා දස්සෙතො “දිපාදකො”ති ආග. ‘අඤ්ඤා’ති: හද උපට්ඨිතං
ඉත්තිරුපං සකියාග. “අසුචි”ති: අසුචි එව, න එත්ති කිඤ්ඤිපි සුචිති
අත්තො. “දුග්ගතො පටිගිරති”ති: දුග්ගතො සමානො පුප්ඵගතොදිති
සංඛරිතා පරිගිරිති. “භානාකුණ්ටපටිපුරො”ති: කෙසාදි අනෙ
කපසකාරකුණපගරිතො. “විසමවතො තතො තතො”ති: පුප්ඵගතො
දිතිස්ස ප්‍රේමවේෂ්ඨාවං පරිවේෂ්ඨාදෙහුං වායමන්තාවපි තං වායාමං
තිප්ඵලං කායා නවති වාරෙති ඛෙලසිංසාතිකාදිති රේමකුපෙති ව
සෙදජලලිකං විස්සවනොයෙව පරිතිරතිති සබ්බකො. එවං
ප්‍රේමවේෂ්ඨා සමානොපි වායං කායො කුටාදිති විස මිහාදිකෙ අත්තො
රූපාදිති අධිපුප්ඵජ්ජනෙ වඤ්ඤාතිස්සෙවති දස්සෙතො ‘මිග’නති
ආදිතො. හත් “මිගං නිලිතං කුමෙතා”ති: ජලවාහාරාදිතා කුමෙත
තිලිකං පටිවේෂ්ඨනං මිගා විස නෙසාදෙ, වකම්මානො හි ඉව සද්දෙ
ඉධාපි ආපනතො යොජෙතබ්බො. “බලිපසනෙව අචුජ්”නති: අභිචුජ්
මවේෂ්ඨං ආමිසබ්බදෙවන බලිසෙන විස බාලිසිනො. “වාහරං විස ලෙස
නා”ති: රුක්කසිලාදිපු පකම්පනන මික්කවාලපෙන මික්කවං විස
මහලුදෙ අභිපුප්ඵජ්ජනං වඤ්ඤානො බාමෙතිති. කෙ පන බාමෙතෙති
ති ආග:- “රූපා සද්දං”ති ආදිං, රූපාදයො හි පඤ්ඤාමි කොට්ඨාසා
විභෙසතො විසභාගවජ්ජසන්තිස්සයං විපලාපුප්ඵජ්ජනෙ අයොති
සො මනසිකාරෙත පරික්ඛින්නානං අභිපුප්ඵජ්ජනානං මනො රමෙනො
කිලෙසවජ්ජනාය අත්තොවගතාවතො තෙ බාමෙතිති නාම. තෙන
වුත්තං:- “රූපා සද්දං-ඉත්තිරුපසමිං දිග්ගරො”ති. ඉත්තිගතොඤ්ඤාත්ති
අධිකාරවසෙන කානති වෙදිතබ්බං. තෙනෙවාග:- “යෙ එතං උපසෙ
වන්ති”ති ආදිං. තස්සත්තො:- යෙ පුප්ඵජ්ජනා ව නා ඉත්තිස්ස රත්තවිත්තා
රාගාභිභූතවිත්තා උපහොගවජ්ජසඤ්ඤාය උපසෙවන්ති. “වසඬ්ඨිනති
කමඬ්ඨං ඝණාද”නති: තෙ ජනිතාදිති නිරයාදිති ව සොරං භයානකං
අනිබාලෙති අභිරමිතබ්බො කවසිසංඛාතං සංසාරං පුනපුන
උප්පත්තිමරණාදිතා වඤ්ඤන්ති. තෙනාග:- “ආවිණන්ති පුනබ්බව”නති.
“කො මෙතා”ති: යො පන පුග්ගලො එතා ඉත්තිස්ස තත්ති ජන්දරා
ගස්ස වික්කමිතෙන වා සමුච්ඡින්නෙන වා අත්තතො පදෙන
සප්පසෙ සිරං විස පරිවජේති, යො සබ්බලොකං විසරිතො සිත්තො

ලොකෙ විසතතිකාසංඛාතං නණං සතො හුචා සමතිවතති.
 “කාමෙඤ්ඤිතං දිඤ්ඤා”ති: “අට්ඨකඛිතඵළමා කාමා ඛහුදුකතා
 ඛහුපායාසා”ති ආදිතා සචන්ද්‍රිකාමෙසු කිලෙසකාමෙසු අනෙකාකාර
 වොකාරං ආදිතං දෙසං දිඤ්ඤා “පොඤ්ඤාමං දමස්සු ඉමමතො”ති:
 කාමෙති හවෙති ච තිකානන්තාවපො: නෙකකමං පබ්බජ්ජං තිබ්බා
 ණඤ්ඤා ඛෙමතො අනුපද්දවතො දමස්සු දිඤ්ඤා සබ්බකාමෙතිපි හෙතු
 මකඛමෙමති තිස්සවො විසංසුතො, සබ්බෙති හි හෙතුතො ධම්මා
 කමතිස්සවෙති කාමා තෙති වායං පෙරො විසංසුතො, හෙතාහ:-
 “පතොතො මෙ ආසවකයො”ති. එවං පෙරො ආදිතො පඤ්ඤාති
 ගාථාති ධම්මං කපෙතො ඡට්ඨගාථාය අඤ්ඤා ඛසාකාසි. භං සුචා
 සසුරො “අයං සබ්බත් අනුපලිතො න සකකා ඉමං කාමෙසු පතා
 රෙතු”තති යථාගතමග්ගෙනෙව ගතො. පෙරොපි වස්ස සත්ථ
 පරිනිබ්බතෙ හගවති උපසම්පදාය විසංවස්සසතිකො ජට්ඨසාපෙරො
 හුචා වෙසාලිකෙති වජ්ජපුතෙති උපාදිතං සාසනස්ස අබ්බුදං
 සොඛෙතා දුතියං ධම්මසුතියං සභාසිතො “අනාගතෙ ධම්මාසොක
 කාලෙ උපපජ්ජනකං අබ්බුදං සොඛෙති”ති තිස්සමනාමාහවණං ආණ්ණ
 පෙතො අනුපාදිසෙසාය තිබ්බාණධාතුයා පරිනිබ්බාසි.

සබ්බකාමපෙරසංගාථාමණිකා

ති ට්ඨි භා.

ජගත්තිපානමණිකා

ස ම තො.

සත්තකතිපාන

“අලංකතා”ති ආයසමනො සුඤ්ජයමුද්දපෙරසංගාථා. කා
 උපපත්ති? අයමි පුරිමබ්බුදෙධස්ස නාමාසිකාපුරා තත්ත්වය හවෙ
 පුඤ්ඤති උපවිණිතො ඉමසමි බුද්ධිපාදෙ රාජගෙහෙ අඤ්ඤාතරස්ස
 මහාචිතවස්ස සෙට්ඨස්ස පුතො හුචා තිබ්බතති. සමුදෙද තිස්ස
 නාමං අනොසි. අතිරූපසම්පත්තියා පන සුඤ්ජයමුද්දෙති පඤ්ඤා
 සිත්. සො පඨමවසෙ ජිතො හගවතො රාජගෙහපවෙසෙ බුද්ධානු
 භාවා දිඤ්ඤා පටිලභිසදෙධා තිස්සරණඤ්ඤාසයතාය පබ්බජ්ජා ලභ්විප
 සම්පදා සමාදිනනබ්බුතධම්මො රාජගෙහො සාවචං ගතො කල්‍යාණ
 මිත්තස්ස සතතිකෙ විපස්සනාවාරං උග්ගහෙතො කමමසොනං අනු
 සුඤ්ඤා විතරති. තස්ස මාතා රාජගෙහෙ උස්සවදිවසෙ අඤ්ඤා
 සෙට්ඨපුතො සපජ්ජතිකෙ අලංකතපටියතො උස්සවකිලං
 කි:තො දිඤ්ඤා පුතො අනුස්සරිතො රොදති. භං දිඤ්ඤා අඤ්ඤාතරා
 ගණිතා රොදනකාරණං පුරි. සා තස්සා තං කාරණං කපටසි. භං
 සුචා ගණිතා “අනෙකාමි පස්ස තාව මම ඉපිතාම”තති වතො
 “ගදි එවං, තමෙව තස්ස පජ්ජති. කතො ඉමස්ස කුලස්ස සාමිති.

පරමපර. විනා සයමෙව අභාසර්ථ. “සමෙහෙයනා”ති: මධ්වෙන චූදනා මධ්වරෙන, වචනෙනාති අවුත්තමයි වුත්තමෙව හොති “අභාස ථා”ති: වුත්තතතා. “වාසි භිං පබ්බජිතො”ති: භිං පබ්බජනො යුවා දහරෙයෙව හුචා පබ්බජිතොයි. නනු පබ්බජනොන සත්තමෙ දසකෙ සමපතෙන පබ්බජිතබ්බනති දසොති. “තිට්ඨාති මම සාස නෙ”ති: මම වචනෙ තිට්ඨ, සීං පන තනති ආහ “භුජ මාත්‍රසකෙ කාමෙ”ති: කාමෙ පරිභුජ්තු කාමස්ස රූපසමපතති පරිවාරසමපතති හොගසමපතති ව ඉවතිතබ්බා. තත්ථ භූතො මෙ හොගසමපතතිති වදෙය්‍යාති ආහ “අහං විතතං දදමි නෙ”ති. තයිදං වචනං කථං සද්දහානබ්බනති මෙඤ්ඤය්‍යාති තං සද්දහාපෙනති ආහ: “සච්චං තෙ පටිඤ්ඤාමි අහං වා තෙ ගරාමහ”නති, “භුජ මාත්‍රසකෙ කාමෙ අහං විතතං දදමි නෙ”ති යදිදං මයං පටිඤ්ඤානං තං ඵකංසෙන සච්චමෙව පටිඤ්ඤාමි. සච්චෙ මෙ න පච්චෙය්‍යායි අංඤං වා තෙ ගරාමහං අහං ගරිඤ්ඤා අහං පච්චෙය්‍යං සපථං කාරොමිති අනෙථ. “උග්ගසථ කමග්ග නො”ති: අමගාහං උග්ගිනං ජිණ්ණකාලෙ පබ්බජනං උග්ගසථ ජයග්ග හො යං මයං යාව දණ්ඩපරායනකාලා හොගෙ භුජාම, ඵචං ඉධ ලො කෙපි හොගෙති න ජියාම, මයං පච්ඤා පබ්බජියාමි ඵචං පරලොකෙපි හොගෙති න ජියාමාති අධිප්පායො. “නගො”ති: තං නිවිත්තං, කාමෙති නිවිත්තනන්ධො “යුවාසි භිං”ති ආදිනා “යද ජිණ්ණා හවිසාමා”ති ආදිනා උ තසා වෙසියා වුත්ත වචනගෙතු, හං හි වචනං අංකුසං කචා පෙරො සමණධම්මං කරොනො සදත්ථං පටිසුරෙයි. සෙසං ගෙට්ඨා වුත්තතයමෙව.

සුඤ්ඤාමුද්දසඤ්ඤා ගාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨි හා.

“පරෙ අභ්‍යවකාශමෙ”ති ආයසමහො ලකුණවකහදේයසඤ්ඤා ගාථා. කා උපපතති? අයං කිර පදමුත්තරස්ස ගතවතො කාලෙ ගංසවතිනගරෙ මහාහොගකුලෙ නිබ්බතතිචා වයපපතෙනා සත්ථ සතතිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤො නිසිතෙනා තසමිං බණ්ණ සන්ධාරං ඵකං භික්ඛුං මජ්ඣරානං අග්ගට්ඨානෙ ඤාපෙනා දිස්වා සයමිති හං ඤානං පනෙතො වුච්චමුචස්ස භික්ඛුසංඝස්ස මහාදුතං දචා “අගො මහාගමි අනාගතෙ අයං භික්ඛු විය ඵකස්ස වුද්ධස්ස සාසනෙ මජ්ඣරානං අයොහ වෙවය්‍ය”නති පණ්ඩානං අනාසි. ගගවා ව තස්ස අනන්තරායතං දිස්වා බ්‍යාකරිචා පක්කාමි. සො තත්ථ යාවජ්චං පුඤ්ඤති කචා දෙවමත්‍රස්සෙපු සංසරනො පුස්සස්ස ගතවතො කාලෙ විත්තපක්කකොකිලො¹ හුචා රාජ්‍යසානතො මධ්වරං අමථලං භූණ්ණිතාදය ගමිත්තො සන්ධාරං දිස්වා පසනනමානතො “දස්සා මි”ති විතතං උපපාදෙයි. සන්ධා තස්ස විතතා ඤාති පක්කං ගගෙචා නිසිදි. කොකිලො දසබලස්ස පතෙන අභිපක්කං පතිට්ඨාපෙයි.

සන්ධා තං පරිකුප්. සො තොකිලො පසන්නාමානසො තෙනෙව පිති
 සුබෙන සත්තාගං විනිනාමෙයි. තෙන ව පුඤ්ඤකමෙමන මුජ්ඣුකරො
 අගොයි. කසුපසමොසම්බුද්ධිකාලෙ වෙතිගෙ ආරබ්භ කීං පමාණං
 කරොම සත්තයොජනපාමාණං අතිමහත්තමෙන ජයොජනපාමාණං
 අතිමහත්තමෙන එතච්ඡි අතිමහත්තං පඤ්චයොජනං වතුයොජනං
 ඵයොජනනති වුතෙන අයං තද ජෙට්ඨවඩ්ඪකි හුඬා “එවමෙතා අනා
 ගතෙ සුබපටිජග්ගියං කාතුං වට්ටති”ති වඬා රජුයා පරිකුප්පනො
 ගාමුඛමත්තකෙ ධුඬා එතොකං මුඛං ගාමුඛං ගාමුඛං ගොති වෙතියං
 එවං තියොජනං වතුයොජනං ගමියතීති අග. තෙ තස්ස වචනෙ
 අට්ඨංසු. ඉති “අපාමාණස්ස බුද්ධස්ස පමාණං අනායි”ති තෙන පන
 කමෙමන නිබ්බත්තනිබ්බත්තධර්මානෙ අඤ්ඤාති හිතතරපමාණො
 ගොති. සො අමානං සද්දුතො කාලෙ සාවඤ්ඤං මහාභොගකුලෙ
 නිබ්බත්ති. හද්දිගො තිස්ස නාමං අගොයි. අතිරස්සනාය ලකුණවක
 හද්දිගොති පඤ්ඤාසිත්ථ. සො සද්දු සන්නිකෙ ධම්මං සුඬා පටිලඬා
 සද්ධො පබ්බජිතො බහුසුතො ධම්මකට්ඨකො හුඬා මධුරෙන සරෙන
 පරෙසං ධම්මං කථෙති. අපෙකගම්. උස්සවදිවසෙ එකෙන බ්‍රාහ්ම
 ණෙන සද්ධිං රථෙන ගච්ඡන්ති අඤ්ඤාතරා ගණිකා ථෙරං දිස්වා
 දන්තවිදංසකං ගයි. ථෙරො තස්සා දන්තට්ඨිකෙ නිමිත්තං ගහෙතො
 ක්කානං නිබ්බත්තොතො තං පාදකං කඬා විපස්සනං පට්ඨපෙතො අනා
 ගාමී අගොයි. සො අතිණ්හං කායගතාසනියා විහරන්තො එකදිවසං
 ආයසත්තා ධම්මසෙතාපතිනා ඔවදියමානො අනුසාසියමානො අර
 ගහොන පතිට්ඨති.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“පුද්බුද්ධගණ නාම ජිනො සබ්බධම්මෙසු වකුට්ඨො
 ඉතො සතසගස්සමති කපෙප උපපජ්ඣි කායකො.
 තදාගං ගංසවතියා සෙට්ඨිපුතො මහද්ධිනො
 ජංසාවිහාරං විවරං සංසාරාමං අගච්ඡතං.
 තද සො ලොකපජ්ජානො ධම්මං දෙසෙයි කායකො
 මුජ්ඣුකරානං¹ පවරං සාවකං අභිනිත්තයි.
 තං සුඬා මුදිතො හුඬා කාරං කඬා මහෙසිතො
 වණ්ඤා සත්ථනො පාදෙ තං ඤානං අභිපත්ථිං.
 තද බුද්ධො විශාකාසි සංඝමජ්ජෙඤ්චීනායකො
 අනාගතච්ඡි අභිනො ලච්ඡෙන සංමනොරථං.
 සත්තසගස්ස ඉතො කපෙප ඔක්කාකකුලසමාගො
 ගොතමො නාම ගොතෙත්ත සන්ධා ලොකෙ ගමියතී.
 තස්ස ධම්මෙසු දායාදෙ ඔරසො ධම්මනිවම්මො
 හද්දිගො නාම නාමෙන ගෙස්සති සත්ථසාවකො.

හෙන කමෙහින සුකතෙන වෙහනා පණ්ඩිති ව
ජගිත්වා මානුසං දෙහං තාවතීංසං අගච්ඡං.

වාතවුතෙ ඉතො කප්පෙ පුස්සො උපපජ්ඣි නායකො
දුරාසදො දුපපසගො සබ්බලොකුත්තමො ජිනො

වරණෙන ව සම්පන්නො බ්‍රහ්ම උජ්ජ පතාපවා
හිතෙසි සබ්බසත්තානං බහු මොවෙසි බන්ධනා.

තතො නාම වතෙ තස්ස අගො 3. පුස්සකොකිලො
ගනිකුට්ඨමාපන්නො අඛරුකෙට්ඨ වසාමහං.

තද පිණ්ඩංග භව්ජනතං දක්ඛිණෙය්‍යං ජිනුත්තමං
දිස්වා විත්තං පසාදෙත්වා මජ්ඣා භිනිකුජ්ඣං.

රාජ්ජයානං තද ගන්ත්වා සුපකකං කතකත්තවං
අභිපිණ්ඩං ගගෙත්වාන සමුදාසොපනාමිං.

තද මෙ විත්තමිකුද්දං මහාකාරුණිකො ජිනො
උපට්ඨාකස්ස ගත්තො පත්තං පග්ගණි නායකො.

අදසිං කුට්ඨවිත්තොහං අභිපිණිං මහා බ්‍රුතෙ,
පත්තෙ පකඛිප්ප පකෙඛිති පජලිං කත්වාන මජ්ඣා

සරෙන රජනියෙන සමනියෙන වග්ගනා
වස්සන්නො බුද්ධිපුජ්ඣං නිලං¹ ගන්ත්වා නිපජ්ජං.

තද බුද්ධිවිත්තං මං බුද්ධිපෙමගතාසයං
සකුන්තසි උපාගන්ත්වා ඝාතයි දුට්ඨමානසො.

තතො වුත්තොහං කුසිතෙ අනුභොවා මනාසුඛං
මනුස්සයොතිං අගච්ඡං තස්ස කමමස්ස වාහසා.

ඉමමි හද්දකෙ කප්පෙ බ්‍රහ්මබ්‍රහ්ම මහාසෙසො
කස්සපො නාම ගොතෙත්තන උපපජ්ඣි වදන්තං වජ්‍රො,

සාසනං ජෙතසිත්වා සො අභිග්ගස්ස කුතීන්ද්‍රියෙ
විතසිත්වා ව වෙනෙයෙස්ස නිබ්බුත්තො සො සසාවතො.

නිබ්බුතෙ තමහි ලොකග්ගෙ පසන්නා ජිනතා බහු
පුජ්ජනත්වාය බුද්ධස්ස පුපං කුබ්බන්ති සද්දුත්තො.

සත්තයොජනිකං පුපං සත්තරත්තභුසිත්තං
කරිස්සාම මගෙසිස්ස ඉවෙච්ච මත්තයන්ති තො.

කිකිනො කාසිරුජස්ස තද සෙතාය නායකො
හුත්වාහං අප්පමාණස්ස පමාණං වෙතියෙ වදිං.

තද තෙ මම වාතෙත්ත වෙතියං යොජනුග්ගහං
අකංසු නරවිරස්ස නානාරත්ත භුසිත්තං.

තෙන කමෙමන සුකතෙන වෙනනාපණ්ඩිති ව
ජ්ඣිකා මාත්තුසං දෙහං තාවතිංසං අගච්ඡතං.

පච්ඡිමෙ ව භවෙදාති ජනො සෙට්ඨිකුලෙ අහං
සාවන්ධියං පුරවරෙ ඉදෙධි ජිතෙ මහදානෙ.

පුරපථවෙසෙ සුගතං දියවා විජ්ඣිතමානසො
පබ්බජ්ඣාන නවිරං අරහතං අපාපුණ්ණිං.

වෙතියස්ස පමාණං යං අකරිං තෙන කමුත්තා
ලකුණටකසරිරෙහං ජනො පරි භවාහවෙ.

සරෙන මබ්බරෙනාහං සුජෙතා ඉසිසුත්තමං
මජ්ඣිමාරාමං හිත්තිකං අග්ගත්තමත්තපාපුණ්ණිං.

ඵලදානෙන බුද්ධස්ස ගුණානුස්සරණෙන ව
සාමඤ්ඤඵලසම්පන්නො විහරාමි අනාසවො.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අපරභාගෙ අඤ්ඤං ඛ්‍යාතරෙතෙනා:-

“පරෙ අඛාටකාරුමෙ වනසණ්ඩමිති හද්දියො
සමුලං තණ්හං අබ්බුත්තා තත්ථ හදෙදු කියායති.

රමනෙනෙකෙ මුතියෙති විණාති පණ්ණෙති ව,
අහඤ්ඤ රුක්ඛමුලස්මිං රතො බුද්ධස්ස සාසනෙ.

බුද්ධො ව මෙ වරං දරා සො ව ලබ්බෙඨ මෙ වරෙ,
ගණ්හාහං සබ්බලොකස්ස නිව්වං කායගතාසති”න්ති

ඉමා තියෙසා ගාථා අභාසි.

තත්ථ “සුඤ්ඤ”ති: සෙට්ඨි අධිකෙ විසිට්ඨති අපේ. අධිකවාමිති
අයං පරසදෙදු, පරං විය අත්තායතිති ආදිපු විය. “අඛාටකාරුමෙ”ති:
ඵලං නාමකෙ ආරුමෙ, සො කිර ජාපුදකසම්පන්නො වනසණ්ඩ
මණ්ඩතො රමණියො තෙන පරෙන විසෙසෙතා වුත්තෙ අඛාටකෙ
වනෙ අඛාටකෙහි අභිලක්ඛිතවනෙති ව වදන්ති. “වනසණ්ඩමිති”ති:
වනගහනෙ, සන්තිවිහරුක්ඛගච්ඡලතාසමුගෙ වනෙති අපේ. “හද්දි
යො”ති: ඵලනාමකො අත්තානමෙව පේරෙ පරං විය වදති. “සමුලං
තණ්හං අබ්බුත්තා”ති: තණ්හාය මුලං නාම අපිඨා තස්මා සාවිඨං
තණ්හං අග්ගමග්ගෙහ සමුගසානෙතාති අපේ. “තත්ථ හදෙදු කියා
යති”ති: ලොකුත්තරෙහි සිලාදිති හදෙදු පුඤ්ඤො තස්මිංයෙව වන
සණ්ඩ කතතිව්වතාය දිට්ඨිමිත්තිකවිහාරවිසෙක අග්ගඵලකිංතෙන
ව කියායති ඵලසුඛෙන කිංතසමාපත්ති ව විනිශ්චයෙතිති අත්තතො
විවෙකරතිං දසෙතො “රමනෙන කෙ”ති ගාථායපි ව්‍යතිරෙකමුඛෙන
තමෙවත්ථං දසෙති. තත්ථ “මුතියෙති”ති: අතිකාදිති පොකුණෙහි

“මිණ්ණි”ති: නන්දීආදීහි විණ්ණි ‘සණ්ණවෙහි’ති: පටහෙති රමනති එකෙ කාමහොගිනො, සා පන හෙසං රති අනරියා අනන්ධසංගිනා, අහඤ්ච පන එකකො බුද්ධියා හගවහො සාසනෙ රහො තනො එව රුක්ඛමුලසමි රතො අභිරතො විගරුමිති අන්තො. එවං අනතතො විවෙකාතිරතිං කිත්තෙත්වා ඉදුති යං භාගගතාසතිනම්මධ්මානං භාවෙත්වා අරගතතං පත්තො තස්ස පසංසනන්තං “බුද්ධොපි මෙ”ති ගාථමාග. තස්සන්තො:-සවෙ බුද්ධො හගවා “එභාගමනනො හග වනතං වරං යාවාමි”ති මයා යාවිතො “අතික්කතතවරා ලො භික්ඛු තථාගතා”ති අපට්ඨකම්පිත්වා මග්ගං යථායාවිතං වරං දදෙය්‍ය සො ව වරො මමාධිපජාය පුරකො ලබ්භෙථ මග්ගං මනෝරථං මන්තං පාපෙය්‍යාති ථේරො පරික්කප්පවසෙන වදති “හනෙන සබ්බො ලොකො සබ්බකාලං කායගතාසතිනම්මධ්මානං භාවෙත්තු”ති “සබ්බලොකස්ස නිව්චං කායගතාසති භාවෙතබ්බො”ති කත්වා “වරං ගණ්හය්‍යං අග”නති දසෙස්සනො ආග “ගණ්හගං සබ්බලොකස්ස නිව්චං කාය ගතාසති”නති. ඉදුති අපරික්කගරගාමුඛෙන පරික්කතො පසං සන්නො:-

“යෙ මං රුපෙන පාමිංසු යෙ ව සොසෙන අත්ථගු
ඡන්දරාගවසුපෙනා න මං ජනනති තෙ ජනා.

අජ්ඣත්තඤ්ච න ජනාති බහිද්ධා ව න පස්සති
සමන්තාවරණො බාලො සවෙ සොසෙන වුග්ගති.

අජ්ඣත්තඤ්ච න ජනාති බහිද්ධා ව විපස්සති
බහිද්ධා ඵලදස්සාවි, සොපි සොසෙන වුග්ගති.

අජ්ඣත්තඤ්ච පජනාති බහිද්ධා ව විපස්සති
අනාවරණදස්සාවි, න සො සොසෙන වුග්ගති”ති

ඉමා වගස්සො ගාථා අභාසි.

තත් “යෙ මං රුපෙන පාමිංසු”ති: යෙ ජනා අවිදුස්සනො මම රුපෙන අපසාදිකෙන නිගිනෙන ආකාරසද්ධි පඤ්ඤති ධම්මසර්වරෙ නපි මං තිහිනං පාමිංසු ඔරකො අයනති ගිලෙනො පරිච්ඡින්නවසෙන මඤ්ඤිංසුති අන්තො. “යෙ ම සොසෙන අත්ථගු”ති: යෙ ව සත්තා සොසෙන මජ්ඣිකා මං සමොචනාවසෙන අනුගතා බහුමඤ්ඤිංසුති අන්තො, හෙසං හං මිච්ඡා න හි අහං රුපමනෙතන අවමනතබ්බො සොසමුභෙග්ගන වා බහු න මනතබ්බො හස්මා “ඡන්දගමසුපෙනා න මං ජනනති”ති: හෙ උච්ඛාපි ඡන්දරාගස්ස වසං උපෙනා අප්පභිනඡන්දරාගා සබ්බසො පභිනච්ඡන්දරගං මං නජනනති අවිසයො තෙසං මාදිසො අජ්ඣත්තං බහිද්ධා ව අපරිඤ්ඤනවස්ත්වායාති දසෙස්සං “අජ්ඣත්ත”නති ආදි වුත්තා. “අජ්ඣත්ත”නති: අනතතො සන්තානෙ බක්ඛායහතාදිධම්ම “බහිද්ධා”ති: පරසන්තානෙ, අථවා අජ්ඣත්තනති මම අබ්ගන්තරෙ

අසෙකඩං සිලකඩකාදිං “බග්ගිද්ධා”ති: මමෙව ආකල්පසම්පත්තියාදි
 ස්වත්තං බග්ගිද්ධාරූපබලමප්පවත්තං. වකුට්ඨිසද්දසුභාදිප්පවත්තසද්ධි.
 “සමන්තාමරණො”ති: එවං අර්ක්කිතසද්ධි බග්ගිද්ධා ව අර්ක්කිතෙන
 සමන්තතො ආවරණස්වත්තො අසද්දසුභගතිකො, “සමෙ ඝොසෙහි
 මුක්ඛාති”ති: සො පරතෙය්‍යබ්බුතිකො බාලො ඝොසෙහි පරෙසං වචනෙන
 වුග්ගති තිස්සති ආකලිභිස්සති. “බග්ගිද්ධා ව විපස්සති”ති: යො ව වුග්ගත
 යෙන අර්ක්කිතං න ජානාති බග්ගිද්ධා පන සුත්තානුසාරෙන ආකල්ප
 සම්පත්තියාදි උපධාරණිකං වා විසෙසතො පස්සති ගුණවිසෙසස්වත්තො
 සියාති මසද්දසුභ, සොපි බග්ගිද්ධා ඵලදස්සාපි නයග්ගාහෙන ඵලමත්තං
 ගණනෙතො වුග්ගතයෙන ඝොසෙන වුග්ගති සො මාදිසං න ජානා
 තිති අපේඛා. යො පන අර්ක්කිතසද්ධි ඛිණ්ණසම්පත්තියාදි අබ්‍යන්තර
 අසෙකඩසිලකඩකාදි ගුණං ජානාති බග්ගිද්ධා වස්ස පටිපත්තිසලලකඩ
 නෙන විසෙසතො ගුණවිසෙසයොගං පස්සති. අනාවරණදස්සාපි
 කොතපි අනාමිථො හුත්වා අරියානං ගුණෙ දට්ඨං සද්දසුභං සමෙද්ධං න
 සො ඝොසෙන වුග්ගතිති යථාවතො දස්සනෙතොති.

ලකුණබහද්දිසපෙරසං ගාථා වණණනා

ති ට්ඨි හා.

“වකුට්ඨිසත්තා”ති ආයසමතො හදදපෙරසං ගාථා. කා උප්පත්ති?
 අයං ඩිර පද්ධුමහරං හගවත්තං හිකුට්ඨිසංසද්ධි සත්තසංඝපරිමානං
 විවර්දිති පටිවයෙති පුජෙසි. සො තෙන පුසද්දසාමෙවන දෙව
 මහස්සෙසු සංසරතො ඉමස්මිං බුද්ධුපසාදෙ සාවස්ථියං සෙට්ඨිකුලෙ
 තිබ්බන්ති. තිබ්බන්තමානොව අප්පත්තකෙසු මාතාපිතූසු දෙවතායාව
 නාදිති කතාපි අලහතෙතසු සත්ථාරං උපසංකම්භා “සමෙ හතෙත
 මයං එකං පුත්තං ලච්ඡාමි, හං තුමාසං දසත්ථාය දස්සමා”ති වත්තා
 ආයාපිත්වා ගතෙසු සත්ථු අධිප්පායං සද්ධා අසද්දසුභෙ දෙවපුත්තො
 ඛිණ්ණස්සො හුත්වා සිතො සකෙකන දෙවරසද්ද “අමුකස්මිං කුලෙ
 තිබ්බන්තාති”ති ආණ්ඩෙතො තත්ථ තිබ්බන්ති. හදදද්ධිස්ස නාමං
 අනංසු. තං සත්තවස්සදෙසිකං ජහං මාතාපිතරෙ අලංකරිත්වා
 හගවතො සත්තිකං තෙත්වා “අයං සො හතෙත තුලෙහ ආයාපිත්වා
 ලභ්බිදරකො, ඉමං තුමාසං නිය්‍යාතෙමා”ති ආහංසු. සත්ථා
 ආනන්දපෙරං ආණ්ඩෙසි: “ඉමං පබ්බාජෙති”ති. ආණ්ඩෙත්වා ව ගති
 ඤාමි. පාමිසි. ථෙරෙ තං පබ්බාජෙත්වා සංඛෙපෙන විපස්සනා
 මුඛං ආවිකම්. සො උපතිස්සයසම්පන්නත්තො විපස්සනාය කමමං
 කතොතො සුරියෙ අනොග්ගතෙයෙව භාවනං උස්සකකාපෙත්වා ඡල
 හිසද්දසු අගොසි.

තෙන වුග්ගතං අපද්ධනො:-

“පද්ධුමහරසමුද්ධං මෙත්තවිත්තං මහාමුතිං.

උපෙති ජනනා සබ්බා සබ්බලොකග්ගනායකං.

වන්දං සෙනාසනසෙවුව ආමිසං පානභොජනං
දදන්ති සද්වුතො සබ්බෙ පුඤ්ඤකෙතිතො අනුත්තරො.

අගමපි දුතං දය්‍යාමි දෙවදෙවස්ස තාදිනො,
බුද්ධිසෙට්ඨං නිමනොත්තං සංඝඤ්චාපි අනුත්තරං.

උයෙතාජිතා මියා වෙහෙ නිමනොත්තං තථාගතං
කෙවලං භික්ඛුසංඝඤ්ච පුඤ්ඤකෙතිතං අනුත්තරං.

සතං සහස්සං පලලඛ්‍යං සොවරුණං ගොණකත්තං
තුලිකා පටලිකා ව බොමකපාසිකෙපි ව

මහාරගං පඤ්ඤපෙසි ආසනං බුද්ධිපුත්තකං.
පද්මුත්තරො ලොකවිදු දෙවදෙවො තරුසභො
භික්ඛුසංඝපරිබ්බලෙතා මම වාරං උපාගමි.
පට්ටුග්ගන්තොත සච්ඡුද්ධිං ලොකනාථං යසස්සිතං.

පසන්නවිතොසා සුමනො අතිනාමසි තං ඝරං
භික්ඛුතං සතසගස්සං බුද්ධිඤ්ච ලොකනායකං,
පසන්නවිතොසා සුමනො පරමනෙත්ත තපසසිං.
පද්මුත්තරො ලොකවිදු අනුත්තරං පටිග්ගගො

භික්ඛුසංඝෙ නිසිදිත්වා ඉමා ගාථා අභාසථා:
සෙතිදං ආසනං දිත්තං සොවරුණං ගොණකත්තං,
හමගං කිත්තසිස්සාමි, සුණ්ඨං මම භාසනො.
චතුසන්නතිකචග්ගං සො දෙවරජ්ජං තරුසාති,

අනුභොස්සති සමපන්නා අච්ඡරුහිපුරකඛනො,
එකපඤ්ඤසකඛග්ගඤ්ච චක්කවත්ති භවිස්සති.

සබ්බාසු නවයොනීසු තුලිනොව භවිස්සති,
සො ව පට්ඨා පබ්බජිත්වා සුක්කමුලෙන වොදිනො

හද්දියො නාම නාමෙන ගෙස්සති සද්වු සාවනො.
විවෙකමනුසුභෙතාමහි පඤ්ඤෙති නිවාසගං.

ඵලඤ්ඤාධිගතං සබ්බං භික්කුසංඝෙමහි අජජ්ගං.
මම සබ්බං අභිඤ්ඤාය සබ්බඤ්ඤා ලොකනායකො

භික්ඛුසංඝෙ නිසිදිත්වා ඵහදග්ගෙ ඔපෙසි මං.
පටිසම්බද්ධ වහස්සො විමොක්ඛාපි ව අට්ඨමෙ

ජලභිඤ්ඤා සමුත්තො තතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

හස්ස භගවා ජලභිඤ්ඤාපසන්නං ඤාත්වා “ඵහි හදු”ති. ආග. සො
තාවදෙව සන්ධාරං උපසංකම්භො වද්දිත්වා පජලිකො සද්වු සමිපෙ
අට්ඨාසි. සා ඵව මස්ස උපසම්පදා අභොසි බුද්ධිපසම්පදා නාම කීරෙසා.

පේරො ජාතිතො පටිඨාය අත්තතො පටිඨකියා කථනමුඛෙන අද්දං
බ්‍යාකරෙන්නො:-

“එකපුත්තො අහං ආසිං පියො මාභූ පියො පිභූ
බ්‍රහ්මි වතවරියාහි ලද්ධො ආයාචනාහි ව.

හෙ ව මං අනුකම්පාය අත්තකාමා හිතෙසිතො
උභො පිතා ව මාතා ව බ්‍රහ්මස්ස උපනාමසු.

කිව්ඨාලද්ධො අශං පුත්තො සුබ්‍රමාලො සුඛෙ ඛිතො
ඉමං දදාම තෙ නාථ ජිනස්ස පරිවාරකං.

සත්ථා ව මං පටිග්ගස්ස ආනන්දං එතදමුචි:
පබ්බාජෙති ඉමං ඛිප්පං ගෙසසත්තාජාතියො අයං.

පබ්බාජෙත්වාන මං සත්ථා විහාරං පාවිසි ජිනො;
අනොග්ගහස්මිං සුරියස්මිං තතො විතතං විමුවිති මෙ.

තතො සත්ථා නිරංකත්වා පටිසල්ලානවුසිතො
“එහි හද්ද”ති මං ආහ; සා මෙ ආසුපසමපදා.

ජාතියා සත්තවස්සෙත ලද්ධා මෙ උපසමපදා.

තිස්සො විජජා අනුප්පත්තො, අහො ධම්මපුබ්බතො”ති

ඉමා ගාථා අහාසි.

තත් “වතවරියාහි”ති: එවං කත්වා පුත්තං ලභිස්සාංහි වුත්තං
සමණශ්‍රාවණානං වචනං සුත්වා ඛිප්පං පාවිසිතො අනසන්ධාවතවර්
තෙති ආයාචනාය ව, ඉදමෙව වෙත්තං කාරණං. ඉතරං පේරෙ මාතා
පිභූතං පටිපත්තිදස්සනත්තෙව කිව්ඨලද්ධාං ව දස්සනත්තං
වදති. - “හෙ”ති: මාතාපිතරෙ “උපනාමසු”තති: උපනෙසු. “සුඛෙ
ඛිතො”ති: සුඛසංවර්ධිතො. “හෙ”ති: භූස්සං. “පටිවාරක”තති: කිසිකරං.
“ගෙසසත්තාජාතියො අයං”තති: අයං දුරතො මම සාසනෙ ආජා
තියෙසා හවිස්සති. “නස්මා ඛිප්පං අජෙව පබ්බාජෙති”ති. එතං අමුචි
ආහ. “පබ්බාජෙත්වානා”ති: ආනන්දකෙරෙන පබ්බාජෙත්වා “විහා
ර”තති: ගතියුටි. “අනොග්ගහස්මිං සුරියස්මිං”තති: සුරියෙ අනත්තං
ගතෙයෙව “නප්පො විතතං විමුවිති මෙ”ති: තතො විපස්සනාරහිතො
පරං නවිජෙතෙව බණෙන සබ්බාසවෙති මෙ විතතං විමුවිති, ඛිණං
සවො අහොසිං. “නප්පො”ති: මම ආසවකකයතො පට්ඨා “නිරං
කත්වා”ති: අත්තනා සමාපතනං එලසමාපතනා අපනෙත්වා තතො
වුට්ඨාය. තෙනාහ:- “පටිසල්ලානවුසිතො”ති. “සා මෙ ආසුපසමප
දා”ති: සා මං උද්දස්ස “එහි හද්ද”ති සන්ථි වාචා පට්ඨනා සා එව මෙ මස්සං
උපසමපදා ආසි එවං “ජාතියා සත්තවස්සෙත ලද්ධා මෙ උපසමපදා”ති:
සාතිසයං සත්ථාරු අත්තතො කතං අනුග්ගහං සාසනස්ස ව නිග්ගාති

කතංදසෙය්‍යති. තෙනාගා:-“අභො ධම්මසුධම්මතා”ති. එත්ථ ච “විත්තං විමුච්චි මෙ”ති බිණ්ණසම්මාචං පක්ඛායෙත්වාපි පුත “තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා”ති ලොකීයාභිඤ්ඤාදුක්ඛතං ජලිහිඤ්ඤාභාවවිභාවනත්තං. තෙනාභ අපදානො:-“ජලිහිඤ්ඤා සම්මිකතා”ති.

හදදසෙවරස්ස ගාථා වණ්ණනා
ති වසී තා.

“දිස්වා සාසාද ඡාසාස”නති ආයඤ්ඤානා සොපාකසෙවරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරෙ තත්ථ තත්ථ හවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණිතා සිද්ධිත්තස්ස භගවතො කාලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බතතිත්වා විඤ්ඤාතං පතොතා බ්‍රාහ්මණානං විජ්ජාසිලෙපසු නිප්පත්ති. ගතො කාමේසු ආදීනවං දිස්වා සර්වඥං පහාය තාපස පබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා එකස්මිං පබ්බතෙ විගර්හී. සත්ථ ආසන්න මරණං තං ඤ්ඤා තස්ස සත්තකං අගමාසි. සො භගවතං දිස්වා පසන්නවිතො උදාරං පීතියොමනස්සං පවෙදෙතොතා පුප්ඵමයං ආසනං පඤ්ඤප්පෙත්වා අදාසි. සත්ථ තත්ථ නිසිදිත්වා අනිච්චතාපටිසං යුග්ගං ධම්මං කථං කප්ථෙත්වා තස්ස පස්සන්තසෙස්සව ආකාසෙන අගමාසි. සො පුබ්බඛ ගතිතතිච්චගාහං පහාය අනිච්චසඤ්ඤාං හදසෙ යපෙත්වා කාලං කත්වා දෙවලොභෙ උප්පජ්ජිත්වා අපරාපරං දෙවමිත්‍රස්සෙසු සං සරණො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රුජගහෙ සොපාකයොතිසං නිබ්බතති. ජතියා වසෙන සොපාකොති නාමෙන පඤ්ඤාසි. තෙවී පත වාණිජ කුලෙ නිබ්බතොතො සොපාකොති පත නාමිත්තනනති වදන්ති. තං අපදානපාලියා විරුජ්ඣති “පට්ඨිමෙ ඕ භවෙ සම්පන්නො සොපාකා යොනුපාගමි”නති ච්චතොතො. තස්ස චතුමාසජ්ජතස්ස පිතා කාලමකාසි, චුලලපිතා පොසෙසි. සො අනුක්කමෙන සත්තවස්සිකො ජතො එකදිවසං චුලලපිතා “අත්තනො පුත්තනන කලහං කරෙති”ති කුජ්ඣිත්වා තං සුසානං තෙත්වා වෙ ගත්ථ රජ්ජයා එකතො බ්‍රහ්මිත්වා තාය එව රජ්ජයා මතමිත්‍රස්සසරිරෙ ගාලහං බ්‍රහ්මිත්වා ගතො “සිගාලා දයො බාදන්තු”ති. පට්ඨිමභවිකතො දුරකස්ස පුඤ්ඤබලෙන සයං මාරෙත්තුං නවිසති. සිගාලාදයොපි න අභිගභිංසු. දුරකො අසිරිත්තති සමයෙ එවං විලපති:-

“කාති මෙ අගති අස්ස කොවා බ්‍රහ්ම අබ්‍රහ්මනො
සුසානමජ්ඣෙති බද්ධස්ස කො වෙ අහසදායකො”ති.

සත්ථ තායං වෙලායං වෙනෙය්‍යබ්‍රහ්මෙ මිලොකෙනො දුර කස්ස හදයබ්‍රහ්මනෙරෙ පජ්ජනනං අරගත්තුං නිස්සයං දිස්වා ඕහාසං එරිත්වා සතීං ජනෙත්වා එවමාගා:-

“එහි, සොපාක මා භාගි, මිලොකස්සු හථාගතං,
අහං තං නාරසිසාමි රුහුමුබ්බෙව වැඳිම”නති.

දුරකො බුද්ධානුභාවෙන ජිත්තබ්‍රහ්මනො ගාථාපරියොසානෙ සොවාපනො හුත්වා ගතිකුටිපමුබ්බෙ අට්ඨාසි. තස්ස මාතා පුත්තං අපස්සන්ති චුලලපිතරං පුට්ඨිත්වා තෙනස්ස පට්ඨතියා අකපිතාය තත්ථ

හත් ගනනා විවික්කති “බුද්ධා කිර අතිහානාගහපව්වපපනං
ජනනති, යනනුනාගං ගහවනනං උපසංකම්භා මම පුත්තස්ස
පවහති. ජනෙය්”නති සඤ්ඤානතිකං අගමාසි. සත්ථා ඉද්ධියා තං
පටිච්ඡාදෙවා “ගහෙන මම පුත්තො න දිස්සති, අපි ගහවා නස්ස
පවහති. ජනතා”ති හාග පුට්ඨො:-

“න සනති පුත්තො තාණාග න ටිතා න පි බ්බවා,
අනගහෙනාසිපන්නස්ස නත්ථි සද්ධිසු තාණතා”ති

ධම්මං කප්ථෙසි. තං සුඤ්ඤා සා සොතාපනනා අගොසි. දුරකො
අරහත්තං පාපුණී.

තෙන වුත්තං අපදානො:-

“පබ්භාරං සොධයනනස්ස පවරො පබ්බතුත්තමෙ
සිද්ධිත්තො නාම ගහවා ආගච්ඡි මම සනතිකං.

බුද්ධං උපගහං දිස්වා ලොකජෙට්ඨස්ස තාදිනො
සඤ්ඤං පඤ්ඤාපෙඨාන පුප්ථාසනමදාසගං.

පුප්ථාසනෙ නිසිදිවා සිද්ධිත්තො ලොකනායකො
මමඤ්ඤා ගතිමඤ්ඤාය අනිට්ඨානමුද්දගරි.

අනිට්ඨා වහ සංඛාර උපපාදවයධම්මිනො,
උපපජ්ඣවා නිරුජ්ඣනති, තෙසං වූපසමො සුබො.

ඉදං වචාන සබ්බඤ්ඤා ලොකජෙට්ඨො නරසභො
නතං අබ්බුහුමි ටීරො හංසරජව අමිරෙ.

සකං දිට්ඨං ජගිත්වාන භාවයා නිට්ඨසඤ්ඤගං.
ඵකාගං භාවසිත්වාන හත්ථි කාලාතො අගං

වෙ සම්පත්ති අනුභොවා සුඤ්ඤාමුලෙන වොදිනො
පච්ඡිමෙ ව ගවෙ සම්පතෙන සොපානං ගොනුපාගමිං.

අගාර අභිනිකම්ම පබ්බජිං අනගාරියං,
ජනියා සත්තවස්සොගං අරහත්තං අපාපුණිං;

අරද්ධවිරියො පභිතතො සිලෙසු සුසමාගිනො
තොසෙත්වාන මහානාගං අලභං උපසම්පදං.

වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තදා;
දුග්ගතිං නාභිජනාමි. පුප්ථදානසසිදං ඵලං.

වතුනවුතෙ ඉතො කප්පෙ යං සඤ්ඤං භාවසිං තදා;
සඤ්ඤං භාවයනනස්ස පතොතො මෙ ආසවකම්මො.

නිලෙසා කොපිතා මයං-පෙ-නහං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අථ ගහවා ඉද්ධිං පටිසංගරි. සාපි පුත්තං දිස්වා හට්ඨතුට්ඨො නස්ස
බිණ්ණසම්භාවං සුඤ්ඤා පබ්බාජෙත්වා ගතා. සො සත්ථාරං ගතිකුට්ඨ්ථ්ථ්

යායං චංඛකමන්තං උපසඛකමිතිං වර්ජකං අනුචරිකමි. නසං හගවා උපසම්පදං අනුජනිතුංකාමො “එක නාම කි”නති ආදි දසපඤ්ඤා පුච්ඡි, සොපි සන්ත්තං අධිපායං ගණනෙන්තො සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන සංසද්දෙන්තො “සබ්බෙ සත්තො ආභාරට්ඨනීකා”ති ආදිනා තෙ පඤ්ඤා විස්සරෙස්සි. තෙනෙව තෙ කුමාරපඤ්ඤා නාම ජාතා. සත්ථා තස්ස පඤ්ඤාව්‍යාකරණෙන ආරාධිතවිත්තො උපසම්පදං අනුජනි. තෙන සා පඤ්ඤාව්‍යාකරණොපසම්පදා නාම ජාතා. නසිමං අත්තන්තො පචතතිං පසාසෙස්සා ථේරො අඤ්ඤං බ්‍යාකරොන්තො:-

“දිස්වා පාසාදර්ශයං චංකමන්තං නරුත්තමං
නත්ථ නං උපසඛකමම වර්ජකං පුරිසුත්තමං.

එකංසං විචරං කතො සංගරිත්තාන පාණයො
අනුචංකමිස්සං චිරජං සබ්බසත්තානමුත්තමං.

නතො පඤ්ඤා අපුච්ඡි මං පඤ්ඤානං සොච්ඤෙ විදු
අච්ඡන්ති ච අභිනො ච ව්‍යාභාසිං සන්ත්තො අහං.

විසසජ්ජ්‍යෙසු පඤ්ඤාසු අනුමොදි තථාගතො,
භික්ඛුසඛසං විලොකෙත්වා ඉමමත්ථ අභාසථ:

ලාභා අභිනාන මගධානං යෙසායං පරිභුජති
විචරං පිඩ්ධානං ච පච්චයං සයනාසනං.

පච්චුට්ඨානං ච සාමිචං, තෙසං ලාභාති වමුලී.
අජ්ජදග්ගෙ මං සොපාක දස්සනායොපසංකමි,

එසා චෙව තෙ සොපාක භවතු උපසම්පදා.
ජාතියා සත්තවස්සොගං ලද්ධාන උපසම්පදා

ධාරෙමි අනතිමං දෙහං, අගො ධම්මසුධම්මා”ති

ඉමා ගාරා අභාසි.

නත්ථ “පාසාදර්ශ.ශ”නති: ගක්ඛුට්ඨර්ශයං “වර්ජක”නති: අභි වර්ජිං. “සංගරිත්තාන පාණයො”ති: උභො හන්දෙ තමලමකුලා කාරෙන සංගතෙ කතො අජලිං පග්ගහෙත්වාති අන්දො. “අනුචංකමිස්සං”ති: නසං සන්ත්තො අනුපච්ඡන්තො අනුගමනවසෙක චරිකමිං. “විජජ”නති: විගතරුනාදිරජං. “පඤ්ඤා”ති: කුමාරපඤ්ඤා. “විදු”ති: චෙදිහබ්බස්ස විදිහා සබ්බඤ්ඤාති අන්දො. සත්ථා මං පුච්ඡන්ති උපසජ්ජ නකස්ස ඡ්වේනත්තස්ස හයස්ස ච සෙකුසාතෙන පභිණානා අච්ඡන්ති ච අභිනො ච බ්‍යාභාසිං. “සෙසායං”නති: යෙසං අහමිග්ගානං අයං සොපාකො. “පච්චග”නති: හිලානපච්චයං. “සාමිචි”නති: මග්ගදාන විජනාදිසාමිතිනිරියං. “අජ්ජදග්ගෙ”ති: දකාගෙ පදසඤ්ඤාගෙ අජ්ජ අග්ගෙ ආදිං කතො අජ්ජ පට්ඨාය. අජ්ජනග්ගෙති පාලියා අජ්ජ ආදිං කතොති අන්දො. “දස්සනායොපසංකමා”ති: හිතජ්චෙව වයසා

තරුණතරුණි වා අවිනේතනා දක්ෂතාය මං උපසංකම. “එසා වෙව්වා”ති: යා තයා මම සබ්බඤ්ඤාභක්ඛණෙන සද්ධිං සංසඤ්ඤා කතා පඤ්ඤා විස්සර්ජනා එසායෙව තෙ භවතු උපසම්පදා ඉති ව අබ්බුච්ඡිති භොජනා. “ලභ්බා මෙ උපසම්පදා”තිපි පාලි; යෙන ලභ්බාන උපසම්පදනතිපි පඨනති. තෙසං සත්තවස්සෙනාති සත්තාමෙන වස්සෙනාති අනේවා. සත්තවස්සෙන වා හුන්වාති වචනසෙසො. යං පනෙත් අබ්බුතං තං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

සොපාකෂේරස්ස භාඨා වණ්ණනා ති ට්ඨි තා.

“සරෙ හතේහි”ති අයායමනො සරභබ්බසේරස්ස භාඨා. කා උපසන්නි? අයමපි පුරිමබ්බුද්ධස්ස කතාසිකාරො තත් තත් භවෙ විචට්ඨපතිස්සයං කුසලං උපවිණිනේතා ඉමස්මිං බ්බුද්ධපාදෙ රුජගහෙ අඤ්ඤාතරස්ස බ්බුගමණස්ස පුතො හුන්වා තිබ්බතති. අනතිලකි තොති තස්ස කුලවංසානුගතං නාමං අගොසි. සො වයපපතො කාමෙ පහාය තාපසපබ්බර්ජං පබ්බජ්ඣා සරතිණාති සයමෙව භජ්ඣා පණ්ණසාලං කතා වසති. තතො පටිභාය සරභගොතිස්ස නාමං අගොසි. අථ භගවා බුද්ධිවක්ඛනා ලොකං ඔලොකේනේතා තස්ස අරහත්තූපතිස්සයං දිස්වා තත් භතො ධම්මං දෙදසෙසි. සො පටිලභ්බසද්ධො පබ්බජ්ඣා විපස්සනාය කමමං කරොනේතා නවි රස්සෙව අරහත්තං පඤ්ඤා තත්ථෙව වසති. අථස්ස තාපසකාලෙ කතපණ්ණසාලා ජිණ්ණා පඨායා අගොසි. තං දිස්වා මනුස්සා “කිස්ස භතො ඉමං කුට්ඨං න පටිසංකරෙථා”ති අගංසු. ථෙරො “කුට්ඨා යථා තාපසකාලෙ කතා ඉද්දති තථා කාතුං න සන්කා”ති තං සබ්බං පකාසෙතො:—

“සරෙ හතේහි භජ්ඣා කතාන කුට්ඨමච්ඡිසං,
තෙන මෙ සරභගොති නාමං සමුත්ථියා අහු.

ත මය්සං කපපතෙ අර්ථ සරෙ හතේහි භජ්ඣං
සිකඛාපදා නො පඤ්ඤාතො ගොතමෙන යසසිකා”ති

වෙ භාඨා අහාසි.

තත් “සරෙ හතේහි භජ්ඣා”ති: පුබ්බ තාපසකාලෙ සරති ණාති මම හතේහි ජිනිතා තිණකුට්ඨං කතා අච්ඡිං සංවසිං නිසිදං වෙච නිපජ්ඣ්ඤව. “ගොතා”ති: කුට්ඨාරණන්ථං සරුතං භජ්ඣෙන. “සමුත්ථියා”ති: අනන්තසමුත්ථියා සරභගොති නාමං අහු අගොසි. “ත මය්සං කපපතෙ අර්ථ”ති: ඉද්දති උපසම්පදනස්ස මය්සං සරෙ සරතිණෙ හතේහි භජ්ඣං න කපපතෙ න වට්ඨති. කයමා? “සිකඛා පදා ගොතා පඤ්ඤාතො ගොතමෙන යසසිකා”ති: තෙන යං අමානං සන්ධාර සිකඛාපදං පඤ්ඤාතො තං මයං ජීවිතගෙතුනාපි නාතිකක

මාමානි දසෙසති. එවං එකෙන පකාලෙන තිණ්‍යුරිකාය අපටිසං
බරණේ කාරණං දසෙසතො ඉද්දති අපරෙනපි පරිශායෙන නං
දසෙසනොනා:-

“සකලං සමන්තං රොගං සරහනො නාදුසං පුබ්බෙ,
සොයං රොගො දිට්ඨො ච චිත කරෙනාතිදෙවසො”ති

ඉමං ගාථමාග.

නත් “සකල”නති: සබ්බං. “සමන්ත”නති: සවුප්පණ්ණං සෙවනා
වනො අනවසෙසනති අනේවා. “රොග”නති: දුක්ඛදුක්ඛවාදිවසෙත
රුජ්ජනට්ඨන රොගභූතං උපාදානකඛිනිපඤ්චකං සක්ඛාය වදති.
“නාදුසං පුබ්බෙ”ති: සන්ත ඔවාදපටිලාභනො පුබ්බෙ න අදුක්ඛං.
“සොයං රොගො දිට්ඨො ච චිත කරෙනාතිදෙවසො”ති: සවුමුතිදෙවො
උප්පතතිදෙවො විසුද්ධිදෙවොති සබ්බෙපි දෙවෙ අත්තනො සීලාදි
ගුණෙහි අතික්කම්මිතා සීතත්තා අතිදෙවසො සමමාසම්මුද්ධිසො ඔවාද
පතිකරණෙන සරහනෙන සො අයං බක්ඛිපඤ්චකං බානො රොගො
විපස්සනාපඤ්ඤාසතිතාය මග්ගපඤ්ඤාය පඤ්චකඛිනිතො දිට්ඨො
පරිඤ්ඤානොති අනේවා. එතෙන එවං අත්තනාවකුරිකායට්ඨි අන
පෙකෙතො බාහිරං තිණ්‍යුරිකං කදං පටිසංබරිසොතිති දසෙසති.
ඉද්දති යං මග්ගං පටිපජ්ජනෙන න යො අයං අත්ත භාවරොදනො යථා
වනො දිට්ඨො ස්වායං මග්ගො සබ්බවුද්ධිසාධාරණො තෙන තෙසං
ඔවාදබවේමාපි මජ්ඣෙක සීතනාසුචණ්ණසදිසො යත්තං පතිට්ඨාය
දුක්ඛයකයං පතෙතාති එවං අත්තනො අරහත්තපටිපත්තිං
බ්‍යාකරෙන්නො:-

“යෙනෙව මග්ගෙන ගතො විපස්සී යෙනෙව මග්ගෙන
සිංචි ව වෙසසභු
කාකුසන්ධි කොනාගමෙනො ව ක්කස්සපො තෙනජ්ජෙන
අගමාසී ගොතමො.

චිතතණ්‍හා අනාදානා සභ්බවුද්ධි බයොගධා
සෙගයං දෙසිතො බවේමා බවම්භුතෙහි නාදිති.

චත්තාරි අරියසම්මාති අනුකම්පාය පාණීනං
දුක්ඛං සමුදයො මග්ගො නිරෝධො දුක්ඛසම්බයො.

යත්මි නිවත්තනෙ දුක්ඛං සංසාරමිං අත්තනකං
තෙද ඉමස්ස කායස්ස ජීවිතස්ස ව සංබයො.

අඤ්ඤා පුනබ්බවො නත්ති පුච්ඡිතොත්ති සබ්බධි”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

නත් “යෙනෙව මග්ගෙන”ති:- යෙනෙව සපුබ්බතාගෙන අරි
යෙන අධිබ්බිකෙන මග්ගෙන “යෙනො”ති: පටිපත්තො නිබ්බාණං
අධිගතො. “විපස්සී”ති: විපස්සී සමමාසම්මුද්ධි “කාකුසන්ධි”ති:

අවිභතතිනො නිද්දෙසො. “කකුසකිකොනාගමනා”තිපි පාඨො. “කොනජ්ජෙතා”ති: තෙනෙව අජ්ජෙන අරියමග්ගොන “අනාදුනා”ති: අනුපාදුනා අප්පට්ඨසන්ධිනා “ධර්මොග්ධා”ති: නිබ්බාණොග්ධා නිබ්බාණපතිට්ඨා. “සෙසසං දෙසිතො ධර්මො”ති: යෙති සත්තති සමමාසමුද්දෙධිති¹ අයං සාසනධර්මො දෙසිතො පවෙදිතො. “ධර්ම භූතෙහි”ති: ධර්මකායත්තාය ධර්මසත්තාවෙති නවලොකුත්තරධර්මතො වා භූතෙහි ජාතෙහි ධර්මං වා පනෙහි. “නාදිති”ති: ඉට්ඨාදිපු නාදි භාවප්පත්තෙහි ව, “වත්තාදි අරියසට්ඨාති”ති ආදිනා තෙති දෙසිතං ධර්මං දෙසෙති. තත් “වත්තාදි”ති: ගණනපරිච්ඡේදො. “අරියසමමා නි”ති: පරිච්ඡින්නධර්මදෙසනං වචනත්තො පන අරියාති අවිභ ඵලෙකින සට්ඨාති වාති අරියසට්ඨාති, අරියස්ස වා භගවතො සට්ඨාති තෙන දෙසිතත්තා අරියභාවකර්මති වා සට්ඨාතිති අරියසට්ඨාති. කුච්ඡිත භාවතො නුච්ඡිතාවතො ව දුක්ඛං, උපාදානකධර්මසංඝාතං, තං දුක්ඛං සමුදෙති ඵලසමාති සමුදයො, තණ්හා; කිලෙසෙ නාසෙත්තො ගච්ඡති නිබ්බාණත්තෙහි මග්ගියතීති වා මග්ගො, සමමා දිට්ඨි ආදයො අට්ඨධර්මො, සංසාරවාර්තසංඛාතො නත්ති ඵත්ත රුධො ඵලසමං වා අභිග්ගෙ පුග්ගලස්ස රුධොභාවො ගොති, නිරුජ්ඣති දුක්ඛමෙත්තාති වා නිරුධො, නිබ්බාණං; තෙනාහං: “දුක්ඛසංඛයො”ති. අයමෙත්ත සංඛෙපො. විත්තාරෙ පන විපුද්ධිමග්ගො වුත්තතයෙනෙව වෙදිතබ්බො. “සසමි”නති: යසමිං නිරුධො නිබ්බාණෙ අභිග්ගෙ, “නිවත්තනො”ති: අරියමග්ගභාවත්තාය අප්පට්ඨත්තති, අනන්තකං අපරි යන්තං ඉමෙසමිං සංසාරෙ ජාතිආදිදුක්ඛං නප්පට්ඨත්තති උච්ඡ්ඡ්ඡති, සො නිරුධොති අයං ධර්මභූතෙහි සමමාසමුද්දෙධි දෙසිතො ධර්මොති යොජනා. ‘හෙද’ති ආදිනා ආරුහො දිට්ඨොති දුක්ඛපරිඝ්ඤාය පුච්ඡාං අත්තනො අරහත්තප්පත්තිං සරුපතො දෙසෙති. “යසමිං නිබ්බත්තනෙ දුක්ඛං”නති පන පාඨෙ සකලභාවාය තත්තායං යොජනා:— යසමිං ඛණ්ඩිපට්ඨාපිති සඤ්ඤිතෙ සංසාරෙ ඉදං අනන්තකං ජාති ආදිදුක්ඛං නිබ්බත්තති සො ඉතො දුක්ඛප්පට්ඨත්තො අඤ්ඤා පුනපුනභවතො පුනර්භවො, ඉමස්ස ජීවිතිඤ්ඤියස්ස සංඛයා කාය සංඛාතස්ස ඛණ්ඩපඤ්චකස්ස හෙද පුනරුප්පත්ති නත්ති, තස්මිං සබ්බධි සබ්බධිලෙසෙහි සබ්බධි භවෙහි පුට්ඨ විමුක්තො විසංයුත්තො අමතීති.

සරභනප්පට්ඨස්ස ගාථා වණ්ණනා
නි ධර්මි නා.

සත්තකතිසානවණ්ණනා
ස ම න්නා.

අධික ගී පාදන.

“කමම බහුක” නම් ආයතනික මහා කව්වංශයේ ස්වරූපය ගාථා, කා උපතති? අයමයි. පුරිම බුද්ධෙසු කතා කතා කර පදමුනන්තරය ගතවතො කාලෙ ගතපති මහාසාරකුලෙ නිබ්බන්ධිතො වුද්ධිපුත්තො එකදිවසං සපුටු සතතිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤතො සන්තරං සංඛිතෙතන හාසිතස්ස වින්තරෙන අන්තං විහජන්තානං අග්ගධානෙ ස්වියමානං එකං භික්ඛුං දිසා සයමි තං ණං පත්තො පණ්ඩිතං කතො දුතාදීති පුඤ්ඤති කතො දෙවමනුස්සෙසු සංසරතො සුමෙධස්ස ගතවතො කාලෙ විජ්ජාධරෙ හුත්වා ආකාසෙන ගම්මතො සන්තරං ගිම්මතො පබ්බතෙ එකස්මිං වනයන්තො නිසින්නං දිසා පසන්න මානසො කණ්ඩාරපුපෙඨි පුජං අකාසි, සො තෙන පුඤ්ඤ කමෙත අපරපරං සුගතිස්සෙව පරිවතෙතො කස්ස පදසබලස්ස කාලෙ බාරණසියං කුලසරෙ නිබ්බන්ධිතො පරිනිබ්බතෙ ගතවති සුවණ්ණවේනියකරණධානෙ සතසහස්සග්ගතිකාය සුවණ්ණසීනාය පුජං කතො “මග්ගං නිබ්බන්ධනිබ්බන්ධානෙ සරීරං සුවණ්ණවණ්ණං ගොතු”ති පන්තං අකාසි. තතො යාවජ්චං කුසලකමමං කතො එකං බුද්ධිත්තරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිතො ඉමස්මිං බුද්ධිපාදෙ උදෙති රක්ඛෙසු වච්චපජ්ජානස්ස පුරෙතිහස්ස ගෙගෙ නිබ්බන්ධි. තස්ස නාමගතණ්ඩුවසෙ මාතා “මග්ගං පුත්තො සුවණ්ණවණ්ණං අත්තතො නාමං ගතෙතො ආගතො”ති කඤ්චිතමාණවොතෙව නාමං අකාසි. සො බුද්ධිමතියා තයො වෙදෙ උග්ගණ්ණිතො පිකු අවචයෙන පුරෙති තධානං ලභී. සො ගොතනවසෙන කව්වාසනොති පඤ්ඤාධිප්. තං රුජ මණ්ඩපජ්ජානො බුද්ධිපාදං සුත්වා “ආවරිය ත්වං තත්ථ ගතත්වා සන්තරං ඉධානෙති”ති පෙසෙසි. සො අත්තධාමො උපුටු සතතිකං උපගතො, තස්ස සන්තං ධම්මං දෙසෙසි. සො දෙසනාපරියොසානෙ සතති ජනෙති සද්ධිං සහ පටිසම්බද්ධි අරගතො පතිධාසි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“පදමුනන්තෙ නාම සම්බුද්ධො වන්තිංසවරලකකණො
විවෙකකාමො ගතවා ගිම්මන්තං උපාගමි.

අජේඛාගෙතො ගිම්මන්තං අග්ගො කාරුණිකො මුති
පලලඛං ආභුජ්ජිතාන නිසීදි පුරිසුත්තමො.

විජ්ජාධරෙ තද ආසිං අත්තප්පිකම්ම වරො පුරෙ
තිසුලං සුකතං ගගග ගවජාමි අභිරෙ හද.

පබ්බතගෙග යථා අප්පි පුණ්ණමාසෙව වන්දිමා
වනං ඔහාසෙන බුද්ධො සාලරුජ්ච පුලලිතො.

වනයො නිකම්මිතාන බුද්ධිරංසා විධාවරෙ,
නලග්ගිවණ්ණසංකාසං දිසා විත්තං පසාදසි.

විවිඛං අග්‍රසං පුප්‍රථං කණ්ණිකාරං දෙවගනිකං,
තිණි පුප්‍රථානි ආදාය බුද්ධසෙවකං අපුජ්‍යමි.

බුද්ධස්ස ආනුභාවෙන තිණි පුප්‍රථානි මෙ තද
උද්ධවණ්‍යා අධොපත්තා ජායං කුබ්බනති සඤ්ඤානො.

වෙන කමෙවන සුභතෙන වෙතනාපණ්ඩිති ච
ජග්ගිකා මානුසං දෙහං නාවතීංසං අගච්ඡතං.

තත් මෙ සුභතං ඛසලිං කණ්ණිකාරීති සද්‍යති
සවසීයොජනමුබ්බධං තිංසයොජනවිත්තං.

සහස්සබණ්ඩං සතභෙණ්ඩං විත්තොරෙන පකාසයං
පරිසං මම තොඤ්ඤති යථා කව්‍යාශ්‍රතො අයං,

නාහං එවංවිධං කඤ්ඤි අඤ්ඤං පස්සාමි සාවනං,
තස්මා තදග්‍යො යපෙමි එවං ධාරෙථ භික්ඛං වා.

තදාහං විලභිතො හුක්ඛා පුක්ඛා වාකාසං මනොගරං
තිමවනතං ගමිකාන ආගතා පුප්‍රථසඤ්ඤායං.

පුජෙත්වා ලොකසරණං තණ්ඤානමිතිපත්තං,
තද මමාසයං ඤාත්වා බ්‍යාකාසි සරණජනො.

පස්සපෙනං ඉසිවරං නිබ්බතාකානකතතවං
උද්ධග්‍යලොමං පිණංසං අචලං පචලිං සිතං.

ගාසසමුපුණ්ණනායනං හං බුද්ධවණ්ණගතාසයං
ධම්මඤ්ඤි විග්‍යගවරං අමනාසිත්තසන්නිතං.

කව්‍යානස්ස ගුණං පුක්ඛා තණ්ඤානං පත්තං සිහො
අනාගතමිති අද්ධානෙ ගොතමස්ස මහාමුනෙ

තස්ස ධම්මෙසු දයාදෙ ඔරසො ධම්මනිව්‍රීතො
කව්‍යානො නාම නාමෙන ගෙස්සති සඤ්ඤාසාවකො.

බහුසසුතො මහාඤ්ඤි අධිප්පායවිදු මුනෙ
පාපුණ්ණස්සති තං සානං යථාසං බ්‍යාකානො මයා
සතසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමාදාරං හදා;
දුග්ගතිං නාභිජනාමි. බුද්ධපුජසිද්ධං ඵලං.

දුට්ඨෙ හවෙ සංසරාමි දෙවතෙහ අථ මානුසෙ
අඤ්ඤං ගතීං න ගච්ඡාමි බුද්ධපුජසිද්ධං ඵලං.

දුට්ඨෙ කුලෙ පජයාමි බතතියෙ අථ බ්‍රාහ්මණේ
නිවෙ කුලෙ න ජයාමි බුද්ධපුජසිද්ධං ඵලං.

පච්ඡිමෙ ච භවෙදාති ජනො උප්පේතිසෙ පුරෙ
පච්ඡාහස්ස අමට්ඨස්ස පුරොග්ගිහභිජ්ජතිනො,

පුතෙතො තිදිව වච්ඡස්ස නිපුතො චෙදපාරගු
මාතා ව චන්දපදුමා කව්වානොඤ්ච වරතතවො.

වීමංසනත්ථං බුද්ධස්ස භූමිපාලෙන පෙසිතො
දිත්ථා මොක්ඛපුරවාරං නායකං ගුණසංඥවං.

සුත්ථා ව විමලං වාකාං ගතිපංකවිසොසනං
පාපුණ්ණිං අමතං සනතිං සතෙති සහ පඤ්චති.

අධිපපායවිදු ජනො සුගතස්ස මහාමුතෙ
ශපිතො එතදග්ගෙව සුසම්ච්ඡිමනොරපො.

කිලෙසා ක්‍රියාපිභා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

අථ සත්ථා "එථ භික්ඛවො"ති භත්ථං පසාරෙයි. තෙ නාවදෙව
වතුලමතතකෙසමසුකා ඉද්ධිමයපතතවිවරධර වස්සසතිකපෙර
විස අගෙසුං. එවං ඵෙරෙ සදත්ථං නිපථාදෙචා "ගනෙත රුජ
පජ්ජොතො භූමිතාකං පාදෙ වන්දිං ධම්මඤ්ච සොභුං ඉච්ඡති"ති
සත්ථු ආරොචෙයි. සත්ථා "ත්ථංගෙව භික්ඛු තත්ථ ගච්ඡ, තධි ගතෙපි
රුජ පසිදිස්සති"ති ආග. ඵෙරෙ සත්ථු ආණාය අහනච්ඡමො තත්ථ
ගතත්ථා රුජතං පසාදෙචා අවනතිසු සාසනං පතිට්ඨාපෙචා පුත
සත්ථු සනතිකමෙව ගතො. සො එතදිවසං සත්ථෙහුලෙ භික්ඛු සමණ
ධම්මං පභාස කම්මාරාමෙ සංගණිකාරුමෙ රසතණ්ණානුගතෙ ව
පමාදවිහාරිතො දිස්වා තෙසං මවාදවසෙන:-

"කම්මං බහුකං න කාරයෙ, පරිවජෙස්ස ජනං න උය්‍යමෙ,
සො උසුසුතො රසානුගිදො, අත්ථං රිඤ්චති යො සුබාධිවාගො.

පඤ්ඤාති හි නං අවෙදසුං යායං චන්දනපුජනා භූලෙසු,
සුමුමං සලං දුරබ්බගං, සක්කාරො කාපුරිසෙන දුජ්ජගො"ති

වෙ ගාථා අභාසි.

තත්ථ "කම්මං බහුකං න කාරයෙ"ති: නවාචාසකාරාපනාදිං
සමණධම්මකරණස්ස පරිපත්භූතං මහත්තං නවකම්මං න පට්ඨ
පෙය්‍ය බුද්ධං අපපසමාරම්භං බණ්ඩුපුලුපරිසංඛරණාදිං සත්ථු වචන
පතිපුජනත්ථං භානබ්බමෙව. "පරිවජෙස්ස ජනං"නති: ගණිකංගණි
කාවසෙන ජනං විවජෙස්ස ජනනිවා යාදිසං සෙවතො භජතො
පසිරුපාසතො භූසලා ධම්මං පරිගායනති අභූසලධම්මං අභිවසින්නති
භාදිසං අකල්‍යාණමිත්තභූතං ජනං පරිවජෙස්ස. "න උය්‍යමෙ"ති:
පට්ඨයසමුපපාදනත්ථං භූල සභිගණ්ණාණවසෙන න වායමෙය්‍ය, යසමා
සො උසුසුතො රසානුගිදො අත්ථං රිඤ්චති යො සුබාධිවාගො යො
රසානුගිදො රසතණ්ණාවසිකො භික්ඛු පට්ඨසුපපාදනපසුතො සො
භූලානං සංගණ්ණාණත්ථං උසුසුතෙසු සුබිතදුක්ඛිතෙසු උපපනෙතසු
කිම්බකරණීයෙසු අත්තනා උය්‍යාගං ආපජ්ජනො සුබාධිවාගො

සමථවිපක්‍ෂනාමග්‍යාච්ඡාදනිකාණ්ඩුබාවගො සිලාදීඅන්‍යො තං ඊඤ්චති පජ්ඣති එකංසෙන අත්තානං තතො විවෙචෙතිති අන්‍යො. එවං පසම ගාථාය කම්මාරාමතං සංගණිකාරාමතං පච්චයගෙධඤ්ච විජෙජ්ජාති ඔවදිච්චා ඉද්දති සකකාරාභිලාසං ගරගනෙතො දුතියං ගාථමාග. තස්සන්‍යො:-යා අයං භික්‍ෂවාය උපගතානං පබ්බජිතානං කුලෙසු ගෙගවාසීති ගුණසම්මාවතාය කසිරමානාය වන්දනා පුජනා ව යසමා තං අභාවිතතානං ඔසිද්දපනවෙය්න මලිනභාවකරණවෙය්න ව පංකො කඤ්චොති බුද්ධාදරො අරියා අවෙදයුං අබ්‍යඤ්ඤංසු පවෙදයුං ව යසමා එවං අපරිඤ්ඤාතකකිංසානං අක්‍රිපුරුජ්ජනානං සකකාරාභිලාසං දුච්ඤ්ඤායසසභාවතාය පිළාජනනායො අනෙතො තුදනතො දුරුඤ්ඤා රතො සුබ්‍රමං සලලං දුරබ්බගං අවෙදයුං. තතො එව සකකාරො නාපුරිසෙන දුජ්ජගො දුපපජ්ජගෙය්සා තස්ස පහාණපටිපතතියා අපපටිපජ්ජනතො සකකාරාසාපහාණෙ නති සකකාරො පතිණොති තස්මා තස්ස පහාණාය ආයොගො කරණීයොති දස්සෙති:-

“න පරස්සුපතිධාය කම්මං මච්චස්ස පාපකං
අත්තනා තං න සෙවෙය්ස, කම්මබන්ධු භි මාතියා.

න පරෙ වචනා මොරො, න පරෙ වචනා මුනි,
අහ්තානඤ්ච යථා වෙහති දෙවාපි තං හථා විදු.

පරෙ ව න විජ්ජනනති මයමෙත්ථ යමාමසෙ;
යෙ ව තත්ථ විජ්ජනනති තතො සම්මතති මෙධගා.

ජ්විතෙ වාපි සපසඤ්ඤා අපි විතතපරිකව්‍යො,
පඤ්ඤාය ව අලාභෙන විතතවාපි න ජීවති.

සබ්බං සුණාති සොතෙන, සබ්බං පස්සති වකුක්ඛා,
න ව දිට්ඨං සුතං ධිරො සබ්බං උජ්ඣිතුමරහති.

වකුක්ඛස්ස යථා අන්‍යො සොතවා බබ්ඡරා යථා,
පඤ්ඤාවස්ස යථා මුගො බලවා දුබ්බලොර්ච.

අථ අන්‍යෙ සමුප්පනෙන සයෙථ මහසාධක”න්ති

ඉමා ඡ ගාථා රඤ්ඤා පජ්ජානස්ස ඔවාදවසෙන අභාසී. සො ඤීර බ්‍රාහ්මණෙ සද්දුගිච්චා පසුඝාතයඤ්ඤා භාරෙති කම්මං අසො ධෙත්වා ව අවොරෙ වොරසඤ්ඤා දණ්ඩති අත්තකරණෙ ව අස්සා මිතෙ සාමිකෙ කරොති සාමිකෙ ව අස්සාමිතෙ, තතො තං ථෙරො විවෙතුං. “න පරස්සා”ති ආදිනා ඡ ගාථා අභාසී.

හත්ථ “න පරස්සුපතිධාය කම්මං මච්චස්ස පාපකං”න්ති: පරස්ස මච්චස්ස සත්තස්ස උපතිධාය උද්දිසිය භාරකං කත්වා පාපකං වධ බන්ධාදිකම්මං න සෙවෙය්ස පරෙන න භාරාපෙය්සාති අන්‍යො. “අත්තනා තං න සෙවෙය්සා”ති: අත්තනාපි තං පාපකම්මං න කරෙය්ස. කස්මා? කම්මබන්ධු භි මාතියා, මච්චා කම්මබන්ධු කම්මදයාද තස්මා

අතන්‍ය ව න කිසිදු පාපකම්ම කෙරෙහි පරෙනාපි න කාරා පෙය්‍යාති අන්‍යො. “න පෙර වචනා වොග්‍ග්‍හි”ති: අතන්‍යා වොරියං අකන්‍යා පරවචනා පරස්ස වචනමත්තෙන වොරො නාම න ගොති. තථා න පෙර වචනා මුනි, පරස්ස වචනමත්තෙන මුනි සුවිසුද්ධිකාය වචිමනොසමාචාරො න ගොති. එත්ථ හි “පරො”ති විහතතිඅලොපං කන්‍යා නිද්දෙසො. කෙච්ඡි පන පෙරසනති වත්තබ්බෙ පරෙති සහාර ලොපං කන්‍යා නිද්දිට්ඨනති වදනති. “අතන්‍යාං ම සථා වෙතති”ති: නං සත්තං තස්ස අතන්‍යා විත්ත යථා අගං පරිසුද්ධො අපරිසුද්ධොචාති යථාවතො අතෙති ආර්ථනාති. “දෙවාපි පරමිත්තමිදු”ති: විසුද්ධි දෙවා උපපන්නිදෙවා තථා විදු විදනති ජනනති, තඤ්ඤා සං තාදිසා දෙවා ව පමානං සුද්ධාසුද්ධිභාව ජනනෙ, න යෙ නෙච්ඡි ඉච්ඡාදෙස පරෙහා සත්තාති අධිප්‍යායො. “පෙර”ති: පෙරතෙ සපෙත්වා තතො අසෙද්ද ඤාසලාඤාසලසාවජ්ජානවජ්ජකම්මථලං කායස්ස අසුභතං සංඛාරානං අතිවිතං අජනනතා ඉධ පරෙ නාම. තෙ මයමෙත්ථ ඉමස්මිං ජීවලොකෙ යමාම උපරමාම සත්තං සමිභං මිච්චිසනතිකං ගච්ඡාමාති න ජනනති, යෙ ච තත්ථ විජනනති යෙ ච තත්ථ පඤ්ඤා මයං මිච්චිසමිපං ගච්ඡාමාති විජනනති, තතො සමවනති මෙධගා, එවං හි හෙ ජනනතා මෙධගානං පරතංසනානං වූපසමාය පටි පජ්ජනති අතන්‍යා පරෙන ච අසෙද්ද න මෙධනති න බාධෙන්නති අන්‍යො. ත්වං පන ජීවිකානිමිත්තං අවොරෙ වොරෙ කරොන්නො දඩ්ඤ්ඤා සාමිකො අස්සාමිකො කරොන්නො ධනජාතියා බාධසි. පඤ්ඤාවෙකලලතො තථා අකරොන්නොපි ජීවිතෙවාපි සප්පඤ්ඤා අපි විත්තපරික්ඛයො පරික්ඛිණ්ඩනොපි සප්පඤ්ඤාජාතියො ඉහාරිතර සන්නොසෙන සනතුට්ඨො අනවජ්ජාය ජීවිකාය ජීවතියෙව. තස්ස හි ජීවිතං නාම හෙතාහ ගගවා:—“පඤ්ඤාජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨ”නති. දුමමධපුග්ගලො පන පඤ්ඤාය ච අභාවෙන දිට්ඨධම්මිකං සමපරාසි කඤ්ච අත්ථං විරොධෙනො විත්තවාපි න ජීවති ගරහාදිප්පන්නියා ජීවෙනො නාම න ගොති. අනුපටිතපඤ්ඤාතාය යථාසිග්ගධනං තාසෙන්නො ජීවිකමි සන්නානෙත්තුං න සකෙකාති යෙව. ඉමා කීර වතස්සොපි ගාථා පෙරො සුපිනනෙත රඤ්ඤා කපෙසි. රාජ සුපිනං දික්ඛා තෙ නමස්සන්නො යෙව පමුජ්ඣන්තා පහාතාය රත්තියා පෙරං උපසංකම්භා වන්ධන්තා. අතන්‍යා දිට්ඨතියාමෙන සුපිනං කපෙසි. තං සුන්තා පෙරො ගාථා පටිවත්තන්තා “සබ්බං සුණාති”ති ආදිනා විහි ගාථාති රාජතං ඔවදි. තත්ථ “සබ්බං සුණාති සොනෙ නා”ති: ඉධ සොතබ්බං සද්දං ආපාඨතං සබ්බං සුභාසිතං දුබ්භාසි තඤ්ච අබ්බරො සොනෙන සුණාති තථා සබ්බං රුපං සුඤ්ජරං අසුඤ්ජරමි වනබ්බමං අනෙකො පස්සති, අයමිත්ථියානං සභාවො. තත්ථ “න ව දිට්ඨං සුතං ධීරො සබ්බං උජ්ඣිතු”නති ව තිදස්සනමත්ත මෙතං, දිට්ඨං සුතං මුත්තං වා න තං සබ්බං ධීරො සප්පඤ්ඤා උජ්ඣිතුං පටිච්චජිත්තුං ගහෙත්තුං වා අරගති ගුණාගුණං පන තත්ථ උපපරික්ඣන්තා

උජ්ඣිතබ්බමෙව උජ්ඣිත්‍වං ගහෙතබ්බස්සද්ධි ගහෙත්‍වං අරහති. තස්මා චක්ඛුමස්ස යථා අනො චක්ඛුමාපි සමානො උජ්ඣිතබ්බෙ දිට්ඨං අනො යථා අස්ස අපස්සනෙනා විය භවෙය්‍ය, උජ්ඣිතබ්බෙ සුතෙ සොතවාපි බ්බිරො යථා අස්ස අසුඤ්ඤනො විය භවෙය්‍ය. පඤ්ඤවාස්ස යථා මුගො විචාරණපඤ්ඤය පඤ්ඤවා චචනකුසලොපි අවත්තබ්බෙ මුගො විය භවෙය්‍ය. බලවා ථාමසමුප්පන්නොපි අකත්තබ්බෙ දුබ්බලොථිව (රතාමරො පදසන්තිකරො) අසමන්තො විය භවෙය්‍ය. “අඨ අසන් සමුප්පන්නො සසෙඨ මහසාධික”නති: අත්තනා කාතබ්බකිත්ථෙව උප්පන්නෙ උපට්ඨිතෙ මතසාධිකං සසිත්වාපි තං කිත්ථං නීරෙතබ්බ මෙව න විරාධෙතබ්බං, අථවා “අඨ අසන් සමුප්පන්නො”ති අත්තනා අකරණීයෙ අසන් කිත්ථෙව උප්පන්නෙ උපට්ඨිතෙ මතසාධිකං සසෙඨ මත සාධිකං සසිත්වාපි තං න කාතබ්බමෙව. නති පණ්ඩිතො අසුත්තං කාසුං අරහති. එවං ථෙරෙන ඔවදිත්තො රාජ අනත්තබ්බං පභාස කත්තබ්බයෙව යුත්තප්පසුත්තො අගොසිති.

මහාකම්මානසෙඨරස්ස භාථා චණ්ණනා නි ට්ඨි තා.

“අනෙකාධිපතො”ති ආයසමනො සිරිමිත්තසෙඨරස්ස භාථා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමුත්තෙසු කතාසිකාරො තත් තත් භවෙ විචට්ඨප නිස්සයං කුසලං උපවිණිත්වා ඉමෙමිං බුද්ධිපාදෙ රාජගෙහ මහාධන කුටුම්භියස්ස පුත්තො හුත්වා තිබ්බත්ති සිරිමිත්තොති ලඛි තාමො. නස්ස කිර මාතා සිරිගුත්තභගිනී, තස්ස චන්ද්‍ර ධම්මපදචණ්ණනාය ආගතමෙව. සො සිරිගුත්තස්ස භාගිනෙය්‍යො සිරිමිත්තො සන්ද්‍ර ධන පාලදමනෙ ලඛිප්පසාදෙ පබ්බජිත්වා විපස්සනාය භවමං කාරොත්තො නවිරසෙසව අරහත්තං පත්තො එකදිවසං පාතිමාකමං උද්දිසුං ආසනං ආරුහිත්වා විත්තවිජ්ඣිං ගහෙත්වා නිසිත්තො, භික්ඛුනං ධම්මං කපෙසි. කපෙත්තො ච උදාරහරෙ ගුණ විභජිත්වා දස්සෙත්තො:-

“අනෙකාධිපතො අනුපනාහි අමායො ටිත්තපෙසුතො
සවෙ තාදිසකො භික්ඛු එවං පෙච්ච න සොචති.

අනෙකාධිපතො අනුපනාහි අමායො ටිත්තපෙසුතො
ගුත්තවායො සද භික්ඛු එවං පෙච්ච න සොචති.

අනෙකාධිපතො අනුපනාහි අමායො ටිත්තපෙසුතො
කල්‍යාණසිලො සො භික්ඛු එවං පෙච්ච න සොචති.

අනෙකාධිපතො අනුපනාහි අමායො ටිත්තපෙසුතො
කල්‍යාණමිත්තො සො භික්ඛු එවං පෙච්ච න සොචති.

අනෙකාධිපතො අනුපනාහි අමායො ටිත්තපෙසුතො
කල්‍යාණපඤ්ඤා සො භික්ඛු එවං පෙච්ච න සොචති.

යසස සද්ධා නථාගතෙ අවලා සුප්පතිට්ඨිනා,
සීලඤ්ච යසස කල්‍යාණං අරියකතං පසංසිතං.

සංඝෙ පසාදෙ යසසෙ උජ්ඣතඤ්ච දස්සනං,
අද්ද්‍රිද්දෙති තං ආත්‍ය අමොඝං තස්ස ජිවිතං.

නසමා සද්ධං ච සීලඤ්ච පසාදං ධම්මදස්සනං
අනුසුප්පෙට්ඨ මෙධාචී සරං බුද්ධාන සාසන”නති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත් “අසකකාධිකො”ති: අකුජ්ඣනසීලො, උපට්ඨිතෙ හි කොට්ඨුප්පතතිමිත්තෙ අධිවාසනබන්ධං ස්වා කොපස්ස අනුප්පාදකො. “අනුප්පාති”ති: න උපනාහකො පරෙහි කතං අපකාරං පට්ඨෙ “අසකකාචී මං අවධි මං අජනි මං අභාසි මෙ”ති ආදිනා කොටස්ස අනුප්පනස්සනසීලො. සනතදෙසපට්ඨිතාදන ලක්ඛණාය මායාය අභාවතො අමායො, පිපුනාවාවා විරහතො රිතතපෙසුතො. “සපේ තාදිසකො හික්ඛු”ති: සො තථාරූපො තථාජනිකො යථා චුත්තගුණසමන්තාගතො හික්ඛු එවං යථාචුත්තපට්ඨිතතියා පෙට්ඨ පරලොකෙ න සොචති, සොකනිමිත්තස්ස අභාවතො චක්ඛුවාණදයො කායවාරාදයො ච ගුත්තා පිඨිතා සංවුතා එතස්සාති ගුත්තවාරො. “කල්‍යාණසීලො”ති: සුඤ්ජරසීලො සුචිසුද්ධසීලො “කල්‍යාණ මිත්තො”ති:

“පියො ච ගරුභාවතියො චත්තා ච වචනකමො

ගම්පිරඤ්ච කථං කත්තා නො වට්ඨානෙ තියොජ්ජෙ”ති

එවං විභාවිහලකමණො කල්‍යාණමිත්තො එතස්සාති කල්‍යාණමිත්තො. “කල්‍යාණපඤ්ඤා”ති: සුඤ්ජපඤ්ඤා, යදිපි පඤ්ඤා නාම අසුඤ්ජා තත්ති නියාතිකාය පන පඤ්ඤාය වසෙන එවං චුත්තා එව මේන්තොධාදීනං විකම්මනාවසෙන සමුච්ඡේදවසෙන ච අසකකාධාදිමුඛෙන පුග්ගලාධිධානාය කථාය සමමාපට්ඨිතතියා දස්සෙවා ඉද්දති නිබ්බිඤ්ඤං ලොකීය සඤ්ඤාදිනො උච්චිත්තො ලොකුත්තරසඤ්ඤාදිනෙ පනිසපෙත්වා පුග්ගලාධිධානාය එව කථාය සමමාපට්ඨිතතියා දස්සෙත්තො “යසස සද්ධා”ති ආදිමාහ. තස්ස අන්තො:-යසස පුග්ගලස්ස නථාගතෙ සමමා සමුද්දෙධි ඉතිපිසො ගගවාති ආදිනායප්පචත්තා මිග්ගෙනාගතා සද්ධා තතො එව අවලා අවිකම්පා සුචස්ථි පතිට්ඨිතා අජනිපදං ආනෙත්වා සමෙත්තිතබ්බං. “අපිසකතන”නති: අරියානං කතනං පියාසිතං ගචන්ත රෙපි අවිජ්ඣතතො. “පසංසිත”නති: බුද්ධාදිහි පසන්ධං වණ්ණිතං ථොමි හං අජනි යොජනා. තවපනෙතං සීලං ගහට්ඨසීලං පබ්බජිතසීලනති දුට්ඨං. තත් ගහට්ඨසීලං නාම පඤ්ඤාසිකාපදසීලං යං ගහට්ඨන රක්ඛිත්වං සකකා, පබ්බජිතසීලං නාම දසසිකාපදසීලං උපාදාය සබ්බං චතුපාරිසුද්ධසීලං, තසිදං සබ්බං අවණ්ණාදිතාවෙන අපරාමිඨතාය කල්‍යාණනති වෙදිතබ්බං. “සංගෙ පසාදෙ යසසෙ”ති: “සුපට්ඨිතතො

ගතවහො සාවකසංඝො”හි ආදිනා අරියසංඝෙ පසාදො සද්ධා යස්ස පුග්ගලස්ස අත්ති “අවලො පුප්පතිට්ඨිනො”හි ආනෙත්වා යොජෙත්තිබ්බං. “උජුතුගාඤ්ච දස්සන”නති: දිට්ඨිවංචාභාවතො කිලෙසවඩ්ඛාභාවතො ච උජුතුහං. අථිභොගමස්සකතාදස්සනඤ්චව සප්පට්ටයනාමරූපස්ස වානි දුච්චමපි දස්සනං යස්ස අත්ති අවලං පුප්පතිට්ඨිතනති යොජනා. අදද්දිඤ්ඤති නං ආහු, සද්ධාධනං සීලධනං සුභධනං වාගධනං පඤ්ඤාධනනති ඉමෙසං සුචිසුඤ්ඤානං ධනානං අත්තිතාය අදද්දිඤ්ඤති ණං තාදිසං පුග්ගලං බුද්ධාදයො අරියා ආහු. අමොඝං තස්ස ජීවිතං, තස්ස නරාථරූපස්ස ජීවිතං දිට්ඨධම්මිකාදි අත්තංගමෙන අමොඝං අවඤ්ඤාං සඵලමෙවති ආහුති අත්තො. “නසමා”ති: යසමා යථාචුත්තසද්ධාදි ගුණසමන්තාගතො පුග්ගලො අදද්දිඤ්ඤ අමොඝජීවිතොති ච චුට්ඨති නසමා අහමපි නරාථරූපො, හවෙය්සනති. “සද්ධං-මෙ-සාසන”නති: “සබ්බපාපස්ස අකාරණ”නති ආදිනා චුත්තං බුද්ධානං සාසනං අනුස්ස රතොනා කුලපුත්තො චුත්තපපභෙදං සද්ධාඤ්ච සීලඤ්ච ධම්මදස්සන නෙභුකං ධම්මෙ සුතිවජ්ජා විමොක්ඛගුහං පසාදඤ්ච අනුසුඤ්ඤාය වපෙසියසාති. එවිජ් ථෙරො භික්ඛුනං ධම්මදෙසනාමුඛෙන අහනති විජ්ජමානෙ ගුණෙ ච පසාදෙතොනා අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

සිද්ධිමහාපක්කරස්ස ගාථා වණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

“සද්ධ පසම්මද්දඤ්ඤ”නති අයස්සවහො මහාපක්කරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? අයං කිර පද්මුත්තරස්ස ගතවහො කාලෙ ගංස වත්තිනගෙර විනවසම්පන්නො කුට්ටිඤ්ඤො හුත්වා එකදිවසං සත්ථු සභාතිහෙ ධම්මං පුණ්ණොනා සත්තාරං එතං භික්ඛුං සඤ්ඤාච්චට්ටකුස ලානං අග්ගට්ඨානෙ ඤප්පත්තං දිස්වා සයමපි ගං ඤානං පත්තොනො බුද්ධපමුඛස්ස භික්ඛුසාසනස්ස සත්තාගං මහාදානං පටිත්තොත්වා “ගත්ත යං භික්ඛුං භුජෙග්ග ඉහො සත්තදිවසමන්තෙක සඤ්ඤාච්චට්ටකුසලානං ‘අයං මම සාසනෙ අග්ගො’ති එහදග්ගෙ ඤප්පතිත්, අහමපි ඉමස්ස අධිකාරකම්මලෙන සො භික්ඛු විය අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ අග්ගො හවෙය්ස”නති පත්තං අකාසි. කණ්ඩිඨානා පනස්ස හපෙච ගතවති අධිකාරකම්මං කත්වා මනොමයස්ස කායස්සා භිතිමිත්ථාණං වෙහොච්චට්ටකොසලනති මිත්තං අභිකානං චුත්තන යෙනෙච පණ්ඩිතානං අකාසි. ගතවාපි මිත්තමපි පත්තං අනන්තරායෙන සමිජ්ජානතාවං දිස්වා “අනාගතෙ කප්පසත්තයග්ගමන්තෙ ගොතමස්ස නාම සමමාසඵලුඤ්ඤා සාසනෙ භුට්ඨානං පත්තං සමිජ්ජාසීති”ති බ්‍යාකාසි. තෙ උභොපි ජනා හත්ථ යාවජ්චං පුඤ්ඤති කත්වා හවො චුතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්ධංසු. හත්ථ මහාපක්කස්ස අන්තරාකතං කල්‍යාණකම්මං න කම්පති. චුල්ලපක්කො පන කස්සපස්ස ගතවහො සාසනෙ පබ්බජිත්වා විසතිවස්සසගස්සාති මද්දහකම්මිණි භවමං කත්වා දෙවපුරෙ නිබ්බන්ති. අපරෙ පන “චුල්ලපක්කො පද්මුත්තරස්ස ගත

වතො කාලෙ තාපසො හුඬා ගිමවනෙන වසනොනා හත්ථ ගඟවනතං දිඤ්චා පුප්ඵව්ණෙනන පුජං අකාසි”ති ආහු. තෙසං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තානංයෙව කාපසනසගස්සං. අභික්කන්තං. අථ අමහාකං සත්ථා අභිසංඛොධිං. පඬා පවත්තවරධමවෙකෙකා රුජගතං උප නිස්සාය වෙථවනමහාවිහාරෙ විහරති, හෙන ව සමයෙන රාජගහෙ ධනසෙට්ඨස්ස ධීතා අත්තනො දූසෙන සඬිං සත්ථං. කඬා ඤාහ කෙති ගිහා ගත්ථසාරං ගහෙඬා තෙන සද්ධිං පලාසිඬා අඤ්ඤත්ථ වසන්ති පස්මං ගඬහං ලභිඬා පරිපක්කගඬහා “ඤ්ඤාලං ගතඬා විජ් ඨස්සාමි”ති ගව්ණන් අත්තරාමගෙහයෙව පුත්තං විජ්ඨිඬා සාමිනා නිවහතිහා පුබ්බෙ වසිතඬානෙ වසන්ති පුත්තස්ස පඤ්ච ජ්ඣත්තා පඤ්ඤාති නාමං අකාසි. තස්මිං ආධාසිඬා විවරණකාලෙ තමෙව පරිච්ච දුතියං ගඬහං ලභිඬා පරිපක්කගඬහා පුබ්බෙ වුත්තනසෙන අත්තරාමගෙහ පුත්තං විජ්ඨිඬා සාමිනා නිවහතිහා ජෙට්ඨපුත්තස්ස මහාපක්කොති කණ්ඩස්සං වුලලපක්කොති නාමං. කඬා යථාවසි තඬානෙ යෙව වසන්ති අනුක්කමෙන දුරකෙසු වසිස්නෙනපු තෙති “අමම අය්සකකුලං නො දස්සෙති”ති නිබ්බන්ධිමානා දුරකෙ මාතා පිතුන්නං සන්තිකං පෙසෙසි. තතො පඬාය දුරකා ධනසෙට්ඨිනො ගෙහෙ වසිස්නති. තෙසු වුලලපක්කො අතිදගරො, මහාපක්කො පන අය්සකෙන සද්ධිං ගඟවතො සන්තිහං ගතො සත්ථාරං දිඤ්චා සග දස්සනෙන පරිලභිසද්ධො ධම්මං. සුඬා උපනිස්සායසමපන්නාය පබ්බජිතුකාමො හුඬා පිතාමහං ආපුච්ඡි. සො සත්ථු තමත්ථං ආරො වෙඬා තං පබ්බාජෙසි. සො පබ්බජිඬා බ්‍රහ්මචරිඬා උග්ගණ්ඨිඬා පරිපුරුණවස්සො උපසමපජ්ජිඬා යොතිස්සෙ මහසිකාරෙ කමං. කාරොනොනා විසෙසහො වතුන්නං අරුපජ්ඣානානං ලාභි හුඬා තතො වුට්ඨාය විපස්සනං උසුක්කපෙඬා අරගත්තං පාපුණ්ඨි. ඉති සො සඤ්ඤාවිච්චිකුසලානං අග්ගො ජ්ඣො කුතපුබ්බෙන ඵලසුබ්බෙන විනිනාමෙනො ඵකදිවසං අත්තනො පටිපත්තිං පටිවෙකඬිඬා අභිගතසමපත්තිං. පරිච්ච සංජ්ඣතස්සාමිනස්සො සිග්ගාදං නදෙනො:-

“යදුපස්මමද්දකඬිං සත්ථාරමිකුභොහයං,
තතො මෙ ආහු සංවෙගො පසස්ඬා පුරිසුත්තමං.

සිරිං ගත්ථති පාදෙති යො පනාමෙය්ස ආගහං,
ඵතාදිසං සො සත්ථාරං ආරාධෙඬා චීරාධයෙ.

තදගං පුත්තදුරව ධනධිඤ්ඤව ඡස්ඤිං,
කෙසමස්සති ඡෙදෙඬා පබ්බජිං අනගාරිසං.

සික්කාසාජිවසමපනොනා ඉන්ද්‍රියෙසු සුසංවුහො
තමස්සමානො සමුද්ධං විහාසිං අපරාජිනො.

තතො මෙ පණ්ඨි ආසි වෙතසො අතිපක්ඛො
ත නිසිදෙ මුත්තහමපි හණ්ණාසලෙ අනුගතො.

නසා මෙවං විහරතො පසා විරියපරක්කමං
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

පුබ්බෙ තිවාසං ජාතාමි, දිබ්බවක්ඛු විසොධිතං,
අරහා දක්ඛිණේයොසාමගි, විප්පමුත්තො නිරුප්පි.

නතො රතො විවසනෙ සුරියසුභ්ගමනං පති
සබ්බං තණ්හං විසොසෙත්වා පලලෙකෙන උපාසිසි"නති

ඉමා ගාථා අනාසි.

තත් "සද්ද"ති: යසමිං භාලෙ. "පඨම"නති: ආදිතො.
"අද්දකුඛි"නති: පසාසිං. "සත්ථාර"නති: ගතවතනං. "අකුණාහස"නති:
තිබ්බයං. අයං හෙත් අර්ත්තා:-සබ්බසං භයයෙතුනං බොධිමුලෙව
පතිණ්හතා කුණාසිපි භයාභාවතො අකුණාහසං තිබ්බයං වතුචෙසා
රජ්ජිසාරදං දිට්ඨධම්මිකසම්පරාධිකපරමන්දෙති චෙතෙය්සානං යථා
රහමනුසාසනණො සත්ථාරං සමමාසම්බුද්ධං මයං පිභාමහෙන සද්ධිං
ගතත්වා සායං චෙලායං සබ්බපද්ධමං පසාසිත්වා පුරිසුත්තමං සදෙවනෙ
ලොභෙ අග්ගපුග්ගලං පසාසිත්වා නතො දස්සනගෙතුණො පසනෙනා
පච්ඡා එත්තකං භාලා සත්ථාරං දස්සං ධම්මං වසොභුං නාලත්තති
මයං සංචෙගො අහු සගොත්තප්පං කුණං උප්පජ්ජි. උප්පන්නසං
චෙගො පනාහං එවං විනෙතසිනති දස්සෙති "සිරිං ගන්ත්වි"ති
ගාථාසං. නසාසෙත්වා:-යො විහවත්තො පුරිසො උට්ඨාසිකො හුත්වා
නව සතතිනෙ වසිස්සාමිති සම්මතං සිරිං සයනෙ උපගතං ගන්ත්ව
ව පාදෙති ව සොච්චෙනො පනාමෙය්ස නිහරෙය්ස, සො නථා
රුපො අලකුඛිකපුරිසො එවාදිසං සත්ථාරං සමමාසම්බුද්ධං ආරා
බෙත්වා ඉමසමිං නවමෙ බණ්ණ පටිලභිත්වා විරාධෙය්ස නසා මවාද
අකරණෙන හං විරජෙකුසලං අහං පනෙවං න කරොමිති අපිප්පායො.
තෙනාහ:-"නදහං-පෙ-අනගාරිය"නති. තත් "ජ්ඣබ්බි"නති: පජ්ජිං.
"ජ්ඣබ්බියා"තිපි පාසො, නහු අයං ඵෙරෙ දුරපරිග්ගහං අකත්වා පබ්බ
ජිතො, කසමා "පුත්තදුරුක්ඛ ජ්ඣබ්බි"නති අවොවාති? යථානාම
පුරිසො අතිබ්බත්තඵලමෙව රුකං ජ්ඣන්තො අවජින්න නතො
ලද්ධබ්බෙති ඵලෙති පරිභින්නො නාම ගොති, එවං සමදම්මං දට්ඨබ්බං.
"සික්ඛාසාප්චසමාපනෙනා"ති: යා අධිසිලසික්ඛා තාය ව යත්තිකු
සග ජීවනති එකජීවිකා සභාගවුත්තො ගොත්ති තෙන ගතවතා
පඤ්ඤානසික්ඛාපදසංඛාතෙන සාජ්චෙන ව සමනනාගගො සික්ඛන
භාවෙන සමඛිගිගුහො සික්ඛං පරිපුරෙන්නො සාජ්චව අභිතික්ක
මනො හුත්වා හදුහයං සමපාදෙන්නොති අත්ථො. තෙන සුචිත්තදො
පාතිමොකබ්බිලෙ පතිට්ඨිතභාවං දස්සෙති. "ඉන්ද්‍රියෙසු සුභංවුත්තො"ති:
මනව්ජ්ජෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු සංවුත්තො රුපාදිවිසයෙසු උප්පජ්ජන
කානං අභිජ්ඣාදිනං පවත්තිතිවාරණවසෙන සතිකවාපෙන සුපි
ගිතවික්ඛාදිවාරෙති අත්ථො. එවං පාතිමොකබ්බංවරඉන්ද්‍රියසංවර

සිලෙසමහරදිසසනෙන ඉතරසිලමයි අන්තො දසසිතමෙව හොතිති. පෙරෙ අත්තනො වතුපාරිසුද්ධිසිලෙසපදං දසොභා “නමස්සමානා සමුද්ධා”නති බුද්ධානුස්සතිභාවනානුයොගමාග. “විහාසි අපග්ථි නො”ති: සිලෙසමාරාදිති අපරුථිනො එව හුතා විහරිං යාව අර හත්තප්පතති නාව හෙති අතතිතුනො අසුද්දන්තූ තෙ අතිතවනොනා එව විහාසිනති අන්තො. “නනො”ති: තසමා යසමා සුවිසුද්ධිසිලො සන්තරි අභිප්පසනොනා සිලෙසාතිගවනපටිපත්ති ව චබ්බිතා තසමා. “පග්ථි”ති: පඤ්ඤානං තසමා විත්තාහිතිභාරො “ආසි”ති: අහොසි. “වෙනනො අභිප්පථිනො”ති: මම විනෙත්ත ඉථිථිනො කිදිසො පන සොති ආග. “න නිසිදෙ මුත්තනමයි නණ්ණාසලෙ අනුගතො”ති: අග්ගමග්ගසණ්ඩාසෙන මම ගද්දහනො තණ්ණාසලෙ අනුද්ධවෙ මුත්තනමයි න නිසිදෙ න නිසස්සං කප්පෙය්සනති. එවං මෙ විත්තා හිතිභාරෙ අහොසිති අන්තො. එවං පන විත්තං අධිසාය භාවනං ආරභිතො සානවංසමෙහෙව රත්තිං වීතිනාමෙතොනා අරුපසමා පත්තිනො උසාය සානනමුබෙන විපස්සනං පඨපෙභවා අරගත්තං සච්ඡකාසි. තෙන වුත්තං “තස්ස මෙ”ති ආදි. “නිරුපධි”ති: සිලෙසු පධිආදිනං අහාවෙන නිරුපධි. “රත්තා විවසනො”ති: රත්තිභාගස්ස විගමනෙ විගතාය රත්තියා සුරියස්සග්ගමනං උත්තණං කථා. “සබ්බං නණ්ණ”නති: සාමතණ්ණාදිසෙදං සබ්බතණ්ණාසොභං අග්ගමග්ගෙන විසොසෙභවා සුක්කාපෙභවා “නණ්ණාසලෙ අනුගතෙ න නිසිදෙ”ති පටිසුද්දය මොචිතත්තා. “පලලගෙකන උපාමිසි”නති: පලලග්ගං ආචුඨවා නිසිදිංති. සෙසං උත්තානත්තමෙව.

මහාපරාක්‍රමබාහු රජුගේ ගාථා වර්ණනා

නි.වි.ප්‍ර.

අවසික නිපාතව ණණතා

ස ම නිකාය.

නවක නිසාගත.

“සද දුකඩ” නම් ආයතනවතා අනුගමකරණය ගාථා. භා උපතති? අය මයි පුරිමුදෙයි කතා කියාගොස් හත් තත් හවෙ විවට්ටු පතියිය. පුඤ්ඤ උපටිඤ්ඤානො සිද්ධාත්තං හගවතො භාලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිඨා සෙතොති ලද්ධිනාමො විඤ්ඤාතං පතො ඵකදිවසං. සත්ථාරං දිසං පසන්නාමානසො “උසනං පට්” නම් ආදිනා වතුති ගාථාහි අතිත්ති. සො හෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවමනුසෙය්‍ය පු සංඝ රතො ඉමසමි බුද්ධිපාදෙ සාකෙහනගරෙ මහාවිහරෙ සෙට්ඨිසං පුතො හුචා නිබ්බන්ති. තස්ස ණි ර සෙට්ඨිනො ජ්‍යාජනා දුරතා බද්ධාසානෙන ඵනෙන යතෙති බාදිතා. ඉමස්ස පන පච්ඡිකම් කතො මනුස්සා අපමනතා හුචා ආරක්ඛං ගණිංසු. යතෙති

වෙසසවනස්ස උපට්ඨානං ගතො පුන නාගමාසි. නාමකරණදිවසෙ වස්ස “එවං කතෙ අමනුස්සා අනුකම්පනා පරිගරෙය්‍ය” නති භූතොති නාමං අකංසු. සො පන අත්තනො පුඤ්ඤබලෙන අනන්ත රායො වඩ්ඪි. තස්ස භයො පාසාදි අගෙසු නති ආදි සබ්බං යසකුල පුත්තස්ස විභවතිත්තනෙ විය වෙදිතබ්බං. සො විඤ්ඤානං පතොතා සත්ථරි සාකෙතෙ වසනෙත උපාසකෙති සද්ධිං විහාරං ගතො සත්ථු සනතිකෙ ධම්මං. සුඤ්ඤා පටිලභාසද්ධො පබ්බජිතො අජකරණී නාම නදීතිරෙ ලෙතෙ වසනොතා විපස්සනං පට්ඨපෙතො නවිරසෙව අර හත්තං පාපුණී.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“උසනං පවරං ඒරං මගෙසිං විජිතාවිනං

සුවණ්ණවණ්ණං සම්බුද්ධං කො දිස්වා නප්පසිදති?

තිමවා යථා අපරිමෙය්‍යා සාගරොව දුරාත්තරො

හරේව ක්කානං බුද්ධස්ස කො දිස්වා නප්පසිදති?

වසුධා යථා අප්පමෙය්‍යා විත්තාවලවටංසිතා

තපේව සීලං බුද්ධස්ස කො දිස්වා නප්පසිදති?

අතිලජසොව සම්බුද්ධො යථාකාසො අසංඛිණො

තපේව ඤ්ණං බුද්ධස්ස කො දිස්වා නප්පසිදති?

ඉමාහි වතුහි ගාථාහි බ්‍රාහ්මණො සෙනසව්වයො

බුද්ධසෙට්ඨං ඵවිත්තාන සිද්ධාත්මපරාජිතං.

වතුනවුත්තකප්පාති දුග්ගතිං භූපපජ්ජථ,

සුගතිං සුඛසම්පන්නං අනුතොසි අනප්පකං.

වතුනවුතෙ ඉතො භාපෙව ඵවිත්තා ලොකනායකං

දුග්ගතිං තාභිජ්ජාමි. ථොමනාය ඉදං ඵලං.

වතුඤ්ඤමහි කප්පමහි වතුරො ආසිංසු උත්තා

සත්තරත්තසම්පන්නා වක්කවන්ති මහබ්බලා.

කිලෙසා ක්කාපිතා මස්සං-පෙ-කත්තම්බුද්ධස්ස සාසන” නති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා අපරෙත සමයෙත ඤ්ඤානං අනුකම්පාය සාකෙතං ගන්තො කතිපාහං තෙහි උපට්ඨස්මානො අජනවතෙ වසිතො පුන අත්තනා වසිතට්ඨානමෙව ගන්තුංකාමො ගමිනාකාරං දස්සෙසි. ඤ්ඤානා “ඉධෙව හතෙත වසථ භූමොපි න කීලමිස්සථ, මයමපි පුඤ්ඤන වාසිස්සාමා” හි ථෙරං යාමිංසු. ථෙරෙ අත්තනො විවෙකා භිරහිං තත්ථ අථාසු විහාරං පනාසෙතොතා:-

“යද දුක්ඛං ජරාමරණනති පණ්ඩිතො අවිදුසු යත්ථ සිතා පුට්ඨජ්ජා දුක්ඛං පරිඤ්ඤාය සතොව ක්කායති, භූතො රහිං පරමතරං න විඤ්ඤති.

යද්‍ය දුක්ඛස්‍යාවගතිං විසතතිකං පපඤ්චසංඝාටදුක්ඛාධිවාගිතිං.
තණ්හං පගඤාන සමොච ක්‍රියායති, තතො රතීං පරමතරං න විඤ්ඤති.

යද්‍ය සිචං චෙචතුරධගගාමිතං මඤ්ඤානමං සබ්බකිලෙසසොධනං
පඤ්ඤය පසසිචා සමොච ක්‍රියායති, තතො රතීං පරමතරං න විඤ්ඤති.

යද්‍ය අසොකං විරජං අසංඛතං සන්තං පදං සබ්බකිලෙසසොධනං
ගාවෙති සංයොජනබ්බිකාවඤ්ඤං, තතො රතීං පරමතරං න විඤ්ඤති.

යද්‍ය නතෙ ගජ්ජති මෙසදුඤ්ඤති ධාරාකුප්‍රා විහගපථෙ සමන්තතො
භික්ඛු ව පඤ්ඤාගමොච ක්‍රියායති, තතො රතීං පරමතරං න විඤ්ඤති.

යද්‍ය නදීතං කුසුමාකුලානං විචිත්තවානෙයෙවටංසකානං
තිරෙ තිසිනෙනා සුමනොච ක්‍රියායති, තතො රතීං පරමතරං න විඤ්ඤති.

යද්‍ය තිසිථෙ රගිතමති කානතෙ දෙවෙ ගලන්තමති නදන්ති දුඤ්ඤො
භික්ඛු ව පඤ්ඤාගමොච ක්‍රියායති, තතො රතීං පරමතරං න විඤ්ඤති.

යද්‍ය විහතෙක උපරුක්ඛිසත්තතො නගන්තරෙ නගවිවරං සමසසිතො
විහඤ්ඤෙ විහතබ්බිලොච ක්‍රියායති, තතො රතීං පරමතරං න විඤ්ඤති.

යද්‍ය සුඛි මලබ්බිලසොකනාසනො නිරග්ගලො තිබ්බිතථො විසල්ලො
සබ්බාසවෙ ව්‍යන්තිකාමොච ක්‍රියායති, තතො රතීං පරමතරං න

විඤ්ඤති”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථායං පදසොජනාමුඛෙන පඨමගාථාය අත්ථවණ්ණනා:-බ්බිකා
නං පරිපාකො ජරා, භෙදො මරණං, ජරාමරණසිසෙත චෙත්ථ ජරා
මරණවතොතා ගතිතො. තස්මිදං ජරාමරණං දුක්ඛන්ති අවිඤ්ඤ පථා
භූතං අජනන්තා පුප්ඵජ්ජනා යත් යස්මිං උපාදිනක්ඛකිපඤ්ඤකො
සිත්තා පටිබද්ධා අලලීනා තස්මිදං දුක්ඛං එත්තකං දුක්ඛං න ඉතො
භිග්ගොති විපස්සනා පඤ්ඤාසතිතාය මග්ගං ඤ්ඤාය පරිජනිත්වා ඉධ
ඉමස්මිං සතො සමපජ්ජනො පණ්ණිතො භික්ඛු යද්‍ය යස්මිං කාලෙ ලක්ඛ
ණ්ණපතිජ්ඣානෙන ක්‍රියායති, තතො විපස්සනාරතීතො මග්ගඵල
රතීතො පරමතරං රතීං න විඤ්ඤති නපටිලගති. තෙනාහ හගවා:-

“යතො යතො සමමසති බ්බිකානං උදයව්‍යසං.

ලහති පිතිපාමොජ්ජං අමතං තං විජනතං.

පථව්‍යා එකරජේන සග්ගස්ස ගමනෙන වා

සබ්බලොකාධිපථෙවන සොතාපත්තිඵලං වර”න්ති.

එවං පරිඤ්ඤතිසමයමුඛෙන රතීං දසෙස්සවා ඉද්දති පහාණාති
සමයමුඛෙනවි වං දසෙස්සත්‍වං දුතියාදිකා තිස්සො ගාථා අභාසි. තත්ථ
“දුක්ඛස්‍යාවගති”න්ති: දුක්ඛස්‍ය ආයතීං පචන්ති. දුක්ඛස්‍ය තිබ්බතති
කන්ති අපේඨා. “විසග්ගික”න්ති: තණ්හං, සා භි විසවාති, විසත්තිකා
විසකකතිති විසත්තිකා, විසාපාදිකාති විසත්තිකා, විසං හරතිති

විසතනිකා, විසමුලාති විසතනිකා, විසපලාහාති විසතනිකා, විසපරි
 නොගාති විසතනිකා, විසද වා පත සාරූපෙ සද්දෙ ගතෙ රසෙ
 ථොට්ඨබ්බෙ ධම්මෙ ඥාලෙ ගතෙ විත්ථාති විසතනිකාති වුවෙති.
 “පසඤ්චසංඝාටදුක්ඛාධිවාහිනී”නති: සත්තසන්නානං සංසාරෙ
 පපඤ්චනති විත්ථාරෙතති පපඤ්චා රාගාදයො මානාදයො ව
 තෙ එව පච්ඡති දුක්ඛස්ස සංඝටතවේදන සංඝාටා දරථ පරිලාහ
 සභාවතතා දුක්ඛවාති පපචසංඝාටදුක්ඛං තස්ස අවිප්පයානතො
 නිබ්බන්තනතො පපචසංඝාටදුක්ඛාධිවාහිනී තං තණ්හං “පහණ්ඨා
 නා”ති: අරියමග්ගෙන සමුවන්දිතො. “සිඛ”නති: බෙමං අබෙම
 කරණකිලෙසානං සමුවන්දනෙන හෙති අනුපදානනති අත්ථො.
 සම්මාදිට්ඨිආදීතං චසෙන විචුතුරගෙ හුතො අරියෙ නිබ්බාණං ගමෙ
 තිති වෙ වතුරගමාමි හං. ගාථාසුඛත්ථෙත්ථ විතතතිඅලොපො
 කතොති දට්ඨබ්බං. රූපුප්පතතිමග්ගාදිසු සබ්බෙසු මග්ගෙසු උත්ත
 මතතා මග්ගතමං. තෙනාහ හගවා: “මග්ගානට්ඨතිකො සෙවෙට්ඨා”ති
 ආදිං. සබ්බෙති කිලෙසමලෙති සත්තානං සොධනතො සබ්බකිලෙස
 සොධනං පඤ්ඤාය පසිසිතො පටිවෙධපඤ්ඤාභාවනාතිසමයවසෙන
 අභිසමෙච්ච සොකගෙනුතං අභාවෙහො පුග්ගලස්ස ච අසොකභාව
 ගෙනුතො නත්ථි එත්ථ සොකොති අසොකං. තථා විගතරුගාදි
 රජත්තා විරජං, න කොනචි පච්චයෙන සංඛතනති අසංඛතං, සබ්බසං
 කිලෙසානං සබ්බස්ස ච දුක්ඛස්ස වුපසමභාවතො සංසාරදුක්ඛදිගෙති
 පජ්ජිතබ්බතො අධිගතනබ්බතො ච සන්නං පදං සබ්බෙති කිලෙස
 මලෙති සත්තසන්නානස්ස සොධන නිවිතනතො සබ්බකිලෙසසොධ
 නං. “භාමෙති”නති: සච්ඡිකිරියාති සමයවසෙන අභිසමෙති බහුක්ඛතත්ථ
 ගි නිබ්බාණං ආරබ්භ සච්ඡිකිරියාතිසමයං පටිතෙතනත්තස්ස අලබ්භතො
 ලබ්භමානං විසෙසං අලබ්භිතබ්බෙ ආරෙපෙත්ථා එවං චුත්තං. සංයො
 ජනසංඛාතානං බක්ඛිනානං ඡේදනතො සංයොජනබක්ඛිතච්ඡේද
 නිමිත්තං ගෙත්ථ කතතුභාවෙන උපරිතං යථා ‘අරියභාවකරුනී’ති
 ‘අරියානී’ති. යථා පුරිමගාථාසු යද්ද කියායති තද්ද “තතො රතීං පරම
 තරං න විඤ්ඤාති” යොජනා. එවං ඉධ යද්ද භාවෙති තද්ද තතො රතීං
 පරමතරං න විඤ්ඤාති යොජනා. එවං ථෙරෙ චතුති ගාථාති අත්තා
 නං අනුපතෙත්ථා ච චතුසච්චපටිවෙධකිත්තනෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරිත්ථා
 ඉද්දති අත්තනා වසිඨවට්ඨානස්ස විවිත්තභාවෙන ථාසුතං දසෙස්සෙත්තො
 “යද්ද නගෙ”ති ආදිකා ගාථා අභාසි. තත්ථ “නගෙ”ති: ආකාසෙ
 සිතිධ්මගමිත්රතිග්ගොසභාය මෙසො එව දුඤ්ඤති මෙසදුඤ්ඤති, සමන්ත
 තො පග්ගරන්ති හි ධාරාති ආකුලාති ධාරකුලා, විගගානං පක්ඛිනං
 ගමනමග්ගතො විගගපථෙ නගෙති යොජනා. “නගො”ති:
 කුකුල රතීතො “කුසුමාකුලාන”නති: තරුති ගලිතකුසුමෙති
 සමෙත්තානං “විවිත්තභාවගෙසාවට්ඨසභාන”නති: වතෙ ජතත්තං
 වාතෙය්‍යාති වතපුප්ථාති විවිත්තාති වාතෙය්‍යාති වට්ඨසභාති එතා
 සත්ථි විවිත්තභාවගෙය්‍යාවට්ඨසභායො, භාසං තානාවිධවතපුප්ථත්ථ

වකානනති අපො. උතතරිමනුසාධමමවසෙන සුඤ්ඤ මනො
ඵතසානති සුමනො කායති. “නිබ්බේ”ති: රතනියං. “රතිනමයි”ති:
ජනොස වීරගිහෙ විවිහෙන “දෙවෙ”ති: මෙසෙ “ගලන්තමයි”ති: වුට්ඨි
ධාරයො පඤ්ඤානෙත වසානෙන “දුසිනො”ති: සිහව්‍යග්‍යාදයො, පටි
පක්ඛ සහායා තෙති දුශාති වුයානැති දුසිනොති වුට්ඨනති. නදනති
දුසිනොති ඉදමි ජනවිවෙකදසානන්තමෙව ගතිහං. “විතසනා උප
රුහිසත්තනො”ති: අත්තසත්තාන පරියාපත්තානාය අත්තනො කාම
විතක්කාදිකෙ මිට්ඨාවිතක්ක පටිපක්ඛලෙන නිසේධෙතා; අත්ත
නොති වා ඉදං විඤ්ඤති ඉමිනා යොජෙතබ්බං. තතො රතං පරමතරං
අත්තානා න විඤ්ඤති. “නගනනෙර”ති: පබ්බතනනෙර. “නගවිමර”තති:
පබ්බතගුහං පබ්බාරං වා “සමසිනො”ති: නිසසිනො උපෙතො “විතඤ්ඤ
ගේ”ති: විගහතිලෙසදරෙථො. “විගහතිලො”ති: පභිණ්වෙතොසිලො
“සුඤ්ඤ”ති: කානාදිසුඤ්ඤ සුඤ්ඤො “මලබ්බසානනාසනො”ති: රුගා
දිනං මලානං පඤ්ඤානං ව වෙතොසිලානං ඤ්ඤතිවිසොගාදි ගෙනු
කසා සොකසා ව පභායකො. “නිර්ගහලො”ති: අග්ගලං වුට්ඨති
අවිජ්ජා නිබ්බාණපුරප්පවෙසනිවාරණතො, හදගාවතො නිර්ගහලො,
“නිබ්බනෙථා”ති: නිත්තණො. “විසලො”ති: විතෙරුගාදිසලො.
“සබ්බාසවෙ”ති: සාමාසවාදිකෙ සබ්බෙසි ආසවෙ. “ව්‍යග්ගිකතො
වා”ති: ව්‍යග්ගිකතො අරියමග්ගෙන විගහතො කතො සිසවා දිට්ඨි
ධමම සුඛවිහාරන්තං යද්‍ය කායති හතො කානරතීනො පරමතරං
රතං න විඤ්ඤති යොජතා. ඵලං පන වතො පෙරෙ අජ්ඣාරණිතිර
මෙව ගතො.

ගුහකෙරසා ගාථා වණ්ණනා

නි උසි හා.

නවකනිපාතවණ්ණනා

ස ම තතා.

දසකනිපාතො.

“අනාටිනො”ති ආයස්මතො කාලදසිකෙරසා ගාථා. කා
උපත්ති? අයමි පළමුතතරසා බුද්ධසා කාලෙ ගාසවතිනගෙරෙ කුල
ගෙගෙ නිබ්බත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුඤ්ඤතො සත්ථාරං ඵලං
තිකත්ථු කුලපපසාදනානා අග්ගධර්මානෙ ඤ්ඤානං-දිසා හදන්. අභිති
ගාරභවමං කතා හං ඤානනතරං පපෙඨි. සො යාවථිවං කුසලං
කතා දෙවමනුසෙසසු සංසරනො අමානං බොධිසත්තසා මාභු
කුච්ඡිං. පටිසංඝිගහණදිවසෙ කසිලවත්ථුසම්මයෙව අමට්ඨගෙගෙ පටි
සංඝිං ගණති. බොධිසත්තෙන සද්ධිං ඵකදිවසෙයෙව ජනොති තං
දිවසායෙව හං දුකුල මුඛිවෙ නිපජ්ජාපෙතො බොධිසත්තසා උපට්ඨා
නං නසිංසු. බොධිසත්තෙන හි සද්ධිං බොධිරුක්ඛා රුහුලමානා

වත්තාණේ නිසි ආරෝගනියගනී කන්තො ජනො කාලුදයීති ඉමෙ සත්ත එකදිවසෙ ජත්තතා සගජ්ඣා නාම අගෙසුං. අප්පක නාම ගගණදිවසෙ සකලනගරස්ස උදග්ගචිත්තදිවසෙ ජත්තතා උදයිත්තෙව නාමං අකංසු. ථොකං කාල ධාතුකත්තං පන කාලුදයීති පඤ්ඤාසිත්. සො ඛො ඛොධිසත්තෙන සද්ධිං කුමාරකිළිකං කිදනොතා වුද්ධිං අග මාසි. අපරිභාගෙ ලොකනාපේ මහාභිනිශබ්ධතං නික්ඛම්මො අනුක්කමෙන සබ්බඤ්ඤාතං පඤ්ඤා පවත්තවරධවෙවනෙක රුජග්ගං උපතීස්සාය වෙඵවනෙ විහරනෙන සුද්ධොදනමහාරුජ්ඣං පවහති. සුඤ්ඤා පුරිසසගස්ස පරිවාරං එකං අමච්චං “පුත්තමෙව ඉධානෙති”ති පෙසෙසි. සො ධම්ම දෙසනවෙලාය සජ්ඣ සතතිඤ්ඤා ගතො පරිස පරියනෙන සීතො ධම්මං සුඤ්ඤා සපරිසො අරගතං පාපුණි. අප් තෙ සත්ථා “එථ භික්ඛවො”ති ගත්ථං පසාරෙසි. සබ්බෙ තං ඛණං යෙව ඉද්ධිමයපත්තවිවරධාරා වස්සසතිකපේරු විය අගෙසුං. අර ගතනපත්තනිතො පට්ඨාය පන අරියා මජ්ඣිමනිකාමා ගොතති, තස්මා රඤ්ඤා පතිතස්සනං දසබලස්ස න කපේසි. රුජ “නෙව ගතො ආගච්ඡති, න සාසනං සුයති”ති අපරං අමච්චං පුරිසසගස්සෙන පෙසෙසි. තෙනපි තථා පටිපනෙන අපරතති එවං නවති අමච්චෙති සද්ධිං නවපුරිසසගස්සානි පෙසෙසි. සබ්බෙ අරගතං පඤ්ඤා භුණ්ති අගෙසුං. අප් රුජ විනොසි “එත්තකා ජනා මසි සිනෙගාභාවෙන දසබලස්ස ඉධාගමනත්ථාය න කිඤ්ඤි කථෙසිංසු. අයං ඛො පන උදයී දසබලෙන සමවයො සග පංසුකිළිකො ව මසි ව සිනෙගවා ඉමං පෙසෙසස්සාමි”ති තං පනෙකාසාපෙඤ්ඤා නාන “ඤ්ඤා පුරිසසගස්ස පරිවාරෙ රුජග්ගං ගතො දසබලං ආනෙති”ති වඤ්ඤා පෙසෙසි. සො පන ගච්ඡනො “සවාගං දෙව පබ්බජ්ඣං ලභිස්සාමි එවාගං භගවන්තං ඉධානෙස්සාමි”ති වඤ්ඤා “යං කිඤ්ඤි තත්ථා මම පුත්තං දස්සෙති”ති වුත්තො රුජග්ගං ගතො සජ්ඣ ධම්මදෙසනවෙලාය පරිසපරියනෙන සීතො ධම්මං සුඤ්ඤා සපරිවාරො අරගතං පඤ්ඤා එතිභික්ඛුභාවෙ පතිට්ඨාසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“සද්ධුගතරස්ස වුද්ධස්ස ලොකජෙට්ඨස්ස භාදිනො
අද්ධානං පටිපත්තස්ස වරතො වාරිකං තද්ධ

සුපුලං පද්ධං ගග්ග උපපලං මලලිකං මගං
පරමනං ගගෙඤ්ඤා අද්ධං සජ්ඣතො අගං.

පරිභුජ් මහාඤ්ඤා පරිපුණ්ණසුභොජනං
තඤ්ඤා පුප්ථං ගගෙඤ්ඤා ජනස්ස සමදස්සයි.

ඉට්ඨං කත්තං පියං ලොකෙ ජලජං පුප්ථවුත්තමං
සුදුක්කරං තෙන කතං යො මෙ පුප්ථං අද්ධිදං,
යො පුප්ථං අභිරොපෙසි පරමානුකඤ්ඤාදි මෙ;
තමගං කිත්තාසිස්සාමි සුඤ්ඤා මම භාසතො:

දසවට්ඨකඛිතාදිං ච දෙවරජං කරිසාති
උප්පලං පද්මිකාදිං මලලිකාදිං තතුතතරිං.

අසා පුඤ්ඤචිපානෙන දිබ්බගතිසමායුතං
ආසාසෙ ඡදනං කතා ධාරිසාති තාවදෙ.

පඤ්චිසතිකඛිතාදිං වය්ඤානනි භවිසාති,
පථව්‍යා රජං පඤ්චිසතං වසුධං ආවසිසාති.

කප්පසතසගසාමති ඔකකාකඤ්ඤාසමායවො
ගොතමො නාම ගොතෙතන සතො ලොකෙ භවිසාති.

සකකම්මාතිරදොධා සො සුකකමුලෙන වොදිතො
සකසාතං නර්ජිතතො ඤාතිබන්ධු භවිසාති.

සො ච පථ්‍යා පබ්බජිතො සුකකමුලෙන වොදිතො
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය තිබ්බාසිසාතාසාවො.

පටිසම්භිදා අනුප්පතතං කතකිඨවං අනාසවං
ගොතමො ලොකබන්ධු සො එතදග්ගෙ ධූපෙසි මං.

පඛාතං පතිතතො සො උපසන්නො නිරුප්පි
උද්ධි නාම නාමෙන ගෙසාති සන්ධුසාවතො.

විතතඤ්ච සුචිත්තතමෙව, මානො මනෙඛා ච ධංසිතො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරම් අනාසවො.

තොසසිත්තාපි සඤ්චුද්ධං ආතාපි නිපකො අහං
පාසාදිකොච සම්බුද්ධො එතදග්ගෙ ධූපෙසි මං.

කිලෙසා කුපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධසා සාසන”තති.

අරගතතං පත පතා “න කාමායං දසවලසා නගරං ගතතුං
කාලො වසනො පත උපගතො පුප්පිතො වතසණ්ඩපු හරි
තතිණ්ණජනාය භූමියා ගමනකාලො භවිසාති”ති කාලං පටිමා
නෙනො වසනො සම්පතො සන්ධුකුලනගරං ගතතුං ගමනවණ්ණං
සංවණ්ණෙනො:-

“අභාරිතොදති දුමා හදනො එලෙසිනො ඡදනං විප්පතාය
තෙ අව්චිමනොච පහාසයනති සමගො මහාචර හාති රසාතං.

දුමාති පුලලාති මනොරමාති සමනතො සබ්බදිසා පටිනති
පතතං පහාය එලමාසසාතා කාලො ඉතො පකතමතාය චර.

නෙවාතිසිතං න පනාතිඋණං පුබා උතු අභිතිසා හදනො,
පසානතු තං සාකියා කොලියා ච පථ්‍යාමුඛං රොහිණිං තාරයනතං.

ආසාය කතතෙ බෙත්තං, ඩිජං ආසාය වප්පති,
ආසාය වාණිජ යනති සමුද්දං ධනගාරකා,
යාය ආසාය තිවසාමි සා මෙ ආසා සම්ප්පතු.

පුතපුතකෙළව වපනති බිජං, පුතපුතං වසාති දෙවරු, පුතපුතං බෙහතං කසනති කසානා, පුතපුතං ධක්කු මුපෙති රඬං.

පුතපුතං යාවනනා වරනති, පුතපුතං දනපති දදනති, පුතපුතං දනපති දදිනා පුතපුතං සංගමුපෙතති ධානං.

විරෙ හවෙ සහනසුගං පුතෙති යසමිං කුලෙ ජයති ගුරිපක්කු මක්කුමයං සකකතිදෙවදෙවො, තයාතිජනො මුතිසවනාමො

සුදොධාදනො නාම පිතා මගෙසිනො බුධියු මාතා පන මායනාමා යා බොධිසහං පරිහරිය කුච්ඡිනා කායසු හෙද තිදිවමි මොදති,

සා ගොතමි කාලකතා ඉතො වුතා දිබ්බති කාමෙති සමතිගුතා සා මොදුති කාමගුණෙති පක්ඛති පරිවාරිතා දෙවගණෙති තෙති”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත් “අභාසිනො”ති: අභාරාති වියාති අභාරාති, රත්තපවාළ වණණාති රුකකානං පුප්ඵපලලාති නාති එහෙසං සන්ති අභාසි නො අතිලොතිතුසුමිකිසලයෙති අභාරවුට්ඨිසමපරිකිත්තො වියාති අත්තො. “ඉදුති”ති: ඉමසමිං කාලෙ. “දුමා”ති: රුකකා. “හදනත”ති: හද්දං අනෙත එහසාති හදනෙති එහසා දකාරයා ලොපං කනා වුච්චති. ගුණවිසෙසසුනො, ගුණවිසෙසසුනොනා ව අගගුණො සත්ථා, තසමා හදනෙති සත්ථ ආලපන මෙව; පච්චන්තමවනං වෙතං එකාරනතං, සුභවෙ පටිභාමෙම සුබෙ දුබෙවි වෙති ආදිසු විය. ඉධ පන සමෙබ්බාධනත්තෙ දුට්ඨබ්බං. තෙන වුහනං හදනෙති ආලපනනති. හද්දසද්දෙන සමානත්තං පදනාරමෙකනතිපි කෙවි. එලාති එසනති එලෙසිනො. අවෙහතෙ හි සවෙනනකිරියං ආරුපෙත්වා වොහරනති, යථාකුලං පතිතුකාමනති. එලාති ගහෙකුං ආරඬා සමපනතිපලගගණ කාලාති අත්තො. “ජදනං විසසභාසා”ති: පුරාණපණ්ණාති පජිතිනා, සංසිතපණ්ණපලාසාති අත්තො. ‘තෙ’ති: තෙ දුමා “දුට්ඨිමනොව පභාසනති”ති: දිවසිබාවනො විය ජලිතඅයුති විය ව ඔහාසයනති සබ්බා දිසාති අධිපායො. “සමසො”ති: කාලො අනුගණනණායාති වචනසෙසො. “මහාවිත්”ති: මහාවිකකතන. “භාති රසාන”නති: අත් රසාදිනං භාති. වුහනං ගෙනං ධම්මසෙකාපතිනා:—“භාති ව භගවා අත්රසසා”ති ආදි. මහාවිත් භාතිති ව ඉදමිච්චියං සමෙබ්බාධනමවනං දුට්ඨබ්බං. “හගිරසාන”නති: පන පාසෙ හගිරපො නාම ආදීරුජති ජති නබ්බං. සජ්ඣිතාය සාකියා හගිරපා තෙසං හගිරපානං උපකාරත්තං ඉති අධිපායො. “දුමාති”ති: ලිඛිතපලාසෙන වුහනං. “දුමා රුකකා”ති අත්තො. “සමනනො සබ්බා දිසා පවනති”ති: සමනනතො

සබ්බභාගතො සබ්බාදිසාසු ව පුලලානි තථා පුලලන්තා පව සබ්බාදිසා පවතති ගඤ්ඤා විසංසෙජ්ජනති. “ආසාසනා”ති: ආසාසනා ගාතිතු කාමා, එවං රුකබ්බසාසාය ගමනමග්ගස්ස රාමණෙය්‍යතං දසෙස්සානා ඉදති “නෙවාතිසිත”නති ආදිතා උතුසමපතනං දසෙස්සානා. “සුඛා”ති: නාතිසිත නාතිඋණ්හගාචෙතෙව සුඛා ඉද්ධා. “උතු අදබ්බිසා”ති: අභානගමනසොග්ගා උතු “පස්සනතුතං සාකිසා කොට්ඨා පච්ඡාමුඛං ථෙගිණිං නාරසනත”නති: රොගිණි නාම නදි සාකිසකොට්ඨස්ස පදනං අනතරෙ උත්තරදිසතො දක්ඛිණිමුඛා සංඤ්ඤා රාජගහඤ්ඤා තස්ස පුරප්ඵමදක්ඛිණායං දිසායං තස්මා රාජගහතො කපිලවත්ථුං ගන්තුං තං නදිං තරන්තා පච්ඡාමුඛා සුඛා තරන්ති. තෙනාහං-පස්සනතුතං-පෙ-තාරයන්ත”නති. ගගවන්තං පච්ඡාමුඛං රොගිණිං නාම නදිං අතික්කමන්තං සාකිසකොට්ඨස්ස පදනපදවාසිතො පස්සනතුති කපිල වත්ථු ගමනාය ගගවන්තං ආයාචන්තා උස්සාගෙති. ඉදති අත්තතො පත්තං උපමාගි පකාසෙන්නො “ආසාය කසතෙ”ති ගාමමාහ. “ආසාය කසතෙ වෙතන”නති: කස්සකො කසන්නො ඛෙත්තං එලාසාය කසති ඩිජ. ආසාය වප්පති කසිතො ව වප්පන්නත එලාසාය එව ඩිජ. වප්පති තික්ඛිපියති. “ආසාය වාණිජ්ජිකති”ති: ධනගාරකා වාණිජ ධනාසාය සමුද්ධං තරිතං දෙසං උපගන්තුං සමුද්ධං නාවාය යන්ති ගච්ඡන්ති. “සාය ආසාය තිඬ්ඛාමි”ති: අගමි යාය ආසාය පත්තාය ගගවා තුමාහං කපිලපුරගමනාය පත්තාය ඉධ තිඬ්ඛාමි, සා මෙ ආසා සමිජ්ජික තුමෙගති කපිලවත්ථුං ගන්තබ්බන්ති ඩිදති. ආසාය සදිසතාය වෙත්ත කප්පකාමස්සාප්ඤ්ඤා ආසාති ආහං නමනමග්ග සංවණ්ණනාදිසු අනෙකවාරං යාවනාය කාරණං දසෙස්සානා “පුනපුන”නති ආදි වුත්තං. තස්ස කෙරෙ:—සකිං වුත්තමනෙත්තන ඩා අසව්චජ්ජ මානෙ කස්සකා පුනපුනං දුතියමි තතියමි ඩිජ: වප්පති, පජ්ජන්නො දෙවරුජ්ජි එකවාරමෙව අවසිත්තො පුනපුනං කාලෙන කාලං වස්සති, කස්සකාපි එකවාරමෙව අකසිත්තො සස්සසමප්පති අත්තං පංසුං කඤ්ඤං මුදුං වා කාතුං ඛෙත්තං පුනපුනං කසන්ති එකවාර මෙව බඤ්ඤාසංගහං කත්වා අලමෙත්තාවනාති අපරිතුස්සන්තො කොට්ඨාගාරදිසු පරිසාමනවසෙත මනුස්සෙගි උපනිගමනං පුනපුනං සාලිආදිබඤ්ඤා රට්ඨං උපෙති උපගච්ඡති, යාවනාපි යාවන්තා පුනපුනං කුලාති වරන්ති උපගච්ඡන්ති, න එකවාරමෙව යාවනා පන තෙසං පුනපුනං දුතප්පති දදන්ති, න සකිං යෙව තථා පන දෙය්‍යබ්බමං දුතප්පති දදිත්වා දුතමයං පුඤ්ඤං උපවිණිත්වා පුනපුනං අපරාපර: සග්ගමුපෙන්නි ධානං, පරිසන්ධිවසෙත දෙවප්පොකං උප ගච්ඡන්ති, තස්මා අහං පුනපුනං යාවාමි ගගවා මග්ගං මනොරථං මත්තං පාපෙගිති අධිප්පායො. ඉදති යදත්තං සත්තරං කපිලවත්ථු ගමනං යාවති තං දසෙස්සානා “විරො ගවෙ”ති ගාමමාහ. තස්ස කෙරෙ:—විරො විරියවා මග්ගාචිකන්තො හුරිපඤ්ඤා මග්ගාපඤ්ඤා පුරිසො යත්ති කුලෙ ජයති තිබ්බන්තති තත්ත ගවෙ එකංසෙත සත්තසුගං

සත්තපුරිසයුගං යාවසත්තමං පිතාමහායුගං¹ සමවාපරිපත්තියා පුතෙති
 සොඤ්ඤාතිති ලොකවාදෙ අතිවාදෙ අඤ්ඤාපු, භගවා පත සබ්බසං
 දෙවනං උත්තමදෙවතායදෙවදෙවො පාපා නිවාරණෙන කල්යාණ
 පතිට්ඨාපනෙන තතො පරමපි සොඤ්ඤාං සක්කති සකෙකානිති
 මඤ්ඤාමි අහං. කාසමා? තයාතිජනො මුති සට්ඨනාමො, යසවා තයා
 සන්ධා අරියය ජාතියා ජනො මුතිභාවො මුති වා සමානො අත්තතිත
 පරතිතානං ඉධිලොකපරලොකානං ව මුත්තනට්ඨන මුතිති අවිතථ
 නාමො මුති සමානවා මුති පබ්බජිතා ඉසිති අවිතථනාමො තයා
 ජනො තසමා සත්තානං එකත්තතිතපටිලාභගෙතු භාවතො භගවා
 තව තත්ථ ගමනං යාවාමිති අපො, ඉදුති සත්තයුගන්ති වුත්තෙත පිතු
 යුගං දසෙසානුං. “සුදොධාදර්ශනා නාමා”ති ආදි වුත්තං. සුදොධං ඔදනං
 ජිවිතං එතස්සාති සුදොධාදනො බුද්ධිපතා හි එකංසනො සුචිසුද්ධිකාය
 වම්මනොසමාවාරො සුචිසුද්ධාජිවො හොති තථා අතීතිහාර
 සම්පත්තත්තා. “මාසා”ති: කුලරූපසිලාවාරදිසම්පත්තියා ඤාතිමිත්තා
 දිති මායාසිති වත්තබ්බගුණතාය මායාති ලද්ධිනාමා “පටිග්ගිකා”ති:
 ධාරෙතො “කාසය්ස ගෙද”ති: සදෙවකස්ස ලොකස්ස චෙතිසදිසස්ස
 අත්තනො කායස්ස විනාසනො උද්ධං. “නිදිවම්මි”ති: තුසිතදෙව
 ලොකො “සා”ති: මායා දෙවි “ගොතමි”ති ගොතෙත්ත තං කිත්තෙති.
 “දිව්බ්බති කාමෙති”ති: තුසිතභවනපරියාපනෙනති දිව්බ්බති වජ්ජකා
 මෙති “සමන්තපාසා”ති: සමත්තාගතා “කාමගුණෙති”ති: කාමකොට්ඨා
 සෙති “කාමෙති”ති වතො පුත්ත “කාමගුණෙති”ති වචනෙන අනෙක
 භාගෙති වජ්ජකාමෙති පරිවාරියතිති දිපෙති. “නෙති”ති: තස්මිං දෙව
 නිකායෙ නිබ්බත්තෙති තුසිතගුණෙති තෙති වා කාමගුණෙති සමති
 භූතා, පරිවාරිතාති ව ඉත්තිලිහතිදොසො පුරිමත්තභාවසිද්ධං ඉත්ති
 භාවං දෙවතාභාවං වා සක්කිය කෘතො. දෙවුපපත්ති පත පුරිසභාවෙ
 නෙව ජනා. එවං ථෙරෙන යාවිතො භගවා තත්ථ ගමනෙ බහුතං
 විසෙසාධිගමං දිස්වා විසතිසගස්සබ්බිණ්ණසවපරිවුත්තො රුජගහතො අතු
 රිතවාරිකාවසෙන කපිලවත්ථගාමිමග්ගං පටිපජ්ජි. ථෙරො ඉද්ධියා
 කපිලවත්ථං ගන්ත්වා රඤ්ඤා පුරතො ආකාසෙ ජිනො අදිට්ඨපුබ්බං
 චෙසං දිස්වා රඤ්ඤා “කොසි ති”නති පුට්ඨිතො “සචෙ අමට්ඨපුත්තා
 තයා භගවතො සත්තතිකං පෙසිතා කිං මං න ජාතාසි එවං පත ජාතා
 සි”ති දසෙසනෙතො:-

“බුද්ධස්ස පුත්තොමති අසස්සාතිනො අතිරසස්සපට්ඨමස්ස තාදිනො
 පිතු පිතා මග්ගං තුට්ඨසි සක්ක ධම්මෙන මෙ ගොතම අයසකොසි”ති

මසානගාථමාහ.

තත්ථ “බුද්ධස්ස පුත්තොමති”ති: සබ්බඤ්ඤාබුද්ධස්ස උරෙ ජාන
 තාය මරසපුත්තොමති “අසස්සාසාසිතො”ති: අතිසමබ්බාසිතො

පුබ්බ ධර්මයා මහාබෝධිසත්තං අඤ්ඤාති සතිදුං වතිදුං අසකකු
 නොයන්නා අසංගංග සකලංග බෝධිසම්මාරංග මහාකාරු
 ණිකාධිකාරංග ව සගනතො වගනතො තතොපරමි අඤ්ඤාති
 සතිදුං අභිභවිදුං අසකකුනොයන්නා අසංගංග පඤ්චනං මාරුනං
 සගනතො අභිභවනතො ආසොනුසයවරිතාධිමුත්තිආදිවිභාගාවබෝ
 ධනෙන යථාරංග වෙතොයන්නං දිට්ඨධම්මසම්පරාසිකපරමනෙති
 අනුසාසනිකංවාතංග අඤ්ඤාති අසංගංග බුද්ධිකිවචංග සගනතො
 තත්ථ වා සාමුකාරි භාවතො අසංග සංඛිතො “අභිරසංගං”ති: අභි
 කතසිලාදිසම්පත්තිකංග, අනමතෙති නිව්ඡරණකම්මසංගංග අපරෙ.
 කෙච්ඡි පන අභිරසො සිද්ධිකෙතොති වෙ නාමාති පිතරායෙව ගතිතා
 නීති වදන්ති. “අසම්මංගං”ති: අනුපමංග, ඉට්ඨාතිට්ඨපු තාදී ලක
 ණසම්පත්තියා තාදිතො “පිතු පිතා මංගං තුමංඝි”ති: අරියජතිවසෙන
 මංගං පිතු සම්මාසම්බුද්ධංග ලොකවොගාරෙන තං පිතා අසි.
 “සසංගං”ති: ජතිවසෙන රාජනං ආලපති. “ධම්මංගං”ති: සභාවෙන
 අරියජති ලොකීයජතීති විනං ජතීනං සභාවසමාදානෙන
 “ගොගමා”ති: රාජනං ගොතෙතන ආලපති. “අසංගංගං”ති: පිතා
 මගො අසි. එත්ථ ව බුද්ධංග පුතෙතොතිති ආදිං වදන්තො පෙරො
 අඤ්ඤා වෘත්තාසි. එවං පන අත්තානං ජනාපෙතො ගට්ඨකුට්ඨන
 රඤ්ඤා මහාරගෙ පලංගෙන නිසිද්ධපෙතො අත්තතො පටියාදිතංග
 නානගන්ධංග භොජනංග පත්තං පුරෙතො දිනෙන ගමනාකාරං
 දංගෙසි. කසමා ගතකුසාමත්ථ භුජ්ජාති ව වුතෙන “සත්ථ සන්තංග
 ගතත්ථ භුජ්ජංගමි”ති. “කංගං පන සත්ථ”ති? “චිකිත්ථංගංගිකුපරි
 වාරො තුමංගං දංගනත්ථාය මංගං පටිපන්නො”ති. තුලෙන ඉමං
 පිණ්ඩපාතං පරිභුජ්ජා “යාව මම පුතෙතො ඉදං නගරං සට්ඨපුණාති
 තාවංග ඉතොව පිණ්ඩපාතං ගරුථ”ති. පෙරො භක්තකිට්ඨං කත්වා
 රඤ්ඤා පරිසාය ව ධම්මං කපෙතො සත්ථ ආගමිනතො පුරෙතරමෙව
 සකලරාජතිවෙසනං රත්තත්තංග අභිප්පසන්නං කරොන්නො
 සබ්බසං පංගනනානංගෙව සත්ථ ආගරිතබ්බතත්තපුණංග පත්තං
 ආකාසෙ විසංජෙත්ථා සයමි පිතංග අබ්බුග්ගත්ථා පිණ්ඩපාතං
 උපතාමෙතො සත්ථ ගතෙත්ථ ධර්මසි. සත්ථා හං පිණ්ඩපාතං පරිභුජ්. එවං
 සට්ඨසොජනං මංගං දිවසෙ දිවසෙ යොජනං ගච්ඡන්තංග සත්ථ රාජ
 ගෙගතොව භත්තං ආගරිතො අදාසි. අප්ඨං ගතවා “මංගං පිතු මහා
 රාජංග සකලතිවෙසනං පසාදෙසි”ති කුලප්පදානං අග්ගධානෙන
 ධර්මසිති.

කාලද්ධිකෙතරංග භාටා වණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

“පුරතො පච්ඡන්තො වාසි”ති ආයසවතො එකවිභාෂිතකෙතරංග
 භාටා. කා උපපත්ති? අයමි පුරිමබුද්ධිපු නතාධිකාරො තත්ථ තත්ථ
 නවෙ පුඤ්ඤාති උපවිණ්ණෙනා කංගපදසම්බලංග කාලෙ කුලගෙගෙ

නිබ්බන්ධිනා විඤ්ඤානං පනෙතා සද්දු සනතිනෙ ධම්මං සුඤ්ඤා පටි
ලඛාසද්ධො පබ්බජිතො අරඤ්ඤං පටිසිඤ්ඤා විවෙකවාසං වසි. සො
තෙන පුඤ්ඤානමෙත එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුසොසු සංසරතොතා
ඉමස්මිං බුද්ධපාදෙ හගවති පරිනිබ්බුතො ධම්මාසොකාරඤ්ඤා
කණ්ඩංගාහා හුඤ්ඤා නිබ්බන්ධි. අසොකමහාරාජ කීර සද්දු පරිනිබ්බා
ණතො විහතං වසසනානං උපරි අධාරසමෙ වසො සකලජබ්බදීපෙ
එකාරජ්ජාතිසෙකං පඤ්ඤා අනුතො කතිවිධං තිස්සකුමාරං උපරජේජ
ස්පෙඤ්ඤා කෙන උපායෙන තං සාසනෙ අභිප්පසනං අකාසි? සො
එකදිවසං මිගවං ගතො අරඤ්ඤා යොනකමහාධම්මරක්ඛිතසේථරං
ගතිනාගෙන සාලසාඛං ගතො වීජියමානං තිසිත්තං දිස්වා සජාත
පසාදෙ “අහො වතාගමො මහාචාරො විය පබ්බජිතො අරඤ්ඤා විහ
රෙය්”නති විනේතසි. ථෙරො තස්ස විතතාචාරං ඤාතො තස්ස
පස්සනාසෙසව ආකාසං අබ්බුත්තනාතො අසොභාරාමෙ පොකබරණියා
අභිජ්ජමානෙ උදයො ස්ඤා විවරඤ්ඤා උත්තරාසනස්ඤා ආකාසෙ
මලවෙඤ්ඤා නිහාසිදුං ආරභි. කුමාරො ථෙරස්ස ආනුභාවං දිස්වා
අභිප්පසනො අරඤ්ඤාතො නිවන්ධිතො රාජගෙහං ගතො පබ්බ
ජිස්සාමිති රඤ්ඤා ආරොචෙසි. රාජානං අනෙකප්පකාරං යාවිතො
පබ්බජ්ජාධිප්පායං නිවත්තනං නාසකිං. සො උපාසකො හුඤ්ඤා
පබ්බජ්ජාසුඛං පජේතොතා:-

“පුරතො පච්ඡතොවාපි අපරො වෙ¹ න විජ්ජති,
අතිව එසු ගවති එකස්ස වසනො වනෙ.

හද එකො ගමිස්සාමි අරඤ්ඤං බුද්ධවණ්ණිතං
එසු එකවිහාරිස්ස පභිත්තස්ස භික්ඛුතො.

යොගිපිතිකරං රමමං මත්තකුජ්ජසෙවිහං
එකො අත්ථපි බිප්පං පටිසිස්සාමි කානනං.

සුසුප්පිතෙ සිත්තෙන සිත්තෙ නිරිකද්දරෙ
ගත්තාති පරිසිඤ්ඤිතො වංකමිස්සාමි එකතො.

එකාකියො අදුතියො රමණීයෙ මහාවනෙ
කදුහං විහරිස්සාමි කතකිච්චො අනාසවො.

එවමෙව නාහුකාමස්ස අධිප්පායො සම්ඤ්ඤා;
සාධපිස්සාමිහං යෙව, නාඤ්ඤා අඤ්ඤාස්ස කාරකො”ති

ඉමා ඡ ගාථා අහාසි.

තත් “පුරතො පච්ඡතො වා”ති: අත්තතො පුරතො වා
පච්ඡතොවා වාසද්දස්ස විකප්පත්තො පස්සතො වා, අපරො අඤ්ඤා
ජනො න විජ්ජති වෙ අතිව අතිවිය එසු විත්තසුඛං ගවති එකවිහාරි

භාවෙන එකස්ස අසභායස්ස “වනෙ වසනො”ති: විරපරිවිණිණන විවෙකක්කාසයෙන ආකම්බියමානගදයො සො රත්තිඤ්චං. මහා ජනපරික්කයතො සංගණිකවිහාරං නිබ්බිඤ්ජෙනො විවෙකසුඤ්ච ඛත්ත මිඤ්ඤානො වදති. “හංසො”ති: වචස්සගතෙත්තිපාතො; තෙන ඉදුති කාසිරමානස්ස අරඤ්ඤගමිකස්ස නිවර්තනාවමාග. “එකො ගමිස්සා මි”ති: “සුඤ්ඤාගාරෙ චො ගගපති තථාගභා අභිරමස්සන්”ති ආදිවචනතො බුද්ධච්චි වණ්ණිහං පසත්ථං අරඤ්ඤං එකො අසභායො ගමිස්සාමි, වාසාසිප්පායෙන උපගව්ජාමි. රඝමා එාසු විහාරිස්ස දානාදිසු අසභායභාවෙන එකවිහාරිස්ස නිබ්බාණං පතිපෙසිහවිපක්කාය පති තත්තස්ස අධිසිලසිඤ්ඤාදි තිස්සො සික්ඛා සික්ඛතො භික්ඛුනො අරඤ්ඤං එාසු විහාරං ඉට්ඨං සුඛාවගනති අත්ථො. “සොගීපිතිකර”නති: යොගිනං භාවනාය සුත්තප්පසුත්තානං අපසඤ්ඤාදිභාවෙන කානවිපස්සනාදිපිතිං ආවගනතො. යොගීපිතිකරං විසභාගාරවචණ්ණභාවෙන පටිසල්ලාණ සාරුප්පතාය රමමං. “මහාකුජරසෙවිත”නති: මත්තවරවාරණවර්තනං. ඉමිනාපි බුහාරඤ්ඤභාවෙ ජනවිවෙකංයෙව දස්සෙති. “අභ්ච්චි”ති: ඉධ අත්ථොති සමණධම්මො අධිප්පතො; කප්පනුචො සො මෙ භවෙයාති තස්ස වසභතො. “සුපුස්සිතො”ති: සුට්ඨපුප්පිතො “සිතවනො”ති: ඡායුදකසම්පත්තියා සිතො වනෙ, උභයෙනපි තස්ස රමණීයතං යෙව විභාවෙති. “කිසිකඤ්ජෙ”ති: කිරිතං. අඛන්තතෙරෙ කඤ්ජෙරෙ කංති හි උදකං හෙන දුරිතං නිත්තව්දානං කඤ්ජරං නාම තාදිසෙ සිතලෙ කිරිකඤ්ජෙරෙ සම්මපරිතාපං විනොදදෙනො. අත්තනො ගත්තාති පරිසිඤ්චිතා තභාසිතො “වඛක්ඛිස්සාමි එකසො”ති: කත්ථි අතායත්තවුත්තතං දස්සෙති. “එකාකිසො”ති: එකාකි අසභායො “අදුතිසො”ති: තණ්හාසංඛාතදුතියාභාවෙන අදුතියො. තණ්හා හි පුරිසස්ස සබ්බද අවිජගතවෙධන දුතියා නාම. තෙනාග ගගවා:- “තණ්හාදුතියො පොසො දීඝමද්ධාන සංසර”නති. “එවමෙම කතභු කාමස්සා”ති: හඤ්ඤ එකො ගමිස්සාමිති ආදිනා වුත්තවිධිනා අරඤ්ඤ භාවනාභියොගං කතභුකාමස්ස මෙ “අධිප්පාසො සම්පකභු”ති: “කදුභං විගජිස්සාමි කතාකිවෙවා අනාසවො”ති එවමවතො මනොරපො ඉක්කභු සිද්ධිං පාපුණාභු අරගත්තප්පත්ති යස්මා ආසා දනමනෙතන සිජ්ඛති නාපි අඤ්ඤාන සාධෙතබ්බා තස්මා ආහ:- “සාධස්සිස්සාමහං යෙව නාඤ්ඤා අඤ්ඤස්ස ඤාරතො”ති: එවං උපරා ජස්ස පබ්බජ්ජාය දලහතිවර්යතං ඤාතො රාජ අසොකාරාමගමිතියං මග්ගං. අලංකාරුපෙතො කුමාරං සබ්බාලංකාරවිභුසිතං මග්ගියා සෙනාය මග්ගා රාජනුභාවෙන විහාරං තෙසි. කුමාරො පටානකරං ගත්තො මහාධම්මරක්ඛිතත්ථෙරස්සෙව සත්තිනෙ පබ්බජි. අනෙකත්තා මිත්තස්සා තං අනුපබ්බජිංසු. රඤ්ඤා භාගිනෙයෙත්තං සංඝමිත්තාය සාමිකො අග්ගිබ්බහාපි තමෙව අනුපබ්බජි. සො පබ්බජිතො ගට්ඨ භූටෙධා අත්තනා කානබ්බං පකාසෙතො:-

“එස බ්‍රහ්මාණ්ඩ සත්‍යානං, පවිසිස්සාමි කාතනං,
තතො න නික්ඛම්ස්සාමි අප්පතොනා ආසවකකයං.

මාලුතො උපවායනො සිතො සුරභිගඤ්ඤො
අවිජ්ජං දුලබ්බස්සාමි නිසිනොනා නගමුද්ධාති.

වතො ඩුසුමසජ්ජනො පබ්බාසො භුත සිතලො
විමුත්තිසුබොන සුඛිභො රම්ස්සාමි ගිරිබ්බජෙ”ති

තිස්සො ගාථා අභාසි.

තත් “එස බ්‍රහ්මාණ්ඩ සත්‍යානං”නති: එසානං විරියසංඛාතසත්‍යානං බ්‍රහ්මාණ්ඩ භාෂය ව ජීවිතො ව නිරපෙතකො විරියසත්‍යානෙත සත්‍යාණාමි. ඉදං වුත්තං ශ්‍රවණී:—යථා නාම සුරෙ පුරිසො පච්චස්සිකො පච්චුපට්ඨිතො හං ජෙතුභාමො අඤ්ඤං කීචං පභාස කච්චපට්ඨිකො දිනා සුඛාය සත්‍යාණාති සුඛභුම්ඤ්ඤා ගතො පච්චස්සිකො අපේකා තතො න නිවත්තති, එවමගමි නිලෙසපච්චස්සිකො ජෙතුං ආදිත්තමි සිසං අජ්ඣුපේකභිතො වතුබ්බිධසමමප්පධානවිරියසත්‍යානං සත්‍යාණාමි කිලෙසෙ අපේකා කිලෙසවිජයයොග්ගං විවෙකවිධානං නවිස්සජෙජ්ජිති. තෙන වුත්තං:—“පවිසිස්සාමි කාතන”නති “තතො න නික්ඛම්ස්සාමි අප්පතොනා ආසවකකයං”නති. “මාලුතො උපවායනො”ති ආදිනා අරඤ්ඤවිධානස්ස කමමවිධානභාවනායොග්ගතං වදති. “රම්ස්සාමි භුත ගිරිබ්බජෙ”ති යොජනා. පබ්බතපරිකෙබ්බෙ අභිරම්ස්සාමි වංකමාමි අනාගතතො පරිකප්පනො වදති. සෙසං සුච්ඤ්ඤායසමෙව. එවං වතො ථෙරො අරඤ්ඤං පවිසිතො සමණධම්මං කතොනො උපස්සායෙන සඤ්ඤා කලිගරවුං අගමාසි. තත්ස්ස පාදෙ වමමිභාබාධො උපපජ්ජි. නා දිස්වා එසො වෙජ්ජො සප්පිං ගතො පරියෙසථ නික්ඛිජිස්සාමි නත්ති ආහ. ථෙරො සප්පිපරියෙසනං අභාසා විපස්සනාය එව කමමං කරොති. රොගො වසිසති; වෙජ්ජො ථෙරස්ස තත් අප්පසායසුක්කතං. දිස්වා සයමෙව සප්පිං පරියෙසිතො ථෙරං අරොගං අභාසි. සො අරොගො හුතො අතිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:—

“ඉමමිහි හඤ්ඤො කප්පෙ භුගමබ්බු මිත්‍රායසො
කාසකො නාම ගොතෙත්තො උපපජ්ජි වදනං වරෙ.

නිප්පසෙදො නිරුලමො ආකාසසමමානසො
පුඤ්ඤො බහුලො තාදි අනිමිත්තරතො වසි

අසඬ්ඨවිත්තො නිකෙලසො අසංසලිතො කුලෙ ගණේ
මහාකාරුණිකො විරෙ විතයොපායකොවිදු

උග්ගතො පරකිවෙවසු විතයනො සදෙවකො
නිබ්බාණගමනං මග්ගං ගතිපඬ්ඨවිසොසනං

අමතං පරමස්සාදං ජරුමච්චිනිවාරණං.

මහාපරිසමදේඛි යො නිසිනෙනා ලොකතාරණො

කරචිකරුතො නාපො බ්‍රහ්මඝොසො තථාගතො

උද්ධරනො මහාදුස්සා විපනනඥො අනායකො

දෙසෙනො විරජං ධම්මං දිවෙය්‍යං මෙ ලොකනායකො.

තස්ස ධම්මං සුඤ්ඤිකායං පබ්බජිං අනගාරියං,

පබ්බජිනා තදවාගං විනෙතනො ජනසාසකං

එකස්සාව චනෙ රමෙව චසිං සංසග්ග පිළිනො.

සකායවුපකස්සො මෙ ගෙතුතුතො මහාගච්ඡි

මනස්සො වුපකායස්ස සංසග්ගගතදස්සිනො.

කිලෙසා ක්‍රියාපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන"නති.

අරගතතමපන පඤ්ච පේරෙ තත්ථ විහරනො රාජ භොවිධන පරිච්චාගෙන භොජකගිරිවිහාරං නාම කාරෙණා පේරං තත්ථ වාරෙසි. සො තත්ථ විහරනො පරිනිබ්බාණකාලො:-

"සොගං පරිපුණ්ණසංභාවො වන්දෙ පුණ්ණරස්සො යථා

සබ්බාසවපරිකම්බෙණා නන්දිදුති පුනබ්බවො"ති

මසානගාථමාග. සා උතතානත්ථාව, තදෙව ච පේරස්ස අඤ්ඤ බ්‍යාකරණං අගොසිති.

එකවිහාරිකපෙරස්ස ගාථා වණණනා

ති ට්ඨිතා.

"අනාගතං සො පටිගච්ච පස්සති"ති ආයස්මතො මහාකප්පි නාමෙරස්ස ගාථා. කා උපපතති? අයං කීර පදුමුතතරවුද්ධකාලෙ ගංසවතීනගරෙ කුලසරෙ නිබ්බතතිනා විඤ්ඤානං පනො සත්ථ සතතිනො ධම්මං සුඤ්ඤෙනා සත්ථාරං එකං භික්ඛුං භික්ඛුමවාදකානං අග්ගථානො ඤාපෙනා. දිස්වා තදත්ථ අධිකාරකමං කතාං තං ඤානතරං පන්දසි. සො තත්ථ යාවජ්චං කුසලං කතාං දෙව මනුස්සෙසු සංසරනො කස්සපසමාසවුද්ධකාලෙ බාරාණසියං කුල ගෙගෙ නිබ්බතතිනා විඤ්ඤානං පනො පුරිසසග්ගගණ ජෙට්ඨකො හුතා ගබ්බසග්ගසපතිමණ්ඩිතං මහනං පරිවෙණං කාරු පෙසි. තෙ සබ්බෙව යාවජ්චං කුසලං කතාං උපාසකං ජෙට්ඨකං කතා සපුතනුදරු දෙවලොනෙ නිබ්බතතිනා එකං බුද්ධානතරං දෙව මනුස්සෙසු සංසරිංසු. තත්ථ ගණජෙට්ඨකො අලිහානං සත්ථ නිබ්බතතිනො පුරෙහරමෙව පච්චන්තදෙසෙ කුසලවතාමකො නගරෙ රාජගෙගෙ නිබ්බතති. තස්ස කප්පිනොති නාම අගොසි. සෙස පුරිසා තස්මිංගෙව නගරෙ අමච්චකුලෙ නිබ්බතතිංසු. තෙසු කප්පින

කුමාරෙ ජිතුඅවමයෙන ඡන්තං උසාපෙතො මහාකප්පිනරුඤ්ඤා නාම
 ඤානො. සො සුතචිත්තකතාය පාඨොව චතුති වාරෙති සිංහං දුතො
 පෙසෙති: “යත්ථ ඛුද්ධස්සුතො පසාථ, තතො නිවත්තියා මයං ආරො
 වෙථා”ති. හෙන ච සමයෙන අමහාකං සත්ථා ලොකෙ උපපජ්ඣො
 සාවඤ්ඤාය උපතිස්සාය විහරති. තස්මිං කාලෙ සාවඤ්චාසිනො
 වාණිජ සාවඤ්ඤාය උපානකභණ්ඩං ගතොති. තං නගරං ගතො
 භණ්ඩං පරිසාමෙතො රුඤ්ඤා පසිසාමාති පණ්ණාකාරගත්ථා¹
 රක්ඛෙත්ථ ආරොවාපෙත්ථ. තෙ රුඤ්ඤා පණ්ණාකාරපෙතො නියතාතිත
 පණ්ණාකාරෙ වජ්ඣො සිතො “කුතො ආගතත්ථ”ති පුච්ඡි. “සාවඤ්චො
 දෙවො”ති. “භවිති වො රට්ඨං පුතිකං ධම්මකො රුඤ්ඤා”ති? “ආමදෙවො”ති.
 “කිදිසො ධම්මො කුමොකං දෙසෙ ඉදං පවත්තති”ති? “තං දෙව න
 සකං උච්චිතං වුචෙත කප්ථෙත්ථ”තති. රුඤ්ඤා පුච්ඡණ්ණතිංකාරෙත උදකං
 දුපෙසි. තෙ වුචං විකංගෙතො දසබ්බාතිවුචං අඤ්ඤා පණ්ණොතො
 “දෙව අමහාකං දෙසෙ - බුද්ධරතං. නාම උපත්තං”තති ආගංසු.
 රක්ඛෙත්ථ ‘බුද්ධො’ති වචනෙ සුතමත්තෙයෙව සකලසරීරං. පරමානා
 පිති උපපජ්ඣ. තතො “බුද්ධොති නානා වදෙථා”ති ආග. “බුද්ධොති
 බුද්ධොති දෙව වදෙති”ති තිකංගො වදාපෙතො “බුද්ධොති පදං අපරි
 මානං”තති තස්මිංයෙව පදෙ පසන්නො සතසගස්සං දො “අඤ්ඤා
 වදෙථා”ති පුච්ඡි. “ලොකෙ ධම්මරතං. නාම උපත්තං”තති. තමපි
 සුඤ්ඤා තප්ථ සතසගස්සං දො “අඤ්ඤා වදෙථා”ති පුච්ඡි. “දෙව සං
 රතං. නාම උපත්තං”තති. තමපි සුඤ්ඤා තප්ථ සතසගස්සං දො
 “බුද්ධස්ස ගගෙතො සතතිනෙ පබ්බජස්සාමි”ති තතො තිකංගි.
 අමච්චාච ගගෙව තිකංගිංසු. සො අමච්චසගස්සො සද්ධිං ගතාතිරං
 පතො “සප්ථ සත්ථා සමොසවුද්ධො ඉමෙසං අස්සානං බුරුමත්තමපි මා
 හෙමෙත්ථ”ති සමොසව්ඤ්ඤා සතො උදකපිටෙසිනෙව පුරගතං නදිං
 අතික්කමිතො අපරමපි අසිසයොජනවිජාරං නදිං තප්ථ අතික්කමිතො
 තතියං වජ්ඣාගං නාම මහානදිං පසා තමපි නාව එවං සමකිරියො
 අතික්කමි. සත්ථාපි තං දිවසං පච්චුසස්මයෙ මහාකරුණාසමාපත්තො
 වුච්චාය ලොකං ඔලොකෙතො “අඤ්ඤා මහාකප්පිනො තියොජන
 සතියං රජ්ජං පහාය අමච්චසගස්සපරිවාරො මම සතතිනෙ පබ්බ
 ජිත්ථං ආගමිස්සති, මයා හෙසං පච්චුග්ගමනං. කාතුං යුත්තං”තති
 පාඨොව සරීරපරිජ්ඣනං. තතො භික්ඛුසංඝපරිවුත්තො සාවඤ්ඤා
 පිණ්ඩාය වරිත්ථා පච්ඡාභ්ගතං. පිණ්ඩාය පරික්කතො සමමෙව ආකා
 සෙන ගහොව වජ්ඣාගාය ගහාය නිරෙ තෙසං උත්තරණතිත්ථස්ස අති
 වුච්චානෙ මහාතිග්ගොධමුලෙ පලංකොන තිසිනො පබ්බණ්ණබුද්ධ
 රංසියො විස්සපෙත්ථ. හෙ හෙන තිත්තො උත්තරතො බුද්ධරස්මියො
 ඉතො වහො විධාවන්තියො ඔලොකෙතො ගගවත්තං දිසො “යං
 සත්ථාරං උද්දිස්ස මයං ආගතො, අඤ්ඤා සො එසො”ති දස්සනෙනෙව
 තිව්ඤ්ඤා දිව්ච්චානතො පච්චාය ඔත්තමිතො පරමතිපච්චාකාරං.

කරුණාකාරී හඟවනාං උපසංකම්පි. රුක් ගොප්පකෙසු ගහෙකා
සත්තාරං වැදිනි. එකමනාං නිසිදි සද්ධිං අමච්චසගස්සෙත. සත්තා
තෙසං ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සද්ධිං පරිසාය අර
ගතෙත පතිට්ඨාසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“පදමුත්තං නාම ජිනො සබ්බධම්මාන පාරගු
උදිනො ජගද්දකාසෙ රථිව සරදම්මරෙ

වචනාභාස බොධෙති වෙතෙය්‍යපදුමානි සො,
කිලෙසපඬකං සොසෙති මණ්ඩරංසිව නායනො.

තිත්ථියානං යසො හන්ති බජ්ජාතාහං යථා රථි,
සච්චන්ද්‍රං පකාසෙති රතනංව දිවාකරො.

ගුණානං ආයතිගුණො රතනානංව සාගරො
පඤ්ඤානො රිච්ච ගුණානි ධම්මමෙසෙත වස්සති.

අකඛදස්සො තද ආසිං නගරෙ හංසප්පතෙය
උපෙච්ච ධම්මං අස්සොසිං ජලජ්ඣතරනාමිනො

මවාදකස්ස භික්ඛුනං සාවකස්ස ව තාදිනො
ගුණං පඤ්ඤානං තොසයනාස්ස මෙ මනං.

සුචා පතිනො සුමනො නිමිතෙතනා තථාගතො
සසිස්සං හොජ්ඣිතාන තං ධානං අභිපත්ඨිං.

තද භාසි මහාගොගො හංසදුක්ඛිතිස්සරො
පස්සපෙතං මහාමත්තං විනිවර්ජයවිසාරදං

මං පාදමුලෙ පතිතං සමුග්ගහතනුරුභං
විච්චිතවණ්ණං පිතියා පසන්නායනානනං

පරිවාරෙන මහතා රජයන්තං මහායසං.
එසො කතාවිනො ධානං පත්ථෙති මුදිතාසයො;

ඉමිනා පිණ්ඩපාතෙන වෙතනා පණ්ඩිති ව
කප්පසතසගස්සානි නුපපජ්ජති දුග්ගතිං.

දෙවෙසු දෙවිසොහග්ගං මුත්තස්ස මහන්නං
අනුගොකාවසෙසෙන තිබ්බාණං පාසුණ්ණිකි.

සතසගස්ස ඉනො කප්ප මකකාකාලුලසමාචො
ගොතමො නාම ගොතෙතන සත්තා ලොකෙ හවිස්සති

තස්ස ධම්මෙසු දයාදෙ මරසො ධම්මනිමිතො
ඤ්ඤානො නාම නාමෙත ගෙස්සති සත්ථු සාවතො.

තතොගං සුකතං කාරං කන්ධාන ජිනසාසනෙ
ජගිකා මාත්‍රසං දෙහං තුසිතං අගමාසගං.

දෙවමාත්‍රසරජ්ජාති සතසො අත්‍රසාසිය
බාග්ණසිං සමාපනෙතා ජතො කොලියජතියා.

සහස්සපරිවාරෙන සපජ්ජතිකො අගං
පඤ්චපචේකවුද්ධානං සත්තං සමුපට්ඨති,
තෙමාසං හොජයිති නාන පච්ජා දමන තිව්වරං.
තතො වුතා මයං සබ්බෙ අත්‍රවන තිදසුපතා.

පුටා සබ්බෙ මත්‍රස්සතතං අගමිමන තතො වුතා;
භුක්කුට්ඨි පුරෝජතා ගිමවනත්තස්ස පස්සතො;

කපටිනො නාමගං ආසිං රාජපුත්තො මහායසො;
සෙසාමච්චකුලෙ ජාතා මචේව පරිවාරස්සං.

මහාරජ්ජබමතතො සබ්බාමසමිසිමා
වාණිජෙගි සමකතාතං බුද්ධියාදමචේව සුණිං.

බුද්ධො ලොකෙ සමුප්පත්තො අසමො අප්පට්ඨග්ගලො
සො පකාසෙති සද්ධම්මං අමිතං සුඛමුත්තමං,

සුසුත්තා තස්ස සිසුසා ව සුමුත්තා ව අනාසවා.
සුකිත්තෙසං සුවචනං සක්කරිති නා වාණිජෙ

විහාය රජජං සාමචේවා නික්කමිං බුද්ධිමාමකො.
නදිං දිසවා මහාවංසං පුරිතං සමතිත්තකං.

අප්පතිට්ඨං අනාලභිං දුතතරං ඔඝවාගිති,
ගුණං සරිතා බුද්ධස්ස සොඤ්ඤා සමතිත්තමිං.

භවසොහං සචේ බුද්ධො තිණ්ණො ලොකත්තගු විදු
ඵතෙන සච්චචජේජන ගමනං මෙ සමිජ්ඣතු.

යදි සතතිගමො මග්ගො මොකෙතා වච්චතතිතං සුඛං
ඵතෙන සච්චචජේජන ගමනං මෙ සමිජ්ඣතු.

සංඝො චේ තිණ්ණකත්තාරො පුඤ්ඤකෙතවතමත්‍රත්තරං
ඵතෙන සච්චචජේජන ගමනං මෙ සමිජ්ඣතු.

සහාකතෙ¹ සච්චචජේ මග්ගාත්‍රපගතං ජලං
තතො සුබෙන උත්තිණ්ණො නදීතිරේ මනොරමේ

තිසිත්තං අඤ්ඤං බුද්ධං උදෙන්නං ව පහඹකරං
ජලත්තං හෙමසෙලං ව දීපරාක්ඛං ව ජෙඤ්ඤිකං.

සසිංචි හාරසතිතං සාවකෙහි පුරකකිතං.

වාසවං විශ වස්සන්තං දෙසනාඡලදං නද.

විඤ්ඤාන සහාමධේවා එකමන්තං උපාවිසිං.

තතො නො ආසයං ඤාතො බුද්ධො ධම්මමදෙසසී.

සුඤ්ඤාන ධම්මං විමලං අවොවුලා මයං ජිනං

පබ්බාජෙහි මහාචාරී නිබ්බාණං පිගයෙමහං.

සවාකතො භික්ඛවෙ ධම්මො දුක්ඛන්තකරණාය වො

වරථි බ්‍රහ්මචරියං ඉච්චාහ මුනිසුත්තමො.

සහ වාචාය සබ්බෙපි භික්ඛවො සංවුහා මයං

අනුග්‍රහ උපසම්පන්නා සොභාපන්නා ව සාසනෙ.

තතො ජෙතවනං ගනත්වා අනුසාසි විනායකො,

අනුසිට්ඨො ජිනෙනාහං අරහත්තං අපාපුණිං.

තතො භික්ඛුසහස්සන්තං අනුසාසිමහං නද.

මම අනුසාසනකරු තෙපි ආයුං අනාසවා.

ජිනො නසමිං ගුණේ තුට්ඨො එතදග්ගෙ ධුපෙසි මං;

භික්ඛුමවාදකානග්ගො කප්පිනොති මහාජිනො.

සහසගස්සෙ කතං කම්මං එලං දස්සෙසි මෙ ඉධ;

සුමුත්තො සරවෙගොව කිලෙසෙ කාපසිං මම.

කිලෙසා කාපිභා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පච්චා පන හෙ සබ්බෙ සන්තාරං පබ්බජ්ජං යාමිංසු. සන්තාරෙ “එථ භික්ඛවො”ති ආහ. සා ව හෙසං පබ්බජෙත්ථාපසම්පදාදි අගොසි. සන්තාර භික්ඛුසහස්සං ආදාය ආභාසෙන ජෙතවනං අගමාසි. අපේකදිවසං හගවා තස්ස අනන්තවාසිකෙ භික්ඛු ආහ. “කච්ඡි භික්ඛවෙ කප්පිනො භික්ඛු හෙ ධම්මං දෙසෙති”ති? “න හගවා දෙසෙති, අපොසස්සකො දිට්ඨධම්මසුඛවිශාරමනුසුත්තො විහරති, ඔවාදමන්තමපි න දෙති”ති. සන්තාරං පෙකකාසාපෙච්චා “සච්චං කිරි කිං කප්පිත අනන්තවාසිකානං හෙ ඔවාදමන්තමපි න දෙසෙසි”ති? “සච්චං හගවා”ති. “බ්‍රාහ්මණ මා එවා කර, අජ්ජපට්ඨාය උපගහානං ධම්මං දෙසෙති”ති. “සාධු හනෙත්”ති ථෙරෙ සන්ඤ්චිවනං සිරසා සම්පට්ඨිත්වා එකොවාදෙනෙව පන සහස්සං අරහත්තෙ පට්ඨාපෙසි. තෙන නං සන්තාර පටිපාටියා අත්තනො සාවකෙ ථෙරෙ ඤානන්තරෙ ධම්මෙනො භික්ඛුමවාදකානං අග්ගවානෙ ධම්මෙ.

අපේකදිවසං ථෙරෙ භික්ඛුණියො ඔවදන්තො:-

“අනාගතා යො පටිගඨව පස්සති හිතඤ්ච අන්තං අහිතඤ්ච තං වයං

විද්දෙත්තො තස්ස හිතෙසිත්තො වා රකිං කපස්සන්ති සමෙකකමානා.

ආනාපානසති යසා පරිපුණ්ණා සුභාවිතා
අනුපුබ්බං පරිචිතා යථාමුද්ධාන දෙසිතා,
සොමං ලොකං පහාසෙති අබ්බා මුත්තොව චන්ද්‍රිමං.

මද්‍යං චත මෙ චිත්තං අපමාණං සුභාවිතං
නිබ්බිද්ධං පග්ගාහිතස්ස ආබ්බා මහාසතෙ දිසා.

ජීවිතෙ වාපි සප්පඤ්ඤා අපි චිත්තපරික්කයා,
පඤ්ඤාය ච අලාභෙන චිත්තවාපි න ජීවති.

පඤ්ඤා සුතච්ඡිද්ධිනී, පඤ්ඤා කිත්තිසිලොක්කවස්සනී,
පඤ්ඤාසහිතො තරෙ ඉධ අපි දුක්ඛසු පුබ්බානි වින්දති.

නායං අජ්ජතභ්‍යො ධම්මො නචෙත්තරො නපි අබ්බුතො:
යත් ජයෙථ මීයෙථ; තත් කිං විය අබ්බුතං.

අනන්තරං හි ජුතස්ස ජීවිතා මරණං ධුමං;
ජුතා ජුතා මරන්තිධ, ඵලංධම්මා හි පාඤ්ඤො.

නගෙනද්දන්දාය මහස්ස හොති යං ජීවිතත්ථං පරපොරිසානං.

මතච්චි රුණ්ණං; න යසො න ලොකස්සං, න චණ්ණිතං සමණ

බ්‍රාහ්මණෙහි

චක්ඛුං සරිරං උපහනති රුණ්ණං, නිහියති චණ්ණබලං මනි ව,
ආනන්දො තස්ස දිසා භවන්ති, හිතෙසිතො නාස්ස සුඛි භවන්ති.

තසමාහි ඉචෙත්තස්ස භූලෙ වසන්තො මෙධාවිතොවෙච බහුසුත්තෙ ව
සෙසං හි පඤ්ඤා විභවෙන කිඨං තරන්ති නාවාය නදිං ව පුණ්ණං නති

ඉමා ගාථා අනාසි.

තත්ථ “අනාගත”නති: න අංගහං අනාවිභනති අත්ථො. “පටි
ගම්මා”ති: පුරෙතරංයෙව “සසස්ස”ති: ඔලොකෙති. “අත්ථ”නති:
කිඨං. “තං චස්ස”නති: හිභාහිතං. “විදෙද්ධිනො”ති: අමිත්තා
“රක්ඛ”නති: ජිද්ධං. “සමෙකබ්බානා”ති: ගවෙසන්තා. ඉදං වුත්තං
ගොති:—පුග්ගලො අත්තතො හිතාවහං අතිතාවහං නදුතස්සඤ්ඤා අත්ථං
කිඨං අනාගතං අසම්පත්තං පුරෙතරංයෙව පඤ්ඤාවක්ඛුතා අහං
විය පසස්සති චිත්තසති විචාරෙති තස්ස අමිත්තා වා අතිතස්සාසයෙන
මිත්තාවා හිතස්සාසයෙන රක්ඛං ගවෙසන්තො පසස්සති; තාදිසො
පඤ්ඤාවා පුග්ගලො අච්ඡිද්ධිනී. තසමා භූමෙහි තථාරූපෙහි
භවිතබ්බන්ති. ඉද්දති ආනාපානසතිභාවනාය ගුණං දෙස්සන්තො
තත්ථ තා නියොජෙතුං. “ආනාපානසති යසා”ති දුතියං ගාථමාහ.
තත්ථ ‘ආන’නති: අසාසො ‘පාන’නති: පසාසො අසාසපසාස
නිමිත්තාරම්මණා සති, ආනාපානසතිසිසෙත වෙත්ථ තං සම්පසුත්තා
සමාධිභාවනා අධිපෙත්තා. ‘සසස්ස’ති: යසා යොගිතො. “පටිපුණ්ණා
සුභාවිතා”ති: වතුත්තං සතිපට්ඨානානං සොලසන්තස්ස ආකාරාණං
පාරිපුරියා සබ්බසො පුණ්ණා සත්තන්තං බොජ්ඣගානං විජ්ජාමිත්තති

නඤ්ච පාරිසුරියා සුචක්ඛාචිතා විබ්බිතා අනුපුබ්බං පරිචිතා. “යථා බ්‍රහ්මදේශිනා”ති: “සො සතො අය්‍යසති”ති ආදිතා යථා ගත වතා දෙසිතා තථා අනුපුබ්බං අනුක්‍රමෙන පරිචිතා ආසෙචිතා භාවිතා. “සොමං ලොකං පහාසෙති අබ්‍යාමුභෙතාව චංඤ්මා”ති: සො සොභාවවරො යථා අබ්‍යාදිලපකක්ඛිලෙසා විමුභෙතා වන්දෙ වන්දෙ ලොකෙක ඉමං ඔකාසලොකං පහාසෙති එවං අවිජ්ජාදිලපකක්ඛිලෙස විමුභෙතා ඤාණාලොකෙක අත්තසන්නානපතිතං පරසන්නානපති තඤ්ච සංඛාරලොකං පහාසෙති පහාසෙති, තස්මා භූමෙහි ආනාපා නසති භාවෙතබ්බාති අධිපපායො. ඉද්‍රති අත්තානං නිදස්සනං කත්‍රිභා වචනාභියොගස්ස එලං දස්සෙන්නො “ඔද්‍රතං වත මෙ චිත්ත”නති තතියං ගාථමාග. තස්සන්තො:-නිවරණමලවිගමනො ඔද්‍රතං විපුඬං වත මම චිත්තං, යථා පමාණකරු රුගාදස්සා පභිණා අපමාණඤ්ච නිබ්බාණං පච්චක්ඛං කතං අගොසි තථා භාවිතතතා අපමාණං විපුං භාවිතං තතො එව වතතාරි සච්චාති පටිච්ඡිකිතාති සකලසංක්ඛිලෙසං පච්චක්ඛතො නිග්ගතිතඤ්ච කත්‍රි දුක්ඛාදිතා පුබ්බන්තාදිතා ව දිසා ඔහාසෙන තත්ථ විනිශ්ණංභංඛනතා සබ්බධමෙවසු විගතසමෙවංගතතා ව, තස්මා භූමෙහිපි එවං චිත්තං භාවෙතබ්බනති දස්සෙති. යථා භාවනාමයා පඤ්ඤා විතතමලවිසොධනාදිතා පුරිසස්ස බහුකාරු එවං ඉතරුපිති දස්සෙන්නො “ජිවනෙවාපි සපපඤ්ඤා”ති වතුන්තං ගාථ මාග. තස්සන්තො:-පරික්ඛිණ්ඩනොපි සපපඤ්ඤාජුතිනො ඉතරිත රසන්නාසෙන සත්තුමෙධා අනවජ්ජාය ජිවිතාය ජිවිතියෙව තස්ස හි ජිවිතං ජිවිතං නාම. පොනාග හගවා:-“පඤ්ඤාජිවි ජිවිතමාහු සෙවධි”නති. දුමමබ්බුගලො “පන පඤ්ඤාය අලාභෙන දිට්ඨබ්බමි කං සමපරුසිකඤ්ච අන්තං විරුචෙනො විතතවාපි න ජිවිති ගරහා දිපපතතියා ජිවනො නාම න හොති අභුපාසංඤ්ඤාතාය ව යථාපි ගතං ඛනං නාසෙනොපි ජිවිතමපි සන්නානෙඤ්ඤං න සන්නානියෙව. තස්මා පාරිහාරිකපඤ්ඤාපි භූමෙහි අපමභෙතති සමාදෙතබ්බාති අධිපපායො. ඉද්‍රති පඤ්ඤාය ආනිසංසෙ දස්සෙත්තුං “පඤ්ඤා සුත විනිවර්තී”ති පඤ්චමං ගාථමාග. තත්ථ “පඤ්ඤා සුතවිනිවර්තී”ති: පඤ්ඤාවෙසා සුතං විනිවර්තෙතී යථා සුතෙ සොතපථමාගතෙ අන්තේ අයං අකුසලො අයං සාවර්ජ්‍යා අයං කුසලො අයං අනවර්ජ්‍යාති ආදිතා විනිවර්ජ්‍යත්තී “කිහතිසිලොකවිබ්බිති”ති: කිත්තියා සමුඛා පසංඝාය සිලොකස්ස පන්තයසභාවස්ස විබ්බිති, පඤ්ඤාවතොසෙව හි කිත්ති ආදයො විඤ්ඤානං පාසංසභාවතො පාරිහාරියපඤ්ඤාය විපස්සනා පඤ්ඤාය ව යුත්තත්තා. “අපි දුග්ගබ්බු සුඛාහි විඤ්ඤති”ති: එකත්තදුක්ඛ සභාවෙසු ඛණ්ඩකතාදිසු සමමාපටිපත්තියා යථාභූතසභාවාවලො ඛනා නිරුමිතාතිපි සුඛාති ලභති. ඉද්‍රති තාසං හික්ඛුණ්ණං අතිච්චතාපටිසංසුත්තං ධිරභාවාවතං බමමං කපේන්නො “නායං අජ්ජතනො ඛමෙමා”ති ආදිතා සෙසගාථා අභිනාසි. තත්‍රායං සංඛෙ පන්තො:-සමායං සත්තානං ජයනමියතසභාවො අයං ඛමෙමා අජ්ජ

හතො අධුනාගතො න ගොති අභිඤ්ඤාපට්ඨානභාය අනවුර්ථයො
අනුභවුබ්බතාභාවතො නාපි අබ්බුතො. තස්මා යත් ජයෙථ මියෙථ
යසමි ලොකෙ තතො ජයෙය්‍ය සො එකංසෙත මියෙය්‍ය. තත්ථ කිං
විග්ගං කිං නාම අබ්බුතං සියා? සාතාමිකතො මරණස්ස, නති බණ්ඩා
මරණස්ස කිසුදු කාරණං අපි යතො අනන්තරාතිඥාසං ජිවිතො
මරණං ධූවං ජායස්ස ජාතිසමනන්තරං. ජිවිතතො මරණං එකන්තිකං
උපපන්නාතං බන්ධාතං එකංසෙත. තිජ්ජනතො, යො පතෙත්ථ ජිවිතීති
ලොකවොයාතො සො භද්දපාදිනස්ස අනෙකපට්ඨයායත්තතාය අනෙක
කන්තිතො තස්මා එතද්දෙව්ව “තස්මා ජාතා මරණත්ථ එවං ධම්මො
භිජාණිතො”ති, අයං සත්තාතං පටාති යදිදං ජාතාතං මරණංති ජාතියා
ජරාමරණානුබ්බිතං ආගං. ඉද්දති යසමි තාපු භික්ඛුණීපු නා ව
සොකපට්ඨානවිජාතාතිපි අභි තස්මා භාසං සොභවිතොදනං කාතුං
“න ගොති තං භද්දායා”ති ආදි වුත්තං. ‘භත්ත න ගොති තං භද්දායා’
යා’ති මහස්ස ගෙනු යං මහස්ස ජිවිතත්ථ ජිවිතභිමිත්තං පරපොරිසාතං
පරපුග්ගලාතං රුණණං එවා. තස්ස මහස්ස සත්තස්ස ජිවිතත්ථ. තාව
තිට්ඨතු කස්සවිපි අත්ථාය නගොති යෙ පත රුද්දතී හෙසමිපි හි මහං හි
මහපුග්ගල තිමිත්තං රුණණං න යසො න ලොභාසං යසාවතං විසුඨියා
වග්ගෙව න ගොති න වණ්ණිභං සමණබ්බාහිසෙති විඤ්ඤාපට්ඨසත්ථෙපි
න ගොති අථ ටො විඤ්ඤාගර්භිභාවෙව්වති අපත්ථ. න කෙවලමෙ
තෙව යෙ රුද්දතො ආදිභවා අථ ටො ඉමෙපිති දස්සෙතො “වඤ්ඤ
සරීරං උපගන්ති”ති භාසං වට්ඨා භවොපරා සොකාදි අනන්තරි
සෙධනත්ථං ඤායාණමිත්තපසිරුපාසනායං භා තියොජ්ජෙතො
“තස්මා”ති ආදිතං ඔසානගාථමාගං. තත්ථ තස්මාති යසමි රුණණං
රුද්දනස්ස පුග්ගලස්ස වඤ්ඤ සරීරෙව්ව උපගන්ති විබාධිතො
රුණණන වණ්ණොබලං මති ව තිගියති පරිනායති තස්ස රුද්දනස්ස
පුග්ගලස්ස දිසා සපත්තො ආනන්දො පමොදවිතො පිතිමතො
ගවන්ති හිතෙසිතො මිත්තා දුක්ඛි දුක්ඛිවා හවුන්ති තස්මා ධම්මොජ
පඤ්ඤාය සමන්තාගභතො මෙධාවිතො දිට්ඨධම්මිකාදි අත්ථසන්තිසි
තස්ස බාහුසම්මස්ස පාරිසුරියං බහුස්සහෙ අත්තතො කුලෙ වසනො
ඉවෙජ්ජස්ස පාරිකංබෙය්‍ය කුලප්පෙහ භරෙය්‍ය. “සෙස”නති: සෙසං
මෙධාවිතං බහුස්සභාතං පණ්ඩිතාතං පඤ්ඤවිභවො පඤ්ඤබලෙන
යථා මනොසස්ස පුණ්ණං නදිං නාමාය භරන්ති එවං කුලපුත්තා
අත්තතො අත්ථං කිම්බං භරන්ති ඉති පාරං පාපුණන්ති හෙ ඉවෙජ්ජස්ස
කුලෙ වසනොති යොජනා. එවං ථෙරො භාසං භික්ඛුණීතං ධම්මං
කපෙත්වා විස්සජෙයි. භා ථෙරස්ස ඔවාදෙ දත්වා සොකං විතො
දෙත්වා යොතිසො පටිපජ්ජන්ති යො සද්ධං පටිපුරෙස්සං.

මහාභට්ටකපෙරෙස්ස ගාථා වණ්ණනා

ති ට්ඨිතා.

“දකුණ මසක ගනී” ති ආයස්සිතො චුල්ලපඤ්ඤාකඤ්ඤා භාථා. කා උපපත්ති? යදෙත්ථ අවස්ථාපත්තිවසෙන වත්තබ්බං තං අට්ඨක නිපාතෙ මහාපඤ්ඤාවත්තසමීං චුත්තමෙව. අයං පන විසෙසො, මහා පඤ්ඤාතේරො අරගතතං පඤ්ඤා අග්ගඵලසුඛෙන චිතිතාමෙතෙනා විනේනයි: “කථනානුබො සකකා චුල්ලපඤ්ඤාවි ඉමස්මිං සුඛෙ පතිට්ඨාපෙතු” නති. සො අත්තනො අයසකං ධනසෙට්ඨිං උපසං කම්භා ආග: “සවෙ මහාසෙට්ඨි අනුජානාති, අගං චුල්ලපඤ්ඤා පබ්බාජෙය්‍ය” නති “පබ්බාජෙථ භනේන” ති. ථෙරො තං පබ්බා ජෙයි. සො දසසු සීලෙසු පතිට්ඨිතො භාතු සනතිකෙ:-

“පඳුමං යථා කොකනදං සුගඤ්ඤං

පාතො සියා චුල්ලමවිහගඤ්ඤං,

අභිරසං පසං විරොවමානං

තපනතමාදිවම්භිවත්තප්පිකෙව” ති

භාථං උග්ගණ්හනේනා වතුති මාසෙති ගහෙතුං නාසකම්. ගතිත ගතිතං පදං හදයෙ න තිට්ඨති. අථ නං මහාපඤ්ඤා ආග: “පඤ්ඤා චං ඉමස්මිං සාසනෙ අකුණා, වතුති මාසෙති ඵකගාථමිටි ගහෙතුං න සකෙකායි, පබ්බාජනතිච්චං පන නථං මත්තං පාපෙසංසි” ති. “නිකම්ම ඉතො” ති. සො ථෙරෙන පණ්ණාසිතො වාරණොට්ඨකස්මිපෙ රොදමානො අට්ඨායි. තෙන සමයෙන සත්ථා ජීවිකාවතෙ විහරති. අථ ජීවිකො පුරිසං පෙසෙයි. “පඤ්ඤාති භික්ඛුසහෙති සද්ධිං සත්ථාරං නිමිනෙති” ති. තෙන ව සමයෙන ආයස්සම මහාපඤ්ඤා භවතුලො සකො හොති, සො “පඤ්ඤානං භික්ඛුසහානං භික්ඛා පටිච්ඡාද භනේන” ති චුත්තො “චුල්ලපඤ්ඤාං සපෙඤ්ඤා සෙසානං පටිච්ඡාමි” ති ආග. තං සුත්වා චුල්ලපඤ්ඤා භියෙසාසොමත්තාය දෙම නසංසත්තො අගොයි. සත්ථා නසං විත්තකෙවදං දිස්වා “චුල්ල පඤ්ඤා මයා කතෙන උපායෙන බුද්ධිසංසති” ති නසං අවිදුරෙ ධානෙ අත්තානං දස්සෙත්වා “කිං පඤ්ඤා රොදයි” ති ආග. “භාතා මං භනේන පනාමෙති” ති. පඤ්ඤා “මා විනේනති, මම සාසනෙ භුග්ගං පබ්බාජ්‍යා, එති ඉමං ගහෙත්වා ‘රජෙගරණං රජෙගරණං’ නති මතයි කථොති” ති ඉද්ධියා සුද්ධං වොලබ්ඤ්ඤං අභිසංඛරිත්වා අදයි. සො සත්ථාරා දින්නං වොලබ්ඤ්ඤං “රජෙගරණං රජෙගරණං” නති ගජේන පරිමජ්ජනේනා නිසිදි. නසං තං පරිමජ්ජනාසං පරි මජ්ජනාසං කිලිට්ඨබාහුකං ඡතං, පුන පරිමජ්ජනාසං උකලි පරිපුජනසදිසං ඡතං, සො ඤ්ඤාසං පරිපාකගහානා එවා විනේනයි: “ඉදං වොලබ්ඤ්ඤං පකතියා පරිසුද්ධං, ඉමං උපාදින්නාන සරිරං නිසංසං කිලිට්ඨං, අඤ්ඤාදිසං ඡතං තස්මා අතිච්චං, යථාපෙතං එවා විතංසි” ති බයවයර පට්ඨපෙත්වා තස්මිංයෙව කුණං නිබ්බත්තෙත්වා කුණානපාදනං විපසානං පට්ඨපෙත්වා සහ පටිසම්භිද්ධි අරගතතං පාපුණි.

තෙන චූත්තං අපදනො:-

“පදුමුගගණේ නාම ජිනො ආනුතීතං පටිත්තගො
ගණේභා චූපකට්ඨො සො හිමවනෙන වසී තද.

අගමයි හිමවනතවයි වසාමි අස්සමෙ තද,
අවිරාගතං මහාචිරං උපෙසිං ලොකනායකං.

පුප්ඵව්ජත්තං ගගෙහින උපගමිං කරාසනං,
සමාධිං සමාපජ්ජත්තං ආරාධනමකාසනං.

උභොගතෙඤ්ච පගග්ගා පුප්ඵව්ජත්තං අදසගං,
පටිග්ගගෙසි හගචු පදුමුත්තරො මහාමුනී.

සබ්බෙ දෙවා අත්තමනා හිමවනං උපෙතති තෙ,
සාධුකාරං පට්ඨත්තිංසු, අනුමොදිස්සති චක්ඛුමා.

ඉදං වර්ණිත තෙ දෙවා උපගමිං කරාසනමං,
ආකාසෙ ධාරයන්තස්ස පදුමං ඡන්තමුත්තමං.

සතපතඡන්තං පගග්ගා අදසී නාපසො මම,
තමගං කීත්තතිස්සාමි, සුඤ්ඤාථ මම භාසමො.

පඤ්චවිසතිකාපථානි දෙවරජං කරිස්සති,
චතුත්තිංසතිකඛ්ඛානං චක්ඛවග්ගි හවිස්සති,

යං යං යොතිං සංසරති දෙවත්තං අථ මානුසං,
අබ්බොකාසෙ පතිට්ඨන්තං පදුමං ධාරයිස්සති.

කාපසතසගස්සමති ඔක්කාකකුලසව්භාවො
ගොතමො නාම ගොතෙත්ත සත්ථා ලොකෙ හවිස්සති.

පකාසිගෙ පාවචනෙ මනුස්සත්තං ලභිස්සති,
මනොමයමති භායමති උත්තමො සො හවිස්සති.

වෙ භාහරො හවිස්සන්ති උභොපි පන්ද්වයො,
අනුභොචා උත්තමත්ථං ජොහයිස්සන්ති සාසනං.

සො අට්ඨාරසවස්සාගං පබ්බජිං අනගාපියං,
විසෙසාගං න විකුමි සක්ඛපුත්තස්ස සාසනො.

දකිං මස්සං ගති ආසී, පටිභුතො පුරෙ අගං,
භාතා ව මං පණ්ණමෙසි: ගමිද්දති සකං සරං.

සොගං පණ්ණමිතො සන්තො සංඝාරමස්ස භොට්ඨිකො,
දුමමනො හත්ථ අට්ඨාසී සාසනස්මිං අපෙඛවා.

අපේත්ථ සත්ථා ආගජ්, සීසං මඤං පරුමසී,
බාහාය මං ගගෙහින සංඝාරමං පවෙසමි.

අනුකම්පාය මේ සභා පාදයි පාදපුළුනි:
එතං සුද්ධං අධිචේදිති එකමන්තං සංවිට්ඨිතං.

ගජේති තමගං ගයග සරිං කොකනදං අගං,
තස්මිනි විතං විමුච්චි මේ, අරහත්තං අපාපුණිං.

මනොමයෙසු කායෙසු සබ්බස්මිනි පාරමිං ගණා
සබ්බාසමෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමි අනාසමො.

කිලෙසා කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තමග්ගෙනෙවස්ස තෙජිට්ඨං පඤ්චවි අභිඤ්ඤා ආගමිංසු.
සභා එකෙන උගෙනෙති පඤ්චවිති භික්ඛුසතෙති සද්ධං ගතො ජීවකස්ස
නිවෙසනෙ පඤ්ඤාතො ආසනෙ තිසිදි. චුල්ලපඤ්ඤා පන
අත්තනො භික්ඛාය අපරිච්ඡින්නා එව න ගතො. ජීවකො යාගුං
දාහං ආරාමි. සභා පතං ගජේති පිදති. “කස්මිං ගතො න ගණන
ථා”ති? “විහාරෙ එකො භික්ඛු අස්මි ජීවකා”ති. සො පුරිසං පතිණි:
“ගච්ඡි ගණෙ විහාරෙ තිසින්නං අයං ගතො එති”ති. චුල්ල
පඤ්ඤාතො රුපෙන කිරියාය ව එකමි එකෙන අසද්ධං භික්ඛු
සගස්සං නිමිණිනො තිසිදි. සො පුරිසො විහාරෙ භික්ඛුනං බහු
භාවා දිස්වා ගතො ජීවකස්ස කපෙයි: “ඉමස්මි භික්ඛුසංඝා විහාරෙ
භික්ඛුසංඝා බහුතරො, පනෙකාසිතබ්බං අයං න ජානාමි”ති.
ජීවකො සභාරං පටිපුට්ඨි: “කො නාමො ගතො විහාරෙ තිසින්නො
භික්ඛු”ති. “චුල්ලපඤ්ඤා නාම ජීවකා”ති. “ගච්ඡි ගණෙ චුල්ල
පඤ්ඤා නාම කතොති පුට්ඨිනො ආනෙති”ති. සො විහාරං ගතො
“චුල්ලපඤ්ඤා පන කතො ගතො”ති පුට්ඨි. “අගං චුල්ලපඤ්ඤා,
අගං චුල්ලපඤ්ඤා”ති භික්ඛු සගස්සමි කපෙයි. සො පුන ගතො තං
පටිත්තිං ආරොචෙයි. පටිවිද්ධිසම්මතො “ඉද්ධිමා අයෙසා”ති නායො
ඤ්ඤා ගච්ඡි ගණෙ පසමං කප්පකඅයෙසමෙව “සුමේග සභා
පනෙකාසති”ති වතො “විවරකණ්ණෙ ගණනා”ති ආග. සො විහාර
ගතො තථා අකාසි. තාවදෙව නිමිත්තභික්ඛු අනතරධාසිංසු, ජීව
පුරිසො පෙරං ගතො අගමාසි. සභා තස්මිං බණෙ යාගුං ගණ
දසබලෙ ගතනිවිට්ඨං කතො විහාරං ගතො ධම්මසභායං කථා උදපාදි:
“අහො බුද්ධානං ආනුභාවො! වතොතො මාසෙ එකගාමං ගතො
භුං අසනෙකානතං ලහුකෙන බණෙන එවං මිහිද්ධිකං අකං
සු”ති. සභා තෙසං භික්ඛුනං කථාසල්ලාපං සුභා බුද්ධාසනෙ
තිසස්ස¹ “කිං වදෙද භික්ඛවො”ති පුට්ඨිනො “ඉමාය නාමා”ති වුත්ත
“භික්ඛවො චුල්ලපඤ්ඤා න ඉද්ධි මග්ගං මවාදෙ යො ලොකුත්තර
දයස්සං ලද්ධං, පුබ්බෙ පන ලොකියදයස්ස”නති වතො තෙති
යාමිතො චුල්ලසෙට්ඨිජ්ජනං කපෙයි. අපරිනාගෙ තං සභා අරිය
ගණපරිවුත්තො ධම්මාසනෙ තිසින්නො මනොමයං කායං අභිතිමි

ශක්තානං වෙනොවිවධකුසලානස්ස අභගට්ඨානෙ ධ්වපසි. සො අපරෙත සමයෙත භික්ඛුහි “තථා දඬුබාතුකෙන කථං තයා සච්චාති පටිවිද්ධාති”ති පුට්ඨො භාතු පණාමනතො පට්ඨාය අත්තනො පටි පතති. පකාසෙනතො:-

“දඬුං මඤ්ඤං ගති ආසි, පරිභුතො පුරෙ අභං,
භාතා ව මං පණාමෙසි: ගච්ඡද්දති තුචං සරං.

සොභං පණාමිතො භාතා¹ සංඝාරමස්ස කොට්ඨිකෙ
දුම්මතො තත් අට්ඨාසිං සාසනස්මිං අපෙබ්වා.

භගවා තත් ආගථී, සීඝං මඤ්ඤං පරමසි,
බාහාය මං ගගෙකාන සංඝාරමං පවෙසසි.

අනුකම්පාය මෙ ස්ත්වා අදසි පාදපුෂ්තිං:
එතං සුඛං අභිවෙද්ධි එතමනතං සාධිට්ඨිතං.

තස්සාභං වචනං සුඛා විභාසිං සාසනෙ රතො,
සමාධිං පටිපාදෙසිං උත්තමන්ත්සං පතතියා.

පුබ්බතිවාසං ඡන්දාමි, දිබ්බවකුඛු² විසොධිතං,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කභං බුද්ධස්ස සාසනං.

සගස්ස කබන්තං අත්තානං නිව්ඤ්ඤානාන පණකො
නිසීදමිබ්බතෙ රමෙම යාව කාලප්පවෙදනා.³

තතො මෙ සත්වා පාගෙසි දුතං කාලප්පවෙදනං,
පවෙදිතචිති කාලචිති වෙහාසාදුප්පංකමිං.⁴

විඤ්ඤා සඤ්ඤා පාදෙ එකමනතං නිසීදනං,
නිසින්නං මං විදිකාන අථ සත්වා පටිග්ගති.

ආයාතො සබ්බලොකස්ස ආනුනිතං පටිග්ගතො
පුඤ්ඤකෙබ්බතො මනුස්සානං පටිග්ගතිත්ථ දඬුණි”නති

ඉමා ගාථා අතාසි.

තත් “දඬුං”ති: මන්ද, වතුප්පදිකාභං වතුමාසෙහි ගතිතුං අසමන්තාවෙන දුබ්බලා “ගති”ති: ඤාණගති. “ආසි”ති: අගොසි. “පටිභුතො”ති: තතො එව මුට්ඨස්සාති අසමපජ්ජනොති හිමිතො “පුරෙ”ති: පුබ්බ පුපුර්ජනකාලෙ. “භාතා වා”ති: සමුට්ඨයතේ වා සද්දො. න කෙවලං පරිභුතොව, අථවො භාතා ව මං පණාමෙසි: පඨකා කං දුප්පඤ්ඤ අගෙභුතො මඤ්ඤ, තස්මිං පබ්බජ්ජානිට්ඨං මන්තං පාපෙභුං අසමතො, න ඉමස්ස සාසනස්ස අනුච්ඡිකො, “ගච්ඡද්දති තුඤ්ඤං අය්සකඤ්ඤ”නති නික්කමෙසිසි. “භාතා”ති: භාතරු.

1. සතො

2. දිබ්බවකුඛු.

3. කාලප්පවෙදනං.

4. වෙහාසානුප්පංකමිං. චෙර පාලි. P. T, E.

“කොට්ඨකෙ”ති: වාරකොට්ඨකස්ස සමිපෙ “දුමමනො”ති: දෙම තසසිනො “සාසනසමිං අපෙච්චා”ති: සමමාසමුද්ධස්ස සාසනෙ සාපෙකෙඛා අවිබ්බමිද්ධානාමො “ගගවා නාඤ්ඤා”ති: මහා කරුණාසඤ්ඤාදිතමානසො මං අනුග්ගණනෙනා ගගවා යත්තං ධීතො හත්ථ ආගමාසි. ආගන්ත්වා ච “පත්ත අගං තෙ සත්ථා, න මහා පත්තො, මං උද්දස්ස තච පබ්බත්තං”ති සමස්සාසෙන්නා සිසං මයං පරමසි. ජලාවතඤ්චුද්දහථණපිතවරයනභිගුලියා වරසමුපසොති තෙන විකසිතපද්මසසසිරිකෙන වක්කඛාතෙන හත්තලෙන “ඉද්ධී යෙව මම පුතො හවිස්සති”ති දීපෙන්නා මයං සිසං පරමසි. “බාහාස මං ගගෙඤ්ඤා”ති: “කයමා ඤං ඉච තිට්ඨසි”ති වන්දනගති ගතිතං අත්තනො හත්තන මං භූජෙ ගගෙඤ්ඤා අනෙතා සංඝාරමං පවෙසෙසි. “පාදසි පාදපුජති”නති: පාදපුජතිං කත්වා පාදසි. “රජෙගරණනති මනසිකරෙති”ති අදසිති අත්තො. “අදසිති පාද පුජති”නති ච පඤ්ඤා. කෙච්ච පන පාදං පුජනනති පාදපුජතිං වොලබ්භං. පාදසිති වදනති. තදයුත්තං, ඉද්ධියා අතිසංඛරිතො වොලබ්භස්ස දිනනත්තා. “එතං සුද්ධං අඛිපෙති එකමනාං සමබ්බි න”නති: තං සුද්ධං වොලබ්භං රජෙගරණං රජෙගරණනති මනසි කාරෙන සමබ්බිතං. කත්වා එකමනාං එකමනෙ විවිධෙන ගතිකුටි පමුච්චෙ තිසින්නො “අඛිපෙති”ති: තථා විත්තං සමාතිතං කත්වා පවත්තති. “නස්සාහං චමනං සුඤ්ඤා”ති: තස්ස ගගවතො චමනං ඔවාදං අහං සුඤ්ඤා තසමි. ඔවාදසාසනෙ රතො අතිරතො හුත්වා විහා සිං. සපානුසිට්ඨං පටිපජ්ජි, පටිපජ්ජන්නො ච සමාධිං පටිපාදෙසිං උත්තමත්තස්ස පත්තිසා, උත්තමත්තො නාම අරහත්තං. තස්ස අභිගමාය කපිණ්ටරිකාවෙවසෙන රූපජ්ඣානාති නිබ්බන්ධනො කාතපාදං. විපස්සනං පටිඤ්ඤාං මහාපටිපාටියා අග්ගමග්ගමාසිං සමපා දෙසිනති අත්තො. එත්ත භි සමාධිති උපමාරසමාධිතො පට්ඨාය යාච වසුත්තමනා සමාධිසාමඤ්ඤාන ගතිතො, අග්ගඵලසමාධි පන උත්ත මත්තගණන සාතිසං. වෙත්තාසමාධි තස්මා කො වෙත්ත සමාධිං පටිපාදෙසිනති ආග. සමාධිකුසලතාය අයමායස්මා වෙතො විචට්ටකුසලො නාම ජිත්තා, මහාපත්තකත්තෙරෙ පන විපස්සනා කුසලතාය සඤ්ඤාවිචට්ටකුසලො නාම, එතො වෙත්ත සමාධි ලක්කණ්ණ ඡෙත්තො, එතො විපස්සනාලක්කණ්ණ, එතො සමාධි ගාලේහා, එතො විපස්සනාගාලේහා, එතො අභ්‍යංඛිතත්ත ඡෙත්තො, එතො ආරමමණ්ණංඛිතත්ත, එතො අංගවචත්තානෙ, එතො ආරමමණ්ණ වචත්තානෙති වණ්ණනති. අපි ච වුලුපත්තකත්තෙරො සාතිසං. වසුත්තං. රූපාවචරජ්ඣානානං ලාභිතාය වෙතො විචට්ටකුසලො, මහාපත්තකත්තෙරෙ සාතිසං. වසුත්තං. අරූපාවචරජ්ඣානානං ලාභි තාය සඤ්ඤාවිචට්ටකුසලො, පඤ්ඤා රූපාවචරජ්ඣානලාභී හුත්වා කාතගෙති වුට්ඨාය අරහත්තපත්තොති වෙතො විචට්ටකුසලො. ඉහරෙ අරූපාවචරජ්ඣානලාභී හුත්වා කාතගෙති වුට්ඨාය අර

හතනං පනෙතාති සඤ්ඤාවිච්චිකාසලො, මනොමයං පන කායං නිබ්බන්ධනෙතො අසඤ්ඤා හයොවා වත්තාථොවා නිබ්බන්ධනෙතාති බහුකො එකසද්ධෙස යෙව්ව කතො නිබ්බන්ධනෙතාති එකවිධමෙව කමං කුරුමානෙ අයමපන ථෙරො එකාවර්ජනෙතෙව සමණ සහස්සං මාපෙසි වෙපි කායෙන න එකසද්ධෙස අසාසි න එකවිධං කමං කුරුමානෙ, හගමා මනොමයං කායං අභිනිව්ච්ඡන්තානං අනො නාම ජනො. ඉදං අත්තනා අධිගතවිසෙසං දස්සෙද්වං “පුබ්බතිවාසං ජනාමි”ති ආදිමානං. කාමඤ්ඤායං ථෙරො ජලුතිසඤ්ඤා සං පන අභිසඤ්ඤා ආසවකකයඤ්ඤානාධිගමස්ස බහුකාරා,තං දස්සන්තං “පුබ්බතිවාසං ජනාමි, දිබ්බවකඤ්ඤා විසෙසාධිත”න්ති වතො තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තාති චුත්තං. පුබ්බතිවාසං යථාකල්පපගආනාගතං සඤ්ඤාණං විපස්සනාවාරස්ස ‘බහුකාරාති න තථා ඉතර ඤ්ඤාණං. “සහස්සකඛනතු”න්ති සහස්සධා සහස්සාවාරන්ති එකාවර්ජනෙතෙව ථෙරො සහස්සං මනොමයෙ කායෙ නිව්ච්ඡන්ති, න වාරෙත, තෙ වො අසඤ්ඤාමඤ්ඤාං විසද්ධිං විවිධඤ්ඤා කමං කරොතෙත. “කිං පන සාව කානම්පි එවරුපං ඉද්ධිතිමොණං සමගවති”ති? තසමගවති. සබ්බසං අභිනිගාරසම්පත්තියා පන අයමෙව ථෙරො එකමනාසි තථා ගෙස ඉමිනා අගෙන එතදගෙන සුපිනො. “පපාසො නිසිද්ධි”ති අත්තානමෙව පරං විය වදති. “අමිච්ඡෙන”ති අමච්ඡෙන ජීවකෙන කතවිතාරෙ. “වෙඨාසා”ති කරණෙ නිස්සක්කවච්ඡනං වෙඨාසන්ති අතො. දකාථො පදසක්කිකාථො. “අඨා”ති මම නිසජ්ජාය පච්ජා පටිග්ගාතිතදක්කිණොදකං පටිගණ්හි. “ආසාගො සබ්බලොකස්සා”ති සබ්බස්ස සප්ථෙවකස්ස ලොකස්ස අක්කදක්කිණෙස්සනාය දෙස්සධම්මං ආනෙතො යජ්ජිතබ්බවධානතුපො “ආහුනිතං පටිගහගො”ති මහා ඵලභාවකරණෙන දක්කිණාහුති තං පටිගණ්හනකො වාති “ගණ්හපදක්කිණොදක”න්ති ජීවකෙන උපනිතං බජ්ජාදිහෙදං දක්කිණං පටිගහගෙයි. අථ හගවා කතහතනකිවෙවා ආයසමත්තං චුල්ලපඤ්ඤා ආණාපෙසි: “අනුමොදනං කරොති”ති. සො සිනෙරුං ගඟොති සමුද්දං මනෙතො විය පතිතන පටිසම්මදප්පත්තනාය හෙපිවක බුඬවච්ඡනං සංඛොගෙනො සජ්ඣ අස්සාසයං ගණ්හනො අනුමොදනං අසාසි. තථා උපතිස්සයසම්පන්නාපි වායස්ස තථාරුපාය කමමපිලොතිකාය පටිපඤ්ඤා වඩුප්පදිකගාථං වඩුතිපි මාසෙති ගහෙද්වං නාසක්කි. තං පනස්ස උපතිස්සයසම්පත්තං ඔලොකෙතො සත්ථා පුබ්බවර්ගානුරුපං යොතිසො මනසිකාරෙ නියොජෙයි. තථා හගවා හද ජීවකස්ස නිවෙසනෙ නිසිනො එව “චුල්ලපඤ්ඤා විත්තං සමාගිතං චීටිපටිපත්තා විපස්සනා”ති ඤාතො යථානිසිනොව අත්තානං දස්සෙතො “පඤ්ඤා යදිපායං පිලොතිකා සංකිලිධා රජනු කිණ්ණො ඉපො පන අසඤ්ඤා එව අරියස්ස විතයෙ සංකිලෙසො රජෙ වා”ති දස්සෙතො:-

“රුහො රජේ න ව පත රෙණු වුවකි,
රුහසෙහිනං අභිවචනං රජෙති,
එතං රජං විසජ්ජතිති හික්ඛවො
විහරන්ති තෙ විගතරජස්ස සාසනෙ.

දෙසො රජේ-පෙ-සාසනෙ.

මොහො රජේ-පෙ-සාසනෙ”ති

ඉමා තිස්සො ගාථා අනාසි.

ගාථාපරියොසානෙ වුලලපත්තකො අභිඤ්ඤ පටිසම්භිද්ධපරිවාරං
අරහත්තං පාපුණ්ති.

වුලලපත්තකඤ්ඤරස්ස ගාථා වණණනා
ති ට්ඨි තා.

“නානාකුලමලසමුපුණ්ණො”ති ආයසමනො කසපඤ්ඤරස්ස
ගාථා, කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමවුද්ධපු කතාභිකාරො තත්ථ හත්ථ
හවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණෙනා සිද්ධිසම්ප්ප්ප්ප් හභවතො කාලෙ විහව
සමානනකුලෙ නිබ්බත්තිතො විඤ්ඤානං පතෙසා නානාවිදගවණ්ණ
විවිභෙත්ති වජෙහි අනෙකවිධෙහි ආහරණෙහි නානාවිධෙහි මණ්ණි
රහතෙති බහුවිධෙහි පුප්පදුමාලාදුමාදීති ව කප්පරුක්කං නාම
අලංකරිතො තෙන සත්ථු පුපං පුපේසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙතන
දෙවමනුස්සෙපු සංසරනො ඉමෙසමි. බුද්ධාදෙ මගධරජෙට්ඨ මණ්ඩ
ලිකරුජකුලෙ නිබ්බත්තිතො පිතු අවචයෙන රජේජ පතිට්ඨිතො
කාමෙපු අභිවිස රතෙතා ගිද්ධො හුචො විහරති. තං සත්ථා මහා
කරුණාසමාපත්තිතො වුට්ඨාය ලොකං ඔලොකෙනො ඤ්ඤාත්ලෙ
පඤ්ඤයමානං දිසවා “කිනනුබො හවිස්සති”ති ආවජේජනො “එසමම
සන්තිකෙ අපුහනථං පුච්චා කාමෙපු විරහනවිතෙතා හුචො පබ්බජිතො
අරහත්තං පාපුණ්ති”ති ඤාතො ආකාසෙන තත්ථ ගන්තො:-

“නානාකුලමලසමුපුණ්ණො මහාඋක්කාරසමභවො
වජුතිකංව පරිපක්කං මහාගණ්ණො මහාවණො

පුබ්බරුහිරසමුපුණ්ණො ගුප්තකුපෙන ගාලුතිනො¹
ආපොපග්ගරණො” නායො සද සඤ්ඤි පුතිකං.

සට්ඨිකණ්ඩරසමභවො මංසලෙපනලෙපිතො
වමමාඤ්චිකසන්නද්ධො පුතිකායො නිරන්තරො

අට්ඨිසංඝාටකපිතො නගාරුජුත්තතිබ්බකිනො
නෙකෙසං සංගතීභාවා කපෙසති ඉරියාපථං.

බුට්ඨසායො මරණස්ස මච්චරුජස්ස සන්තිකෙ
ඉධෙව ජබ්බිතිතො යෙනකාමං ගමො තරො.

1. ගුප්තකුපෙ නිගාලිතො.

2. ආපොපග්ගරණො, පෙර. පාළු. P. T. E.

අවිජ්ජාය නිවුනො කායො, චතුගණේන ගන්තිනො,
ඔසසංසිදනො. කායො, අනුසයජලමොත්තො,

පඤ්චනිවරණේ සුභෙනා, විතක්කෙන සමපටිනො,
තණ්හාමුලෙනානුගහො මොහවිජ්ජනජාදිනො:

එවායං චතතතී කායො කම්මයනෙතන යනතිනො.
සමපතති ච විපතානනා, තානාභාවො විපජ්ජති.

යෙමං කායං මමායනති අකුබ්බාලා පුත්ථජ්ජනා,
චසෙසනති කට්ඨං කොරං; ආදියනති පුතඛතවං.

යෙමං කායං විචජේජනති ගුඵලිතතංච පහනං,
තවමුලං චමිඤ්ඤාන පුද්ගලිකාසියං නතානාසවා”ති

ඉමානි ගාථානි තස්ස අසුභකථං කපෙයි. සඤ්ඤා සමුත්ථා අනෙකා
කාරවොකාරං තථනො සරීරසභාවවිනාචනං අසුභකථං සුඤ්ඤා
සකෙන කායෙන අට්ඨයමානො ජිගුච්ඡිමානො සංවිග්ගහදයො
සත්ථාරං චන්දිනා “ලහෙය්‍යායං භනෙත භගවතො සනතිකෙ
පබ්බජ්ජ”නති පබ්බජ්ජං යාති. සත්ථා සමිපෙ ධීනං අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං
ආණාපෙයි: “ගච්ඡ භික්ඛු ඉමං පබ්බාජේඤ්ඤා උපසම්පාදෙඤ්ඤා ආනෙ
ති”ති. සො නං තචපඤ්ඤානං කම්මට්ඨානං දඬා පබ්බාජෙයි. සො
මුරයෙහෙයෙව සහ පටිසම්බිද්ධානි අරහත්තං පාපුණි.

හෙත වුත්තං අපදනො:-

“සිද්ධධම්මස්ස භගවතො උපසෙවිස්සස්ස සමුත්ථා
විචිත්තදුස්සස්ස ඔලගෙඤ්ඤා කප්පරුකකං ධපෙසහං.

යං යං යොනුපපජ්ජාමි දෙවත්තං අථ මානුසං,
සොහයනෙතා මම වාරං කප්පරුකකං පතිට්ඨති.

අහඤ්ඤා පරිසා වෙච්ඡෙ යෙ කෙච්ඡි මම නිසසිතා
තථිතා දුස්සං ගහෙඤ්ඤා නිවාසෙම මයං සද්.

චතුතවුතෙ ඉතො කපෙප යං රුකකං ධපසිං අහං,
දුග්ගතිං නාභිජානාමි. කප්පරුකකය්‍යදං එලං.

ඉතො ච සත්තමෙ කපෙප පුච්ඡෙලා අට්ඨි බත්තියා
සත්තරත්තසම්පත්තා චක්ඛාවත්ති මහබ්බලා.

තිලෙසා ඤාපිතා මයං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා උඤ්ඤාසම්පදෙ සත්ථාරං උපසංකම්ඤ්ඤා
චන්දිනා එකමත්තං නිසිද්ධො අඤ්ඤා බ්‍යාකරොනෙතා තා එව ගාථා
අභාසී. හෙතෙව තා ථෙරගාථා නාම ජ්ඣා.

තත් “නානාකුලමලසමුද්‍රණණා”ති: නානාකුලෙහි නානාභා
ගෙහි මලෙහි සමුද්‍රණණා, කෙසලොමාදි නානාවිධ අසුචිකොට්ඨාස

භරිතොති අනේ. “මහාඋක්කාරසමගාවො”ති: උක්කාරෙ චුච්චති චච්චක්ඛපං යනනකං ව යා මානා තත්තකං කාර පරිසෙදිතචච්චක්ඛප සදිසතාය මානුක්ඛච්ඡි ඉධ මහාඋක්කාරෙති අධිපෙට්ඨො. සො සමගාවො උපපත්තිට්ඨානං ඵතස්සාති=මහාඋක්කාරසමගාවො. වඤ්ඤානාම උච්චිට්ඨොදකගබ්බමලාදිනං ජක්ඛාතට්ඨානං යං ජනනුමත්තං අසුභපුරිතමපි යොති තාදිසනති අනේ. “පටිපක්ක”නති: පරිනතං පුරාණං; තෙන යථා වචාලගාමවාසෙ හි නිදසසමයෙ ඵලලුප්පිතකෙ දෙවෙ වස්සනෙන උදයෙන සමුපබ්බුලහවුත්තකරිසඅට්ඨිචමනගාරු බණ්ඩුවෙලසිංසානිකාදිනානාකුණපභරිතං කදදමොදකචලිතං කති පයදිවසාතිකකමෙ සජාදිතකිම්බුලාකුලං පුරියාතපසනාපකසිතං උපරි චේතන චුබ්බුලකාති මුවනතං. අභිනීලවණණං පරමදුග්ගකිසෙරෙ ඥානං. වඤ්ඤානාචාටං තෙව උපගතකුං න දට්ඨං අරගරූපං හුත්වා තිට්ඨති, තථා රූපොයං කායොති දසෙසති. තථා දුක්ඛයොගතො සුලයොගතො අසුචිපඤ්ඤාණෙනො උප්පාදජරාමරණෙහි උග්ගිමායනා පරිපච්චනතිස්සනසභාවතො ව මගනෙතා ගඬො විශාති මහාගඬො, සබ්බත්තකමෙව දුක්ඛවේදනානුබඬුතො ගණ්ඩානං සහනතො අසුචි විස්සාදනතො ව මගනෙතා වණො විශාති මහාවණො. “ඥානකපෙහ ගාලිනිතො”ති: චච්චක්ඛපෙන චච්චනෙව වා භරිතො “ඥානකපෙ නි බාහිතො”තිපි පාලි,චච්චක්ඛපනො තිකබ්බෙනාති අනේ. “ආපොසග්ග රණො කායො සදු සඤ්ඤා පුනික”නති: අයං කායො ආපොධානුයා සදු පඤ්ඤාණසිලො,හස්සබ්බො ජිත්තසෙවගසෙදවුත්තාදිනං පුනිකං අසු වායෙව සඤ්ඤා, න කදවිපි පුට්ඨනති අනේ. “සඤ්ඤාණ්ඩරසමබ්බො”ති: ගිවාය උපරිභාගතො පට්ඨාය සරිතං විනඬුමානා සරිතස්ස පුරිමපච්ඡිම දකඤ්ඤාවමපසෙසාසු පච්චිකං පඤ්ඤා පඤ්ඤා කතො චිකිත්තපාදෙ විනඬුමානා තෙසං පුරිමපච්ඡිමපසෙසාසු පඤ්ඤා පඤ්ඤා කතො වත්තාරි සාති සට්ඨිකණ්ඩරෙහි මහානගාරුහි සබ්බසො බඬො විනදෙධාති=සට්ඨි කණ්ඩරසමබ්බො. “මංසලෙපන ලෙපිතො”ති: මංසසංඛා තෙන ලෙපනෙන ලිතො; තවමංසපෙසසිසනානුලිතොති අනේ. “වමමකඤ්චකසනතදො”ති: වමමසංඛාතෙන කඤ්චිකෙන සබ්බසො තදො පරියොතදො පටිච්ඡන්තො. “පුනිකායො”ති: සබ්බසො පුනිගඤ්ඤා කායො. “නිරසුකො”ති: නිප්පයොජනො; අඤ්ඤාසංගි පාණිතං කායො වමොදිවිනිතොගෙන සියා සපයොජනො න තථා මාත්‍රසකායොති. “අට්ඨිසංඝාවසමිතො”ති: අතිරේකතිසනානං අට්ඨිතං සංඝාවෙන සංඝටිතො සමබ්බො. “නගාරුසුග්ගනිබ්බිතො”ති: සුත්තසදිසෙහි නවති නගාරුසහෙති නිබ්බිතො. “හෙතෙසං සංගහිතාචා”ති: චතුමනාභුතජිවිතිස්සඅස්සාසපස්සාස විඤ්ඤාණාදිනං සම වායසමබ්බෙන සුත්තපෙරකසමවායෙන යනතා විශානාදිදුරියාපථං කපෙසති. “බුච්චසානො මරණස්සා”ති: මරණස්ස ජාය ඵනනතිකග මනො නිබ්බත්තො පට්ඨාය මරණං පති පටත්තො, තතො ඵච මච්චු රාජස්ස මරණස්ස සනතිකෙ සිතො “ඉමෙවජ්ඣබ්බිකානා”ති: ඉමසමි.

ලොකෙ එව කායං ඡබ්බසිඤ්ඤාන යථාරුචිතධ්මාන ගාමි අයං සත්තො තසමා පහාය ගමනියො අයං කායොති එවමපි සහො න කාතබ්බොති දස්සෙති. “අවිජ්ජාය නිවුභො”ති: අවිජ්ජානිවරණෙන නිවුභො පටිච්ඡාදිතො, තතො අඤ්ඤාපා කො එත්ථ සහිතං ජනෙය්‍යාති අධිප්පායො. “මතුගන්තො”ති: අභිජ්ඣාකාය ගන්තාදිනා වතුබ්බිධෙන ගන්තො ගන්තිතො ගන්තියභාගෙන විනක්ඛිතො “බ්බසංඝිදනො”ති: ඔසනීය භාවෙන කාමොඤ්ඤිකා වතුසු ඔසෙසු සංසිදනකො. අපාතිත භාවෙන සත්තානෙ අනුසෙවනීති කාමරුඤ්ඤායො අනුසයා, තෙසං ඡලෙන ඔත්තො අභිභූතොති අනුසයඡලමොත්තො, මකාරො පද සක්කිකරො, ගාථා සුඛත්ථං දීඝං කතං, කාමච්ඡන්දුදිනා පඤ්චවිධෙන නිවරණෙන සුත්තො පඤ්චනිවරණෙසුත්තො. කරණන්තෙ භූමවච්චනං. කාමවිතකකාදිනා මිථ්‍යාචිතකෙකන සමපටිතො සමයසිතොති විතකෙකන සමපටිතො. “නණ්ණාමුලෙනානුගතො”ති: තණ්ණා සංඛාතෙන ගවමුලෙන අනුබද්ධො. “මොගච්ඡදනජාදිතො”ති: සමොගසංඛාතෙන අපිධානෙන පටිගුණීතො සබ්බමෙතං සවිඤ්ඤාණකං කරජ්ඣායං සක්ඛාය වදති. සවිඤ්ඤාණකො හි අත්තභාවො “උච්ඡින්නගවනෙතතිකො භික්ඛවෙ තථාගතස්ස කායො තිට්ඨති අය මෙව කායො බතිධ්මා ව නාමරූප”නති ආදිසු කායොති වුවවති. “එවා සං වග්ගති කාමො”ති: එවං “නානාකුලමුලසමුප්පණ්ණො”ති ආදිනා “අවිජ්ජාය නිවුභො”ති ආදිනා ව චුත්තප්පකාරෙන අයං කායො වත්තති, වත්තනො ව කාමයනෙනන සුකට්ඨකකවෙන කාමසංඛාතෙන යනෙනන යනතිතො සංසටිතො යථාචා බෙමන්තං ගතතුං න සතෙකාති තථා සංකොචිතො සුගතිදුග්ගතිසු වත්තති පරිබ්බතති “සමපනති ව විපතනානො”ති: යා එත්ථ සමපත්ති සා විපත්ති පරියොසානා, සබ්බං හි යොබ්බනං ජරපරියොසානං සබ්බං ආරොග්ගං ව්‍යාධි පරියොසානං සබ්බං ජීවිතං මරණපරියොසානං සබ්බො සමාගමො විශොගපරියොසානො. තෙනාහ:-“නානාභාවො විපජ්ජති”ති. “භා නාභාවො”ති: විනාභාවො විපජ්ජොගො සො කදචි විපජ්ජජ්ඣස්ස වසෙන කදචි විපජ්ජජ්ඣබ්බස්ස වසෙනාති විචිධං පජ්ජති පාපුතීයති “සෙ මං කායං මමාසනති”ති: සෙ අකුබ්බාලා පුට්ඨජානා එවං අසුභං අතිච්චං අඤ්ඤං දුක්ඛං අසාරං ඉමං කායං මම ඉදන්ති ගණ්ඨන්තා මමායනති ඡන්දරුගං උප්පාදෙනති තෙ ඡතිආදීහි ව සොරං භයා නකං අපණ්ණිතෙහි අතිරමිතබ්බතො කට්ඨසංඛාතං සංසාරං පුනපුනං ජත්තමරණාදීහි වසෙස්සති. තෙනාහ:-“ආදියනති පුනබ්බව”නති. “සෙමං කායං විවජෙජ්ජනති ගුප්ථිත්තං ව පනතග”නති: යථා නාම පුරිසො සුඛකාමො ජීවිතුකාමො ගුප්ථගතං ආසිවිසං දිස්වා ජගුච්ඡ නියතාය සඤ්චිතයනාය ව විවජෙජ්ජති න අලලීයති එවමෙවං සෙ පණ්ණිතා කුලපුත්තා අසුචිභාවෙන ජෙගුච්ඡයං අතිච්චාදිභාවෙන සප්පටිගයං ඉමං කායං විවජෙජ්ජනති ඡන්දරුගප්පාභාගෙන පජ්ජනති

තෙ හවමුල. අවිජ්ජා. හවතණ්ණසාදි වමිනා ජබ්බානා අවනතමෙව පහාය තතො එව සබ්බසො අනාසවාය සඋපාදිසෙසාය අනුපාදිසෙසාය ව නිබ්බාණධාතුයා පරිනිබ්බාසිස්සන්ති.

කප්පකෙසරස්ස ගාථා වණ්ණනා

නි ධි තා.

“විවිතනං අපසනිග්ගොස”නති ආයස්මතො උපසෙතකෙසරස්ස ගාථා. කා උපපතති? අයමපි කීර සදුමුත්තරස්ස හගවතො කාලෙ හංසවතීතගෙර කුලගෙහෙ නිබ්බත්තිනා වයප්පතො සත්ථ සන්තිකං ගන්තා ධම්මං සුයමානො සන්තාරං එකං භික්ඛුං සමන්තපාසාදිකානං අග්ගධර්මානෙ සපෙත්තං දිස්වා සත්ථ සන්තිකෙ අධිකාරකම්මං කන්තා නං ඤානන්තරං පණ්ණිනා යාවජ්චං කුසලං කන්තා දෙවමනුස්සෙසු සංසරතො ඉමස්මිං බුද්ධපාදෙ නාලගාමෙ රුපසාරිත්වාහමණියා කුච්ඡිති නිබ්බන්ති. උපසෙතොතිස්ස නාමං අගොසි. සො වයප්පතො තයො වෙදෙ උග්ගහෙතා සත්ථ සන්තිකෙ ධම්මං සුන්තා පටිලභාසදො පබ්බජිතා උපසම්පදාය එකවස්සිකො “අරියගඛං වසෙස්මි”ති අඤ්ඤං භික්ඛුං අත්තනො සන්තිකෙ උපසම්පාදෙතා තෙන සද්ධිං සත්ථ සන්තිකං ගතො සන්තාරං වස්ස තස්ස භික්ඛුනො සද්ධිවිහාරිකත්වාං සුන්තා “අතිලත්තං ඛො තිං මොඝපුරිස බාහුලාය ආවතො”ති ගර්හිතො “ඉදුනගං යං හි පුරිසංයෙව පන නිස්සාය සන්තාරං ගර්හිතො තං පුරිසංයෙව පටිතිස්සාය සත්ථ පාසංසො හවිස්සාමි”ති විපස්සනාය කම්මං කරොතො නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“සදුමුත්තරං හගවතනං ලොකජෙට්ඨං නරස්සනං
පබ්හාරමිති නිසින්නන්තං උපගමිං නරුත්තමං.

කණ්ණිකාරං පුප්පිතං දිස්වා වරොච ඡෙත්වානගං තද
සමාලංකරිතා ඡත්තමිති බුද්ධස්ස අභිසෙපසිං.

පිණ්ඩපාතං උපතෙසිං පරමන්තං සුභොජනං
බුද්ධො නවමෙ තත්ථ සමණෙ අට්ඨ අභොජසිං.

අනුමොදි මහාවීරෙ සයම්හු අග්ගපුග්ගලො:
ඉමිනා ඡත්තදනෙන පරමන්තපවෙච්ඡනා

තෙන විත්තප්පසාදෙන සම්පත්තිං අනුභොග්ගන්ති,
ඡත්තිංසකඛන්තං දෙවිසෙදු දෙවරජ්ජං කරිස්සන්ති.

එකවිසතිකඛන්තං ව වක්කවන්ති හවිස්සන්ති,
පදෙසරජ්ජං විපුලං ගණනාතො අසංඛිධං.

සතසගස්සෙ ඉතො කපො මහකාකකුලසමාවො
ගොතමො නාම ගොතෙනන සන්ධා ලොකෙ භවිස්සති.

සාසනෙ දිප්පමානමිති මනුස්සත්තං ගමිස්සති.
තස්ස ධම්මෙසු දයාදෙ මරණො ධම්මතිමුතො

උපසෙතොති නාමෙන ගෙස්සති සන්ථු සාවකො,
සමන්තපාසාදිකතාය අග්ගධ්මානෙ ධම්මෙස්සති.

වරිමා වත්තති මයං භවා සබ්බෙ සමුත්තා.
ධාරෙමි අනතිමං දෙහං ජෙත්වා මාරං සවාහිතිං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරග්ගත්තං පන පඤ්ඤා¹ සයමි සබ්බෙ බ්‍රහ්මචරිකා සමාදය වත්තති
අඤ්ඤාපි තථිත්තාය සමාදයෙති. තෙන තං භගවා සමන්තපාසාදි
කානං අග්ගධ්මානෙ ධම්මෙස්සති. සො අපරෙත සමයෙන කොසඬියං
කලගෙ උප්පන්නා භික්ඛුසංඝෙ ව විධාමුතො එකෙති භික්ඛුතා
නං කලගං පරිවර්ජිතකාමෙන “එතරිති වො කලගො උප්පන්නො
සංඝො විධාමුතො කථනානුචො මයා පරිවර්ජිතබ්බ”න්ති පුට්ඨො
විවෙකවාසනො පට්ඨාය තස්ස පටිපත්තිං කපෙන්නො:-

“විවිත්තං අප්පතිගෙසාසං වාලමිගතිසෙවිතං
සෙවෙ සෙතාසනං භික්ඛු පටිසල්ලානකාරණං.

සංකාරපුජා අග්ගඤ්ඤා සුසානා රටියාහි ව
තතො සංඝාටිකා කථා ඵලං ධාරෙය්‍ය චිවරං.

නිවං මනං කරිත්වාන සපදනං කුලාකුලං
පිණ්ඩකාය වරෙ භික්ඛු ගුහාවාගෙ සුසංවුතො.

ඵලෙන පිව සනතුස්සෙ, නාඤ්ඤං පඤ්ඤා රසං බහුං;
රසෙසු අනුගිඤ්ඤා ක්කානෙ ත රමති මනො.

අප්පිට්ඨොවෙව සනතුට්ඨො පටිවිතොතො වසෙ මුනි,
අසංසට්ඨො ගගට්ඨොති අනාගාරෙති වුත්තං.

යථා ජලො ව මුගො ව අත්තානං දස්සෙ තථා
නාතිවෙලං පභාසෙය්‍ය සංසමුප්පිකම් පණ්ඩිතො.

න සො උපවදෙ කඤ්චි උප්පාතං විවර්ජ්‍යෙ,
සංවුතො පාතිමොක්ඛස්මිං මහත්ඤ්ඤා වස්ස භොජනෙ.

සුග්ගතිතතිමිත්තස්ස සො විත්තස්සුප්පාදකොවිදෙ,
සමථං අනුසුඤ්ඤා කාලෙන ව විපස්සනං.

විරියසාතව්‍යං සමපන්නො සුත්තයොගො සද්ද සියා,
න ව අප්පඤ්ඤා දුක්ඛත්තං විස්සාසං එය්‍ය පණ්ඩිතො,

එම වගන්තියට අනුව සුද්ධානාමයන්ගේ සේවය
බිසවකී ආසවා සබෙබ නිබ්බුතියැතිවෙත්ති”යි

ඉමා ගාථා අනාය.

තත් “විවිතන”නති: ජනවිවිතනං සුඤ්ඤං අරඤ්ඤදිං. “අස
තිගෙහාස”නති: නිසංදදං සඤ්ඤං සංවිතරතිතං. “වාලමිගතිසෙව
න”නති: සිගව්‍යංඤාදි වාලමිගවරිතං, ඉමිනාපි ජනවිවෙතං දසෙසති
පඤ්ඤාසනාසනාච්චිපනතො. “සෙතාසන”නති: සධ්‍යං ආසධ්‍යං ව
සුත්තභාවෙන වසනාධිකං. ඉධ සෙතාසනනති අධිපෙසනං. “පටි
සල්ලානකාරණා”ති: පටිසල්ලානාති විතතං නානාරම්මණා
නිවර්තනා කම්මධිකං යෙව විතතං පටිසම්මදෙව අලලීයනන්තං.
එව: භාවනානුරූපං සෙතාසනං නිද්දිසනො සංදසෙසනා ඉද්දති
විවරදිසුපි තං දසෙසනං “සංකාරපුජා”ති ආදි වුතනං. තත් “සංකාර
පුජා”ති: සංකාරානං පුජං=සංකාරපුජං, නහො. කම්මධිකං.
“ආගමා”ති: ආගරිතා. “ගතො”ති: නා ආගවමොලබ්භෙති,
කර්මෙ හි ඉදං නිසංකම්මවතං. “ඵල”නති: සත්ඵලවරජනඵලා
දිනා ඵලං අවණ්ණාමිට්ටං. “බාගෙසා”ති: නිවාසනාදිවසෙන පරි
ගරෙය්‍ය. එතෙන විවරසංතොසං වදති. “නිමං මනං කට්ඨානා”ති:
“සත්තම්මං හිතධිවෙ ජීවිකාන”නති ආදිකං සුගතොවාදං අනුසාරිතා
නිග්ගමානදාසං විතතං කතා. “සපදන”නති: සපෙද අවබණ්ඩන
රතිතං; අනුසරනති අපෙදා. නෙතාන: “කුලාකුල”නති: කුලතො
කුලං; කුලානුප්‍රබ්‍රිතා සරපටිපාටියාති අපෙදා. “පිණ්ඩිකාසා”ති:
මිසංගතිකතා; ඉමිනා පිණ්ඩිකාසංතොසං වදති. “ඥානවාග”ති:
සුපිතිගවකතාදිවාගෙ “සුසංවුතො”ති: ගත්තුකතාදිවාදිතං අනාවෙන
සුච්ඡිසංවුතො. “ඵලවෙනපි වා”ති: අපිසපෙද සමුච්චයෙ, වා සපෙද
පිසපෙද, උග්ගෙතපි ඵලවෙනපි අපෙදනපි යෙන නෙතපි සුලතෙන
ඉතරිතරෙන සනතුසෙස සමං සමවා කුසෙසය්‍ය. නෙතාන: “නාඤ්ඤං
පසෙදරසං බහු”නති: අත්තනා යථාලභිතො අඤ්ඤං මුද්‍රාදිරසං බහුං
පණ්ඩිතො න පණ්ඩිතො න පිණ්ඩිතො ඉමිනා හිලානාසම්මයෙපි සනො
සො දසෙසනො ගොති. රසෙසු ගෙබාකරණන්තං පන කාරණං
වදනො “රසෙසු අනුගිඤ්ඤං කිංතෙ න රම්මි මනො”ති ආග.
ඉද්දියසංවරම්මි අපරිපුරෙනතං කුසො විතතසමාධානනති
අධිපායො. එම වතුපට්ඨයෙසු සලලාපට්ඨයන්තං දසෙසනා ඉද්දති
අධිපිට්ඨකථාවන්තං දසෙසනං “අපිසෙප්පා වෙමා”ති ආදි වුතනං. තත්
“අපිසෙප්පා”ති: නධිපෙප්පා, පට්ඨයෙසු ඉප්පාරතිතො; පෙන වතුබ්‍රිත
නණ්ඩිපාදවිකම්මනමාන. “සංතුට්ඨා”ති: වතුපු පට්ඨයෙසු යථා
උග්ගෙතොසාදිනා සනතුට්ඨා. සො හි:-

“අතිතං නානුසොවෙය්‍ය නප්පජ්ජෙය්‍යනාගතං

පට්ඨපානෙන යාපෙය්‍ය සො සනතුට්ඨාති පට්ඨවති”ති.

“පටිවිතොනා”ති: ගණසහගණිකං පභාස කායෙන පටිවිතොනා
 වූපකට්ඨං විතනවිවෙකාදිනෙති පරතො වක්කති “වසෙ”ති සබ්බන්ධ
 යොජේතබ්බං. මොනෙය්‍යධම්මසමන්තාගමෙන මුති “අසංසට්ඨං”ති:
 දස්සනසවණසමුලපනසමොගභාසසංසන්නං අභාවෙන න සං
 සට්ඨං යථාචුත්තසංසගාරගිහො “උභස”නති: ගහට්ඨගි අනාභා
 රෙගි වාති උභසෙගිපි අසංසට්ඨං. කරණෙ නිදං පටිවත්තවචනං.
 “අනන්තා දස්සසෙ නාධා”ති: අජලො අමුගොපි සමානො යථාජලො
 වා මුගො වා තථා අත්තාන දස්සෙය්‍ය, එතෙන පාගබ්ගිපපභාණං
 ජලො ව මුගො වාති ගාථා සුබන්ධං රස්සත්තං කතං. සමුච්චයන්තො ව
 සද්දො. “නාතිවෙලං පභාසෙය්‍යා”ති: වෙලං අතික්කන්තපමාණං
 න භාසෙය්‍ය, මන්තභාණී සියාති අන්තො. “සංගමජක්කමග්”ති: භික්ඛු
 සංසෙත සමුගෙන වා. “නි සො උපවදෙ කම්”ති: සො යථාචුත්තපටි
 පත්තිකො භික්ඛු ගීතං වා මජ්ඣමං වා උක්කට්ඨං වා යං කිඤ්චි න
 වාචාය උපවදෙය්‍ය. “උපසාහං විවජ්ජසෙ”ති: කායෙන උපසාහං
 පටිවිතෙය්‍යං මජ්ජෙය්‍ය. පාතිමොක්ඛසම්මො පාතිමොක්ඛසංවරසිලෙ
 සංවුත්තො අස්ස පාතිමොක්ඛසංවරෙන පිහිතකායවාචො සියාති
 අන්තො. “මන්තඤ්ඤා මස්ස භොජනෙ”ති: පටිසෙසනපටිගගගණපටි
 භොගවිස්සජ්ජනෙසු - භොජනෙ පමාණඤ්ඤා සියා “පගගතිග
 නිමිත්තස්සා”ති: එව්වෙම මනසිකරුණො විතහං සමාගිතං අගොසිති
 තමාකාරං සලලකෙට්ඨනො සුච්ඡිගතිතසමාධිතිමිත්තො අස්ස “පගග
 ගිහතිමිත්තො සො”තිපි පාසො, යො සො ගිති අන්තො. “මිත්තඤ්ඤා
 දන්තාපිදෙ”ති: එවං භාවයන්තො විතහං ලිතං ගොති එවං උද්ධතනති
 ලිතස්ස උද්ධතස්ස ව විතහස්ස උපපත්තිකාරණෙ කුසලො අස්ස,
 ලිතෙ ගි විතෙත ධම්මවිවයවිජියතිසමොක්ඛාස්සිතා භාවෙතබ්බං
 උද්ධතෙ පස්සද්ධි, සමාධි උපෙක්ඛාසමොක්ඛාස්සිතා පන සබ්බද ඉච්ඡි
 තබ්බං. තෙනාහ ගගවා:-“යසම්මං හික්ඛවෙ සමයෙ ලිතං විතහං ගොති
 කාලො තසම්මං සමයෙ ධම්මවිවයසමොක්ඛාස්සිතස්ස භාවතායා”ති ආදිං.
 “සමථං අනුසුජෙය්‍යා”ති: සමථභාවනං භාවෙය්‍ය අනුප්පන්නං සමාධිං
 උපපාදෙය්‍ය උප්පන්නඤ්ඤා යාව වසිභාවප්පත්ති තාව වසෙස්සය්‍ය
 මුලගෙය්‍යාති අන්තො. “කාලෙන ව විසෙසන”නති: යථාලභං සමාධිං
 නික්කන්තියා අපටියාදුතෙන භානභාසියා සීතිභාසියං වා අනන්තා
 නිබ්බධභාසියං වා අනන්තා කාලෙන විපස්සනඤ්ඤා අනුසුජෙය්‍ය.
 අථවා කාලෙන විපස්සනං ඉති සමථං අනුසුජෙය්‍යා තස්ස විජිගුත
 කාලෙන සංකොචං අනාපජ්ජනා අරිය මංගාසිගමාය විපස්සනං
 අනුසුජෙය්‍ය. යථාහ:-

අථවා සමාධිලාභෙන විවිත්තසයනෙන වා

භික්ඛු විස්සාසමාපාදි අප්පත්තො අසවක්ඛය”නති.

තෙන චුත්තං:-

“විජියසාවචවසම්පන්නො”ති ආදි. සහතභාවො සාතච්චං තෙන
 සම්පන්නො සමන්තාගතො සහතපවත්තවිජියො නිච්චං පග්ගතිත

විරියොති අනෙථ. “සුතනසොගො සද්ධිසා”ති: සබ්බකාලං භාවනානු
 සුතෙනා සියා. “දුක්ඛගත”නති: වට්ටුක්කස්ස අනතං පරියො
 ඥානං නිරුධං නිබ්බාණං. අපපඤ්චා විස්සාසං න ඵයං න
 ගවේජයං, අහං සුපරිපුද්ධසිලො කුමාරාහි අභිඤ්ඤාහි
 විපස්සනං මත්තං පාපෙඤ්ඤා සිතොති වා විස්සජ්ඣා න ගවේජනාති
 අනෙථ. “ඵමං විහරමානස්සා”ති: විවිත්තසෙනාසන සෙවනාදිනා
 විපස්සනාවසෙක සුත්ත යොගනා පරියොසානෙ විධිනා විහරන්තස්ස
 “සුඛිකාමස්සා”ති: ඤාණදස්සනවිපුද්ධිං අවිචන්තවිපුද්ධිං නිබ්බාණං
 අරහත්තඤ්ච ඉච්ඡන්තස්ස සංසාරෙ භයස්ස ඉක්කන්තො හික්ඛුන්තො
 කාමාසවාදයො සබ්බෙ ආසවා බියනති බයං අබ්භන්තං ගච්ඡන්ති.
 තෙසං බයවයගමනෙව සඋපාදිසෙස අනුපාදිසෙසපථනෙදං දුට්ඨමපි
 නිබ්බාණං අධිගච්ඡති පාපුණ්. 9. ඵමං ඵෙරො තස්ස හික්ඛුන්තො
 ඔවාදදනාපදෙසෙක අත්තනා තථා සච්ඡන්තනාවං දිපෙනො
 අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

උපසෙතනෙථරස්ස ගාථාවණ්ණනා

නි ට්ඨි නා.

“විජුනෙසා සකං අන්ධං”නති ආයස්මහො අපරගොභමනෙථරස්ස
 ගාථා. කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධොසු කතාධිකාරො තත්ථ
 තත්ථ භවෙ විචල්ප්පතිස්සයං කුසලං උපවිණ්ණෙනා අවිහාකං භග
 වහො උපපත්තිහො පුරෙතරමෙව සාවකියං උද්ච්චිත්වාහමණකුලෙ
 නිබ්බත්තිවා වයප්පතොතිණ්ණං වෙදනං පාරගු හුන්වා වාදමග්ගං
 උග්ගතොති අත්තනො වාදස්ස උපරි උත්තරි: වදන්තං අලභන්තො
 හෙති හෙති විග්ගාහිකකථං අනුසුතොති විචරති. අවිහාකං භගවා
 ලොකෙ උපපජ්ඣවා පච්ඡන්තවරධමච්චකෙකා අනුපුබ්බන්ත යසාදිකො
 වෙනෙයෙස විනෙත්වා අනාථවිණ්ණිකස්ස අභියාචනාය සාවකියං උප
 ගච්ඡී. තද්ද සජ්ඣ ජෙතවතපටිග්ගනණෙ පටිලක්ඛකඤ්ඤා සන්තාරං උප
 සංකම්භවා ධම්මං සුත්වා පබ්බජ්ජං යාති. සන්තා අඤ්ඤාභර: විණ්ණිවාරි
 කං හික්ඛුං ආණාපෙසි: “හික්ඛු ඉමං පබ්බාජෙති”ති. සො හෙත
 පබ්බාජ්ජමානො බුරුග්ගෙයෙව අරහත්තං පාපුණ්ඤ්ඤා කොසලජන
 පදං ගතවා විරං වසිත්වා පුන සාවකියං පච්චාගමී. නං බහු ඤානා
 නිසිත්තං ඉමයමි. ලොකෙ බහු පන බ්‍රාහ්මණා සංසාරෙ සුද්ධිවාද
 භෙදා කතමෙසං බො ආදෙ නියතාණිකො කථං පටිපජ්ජන්තො සං
 ඥාතො සුඤ්ඤාති පුච්ඡිංසු. ඵෙරෙ තෙසං හමන්තං පකාසෙතොනා:-

“විජුනෙසා සකං අන්ධං, අවලොකෙය්‍යාථ පාවචනං,
 යඤ්ඤාත් අස්ස පතිරුපං සාමඤ්ඤං අජුච්ඡගතස්ස

මිත්තං ඉධ කල්‍යාණං සික්ඛාවිපුලං සමාදානං
සුසුසා ව ගරුතාං එතං සමණස්ස පතීරුපං.

බ්‍රුදධිසු ව සගාරවතා ධම්මෙ අපචිති යථාභූතං
සංඝෙ ව විතතීකාරො එතං සමණස්ස පතීරුපං.

ආචාරගොවරෙ සුත්තො ආජීවො සොධිතො අගාරගො
විතතස්ස සණ්ඨපතාං එතං සමණස්ස පතීරුපං.

චාරිත්තං අථ චාරිත්තං ඉරියාපටියං පසාදනියං
අභිවිත්තෙ ව ආයොගො එතං සමණස්ස පතීරුපං.

ආරඤ්ඤානාති ඝසනාසනාති පනානාති අපසසද්දති
භජිතබ්බාති මුතීනා එහං සමණස්ස පතීරුපං.

සීලඤ්ඤා බාහුසච්ඡාදා ධම්මානං පච්චයො යථාභූතං
සච්චානං අභිසම්මො එතං සමණස්ස පතීරුපං.

භාවයෙ අතිච්චනාති අනත්තසඤ්ඤං අසුභසඤ්ඤාදා
ලොකසම්ඤ්ඤා අනභිරතිං එතං සමණස්ස පතීරුපං.

භාවෙය්‍ය ව බොජ්ඣගෙ ඉද්ධිපාදාති ඉද්ධිය බලාති
අධිගමනචරියං එතං සමණස්ස පතීරුපං.

තණ්හං පජ්ඣෙය්‍ය මුති සමුලකෙ ආසවෙ පදුලෙය්‍ය,
විතරෙය්‍ය විපපමුත්තො එතං සමණස්ස පතීරුපං”නති

ඉමා ගාථා අභාසී.

හත් “විජ්ඣෙය්‍ය සකං අභ්ථ”නති: විඤ්ඤාත්තකො පුරිසො
අනතතො අත්ථං යථාචතො විචාරෙවා ජනෙය්‍ය, විචාරනෙතො අව
ලොකෙය්‍යාථ පාච්චනං. ඉධ ලොකෙ පුත්‍රසමණබ්‍රාහ්මණෙති පවුත්තො
සමෙයො සමමාසලිබ්‍රද්ධො ව පවුත්තං පාච්චනං, හත් යං නියසාණිකං
තං ඔලොකෙය්‍ය පඤ්ඤවකබ්‍රුතා පසෙය්‍ය, ඉමෙ හි නානාච්ඡිසිය
සමිණබ්‍රාහ්මණා අතිච්ච නිච්චනාති අනත්තාති අනාතාති අසුද්ධිමග්ගෙව
සුද්ධිමග්ගොති මිච්ඡාභිතිවෙසිතො අඤ්ඤාමඤ්ඤාදා විරුද්ධිවාදිතො,
හත්ථො තෙසං වාදෙ අනියසාණිකො. සමමාසලිබ්‍රද්ධො පන “සබ්බෙ
සංඛාරා අතිච්චා, සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා, සත්තං තිබ්බාණ්”නති සයමභූ
සදුමණන යථාභූතං අභ්‍යඤ්ඤාය පවෙදෙති, හත්ථො හස්ස වාදෙ
නියසාණිකොති සච්ඡිසාසනමග්ගතහං ඔලොකෙය්‍යාති අත්ථො, “සං
ච්චථ අස්ස පතීරුපං සාමඤ්ඤං අජ්ඣාපගතස්ස”ති: සාමඤ්ඤං
සමණභාවං පබ්බජ්‍යං උපගහස්ස ඤාපුත්තස්ස යං එත්ථ සාසනෙ
පබ්බජ්‍යභාවෙ වා පතීරුපං සුත්තරුපං සාරුපං අස්ස සියා හමි අප
ලොකෙය්‍ය. හිං පන තනති? ආහ:—“මිත්තං ඉධ කල්‍යාණං”නති ආදිං.

තත් **“මිත්තං ඉධ කල්‍යාණං”**ති: ඉමසමිං සාසනෙ කල්‍යාණමිත්තං සෙවියමානං සමණස්ස පතිරුපතති යොජනා. එස නයො ඉතරෙ සුපි. කල්‍යාණමිත්තං හි නිස්සාය අකුසලං පජගති කුසලං භාවෙති සුඛමත්තානං පරිහරති. **“සික්ඛාපිප්පලං සමාදානං”**නති: විපුලං සික්ඛා සමාදානං මහතිසා නිබ්බාණාචාර්ය අධිසිලාදිසික්ඛාය අනුචාරිකානති අත්ථො. **“සුඤ්ඤා ච ගරුතං”**ති: ගරුතං ආචරිප්පජ්ඣායාදීනං කල්‍යාණමිත්තානං ඔවාදස්ස සොතුකමසභා පාරිවරියා ච **“එත”**නති: කල්‍යාණමිත්තසෙවනාදි **“බ්‍රුද්ධසු සගාරවතා”**ති: සබ්බඤ්ඤාබ්‍රුද්ධසු සමාසමබ්‍රුද්ධො භගවාති ගාරවයොගො ගරුකාරතා **“විතතිකාගෙ අපචිති සමාගුත”**නති: අරියබමමස්ස යථාචරො අපචායනං ආදරෙන අභිපුජනං සංඝෙ අරියසංඝෙ විතතිකාගො සකකාගො සමානතනං **“එත”**නති: රතනාග්‍රහයෙ ගරුවරණං. **“ආචාරගොචරෙ යුතො”**ති: කාසිකවාචසිකවිතිකකමසංඛාතං අනාචාරං පිණ්ඩපාතාදීනං අත්ථාය උපසංකම්භුං අසුත්තධ්මානගුහං වෙසියාදිඅගොචරඤ්ච පහාය කාසික වාචසිකඅචිතිකකමසංඛාතෙන ආචාරෙන පිණ්ඩපාතාදීනං අත්ථාය උපසංකම්භුං සුත්තධ්මානගුහෙන ගොචරෙන ච යුතො සමපනෙනා, සමපනආචාරගොචරෙති. අත්ථො. **“ආජීවො සොධිතො”**ති: වෙළදනාදිං බ්‍රුද්ධපතිකුඨං අනෙසනං පහාය අනවස්ථපාදෙ පච්චයෙ සෙවනාස්ස ආජීවො ච සොධිතො ගොති සුචිප්පදො; සොධිතතො ච එව අගාරයො විඤ්ඤාති. **“විහරාස්ස ච සණ්ඨ පන”**නති: යථා උක්ඛාදිචාරෙති රුපාදිආරමමණෙසු අභිජ්ඣාදයො නප්පචත්තනති එවං දිට්ඨො දිට්ඨමත්තාදිවසෙන විත්තස්ස සමමාදානං. **“එත”**නති: ආචාරගොචරසමපනති ආජීවපාරිසුද්ධි ඉන්ද්‍රියෙසු ගුහා චාරතාති එහං නයං. **“මාජිතන”**නති: චරිතා පරිපූරෙහබ්බිසිලං. **“මාජිතන”**නති: විරතියා අකරණෙන පරිපූරෙහබ්බිසිලං. **“ඉපිසා පච්ඤං පසාදහිස”**නති: පරෙසං පසාදවග, ආකප්පසමපනතිමිත්තං ඉරියාපථතිසසිතං සමපජ්ඣෙය්. **“අධිවිතො ච ආසොගො”**ති: සමථ විපස්සානාසු අනුයොගො භාවතා. **“ආරඤ්ඤානාති”**ති: අරඤ්ඤ පරියාපනතාති. **“පනතාති”**ති: විවිත්තාති. **“සිල”**නති: චතුපාරි සුඛිසිලං. ගෙඨාහි හිඤ්ඤා වුත්තං ඉධ අභිඤ්ඤා වදති. **“බාහු සමම”**නති: බහුස්සභාභාවො, සොහි භාවනානුසයගස්ස බහුකාරො බොක්ඛනොසලල අනුත්තරසීතිනාව අධිවිත්තසුත්තාචාරිසු හි සමමා පච්චසබ්බලස්ස සමථවිපස්සනානුයොගො සපෙජ්ජති. **“බමොතං පච්චසො සමාගුත”**නති: රුපාරූපබමමානං අවිපජ්ජසලලකි ණො සාමඤ්ඤලකිණො ච පරිමිමංසා, ඉතිනා අධිපඤ්ඤ බමම විපස්සනමාග. **“සමොතං අභිසමසො”**ති: දුක්ඛාදීනං අරියසමමානං පරිඤ්ඤානිසමයාදිවසෙන පච්චෙධො, සමායං සමොතිසමයො යථා ගොති තං දසෙසුං. **“භාවයෙ”**ති ආදි වුත්තා. තත් **“භාවයෙ”**ති: භාවෙය්. **“අභිමම”**නති: සබ්බ සංඛාරා අතිමොති අවිගාගතො යං කිස්සි රුපං අතිභානාගහපච්චුප්පනානා ආදිනා

විභාගනො වා සබ්බසංඛාරෙසු අනිච්චසංකෘතං භාවයෙ භාවෙය්‍ය උප්පාදෙය්‍යවෙච්ච වර්ධියං වාහි අනො. “අනිච්චසංකෘතං” නැති: සබ්බධම්මා අනත්තා අනත්තසංකෘතං පවත්නං අනත්තසංකෘතං භාවෙය්‍යාහි යොජනා. එවං සෙසෙසුපි. “අසුභසංකෘතං” නැති: කරුණායෙ සබ්බසම්මිච්චි වා තෙභුමිකසංඛාරෙ කිලෙසාසු විපක්‍ෂරණතො අසුභාහි පවත්නං සංකෘතං දුක්ඛසංකෘතං පරිවාරා හි අයං, එතෙනෙවෙච්ච දුක්ඛසංකෘතං ගතිභාහි වෙදිහබ්බං. “ලොකමිති ච අනගිරති” නැති: සබ්බලොකෙ භෙභුමිකෙසු සංඛාරෙසු අනගිරතියංකෘතං, එතෙන අදීනවාහුපස්සනං නිබ්බදානුපස්සනං ච වදති. එවම්පන විපස්සනාභාවනං අනුසුචරතා තං උස්සක්කාපෙනො දුදමෙව වර්ධියංකෘතං දුස්සනො “භාවෙය්‍ය ච බොජ්ඣනෙ” ති භාථමාග. තස්සන්තො:- බොධියා සනිභාදිසත්තවිධිවිමසාමග්ගියා ච තංසමගිනො පුග්ගලස්ස ච අභාහි බොජ්ඣනා සනිභාදියො ධම්මා තෙ සනිභාදිනෙ සත්ත බොජ්ඣනෙ ඡන්දසමාධිභාදිති වත්තාරි ඉද්ධිපාදාහි සද්ධාදිති පසුච්ඡිද්ධියාහි සද්ධාදිතිතෙව පසුච්ඡිද්ධියාහි සමාදිට්ඨිභාදිනං වසෙන අධිග්‍රහණෙව ච සද්දුත සතිපට්ඨානාහි සමපට්ඨානාහි ච ගතිභාහි සබ්බසම්මිච්චි සත්තනිසංසප්පෙනෙදෙ බොධිපක්ඛියධම්මෙ භාවෙය්‍ය වර්ධියං. තත්ථ යදෙතෙසං පඨමමග්ගකම්මෙ වර්ධියං. එතං සමග්ගස්ස හිඤ්ඤානො සාරුප්පනි. එවං බොධිපක්ඛියෙ ධම්මෙ උපාදාය උපරිමග්ගකම්මෙ ච භාවෙනො යථා මග්ගසම්මං භාවනාහිසමය වසෙන අනිසමෙති එවං සමුදයසම්මං පභාණාහිසමයවසෙන නිරුධ්වසම්මං සම්මිතිරියාහිසමයා අනිසමෙතිති දස්සෙන්නො “තණ්හං පඡනෙය්‍යා” ති ඔසානභාථමාග. තත්ථ “තණ්හං පඡනෙය්‍යා” ති: කාමභාණ්ඩාදිනෙදං සබ්බං තණ්හං අරියමග්ගෙන අනවසෙසවො සමුච්ඡිද්ධෙය්‍ය. මොනං වුච්චති සද්දං තෙන සමන්තාගතත්තා මුති “සමුලකෙ ආසවෙ පදුලෙය්‍යා” ති: කාමරගානුසයාදි සමුලකෙ ආසවසවාදිනෙ සබ්බසම්මිච්චි ආසවෙ භිද්දෙය්‍ය සමුච්ඡිද්ධෙය්‍ය. “විගරෙය්‍ය විප්පමුග්ගො” ති: එවං සබ්බසං නිලෙසනං පතිණත්තා සබ්බධි විප්පමුග්ගො සබ්බපටිපට්ඨිකස්සගං නිරුධ්වං නිබ්බාණං සම්මිතත්තා විගරෙය්‍ය. “ඵන” නැති: යදෙවං විගරණං එතං සමග්ගස්ස සම්මතපාපස්ස භික්ඛුනො පතිරුපං සාරුප්පනි අනො. එවං ථෙරො සමග්ගසාරුප්පපටිපට්ඨිකත්තා මුලෙන සාසනස්ස නිය්‍යාණිකභාවං තබ්බිලොමගො බාගිරකසමයස්ස අනිය්‍යාණිකත්තෙව විභාවෙසි. තං සුත්තා වො බ්‍රාහ්මණමනාසාලා සාසනෙ අභිප්පසන්නා සරණාදිසු පතිරිඨිහිංසු.

අපරස්ස ගොගාමකෙරස්ස ගාඨා වණණනා
නි ධ්වි තා.

දසකතිපාග වණණනා
ස.ම තතා.

එකාදසකතිපාතො.

“කිං නවජේඨා වනෙ නානා”ති: ආයසමනො සංකිල්පකේරසංගාථා. අයමපි පුරිමබ්‍රදේධස්ස භාතාධිකාරො තත්ත තත්තභවෙ විච්චුපනිස්සයං කුසලං උපවිණිඤ්ඤා ඉමස්මිං බුද්ධාපාරාදෙ සාවනියං බ්‍රාහ්මණමහාසාද කුලෙ පරිසන්ධිං ගණ්ඨි. තස්මිං කුච්ඡිගතෙයෙව මාතා බ්‍යාධිතා හුඤ්ඤා කාලමකාසි. තස්සා සුසානං තෙඤ්ඤා ක්‍යාපියමානාය ගබ්භාසයො න ක්‍යාසි. මනුස්සා සුලෙභි කුච්ඡිං විජ්ඣන්තා දුරකස්ස අක්ඛිකොටිං පහරිංසු. තෙන නං විජ්ඣන්තා අනාරොගි පටිච්ඡාදෙඤ්ඤා පක්කමිංසු. කුච්ඡිපදෙසොපි ක්‍යාසි, අභ්‍යාරම්භකො පන සුචර්ණඛිලිකසද්දෙසො දුරකො පදුමගබ්භ නිපන්නො විය අගොසි. පච්ඡිමහවිකසත්තස්ස හි සිතෙරුතා ඔත්ථිගමානස්සාපි අරහත්තං අපාඤ්ඤා ජිවිතකයො නාම තත්ථි. පුනර්වසෙ ආලාභණධානං ගතා මනුස්සා තථා ජිත්තං දුරකං දිස්වා අච්ඡිද්ධභවිතන ජනා දුරකං ආදාය ගාමි: “විසිඤ්ඤා නෙමිත්තකෙ පුච්ඡිංසු. තෙමිත්තකා “සචෙ අයං දුරකො අගාරං අජ්ඣාචසිස්සති යාව සත්තමා කුලපරිච්චා දුග්ගහා හවිස්සන්ති, සචෙ පබ්බජස්සති පඤ්ඤාති සමණසතෙහි පරිවුත්තො ව්‍යාරිස්සති”ති ආහංසු. ඤානකා හොදා “විසිඤ්ඤාලෙ අමිතාකං අයස්ස ඤාතපුත්තකේරසං සන්තිකෙ නං පබ්බාජස්සාමා”ති චිත්තා සංකුතා ජිත්තකිකොටිතාය සංකිල්පොති විදන්තා අපරිභාගෙ සංකිල්පොති ව්‍යාහරිංසු. පො සත්තභවස්සිකකාලෙ අත්තනො ගබ්භගතෙයෙව මානුමරණං අත්තතො පවත්තිං ව සුඤ්ඤා ඤාතපුත්තකා “පබ්බජස්සාමි”ති ආහං. ඤානකා “ඤාති නානා”ති ධම්මසෙත්තාපතිස්ස සන්තිකං තෙඤ්ඤා “හන්තො ඉමං පබ්බාජෙථා”ති අදංසු. ථෙරො තං තවපස්සෙකං කම්මධානං දඤ්ඤා පබ්බාජෙසි. සො බුරුගෙගයෙව සත්ත පටිසම්භිදාති අරහත්තං පඤ්ඤා තිංසමතෙහති භික්ඛුති සද්ධිං. අරඤ්ඤා විහරන්තො තෙ වොරහන්තො මුඤ්ඤිඤා සයමපි තෙ වොරෙ දදෙඤ්ඤා තෙ වොරෙ පබ්බාජෙඤ්ඤා අඤ්ඤාතරස්මිං විහාරෙ බ්‍රහ්මති භික්ඛුති සද්ධිං. විහරන්තො තෙ විචාදපසුතෙ දිස්වා “අඤ්ඤාත්ත ගච්ඡාමි”ති භික්ඛු ආපුච්ඡි. අයමෙත්ථ සංචෙපො. විජ්ඣාතො පන ධම්මපදවිඤ්ඤාති ආගමනායෙකා චෙදිතබ්බො. අපි නං අඤ්ඤාතරො උපාසකො උපධායකාමො ආසන්නො සානෙ න චා සංයාවන්තො:—

“කිං නවජේඨා වනෙ නානා උජ්ජුගානොව පාචුසෙ.

වෙරමො රමණියා තෙ, පටිච්චෙනො හි ක්‍යාසින”න්ති

පස්මං ගාථමාහ. තං සුඤ්ඤා ථෙරො:—

“යථා අභ්‍යාති වෙරමො වාතො නුදති පාචුසෙ,

සඤ්ඤා මෙ අභිකිරන්ති විමෙකපටිසංඤ්ඤා.

අපඬ්ඨෙරො අණ්ඩසමනවො සිච්චිකාය නිකෙතවාරිකො

උපාදායතෙව මෙ සතිං සංඤ්ඤාසමිං විරහතිස්සිතං.

යඤ්ච අඤ්ඤා න රක්කන්ති, යො ච අඤ්ඤා න රක්කති,
සචෙ හිකුච්ඡු ජුඛං සෙති කාමෙසු අනපෙක්ඛවා.

අචෙජාදිනා පුච්ඡසිලා ගොණතුලමිගායුතා
අච්චුසෙචාලසන්නා නෙ සෙලා රමයන්ති මං.

වසිතචෙච අරඤ්ඤාසු කන්දරුසු ගුහාසු ච
සෙනාසනෙසු පනෙනසු වාලමිගතිවෙසිතෙ.

ඉමෙ හඤ්ඤානු චර්කිනානු දුක්ඛං පපෙයානතු පාණිනො
සංකප්පං නාතිජනාමි අනරියං දෙසසංගිහං.

පරිච්ඡේදණා මියා ස්ප්ථා, කතම්බුභිසු සාසනං,
මිහිතො ගරුකො භාරො, හවිනෙත්ති සමුගතා.

යස්ස චද්දාය පබ්බජිතො අගාරස්මා අනගාරියං,
සො මෙ අප්පො අනුප්පත්තො සබ්බසංයොජනකකියො.

නාතිනායුමි මිරණං, නාතිනායුමි ජීවිතං,
කාලඤ්ච පටිඛාංඛාමි නිබ්බිසං හතතො යථා.

නාතිනායුමි මිරණං, නාතිනායුමි ජීවිතං,
කාලඤ්ච පටිඛාංඛාමි සමප්පත්තො පතිස්සතො”ති

ඉමා ගාථා අභාසී.

නත් “කිං ගවමෙඤ්චා මතෙ”ති: කිනති ලිහවිපල්ලාසෙන වුත්තං.
වතෙ කො ගවමෙඤ්චා කිං පයොජනන්ති අප්පො. “නානා”ති: දුතරසා
විදේශරායාය නං අත්තනො පුත්තාච්ඡානො සපෙඤ්ච ආලපති. “උජ්ජු
භානොම පාචුසෙ”ති: උජ්ජුභානො කිර නාමිනො පබ්බතො සො
පන ගගනසන්නො ඛුසුසොණකිකන්දරො නගං නගං සන්දමාන
සලිලො වස්සකාලෙ අසප්පායො නසමා උජ්ජුභානොව පබ්බතො
එහරති පාචුසුකාලෙ නව කිමචියොති අප්පො. තෙවි පනෙත්
උජ්ජුභානො නාම එකො සංගුණො සිහං සහති වස්සකාලෙ වන
යුමෙකි නිලිනො අච්ඡන්ති වදන්ති. තෙසං මහෙත උජ්ජුභානසංගුණ
සංගුණස්ස පාචුසුකාලෙ කො නව අප්පො වතෙන, වෙරමිං
රමණියා නො, වෙරමිචාතා වායන්තා කිත්තෙ රමණියාති යොජනා.
තෙවි වෙරමිං නාම එකා පබ්බතගුහා පබ්බතරොති වදන්ති. තඤ්ච
යානං ගමනාගමනසුත්තං ජනසමිංඛාරිතිහං. ජායුදකසමපත්තඤ්ච
ගමනා වෙරමිං රමණියා වතෙ වසිතුං යුත්තරුපා. කාමො? පවිචෙතො
හි කාමිනං; නාදිසානං කාමිනං යත් කන්චි පවිචෙතොයෙව ඉච්ඡි
තෙබ්බා තස්මා දුරං අරඤ්ඤාච්ඡානං අගාතො වෙරමිංය වස නානාති
වදන්ති. අයං ගෙත්ථ අධිපපායො:-යස්මා කාමිනං පවිචෙතාකමෙ
තිවාසථාසුතෙ සෙනාසනෙ ලද්ධෙයෙව කානාදයො සමප්පත්ති

තසමා න ඵවරුපෙ සීතකාලෙ යථ කන්ථි වනෙ වසිතුං
සකකා ගුහාය පඛ්ඛාරදිපු පන සකකාති ඵවං උපාසකෙන වුතෙන
ථෙරෙ වතාදයො ඵව මං රමෙනති දයෙයනො “යථා අඛ්ඛාති”ති
ආදිමාග. තස්සන්තො:-යථා පාටුසෙස කාලෙ අඛ්ඛාති වලාගකාති
ථෙරඛ්ඛවානො නුදති ඛිපති නීගරති ඵවං මෙ විතතං විවේකපටි
සඤ්ඤාතො සංඤ්ඤ අභිකිරන්ති විවේකට්ඨානංයෙව ආකඛ්ඛන්ති කිව,
අපඤ්ඤෙ කාලවණ්ණො අඛ්ඛාතො අඤ්ඤෙ කාසො සිවපිකාය
සුසානට්ඨානෙ තිකෙතවාටිකො තමෙව නිවාසට්ඨානං කන්තා විව
රණකො “උපපාදයන්තම මෙ සතිං සංඤ්ඤාසමිං විග්ගතිසසින”න්ති:
කායසමිං විරගුපසංගිතං කායගතාසතිකමට්ඨානමයං උපපාදයති
යෙව. ඵකදිවසං කීර ථෙරෙ කාකෙත ඛජ්ජමානං මුත්තකුණපං
පයසිනා අපුත්තසඤ්ඤං පටිලති; තං සක්ඛාය ඵවමාග. තෙන කායෙන
සබ්බසො ජ්ඣදරගස්ස තත්ථිතාය වනෙයෙව වසිතුකාමමතිති දයෙයති.
‘සඤ්ඤා’ති: ව සංඤ්ඤ සමුව්චයන්තො. තෙන අඤ්ඤමි මම අරඤ්ඤ
වාසකාරණං සුඤ්ඤාතිති දයෙයති. යං පබ්බජිතං මෙත්තාවිහාරිතාය
අලොභනිකපරික්ඛාරතාය ව රක්ඛිතබ්බසාභාවතො අඤ්ඤෙ සෙව
කාදයො න රක්ඛන්ති. යො ව පබ්බජිතො අඤ්ඤෙ කෙවි වනපිජන
පමුඛොධගුතෙ න රක්ඛන්ති තාදිසානංයෙව අභාවතො. “සමෙ
ගිකුටු සුඛං සෙති”ති: සො ගිකුටු සමුව්චන්තකිලෙසභාමතාය
සබ්බසො වජ්ජකාමෙපු අනපෙකවො අපෙකාරගිතො යථ කන්ථි
සුඛං සෙති තස්ස අනුසංකිතාභාවතො අරඤ්ඤමි ගාමන්තසදිසමෙ
වාති අන්තො. ඉදුති පබ්බතවතාදිතං රමණීයතං වසිනපුබ්බතඤ්ඤ
දයෙයතුං “අවෙජාදිකා”ති ආදි වුතතං. තත් “වසිනමෙම”ති: වුත්ථ
පුබ්බං මයා “වාලමගිගිසෙවිතො”ති: සීගව්‍යංඤ්ඤි ලිංගෙ උපසෙවි
තවිතො “සංකප්පං නාගිත්තාමි”ති: ඉමෙ යෙ කෙවි පාඤ්ඤො සත්තො
උපුසත්ථාදිති පහරණෙති ගඤ්ඤානු මරිසුනානු මුට්ඨිපපගාරදිති
වජ්ජිනානු බාධිතනානු අඤ්ඤාන වා යෙන කෙනාපි ආකාරෙන දුක්ඛං
පපෙසානානු පාපුණ්ණානුති ඵවං දෙසසතිතං පටිසංසම්පුත්තං තතො
ඵව අනරියං ව්‍යාපාදවිහිංසාදිපපහෙදං පාපසංකප්පං උද්දිතං නාගි
ජනාමි මිච්ඡාපිතකෙකා න උපපන්නපුබ්බාති මෙත්තාවිහාරිතං
දයෙයති. ඉදුති “පටිවිණ්ණො”ති ආදිනා අත්තතො කතකිම්බතං
දයෙයති. තත් “පටිවිණ්ණො”ති: උපාසිගො මිවාදනුසාසනිකරණ
වසෙන, ඔගිතො ඔරෙපිතො, ගරුකො ගරුතරෙ ඛකිභාගෙ “නාගි
නඤ්ඤ මරණං”ති: කථනානුබො මරණං සියාති මරණං න ඉවජාමි
“නාගිනඤ්ඤ ජීවිත”න්ති: කථනානුබො අභං චිරං ජීවෙය්‍යන්ති ජීවි
තමි න ඉවජාමි. ඵතෙන මරණෙ ජීවිතෙ ව සමානවිත්තතං දයෙයති
“කාලඤ්ඤ පටිකඛ්ඛාමි”ති: පරිනිබ්බාණකාලං ආගමෙමි. “නිබ්බ
ඤ”න්ති: නිබ්බසනො ගතියා කමමං කරෙයොනා “ගතසකා සථා”ති;
යථා ගතකො පරස්ස කමමං කරෙයොනා කමමසිද්ධිං අනති

නඤ්ඤානාපි කමමං කඤ්ඤානාව දිවසකකයං උදිකකිති, අහමපි ජිවිතං අනභිනඤ්ඤානාපි අනතභාවස්ස යාපනෙන මරණං අනභි නඤ්ඤානා පරියොසානකාලං පටිකංඛාමිති. සෙසං චුත්තානගමෙව.

සංඛිවමසෙත්ථරස්ස ගාථා වණ්ණනා

නි සි තා.

එකාදසකතිපාග වණ්ණනා

ස ම තතා.

වාදසහිපානෙ.

“සිලමෙවා”හි ආයසමහො සිලවසෙත්ථරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාභිකාරෙ තත් තත් හවෙ විවට්ඨපතිස්සයං කුසලං උපටිඤ්ඤානං ඉමස්මි. බුද්ධාදෙ රුජගහෙ ඕමිසාරරඤ්ඤා පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති. සිලවාතිස්ස නාමං අගොසි. තං වයප්පත්තං රුජ අජ්ඣසත්තු. මාරෙතුකාමො වණ්ඩං මහතහත්ථං ආරෙපෙත්වා නානාවිමෙති උපායෙති උපකකමනො මාරෙත්තුං නාසකම් පට්ඨම භට්ඨස්ස අරහත්තං අප්පත්වා අනතරං ජිවිතනතරයාභාවතො. තස්ස පරිප්පත්ථං දිස්වා හගවා මහාමොග්ගලානසෙත්ථරං ආණාපෙසි: “සිලව කුමාරං ආනෙති”ති. ථෙරෙ ඉද්ධිබලෙන හත්තිනාගං ආනෙසි. කුමාරෙ හත්තිනො ඔරුග්ග හගවත්තං අභිවාදෙත්වා එකමත්තං නිසිදි. හගවා තස්ස අජ්ඣාසයානුරූපං ධම්මං දෙසෙසි. සො ධම්මං සුත්වා පටිලඤ්ඤායො පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කමමං කඤ්ඤානා නවි රස්සෙව අරහත්තං පත්වා කොසලරට්ඨෙව වසති. අථ නං අජ්ඣසත්තු ‘මාරෙත්ථා’හි පුරිසෙ ආණාපෙසි. තෙ ථෙරස්ස සත්තිකං ගන්ත්වා සිභා ථෙරෙන කපිතං ධම්මකථං සුත්වා සංජ්ඣාසංවෙගා පසත්ත විත්තා හුත්වා පබ්බජිංසු. ථෙරෙ තෙසං:-

“සිලමෙවෙධි සිකෙතිථ අයමිං ලොකෙ සුසිකතිතං

සිලං ගි සබ්බසම්පත්තිං උපනාමෙති සෙවිතං.

සිලං රතෙකයස මෙධාච්චි පත්ථයානො තයො සුඛෙ පසංසං විතර්ලාහඤ්ඤා පෙට්ඨ සග්ගෙ ව මොදනං.

සිලවා ගි බහු මිග්ගෙ සඤ්ඤාමෙතාධිගච්ඡති,
දුස්සිලො පන මිහෙතගි ධංසෙන පාපමාවරං.

අවණ්ණඤ්ඤා අකිත්තිඤ්ඤා දුස්සිලො ලග්ගෙන නරෙ,
වණ්ණකිත්තිං පසංසඤ්ඤා සදා ලග්ගති සිලවා.

ආදි සිලං පතිට්ඨා ව කල්‍යාණානඤ්ඤා මාතුකං
පමුඛං සබ්බධම්මානං තස්මා සිලං විසොධයෙ.

වෙලා ව සංවරෙ සිලං විත්තස්ස අභිභාසනං
තිත්ථං ව සබ්බබුද්ධානං, තස්මා සිලං විසොධයෙ.

සිලං බලං අපාරිමං සිලං ආවුඩමුත්තමං,
සිලං ආහරණං සෙට්ඨං, සිලං කවචමඛුතං,

සිලං සෙතු මහෙසකෙතා, සිලං ගනො අනුත්තරො,
සිලං විලෙපනං සෙට්ඨං යෙන වානි දිසොදිසං.

සිලං සමබලමෙවහං, සිලං පාඨෙය්‍යමුත්තමං,
සිලං සෙට්ඨං අනිවාහො යෙන යාති දිසොදිසං.

ඉධෙව නිඤ්ඤං ලහති පෙට්ඨාපායෙ ව දුමමනො,
සබ්බත්‍ර දුමමනො බාලො සිලෙසු අසමාතිනො.

ඉධෙව කිත්තිං ලහති පෙට්ඨ සංගෙ ව සුමමනො,
සබ්බත්‍ර සුමනො ධිරො සිලෙසු සුසමාතිනො.

සිලමෙව ඉධ අග්ගං පඤ්ඤවා පන උත්තමො,
මනුස්සෙසු ව දෙවෙසු සිලපඤ්ඤාණෙනො ජය”නති

ඉමාහි ශාර්ථාහි ධම්මං දෙසෙසි.

තත් “සිලමෙවිධ සිකෙතථ අසම්මං ලොකෙ”ති: ඉධාති නිපාත මහතං, ඉමස්මිං සත්තලොකෙ අත්තකාමො කුලපුත්තො වාරිත්ත වාරිත්තාදිභෙදං ආදිනො සිලමෙව සිකෙතිය, සිකෙතෙනා ව නං සුසිකති. අබණ්ඩාචාපාදනෙන සුට්ඨු සිකති. සුපරිසුඬං සුපරිපුණ්ණං ව කථා සිකෙතිය; අත්මිං ලොකෙති වා ඉමස්මිං සංඛාර ලොකෙ සිකති. බබ්බමෙව සිලං ආදිනො සිකෙතිය. දිට්ඨිසම්පන්නි යාපි සිලස්ස පතිට්ඨාභාවනො “සිලං හි”ති ආදිමාන. තත් “හි”ති: කාරණ වචනං, යසමා සිලං සෙවිතං පරිචිතං පරිරක්ඛිතං. මනුස්සසම්පන්නි දෙවසම්පන්නි බ්‍රහ්මසම්පන්නි නිබ්බාණසම්පන්නි ඵලං සම්පන්නි. නං සමතිනො සත්තස්ස උපනාමෙති ආවහති, සිලං සබ්බසම්පන්නි උපනාමෙති සංඛෙප්පනො වුත්තමත්‍රං විජාරනො දස්සෙතො “සිලං රතෙතිය”ති ආදිමාන. තත් “රතෙතිය”ති: ගොපෙය්‍ය, පාණාති පානාදිනො හි විරමෙනො වත්තපරිවත්තඤ්ච පුරෙනො පරිපකාහි භවතො නං රතෙති නාම. “මෙධාපි”ති: පඤ්ඤවා, ඉදං තස්ස රතෙතිය පාදස්සනං, ඤාණවිලෝක හිස්ස සමාදානං අවිකෝපනඤ්ච හොති. “පඤ්ඤානො”ති: ඉච්ඡෙනො “නසො සුමෙ”ති: නිඤ්ඤ සුඛාති සුඛ නිමිත්තං වා සුඛනති අධිපෙය්‍ය. “සසංඝ”නති: කිත්තිං විඤ්ඤාති වා පාසංඝනං “විනාතිලාභ”නති: තුට්ඨිලාභං “විත්තලාභ”නති පඤ්ඤාති, ධනලාභනති අත්තො. සිලවා හි අපමානතාය මහතං ගොගකකං අධිගමති. “සෙට්ඨ”ති: කාලං කථා “සංගෙ ව මොදනං”ති: දෙව ලොකෙ ඉට්ඨති කාමගුණෙති මොදනෙති පත්ඨානොති සම්මතො. ඉධ ලොකෙ පසංඝං විත්තිලාභං පරලොකෙ දිබ්බසම්පන්නියා මොදනඤ්ච ඉච්ඡං සිලං රතෙතියාති යොජනා. “සඤ්ඤමෙතා”ති: කායා

දිනං සංයමෙන සංයතො හි කායදුච්චරිතාදිහි කඤ්චි අවිගෙසෙන්නො
අභයදුනං දෙනෙතො පියමනාපතාය මිත්තාති ගන්ති. “**බංසතො**”ති:
අපෙති “**පාපමාවර්**”නති: පූණාති පාතාදිං පාපකම්මං කරෙන්නො, දුස්සි
ලං හි පුග්ගලං අභතකාමා සත්තා න භජනති අඤ්ඤදඤ්ඤ පරිවජෙත්තති.
“**අචණ්ණ**”නති: අගුණං සම්මුඛා ගරහං වා “**අකිත්ති**”නති: ආයසකාසං
අසිලොකං “**චණ්ණ**”නති: ගුණං “**කිත්ති**”නති: සිලොකං පත්ථයසතං
“**සසංස**”නති: සම්මුඛා රොමනං “**ආදි**”ති: සිලං හි කුසලධර්මානං
ආදි. යථාග:—“තස්මා තිග නිං භික්ඛු ආදිජෙව විසොධෙති”ති “**කො**
වාදි කුසලානං ධර්මානං සිලඤ්ඤ පුච්ඡධං”ති. “**පතිධ්මා**”ති: අධිධ්මානං
සිලං හි සබ්බසං උත්තරිමත්තස්ස ධර්මානං පතිධ්මා. තෙනාග:—“**සිලෙ**
පතිධ්මායා”ති ආදිං. “**කලාසාණානං ව මාතුකා**”නති: සම්පරිපසානා
දිනං කලාසාණධර්මානං මාතුභූතං ජනකතති අපේ. “**පමුඛං සබ්බ**
ධර්මානං”නති: සබ්බසං අනවර්තධර්මානං පමුඛං මුඛභූතං
පවත්තිවාරනති අපේ. තස්මා ආදිතො “**විශොධසෙ**”ති: අචණ්ඩාදි
භාවෙන සම්පාදෙය්‍ය “**වෙලා**”ති: දුච්චරිතෙහි අතතික්කමනියධෙත
වෙලා සීමාති අපේ. වෙලායති දුස්සිලාසං වෙලෙති විධංසෙතිති
වෙලා සංවරසිලං කායදුච්චරිතාදිනං උපපත්තිවාරස්ස පිදගනතො.
“**අභිභාසන**”නති: තොසනං අපාටිසාරගෙතුතාය විත්තස්සාධිප්ප
මොදනතො, තිස්සෙට්ඨ සබ්බමුද්ධානං ඉති සාවකමුද්ධා පච්චිකමුද්ධා
සම්මාසම්මුද්ධාති සබ්බසං මුද්ධානං කිලෙසමිලප්පභාණමාග. තෙන
තිබ්බාණමිතාසමුද්දවග්ගාගණෙව තිස්සභූතෙට්ඨ “**සිලං බලං අපාටි**
ම”නති: මාරසෙනාපමිද්දුතෙ අසදිසං බලං සෙනා ථාමො ව “**ආමුඛ**
මුත්තම”නති: සංකිලෙසධර්මානං ඡේදන උත්තමං පහරණං, ගුණ
සරිඳෙපසොභනධෙත ආහරණං සෙධ්මා: සබ්බකාලං උත්තමං
දබ්බඤ්ඤ, සපාණපරිත්තාණතො කාවචමිභූතං. අභිදනති ව පදනති,
අගෙජ්ජනති අපේ. අපායමගොකාතික්කමතෙ සංසාරමගොකා
තික්කමතෙ ව කිලෙසෙහි අසංහිරධෙත සෙත්තු. “**මහසනෙඛා**”ති:
මහාබලො “**අක්ඛතාගේ ගන්ධා**”ති: පටිවාතං සබ්බදිසාසු වායනතො
අනුත්තරෙ ගන්ධා: සබ්බජනමනොගරත්තා. හෙනාග:—“**සෙන මාති**
දිසො දිස”නති: යෙන සිලගතෙන හංසමිති දිසොදිසං සබ්බා දිසා
වායතිපි. දිසොදිසාතිපි පාලි, දසපි දිසාතිපි අපේ. “**සමබලමෙ**
වග්ග”නති: සමබලං නාම පුට්ඨත්තං තං ගගෙත්වා මග්ගං ගච්ඡන්නො
පුරිසො අනන්තරමග්ගෙ ජිහව්ජාදුක්ඛෙන න කිලමිති ඵලං සිල
සම්පන්නොපි සුද්ධං සිලසම්බලං ගගෙත්වා සංසාරකන්නාරං පටි
පන්නො ගතගභට්ඨානෙන න කිලමිතිති සිලං අග්ගං සම්බලං නාම. තථා
සිලං පාපේය්‍යමුත්තමං වොරුදීති අසාධාරණතො හත්ත තත්ත ඉච්ඡිත
සම්පත්ති තිප්පාදනතො ව අතික්කාමෙනො ධීතධ්මානං යට්ඨි
තධ්මානං වාගෙති සම්පාපෙතිති අතිවාගො යානං, කෙනවි අනු
පඤ්ඤා හුත්වා ඉච්ඡිතධ්මානප්පත්තිගෙසුභායසිලං සෙධ්මං අතිවාගො.
“**ගෙගා**”ති: යෙන අතිවාගෙන “**ශාති දිසො දිස**”නති: සුගතියා සුග

තිඤ්චාති තං තං දිසං සුඛෙතෙව ගවස්ති. “ඉඛෙව නිඤං ලහති”ති: ඉඛලොකෙපි දුමමනො රුහාදිති දුසිතවිතොනා දුසසිලො පාප ධම්මොති නිඤං ගරහං ලහති පෙච්ච පරලොකෙපි අපායෙ පුරිසහත කලි අවජ්ජාති ආදිනා යමපුරිසාදිති ව නිඤං ලහති, න කෙවලං නිඤමෙව ලහති, අථඛො සබ්බත්ථ දුමමනො බාලො ඉඛ ලොකෙ දුච්චරිතවරණෙන දුසිතවිතොනා පරලොකෙ කම්මකරණාදිවසෙන දුක්ඛප්පත්තියාති සබ්බත්ථ බාලො දුමමනො හොති. සිලෙසු අස මාහිතො සමමා සිලෙසු න ඤාතිවිතොනා අප්පනිට්ඨිතො “ඉඛෙව නිඤං ලහති”ති: ඉඛ ලොකෙපි සුමනො සප්පරිසො සිලවා කල්‍යාණධම්මොති කීතති ලහති, පෙච්ච පරලොකෙපි සග්ගෙ අයං සප්පරිසො සිලවා කල්‍යාණධම්මො තථා දෙවාර්තං සහව්‍යතං උප්පන්නොති ආදිනා කීතති ලහති. න කෙවලං කීතතිංසෙව ලහති, අථඛො ධිරො ධිති සමපන්නො සිලෙසු සුච්ඡිසමාහිතො අප්පිනවිතොනා සුප්පනිට්ඨිතවිතොනා සබ්බත්ථ ඉඛලොකෙ සුචරිතවරණෙන පර ලොකෙ සමපත්තිපටිලාභෙන සුමනො සොමනස්සප්පන්නො හොති. “සිලමෙව ඉඛ අග්ග”තති: දුට්ඨං සිලං ලොකීයං ලොකුත්තරං ඉති. තත්ථ ලොකීයං තාව කාමලොකෙ බත්තියමහාසාලාදිසු දෙවලොකෙ බ්‍රහ්මලොකෙ ව උප්පත්තිවිසෙසං ආවහති ලාභිනාවාදිනස්ස ච කාරණං හොති. ලොකුත්තරමපන සකලමිති වට්ටුකං අභික්කාමෙතිති සිලං අග්ගමෙව. තථාහි වුත්තං:-

“භින්නෙත බ්‍රහ්මචරියෙන බත්තියෙසු පපජ්ජති,
මජ්ඣමෙත ව දෙවතං, උත්තමෙත විසුජ්ඣති”ති.

“ආනච්චෙය්‍ය වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු ලාභී අස්සං චිවරපිණ්ඩපාන සෙතාසනගිලානපච්චයභෙසස්ථපරික්ඛාරානං සිලෙසෙව චස්ස පදි පුරකාරි”ති “ඉජ්ඣති භික්ඛවෙ සිලවතො වෙතො පණ්ණි විසුද්ධත්ථා”ති ව, ලොකුත්තරස්ස පන සබ්බස්සො පභිනපටිපක්ඛස්ස සත්තං සමුත්තො පට්ඨාය සංසාරදුක්ඛං විනිවත්තනත්තස්ස අග්ගතාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ති. “පඤ්ඤවා පන උත්තමො”ති: පඤ්ඤවා පන පුග්ගලො උත්තමො පරමසෙට්ඨා යෙවාති පුග්ගලාධිට්ඨානෙන පඤ්ඤය එව සෙට්ඨතාවං වදති, ඉද්දති සිලපඤ්ඤානං සෙට්ඨතාවං කිච්චතො දස්සෙන්නො “සිලපඤ්ඤාණතො ජය”තති ආග. “ජය”තති ව ලිභ විපල්ලාසො දට්ඨබ්බො. ආහුති වා වචනසෙසො. තත්ථ පජන තට්ඨෙත පඤ්ඤ වා පඤ්ඤාණං වා හතො ව පටිපක්ඛජයො න හි සිතෙල විනා පඤ්ඤ සමගචති, පඤ්ඤය විනා සිලං, කිච්චකරණං අඤ්ඤ මඤ්ඤපකාරකං වෙත්ථ වුත්තංහි:- “සිලපරියොද්ධා පඤ්ඤ පඤ්ඤ පරිධොවතං සිල”තති. “මනුසෙසසු දෙවෙසු”ති: ඉදං තෙසං යාන විසෙසදස්සනං. තත්ථ හි තාති සවිසෙසාති වත්තනාති. සමාධි පනෙත්ථ සිලපකම්මකො පඤ්ඤය අධිට්ඨානතාවතො පඤ්ඤපකම්මකො වා

භාවෙනබ්බතො සිලාධිධානතො ව, එවං ථෙරො තෙසං භික්ඛුනං සිලමුඛෙන ධම්මං ඡෙද්දෙතො අත්තතො සිලාදිගුණදීපනෙන අඤ්ඤං ව්‍යාකාසි.

සිලවජ්ජෙරස්ස ගාථා වණ්ණනා

නි වසී තා.

“භිවෙ කුලමි”නි: ආයස්මතො සුනිතජ්ජෙරස්ස ගාථා. කා උපපත්ති? අයමි පුරිමමුඛෙසු කතාසිකාරො තත්ත තත්ත භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණ්ණිතා දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො බුද්ධසුඤ්ඤ කාලෙ කුලගෙගෙ නිබ්බන්ධිතා වයප්පතො බාලජනෙහි සද්ධිං කිලාපස්සො හුතා විවරනො එතං පච්චකබුද්ධං ගාමෙ පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා “කීං භුක්ඛං සබ්බසො වණ්ණසරස්ස විය සංඝං භායං පටිච්ඡාද්දවා භික්ඛාවරණෙන, නත්ත නාම කසිවණ්ණ්ජාදිභි ජිවිතා කපෙපතබ්බා, තාති වෙ කාත්තා න සසෙකාසි ඝරෙ මුත්තකාරි සාදිති නිගරනො පච්ඡාවස්සොධනෙන වමාති”ති අසෙකාසි. සො හෙන භාමෙව නිරයෙ පවිතී තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙ සෙන මනුස්සලොකෙපි බහුති ජනිසත්තා පුප්ප්ඤ්ඤකුලෙ නිබ්බන්ධිතා තථා ජිවිතං කපෙපසි. ඉමස්මිං ව බුද්ධාදිප්පාදෙ පුප්ප් ජ්ඤ්ඤකුලෙ එව නිබ්බන්ධො උක්කාරසොධනාමෙව ජිවිතං කපෙපති සාසච්ඡාදනමත්තමි අලභනො. අථ භගවා මජ්ඣිම සාමෙ බුද්ධාපිණ්ණං මහාකරුණාසමාපතති. සමාපත්තී තතො වුට්ඨාය බුද්ධවක්ඛනා ලොකං ඔලොකෙතො සුනිතස්ස හද යබ්බන්තරෙ ඝට්ඨෙ පදිපං විය පජ්ජන්තං අරහත්තාසනිස්සයං දිස්වා විහාතාය රත්තියා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙවා පත්තවිවරං. ආද්ය භික්ඛුසංඝපරිවුත්තො රාජගහං පිණ්ඩාය පවිට්ඨා යසං විපියං සුනිතො උක්කාරසොධනකම්මං කරොති තං චිට්ඨං පටිපජ්ජ. සුනි තොපි තත්ත තත්ත විශාසුචාරසංචාරාදිකං රාසිං භාතා පිටකෙසු පක්ඛිපිතා කාලෙතාද්ය නිගරනො භික්ඛුසංඝපරිවුත්තං සන්තාරං ආගමිත්තං දිස්වා සාරජ්ජායමානො සමාමාකුල හදයො ගමනමග්ගං නිලීයනොභාසද්ධි අලභනො කාජං භික්ඛිපස්ස සපෙච්ඡා එකෙන පස්සෙන අනුපවිසනො විය භිතතිං අලලිතො පජලිතො අධාසි. භික්ඛිච්ඡද්දෙන අපකාමිකුභාමො අසකාසිතිපි දිදහති. සන්තා තස්ස සමිපං පච්ඡා “අයං අත්තතො කුසලමුලසචාදිතං උපන්තං මං සාරජ්ජායමානො ජනියා කම්මස්ස ව නිගිනාය සමමුඛිතාවමි ලජ්ජති, ගඤ්ඤා වෙසාරජ්ජං උපාදෙස්සාමි”ති කරවිකරුතමජ්ජනා සජලජලධරනිත්තාදගමිතරෙන මුහම්සරෙන සුනිතාති ආලපිතා “කීං ඉමාය පුක්ඛජිවිතාය පබ්බජිත්වං සකස්සයි”ති ආග. සුනිතො තෙන සත්ථු වචනෙන අමතෙන විය අභිසිත්තො උලාරං පිතිසොම

තසං පටිසංවේදෙතොන් “භගවා සචෙ මාදිසාපි ඉධ පබ්බජ්ජං
ලභන්ති, කසමාහං න පබ්බජ්ජාමි, පබ්බාජෙට්ඨ මං භගවා”ති ආහ.
සථා “එහි හික්ඛු”ති ආහ. සො එහිහික්ඛු භාවෙන පබ්බජ්ජං උප
සම්පදස්සු ලභිත්වා ඉද්ධිමයපත්තවිවරධරො වස්සසතිකපෙරො විශ
හුත්වා සන්ත්තංගො අට්ඨාසි. භගවා තං විහාරං තෙත්වා කම්මට්ඨානං
ආවික්ඛි. සො පඨමං අට්ඨසමාපත්තියො පස්සු ව අභිඤ්ඤායො
තිබ්බතොත්වා විපස්සනං චෛදිසත්වා ජලුහිඤ්ඤා අගොසි. තං සක්කා
දයො දෙවා බ්‍රහ්මාණො ච උපසංකම්ත්වා නමස්සිංසු. තෙන වුත්තං:-

“තාව දෙවතා සත්තසතා උලාරු බ්‍රහ්ම විමානා උපසංකම්ත්වා
අජුතියං ජුතිජරුහිභූතං නිතං නමස්සන්ති පසත්තවිත්තා”ති

ආදි. භගවා තං දෙවසංසපුරකතං දිසවා සිතං කත්වා පසං
සන්නො “නපෙත බ්‍රහ්මවරියෙනා”ති ගාථාය ධම්මං දෙසෙසි. අථ
තං සම්මහුලා හික්ඛු සිහනාදං නදපෙතුකාමා “ආවුසො සුනිත කසමා
සුලා තං පබ්බජ්ජො කථස්සු සට්ඨාති පටිවිජ්ඣිතාති”ති පුච්ඡිංසු.
සො තං සබ්බං පකාසෙන්නො:-

“නිවෙ සුලලිහි ජුහො දළිලො අප්පකොජනො
තිතං කම්මං ආසි, අගොසිං පුප්ථජ්ඣිකො

ජිහුච්ඡිතො මහුස්සානං පරිභූතො ව වම්හිතො;
ජිවං මනං කත්වාන වන්දිස්සං බ්‍රහ්මා ජනං.

අථදුසාසිං සමුද්ධං හික්ඛුසංසපුරකතං
පටිසන්නා මහාවීරං මාගධානං පුරුත්තමං.

නික්ඛිපිත්වාන බ්‍යාභගිං වන්දිතුං උපසංකම්මං.
මමෙව අනුකම්පාය අට්ඨාසි පුරිසුත්තමො.

වන්දිත්වා සන්ත්තො පාදෙ එකමන්තං ධිහො තද
පබ්බජ්ජං අහමාසාපිං සබ්බසත්තානමුත්තමං.

තතො කාරුණිකො සථා සබ්බලොකානුකම්මකො
‘එහි හික්ඛු’ති මං ආහ; සා මෙ ආපුපසම්පද.

සො හං එතො අරඤ්ඤාසම්මි විගරන්තො අනන්දිතො
අසාසිං සන්ත්තං වම්හං යථා මං ඔවදි ජිතො.

රත්තියා පඨමං යාමං පුබ්බජුතිමනුස්සරිං,
රත්තියා මජ්ඣිමං යාමං දිබ්බං චක්ඛුං විසොධසිං.

රත්තියා පච්ඡිමෙ යාමෙ නෙමාකම්මකිං පදුලසිං,
තතො රත්තා විවසනෙ සුරියස්සුග්ගමනං පති

ඉහෙකු බ්‍රහ්මා ව ආගන්තුකා මං නමස්සිංසු පඤ්ඤාචී:
නමො හෙ පුරිසාච්ඤ්ඤා, නමො හෙ පුරිසුත්තම,

යසස හෙ ආසවා බිණා, දකඛ්‍යෙණයොසාසි මාරිස.
නතො දිඤ්චාන මං සන්ධා දෙවසංඝපුරකිනිතං.
සිතං පාතුකරිත්වාන ඉමමන්ධං අභාසථ:

නපෙන බ්‍රහ්මවරියෙන සංයමෙන දමෙන ව
එතෙන බ්‍රාහ්මණො හොති, එතං බ්‍රාහ්මණමුත්තම”නති

ඉමාහි ශාථාහි සිහනාදං නදි. තත් “නිවෙ”ති: ලාමකෙ සබ්බ නිහිනෙ, උච්චතිවහාලො හි නාම සහනානං උපාදයුපාදය අයං පන සබ්බනිහිනෙ පුකකුසකුලේ උපපන්නො නං දසෙය්‍යෙනො “නිවෙ කුලමිති ඡහො”ති ආහ. හෙන වුත්තං:—“නිවෙ”ති: ලාමකෙ සබ්බ නිහිනෙ, “දලිඤ්ඤ”ති: දුග්ගහො, දලිඤ්ඤි හි කෙචි කදුචි සාසච්ඡාද නය්‍ය ලාභිනො අකසිරවුත්තනො හොනති. අහං පන සබ්බකාලං කසිර වුත්තනාය හිනො උභුතං උපථපිතඋකකලිකො දය්‍යනසුත්තං ථෙවකමිති අපසසිංයෙවාති දසෙය්‍යෙනො අපපතොජනොති ආහ. නිව කුලිකා දලිඤ්ඤි කෙචි අනිවකමවාජවා හොනති, මය්‍යං පන න තථාති දසෙය්‍යෙනො ආහ:—“ඤ්චං කමිං ආසි”ති. කිදිසනති චෝ? අහොසිං පුපථඡ්ඤිකො ගන්ථිකලය්‍ය ගන්ථවාතිවිස උපචාරවසෙනායං ඉමය්‍ය සමඤ්ඤ අහොසි යදිදං පුපථඡ්ඤිකොති ට්‍රිලාහපුපථසන්ථර්ඡකි කො වා උකකාරභූමියො එවං වුච්චතෙ “ඤ්චමිතිනො”ති: ඡතිසා වෙච කමමනා ව හිලිතො “මනුස්සාන”නති: මනුස්සෙහි “පටිච්ඡනො”ති: අවඤ්ඤතො “වමිතිනො”ති: බුංසිහො “නිවං මනං කට්ඨානා”ති: අඤ්ඤ මනුස්සෙ සිනෙරුං විස උකකිට්ඨිකා තෙසං පාදපංසුතොපි අහනානං නිහිනං කත්වා පච්ඡතිසා නිවං නිහිනං මනං කත්වා “වච්ඡිස්සං බහුකං ඡන”නති: පුප්ඵමහාජනං දිට්ඨදිට්ඨකාලෙ වඤ්ඤං සිරසි අජලිං කරොතොනො පණමං. “අඬා”ති: අධිකාරන්දිපතෙ නිපාහො. “අදදසාසි”නති: අද්දකං. “මාගධාන”නති: මාගධා නාම ඡත පදිනො රාජකුමාර හෙසං නිවාසො එකොඨි ජනපදෙ රුලිසා මාගධොති වුත්තො. මගධජනපදය්‍යාහි අනො. “පුරුත්ත ම”නති: උත්තමනගරං. “බ්‍රාහ්මිනි”නති: කාරා. “පබ්බජ්‍යං අහං අසාපි”නති: “සුනිත පබ්බජ්‍යං සකඛියාසි”ති සන්ධාරා ඔකාසෙ කතෙ අහං පබ්බජ්‍යං යාමි. “ආසුපසමපද”ති: එහිතිකුචි සඤ්චවනමනෙහන ආසි උපසමපද. “සථා මං ඔවදි”ති: එවං සමප්පබ්බතම විපය්‍යනං නාවෙහිති යථා මං ඔවදි තථා සඤ්චනො වචනං අහොසිං පටිපජ්ජං. “රත්තිසා”ති: තය්‍යා පටිපත්තිසා දය්‍යනං. තත් පුබ්බ නිවාසඤ්ඤං අනාගතංසඤ්ඤාදි බහුකිච්චනති පඨමං යාමං මජ්ඣමං යාමනති අච්චනතසංයෝගවසෙන උපයෝගවචනං වුත්තං, න තථා ආස වකඛයඤ්ඤං එකාහිසමයවසෙන පච්ඡන්තනොති. ‘පච්ඡමෙ යාමෙ’ති

භූමිවිසේන වුහනනි දට්ඨබ්බං. “ඉසෙය්”ති: සකෙතා දෙවරුන් “බ්‍රහ්මා”ති: මහාබ්‍රහ්මා ඉන්ද්‍රබ්‍රහ්මගහණෙන අසෙය්සං කාමදෙවනං බ්‍රහ්මානං ආගමනං වුහනමේවාති දට්ඨබ්බං, උක්කස්තිදෙය්සො හෙස යථා රුක් ආගහොති. “නම්සස්සිංසු”ති: කායෙන වාචාය ව නමක්කාරං අසංසු. තත් කායෙන කතං නමක්කාරං දසෙය්නො “පජ්ජි”ති වච්චා වාචාය කතං දසෙය්තුං “නමො හෙ”ති ආදි වුහනං. “දෙව සංසපුරකවන”නති: දෙවගහණෙන උප්පත්තිදෙව භාවතො බ්‍රහ්මා භොසි ගතිතා. “සිහං පාතු කට්ඨොතා”ති: අහතො දසෙය්න මහපථං දෙවබ්‍රහ්මානස්සද්ව ගුණහතති නිසංසං සත්ථා සිතං පාචා කාසි. පාතුකරොතො ව න අසෙය්සු විස දහෙන විදාසෙති මුඛා දුතං ථොසං විවරති තත්තකෙන ව අභිගුහදිබ්බථලකමුත්තා රසමියො අවසිතුදුරතාරුපඤ්චිවියො සුසුක්කද්දාසමභවා සත රසමියො තික්කමිච්චා තික්කතත්තුං සන්තුමුඛං පදකම්ණං කරෙන්නති; භං දිසවා ගවස්නතා ගවස්නතාපි සත්ථා සිතං පාචාකාසිති සජානනති. “නාපෙනා”ති: ඉන්ද්‍රියසංවරෙන “ධුතබ්බමසමාදුතො”ති කෙවි. “සංසමනා”ති: සිලෙන “දමෙනා”ති: පඤ්ඤාය. “බ්‍රහ්මවිසේන නා”ති: අවසිට්ඨසෙට්ඨවරියාය. “ඵනොනා”ති: යථා වුත්තෙන නපා දිතා බ්‍රාහ්මණො හොති බාහිතපාපභාවතො “ඵන”නති: තපාදි යථා වුහනා “බ්‍රාහ්මණමුත්තම”නති: උත්තමං සබ්බසෙට්ඨං ආහුති වචන සෙසො. “බ්‍රාහ්මණ”නති: බ්‍රහ්මඤ්ඤා ආග එවං උත්තමං බ්‍රහ්මඤ්ඤං න ජළ්වාදිනාති අධිපායො. නති ජතිකුලපපදෙසගොත්තසම්පත්ති ආදයො අරියභාවස්ස භාරණං, අධිසිලසික්කාදයො එව පන භාරණං. තෙනාහ:-

“යථා සංඛාරධානස්මිං උජ්ඣිතස්මිං මහාපපේ
පදුමං තත් ජයෙථ සුචිගඤ්ඤං මනොරමං,

එවං සංඛාරභූතෙසු අකුභූතෙ පුථුර්ත්තේ
අතිරේවති පඤ්ඤාය සමමාසමුද්ධසාවතො”ති.

එවං පේරෙ තෙති භික්ෂුති පුම්මිහමත්ථං ඉතං ගාථාභි
විස්සරේත්තො සිහනාදං නදිති.

සුනිහපේරසං ගාථා වණණනා

ති ට්ඨි හා.

මාදසනිපාත වණණනා

ස ම ත්තා.

කෙරසනිපාන

“සාග්‍ර රටෙයි”හි ආයතනික සොණසාය කොට්ඨිසයා ගාථා, කා උපතති? අයවි පුරිමබ්‍රදේසු කතාබකාරො තත් තත් භවෙ පුඤ්ඤති උපවිණි. අයං කිර අනොමදසයිසං භගවතො කාලෙ මහා විභවො සෙට්ඨි සුඛා උපාසකෙහි සද්ධිං. විහාරං ගන්තො සද්දු සනතිකො ධම්මං සුඛා පසන්නාමානසො සද්දු වංකමනධානෙ සුධාය පරිකම්මං. කාරෙඤ්ඤා නානාවණ්ණෙහි පුපෙඨි සන්ධිතො උපරි නානාචරාභවතෙහි විභානං ඛණ්ඩපෙසි. තථා සද්දු භික්ඛුසංඝස්ස වංදිසසාලං කාරෙඤ්ඤා නියසාගෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙව මිත්‍රස්සෙසු සංසරනො පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ ගංසවති නගරෙ සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බතති. සිට්ඨිමෙඤ්ඤාතිස්ස නාමං අගොසි. සො වයපපතො විහාරං ගන්තො සද්දු සනතිකො ධම්මං සුඤ්ඤොත්තො සන්ධාරං එකං භික්ඛුං ආරද්ධවිරියානං අග්ගධානෙ ධර්මපනනං දිස්වා සයම්පි ගං ධානන්තරං පරෙත්තො සත්තාගං මහාදුතං පවතෙත්තො පණ්ඩානං අකුසි. සන්ධාපි තස්ස පත්තාය සමිජ්ඣිකභාවං දිස්වා ඛ්‍යාකරිත්වා පකකාමි. සොපි යාවජ්චං කුසලං කත්වා දෙවමිත්‍රස්සෙසු සංසරනො පරිනිබ්බුතො කස්සපදසබලෙ අනුපපතො අලිභාකං භගවති බාධණ්ඩියං කුලගෙගෙ නිබ්බතති. විඤ්ඤාතං පතො ගතාතිරෙ පණ්ණසාලං කාරෙඤ්ඤා එකා පට්ඨෙකබ්බුද්ධිං වතුහි පට්ඨ යෙති සකකම්මං උපධිති. පට්ඨෙකබ්බුද්ධිං චුත්ථස්සො පරිපුණ්ණ පරිකම්මාගේ ගඤ්ඤාදනමෙව ගතො. සොපි කුලපුත්තො යාවජ්චං තත් පුඤ්ඤති කත්වා තතො වට්ඨිත්වා දෙවමිත්‍රස්සෙසු සංසරනො අලිභාකං භගවතො කාලෙ වට්ඨානගරෙ උසංඝසෙට්ඨිස්ස ගෙගෙ පට්ඨසන්ධිං ගණ්ඨි. තස්ස පට්ඨසන්ධිගහණෙන පට්ඨාය සෙට්ඨිස්ස මහා ගොගකකම්මො අභිවම්ඨි. තස්ස ජාගදිවසෙ සකලනගරෙ මහාසකකාර සම්මානො අගොසි. ජාගස්ස ව පුලෙඛි පට්ඨෙකබ්බුද්ධිස්ස සභාසගස්සග්ග කකරත්තකම්මිලපරිව්වාගෙන සුධොගරත්තසු වණ්ණවණ්ණො සුකු මාරතරොව අත්තගාලො අගොසි. තෙනස්ස සොණොති නාමං අකංසු. මහතා පරිභාරෙන වම්ඨති. තස්ස ගත්තපාදනලාති බැඳුම්පිකපුප්ඨවණ්ණොති අගෙසු. සභාවිගතකපපාසස්ස විය සම්මස්සො, පාදහලෙසු මණ්ණිකුණ්ඩලාවතභවණ්ණොති ලොමාති ජායිංසු. වයපපතස්ස තස්ස භිණ්ණං උතුතං අනුච්ඡිකෙ තයො පාසාදෙ කාරෙඤ්ඤා නාවතාති උපධිපෙසු. සො තත් මහතිං සම්පතතිං අනුභවනො දෙවකුමාරො විය පට්ඨිකති. අථ අමානං සන්ධි සම්බඤ්ඤාතං පත්වා පට්ඨානවර්ධම්මවකෙක රාජගං උපනිස්සාය විග රතො බිම්බසාරරඤ්ඤා පකෙකාසාපිතො අසීතිසා ගාමිකසගස්සෙහි සද්ධිං රාජගං ආගතො සද්දු සනතිකං ගන්තො ධම්මං සුඛා පරි ලද්ධසද්ධො මානාපිතරො අනුජානාපෙත්වා සාසනෙ පඬිප්ඨො ලද්ධප සම්පදො සද්දු සනතිකො කම්මධානං ගතොත්වා ජනසංඝගාපරිහර ණත්ථං සිතවතො වසනො “මම සිරිං සුමුමාලං, තා ව සක්කා

සුබෙනෙව සුබං අභිගන්තුං, භායං නිලමෙනා සමණධම්මං කාතුං
වට්ටති”ති යානවංකමමෙව අභිධිස්ස පබානමනුසුල්ලෙනා පාද
තලෙසු පොඤ්ඤා උපිඤ්ඤා වෙදනං අජ්ඣුපෙක්ඛිතා දලහං විරියං
කරොන්නොපි “අහං මග්ගං වා ඵලං වා නිබ්බන්ධෙනා න සකෙකාමී,
කිමෙම පබ්බජ්ජාය, හිතායා වහන්තා භොගෙ ව භුජ්ජාමි, පුඤ්ඤාති
ව කරිස්සාමි”ති විනොසි. සත්ථා භස්ස විතතාචාරං ඤාතා තත්ථ
නන්ධා විඤ්ඤාමොචාදෙන ඔවදිතා විරියසමතායෝජනවිධිං
දසෙසන්නො කමමධිස්සං සොධෙතා ගිංකිකුටං ගතො. සෞභූතෙ
රොපි සත්ථු සමමුඛා ඔවාදං ලභිතා විරියසමතං යොජෙතා විපස්ස
නං උසුසුකකාපෙතා අරහන්තෙ පතිට්ඨාසි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“අනොමදස්සිස්ස මුනිනො ලොකජෙට්ඨස්ස නාදිනො
සුධාය ලෙපනං කතා වංකමං භාරගිං අහං.

නානාවණ්ණෙති පුපෙඨති වංකමං සත්ථරිං අහං,
ආකාසෙ විතානං කතා භොජයිං බුද්ධිමුත්තමං.

අජලිං ජග්ගහෙනාන අභිවාදෙතාන සුබ්බතං
දීක්ඝාලං භගවතො නියසානෙසිං අහං තද.

මම සංකප්පමඤ්ඤාය සත්ථා ලොකෙ අනුහතරො
පටිග්ගහෙසි භගවා අනුකම්පාය වක්ඛමා.

පටිග්ගහෙතා සම්මුද්ධා දක්ඛිණේයසා සදෙවනෙ
භික්ඛුසංඝෙ නිසීදිතා ඉමා ගාථා අභාසථ.

යො සො හට්ඨෙන විනෙතන දීක්ඝාලං අදාසි මෙ
නමහං කිත්තයිස්සාමි, සුඤ්ඤාථ මම භාසහො:

ඉමස්ස මච්චුකාලමි පුඤ්ඤානමසමඛිතිනො
සහස්සසුත්තස්සරපො උපට්ඨස්සති තාවදෙ.

තෙන යානෙනයං පොසො දෙවලොකං ගමිස්සති,
අනුමොදිස්සරෙ දෙවා සමපන්න කුසලෙ භවෙ.

මහාරහං බ්‍රහ්මසෙට්ඨං රහතභිත්තිසමුප්පලං¹
කුටාගාරවරුපෙතං බ්‍රහ්මෙජ්ඣාවසිස්සති.

තිංසකප්පසහස්සාති දෙවලොකෙ රමිස්සති.
පච්චිසතිකප්පාති දෙවරුන් භවිස්සති.

1. රතනමත්තිකලෙපනං. අප. පා.

සතතසතනතිකඛනතුං ව චකකවතනී භවිස්සති
යසොධරසනාමා තෙ සබ්බෙපි එකනාමකා.

වෙ සමපතනී අනුභොඤා විඤ්ඤා පුඤ්ඤසඤ්ඤායං
අට්ඨවිසතිකාපමති චකකවතනී භවිස්සති.

නත්‍රාපි බ්‍යමිහං පචරං විස්සනමෙත මාපිනං
දසසඤ්ඤවිචිතතනං පුරම ඤාචසිස්සති.

අපරිමෙය්‍ය ඉතො කප්ප භූමිපාලො මහිද්ධිකො
ඔකකාකො නාම නාමෙත රුජ රට්ඨි භවිස්සති.

සොළසිජ්ඣසමස්සානං සබ්බාසං පචරං ව යා
අභිජ්ඣා ඛතියානී නව පුතෙත ජනෙස්සති.

නවපුතෙත ජනෙඤාන ඛතියානී මරිස්සති.
තරුඤ්ඤි සා සියා කඤ්ඤ මහෙසිතං කරිස්සති.

ඔකකාකං භොසසිඤාන වරං කඤ්ඤං ලභිස්සති.
වර ලද්ධා ව සා කඤ්ඤ පුතෙත පබ්බාජසිස්සති.

පබ්බාජ්ජාව තෙ සබ්බෙ ගමිස්සනති නගුතමං
ජනිතොදහයා සබ්බෙ ගතිනිති සංවසිස්සතර.

එකාව කඤ්ඤ බ්‍යාභිති භවිස්සති පරිකඛතා
මා නො ජනි පභිජ්ජති නිබ්බිස්සනති ඛතියා.

ඛතියො නිහරිඤාන භාය සද්ධිං වසිස්සති,
භවිස්සති තද්‍ය භෙදො ඔකකාකාකුලසමිතවො.

තෙසං පජ් භවිස්සනති කොලියා නාම ජනියා
නත්‍ර මානුසකං භොගං අනුභොස්සනත්‍යනප්පකං.

නමිතා කායා වචිඤාන දෙවලොකං ගමිස්සති
නත්‍රාපි පචරං බ්‍යමිහං ලභිස්සති මනොරමං.

දෙවලොකා වචිඤාන සුක්කමුලෙන වොදිතො
ආගන්ඤාන මනුස්සතං සොඤ්ඤා නාම භවිස්සති.

ආරද්ධවිරියො පභිහතෙතා පදහං සමුද්ධාසනෙ
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සත්‍ය නාසවො.

අත්ථදස්සි ස භගවා ගොතමො සකාපුතවො
විසෙසඤ්ඤා මහාමරො අග්ගධ්‍යානෙ ධර්මස්සති.

වට්ඨමති දෙවෙ වතුරඔගුලෙ පතිතෙ අතිලෙච්ඡා පාදපසමපසුට්ඨො
ඤානෙ රහස්සපසුතස්ස භාදිනො තුතො රතී පරමතර න විජ්ජති.

උභතමෙන දමපේන දනෙතා විතතමෙ පුප්පණීතිතං
භාරෙ මෙ ඔතිතො සබ්බො නිබ්බුතොති අනාසවො.

අභිරසො මහානාගො අභිජනො ච කෙසරි
භික්ඛුසබ්බෙ නිසීදිතො එතදග්ගෙ යපෙසි මං.

කිලෙසා ක්කාපිතා මග්ගං-පෙ-කතමුද්ධං සාසන”නති.

අරහත්තමපන පඤ්ඤා අත්තනො පටිපත්තිං පච්චවෙකඛිතො උදා
නවසෙත අඤ්ඤා බ්‍යාකරණවසෙත ච:-

“යාහු රටෙය් සමුක්කවෙය් රඤ්ඤා අග්ගං පදාගු
සොජ්ඣ ධම්මෙසු උක්කවෙය් සොණො දුක්ඛස්ස පාරගු.

පඤ්ච ඡිකෙද පඤ්ච ජගෙ පඤ්ච චුත්තරි භාවයෙ;
පඤ්චසභාතිගො භික්ඛු ඔසතිණෙණාති වුච්චති.

උත්තලස්ස පමත්තස්ස බාහිරස්ස භික්ඛුතො
සීලං සමාධි පඤ්ඤා ච පාරිපුරිං න ගච්ඡති.

යං හි කිච්චං තදපවිඤ්ඤං, අකිච්චං පන කඛිරති,
උත්තලානං පමත්තානං තෙසං වඩ්ඪන්ති ආසවා.

සෙසඤ්ච පුසමාරඤ්ඤා නිච්චං කායගතා සති,
අකිච්චං තෙ න සෙවන්ති කිච්චෙ සාතච්චකාරිනො.

සත්තානං සචපජ්ජානානං අත්ථං ගච්ඡන්ති ආසවා
උජ්ඣග්ගමති අක්ඛාතො ගච්ඡන්ති මා නිවහන්ථ.

අත්තනා මොදයත්තානං නිබ්බාණමභිගාරයෙ
අච්චාරඤ්ඤාමති විරියමති සත්ථා ලොකෙ අනුත්තරො.

විණොපමං කරිතො මෙ ධම්මං දෙසෙසි චක්ඛුමා,
තස්සාගං චචනං පුඤ්ඤා විහාසිං සාසනෙ රතො.

සමතං පටිපාදෙසිං උත්තමත්ථස්ස පත්තියා,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා, කතමුද්ධස්ස සාසනං.

තෙකමෙම අධිමුත්තස්ස පච්චෙකඤ්ච වෙතසො
අබ්‍යාපජ්ඣාධිමුත්තස්ස උපාදානකඛයස්ස ච

තණ්හකඛයාධිමුත්තස්ස අසමෙච්චඤ්ච වෙතසො
දිස්වා ආයතනුප්පාදං සමමා විහතං විමුච්චති.

තසා සම්මා විමුත්තසා සත්තවිත්තසා හික්ඛුනො
කතසා පඨිවයො නති, කරණීයං න විජ්ජති.

සෙලො යථා එකසතො වානෙන න සමිරති,
එවං රූපා රසා සඤ්ඤා ගතො එසා ව නෙවලා

ඉට්ඨා ඛම්මා අතිට්ඨා ව නප්පවෙඛනති නාදිනො.
සීතං විෆානං විසංසුතතං වයං වසානුපප්පති”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත් “සානු රථෙද්දු සමුක්ඛාවෙඨා”ති: යො අනු අගොසි අග
රථෙඨ අසිතියා ගාමිකසගසොති හොගසමපතතියා ඉසාරසමපතතියා
ව සම්මා අතිවිස උක්ඛාවෙඨා සෙවෙඨා “රථෙද්දු අගසා පදබලා”ති:
වතුහි සහගවක්ඛුහි පජාය රජනාවෙඨන රථෙද්දු අගාධිපතිනො
බ්විබ්බාරසා පරිවාරගුණො පකතිවිසෙසො තසා රථෙඨ කුට්ටබ්බිකො
අනුති යොජනබ්බං. “ඤාප්ප ඛම්මසු උක්ඛාවෙඨා”ති: සො
සොණො අප්ප එතරහි ලොකුත්තරබවෙමසු උක්ඛාවෙඨා ජනො හිති
කාලෙපි තෙහිපි උක්ඛාවෙඨා යෙව හුත්වා ඉද්දති පබ්බජිතකාලෙපි
උක්ඛාවෙඨායෙව අගොසි. අත්තානමෙව පරං විය දසෙසාති. “දුක්ඛසං
සාරගු”ති: සකලසං වට්ටදුක්ඛසං පාරං පරියන්තං ගතො, එතෙන
බවෙමසු උක්ඛාවෙඨාති අවිසෙසෙන වුත්තං උක්ඛාවෙඨාචං විසෙසෙන
අරුත්තාධිගමදීපනතො. ඉද්දති යාය පටිපත්තියා දුක්ඛසං සාරගු
ජනො අඤ්ඤාපදෙසෙන තං දසෙසන්නො “පඤ්ඤා ජිනෙද්දු”ති ගාථමාග.
තසානෙථා:-අපායකාමසුගති සමපාපකාති පඤ්ඤාරමොගියාති සං
යොජනාති පාදෙ බද්ධිරජ්ජු විය පුරිසො සත්තෙන ගෙට්ඨිමෙන
මග්ගත්තසෙන ජිනෙද්දුය, රූපාරූපභවසමපකාති පඤ්ඤා උද්ධමො
ගියාති සංයොජනාති පුරිසො ගිව්‍යාය බද්ධිරජ්ජුකං විය අග්ගමග්ගෙන
ජගෙය ජිනෙද්දුය. තෙසං පන උද්ධමොගියසංයොජනාතං පහා
ණං පඤ්ඤාසඤ්ඤාති ඉද්දියාති උත්තරිං භාවයෙ භාවෙය, එවමුණො
පන හික්ඛු රාගසමොගා දොසසමොගා මොගමානදිට්ඨිසංඛාති
පඤ්ඤානං සංඛාතං අතිග්ගමනෙන පඤ්ඤාසංඛාතිගො හුත්වා
කාමොසො භවොසො දිට්ඨොසො අවිජ්ජොසොති වතුත්තං ඔසාතං
තිණ්ණත්තං ඔසාතිණ්ණොති වුව්වතීති අයඤ්ඤා ඔසතරණපටිපත්ති
සිලාදිතං. පාරිපුරියාව හොති සිලාදසො ව මානාදිප්පගාණ
පාරිපුරිං ගච්ඡන්ති යන්තිති දසෙසන්නො “උත්තලසංඝා”ති ගාථමාග.
තත් “උත්තලසංඝා”ති: උග්ගතානුච්ඡිකාසං, මානො හි උත්තමතා
කාරවුත්තියා නුච්ඡිකාවෙන නලා වියාති නලොති වුව්වති.
“පමග්ගසංඝා”ති: සතිවොසග්ගෙන පමාදං ආපන්නසං “බාහි
රසංඝා”ති: බාහිරෙසු ආයතනෙසු ආසාවතො කාමෙසු අවිත්තරා
ගසාති අත්තො. “සිලං සමාධි පඤ්ඤා ව ජාපිසිං නගච්ඡති”ති: තසා

සිලාදිතං පටිපක්ඛසෙවිනො ලොකියොපි තාව සිලාදිගුණො පරි
 පූරිං න ගච්ඡති පගෙව ලොකුත්තරො. තත්ථ කාරණාමානං-“යංහි
 කිච්ච”නති ආදිනා. භික්ඛුනො පබ්බජිතකාලතො පටියාය අපරි
 මානසිලක්ඛකිගොපනං අරඤ්ඤවාසො බුත්තපරිහරණං භාවනා
 රාමනාහි එවමාදි කිච්චං නාම යෙහි පන යං ඉදං යථාචුත්තං
 අත්තනො කිච්චං තං අපට්ඨං අකරණෙන ඡිඤ්චිතං, පත්ත
 මණ්ඩණං විවරකායබ්බකිතං අංසවට්ඨකං ඡත්තං උපාගතං ථාලකං
 ධම්මකරකාමණ්ඩලුති එවමාදිපරික්ඛාරානං මණ්ඩනං පටිය
 බාහුලියනති එවමාදි භික්ඛුනො අකිච්චං නාම තං කායරිති. තෙසං
 මානනං උක්ඛිපිත්වා වරණෙන උත්තලානං සතිවොස්සගෙන
 පමිත්තානං වත්තරොපි ආසවා වඩ්ඪනති. යෙසං පන පඤ්ඤාදිගුණො
 වඩ්ඪති තෙ දසෙසං “යෙස”නති ආදි චුත්තං. තත්ථ “සුසමාරද්ධා”ති:
 සුට්ඨපග්ගතිතා “සායගග්ගාසනී”ති: කායානුපස්සනාභාවනා “අඤ්චමං
 ගො”ති: තෙ එතං පත්තමණ්ඩණාදි අකිච්චං “න ගෙවනති”ති: න
 කරොනති. “කිංචෙව”ති: පබ්බජිතකාලතො පටියාය කත්තබ්බෙ අපරි
 මානසිලක්ඛකිගොපනාදිකෙ සාතච්චකාරිනො අවසිතකාරිනො
 තෙසං සතියා අවිප්පවාසෙන සත්තං සාත්ථකසම්පජ්ඤාදං සප්පාය
 සම්පජ්ඤාදං ගොවරසම්පජ්ඤාදං අසමොගසම්පජ්ඤාදනති චතුහි
 සම්පජ්ඤාදාහි සම්පජ්ජනානං වත්තාරොපි ආසවා අත්ථං ගච්ඡනති
 පරික්ඛයං අභාවං ගච්ඡනති අත්ථො. ඉදං අත්තනො සත්තකෙ
 සිතතික්ඛුනං ඔවාදං දෙනො “උජ්ඣමග්ගමිති”ති ගාමිභා. තත්ථ
 “උජ්ඣමග්ගමිති අක්ඛාතො”ති: අත්තවයවජ්ජෙන කායමංකාදිප්ප
 ගාණෙන ව උජ්ජකෙ මජ්ඣිමපටිපදාදුතෙ අරියමග්ගෙ සත්ථාරා
 නාසිතෙ ගච්ඡති පටිපජ්ජති මා නිවත්තති අනාරා වොසානං මා
 පජ්ජති. “අත්තනා වොදසත්තාන”නති: ඉධ අත්තනාමො කුලපුත්තො
 අපායභයපට්ඨවෙක්ඛනාදිනා අත්තනා එව අත්තානං වොදසත්තො
 “නිබ්බාණමග්ගාරසෙ”ති. අත්තානං නිබ්බාණං අනිගරෙය්‍ය උපතෙය්‍ය
 යථා තං සමිකරොති තථා පටිපජ්ජෙය්‍යාති අත්ථො. ඉදං මයාපි
 එවමෙව පටිපනානති අත්තනො පටිපත්තා දසෙසං “අවො
 රභිමිති”ති ආදි චුත්තං. “අවොරද්ධමනි විජිමමිති”ති: විපස්සනං
 භාවෙනෙත මයා සමාධිනා සමරසං අකත්වා අති විශ විරියෙ පග්ග
 තිනො, අවොරභිවිරියතා වස්ස ගෙව්වාචුත්තායෙව. “විණොපමං
 කපිටො මෙ”ති: ආයසමතො සොණය “යෙ වො කෙවි භගවතො
 සාවකා ආරද්ධිවිරියා විහරන්ති. අහං අඤ්ඤාතපො, අපි ව පන මෙ
 න අනුපාදය ආසවෙහි විත්තං විමුවෙති. තස්මායං විබ්බකියොමි”ති
 විතො උපතො සත්ථා ඉද්ධියා තස්ස පමුඛෙ අත්තානං දසෙසං කා
 කාමා තං සොණ විබ්බකියොමිති විත්තං උපපාදෙසි. “කුසලො තං
 පුබ්බෙ අශාරියගුතො විණාය තනතිස්සරො”ති පුබ්බො තෙන “එවං
 හත්තො”ති චුත්තං “තං කිවමඤ්ඤසි සොණ යදු තෙ විණාය තනතිස්ස
 අවොයවා ගොනති, අපිත්තු තෙ විණා තස්මිං සමයෙ සරවතී වා ගොති

කම්මකරු වා හොති"ති? නොහෙතෙස හනෙත. තං කිං මකුකුසි සොණ
 "යද්ද වෙ විණ්ණං තනතිසො අතිසිපිලා හොනති, අපිනු තෙ විණ්ණං තසම්.
 සමයෙ සරවතී වා හොති කම්මකරු වා"ති? නොහෙතෙස හනෙත. යද්ද
 පත තෙ විණ්ණං තනතිසො නාට්ඨායනා හොනති න අතිසිපිලා සමෙ
 ගුණෙ පතිට්ඨිතා අපිනු තෙ විණ්ණං තසම්. සමයෙ සරවතී වා හොති
 කම්මකරු වා"ති? එවමහනෙත. එවමෙව බො සොණ අට්ඨාරඤ්චි. විරියං
 උද්ධට්ඨාය සංවත්තති, අතිසිපිලං විරියං කොසල්යාය සංවත්තති, "තසමා
 තිහ තිං සොණ විරියසමතං අධිට්ඨත, ඉන්ද්‍රියානකුඤ්ච සමතං පටි
 විපක්ඛා"ති. එවමපි විණ්ණං උපමං භුත්වා පටිත්තතිනෙත විණ්ණපමොවා
 දෙන මය්ගං ධම්මං දෙසෙසි. තස්සාහං වචනං සුත්වා තස්ස හඟවතො
 විණ්ණපමොවාදං සුත්වා අනතරා උපපන්නා විබ්බම්භුකාමතං පහාය
 සජ්ඣ සාසනෙ රතො අභිරතො විහරිං, විහරතො ව සමතං පටිපා
 දෙසිං, විරියසමතං යොජෙතො සඤ්ඤාපකුකුසි. සමාධිවිරි
 යානං සමරසතං උපපාදෙත්වා ක්කානාධිට්ඨානං විපස්සනාසමාධිං
 සම්පාදෙසිං විපස්සනං උසස්සකාපෙසිං. තත් පයොජනං ආහ:-
 "උපතමස්සං සංචාරිණා"ති: අරහත්තාධිගමායාති අත්ථො. ඉද්දති
 යථා පටිපත්තස්ස සමපටිපස්සනා සමපජ්ජංසු තං අකුකුසපදෙසෙන
 දස්සෙතො "නෙකඛමෙම"ති ආදිමාහ. තත් "නෙකඛමෙම"ති:
 පබ්බල්ලාදිකො කාමතිස්සරණෙ. "අධිමුත්තාසා"ති: තත් නිත්ත
 පොණ්ඨකාරහාවෙන සුත්තප්පස්සත්තස්ස පඤ්චං තාව පබ්බල්ලාති
 මුඛො හුත්වා කාමෙ පහාය පබ්බල්ලං. පබ්බල්ලා ව සීලවිසොධනං
 අරකුකුසාසො ධුරපරිහරණං භාවනාභියොගොති එවමාදිසු අනවජ්ජ
 ධම්මෙසු සුත්තස්සාති අත්ථො. "- විවෙකකුඤ්ච වෙතසො"ති: වෙතසො
 පටිවෙකකුඤ්ච අධිමුත්තාසා එවං. නෙකඛමමාධිමුත්තස්ස සතො වතුක්ක
 පඤ්චකක්කානානං නිබ්බත්තනෙත විවෙකසුත්තප්පස්සත්තස්ස "අබ්බා
 පජ්ඣාධිමුත්තාසා"ති: අබ්බාපජ්ඣො නිදුක්කතා තං අධිමුත්තස්ස ක්කාන
 සමාපහනියො නිබ්බත්තත්වා සමපට්ඨමෙ සුත්තප්පස්සත්තස්ස "උපාද
 නකඛසෙසං වා"ති: වතුක්කමපි උපාදනානං ඛයතො අරහතො අධි
 මුත්තස්ස, භුමමත්ථෙ හි එතං සාම්ච්චනං, තං යථාධිගතං ක්කානං පාදනං
 කත්වා අරහත්තාධිගමාය විපස්සනං අනුසුජ්ජනස්සාති අත්ථො.
 "නාණ්ණකඛසාධිමුත්තාසා"ති: නාණ්ණා ඛියති එත්ථාති=තණ්හකඛසො,
 නිබ්බාණං; තසම් අධිමුත්තස්ස, උපාදදිං වා හයතො අනුපාදිකුඤ්ච
 මෙමතො දස්සනෙත නිරොධෙ නිත්තපොණ් පබ්බාරස්ස "අසමමා
 හකුඤ්ච වෙතසො"ති: අසමමාහසමපජ්ජකුකුසෙත විත්තස්ස අස
 මමාහසපචනති. සමමාහසමුච්ඡිද්දනෙත වා විත්තස්ස අසමමාහ
 භූතං අරියමය්ගං අධිමුත්තස්ස. "දිස්වා ආසනානුසාද"නති: වක්ඛාදිතං
 ආයතනානං සකං පට්ඨයෙහි බණ් බණ් උපාදනං පටිපක්ඛතො
 නිරොධකුඤ්ච විපස්සනාපකුකුසතිතාය මග්ගපකුකුස දිස්වා දස්සන
 ගෙතු "සමමා විත්තං විමුච්චති"ති: සමමා ගෙතුතා සුද්දෙත මග්ගපටි
 ආරියා සබ්බාසවතො විත්තං විමුච්චති. "තස්ස සමමා විමුත්තාසා"ති

ආදිපු අයං සංඛෙප්පෙයා. නස්ස චුත්තනායෙන සම්මදෙව සබ්බසංකිලෙසනො විමුත්තස්ස නතො එව අවිචන්තුපසමෙන සන්තපිත්තස්ස බිණ්ණසවතීකවුත්තො කතස්ස කුසලස්ස අකුසලස්ස වා උපවයො නත්ති මග්ගෙනෙව සමුග්ගාතිත්තතා පරිඤ්ඤාදිහෙදං කරණීයං න විජ්ජති කතකිම්බත්තා, එවිභූතස්ස යථා එකසතො සෙලො පබ්බතො පකාති වානෙන න සමිරතී න සංකම්පතී එවං ඉට්ඨානිට්ඨා ව රූපාදයො ආරම්භං ධම්මා භාදිනො තාදිභාවප්පත්තස්ස ධීතං අනෙජං පභිණ්ණසබ්බසොගතාය විසංයුත්තං විත්තං නප්පාවෙධෙනති න වාලෙතති, අස්ස ච ආරම්භධම්මස්ස කාලෙන කාලං එලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති විපස්සනෙතාව වයං නිරොධං බණ්ණ බණ්ණ භිජ්ජනභාවං අනුපස්සතිති අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි.

සොණ්ණස්ස කොලිවිසසෙවරස්ස ගාථා වණ්ණනා

නි ට්ඨි තා.

තෙරසනිපාතවණ්ණනා

ස ම තතා.

පුද්දසනිපාතො.

“සද අන”නති ආයසමනො බද්ධවනිසරෙවනසෙවරස්ස ගාථා. කා උප්පත්ති? කාවිමස්ස පේරස්ස ගාථා ගෙට්ඨා එකකතිපාතෙ ආගතා. නත් පනස්ස අත්තනො භාගිනෙයෙසසු සනිජ්ජනමත්තං දසසිත්තති නස්සා එකකතිපාතෙ සගගො කතො. ඉමා පන පේරස්ස පබ්බජ්ජනකාලනො පට්ඨාය යාව පරිනිබ්බණ්ණා පටිපත්ති පකාසිකා ගාථා ඉමසමි. පුද්දසනිපාතෙ සත්තං ආරොපිතා. තත් අට්ඨුප්පත්ති ගෙට්ඨාචුත්තායෙව. අයවපන විසෙසො. පේරෙ කිර අරහත්තං පඤ්ඤා කාලෙන කාලං සත්ථු ධම්මසෙනාපතිප්පභූතීතං මහාපේරුනඤ්ච උපට්ඨාතං ගතත්වා කතිපාගමෙව තත් වසිත්වා බද්ධවනමෙව පච්චා ගතත්වා එලසමාපත්තිසුඛෙන බ්‍රහ්මවිහාරෙති ව චිත්තාමෙති, එවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ ජණ්ණො චුද්ධො වයො අනුප්පත්තො අගොසි. සො එකදිවසං බුද්ධුපට්ඨාතං ගච්ඡන්තො අන්තර්මග්ගෙ සාවන්තො අවිදුරෙ අරඤ්ඤා වසි. තෙන ච සමයෙන වොරු නගරෙ කත කම්මා ආරක්ඛමනුස්සෙති අනුබ්බො පලායන්තා පේරස්ස සමිපෙ ගතිත්තහණ්ණි. ජණ්ණිකා පලාසිංසු. මනුස්සා අනුධාවන්තා පේරස්ස සමිපෙ හණ්ණං දිස්වා පේරං බක්ඛිත්වා වොරෙති සඤ්ඤාය ගගෙත්වා රඤ්ඤා දස්සෙත්වා: “අගං දෙව වොරෙ”ති. රාජ පේරං මුඤ්ඤාපෙත්වා

“කිං හනෙන නුලොග්ගි ඉදං වොරියං කතං වා නො වා”ති පුච්ඡි,
 ථෙරො “කිංඤ්චාපි ඡන්තො පට්ඨාය අත්තනා තාදිසං න කතපුබ්බං
 තං පබ්බජ්ජානො පට්ඨාය පන අකතුභාවස්ස සබ්බකිලෙසානං
 සමුච්ඡින්නතනා තාදිසස්ස කරණේ අභබ්බතාය පකාසනවිසෙන
 සමිපෙ ධිතානං භික්ඛුනං රඤ්ඤො ව ධම්මං දෙසෙන්නො:-

“යද අහං පබ්බජිතො අගාරස්මා අනගාරියං
 නාභිඡන්තාමි සඤ්ඤාපං අනරියං දෙසසංගිතං.

ඉමෙ හඤ්ඤානතු වජ්ඣනතු දුක්ඛං පපොඨානතු පාණිනො,
 සංකප්පං නාභිඡන්තාමි ඉමස්මිං දීඝමන්නරෙ.

මෙත්තඤ්ච අභිඡන්තාමි අප්පමානං සුභාවිතං
 අනුපුබ්බං පරිචිතං යථා බුද්ධෙන දෙසිතං.

සබ්බමිත්තො සබ්බසංඛො සබ්බභූතානුකම්පකො
 මෙත්තං විත්තඤ්ච භාවෙමි අබ්බාපජ්ඣරතො සද්දං.

අසංගීරං අසංකුප්පං විත්තං ආමොදයාමහං,
 බුහව්විහාරං භාවෙමි අකාපුරිසසෙවිහං.

අවිත්තකං සමාපන්නො සම්මාසම්බුද්ධසාවනො
 අරියෙන නුණ්භිභාවෙන උපෙතො භොති තාවදෙ.

යථාපි පබ්බතො සෙලො අවලො සුප්පතිට්ඨිතො
 එවං මොහකයා භික්ඛු පබ්බතොව න වෙධති.

අනභනස්ස පොසස්ස නිච්චං සුචිගවෙසිනො
 වාලොග්ගිත්තං පාපස්ස අබ්බාමිත්තංව බායති.

නගරං යථා පච්චන්තං ගුත්තං සන්තර්ඛාගීරං
 එවං භොපෙථ අත්තානං බණ්ණො වො මා උපච්චගා.

නාභිනඤ්චි මරණං නාභිනඤ්චි ජීවිතං,
 කාලඤ්චි පටිකංඛාමි නිබ්බිසම්මතකො යථා.

නාභිනඤ්චි මරණං නාභිනඤ්චි ජීවිතං;
 කාලඤ්චි පටිකංඛාමි සම්පජ්ජනො පතියංගො.

පරිච්ඡිණ්ණො මයා සත්ථා, කතමුද්ධස්ස සාසනං,
 ඔගිතො ගරුකො භාරො, භවනෙත්ති සමුග්ගා.

යස්සත්ථාය පබ්බජිතො අගාරස්මා අනගාරියං,
 සො මෙ අත්ථො අනුප්පන්නො සබ්බසංයෝජනකයො.

සමාදේවයමාදෙන එසා මෙ අනුසාසනී
ගායනං පරිනිබ්බිසං විපමුක්කොති සබ්බසි”ති

ඉමා භාෂා අභාසි.

තත්ත්වය අනුප්‍රබවපදවණන්තා:-“ඉමසමිං දිසමන්තරෙ”ති: යද අහං පබ්බජිතො තතො පටිස්ථය අයඤ්ඤි මෙ වර්ගිකාලො එතසමිං දිසමන්තරෙ කාලෙ ඉදං මියං ගොතුති අභිජ්ඣාවසෙන වා “ඉමෙ සත්තා ගඤ්ඤන්තු”ති ආදිනා බ්‍යාපාදවර්ගෙත වා අතරියං දෙසසංහිතං සංකප්පං නාභිජ්ඣාමිති යොජනා. “මෙතනං ව අභිජ්ඣාමි”ති: මෙජ්ජති සිතියනි එතායාති=මෙතනා, අබ්‍යාපාදො. මෙතනා එතිස්සා අත්ථිති=මෙතනා, මෙතනාභාවනා මෙතනාමුග්ගවිගායෙ. තං මෙතනං, වසද්දෙන කරුණං මුදිතං උපෙක්ඛවාති ඉතරමුග්ගවිගායෙ සමගණ්හාති. “අභිජ්ඣාමි”ති: අභිමුඛතො ජනාමි, අධිගතං හි ඤානං පට්ඨවෙකභිතො පට්ඨවෙකභිග්ගඤ්ඤාසං අභිමුඛං ගොති. කිදි සතති ආග. අපමානනති ආදි; තං හි යථා මුද්ග්ගික ගගවතා දෙසිතං තථා අනොදිස්සකපරණවසෙන අපරිමානසත්තාරම්භණ්‍යාය අපමාණං පගුණබලවිභාවාපාදනෙන සුට්ඨ භාවිතත්තා සුභාවිතං පඨමං මෙතනා තතො කරුණා තතො මුදිතා පට්ඨා උපෙක්ඛාති එවං අනු ප්‍රබ්බං අනුක්කමෙන පරිවිතං ආසෙවිතං බහුලිකතං අභිජ්ඣාමිති යොජනා. සබ්බෙසං සත්තානං මිත්තො සබ්බෙ වා තෙ මියං මිත්තාති සබ්බමිත්තො. මෙතනං හි භාවෙතො සත්තානං පියො ගොති “සබ්බසබ්බො”ති එන්ධි එසෙව තයො. “සබ්බගුණානුක්කමෙසො”ති: සබ්බසත්තානං අනුගණ්හණකො, මෙතනං විතනං භාවෙමිති මෙතනාසතිතං මෙතනාසම්පසුත්තං විතනං විසෙසෙන භාවෙමි වර්ධමි, පකාසෙමි වා අනපෙතොපි භාවනාය උක්කංසගත භාවතො, මෙතනං විතතඤ්ඤි භාවෙමිති වා පාඨො. තස්සන්තො ගෙට්ඨාමුත්තනගොව. “අබ්‍යාපජ්ඣකරතො”ති: අබ්‍යාපජ්ජකි සත්තානං හිතුපසංහාරෙ අභිරතො “සද්”ති: සබ්බකාලං. තෙන තත් සබ්බ කිරියං දසෙසති. “අසංගීර්”නති: න සංගීරං ආසන්නපට්ඨජිකෙන රුගෙන අනාකංඝිනියං¹ “අසංකුප්ප”නති: න කුප්පං දුරපට්ඨජිකෙන බ්‍යාපාදෙන අසොපනීයං, එවමුතං කතො මම මෙතනං විතනං ආමොදයාමි අභිප්පමොදයාමි මුග්ගං විගාරං භාවෙමි “අසා පුජිසෙසෙවිතා”නති: කාපුරිසෙහි නිවජනෙහි අසෙවිතං අකාපුරිසෙහි මුද්ධාදිහි සෙවිතං මුග්ගං සෙට්ඨං. නිද්දොසං මෙතනාදිවිගාරං භාවෙමි වර්ධමිති අන්තො. එවං අනුග්‍රෙහසම්පෙන පඤ්ඤාති ගාථාහි අත්තතො පටිපතති. දසෙසන්තා ඉදං නි වං අඤ්ඤපදෙසෙන දසෙසන්තො “අවිතක්ක”නති ආදිනා වත්තසෙසා ගාථා අභාසි. තත් “අවිතාග්ගං සමාපගොනා”ති: විතක්කවිරහිතං දුතියාදිඤානං සමං

පනෙනා. එනෙක පේරේ බ්‍රහ්මවිහාරභාවනාය අඤ්ඤාපදෙසෙන අත්තනො දුතියාදික්ඛානාධිගමමාග. යසමාපනායං පේරො තමෙව ක්කිනං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩෙස්සවා එකාසනෙනෙව අරහත්තං ගණ්ඨි, තසමා තමන්ථං අඤ්ඤාපදෙසෙනෙව දසෙසන්නො “අවිතක්කං සමාපන්නො”ති වත්වා “සමමාසමුදධිසාවකො අරියෙන තුණ්ඨිභාවෙන උපෙතො හොති තාවදෙ”ති ආග. තත්ථ වච්ඡංඛාරභාවතො අවි තක්කාවිචාර සමාපත්ති අරියො තුණ්ඨිභාවොති වදන්ති. “සනතිපති තානං වො භික්ඛවෙ වයං කරණියං ධම්මි වා කථා අරියො වා තුණ්ඨිභාවො”ති පත වචනතො යා කාවි සමාපත්ති අරියො තුණ්ඨි භාවො නාම, ඉධපත වතුන්ඤ්ඤානිකා අග්ගඵලසමාපත්ති අධිපෙත්තා, ඉදුති තස්සා අධිගතත්තා ාලොකධම්මෙති අකම්පනියතං උපමාය පකාසෙන්නො “යථාපි පබ්බතො”ති ගාථමාග. තත්ථ “සථාපි පබ්බතො සෙලො”ති: යථා සිලාමයො එකසනසිලාපබ්බතො න පංචුපබ්බතො න මිස්සකපබ්බතොති අත්ථො. “අවලො සුසපතිසීතො”ති: සුච්චු පතිට්ඨිතමුලො පකතිවාහෙති අවලො අකම්පනියො හොති එවමෙමා ගතකියො භික්ඛුපබ්බතො නවෙධනිති මොගස්ස අනවසෙසං පහාණා මොගමුලකත්තා ව සබ්බාකුසලානං පටිණත්තා පටිණ සබ්බාකුසලො භික්ඛු යථා සො පබ්බතො පකතිවාහෙති එවං ලොකධම්මෙති න වෙධනි න කම්පති. මොගතකියොති වා යසමා අරහත්තං නිබ්බාණඤ්ච චුච්චති, තසමා “මොගඤ්ඤා”ති: මොගකකියගෙතු නිබ්බාණස්ස අර හත්තස්ස ව අධිගතත්තා වතුසු අරියසෙච්චසු සුපපතිට්ඨිතො අසමා පනතකාලෙ පබ්බතො විය නවෙධනි පගෙව සමාපනතකාලෙති අධිපජායො. ඉදුති පාපං නාමෙහං අසුචි එවඤ්ච න සමාවරනි, සිලං සුචිසුචියං පත අඤ්ඤාමත්තමි භාරික: හුත්වා උපට්ඨානිති දසෙසන්නො “අනගතස්ස”ති ගාථමාග. තස්සත්ථො:-රුහාදී අතනාභාවා අතභග්ගස්ස සබ්බකාලං සුචි අනවජ්ජධම්මෙ එව ගවෙසත්තස්ස සප්පරිසස්ස වාලග්ගමත්තං කෙසග්ගමත්තං පාපස්ස ලෙසමත්තමි සකලං ලොකධාතුං ඵරිත්වා ජීතං අබ්භාමත්තං හුත්වා උපට්ඨාති තසමා න එවරුපෙ කමෙම මාදිසා ආසංකිතබ්බාති අධිපජායො. යසමා නික්ඛිලෙසෙසුචි අකුබාලා එවරුපෙ අපවාදෙ සමුච්චපෙනති තසමා අත්ථකාමෙති සක්කවචං අත්තා රත්තිතබ්බොති ඔවාදං දෙනො “නගරං යථා”ති ගාථමාග. තස්සත්ථො:-යථා පත පච්චත්තනගර වාසිති මහුස්සෙති පච්චත්තනගරවාරපාකාරදීති පිරුති කරොන්නෙති ස අත්තරං උද්දපරිබාදීති පිරුති කරෙන්නෙති සබාහිරන්ති සත්තරබාහිරං නගරං ගුත්තං කරියති එවං තුමොපි සතිං උපට්ඨ පෙත්වා අජ්ඣත්තිකාති ඡවාරුති පිදගිත්වා වාරරත්තිතං සතිං අවිස්සජ්ජත්වා යථා ගස්සමානාති බාහිරුති ඡ ආයත්තාති අජ්ඣත්ති කානං උපසාතාය සංවත්තන්ති තථා අග්ගණෙන තාතිපි පිරුති කත්වා තෙසං අපපවෙසාය වාරරත්තිතං සතිං අපපගාය විවරන්තා අත්තානං ගොපෙථ. කස්මා? බණ්ණා වො මා උපට්ඨගා, යො හි එවං

අතහැර න ගොපෙනි තං පුග්ගලං බුද්ධපාදකඛණො මනුස්සත්ත භාවකඛණො මජ්ඣිමදෙසෙ උප්පත්තිකඛණො සම්මාදිට්ඨියා පටි ලද්ධකඛණො ඡන්තං ආයතනානං අවේකලලකඛණොති සබ්බොපි අයං ඛණො අතිකකමති සො ඛණො තුලෙහ මා අතිකකමතුති එවං පේරෙ ඉමාය භාජාය සරුජිකං පරිසං භික්ඛු ව මවදිනිං සුත මරණේ ජීවිතෙ ව අත්තනො සමච්ඡිත්තං කතාත්ථිචතස්සු පකාසෙනෙතා “කාභිතඤ්ඤ මරණ”නති ආදිමාග. තං ගෙට්ඨාචුත්තත්ථෙව. එවං පන වතා අත්තනො පරිනිබ්බාණකාලං උපට්ඨිතං දිස්වා සංඛෙපෙන තෙසං ඔවාදං දත්වා පරිනිබ්බාණං පවෙදෙනො ඔසානභාජමාග. තත් “සමපාදෙජ්ජපමාදෙනා”ති: සමපාදෙනබ්බං දුතසීලාදිං අප්ප මාදෙන සමපාදෙජ් දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකප්පභෙදෙ ගහට්ඨවිතෙන සීලානුරකඛණේ සමථානුයෝගෙ විපස්සනාභාවනාය ව අප්පමත්තා ගොජ “එසා මෙ අනුසාසති”ති: දුතසීලාදිසු තප්පමජ්ජථාති එසා මම අනුසිට්ඨි ඔවාදෙ එවං සිමාප්පත්තං පරහිතපටිපත්ති. දීපෙනි අත්ත හිතපටිපත්තිසාපි මත්ථකං ගණනෙතා “ගඤ්ඤං පරිනිබ්බිස්සං විප්ප මුත්තොමති සබ්බධි”ති ආග. සබ්බසො කිලෙසෙති හවෙති විප්ප මුත්තොමති තස්මා එකංසෙන පරිනිබ්බාසිස්සාමිති. එවං පන වතා ආකාසෙ පලලචෙකන නිසිනො තෙරෙධාතුං සමාපජ්ජිතා පජ්ජ ලනො අනුපාදිසෙසාය නිබ්බාණධාතුසා පරිනිබ්බාසි.

බද්ධවනිස රෙවතානෙත්ථරස්ස භාජා වණණනා

නි ට්ඨි තා.

“සමාපි හදද්ද”ති ආයසමනො ගොදහනනෙත්ථරස්ස භාජා. කා උප්පත්ති? අයමපි පුරිමබුද්ධසු කතාධිකාරෙ තත් තත් හවෙ විවට්ඨපතිස්සයං කුසලං උපවිණිත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මිං බුද්ධපාදෙ සාවතියං සත්ථාගකකුලෙ නිබ්බත්තිතා ගොදහනාති නාමෙන වයප්පනො පිතරි කාලකතෙ කුට්ඨමං සණ්ඨ පෙනො පඤ්චති සකට්ඨතෙති හණ්ඨං ආදාය අපරපරං සඤ්චරිතා වාණිජේන ජීවිකං කප්පෙනි යථාචිතවං පුඤ්ඤති ව කරෙති. සො එකදිවසං අත්තරමග්ගෙ බුරෙ සුත්තගොණේ වහිතුං අසකොනොන පතීතෙ මනුස්සෙසු තං වුට්ඨාපෙතුං අසකොනොනසු සයමෙව ගතත්වා හං තභුට්ඨං භාලං විජ්ඣි. ගොණො “අයං අසප්පරිසො මම බලා බලං අඤ්ඤනො භාලං විජ්ඣති”ති කුද්ධා මනුස්සවාචාය “භො ගොදහන අගං එතතකං කාලං අත්තනො බලං අතිගුහනො තුස්සං භාරං වහිං, අජ්ජ පන අසමත්භාවෙන පතීතං මං අතිවිය බාධසි, භොතු ඉතො මරිත්වා නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ තං බාධෙතුං සමන්තො පටිසහතු හවෙය්”නති පත්ථාරූපෙන අකොකාසි. තං සුත්වා

ගොදුනෙහි “එවං නාම සතොත බාධෙනා කිං ඉමාං ජිවිකායා”ති
 සංවේගජනො සබ්බං විභවං පහාය අඤ්ඤාභරණං මහාථෙරණං
 සන්තිකො පබ්බජිතො විපස්සානාය කම්මං කරෙන්නො නවිරුක්ඛෙව
 අරහත්තමපනා සමාපත්තිස්ථෙන විතිනාමෙනො එකදිවසං
 අත්තනො සන්තිකං උපතොනං ගතථාපබ්බජිතානං ලොකධම්මෙව ච
 ආරබ්භ ධම්මං කපෙන්නො:-

“යථාපි හද්දො ආජඤ්ඤා ධූරෙ යුතො, ධූරාසහො
 චිතො අතිහාරෙත සංයුගං නාතිවතනති,

එවං පඤ්ඤාය සෙ තිත්තා සමුද්දො වාරිනා යථා
 න පරෙ අතිමඤ්ඤානති; අරියධම්මොව පාණිනං.

කාලෙ කාලවසං පත්තා හවාහවවසං ගතා
 නරු දුක්ඛං නිගව්ඡනති, තෙධ සොවනති මානවා.

උත්තරා සුඛධම්මෙන දුක්ඛධම්මෙන වොනතා
 වයෙන බාලා හඤ්ඤානති යථාභූතං අදස්සිතො.

සෙ ච දුක්ඛෙ සුඛස්මිඤ්ඤා මජ්ඣෙ සිබ්බතිමච්චගු
 සිතා හෙ ඉන්ද්‍රියිලොච, න හෙ උත්තරාමිත්තා.

නගෙව ලාභෙ නාලාභෙ අයසෙ න ච කිත්ඤ්ඤා
 න තිත්තං පසංසාය න හෙ දුක්ඛෙ සුඛවති ව.

සබ්බත්ථ හෙ න ලිප්පනති උදඛිත්තව පොකකරෙ,
 සබ්බත්ථ සුඛිතා විරු සබ්බත්ථ අපරාජිතා.

ධම්මෙන ච අලාභො යො යො ච ලාභො අධම්මිකො,
 අලාභො ධම්මිකො සෙයොසා යං චෙ ලාභො අධම්මිකො:

යසො ච අප්පබුද්ධිතං විඤ්ඤාතං අයසො ච යො;
 අයසො ච සෙයොසා විඤ්ඤාතං න යසො අප්පබුද්ධිතං.

දුම්මෙධෙහි පසංසා ච විඤ්ඤාහි ගරහා ච යා:
 ගරහා ච සෙයොසා විඤ්ඤාහි යං චෙ බාලප්පසංසනා.

සුඛස්මිඤ්ඤා කාමමසිකං දුක්ඛස්මිඤ්ඤා පච්චෙකියං:
 පච්චෙකියං දුක්ඛං සෙයොසා යස්මිඤ්ඤා කාමමයං සුඛං.

ජිවිකාස්මිඤ්ඤා අධම්මෙන ධම්මෙන මරණං ච යා:
 මරණං ධම්මිකං සෙයොසා යස්මිඤ්ඤා ජිවෙ අධම්මිකං.

කාමිකොපපතිණා සෙ සත්තවිත්තා හවාහවෙ
 වරනති ලොකෙ අසිතා, නත්ථි තෙසං පියාපපියං.

භාවයිනින බොරුකිසි ඉඳිනි බලාති ව
පපුය පරම සනති පරිනිබ්බනති අනාසවා”ති

ඉමා ගාථා අනාසි.

තත් “ආජ්ඣෙය්‍ය”ති: උසභාජනෙය්‍යො. “ධුරෙ සුතො”ති: සකච්ඡුරෙ යොජිතො. “චුක්ඛො”ති: චුර්වාහො, ගාථාසුඛත්වෙත් දීඝරකාරකො නිද්දෙසො කතො, සකච්ඡාරං වගිතුං සමත්තොති අත්තො. “මච්ඡො අනිභාසෙත්තො”ති: මහාභාසෙත්තො ගරුභාසෙත්තො පිළිතො, මද්දිනොතිපි පාලි, සො එවත්තො. “සංසුග්”නති: අත්තතො බන්ධෙ සිතං සුගං නාතිවත්තති න අනික්ඛාමෙති සම්මායො උක්ඛා මෙත්තො ධුරං ඡන්ධෙත්තො න තිට්ඨති. ‘ච්ච’නති: යථා සො ධොරෙය්‍යො අත්තතො හස්සජනෙය්‍යත්තො අත්තතො ධිරවීරත්තො අත්තතො භාරං නාතිවත්තති න පරිච්චජනිති එවං යෙ වාරිනා විශ් මහාසමුද්දෙ ලොකියලොකුත්තරය පඤ්ඤය තිත්තො ධාතා පරිපුණ්ණො තෙ පරෙතිහිතපඤ්ඤ න අනිමඤ්ඤනති න පරිභවනති. තත් කාරණ මාග. අරියධම්මො ව පාණීනං සත්තෙසු අයං අරියානං ධම්මො යදිදං තෙසං පඤ්ඤය පාරිපුරිං ගතත්තො ලාභාදිනා අත්තානුක්ඛං සකං විශ් අලාභාදිනා පරෙසං අවමානං, එවං පඤ්ඤපාරිපුරියා අරියානං සුඛවිහාරං දස්සෙත්තො තදභාවතො අනරියානං දුක්ඛවිහාරං දස්සෙත්තො “කාලෙ”ති ආදි වුත්තං. තත් “කාලෙ”ති: ලාභාලාභාදිනා සමගිතුතකාලෙ “කාලවශං පනතො”ති: ලාභාදිකාලස්ස ව වසං උපගතා ලාභාදිනා ජොමතස්සිතා අලාභාදිනා දොමතස්සිතාති අත්තො. “භවාගච්චසංගතො”ති: භවස්ස අභවස්ස ව වසං උපගතො වුද්ධිගා නියො අනුච්ඡතනතො හෙ “නග් දුක්ඛං නිගමන්ති, තොධ සොචන්ති මානවා”ති: ව තෙ නර මානවාති ලුඬිනාමා සත්තො ලාභාලාභාදිව සෙන වුද්ධිගාතිවසෙන ව අනුරෙධවීරෙධං ආපන්නා ඉධ ලොකෙ ව තීරයාදිසු ව දුක්ඛං ගමන්ති පාපුණ්ණතිති අත්තො. උත්තතාති ආදිනාපි ලොකධම්මවසෙන සත්තානං අනත්පත්තමෙව දස්සෙති. තත් “උත්තතා සුඛධම්මො”ති: සුඛගෙතුනා සුඛපථවයෙන භොගසම්පත්තිආදිනා උත්තතිං ගතා භොගමදදිනා මත්තාති අත්තො. “දුක්ඛධම්මො මොනනො”ති: දුක්ඛගෙතුනා දුක්ඛපථවයෙන භොග විපත්තිආදිනා නිහිතතං ගතා දුඤ්ඤාදිනා කාපඤ්ඤතං පත්තා “මසෙත්තො”ති: යථා වුත්තෙන උත්තතිමිනතිවයෙන වා ලාභාලාභාදිවසෙන වා බාලපුරුෂ්ඡා හඤ්ඤනති අනුරෙධවීරෙධවසෙන විබාධියනති පිළියනති. කසමා? යථාගුතං අදස්සිතො. යසමා තෙ ධම්ම සභාවං යථාවතො නාබ්භඤ්ඤංසු පරිඤ්ඤාතකකඤ්ඤා පහිණතිලෙසාව න ගොනති තසමාති අත්තො. යථාගුතං අදස්සනාතිපි පඨනති, අදස්සනගෙතුති අත්තො. “සෙ ව දුක්ඛං සුඛස්මිංසු මජ්ඣකං සිඛං නිමමමගු”ති: යෙ පන අරියා දුක්ඛං වෙදනායං සුඛවෙදනායං මජ්ඣකවෙදනායංසු තප්පට්ඨිකප්පජ්ජරගගුතං සිඛනිං තණ්හං අග්ගමග්ගාධිගමෙන අවමගු අතික්ඛමංසු. තෙ ඉඤ්ඤිලො විශ් වාතෙති

ලොකධම්මෙහි අසම්පක්චයා ජිනා න හෙ උන්නතා ඔන්නා කදුච්චි උන්නතා වා ඔන්නාවා න ගොන්නි සබ්බසො අනුනයපටිඝාභාවතො. එවං වෙදනාධිව්‍යානං අරහතො අනුලෙපනං දසෙසන්ධා ඉද්දති ලොක ධම්මෙ විහජ්ඣා සබ්බන්ධකමෙවස්ස අනුලෙපනං දසෙසන්නා “නගෙ වා”ති ආදිමාග. තත් “ලාභො”ති විවර්දනං පච්චයානං පටිලාභො “අලාභො”ති: තෙසං යෙව අප්පටිලාභො යෙව. “අශ්ශො”ති: පටිවාරගා නියං “කිත්තිසා”ති: පරමමුඛාකිත්තනෙ පත්ථවසසතාය “නිඤ්ඤ”නති: සමමුඛා ගරහාය “සසංඝාස”නති: පච්චක්ඛතො ගුණත්ථවනෙ “දුග්ගෙඛ”ති: දුග්ගෙඛ උප්පන්නො “සුග්ගෙ”ති: එත්ථාපි එසෙව නයො. සබ්බන්ධාපි සබ්බස්මිං යථාචුත්තො අධ්මිධෙපි ලොකධම්මෙ සබ්බන්ධ වා රූපාදිකො විසයෙ භො බිණ්ණසවා න ලිප්පනති සබ්බසො පතිණ් කිලෙසත්තා. යථාකිං? උදබ්බිඤ්ච පොක්ඛරෙ, යථා කමලදලෙ ජලබ්බිඤ්ඤ අලලිසිත්තා ජිතමපි හෙ න ලිප්පනති ජලබ්බිඤ්ඤතාව කමලදලං. අඤ්ඤ දන්ත්‍රි විසංසධ්මිමෙව, එවමෙනෙපි උප්පට්ඨිතෙ ලාභාදිකො ආපාඨගතො රූපාදිආරම්මණෙ ව විසංසධ්මා, එතෙන තෙ එව ධීරා පණ්ඩිතා සබ්බන්ධ ලාභාදිසු ඤ්ඤත්තුවෙන පියනිමිත්තානං සොකාදිනඤ්ච අභාවතො සුඛිතා, තෙහි අනභිභවතීයතො සබ්බන්ධ අපරාජිතාව ගොන්නි. ඉද්දති ලාභාලාභාදිසු සෙය්‍යං නිඤ්ඤරත්තා දසෙසන්නා “ධම්මෙතා”ති ආදිමාග. තත් “ධම්මෙත ව අලාභො ගො”ති: යොනිසො ධම්මං රක්ඛන්තස්ස නන්තිමිත්තං අලාභො ලාභාභාවො ලාභභානි යො ව ලාභො අධම්මිකො අධම්මෙත අඤ්ඤයෙන මුඛධම්මකුට්ඨික විධිතා උප්පන්නා තෙසු චීසු අලාභො ධම්මිකො ධම්මාවගො සෙය්‍යො යාදිසං ලාභං පටිවර්ජන්තස්ස අකුසලධම්මා පරිහායනති කුසලධම්මා අභිවර්ධන්ති. තාදිසො අලාභො පාසංසතරො අත්ථාවගො. “සඤ්ඤ ව ලාභො අධම්මිකො”ති: යො ලාභො අධම්මෙත උප්පන්නො සො න සෙය්‍යොති අධිප්පායො. “සගො ව අප්පමුඛිනං විඤ්ඤානං අසගො ව ගො”ති: යො අප්පමුඛිනං දුප්පඤ්ඤනං වසෙන පුග්ගලස්ස යසො ලබ්භති යො ව විඤ්ඤානං පණ්ඩිතානං වසෙන අයසො යසභානි ඉමෙසු චීසු අයසොව සෙය්‍යො විඤ්ඤානං තෙහිස්ස යථා අකුසලා ධම්මා පරිහායනති කුසලා ධම්මා අභිවර්ධන්ති එවං යසස්ස භානිං ඉවෙත්ඤ්ඤං යථාව දබ්බජ්ජිතො තං අගුණං පහාය ගුණෙ පටිට්ඨ ගෙය්‍ය, න යසො අප්පමුඛිනං දුප්පඤ්ඤනංව යසො න සෙය්‍යො. තෙහි අගුණගුණාභිබ්බන්ධාරවසෙනපි තං උප්පාදෙය්‍යං සො වස්ස ඉධිවෙව විඤ්ඤාගරහාදිනා සම්පරායෙ ව දුග්ගතිස්සඤ්ච දුක්ඛපට්ඨිලෙසාදිනා අනත්ථාවගො. තෙනාග භගවා: “ලාභො සිලොකො සක්කාරො මිත්ථාලඤ්චා ව යො යසො සක්කාරො කා පුරිසං භන්ති”ති ව. “දුග්ගෙඛධම්මි”ති: නිප්පඤ්ඤති. “සඤ්ඤ ව බාලප සංඝතා”ති: බාලෙහි අවිඤ්ඤති යා පසංඝතා “කාමමසික”නති: වන්ත්‍රි කාමමයං කාමගුණෙ පටිවිච උප්පන්නං “දුක්ඛඤ්ච පටිවෙකිග”නති: පටිවෙකතො නිබ්බත්තං කායකිලමථවසෙන පවත්තං විසමාසනුපතා

පාදිගෙනුකං කාසිකං දුක්ඛං තං පන තිරාමිසවිච්චුප්ඵාසායනාය විඤ්ඤානං පාසංසං. තෙන වුත්තං “පවිච්චෙතියං දුක්ඛං සෙය්‍යො”ති. “ජීවිතාඤ්ච අධිමමිනා”ති: අධිමමෙන ජීවිකාකප්පනං ජීවිතගෙනු අධිමමචරණං, ධිමමෙන මරණං නාම ඉමං නාම පාපං අකරොන්තං මාරණාමිති කෙන චි වුත්තෙ මාරෙනෙතපි තස්මිං පාපං අකත්වා ධම්මං අවිකොපෙනාසං ධම්මගෙනු මරණං ධම්මියං සෙය්‍යො තාදිසං මරණං ධම්මතො අනපෙහත්තා ධම්මියං සග්ගසම්පාපනතො තිබ්බො ඤ්චප්ඵාසායනාය ච විඤ්ඤානං පාසංසතරං. භාටාහි වුත්තං:-

“ධතඤ්චජේ යො පන අගගෙනු, අතං චජේ ජීවිතං රක්ඛමානො,
අගං ධනං ජීවිතං වාපි සබ්බං චජේ නරො ධම්මමනුස්සරනො”ති.

“සඤ්ච ජීවෙ අධිමමින”නති: පුරිසො යං ධම්මතො අපෙහං ජීවිතං ජීවෙය්‍ය තං න සෙවෙය්‍ය විඤ්ඤාගර්භිතත්තා අපායසම්පාප නතො වාහි අධිපපායො, ඉද්දති යථා වුත්තං ඛිණාසවානං අනුපලෙපං කාරණතො දසෙය්‍යනො “කාමකොපපභිණා”ති ගාථමාග. තත්ථ “කාමකොපපභිණා”ති: අරියමග්ගෙන සබ්බසො පභිණානුරොධ පටිථරොධා සන්තචිත්තා “ගවාගමෙ”ති: බුද්ධකෙ වෙච මගනෙන ච හවෙ පභිණ කිලෙසපරිලාභත්තා වුපසන්තචිත්තා “ලොකෙ”ති: ඛනිදි ලොකෙ “අසිනා”ති: තණ්හාදිට්ඨිතිස්සයවසෙන අතිස්සිතා. “නඤ්ඤානං පිඤ්ඤානං”නති: තෙසං ඛිණාසවානං තත්ථි ලාභාදිකෙ රූපාදි විභ්වෙ ච පියං. අප්පියං වා තත්ථි තං නිවිත්තානං කිලෙසානං සබ්බසො සමුවර්තනත්තා. ඉද්දති යාය ගාවනාය තෙ ඵවරූපා ජාතා තං දසෙය්‍යතා අනුපාදිසෙසාය තිබ්බාණ්ඩාතුයා දෙසනාය ඤාටං ගණනෙනා “ගාවසිනානා”ති ඔසාන ගාථමාග. තත්ථ “පප්පසා”ති: පාපුණ්ණිකා, සෙසං ගෙට්ඨා වුත්තනායමෙච. ඉමා ඵච ච ගාථා ථේරස්ස අඤ්ඤාච්ඡාකරණමපි අගෙසු.

ගොදනනකේරස්ස ගාථා වණණනා
ති සි තා.

වුද්දසනිපාත වණණනා
ස. ම නතා

සංවණ්ණිතපද්‍යානං අනුකතමනිකා.

INDEX.

පිළිබඳකතා.		පිළිබඳකතා.	
අංකුසග්‍රහණය	426	අවේණිකා	223
අංකේන ප්‍රභවං ආදිය	396	අජරං	92
අකාපුරිසසෙවිතං	553	අජු	170
අකිච්චං තෙ	549	අජුදග්‍රෙහ	479
අකිඤ්ඤානසා	101	අජුගමි.	235
අකිහරි.	538	අජුග්‍රහණය	473
අකුප්‍රාණය	492	අජුග්‍රහණයට බලිතා ව	298
අකුප්‍රාණය	428	අජුග්‍රහණය පුසමාගිහො	381
අකුප්‍රාණය මෙ විමුක්ති		අජුග්‍රහණය පුසමාගිහො	458
සබ්බසංඝෙද්දුජනකයා	307	අකුද්දුමි ව භවෙව සන්නං	236
අකේතාධිකාරය	189	අකුද්දුමියෙව සරාමි අත්තානා	236
අකේතාධිකාරය	161	අකුද්දුමි ජාති	177
අගනිකා	408	අකුද්දුමි	456
අගමි.	375	අකුද්දුමි පඤ්ඤා සෙවිතං කුටිං	131
අගාරං	254	අකුද්දුමි නවනං	128
අගාරසමා	118	අකුද්දුමි	293
අග්‍රප්‍රාණෙන න	195	අවධිකිකා සොභා	419
අග්‍රිං පරිවරිං වනෙ	339	අවධිපෙසි	104
අග්‍රිං මනනිකාපයනං	201	අවධි	241
අග්‍රිහ්‍රහණං ජුතිං	416	අවධිසංඝරාජවිහො	523
අග්‍රහාධිකාරය	195	අවධිසංඝරාජය	71
අසමුද්‍රං විමසාන	232	අනුකාදිති තෙ මයං	257
අසමාරිකො	500	අනුකුතා	13, 14
අසමාරිකය	503	අනිථිකා	350
අවලං සුඛං	377	අනිමානග්‍රහො බාලො	456
අවලො සුප්‍රතිකිකො	554	අනිවසානි	463
අවාරි	170	අනිසායං	350
අවධිකාන	267	අනිසිතං	350
අවධාරකිකා මිතිකා	549	අනිතිහා මිති	440
අවධිමනෙතාව පභාසයනති	500	අත්තනා මොදයග්‍රහණය	549
අවධිතං පදං	15	අත්තනා නා න සෙවෙයස	486
අවධිතානි	350	අත්තනා මෙ අසමාගිහො	283
අවධිකාසංඝරාජවිහාරය		අත්තනානං	83, 187
මෙතොසනතිං අනුකතං	449	අත්තනානං ව. යටා මෙතො	487

	පිටිකොති.
අභ්‍යානං දසසයෙ තථා	528
අභ්‍යුපනාසිකා	4, 11
අත්තං	15, 512
අත්තම සො ජානාති භාසිතසා	433
අත්තනරො නාම සගොති	
පණ්ඩහො	434
අත්පුළුන්තං	101
අත්වසි	505
අත්තසා	213
අත්තය වන මෙ	416
අත්ත	149, 385
අත්තො	133
අත්තං	15
අථ	520, 542
අථ අත්ත සමුප්පන්නො	
සයෙථ මහසාසිකං	488
අථ වෙ පත්තයසි	126
අථ පාපාති කම්මාති කරං	
බාලො න බුඤ්ඤති	267
අදන්තා	426
අදිසුප්	298
අදිනමනසො	358
අදුතිසො	505
අදදකකි	492
අදදසාසි	389, 542
අදදිතො	449
අධමෙවො	398
අධිගච්ඡන්ත සුඛං නිරුමිසං	183
අධිවිතො ව ආයොගො	531
අධිවෙහසො	154
අධිට්ඨති	519
අධිපායො සමිඤ්ඤා	505
අධිමුත්තසා	550
අනගාරියං	118
අනත්තසඤ්ඤා	532
අනාවොසිහත්තො	206
අනාගතං	612
අනාදරෙ	456
අනාදිනා	482
අනාමිත්තොති	98
අනාසන්නවරං	98

	පිටිකොති.
අනිකොහවිතාරො	101
අනිවොති ගගකාති තත්ත	
තත්ත පුනපුනං	308
අනිවො	531
අනිබ්බසං	172
අනිමිත්තා ඵල ගච්ඡාමදුති	
තිබ්බාණං යත්ත ගතො	
න සොවති	257
අනුකම්පාය	302
අනුවහසමිසං	179
අනුපතරො ගතො	538
අනුච්ඡො	332
අනුපතනති	108
අනුපතාති	489
අනුමඤ්ඤ මං පබ්බජ්ඣොමි	
දුති	161
අනුසුඤ්ඤං	278
අනුච්ඡසිකො	81
අනුච්ඡගණ	217
අනුසාසි	150
අනුසාරනො සම්මුඛං	421
අනුසාර	441
අනෙකජාතිසංසාරං	172
අනොග්ගහප්පිං සුරියසමි	476
අනොවාසිමිති සිකිත්තො	413
අන්තා	181
අනිභූතො අපිඤ්ඤ	416
අනිභූතො පුත්ථුත්තො	416
අත්තො	197
අත්තපානසා	251
අත්තසං	339
අපරඤ්ඤා සත්ථං	271
අපරමො	172
අපසං අරියසම්මාති අති	
භූතො පුත්ථුත්තො	337
අපසංනො අපසංනො	
පසංනො ච න පසංනති	141
අපි	251
අපි දුකෙකපු සුඛාති විඤ්ඤති	513
අපුරුක්කත්තො	102, 370
අපෙක්කං	54

පිළිබිකානි.	පිළිබිකානි.
අපෙතහෙරවො 45	අයෝනිසො මනසිකාරු 278
අප්පකසිරෙන 68	අයෝනි සංවිධානෙන 392
අප්පට්ඨෙසු 503	අයං 131, 195, 217, 466
අප්පමර්ත්තො 154	අය්‍යකොසි 503
අප්පමනෙතා විහර 113, 180	අරඤ්ඤමාගමම 98
අප්පමනෙතා ව අනාපි සමප ඡනො පතිස්සනො 135	අරඤ්ඤසඤ්ඤිනො 218
අප්පමාදෙන 448	අරඤ්ඤසමං 91
අප්පිවෙත් 527	අරඤ්ඤ මෙ කුටිකා කතා 135
අප්පං වා යදි වා ඛත්තං 175	අරියකන්තං 489
අඵරි 71	අරියවතා 413
අබ්බයෙ සලලමත්තනො 448	අරියසම්මානි 482
අබ්බුලුහං අසගතං විජිතං 408	අරුපධාතුසු 375
අබ්‍යාපර්කිරතො 553	අලකිකභා 379
අබ්‍යාපර්කාධිමුත්තස්ස 550	අලතතකකතා පාද 468
අභයානි 178	අලමත්ථවිචිත්තතං 371
අභාවිතං 254	අලෙතදස්සිනී 400
අභාසථ 469	අලොචසිං 388
අභාසිත්ථ 28	අවණණං 538
අභාසිංසු 15	අවපතිතං 317
අභිජනාමි 553	අඛංසුතෙ 385
අභිණ්ණසො 305	අභිජනනතා 383
අභිනදනති 78	අභිජ්ජාය නිවුතො 624
අභිනිකම්මම 370	අභිතකකං සමාපනො 553
අභිමුසිකසොබ්‍හංව 348	අභිප්පවාසනො 236
අභිසන්ථොව 235	අසකම්මං 187
අභිහාසනං 538	අසකම්මං මව්චුරාජස්ස අහං පාසා පමුච්චිතුං 372
අමතං 191	අසඤ්ඤතා 102
අමතදදසො 394	අසත්‍යසාධිනො 502
අමතස්ස පතතියා 156	අසාරකා 375
අමච්චලවසඞ්කාසං අංසෙ කචාන විවරං 320	අසිතා 559
අමච්චෙන 520	අසිතාසු මයා 112
අමබාටකාරාමෙ 472	අසිතො 104
අමබුසෙවාලසඤ්ඤානා 224	අසිතිං වස්සකොච්ඡයො 199
අමභි පුත්තො බුබ්බස්ස 394	අසුචි 466
අයම්භි කප්පටකුරෙ 321	අසුචිං 445
අයසෙ 558	අසුභසඤ්ඤං 532
අයොගෙ 408	අසම්බ්‍රහ්මයොසු 325
අයොනි 339	අසම්මොගඤ්ඤ වෙනසො 550
	අසංකුප්පං 553

	පිටිබිකානි.
අසංසලේඛා	528
අසංගීරං	553
අසුන්තේ	338
අසොසාසිං	252
අනං	118, 151, 252
අනඤ්චි විතෙහා සුමනො	
පුත්තං දිස්වා අනාසවං	304
අනං විතතං දදාමි තෙ	469
අනු	70, 325
අනු භුක්ඛං පුරෙ සඬා සා	
තෙ අජ්ජ න විජ්ජති	360
අනො	325
අනො නො සඤ්ඤාපදා	325
අනොරතතා	267
අභාසෙව සත්තුන්තානං පදං	
තස්ස දුරණණයං	192
අභවජ්ජනනාහිකඤ්ච	464
අභගො	100
අචාරගොචරෙ සුතෙනා	531
අජ්ඣෙද්දා	68, 557
අඤ්ඤාසෙන	458
අඤ්චො සොධිතො	531
අඤ්චාචරෙව භස්සිනං	425
අභාසි	26
අභුරං	445
අදිට්ඨබ්බකුතා	453
අදිට්ඨබ්බකුතො	84
ආදි	538
ආදිනපවා පාභුරුහු	379
ආනං	512
ආයො පඤ්ඤාපදො කායො	
සදා සඤ්ඤා පුත්තිකං	523
ආයනං	396
ආයු ඛිංසති මඤ්චානං	267
ආයොගො සබ්බලොභස්ස	520
ආරකා ගොති සඤ්චමා	384, 428
ආරඤ්ඤානාති	531
ආරඤ්චිට්ඨයා	276, 421
ආරභථ	373
ආලයං	400
ආවතෙතති අනාමං	426

	පිටිබිකානි.
ආසජ්ජ	83
ආසසානා	501
ආසාය කසතෙ ඛෙතතං	501
ආසාය වාණිජ යනති	501
ආසං කුටියා විරුජය	
පුරුණියා	131
ආසඤ්ඤා කුටිකං කඤ්චා	128
ආසිං	278
ආසිනසයනස්ස වා	464
ආසුපසමපදා	542
ආහඤ්චා	527
ආහාරසීතිතො සමුස්සයො	
ඉති දිස්වාන වරාමි ඵසනං	246
ආහාරෙ ව අතිස්සිතො	192
ආහු	131
ආහුතිනං පටිග්ගගො	520
ඉඤ්ඤාපාසිතො	463
ඉතරිතරෙන කුස්සෙස්ස	348
ඉරියන්තාමරා විස	383
ඉති	184, 350
ඉති මෙ සුභං	331
ඉති මොදමානො	
සුගතො නාදිතො	398
ඉතො ගච්ඡාම සිවක	61
ඉතො ඛගිසා	184
ඉත්ථං	28
ඉත්ථිං	404
ඉදං	170
ඉදං දුතියාභිසෙවනං	201
ඉදති	500
ඉද්ධිමා	439
ඉද්ධියා	104
ඉද්ධියා ව විසාරදො	458
ඉද්ධි	439
ඉධ	51, 158, 251
ඉධමෙව	112
ඉධෙව කිත්තිං ලහති	539
ඉධෙව ඡ්ඤාසිත්වාන	523
ඉධෙව තිඤ්ඤං ලහති	39
ඉධෙව විධම්ස්සති	308

පිටිකාව.	පිටිකාව.
ඉන්ද්‍රගෝපකසකුණි නාම	60
ඉන්ද්‍ර	543
ඉන්ද්‍රියානි	421
ඉන්ද්‍රියෙසු සුසංවුතො	492
ඉමං	35
ඉමමත්.	15
ඉමසම්. දීඝමන්තරෙ	553
ඉරියාපරියං පසාදනීයං	531
උක්කණ්ණිතොපි න වසෙ	211
උක්කෙපකට්ඨවිජයං	149
උග්ගරන්තං	445
උජ්ඣුභස්සව දස්සනං	490
උජ්ඣුග්ගච්ඡි අක්කානෙ	549
උජ්ඣුග්ගානොව පාටුසෙ	534
උජ්ඣුග්ගං	404
උක්කණ්ණිතොපි න වසෙ	276
උච්චේති	451
උතුරුබිනියා	501
උත්තමත්තං පත්තියා	550
උත්තමණ්ණා	188
උදකා	187
උදකං හි	73
උදග්ගමෙසෙන නවෙන	218
උදග්ගබ්බියස්සව	55
උදග්ගං	388
උග්ගතො	278
උග්ගමානු සහස්සං	288
උග්ගාතුං	187
උත්තතා. සුඛධම්මෙන	557
උත්තලස්ස	548
උපගා	47
උපසාගං විචර්සෙ	528
උපජ්ඣායො	61
උපජ්ඣායස්ස	302
උපනාමසුං	476
උපතික්කම්.	381
උපරතො	32
උපරුක්කිනති	265
උපසන්නස්ස	154
උපසන්නො	32
උපසම්නති විහක්කො	123
උපසම්මද්‍ර ව මෙ ලද්ධා	430
උපාද්‍යනකියස්ස වා	550
උපාද්‍යනපමොචනො	454
උපායකුසලෙන	278
උපාරම්භවිනො	428
උපාසිතා	304
උපෙති වර්ග. රතනි	464
උපපජ්ජේ වෙ රසෙ භණ්ණො	462
උපපජ්ජේ වෙ සවෙ	461
උපපනනොසු	169
උපපනෙ	169, 170
උපපන්නො	146
උපපාදයගෙව මෙ සති.	
සංකෙග්ගසම්. විරුගතිස්සිතං	535
උභයත්තං කට්ඨග්ගො	469
උභයා ධංසතෙ	353
උභයෙනෙව සම්මනො	394
උභයං	525
උභින්නං තිඤ්ඤිතො	461
උභින්නමත්තං-පෙ-උපසම්මති	461
උභොජනානුකස්සිති	
ජබ්බායො පසභනානු මෙ	402
උලාරපාමොජ්ජො	149
උසුභාරොව තෙජනං විහතං	
උජ්ජං කරිත්තාන අච්ඡං	
හිඤ්ඤා රිතං	88
ඵකකො වාගං හෙරවෙ බිලෙ	
විහරාමි	315
ඵකභගදස්සි උමෙමධො	213
ඵකවෙ ඔස්සජෙය්‍ය	408
ඵකත්තතිර්ගං හි මෙ	121
ඵකධම්මං	348
ඵකපාදෙන අසාසිං ආසකං	
පරිවර්ජයි.	388
ඵකප්පහනස්මිං	96
ඵකප්පථං	199
ඵකාතිසො	505
ඵකා වාචා මෙ භාසිතා	249

පිළිබඳතාති.	
එකාසනාසා වරහො විතන	
වූපසමසා ව	354
එකො	47, 358
එකො ගම්සාමි	505
එකං බුබුගතං සඤ්ඤං	
අලුහිත්ථං පතිසානො	338
එතමත්ථං අභාසි	414
එතාදිසං කාරිත්වාන බහුං	
දුග්ගතිගාමිනං	385
එතාදිසං ධම්මං සාවඡ්ඤා	
සච්ඡිකාගිති	325
එතෙන	543
එතං	531, 532, 543
එතං සාමඤ්ඤං	101
එතං සුඛං අධිශෙති	
එකමනතං සවසිද්ධිතං	519
එවායං වතතති කායො	524
එවායං සුඛමෙධති	352
එවං	116, 303, 408, 451
එවං අහං භරියායානිතාය	161
එවං ආවතාසිසං	426
එවං විහරමානාසා	529
එසබ්බාමි සතභාගං	506
එසා චෙව	480
එසාතිසංසො ධම්මෙව	
සුච්ඡේදනං න දුග්ගතිං	
ගච්ඡති ධම්මවාටි	397
එසා මෙ අනුසාසති	555
එසා නිසින්නා අභිසද්දතිත්වා	271
එසාව ගිශ්පසෙ	227
එසා සුඛිති මඤ්ඤනො	416
එහි	302
ඔග්ගා	128, 419
ඔසසංසිද්ධනො	524
ඔදරිතො	206
ඔභාසජ්ඣං	82
ඔමසො	105
ඔරං ඔදනපාකමා	404
ඔලගෙසාමි	425
ඔලගො න ගජ්ඣි	425

පිළිබඳතාති.	
ඔවාදෙ වසා තිශෙය්‍ය	377
කකුසඤ්ඤා	481
කඛ්ඛා ඡජ්ජති	168
කඛ්ඛා	253
කච්චි	87
කතං කතබ්බකං මයා	413
කතනතං	15
කථං කරියාසි	331
කථං භික්ඛු කරියාසි	421
කද්දිගං විහරියාමි	
කතකිච්චො අනාසවො	505
කන්තාරඛානපකකනො	197
කනනු තත්ථෙ-පච්ඡනො	400
කප්පාභපෙපසු	370
කමමං බහුකං න කාරයෙ	485
කංසං	200
කරං	350
කරියං නාවරුජ්ඣියං	293
කළීරෙ	161
කලුතං	218
කලුතාණ්ණරියාපථො	458
කලුතාණ්ණච මාතුකං	538
කලුතාණ්පඤ්ඤා	489
කලුතාණ්මිත්තො	489
කලුතාණ්වාකකරණො	431
කලුතාණ්සිලො	489
කසස සෙලුපමං විතතං	
සීතං නානුපකමපති	316
කාතියාන	451
කාමකොපපභිණො	559
කාමගුණෙහි	502
කාමජලා	425
කාමධාතුපුරකබ්බො	439
කාමං	402
කාමකා	395
කාතනො වතො	421
කාමච්ඡන්දො	166
කාමරුගෙන	278
කාමරුගෙන අද්දිතො	449
කාමෙ ච්ඡිත්වාන	114

පිළිබිඹුකාව්.		පිළිබිඹුකාව්.	
කාමෙසව්‍යාදිනවං දිසවා	467	කොකුනා	147
කාමං කරයසු රුපාති	118	කොකුනායෙව	147
කායගතාසනිං	48, 549	කොකුනා	147
කායදුඤ්චලගරුනො	226	කොවලං	17, 331
කායසංගොද	502	කොසෙ මෙ ඔලිබියානානි	
කාරං විස	78	කාපකො උපසංකම්	296
කාලී	271	කො කුටිකායං	129
කාලං	449	කොළුකො	519
කාලකුටි පරිකර්මා	535	කොලාගලං හතුහතරං	358
කාලකුටි පරිකර්මා		කො හි හසං ජනෙනතො	270
කාලකුටිනො පරිකර්මා	319	බැරුනානි කිමිති පුටං	404
කාලකුටිනො පරිකර්මා	358	බණ්ණා	350
කාලකුටිනො පරිකර්මා	557	බණ්ණානිහා	448
කාලකුටිනො පරිකර්මා		බණ්ණා වෙ මා උපවිච්ඡා	448
කාලකුටිනො පරිකර්මා	400	බණ්ණා	185, 284
කාලකුටිනො පරිකර්මා	557	බණ්ණායො	482
කාලකුටිනො පරිකර්මා	528	බයං විරුගං අමතං පණ්ණිහං	191
කාලකුටිනො පරිකර්මා	408	බලනො කාලී	411
කාලකුටිනො පරිකර්මා	558	බලිකා	116
කාලකුටිනො පරිකර්මා	538	බිසං කිසිකො සනිසා	
කාලකුටිනො පරිකර්මා	513	කිසිකො විස දුපපසුං	462
කාලකුටිනො පරිකර්මා	152	බිණ්ණා	255
කාලකුටිනො පරිකර්මා	358	බුද්ධකොති	112
කාලකුටිනො පරිකර්මා	534	බුද්ධං	450
කාලකුටිනො පරිකර්මා	238	බෙසෙත්තා	428
කාලකුටිනො පරිකර්මා	102	බො	265
කාලකුටිනො පරිකර්මා	317	ගමනාසොකොව සාගරං	293
කාලකුටිනො පරිකර්මා	25, 27	ගමනකො නං උදිකසිසං	379
කාලකුටිනො පරිකර්මා	461	ගමනාම	302
කාලකුටිනො පරිකර්මා	316	ගණාචරියං	390
කාලකුටිනො පරිකර්මා	226	ගණාමුලො	398
කාලකුටිනො පරිකර්මා	181	ගහමාසුසංඝියං	164
කාලකුටිනො පරිකර්මා	461	ගති සබ්බා සමුච්ඡිනා	337
කාලකුටිනො පරිකර්මා	316	ගති	518
කාලකුටිනො පරිකර්මා	527	ගතිසු	336
කාලකුටිනො පරිකර්මා	445	ගතො	481
කාලකුටිනො පරිකර්මා	96	ගතනානි පරිමුඡ්ඡා	381
කාලකුටිනො පරිකර්මා	206	ගතබ්බා	288
කාලකුටිනො පරිකර්මා	496	ගතාච්ඡායා	389
කාලකුටිනො පරිකර්මා	85	ගතායං	389

	පිටිවකානි.		පිටිවකානි.
ගරුහනති	283	වාරිතතං	531
ගරුසම්මනෙ	456	වංලෙ උපවංලෙ සිසුපවංලෙ	110
ගරුතං	432	විතත	425
ගලනතමිති	497	විතතකපි	352
ගහකාරක දිට්ඨිංසි	308	විතතකලි	425
ගහකාරකං ගවෙසනෙතා	308	විතතඤ්ච සුසමාගිතං	118
ගහට්ඨානං	149	විතතඤ්ච සුසමාගිතං මම	123
ගාථා	4	විතතතිමිතතස්ස නොවිදෙ	183
ගාමා	98	විතතහද්දක	330
ගාමං	320	විතතස්ස ච සන්ධිපනං	531
ගාරවො	413	විතතස්සප්පාදනොවිදෙ	528
ගාරවො භුපලබ්ගති	384	විතතිනාරෙ අපවිති යථාභූතං	531
නිද්ධා	145	විතතං	82
නිරිකඤ්ජෙර	505	විතතං මෙ සුසමාගිතං	26
නිරිගබ්බෙර	4, 6	විතතං විමුච්චි මෙ	379
නිරිතා	227	විතතං සුසමාගිතඤ්ච මයං	126
ගුහතවාතෙර	527	ප්‍රිහා	145
දුතතවාතෙර සුසංවුතො	232	වෙ	251
දුප්ඤ්ජෙන ගාලුතිනො	523	වෙනසො අභිපත්තිනො	493
ගොහම	237, 503	වෙනොසමිථනොවිදෙ	222
ගොහමි	502	වොදෙසි තරසාරපි	438
ගොහමො	131	ජ්ඣිසිං	492
සට්ටියනෙතා	218	ජ්දනං විප්පහාස	500
ව	394	ජ්ඤාරාගවසුපෙහා න මං	
වකුමිහා	453	ජනනති	473
වකුමිහා	394	ජඤ	398
වකුමිසාමි ඵකනො	505	ජනනා	27
වජ්ජින	199	ජනනා මෙ කුටිකා සුඛා	
වභුගඤ්චන	521	තිවාහා	126
වතතාරි	182	ජනනා	463
වතතාරෙ සභිපඨානෙ	291	ජනනං විවරෙථ	463
වඤ්ඤාසද්	379	ජථස්සාසනනෙ හිත්වා	232
වඤ්ඤ යථා දෙසිනාපුණ්ණ		ජථසිතොව මෙ පතොතා	249
මාසියා	399	ජමිපාසන	330
විපලො	278	ජෙතනුං	450
විමමකඤ්චකසනනොමො	523	ජඤ්ඤ	55
වරතො	464	ජට්ටිගුහස්ස	439
වරෙය්ස සංයොජනවිප්ප		ජනමෙවසිතො ජනො	269
මොකකි	263	ජනමිති	269
වාරිකා	170	ජනෙති	218

පිටිමකානි.	පිටිමකානි.
ජනෙන ජනිතෙන වා 270	තණ්හාජලො සමුගතො 398
ජනො 269	තණ්හාමුලෙනානුගතො 524
ජනො ජනෙන ගෙයියති 463	තණ්හාසලෙඛන ඔතිණෙණා 463
ගෙයෙති ව ජනො ජනං 269	තණ්හං පජගෙය්‍ය 532
ජනං ඔහාය ගව්ජනං 250	තතියෙ අනතරවය්‍යමිති 250
ගෙයෙතිවා ඔහුං ජනං 270	තතො 98, 379, 431, 450, 458, 469, 476, 493, 496, 527
ජරාය පරිවාරිතො 463	තතො විතං විමුච්චි මෙ 476
ජග සිංහං සමුය්‍යං 180	තතො මෙ ආයි සංවෙගො 438
ජගරුපෙන පව්ජනා 396	අඛ්‍යුතො ලොමහංසනො 438
ජති 255	තතො මෙ මනසිකාරො 450
ජතිමදෙන මනෙතාහං 456	යොනිසො උදපජ්ජත් 402
ජතියා සතතවය්‍යෙන ලබා මෙ උපසම්පදා 476	තතො සංඛං පටිලහිං 360
ජනො පණ්ඩරකෙතුනා 395	තත්ත කිං ජයතෙ මුනි 15
ජලපව්ජනා 512	තත්ත තත්ත 472
ජිහ්විතො 164	තත්තව පතීතං ජමා 191
ජිරමානෙන 402	තථාගතානං 217
ජිවිකතො 267	තද්වරං 99
ජිවිතං උපරුජ්ඣති 559	තද් නදි අජකරණී රමෙති මං 400
ජිවිතඤ්ඤා අධිමෙවන 416, 417	තද්ගං 450
ජුහාමි දකඛිණෙය්‍යය්‍යං 57	තප්පමානෙන 92
කාතරතො 460	තමොකබ්බො පද්ධිතො 250
කාතසොබ්බවසව්‍යතො 152	තයො සුචෙ 537
කාපිතා 237	තරණියෙ ව දකියෙ 392
කාය 108	තවනතිනෙ 413
කායති 112	තව සාසනෙ 413
කායාමි 452	තසමා 102, 315, 398, 439, 490
කායෙය්‍ය 102	තසමා පජනං උපධිං න කසිර 272
කායං 78, 183	තස්ස 195
ඤ්ඤා ව ධම්මෙසු විසෙසි අස්ස 433	තස්ස තස්සෙව දයාදෙ 265
ඤ්ඤවජ්ජනිපාතනො 454	තස්සත්වා පටිගායනති 392
ඤ්ඤතො 373	තස්ස මෙ 143, 172
ඤ්ඤො අත්ථො සුඛාවගො 263	තස්ස මෙවං විගරතො 313
සීතතො 45	තස්සා වසිත්ති ආසවා 202
විග්ගමානෙ 105	භවමුලා භවගාමිනො 338
තඤ්ඤාපි 114	තස්සා සඤ්ඤාය වාහසා 150
තණ්හා 284	තස්සාහං ධම්මං සුඛාන 72
තණ්හාජනජාදිතා 395	

පිටිකතානි.	පිටිකතානි.
තසාංගං වචනං සුභා 519	තෙති 502
තසොච සතො 236	තං 149, 170, 340
තසං විහාරම් 411	තං වයං 512
තසං විහාරම් අප්පමනො 127	ඵලං 187
තතිං 134	ථුණිකා ච පදුමිනා 308
තංච 293	දකිණිණියො 394
තාදිසං 82	දත්තසං 461
තාදිති 482	දකු 518
තාමතමදසකසුප්පතිණා 400	දබ්බා 45
තාති ච සුඛිනො විහරිසං 442	දබ්බං 85
තාගං විතතකලිං බ්‍රුමි 335	දමෙන 45, 543
තිසතො 464	දමිඤ්ඤ 542
තිසතති ජිහනමුලකා 189, 239	දලාවිටියො පරකකම් 402
තිසාති මම සාසනෙ 469	දලකලුසමපපිතො 372
තිණං තියො න මඤ්ඤති 350	දසසනායොපසංකම 479
තිණණං මෙ තාලපතතානං 128	දසසනං 168
ගඛනාතිරෙ කුටි කතා 249	දගරො 327
තිදිවමති 502	දඳිනො 497
තිරව්ජානසොනියා 375	දසිනං 4, 6
තිරියං සොලසපබ්බසො 238	දයාදෙ 70
තිසො විජ්ජා අනුප්පතතා 123	දසිගණපුරකතො 396
කතං බ්‍රහ්මසාසනං 123	දිසා මයා ධම්මධරා
කුසෙන විපෙනන 428	උපාසකා කාමා අතිවා ඉති
කුසොපදනෙ විහරං 119	ගාසමානා 313
විහරම් අනාසවො 119	දිනො 320
තෙ 78, 119, 165, 425, 476, 500	දිබ්බවකුචු විසොධිතං 439
තෙජනං 73	දිබ්බසොතඤ්ච පාපුණිං 439
තෙන 77, 178, 195, 480	දිබ්බති කාමෙති 502
තෙනජසෙන 482	දිවා 181
තෙන තෙනෙව චජති යෙන 202	දිසා 202
සුලං කලිමගරං 335	දිසවාන පාටිභිදති 438
තෙපි තපොච කිරිනති 265	දිසවා විතාසකං අග්ගං 456
තෙ මෙ ඉප්පකිංසු සකිකප්පා 172	දුකිකකකො 172
යදන්තො පාවිසිං කුටි 239	දුකිකකකො අනුප්පතො 239
විජ්ජාවිමුහරිං පච්චෙසං 139	දුකිකජනසං 172
තෙවිජ්ජාගං 222	දුකිකඤ්ච පච්චෙසියං 558
තෙසඤ්ඤතරො 352	දුකිකධම්මෙන මොනනා 557
තෙසමයං පච්චිමකො 529	දුකිකනතං 529
වරිමොයං සමුසංයො 325	දුකිකමච්චි 375
තෙ සෙලා රමගතති මං 224	දුකිකසං 181

පිටිකතාති.	
දුක්ඛස්ස පාරගු	548
දුක්ඛස්සාවගති.	495
දුක්ඛා කාමා	194
දුක්ඛා ජාති පුනපුනං	308, 373
දුක්ඛෙ	558
දුක්ඛිතං	164
දුක්ඛං නිගව්ඡයි	83
දුග්ගතෙ	385
දුග්ගතො පරිහිරති	466
දුට්ඨත්තං	254
දුග්ගමියො	45
දුන්නිකමො	161
දුප්පබ්බජ්ජං	220
දුමච්ඡායාය	146
දුමා	500
දුමාති	500
දුමමනො	519
දුමමෙධෙති	558
දුමමෙධො	181, 428
දෙවසංඝපුරකකිං	543
දෙවා	26, 126
දෙවා නමස්සන්ති	104
දෙවාපි පරචිත්තවිදු	487
දෙවෙ	497
දෙවො	126
දෙවො ව වසාති දෙවො ව	
ගඤ්ඤායති	314
දෙසෙන්නං ධම්මවුත්තමං	390
මිත්තං අත්තරවස්සානං	249
ධම්මාරූපා	271
ධම්ම	288
ධම්මිසත්තො	358
ධම්මි	450
ධම්මවාරි	397
ධම්මතා මමෙසා	315
ධම්මාදාසං	298, 445
ධම්මභූතෙති	482
ධම්මරජස්ස	443
ධම්මා	325
ධම්මානං පච්චියො යපාභූතං	531

පිටිකතාති.	
ධම්මෙ	56
ධම්මෙ සීතා	398
ධම්මෙන ව අලංභො යො	558
ධම්මෙන	503
ධම්මෙසු	53, 394
ධම්මො	397
ධම්මො	156, 252, 441
ධම්මං සුඤ්ඤාන	416
ධම්මො සංඝො ව පූජ්භො	304
ධරණී	122
ධාරෙය්‍ය	527
ධිතිමා	48
ධී	385
ධිරො	432
ධුතාප මච්චිනො සෙතං	
තලාගාරංව කුජ්ඣරො	373
ධුරෙ සුත්තො	557
ධුට්ඨපයානො මරණස්ස	523
ධංසනෙ	538
න ඉදං අනෙයෙන ජීවිතං	246
න උක්ඛිපෙ	332
න උය්‍යමෙ	485
නගග්ගෙසු	218
නගන්නරෙ	497
නගවිවරගතො	108
නගවිවරං	497
න ව කාශාමි විසෙක සත්ථං	209
නවත්තවණ්ණං පරිසාසු	
බ්‍යාගතෙ	332
න ව ලභෙ පිණ්ඩං	441
නවාහු න මෙ හවිස්සති න ව	
මෙ එතරති විජ්ජති	305
න තථාමතං සතරසං සුධන්නං	
යං මයජ්ජපරිභූතං	191
න තාව සුපිභුං හොති රතති	
නක්ඛත්තමාලිනී	317
න තාවාහං පණ්ඨිපතිං	438
න තං හොති	384
න ජි කොචි හවො නිවෙවා	243
න ජි තෙසං පියාපියං	559

	පිට්ඨකානි.
නඤ්ඤානි පුනරුත්ථානං	152, 175
නඤ්ඤානි දුට්ඨානං මම	360
නඤ්ඤානි භයං වා ජලනිකානං වා	
ලොමහංසො වා	315
නඤ්ඤානි නන්දනං භික්ඛං වසෙ	
වාසං විවක්ඛණො	212
නදනානං	4, 5
නදනානි මොරං සුසිඛා සුපෙ	
බුණා සුනිලගිව්‍යා සුබුණා	
සුගජ්ඣො	333
නදනානි	303
නදිං තෙරජරං අගා	416
න නිසිදෙ මුහුත්තමි තණ්හා	
සලෙල් අනුගතෙ	493
න නුතායං	217
න නුතා	302
න නුතානාගතං විතතං	335
න පරස්සපතිධාය කමමං	
මමසංස පාපකං	486
න පරෙ වචනා වොරෙ	487
න පිට්ඨකාමි	312
න බ්‍රාහ්මණො	261
න හෙ	496
න හං පුට්ඨිකං යථා	384
න මයං කප්පතෙ අජජ	480
න මයංසාමි තථාගතං	417
න මයංසංස	543
න මෙ අජො කුමාරිති	133
න මෙ තං එකං විතතං	121
න මො	119, 195
න යනානි	73
න රුද්ධං නිගමිත්තං තෙධ	
සොවනානි මානවා	557
න රෙ	353, 358
න ලසෙතුව දුබ්බං	
මහොසො	50
න වග්ගං	426
න වපබ්බජිතො	370
න ව නොතානි තෙ කායෙ	
යානි සඤ්ඤානි සබ්බද්ධ	385

	පිට්ඨකානි.
න විජ්ජති	166
න විරුහති	428
න වො	370
න සභායෙහ පාපෙන	197
න සාදිසං	388
න සුඛා කාමා	194
න සෙවනානි	549
න සො උපවදෙ කඤ්ඤි	528
න හාරස්සත්තනිබ්බන්ධො	523
න හි තානං නව විජ්ජතෙව	
අඤ්ඤං	451
න හ නිං කප්පම මතත	
මඤ්ඤාසි	322
නාගා	218
නාගො සබ්බාමසිසෙ වා	91, 358
නාඤ්ඤං පඤ්ඤං රසං බ්‍රහ්ම	527
නානාකුණපපටිපුරෙ	466
නානාජනපදං	102
නානාතො සමකං	456
නානිවසානි	463
නානිවෙලං පහාසෙය්‍ය	528
නායංසං පුබ්බං	481
නාධිගවේශ්‍ය	408
නානාජෙන ව නිබ්බුතා	265
නානාකුලමලසමුප්පන්නො	522
නාපගතං	53
නානාභාවො	524
නානිජනාමි සබ්බකපං අන	
රුද්ධං දෙසසංගිතං	120
නානිනඤ්ඤි ජිවිතං	319, 535
නානිනඤ්ඤි මරණං	319, 535
නාරියො	134
නාසෙය්‍යං	342
නාහාරෙ හදයස්ස සන්තිතො	246
නාගං එවෙන අභිකො	208
නිකානානි	74
නිකම්මං	373
නිකම්මකුත	164
නිග්ගහෙය්‍යාමි	170
නිග්ගහං අනුබ්බායං	
වොදිතා ඤාතයො මයා	356

පිළිබඳකාරි.	පිළිබඳකාරි.
නිව්වං දුලහපරකකමා	276 නො 87, 302
නිව්වං දුලහපරකකමො	421 නො ව පරිකම්පෙ ඡරෙ 332
නිද්දසිතා	69 නො රමෙ 170
නිපකො	183 නො-පිදිනා මහමානසමහවං 375
නිපතති	235 පකබුනො 372
නිපතෙ	169 පකම්මා 261
නිපතනොපු	169 පග්ගතිහනිමිහගසා 528
නිපුණං	84 පග්ගරතො 445
නිබ්බොධෙනති	78 පඛකපලිපා 188
නිබ්බනපො	497 පචලිතා 375
නිබ්බාණමතිහාරසෙ	549 පච්චකං 449
නිබ්බාණං	443 පච්චයං 479
නිබ්බාණං හදයසමිං ඔපිස	237 පච්චවෙනම් ඉමං කායං 445
නිබ්බද්ද සමතිඨථ	379 පච්චව්‍යධිං 81
නිබ්බිසං	535 පච්ඡා 439
නිබ්බුතිං	92, 453 පච්ඡාසා කවුකං ගොති 267
නිමිසං	92 පච්ඡාහනති සො පරෙ 260
නිරයාලො	497 පජ්ජාලිතො 36
නිරන්තො	523 පජ්ජාතිකරො 452
නිරයං අගඤ්ඤං	375 පඤ්චකපාසතානානං එක 291
නිරුපධි	493 රතනිං අනුසාරිං 291
නිරුකතො	439, 476 පඤ්චකාමගුණං 371
නිවහගො	482 පඤ්චකතියා පරිඤ්ඤා 189, 239
නිවානවුත්තරා	160 පඤ්චකතියෙ පරිඤ්ඤා 431
නිවාතා	26 පඤ්චබ්බිකෙනා තුරියෙන 446
නිවාපපුඤා	69 පඤ්ච වුත්තරි නාවසෙ 67
නිසිප්ථ	36, 497 පඤ්ච ඡෙද 67
නිසිද	451 පඤ්ච ජනෙ 67
නිවෙ	542 පඤ්චනිවරණෙ ගිතො 298
නිවං මනං කරතොන	542 පඤ්චපඤ්ඤාසවසානාති රතෙ 387
නිලබ්බවණ්ණං	60 ජලලමාරසිං 387
නිලා සුභිවා	78 පඤ්චසංඝාතිගො 67
නුපලබ්භති	443 පඤ්චාගාහං පබ්බජිතො 342
නෙකධාති	375 පඤ්ච ලිකතා 468
නෙකෙසං සංගතිනාවා	523 පඤ්ඤවා 158, 291
නෙකකමෙම	550 පඤ්ඤවා පන උත්තමො 539
නෙකකමමං දුඤ්ඤමෙමො	467 පඤ්ඤබලි 57
නෙහරා පඤ්ඤ	87 පඤ්ඤාස අත්තානං ජානාති 263
නෙවසඤ්ඤාසු අසඤ්ඤාසු සිතං	375 පඤ්ඤා සුභතිතිවර්ති 513
නෙසාදකොන	227 පඤ්ඤා 479

	පිටිකොනි.
පඤ්ඤා	35
පටිගච්ච	512
පටිසංඛිතං	433
පටිසල්ලානකාරණං	527
පඨමං	492
පඨවිං	71
පණ්ණවෙහි	473
පණ්ණිධි	493
පණ්ණිතෙහප්පදසතිහි	39, 40
පණ්ණිතො	214, 433
පණ්ණිතං චත මං සන්තං	371
පණ්ණවිසතිවස්සානි යතො	
පබ්බජිතො අහං	449
පතනනි	145
පතිඨා	538
පතිසීතො පඤ්චබලෙසු	426
පතිතා	145
පතිතිඨති	116
පතිස්සකා	110
පතිස්සතො	183
පතොතො මෙ ආසවකකයො	232,
	239, 244, 284
පත්ථයානො	537
පත්ථෙන්නො	377
පදනම්ණකමිමං	101
පදනම්ණං	79
පදං සන්තං	56
පතාදෙ නාම සො රාජ	288
පනනානි	531
පත්තකො නිසීදි	520
පපඤ්චසංඝාට්ඨකබ්බි	
වංගිනිං	496
පප්පය්‍ය	428, 559
පබ්බජිතො	81, 118
පබ්බජිං	156, 164, 216
පබ්බජං භුලසිචාන	215
පබ්බජ්‍යං අහං අයාමි	542
පබ්බතෙන	227
පබ්බාජෙචාන	476
පමනකවාරිනො	447

	පිටිකොනි.
පමනකවැඩුනා බඩා මවුරු	
කුමිනාමුබෙ	395
පමාද්‍යුපතිනො රජෙ	448
පමාදෙ රජෙ	448
පමුඛං සබ්බධම්මානං	538
පයතතොතො වොදපෙස්සාමි	426
පරපාණානි හිංසනි	353
පරමිතිනානුකම්පිනො	217
පරමං සනතිං	92, 428
පරලො	353
පරමාසෙන	416
පරික්ඛිතොතො ජරාය ව	464
පරිවාරකං	476
පරිවාරෙචා	199
පරිච්ඡේදණං	535
පරිච්ඡේදෙන	223
පරිජනනනි	345
පරිඤ්ඤාතා	284
පරිත්තරංසො	452
පරිත්තිකා	439
පරිත්තං දුරුමාරුක්ඛ යථා	
සීදෙ මහණණ්ණවෙ	268
පරිනිබ්බාසිස්සත්තාසවො	
	204, 428
පරිනිබ්බුතො	45
පරිනිතො	450
පරිපකකං	523
පරිපුණ්ණා සුභාවිතා	512
පරිපුය්‍ය කණ්හ	83
පරිභූතො	518, 542
පරියෙසනි	400
පරියෙසනි ලෙතං	400
පරිවජෙජ්‍ය ජනං	485
පරිවතතිසං	337
පරිපුස්සනි	428
පරිගරිය	502
පරිගායනි සබ්බමා	428
පරෙ	283, 383, 472, 487
පරෙ පසංසනනි	283
පලාලච්ඡන්තකො සෙය්‍යං	
යද්දෙසෙසු පුබ්බජිතො	331

පිළිබිඹු.	පිළිබිඹු.
පලෙඳි	400
පලෙඳිකන උපා විසි.	493
පවසා	126
පවිසගොවරේ	421
පවිසො	379
පවිවිතෙතනි	268
පවිවිතෙතා	528
පවිවෙකරසං විජනිය	183
පසකසිය	237
පසතං	426
පසාබජනො	161
පසංසං	537, 538
පසංසනනි	283
පසංසායං	558
පසංසිතං	489
පසා	35, 445
පසානි	512
පසානි පසො	141
පසා ධම්මපුබ්බතං	81, 340
පසානතු හං සාසියා	
කොලියා පවිජාමුඛං	
රෙහිණිං තාරයනතං	501
පසා විරියං පරකකමං	293, 343
පහනාන	496
පහාය භාමානි මනොරමානි	164
පහායානපපකො හොගෙ	276
පහිතහතා	276
පහිණා සුසමුගතා	457
පහිණො	174
පහිණො ජලසංඛාතො	255
පානානි ඤ්ඤො	217
පානිනවංසදයමිති	275
පානසිංසු	371
පාතාලා	188
පාතාලා පරිවජනා	188
පාදපෙ	338
පාදසි පාදපුඤ්ඤනිං	519
පාදකා ඔරුගිනාන	468
පාදකාරුඤ්ඤා වෙසිකා	468
පානං	512
පාපධම්මො	251
පාපමාවරං	538
පාපමිතෙත	377
පාපෙ	425
පාපං	177
පාමොජ්ජබහුලො	56
පාරගතං	332
පාසාදජායායං	479
පාසාදිකෙන වතෙතන	458
පිණ්ඩකාය	379, 527
පිණ්ඩකාය වරිකාමි අභි	
ජඝ්ඝාබලං මම	360
පිතුපිතා මයහං භූමංසි	503
පියනිමිතතං මනසිකරෙතො	202
පියකමි	96
පිතියා පුට්ඨරිඳෙ ගොගිසි	
සතනමුදගො	441
පිනිසුබෙන	421
පිණාන රසගනමුතතමං	209
පුතතන	178
පුතෙතා අපච්ඡෙදො තාදිනො	108
පුපුඅඤ්ඤවාදිනං	184
පුපුසිලා	223
පුත ගෙහං	308
පුත ජිවං මනො හි සො	114
පුතපාරුඤ්ඤා වඩකමං	381
පුතපුතං	375, 425
පුතරාගච්ඡෙන ඉධ	114
පුතරාගතා	145
පුබ්බ	177
පුබ්බනිවාසං ජනාමි	439
පුබ්බ ගතනි අත්තනා	260
පුරතො පච්ඡෙනො වා	504
පුරුණියා	131
පුරිකකිච්චානි	350
පුරුතතමං	512
පුරෙ	170, 518
පුතීකායො	523
පුතීකං	428
පුතීං	445
පුරෙ	385

	පිටිකිකාති.		පිටිකිකාති.
පෙට්ටි	537	බ්‍රිමෙන	453
පෙනලොකං	375	බ්‍රිමෙනු සභාරවතා	531
පොට්තිලං	85	බ්‍රිමො	416
පොසියො	98	බ්‍රිමං සරණමාගමං	388
පංසුකුලං ව විවරං	249	බොජ්ඣංගිකාති	421
ඵරමානො සමුස්සයං	421	බ්‍යාධිතං	164
ඵරුසුපකකමා	265	බ්‍යාභබ්බි.	542
ඵලගං	82	බ්‍රහ්මි	271
ථුට්ඨො ඩංසෙහි	91	බ්‍රහ්මවනෙ	91
ථුට්ඨො ව පිතිසුබෙන විපුලෙන	210	බ්‍රහ්ම	543
ථුසිචො	15	බ්‍රහ්මවරියා නුවිණෙණන	352
ථුසියං වතසො අපා		බ්‍රහ්මවරියෙන	543
මිඤ්ඤයො	441	බ්‍රහ්මනො පෙකධමානස්ස	
බලවා	426	තනො විතතං විමුච්චි මෙ	306
බලාකා	400	බ්‍රාහ්මණමුත්තමං	543
බලාති	421	බ්‍රාහ්මණං	543
බලිසෙනෙව අමුච්ඡරං	466	භගවා	184
බවෙහාදකෙ	444	භගවා තත් අගඤ්ඤි	519
බතිධ්වා	474	භගිරසානං	500
බතිධ්වා ව විපස්සති	474	භජෙය්‍යුත්තමපුස්සලෙ	377
බහුකුච්ඡසලලකිනෙන	227	භතකො යථා	534
බහුදෙවරතති.	431	භද්දෙන	500
බහුසුත්තා	352	භද්දියො	472
බහුසුත්තො	433	භද්දො	68
බහුං හි සො පසවති පුඤ්ඤං		භද්දං චො	448
තෙන තාදිසකො නරො	354	භයස්ස	77
බාලමි කරොතති පණ්ඩිතං	168	භවනෙතති සමුග්ගතා	255
බාලානං අභිනංගිතං	445	භවරුගප්පභානාය	106
බාහා පග්ගස්ස කාදුනො	449	භවරුගගතස්ස මෙ සතො	305
බාහාය මං ගගෙකාන	519	භවරුගො පුත මෙ ත විජ්ජති	305
බාහිරස්ස	548	භවා	416
බාහුසච්චං	531	භවාභවවසංගතා	557
බාහං ව ගෙකා	271	භවාභවෙ	559
බිලිබිලිකා	238	භවා සබ්බෙ සමුග්ගතා	152
බුබ්බුප්පමෙය්‍යං අනුස්සර		භවා සබ්බෙ පදුමිකා	185
පසනො	441	භවං අභිහාරකාසුංච	
බුබ්බර	119	ඤ්ඤෙන අනුපස්සකො	454
බුබ්බස්ස	70, 84	භාතා	518
බුබ්බස්ස පුත්තොමති	502	භාවයො	531
බුබ්බා	325	භාවයං	292

පිළිබිකාති.	පිළිබිකාති.
භාවිතත්තානං 4, 6, 11	මනසිකාශේරා යොතිසො 379
භාවිතා මම බොජ්ඣංගිනා 284	උදපජ්ජ 447
භාවෙති 496	මනුජස්ස 542
භාවෙනො සතිපඨානෙ 421	මනුස්සො 265
භික්ඛු මසතිණෙණාති වුච්චති 67	මනුස්සොස්ස දෙවෙස්ස 539
භික්ඛු තුවංසි 331	මනනසාණි 32
භික්ඛු 47	මම 53
භික්ඛු සිව්විකං ගහණං 404	මම සබ්බසමසුද්දාය 438
භිජ්ජතුයං කායො 402	මයං 152
භියොතා 218, 300	මයතින්ද්‍රියාති 328
භියොතා උඛාන සංවේගං 300	මරණෙ 74
අදිනො වගනෙ ධුරං 388	මලබ්ලසොකනාසනො 497
භුඤ්ජනො මාසිකං භත්තං 469	මහග්ගසො 69
භුඤ්ජ මානුසකෙ කාමෙ 79	මහතො 156
භුත්තා මධුපායාසං 87	මහපභං 39
භුසනාරතො 70	මහාඋකාරසමභාවො 523
භෙසකලාවනෙ 454	මහාකෙතුං පටංසයි 147
භොගඉස්සරියෙන ව 331	මහාජුතී 390
මගධා 293	මහාරසං 500
මග්ගමකධාති 77	මහාචීරො 150
මග්ගොන වජ්ජනති භික්ඛවො 184	මහාසමුද්දවෙණො 451
මග්ගොන නිබ්බාණගමො යථා අයං 156	මග්ගසකෙධා 538
මග්ගං 463	මා 178
මච්චිනාබ්භාගණො ලොකො 379	මා බො නිං කප්පට පචාලෙයි 321
මච්චිපාසංව මබ්බිතං 49	මාගධානං 542
මච්චිජ්ජස්ස 237	මා ව පමාදො 451
මජ්ඣිමනිකායෙ නාටි 379	මා නං අලසං 321
මජ්ඣිමනිකායෙ නාටිකා 450	මා නං උපකාණ්ණකමිති 350
මජ්ඣිමනිකායෙ නාටිකා 71	මා නං උපකාණ්ණකමිති 350
මජ්ඣිමනිකායෙ නාටිකා 278	මා නං උපකාණ්ණකමිති 350
මජ්ඣිමනිකායෙ නාටිකා 160	මා නං උපකාණ්ණකමිති 350
මජ්ඣිමනිකායෙ නාටිකා 164	මා නං උපකාණ්ණකමිති 350
මජ්ඣිමනිකායෙ නාටිකා 505	මා නං උපකාණ්ණකමිති 350
මජ්ඣිමනිකායෙ නාටිකා 358	මා නං උපකාණ්ණකමිති 350
මජ්ඣිමනිකායෙ නාටිකා 528	මා නං උපකාණ්ණකමිති 350
මජ්ඣිමනිකායෙ නාටිකා 105	මා නං උපකාණ්ණකමිති 350
මජ්ඣිමනිකායෙ නාටිකා 557	මා නං උපකාණ්ණකමිති 350
මද්දමනො 456	මා නං උපකාණ්ණකමිති 350

පිළිබිඹාති.		පිළිබිඹාති.	
මාලහාරි	468	යකෙකු බාල පසසංසනා	558
මාලිනී	373	යකෙකු ලාභො අධමමිකො	658
මාලුහෙරිතො	352	යකෙකුක සනතුපො	439
මා වො නලංච සොතොච		යතතෙතො	55
මාරො හජ් පුනපුනං	448	යතො	313
මා සාදෙසි තථාගතෙ	385	යතො අහං පබ්බජිතො	120
මාහං පුත භික්ෂුසිරො		යතො අහං පබ්බජිතො	
සසිසං	272	සමමාසමුඛසාසනෙ	306
මිගං නිලීනං කුටෙන	466	යත්	325
මිච්ඡාදිසි පභිණා මෙ	416	යත් හයං නාවතීසනී	77
මිච්ඡාදිසිං විවජ්ඣං	416	යථා	36, 96, 170, 408
මිත්තෙහ භජෙය්‍ය කල්‍යාණං		යථා අධො	445
සුඛාජ්චෙ අහන්දිතෙ	370	යථා ඉදං තථා එතං	445
මිත්තෙහි ව විරුජ්ඣති	392	යථා උඬං තථා අධො	446
මිත්තං ඉධ කල්‍යාණං	531	යථා එකග්ගචිත්තස්ස සමමා	
මිද්ධි	69	ධමමං විපස්සතො	446
මිඛෙන පකතො	381	යථා ගාමෙ තථා තයො	358
මුතීඛෙහති	472	යථා ගොතතා	13, 14
මුත්තො ඔසා ව ගන්ථා ව	188	යථා දිවා තථා රතනිං	446
මුතී	302	යථා දෙවො තථා දුරේ	358
මුතීතො	154	යථාධමමවිහාරිතො	13, 14
මෙ	74, 293, 379	යථාධමුත්තා	13
මෙත්තෙන විත්තෙන	354	යථාධමුත්තා සප්පකුසලා	13, 14, 15
මෙත්තං ව අභිජනාමි	553	යථානාමා	13, 14
මෙධාවි	537	යථාපි	68
මොසරුජ	330	යථාපි පබ්බතො සෙලො	554
මොසං	283	යථා පුරෙ තථා පච්ඡා	446
මොනපථෙපු සිකකතො	154	යථා බුඛෙන දෙසිතො	513
මොනිස්සං	293	යථා මුහවා	358
මොනෙන	293	යථාභුතං	185
මොරා	78	යථා මං ඔවදි	542
මොහකකයා	554	යථා රතනිං තථා දිවා	446
මොහච්ඡදනජාදිතො	524	යථාසුඛං	26
මොහා සබ්බෙ පභිණා මෙ	417	යථාසුනිතං	126, 411
මංසපෙසි විසිසරං	402	යදන්තියං	58
මංසලෙපෙන ලෙපිතො	523	යද්‍ය	69, 252, 383, 400, 492
යකුකු	535	යසො ව අපබුඞ්ගං	
යකුකු මෙ ආසවා බිණා	394	විකුසුකුකං අයසො ව යො	558
යකුකුමහි	394	යසොචං භාවිතං විතතං	316
යකුකු ජිවෙ අධමමියං	559	යාති දිසොදිසං	538
		යාය	302

පිස්සකානි.	
යාය ආසාය නිසාමි	501
යාවනොත් සමාගතා	448
යාපු සව්ව. සුදුලලහං	257
යාහු රසෙ සමුක්කසො	548
උජං	408
යුඤ්ජනි	327
යුඤ්ජ චුච්චසාසනෙ	373
යුතතයොගො සදා සියා	529
යෙ	265
යෙ ආගතානං විනයනනි	
කඤ්ඤං	36
යෙ ව බො	386
යෙ ව සොසෙන අනුගු	473
යෙ ව තත් විජනනානි	383
යෙ ව දුකෙති සුඛසමිඤ්ඤ	
මජ්ඣෙ සිබ්බනිමිච්චගු	557
යෙත	538
යෙත යෙත	178
යෙත වාහි දිසොදිසාං	538
යෙනෙව මග්ගෙන	481
යෙමං කායං මමායනානි	524
යෙමං කායං විවජ්ජනානි	
ගුප්ඵතතං ව පනතං	524
යෙමං රුපෙන පාමිංසු	473
යෙසායං	479
යෙසං	133, 514
යෙසං අත්ථො හාහිං ගච්ඡති	
තාරිසො	133
යෙහයං දෙසිතො ධම්මො	482
යො	45, 51, 151, 327, 432
යො කාමෙ කාමයනි	
දුක්ඛං සො කාමයනි	194
යො කුඛං පටිකුජ්ඣනි	461
යොගකෙමිපපෙසු	
කොවිදෙසි	452
යොගකෙමිසං පතනියා	298
යොගකෙමිසං පථසං	
කොවිදෙ	156
යොගිපිනිකරං	505
යො දකුකාලෙ තරති	392
යොධි හොවි ම භුසෙසු	353

පිස්සකානි	
යොනිසො	170
යොනිසො උදපජ්ජති	396
යොනිසො පටිපජ්ජන්ති	
හවෙ විතතං උදබ්බති.	279
යොපානුදී	49
යො පුබ්බෙ කරණියානි	
පච්ඡා සො කානුමිච්ඡති	346
යො වෙ අවිවා උපධිං	
කරුණි	272
යොවෙහා	466
යො වෙ තං-පෙ-දුරව්වයං	448
යොහං	285
යං	389, 394, 433, 447
යං කරුණි	265
යං නිව්වං දලහවිරසෙන	292
යං නිව්වං බොබුමිච්ඡතා	292
යං නිඤ්ඤි සිපිලං කමමං	383
යං වෙත්ථ අසං පභිරුපං	
සාමඤ්ඤං අජ්ඣුපගතස්ස	530
යං වෙ බාලපසංසකා	558
යනානි	102
යං පන්ඨානො ධම්මෙසු	
උපජ්ඣායො අනුගාහි	
අමතං අභිකඤ්ඤානං	413
යං මයා	418
යං මයා අජ්ජ පටිභුතතං	191
යං මයා පකතං කමමං	175
යං සඤ්ඤං	338
යං හි එකෙ ජ්ඣුච්ඡනානි	
මතං දිස්සාන පාපකං	404
රක්ඛති	397
රකෙය්ස	537
රක්ඛං	48
රජ්ජනානිපි විරජ්ජනානි	360
රඤ්ඤං අහස්ස පඤ්ඤ	548
රතතිඤ්චා	68
රතතිඤ්චං	180
රතනියා	542
රතාසව්වසනෙ	493
රක්ඛං	512
රමණියා මෙ කුටිසා	133

පිටිබිකානි.	පිටිබිකානි.
රමනති බමමරනියා	වන්දියාං බහුකං ජනං 542
තින්ධාන ලොකියං රතීං 276	වමනිනො 542
රමමිනෙසු නො රමෙ 170	වයො 235
රමමිනොපි පක්කමෙ 212	වරහයදමකුසලො 426
රමයනති මං 60	වසිතමෙ 535
රහඤ්ච තෙසං න බලනී 313	වසෙ අවසමානෙසු 170
ජෙත්තං 313	වසෙ ව තමනි ජනයෙථ 432
රහො සමනිවිජ්ඣති 254	පෙමං 432
රාහුලභද්දෙති මං විදු 394	වසානි 126
රාකබ්බුලගහනං 237	වසා 26
රාපිරා 60	වෘතරේගාහිනිනො 421
රාපිරං 408	වෘති මාලුනො 122
රාපබායුසු 375	වෘතරං විශ ලෙපෙන 466
රාපං 202, 236	වෘතිනං 531
රොගං 481	වෘසි තං පබ්බජිනො 469
ලහා වා 452	වෘලගං උසුතා යථා 84
ලබාන උපසම්පදා 402	වෘලමගනිසෙවිතෙ 535
ලහතෙ 99	වෘලමගනිසෙවිතං 527
ලහුකො වත මෙ කායො 210	වෘලං විශ වෙධි 110
ලාභාලාභෙන මජ්ඣිකා 207	විකම්භො ජනිතංසාරෙ 186
ලාභී 251	තත්තිදුති පුනබ්බවො 186
ලුබ්බි අභිසමෙහානො 421	විගතබ්බිලො 497
ලුබ්බෙනපි වා 527	විවකම්භො 40
ලුබ්බං 527	විවරනා 102
ලොකං 400	විවිකිව්ඡා 166
ලොකමනි ව අනභිරතී 532	විවිතවෘතෙය්වවංසකානං 496
ලොකායා 55	විජනනා 98
ලොකෙ 371, 559	විජනනති ව යෙ බමමං 383
වචනඤ්ඤා 432	ආතුරෙසු අනාතුරා 383
වජ්ජනි 77	විජනෙය්ස සකං අත්ථං 530
වබ්බිතගො 161	විජිනාපි 45, 48
වබ්බිතනි කට්ඨං භොරං 466	විජ්ජාය 448
වඤ්ඤානං 408	විජ්ජනා 108
වඤ්ඤං 538	විජ්ජනා වරති නහෙ 122
වත 187	විඤ්ඤාණානං පරිග්ගහෙ 454
වතවරියාහි 476	විතකෙක උපරුඤ්ඤානො 497
වත්තපසුනො 87	විතිඤ්ඤාකමෙධා 45
වධං වරිග්ග තෙ කාම 257	විතතිලාභං 536
වතසණ්ඩමනි 472	විදු 479
වනො වසනො 506	විද්දෙසුනො 512
වන්දියං 479	විතමසනො 462

පිටිකරානි.	පිටිකරානි.
විනෙය්‍ය සාරමයං 102	විහාරං පාවිසි 431
විපරියාදික්කතං විතතං 308	විහාරං මෙ පටිසංඝ වෙනසො 342
විපසංඝිත්වා 15	පණ්ඩි අනු 493
විපසංඝි 481	විහාසිං අපරාජිතො 473
විපුලෙන 421	විණාහි 497
විප්පමුත්තොසි සබ්බසි 119	විනාදදරො 261
විප්පමුත්තං කිලෙසෙහි 468	විනංසෙතොව පකඛිමා 303
විභූසිතා 306	වීරා 388
විමුච්චමානො උග්ගච්චිං 430	වුග්ගමානො මගොසෙත 187
විමුත්තො චච්චි අනාසවො 179	වුග්ගමානො මගොසෙව 255
විරජං 316	වුසිතං ජනසාසනං 432
විරතතං රජතියෙසු 386	වෙ 51
විරාජනා 426	වෙදගු 454
විරියධුර්නිග්ගහිතො 377	වෙදනානං විඤ්ඤප්පනො 108
විවඤ්ඤා 463	වෙහාරස්ස ච පණ්ඩිවස්ස ච 538
විවචං 108	වෙලා 79
විවරං 527	වෙළුගුච්චිසම්මං 265
විවිචනං 218	වෙසමස්සෙත 520
විවෙකකාමස්ස 80, 85	වෙහාසා 110
විවෙකමනුමුග්ගයං 495	වො 497
විසතතිතා 497	ව්‍යානතිතනො වා 396
විසල්ලො 414	සකපුත්තස්ස මාතරං 481
විසාරදු 413	සකලං 503
විසුඛඤ්ඤා 538	සකකා 325
විසොධයෙ 350	සකකායා 276
විසංඝාතමනෙත 166	සකකාපුත්තා 195
විසංඝවනො හතො තතො 421	සකාරුචස්ස පුත්තො 408
විහරිස්සාමි 421	සගඛිතං 375
විහරිස්සාමි කාතනො 13	සග්ගකායමගමං සකිං සකිං 531
විහරිංසු 54	සග්ගෙ ච මොදනං 386
විහරි 532	සග්ගෙපි තෙ න රජ්ජනති 199
විහරෙය්‍ය විප්පමුත්තො 421	කිමඛිත පත මානුසෙ 149
විහරං 121	සග්ගෙසු 207
විහවිහාහිතදිනෙ 431	සකිකලිතං ඛිනුති වස්සෙහි 352
විහාරකුසල්ලො 381	සකිකරෙසු සංකිලිස්සමානසෙ 370
විහාරතො ත තික්ඛමෙ 431	සකිකමවිජයෙන ච 348
විහාරා 431	සකිකසමිං විහරති 184
විහාරෙ 431	සකිකකං තාතිමඤ්ඤාය 348
විහාරෙ ච සභාවසිං 476	විවරං පානගොජනං 184
විහාරං 476	සකිකං 184

	පිටිබිකාති.
සවෙ බාවති හෙ විතන.	462
සවෙ රතී. නාබිගවෙත්ය	
තත්ථ	263
සව්වානං අභිසමයො	531
සව්විකතො සයං ධම්මො	
අතීතිහො	413
සඤ්ඤමෙන	537
සසිකණ්ඩරසමිකො	523
සණ්ඨානවණ්ණරූපෙන	456
සණ්ඨාන	469
සනතං සමාගිතො	330
සනපලං	200
සනභෙණ්ඩු	288
සතරසං	191
සතරාථිකං	200
සභලකඛණධාරිතො	213
සභලිඛසං	213
සති පඤ්ඤ ව මෙ වුඨා	118
සතිපට්ඨානගොචරො	204
සතිමා	291
සතිමුඨා	202
සති මෙ උපපජ්ජථ	90
සග්ගා තං නිබ්බූතං	426
සහො	150
සතතා	291
සතති යා විය	105
සත්ථා	184
සත්ථා ව පරිවිණේණා මෙ	303
සත්ථා තෙ දුලලභො ලඛො	
මානන්තේ මං නියොජයි	335
සත්ථා නො අමතස්ස හොවිදො	77
සත්ථාරං	492
සත්ථිං ව හෙත්වා	271
සත්ථිනො	252
සත්ථිං වා අභරිස්සාමි	449
සදන්තො	222, 413
සද්ද	101
සද්ද වෙ රකඛිතබ්බාසු	257
සද්ද සතීමතො	154
සදෙරිතා	375
සද්දං	203

	පිටිබිකාති
සඬාය	118, 135, 370
සඬං-පෙ-සාසනං	490
සනතිහෙ	150
සනතිහෙ හොති නිබ්බාණං	444
සනතුසිතො	45, 47
සන්ථිතාන සංඝාපිං	
සෙය්‍යං කප්පසි	431
සනිංවිසං	172
සපදානං	527
සපඤ්ඤ	13, 14, 303
සපඤ්ඤ අතදිතා	14
සප්පුරිසා	304
සබ්බභූතානුකම්පනො	553
සබ්බමෙනං පරිකඛිණං	175
සබ්බරතනිං	181
සබ්බසො	166
සබ්බසොච න විජ්ජති	166
සබ්බඤ්ඤාතා ඤ්ණවරෙන	
දෙසිතං	156
සබ්බත්ථ	96
සබ්බපාණානුකම්පති	354
සබ්බධම්මානපාරගු	150
සමුගමවාරිසු	443
සබ්බා තෙ ථාසුභා හඤ්ඤා	308
සබ්බාතිපි වෙ ඔස්සරෙය්‍ය	408
සබ්බාහරණභූසිතො	235
සබ්බාසවෙ	497
සබ්බ මානා විසංභවා	188
සබ්බ යාවනොත්ථ සමාගතා	373
සබ්බෙසු ධම්මෙසු	
අනුපලිතො	55
සබ්බෙසු පාණෙසු	96
සබ්බො දොසො	174
සබ්බො මෙ විගතො මොහො	174
සබ්බො රුහො	174
සබ්බං තණ්හං	493
සබ්බං පාපං පවාහයිං	419
සබ්බං සුණ්ඛාති සොතෙන	487
සබ්බිඤ්ච	39
සමිඛිභූතා	502

පිළිබිඹුකානි.		පිළිබිඹුකානි.	
සමජීවිනෝ	461	සමමුතියා	480
සමණුපාසනායා ව	354	සමෙමාහා	371
සමතිවිජ්ඣාති	254	සයථාපි	451
සමතතා	481	සයමානෝපි	197
සමතතාවරණෝ	474	සයං	184
සමථං අනුසුඤ්ඤයා	528	සරණාගමනං පසා පසා	
සමතතතෝ සබ්බා දිසා		බමමසුබමමතං	388
පවනති	500	සරභුං	104
සමයෝ	500	සරිරජ	425
සමච්චාකිනෝ	398	සරිරසුබගිබසා	226
සමසිනෝ	497	සරිරං පච්චවෙකකිසං	297
සමාධිඤ්ඤා විරුධෙනති	102	සරෙ හතෙති හජිතා	480
සමාධිං නාගිගච්ඡන්ති	207	සචිසංවසාසනිකෝ	216
සමාසෙථ	39	සාගතං	53
සමාගිතතො	47	සාගතං වත මෙ ආසි	389
සමාගිනෝ	57	සාථජ්ඣ බමෙමසු උකකථො	548
සමුද්දෙව සීතෝ	433	සවෙ සොසෙන වුග්ගති	474
සමුනාමය	88	සවෙ තාදිසකෝ භිකු	489
සමුනාමයං	88	සවෙ භිකු සුබං සෙති	535
සමුසායං	445	සහසාකණ්ඩා	288
සමුලකෙ ආසවෙ පදලෙයා	532	සහසාකතිතභුං	520
සමුලං තණ්හං අබ්බුග්ග	472	සහායනා	276
සමුගතෝ	174	සා	502
සමුගති.	439	සාධිසාමහංසෙව නාඤ්ඤා	
සමෙකමානා	512	අඤ්ඤාසා කාරකෝ	505
සමපනති ව විපතානා	524	සාධු	101, 168
සමපනතසංඝා	331	සාධුවරිතකං	101
සමපරිවතසාසි	69	සාධු හි කිර මෙ මානා	
සමපාදෙථපමාදෙන	555	පතොදං උපදංසසි	414
සමච්චමෙවග්ගං	538	සානුං පටිගම්සාමී	80
සමච්චො	269	සාමිවි.	479
සමුඛං	389	සා මෙ ආසුපසමපද	476
සමොධිං	414	සාරතතවිතො වෙදෙති	202
සමහවා	375	සාසනසම්. අපෙබවා	519
සමමදඤ්ඤා විමුතතායා	461	සාසනං	217
සමමපථානසමපනො	204	සාසු සුමුතතිනොමි	112
සමමසනො බන්ධානං		සිකවා	413
උදයබ්බයං	80	සිකවාපද නො පඤ්ඤාහතා	
සමමා විතතං විමුච්චති	550	ගොතමෙන යසාසිතා	480
සමමිතහාණි	332	සිකවාසාච්චසමාපනො	492

පිළිබිඹුකරු.

සිකඩාවිපුලං සමාදානං	531
සිකෙබ්ව විනායං බ්‍රුධො	370
සිකඩං	449
සිබිනො	78
සිබ්	68
සිඤ්ඤාති	122
සිප්පිකාතිරුතෙති ව	121
සිවාරි	178
සිවං	496
සිතවනෙ	505
සිතවනං	47
සිතවාතනද්විතකලිතා	78
සිතවාරි	60
සිතිභූතොසම් නිබ්බුතො	174
සීලමයං ගතං	87
සීලමෙව ඉධ අග්ගං	539
සීලමෙවිධ සිකෙබ්ව අසම්මානෙ	537
සීලවතුපපනෙනා	57
ලං	158, 531
සීලං බලං අප්පට්ඨං	538
සීලං සමාධි පඤ්ඤා ව	
පාරිසුරිං න ගවස්ති	548
සිසඤ්ඤා හෙතො ද්විථාලිකං වා	271
සිහ	180
සිහනාදං නදිසාම බ්‍රුධ	
සෙසසා සමමුඛා	302
සිහානං	4
සිහානං ව	1, 5
සිහො සෙලගුහායං වා	431
සුකලාරූපො සුමනසා	
සුඛායතං	334
සුඛතො	99
සුඛං	350, 501
සුඛා සො ධංසතෙ සානා	
පච්ඡා ව මනුත්තප්පති	346
සුඛිතො ධම්මරසෙන	
තප්පිනො	209
සුඛි	497
සුඛෙ	558
සුඛෙධිනො	476

පිළිබිඹුකරු.

සුඛෙ ලබෙ තිරුමසෙ	68
සුඛං	99, 397
සුඛං වෙ ජිව්තුං ඉච්ඡ	
සාමඤ්ඤාසම්මං අපෙක්ඛවා	348
සුඛං සුපනති බ්‍රුතයො සෙ	
ඉච්ඡිසු න බ්‍රහ්මරෙ	256
සුච්ඡේණා	397
සුච්ඡානාරච්ඡදා	400
සුච්ඡාර	60
සුඤ්ඤාතො අනිමිත්තො වා	192
සුඤ්ඤා	4, 6, 373
සුතා ධම්මා	305
සුතං	101
සුතං පඤ්ඤාය වසින්නං	263
සුතතං	78
සුත්වා	84
සුත්වාන	156
සුත්වාන පටිපත්තිසාං	
අඤ්ඤං අමනොගධං	305
සුදෙසිතො	453
සුදං	28
සුඤ්ඤාමසා	529
සුභිමග්ගං අජනනො	
අසාසිං අමරං තපං	340
සුනිකම්මො-පෙ-අච්ඡිතං පදං	334
සුනිසිනො	149
සුපිනාන	181
සුප්පට්ඨිනෙ	505
සුබ්බතො	332
සුභාසිතං	84
සුභාසිතසා සිකෙබ්ව	354
සුභිකඩාති	178
සුගුති	28
සුමුත්තිකො	112
සුසිසෙන	352
සුසුබෙන	352
සුවලාගනං නහං	334
සුවසනා	379
සුවසනො	235
සුවිද්වා	375
සුවිලිනො	235

පිළිබිඹුකාරි.		පිළිබිඹුකාරි.	
සුවිසුඛපණ්ණාසක	400	සොවණ්ණං	200
සුවිහිතානදස්සනං	168	සංකප්පං නාභිජනාමි	535
සුසද්දලාචාපි මගාමහි අයං	334	සංකසාරං	383
සුසමාරඛා	549	සංකාරපුඤ්ජා	527
සුසමුහනා	284	සංකිලිඨං	383
සුසංවිරුලා	218	සංඛතා	375
සුසංවුතො	527	සංඝමජ්ඣමහි	528
සුසු	161	සංඝාවිචුරමුණ්ඩහිතභොජී	452
සුසුමුමනිපුණ්ණදස්සනා	160	සංඝෙ පසාදෙ යස්සති	489
සුසුඛං වත	346	සංඝං	441
සුසුතා	413	සංකුසො	527
සුසුසා	262	සංයමෙත	543
සුසුසා ව ගරුතං	531	සංයුගං	557
සුගතං ගතති අත්තානං	261	සංවිභතොසු	53
සු	181, 184	සංවිරුලාමහි	338
සුලමාරෙපමානකං	33	සංසරං	336, 374
සෙට්ඨෙ අප්පනමානසො	342	සංසාරං උපගාමිනො	203
සෙනාසනං	527	සංසාර විනාශිකතා	337
සෙනං	49	සංසෙවිතවුඩසිලිතා	160
සෙය්‍යං	331	සංගරිත්ථාන පාණයො	479
සෙවෙඨ පඤ්ඤා සෙනාසනං	263	ගඤ්ඤාති නිවමිත්තනානො	464
සෙසකෙන	199	ගතනෙත්තො	197
සෙසකෙනමහි නිබ්බුතො	199	ගතනෙත්තොසම්මි	197
සෙලා	60	ගජ්ඣං	425
සො	71, 156, 432, 433	ගජ්ඣං	505
සො කප්පෙති	451	ගරිතාමයො	288
සොකා න භවතති නාදිනො	154	ගරිතොභාසො	338
සොකාපිගහො	178	ගවෙ	327
සො ඛණ්ණසංසාරෙ නවත්ති	398	හි	160, 195, 375
සො ව මෙ භගවා දිසො	431	හිත්වා	200
සො නො අපඤ්ඤා අනුප්පනෙත්තා	302	හිත්වා ගිහි තිං	206
සොපලවහි	447	හිත්වා නිවමිත්තො	226
සොමං ලොකං පභාසෙති	513	හුරං	54
අභ්‍යා මුත්තොව වජ්ජිමා	513	ගෙමනතිකසිහකාල	330
සොයං රෙගො දිසො	481	ගෙමනතිකා	331
වමනකප්පොතිදෙවස්ස	481	ගෙසසත්තාපාතිකො අයං	476
		ගොති	251

සංස්කෘත, නාමානං අනුකතමණිකා.

INDEX OF PROPER NAMES.

පිළිබිඹුකාරී.	පිළිබිඹුකාරී.
අභිදාන 91	උතතිය(සේර) 89, 123, 202.
අභිනවිකතාරමාජ(සේර) 339	උදෙන 148, 245.
අභ්‍යසනතු 536	උදෙති 483
අජිත(සේර) 68, 70, 73.	උපවාලා 110
අජිත 250	උපවාන(සේර) 308, 311.
අජුත(සේර) 186	උපසන්න 336
අඤ්ඤාකොණි(සේර) 37, 140.	උපසෙන(සේර) 525, 526.
අඤ්ඤාවතිය(සේර) 127, 129, 130, 132.	උපාලිසේර 323, 360, 363.
අපදසි 49, 47, 58, 59, 111, 132, 139, 153, 179, 185, 189, 276, 277, 326, 328, 329, 330, 355, 421.	උරුවෙලකසුප 67, 415, 434, 437.
අධිමුත්ත(සේර) 224, 227.	උරුවෙලකසුපසේර 159, 388.
අනන්තජිත 182	උසනසේර 217, 218, 319.
අනාඨපිණ්ඩික 23, 69, 529.	එකධම්මසවණිය(සේර) 151, 152.
අනුරාධ(සේර) 82, 457, 458.	එකවිහාරික(සේර) 503
අනුපම(සේර) 384, 335.	එකදතිය(සේර) 153
අනොමදසු 191, 300, 301, 343, 344, 355, 511, 545.	එරක(සේර) 192, 193.
අපරගොතම(සේර) 529	මජ්ඣ 48
අනග(සේර) 83, 201.	කකුසඬු 91, 95, 235, 236, 381, 382, 384, 442, 443, 481.
අභිභූත(සේර) 3.2	කසිබාසේරවන 33, 31, 37.
අමබපාලි 146	කඩ්ඩායන 483
අරුණබල 119	කසුප (බුඩ්) (සේර) 13, 25, 40, 43, 46, 48, 50, 54, 58, 62, 70, 80, 85, 92, 103, 122, 123, 127, 138, 151, 153, 161, 175, 177, 230, 305, 306, 322, 323, 343, 386, 405, 470, 481, 483, 503, 544.
අසුලායණ 31	කණ්ණදින(සේර) 303, 304.
ආතුම(සේර) 160, 162.	කප්පවකුර(සේර) 320
ආනන්ද 4, 11, 351.	කප්පසේර 524
ඉසිදත්ත(සේර) 238, 312.	කප්පිත 507
උකෙඛ්‍යකවම්මිසසේර 147	කානියානි(සේර) 450
උග්ග(සේර) 174	කාලි 271
උජ්ඣ 48	කාලදසි(සේර) 497, 498.
උජ්ඣ(සේර) 118	කිකි 151
උතතර (සේර) 240, 283, 284.	කිම්බිල(සේර) 235, 275.
උතතරපාල(සේර) 371	

පිඵඵකානි.

පිඵඵකානි.

කුටිකණ්ණ 429
 කුටිඵිගාරියඵේර 129, 130.
 කුණ්ඩානඵේර 62, 66.
 කුණ්ඩල (ඵේර) 71, 72.
 කුමා 100
 කුමාපුතත(ඵේර) 100, 102.
 කුමාපුතතඝගාය(ඵේර) 101
 කුමාරකසුප(ඵේර) 322, 323
 කුලඵේර 444
 කෙසඵ 185
 කොකිල 470
 කොහිභ 30, 31.
 කොණාගමණ 103, 481.
 කොසලරඤ්ඤ 266
 කොසලඵිගාරිඵේර 134
 කොසිය 20
 කොසිය(ඵේර) 431
 ඛණ්ඩපුමණ(ඵේර) 198
 ඛදිරඵතියරෙඵත(ඵේර) 108,
 110, 151.
 ඛිතක(ඵේර) 350, 315.
 බුඵ්ඵසොහිත(ඵේර) 350, 351.
 ඛෙතතපාලක 129
 ගඛගාරිඵිය(ඵේර) 248
 ගගාකසුප(ඵේර) 417, 435, 437
 ගඵඵසඵිඵේර 103
 ගඵතරතිරියඵේර 91
 ගිරිමානඤ්ඤ(ඵේර) 409
 ගොභම (බුඛ) (සඤ්ඤ) (ඵේර) 13,
 19, 22, 29, 30, 33, 34, 37, 43,
 76, 109, 135, 158, 173, 228,
 256, 345, 374, 481, 490.
 ගොදතත(ඵේර) 55
 ගොඵක 123, 126.
 ගොපාලසෙසි 48
 ගොසාල(ඵේර) 79
 ඵකබුපාලඵේර 195
 ඵණ්ඩපාඵේර 483
 ඵඤ්ඤ(ඵේර) 85, 395.
 ඵඤ්ඤඵ 31

ඵඵසක 109
 ඵාලා 110
 ඵතතක(ඵේර) 177
 ඵුඤ්ඤ 25, 198, 262.
 ඵුලපඵක(ඵේර) 490, 491, 415.
 ඵුලපාල 195, 197.
 ඵුලක(ඵේර) 333
 ඵුලගඵඵඵ(ඵේර) 55, 56.
 ඵුලපාලිභ 198
 ඵතත(ඵේර) 155
 ඵඵබුක(ඵේර) 386
 ඵඵබුගාමියපුතත 86
 ඵේත 23
 ඵේතත(ඵේර) 219, 455.
 තපස 48
 තපසුභලලිකා 49
 තාරණ 109
 තියු(ඵේර) 80, 81, 96, 97, 105,
 106, 118, 119, 206, 212, 272,
 273, 297, 353, 386.
 දතත 248
 දබ්බ 41, 42, 43, 44.
 දබ්බකුමාර 41
 දබ්බඵේර 40, 41.
 දබ්බමලපුතත 41, 42.
 දසකඵේර 68
 දෙඵල 280, 368.
 දෙඵසභ(ඵේර) 187, 203.
 ඛතිය(ඵේර) 347
 ඛමඵදසි 190
 ඛමඵපාල(ඵේර) 326
 ඛමඵසඵ(ඵේර) 214
 ඛමඵසඵඵඵ(ඵේර) 215
 ඛමඵසොක 504
 ඛමඵක(ඵේර) 396, 397
 ඛානමාණඵ 63
 නදිකසුප(ඵේර) 415, 437.
 නඤ්ඤ(ඵේර) 100, 276, 277.
 නඤ්ඤ(ඵේර) 299, 384.
 නඤ්ඤාපස 17, 18, 19.
 නඤ්ඤමාණඵ 17

පිළිබිඹාති.

නැඟිය(නේර) 82
 නගානක(මුනි) 459
 නාගදත්ත 138
 නාගසමාල(නේර) 378
 නාගිත(නේර) 182
 නාරද 183, 247, 258.
 නිගණ්ඨනාථපුත්ත 83
 නිග්‍රොධ(නේර) 74, 75.
 නිසභ(නේර) 318
 නීත(නේර) 180
 පකකනේර 144
 පච්චය(නේර) 341
 පදුම 335
 පදුමිත්තර 17, 21, 29, 33, 34, 37,
 38, 40, 42, 51, 55, 56, 57, 62,
 65, 67, 77, 82, 83, 92, 93, 109,
 127, 128, 129, 130, 131, 132,
 134, 135, 140, 151, 167, 173,
 177, 180, 181, 183, 198, 209,
 210, 214, 224, 244, 248, 249,
 253, 266, 276, 279, 285, 288,
 308, 322, 323, 328, 348, 350,
 360, 361, 376, 377, 378, 380,
 384, 392, 393, 415, 419, 422,
 427, 429, 434, 435, 465, 469,
 470, 474, 483, 490, 497, 498,
 507, 509, 516, 525.
 පරිපුණ්ණක(නේර) 190
 පවිඨනේර 185
 පසෙනදිකොසල 111
 පසුක(නේර) 355
 පාරසරිය 229
 පිණ්ඩාලභාරවාජනේර 244
 පිඨස්සුගනේර 168
 පියදසි 74, 75, 191, 192, 229,
 230, 231, 272, 273.
 පිලිඤ්ච(නේර) 51, 53.
 පුකකුස 44, 200.
 පුණ්ණ(නේර) 37, 38, 156, 157,
 පුණ්ණක 158

පිළිබිඹාති.

පුණ්ණමාස(නේර) 53, 54, 297.
 පුප්ඵිකුර 151
 පොකකරසාති 119
 පොසිය(නේර) 96, 97, 98.
 පංචාලිපුත්ත 331
 පුසු 469
 බිකකුල(නේර) 343, 344.
 බාල(නේර) 207
 බාවරි 73
 බාගිය 44
 බිඞ්ඞසාර 24, 83, 107, 125, 146,
 147, 200, 409, 536.
 බෙලඬ්ඞසිසනේර 67
 බෙලඬ්ඞනික(නේර) 205
 බුභ්භදත්ත(නේර) 460
 බුභ්භාසු 119
 බුභ්භාලි(නේර) 327
 භගු(නේර) 380
 භගු(නේර) 474
 භගු(නේර) 285
 භගු(නේර) 470
 භලලිය(නේර) 48, 49.
 භාරත 300
 භාරවාජ(නේර) 245, 302, 303.
 භූතනේර 493
 මච්චික 49
 මලිතවිමන(නේර) 210, 211.
 මහාකච්චාසන(නේර) 238, 483.
 මහාකච්චින(නේර) 507
 මහාකලඤ්ඤ 121
 මහාකාල(නේර) 271
 මහාකොසිත 13, 29, 32, 33.
 මහාකොසලරාජ 73
 මහාගච්ච(නේර) 57
 මහාචූඤ්ඤ 261
 මහාධනකුටුමිභිය 488
 මහානාග(නේර) 442
 මහානාම(නේර) 227
 මහාපඨපති ගොතමි 276
 මහාපතාප 50

පිළිබිකානි.

පිළිබිකානි.

මහාපක්ක(කේර) 490, 491,
 මහාපාල 195, 196.
 මහාබෝධිසත්ත 9
 මහාමොග්ගලානකේර 209, 536.
 මහාලී 25
 මහාසුභද්ද 65
 මාණවකේර 162
 මාතෘපුත්ත(කේර) 348
 මාර 82
 මාලුබ්බසුත්ත(කේර) 446
 මාලුත 132
 මිගජලකේර 452
 මිගසිර(කේර) 305
 මුදිත(කේර) 401
 මෙයිස(කේර) 149
 මෙණ්ඩසිර(කේර) 171
 මෙතතේකේර 194
 මෙලජිත(කේර) 252
 මොග්ගලාන 31
 මොසරුජ(කේර) 328, 329.
 යස(කේර) 103, 232.
 යසදාන(කේර) 427
 යසෝජ(කේර) 356
 යෝනකමහාධම්මරක්ඛිතකේර
 504
 රක්ඛිත(කේර) 173
 රමණීයකුටිකකේර 132
 රමණීයවිහාරි(කේර) 115
 රුජදාන(කේර) 402, 403.
 රුධ(කේර) 253, 255.
 රුමණේශ්වර(කේර) 120
 රුහුල(කේර) 392, 393, 394.
 රුහුලහද්ද 394
 රූපසාරි 281, 525.
 රෙවත(කේර) 34, 109, 110.
 ලකුණ්ඩකහද්දිය(කේර) 469, 470.
 ලිච්චි රුජකුමාර 127
 ලොමසකඛ්ඪිය(කේර) 84, 85.
 වකකලී 419, 423.
 වච්ඡ 147

වච්ඡගොතන(කේර) 221
 වච්ඡපාල(කේර) 159
 වජ්ජිතකේර 336
 වජ්ජපුත්ත(කේර) 142, 143,
 236, 237.
 වඩ්ඪ(කේර) 413
 වඩ්ඪමාන(කේර) 108
 වතවච්ඡ(කේර) 58, 59, 60,
 222, 223.
 වප(කේර) 140
 වරණ 171
 වරුණ 52, 75, 93, 139.
 වලලිය(කේර) 123, 127, 247, 292
 වසහ(කේර) 257, 258.
 වාරණ(කේර) 353
 වාසුල 102
 විජය(කේර) 191
 විජිතසෙන(කේර) 424
 විපසි 43, 46, 50, 53, 54, 62, 71,
 73, 78, 84, 98, 99, 100, 107,
 115, 116, 119, 120, 121, 122,
 123, 135, 142, 144, 145, 146,
 149, 150, 159, 161, 162, 163,
 165, 168, 170, 175, 176, 186,
 199, 221, 222, 238, 253, 256,
 261, 307, 312, 315, 318, 320,
 327, 356, 371, 401, 429, 431,
 විමල(කේර) 121, 122, 146, 377.
 විමලකොණ්ඩකුඤ්ඤ(කේර) 145,
 146.
 විසාධ 331
 විතසොක(කේර) 292
 වීර 51
 වීරකේර 59
 වෙලුදානකේර 413
 වෙසානතර 277
 වෙසාහු 66, 67, 86, 205, 372.
 වෙසාවණ 46, 47, 149.
 සබ්බරක්ඛිත(කේර) 216
 සඤ්ජය(කේර) 119

පිළිබිඹානි.

පිළිබිඹානි.

සතරංසි 70, 71, 314.
 සන්දිමා 133
 සක්ඛිත(තේර) 337
 සප්පක(තේර) 399
 සප්පදස(තේර) 448, 449.
 සබ්බකාමි(තේර) 466
 සබ්බමිත්ත(තේර) 269
 සභිය(තේර) 44, 382.
 සමිතිගුත්ත(තේර) 175, 176.
 සමිඬි(තේර) 54, 117. e
 සමුද්ද 467
 සමුද්දකව්වායන(තේර) 313, 314.
 සමුව 339
 සමුත්ත(තේර)* 46, 47, 390, 391.
 සමොදකුමාර 144
 සරභභිත(තේර) 480
 සාගර 153
 සාරිමත්තික 359
 සාරිමත්තියතේර 358
 සානු(තේර) 113
 සානුසාමණේර 113, 114, 115.
 සාමඤ්ඤකානිතේර 93
 සාමිදත්ත(තේර) 189
 සාරිපුත්ත(තේර) 39, 100, 108,
 110, 137, 458.
 සාරිසමුව 31
 සිඬි 48, 91, 103, 120, 121, 174,
 182, 187, 203, 218, 219, 267,
 299, 316, 319, 333, 337, 339,
 347, 388, 396, 457.
 සිතාලක 70
 සිතාලකපිතුතේර 70
 සිඬිත්ත 89, 90, 102, 111, 113, 115,
 117, 123, 124, 147, 148, 155,
 192, 193, 195, 196, 207, 208,
 283, 284, 295, 359, 493, 521,
 522.
 සිඬිත්තකුමාර 59, 140.
 සිරිමතේර 279
 සිරිමන්ද(තේර) 462

සිරිමා 280
 සිරිමිත්ත(තේර) 488
 සිරිවඩ්ඪ(තේර) 107, 280, 544.
 සිලව(තේර) 536
 සිවක 60, 61, 307.
 සිවලි(තේර) 135, 137.
 සිසුපචාලා 100
 සිහ 96
 සුගක්ඛ(තේර) 80, 162.
 සුචිත්තිත 250
 සුජත 55, 56, 266, 361.
 සුදත්ත 102
 සුදස්සන 87, 88, 127, 128, 208,
 230, 395.
 සුඛොදන 155, 491.
 සුත්ත 180, 181, 367.
 සුත්ත(තේර) 182
 සුනිත(තේර) 540
 සුන්දරසමුද්ද(තේර) 467
 සුප්පචාසා 138
 සුප්පිය(තේර) 92, 95.
 සුඛානු 123, 126.
 සුගුත්ත(තේර) 405
 සුගුති(තේර) 2, 13, 22, 23, 24, 28.
 සුමිඬිල(තේර) 111, 187.
 සුමනසෙසි 23
 සුමන(තේර) 48, 49, 302, 303,
 411, 412, 457.
 සුමේධ 51, 52, 201, 203, 227, 228,
 232, 240, 241, 252, 288, 289,
 292, 409, 483.
 සුයාමි(තේර) 15, 165.
 සුරුඬ(තේර) 254, 255.
 සුසාරද(තේර) 167
 සුසානගොපක 95
 සුගෙමත්ත(තේර) 212
 සුංසුමාර 89
 සෙතුච්ඡ(තේර) 206
 සෙන 493
 සෙනක(තේර) 388
 සෙලතේර 80

පිළිබිඹානි.

පිළිබිඹානි.

සොණ 299, 317, 429, 544.
 සොණසේර 300, 316.
 සොසියමුහුණ 118
 සොපාන(සේර) 94, 95, 477.
 සොහිත(සේර) 288, 289, 304, 351.
 සොමදෙව 196

සොමමිහත(සේර) 267
 සංකිච්ච(සේර) 533
 හන්දෙහපුහතසේර 170
 හානිත(සේර) 87, 376.
 හෙරසුසුකානි(සේර) 266
 හංසරුජ 179

අභ්‍යුත්තරස්කපා 322
 අජකරණී 494
 අසුන්තවත 86, 104, 127, 128, 171.
 අනුපිය(නගර)අඹවත) 41, 360.
 අනොතනන 458
 අකුචන 39
 අඹවත 149, 150, 198.
 අරුණවතීනගර 48
 අවනතිරස් 100, 238, 326, 429.
 ඉසිපතන 140, 233.
 උග්ගාරුම 339
 උත්තරකුරු 40
 උදනස්කපා 36
 උරගපබ්බත 79
 උරුවෙලා 140
 කපිත්තිත්ථාරුම 73
 කපිලපුර 448
 කපිලවත්තු 37, 38, 58, 59, 82, 85, 105, 123, 140, 183, 190, 202, 203, 235, 276, 277, 317, 319, 497.
 කිපිලිකා(නදි) 149
 කුකකුලනිරය 114
 කුසාවතී 26
 කුසිකාරු 44
 කොළිය ජනපද 318
 කොසබ්බිය 55, 344.
 කොසලරස් 122, 134, 135, 147, 174, 205, 305, 315, 327, 335, 336, 337, 348, 353, 355, 401, 412, 424, 536.

බද්දරවත 108
 ගකුමාදන 68, 138.
 ගකුර රස් 41
 ගවතරනීර 92
 ගොධාවෙරිනීර 73
 චන්ද්‍රභාගා(නදි) 89, 179, 390.
 චම්පා(නගර) 86, 299, 300, 544.
 වාසුමමහාරුජක 26, 103.
 ජලේදිප 46
 ජිවකඹවත 42
 ජේතවත 75, 100, 120, 177, 195, 198, 197, 198, 457, 460.
 ජේතනගාම 219
 තක්කසිලා 41, 303, 326.
 තාවතීංස(භවන) 20, 23, 34, 43, 56, 77, 78, 79, 81, 86, 87, 240, 247, 266.
 තුසිත(භවන) 8, 93, 279, 285, 146.
 දෙවදහනිගම 144
 දෙණවත්තු 37
 ධසුසුචනී(නගර) 165
 නාළගාම 525
 නාළකගාම 57, 182, 261.
 පණ්ඩුවපබ්බත 107
 පාටලිපුත්තනගර 350
 පාලා 198
 පොකිරවතීනගර 48
 බන්ධුමනී(නගර) 72, 100, 221, 315, 343, 357, 432.
 බාරණසි 49, 58, 151, 232, 252, 344, 377, 405, 429, 434, 483, 507, 544.

පිළිබිඹුකෘති.

පිළිබිඹුකෘති.

බාහිරය 41, 382.
 භාරුකවිජිතන 211, 413.
 භූතගණපබ්බත 215
 හෙසකලාවත 70, 462.
 මගධරය 57, 79, 103, 185, 194,
 214, 215, 219, 261, 314, 331,
 359, 415, 431, 521.
 මජ්ඣිමනිකාය 41
 මලුරය 41, 179, 427.
 මහාවෙදල 32
 මහදාය 42
 රුජගහ 23, 24, 37, 38, 39, 41,
 42, 46, 49, 51, 77, 78, 107, 115,
 118, 119, 212, 125, 159, 189,
 200, 221, 223, 229, 240, 245,
 256, 273, 302, 303, 304, 307,
 322, 333, 347, 351, 403, 409,
 459, 467, 477, 480, 488, 491,
 536, 240, 544.
 රොරුවනගර 199
 රොහිණිනගර 341
 වජ්ජරය 127, 132.
 වසභපබ්බත 192
 වසභලපබ්බත 88
 විතතා (නදි) 58, 59, 320, 341.
 වෙසිපුර 372
 වෙදෙහනිගම 173.
 වෙහාර 107
 වෙළකණ්ඩනගර 102
 වෙළවන 23, 38, 41, 77, 118,
 303, 491.
 වෙසාල 106, 127, 135, 142, 146,
 165, 169, 237, 258, 292, 465.
 සත්තපණ්ණාසක 351
 සහියපුත්ත 382

සාකෙත 86, 104, 442, 493.
 සාලවන 75
 සාවළි (නගර) 23, 31, 33, 34,
 39, 40, 47, 50, 51, 54, 67, 69,
 70, 72, 73, 75, 80, 87, 89, 91,
 92, 95, 97, 110, 113, 120, 138,
 147, 153, 157, 170, 176, 177,
 180, 186, 191, 193, 195, 197,
 198, 201, 205, 208, 209, 216,
 226, 247, 248, 250, 265, 269,
 280, 284, 285, 289, 297, 305,
 308, 321, 356, 371, 376, 395,
 399, 403, 419, 429, 444, 446,
 450, 452, 455, 460, 467, 470,
 474, 529, 533, 534.
 සිරිසවන 103
 සිංහපාවන 151
 සිතවන 23, 46.
 සිලවතිනගර 207, 208.
 සුඛවාසමුග්ගලොක 41
 සුපාරකපට්ඨන 157
 සුංසුමාරගිරි 70, 462.
 සුණ්දරනාථපද 157, 312.
 සෙනවුසනගර 151, 271.
 හාරිකපබ්බත 247
 හිමවන 70, 88, 97, 109, 134,
 156, 161, 69, 171, 182, 210,
 211, 215, 216, 241, 247, 280,
 289, 339, 348, 399, 483.
 හංසවතී (නගර) 17, 29, 30, 33,
 34, 37, 42, 51, 56, 62, 140, 167,
 172, 244, 253, 257, 262, 276,
 288, 343, 360, 361, 334, 419,
 429, 490, 497, 525, 544.